

Communium opin. km.

24 - 3 - 4

Biblioteca Universitaria
CIRCA
Sala <u>A</u>
Numero <u>30</u>
Tabla
Numero <u>3</u>

161
3
26-11

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40

CONNECT

18520819

COMMVNIVM OPINIONVM

SYNTAGMA

S I V E,

RECEPTARVM LV.

SENTENTIARVM

TOMVS SECVNDVS.

Jurifconsultorum nomina, ex quibus decerptus est hic Tomus, secunda ab hinc pagina docebit.

L V G D V N I,

M · D · L X X X · I I I I ·

C V M P R I V I L E G I O R E G I S.

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE IVRIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER X.

L

Labor vnus non debet alteri applicari. l. cum oportet. in princip. C. de bon. quæ liber. ne defleat quis suos labores ad alios peruenire. l. si. C. de alluio. & paludib. Paulus de Cast. conf. 63. libr. 2. Barb. conf. 22. col. 12. vol. 5. 2. & ibi Angel. inst. per quas person. P. Andora.

Labor omnis optat præmium. Spec. in procem. ver. hoc ergo. idem.

Laboratores cõducti ad laborandum agrum litigiosum si fieret eis protestatio ne agrum colerent, tenentur ad damnum, & ad pœnam, Deci. in l. velle. nu. 3. communem dicit. ff. de reg. iur. B. Villalob.

Laboratores secantes ligna in nemore alieno. de mandato alterius, à pœna excusantur, ita vult glo. expressè in verb. descendit. l. in rem actio. §. tignum. & ibi bona additio ex Bologneto. Alex. de Imo. in l. de pupillo. §. denunciationem. nu. 11. ff. de noui oper. nun. Et hæc gl. communiter approbari scribit consulendo Bar. Soci. in conf. 54. nu. 23. in 4. vol. conf. Quam doctrinam latius prosequitur Rol. à Valle, in conf. 54. nu. 6. cum seq. in 1. Tom. conf. addens post Bart. Soci. in d. conf. 54. & alios ibi per eum allegatos pulchra, quando protestatio seu denunciatio re integra, & sic ante actum facta fuisset, item si nõ appareret, an protestatio fuisset facta antè vel post, quid iuris in eo casu sit statuendum. Kirchouius.

Laboratores conducti quando non excusentur? Vide que habentur in l. in rem §. tignum. ff. de rei vend. Alex. conf. 36. nu. 3. lib. 1. Quibus adde qd si inducunt tigna in meo nemore de mandato alterius, non incidunt in pœnam statuti de turba ta possessione teste Rol. qui & communem dicit conf. 54. nu. me. 6. lib. j. Que cõclusio limitatur nõ procedere quando appareat posse ex aliqua præsumptioe ipsos sciuisse se habere ius in illo nemore. Alex. d. conf. 36. & conf. 79. lib. 3. De laboratoribus autem vide quæ ponit Dec. in l. velle non creditur. nu. 8. ff. de regul. iur. Put.

Laboratores secantes ligna in nemore alieno de mandato alterius, excusantur à pœna. Dec. in l. velle. nu. 3. ff. de reg. iur. Chirco. Centuria 2. concl. 5. communem dicit. Moronus de fide. treuga & pace. q. 162. nu. 8. Limita, quando scirent alium habere ius in re, & absque eius mandato, vel iussu quid in ea faciunt, quia non excusantur à dolo, vt est communis opi. de qua D. Ro. à Vale in conf. 54. nu. 2. in 1. vol. vide Corne. conf. 119. in 3. vol. Et isti laboratores habent actionem iniuriarum contra dominum, qui eos immisit in fundum alienum verè, & tenetur dominus offerre se liti pro illis accusatis. Rim. in conf. 576. Bonacoff.

Lac facit præsumere mulierem esse corruptam. Bald. in rubric. C. de probat. circa si. P. Andora.

PRO. lachrymæ & orationes, sunt arma clericorum cano. repræhensibile. & c. conuenior. 23. q. 8. Bellon.

Lacerans. Imaginem Dei vel virginis vel alteri sancti quomõ puniatur. vide Alex. in l. item apud labeonè §. 1. in fi. ff. de iniur. vbi dicit. quod potest puniri etiam pena mortis al. Cy. in l. senatusconsulto. ff. de sicca. & alibi. vide in ver. pena arbitraria. §. 7. P. Andora.

Lacerare potest iudex libellum ineptum. j. libellus ineptus. §. libellum ineptum. idem.

Lacerans cartam de libris communis. vel fisci punitur. pena l. si quis id quod secundum. Bar. ibi ff. de iurisd. om. iud. que pena est quingentorum aureorum istud dicit. Bar. in aliquib9 lect. no. in mea. sed ille tex. non loquitur. in istis terminis. nec. in eo probatur. dictum Bar.

Contra lacerantem instrumentum iuratur de contentis in

instrumento Fel. in c. cum causam. in 1. col. de testi. al. Bal. in l. j. C. de fid. instr. De quo vide Bal. in l. in fraudem. ff. de iu. fi. & in l. 2. cum auth. C. de eden. Alex. post Bar. in l. tabularum §. g. plura ff. quemad. test. aper. Fely. in c. accepimus in 4. col. de fi. instr. & in c. sic. in 5. col. de re iud. Barb. in 3. vol. conf. 17. el. 2. in 7. col. & in conf. 53. in 1. col. & in 4. vol. conf. 7. in vlt. col. Ind. sing. 376.

Lacerans literas. aduersarij in præsentia iudicis debet acriter & extraord. puniri. Fel. in d. c. sic. in 5. col. Alex. aliquid. in l. respitien. §. delinquent. de penis.

Imo. dicit Ang. Are. in tract. malef. in ver. falsario in 4. col. qd lacerans scripturam pu. vel priuatam. quæ ad alium pertinet incidit in falsum. al. tex. & ibi Bar. in l. paulus. ff. de fal. Adde las. multa remissive allegantem. in §. penales. in 6. col. in fi. de actio. & ibi Ang. in 2. col.

An autem volens substrahere copiam probationis aduersa partis. perdat causam vide Fely. in c. intimaui in fi. de testi. & in c. peruenit. de testi. cogen. Et an stet. tunc iuramento. vide Barb. in 4. vol. conf. 7. in vlt. col.

Vide supra in ver. instrumentum lacerans.

Læones & lænæ et si iure communi pœnas capitis luere debeant, tamen vsu receptum est, vt vel mitrati vapulent, vel alio iudicis arbitrato puniantur, vt cum multis attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 68. ver. lænones. E. Suarez.

Læsus ultra iusti pretij dimidium is emptor dicitur, qui rem decem nummos valentem pro decem ac sex emerit, vel aliquid amplius erogauerit. At venditor tunc ultra dimidium iusti pretij lædi existimabitur, cum rem illius valoris atque indicationis pro quatuor nummis vel minoris eam vendiderit, commune ponunt Fabian. de emp. & vend. qu. 8. Ant. Gom. de contract. c. 2. nu. 22. Arius Pinel. omnino hanc in rem videndus ad l. 2. C. de rescind. vend. E. Suarez.

Læsus ultra dimidium iusti pretij remedio l. 2. C. de rescin. vend. vt non poterit, si verum rei pretium non ignorasse probabitur. commune ponunt Paris. conf. 128. n. 36. lib. 1. Marc. Mantu. lib. 1. locorum c. 7. Did. à Couar. lib. 2. resolut. c. 4. nu. 2. & numerosa doctorum phalanx quam in speciem censet Arius Pinel. ad illam eand. l. 1. art. 1. c. 2. nu. 10. ac Viuius lib. 1. opin. 430. & 431. licet Pinel. vbi supra cordatè in contrarium discedat. Nec item remedio illius legis fruatur. qui illi expressim renunciauerit, vel iauerit contra huius aduersum non iri, vt inferius obseruo ver. l. 2. Nec itè cum res iam ad tertium possessorem deuenit, qui vel rem ex onerosa causa adeptus sit, vel gratuito ab illo consequutus, qui sit soluendo. vt frequens doctorum placitum constituunt Did. à Couar. lib. 2. resolut. c. 3. nu. 10. Arius Pinel. ad eand. l. part. 2. c. 1. nu. 30. idè.

Læsus ultra iusti precij dimidium remedio l. 2. C. de rescin. vend. contra ipsum læsores vt debet, tamen si ille rem prius in alium alienauerit. Contra tertium etenim possessorem nõ aliter nec aliàs actionem vllam habebit, quam si tertius ille, vel rem ex aliqua lacrosa causa cõsequutus fuerit, vel precio ultra iusti dimidium viliori comparauerit, & læsor, soluendo non sit. Quippe quia si aut læsor soluendo sit, quamuis tertius rem donatione nactus proponitur, læso contra ipsum nulla erit actio, aut si soluendo quidem læsor non sit, sed terrius ex titulo aliquo oneroso, & iusto pretio rem quæsierit, nullus item aditus remedio illius l. 2. patecet, communia copiosè & eleganter in elucubratis commentariis ad eand. l. 2. doctor meus Arius Pinel. 2. part. c. 2. nu. 29. & 30. cum seq. idem.

Læse maiestatis crimen non solum contra Papam & imperatorem committitur, sed etiam contra Reges, Principes, vel ciuitates, quæ superiorem non recognoscunt. communem di-

cit Boff. in tit. de crimine læsæ maiestatis. nu. 51. Clar. d. li. 5. §. læsæ maiestatis, ver. committitur. imò committitur etiam cõtra principes & ciuitates superiorem cognoscentes, vt communem dicit Alex. conf. 13. nu. 3. lib. 6. v. illius refert Rolan. conf. 88. nu. 1. lib. 2. Barb. conf. 70. nu. 24. lib. 4. Alc. conf. 456. & licet Soci. conf. 27. 5. nu. 1. lib. 2. vt eum refert Ruin. conf. 3. nu. 12. lib. 5. dicat quod dispositio. l. quisquis, non habeat locum cõtra cõmittentes crimen contra tales principes & ciuitates inferiores, tamen Pau. de Cast. in l. 4. nu. 6. in fi. C. de epif. aud. dicit de facto seruari vt tales contra inferiores committentes, puniantur de crimi. læsæ maiestatis. & hoc dictum Pauli refert Brun. conf. 27. nu. 3. & Gigas in tractatu de crim. læsæ q. 29. Ita etiam de consuetudine in Italia seruari attestatur Cepolla conf. crim. 17. n. 19. quem refert Soci. iun. conf. 105. nu. 2. §. lib. 3. & Boff. in loco allegato, nu. 51. & ita etiam de facto seruatum fuisse refert Guid. Pap. decif. 344. Papo lib. 2. tit. 1. Arrest. 1. Et stante dicta opinione Alexandri, ita seruandum esse quò ad ipsum principalem delinquentem, licet quò ad filios alios sit: nam dispositio d. l. quisquis, quatenus loquitur de filiis, non habet locum nisi in committentibus contra imperatorem vel rempublicam Romanam, communem attestatur Gigas d. trac. q. 2. nu. 9. & dicit Alc. in conf. 447. nu. 6. in fi. quod hæc conclusio est approbata indistinctè ab omnibus. Soc. conf. 27. 5. lib. 2. Hæc Clar. d. §. læsæ maiestatis. ver. dubium est. & ver. vnum tamen. P. Fichard.

Læsæ maiestatis crimen committitur etiam contra Cardinalem, communem dicit Gigas in trac. de crim. læsæ maiesta. q. 5. nu. i. sunt enim Cardinales tanquam fratres Papæ, & pars corporis ipsius Cla. d. §. læsæ maiest. ver. quæro nunquid. idè.

Læsæ maiestatis crimen is non committit, qui delinquit p̄ principem cui non est subditus communem dicit Rol. conf. 4. nu. 1. Et idè licet aliquo particulari iure, puta feudi vel de iudic. quis efficiatur de fono alicuius principis, si tamen ratione originis domicilij non sit ei subditus, non dicitur committere contra eum crimen læsæ maiest. communem dicit Gigas in trac. criminis læsæ maiestatis q. 68. nu. 2. refert Clar. d. §. læsæ maiestatis ver. vidi quandoque vbi dicit se vidisse plures in facto ita iudicari. idem.

Læsæ maiestatis crimen clericus non dicitur committere contra principem laicum in cuius terra natus est, licet origina liter dicitur esse de dominio & ditione illius principis, post clericatum enim reuera non potest dici subditus illius principis communem dicit Card. Alex. in cano. in primis. §. de persona ver. non obest. 2. q. 3. quem refert Gomef. in §. rursum. nu. 24. in sit. de actio. Gigas in d. trac. de crim. læsæ maiest. q. 63. nu. 3. Clar. d. §. læsæ maiest. ver. Hinc inferitur. subiungens. quamuis de iure ita verum sit, vt tamen sibi clerici caueant, principes enim de facto seruate contrarium, & ita Florentiæ iuspenfum esse quendam Archiepiscopum. idem.

Læsæ maiestatis crimè hoc præ aliis singulare habet, vt punitur etiam solus affectus, licet effectus non sit subsequutus, communem dicit Boer. de seditionis, præsup. 7. n. 42. Clar. d. §. læsæ maiestatis ver. scias autè. Item q̄ morte de linquentis hoc crimen non vt alia extinguitur, sed potest etiã memoria defuncti accusari & damnari si contra imperatorem vel rempublicam Romanam commissum sit non cõtra inferiores. comm. dicit Boer. de seditionis, præsup. 6. nu. 20. & Alc. conf. 467. n. 4. Hoc tamen ius accusandi & damnandi memoriam defuncti præscribitur quinquennio, vt com. dicit Gigas in trac. de crimine læsæ maiestatis q. 23. nu. 1. Et hinc inferitur q̄ rebellis impune occidi potest, & tunc demum probari & declarari, q̄ erat rebellis vt com. dicit Boff. in ti. de hæreticis. nu. 19. & in ti. de crim. læsæ maiest. n. 119. quæ tamen opinio Clar. periculosa videtur, vt quidem est Clar. d. §. læsæ maiest. ver. Hinc inferitur. idem.

Læsæ maiestatis crimen committitur aduersus quoscunque Principes, vt est com. opi. Cla. in §. læsæ maiestatis, ver. cõmittitur. Etiam si recognoscunt superiorem, vt est com. opi. Cla. ibi ver. dubium, Rol. à Valle consil. 88. nu. 1. in 1. Etiam si quis offendat Cardinalem, vt est com. opi. Cla. ver. quæro nũquid etiam si offendat consiliarium Principis, vt est com. opi. Clar. ver. quæro etiam. Sed non subditus Principi non incurrit in crimen læsæ maiest. Cla. ibi ver. vide quandoque. Et ideo feudarius, vel reus criminis q̄ non sint originarij ciues, non committunt hoc crimen, vt est com. opi. Nec clericus dicitur committere hoc crimen, quia non est subditus, vt est com. opi. Cla. ibi ver. Hinc inferitur. Et committens crimen læsæ maiestatis, eius bona ipso iure confiscantur. Cla. ibi in ver. præte rea, com. dicit. D. m. Alc. in conf. 19. nu. 11. in 7. libr. Socinus conf. 22. nu. 8. in 1. vol. Sed opus est sententia ad hoc, vt quis

fit priuatus suis bonis propter istud crimen, vt est com. opi. de qua D. Hiero. Gabriellius. in conf. 179. nu. j. Sufficit tamen de clatoria, vt ibi. nu. 2. citato tamen prius reo ipso. Et hoc crimen non comprehendit filias foeminas ipsius rei, vt est com. munis opi. Clar. ibi ver. Hæc autem, quia debent dotari, vt est com. opi. filij autem masculi nihil habent Rol. à Valle in consil. 83. nu. 23. Et habet locum poena huiusmodi contra filios, etiam in filiis naturalibus tantum, vt est com. opi. Cla. ibi ver. sed nunquid. Nec seruatur filio legitima, etiam filio post delictum nato, vt est com. opi. Boff. de crimine læsæ maiestatis. n. 138. Vide Cuma. conf. 171. Riminal. conf. 478. nu. 4. & nu. 6. in 3. vol. Clar. ver. fuit etiam. Et comprehendunt etiam nepotes, vt est communis opi. Clar. ver. fuit etiam. & ver. præte rea, Non extenduntur autem d. poene, nisi vsque ad secundum gradum descendendum ex masculis inclusiue, & vsque ad primum gradum descendendum ex foeminis, vt est com. opi. Clar. d. ver. præte rea. Item lex quisquis. C. ad l. iul. maiefta. etiam habet locum, si mater incurrat in hoc crimen, vt est com. mu. opi. Clar. ver. quæro etiam. Vbi fufius super d. l. quisquis.

Et in isto crimine punitur effectus non sequuto effectū, vt est com. opi. Clar. ver. scias autem. Et morte sequuta rei, damnatur eius memoria, si crimen commisit contra Papam, Imperatorem, vel Romanam rempublicam, vt est com. opi. Cla. ibi ver. item licet. Secus si contra alios principes, inferiores, vel ciuitates, quia extinguitur morte. Et ius accusandi, vel dammandi memoriam defuncti extinguitur quinquennio, vt est com. opi. Cla. ibi ver. item licet. Et ideo rebellis impune occidi potest, & deinde declarari rebellis, vt est com. opi. Cla. ibi ver. hinc inferitur. Sed hoc non placet Claro. Et in ipso crimine potest absens condemnari, vt ibi. Et not. q̄ principi minus est credendum circa vitia processus in crimine læsæ maiestatis, quàm in aliis delictis, non in atrocioribus, vt est com. opi. de qua Boffius de iudiciis & tortura. nu. 199. Bonacoff.

Læsæ maiestatis crimen committens, punitur poena mortis. Clar. in §. læsæ maiestatis. ver. sed quæro. & q. 68. ver. læsæ. Bonacoff.

Læsæ maiestatis reus non efficitur sciens & non reuelans, si tractatum & coniurationem probare non potest. Et ista est magis communis opi. & humanior. Rol. à Valle conf. 88. nu. 10. & seq. in 2. vol. Consultius tamen est, vt sciens detegat, secreta admonendo principem, vt à tali machinatione cauere possit, quicquid scit reuelando, vt ibi per Rol. in fi. Vide omnino Ant. Gabriel. in suo communium concl. lib. 7. concl. 37. & vltima, & Rol. à Valle in conf. 1. in 3. vol. per totum. & D. Ofacum. & decisione Pedemontana. 79. & 80.

Læsæ maiestatis crimen requirit condemnatoriam, vt est com. opi. Ant. Gabriel. communi concl. lib. 8. concl. 11. Amplia & limita, vt per eum. Bonacoff.

Læsæ maiestatis crimen non posse committi, nisi per subditum, communis Doctorum sententia est. clem. pastoralis ibi, cum quibusdam ipsius subditis, Rex confederationes & conspirationes fecerat in ipsius maiestatis offensam. de sent. & re iud. Et Bal. in l. 2. C. de fals. monet. vbi inquit, q̄ si subditus cuius tatis falsificat monetam ipsius, incidit in crimen læsæ maiestatis. Et q̄ dixit, subditus, quia non subditus nõ incidit in crimè læsæ maiestatis, subdens, proditorem populi incidere in crimè læsæ maiestatis, si est subditus, alias secus. Rol. à Valle, in conf. 4. nu. 1. & 2. in 1. Tom. conf. Quemadmodum quoque ante eum consuluit And. Barb. in suo eleganti conf. 70. nu. 30. ver. et si ista videantur, cum nu. seq. in 4. vol. conf. Idem voluerunt & reliqui Doc. quos referunt Tom. Gramm. in voto. 10. nu. 32. Hiero. Gigas in trac. de crimin. læsæ maiesta. conf. 68. lib. 1. kirchouius.

Læsæ maiestatis iusti pretij dimidium eo in contractu quem nõ ipse sed eius procurator suo nomine gesserit, beneficio l. 2. C. de rescin. vend. proculdubio frui poterit, vt frequens interpretum placitum impigre ostendit insignis Pinel. ad eandem l. 2. part. 2. c. 1. nu. 15. & c. 2. nu. 2. At si quis rem suam non ipse vendiderit, sed alteri consenserit vt vendat, atque vltra statij pretij dimidium læsus fuerit, remedium illius l. secundæ, intètare non poterit: quamuis venditor ipse, hoc est, cui venditio commissa est, eo vti absque dubio possit. commune cum mul tibus effatur idem Pinelus dicta part. 2. c. 2. nu. 2. E. Suarez.

Læsæ vltra statij pretij dimidium, non minus intentabit remedium l. 2. C. de rescin. ven. si res in cuius contractu facturam fecit mobilis sit, quam si immobilis. commune ait Pinel. ad eandem l. 2. part. 2. c. 2. nu. 17. vbi aliquot iuris interpretes allegat aliter consuetudine seruari affirmantes. idem.

Læsæ enormissimè non potest venire contra renuntiationem vel actum iuratum, secundum communem opi. Alex. de in

de Imo referente in l. stipulatio hoc modo. nu. 10. ff. de verb. obl. Alex. in conf. 27. nu. 2. & in conf. 42. n. 10. cum seq. & consil. 125. n. 3. in li. 1. Alij contrariam sententiam tanquam munierem sequuntur. Pan. in c. cum contingat. nu. 23. ext. de iur. iud. Dec. in c. presentia. nu. 36. extr. de proba. & in consil. 181. nu. 2. & 3. Vaquius Menchacensis in lib. 1. controuer. illust. c. 2. nu. 17. vbi ipse addit ex Doc. ibi allegatis, ad relaxationem huius iuramenti requiri citationem partis, quam communem sententiam appellat Dec. in c. qua fronte. nu. 8. ext. de app. De qua questione supra in verbo, iuramenti absolutio. dictum est. Et hanc sententiam vbique defendit Carol. Mol. in d. conf. 27. in verbo, salutaris. litera A. & in d. conf. 42. in verbo, iuramentum. litera C. & in d. conf. 125. in verbo, seruandum. & in commentariis suis in consuet. Paris. tit. 2. §. 62. in 5. q. nu. 2. i. cum seq. kirchouius.

Læsio enormissima est iusta causa petendæ relaxationis iuramenti comm. dicit. las. post copiosiss. allegationes in conf. 133. vol. 4. & seq. Prob. in addit ad Io. Monac. ca. quamuis. de pact. lib. 6. in fi. I. Fichard.

Vbiunque re ipsa apparet Læsio & iniquitatis licet pertrahentes iuratum sit non contrauenire, tamen tale iuramentum debet relaxari & cõtractus potest rescindi. Et est com. opinio sec. Dec. conf. 349. consuluit. ver. 2. principaliter. M. C. Auth. sacramenta puberum. C. si aduers. vend. non habet locum data enormi læsione, Est com. opi. sec. Dec. con. 4. 5. quod supra natura. in pt. idem.

Filia enormiter læsa, veluti cum pro vna dote pluribus hæreditatibus renunciat, potest tali renuntiationi contrauenire etiam non obstante iuramento. Est com. opi. sec. Dec. conf. 379. requisitus, circa fi. idem.

A læsione & grauamine laudi, potest peti reductio ad arbitrium boni viri, etiam vsque ad 30. an. Est com. opi. cont. Spe cul. sec. Alex. conf. 173. in causa & lite. vol. 6. idem.

Enormiss. læsio non tollit iuramentum. Est magis communis verior opinio secundum Curtium iun. in conf. 53. habita diligenti: verus, non obstat si quispiam: licet contrariam opinionem dicat magis communem. idem Cur. iun. in con. 14. 1. habita per tex. in c. quamuis. de pact. in 6. Alex. in conf. 42. super præmissis. vol. 1. & contra Alex. tenet. Dec. dicens magis com. in conf. 203. vt vera ver. sed venio. vol. 1. & in conf. 216. vifa. verfic. negari tamen non potest. vol. 2. allegat Cor. conf. 166. vol. 1. vbi distinguunt aut læsio excedit dimidiam iustæ æstimationis, modico processu, & procedit opi. Alex. aut magno excessu: & tunc (cum sit enormissima) nõquam censetur exclusa. & hæc distinctio omnino notanda, & tenenda est, cum sapiat æquitatem. idem.

Enormis læsio in compromissis dicitur in 6. part. debita quantitas, vel residet in arbitrio iudicis, cum non sit à iure determinatum. Et ista sunt duæ principales, & mag. com. Docto. op. sec. Dec. in conf. 39. veridicam. in fi. vol. 1. idem.

Dolus ex proposito, & dolus re ipsa, data enormi læsione æquiparantur. Est com. opi. sec. Dec. in conf. 180. vifa renuntiatione. ver. non obstat quod contra per. vol. 1. Curt. iun. conf. 141. habita. vol. 2. idem.

Læsio enormis læsio metum in actu interuenisse præsumi facit, secundum communem per Burf. conf. 72. nu. 4. 1. libr. 1.

Læsio nisi constet causata læsi facilitate, vel dolo aduersarij, restituito in integrum denegatur, secundum magis communem per Burf. conf. 27. nu. 17. lib. 1.

Læsio enormissima requiritur vel excessiua vltra triplum, vel quadruplum iustæ portionis debita, vt filia contra iuratã renuntiationem veniat, secundum communem per Burf. consil. 75. n. 4. lib. 1. licet alias sola læsio enormis sufficeret, secundum aliam communem ibi.

Læsio non consideratur in compromisso super lite, nisi in spectâ æstimatione dubij euentus litis, & vltra dimidiam, quã titatis quam experti homines pro iure & causa illius communitè darent, quod probatione difficillimum putat Burf. qui & communem negatiuamq; de iure veriore refert. conf. 114. nu. 33. lib. 1.

Læsio quæ dicatur enormis quæ enormissima iudicis arbitrio remittitur, iux. magis communem per Burf. con. 75. post nu. 5. lib. 1. Rol. conf. 7. nu. 56. lib. 3. eundem Burf. conf. 27. nu. 18. codem.

Læsione enormissima data minor cõtrauenire potest, iuxta veriore & magis communem per Burf. conf. 75. n. 5. libr. 1. vbi loquitur de filia quæ renuntiauit, de qua etiam plura not. Rol. conf. 7. nu. 43. lib. 3.

Læsio enormis dicitur quando aliquis in 6. part. quantitas debita læsus fuerit, secundum Bar. in l. societatem. §. arbitri

rorum. ver. pro declaratione. n. 25. ff. pro socio. cuius sententiam & alij Doct. sequuntur. Lanfr. de Orian. in tract. de arbitris. in vlt. par. q. 14. in 3. vol. tract. Raph. cum. in consil. 50. n. 4. circa fi. ver. ad id autè quod queritur an dèbeat induci ad arbitrium boni viri. Alij Doct. verò arbitrarij sunt, q̄ hoc, cum non sit à l. determinatum, arg. l. 1. ff. de iure delibe. arbitrio iudicantis committendum sit. Bald. in l. cum antea. nu. 4. & 5. C. de arbi. gl. in verb. definierit. circa fi. in §. precium. vbi Ang. Aret. nu. 7. explicat. in st. de emp. & ven. Pan. in c. quintaallis. n. 33. Et licet ibi ab ipso varia Doctorum sententiæ recenseantur, tandem tamen in hac sententia persistit. ext. de iure iur. Et has duas enumeratas principales opiniones magis à Doct. cõmuniter approbari scribunt cum pluribus adductis authoritatibus Phi. Dec. in conf. 39. nu. 7. & Tho. Ferra. in tract. cautel. Caut. 8. Et secundum hanc secundam opi. tanquam communem iudicandum esse consulendo tradit Soci. iun. in conf. 48. nu. 22. in 1. parte conf. vbi & ipse plures authoritates allegat. Kirchouius.

Læsio enormis & enormissima quæ dicatur? vide Soci. cõsil. 266. lib. 2. Dec. conf. 45. 180. 380. parif. conf. 12. nu. 80. lib. j. Cassiad. decif. 1. de emp. & vend. Nat. conf. 207. col. 2. Rol. cõsil. 7. n. ume. 55. libr. 3. vbi secundum magis communem dicit hoc committi iudicis arbitrio, secundum verò aliam opi. læsio dicitur, quãdo est in 6. parte vt per Rol. ibi d. conf. vbi nu. 52. dicit, q̄ vbi datur enormis læsio, quis audiri debet: nõ obstat q̄ iurasset omnia & singula vera esse, quæ omnia declara, vt latius per Rol. vbi supra.

Laicus qui ante concilium Lateranense habebat decimas ecclesiæ non potest alteri laico concedere, etiam cum autoritate episcopi. Boerius in cõsuetudine Bitu. des coustumes prædiales. §. 11. comm. dicit. B. Villal.

Laicus potest esse arbitrator in re spiritali, Dec. in ca. 2. de iudi. n. 2. communem dicit. idem.

Laicus potest esse assessor episcopi in causa spiritali. Dec. ibi, quam intellige. nisi ipse iudex alias esset secuturus suam consilium, Pan. ibidem. Ex quo inferitur. q̄ si iudex est ita ignarus q̄ nescit discernere an consilium sit iustum, necne, cum teneatur sequi, per Ant. in c. cum olim de arbi. quem refert, & sequitur Alex. in l. si conuenerit nu. 1. ff. de re iud. tunc laicus non potest esse assessor. Dec. ibi quem com. dicit. idem. Villal.

Laici super iure diuino statuta cõdere non possunt vt probatur in l. non dubium. C. de legib. & in ca. quamuis de pactis in 6. Vnde sequitur quod nec super iuramento cum sit de iure diuino. c. & si christus. ibi reddite iuramenta vestra Deo de iure iur. & tradit Bar. in l. omnes populi, 3. q. pr. ff. de iust. & iur. Hinc dixit imo. in c. cum contingat. eod. ti. de iure iur. quod si statutum redderet contractum, ac iuramentum inualidum, tunc recurrendum esset ad forum ecclesiasticum pro iuramẽti obseruatione, & vt iurans illud obseruare cogeretur, Dixit etiam abb. in d. c. cum contingat, quod licet statutum infringat contractum, ac iuramentum fauore iurantis, tenetur tamen iurans obseruare iuramentum. Bar. opinionem sequuntur Io. de Imo. & Anch. in d. c. quamuis de pact. in 6. Hanc magis communem esse dixit Alex. in conf. 38. vifo. lib. 4. F. T.

Laici possunt puniri per episcopum de adulterio. Alc. in c. pernitiolum. nu. 18. de of. ord. com. dicit. & per intrusionem in monasterium. Coua. in epist. 4. ca. 8. §. 7. nu. 20. comm. dicit. B. Villalob.

Laici ecclesiastica negotia tractare non debent. c. 2. ext. de iudiciis. Bellon.

PRO. laici spiritalia possidere nõ possunt. ergo nec præscribere c. causam que de præscriptio. Bellon.

PRO. laicis nulla est attributa facultas in rebus ecclesiasticis, in c. cum laicis, extra de rebus ecclesi. nõ alienand. c. ecclesia. de const. idem.

Laicus non potest prorogare iurisdictionem iudicis ecclesiastici delegati, prout est vicarius foraneus qui non dicitur ordinarius sed delegatus. Cyn. & Castr. in l. si qui ex. C. de episcop. aud. Abb. in c. si quis contra clericum. de foro comp. not. in clem. & si principalis. de rescrip. potest tamen dici vno respectu ordinarius, cum sit deputatus ad vniuersitatem causarum iuxta not. in l. cum prator. ff. de iudic. gl. in c. cum causam de app. gl. & abb. in c. 1. de of. deleg. Bart. & doct. in l. 1. ff. de iud. Put.

Laici contra clericos in criminalibus testes non admittuntur. sed quo casu & quomodo admittantur, vide las. in l. f. n. 9. C. de his quib. vt indig.

Laici non possunt statuere contra clericos nec contrarium bona: nec imponere datia vel collectas clericis vel personis ecclesiasticis. Quid si per indirectum aliquid statuatur? vt. Com. opin. Tom. ij.

de la fin legatum. nu. 10. C. de indi. viduit. tollend. Put.
 Laicus non potest accusare clericum de aliquo crimine, nisi suam vel suorum iniuriam corporalem prosequatur. cōmuncem dicit gl. in summa secunda q. 7. Foller. prac. crim. can. nu. 43. Imò laicus non admittitur, etiam si crimen illud ciuilitertatū proponere velit. communiter dicit Fel. c. ex parte. n. 6. & seq. de testib. Si tamen in eo crimine versaretur ius publicum, tunc quilibet laicus etiam extraneus potest accusare clericum. ita DD. communiter tenere ait Ferrer. conf. 183. n. 4. ver. quintò corroborantur. Hæc Clar. d. lib. 5. §. 6. q. 14. ver. propter. Nota tamen quòd prædicta communis fallit in clerico parochiano. nam talis potest prælatū suum denunciare & accusare, vt communiter attestatur Aret. in c. illa. nu. 7. de accus. Clar. d. §. 6. q. 7. P. Fichard.
 Laicus non admittitur in testem contra clericum in causa criminaliter intentata. communem attestatur Didacus prac. q. 18. n. 2. versiculo secundò illud Menchiaca. lib. 3. de testa. §. 22. n. 73. Si verò causa esset ciuilitertatū intentata, admittitur laicus ad testificandū. ita concludere omnes DD. attestatur Ferrer. conf. 183. n. 5. ver. vlt. confirmatur. Clar. d. §. 6. q. 24. ver. præterea quæro. Idem.
 Laicus iudex, vel laici iudicis ministri, non possunt torque re clericum de mandato episcopi sui. communem dicit Ripa. in c. decernimus. n. 39. de iudic. sed quicquid sit de iure communis obseruantia est in contrarium vt dicit Abb. in c. vt fam. n. 8. de sen. excom. quem Diaz. prac. cri. cano. ca. 117. n. 6. Foll. prac. cri. cano. numero vndecimo Simancas de heret. c. 6. n. 2. & licet Abb. ibid. dicat illam esse malam cōsuetud. in c. illi qui. 7. q. 5. Clar. d. §. 6. q. 64. ver. sed hic quæro. Idem.
 Laicus est incapax beneficior. c. 2. de insti. & c. cum M. extr. de const. P. Andora.
 Est etiam incapax iurium spiritualium. c. messana. & ca. sac. sanct. de elect. Pan. in c. ad hæc. de decimis. & melius in c. quānis. c. o. tit. Idem.
 Laico non potest committi causa criminalis. contra clericū Barb. in 2. vol. conf. 4. 5. in 3. col. idem.
 Potest tamen laicus capere clericum delinquentem. vt eum ducat ad iudicem non vt retineat. Bar. in l. si quis in seruitute. ff. de fur. idem.
 In laicum causa spiritualis an cōpromitti possit. Alex. conf. 75. vol. 4. tenet quòd sic. idem.
 Laicus non potest vendicare ius. habendi banchum in ecclesia inuito episcopo. Host. & Pan. in ca. Abolende de sepul. Idem.
 Laicus sumi potest pro illiterato. ca. 2. §. 1. & ibi Phil. de hæretic. in 6. idem.
 Laicus potest esse assessor. non autem vica. episcopi. Feli. in c. decernimus 1. 3. co. de iud. Gemy. in c. sta. §. assessorē de refc. in 6. la. in rub. ff. de officio. eius. cui mand. est iurisd. & in rubr. ff. de off. asse. vide Decium in d. c. decernimus in 16. col. & seq. Phi. in c. 1. de off. vic. in 6. & in c. 1. de procur. eo. li. Panor. in c. cum causam. de elect. idem.
 Laicus an audire possit in confe. in casu necessit. vide Feli. in c. præterea. in 3. col. de off. ord. vbi dicit q. sic & q. tal. cōse. proderit quo ad damnationem eternam equitandam. non tamen dimittit de poena purgatorij vt faceret absol. Sacerdot. & hinc est secundum eum q. finito periculo. debet confere. rei terari sacerdoti. al. S. Th. in 4. dist. 17. q. 3. art. 3. & Host. in sum. de poen. & remis. §. cui confiteñ. vide Decium in d. ca. decernimus in 21. col. idem.
 Laicus cognoscere pōt de iniuria illata spiritualitate. Pan. in c. 2. de iuram. calum. idem.
 An corā laico possit tractari causa decimar. vide in ver. decima. & an causa spiritualis possit in laicum compromitti. Alex. vol. 4. conf. 75. in add. ver. & max. tenet quòd sic.
 Laicus summi potest pro illiterato. c. 2. §. 1. & ibi Phi. de hæretic. in 6. Laicus iudex potest cognosce. de iniuria illata spiritualitati. Pan. in c. 2. de iur. cal.
 Laicus non potest accusare clericum de aliquo crimine, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. cōis est opin. Imò etiam, si crimen illud ciuilitertatū proponeret, vt est communis opin. Sed si in tali crimine ius publicum versetur, tunc quilibet laicus, etiam extraneus potest accusare clericum, vt est communis opin. Fallit in clerico parochiano, qui potest per prælatum suum denunciare, vel accusare, vt est communis opi. Cla. q. 7. Bonac.
 Laicus non admittitur in testem contra clericum in causa criminali. criminaliter intentata, vt est cōis opi. Secus si ciuilitertatū intentata, vt est cōis opi. Cla. q. 24. ver. præterea quæro. Graffius

communi. opi. li. 2. c. 17. q. 3. 1. Fallit. vt per Marf. sing. 98. vide benedi. de vado foro Sempronio in reperito. Fel. in ver. laicus an possit accusare clericum. Bonac.
 Laicus iudex, vel laici iudicis ministri non possunt torque re clericum mādato sui episcopi, vt est communis opi. cano. nistarum. communis tamen obseruantia aliter se habet. Clar. q. 64. ver. sed hic.
 Laici possunt puniri per episcopum. D. m. Alciat. in c. perniciosa. de off. ord. communem dicit. Bonac.
 Laici heretici bona ad fiscum domini tēporalis pertinent, vt est communis opi. Bursatus. conf. 43. nu. 36. Bonac.
 Laicus exigens collectas à clericis prohibitas excommunicatur. Capra reg. 96. n. 76. communem dicit. Si monitus non desistat, & sufficit vnica monitio pro omnib. secundum communem opi. cū termino habili ibi. Capra n. 79. & n. 81. Bona.
 Laici si sunt de terris Ecclesie, viuere debent secundum cano. & non secundum leges ciuiles, etiam si sint infideles. ca. si duob. & ibid. notat. de appellat. no. in c. quod super his, de voto & voti redemptione, ita cōmuniter à Doct. d. c. Si duobus, teneri, refert Bened. Cap. conclusio siue regul. 4. n. 10.
 Laicorum statuto generali fauorabili, cum in eo nō denotetur superioritas, sicut in speciali, clericus vel Ecclesia vti potest, & communiter teneri asserit Bened. Cap. reg. 14. n. 3. per ea quæ no. Bald. in l. omni. C. de sacro. eccles. Lana. app. lana. non venit lana tincta. Barb. in 3. vol. confil. 29. in vlt. col. P. Andora.
 An app. lana veniant pelles lanutæ. vide Alber. in 2. parte. q. 212. idem.
 Lapis an crescat sub terra spatio temporis, no. in l. diuortio. §. si vit in fundo. ff. sol. mat. P. Andora.
 Lapillus varias habet significationes. Alex. in l. 1. in prin. ff. de acq. poss. idem.
 Lardum an veniat appellatione carniū. vide Bart. in l. C. de erogat. milit. an. li. 12. & in materia Ana. & Bolog. cōf. 3. 5. vbi dicit Anan. q. illa l. 1. probat q. appellatione carnis pecudie non comprehenditur lardum. Cōf. singul. in verbo, caro. inducit d. l. 1. ad illud q. licitum sit comedere lardum, quādo licet comedere oua. dixi §. in verb. caro. P. Andora.
 Lasciuia facit quem teneri in factum. Ange. in §. internum. 40. in fit. de obligat. quæ ex delict. nasc. P. Andora.
 PRO. Lata culpa dolo æquiparatur. l. quod Nerua. ff. de po. l. 1. ff. si mens. fal. mod. dix. Bellon.
 Lata culpa non æquiparatur dolo: cum agitur de imponenda poena mortis, vel mutilationis membri. Hier. Cagn. l. contractus. n. 10. ff. de reg. iur. com. dicit. B. Villal.
 PRO. Lata culpa puniri quem posse corporaliter, non tamen eadem poena corporali, qua puniretur pro dolo, sed mitiore & leuiore, ponit pro vera & communi conclus. Rober. Maran. in 4. part. specul. tit. 1. nu. 59. I. Fich.
 Lata culpa non æquiparatur dolo, cum agitur de imponenda poena mortis, vel mutilationis membri. Cagnol. in l. contractus. nu. 10. ff. de reg. iur. com. dicit. Marant. in pract. fol. 46. nu. 95. Bonac.
 PRO. Latrones furca sunt suspendendi. l. capitalium. §. vlt. ff. de poenis. Bellonus.
 Latro dicitur, qui per vim furatur: sed fur qui clam aufert: auth. sed nouo iure. & ibi Bart. C. de ser. fur. Panor. in c. ex parte. de testib. Alex. conf. 110. vol. 4. vide Corn. conf. 44. ver. nam debet intelligi. vol. 4. Alex. in l. si ex stipulatione. ff. de acq. poss. l. 1. P. Andora.
 Latro famosus debet laqueo furca suspendi. l. capitalium. §. famosus. ff. de poenis. idem.
 Laudemium debetur usufructuario, & non domino, in casu quod dominus directus decesserit, relicta hæredi proprietate, alteri vero usufructu ipsius proprietatis & durante usufructu contingat rem emphyteutæ alienari, com. d. Cla. §. emphyteusis. q. 23. ver. si. I. Fich.
 Laudemium soluendum est domino etiam si concessio emphyteutica ita facta sit vt possit emphyteuta vendere cui velit. com. in §. E. q. 2. §. sed quid. idem ex eodem.
 Laudemium non solum est soluendum domino de rebus venditis vel permutatis, sed etiam de donatis, quia laudemium soluitur propter nouam inuestituram, quæ ratio militat tam in emptore quàm quouis aliò cui opus sit noua inuestitura. com. d. Cla. in §. emphyteusis. q. 22. idem.
 Laudemium licet emptor vel acquirens teneatur soluere, item gabellas, decimam, & similia onera, & in feudis eo maxime quia soluitur ob inuestituras & possessionem quæ in nouos emphyteutas vel vasallos transfertur. l. si in si. cum gloss. ver. accipere. C. de iu. emph. venditor tamen & alienans regulariter

lariter tenentur ad impetrandum consensum domini directi, secundum communem per Burf. conf. 56. n. 16. & 17. lib. 1.
 Qui laudam arbitratoris emologauit (quia promiserat in compromisso emologare cū iuramento & sub poena) si postea contraueniat laudo probabiliter dici potest eum excusari à poenis. l. si quis maior. C. de transac. quasi non liberè & sponte. emologauerit, vt requirit dicta l. sed metu iuramenti & poenæ. qui excludit libertatem. l. Titia. ff. de verb. oblig. c. gemma. ext. de sponsa. & quia etiam si compulsio ad pactum vel transactionem esset iusta, pura ex forma statuti, non habet locum si contraueniatur poena dicta l. secundum Bartolum & communiter docto. ibi, quia est poenalis, & venit strictè & propriè intelligenda, vbi est voluntas libera, non autem coacta quouis modo, quæ propriè voluntas non dicitur. ca. cum locum ext. de sponsa. & cum casus accidisset, domi. Fulgo. nō fuit ausus determinare contrarium, licet in contrariam partem inclinare videretur, vt refert dominus Sādil. in d. l. si quis maior, qui sequitur, quod supra conclusum est. Balb. decif. 414.
 Etiam si per annum steterit, q. à Laudo non reclames, non propterea tranfit in rem iudicatam ex sententia Bart. & alio. rum in l. si societatem. §. arbitratorum. ff. pro socio. Bal. in l. fin. ver. quare vsque ad quātum tempus, C. de contrah. emp. Bal. & Ang. in l. ficut. C. de præf. 30. vel. 40. an. Bur. I. C. Quintanalis de iureiur. & hanc tanquam communem sequitur Alex. conf. 237. visis processibus. lib. 2. sequendo ordinem primi. F. Turza.
 Laus oris proprii fordes habere solet. vt not. in rub. & in l. obseruare. ff. de off. procon.
 An autem liceat se prostituere. vide Ang. in proce. in fit. ver. quor. P. Andora.
 Laus sumi non debet nisi à propria virtute. Ias. in l. more in 2. col. ff. de iurisd. om. iud. fac. quod vult Bal. in l. quid ergo. §. si ff. de contra. tu. ac. vbi dicit quòd non sunt commendan. quæ commendat fortuna. idem.
 Laudari à turpibus turpe est. Fel. post Pan. in c. inquisitionis §. quibus in 3. col. ext. de accus. vide in ver. turpitudine. §. 1. idē.
 Lazarus suscitatus diceba. nouus hō. no. in l. ex his ff. de ll. Pau. de cast. vol. 2. conf. 116. vide ample Pan. in c. fraternit. nu. 22. de frig. & malef. Ang. in l. quod dicitur. in si. prin. ff. de impen. in re. do. fac. P. Andora.
 PRO. lectio repetita placebit, vnde secundum Horatium, Decies repetita placebunt. in §. j. de emen. iusti. Cōf. Bellon. Lectus & panni lecti. non veniunt in generali obl. Bar. in l. j. C. quæ res pig. obl. pos. P. Andora.
 Lectus venit app. alimentorum Bar. in l. legat. ff. de alimen. & cib. leg. Bolog. in conf. 48. idem.
 Legalitas vitæ an faciat discedi à regulis iuris. Ias. in anth. iubemus. 2. & 3. col. C. de iudic. multa notab. adducit. P. And. PRO. legauit, verbum, non tantū ad præterita, sed et ad presentia legata trahitur. in l. talis scriptura. §. si ff. de leg. 1. Bell. Legatum annum ciuitati vel Ecclesie perpetuo relictum, 100. an. spacio determinatur, crebrior est opi. teste Alex. conf. 60. omisso. vol. 1. M. Chazrianus.
 Legatum annum factum Ecclesie per verbum semper, & in perpetuum finitur curriculo, seu spacio 100. an. à die relicti, secundum gl. no. post Bart. in l. an usufruct. ff. de usufruct. & in l. si usufruct. ff. de usufruct. leg. Jac. de Raue. And. de Pis. & Nicol. de Neap. in l. annua. ff. de annuis legat. Card. conf. 66. Fed. de Senis conf. 12. Anchara. in c. fi. de testam. Alex. conf. 60. in prin. vol. 1. vbi scribit istam esse magis communem opi. & ab ea in iudicando, & consulendo non est recedendum Didac. Couar. in tract. Resolutionum iuris ciuilib. & Pontificij in ca. 9. nu. 10. lib. 3. idem tenet, & concludit ipsemet Alex. in l. 2. in prin. ff. sol. ma. & ibi Decius, & Claud. Aqueñ. n. 25. Ruinus conf. 143. n. 11. vol. 4. & ita in facti contingentia consuluit Alex. in d. conf. 60. & hoc firmant Doct. ratione infinitatis euitanda, vt latissime. per Alex. ibi post prin. & sententiam istam tãquam veriorē sequutus est Marchus Mantua. in apotheg. apotheg. 52. Contrariam verò partem, videlicet, quod legatum istud duret vltra 100. an. in infinitum, vt dicitur per seculum seculorum, expresse tenuit Rogerius relatus ab Accurs. in d. l. an usufructus. Abb. post alios ibi congestos per cum in d. c. fi. de testa. Barb. conf. 20. vol. 4. Ang. Cuma. Soci. in l. 3. §. fi. ff. ad legem Falcid. Corn. conf. 22. n. 19. vol. 3. Ias. in l. videamus, §. deferre. ff. de in litē iuran. & in l. 2. ff. sol. ma. vbi pariter Cro. tus. Pontanus Perusinus, Parpal. Ripa, & Alber. in d. l. an usufructus, vbi audacter asseruerat opinionem hanc se vidisse cōmuniter seruari in practica, & pro ista opinione videtur casus legis expressus, qui non potest, nisi cum magna cauillatione & falsa interpretatiōe euitari in l. annuam, & in l. annua. §. Ti-

ria. ff. de annuis lc. prout egregiè perpendit Ripa, cit. prin. & Pontanus, in l. 2. fol. mat. & Soci. in l. 3. §. fi. ff. ad legem Falcid. & ita per istas leges, & alias quamplures ratioēs, & auctoritates consuluit Frater Io. Maria. Verratus Ferrariensis in libello Disputationum aduersus Lutheranos, in tit. de annuis legatis, & ita consuluit etiam efficaciorib. fundamentis & rationib. Riminaldus, conf. inserto, & posito in d. libello Disputationum contra Lutheranos, vbi quam optimè firmat opinionem istā, & respondet omnib. ferè contrariis, & huic cōsilio Riminal. se subscripsit Bernardinus Burguntius Doct. or eximius Parmensis, plurimis & optimis rationib. & subscriptio hæc repetitur post conf. Riminaldi in loco s. citato. His. accedit. q. quādo est factum legatum alimentorum alicui Ecclesie præstandorum omnib. fratrib. dictæ Ecclesie in die sancti Ambrosij, & nihil aliud sit dictum tunc alimenta ista nō forent prestanda quolibet anno in illa die sancti ambrosij, sed hæres liberat præstando, & soluendo alimenta pro primo anno in dicta die sancti ambrosij, vt per plura concludit Marchus Mantua. in suis apophtheg. apophtheg. 1. F. Viuius.
 Dominium rei legatæ tacitè non trāsferitur ipso iure in legatarium sine traditione, sicut trāsferitur dominium rei expresse legatæ secundum Bart. in l. 1. ff. de leg. 1. & in l. emptor. §. an cilla. ff. de rei vend. quem sequuntur Bald. Ang. Floria. Pau. de cast. Alex. & Ias. in l. seruum filij. §. fi. ff. de leg. 1. Dec. in l. traditionib. C. de pactis, Bertachinus in suo repertorio, in verb. dominium trāsferitur, ver. 9. & istorum opinionem, asseruerat esse communem Soc. & Ias. in d. l. j. Sed cōtrariam partem, q. imò dominium rei tacitæ legatæ trāsferat ipso iure in legatarium absque traditione, tenent Imo. Alex. & Aret. in d. l. 1. ad quorum fundamenta respondent Soc. & Ias. ibi, possent tamen interpretari, ac limitari ni fallor, quando res tacitè legata esset apud legatarium, tunc quippe trāsferatur dominium in eum per text. in §. interdum. insti. de rerū diuisio. & per id, quod scribit Bald. l. 1. C. communia de lega. vbi dicit, quòd quādo testator legat rem hæredis, tranfit dominium recta via in legatarium, quando res erat apud eum. idem.
 Lego, (verbum) est vniersitati rerum adiectū si habet vim institutionis. Sed erit tūc legatū, vel totius hereditatis, vel partis eius, fm quod dictū fuerit, Et cēsebitur hæres institutus iure legati grauatius hereditatē totā, vel eius partē restituere, iuxta l. mulier. §. si. ff. ad Trebel. Hæc communem esse cōclusionem scribit Maria. Soc. Nepos, olim præceptor meus. in rubr. de leg. 1. n. 73. quam limitat ibidem nu. 77. vbi vide. I. Fich.
 Legatum factū Sēpronio, si duxerit vxorē in mille, & si ordinem ecclesiasticum receperit in 100. si efficit clericus gaudet in mille. Hippo. in rub. de fide insti. n. 127. ff. com. dicit. B. Vill.
 Legatum factum mulieri, vel alicui vt contrahat matrimonio cū A si ipsa velit: requisita reuocauit, & si postea A. velit: nihilominus debetur, etsi non contrahat. Ias. in l. cum auum. C. de insti. & substit. n. 8. communem dicit. Idem.
 Legatum relictum vxori, si honestè vixerit, & durauerit in viduitate, post eius mortē quod Titius habeat legatū, si ipsa p̄hit matrimonium, nō expectata morte, Titius habebit legatum. Ias. in l. si mater. n. 2. de inst. & substit. com. dicit. idem.
 Legatum si sit relictum filie pro maritanda cū A. si filia maritetur cum B. filia nihilominus habebit residuum, Ias. in l. filia legatorum, de legat. C. n. 3. communem dicit. idem.
 Legatū factū vxori, per hæc verba, relinquo vxori meæ quod quid ad me peruenit nomine dotis: nō sunt deducenda expensæ factæ, Ias. in l. post dotem. n. 36. ff. sol. ma. com. dicit. idem.
 Legatum factum vxori, in quo relinquitur usufructuaria omnium bonorum, institutis filiis, intelligitur solum legata esse alimenta. Gozad. conf. 99. nu. 8. com. dicit. idem.
 Legatum factum Ecclesie intelligitur de parochiali, Ias. in l. 1. C. de sac. san. eccl. n. 4. com. dicit. idem.
 Legatum annum relictum Ecclesie, vel ciuitati non durat, nisi per 100. an. Alex. cōf. 60. vol. 1. com. dicit, quàm intellige in usufructu, relicto Ecclesie: secus tamē in annuo legato: Ias. in l. sol. mat. n. 1. ff. sol. mat. idem.
 Legatum pium non debetur nisi adita hereditate. Ias. in l. 1. C. de sacro. eccl. n. 3. & Couar. in repet. ca. Rainutius. de test. §. 3. communem dicunt. idem.
 Legatum, si factum est in testamēto, minus solēni: hæres non tenentur ad soluendum nisi testator legatariis concedat q. propria auctoritate possint apprehendere possessionem rei legata. Io. Durand. in arte testam. tit. 2. cau. 3. com. dicit.
 Nota ista cōm cum sequentib. ad intell. l. 3. tit. 14. part. 6. Fallit secundum, in obligatione naturali: per quam hæres tenetur ad præstandum, secundum magis communem opin. vt per Ias. in l. cum quis. C. de iur. & fac. ignor. n. 2.

Fallit 3. quando testamentum est nullum, ex eo qd testator extravit instituens quem credebatur conuictum, cum aliis non esset. Iaf. in l. eam quam, de fideic. C. nu. 4. com. dicit.

Fallit 4. quando testamentum est nullum ex praeteritione: quia non sunt instituti haeredes, qui instituendi essent. Bello. conf. 53. in pr. com. dicit. idem.

Nota qd si legatarius possidet, etiam si testamentum sit nullum: legatum retinet etiam in foro conscientiae. Iaf. in d. l. cu quis. C. de iur. & fac. ign. com. dicit.

Concor. cum l. 3. tit. 14. par. 5. idem.

Legatum relictum spuris a patre, cognatis proximioribus defertur. Coua. epitom. 4. c. 8. §. 5. nu. 5. com. dicit ex Iaf. in l. 2. C. de haere. inst. & Alex. in l. haere ditas. C. de his quibus vt indignis.

Et cognatis proximioribus negligentibus per duos mens. defertur fisco. l. 10. tit. 13. par. 6. idem.

Legatum magnum tollitur rupto testamento per natiuitatem posth. Alc. de presump. re. 1. praesum. 13. com. dicit. idem.

Legatum dicitur inutile quod in voluntate alterius relinquatur: nisi sit in piam causam. Io. Durand. in arte testan. tit. 6. caur. 8. com. dicit.

De materia istius communis habes l. 6. tit. 3. par. 6. & l. 6. tit. 5. lib. 3. For. legum. & l. 3. cum nouem seq. in decif. Taur. & l. quae cum coi concordat in l. 2. o. ti. 9. par. 6. quam rogo videas.

Legatum factum cum claufula, qd testator promittit non reuocare, & qd si reuocauerit qd donat, non potest mutari, & Io. Durand. in arte testan. cau. 3. tit. 6. com. dicit. idem.

Legatum alternatiuum si relinquatur, est electio legatarii, & non haereditas. Salice. in l. plerumque. §. si. ff. de iur. dot. communem dicit. idem.

Legatum relictum certis personis certi loci, videtur relictu contemplatione loci. Io. Durand. in arte testan. tit. 6. cau. 7. Balbus in conf. 1. vol. 4. com. dicit. idem.

Legatum de re aliena, ex certa scientia testatoris efficax est & haeres tenetur emere & dare legatario. Alex. in l. alienam. C. de leg. Durand. in arte testan. tit. 6. cau. 3. 2. com. dicit.

Concor. cum hac communi. l. 10. & 37. tit. 9. part. 6. & si res legata venit ad legatarium alio titulo quam legatari: haeres tenetur conferre ei pretium. l. 44. ti. 9. par. 6. quia licet causa fuit adimpleta: non tamen cessauit effectus. l. si iam facta & l. conditio. ff. de conditio. & demonst. Bal. in l. filia legatorum. q. 2. C. de legat. de quo per Tiraq. tract. de cessante causa, in 18. l. imit. vbi dicit quem opi. allegat. Pau. de Cast. conf. 148. vol. 1. ibi Paul. concludit qd si ea, cui quis testis dotem reliquit: nubat interim ante, qd testator moriatur, sitque ab alio dotata, & tamen debetur legatum ad quod etiam accedit. qd si testator reliquit decem Bertae, quae eo tempore testamenti erat in nupta, debetur illi legatum ex Bald. in l. vlt. vers. poenae testator. C. de sent.

Amplia, etsi sit factum de re ecclesiae: saltem vt detur aestimatio. Cur. iun. conf. 30. com. dicit.

Contrarium disponitur per l. 13. tit. 9. part. 6. vbi dicitur qd res ecclesiae non potest legari, nec haeres tenetur ad aestimationem: quae concordat cum cap. filius. de testam. de quo vide l. filius. de testam.

Amplia, etsi sit res fisci. idem ibi. nu. 5.

Amplia, etiam ad rem dotalem. ibi. nu. 6.

Amplia, etiam etsi sit res minoris, idem ibi eo. nu.

Amplia dictam conclusionem, etiam si legatum sit factum fratribus minoribus, qui non possunt habere propriam: valet tamen vt reddatur aestimatio. Curt. iun. conf. 30. n. 7. com. d. & sic est intelligendus signor. de homod. conf. 40. in fin. dicens communem opi. esse quod fratribus mendicantibus non possunt legari annui redditus pro alimentis.

Fallit, si rem habet testator, etsi sit fideicommissum, finituum tamen morte testatoris, quia haeres non tenetur eiicere, nec dare aestimationem. Iaf. in conf. 109. vol. 4. & idem in emphyteusum, legatumq; finitum morte testatoris, Iaf. in l. vxor. C. de lega. com. dicit. idem.

Legatum factum, lego priori Bibliam, & fratribus pro eme da cappa decē, si prior praecessisset, habebit prior Bibliam tantum, si tamen sequatur, habebit vtrumque. Imol. in l. coheredi. §. partem. ff. de vul. & pup. & Iaf. in l. doli. ff. de verb. obl. nu. 4. com. dicunt, vbi vide Aret. pulchre loquentem. idem.

Legata data ab instituto, censentur repetita & substituta, nisi aliud appareat de mente testantis. Bell. conf. 63. nu. 5. com. dicit. ex l. non iustam. C. ad Trebel. & l. licet, de le. 1. & l. vnica. §. pro secundo. & §. non ait. C. de cad. tol. & Iaf. in d. l. licet. idē.

Legatum factum nomine expresso haereditas non censetur repetitum in substitutione, Alc. de presump. reg. 2. presump. 3. 5.

nu. 3. com. dicit. idem.

Legatum sub conditione in primo testamento, si in secundo simpliciter legetur, reiecta censetur conditio. Cur. iun. conf. 13. 6. nu. 14. com. dicit. idem.

Legatum factum creditori voluntario, debetur & creditum, secus tamen & in creditore iuris, vel consuetudinis, quia praesumitur factum animo compensandi. Ioan. Cora. in lib. 3. Miscella. c. 1. nu. 9. com. dicit.

Nota istam communem ad intel. l. 1. 5. tit. 5. For. l. & l. 3. & vide quae habes in ver. vxor. j. quae loquitur de bonis duran. matrimonio. nu. si. idem.

Legato alicui facta actio, & vel obligatio quae affixa est of sibus legatarij: non finitur: et si finiat tempus appositum ipsi legato, sed exceptio tantum, dominium autem rei legatae finit tempore, transit in haereditatem: sicut translatum erat in legatarium. Iaf. in l. illud. C. de lega. nu. 7. com. dicit. idem.

ADDITIONE. Ratio praedictorum est quam cum aliis in hac materia ponit M. Anr. Bard. in tract. de tem. vti. & contin. in c. 12. sub. nu. 12.

Legatum sibi scribens in testamento alieno punitur poena l. Cornel. de fals. etiam in testamento nuncupatiuo. com. dicit Boff. in tit. de his qui sibi ascribunt. n. 3. Bell. conf. 80. n. 3. Contrarium communem attestatur Anan. in c. accedens. nu. 6. de crim. fals. sed prior communior. Clar. lib. 5. §. falsum. ver. ascribens. P. Fichard.

Legatum a testatore alienatum, etiam si alienatio nulla sit, & nullum fortiatu effectum, inducit eiusdem reuocationem: satis enim est eam demonstrasse. Nam ea quae a mera voluntate dependet, licet per translationem non fortiatu effectum vitalem tamen ademptionem faciunt in actibus inter viuos, Bart. in l. et si ff. de adimend. lega. l. planē. in pr. ff. de leg. 3. gl. in §. si rem. insti. de lega. quia actus intervivos etiam si nulli sunt, legati reuocationem inducunt. l. legatum. §. si. ff. de adimend. lega. l. 3. §. rumor. & ibidem gl. & Bart. ff. de fundo instruct. l. cum dominus. §. filius. ff. de pecul. lega. l. & idē. ff. de adimend. lega. l. Bart. in l. si. ff. de aur. & ar. lega. quod ita communiter tenent refert ibidem d. reg. 108. nu. 13. Bened. Cap. Secus autem in vltimis voluntatibus, quia per inutilem siue nullam dispositionem legati ademptio non inducitur. nec videtur quis animum reuocandi testamentum habere, si secundum non valet. Bar. in l. quae situm. §. si quis. ff. de fundo instruct. l. si iure. l. ne nostram. ibid. Cy. & Bart. C. de testam.

Legatum licet per alienationem ademptum censetur, id tamen inter alia fallit, quando alienatio fieret ex rei familiaris necessitate. §. si rem. & ibidem gl. insti. de lega. & l. rem. lega. tam. & ibid. Bar. ff. de adimend. lega. arg. l. 1. in pr. ff. de tutel. & ration. distrah. l. cum plures. §. cum tutor. ff. de administ. tutel. non enim creditur testatorem animum reuocandi legatum habere, quoniam rei familiaris necessitate ductus. vel coactus id vendit, vt dicit gl. in l. 3. C. de lega. quod verum esse & communiter tenent refert ibid. nu. 2. idem Bened. Capr.

PRO. legatum sub modo peti non potest sine satisfactione l. quibus d'ebus. in §. Termilius. ff. de cond. & demonst. Bell.

PRO. legati appellatione continetur & fideicommissum l. & fideicommissum. ff. de leg. 3. l. 2. comm. de leg. idem.

PRO. legati appellatione etiam haereditas institutio continetur in l. verbis. ff. de verb. sig.

OB. Contra de l. mulier. §. si. ff. ad treb. vbi legata portione hereditatis non censetur facta haereditas institutio, & per consequens restitutio ex Trebelliano, nec quartae retentio dabitur.

SOL. Dic quod ex largissima significatione verbi lego, trahitur ad institutionem haereditas. d. l. verbis. secus secundum communem sum loquendi: cui stare debemus, quia non trahitur ad actum haereditas. ita Bart. in l. centurio. ff. de vulgari substitutione. Bellon.

PRO. legata vniuersalia fideicommissis vniuersalibus, & legata particularia particularibus fideicommissis exequata sunt, l. 1. secundum communem intellectum. ff. de leg. 1. idem.

Legatum est accessorium testamenti, non autem pars. secundum gl. in rub. ff. de le. 1. cum qua sentiunt Cy. Alex. Soc. n. 6. Iaf. n. 4. & seq. Ripa n. 6. ceteriq; communiter ibi. vt meminit D. Pontanus Perus. in ibi. nu. 6. vnde caute loquuta est d. gl. secundum praecitatos doct. non appellans legata partem testamentorum, sed accessorium quid ad testamentum. quippe cum testamentum possit absque legatis valere. vt l. §. qui neq; legatarius. ff. de haer. inst. sequitur ergo quod non est pars. l. malum. ff. de verb. sign. F. Viuius. lib. 2. opin. 154.

Legatum vxori per maritum relictu sub conditione si casta, honeste q; vixerit, post eius mortem per secundas nuptias non amittit legatum ipsum, nec eo priuatur aliquo modo, secundum

condum Bart. in l. mulier. §. cum proponeretur. ff. ad Treb. cuius opinionem eodem esse appellat Claudius ibi, & sequit Euerardus in topicis. in 3. iam vero parte vxor priuatur legato praemisso, si post mortem mariti nupserit magna cohors scribentium, & eorum opi. eodem esse constat, teste Io. Dilect. in tract. de arte testan. tit. 5. cau. 3. n. 4. & Bermon. de publicis cubi. sed ne erres, scias qd quid d'ulendum, iudicandum vest casu eueniente super praesenti d'istatu opinionum inherens distinctioni in hoc tradita per Iaf. in l. C. de indi. viduitate, & per Alex. & Ang. in d. §. cum proponeret. F. V. lib. 2. opi. 156.

Legatum alicui factum de re alteri obligata etiam pro aequivalente quantitate valet & tenet. atque haeres illa luere tenetur. etiam si testator rem obligatam fore ignorasset. glo. in l. praedia. C. de fideic. & in §. sed si rem. insti. de leg. Alex. & Iaf. cum aliis quamplurimis signatis per eos, in l. si res obligata nu. 13. ff. de leg. 1. vbi praesupponit ista opinionem eodem esse.

Contrarium verò asseruere Paul. Cast. Fulg. & Iaf. d. l. praedia. Negusantius de Fano, in tract. de pignori par. 3. prin. 1. membro, sub n. 29. & ista est com. opi. sec. Soci. in l. 1. §. per feruum corporaliter. nu. 2. ff. de acq. poss. sed 1. opinio glosae venior, communiorq; apparet atq; eam in actu practico sequendam fore suademus. F. Viuius lib. 2. opin. 155.

Legatum Titio, cum plures essent, relictu, licet ob incertitudinem personae regulariter vitatur, Bart. in l. si fuerit, ff. de reb. quia haeres non cogitur soluere, nisi appareat, de quo testator senserit. l. quidam. ff. e. tit. & ibid. Bart. idē fallit in legato ad pias causas. auct. de eccl. titulis. §. si quis in noie. coll. 9. & c. iudicande. & si. & ibid. Io. And. Anr. Imol. & D. Nic. de testa. & ita communiter tenent refert Bened. Capr. reg. 113. n. 3.

Legatum relictu monasterio S. Mariae, si non apparet de quo senserit testator, tunc si in ciuitate vel territorio in quo cuius vel incola est, non inueniatur tale monasterium, debetur ecclesiae Cathedrali, domicilij testatoris. Aut si plura inueniuntur eius nominis monasteria, tunc si vnum est in ciuitate alterum in suburbis vel territorio ciuitatis dabitur monasterio ciuitatis, si testator habitauerit in ciuitate. Contra si ambo in ciuitate vel suburbis vel ciuitatis territorio sint, tunc dabitur monasterio existenti in parochia ipsius testatoris. Io. And. & Imo. D. Nic. c. iudicande. de testam. arg. l. quae conditio. §. si. ff. de cond. & demonst. & ibid. Bar. & auct. de eccl. tit. §. si quis in nomine, quod voluit Cy. l. 1. C. de sac. eccl. & ita coiter tenent refert Bened. Capr. d. reg. 113. n. 7. Sin autē ambo sint in eadem parochia, tunc ei debetur a quo recepit aliqua obsequia, vel merita, si non recepit, vel de vtroque recepit obsequia, tunc ei, in quo magis quaeratur debetur, si pariter quaeratus, pauperior dabitur. Si aequali paupertate laborat episcopus poterit gratificari assignando vni vel diuidendo inter ipsa monasteria p suo arbitrio. arg. l. si quis seruum ff. de leg. 2. arg. l. qui semiles. ff. de vsuris. auct. de eccl. iusticiis. ti. §. si quis in nomine. arg. l. titio. ff. de leg. 1. c. 1. de paroch. c. qm. de decimis. & d. c. iudicande. post Host. voluit Io. And. & tenuit specu. in ti. de in stru. edit. §. nuc vero aliqua, ver. quid si aliquod d. c. iudicande Petr. Anch. Imol. & D. Ant. placuit, & ita communiter tenent ibid. nu. 1. refert. idem Cap. arg. d. c. quoniam. & d. c. 1.

Legatum licet ob incertitudinem loci regulariter vitietur, arg. l. si domus ff. de leg. 1. not. l. generaliter. ff. e. tit. l. 3. §. si quis in sulam. ff. de eo quod cert. loco. l. ita stipulatur. ff. de verb. obl. id tamen fallit in legatis ad pias causas, maxime concurrente fauore vltimae voluntatis. quia talis testatoris dispositio si mandet monasterium extruere nō declarato loco, in quo qd struendum sit. iuxta. not. in l. in testam. l. legatum. ff. de cond. & demost. fra. l. quidam eo. tit. l. si cui. ff. de an. legat. gl. Laur. & Tancred. Goffrid. Inn. Host. Aegid. Io. And. Floria. & Imol. in c. nos qui dem. de test. & ita coiter tenent refert reg. 113. nu. 14. Capr.

Legatum generis quod habet certos terminos sola hominis destinatione vt fundus, non valet, sin autem habeat certos terminos hominis facti vt domus valet, & erit electio haereditas, vt in l. quod in rerum. §. l. si domus. in pr. ff. de le. 1. quod est verum, nisi testator non haberet aliquas domus, vel aliquid de illo genere, de quo legatum fecit, quia tunc nullū erit, prout notatur d. l. si domus. & a Doct. ibid. coiter tenent refert Bened. d. reg. 113. n. 26. Sin autem legatum generis habeat certos terminos natura, vt homo, equus, tunc secundum omnes legatum generaliter valet, vt refert ibid. nu. 29. Capra.

Legatum dotis meriti sicut valet l. cum post. ff. de iur. dot. l. si filia. ff. de leg. 3. ita quoque legatum causa studij in aliqua facultate meritum valet, quia aequiparantur secundum Bart. & alios in l. 1. ff. so. ma. arg. l. Stichus. ff. de leg. 3. quod communiter tenent refert Bened. Capr. re. 113. nu. 49.

Legata nisi praestentur infra annum a die monitionis per

iudicem facta, licet Falcidia & omni emolumento priuatur haeres, secundum gl. in c. Raynald. in verb. Legitimam. de testam. Bart. in auct. hoc amplius. C. de fideicommissis. c. si haeres. c. nos quidem, de testa. gl. in auct. de haere. & Falc. §. si qd non implens, & ita communiter tenent refert Bened. Capr. reg. 110. nu. 12. id tamen inter alia fallit, si testator aliud tempus intra quod voluntatem suam adimplere vellent, praescripserit, nam tunc illud erit attendendum iuxta. not. in l. statulib. §. haere ff. de statulib. l. si §. sin autem. C. de iure delib. prout uoluerunt Anch. Imol. D. Nic. & communiter Doct. d. c. nos qui dem. de testa. quae admodum ibid. n. 28. refert idē Bened. Capra.

Legatorum vel haereditatis priuatio non ob quamuis, sed grauem duntaxat iniuriam inducitur per not. in l. 3. ff. de adimend. legat. secundum Imol. c. Raynutius. de testa. & ita coiter tenent refert Bened. Capr. in trac. subtit. post reg. posito, specie secunda. nu. 144.

Legatum rei alienae scienter factum, licet valeat, & haeres vel redimere, vel ei aestimationem praestare, debeat. §. non solum. insti. de leg. & ibid. gl. l. cum alienam. C. eodem ti. tamen si testator habebat ius in re vel partem ipsius rei, tunc ius aut partem quod habebat tantum legare videtur, & non totam rem. l. serui elect. §. si. ff. de lega. 1. secundum D. Nic. c. filius. de testam, quod est verum, nisi res legata inter haereditatem & testatorem erat communis, quo casu tota debebitur, secundum Bart. d. l. serui electione. §. cum fundum. nisi dixisset. Lego tibi fundum meum: quo casu de sua tantum, & non haereditas parte sensisse videbitur. secundum gl. & Bart. d. §. cum fundum, quod est verum, nisi post legatum factum de parte testator necessario per adiudicationem redemisset aliam partem haereditas, quo casu totum quoque deberetur, per l. Iulianus. §. idem Celsus. ff. de action. empt. secundum Bart. ex mente Iacobi de Arena. in d. §. cum fundum. alias si sponte aliam partem redemisset, secus esset, quia pars postea redempta, legato non cedit, secundum Dy. lac. de Arena, & Bart. in d. §. cum fundum. cum quibus, ceteros Doct. residere refert Ben. Capr. reg. 105. nu. 12. Legatum rei alienae ignoranter factum, licet regulariter nō valeat secundum gl. si. in fi. c. filius. de testa. per tex. §. non solum. ver. quod autem. insti. de lega. ibid. gl. id tamen inter alia fallit quādo legaretur res aliena coniuncta esset graua, quia valet. l. cū alienam. C. de lega. & gl. in d. c. filius. & gl. d. §. non solum. ver. quod autem. & ita communiter tenent refert. Ben. Capr. reg. 106. nu. 2. & 26. Quod est verum, nisi de tali legato alia persona aequaliter vel magis coniuncta esset graua, quia tunc legatum ignoranter coniuncta personae factum non valeret, vt voluit Bald. post gl. d. l. cum alienam arg. l. non solum ff. de ritu nup. & l. cum pater. §. cunctis. ff. de leg. nisi ex causa limitata ac certa putasset rem legatam rem suam, puta ex causa emptionis factae a pupillo vel adulto sine debita solennitate, quia tunc similiter non valet relictu coniuncta personae ignoranter factum, vt voluit glo. in l. si domus. §. de euictione. ff. de leg. j. secundum Imo. in d. c. filius. Similiter fallit qn legata fuisset res aliena ignoranter pro anima: vel ad pias causas, quia valet saltem quod ad aestimationem, quia nulla videtur actio coniunctio quam anima quae etiam omnibus rebus est ante ferenda. l. sancimus. C. de sac. eccl. 12. q. j. c. praecipimus. c. Mattheus. de simonia. ecclesia enim censetur mater omnium fidelium, vt q. 2. c. quia abstulerit. idque communiter vtroque iure receptum esse tract. ibid. nu. 18. & 20. Bened. Capr. nisi res legata fuerit ecclesiae, secundum communem ibid. nu. 20.

Legato rei alienae tradito ac euicto, licet legatarius contra haereditatem legantis de euictione regulariter agere non possit. gl. & Bart. in l. si domus. §. de euictione. & l. qui concubinam. §. si haeres. ff. de le. 1. Cy. Bart. & Bald. in l. cum alienam. C. de lega. Pet. Anch. in c. filius. de testa. Id tamen fallit, si legatum rei alienae in genere ex natura seu qualitate ipsius rei relictu foret. glo. & Bart. in l. qui concubinam. §. si haeres. ff. de le. 3. quia tunc haeres teneretur de euictione, quia obligatus in genere tenetur rem accipientis facere, l. si a substituto. §. haeres. ff. de le. 1. l. ex empto. ff. de actio. emp. & vend. quod verum esse, & communiter tenent refert Bened. Capr. re. 107. num. 5.

Legatum factum propria concubina pro seruitute & similibus, pro meritis, in quantum se extendunt merita, sustinetur, secundum Anch. conf. 247. Nat. conf. 59. nu. 1. nu. 4. 6. & 8. vbi loquitur de clerico & milite legante & donante, de quo vide quae scribit Afflic. decif. 102. Capel. Tolos. q. 14. 1. Rom. conf. 43. nu. 5. conf. 478.

Legatum dotis factum filiae spuriae valet, & tenet, tam de iure ciuili quam cano. sec. communem per Rol. conf. 83. nu. 1. n. 7. & 8. lib. 3. & qui nu. 12. quarit an praesupposita validitate legati si excedat modum congruum alimentorum: possit

auocari à filiis legitimis & naturalibus heredibus patris: Distingue, vt per eum d.conf.col.fi. vbi tandem concludit qd vniuersi marito nullo modo id quod excedit veram mensuram dotis possit ab heredibus auocari, de quo vide quæ scribit Bar.in l.ii. ff. de his quib. vt indig. idem Rol.conf. 87. num. 17. conf. 89. col. 1. lib. 3.

Legatum sibi ascribens in testamento alieno punitur pœna legis Corn. de falsis Etiam in testamento nuncupatio, vt est comm. opi. Cla. in §. falsum. ver. ascribens, vbi communio-rem esse dicit. Bonacoff.

Legatū ex superuenienti inimicitia reuocatur, vt est com. opi. Soarez verbo legatum. nu. 57. Bonacoff.

Legatum rei pro eo pretio pignoratæ, quod ipsius valorē æquet seu testator rem pignoratam scierit, seu nescierit, opti- mo iure valet, ac semper rem onere expeditam licet hæres, vt cœauiet Por.in §. sed non vsque. n. vlt. in sit. de le. Ant. Gom. de testa. c. vlt. n. 39. vers. quod tamen limita. & si contrarium perperam commune asserat Soci. in l. i. §. per seruum. nu. 2. ff. de acq. poss. E. Suarez.

Legatum mobilium non comprehendit debitorum nomi- na, vt commune inquit Ias. conf. 5. lib. 3. Io. dilect. de art. tes- tan. tit. 6. cau. 9. idem.

Legatum annuum, vel alicui reipub. vel ciuitati relictu, non vltra centum annos dilatabitur, vt commune esse constat ex A- lex. conf. 60. lib. j. ex relatis à Rip. in l. 2. ff. fo. ma. Quamuis cõ- trariam sententiam aeternum illud fore aientem merito amplexi sint complures veteres iuris interpretes ab Alberic. accersiti in l. i. usufructus municipibus. ff. de usufr. legat. & in l. an usufructus. ff. de usufr. cuman. in laudata l. i. usufructus. Soci. in l. 3. §. j. num. 6. ff. ad l. falcid. Ias. in l. i. deferre. ff. de in litem iurand. & in l. soluto matrimonio. numer. 5. ff. soluto matrimonio. Ripa vbi supra atque alij. quos laudant Ant. Gomez in tract. de contract. & Dida. à Couar. li. 3. resol. c. 9. num. 10. qua de re videbis etiam quæ supra obseruo versic. annum. idem.

Legatum in primo testamento sub conditione, & in secun- do testamento simpliciter relictu tanquam relicta condi- tio fuerit, purè debetur. commune inquit Cur. iun. conf. 163. nu. 14. idem.

Legatum testator non solum res suas quas habet, sed etiã alienas legare potest, & legando res alienas: hæres tenetur eas redimere à dominis earum, vel si non potest redimere: præsta- re estimationem, & quando legatur res hæredis nihil refert, an scierit, vel nescierit hoc de functione per tex. iuncta gl. 1. in §. non solum. in sit. de legat. Quod tamen intellige, quo ad sum- mas specificatas & certas ac expressas, & etiam quo ad bona designata in testamento per testatorem l. serui electione §. si cum ibi not. de leg. 1. sed quo ad mobilia & credita seu nomi- na debitorum in genere legata intelligitur de pertineñ ipsi te- statori & pro parte sua tantum, non autem de mobilib. & cre- ditis fratris ipsius testatoris in totum vel in parte spectan- tia, quia in ea generalitate testator censetur tantum legasse ius quod habebat in ipsis bonis mobilibus, & nominibus debito- rum, non autem ius fratris suis cõpetens, quos etiam præ- sumitur minus grauari voluisse quam sit possibile, l. quod in rerum §. 1. vbi Ias. de le. 1. si tamen talia legaraminus onerosa essent: ita vt excederent dodrantem, i. tres partes ex quatuor: possent ipsi fratres hæ. acceptare cum beneficio l. & inuentarij & etiam trimestre à iure præfixum lapsum fore: haberet literas prorogatorias per aliud trimestre, non tamen retardat- is actionibus cre. ditoribus & legatariis.

Legatum à marito vx. factum recte illam admittit condi- tionem, si viduitatem seruauerit vel donec 2. nupserit, & si 2. nubat amittit auth. cui relictu. C. de indic. vid. toll. authent. quod locu. C. si mul. 2. nup. nam conditio cœlibatus, ac viduitatis, & si reiciatur de vlt. voluntate in his qui nondum coniu- gium contraxerant l. sed si hoc. §. fin. & seq. ff. de condi. & demon. in histamen qui iam primas nuptias contraxerant: nõ reicitur, l. 2. C. de indic. vid. toll. not. Garon. in rubr. C. de sec. nup. pœna 9. & in l. 1. super gl. nu. 23. C. eo. quod comprobat, quia honestum est à secundis nuptiis abstinere, l. hæc conditio. ff. de cond. & demon. coram. miscell. lib. 3. c. ratio est in §. per- speximus. in auc. de non eli. 2. nu. & in auc. de nup. §. quæ ve- ro 2. sit; iniuria filiis prioris marit. d. §. perspeximus ex quib. inferitur vx. cui maritus legauit mille, si castè vixerit 2. nubendo legatum amittere, licet castè viuere is dicatur: qui coniu- galem vitam elegit, ca. nicena. 3. 1. dist. Alex. & alij in l. mulier. §. cum proponeretur ff. ad treb. vbi declarant prædictam con- diti. pro qua vide Ias. in l. i. col. fi. C. de indic. vid. tol. quamuis Bar. in d. §. cum proponeretur in sit. nec teneat legatum vt cõ-

que factum à marito vx. si castè vixerit minime amitti per vx. etiam si 2. contrahat nuptias, quem sequitur Hypol. sing. 577. & si Ang. in d. §. cum proponeretur dicat eam non castè viuere foemina quæ 3. nubit, Barb. conf. 17. li. 2. parif. conf. 260. lib. 4. Quorum opi. non probatur: nisi à marito vel eius filiis dicta clausula proprio testamento adiciatur, Quia in materia vide quæ scribunt parif. conf. 95. nu. 23. 27. lib. 2. fa. in l. ambi- guitates C. de indic. vid. tol. Boer. q. 186. col. fi. Nat. conf. 466. numer. 3.

Legatum si fiat per maritum vx. de dote tradita non consti- to de numeratione, præsumitur donatio inter eos quæ vbi prohibita non valet, etiam cum iuramento, secundum magis commune per Burf. conf. 32. num. 4. & 5. lib. 1. Quam intel- lige, vt per eundem. d. nu. 5. nu. 3. 1. vbi ex communi sententia doc. dos, quam vocant, confessata post lapsa tēpora ad oppo- neñ. except. non numer. dotis habet omnia priuilegia dotis, & hypothecæ contra creditores. Hinc, inquit ipse, transacto decennio dos confessata pro vera dote habetur, vt nec maritus nec creditores aliquid excipere possint. aut vt ex ac. dot. in prin. Anch. conf. 307.

Legatum alimentorum, & usufructus, per illa verba, donec vixerit, vel vidualem vitam seruauerit, vsque quo censetur pro primo anno purum, & pro aliis conditionalibus vide Burf. conf. 32. nu. 8. numer. 53. & seq. lib. 1. vbi concludit quod sit pro primo anno purum pro sequenti vero conditionale, & an transmittatur ad hæredes si filia decedat antequam nubat, Dic, quod non secundum commune d. conf. in locis supra allegat. quas tamen conclusion. intellige vt latius per eun- dem ibi.

Legatum factum filia cum alimentis, interim quod nubat censetur pro dote, & nomine dotis factum, maxime stañ statu- to exclusiuo foeminarum, iux. commune per Burf. conf. 32. nu. 26. lib. 1.

Legatum si fiat mulieri de minori summa si religionem ingressa fuerit, de maiori, verò si matrimonium contraxerit, an per ingressum monasterij amittat pinguius legatum ex quo remouetur dicta conditio impeditua vitæ contemplati- uæ: Dic, quod & si aliqui commune dixerint eam conclus. quod non amittat, contrariam tamen verioem dicunt doct. in apostill. ad Mathef. sing. 52. Ias. conf. 43. colum. 4. lib. 2. vbi dicit commune obseruatam à generali consuetudine, de qua per Osac. Decif. 126. num. 22. vbi plura de l. titiæ si non nupserit ff. de condi. & demon. Ias. sibi ipsi contrarius in authentic. si qua mulier. col. 2. C. de sacrosanct. eccles. vbi quod nihilominus consequetur maiorem summam, dec. in capit. in præsentia. col. 29. extra de proba. Euer. lib. arg. loco à matr. Carn. ad spir. Quæ opi. benignior est, & pietati congru- ens, teste Hypol. singul. 2. 1. 5. catel. versic. conditio adiecta vbi concludit eam conditionem reiciend. fauore religionis, pro qua vide quæ scribit Alex. conf. 35. colum. 2. lib. tertio vbi refert commune. Boer. quat. 3. numer. 14. pulchrè. Rolan. consilio trigessimocinto. numero 17. libro tertio. vbi post plura concludit pro filia ingredien. monasterium. Quo au- tem remedio valeat tale legatum? Dic, vt per dilect. titulo de legat. capit. 64. Bar. in l. secunda. ff. de his quæ pœn. noni. Rol. d. conf. 35. col. fi. num. 3. 1.

Legatum est donatio quadam à testatore relicta ab hære- de præstanda vt luculenter probant text. in l. legatum. ff. de leg. libro primo. & in l. legatum est. ff. de leg. libro secundo. ponit commune Antonius Gomez in tractatu de test. capit. 12. numero tertio. Quamobrem si testator rem testamento legatam viuus adhuc in legatario simpliciter contulerit, legatum cessabit, ac donatio inter viuos constabit: si verò ex causa præcedentis legati expressim rem legatam viuus tradiderit legatario, legatum suis omnibus cum qualitatibus firmum ac ratum permanebit, & consequenter vt quoduis aliud legatum pro testatoris arbitratu imminui, reuocarique poterit, vt ex Dyn. Bartol. Alber. Paul. Castr. ac Io. Imol. in d. l. legatum est, asserit frequenter placitum. Ant. Gom. d. ca. 12. nu. 4. E. Suarez.

Legatum negociatio non est, vt si vestigal de quacunque negociatione solui iubeatur, ex eo solui debeat. commune inquit Stracch. de mercat. parte prima, numero 8. Nec item pars testamenti existimanda est, sed inter illius accessoria ponendum, vt frequenter placitum ait Pontanus in rub. nu. 6. ff. de le. 1. idem.

Legatum sibi ipsi alterius testamento etiam nuncupatio adscribens falsi poenis fit obnoxius. vt commune inquit Bello. conf. 80. n. 3. Aegi. Boss. de his qui sibi adscribunt. nu. 6. si tamen per testes rei memores probare poterit sibi reuocari

id

ra id à testatore legatum fuisse non tenebitur, vt commune ponit cum Ana. Iul. Clar. in pract. §. falsum. versic. ascribens. Idem.

Legatum in alterius voluntate positum inutile censetur. commune ait Io. dilect. de art. testan. ti. 6. caut. 8. Quin & lega- tum, quod relinquatur, si hæres arbitratur, eo, cui relinquitur, è viuus abeunte, antequam hæres arbitrandi moræ argui pos- sit, inutile fit. commune dicit Soc. in l. si arbitratu, nu. 22. ff. de verb. oblig. idem.

Legatum expresso hæredis nomine relictu, non videtur in substitutione repetitum, vt frequenter interpretibus place- re scribit Alicia. in tract. de præsumpt. leg. 2. præsumpt. 33. nu- mer. 3. idem.

Legatum non inducitur per verba grauamen enuncian- tia, veluti si quis ita testamento cauerit, ex centū aureis, quæ tibi legauit, dabis restituesv. Scmpronio quinquaginta, vt cõ- mune ait Ant. Gomez. in tract. de testam. c. vlt. n. 54. ver. item etiam limita. idem.

Legatum tacite factum non iure ipso absque traditione transferatur in eum, cui fit: quamuis expressè relictu trans- feratur. commune ponit cum Ias. ac Rip. Viuius libr. 1. opin. 198. idem.

Legatum hoc modo conceptum, Lego Titio rem meam, aut lego Theodato ius meum, id tantum non comprehendit, quod etiam morte periturum in re testator habet: quamuis res tota postea à testatore cõparata fuerit, at si legata res propo- natur, longè secus erit, vt communia fatu Ant. Gomez. de testam. c. vlt. n. 5. ver. quod tamen vltimum. idem.

Legatum rei ecclesiasticæ, vel rei fiscalis, vel rei dotalis va- let, ratumque est, vt saltè illius rei æstimatio ei præferatur, cui res ipsa relinquatur. commune pronunciat Curt. iu. conf. 30. Villalob. in sua collecta. Idem.

Legatum etiam in codicillis ab intestato relictu, non aliter debebitur, quam si hereditas ab heredibus iustis adcauat. commune aiunt Corn. conf. 97. lib. 3. Did. à Couar. in c. 3. nu. 3. de testam. Ant. Gomez. in tract. de testam. c. 2. n. 1. 1. vers. & in tantum asserunt Alex. ac Ias. n. 4. Soc. Rip. in l. 3. ff. de leg. li. 1. legatum tamen pium non idcirco euanesceat, quia heredi- tas adita non sit. commune efferuat Ias. in l. habeat. nu. 24. C. de sacrosanct. eccles. Did. à Couar. vbi supra. idem.

Legatum, quod in illum conferatur, qui voluntate legantis antea creditor effectus est, compensandi animo relictu nõ videtur: tamen quod in eum qui vel iure, vel consuetudine creditor est, conferatur, compensandi animo relinquitur censeatur, vt commune ait Io. Coraf. lib. 3. Mücell. c. 1. nu. 9. Si quod autem legatum compensandi animo relictu sit, atque ex- pressim adiciatur, ne quid amplius petatur, non quicquam amplius petere poterit, qui illud agnouit, quamquam debitum multominus, quam legatum sit, vt frequenter placitum renun- cio ex Alex. in l. si compensandi. C. de heredib. insti. & conf. 132. n. 2. lib. 2. Mathef. de Afflic. decif. 44. n. 34. idem.

Legatum factu hospitali vel alio pio loco de pecunia quæ restaret solutis debitis quæ pecunia erat in monte Genue aut florentiæ, an si superueniente testatore creuerit, & aucta sit summa legata, puta factu calculo & solutis debitis, debeat et augeri legatum? Dic qd non ex no. per doct. in apostill. ad Bart. in l. cum stipulamur. ff. de verb. oblig. Put.

Legatum si fiat de feudo emptio hæreditario debetur æ- stimatio legatario, secundum commune per Barf. conf. 4. num. 17. lib. 1.

Legatum pium non debetur nisi adita hereditate, ex not. per Ias. in l. 1. lect. 1. n. 29. & 2. lec. n. 34. C. de sacrosanct. Capel. Tolof. q. 89. 2. 14. Boer. q. 4. 1. 9. Nat. cõl. 23. 1. post Alex. con- si. 209. lib. 2. Cui adde qd causa legatorum ad pias causas in v- troque foro agi potest, teste eodem Alex. cõf. 170. eod. lib. & peti possunt talia legata ab hærede laico, etiam coram iudice ecclesiastico, teste Did. in c. relatum. cl. 1. n. 13. de testa. Quod autem non debeantur legata hereditate non adita, no. idem Did. in c. Raynaldus. §. 3. nu. 1. 1. de testa. vide Rom. conf. 493. Mathef. sing. 163.

Legatum factum mulieri, si vidualem vitam seruauerit, an ingredien. do religionem legatum habere debeat? Dic qd sic, teste Bald. in l. Deo nobis. 1. resp. n. 9. C. de episc. & cler. Et dic qd legatum factum filia si nupserit, eidem debetur si intrauerit religionem, teste Euerard. lib. arg. loco à matrimonio carnal. ad spirituale. Put.

Legata res regulariter ab hærede redimi & relui debet, se- cundum commune per Burf. conf. 5. n. 6. lib. 1. quæ conclu- fallit si quid vniuersale legetur: vt ibi.

Legata in testamento sollempni non adimuntur nec reuocã-

tur nisi alio testamento vel codicillis coram quinque testibus factis, secundum magis commune per Burf. conf. 96. num. 6. lib. 1.

Legato feudo, et ne estimatio quidè feudi debetur. com. di- cit idem Clar. in §. E. q. 40. ver. Ex hac conclusione. I. Fich.

Verbum lego, etiam vniuersitati bonorum adiectum, non importat hæredis institutionem nec directam substitutionem. Est magis com. opi. sec. Alex. conf. 9. visis verbis. vol. 1. M. Ch.

In legatis etiam tacitis ius. & dominium recta via in lega- tarium transit. Est magis com. opi. cont. Alex. secund. Iaso. in l. seruum. §. si de le. 1. Rip. in l. 1. co. tit. Idem.

Legatum rem alienam à scienti ac prudenti testatore hæ- res soluere cogitur. commune aiunt Alex. in l. qui aliam: C. de leg. Io. dilect. de art. testan. cau. 3. tit. 6. E. Suarez.

Legatum domū à testatore plures aedes habenti, sic hæres elargiri tenebitur, vt vel minimā dare possit, at si domus sim- pliciter ab eo testatore relinquitur, quæ nullas aedes oino possi- deat, vanum ac ridiculum prorsus legatum erit. commune in- quit Mayner. in l. semper in obscuris. n. 9. ff. de re iur. Idem.

Legata licet regulariter non adita hereditate ex testõ nõ de- beantur fm Speculatorem, in ti. de testa. in prin. vers. pone qd nullus, quia ad hoc vt testamento relicta debeantur regulari- ter necessaria est hereditatis aditio, gl. in l. eã §. ibidè. Bart. C. de fideic. per l. nemo. ff. de re iur. l. proximè. ff. de iis, quæ in testam. delentur, id tñ inter alia fallit, qñ legata fuissent ab in- testato repetita debebuntur ab instituto si aditit. Sin secus de- bebuntur, à venientib. ab intestato, nõ cum ab intestato repe- untur, vident venientes ab intestato rogati vt illa soluãt, qd fm Bart. in l. 1. C. de iure codicillo. cõiter tenetur per l. 1. & 2.

C. de iure codic. refert Bened. Cap. reg. 1. 1. n. 5. Similiter fallit inter alia qñ hereditas non pot adiri ex testõ, ex eo qd testator errauit instituen. do eum quem filium putabat, cum non esset, quia legata simpliciter relicta debebuntur à venientib. ab intestato. et non adita hereditate ex testõ, vt dicit Bart. & in l. eam quam. C. de fideic. secundum lecturam Azonis, quam ve- riorẽ & communiter receptam refert ibid. n. 18. Capr.

Legata testõ nullo ob causam præteritionis vel exhereditatio- nis, nihilominus debent, quia licet quoad hæres institutione te- stamentu corruat, cetera tñ firma manent. Aut ex causa, & ibi dè gl. & Bart. C. de liberis præteritis, qd est veru, nisi primu testamẽtũ validũ sit, & fm ex cã præteritionis hæredũ inualidum, tunc n. ex secundo non, sed ex primo, debebuntur legata. Licet aut testõ ex causa præteritionis vel exhereditationis nullo, legata ex cõditione d. Aut. ex cã. Hugo. & Cy. petẽda putent, contraria tamẽ opi. quod dicta legata ex testõ debeant, & pe- tenda sint verior est, & communiter tenetur. ex Bart. in l. i. C. de iure codicil. ita tamen. §. quoties, ff. ad Trebellia. & in d. Aut. vbi idem Petrus Anch. Dy. Iac. de Rauẽna, & Iac. But. & Ang. in conf. qd incipit, Berta habens virum, sicut refert ibid. n. 15. Bened. Cap. non obitante quod Bart. in l. i. iure, versic. qui declarationem. in contrarium ponat.

Legata testõ nullo ob causam præteritionis filij iam nati, li- cet vt dictu est debeatur, tñ si pater ignorãter filiu quẽ mor- tuu cre. deat. aut posthu. nu. cu vxore pregnãtem ignoraret præterit, legata per Aut. ex cã. C. de lib. præter. qd hoc casu lo- cum nõ habet, sed in correctis manentib. iurib. antiquis nõ de- bentur fm Bart. in quodam suo cõsilio, quod incipit, Factu est tale Cecchus. & conf. quod incipit, Omne illud qd aliis cõsu- lunt, & conf. qd incipit, Lopus fecit testamentu, & in d. Aut. ex cã. ver. nunc ad q. proposita. & in l. filio præterito, ver. 2. est vi- dend. ff. de iniusto test. & in l. tale pactu. §. pater. in ff. de pac. & ibid. gl. in l. 1. ff. iure codic. qd cõiter teneri refert ibid. n. 15. idem Cap. qd licet n. seq. procedere dicit, et si apposita sit clau- sula si si valet iure testamenti, & c. fm Bart. in l. j. ff. de iure codic. pro quo collegiu Perusinu cõsultisse asserit Ang. in l. si. ff. eo. ti. tñ idem Bar. in d. conf. Factu est tale Cecchus. pcedit & dicit oēs Doctores cõiter tenere. Si dictum sit in testõ. Si non valet iure testamẽti, & c. porrigi clausulam ad casum præteri- tionis posthumi, & antiqua iura p. d. Aut. ex cã corrigi, & sic rupto agnatione posthumi testõ, legata et nõ adita heredita- te debent, p. l. si ita scripserit, ff. de legatis secundo, lege, si ita sti- pulatus fuerim, §. j. ff. de verb. oblig. qd. Aut. ex cã. Cy. & Din. tenent. & Bart. in l. qui filiabus. in fi. prin. ff. de le. 1. quæ 21. opi. vt refert Bart. in l. j. ff. de iure codicil. tenuit quoq. Beluifo. qui declarat oēs Docto. sui tps ita sentire, quod cõiter teneri re- fert nu. 18. & sequ. idem Capr. cum adiecta sunt verba futuri temporis, secus si præsentis, quem tamen articulum adeo du- bium dicit, vt indigeat cæsarea, declarat. ibid. nu. 22. & 43. Be- ned. Capr.

Legata regulariter hereditate non adita nõ debent, de quo supra

supra

supra dictum, præter alia etiam fallit favore libertatis, secundum gl. & Bart. in l. eam quam C. de fideicom. per text. glo. & Bart. in l. in testamento. & in lege Anton. ff. de fideicom. liber. & Bart. in l. fideicom. §. quoties. ff. de leg. 3. & gl. in l. generaliter §. si quis, ver. ex testamento. ff. de fideicom. liber. l. pen. ff. de his quæ in testam. delent. & licet contrarium tenuerint vlt tramontani, & eam iuxta l. cum quasi §. si ver. quamquam. & l. generaliter §. si quis, ver. ex testam. ff. de fideicom. liber. d. nunc veriorē putent, priorem tamen opi. ob tot gl. auctoritatem, communiter teneri ibid. n. 46. refert Bened. Capr. qd maximè procederet, si in testamento etiam aliàs nullo, ratione imperfectæ voluntatis, eiusmodi legatum ab intestato repetitum foret, per clausulam. Si non valet. & c. aliàs si nullum esset ratione omiffæ solennitatis, tunc etiam si talis clausula ad iectâ non foret, omnes consentiunt legatas libertates deberi per text. & gl. in l. de eo cui libertatis causa. Io. And. in addi. ad Spec. tit. de instr. edi. §. nunc autem aliqua, ver. sed pone. Capra ibidem n. 50. Præterea fallit dicta regula, hæreditate non adita legata non deberi secundum Bart. & Odefrid. d. l. eam q̄ in casu auct. si captiui, C. de episc. & cler. vbi scriptis, hæredibus negatur successio si neglexerint captiui redemptionem, quia licet ex testamento hæreditas non adeatur, firma tamen nihilominus manent legata, gl. in auct. vt cum de app. cog. §. si vnum, coll. 8. & communiter teneri testatur ibid. n. 55. Cap. Si militet fallit dicta regu. secundum Odefred. quem sequitur Bart. in casu auct. lib. C. de episc. auct. quoties curâ furiosi negligentes eius hæreditate priuantur, & nihilominus hæreditate nõ adita, legata debentur, prout voluit gl. d. auct. vt cum de appellacionibus §. si quis de prædictis. & §. seq. & communiter tenetur, vt refert ibid. n. 56. idem Capr. Similiter fallit dicta regula quando testator prohibuisset detrahi Falcidiam, quia tunc hæreditate non adita, nihilominus legata debebuntur, per text. in auct. de hæredi. & Falcid. §. si verò expressum, secundum Bart. Pet. Anch. & Bal. in d. l. tanquam, C. de fideic. & Iac. de Beluiffo. & d. §. si verò expressum. Bar. in l. nemo. §. i. ff. si quis omiffa causa testamenti, & in l. cum testamenti. & in l. cū testator. §. 2. c. ff. ad leg. Falcid. & ita communiter teneri refert ibid. n. 18. Capr. Similiter fallit in legatis ad pias causas, quæ etiam non adita hæreditate ex testamento debentur. Io. And. in add. ad Spe. tit. de instrum. edi. §. nunc verò aliqua, ver. sed pone. Bal. in l. C. de sac. eccl. arg. l. miles ita. §. i. ff. de testam. mil. quod tenuit Pet. Anch. & D. Nic. in ca. relatum de testam. Bald. d. l. eam quam & licet Bart. d. l. j. C. de sacros. ecc. & l. eam quam vacillet, Imo. d. c. relatum contradicatur id tamen ita cõmuniter teneri refert ibid. n. 62. Capra. quod verum est, nisi tale relictum ad pias causas nominatum iniunctum esset certo hæredi quia tunc non transit ad alium cum onere sed opus erit additione, argumẽto l. qui 40. ff. ad Trebellia. & Bal. d. l. eam quam & Bart. in l. Marcell. ff. ad Treb. ibid. capra.

Legata ad certum vsum destinata regulariter in alium cõverti non possunt, clem. quia cõringit de relig. do. l. i. ff. de ad miff. tut. vel curat. argumento c. 3. c. suggestum. & ibid. gl. de appel. 2. q. 2. c. is autem. 4. 2. dist. c. licet. c. inter corporalia. de translatio. episcopi. auct. quan. oporteat episcopo. §. si vero hoc non fieret. vt ibidem gl. in verb. hæc adimplenda. coll. 1. argu. l. liberto. §. Lucius. ff. de annu. le. secundum Spec. tit. de instrum. edi. §. nunc aliqua, ver. quod si quis. & ita communiter teneri asserit Bened. Capr. reg. 3. 2. n. 4. quod tamen inter alia fallit in relictis ad certum vsum, quia possunt per Legatum a latere vel episcopum, quatenus consentiat hæres defuncti, in aliũ vsum pium conuerti, ca. nos quidem. & ibid. Nic. de testam. & hoc voluit Lopus in cle. 2. de relig. dom. & per not. à Vincent. & Io. And. in c. fi. de testam. quos sequitur d. cle. 2. Aegid. Bel. lam. Card. & D. Nic. & communiter teneri d. reg. 1. 2. n. 9. refert. idem capr. quod est verum quando non posset dispositio testatoris specificè adimpleri, aliàs Papa etiam hærede cõsentiente eam commutare nõ posset & ne quidem in alium pium vsum magis fauorabilem. quia testatoris voluntas pro lege est feruanda. 1. 3. q. 2. c. si auct. de nuptiis §. disponat. c. tua. de testa. c. si. c. cum Matthæus. de celebrat. miss. & eius mandatum ad vnguem, nec in plus aut minus exequendum. Argumento c. cui de sacerdot. de præb. lib. 6. c. cum dilecta de rescrip. l. diligẽter. ff. inãdati. & Lap. d. clem. 2. & ibidem Floria. & Imo. quod contra Io. And. & D. Ant. communiter teneri refert Bened. capra ibidem n. 21. & 24. Hæc. tamen limitata sunt quando testator prouidisset, quod si legatum de iure aut de factõ adimplere nequirit, quod tunc legatum ad hæredem reuertetur quo casu legatum ad certum quempiam vsum relictum, si in illum voluntas testatoris non impleteretur ex auctoritate superioris non possit in alium vsum conuerti, cum testator ad hæ-

redem videre disposuerit, secundum Bar. in l. liberto. §. Lucius & ibidem gl. ff. de an. leg. quod Azonem sensisse. d. §. Lucius, Bart. asserit, & ita communiter teneri refert, ibidem in fi. idem Capra.

Legata & fideicommissa iis tantum casib. hodie exaquetata sunt, quibus illorum circuitus inutilis habetur. commune dicit Porc. in §. sed non vsque. n. 7. in l. de leg. qua de re videto etiam hospitem olim meum, ac vtrum recondita reuditione præditum Iac. Cuiatium Inffit. de singul. reb. per fideicom. relict. 2. schol. E. Suarez.

Legata & tunc reuocata censentur, cum res relictæ postea vel inutiliter alteri donabuntur, quamuis non idem iuris sit, si alteri inutiliter legentur. commune inquit Did. à Couar ruuias. in rub. de testa. Tamen si vtrouque, atque vtraque via adimi probet luculenter tex. in l. & si transferam. ff. de adim. le gat. & nos id alibi copiosius ostendamus. idem.

Legata inimicitias postea subsequutis vsque adeo reuocantur vt satis superque sit inimicitias duobus testib. probari. cõmune renuncio ex Aret. in l. Lucius. ff. de vulga. las. in l. fideicommissum. C. de fideicommiss. Did. à Couarru. in rubric. de testam. idem.

Legata in codicillis adempta iure ipso extinguuntur, vt frequens interpretum dogma asseuerat Porc. in prin. n. 4. in l. de adempti. legat. idem.

Legata minus solenni testamento relictæ, tum demum hæres soluere cogetur, cum rerum legatarum possessionem ad ipsi testator legatariis concessit. commune pronunciant Ias. in l. cum quis. C. de iur. & fact. Io. Dilec. de art. test. ti. 2. cau. 3. Non autem dubium esse debet, quin testator eam copiam possessionis rerum legatarum propria auctoritate apprehendenda legatariis facere possit, vt frequenter placitum aiunt Ias. 2. lect. n. 4. Rip. n. 6. in l. nemo potest ff. de l. libr. 1. Quisuis illis idcirco non liceat rerum legatarum possessionem, q̄ hæres iam suscepit, per vim reuocante ac reluctate hærede agredi, quemadmodum receptum esse scribunt Rip. in l. centurio. numero 52. ff. de vulga. Iulius Clarus de testam. q. 68. idem.

Legati, quod in diem certam relinquuntur, & obligatio & actio cedit, quamuis & exceptio competat, & dominium statim non transeat. communia ponit Ant. Gom. in tract. de testam. cap. vltim. numero quinquagesimo primo. ver. aliquando & 2. E. Suarez.

Legati illius æstimatio, quod monachis minoribus, vt vultus fatur, aut similibus personis relinquuntur, eisdem debebitur. commune pronunciat Curt. iu. conf. 30. n. 7. Villalo. in sua collecta. idem.

Legati nomine ne legatarius obligata hæredis bona habeat, disponere, ac diserte iubere testator, si velit, potest. commune effatur Alex. numer. 12. Crot. n. 4. in l. nemo potest ff. de l. libr. 1. idem.

Legati fructus ab adita hæreditate duntaxat, non & a testatoris morte legatario debentur vt magis frequenter receptum profitetur Ant. Gom. in tract. de testa. c. 1. 2. n. 5. quamuis contrarium omnino verius, vt idem Gom. ibidem. verissimè affirmet. idem.

Legato non ea accrescunt, quæ a re legata ante aditam hæreditatem acquisita fuerunt, vt commune dicit Petr. Rauen. in Alphabeto aur. ver. legatum. E. Suarez.

Legata ad pias causas etiam hæreditate non adita deberi, contra tritam & communem regulam, qua asseritur, testamẽtum corruui, quia hæreditas non fuit adita, corruui & legata, & alia in testamento contenta, cum omne ius testamenti soluat. l. si nemo subit. ff. de regulis iuris affirmat Barto. in lege 1. repet. numero 65. & 66. ver. quartò quero. C. de sacrosan. eccl. & addit ipse, legata ad pias causas valere, nec requiri aditionem, cum in eis cesset omnis solennitas iuris civilis. cap. cum esset. cap. relatum. extra. de testam. Sed Sali. in d. l. 1. numero 18. versiculo quarto decimo tertio, an hæreditate adita. & Io. de Imo. in l. qui filio. §. feruus. numero 8. versic. & prædicta faciunt. ff. de hæredi. in l. in l. cum multis aliis contrariam sententiam sequuntur, allegatis hinc inde argumentis & adductis solutionibus Bartoli rationum. Et hanc communem opinionem Doctorum esse dicunt Ioan. de Imol. loco iam citato. & Alexand. de Imol. in consilio duocentesimonono. numero decimo sexto. in secundo libro consilio. & Ias. in d. l. 1. numero 3. in fi. & numero 3. in principio ver. limitata hanc communem. & in repet. numero 34. versicu. tamen communis sententia & vera est contra Bart. quod legata ad pias causas hæreditate non adita non debeantur. & in l. eam quam. numero 19. addens cõmunem conclusionem istã esse, cum

eum adductis nonnullis limitationibus. C. de fideicom. Ceterum alij Bartoli sententiam magis communem esse asserunt And. Barb. Sicul. in conf. 8. n. 16. in 1. vo. ver. Et licet Io. de Im. in d. l. qui filio. §. feruus. dicat, q̄ communis opi. est contra Barto. tamen salua sua pace dixerim, imò cõmunis opin. sequitur doctrinam Bartoli, & c. And. de Bessetis in repet. d. l. 1. nu. 148. vbi ipse hanc quæstionem eruditè in vtramque partem explicat. Approbat & hanc sententiam Hieron. Cagnol. in d. l. 1. n. 44. ver. rationes tamen Bartoli in repetitione videntur mihi multum notabiles & benè fundatæ, & c. Et ita feruari indifinctè meminit Carol. Mol. in suis add. ad conf. Alex. in d. cõ. fi. 209. in verb. secundum veram. Quam sententiam ego in d. l. 1. cum in Academia Rostochienfi eam explicarem, secutus sum. Kirchouius.

Legatis mobilibus, non veniunt nomina debitorum, Iaso. conf. 5. vol. 3. Io. Durand. in arte testan. tit. 6. cau. 9. commune dicit. Villalob.

Legata domo, si testator habet plures domos, erit in arbitrium hæredis dare minimam, & si nullam habeat: legatum est elusorium, Maine. l. semper in obscuris. n. 9. ff. de re. iur. cõmunem dicit. idem.

Legata relictæ, in testamento: ad hoc vt valeant, requiritur, q̄ ex eo adeatur hæreditas. l. si nemo ff. de testa. tutel. Bar. in l. qui filio §. i. ff. de hæ. insti. quæ conf. procedit quãdo nullus etiam fiscus apprehendere voluit bona defuncti sed est datus Curator, iuxta not. per Mathes. sing. 162.

Fallit in relictõ ad pias causas ex testamento vel ab intest. nam illa confirmantur morte testatoris, nec requiritur solennitas additionis hæreditatis, teste Mathes. vbi s. n. 4. pro quo vide quæ scribit Bar. in l. 1. col. 2. C. de sac. fan. eccl. in l. eam quam. C. de fideic. vbi videtur sibi contrariari.

Legata ad pias causas non debentur hæreditate non adita ex testamento, vel ab intestato, teste Bar. in l. 1. C. de sac. sanc. eccl. vbi dat remedium vt bona testatoris adiciantur alicui isto rum legatorum piorum seruandorum causa, sicut fit in libertate, iuxta. ti. inst. de eo cui. cau. bona adic. & not. Rom. in aut. similiter col. 37. in prin. C. ad l. falc. & ista est communis opi. p Alex. conf. 209. lib. 2. las. in d. l. n. 2. & in l. eam quam. n. 20. C. de fideic. vbi limitat tribus modis. licet Bar. in rep. d. l. 1. tenuerit contrarium. & videatur sequi Deci. in l. si nemo subit ff. de reg. iur. Rom. autem in Rep. d. auth. similiter col. 32. ver. 20. quæstio distinguit, & col. 35. ver. ex præmissis col. 36. & inter alia, limit. dicit, q̄ si hæres etiam hæreditate non adita dat licentiam legatariis capiendi legata pias: q̄ tali casu legata valida remanebunt posito quòd non sequatur additio.

Legatum est donatio quãdam à testatore relictæ sed ab hærede præstanda §. i. insti. de leg. & ibi gl. habetur. in l. legatum. ff. de leg. 2. Ana. in conf. 77. in prin. P. Andora.

Legatum requirit quinque testes. l. si §. fi. C. de codicil. glo. in l. fi. C. de don. cau. mor. & ita videtur tenere. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 147. incip. super 1. quæsto.

Limita nisi sit ad pias causas quia sufficiunt duo. c. relatum. ext. de testa. & ita videtur sentire. Pau. de ca. in d. conf. 147. & dixi in ver. pia cau. ver. 16.

Non refert per quæ verba testator loquatur dummodo eius intentio percipiatur. l. in leg. C. de leg. & ibi gl. & doct.

Nec vitiatur legatum. ex imperfecta oratione vel latinitate si constat de mente testatoris. l. si in testamento. ff. de leg. 1. & l. verbum volo C. de fideic.

Addo q̄ suffic. q̄ verba prolata per testatorem in legando. secundum communem vsum loquẽdi habeant certam interpretationem. l. librorum. §. quod tamen cassius. ff. de legat. 3. Imo etiam nutu legatũ fieri potest. d. l. in legat. & ibi Ias. idem.

Hæres tene. soluere legata. etiã mota sibi hæredis quæstione dummodo ei. de ipsis legat. restituen. in casum euictionis hæred. cauea. l. si in fraudem. & ibi doc. C. de leg. idem.

In legat. potest fieri substitutio Alex. in 5. vol. conf. 170.

Legati titulus est lucratius. l. si hæred. ff. mand. in l. 1. C. de impo. lucra. de scrip. lib. 10. Lud. Rom. in conf. 230. Alex. in 1. vol. conf. 49. in prin. Ang. in §. si res aliena. insti. de leg. P. And. 70

Et in materia, quis dica. titulus lucratius. vide Ias. in §. item si quis. in 5. col. insti. de actio.

Legatum debe. quamuis nudis verbis relictum sit. Pan. in c. indicante in prin. de testa. al. not. in l. 1. C. de fidei. idem.

Legati dies quot modis. & quando dica. eodem vide Ang. §. si peculium insti. de lega. idem.

Legatum pium legatum factum in vnum pium vsum determinatum non potest in alium vsum, nisi de voluntate papæ conuerti. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 243. incip. super 1. quæsto. al. cle. quia contingit de relig. do. & l. legatum. & ibi Bar.

ff. de vsu. leg. & Bal. in l. si quis ad declina. C. de episc. & cler. Et ita vult Barb. in 1. vol. conf. 23. in 1. col. al. multa max. Bar. in l. 1. in fi. C. de his quæ pene. no. vbi dicit q̄ relictum factum pro virginib. maritandis. non potest conuerti in alium pium vsum. quia legitima voluntas non pertinet ad arbitrium alicuius. addo Pau. de ca. in 1. vol. conf. 264. incip. dubitatur. nun quid. repetito. in 2. vol. conf. 16. & Bal. in 3. part. conf. 67. Dec. conf. 72. in 3. col. Cor. in 2. vol. conf. 104. in fi. vbi dicit q̄ non valeret ista. in contrarium.

Vide aliquid per Ang. conf. 234.

Limita quando voluntas testatoris potest impleri in specifica forma respectu rei causæ & personæ. sed quando non potest impleri in forma specifica potest episcopus commutare. in alium pium vsum. ita in terminis tenet Ana. in conf. 77. al. c. nos quidem. extr. de testa. & ita videntur tenere. Alex. & Ias. in l. si fundum. §. fi. in 4. col. ff. de leg. 1.

Limita quoque quando voluntas testatoris adhuc nõ fuit exequata quia episcopus potest alterare. voluntatem defuncti hypo. sing. 194.

Limita etiam vt dixi. in ver. pia causa. ver. 15. P. Andora.

Legatum pium factum ecclesiæ. si testator ibi sepeliatur. valet dato q̄ testator ibi non sepeliatur sui culpa. vt quia erat excommunicatus. Barb. in 1. vol. conf. 57. in 4. col. Bened. con fi. vlt. Barb. in 3. vol. conf. vlt. in 10. col. Phi. in rub. de testa. in 6. in 17. col. & j. in ver. legatum ecclesiæ. §. idem phi. in c. 1. §. si vero. in fi. de sepul. in 6. Alex. in l. miles. §. fi. de adul. & in l. j. in fi. C. de insti. & substi. idem.

In legato pio non reicitur. conditio viduitat. Ias. in l. 1. C. de indic. vid. tol. idem.

Legatum vsusfructus factum ecclesiæ perpetuò durat vltra centum annos Barb. in 4. vol. conf. 20. idem.

Libellus contra eum qui pro legato pio pati. se vocari in iud. dico q̄ tal testator. in suo vlt. testamẽto legauit tali ecclesiæ 10. quæ petita fuerunt ab hærede. qui tamè passus est se in iud. vocari. & dictum legatum inficiatus est. quia peto ipsum hæredem condẽm ad soluẽ. duplum. Ang. in §. ex maleficiis. insti. de actio. & est materia. auth. hoc amplius. C. de fideic. Pa. nor in c. si hæres. de testa.

Quid si dicat nego narrata prout narratur. vide j. in verbo lit. contest.

idem in leg. Ias. in l. si quis. C. de inoff. test.

vide in ver. pia causa. §. 1. 2. & in ver. hæreditas perditur.

An autem possit purgari mora. vide not. Barb. in 3. vol. conf. 32. idem.

Legatum calicis in dubio intelligitur de argento. lance. in l. legatum ff. de vsu. leg. al. Bar. in l. titia. §. scia. ff. de aur. & argent. leg.

Vide Bal. in l. si nõdum. C. de fur. vbi dicit q̄ intelligitur de honorabili secundum qualiter ecclesiæ. & facultates testatoris. vide aliquid per Pan. in c. indicante de testa.

Lud. sing. 515. videtur velle q̄ intelligatur. de calice auri.

Vide etiam pan. in c. ex part. de censu. vbi videtur tenere. q̄ vouens dare calicem non teneat. dare de argento. P. Andora.

Legatum dotis licet hæres mariti non possint cogi ante annum ad restitutionem dotis. tamen fallit. quando maritus legat dotem. vxori. vt dixi in ver. dos in 18. priuil. P. Andora.

Sidos nõ fuit forte soluta & maritus legat dotes vxori. an possit ipsa agere. contra hæredes mariti. Bal. in 2. part. consil. 350. tenet quòd sic. idem.

Legatum dot. factum filia. an possit statim peti. vide in verbo dos relictæ pro filia maritan. idem.

Si fiat legatum. berte pro se maritan. & tempore testamenti sit maritata an ei debeat. legatum vide vbi s.

Quid si legerit mulieri si nupserit. & nubat demum efficitur. vidua. vide vbi s.

Et ibi remissive. quid si legatur mulieri si fuerit vidua: Quid si testor legat pro dote. de iñ viuẽs dotat. vide vbi s.

Et ibi posui plures quæstiones. in materia. quas vide.

Legatũ dot. nõ venit in gñali quita. q̄ fecit vxor. de omnib. legat. sibi fact. vt dixi. in ver. generalis. §. 14.

Legatũ dot. vz. cc. vt cõstat insti. dotali. an debeat. si nõ cõstet de insti. vide j. in ver. legatum vxori factum. §. 2. idem.

Legatum alimentorum. Si testator legat alimẽta in domo an possint alibi peti. Bar. in conf. 2. in 1. incip. quidam sibi filios. tenet q̄ non. Et ita vult Bal. qui refert dictum consilium. Bar. de verbo. ad verbum. in secunda parte consilio 150. Ias. in lege prima. C. de legat. Bened. in consilio 139. Angelus consilio 28.

Limita nisi ex seuitia hæredum. nõ posset alimentadus stare in domo. & ita. tenent Bar. & Bal. in consiliis præallegat. Ias. qu

Iaf. qui in finita al. in l. diuortio in 8. col. so. mat. inter cetera al leg. Pau. de Ca. conf. 3 87. incip. vxor quaedam in fi. quod mihi est. 3 89. alias 3 91. incip. vxor. cond. idem Iaf. in d. l. r. Bened. in conf. 128. P. Andora.

Et aduerte. q. tunc alimentandus tene. probare. q. non pot habitare in domo. vt in terminis tenet not. Pe. de anch. conf. 2 54. refert alio numero. & sequi. Fel. in ca. super his. in 7. col. de accuf. Alex. in 1. vol. conf. 100. repetito in 4. vol. conf. 3. facit quod vult in 2. vol. conf. 101. Iaf. in l. r. C. de lega. & in d. l. diuortio. in 8. col. vide in ver. positio §. 49.

Secus si simpliciter relinquuntur alimenta. Cor. in 3. volu. conf. 2 86. vide etiam eundem in 4. vol. conf. 1 56.

Non tamen tenetur habitare omni momento. l. si quis ita legauerit. & ibi Bar. ff. de cond. & demon. idem.

Quid si debeat morari cum duobus & vnus expellat an de beat habere legatum alimentorum Cor. q. sic. in conf. 3 23. id.

Si haeres grauatus est dare alimenta in domo excusa. dan. in domo eque bona. hypo. in l. 1. §. cum quidam. circa fin. de quaest. idem.

Aduerte. etiam quia si testator dixerit si habitauerit papie cum filiis sufficit habitare papie. Secus si indistincte dixerit si habitauerit cu filiis quia debet simul habitare. text. & ibi Bar. in l. qui concubinam §. vxori ff. de leg. 3. & in d. l. si quis ita. idē

Pone quidam reliquit duas filias impubes. in suo testamento legauit earum matri alimenta donec ipse filia starent cum ea deinde vnam nuptui tradidit. Altera vero deceffit nu quid mater debebit habere alimenta. Ray. de forl. in l. r. C. de leg. refert quosdam magnos doct. determinasse q. sic per not. ibi. Tandem dicit se respondisse totum contrarium quia conditio appositae in legato censetur appositae fauore filiarum vt instruerentur a matre. ar. l. sed & si hoc §. vlt. ff. de condit. & demon. fac. l. si ita relicta §. pegafus ibi veluti. & c. ff. de leg. 2. & ibi Imo. in 1. not.

De hac materia. vide in simili. Ange. in conf. 1 50. vbi ponit quæstionem. quado testator legat alicui donec vel quoad steterit cum hærede. vide etiam Iaf. in d. l. r. vbi dicit q. si relicta sunt alimenta alicui donec steterit cum tali. seu quoad morabitur in domo. debet illa habere. illo tali mortuo. contrarium tenet Lud. Ro. conf. 1 85. de quo etiam ample fonz. in 1. part. conf. 68. & seq. Cor. conf. 3 11. Bened. in conf. 4. in 1. dub. Ange. conf. 301. idem.

Sed quid si casu fortuito contingente in personam leg. alimentorum. non potest ipse morari cum eo qui tene. ad alimenta. An habebit legatarius alimenta dum viuit. Pau. de ca. d. l. r. C. de lega. dicit q. non. quia casus debet nocere leg. non autem hæredi vt in simili no. in l. si vno §. cum quidam ff. loca.

Sed Alex. in d. l. r. dicit q. de hoc dubitat per not. per Bar. in l. g. §. imperator de alim. lega. vbi dicit. q. quotienscunque subest iusta causa non habitandi. nihilominus leg. debet habere legatum alimentorum vt dixi §. Bened. in d. conf. 4. idem.

Quid autem si testator. legat simpliciter alimenta. nec d. in domo an poterint peti. extr. domum. vide §. in ver. alimenta. §. 3. idem.

Quid si testator relinquit alicui alimenta. in parte sua & in parte fratris sui cum quo. habebat bona communia. dic q. haeres tenentur prestare in solidum omnia alimenta. ita Bar. in conf. 2 11. & volunt doct. max. Alex. & Iaf. in l. si duobus §. 1. ff. de leg. 1. Quod not. quia quilibet diceret contrarium. Pe. gerar. sing. 44.

Fac. quod vult Cor. in 4. vol. conf. 103. vbi vult q. si testator legat filiae vsumfr. bonorum quæ habet communia cu fratre cuius filium instituit. veniat totus vsumfr.

Legatis aliment. quid veniat vide §. in ver. alimenta. §. 1. & 2. idem.

Si testator legat alimeta vxori alicuius intelligitur tam de 1. quam de 2. vxore fauore alimentorum. Fel. in c. innouamus in pen. col. de treu. & pa. al. Alex. conf. 3 11. incip. vifo processu quod mihi est in 2. vol. conf. 171.

Sed Iaf. in l. diuortio. §. quod in anno. in 3. col. ff. sol. mat. dicit q. solet admirari. de eo. quod consuluit Alex. in d. conf. 171. & quod non putat verum.

Ego puto veram decisionem Alex. in terminis in quib. loquit. quando testator legat vxori alicuius. secus in terminis Iaf. qui videtur loqui. in vxore testatoris. per dicta §. in ver. legatum vxori §. 11.

De quo vide Dec. in c. quoniam abbas. in pe. col. de off. del. Videtur etiam distinguen. aut testator tempore testamenti. habebat vxorem. & tunc non veniat 2. propter affectionem quam præsumebatur. habere ad vxorem. aut non habebat vxorem. & tunc veniet quælibet vxor. sub nomine app. & ita

videtur distinguere. Fel. in d. c. innouamus.

Legatum alimentorum incertum valet Barb. in 3. vol. conf. 79. in 2. col. in fi.

Legatum alimentorum habet sp̄ia. quæ habet legatum libertat. Cor. in 1. vol. conf. 3 23. ver. & prout est.

In legato alimentorum non habet locum ius accrescendi. Bal. in l. dominus §. per fideicommissum. ff. de vsumfr. vide §. in ver. ius accrescendi. §. 3. idem.

Legatum vsumfructus. Legato vsumfructu omnium bonorum Veniunt etiam fructus redditus & proventus. Pau. de Ca. Ro. & doct. in l. diuortio §. si vir in fundo ff. sol. ma. l. vsumfr. legato cum 3. seq. & ibi Bar. Bal. Ang. & Alb. ff. de vsumfr. l. quotiens §. si. eo. ti. vbi est. tex. quod venit etiam vsumfr. aret.

Addo tex. in l. generali §. vxori meæ. & ibi Bar. ff. de vsumfr. leg. vbi est. tex. q. si relinquitur vsumfr. omnium bonorum. debetur. vsumfr. in quibuscunque bonis tam mobilib. q̄ immobi.

Etiam vsumfr. nominum debitor. Cor. in 2. volu. conf. 187. in fi. Pe. de anc. hconf. 3. P. Andora.

An autem in tali legato veniat fructus. quod erat in domo cau sa vendendi. Vel pone Merchator pannorum relinquit vxori vsumfructum. omnium bonorum An veniant panni venales Bar. l. generali. ff. de vsumfr. leg. dicit q. si testator simpliciter relinquit vsumfructum omnium rerum suarum. veniunt etiam venalia. l. pedicul. §. Labco. ff. de aur. & arg. leg. iuncta l. iul. in prin. ff. de leg. 3.

Limitat nisi diceret. que domi sunt. d. §. vxori. & l. ea tamen adiectio. ff. de leg. 3.

Sublimitat secus esse. si diceret quæ domi. quoquo modo sunt. & ita vult Alex. in 5. vol. conf. 30. in vlt. col. & conf. 1 18. in 2. colum.

Pau. de ca. in l. r. C. de verb. sig. dic. q. si emptor equorum legat equos suos. non videt legare venales. l. suos in fi. de leg. 3.

Et idem dicit in mercatorib. aliarum rerum. al. l. cum taber nam in prin. ff. de pigno.

Ad quod etiam vide Bar. in l. diuus. ff. de bo. dam. vbi dicit q. in legato pannorum §. 4. non veniunt venales refert & sequitur Pan. in 1. part. conf. 105. & Bal. in rub. C. de verb. sig. & videtur casus. in l. pedicul. §. item cum querere. ff. de au. & ar. leg. vbi testator legauit omne argentum & sic vsum est signo vniuersali. & tamen non venit venale.

Aduerte quia ista videntur facere contra decisionem Bar. in d. §. vxori.

Tu dic q. Alex. in d. §. vxori. in vlt. add. fatis obscure videtur tollere. istam difficultatem. quia aut testator legat omne argentum seu omnes vestes. & procedit §. item cum querere. & Bal. in d. Rub. & consequenter decisio Bar. in d. l. diuus.

Aut vero signum apponitur vniuersale vniuersitati bonorum quia testator dic. lego omnia bona mea vel vsumfr. omnium bonorum meorum & hoc casu veniant omnia bona. l. quotiens §. si. ff. de vsumfr.

Vide etiã Alex. in d. l. generali §. 1. vbi dicit q. in legato omnium quæ in domo sunt non veniunt vinum venale. fru. tella equus. & similia venalia. Iaf. in d. l. r. C. de ver. sig. fac. regulam ampliatam per sita. q. res venales non veniunt in legato. addo eundem Iaf. in §. item seruiana. in 7. col. insti. de actio. Cor. in 1. vol. conf. 14. ibi item & tertio. Bened. conf. 45.

Limitat. quando testator. haberet alias res. quam venales. sed si haberet tantum venales tunc bene veniunt in legato. ita secundum eum probat text. not. in l. fundus qui locatus. ff. de fun. instr. & in l. pedicul. §. item. cum quæreretur. & ibi gl. & Bar. ff. de an. leg. al. etiam Bal. in l. Rub. C. de verb. sig. in 4. q. & Pau. de ca. in d. l. r. eo. tit. Addo. hypo. mar. in l. 1. §. si seruus. in 1. col. ff. de quaest. Lud. sing. 432. Bal. in l. r. ff. de ita. ho.

Dic. etiam Iaf. in d. l. r. considera etiam de alia limita. quam voluit Bar. in d. §. vxori. & vide quomodo solue. intentio Bar. ibi nam 1. no. q. si testator legat vxori. omnia quæ habet in domo. licet vtatur termino vniuersali omnia tamen non venit fru. venale. postea subdit q. istud est veru. nisi testor vtat. termino vniuersali vt qa relinquit vxori vsumfructu. omniu reru. qa pp vniuersalitate inteltr tam de reb. venalib. q̄ nō venalib.

Tu salua Bar. quia 1. loqui. quando legat. bona quæ testator. habet in domo. licet cum termino vniuersali omnia. & tunc non veniunt venalia. 2. casu loqui. quando non sunt verba limitatiua. quæ habet in domo. & c. Quid si dono quicquid habeo in domo. an veniat venalia. vide Bal. in l. r. ff. de sta. ho.

Conclude. q. si dica. lego vsumfr. omnium bonoru. venit etiam. venaliu. Nisi apponeret verba limitatiua. fm Bar. in d. §. vxori. Aut non apponitur. signum vniuersale. omnium. & tunc secus. Ad quod etiam vide doctrinam Bar. in l. si plurib. ff. de leg. 3. & ita vult Alex. in d. §. vxori.

Limita

Limita etiam nisi dicatur. quoquo modo, & c. per dicta §. eo. §. idem.

Quid in pec. an veniat in legato omnium bonorum vide in ver. pec. §. 3.

An autem in legato bonorum mobilium veniant fructus pendentes. vide Pau. de ca. in 2. vol. conf. 239. idem.

In vsumfructu veniunt fetus pecorum. l. vetus est quaestio. cu l. seq. ff. de vsumfr. idem.

An veniant mulctæ & cōdemnationes. vide in l. diuortio. §. si vir in fundo. ff. solut. mat. & Alex. in l. si. cod. tit. vbi tenet quod sic. idem.

Nūquid vxor vsumfructuaria possit incidere arbores ceduas & an incidendo fructiferas. perdat vsumfructum. vide in ver. vsumfr. §. P. Andora.

Et no. q. ad hoc. vt vsumfr. possit expelli requi. q. deterioratio sit circa rem. secus si tenderet in perceptione fructuum. puta quia male faceret cultuari vel arari prædia. Bal. in l. 3. C. loc. moderni i. auth. qui rem. C. de sac. san. eccl. Alex. in 5. vol. cōf. 118. ibi. secundo respondeo. idem.

An autem vxor vsumfructuaria debeat habere. vsumfr. feudaliu. vide in tract. seu. in Rub. de alie. seu. vsumfructu. vsumfructu. facere. fo. 41. & seq. Quid in alim. vide §. eo. §. 50.

Quid de gabellis & datus dic quod debent esse vxoris. per §. dicta licet contrarium teneant Bal. & Pau. de castr. in l. r. C. de vsumfr. idem.

Sed an debeat habere. vsumfructum prothocolorum. vide Alex. in d. l. diuortio. §. si fundum. in 4. co. vbi dicit q. debet esse vsumfructuaria illius pec. quæ ex prothocollo redig. d. quo per Iaf. in d. l. diuortio §. si vir in 3. col. addo. Bar. in conf. 50.

Aduerte tamen. quia Bened. in conf. 45. tenet q. legata domo cum omnibus quæ in ea sunt. non veniunt rogationes seu instrumenta notarij. idem.

Sed quid si testator prælegat certa prædia vni ex hæredibus deinde generaliter. legat vxori vsumfruct. omnium bonoru. an vxor habebit vsumfruct. dictorum prædiorum Pau. de cast. in 2. part. conf. 104. determinat q. sic. al. l. sempronio ff. de vsumfr. leg. & ita videtur tenere. Pan. in 2. part. conf. 4. in 2. col. addo Bal. in 2. part. conf. 185. fac. quod vult Alex. in 1. vol. conf. 25. in vltima col. ibi sed quando testator. idem.

Aduerte tamen quia si testator. legat vni fundum postea legat vsumfruct. illius fundi alteri ambo concurrunt in vsumfr. l. si alij. ff. de vsumfr.

Imo Pau. de ca. in 2. vol. conf. 240. tenet. q. si fundus. sit relictus vni extraneo. & vxor sit relicta vsumfr. omniu bonoru quod ambo concurrunt in vsumfr. illius fundi.

Idem videtur tenere. Alex. in 3. vol. conf. 56. vbi dicit q. si testator instituit filias in omnibus bonis & relinquit vsumfr. omnium bonorum vxori. q. filie & vxor in vsumfr. concurrent. In casu tamen Alex. erat verbum pleno iure. & idem esset si dixisset plenarie. Ita Barb. in 2. vol. conf. 2.

Limita etiam d. l. si alij procedere quando fundus fuit relictus vni. deinde vsumfr. illius fundi fuit alij in specie relictus. tunc. n. ambo concurrunt in vsumfr. secus quando fundus esset in specie relictus vni. de in alij. esset relictus vsumfr. omnium bonorum. quia in vsumfr. illius fundi. non concurrer. vsumfr. cum legatario. ita Iaf. in l. cu quaestio. C. de leg. al. Bal. in l. quotiens. in fi. C. fam. ex. c. addo Bal. in 2. part. conf. 56. Ange. in §. 1. insti. de vsumfr.

Tu aduerte q. ista decisio Bal. & Iaf. est de directo in totum contraria decisioni Pau. de ca. in d. conf. 104. & aliorum quos retuli §. in ver. sed quid si testator prælegat. Idem.

Si legetur vsumfr. cum hoc q. proprietates non possit alienari. videtur legata et proprietates. Lud. Ro. cōf. 206. Cuma. cōf. 120. Barb. in 2. vol. conf. 64. Alex. in l. si constante. in 1. & 2. col. ff. fol. mat. franc. crem. sing. 27. Cur. iun. conf. 14. in 1. col. Bal. in l. proculus. ff. de vsumfr.

Et legato fundo ad vsumfructum intelligitur etiam legata proprietates. vt dixi in ver. alimenta. §. 18. Idem.

vsumfr. legatus vxori cum filiabus. & c. an extingua. mortua vxore Cur. iun. in conf. 14.

si testator legat fructus fundi hæres tene. cultuari & seminari facere. l. fundi trebatiani. ff. de vsumfr. leg. Iaf. in l. non est du bium C. de lega.

Quid si testator. relinquit vxori. vsumfr. omnium bonoru. & post mortem vxoris alium instituit. nunquid valeat tale relictum. Alex. in l. filius a patre in 5. col. & seq. ff. de lib. & posthum. relat. mult. opi. concludit quod non. Et idem vult in 2. vol. conf. 162. & in l. extraneum. in 5. col. C. de hæred. insti.

Contrarium opin. per multa tenet Iaf. in l. extraneum. in 2. col. & seq. C. de hæred. insti. vbi etiam vide Alex. Addo. Paul.

de ca. in 2. vol. conf. 290. inci. super 1. Lud. Ro. conf. 71. vide etiam Ang. in §. hæres. insti. de hæred. insti. idem.

Quid si fiat legatum vt teneat in vita legatarij. vide Bal. in l. r. in 1. col. C. de fruc. & lit. expen.

Vide etiam Pau. de ca. qui videtur tenere. contrarium. in 2. vol. conf. 246. in fi. idem.

Quid si testator relinquit vxore. dominā massariam. & vsumfructuaria. omnium bonorum suorum. instituit. filiis hæredibus vniuersalibus. An vxor habebit integrum vsumfructum an vero solum alimentu. dic q. solum habebit alimenta. vt no. in l. vni. & in auth. hoc locum. C. de sec. nup. & ita in terminis vult Bar. in conf. 9. inci. super eo. & in l. titia. ff. de leg. 2. & in d. conf. allegantur multa in apostilla ibi posita. addo Iaf. in l. & si contra in 2. col. ff. de vul. & pup. Ang. conf. 144. Lud. Ro. cōf. 118. conf. 153. & conf. 516. Sonz. in 2. part. conf. 279. Are. pulchre in conf. 40. vbi dicit esse verum. etiam si testator leget vsumfructum vxori refert & sequitur. Iaf. qui dicit q. ita consuluit in l. cum hij. §. si in annos. in fi. ff. de transact.

Limita procedere. qñ sunt instituti filij secus autem si essent instituti vel substituti hæredes extranei. quia tunc vxor habebit integrum vsumfructum. vt vult Bar. in conf. 56. inci. Barth §. fecit test. m. Et in conf. 170. inci. petrus. & in cōf. seq. inc. Nicolaus. Ang. conf. 97. Pan. in 2. part. conf. 78. in 2. du. Ale. in 1. vol. conf. 40. & in 4. vol. conf. 29. & in 3. volu. conf. 57. & in 4. vol. conf. 29. bened. in conf. 25. Ang. conf. 109. & conf. 301.

Amplia etiam si filius hæres institutus moria. viuo patre q. restatus est cum clau. codicillari. quia tunc etiam vxor habebit integrum vsumfructum. ita Alex. in 2. vol. conf. 42.

Et etiam si pia causa sit substituta. bened. in d. conf. 25. fac. quod dixi §. eo. §.

Quid si filio sit substitutus pupillar. extraneus. dic vt p Iaf. in l. & si contra. in 2. 3. & 4. col. ff. de vulg. & pup. vbi dicit q. si est simplr substitutus mater habebit solum alimeta. quia substitutus est loco filij.

Secus si sit dictio don. & quousq. vel huiusmodi quæ fac legatum conditionale seu annum.

Limita et. quia m̄. debet h̄re alimeta et inuito filio. q. potit velit dare vsumfructu q̄ alimeta. Ita Sal. in d. auth. h̄o locu. i. vlt. q. fac. quod vult Alb. de rox. in 2. part. sta. q. 102. in fi. idem.

Quid si filius & extraneus instituantur hæredes. an tunc mater habebit integrum vsumfructum. Fel. in c. 1. in 3. col. de pre scrip. Refert & sequi. Sal. in d. auth. hoc locum. in 3. col. versic. sed supposita. tenere q. mater habebit tantummodo alimeta. & q. extraneus gaudebit fauorib. dat. a lege filio p. l. si cōem.

Contrarium tenet Bar. in l. titia. ff. de leg. 2. & cum Bar. tran seunt Imo. fulg. & flor. ibi & Alex. in apostillis & pro opi. Bar. fac. rex. in l. filium. §. si legatum. ff. de leg. præstan. & istud vide tur tenere Cor. in 1. vol. conf. 5. idem.

Quid si sit instituta mater testatoris. an vxor tunc habebit integrum vsumfr. Pet. de anch. in conf. 237. dicit quod non. contrarium videtur tenere. Alc. in 3. vol. conf. 57. ibi sed cir ca hoc. & Cor. in d. conf. 5.

Sed quid si sint instituti fratres testatoris. dic q. vxor habebit integrum vsumfr. ita Alex. in 3. vol. conf. 57. præal.

Et idē quando fratres testatoris sunt substituti & moritur filius. quia vxor habebit integrum vsumfructum. Alex. in d. conf. 40. in 1. vol. & in 4. vol. conf. 29.

Limitat præmissa Bened. in conf. 158. nisi testator habes filiam. instituerit hæredes vniuersales eius fratres. quia tunc vxor nō habebit nisi alimeta ex cōiecturata m̄te testatoris. id.

Quid si instituit. filiis. bona deueniant in fiscum. dic q. vxor habebit integrum vsumfructu cum fiscus habeatur loco hæredis extranei. ita Bar. inter confi. Bal. in 1. part. conf. 318. Bal. in d. 1. part. conf. 406. Et in 3. part. conf. 418. Pet. de anch. conf. 185. Ro. conf. 516. Alex. in 4. vol. conf. 29. idem.

Quid si in testamento legentur alimenta vxori & in codicillis relinquatur. domina vsumfr. & c. Alex. in 3. vol. conf. 56. dicit q. vxor tunc habebit dimidiam vsumfructus al. Pau. de Ca. in cōf. 387. inci. q. vxor dicti ristori. mihi 380. alias 391. inc. q. vxor. qd. & ita et refert & sequi. Ale. in l. titia. §. titia. ff. de leg. 2.

Et istud in fortiorib. terminis. tenet Cor. in 1. vol. conf. 5.

Subiungit Alex. in d. conf. 56. q. si filius decederet. portio vsumfructus accrederet matri. vide per eum. idem.

Quid si mater vel foror testatoris relinquit. vsumfructuaria instituit. filiis dic. Bal. in d. auth. hoc locum. q. solum habebit alimenta. Cor. in 3. vol. conf. 210. Ang. conf. 109.

Sed qd si testator legat alimeta & vsumfructu vxori. an de beat h̄re vtrūq. Bal. in 3. part. cōf. 209. & cōf. 211. tenet q. sic.

Tu aduerte quia vt q. tunc solum debeat habere med. vsumfr. per dicta §. ver. quid si in testamento. alias §. 24. idem.

Vtrum

Vtrum si testator legat seu reliquit vxore vsufruc. alicuius fundi. filiis instit. an ipsa vxor habeat totum vsufructum. Bar. in d. §. titia tenet quod sic. & Sal. in d. Aut. hoc locum.

Adde qd si testator simpliciter reliquit vxorem vsufruc. relicta. filiis qd venit vsufr. ita Alex. in d. §. titia. al. Bal. in l. si pater C. de vsufr. & ita tenet lae. in l. vxori meae. ff. de an. leg. per illi text.

Sed aduerte. quia Bal. ibi. videtur loqui in terminis illius legis quando vxor fuit relicta vsufr. in cert. rebus. secus si vni uersafr. & se remittit ad not. per Bar. in d. l. titia. §. si. de leg. 2. & quod etiam hoc casu debeat solum habere alimenta. tenet. Are. conf. 40. & sequi. la. in l. cum hi. §. si in annos in fin. ff. de transac. idem.

Quid si sint instituti nepotes. an vxor habeat integrum vsufructum. Piccus vbi §. in 9. q. tenet. qd sic. quia in fauorabilibus filiorum app. continentur nepotes.

Quid si testator diceret volo qd vxor mea habeat non solum alimenta. sed etiam qd sit vsufr. omnium bonorum. dic qd non obstat. Bulg. habebit vsufr. excepta leg. filij ita tenet. Paul. de ca. in 2. vol. conf. 3. incip. qd vxor alias 3 87. praal. idem.

Quid si institut. liberis. testator relinquat fratrem suum antiquiorem se dominu & vsufr. aut amitam seu materteram? Ang. in d. Aut. quod locum dicit quod solum habebit frater. alimenta.

Sed quid in filiis adoptiuis institut. an vxor habeat solum alimenta. vide piccum. vbi §. in 10. q. vbi tenet quod sic. multatamen adduc. in contrarium.

Quid in legitimat. dic idem. secundum piccum. in 11. q. idem. Quid in filiis naturalibus tantum? Piccus in 12. q. idem tenet licet multa pro & contra adducat. Et in 13. q. ponit quid in filio spiritali. vbi arguit idem esse per no. per Barb. l. cum accutissimi in 122. C. de fideicom. Tamen ipse picus tenet contrarium. idem.

Quid si sint instituti filij alterius matrimonij. Bal. in d. auth. hoc locum tenet quod vxor. habeat integrum vsufr. fran. cif. crem. sing. 8.

Contrarium videtur tenere. Bal. in 3. part. conf. 2 11. & seq. Picus. vbi §. in questionibus suis. vltra. Bar. q. 1. alias. q. 8.

Si testator. relinquat vxorem massariam. Et alium non instituat. intelligitur vxor haeres instituta. Bal. & imo. in l. his verbis ff. de haered. insti.

Si vero alium instituat vxor habeat solum alimenta. Bal. in l. si. ver. quid si testator. C. de indic. vid. tol.

Legato vsufructu intelligitur legata facultas vtendi apparatu illius rei. Bal. in 2. part. conf. 151.

Legatum vsufructus factum ciuitati non debet durare pp. ne apud haerem dicitur inuutilis proprietas. Sed durabit solum centum annis. l. si vsufr. ff. de vsufr. gl. & doct. in l. in annalibus C. de lega. Vide j. §. 52.

Si testator relinquat vxorem. dominam massariam & vsufructuariam. etiam extantibus filiis. Poterit vxor aute propria. capere alimenta. la. in l. nemo potest in 8. col. ff. de leg. 1. all. multa. maxime. Alex. ibi. & Ang. in l. rerum amotarum. la 1. ff. re. amo. Crotus in d. l. nemo potest in 16. col. Amplia etiam si non sit verbum dominam. Are. conf. 40.

Quid si vxor relinquat. domina & vsufructuaria cum hoc. quod possit alienare vt sibi placuerit. an possit alienare in piam causam. Cor. in 4. vol. conf. 64. tenet quod sic. idem.

Quid si institutis extraneis testator relinquat vxorem vsufructuariam & massariam. apponen. ista verba vt habeat & p. cipiat alimenta. sic. faciebat in vita testatoris an restringatur. legatum. ad alimenta. Bal. in 1. part. conf. 406. incip. illa verba. dicit. qd non & faciunt quia in legato vxoris amplissima est sien. interpretatio. l. vnum ex familia. §. item maritus. ff. de leg. 2. & litem legato §. parui. ff. de leg. 3. Cum dicatur. esse in seruitio viri. donec. stat. in viduitate. l. sic. ff. de ope. liber. traditur in l. vidua. ff. ad muni.

Quid e contra. si mulier institutis filiis haeredibus relinquet maritum dominum & vsufr. an habeat locum consue. bulg? Bal. in l. si titia. & in l. 2. in fi. C. si mul. 2. nup. tenet. quod sic. vide in vers. consue. stricti iuris. vers. limita praetera. Sed quid si instituta sit pia causa. an vxor. habeat integrum vsufructum. Piccus in 14. q. tenet. quod sic. adduc. decisionem. Bal. in l. & si contra tab. circa fi. de vul. & pup. quam decisionem induc. ad hoc. & ad istud bene fac. quod dixi §. eo. §. 19. vers. & etiam si pia causa.

Quid e contra. si filij sunt instituti & testator reliquit ecclesiam vsufructuariam? vide piccum. vbi §. q. 15. vbi dicit qd sibi placet op. qd filij censentur proprietarij. & ecclesia habeat integrum vsufr. excepta leg. dummodo fructus leg. sufficiant ad sustentand. filios. alias venient ad partes per concursum per

no. in l. cum quaestio. C. de leg. Quid in clericis. Piccus. in q. 16. dic. qd si laicus relinquat clericu fratrem. vsufructuarium & c. institutis filiis. qd procedit consue. Bulg. si autem clericus ita faciat. si consue. non est promissa id est. induta tam per clericos. quam laicos. tenet quod non procedet consue. vide ibi per eum. idem.

Sed an consue. Bulg. habeat locum extra Italiam. & sic vltra montes? Sal. in d. auth. quod locum. in 2. col. vers. sed forte visum fuit tenet. quod non. & videtur sequi. Piccus vbi §. in 17. q. idem.

Quid in testamento principis. an habeat locum vsufr. Bulg. Picus. in q. 18. tenet quod sic. all. multa. maxime Bal. in 4. par. conf. 429. incip. in dicta particula testamenti. & in q. 86. al. Bal. in 4. parte conf. 429. incip. dicta particula.

Quid in iudeis? Piccus. q. 20. tenet inter iudeos filios. & vxorem iudeam dictam consue. Bulg. habere locum. In contrarium tamen dicit. facere decisionem calde. in conf. 30. sub. rubri. de testa. incip. an si iudeus.

An autem maritus possit relinquere vxorem vsufr. in bonis feudalibus vide in tract. feu. in rub. de alie. feu. vers. vsufructuarius. fo. 4 1. & seq. Sed quid si maritus legat alimenta vxori. in bonis feudalibus an sint per haerem praestan. Bal. in c. 1. de succe. feu. tenet. qd sic. quia alimenta veniunt praestan. p haerem. vt declarat Bar. in l. fundi trebatiani ff. de vsufr. leg. & Are. conf. 40. in 2. col. ideo videtur testator disponere. de rebus ipsius haeredis non autem de feudalibus ideo ille qui esset haeres succedens in feudo sine dubio teneretur ad praestationem alimentorum agnati autem si non essent haeres non tenerentur.

Quid in rebus emphyteoticis. an vxor possit habere vsufructum? dic quod sic per dicta in tract. emphy. q. 202.

Legatum vsufructus factum ecclesiae pp. an duret vltra centum annos. Barb. in 4. vol. conf. 20. tenet quod sic. Vide tamen §. §. 3 8.

Legatum vsufr. factum ad beneplacitum haeredis. durat etiam haerede mortuo. vt §. in ver. beneplacitum.

Legatum vsufructus vsq; ad x. annos titij. durat mortuo titio ante 10. ann. lud. sing. 244. per l. ambiguitatem C. de vsufr. Legatum vsufructus pec. fac. qd debeat. proprietatis pec. Bar. in l. j. §. si decem que in archa. ff. vt lega. no. caue. per ea quae habentur toto tit. ff. de vsufr. ea. rerum quae vsu consumuntur. idem.

Legatum vxori factum donec caste vixerit an si nubat. eidem debeat Barb. in 1. vol. conf. 6. in 6. col. tenet qd nuben. vxor non perdat legatum. vt probatur in auth. de non eli. sec. nub. §. qm. & in l. qm. C. si mul. 2. nup. & ibi Bar. Bal. & sal. all. etiam Bar. & modernos in l. mulier. §. cum proponeretur ff. ad treb. Bal. in l. 1. C. de indic. vid. tol. & alia multa. Fac quod vult idem. Barb. in 2. vol. conf. 18. in 20. col. vbi dicit. qd si extraneus legat mulieri si caste. & honeste vixerit. qd per transitum ad 2. vota. non perdet legatum. secus si ad 3. vota conuolauerit qd tunc dicitur. inhoneste viuere al. Ang. in auth. quomodo op. episcopus. §. haec de Deo. Et istud etiam vult Alex. in d. §. cum proponeretur. in 6. col. Pan. in c. vt clericorum. n. 5. de vi. & ho. ne. cler. & in c. quod ad te. nu. 3. de cler. coniug. Contrarium tenet Ang. in marito relinquente vxori. & in filio relinquente matri donec caste vixerit in d. §. cum proponeretur. nam per matrimoniu vfr. cotristari anima primi mariti al. multa. & ista partem. vfr. sequi Alex. ibi qui plura adduc. & pro hoc. bene fac. quod vult ipse Alex. post Ang. in l. ex facto. §. 1. in 7. col. ff. eo. ad treb. & in l. in substitu. in antepe. col. ff. de vul. & pup. Et istam partem §. Bar. tenet la. qui etiam multa al. in l. si. in fi. C. de indic. vid. tol. vbi dicit. qd Bar. in hoc. acquiuocauit. Adde Pau. de Castr. in 2. vol. conf. 153. in fi. Et pro ista parte. optime. fac. qd vult Ang. in conf. 34. in sua notabili distin. ita tenet Ang. Are. in §. iuris praepcepta. in fi. de iust. & iur. Adde notabiliter. qd siue a patre siue a marito proferatur. illud verbum continenter qd tunc nuben. vxor. vel filia perdet legatum. ita Bal. notabiliter per illum tex. in fi. in c. 1. de sum. tri. & si. cath. P. A.

An autem mulier. dicatur. vram vidualem seruare. si non porret habitum nigrum. Bal. in l. decreto. C. ex qui. cau. in fitro. per illum tex. tenet qd non tenetur. portare habitum nigrum si non vult. Quid si ingrediatur. monast. an dicatur seruare vitam vidualem? crem. sing. 142. al. Bal. in l. Deo nob. C. de epi. & cler. qd sic. Sed Alex. in d. §. cum proponeretur. in pr. 7. col. dic. hoc intelligere. nisi mos regionis vel communis vsu loquen di. aliter se haret. Et per illud dictum Alex. alias defendi vnam viduam. quae deferebat vestem morelam seu violetam. quia in illo loco erat talis mos. vide aliquid per Are. in d. l. decreto quam legit cum l. nullam. & in ver. vidua. idem.

Quid si mulier fuerit per vim in prostibulo prostituta? dic qd per hoc non dicitur. definire caste viuere. Alex. in d. §. cum proponeretur. in 6. col. al. Bal. in l. fedissime. C. de capti. & post li. reuer. idem.

Quid autem si testator legat vxori quandiu caste & honeste vixerit. & vno anno vixit caste. alio non? dic qd perdet legatum. etiam pro tempore. quo caste vixerit Ita Bal. in l. titius. ff. de excus. tur. al. no. in l. sororem C. de his qui. vt indig. refert & sequi. Alex. in l. in substitutione in vlt. col. ff. de vulga. & pu pil. idem.

Sed quid si vxor nubat vel moria. j. duos menses. an transmittit legatum illius anni ad eius haeres. la. in l. diuortio in 2. col. sol. mat. tenet qd sic. al. l. a nob. ff. de annuis leg. & legno. in conf. 53. incip. quidam nomine iacobus. quod mihi est 66. incip. factum tale est requiritur. & c. in fi. illius conf. idem.

Sed quid si testator. aliquid legat vxori donec caste vixerit & vitam vidualem seruauerit deinde facit eidem vxori alia legata. An illa qualitas de caste seu vidualiter viuendo. & c. intelligatur repetita in aliis legat. dic qd non per l. in repeten. ff. de leg. 3. & ibi Bar. idem in terminis vult ipse Bar. in conf. 39. incip. colla. reliquit. Adde. Bal. in 2. part. conf. 224. Cu. conf. 22. & conf. 47. & Bened. de perux. conf. 70. Alex. in 3. vol. cof. 66. Crot. in l. re coniuicti in 38. col. de leg. 3.

Fac. quod vult Pan. in c. cum dilecti. de don. vbi clau. onero sa non refertur ad omnia sed ad vltimum tantum.

Vide tamen. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 153. in fi. vbi tenet cotrarium dicens posse responderi ad contraria qd loquuntur. quando conditio est talis qd eius effectus non offendit maritu. Secus in ista conditione viduitat.

Fac. quod vult. in eodem 2. vol. conf. 70. vbi ponit. quando conditio seu qualitas apposita in legato facto vni intelliga. re perita in legato facto alteri.

Aliqua in materia repetitionis vide subtiliter p. Are. cof. 1. vide in simili. lud. sing. 234. vbi dicit qd conditio que subintelligitur nunquam intelligitur repetita. in sequenti legato. & idem dicit in conf. 134. in fi.

An autem condi. apposita in testamento videatur repetita in codicil. vide Ang. conf. 294. idem.

Legatum factum vxori donec steterit in domo testatoris intelligitur. s. vidualiter. la. in l. 1. C. de leg. al. Bal. in l. voluntas in vlt. col. C. de fideic. addo Old. conf. 213.

Et si reliquit alimenta. vxori si cum filiis morabitur. & ipsa ducat maritum in domo filij possunt vtrunque expellere. la. vbi §. post Bal. Ang. & Sal. ibi.

Et illud si cum filiis morabitur intelligitur in domo testatoris. Lud. sing. 178.

Et quando testator ordinar filios educari apud matrem intelligitur reliquisse eidem matri alimenta. crem. sing. 65.

Si impeditur morari cum filiis. consequitur. tamē legatum Bal. in l. titia. §. si ea ff. de leg. 2.

An si nubat post duos vel tres annos restituet fructus. quado dix. testator quandiu. vitam vidualem. & c. vide Bal. in l. cu filius. §. qui mutianam. de leg. 2. idem.

Si testator legat vxori vsufructum fundi. pro toto tēpore vitae suae. si vidua remanserit & post eius mortem relinquit illum fundum titio. si vxor nubat titius habebit fundum secundum. Io. And. in ti. de sec. nup. & seq. la. qui infinita all. in l. tale pactum §. si. in 2. col. ff. de pac. & in l. si extraneus in 1. col. lum. ff. de cond. cau. da. & in l. si mater. in 1. & 2. col. C. de insti. & substi. & in l. gallus. §. & quid si tantum in 3. col. ff. de lib. & posth. sonz. in 2. part. conf. 259. Alex. in 2. vol. conf. 130. & in 4. vol. conf. 100. Bolog. conf. 22. Alex. in d. l. si mater. Crotus. in d. §. & quid si tantum. in 13. col. & seq. idem.

Sed quid si testator dicat lego tali. si vidua erit. vel quadiu. vel donec erit vidua & fiat vidua deinde nubat. an priue. legato. vide Alex. in d. l. in substitutione. ff. de vul. & pup. vbi etiam ponit quaestionem. de legato facto mulieri si intrauerit mon. & intrauit sed postea exiit.

Vide etiam lafo. in l. si quis haerem. in 1. col. C. de insti. & substi. vbi dicit qd legatum factum filiae si vidua erit. debe. filie quae fuit effecta vidua licet postea nupserit. al. l. si. & ibi Bal. & Pau. de ca. C. de indic. vid. tol.

Quid

Limita nisi dixisset testator. donec vel quousque. fuerit vidua. quia tunc nubendo. perdit legatum. ita Bal. in l. titius ff. de excus. tur. Alex. in d. l. in substitut. Pau. de Cast. & la. in loc. praal. & per Ang. conf. 150. vbi in simili ponit de istis dictionibus quoad quousque. & c.

Vide in hac materia. late per Ang. in conf. 34. vbi notabiliter distinguit.

Vide etiam remissive pulchram. q. j. legatum filio. §. 6. idē. Si testator iubeat eius vxorem viduam vestiri an sufficiat ei emere. vnam vestem. an vero durante viduitate & post haeres teneatur emere. vide Alex. in l. legatum. ff. de an. leg. & in l. diuortio §. ob donationes in 3. col. ff. sol. mat. vbi al. Bal. in l. 1. C. de fideic. qui dicit qd intelligitur omni anno. si mos regiois. ita postulet alias. primis frac. debent alie vestes fieri. Adde Fel. in c. in nouamus. 2. col. de treu. & pa. la. in d. l. diuortio. §. qd in anno. in 3. col. idem.

An autem tale legatum transeat ad secundam vxorem. vide Ale. in l. quod principi ff. de leg. 2. & in l. si quid. §. inter emptum & paratum. ff. de leg. 3. vbi concludit qd non. lafo. vbi §. Bal. in l. si. ver. & no. de indic. vid. tol.

Vide tamen Alex. in 2. vol. conf. 171. ibi & intelligitur. & in d. l. si. in apostil. ad Bal. vide etiam §. in ver. legatum alimentorum. §. 11.

Quomodo autem probabitur. mulierem impudice vixisse ad hoc. vt perdat legatum. vide Bal. in 4. part. conf. 95. vbi dicit quod ex turpi conuersatione probatur inhonestas. etiam per testes sing.

Fac. quod vult Alex. in d. §. cum proponeretur. in 6. col. vbi dicit qd non potest esse honestas. vbi est morum contemptio. Et subdit si vis intelligere quomodo vitam vidualem dica. f. nare. vide tex. & ibi not. per Bal. in l. decreto C. ex quib. cau. in fam. irro.

Et qd viuendo impudice perdat legatum. tenet Panor. in c. vxoratus de conuer. coniug.

Quando testator. dico. lego talia & talia vxori casu. quo non possit vel nolit stare cum haeredib. tunc stando. cum vno. pot habere dicta legata. Ita Cu. in conf. 38. & bened. de perux. coa si. 4. in 1. dubio. idem.

Legato vxori centum. si cum titio steterit. Quid importet tale legatum. vide Bar. & Alex. in l. Mauius §. vxore. ff. de an. leg. & la. in l. si quis haerem. in 6. col. C. de insti. & substi. in quibus loc. volunt qd requira. perseverantia vt consequatur legatum. nec sufficit. conditionem semel fuisse impletam. idem.

Valet legatum factum futurae vxori filij mei. licet incerte. Bal. in 2. part. conf. 314. idem.

Quid si testator instituat vxore. Ita qd post mortē restituat haere. tali Tñ possit ipsa mulier disponere. de certum. An ab intestato defuncta vxore substitutus habet illa certu. An vero venientes ab intestato pximiores vxoris? Cur. iu. in d. l. 2. co. dic. qd venientes ab intestato habent. pbat multipr. vide p. eum. contrarium in simili tenet. Bened. in conf. 9. in 3. dub. idem.

Si maritus legat vxori iocalia. q. est. mat. ad certu. ducatos. si illa iocalia pl' vfr. min' valēt. an possit peti vel minui est. Pe. in c. p. tuas de don. tenet qd non possit peti nec dimui quicq; sed solum iocalia debentur refert & sequi. Ang. in ver. don. 1. §. 40. id.

Si testator relinquat domu vxori. & iubeat nullu sibi inferri impedimentu in pos. ipsius domus. ex hoc. intell' sibi dedis se licetia. ppria aucte. apprehē. dēdi domu ita d' not. Ange. in l. hoc si res ff. de re. ven. h' aliqd p nouissimos max. la. in l. no dubium C. de leg. in l. ta' scriptura i vlt. co. de leg. 1. in l. nemo pt in 8. col. c. ti. dixi i ver. legatu pdi. §. 3. Et si testator. iubeat vxore si molestari. quatr dica. molestari. vid' j. in ver. molestare.

Breuitas temporis. quo durauit matrimonium. non habet impedire quominus alter coniugum alteri legare potuerit. l. no tñ. C. de leg. cuius l. rō dubitadi esse potuit fm. Gul. de cu. qa videba. suspicā. ne vxor viru veneno occidisset. Rō decidendi est in d' rium. idem. Quid si testor in testō confitear. habuisse mille pro dote vxoris. quae mille sibi legat. An reuocato testamento. reuocabi. taf. confessio. Alex. ponit remissive. in l. & si pepererit §. si. in fi. ff. de lib. & posth.

Addo Cuma. in conf. 31. incip. testator in testamento. vbi concludit talem confessionem. non prauidicare. Ang. in conf. 1. 1. inci. A. fec. testatum. idem videtur tenere. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 387. alias 389. incip. in causa quae verti. & sonz. in 2. part. conf. 294. vbi tamen non loqui. de confessione dot. vide in ver. confessio mariti. §. 4.

An autem valeat in vim legati. vide j. eo. §. 23.

Et in materia an testator superuiues. possit ex sua confe. cōueniri. vide Alex. in l. lucius. §. quisquis. ff. de legat. 2. & in lege 80 cum quis decedens §. codicill. ff. de legat. 3. in quibus loc. all. multas

U. A. 6

multas remissiones vide etiam eundem in l. §. huius studij. ff. de iust. & iur. vbi loqui. de conse. facta sacerdoti, &c. Aliquid per Cu. conf. 17. Arc. conf. 64. in 2. dub.

Bal. in l. si. ff. de reb. eo. dicit qd reuocato testamento non reuocatur contractus. in eo factus. Lud. Ro. conf. 171.

Vide etiam questionem. quam ponit Ale. in d. l. & si pepererit. in si. com. de illa qua reliquit. berthe. 200. pro bene meritis. presente & stip. patre berthe. vt ex tali conse. superueniens non possit conueniri.

Sed in contrarium fac. quod vult Barb. in 2. vol. conf. 54. in 2. col. & Alex. in 1. vol. conf. 4. ibi sed premissi. non ob.

Ad premissa. etiam vide qua dixi in verbo instrumentum reprobatur. vbi late posui an annullato instrumento. annullatur. confessio. in eo facta.

vide etiam Alex. in l. si. ff. de solut. vbi dicit qd si constituo me soluturum id quod titius in testamento legauit non teneor soluere. si titius testamentum reuocauit. Idem.

Quid si testator legat vxori decem annua. soluenda de fructibus talis preterit an si multis annis vxor non petiit possint eius haeres petere. Cor. in conf. 183. tenet qd sic. idem.

Si testator confiteatur. dotes vxoris esse de mille constante instrumento dotali. qua sibi legat an si non appareat de instrumento. valeat legatum. vide Cor. in 3. vol. conf. 209. vbi tenet quod sic & in conf. 253. ver. circa merita.

Faciant qua dixi in verb. confessio absente parte. §. 2. Et in verb. confessio mariti. §. 4.

Quando autem non est quantitas expressa oportet constare de dote. vt legatum valeat. Bened. in conf. 122. idem.

Quid si testator legat alimenta vxori. an possit ultra alimēta petere. dotes suas. Pau. de cast. in 2. vol. conf. 248. inci. legatum praedictum. tenet qd sic dixi in verbo. dos. in 18. priuilegio. §. idem.

Lego vxori vestes anulos & perlas. & indumenta quecumque preciosa & non preciosa ad vsum suum haecenus facta. An veniant perle. qua non apparent ad vsum vxoris empte. Cor. in 4. vol. conf. 218. tenet qd sic. idem.

Quid si legat vxori omnia parata ad eius vsum. an veniant parata ad communem vsum viri & vxoris. Phi. post Io. Andr. in c. cum in illis §. fin. de praeb. in 6. tenet qd non legat. ff. de legat. 2.

vide rament. Lud. sing. 632.

Sed quid si maritus dicat peruenisse ad suas manus certum stuf. suae vxoris quos sibi legat capiēdo de bonis. vt vxori placuerit an possit haeres soluere. in pec. Cor. in 4. vol. conf. 132. ver. insuper tenet quod sic.

Si vir legat vxori quolibet anno decem corbes fru. ex tali fundo. & x. libras sic. fru. non debe. si cum erit recolectum. ita nec 10. libre. vt §. in verbo determinato. verfi. fac. quod vult. idem.

Si legatur vxori ad eius vitā haeres haeredis praemortui poterit illud vindicare. Bar. & Bal. in si. com. in l. titia. §. titia ff. de legat. 2.

Quid si maritus recipit res estimatas in dotem. & legat eas vxori. an ipsa debeat habere res. & estimationem. Bal. tenet notabiliter quod sic in l. licinius locusta. ff. de leg. 2. idem.

Legatum habitationis. Ille qui ex legato habet habitationem potest illam rem alteri locare. l. cum antiquitas. C. de vfu fru. §. si cui insti. de vfu & habita. Cor. conf. 305. in vlt. col. ver. si. circ. 2. Ang. in d. §. sed si cui.

Secus autem si legatum dicat qd possit stare ita vult Fulg. in conf. 207. incip. Franc. filius.

De quo vide etiam not. Alex. in 2. volu. conf. 223. & Sonz. in 2. part. conf. 281. & Cor. in d. conf. 305. & j. locatio. §. 3. P. Andora.

An autem legata habitatione debeantur alimenta. Bal. in l. si. ver. sed quid si testator. C. de indic. vid. tol. tenet qd sic. crem. sing. 65.

Legata habitatione intelligitur de parte quam testator habitabat. l. vxori in prin. ff. de leg. 3.

Quid si legatur vni pauperi vsum vnius magni pallatij an possit vti toto dic qd sic. crem. singu. 83. al. l. diuus. §. licet. ff. de vfu & habita.

Sed quid si testator legat suam habitationem apponendo confines. an videatur legata proprietates dic qd sic. fecus si dicat lego habitationem talis domus. crem. sing. 110. al. Bal. in d. l. cum antiquitas.

Qui habet habitationem debet vti honeste alias priuatur. l. non aliter & ibi. Bal. ff. de vfu & habit. idem.

Legatum domus. legata domo veniat illi Annexa. l. cred. §. ff. de ac. emp. Alex. in 3. vol. conf. 54. vide latius in ver. do-

mus. P. Andora.

Si testator legat vnam de domibus electio est legatarij. l. as. in l. qui duos. ff. de leg. 1. per illum. tex.

Secus si simpliciter legat domum. quia haeres poterit dare. quam velit ita l. as. ibi. al. l. si domus. in pr. illo. e. tit. & l. si ex pluribus. ff. de verb. obl. idem.

Sed quid si legat omnia qua in domo habet. an veniant venalia. vide §. in ver. legatum v. susfr. §. 2. idem.

An autem si testator legat bona sua mo. veniant fructus pendentes. vide Pau. de ca. in 2. vol. conf. 239. idem.

Si testator iubeat fieri hospitale. in domibus suis. quod hospitale instituit. deinde superuicues alienet illas domos. & alias emat an iste empre debeantur pro hospitali? vide Alex. in l. placer in si. ff. de lib. & posth. & in simili. Bar. & Alex. in add. in l. si id quod. §. qui quinque. ff. de leg. 1. idem.

Quid si legat omnia vestimenta pannos. & massaritas domus. An ista qualitas domus referat ad omnia. vide not. Dec. conf. 92. vbi adduct. mult. in contrarium concludit dicta qualitate referri ad omnia. & inter cetera adduc. Old. ia conf. 8. vbi vult qd vlti. clau. habes adiectione certi loci. minuit vim & effectū generalis legati praecedent. & arctat ad locum spiritua liter comprehensum. al. tex. in l. nam quod. §. si. ff. de pe. leg. in si. vbi si omnis penus legata sit. praeter vinum quod erit romae. illa qualitas loci romae restringit legatum vniuersaliter factum de penu. ad penum duntaxat qua romae reperitur.

Et in simili. an excep. habeat restringere regulam. vide phi. Rub. de reg. iu. in 6. idem.

Legata domo venit penus. gl. & Bar. in l. vxori. in princ. ff. de leg. 3.

Legata domo. cum omnibus. qua in ea sunt. non venit instrumentum. seu nomen debitoris l. gaius in princ. vbi Bar. ff. de leg. 2. l. as. in §. item seruiana. in 7. col. Insti. de ac. Bened. cō si. 159. Old. conf. 163. Card. in conf. 51. in si.

Et non veniunt postea immissa. Bened. conf. 45. fac. quod habetur in ver. legatum camere.

Affixa domib. seu edib. legari non possunt. l. cetera. vbi docto. max. l. as. in 1. col. ff. de leg. 1. idem.

Legatum camera. Comprehendit omnia parata ad ipsam cameram. etiam si sint extra eam. Bar. in l. si. ff. de penu. lega.

Non tamen veniunt ea. qua ipsa vxor intulisset in cameram inscio testatore. causa impinguadi legatum. Bar. in l. cum ita. in prin. per illum. tex. ff. de leg. 2. & ibi Bal.

Fac. quod vult. Bened. in conf. 45. vbi dicit. quod si legetur domus. cum omnibus que in ea sunt. non veniunt postea immissa. P. Andora.

Legatum bonorum. Quid veniat in tali legato. vide aliqd per Bened. in conf. 45. Barb. in 1. volu. conf. 36. in 1. 2. & 3. col. P. Andora.

Legatum librorum comprehendit nomina debitorū qua in eis sunt. Corn. in 4. vol. conf. 173.

Legatum apothecae intelligitur. cum credit. & debit. l. as. in l. praedia. in fin. C. de fideicom. all. Bal. ibi. & alia multa max. Alexand. in 1. vol. conf. 47. Cor. in 4. vol. conf. 173. P. Andora.

Legatarius apothecae. tenetur ad debita ipsi apothecae. Bal. in l. cum pater. §. mense. de leg. 2. idem.

Quid si dicat lego apothecam meam pannorum. an videantur. legati panni. l. as. in l. Centurio in 25. col. in si. ff. de vulg. & pup. dicit qd non alleg. Bar. in l. cum pater §. mense. ff. de leg. 2. Bal. in l. legat. C. de lega. & in l. praedia preal.

An in legato margaritarum veniant instrumenta apta. &c. Bal. in l. procu. §. 1. ff. de trib.

In contrarium fac. quod vult Alex. in 1. volu. conf. 47. in 2. col. ibi preterea dicitur. vbi dicit qd ap. apothecae veniunt merces qua in ea sunt. & ita vult Bal. in l. certo generi ff. de seruit. ru. pred. idem.

Legatum pannorum. Legatis pannis quid veniat. vide pan. in 1. part. conf. 105. vbi dicit qd veniunt illi quibus quis induitur. non autem venales al. Bar. in l. diuus. ff. de bo. dam. dixi §. in ver. legatum v. susfr. §. 2. P. Andora.

Appellatio pannorum largior est quam appellatio vestis. Alexand. in 3. volum. conf. 82. in 4. colum. alleg. Bar. in d. l. diuus. idem.

Legatum lecti. An in tali legato veniat Culcitra de serico qua testator Solebat vti in diebus solennib. Bal. in l. 1. C. de le ga. in vlt. col. tenet qd non. idem vult. in l. plenum §. equitij. ff. de vfu & habita.

Contrarium tenet Bar. in l. librorum §. si. ff. de leg. 3. l. as. in l. stip. ista §. hi qui. ff. de verb. obl. P. Andora.

Legatum vestimentorum. Si testator legat vestes quas habet in domo. Veniunt etiam ille que sunt extra domum. & sunt de nouo

IVRISCONSULTORVM

NOMINA,

E' QVORVM SCRIPTIS

SECVNDVS HIC TOMVS

collectus est.

Ioannes Bellonus Tholosanus.

Franciscus Viuius ab Aquila, Perusinus.

Io. Baptista Villalobos Tolletanus.

Io. Fichardus.

Francisc. Turzanus ab Incisia.

Emanuel Suares à Ribeira.

Matthæus Chærianus.

Iulius Clarus.

Pius Fichardus.

Marianus Socinus Iunior.

Erasmus Musculus.

Benedictus de Capra.

Hippolytus Bonacossa.

Laurent. Kirchouius Megalopolensis.

Michael Graffus Pomeranus.

Iaffred. Lanfrancus Balbus.

Cassianus Putæus Subalp. Senatus primarius Præses.

Rolandus à Valle Casalens. Senatus Præses.

Petrus Andora.

Francisc. Bursatus Mantuanus I. C. & Eques.

Ioan. Antonius Masuerus.

de nouo laf. in l. cetera. §. sed si parauerit in fi. ff. de le. 1. al. Bal. in l. ex facto. §. rer. autē. ff. de hered. insti. Alb. in 2. part. q. 205. crem. sing. 63.

Veniunt festiue. Alex. in l. medico. ff. de aur. & ar. le. P. And. In tali legato veniunt etiam vestes serice. lafo. in l. stip. ista. §. ij qui. ff. de verbo. obl. al. l. fi. §. 1. ff. de aur. & ar. le. Idem.

An in legato vestimentor. veniat aurū commixtū. vide Alex. in l. cum aur. & in l. medico. ff. de au. & arg. leg. Ludo. sing. 622. tenet. quod sic. Corf. in ver. legatum.

An veniant vestes prohibite portari a stat. vide Crem. sing. 64. vbi dicit quod debet. est.

Ad 1. vide Corf. in d. ver. legatum. Idem. Legatis vestiment. pro aestate & pro hieme. quo tempore debeantur. vide in ver. astat. Idem.

Legatum maffaritarum. De tali legato vide Bar. & Alex. qui al. remissiones. in l. 1. ff. de Suppel. le. Idem.

Legatum podere. Quid comprehendat tale legatum. vide Bar. in l. vxorem. §. testamēto. ff. de le. 3. & in l. seu §. tiranne. ff. de fun. instr. in l. que leg. P. Andora.

Legatum possessionum. An si lego possessiones meas vel pos. rer. mear. veniat mobilia. laf. in l. 1. in 9. col. ff. de acq. pos. videtur. tene. quod non al. Bar. in l. vxorem. §. legauerat. ff. de le. 3. Alex. in d. l. 1. in 7. col.

Vide aliqua in materia. in ver. possessio. §. 2. & 3. P. Ando. Legatum bonor. testatoris. inteltr de bonis quæ erant testatoris tempore testam. Barb. in 1. volu. conf. 36. in 1. 2. & 3. col. Bened. in conf. 45. Idem.

Legatum partis bonor. valet l. si quis bonor. ff. de le. 1. An autem hares tenea. tunc prestare partem rer. an vero æstimationem. vide tex. in l. non amplius. fi. cum l. sequenti ff. eo. & ibi Bar. ponit quæst. tunc debeat legatarius formare libellum. Idem.

Quid si lego tres quartas partes predij meis neptibus simul cum vxore. An Vxor. concurret in qualz parte. cum neptib. Barb. mirabilr. & subtilr in 1. vol. conf. 60. tenet quod sic. vide per. eum. idem.

Legatum certum. legatum factum de certo. tamen non apparet de quo. est in electione hæredis. lafo. in l. si quis §. 1. ff. de le. 1. idem.

Valet legatum factum ad tempus certum vel incertū quo finito ad hæredem reuertitur & de restituend. finito tempore. caueri debet l. si. C. de le. idem.

Querunt ibi doct. quid si tempore. quo fini. legatū seu tps legati. hæres testatoris reperiat premortuus. vt dominium rei legatæ redibit ad hæredem hæredis vide ibi late. per Alex. idē.

Et quod legatum factum ad tempus post tempus pertineat ad hæredē. est tex. in l. titia. ff. de le. 2. & in terminis vult Barb. vol. 2. conf. 55. in fi. 2. col. idem.

Legatum vaccar. comprehendit vitulos Bal. in l. quæ pater ff. fam. ercisc. idem.

Legatum cappe. & biblie. Si testator legat fratrib. cappā. & priori Bibliam. prior habebit etiam cappam. doct. in l. cum q. §. sed & aliam. C. de lega. per l. titia. §. qui marcho. ff. de an. leg. & ita vult Bar. in l. 4. ff. de stip. seruo Addo. Fel. in ca. mandato. in 1. col. de Simo & Alex. il. cohæredi. §. qui patrem ff. de vul. & pup.

Secus si præcederet species & sequere. genus. dicend. lego Priori bibliam. & fratrib. capam quia tunc prior non hret nisi bibliam. ar. l. doli' clau. ff. de verb. obl. hñ. per Bar. il. quæsitum. §. pe. & fi. ff. de fun. instr. de quo vide Alex. & lafo. in d. §. sed & aliam. & Alex. in d. §. qui patrem.

Subdit tamen laf. q. ista q. nō vñ apre formata. & vt congruat ad l. 4. ff. de stip. seruo. debet formari fm. eum. Qñ testator reliquit omnib. fratrib. & priori decē. inter eos distribuend. Nā tñc prior debet hñe. duas partes. tāq. bis difformi. noñatus p. d. l. 4.

Limitat ē d. decisionē. laf. post Bal. & Sal. ibi nisi prior fuisset vocatus per aduerfariam. puta lego fratrib. capā. Priori vero bibliam. quia aduerfariua fac. vt tantum bibliam habeat.

Limitat quoque non procede. in legato alimentor. relicto fratrib. & priori. quia cum tale legatum non sit multiplicabile non admitte. prior nisi semel. l. alimēra §. basilice. & l. iticus. ff. de alimen. leg. secū d. Ang. Sal. & Pau. ibi. Alex. in d. §. qui patrem. P. Andora.

Legatum canonicis legatum factum canonicis non intelligitur factum capitulo. sed cuilibet canonico. Fel. in c. audit. in 13. col. de præscrip. al. Barb. in ca. requisisti. in 40. col. de testa. P. Andora.

Sed quarto de quæstione quā habui in facto. Ecclesie Sanctor. Mauritij & donati. Pinarolij sunt vnite. est præpositus. & quatuor canonici. pro maiori tamen cōmoditate. seruitus di-

Bar. ecclesiar. est diuisa & distributa. Nam duo ex ipsis canonicis inseruiunt & residentiam faciunt in ecclesia sancti Mauritij. Alij duo in ecclesia sancti donati. Modo quidā testator habens capellam in dicta ecclesia sancti donati. legauit præpositum. & canonic. sancti donati & successorib. florenos ducentū. in recompensationem seruitur. dicte capelle. quærebatur de duob. 1. qualiter deberet fieri diuisio dictor. ff. cc. inter. d. ppositum & canonicos. 2. an canonici qui resident in sancto Mauritio debeant participare in dicto legato.

Et circa primum est aduertē. q. de consue. obseruata. dominus præpositus in decimis & aliis obuentioib. non habet nisi tertiam partē. & quatuor canonici habēt alias duas partes.

Videtur ig. diceñ. q. diuisio dictor. ff. cc. fit diuiden. inter præpositum & canonicos eo modo. quo diuidunt decime prouērus & alie obuentiones. l. si seruus communis ira. in 2. rñso. ibi pro parte qua domini essent & ibi Bar. in 2. parte sui Summarij. ff. de stip. seruo. vbi quando exprimi nomen appellatiuum. voca. quis pro quanto est. dominus sed in casu nostro. præpositus & canonici vocantur per nomina appellatiua ig. &c.

Fac. præterea. quia id quo relinquit. administratori. ecclesie. cens. relicto ecclesie. lanua §. à titia. vbi Bar. ita summar. ff. de annu. leg. de quo per Bar. in l. ciuib. ff. de reb. dub. cū aliis per laf. al. in §. alias in ver. ex maleficiis in 13. col. in fi. de act. sig. tale relicto censetur. factum ecclesie. ergo diuidendum. vt alij prouentus.

In contrarium. videba. q. deberet fieri diuisio in semisses. ita q. præpositus hñet dimidiam & canonici aliam dimidiam l. si titius & l. interdū. ff. de hered. insti. l. si. C. de impu. & aliis sub. fi. & l. si quis titio & ibi Bal. ff. de v. s. ac. re. Nam ex quo legatum est factum præposito disiunctim. per se. & canonic. coniunctim tantum debet habere. præpositus tantum canonici l. si pater. & ibi doct. maxime. Alex. & laf. ff. de vul. & pup. & ideo dē ibi Alex. q. si sta. disponit q. rector & vniuersitas habeant potestatem obligandi bidellum rector habebit dimidiam vocum & vniuersitas aliam dimidiam. item si pœne debeant applicari potestati. & antianis. inteltr. p. dimidia potestati. & p. dimidia Antianis & ad ista Addo ample laf. in l. maiorem. ff. de pact. & in d. l. si. max. in 3. col. cum seq. C. de impu. & decium. conf. 122. fac. q. d. vult idem laf. in l. sed & aliam circ. fi. C. de lega. alias est. l. cum quæstio. §. sed & aliam de quo dixi s. in ver. legatum cape. fac. quod vult Alb. in 2. q. 183. Lud. Ro. conf. 99. Crocus in c. 1. in 2. col. de consti. in 6. & in l. re coniuncti. in 9. col. de leg. 3.

Imo plus videba. in casu isto. q. præpositus cū sit canonicus. quemadmodū & alij. deberet hñe. duas partes. tanq. bis difformiter nominatus per. l. 4. ff. de stip. seruo. & dicta s. in ver. legatum cape. sed ad istud rñde vt ibi. in ver. scus si præcederet.

Non ob. si dica. q. decisio procedit qñ vnus est disiunctim nominatus. & alij coniunctim. sed hic præpositus & canonici & successores fuerunt oēs coniunctim nominati. ergo. succedere. deberet quilibet pro parte in capita. l. si plurib. in pñ. ff. de lc. j. & l. duobus. eo. tit.

Quia respondet q. easdē partes quas dedit testator. 1. loco notatis vñ & successorib. q. non est verisimile. q. plus dilexerit successores quos non cognouit. l. publius §. titia. ff. de cōd. & demon. & copula & induc. repetitionem præcedent. qualitat. l. Seie §. gatio. ff. de fun. instr. præterea nō debet esse diuersum ius in successorib. ex quo vniformiter intelligitur. l. iam hoc iure ff. de vul. & pup. l. si leg. §. j. & ibi Bar. ff. de le. 1.

Non ob. ēt quod diceba. de consue. quia responde. q. nō extendi. ad istum casum. c. cum contingat. de deci. & c. audit. de præsc. & dixi latius. in ver. consuetudo. vers. cōsue. stricti iuris.

Circa 2. videba. diceñ. q. canonici sancti Mauritij non deberent participare in dicto legato. quia ipi non noñantur in testamēto. ig. & c. l. si vnus. §. ante oia. ff. de pac. fac. l. ille aut ille. §. cū in verbis. & l. non alr. ff. de le. 3. præterea conceden. canonic. sancti donati. vñ aliis denegat. & si testator. voluisset oēs participare in legato. hoc. dice. sciuisset. iurib. vul. in super. legatum vide. factum in recompensationem seruiturionem capelle. cui canonici sancti Mauritij non deseruiunt. ig. &c.

In cōtrarium videba. veritas. q. Imo. esset dictum legatum. inter omnes canonicos pro virib. partib. d. l. si quis titio. & d. l. si cum ibi no. C. de impu. l. si plurib. & l. plane. 2. responso. ff. de le. 1. & l. reos §. cum in tabulis. ff. de duo. reis.

Ista concl. proba. hoc modo. Nominat. debetur legatum. isti canonici sancti Mauritij sunt nominati. ig. & c. maior & cōclus. patet. ex iurib. præal. minor proba. canonici sancti donati sunt nominati isti qui resident in sancto Mauritio vtique sunt. canonici sancti donati ig. & c.

Præterea fac. tex. in l. si plures. in fi. ff. de le. 1. in illis verb. si nō omnes vult onerare aliquos nominatim debet dānare. ita in Com. opin. l. om. ij. b. propositi

proposito. si non omnes volebat honorare legato debebat aliquos nominatim honorare. & sic ibi est casus pro consuetudine...

Fac. quia illa indiffinita canonice. & g. pollet vniuersali. vt dixi in ver. indiffinita...

Non ob. quod isti non sint nominati. quia imo sunt nominati vt s. probauit.

Non ob. alia fundamenta. quia eodem modo. responde. q. imo testator hoc expressit per s. dicta.

Non ob. q. testator videat. legat. in recompensatione seruitior. quia dico. q. istud non potest dici pro ea finali. vt not. Bar. in l. demonstr. in prin. & s. i. ff. de cond. & demon. Alex. in l. volu. conf. 4.6. & conf. 1. 17.

Præterea dicti canonici vtique seruiunt. dictæ capelle. quia qui per alium fac. & c. l. certe s. i. ibi proprie h. ff. de præca. ig. & c. fac. quod vult Alex. vol. 1. conf. 3. in fi. vbi vide.

Non ob. si dica. q. illa verba in recompensationem. seruitior. importent conditionem. Cum dictio in. q. n. preponitur actui de futuro importet conditionem. l. solemus ff. de cod. & demon. Bar. in l. i. ff. eo. ti. bonus tex. in l. publici ibi in honorem psula tus. c. ti. Quia responde. q. ibi non apparebat q. disp. suspenderetur in aliquem futurum euentum. Imo potius propter seruitiam iam præstita. l. si fuerit. & ibi Bar. ff. de reb. dub.

Vel 2. potest trideri. q. procedit d. rium. vbi fit relictum habito resp. ad aliquam cam in specie. secus vbi in g. vt proba. no. in l. quib. dieb. s. terminus. & ibi Bar. ff. de cod. & dem. & præsupposito. q. importaret modum. tñ non cenfe. cã final sed impulsua quia causa final c. ff. s. l. us. a. c. per no. in c. requisisti. de testa. vnde licet cesset modus & sic causa impulsua. tñ non cessat legatum. l. cum tale. s. fal. ff. de cod. & demon. fac. quia. in dubio præsumi. causa impulsua & nõ final. Dy. in c. 6. id. e.

Legatum ecclesie cui debet. legatum simpliciter factu ecclesie. vide Sonz. in l. que condi. s. cũ ita in prin. ff. de cond. & demon. l. i. in prin. & in l. col. C. de sa. fan. eccl. vbi dicit q. in dubio intellr. de ecclesia parrochiali. ex quo ab ea testator pcepit fac. c. si. de Sepul. al. Cy. Sal. & Pau. ibi & alia multa. maxime Bar. in l. que conditio. s. ff. de cod. & demon. idem vult ipse l. in s. alias ver. ex maleficiis. in l. 2. col. instit. de actio. & in l. nõ vtique. s. si quis infulam. ff. de eo. quod cer. lo. vide Phi. in c. cũ quis s. cum ab eo. de Sepul. in 6. Pan. i. c. indicat. de testa. vide etiã Ang. in s. sed ius quidẽ ciuile. insti. de iure natura.

Siautẽ essent due parrochia. vel in vna essent duo presbiteri in dubio c. ff. relictum pauperiori. per tex. no. in s. si quis in nomine in aut. de eccl. tit. ita l. in d. l. i. & in d. s. ex maleficiis. dicit l. quod quando sunt due parrochia. debet legatum illi ecclesie à qua testator sacramenta recipiebat.

Subdit l. in d. s. ex maleficiis. col. 1. 3. q. si aliquid legat simpliciter mona. in dubio intellige. de mon. mulierum & sic monialium al. Bal. post Cy. in l. c. multe. C. de do. ante nupt. quod dicit esse mirabile & fingul. Phi. in d. s. cum ab eo. in fin. fac. dictum Bal. in l. in mult. in fi. com. ff. de sta. ho.

Quid si relinquit ecclesie. sancti. Ioannis. & loco. sunt due ecclesie. sub eodem. ti. S. Ioan. dicit q. debe. pauperiori. ita l. in l. si ita in 4. col. ff. de le. 1. al. tex. in d. s. si quis. & ibi Ang. in aut. de eccl.

Et ibi ponit. quid data paritate paupertat. an eps tñc elligat. Et quid in priuilegio p. c. ecclesie S. Petri. & in loco sunt due ecclesie S. Petri. vide Cald. in tit. de priuileg. conf. 6. vbi dicit privilegium non vale. propter incertitudinem.

Quid si testator relinquat ecclesie decem mensuras. seu starias seu. & in illo loco. habent diuerse mensure. dic q. intelligitur de minori. ita l. in d. l. si ita. in fi. com. al. c. ex parte. & ibi Pan. ext. de censu. vbi Pan. respondet. ad l. titia. s. Seia. ff. de au. & ar. le. quem tex. adduc. pro contrario. vide ibi per eos. P. And.

Legatum factum ecclesie non trahi. ad futuras. l. in l. qui filiabus in 2. col. ff. de le. 1.

Legatum factum ecclesie si testator in ea sepelia. debe. ecclesie si testator ibi sepeliri non potuit vt quia excommunicatus vel non confitens. & c. Bened. in conf. vlt. Barb. vol. 1. c. 6. 57. in 4. col. & s. in ver. legatum 1. s. 2.

Legata pec. pro ecclesia seu capella. construere. si non sufficiat. quid fieri sit. vide Alex. in l. si feruus ad l. falc. idem.

Legatum filio. si testator legat decem Gaspardo eius filio. Quia Ioanes etiam eius filius. totidem habuit. valet legatum. licet Ioanes non habuit illa decem Decius in conf. 4. 6. quia p. causam. de parte legatum non limita. al. l. si ita. ff. de aur. & ar. le. & l. demon. s. cum autem ff. de cond. & demon. Faciant dicta s. in ver. legatum canonice. s. 2. ver. non obstat

quod testator. cum seq. P. Andora. Legatum factum alicui vt filio. qui filius nõ est. nõ valet. l. ne que professio. C. de testa. & l. si pater. C. de hæred. insti. Amplia etiam in adoptiuo si adoptio non tenet etiam si fiat a doctore. l. in l. eam quam. in 8. col. de fideic. al. Ang. conf. 94. mihi 93. Alex. in d. l. neque profe.

Limita in casu dubio. sed si constaret. quod testator sciebat eum non esse filium. tunc licet appellauerit filium qui non est non vitia. relictum quia præsumi. ex dilectione appellasse filium. eo quia diligit vt filium l. nemo. s. qui frater. non est. ff. de hæred. insti. & ita vult glo. & doct. maxime. l. in d. l. neque professio. & dicit ibi l. as. ita esse intelligendum fortem tex. in l. 1. s. Pompo. ff. de carb. edic. vbi si in futuro aliquem vt filium. siue sit filius siue non valet insti. & ita secundum eum intelligit. Paul. de cast. ibi. quod dicit l. aso. esse notandum. quia alias ob. ad. d. l. si pater. C. de hæred. insti. idem tenet Ang. in d. conf. 93. in 3. col. Ang. Are. in s. ff. insti. de adop.

Limita etiam. quia licet non valet institutio facta de filio qui filius non est. tamen valet substitutio ei facta. Bened. conf. 2. col. 7.

Quid si pater instituat filium legitimatum. & legitimitio sit nulla. an valeat institutio? vide Dec. conf. 176. idem.

Quid in contractibus pone. n. p. filius adoptatus emancipe. & ei aliquid detur per patrem. cum tamen adoptio esset nulla. an teneat don. l. aso. in d. l. eam quam. col. 9. tenet q. non. pp. errorem. per quem remoue. voluntas & sic final. causa donar. di. l. cum hic status. s. si quis sponsa. in fi. ff. de dona. inter vir. & vxor. vbi donatio facta vxori putatiue non confirma. morte. al. plures auctorit. quas vide. idem.

Legatum factum filie in minori parte. quam sit leg. vel dos. si agnoscatur per eam. an filia impedia. petere supp. vide Pau. de ca. in 1. vol. c. 73. incip. licet ita domina Lisa. repetitio in eod. vol. conf. 239. vbi tenet q. non. adde q. illud conf. est re petitum in 2. vol. conf. 131 & conf. 235. Et ita vult Soc. par. 2. conf. 230. col. 3. i. in l. quotiens. col. 5. C. de hæred. insti. alle. multa max. Alex. conf. 49. incip. super 1. dub. quod tamen est 69. in 1. vol. idem vult Alex. in 4. vol. conf. 89. circa fi. contrarium tenet ipse Paul. de cast. in 2. vol. conf. 65. in fi. vbi dicit. q. filia agnoscen. tale legatum sine protestat. sibi præiudicat. & ita videtur velle in conf. 88. licet in illo casu consulerit in fauorem filie peten. hæred. ob volun. defuncti ab hærede non seruata. Sed dic primam opi. esse veriore & communem. pro qua vide que dixi in ver. legitima. s. 3. 6. ver. amplius. et. id. e.

Legatum factum filiis seu liberis alicuius. intell. de his qui extabant tempore mortis testatoris. Lud. Rom. conf. 231.

Quid si testator legat habita. vnicuique filiar. cum vidua erit. & vna erat iam vidua. an comprehenda. vide Ange. in s. 1. insti. de vsu & hab. & insti. de lega. in prin. & 1. ver. seq. s. 20. id.

Legatum qualificatum. seu conditionale. Si testator legat titio centum. capien. super tali fundo. non videtur legasse fundum. sed solum obligasse. l. fundus quem. ff. de annu. le. l. codicil. s. instituto. ff. de le. 2. & vbi que Bar. & ita tenet Lud. Rom. conf. 508. Alex. in l. rescriptum. s. si pacto. ff. de pac. i. in auth. sacramenta puberum. C. si aduer. ven. col. 7. & in l. 2. col. 14. C. de iur. emph. vbi dicit. q. tal. erit. obl. quem seq. fundum. ad quemcunq. vadat. Lud. sing. 625. Franc. crem. singul. 45. Alex. in l. ad diem. ff. de verb. ob. P. Andora.

Quid si testator legat titio centum. quæ vult solui ex pecunia sibi debita per Gaium. & Gaius nihil debet? dic. quod nihilominus valet legatum. l. quidam testamento. in prin. ff. de le. 1. l. lucius. ff. de le. 2. l. paulo calimacho. s. si. ff. de le. 3.

Faciant notata per Barb. in 3. vol. conf. 79. col. 4.

Secus si vnico contextu dicat. lego Titio centum. quæ mihi debet Gaius. l. si sic. s. 1. cum ibi not. ff. de le. 1. ita Fel. in c. super literis. col. 2. de refer.

Tu vide not. Bal. in 2. part. conf. 445. vbi ponit solutiones ad dicta iura. quæ videtur contraria. vide etiam Barb. d. conf. 79. col. 5.

Vide etiam in simili Dec. conf. 183. idem.

Adde. quod hæres illius qui legauit nomen debitoris. tenetur tantummodo legatario cedere actiones sumptibus ipsius legatarij. si sint parui in iudicio sciendis. secus si magni. ita notabiliter Ludouic. Roman. in consil. 229. versicul. quo ad tertium.

An autem demonstratio falsa temporis vitiet legatum. vide not. Bal. in 3. parte conf. 85.

Vide etiam Bene. l. c. in consil. 87. vbi dicit. quod si lego tibi centum. quæ dico esse apud te. & tu iam mihi restitueras. non debetur legatum.

Quid si testator legat mihi c. vel v. quolibet anno. donec hæres

hæres soluat ipsa centum. an. illa. quinque peti possint. quolibet anno? Barb. per multa quæ adduc. in 2. vol. conf. 66. tenet q. non. vide ibi per eum. & ita tenet. Lance. Decius in l. si legatum. s. si cui. ff. de annu. le. per illum tex. fac. quod h. in ver. v. furarius. s. 4. 4.

Quid si lego vnum sachum grani vsque ad 10. an. An hæres possit primo anno totum solue. l. in l. 2. in 2. col. C. de iure emphi. al. Bar. in l. si cum præfinitione. ff. quando dies leg. ced. tene. quod sic.

Sed subit. l. as. ista op. Bar. nõ est vera. & quod contrarium tenet Bal. in l. in annalib. C. de lega. & in l. plures appoc. C. de si. instr. vide per eum.

Et ad questionem an cred. solui possit añ rps vlt. al. l. as. ibi. vide late Barb. vol. 2. conf. 15. in 10. & 11. col. idem.

Lego decem ducatos qui sunt apud talem. alias lego fundu. Nunquid hæres possit solue. alios 10. ducatos. q. illos vt retineat fundum? l. in l. 2. s. 1. in 4. col. ff. si cer. pe. al. Bar. post Dy. in l. talis scriptura. in fi. prin. per illum text. tene. quod non. & ita etiam refert ipse l. as. in l. Nummis. l. 2. col. ff. de in litem iur. vbi tamen arguit contra Bar. & dicit quod est noua confide. ratio. & in d. l. talis scriptura. in 2. col. etiam arguit forti. cõtra op. Bar. & communem tamen dicit ab ea non esse. recedend. refert etiam in l. si certos nummos. ff. de verb. obl. idem.

Quid si lego titio decem. quæ per eum solui volo illi quem sibi dixi in secreto. dic q. valet tale legatum. nec ritius tene. nõ minare illum. ita l. aso. in l. captatorias. col. 2. C. de testam. mil. al. no. per Spec. in tit. de instr. edi. s. nunc vero aliqua. vers. sed quod si ille viuens. & ver. seq. & Pet. de Anch. in conf. 405. incip. in his dubiis. quod mihi est. 436. incip. in his dubiis.

In contrarium vide Ang. conf. 201. idem.

Si testator legat mille in pecuniis & mercantiis. intelligitur de dimidia in pecuniis & dimidia in mercantiis. l. in l. legata inutiliter. s. in legato. de leg. 1. per illum.

Confirmat l. as. quia si aliquid est dan. in tribus terminis. puta testator legat 300. ducatos in tribus terminis. intelligitur q. soluatur centum in quolibet. termino al. tex. & Bar. in l. 3. ff. de annu. le. idem.

Quomodo autem intellige. sit illud verbum in trib. terminis. Bar. in d. l. 3. in fi. prin. ff. de annu. le. dicit q. intellr. de tribus annis. & ita tenet. Lud. Ro. & Alex. in l. qui bona. s. si. ff. de d. infec. & Alex. in l. eũ qui kaleñ. ff. de verb. obl. Barb. vol. 3. c. 6. 18. in 5. col. in prin. Alex. in l. sine præfinito. ff. de pœnis.

Sed l. as. in d. l. cum qui Kaleñ. dicit q. Lud. ibi tenet q. intelli ga. de trib. diebus. subit. l. as. sibi place. op. Cu. in d. l. 3. quod æquius sit remitte. iudicis arbitrio. dicit tamẽ quod in pratica mag. est auctoritas Bar.

Aduerte etiam quia Alex. in d. s. si. dicit quod intellr. pro an nõ tantum. idem.

Lego titio decem annua vsque ad vigesimũ quintum annum. intelligit à morte testatoris. Pone. n. q. titius habeat. 15. annos non intellr. legatum solum pro 10. annis sed pro 25. Alex. no. fr. in l. si cui lege. s. hoc autem. in fi. ff. de le. 1. de quo etiam per l. as. ibi.

Et in materia legatorum quando annus ceptus habeatur pro completo vide Cor. conf. 213.

Quid si testator. legat vinum cum vasis. dic q. intellr. de his in quib. est vinum. Alex. in l. si cui. quam legit cum. l. si feruus. s. si numerus. in fi. de leg. 1.

Quid si lega. omnis penus. præter vinum quod erit Romæ. dic quod intellr. de penu. Romæ tantum. vt dixi s. in ver. legatum domus. s. 6. idem.

Quid si testator. dicat q. legat decem post mortem titij. dic q. tale legatum intellr. factum heredi titij. Alex. in l. si id quod s. qui margaritam. in add. ff. de leg. 1.

Legatum an solui debeat. in loco hæredis vel legatarij. Bal. in 1. parte. conf. 422.

In potestate legant. est. qualificare & limitare legatum. per dicta 1. in ver. limitata.

Et propterea in legat. & fideicommissis subit. fieri potest. vt dixi in ver. subit. fideicommissaria. s. 31.

An autem subit. vul. facta in legatis. aliquo casu. extenda. ad alios casus videtur. quod non. in l. pater seuerinam. ff. de cond. & demon.

Secus. in substitut. Sonz. in 2. par. conf. 259. vide tamen. l. as. in l. 1. in 5. col. ff. de vul. & pup. & in l. cum proponas. in 2. & 3. col. C. de hæred. insti. & quæ dixi in ver. subit. vulgaris. s. 31.

Adde quod subit. vul. facta in legato. expirat per agnitionem primi legatarij. l. si legata. & ibi doct. C. de lega. idem.

Si testator legat filia. quæ vidua fuerit. venit etiam illa quæ erat vidua tẽpore testamenti Imo. & Pau. de ca. in l. hoc artic. 80

ff. de hæred. insti. Alex. in l. cum stipulamur ff. de verb. obl. Fel. pulchre. in ca. ad hæc. in 2. col. de refer. l. as. in l. 3. s. ex plurib. ff. de acq. poss.

Contrarium tenet Bar. in d. l. hoc articulo. sed communiter reprobat. vt dicit l. as. in l. quominus in fi. 27. & in pr. 28. col. ff. de flu.

Vide s. ver. legatum filio. s. 6. idem.

Condi. viduitat. in legato reici. l. 1. & toto ti. C. de indic. vi. dui. tol.

Amplia procede. etiam in muliere nupta. cum qua. tamẽ nõ fuit sequuta copula carnal. licet virum habuit. secundum. Bal. Ang. Pau. d. cast. Alex. & l. as. aut. cui relictu. C. de indic. vid. tol. Limita nõ procede. in vidua. in qua. nõ reici. condi. quæ ad hoc. vt consequatur legatum debet iurare & præstare cautio nem. de qua in d. aut. cui relictu.

Limita 2. procede. qñ legatum est factum ipsimet mulieri virgini. Secus si sit factum tertio. d. l. 1. C. eo.

Sublimita. nisi ille tertius esset pater frater. vel propinquus mulieris. ob cuius reuerentiam præsupp. est q. mulier abstine. debeat a m. f. ne propinquus suus perdat legatum. ita l. as. in d. l. 1. vbi confirmat pulchris mediis & similibus.

Limita 3. nisi tale legatum esset ad pias causas. quia condi. viduitat. non reicietur. l. as. in d. l. 1. al. tex. in l. titio vsufr. s. fer. ui. ff. de cond. & demon. & ibi Bar. sub dubio tamen forte.

Limita 4. si condi. viduitat. esset perpetua. vel indiffinita. vt quia dixerit lego tali puelle si non nupserit.

Secus si esset temporalis. vt quia pater vel alius reliquisset domum puelle. si non nupserit vsque ad etatem 20. an. tunc tãtã condi. debet impleri. alias mulier perdet legatum. l. as. in d. aut. cui relictu. al. tex. solennem. in l. si vir. vxor. s. si. & ibi Bar. & doct. ff. de cond. & demon.

Sublimitat l. as. nisi tempus tam longum adiceretur vt esset in fraudem ne matrimonium in effectum deduceretur. vide per eum.

Limita 5. si legatum fiat mulieri virgini sub condit. si non nupserit cum aliquo. de mundo vel indiffinito.

Secus si fiat sub condit. si non nupserit certæ personæ. vel alicui de tali parentella. quia ex quo. potest nubere. omnibus aliis condi. non reiciitur imo debet impleri. & si contra faciat perdit legatum. tex. est in l. cũ ita. ff. de cond. & demon. & vult l. as. in d. aut. cui relictu.

Faciant quæ dixi in ver. matrimonium. s. 62. idem.

Sed quid si fiat legatum virgini mulieri sub condit. si monasterium intrauerit. an talis condi. reiciat. l. as. in d. aut. cui relictu. al. Bar. tene. q. sic. in conf. incip. dnã Minuta d. d. Pauli. quod me est. 184. incip. dnã Minuta Pauli.

Bal. in d. aut. cui relictu. tenet contrarium. Quia si fiat legatum mulieri. sub cõdic. non neg. sed affirmatiua. Pura legat mulieri centum si nupserit titio talis cond. non reici. imo potest. q. nubat vel per eam non stet. si vult cõsequi legatum. l. 1. & 2. C. de insti. & subit. quanto ergo. magis. tene. imp. conditionem. quando sit legatum si mon. intrauerit. & idem tenet ibi Pau. de ca. vt refert l. as. idem.

Quid si hæres alicuius pro debito hæred. aliquid habuit in solutum. deinde leget bona. immo. ex hæred. peruenta. an illud datum in solutum. veniet in legato. Alex. no. fr. vol. 3. c. 6. 49. concludit quod sic.

Faciant quæ subit. vult Are. in conf. 46. vbi omnino vide. Condicio impossibil. de iure. non vitiat legatum. sed vitia. lab ad ministrac. C. de le. vbi not. quod ei qui non potest velle non nocet. Nole.

Quid si testator. legat pediseque. si steterit cum eius vxore. vsque ad tempus maritadi. & pediseque nubat in 16. anno. an consequetur. legatum. Alex. in conf. 20. in 2. vol. tenet q. sic.

Quid si maritus legat vxori centum capien. ad arbit. ipsius vxoris super bonis an hæres possit solue. in pec. Cor. in 4. vol. conf. 132. ver. in super. tener quod sic.

Sed quid si pater legat iardinum tribus filiabus donec nubant & post legat filiis. an vna nubente. filij habeant pro illa parte. Cor. in 4. vol. conf. 204. determinat quod non. idem.

Quid si testor. legat titio fundum. cum pot. erit dare decem. an illa decem debeantur hæredi. Lud. in sing. 47. tenet q. sic.

Lego titio fundum. & assignationem fructuum omnium bonorum meorum an titius debebit etiam habere assignat. fructuum dicti fundi? Lud. in sing. 246. tenet. quod sic.

Lego tibi. anno Quolibet vnum saccum fru. & si hæres nõ soluerit. relinquo tibi mille. si hæres non soluat 1. anno. poteris consequi illa mille. Lud. sing. 194.

Si lego titio tertiam partem finctum talis mei fundi. hæres potest dare tertiam partem assignationis fructuum & vende.

Com. opia. Tom. ij. b. 2. fundum

fundum. l. fundi trebatiani. ff. de usufr. l. e. Lud. sing. 429.
 Si testator legat omne granum suum quod est in ciuitate an veniat granum quod est in portu. Lu. sing. 546. al. l. si quis ita. ff. de au. & ar. leg.
 Si instituantur tres heredes. & graua vnus restitue. fundū. alicui. ille non habebit nisi tertia illius fundi. franc. crem. sing. 10. al. tex. in l. si fundum sub condic. §. si libertus. de leg. 1.
 Si testator legat vni fundum sub cond. & alteri legat proprius fundi vsum fructum. si legatarius vsum fructus. emat proprietatem. pendente condi. legatarius proprietat. consequitur totum franc. crem. sing. 57.
 Si quis habeat aliquem redditum annualem. & legat aliquā partem illius redditus. relictuū erit annuale. Crem. sing. 75. al. tex. in l. defuncta. §. si ff. de usufr.
 Lego filio centum si nubat. si ingredia. mon. solum quinquaginta. si ingredia. mon. habebit omnia cētum. Mathes. no. 52. vide Ang. in §. si. in l. de leg.
 Si lego alicui centum si nupserit. ista conditio habet tempus à iure limitatum. videlicet triennium post pubertatem. Cor. in ver. cond. al. Bar. in l. 2. quando & quibus 4. pars deb. lib. 10. l. in l. 2. C. de inst. & sublt.
 Quando testator legat domum ad vsum & habitat. vx. & post eius mortem voluit peruenire ad eius heredes. inteltr de heredit. testatoris non autem vxoris. Hyp. sing. 2. al. Alex. in 2. vol. conf. 23. adde. quod illud conf. est repetitum in 1. vol. conf. 56. idem.
 Legatum factū alicui si studuerit legib. inteltr. si ad doctoratum peruenerit. Decius conf. 177.
 Si testator 1. legauit tibi partem fundi. deinde simpliciter eundem fundum tibi legat. nihil valet 2. legatum & solum in intelligitur legata pars fundi l. in l. plane. §. i. in 5. col. post Pau. de ca. ibi ff. de le. 1. per l. mauius. de leg. 2. & dicit quod quilibet. diceret contrarium.
 Partus natus ex re legata. pendente conditione. non debe. l. lucius locusta. in prin. & ibi Bar. ff. de le. 2.
 Quantitas legata simul cum specie puta cō fru. ex tali fundo debet praestari eodem tempore. quo fru. quia simul legata simul praestari debent Bar. in l. si legatarius. §. cum ita. ff. de le. 3. vide latius. in ver. determinatio. idem.
 Legatum annuum pro primo anno est purum. pro aliis cōditionale. Alex. in l. si stichum. §. 1. ff. de verb. obl.
 Fallit si esset factum cum praefinitione temporis. & non ob causam alimentorum. Alex. vbi §. & ibi ponit alias fallentias. P. Andora.
 Legatum annuum factum fratrib. minorib. an censetur ad alimentum. Alex. in d. §. 1. idem.
 Legatum liberationis Non extendi. ad id quod vendicari potest. l. aurelius §. meua. ff. de lib. le. Sonz. in 2. par. conf. 282. in fi. 4. col.
 Et ibi al. Ang. in conf. 185. incip. brunellus. tenentem q̄ liberatio gnatr. legata non impedit exactionem reliquorum quae remansissent in manibus tutorum. & erant incognita testator moue. per tex. in l. lucius ff. de libe. le. & in l. tres fratres. ff. de pac. & dicit q̄ idem vult Ang. in conf. 175. incip. vifo dicto sta. subic. Sonz. esse text. meliorem. in d. §. meua. per quem text. cum gl. ita etiam tenet Bal. in l. cum necessitatem. C. de fideic.
 Adde. Fel. in c. si. in 2. col. in d. de praer. vbi al. multa maxime Alex. conf. 310. incip. circa. 1. dub. quod mihi est in 2. vol. conf. 170. & in conf. 428. quod mihi est in 3. vol. conf. 64.
 Adde etiam. Bal. in 1. par. conf. 49. & conf. 52. & Barb. multa allegante. in primo. vol. cōf. 41. in 19. col. & l. in l. de a. lio. in prin. in 5. col. Alex. in 1. vol. conf. 46. & in 5. vol. conf. 164.
 Vide tamen Cor. in conf. 29. vbi tenet q̄ in generalissima quitta. venit etiam id quod poterat vendicari vide etiam in conf. 313. fac. quod vult Bolog. in conf. 13. vide in ver. generalis. §. 15. P. Andora.
 Quando creditor rem sibi obligatam legat debi. tale legatum non continet cōmodum pecuniarium sed continet solū liberationem pignoris non autem liberationem à debito. l. 1. ff. de lib. leg. in l. si mulier §. si. ff. de le. 3.
 Limita nisi res esset pignoratā pro tanto quantum valet. quia tunc testator legat illam rem. videtur etiam liberasse leg. à debito. tex. sing. in l. qui habebat. ff. de leg. 3. & ita dicit sing. Bar. in l. si tibi homo. de leg. 1.
 Faciunt quae dixi in ver. legatum reuoca. §. 1. ver. limita.
 Contrarium. tenet Pau. de ca. ibi. quia illud legatum. continet aliam vtilitatem. sc. quia deb. poterit de cetero vti illa re quam pignoraauerat.
 Tu vide latius Alex. in d. l. si tibi homo. idem.
 Quid si testator legat titio centum quos de sua pec. dix. 28

apud ipsum titium. & tamen titius iam ei restituerat. an debea. legatum. Bened. in conf. 87. tenet. quod non.
 Quid autem si legat deb. id in quo sibi tene. deinde debitor soluit. an sit legatum reuocatum. dic aut sponte deb. soluit & nō reuoca. aut fuit exactus & reuoca. ita nostr. Bnd. in pl. 112.
 An autem relictuū factum de quantitatis debet. extendatur. ad debitas post testamentum. vide. eūdem Bened. in d. conf. 112.
 Legatum factum per testatorem. filio deb. sui hoc adiecto. plus tibi reliquistem si pater tuus quod mihi debebat soluit. fer. induc. liberationem filij. ipsius debitori si haeres esset patris Lud. sing. 529.
 Legatum liberat. non extēdi. ad debitum iam exactum. forte per procu. vel huiusmodi Crem. sing. 103.
 Si sint duo debitores. & testator. mādāt vni eorum iura cedi. haeres ceden. videtur. cessionarium liberare. tex. est no. & ibi Bal. in l. qui duos. ff. de le. 2. idem.
 Legatum debitoris. si debitor legat creditori. valet legatum. si creditoris interest. alias secus. l. si creditori cum seq. ff. de le. 1. & l. si debitor. & l. legauit. ff. de lib. leg.
 Et an agnoscent. legatum cred. sibi prauidet. vide Alex. in 2. vol. conf. 132.
 Quid si deb. legat cred. rem sibi pignoratam. dic q̄ non tenetur cred. restitue. pignus heredi deb. quantumcunque offerat debitum. l. cred. & ibi doct. C. de leg.
 Sed quid si cred. rem sibi pignoratam legat deb. an intelliga. cum à debito liberasse. vide §. in ver. legatum liberationis. §. 2. Et in materia. vide Ang. in §. si quis debitori. in l. de lega. Quid si debitor. legat cred. & iubeat plus non peti. vide no. Cor. in conf. 212. in vlt. col. & in 2. vol. conf. 192.
 Si debitor necessarius legat cred. videtur animo compensandi. Cor. in conf. 257. & ibi ponit fallentias quas vide.
 Et in materia. vide eundem Cor. in 4. vol. conf. 115.
 Si testator legat Nomen debitoris. haeres tene. solum cede. actiones Bal. in l. lucius §. ciuibus. de leg. 2. P. Andora.
 Legatum rei aliene valet. si fiat à sciente. sed si fiat ab ignorante non valet. Nisi sit factum coniuncte personae. vel vxori. seu alij cui testator verisimiliter alias fuisset legaturus. l. cum aliena. & ibi doct. C. de lega. Bened. ample. in conf. 4. ver. scit ca tertium. Cor. vol. 1. conf. 32. §. non solum. & ibi Ang. in l. de lega. P. Andora.
 In haered. tamen aliena quis institui non potest. l. si. C. de heredit. inst.
 Quid autem peti debeat quando lega. res aliena. Res. f. an estimatio. vide gl. Bar. & doct. in d. l. cum alienam. Bar. in l. plane la 1. §. quod si rem. ff. de le. 1. & in l. titia scio. in prin. de leg. 2. & in l. lucius la j. vbi etiam Bal. illo. e. ti. Pan. in c. pastora. de don. dicit quod debe. aesti.
 Adde quod in stip. rei aliene. nō debe. etiam aestimatio. l. in l. si fundum. §. si. in 6. col. ff. de le. 1.
 Quae autem dicant. coniunctae personae. in materia relinqui. iudic. arbitrio. gl. & doct. in d. l. cum alienam. Ange. in d. §. non solum.
 Quid in re ecclesiastica scienter legata. an debea. eius aestimatio. vide ample. Alex. in d. l. cum alienam. & l. in d. l. si fundum. §. si. in 8. col. Cor. in d. conf. 32.
 Quid in re feudali. vide. Bal. & doct. in c. 1. §. donare. in ti. qua. olim. po. fe. alie.
 Et quid in re emphi. vide Alex. vol. 2. cōf. 9. in 4. col. & Cor. conf. 84. in 2. vol. idem.
 Quid si testator habeat rem communem. cum alio. & legat ipsam rem. dic quod videtur legasse ius quod habet. l. serui electio. §. si. ff. de le. 1. Gl. in d. l. cum alienam. l. in l. 2. col. C. qui te. fa. possunt. & ibi aliquid per Alex. post Bal.
 Er ad istud quod legans rem vidca. legare ius quod habet in re. adde Bar. in l. quod in rerum. §. 1. ff. de leg. 1. Bal. in d. l. 1. C. qui te. fa. poss. Lud. Ro. conf. 503. Alex. vol. 3. cōf. 47. ibi ergo dicta. & conf. 54.
 Fac. quia si habens vsum fructum in re. illam mihi legat. ius quod habet legasse videtur l. vxor. C. de lega. & not. doct. in l. monumenta. C. eo.
 Fac. quod vult Iaso. in l. si. in 28. col. in fi. C. de iu. emph. vbi ponit q̄. de emphiteora. alienante rem. vt videa. alienare ius quod habet in re. de quo etiam. per eundem Iaso. in d. l. quod in rerum. §. si vsum fructum. & Alex. vol. 2. conf. 187. in 2. & 3. col. Pan. in c. filius de testa. vbi loqui. in legante rem sibi pignoratam.
 Limita nisi testator. dixisset lego totam talem rem. per l. Iulianus in prin. ff. de le. 1. & ita vult Alex. in d. l. serui. elec. §. si. in 1. col. Cor. vol. 4. conf. 103. Ang. in d. §. non solum.
 Et pro

Et propterea credo. q̄ Ias. in d. l. 1. C. qui te. fa. poss. in 2. col. æquiuocauerit in formando. quaestionem. in eo. qui habet fundum communem. cū alio. an si legat totum fundum. nominan. & confinan. fundum. intelliga. totum relinquere. & dicit q̄ nō sed solum. partem. Nam ista decisio. est cōtra tex. d. l. Iulianus. & quaestio. debuit formari. sine illo verbo totā. alias non video quomodo procedat sua decisio. P. Andora.
 Sed quid si testator habeat rem communem cum haerede suo. dic q̄ legando rem simpliciter intelligitur etiam partem haereditis legasse & sic totam. l. cum filius §. dominus. & ibi Bar. de leg. 2. Ang. & doct. in d. l. serui. elec. §. si. & in d. l. cum aliena de. Bened. in conf. 113.
 Idem quando legat vsum fru. rer. communium cum haerede. Cor. vol. 4. conf. 103.
 Limita nisi testator dixisset talem rem meam. quia tunc solum partem suam legasse videtur. ita Bar. & doct. in d. §. si. Pan. & Imo. post. Pe. de anch. in c. filius. de testa. l. in d. l. cum alienam. in vlt. col. & vide nostr. Cor. in conf. 212. in donat. meor. vten filium non includitur cōia. Bal. in l. 1. in fi. ff. de sta. hom.
 Quid autem si testator. habeat nudam proprietatē in fundo. & illum mihi leget. dic quod haeres tenebi. redime. vsum fructum. ne nuda proprietates sine emolumento apud me sit. l. meuius. §. fundo. secundum intel. mag. no. ff. de le. 2. idem.
 Quid si quis habeat rem in emphiteosim. que per eius mortem finitura erat. & illā alteri leget. An valeat legatum. Bar. & doct. in d. l. quod in rerum §. 1. dicunt q̄ nō. de quo vide latius p Alex. ibi & in l. vxor. vbi etiam Ias. C. de lega. & per eundem Ias. in l. 2. in 84. col. ibi pro hac parte. C. de iure emphy. & Cor. vol. 2. conf. 84.
 Sed quid si testator habens rem in emphiteosim. leget eam mihi deinde acquirat directū dominium An augebi. legatū. Bar. & doct. in l. serui filij. in prin. de leg. 1. cum aliqua. distin. dicunt quod sic. & ista op. verior videtur. licet Bal. & Sal. in d. l. vxor. sint in opi. cōtraria. De quo vide Alex. in d. l. serui filij.
 Quid si testator. legat rem suam alteri obligatam. an haeres teneat. lue vide Cor. vol. 3. conf. 42. vbi tenet q̄ sic si testator sciebat obligationem per text. in l. si res obligata ff. de le. 1. & in l. praedia C. de fideicom.
 Vide Ang. in §. sed & si rem in fi. instit. de lega. dum al. l. qui habebat. ff. de le. 3.
 Quid si legat dimidia fundi an intelliga. dimidia totius fundi. Sonz. in d. l. serui. elec. §. si. char. 223. nu. 4. idem.
 An autem legatum factum de re aliena. ecclesiae. vel pro anima valeat Gl. doct. maxime Alex. in d. l. cum alienam. tenet quod sic. vide Pan. ni c. filius. de testa. Ang. in §. non solum. in fi. de lega.
 Quid autem de re ecclesiae ipsius. relicta an valeat legatum. vide Alex. & Ias. in d. l. cum alienam. vbi ponit quid etiam de iure cano.
 Sed quid si lege. erranter coniunctae personae. res principis. dic quod nō valet legatum l. apud Iul. §. si. ff. de le. 1. Alex. in d. l. cum alienam. in fi. idem.
 Res propria cuius est legari non potest. l. proprias C. de lega. & est ratio quia res mea amplius mea fieri nō potest l. se. qui. §. lana ff. de usufr. cap.
 Limita nisi testator legasset tibi rem tuam. quam alteri pignori dederas quia tale legatum valet. ita q̄ haeres testatoris eam à cred. redime. tene. tex. no. in l. si tibi homo. ff. de le. 1.
 Limita etiam. nisi illa res esset tua. sed reuocabiliter. vt quia in euentum. condi. debebas alij dare. l. nō quocunque. §. 1. iun. & Gl. 2. ff. de le. j. l. in d. l. cum alienam. in 1. col. idem.
 Quid si testator emit rem alicuius sed non soluit pretium. in totum vel in partem. & illam rem mihi legat. dic q̄ haeres tene. solue. pretium. non autem ego legatarius. l. in d. l. cum alienam. in 2. col. al. Bal. ibi. & Bar. in l. apud Iul. §. si titius. de le. 1. Ang. in §. sed & si rem suam inst. de le. idem.
 Quid si testator. ignorans rem esse alienam illam mihi legauit praesente domino cuius erat res Dic quod valet legatum. Nam testator. potest de re aliena dispo. legan. cum consensu. domini. tex. est no. in l. scut §. venditionis. ff. quib. mo. pig. vel Hyp. fol. eo quia. secundum. Bal. in d. l. cum alienam. accedit potentia ad actum. etiam ignoranti. causam suae potentiae. & ita vult etiam Sal. ibi. & illum tex. in d. §. venditionis. reputat sing. Bal. in mult. loc. sed l. in d. l. cum alienam. in 2. col. addit cōcōr. in c. 1. in prin. de prohi. alie. seu. per Fede. quem Bal. ibi in pe. col. ad hoc notat.
 Limita tamen dicta iura. secundum. Ias. in d. l. cum alienam. vbi dicit q̄ multi in hoc deciperent. Quia sola praesentia cum taciturnitate illius domini ad quē respicitur. & de qua testator disponit. non suffic. ad inducē. consensum. illius domini

praesent. & tacent. nec. per hoc sibi prauidicat. sed requi. q̄ expresse consentiat. per regulam l. gaus ff. de pig. ac. cum similibus. al. Alex. & dicit in specie alibi non legisse. in conf. 20. in 3. vol. & isto modo. intelligit ipse Iaso. quod vult Bal. in ca. 1. in prin. de prohi. seu. alie. per Loth. vbi quaerit quid si pariter te. de re mea testari an videat consentire. & mihi prauidicem. vbi tenet quod non. per l. si quando. §. si. C. de inoff. testamēto.
 Vide in ver. confensus. §. 2. & Pan. in c. pastora. de don. idē.
 An autem. d. §. vendic. debeat limitari in filiosa. testante de re patris. praesent. ad pias causas. vide Bal. in l. 1. C. de sacro. ecclie. ver. deinde quare non quid filius. fa. quem refert. & declarat l. in d. l. cum alienam.
 Quid si re alienam testator ignoranter reliquit filio pro leg. dic quod valet tale relictuū. ne filius dica. p̄ s. fauore testamenti. ita Bal. in l. scimus. C. de inoff. te. Iaso. in dict. l. cum alienam. in 3. col.
 Quid in re quam testator praescribat. an finita praescrip. valebit legatum. Gl. tenet quod sic. in l. 1. §. si. ff. de eo per que fac. & ibi Bal. & doc. vide tamen. Ias. in d. l. cum alienam. in 3. col. ibi. 6. no. limita. idem.
 Sed quid si res esset aliena. sed dominus non posset eam reuocare vel vendicare Nisi pro illa re quid praestaret. dic q̄ valet legatum. in eo. quod dominus euincens habet praesent. ita Ias. vbi §. al. Gl. no. in l. qui solidum §. 1. & ibi Bal. & Imo. ff. de le. 2. idem.
 Subdit ibi Ias. an hoc. casu. in testatore praesuma. scientia vel ignorantia. quia si praesuma. scientia in du. valet legatum rei aliene. alias secus. Et secundum eum videtur. quod praesuma. ignorantia. l. verius. ff. de proba. & ita vult Gl. in c. filius de testa. sed istud procedit quādo res peruenerit ad testatorem. ex facto alterius. si autem ipse acquisiuerit ex suo contr. praesumeretur scientia. vide per eum.
 Faciunt dicta in ver. ignorantia. §. 21. vbi remissive pono. quis debeat probare ignorantiam. idem.
 An autem testator possit legare. rem haereditis. dic quod sic. quia ita potest dispo. de re haereditis sic. de sua. l. vnum ex familia. §. si rem ff. de le. 2. Gl. & doct. maxime Ias. in d. l. cum alienam. in 4. col. Bened. in conf. 113. Lud. Ro. 3. in fi.
 Est tamen dria. quia quando testator legat rem propriam. dominium transit ipso iure in leg. l. à titio. in fi. ff. de fur. secus quādo legat rem haereditis. Gl. in l. Papin. ff. de seruit. doc. in l. 1. ff. de le. 1. Ias. vbi §.
 Limitat ibi Ias. praemissa non procede. si haeres hret solum ius reale. puta pignoris vel seruitut. al. Bar. in l. si seruus titij de leg. 1.
 Subiungit Ias. q̄ testator potest obligare rem haereditis. al. Pe. & Cy. in l. assiduis C. qui potio. in pig. ha. & ibi Bal. qui dicit istum punctum nō esse alibi in iure. & idem. tenet ipse Bal. in l. 1. in fi. ff. sol. mat. & Alex. vol. 2. cōf. 173. ego miror de hac specialitate. quia clarū est. q̄ cui permitti. quod plus est. permitti. etiam quod minus est. vt late dixi in ver. permittum. sed maius est. legare rem haereditis in totum q̄ illam obligare. vt de se patet. ig. & c. & q̄ pignoratio non sit t̄ra alienatio. quanta est legare rem. faciunt no. per Ias. & doct. in l. 3. C. de lega. idem.
 Quid si laicus habeat ius patronatus in ecclesia. & legat alteri ecclesiam. dic quod legatum. quantum ad ecclesiam nihil v. t̄. v̄ q̄ intelliga. laicus legasse illud ius patronat. quod habebat. per l. monumenta. C. de lega. fac. l. qui tabernas ff. de con. trah. emp. cum aliis. al. per Gl. in d. l. monumenta. idem.
 Quid si mulier cui fuit assignatus fundus sibi obligatus prodote. leget v̄. donet ipsum fundū. vide not. Alex. vol. 1. cōf. 47.
 Quid in legato mihi facto. de re mihi debita. vide Alex. post Bar. in l. 3. §. ex pluribus. in 10. col. ff. de acq. poss.
 Quomodo autem debeat formari petitio. quando peti. res aliena legata. vide Ang. in §. non solum in l. de lega.
 Pars fundi legati debita alteri per testatorem actione personali. non debe. legatario. l. qui concubinam. §. qui fundum. & ibi Bar. ff. de le. 3.
 Pretium rei empte. & legate. per emptorem. debet solui ab haerede non à legatario. venditori. l. his verbis §. idem testator ff. de le. 3. & ibi Bar. in sumario.
 Et si legatarius emit rem emendam per haeredē repetit praetium ab eodem d. l. his verbis §. alumno. Idem.
 Legatum. reuocatur. testator non videtur reuocare legatū licet rem legatum. alteri postea pignoraauerit. l. 1. qua incipit qui post C. de leg. & ibi doc. maxime. Alex. & Ias. & est text. & ibi Ang. in §. si rem suam in l. de le.
 Limita nō habere locū. si res esset obligata pro tanto quantum valet. cum eo casu testator non praesuma. habere animū luendi rem. secundum. Bar. no. in l. Rem legatum. ff. de adimem. Com. opin. Com. ii. b 3 le. per

le per l. qui habebat in princ. ff. de le. 3. & l. legatum in si. ff. de sup. le. & ita volunt. doc. maxime. Alex. in d. l. 3. idem Alex. in l. inter dum §. 1. in si. de acq. pos.

Faciunt quæ habentur §. 1. in ver. legatum liberat. §. 2. Sublimita nisi res pignorat fuisse maiorem suorum. quia licet pignora verit pro tanto quantum valet præsumi. velle redime. & non reuoca. legatum. Alex. & Ias. post Pau. de ca. in d. l. 3. P. Andora.

Quid in donat. facta per maritum vxori. an intelliga. reuocata. si ex post pignore. vide Ias. in d. l. 3. & dixi. in ver. dona. in ter. vi. & vx. §. 1. 3. & seq. idem.

Quid autem si res legata. aliene. per testatorē. An sit reuocatum legatum. distinguere aut est alienatio. necessaria aut voluntaria. 1. casu. non reuoca. §. si rem in si. de lega. l. rem legatam. vbi pfe Bar. ff. de adimen. le. l. fideicommissa. §. si rem. de le. 3. l. si res obligata. de le. 1. l. 3. C. de le. præal. & voluit ibi doc. max. Ias. & Alex. in d. §. si rem. & in l. nihil. ff. de adimen. le.

Limita procedere. quando alienare. ex necessitate rei familia ris. secus quando ex necessitate per legem imposita. vt posset esse. in casu l. filia legatorum. C. de le. iuncta. l. si. C. de do. prom. filia dicit Ias. in l. in testamento. in pe. col. C. de testamento. mil. al. Nico. de mutina & Alb. de rox. in d. l. filia legatorum.

In contrarium face. videtur. quod vult Alex. vol. 3. conf. 3. 1. & dixi j. ver. & iux. præd. cum seq. alias §. 9.

2. autem casu. vz. quando alie. est voluntaria. reuoca. legatum. vt habetur in iuribus & locis præal. & ita vult in terminis Bened. in conf. 3. in 2. col.

Limita. vt §. 5. Subiungit. Alex. in d. l. nihil. q. quando. res legata aliena. ex necessitate & sic nõ reuoca. legatum. Agi. ad rem non autem ad prærium. al. l. lucius la 1. & ibi Gl. & Bar. ff. de le. 2. idem.

Sed an per contractum inutilem. reuoc. legatum. dic. q. sic. vt vult Alex. in d. l. 3. & in d. §. si rem. & in l. seruus. §. si idē. vbi multa al. ff. de le. 1. per tex. in d. l. legatum. §. 1. ff. de adimen. le. cum aliis per eum al. & per Ias. in d. §. si idem. in 3. col. idem.

Quod autem dictum est sup. alienationem reuocari ex voluntaria alienat.

Limita nisi testator. rem non tradidisset emptori. vel prærium. ei non fuisset solutum. Nam his casibus. etiam voluntaria. alienan. non videtur voluisse reuocare legatum. l. prædia. §. liberto. ff. de fun. in struc.

Aduerte. tamen. quia Gl. in d. §. liberto. & Bar. in d. l. rem legatam. intelligunt illum tex. procedere. secundum distinctionē. d. l. fideicommissa. §. si rem. de le. 3. idem.

An autem ita reuoc. don. causa mort. ex alienat. voluntaria. sicut legatum. dic. quod sic. secundum. Dy. in l. stichum qui meus erit ff. de le. 1. & ibi Bal. qui dicit hoc. dictum aureum. nõ esse alibi in mundo. idem dic. Alex. in d. §. si rem. & in d. l. 3. C. de le. vbi assignat rationem quia don. causa mort. legato com para. l. Marcellus §. 1. ff. de don. causa. mort. & ita etiam vult Ias. in d. l. 3. idem.

Vide in ver. donatio causa mort. §. 4.

Addit Ias. q. si testator semel alienauit rem legatā voluntarie licet redimat. nõ tamen reconuadatur legatum semel reuocatum. al. tex. no. in l. cum seruus. & ibi Bar. ff. de adimen. le.

Limitat nisi sit legatum libertat. secundum. Bar. in d. l. cum seruus. & Bal. Ang. Pau. de ca. & doc. in d. l. 3. idem.

Quid si ipse testator. non alienauit voluntarie. rem legatā. Sed dedit licentiam hæredi. alienandi. an sit reuocatum legatum. Ias. in d. l. 3. in 2. col. ibi limita tamē prædicta. tenet q. non. per l. postquam. §. si. ff. vt le. no. caue. al. Bal. Sal. Ang. & Pau. de cast. ibi.

Vide tamen j. eo. §. 20. ver. limitat nisi testator.

Limitat etiam Ias. ibi præmissa procedere. quando testator voluntarie vendidit & tradidit & prærium repetit. ist. tribus con currētibus bene reuoca. legatum. vide tamen. latius per cum. & dixi aliquid §. ver. quod autem dictum est alias §. 5.

Limitat præterea Ias. quando testator legasset rem simpliciter. Secus si alternatiue rem vel æstimationem. quia alienan. tunc rem voluntarie non intelligitur reuocatum legatū. quin debeat esse. al. l. lucius la 1. ff. de le. 2. Ang. Sal. & Pau. de cast. in d. l. 3.

Limitat in super dictam distinctionem. inter alienationem. necessariam & voluntariam procedere. quando legatum fuit factum pure. si autē sit factum sub condi. tunc indistincte reuocatur. etiam per alienationem necessariam. al. Bal. ibi. in 4. q. & Ang. Sal. & Pau. de ca. per l. stichum qui meus erit in si. ff. de le. 1. q. tex. secundum eum nihil fac. sed al. tex. sing. in l. scribit abs quintus. §. si. in si. & ibi Bar. ff. de au. & ar. le. quod secūdum eū reputant sing. Imo. & moderni. in d. l. stichum qui meus erit. idē.

80

Et iux. prædicta. querit ibi Ias. An mulier testatrix quæ legauit fundum vel domum alicui. & post testamentum nupsit. & dedit omnia bona in dotē viro. an per istam donationem in dotem generalem intelliga. reuocatum legatum? Et dicit vide ri quod sic quia ista est alie. voluntaria. ergo. & c.

In contrariū dicit ipse consuluit Alex. & est noua decisio. in 3. vol. conf. 3. incip. ponderatis his quæ in themate narran tur. in vlt. col. & istam decisionem sequi. Ias. non per rationes Alex. sed per ea quæ ipse adduc.

10 Infort tamen ibi Ias. q. rationes Alex. singulariter probant. q. etiam si mulier dedisset in specie. in dotem. illam rē quā prius legauit. nõ reuocare. legatum. & dicit quod est suprema limita tio. sed. nullat. firmat.

Tu aduerte. quia contra istud face. vide. quod dixi §. co. ver. limita procedere. quando alienare. & c. in §. 3. idem.

Quid si testator iubeat fieri hospitale in domibus suis. & il lud sibi hæredem instituatur. deinde viuens domos alienat. an re uocabi. insti. vel legatum. Ias. vbi §. dicit. q. non al. Bar. conf. incip. testator in testamento disposuit. quod mihi est 26. Adde. 20 Alex. in d. l. fideicommissa. §. si rem. de le. 3. idem.

Sed quid. stantibus supra script. si testator alienat domos. & alias emat. an in istis empt. debeat fieri hospitale? dic. q. licet. re gr. illud verbum suis intelliga. de domibus quæ erant sue tem pore. testamenti. l. si ita. ff. de au. & ar. le. tamen hoc casu fau ore testamenti. venient ille postea empte. ita Alex. post. Bar. ibi in l. placet. in si. con. ff. de libe. & posth. al. etiam multa alia ma xime Bar. in d. conf. prox. allegato. Idem.

Et in materia. quando aliena. res legata. & alia subrogatur. vide Alex. in d. l. placet. & tex. in l. filie suæ. §. titia ff. de cond. & demon. Bar. & Alex. in add. l. si id quod. §. qui quinque. ff. de le. 1. Aliquid per Ias. in l. cetera. §. sed si parauerit in 2. col. eo. ti.

Vide etiam aliquid per Bened. in cōf. 4. 5. Lud. sing. 4. 1. 5. idē.

Si testator legauit titio ducentum. & voluit q. centum sol uerentur de tali trafico. deinde ipse testator recepit ipsum tra ficum An sit reuocatum legatum? text. est quod non in l. quidam testamento ff. de leg. 1. Barb. in terminis in 2. volu. conf. 30. in 2. col.

Et in simili quando legat debitori. & postea debitor. sponte soluit an debeat legatum? vide no. Bened. in conf. 1. 1. 2.

Vide etiam Lud. Ro. conf. 2. 2. 9.

Legatū reuoca. propter inimicitias superuenientes. l. ex par te. ff. de adimen. le. non ipso iure sed q. excep. d. l. ex parte. ibi excep. doli mali submouebitur.

Limita quando inimicitie superuenerūt culpa legatarij. pu ta quia occidit filium testatoris Secus autem ecōtra. ita tenet. Bar. in l. cum tabul. §. quoniam. per illum tex. ff. de his qui. vt in dig. Hip. in l. 1. §. præterea in 9. col. de quæstio. Lud. sing. 1. 9. 6.

Sed Ias. in l. hæreditas. col. 1. & 2. C. eo. de his qui. vt ind. pu tat q. istud dictum sit falsum. & in contrarium ponderat text. expressum. in l. 4. ff. de adimen. le. i. ver. & penituit testatorem. prioris offense. vbi legatum fuit reuocatum. quia testator. of fenderat legatariū. & sic inimicitia processit culpa testatoris dic. ibi tex. q. si testatorem peniteat offense reconuadita. lega tum. adduc. multa alia fundamenta. contra. Bar. & dicit confi dera. quia si casus contingeret esset casus pro amico.

Et ita etiam latius tenet ipse Ias. in l. si filiam. C. de inoff. te. Pe. Gerar. sing. 5.

Et si legatarius concubuit cum vxore testatoris. reuoca. le gatum Ang. insti. de ademp. le. idem.

60 Sed pone. q. post contractas inimicitias. testator fecerit codicillos. in quibus non reuocauit legata. facta illi cum quo. p. xit inimicitias. prout poterat si volebat q. essent reuocata. an per hanc presumptionem desinant esse reuocata. Bar. in l. filia §. seio. per illum text. ff. de adimen. le. dic. quod non refert & sequi. Ias. in aut. ex causa. in 5. col. ibi pro ista ampliatiōe. C. de lib. præte. vbi dicit esse no. quia multi dicerēt oppositum. idē.

Vnum singulr. not. q. dicit. legata. per solas inimicitias reuocentur tamen ille inimicitie debent probari. per quinque aut septem testes. ita mirabilr. vult Bar. post Dy. in l. hæredes palam. §. si quid post ff. de testa. Refert & sequi. Ias. in d. l. hæ reditas. in 1. col. licet Bal. teneat contrarium ibi.

An autem per solam reconciliationem. vide a. sublata reuo catio legati. facta propter inimicitiam? vide ample & subtrif. Pet. Gerar. sing. 3.

Quid si leg. ignoranter incidisset in inimicitiam cum testa tore an videa. reuocatum legatum. Petr. Gerar. sing. 5. tenet. quod non. idem.

An autem reuocatio legati. possit probari. per duos testes. vide not. Bal. in 1. parte. conf. 2. 2. 5. vbi al. multa pro & contra. concludit tamen q. sic. si testes sint integri & probate. vite. & illud con

illud conf. est repetitum. in 4. parte. conf. 2. 6. 6. vide Cor. in 3. vol. conf. 3. vbi dicit quod legator. & fidei commissor. reuocatio proba. per. 5. testes.

Quid si testator fac. legatū & soluit in vita. an possit tale legatum reuocari Ias. in l. filie dotē. in 3. col. in prin. tenet q. nõ. al. Bar. post Dy. in l. legatū. ff. de le. 2. Bal. in l. 2. C. de iu. dotium. & in l. 1. in pe. col. C. si quis omis. causa testamenti.

Vide. Crotus. in repe. l. frater. à fratre. in 8. col. de cōd. indeb. Si testor. legat vni vnam rem. & deinde eam legat alteri. an videa. ademptum legatum. à 1. Ias. in l. si plurib. in 1. & 2. col. ff. de le. 1. subtrif. multa adduc. vide per cum. & per Alex. in l. si fortidianum. C. de le. & 5. vol. conf. 1. 6. 9.

Quando autem legat totam rem vni. deinde alteri legat di midiam intelligi voluisse illam dimidiam adimi. de toto. l. cum qua. no. C. de le. & ibi doct.

Hæres tene. luc. rem legatam. quam testator pignoraui. d. l. 3. in si. C. de lega. & ibi Ias. in vlt. col.

Limitat nisi testator pmisisset hæredi. q. posset pro suis ne cessitatibus talem rem obligare. quia si eam obligaret non te neretur luc. al. tex. no. in l. deducta. §. si. ff. ad treb. & dicit pro 20 bari. in l. 3. in si. C. de fideic. fac. secundum eum tex. sing. quem Bal. multum not. in l. trib. ff. de vsufr. car. rer. quæ vsu consum.

Limitat 2. procedere. quādo testator legauit rem postea eam pignora. tunc hæres tene. eā luere. d. l. 3. alias secus. al. Gl. ibi. idē.

Sublimitat valde sing. secundum. Bar. in l. si res. ff. de le. 1. q. si res erat obligata pro debito alterius quam testatoris. si autem fuisset obligata pro debito testatoris. tunc hæres indistincte tene. eam luc. & istud multum not. secundum. eum pro mag. limitat.

Sed quid si testator. legat. proprietatē. alicui. deinde alienat vsu fructum. Ias. in d. l. 3. in si. dicit q. per hoc nõ reuoca. pro prietas. si autem legaret vsu fruct. & postea. voluntarie illum alienaret. esset reuocatum legatum. ita intelligit Gl. ibi. in ver. dedit. idem.

In dubio non præsumi. ademptio legati. Alex. vol. 5. consil. 1. 6. 9. in 2. col. faciunt quæ vult Cor. in 2. vol. conf. 1. 5. 5.

Vide etiam in eo. vol. conf. 1. 7. 1. vbi loquit. de adiectione & detractione legati. idem.

Legatum. reuoca. per superuenientiam liberor. & an distin gua. inter partum & magnum. & an conferue. per aut. ex cau sa. vide Cor. in 3. col. conf. 4.

Si testator legat vni nepoti mille. & alteri nepoti. vt æqua fit alia mille. deinde in codicillr. reuocat illud 1. legatum. aliud legatum etiam cōse. ademptum. Lud. sing. 3. 16. al. alteri ff. de adimen. le.

Legata reuocan. si testator interroge. an fecerit legata. & respondeat quod non. Cepo. cau. 20. 5. idem.

Quid si testator legauit nomen debitoris. & postea exegit. an videa. reuocatum legatum? vide Ang. in §. si rem suam. in sit. de le.

An ex 2. testamento minus solenni adimantur legata in 1. te stamento facta vide Ang. insti. de ademp. lega. ver. quid si fiat. idem.

Legatum perditur si legatarius stupret viduam relictam te statoris. Bar. & Bal. in l. fideic. C. de fideic. Bar. in l. 1. ff. de his q. vt ind. gl. Bar. & Bal. in l. Sororem. C. eo. ti. P. Andora.

Legatarius qui rem legatam. propria occupat auctē. cum vitio. cadit à iure suo. l. non est dubium. & ibi doct. C. de leg.

Nam rei legate sine traditi. non transfertur. post. Gl. in l. cum duobus §. idem respondit el 2. in ver. dedit. ff. pro Socio.

Et ita etiam vult Ias. in l. scriptura. in vlt. col. de leg. 1. al. Lud. Ro. conf. 3. 1. 2. incip. circa. propositam. Adde. Bened. con sil. 3. in si.

Limita nisi esset data licentia à testatore. apprehendendi rē legatam propria auctē. l. titia cum testamento. §. 1. secundum. vnum intel. gl. de leg. 2. doct. max. Iaso. qui multa adduc. in d. l. non est dubium. Phi. in c. si pater. in 9. col. de his qui. ff. de leg. 1. & hanc 2. partem. tenet. Guid. conf. 1. 4. 8.

Vide dicta j. §. sequenti. & Card. in conf. 5. 1. in 7. dubio.

Limita 2. non habere locum in legatario qui esset exequuto restamenti. l. fistulas §. fundum ff. de contrahen. emp. secū dum. Bal. Ang. & Sal. in d. l. non dubium. vbi Alex. plures. al. re missiones. & ibi Ias.

Limita 3. quando legatarius occupat post aditam hæred. secus si ante aditam hæred. & appreheniam. post. nam tunc le gatarius non perdit ius suum. secundum. Gl. & doct. in d. l. non dubium.

Ad quod fac. pulchrum dictum. Bal. in l. 1. C. quor. lega. vbi dicit q. vidue. quib. mariti fecerunt legata. debet esse veloces in occupando bona sibi legata. antequam hæres adeat hered. Cor. in 7. vol. conf. 1. 1. 9. in 6. col. ver. circa 3. autem quæsitum.

vbi dicit quod leg. non cadit nisi in casu l. si quis in tantam. Fac. quod vult Lud. Ro. conf. 3. 1. 2. in princ. vbi dicit q. vsu fructuarius apprehendens auct. propria vsu fructum palam. non priua. ipso vsu fructu. secus si clam.

Limita 4. in instituto in re certa. quia licet habeatur loco legatarij. tamen potest talem rem auctē. propria occupare. Bar. in l. ex facto. ff. de hæred. insti. doc. in l. quotiens C. eo. Ias. in d. l. nõ est dubium. Phi. in d. c. si pater. in 9. col. Crotus. in l. nemo potest. in 16. col. de leg. 1.

10 Et idem secundum Ias. in filio instituto in leg. al. Bal. in l. si quis in suo. in prin. C. de inof. te. de quo vide subtrif. Pau. pic cum. in l. in 4. in 54. col. & seq. ff. ad l. falc.

Limita 5. in eo cui relicti sunt fructus annui certi fundi. nõ licet hæres teneat. col. face. & seminari fundum. l. fundi treba tiani in prin. ff. de vsufr. le. Tamen si hæres negligit. possit leg. propria auctē. apprehendere. post. tal. fundi nec. incidit in pœnā. d. l. non est dubium. ita Ias. ibi. al. Bal. in l. vnica §. excepto C. de cad. tol. consulit tamen Bal. ibi q. tutius sit in hoc protestari.

Alias limitat. vide per Crotum. in d. l. nemo potest. in 16. col. P. Andora.

Aduerte. ad dicta §. co. §. 2. ver. limita nisi cēt data. & c. Quia si testator in testamento relinquat vxori domū. & iubeat eam non molestari. seu impedimentum sibi non inferri. ex hoc intel licti sibi dedisse licentiam propria auct. apprehendendi domū. ita dicit no. Ang. in l. hoc si res. ff. de rei vñd. & ita vult doc. max. Ias. in d. l. nõ est dubium. & in l. nemo potest. in princ. 8. col. ff. de le. 1. & dixi in ver. legatum vxori factum §. 1. 8.

Imo si testator dixisset vim fieri vxo legatariis meis. vide tur per ista verba dare licentiam propria auct. ingrediendi. ita Ias. in d. l. nemo potest. al. Lud. in aut. sifr. in 20. sphi. inter vlti mas vol. Ad l. falc. vbi dicit ita velle solum Bal. in l. 1. C. com munita. de le. in lectura antiqua. per tex. sing. in l. permiseri. §. species. secundum vnā lectu. Iac. de Arc. ff. de acq. pos. & sequi. simpfr. Alex. in d. l. nemo potest. vide latius Iaso. ibi dicentem non inuenire illud dictum. Bal. vide etiam Lud. sing. 8. 7.

Addit Ias. q. vxor relicta domina & vsufructuaria. quæ extā tibus filiis non habet nisi alimenta. potest ea sua auct. cape. vt dixi §. in ver. legatum vsufr. §. 3. 9. idem.

Quid de furripiente testamentum? dic. quod legatarius ca dit à legato tanquā indignus. & quando indignitas respic. fa uorē alicuius pe. illud quod ab eo aufertur. applica. illi pe. l. si legatarius C. de lega.

Quod vltimum intellige quando pœna priuationis imponi. à lege. vt d. l. si legatarius. alias secus esset.

Et ideo in quæstione facti quæ fuit in loco vigoni. dum te stator quidam vxori sue multa fecisset legata Addidisset que in testamento. q. hæredes sui dictæ vxori nullum inferret im pedimentum. nullamque in dictis legatis. ipsi mulieri inferret molestiam seu turbationem alias eos hæred. priuabat. Et du bitarēt. cui esset applicanda pœna illius turbationis. seu priua tionis. aliquib. dicentib. q. debebat applicari vxori molestare. Consuluit totum prærium. f. quod non debebat applicari vxori molestare. Ad d. l. si legatarius respōdebam q. loqui. de pœna à lege imposita. & in terminis quæstionis prædictæ. allegauit. Bar. ita dicentem. in l. vxorem §. hæres ff. de le. 3. & Bal. in aut. cui relictum C. de ind. vid. tol. & l. vnica. C. de his quæ pe. no. & Imo. in l. pater. fa. ff. de hæred. insti. & allegata. per Iasonem. insti. de actio. in prin. in 3. col. & in l. si quis id quod. in si. con. ff. de iurisd. om. iud. & in l. si labeo. in 2. col. ff. si cer. pet. & in 60 l. si quis maior. in 7. col. C. de transac. & in l. 1. in 3. col. C. de his qui. vt indi. & in d. l. vnica. in 1. & 2. col. C. de his quæ pe. no. in

Quibus loc. al. multa. maxime Alex. in conf. 1. 30. incip. op portunc consideratis. quod mihi. est. l. 3. 8. in 1. vol. Allegabam etiam Ang. expresse. in §. si. insti. de le.

Contrariam. tamen op. tenet Pau. de ca. in 2. vol. conf. 1. 9. 1. incip. antequam veniam & pro ista op. facit quod dixi in ver. pœna §. 1. 8. & quod vult Ias. in l. 1. in 3. col. C. de his qui. vt in dig. ibi 2. nõ licet postea teneat op. Bar. in d. l. vxorem §. hæres. & hanc 2. partem. tenet. Guid. conf. 1. 4. 8.

An autem tunc hæres priue. ipso iure. vide Ang. in d. §. si. idē.

Quid si testator leget 1. filia deinde superueniens eam do tat. an filia à legato repella. vide §. in ver. dos relicta pro filia maritanda §. 5.

Legatum perditur seu non valet. si es alienum. absorbet to tam hæred. sed si superest valet vsque ad illud salua hæ redi falcidia. l. si vnuerse. & ibi doc. C. de leg. quam Bar. sum mat hoc modo Mal da chi non ha. dice la campana de san to pedro.

Et illa. l. si vnuerse. secundum. Bal. ibi habet locum in dona tione causa mort. al. l. 1. §. 1. ff. si quis in frau. pat.

Comopia. l. om. j. b 4 Limita

Limita d.l. si vniuersa nisi testator legatum titio fecisset sub condi. qd daret heredi ratum. quod fuffic. pro satisfacione. cred. hared. nam tunc hares possit foluer. legatum. & de illo quod sibi dare causa condi. implēde hret satisfacer. cred. gl. est sing. in l. seruum filij. §. si idem seruus. in ver. in fraudem creditor. ff. de le. 1. quam ibi reputat no. Ang. & dicit ibi Pau. de cast. illam non esse. alibi.

Limita etiam quia si hares non conficiat inuentarium tenebi. prestare legata quantumcunque hared. non sit soluen. aut. sed cum testator C. ad l. falc.

Limita quoque d.l. si vniuersa. secundum Bal. ibi. vt procedat. in legato quantitat. vel generis. secus secundum eum in legato certe speciei. quia dominiū illius rei legate. ipso iure trāsitur in legatarium recta via. quantumcunque es alienum abforberet hared. quia es alienum non minuit fundum. l. fideic. §. tractatū ff. de iud. l. 1. §. si hares. ff. ad treb. de quo vide latius Alex. in d. l. si vniuersa. idem.

Legatum perdit. si onus iunctū recusetur. l. p. vbi doct. maxime Iaf. C. de lega. Alex. latissime. in 1. vol. cōf. 102. fac. quod vult Bal. in l. nescimus ff. de excu. tu. Ang. not. conf. 166. vide in ver. tutor. §. 82.

Et priua. hared. qui contrauenit dispo. testatoris. vt ibi & in conf. 138. in vlt. col. Cald. in ti. de testa. conf. 3. alias 331.

Si species legata perit sine culpa haredis perit periculo legatarij. non amplius §. 1. vbi Iaf. ff. de le. 1. idem.

Quid si testator dicat. dono titio. presenti & recipienti talē rem. an intelliga. don. an vero legatum. & sic possit reuocari? Ang. in §. 1. in fin. de le. tenet. quod sit don. idem.

Legatum augetur per adiectionem. l. quod in rer. §. si quis. vbi Iaf. de le. 1. idem.

Item legata area venit adificatum ex post. Iaf. in l. seruum. §. si pocula. de le. 1. idem.

Et in materia an edificatum cedat solo. cum limitat. vide in ver. adificatum.

Legatum vniuersale comprehendit etiam incrementum futur. l. grege. & ibi doct. maxime Iaf. de le. 1. idem.

Quid si lego partem fundi. deinde lego fundum simp. an intelliga. legatus totus fundus. an vero pars 1. legata. Iaf. no. in l. plane §. 1. in 3. col. de le. 1. dicit. Pau. de ca. ibi decide. q. in 2. legato non videtur. includi nisi pars 1. legata. vide tamen latius. per Alex. & Iaf. ibi. idem.

Et quid si bis repeta. legatum. in diuersis summis vide not. Bal. in 2. par. conf. 434.

Proprietas superueniens. leganti emphyteosim. non cedit legato. Bar. in l. seruum filij. in prin. vers. & prædicta. ff. de le. 1. Bal. in l. vxor. vers. sed quid. C. de lega. idem.

Legata Demum post aditam hareditatem debentur. non ante. secundum Bar. & doct. in l. eam quam C. de fideic. Bar. in l. 1. C. de don. inter vir. & vx. Bal. in l. 1. ff. si quis omiff. caus. & in auth. hoc amplius C. de fideicom. & ideo cautela est. quod additio fiat. vt ei conferentur. secū dum Bar. in d. l. eam quam. & in l. 1. C. de sac. sanct. eccl. in l. filius qui patri ff. de vulg. nisi sint ad pias causas. quia additio non requiritur. vt debeantur. iuxta not. per doct. in d. l. eam quam vel nisi id. dispoferit. etiam tacite. vt prohibendo fal. vel nisi testator ipse post factum legatum tradiderit. secundum Bal. in d. l. eam quam col. 6. vel nisi prohibita sit fal. teste Bal. in d. l. vbi dicit quod l. di. casibus debetur officio iudicis. Bar. in l. nemo potest col. 1. de leg. 1. Alex. in l. extraneum C. de hær. inst. vel nisi sint expressè repeta ab intest. vel nisi sit in testamento clausula C. dici vel nisi ratio l. vitia institutionis. vt quia & ratum sit in institutione. legata tamen debentur. vel nisi in legatis piis que dilationem non exigunt. vt pro sepultura. pro alimentis infirmorum. vel nisi iuratum sit in testamento item verum. etiam si facta sint in codicil. quia requirunt aditionem ab intest. gl. & Bar. in l. qui filio §. seruos ff. de hær. inst.

Item debetur etiam post aditam ab vno tantum ex haredibus in re certa instituto. secundum Bar. in l. nemo in ff. de testa. tut. in l. ex facto de hær. inst. item verum etiam ab intest. vt fit additio. teste Bal. ad Spec. tit. de testa. ver. relicta & contrarium testator disponere nequit ex not. per Alex. in d. l. extraneum. & in d. l. nemo potest de le. 1.

PRO. legatarius potest esse testis in causa testamenti. l. qui testamento. ff. de test. in §. legatariis. inst. de testam. Bellon.

OBIEC. opponitur. quia nemo in sua causa testis esse potest. in l. nullus. ff. de testibus.

SOL. Legatarius in causa testamenti non sua fert testimonium. nec propter hoc quod valeat testamentum. sequitur qd valeat legatum. cum sine testamento legata possunt consistere in aut. ex causa. C. de libe. pæte. vel ex hær. ita Accur. in l. 80

omnibus. C. eo dem. idem.

PRO. legatarius quodammodo quasi hares est. l. id tepus. §. si. de vscap. idem.

PRO. legatarius non habet necesse in omnib. rebus portio nem vendicare. l. potest ff. de le. 1. idem.

Legatarius vt contra haredem de euictione rei legate age re possit. necesse habet. cum magis de lucro captando quam de damno vitando cerret. vt ei litem motam ante litis contestationem denuntiet. vt veniat ad se defendendum. secundum glo. in l. si rem. §. si. ff. de euict. & gl. in d. l. si concubinam. §. si hares. ff. de leg. 3. & ibidem Dnus. & Bart. quod sequitur Cyn. in l. empt. C. de euictionib. & Dom. Nicol. in quodam conf. in cip. videtur primo dictam legatariam. & ita communiter teneri ibidem circa si. aserit idem Bened. Cap.

Legato rei alienæ alienato. nisi aliud de mente testatoris appareat. inducitur regulariter legati ademptio gl. & Bart. in l. rem legatam ff. de adimen. leg. gl. in §. si rem. inst. de legatis quod vique a led verum est. vt licet per pignorationem rei legate non videatur facta eiusdem ademptio. dicto §. si rem. & l. 3. C. de legat. tamen si res legata per testatorem pro tanto pignorata sit vt non sit verisimile ipsum luiturum. eiusmodi pignoratio habebitur pro alienatione. & ceterur facta ademptio l. qui habebat. ff. de legat. & ibid. Bart. in d. l. rem legatam. in si. argumento. l. legata. ff. de suppl. le. per ea quæ no. Bal. in l. manumissiones. ff. de iust. & iur. & ne voluntas. c. de fideicom. quod communiter teneri refert regu. 108. numero 3. Bened. Capr.

Legatarius (nemo enim vel hic vel alibi interpretum verbis vt. mihi interpretū placita colligēti iure aliquo vitio vererit) sciens. prudensque rem sibi legatam ab hærede emens. videtur legato renunciaffe. vt frequentius doctorib. probari testatur Alciat. in l. Labeo & Sabinus. in vers. ignorans in si. ff. de verb. sig. E. Suarez.

Legatario potest testator dare licentiam in testamento. vt propria auctoritate capiat possessio rem rei legate. commun. dicit Clarus in §. Test. questione 67. in princ. intellige tamen si hares illam possideret. non licet legatario eam per vim occupare. vt in ead. q. ver. Sed quid. I. Fich.

Legatario licet tres actiones competant pro legatis. videlicet personalis ex testam. rei vendicatio. & hypothecaria per l. 1. communia de le limitatur tamen d. l. quod actio ex testamento non competit pro legatis factis duxat ad honorem. & vtilitatem testatoris. vt contrahatur capella quia tunc competit officium iudicis. Ripa in l. per omnia. num. 42. ff. de le. 1. communem dicit ex Par. ibi. licet sibi non placeat. Imò quod non solum competant in isto legato actio ex testamento. sed etiam officium iudicis.

Fallit secundò. in legatis quæ sustinentur de iure specialiter. vt in legatis conditionalib. pro quibus competit Actio in factum. vel officium iudicis. idem ibi. n. 43. com. dicit. vbi vide abas limitationes.

Nota qd l. 1. in quantum dicit qd pro legatis cōpetit rei vendicatio. limitatur in vniuersalibus fideicommissis. vel legatis quia non competit nisi facta restitutione per haredem. Sublimat in legato vniuersali relicto ecclesie. secuta actioe per haredem. idem Ripa ibi nu. quinquagesimā primo. communem dicit.

Limita d. l. quò ad rei vendicationem in legato partis bonorum. quia non competit rei vendicatio. idem ibi. nu. n. 33. com. dicit.

Limita etiam in legato vnius rei factio duob. i. soli dum quia non competit rei vendicatio. idem ibi. nu. n. 56. commun. dicit.

Fallit. l. 1. quia hypothecaria non competit in re legata. idem ibi. n. 55. communem dicit.

Amplia primò pro legatis pro quibus competit officium. idem ibi. n. 66. communem dicit.

Nota quòd actio hypothecaria quæ competit pro legatis non fuit cogita de iure digitorum. idem lo. de Ripa ibi. nu. 64. communem dicit. Villalob.

Legatario non accrescunt que acquiruntur ex re legata ante aditam hareditatem. Petr. Raue. in alpha. aur. in verb. legatum. communem dicit.

Concor. cum hac communi à contrario sensu l. 37. tit. 9. parte 6. Et quando res relata pluribus accrescit aliis. vide l. 35. cod. tit.

Amplia. etiam ad legitimam. quia postquam alicui est assignata. non accrescit illi sed patri. vel hærede. Curtius Senior conf. 84. nu. 3. contra Bald. in c. cum M. ferrariensis. de consili. communem dicit. idem Villal.

Legatar

Legatarius in testamento testis esse potest. l. dicantibus. C. de test. Quòd fallit quo ad legatum sibi factum. com. dicit Duran. in art. test. tit. 2. cau. 9. I. Fichard.

Legatarius. pro legato habet tres actiones. f. actionem ex testamento. qua est persona rei vendicationem. & hypothecariam. vt no. per gl. & doct. in l. 1. ff. de leg. 1. & in l. 2. C. communia de lega. refert Iaf. in l. 3. C. de lega. Alex. in 2. vol. conf. 4. in 3. col. & conf. 98. & est tex. in §. 1. & ibi Ang. inst. de lega. P. Andora.

Legatarius an habeat remedium. l. si. C. de edic. di. adr. tol. Iaf. in l. pactum inter haredem. in 1. col. ff. de pac. tenet qd sic al. tex. & gl. in §. illud. & ibi Ang. in auth. de hared. & falc. idē.

Legatarius. quando sunt plurafacta legata. potest vnum acceptare. aliud non. secus si plures nec vno legato relinquuntur. l. neminem. cum duab. seq. ff. de leg. 2. Corn. conf. 249. v. l. 4. idem.

Aduerte. quia contra istud fac. quia institutus in re particulari. cum sit loco legatarij. l. quotiens C. de hared. inst. non habet remedium. d. l. h. antequam coheres vniuersalis repudiet. vt volunt doct. max. ipse Iaf. in d. l. fin. in 3. col. ergo illud dictum Ang. non videtur verum. idem.

Legatarius grauaturs restituere quicquid ad eū peruenit non tenetur restituere fructus. nisi esset creditor testatoris. Roma. sing. 36. idem.

Legatario tenetur notarius edere particulam testamenti. Alex. in rub. ff. de no. oper. nuntiat. col. 12. idem.

Legatarius habet bona testatoris obligata. & an à tempore mortis vel ab adita hærede. vide fonz. in 2. parte. conf. 269. in 1. col.

Legatarius an perdat legatum occupando rem propria auctoritate vide §. in verb. legatum perditur. §. 1. idem.

Legatario quando debeantur. fructus rei legate. vide Iaf. in §. ex maleficiis. in 6. & 7. col. inst. de actio. vbi dicit. qd passus non est sine scrupulo. an debeantur à die adite hære. vel à die more seu litis conte. vide etiam Cor. in 4. vol. conf. 200. vers. ex quo inferitur. idem.

Legatarius non tenetur. stare colono. Alex. in 5. vol. conf. 222. ver. non. ob. quòd usufructuarius.

Idem in usufructuario vt ibi. & dixi in ver. usufructus §. 7. idem etiam dixi in ver. conductor. §. 15. vers. fallit 6. ibi secus secundum eum. idem.

Legatus in prouincia sibi decreta potest adiri per viam simplicis querelæ. gl. communiter approbata. sec. Pan. in ca. 1. de of. del. g. nu. 2. Villalob.

Legatus nuntius extra prouinciam non potest absoluere quemquam Pan. ibi com. dicit. idem.

Legatus de latere in prouincia sibi commissa. ac extra potest subditos absoluere propter iniectionem manuum violentam in clericum. excommunicatos. etsi sit enormis lætio. Pan. in c. pen. de of. deleg. com. dicit. Villalob.

Concord. cum l. 23. tit. 4. part. 1.

Legatus de latere non solum potest conferre beneficia iurisdictionis acquiri ex prescriptione. sed etiam ex consuetudine & priuilegio. cum hac tria parificentur. c. nouit. & ibi gl. in verb. consuetudinem. extra. de iud. Fel. in c. accedentes. n. 6. extra. de præsc. Et hanc esse communem doc. opi. inquirunt Alex. de imol. in conf. 149. in 4. vol. conf. Dec. in conf. 149. nu. 6. Rochius de Curte in trac. de iure patr. in verb. honorificum in 3. q. in 3. limitat. nu. 6. circa fin. in 5. vol. tract. Rol. à Valle. in conf. 46. nu. 9. cum seq. vbi ipse hanc materiam explicat. in 60

Tom. conf. Kirchouus.

Legatus de latere in prouincia sibi commissa. ac extra. potest subditos & non subditos absoluere. propter iniectionem manuum in clericis excommunicatis. etiam si sit enormis. Pan. in c. ad eminentiam. de sent. excom. & c. j. de of. lega. com. munem dicit. Bonacoff.

Legatus nuntius extra prouinciam. non potest absoluere quemquam Pan. in c. ad eminentiam. de sent. excom. communem dicens. & in c. pen. de of. deleg. Bonacoff.

Legatus existens extra prouinciam sibi decretam. non potest absoluere subditos de consensu ordinarij. vt est com. opinio. Soc. in c. officij. nu. 166. de sent. excom. Bonacoff.

Legatus probatur per literas credentia quas secum defert. Bart. in l. 2. ff. de lega. P. Andora.

Legatus de latere dicitur princeps in eius prouincia. Barb. conf. 44. col. 7. vol. 2. & est maior omnium post Papani. Phil. in c. si abbatem. de elect. in 6. idem.

Legato Papæ obediendum est tanquam Papæ. c. cum parati. de appellat. idem.

Legatus de latere venit appellatione fedis apostolicæ. Phi. 80

lip. in d. ca. si abbatem. quod tamen limita duobus modis. vt ibi per eum. idem.

Legitima debet filio relinqui titulo institutionis. aliàs testamentum est nullum. com. dicit. Clar. in §. testamentum. q. 38. P. Fichard.

Legitimam in vna re. filius non potest propria auctoritate eligere sibi. sed auctoritate iudicis hoc fieri debet. est com. opi. sec. dec. conf. 236. non parua difficultas. M. Charian.

Dos competens intelligitur inclusiue. vsque ad legitimam. Est com. opi. sec. dec. conf. 276. proponitur quod dominus. Idem conf. 199. viso puncto. conf. 379. requisitus. circa med.

Fallit primo quando filia dotata à patre. quia dos presumitur competens ex prouisione paterna. dec. conf. 26. & diligenter. circa pr. vers. sed tamen his non obstantibus. & conf. 207. vt vera resolutione. Paul. de Castr. consil. 108. super 1. in 6. du bio. nisi pater esset in dolo.

Fallit secundò. quando mulier cum minori dote quam sit legitima. possit habere maritum secundum qualitatem ipsi. Dec. ibi. vers. si verò mulier.

Fallit tertio. quando mulier specialiter renuntiaffet supplemento dotis. vel legitimæ cum iuramento. dec. ibidem vers. præterea & secundò. & conf. 89.

Fallit quartò. quando filia excluderetur ab intestato. per statutum. quia tunc censetur etiam exclusa à legitima. & consequenter à supplemento. vt §. in verbo filia.

Filius. repudians hareditatem paternam. priuatur etiam legitima est com. Doct. opi. in l. quia poterat. ff. ad treb. contra Roma. sec. Alex. conf. 75. vers. nec isto casu. vol. 1. M. Charian.

In Legitima filiorum habet locum ius accrescendi. est com. mu. opi. sec. Iaf. in l. re coniuncti. vers. tamen aliam partem ff. de le. 3. esse magis com. dicit Alex. in l. plane §. si duob. nu. 3. in fi. de le. 1. Soc. in conf. 25. casus iste nu. 13. vol. 1.

Per statutum legitima in totum auferri non potest. Est communior & æquior opi. secun. Alex. in conf. 211. viso themate. vers. 2. respondeo. vol. 7. Contrariam opinio. qd imo in totum tolli possit. dicit esse com. & ab ea in iudicando minimè recedendum. idem Alex. in conf. 168. visis ac ponderatis. circa pr. vol. 7. idem.

Sicut aucta est legitima descendentium vsque ad tertiam. ita etiam legitima ascendentium. Est magis com. opi. sec. Alex. in conf. 168. visis ac ponderatis. vol. 7. & in conf. 140. super testamento. in fi. vol. 1. idem.

Ius petendi supplementum Legitimæ. non finit quinquennio. vt voluit Bar. sed durat perpetuò. i. 30. an. est com. opi. secun. Iaf. in l. certi conditio. vers. Angelus hic ff. si cert. per. idē.

Statutum propter existentiam agnatorum. vel aliam similem causam. potest matrem in totum priuare Legitima in bonis liberorum. est com. opi. sec. Alex. in conf. 68. circa præmissam. vers. & constat. vol. 4. idem.

Statutum non solum matrem. sed & filias propter existentiam agnatorum à Legitima in totum excludere potest. Est magis com. opi. sec. Alex. in conf. 68. circa præmissam. vers. qui nimò secundum vol. 4. idem.

In foro conscientia. etiam per expressam pupillarem. mater non excluditur à legitima. Est dictum Archid. communiter approbatum. sec. dec. in conf. 211. subtilis est casus. in fi. vol. 2. idem.

Legitimam pater non tenetur soluere pro filio condemnato. est com. opi. sec. Capol. in conf. 68. casus. vers. item hoc etiam determinauit. idem.

Legitima in bonis filij debetur matri de iure positio. idem per statutum auferri potest. & per substitutionem pupillarem mater omnino ab ea excluditur. etiam in foro conscientia. est magis vera & commun. opin. contra Archid. secundum Rubeum. Alexand. consilio. 69. casus talis. circa fin. volum. 1. idem.

Qui non succedit. non facit partem in legitima. est com. opi. sec. Corn. in conf. 199. in hac. vers. tamen his minimè. vol. 3. idem.

Legitima etiam iure natura debita. per statutum omnino tolli potest. Est magis communis opin. secundum Alexandrum in consilio 3. circa præmissam. vers. quinimò. volu. 7. idem.

Per omissionem inuentarij. filius legitimam non amittit. Est magis com. opi. sec. Alex. in conf. 139. eleganter circa princip. vol. 1.

Legitimæ supplementum non debet propria auctoritate capi. sed petendum est ab hærede vel legatariis. pro rata bonorum. Est magis com. opi. sec. Alex. in conf. 134. attentis. circa med. vol. 4.

Frater exclusus a fratre instituto extraneo, non facit partem matri in legitima. Est mag. com. opi. sec. dec. in conf. 296. in casu post Alex. in l. planē. §. si duobus in fi. de leg. 1. idem.

Dos data filiae, & eidem pleno iure quaesita transmittitur ad eius liberos, velut haeredes, nec eis in legitima ab auo de bitam imputatur. Est magis com. opi. sec. Alex. in conf. 23. vi- sis dubiis. vol. 1.

Fallit, nisi dicti nepotes succederent auo materno, cum eo rum auunculis ex persona matris, quoniam eo casu tenerentur sibi imputare, quemadmodum eorum mater imputasset. fec. Alex. ibid. post Bal. in l. illam. C. de colla. Sal. in l. scimus. §. repletionem. C. de inof. testa. imo. l. in quarta. ff. ad l. falc. idē.

Neptis agens ad supplementum legitimae, ex testamento auo, dotem maternam in legitima imputare tenetur est com. opi. sec. dec. in conf. 181. satis nota ver. 3. potest. idem.

Filia simpliciter exclusa à testamento, tantibus masculis non connumeratur inter filios, nec facit partem in legitima. Est ma- gis com. opi. sec. Paris. conf. 55. quoniam sac. n. 16. vol. 3. Con- trariam opinionem dicit magis communem Guid. Pap. decif. 295. an filius. idem.

Legitima non debetur filio uiuente patre, sed videtur quasi debita. l. 1. §. si impuberi, ff. de colla. bono. l. si. & vtrobique; Bar. ff. de lib. agn. & Bal. in l. lex Corn. ff. de vul. & pup. subft. & in l. quamquam. C. ad l. falc. & conf. 257. nu. 1. & seq. vol. 3. Bart. in auth. si qua mulier prope fi. C. de sacros. eccl. gl. & doct. in l. cum à matre. C. de rei vend. & ista est com. opi. vt per Mod. in c. Raynu. de testa. & Marquand. in tract. de iudicis, & infideli- bus, in 3. par. c. 6. nu. 1. quae quidem legitima debetur ipsi filio liberè, & absque aliquo grauamine. l. quoniam in prioribus, C. de inof. test. legitima ista filij est quota bonorum, non aut haereditaris. l. quoties. & ibi Bal. C. de haere. insti. & ista est com. opi. teste Boerio decif. 24. n. 12. & similiter debita de sub- stantia, non autem de fructibus. l. scimus. §. repletionem. C. de inof. testa. vbi doct. omnes comuniter concludunt in electio- ne filij esse fecus in falc. & treb. vt per Bar. in l. quartam. ff. ad legem falc. Sed an velit bona, vel estimationem vide Bar. de- clarantem in l. Marcell. §. res quae ff. ad trebel. in l. suus quoq;. ff. de haere. inst. in pr. & legitima ista detrahatur de singulis cor- poribus rerum haereditarium saltem arbitrio boni viri, fec. 40 Gul. de Cug. Bal. & Paul. Cast. in d. §. repletione. Bar. in d. l. suus quoque in fi. principij. Bal. in l. iudicem. C. ad trebel. similiter nec potest filius super legitima hac pacisci, sicut nec super he- reditate patris, vt not. in l. fi. C. de pac. ad quod facit etiam, quae legitima est quota bonorum, nec dicuntur bona, nisi aere alie- no deducto. l. subfignatum. §. bona. ff. de ver. si. Verum si con- demnatus esset ex delicto filij, pater de iure communi ad por- tionem ratione legitimae non tenetur, auth. si qua mulier, & ibi Bar. in fi. C. de sac. eccl. tradit. abb. quoq; in c. 2. de delict. pue- rorum, hocque tenet etiam spec. in tit. de executione sententiae, n. 2. Bal. conf. 257. per totum, vol. 3. doct. omnes in l. in suis. ff. de lib. & posth. Gul. de Cuz. Bar. Albe. & Bald. in l. si qua poena ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & opinionem istorum suppo- nit esse eodem Soc. iun. conf. 51. n. 5. li. 1. Pet. à Duenas in tract. de regulis vtriusque iuris, reg. 36. n. 2. Ampliat post alios ibi- relatos per eum, & Ruynus conf. 149. vol. 2. Limitatur, ac in- terpretatur praemissa conclusio in filijs, & filibus iudiciorum, qui vel quae quidem filij alimenta, legitimam, dotes, & dona- tiones propter nuptias petere possunt, & ad eas dandas paren- tes iudici vel infideles in eorum vita astringi debent. §. genera- lem autem prouidentiam in auth. vt cum de appellatio. cog. & ca. iudici, vbi lo. de Ana. & alij de iudic. & haec omnia latius refert & comprobat Marquand. de Sufannis in trac. de iudeis §. citato in 3. part. c. 4. n. 1. & seq. imò omnia bona parentum iu- deorum, vel haereticorum infidelium tam ex testamento, quae ab intestato, debent peruenire ad solos filios, & filias effectos Christianos, adeo quod parentes ipsi contrarium disponere non possunt l. cognouimus, & auth. idem. C. de haeret. & d. §. gene- ralem. Limitatur 2. loco, quando pater ingrederetur monas- terium, quia tunc haberetur pro mortuo & ei filij petere possunt legitimam, quae alias ipsis non debebatur in vita patris, fec. communem opi. omnium canonistarum in c. in praesentia, de probatio. quam allegant Moder. ibi, Francus Perusinus in rub. de test. & Corset. sing. in ver. legitima licet deci. in d. ca. in praesentia. nu. 262. attestatur de alia com. vni opinione con- traria legitimarum. Legitima sufficiens vbiunque inter viuos relicta, seu assignata reperitur hoc casu filij, vel filiae inspectis patris facultatibus, non possunt agere ad supplementum pro- prer lucrum, seu facultates postea auctas, quia tempus legiti- mae solutae, non autem mortis inspicendum est, & sic explora- tum habes, quod postquam filius à patre legitimam in vita ipsi 80

accepit, si pater demum effectus fuerit locupletior vel paupe- rior, hoc non consideratur, fec. Iac. But. in l. pactum dotali. C. de colla. in vlt. q. quem sequitur ibi Bald. in 6. opposito. & in l. in successione. C. de reuoc. iis, quae in frau. credi. in l. fi. C. de vltis rei iud. in l. quamuis. circa fi. C. de fideic. in l. cum oportet §. 1. C. de bonis, quae lib. & in auth. res quae. C. communia de lega. Ang. imo. & Rom. in l. stipulatio hoc modo concep- ta. ff. de verb. ob. Ang. in l. si proponas, Paul. Cast. in d. auth. res quae. Mod. in c. quamuis de pact. Alex. conf. 180. lib. 5. Iaf. in l. si quando §. 1. C. de inof. test. In hac opinione tanquam equo- ri videtur residere Gram. decif. 57. n. 34. & seq. Boeri. decif. 62. nu. 14. & Ruynus, conf. 56. nu. 7. vol. 3. quam quidem opinio- nem audacter asseruit esse comunem Geor. Natta in d. c. qua- uis, & Boeri. d. decif. 62. post alios ibi per eum relatos. In con- trarium verò sententiam inclinavit Bald. sibi ipsi contrarius in c. cum M. Ferrar. de consti. Lucas de penna in l. 2. circa fi. C. de prad. & omnibus rebus nauicu. lib. 10. Iaf. etiam sibi parum, aut nihil constans in d. aut. nouissima, & in l. quod ser- uis, n. 12. ff. de cond. cau. da. cau. non secu. in quibus locis ait

primam opinionem negatiuam communiter reprobari per tex. d. l. si quando §. 1. nisi quando interuenit iuramentum: tunc enim nihil petere possit ratione iuramentum, fec. commu- nem sententiam per d. c. quamuis, quam communem vltra la- so. in d. l. quod seruis, n. 12. dicunt Barb. in allegat. c. cum M. nu. 160. & Ripa. ibi, nu. 38. & opi. istorum affirmatiuam sequi- tur etiam Ruynus in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. Soc. conf. 100. vbi refert ita in ciuitate Florentiae fuisse iudicatum, & pronunciatum retenta tamen ista secunda opi- nione, quae videtur magis communis, vt §. docuimus. eam li- mita in duobus, casibus non procedere, quos ponit Rip. in d. c. cum M. nu. 38.

Pater prius condito testamento filio impuberi, non potest in codicillis directam pupillarem substitutionem facere, sed per fideicommissum substituere potest. l. haereditatem. C. de codi- cil. & isto casu poterunt haeredes eius Legitimam deducere. l. ex tribus. C. de inof. te. limitatur ac interpretatur hoc elegan- ter non habere locum, quando per testatorem non filius, sed eius successores rogentur haereditatem restituere, tunc quip- pe fideicommissarius ab haereditibus pupilli legitimam dedu- cere nequit, tex. est in l. si fundum. §. si de le. 1. & ibi late Iaso. post. Bart. & per Bald. conf. 39. testator legitime l. 1. Pau. Ca. conf. 187. in casu praesenti, & per Cor. conf. 138. nulli dubium lib. 4. & conf. 158. viso supra scripto, vol. 3. & August. Beroiū in c. Raynu. n. 244. de testa. & ista est com. opi. per Iaf. in d. l. ex tribus. Ratio huius opinionis communis videtur ista, quia legi- tima non debetur eis, qui ab intestato succedere non possunt fec. Bal. conf. 319. circa j. dubium, lib. 3. & conf. 49. Siatuto ca- uetur quod mater, vol. 5. cuius opinionem audacter asseuerat ef- se eodem Crauet. conf. 2. n. 13. Ampliatur praemissa communis ita firmata non solum procedere in casu claro, verum in casu dubio etiā, vnde audacter: & explicitè dicit, quod in re dubia in- telligitur fideicommissum iniunctum non filio, sed eius here- di argumento l. quoties. ff. de reb. dub. & per Pau. Casfr. & Iaf. in d. l. ex tribus, & Alex. conf. 67. consideratis. lib. 3. & Iaf. in l. coheredi. cum filia. ff. de vulg. & pup. subfti. & conf. 99. domi- nus, vol. 2. scribit. affirmatque istam esse comunem opinio- nem contra Bart. contrarium concludentem in d. §. cum filij & de communi praedicta facit mentionem etiam Aug. Bero. d. c. Raynu. n. 244. circa med. vbi ait istam esse veriore, & ma- gis comunem sententiam. F. Viuius.

Legitima renuntians mater non propterea ius petendi eā nepotibus aufertur & per consequens non obstante matris renuntiatione, nepos filia praemortua dotata ex propria per- sona sua in bonis sui auo materni legitimam petere potest. se- cun. Bald. in l. pactum dotali. C. de colla. & in l. fi. C. de pact. & idem voluit imo. in l. qui superstitis. ff. de acq. haer. qui hoc pa- cto limitat, & restringit dictum Bart. ibi, quando invita patris filia moreretur sequitur etiam Aret. & Paul. Cast. ibidem, & istorum sententiam refert esse comunem Ripa. in singula- ribus responsis in tit. de legibus, & longa consuetudine, ca. 6. nu. 3. & Gram. decif. 50. nu. 30. idem.

Ius petendi vel agendi ad supplementum Legitimae non praescribitur minori 30. an. curriculo sec. doct. omnes coiter in l. si quis filium. C. de inof. testa. licet Bar. conf. 14. tenuerit contrariam opinionem, quam omnes doct. variis in locis ma- gis coiter danarunt vt refert attestatur; post alios ibi relatos per eum Boc. decif. 30. n. 9. & seq. lo. Bapt. Castello. I add. ad Fran. Cremen. in sing. 128. antiqua est quaestio, Rip. in l. fi. nu. 235. C. de reuo. don. & Gram. decif. 103. nu. 46. idem.

Legitimas duas, seu duas quartas potest detrahere filij graua- tus de

tus de restituendo id est, vltra trebellianicam potest detrahe- re legitimam secundum comunem opi. doct. in c. Raynut. de testa. in l. in quartam. ff. ad legem falc. & in l. filium quem habentem. C. fam. ear. quam declarant, & citant Cro. in repet. l. qui Romae §. duo fratres. ff. de ver. obl. Dec. conf. 203. nu. 3. Crauet. conf. 110. nu. 1. & Cur. iun. conf. 106. nu. 1. Hoc proce- dit, quando vtriusque quartae detractio eodem tempore non concurreret. d. c. Raynu. & c. Raynal. de rest. in antiq. doc. om- nes communiter in l. quamquam. C. ad l. falc. Bal. conf. 488. fa- ctum super quo libr. 1. Bar. in l. Papinianus §. meminisse. ff. de inof. test. fulg. conf. 26. stante statuto. cum allegatis & conge- stis per Alex. conf. 44. attenda in fin. libr. 2. & in l. in ratione. §. quod vulgo. ff. ad l. falc. & Affl. decif. 367. num. 4. interpreta- tur etiam ista conclusio non habere locum, quando testator mandaret seu iuberet totam hereditatem restitui, quia hoc ca- su filius grauatius detrahit solummodo legitimam, secundum allegatos doc. & istam scribit esse com. opi. Bertr. in l. hac edi- ctali. §. si tamen n. 10. C. de sec. nup. Sed ipse Bertr. loco de quo supra dicit, quod filius priuatus hoc casu debet computare trebellianicam in legitimam, & ita declarat dictam limitatio- nem comunem. idem.

PRO. legitima filiorum quasi debitum appellatur in §. 1. in auth. de trien. & semi. colla. 3. leg. Papinianus. §. si quis impu- bes. ff. de inof. testa. Bellonus.

PRO. legitima pars liberorum titulo institutionis est relin- quenda linter caetera. ff. de lib. & posth. & aliud quoque capi- tulum. & §. haec autem disposuimus. in auth. vt cum de appel. cog. Bellon.

PRO. legitima etiam in quinque solidis iure institutionis potest relinqui. communiter recepta. in l. 1. §. sed vtrū ff. de mi. 30

PRO. legitima debetur tantum tempore mortis in l. cum quiritur. ff. de inof. test. in l. 1. §. si impuberi. ff. de col. bon. idē.

Legitima nullum grauamen, aut onus, vel conditio perpe- tua potest imponi. l. quā nouella, & l. quā in prioribus. C. de inof. testa. hinc est, quod testator non potest disponere in testamento suos filios stare seu viuere in communione perpetua, vt sentent. Pau. Cast. & Iaf. in l. si non fortem §. si centum. ff. de con- di. indeb. & ita soluit. Alex. conf. 475. vol. 3. conf. 29. vol. 5. & conf. 48. vol. 6. & ita etiam consuluit Boeri. conf. 13. hoc idem tenet, sequitur Ant. Rubens conf. 27. n. 3. & Rip. in l. nemo potest. n. 20. de le. 1. & ad hoc corroborandum doc. allegat tex. celebrem in l. in hoc iudicium. §. si conueniat ff. communi di- uij. vbi dicitur expressè testatorem posse prohibere diuisionē ad tempus, sed non in perpetuum, quamuis Alex. sibi prius, & male in d. §. si centum. velit contrarium: & hoc quod testator possit prohibere inter filios §. determinatum, & certum tem- pus diuisionem fieri fec. Pau. de Cast. in d. §. si centū, post Bar. in l. quintus. ff. de annu. le. & Bal. in l. si quis ita ff. de cond. insti. debet intelligi cum grano salis, vt late declarat Gram. decif. 7. Ampliatur aut. praemissa in tantum procedere, quod nec quis cogitur stare in communione perpetua, et si iurasset stare in d. communione: vt late per doc. in d. §. si certum, Rip. in d. l. ne- mo potest, n. 20. & marf. sing. 20. Limitatur ac declaratur cō- clusio ista non procedere, quando pater prohiberet alienatio- nem dictae legitimae vsque ad certum tempus, veluti 30. ann. cum talis prohibitio contineat fauorem liberorum, ideo va- let, & tenet fec. Bar. & doct. in l. cum ex filio. ff. de vul. & pupi. subfti. Iaf. in l. filius matrem per illum tex. C. de inof. test. Alex. in l. multi non nota. ff. de lib. & posth. Th. Ferra. caute. 35. Cro- tum in l. filius §. diu. ff. de le. 1. & Iaf. ibi circa fi. asserit ab hac opinione neminem discordare, licet Bald. in l. pater in 3. not. C. de inst. & subft. teneat prius & Franc. de Are. conf. 19. Sed tamen pro prima opi. consuluit Pau. de Cast. conf. 77. vol. anti- quo, & in d. §. si centum, quem sequitur inibi Alex. & idem te- net Pau. Cast. in d. §. diu. & istam Paul. & aliorum sententiam fatetur esse comunem Boeri. decif. 87. n. 5. nec enim iudica- tur onerosa prohibitio alienationis legitimae ad tempus facta, ideoque non reuocatur. l. filius mater. C. de inof. test. & conclusio ista, seu limitatio videtur comunis, teste Boer. in d. decif. 87. & constat quoque hanc esse comunem sententiam ex congestis per Dec. conf. 442. Bellameram. conf. 28. Sed vbi cū que simpliciter testator prohiberet alienationem, tunc statim bona possent alienari vsq; ad integram legitimam, & per con- sequens nihil operatur, quantum ad legitimam simplex pro- hibitio alienationis, vt per Iaf. eleganter, conf. 161. reuocatur. lib. 2. idem.

Legitima matri per substitutionem pupillarem exclusè non debetur, nec ei aliquo modo assignata est in hoc casu. c. si pa- ter de testa. lib. 6. & ista videtur verior, & magis com. opi. sec. Alex. conf. 12. attestatis verbis, conf. 3. conf. 17. potestatis his, 80

codem vol. conf. 51. in casu praesenti, vol. 7. in leg. Centurio, vbi omnes doct. ff. de vul. & pup. subft. & Corn. conf. 93. licet possit lib. 3. deci. verò conf. 371. in causa circa fi. asseuerat cō- munem opi. omnium doct. esse quod omni tempore dicta subfti- tutio sit fideicommissaria, & casu quo (aduerse) haec substitutio reperiretur facta simpliciter absq; temporis distinctione semper fideicommissariam arbitrat Bald. c. 355. dicta sub- stitutio, vol. 4. & conf. 175. praemissis. lib. 5. & Alex. late conf. 38. viso themate, lib. 1. & conf. 66. viso testamento, lib. 2. imò ipse dec. veritatis auctor conf. 128. in casu proposito dicit non posse discerni, quae sit com. opi. Ideò ipse suadet ibi quod de equi- tate propter conflictum istarum opinionū possit, & deberet matri dicta legitima assignari & in hac opinione residet etiam ipsemet deci. conf. 643. viso eleganti, & in effectu dicta subfti- tutio facta per verba comunia omni tempore matre existen- te in medio erit fideicommissaria, vt late per dec. in d. conf. 371. & omnes legitae communiter in d. l. Centurio. & in l. precibz. C. de impub. & aliis subft. & canonis. in c. Raynut. de testa. & opinionem istam vltra praedictos scribent. ait esse magis cō- munem afflic. decif. 367. vbi refert, & dicit quod ita in facti con- tingentia fuit in sacro consilio iudicatum, ideo opinione istam tanquam veriore magis aequam magisque commu- mihi sequendam fore constitui, & non ab re, quia decisiones sacri consilij Neapolitani, quae profertur sub nomine Re- gis succedunt in casibus dubiis loco Imperialis interpretatio- nis, de qua in l. fi. C. de legi. vt per affl. decif. 169. idem Viuius.

Legitima filij est quota bonorum: non autem haereditatis Did. de segu. in l. cum patronus. d. l. 2. nu. 49. & Boeri. decif. 24. nu. 12. comunem dicit. B. Villalob.

Legitima per omissionem inuenturiam mittitur, vt conue- nit inter oēs doc. fecun. eundem Did. in tract. ti. 5. caus. 36. l. f. Legitima necessariò est relinque da filio iure institutionis, Alex. conf. 70. vol. 2. Iaf. in auth. nouissima. C. de inof. test. nu. 16. Rip. in rub. ff. fo. mat. n. 44. comunem dicunt, licet Alex. in l. inter caetera. de lib. & posth. ff. dicat comunem contra- riam de iure canonico, nu. 31. quem Iaf. refert. & dicit commu- nem contrariam.

Amplia ad legitimam patris, quia debet relinqui iure insti- tutionis Iaf. in d. auth. nouissima, nu. 38. post Alex. com. dicit.

De iure regni cum legitima sit aucta per l. 9. & l. 3. tit. de la- mandas. For. ll. & l. ti. de las here. legitima potest relinqui quo- cunque titulo, per Bal. in l. maximum vitium. C. de libe prate. quem refert segu. in l. cum patronus nu. 42. ff. de le. 2. licet ipsa dicat, quod tutius est quod fiat iure institutionis per gl. in c. Raynut. de testa. opinionem Bal. Iaf. in d. auth. nouissima, nu. 24. repre- hendit per dictum imo. in l. si verò §. de viro. ff. fo. ma. & Lud. Ro. in l. si quis priore. ff. ad treb. sed opinionem Bald. approbat l. 1. ti. 2. li. 5. ordi. in testamento nuncupatio. de qua vide Sua- rez. in l. quoniam in prioribus, in 15. limita. C. de inof. testa.

Fallit, nisi aliàs priuatur ex causis in gl. in c. Quinquaginta de iu. iur. & in auth. cum de appel. cogn. §. causas autem iustas, & ex maiori causa etiam expressis. Cur. iun. conf. 182. nu. 10. & Iaf. in l. non licet, C. de lib. prate. com. dicit. B. Villalob.

Nota, quod licet requiratur quod iure institutionis legitima relin- quatur: non requiritur quod tota, sed sufficit quod aliquod relin- quatur, nec filius habet querelam inofficiosa: si tota non sit reli- cta, sed potest petere ad supplementum. Corn. conf. 66. vol. 2. com. dicit. Legitima patris est triens: Iaf. in auth. nouissima. C. de inof. test. quam refert. Segu. in l. cum patronus, n. 14. de le. 2. com. dicit. lex. 6. tau. Legitima ascendentium est tota haereditas, dempta 3. parte bonorum, de qua filius potest dispo- nere ad libitum, in qua querebatur, vtrum aucta legitima filij videatur, etiam aucta patris: de qua per Segu. in l. cum patro- nus. num. 14. ff. de le. 2.

Nota, quod pater potest exhaereditare filium ex iniuria verballi sibi illata. Cur. iun. conf. 148. nu. 1. com. dicit.

Concor. cum hac communi. l. 4. tit. 7. par. 6. B. Villalob.

Legitima ex causa minui potest per statutum, tolli autem non potest, Hiero. Cagn. in l. iura sanguinis, ff. de re. iur. com. dicit. Pet. Raue. in alpha. aureo in verbo legitima, & Dec. com. fil. 19. & Boc. decif. 188. nu. 6. magis com. dicunt, Contrariam quod imò potest tolli, & idem dicit Iaf. in auth. nouissima. C. de inof. testa. Sed dictus Hiero. ibi dicit: quod legitima quae debetur de iure ciuili in totum potest tolli, quae aut debetur de iure natu- rae non potest, lo. autem. Nic. in addi. Alc. in trac. praesum. reg. 1. praesum. 8. dicit aut stat rationabilis causa statuendi: & ex toto potest tolli aut non est & non potest, & hanc opi. dicit magis com- munem, dummodo ex toto alimēta non tollant. Et sic coinci- dit cū cagn. & dicit eodem ex mēte Cur. iun. conf. 10. Et de hac cōi vide Soci. conf. 150. vol. 1. n. 2. & sic est intelligēdus Alex.

consilio

consilio 9. volu. 7. vbi dicit magis communem opi. esse quod ex toto possit tolli: quem refert. Goza. conf. 43. nu. 24. ex quo sequitur qd licet princeps concedat facultatem institutiendi maiorum de omnibus bonis, pater non potest tollere legitimam naturalem aliis filiis qua succedit loco alimentorum nec princeps nec pater est tutus si alias praestet talem facultatem, vt per plura deducit Suarez in l. quoniam in prioribus, C. de inof. test. super l. 5. §. 2. limitabis per totum nu. 14. & talis facultas est odiosa, vt per Pala. Ru. rep. de don. inter vir. & vxo. in c. per vestras. §. 24. n. 20. ex quibus etiam resultat quod cum legitima ascendendum debeat iure ciuili quod per statutum potest tolli: secundum communem opi. de qua in verf. ascendentes. idem.

Hanc posteriorem opinionem, ex causa hic in fine posita, sequitur tanquam communem, etiam Nic. Bell. conf. 13. n. 2. 1. & ibid. pro hac refert Dec. & per eum accumulata in l. iura sanguinis ff. de reg. iur. & adde j. in verbo statutum. I. Fichard.

ADDITIO. Circa legitimam & eius emolumentum ac hereditatem, Ant. de Put. in c. licet. n. 16. de vot. & vot. red. & c. si haeredes, nu. 6. de testa. de mente gl. in d. c. licet distinguit, aut haereditas est diuidua, aut indiuidua, primo casu conferuatur legitima secundo vero non, prout in successione Regni, quia si Regnum diuideretur, facile destrueretur. Circa quam legitimationem, dicit Bart. in l. ius. §. excluditur. circa si de iure pat. & in auth. nouissima. C. de inof. testa. quod ascendentibus titulo institutionis non sit necesse habere legitimam, sicut contrariò. Quae opi. practicat contra Bart. vt dicit Angel. in l. si a milite. §. si. n. 3. ff. de mili. testa. Bald. in auth. ex causa. n. 17. C. de lib. prae. & in l. omnimodo. n. 2. C. de inof. testa. imol. in l. 1. §. ex fundo. n. 3. verf. iuxta praedicta refat, de haer. insit. cum aliis de quibus in apostil. in dictis locis, & communem dicit hanc las. in d. auth. nouissima. nu. 37. admiratur quod Bart. amicum non inueniat in sua opi. tamen aliquando Bald. variat qui cum Bar. aliquando tenuit, vt per imo. in d. §. si ex fundo.

Legitima filiorum portio non hereditatis, sed bonorum pars est. commune enunciant Segur. in l. cum patronus n. 49. ff. de le. lib. 2. Boer. decif. 23. nu. 12. Viuius lib. 1. opi. 199. E. S.

Legitima portio filiis debita & minui statutis, & omnino tolli potest. commune pronunciat Alex. conf. 3. lib. 7. quem Iandar Gozad. conf. 44. nu. 24. las. in aut. nouissima. C. de inof. testa. Dec. in l. iura sanguinis nu. 3. a ver. contrarium tamen. ff. de reg. iur. magis commune testatur Pet. Rauens. in alphab. au. 100. vel legitima Villal. in sua collecta. Quamuis eam tolli non posse, imminui vero posse tum verius merito, tum receptius non de nihilo affeuerunt Chucha. ad Dec. ad illud ver. drium, a verbo drium tamen opin. Cagn. in eadem l. n. 10. & late agentes de materia Did. a Coua. in trac. de spons. 2. par. c. 8. §. 6. nu. 4. & seq. Viui. lib. 1. opi. 316. Nos alibi hac de discordia tuis, & opportunius, sed & legitima parentibus debita, & statutis & consuetudine antiquari, ac tolli prorsus poterit, vt commune affirmant Rip. de lega. respon. 7. n. vt. Paris. conf. 23. lib. 2. Viui. cum aliis d. opin. 316. atque alij, quos refert, & merito impugnat Did. a Coua. d. §. 6. nu. 4. idem.

Legitima liberis, quod illorum pater superest, debita non censetur, vt commune cum multis ponit Viui. lib. 1. opi. 199. Vnde eius assignatio viuo patre peti nequit, iuxta ea, quae obseruauit supra verf. filius. Nec de illa cogetur viuus pater filij delictum expiare, vt commune late ait Duennas reg. 356. Viuius vbi supra & opi. 291. Cogi tamen potest statuto ad id rite promulgato, vt frequenter receptum inquit Hipp. sing. 362. & sing. 481. idem Viuius d. opi. 291. in pr. l. Cla. qui hanc rem accurate trac. in prac. §. vlt. q. 86. verf. 2. infertur. & ver. igitur. Si tamen pater religionem profiteatur, indistincte legitima filiis debetur commune aiunt Did. a Coua. in ca. 2. nu. 7. de testa. Vafq. in trac. de successio. tit. qui testat. non poss. lib. j. §. 1. nu. 47. idem.

Legitima filiorum portio nihil periclitatur, si patris ipsorum bona proferantur. coe inquit Rol. conf. 97. n. 29. lib. 2. l. Cla. in pract. §. vlt. q. 78. verf. videndum est etiam. idem.

Legitima portio si in patris vita liberis assignetur, ac tradatur iuxta diuitias id tempore a patre possessas, censetur, atque aestimata, non idcirco postea augetur, quod auctae eiusdem parentis facultates sint. vt frequenter placitum affirmant Boer. decif. 62. Geor. Natta. in c. quamuis de pact. Tametsi contrarium receptum affirmat Bald. Nouell. de dote. 9. part. 1. §. special. post med. Did. a Coua. in c. Raynu. §. 1. n. 8. de testa. Viuius lib. 1. opi. 200. quorum opinio tunc vera erit, atque omnino amplectenda, cum nullum iusurandum filiorum in caeterum renunciantium interuenierit, vt late alibi ostendo. Me-

mineris autem semper quod legitimam hanc liberorum portionem in parentis ipsorum vita illis assignari satis non est, quin etiam propterea vel totam, vel aliqua illius parte testamento atq; institutionis titulo ipsis postea relinqui necesse non sit, vt coe interpretum dogma affirmare ausim ex las. lect. 1. Bap. n. 12. in l. frater a fratre. ff. de cond. ind. Dec. conf. 86. n. 8. Ferd. Loazec in l. filius. §. diui. 14. de leg. lib. 1. Segur. in vol. repe. Ca. stell. & Ant. Gomez. n. 5. in l. 17. Tauri quorum opinio Grecis etiam interpretibus probata est, vt constat ex Harmenop. lib. 5. tit. 9. §. de ditione et si dogma contrarium receptus dixerit Paul. in l. in ratione. 2. n. 5. ff. ad l. falc. & illud tanquam verissimum sequantur Alex. & imol. in l. inter caetera. ff. de li. & posth. Ange. in l. si non mortis. ff. de inof. testa. Rhod. Soarez in l. qui in prioribus. cum seq. C. de inof. testa. quorum sententia quauis falsa sit, si iuris definitionibus authorumq; numero metia, tñ ob equu & bonu ac publicauilitate cui max. p. sententia est admittenda prorsus existimo, veru ca de re alibi vberius. idē.

Legitima portio aut eius pars aliqua in liberis institutionis titulo pferri debet, vt vis, ac robur testō adsit, quē admodum supra obseruo nu. proxime praecedenti ad finem & supra etiam ver. filij. Quod ampliabis etiam iure Pōtificio p. c. f. furum, nam id coe proferunt las. in auth. nouissima. n. 3. l. C. de inof. testa. & in rub. n. 3. 2. ff. lo. ma. Vig. in §. vlt. n. 3. inst. de inof. test. lac. de Nigris in rub. ff. de le. li. 1. licet male in contrarium frequenter itē autumet Alex. in l. inter caetera. ff. de li. & posth. Limita tñ vt in testamēto ad pias causas hac institutionis necessitas infringatur ac penitus de medio tollatur vt frequenter placitū enarrant Alex. in d. l. inter caetera n. 4. las. conf. 145. lib. 2. l. Clar. de testa. q. 6. verf. 6. infertur. idem.

Legitima filiorum portio non patitur vulgarem substitutionem. coe aiunt Soci. l. in conditionibus pupillis, ff. de cond. & demon. Ant. Gomez de testa. c. 3. n. 17. verf. 2. principalis opi. & c. 9. n. 40. patietur tñ atq; admittit adiectum a patre onus, ne ad certam vq; liberorum aetatem alienetur. coe ait Boer. decif. 83. n. 6. Et generaliter, ac regulariter conditiones omnes, & onera, in merum filiorum fauorem vergentia non respuer, nec auerfabitur, vt frequenter placitum renuncio ex Sal. in l. filius matrem. in fi. C. de inof. test. Boer. decif. 194. Io. dilect. de art. testand. tit. de le. caut. 16. Quamuis contrarium verius, & iam receptius esse videatur ex Alex. l. mulier. in fin. ff. ad treb. Fabian. in auth. nouissima. n. 14. l. C. de inof. te. Seg. repe. l. vnū ex familia. §. sed si fundum ver. ex his infertur. ff. de le. li. j. Ant. Gomez. de testa. c. 11. n. 27. ver. & in terminis. Eman. a Cost. in l. galus. §. & quid si tantum. part. vlt. nu. 90. cum seq. ff. de li. be. & posth. atq; in illorum fauorem non spectant, omnia omnino absq; dubio expūgent. coe aiunt Rip. n. 49. Galeau. n. 107. in l. centurio. ff. de vul. & pup. Paris. conf. 30. n. 3. lib. 3. Quin & legitime parentū, ac maiorū portioni a filiis iniunctum onus imposita conditio, iniecta mora non min⁹ euanescent, atq; eradent, quā si a parentibus iusta liberorū parti indicerēt. com. inquit Ant. Gomez. de testa. c. 11. n. 24. ver. quod extendit. E. S.

Legitima iis non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. coe ait Aym. Crauet. conf. 2. nu. 13. idem.

Legitima portio non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. coe ait Aym. Crauet. conf. 2. nu. 13. idem.

Legitima portio non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. coe ait Aym. Crauet. conf. 2. nu. 13. idem.

Legitima liberorum portio non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. coe ait Aym. Crauet. conf. 2. nu. 13. idem.

Legitima liberorum portio non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. coe ait Aym. Crauet. conf. 2. nu. 13. idem.

Legitima liberorum portio non debetur, qui ab intestato succedere alioquin non possunt. coe ait Aym. Crauet. conf. 2. nu. 13. idem.

acq. her. Alex. rursus in l. quia poterat. in fi. ff. ad Senatufc. Trebel. Ang. in §. vlt. inst. de haer. qual. & disse. idem.

Legitima, seu iustam hereditatem proprie & stricte tñ dicim⁹, quae ab intestato obuenerit, late verò & illam eo nomine dignam ducesimus quae ex testamento defertur. commune inquit Bell. li. 3. supputat. c. 7. latissime, & elegantissime doctorem Ari. Pinel. in l. 2. num. 2. verf. crebrius. cum seq. C. de bo. matern. idem.

Legitima non debetur filiae exclusae per statutum, extantibus masculis, & sic legitima supplementum petere non possit. Tradunt magis communiter Doct. in l. Gallus. §. & quid si tantum ff. de lib. & posth. cum concordantibus multis, quos allegat Soc. Sen. in conf. 288. circa primam quaestionem in 2. par. verf. vlt. loco adducit, vol. 2. & paulò post in verf. primum probatur, & c. plures alios allegando dicit. Quod ita se habeat com. opi. Idem dicit Ruyn. in conf. 27. n. 4. & n. 11. & in conf. 51. nu. j. vol. 3. vt eum refert Soc. inn. in conf. 61. n. 3. vol. 4. E. Mulcul.

Legitima solum consideratur, & debetur filio tempore mortis patris, in vita autem patris non debetur, quicquid dixerit in contrarium gl. in §. si quis autem non impossibiles, in auth. de haer. & falc. & plerique qui eam sequuntur. Ita tradunt communiter doct. in l. in suis. ff. de lib. & posth. Et dicunt canonistae maxime Barb. in c. Raynu. de testa. Soc. iun. in conf. 61. nu. me. 5. vol. 4. allegans alia consilia vt per eum. idem.

De Legitima subducitur omne grauamen conditionis, vel temporis, vel alterius grauaminis: & impositum reicitur, l. quoniam in prioribus. C. de inof. test. trebellianicae verò fec⁹. cum possit in totum prohiberi regulariter loquendo, secundum commune opi. Bart. & aliorum, & per Socy. Sen. in l. Marcellus. §. Quod autem. ff. ad treb. vbi las. vt hac refert Socy. iun. in conf. 7. nu. 2. vol. 4. idem.

Legitima matri debita in bonis filij, cum sit de iure positio, potest per statutum tolli. Et hanc esse commune opi. ait restantur Philip. Dec. in conf. 372. nu. 4. & Rol. a Valle in suis quaest. super statu. de lucro dotis in l. q. nu. 3. kirchouius.

Legitima ex causa non solum diminui, verum et per statutum vel consuetudinem in totum tolli potest. Hanc commune norem Doct. sententiam esse consulendo scribit Pan. in conf. 65. incip. primo, est videndum. num. 9. ver. sed his non obstantib. dico in 1. parte conf. Sequitur Roch. de Curt. Papien. in tract. de consuet. num. 337. ver. communis opinio est, in 9. vol. tract. Doc. Licet multi Doc. in ea opinione fuerint, quos cumulat nouissime Ioan. Nicol. Arclaranus in suis additio. ad tract. Alc. de praesum. in prin. Reg. 8. praesump. 1. Duo tamen insignes recentiores interpretes adducunt multas auctoritates, legitimam filiorum minui, sed in totum tolli non posse, atque hanc sententiam crebriorem & veriolem esse Hieron. Cagnol. in l. iura sanguinis, nu. 5. ff. de reg. iur. & Caro. Molin. in suis addit. ad conf. Alex. in conf. 75. verb. legitimam. num. 11. in lib. 1. conf. Kirchouius.

Legitima non minui, per legata facta ad pias causas, l. quoniam §. sancimus. C. de inof. test. l. si §. & si praefatum. C. de iur. delib. Alex. conf. 175. col. 1. lib. 6. Rol. conf. 39. col. fi. num. 24. lib. 3. vbi quod ante legatorum fideicommissorum solutionem: legitima filiorum detrahi debet, computabunturque omnia legata & fideicommissa ex rebus paternis relicta, in cumulo patrimonij patris ad metien legitimam & quae legitima remota est ab omni onere legatorum, & per consequens a poena l. 1. §. item si ita. & in l. seius & augerius. ff. ad l. fal. potior enim & potentior est legitima legatis, cum debeatur ranquam as alienum, quod quidem as alienum omnia legata praecedat, l. subsignatum. §. bona. de ver. sig. & in specie, quod non minuat legitima per legata ad pias causas facta: text. est in l. si quis ad declinandam. C. de epis. & Cler. de qua legitima reicitur onus legatorum factorum ad pias causas, secundum Rol. d. conf. 39. num. 26. 27. vbi quod propter piam causam priuandi non sunt filij legitima, iuxta dictum Augustini. 27. q. 4. ca. fi. qui vult ecclesiam instituire, & filium exheredare. Quod quidem dictum procedere quo ad legitimam in qua magis quaeritur filio quam ecclesiae dicunt doct. qui tamen excepta legitima magis faueri ecclesiae vel pia causa quam filiis scribunt, & in specie laso. in l. tale pactum §. si. post nu. 1. 1. ff. de pac. in l. si qui legetur §. hoc autem nu. 1. 1. & seq. ff. de lega. 1. Quam conel. declarat apch. conf. 46. num. 4. dec. conf. 426. n. 5. abb. conf. 102. col. 2. lib. 2. licet las. in l. si ita quis promiserit §. ea lege nu. 14. ff. de verb. obl. dixerit ecclesiam haberi loco sui haereditis & sic loco filij in potestate, declarando vt per eum ibi. nu. 1. & in l. generaliter. §. cum autem. col. 2. in prin. C. de inst. & subit. & in auth. si qua mulier col. 1. nu. 4. &

seq. C. de sacrosan. eccles. vbi quod in testamento condito ad pias causas non potest pater priuare filios sua legitima: quia in legitima magis fauetur filiis quam pia causa, pro quo vide quae idem las. scribit in l. si vnus. nu. 8. C. de testa. in d. l. generaliter. §. cum autem col. 2. in prin. C. de inst. & subit. quod autem fauor legitima maior sit quam pia causa, & vltima voluntatis. not. dec. conf. 81. in prin. 2. 18. col. 2. Rol. d. conf. 39. col. fi. nu. 29. quae quidem legitima non venit in generali fideicommissio, secundum Rom. conf. 185. col. 1. 239. Dec. d. conf. 81. 236. 4. dub. 238. num. 4. 243. 1. dub. 290. 320. num. 3. 419. 445. nu. 22. 613. nu. 5. 688. nu. 7. Paris. conf. 51. nu. 2. lib. 2. Ratio est, quia filius in legitima grauari non potest, imo omne grauamen remouetur, teste Rom. conf. 64. circa med. Alex. conf. 103. num. 2. lib. 2. Dec. conf. 106. col. pen. De quo vide quae scribit Bellamer. Decif. 26. Quid in filio grauato fideicommissio: an possit detrahere legitimam sibi iure naturae debitam, & dic, quod sic, secundum veriolem sententiam per Rol. conf. 26. num. 20. lib. 3. vbi num. 2. 1. ampliat conel. proce dere etiam si fideicommissum pia causa deberetur, & etiam si filius approbasset testamentum patris, quia talis approbatio non prauidicat filio quin possit consequi integram legitimam in bonis patris, Quid in grauato restituere hereditatem sub conditione: & dic, vt per Rol. d. conf. num. 23. 25. lib. 3. conf. 12. num. 6. conf. 31. nu. 29. lib. 1. & quo ad legitimam quod non minuatur per legata facta ad pias causas: scribit idem conf. 39. nu. 24. lib. 3. & nu. 25. vbi quod ea potentior est legatis, cum debeatur tanquam es alienum, & es alienum omnia legata praecedat. quid in patre grauato fideicommissio condicionali an duas quartas detrahere possit? legitimam scilicet & trebel. & Dic, quod non, sed vnam tantum, secundum commune opi. per Rol. d. conf. 39. n. 9. & seq. li. 3. vbi declarat, Quid de legitima patris in bonis filij an sit quarta eius partis quam habiturus esset ab intestato in bonis eius? & Dic, quod non, iux. veriolem sententiam per Rol. d. conf. 39. n. 4. lib. 3. post Aym. conf. 110. vt dub. Alex. conf. 140. in fi. lib. 1. conf. 168. nu. 12. lib. 7. vbi secundum magis communem sententiam dicunt esse orientem.

Legitima supplementi petito fieri debet conditione ex l. omnimodo. C. de inof. te. Ita expressè gl. in verbo, exigere, ibi annotat. quam Doc. communiter approbarunt Pau. de Cast. n. 5. verf. vltimò quaeritur. las. n. 3. verf. item ad istud supplementum legitima agitatur non petitione hereditatis. & est commune opi. doct. vt attestantur las. in l. scimus. n. 5. verf. quaro. 2. C. e. & post reliquos Io. Cepha. in conf. 42. n. 1. li. 1. conf. maxime quando ipsum supplementum petitur ex sola legis dispositione contra voluntatem testatoris, vt quia ipse prohibuit aliquid plus filium perere posse, vt d. n. 1. Cephal. declarat. Et huiusmodi legitima supplementum petendum conditione ex lege, non tollitur nisi spacio 30. an. sec. magis communem opi. referente Alex. de imo. in conf. 128. n. 5. verf. praeterea posito quod lapsus esset quinquennium in 1. vol. quam sententiam pluribus auctoritatibus confirmarunt And. tiraq. in l. si vnquam in verb. reuertatur. n. 396. verf. vltimū in ea sum sententia. C. de reuo. don. mod. in addit. conf. Alex. in d. conf. 128. in verb. 30. annis. & Ioan. cephal. in d. conf. 42. num. 2. Kirchouius.

Legitimam non potest filius propria auctoritate vna in re eligere, sed hoc iudicis arbitrio fieri debet. Bart. in l. suus quoque. nu. 10. ver. quaro si filio. ff. de haer. inst. Et hanc communem opi. doc. esse, scribit consulendo Dec. conf. 136. n. 9. in 2. par. & in conf. 81. n. 7. in 1. par. conf. vbi ipse quoque refert, qd legitima de bonis aliter legatis non debeat detrahi. Sequitur las. in l. scimus. nu. 7. C. de inof. testa. & in l. filium quem n. 17. C. fam. ercisc. Quod verum esse intelligitur, quando vltra legata remaneret apud haeredem tantum de bonis testatoris, qd legitima competenter solui possit. Dec. in d. conf. 82. num. 7. ver. sed istud intelligitur. vbi ipse addit, si omnes res preciosiores essent legatae, etiam de illis legitima constituenda esset. Alex. de imol. in l. in quartam. ff. ad legem falc. Rol. a Valle in conf. 12. nu. 2. Tomo 1. conf. kirchouius.

Legitima ex primogenitura bonis non debetur ceteris liberis, cum hac bona vigore primogeniturae acquisita, ac obtentata primogenitus habet praecipua, nec recognoscit aliter ab hereditate patris, nec ab ea pronouentur aliquo modo, secundum Tiraquell. cum aliis citatis per eum, in tract. primogenitorum quaest. 5. & 55. & ista est communis opinio, teste Paris. conf. 17. num. 30. vol. 2. & hinc est, quod minimè conferendum est aliis fratribus illud quod ad primogenitum iure primogeniturae puenit, vt voluit Bal. i. repe. l. cunctos populos. C. de sum. tri. & fide cath. qd hoc p. priu. lucrū esse aparet, vt p

com.

eum ibi, & in auth. ex testamento C. de collatio. & refert atq; ex aliis comprobatur Tiraq. in d. trac. primogeni. q. 51. F. Vi. uis lib. 2. opin. 157.

Legitima quando peteretur, secundum communem sententiam, attenditur semper tempus mortis paterna. l. cum quaeritur, ibi, mortis tempore. C. de inoff. test. Ita scribit Iaf. ad iccta explicacione eiusdem doctrinae, in l. p. feruius. n. 12. ver. sed communior opinio est ff. de cond. caus. data. Kirchouius.

Legitima potest priuari, descendens per ascendentem ex maior. caus. expressis in §. causas. in auth. vt cum de app. cog. no. Cur. iun. conf. 182. nu. 10. com. dicit. Bonacosi.

Legitima probatio intelligitur secundum subiectam materiam, vt est com. opi. de qua mar. in conf. 127. nu. 38.

Legitima potest statu vel consuetudine non solum distingui & determinari, in quib. reb. debeat, vt per D. Flor. & Imol. in c. Rayno. de testa. ex isto tex. sed etiam augeri vel diminui potest, prout disputando tenuit Richar. Malubre, quae sequitur Cy. in l. sancimus. C. de nup. quod etiam tenuit Dyn. & post eum Io. And. in c. indultum. de reg. iur. libr. 6. Bart. in l. Titio centum. §. Titio. ff. de cond. & demonst. idque sequitur Rota decif. 18. incip. item fuit dubitatum, & com. dicit Bened. Capr. reg. 8. nu. 2. & licet Richar. & plerique alij teneant in totum tolli non posse, tamen idem Bened. Capr. ibid. nu. 7. contrarium decidit, cum sit quota à iure ciuili inducitur. l. Papiniana. §. quarta. ff. de inoff. testa. & aut. nouissima. C. eod. tit.

Legitimæ supplementum licet ipso iure debeat l. scim. C. de inoff. testa. hoc tamen intelligitur si petatur, aliis doc. gl. ibid. in verbo ipso iure, quam Bar. nu. 1. & reliqui Doc. communiter approbarunt. Plures auctoritates adducit Tiraq. in l. si vnquam. in verb. reuertatur. vers. idem quoque dicimus. nu. 14. & 392. vers. ceterum quod primum diximus. C. de reuoc. donat. Kirchouius.

Legitimam filio deberi tit. institutionis: not. Iaf. in auth. nouissima. nu. 13. nu. 23. C. de inoff. test. & in l. qui totam. nu. 14. ff. de acq. her. quæ concl. fallit in casibus not. per eundem Iaf. in d. auth. nouissima. num. 23. & aliis seq. Declara prædictam concl. vt per eundem in l. multi non notat. ff. de lib. & posthu. Cla. §. testamentum. quest. 38. & an legitima debeat filij vt patet. Dic. vt per Castr. in l. 2. num. 4. & 6. C. si in fraud. patron. Iaf. in l. is potest. nu. 16. 17. & seq. ff. de acq. hære. & in auth. si qua mulier. n. 52. C. de sac. fan. eccl. in d. auth. nouissima nu. 7. & seq. C. de inoff. test. viui. inter com. opi. lib. 10. vers. legitima. vbi concludit per negatiua, quam tamen limita, & declara, vt ibi. & vide Corf. sing. 162. Catel. vers. legitima vbi patet. Iaf. d. l. lex cornelia nu. 5. & 6. ff. de vul. Quid de iure cano. an sit necesse relinquere legitimam filio lit. institutio nis? & Iaf. concludit sufficere relinquere quoquo relicti lit. secundum communem ibi cuius contrarium not. doc. in apostil. sibi nu. 3. r. institutionis sed lit. validius relinquere ex plurib. ibi all. & hanc sequitur idem Iaf. d. auth. ante num. 32. An autem possit pater filium cui pupillariter substituit: grauari in legitima, vel bonis propriis vide per mathes. sing. 163. vbi doc. in apostil. art. examinar. cautelam autem, qua parentes possint priuare filios legitimam vide per Iaf. in l. ait prator. §. sed si quis in fraudem col. 1. nu. 3. & seq. ff. de iure iur. Alex. conf. 47. col. 3. lib. j. dilect. tit. de lib. inf. c. 5. nu. 4. & c. 17. & tit. de subit. c. 6. n. 5. c. 32. & tit. de var. recep. c. 2. Rom. sing. 616. Bar. in l. hæreditarij. ff. de bo. aut. iud. pos. pro quo vide quæ scribit Cast. d. l. 2. n. 5. & 6. C. si in fraud. patron. pro principali autem. q. de qua supra. quaeri etiam possit, an hodie necesse sit q. parentes habeant legitimam tit. instit. & dic. q. sic, secundum veriorē & receptiorem sententiam per Iaf. vbi doc. in apostil. in auth. nouissima. nu. 37. C. de inoff. testa.

Legitima non debetur de bonis viuientis. l. 1. §. si impuberi ff. de colla. bo. De quo an viuentem patre. filius habeat ius in legit. vide Alex. post. Bal. & Imo. in l. lex cor. ff. de vul. & pup. vbi dicunt q. non. Et pro hoc fac. quia pater potest vendere. omnia bona sua. & pretium proicere in mari. ita dicit. gl. no. in l. 2. C. de inoff. don. & vult Ana. in conf. 29. in 4. dubio Iaf. in auth. si qua mulier. in 10. col. de sa. fan. eccl. & in auth. nouissima. in 2. col. & in d. l. lex cor. dec. conf. 19. in 5. col. vbi multa al. ad hoc quod filius nullum ius habeat in legit. viuente patre.

Amplia etiam si filius ingrediatur monasterium, quia non poterit petere leg. Fel. in c. in presentia in 24. col. vers. & circa prædicta. de prob. de quo vide remissive j. in vers. limita 2. & in §. 85.

Limita quia licet leg. non sit debita filio viuente patre. tamen est quasi debita vt per Bar. in l. si ff. de lib. ag. & probatur l. 2. cum ibi no. C. de iur. & fac. ign. & in l. si. C. de codicil. & per Bal. in d. auth. si qua mulier. & in l. si quando. C. de inoff. test.

Limita secundo, quia si pater ingrediatur monasterium. potest filius viuente patre petere legitimam. text. cum gl. in cap. cum simus. extra de regula. per quem tex. ita dicit. Bal. in d. auth. si qua mulier.

De quo tamen vide latius. Alex. in l. si cum dotem. in 5. col. ff. sol. mar. Fel. in c. in presentia. in 24. col. de prob. Phil. in rubri. de testa. in 6. in 32. col. & j. §. 85. & in vers. testamentum. §. testamentum. à quibus. vers. monachus. ibi vltimus. dicit. & c. P. Andora.

Quid si pater dissipat bona filiorum. an possint filij ei interdici facere administrationem. text. est. quod sic. in l. imperator & ibi doct. ff. ad treb.

An autem patre dissipante sua bona propria. possint filij petere sibi aliquid assignari pro eorum alimentis. vide. s. in ver. filius. reuocat. §. 8. idem.

Si pater in vita sua aliquid filio assignet pro legitima. non potest postea sibi illud auferre nec de illo debet habere vsum si vltimum ita sing. dicit Ang. in l. si non mortis in pr. ff. de inoff. test. de quo per doct. max. Iaf. in l. frater à fratre. in 17. col. ff. de cond. indeb. idem.

An autem hoc casu. quando pater in vita assignat leg. filio si filius eam perdat luden. vel aliter consumendo teneatur pater iterum ipsi filio dare leg. vide Alex. in l. si cum dotem. §. si post solutum. in 2. col. ff. sol. ma. vbi dicit q. non post Bar. & doct. ibi. & Bal. in l. 1. §. ius naturale. ff. de iust. & iur. & in auth. ex testamento. & in auth. quod locum. C. de colla. cum aliis per eum al. Adde Fel. in c. quæ in ecclesiis in 23. col. de const. Iaf. in §. fuerat in 32. col. insti. de actio. in l. scimus. in 2. col. C. de inoff. test. & in d. auth. quod locum. in 5. col. Subiungit tñ Bal. in l. 2. §. 1. fo. ma. & in auth. si captiuus de epi. & cle. & in d. l. scimus. q. non ob. q. filius leg. perdidit. Non possit tamen pater eidem alimēta denegare. al. in arg. bonum. tex. in l. libertus qui operarum. ff. de oper. libert. secundum primam lect. Glo. vbi licet patronus perdidit ius succedendi. non tamen perdidit ius alimentorum. ergo idem in filio. ita refert & seq. Alex. in d. §. si post solutum. col. 2. & Iaf. in d. l. scimus. col. 2.

Limitat tamen Alex. secund. Bal. in auth. contra rogatus ad treb. nisi filius partem suam, dolo vel lata culpa dissipauerit. quia tunc etiam alimenta perdit, secus si leui culpa. all. l. etiam. §. 1. ff. sol. ma. idem tenet Spe. ti. qui fil. sint le. §. 1. vers. sed pone. vbi dicit, q. iuri alimentorum renunciari non potest. l. cum ij. ff. de tranfac. tamen per dolum & delictum suum perdit quis alimenta.

Sed aduerte, quia vt dicit Iaf. in d. l. scimus. col. 2. doc. præal. dum loquuntur de filio qui iustit. & sic qui est in culpa tenent contrarium. Et istud valde obstat, nisi dicas, q. intelligunt ludum esse leuem culpam, tamen Bal. in aut. ex testamento. col. vlt. præal. tenet quod ludere est lata culpa. idem.

In legitima computan. debet attendi valor bonorum, quæ erant tempore mortis illius, de cuius hæreditate ag. l. patronum. §. si ex bonis. ff. de bo. lib. l. cum quaeritur. C. de inoff. test. Alex. in 1. vol. conf. 108. & in 3. vol. conf. 57. Iaf. in l. quod ser uis. col. 4. ff. de cond. ob cau. & in d. l. cum quaeritur. C. de inoff. testamen.

Adde Cur. conf. vltim. vbi dicit q. licet leg. sit quotta bonorum, & videatur, q. valor excrefcens debeat. ei qui petit leg. ad quod al. Bal. conf. 20. inci. si pec. quod mihi est 19. in 2. parte. Tamen tenet q. incrementum in æstimat. bonorum credit lucro hæredis, ea maxime ratione, quia leg. est detrahen. arb. boni viri, & non pro libero arb. filij. vt dicam j. §. 73. ergo cum leg. sit incerta ratione loci & quotte. imputa. filio non petenti inconti. leg. vide ibi per eum. & ita videtur tenere Iaso. in d. aut. nouissima. col. 2. vbi dicit verba formalia: concludo ergo nec aliquis discrepat, q. si bona patris, vel eorum valor augeatur post mortem patris non per hoc auge. leg. filiorum. Lud. remissive sing. 127.

Limita regulam prædictam per casum auct. vnde si parens. C. de inoff. vbi si in leg. attendere. tempus mort. filij parum habent, quia pater fecerat immensam donationem in vita. i. deo attend. tempus dona. & ita dicit Iaf. in d. l. cum quaeritur.

Limita 2. nisi pater in vita assignasset leg. filio, quia si postea augeantur facultates paterna, non per hoc augeb. leg. filij. ita Bal. in l. 2. C. de reuo. his quæ in frau. cre. & alibi saepe. vt refert Iaf. vbi §.

Sed dicit ibi Iaf. q. istud dictum solet per alios reprehendi, & reputari fallum, per tex. in l. si quando. §. 1. & ibi doct. max. Paul. de castr. eod. tit. & per multa quæ adduc. & idem vult in auth. nouissima. col. 3.

Quid si post facultates diminuantur? vide Politum in l. filium quem habentem, col. 50. C. fam. excisc.

Limita tertio, quædo ex forma sta. pater pro delicto filij tenetur. ei assignare legitimam. isto. n. casu attenditur tēpus cōdemnationis filij. vt probatur text. in l. eius qui. §. 1. ver. bona quæ tunc habuit cum damnaretur. ff. de resta. de quo tamen vide latius per Iaf. ibi. & in locis per eum al. ibi & in d. auth. nouissima. in fi. 3. col. Crotus. in l. frater à fratre. in 9. col. de cond. indeb. idem.

Legitima est semis. vel triens. fm numerum filiorum. iux. illud. Quatuor aut j. dant natis iura trientem. semissem vero. dant natis quinq; vel vltra. auth. nouissima. & ibi no. C. de inoff. testamento. & ibi Iaso. dicit quomodo debeat computari leg. pro ingratis. vide etiam Ang. conf. 142. inci. punctus tal est. quod mihi est 242. al. etiam eundem Ang. conf. 286. incip. p. clariori. quod mihi est. 287. & in conf. 299. inci. punctus talis est. quod mihi est 300. idem.

Quid si auus ex vnico filio præmortuo habeat quinq; nepotes an leg. erit triens vel semis. Alex. in 2. vol. conf. 63. dicit q. erit semis. Secus si venirent cum patruo. vel essent duo filij vnus & tres filij alterius. quia tunc venirent in stirpes. all. multa. quæ vide. & per Iaf. in d. auth. nouissima. in 16. col. adde Alex. in 5. vol. conf. 29. in 1. col. Sed pone q. pater habet duos filios vnus ex iusta causa leg. exheredatui instituit in aliqua re particulari. deñ extraneum fecit heredem vnuerſalem. filius institutus in re particulari petit sup. legitime quanta erit leg. sua. Nam cum sint duo. leg. amborū est triens. nūquid iste filius habeat totum trientem. ita q. portio exheredati sibi accrescat an vero solum habeat dimidium trientis & sic an in leg. habeat locum ius accrescendi. Alex. ponit late hanc q. in l. plane. §. si duobus. ff. de leg. 1. & ibi etiam Iaf. & videntur concludere. q. portio iuste exheredati accrescit alteri & sic quod habeat totum trientem. de quo etiam remissive tamen. per ipsum Iaf. in d. auth. nouissima. in 5. col. idem.

Se. d. quid si pater habeat quinq; filios. Sed eorum vnus est iuste exheredatus ita q. succedere non potest. vel est ordinis fratrum minorum. vel aliter inhabilis nunquid computabitur. in nu. filiorum. vide in locis præal. idem.

Et de illa. q. de filia prohibita succedere per sta. an computetur. in nu. liberorum que ad leg. vltra al. per Iaf. in d. auth. nouissima. vide quæ dixi in sta. sub rub. filia dotata. q. 28. idem.

Quid si filia recepta dote repudiasset hæred. patris an computetur in nu. filiorum quo ad augeñ leg. filijs. Iaf. in d. auth. nouissima. in fi. 5. & in pr. 16. col. al. remissive. Bar. & Ang. in l. pap. §. vnde si quis. & Ang. in §. quoniam autem 4. ff. de inoff. testamento. & Bal. in d. auth. nouissima. in 6. q. & in l. vnica §. in 1. C. de cad. tol. & alia de quibus. per Alex. in d. §. si duobus. & Cu. conf. 160. incip. stante sta. vincentie quod mihi est 35. adde q. Bal. in d. auth. nouissima. hoc dicit in 7. q. Ad vñ aduerte. quia portio quæ auferitur per sta. filiabus maritatis: non accrescit alijs filiabus sed mascul. quorum tēpla. excludunt maritate. vt dixi. in d. q. 28. Et in d. auth. nouissima. Bal. in 8. q. tangit quæstionem. Quidam habens duos fratres & matrem fecit testamentum. in quo fratres præterit matrem instituit in 20. extraneum vero reliquit hæredem vnuerſalem. non turpem personam quo casu fratres non possunt aliquid petere. l. fratres. C. eo querit quanta erit leg. matris. in totus triens. an pars trientis. & concludit q. erit totus triens. & illi fratres qui bene succederent ab intestato firatrum matre. tunc cōditio testamēto. in nihilo nocet matri. & ex hoc tradit Bal. ibi regulam mg. falem. in hac materia. q. leg. est tertia vel semis. il lius partis. quam quis esset habiturus ab intestato. t. reb. sic. se habentibus ex testamento. prout se haberent ab intestato. De quo puncto. Iaso. ibi in 16. col. dicit. esse videñ. sal. ibi. in 8. q. & late per Oldr. conf. 123. incip. quidam pontius. & in alijs locis de quibus ibi per eum. Et ita limitatur. quod habetur j. §. 80. idem.

Quid autem si pater habeat quinq; vel sex filios. & tres mortui sunt. quanta erit leg. aliorum Iaso. vbi §. refert Bal. in l. non pro num. C. ad orfi. dicere. q. si illi tres sunt mortui viuo patre alij debent habere solum trientem. secus si mortui essent post patrem. tunc leg. effet semis & portio decedentium accrescit alijs. idem.

Legitima hodie filio relinquenda est honorabili tit. institutionis. Et si relinquatur. alio tit. puta legati fideicommissi. vel donationis causa mortis. diceretur filius p̄s. & testamentum effet nullum §. aliud quoq; capm in auth. vt cum de app. cog. gl. d. auth. nouissima. & ibi Iaf. in 4. col. al. gl. in §. iam autem. & ibi Ang. Arc. & in §. j. insti. de inoff. testamento. gl. in l. 3. §. sed vt. quæ loquitur. de duobus imperialibus. ff. de mino. Alex. in 3. vol. conf. 76. in vlt. col. Phi. in c. si pater. in 18. col. de testa. in 6. Et quæ sit ratio. quia filio debeat relinquere. tit. institutio-

nis. dicit. gl. no. in l. filium. §. sed etiam. ff. de leg. præstan. q. istud est propter honorem filij. quia titulus institutionis. est titulus honorabilior ceteris. vt ibi dicit. text. & ita dicunt omnes. in d. auth. nouissima. Alia melior ratio est. propter vtilitatem filij. quia filio instituto si coheres repudiet accrescit filio per ius accrescendi. l. 1. §. si ex fundo. ff. de hæred. insti. sed si tit. legati nihil accresceret filio. l. cam quam. C. de fideic. & ita tenet doct. & o. max. Iaso. in d. auth. nouissima. col. 4. Phi. in d. c. si pater in 18. col. ponit plures rationes quas vide. Amplia dictam regulam etiam in filio ficto. sic. est monasterium. quod habetur lo co filij. c. in presentia. de prob. Et in filio legitimato. quia debent habere leg. honorabili tit. institutio. in auth. si qua mulier & ibi sal. C. de sa. fan. eccl. refert & sequitur. Iaf. vbi §. in 4. col. Suffic. tamen si pater dicat relinquere filio tit. institui. vel q. dicat institui. licet non dicat hæredem. Phi. in d. c. si pater. in 18. col. Fallit dicta regula in testamento. patris condito inter liberos. ita tenet. gl. in d. auth. nouissima. Azo. in summa. C. de inoff. test. gl. in c. si pater. de testa. in 6. Butr. in c. reinutatus. de testa. mathes. no. 104. & istam partem. per multa firmat Iaf. in d. auth. nouissima. in 5. col. & seq. vbi dicit q. credit eam vtriusq; mam & si casus occurreret sic consideret & iudicaret. adde Alex. in 5. vol. conf. 168. in 2. col. & conf. 176. in vlt. col. Contrarium tamen indifferenter. tenent legiste & cano. vt refert ipse Iaf. ibi allegan. infinitas. auctoritates. maxime. Alex. in l. inter cætera. ff. de lib. & posthu. & dicit. Iaf. q. pro certo ista est communis sententia legistarum & canonistarum. per qua nil aliud allegatur nisi generalitas illius §. aliud quoque capm. vide politum. in l. filium quem habentem. in 46. col. & seq. C. fam. mil. excisc. Possent op. concordari. q. tunc non valeat vt testamentum. sed vt voluntas intestati adeo q. iudex aditus in iud. fam. er. tenet. illa seruare inter liberos ita Alex. in d. cōf. 168.

Fallit secundo. in testamento condito ad pias causas. quia non est necesse. q. filio relinquatur. tit. instit. Bar. in repet. l. 1. in 2. q. quinte partis prin. C. de sa. fan. eccl. Et est ratio quia in testamento ad pias causas non attendimus ius ciuile. sed solum ius gentium. c. cum effes & c. reatum de testa. sed q. filio debeat relinquere tit. instit. istud est de micro iure ciuili & non de iure gentium. & ita tenet Bal. ibi. Petr. de Anch. & Imol. in d. ca. cum effes. math. in d. no. 104. alias 116. Alex. in d. l. inter cæte ra. vbi dicit q. ita communiter tenetur. quamuis solus sal. tenuerit. contrarium. in d. l. 1. & ita refert & sequitur. Iaf. in d. auth. nouissima. in 5. col. ibi 2. illud consumo. Contrarium tenet. subtiliter. per multa. Barb. in 3. vol. conf. 38. in 2. col. & sequenti.

Fallit tertio. quando relinquatur. tit. legati. & subiiceretur clausula. Et omni alio meliori modo. & c. quia propter istam generalitatem verborum valeret testamentum per ius ac si filio relicto fuisset tit. institui. ita vult Bal. in l. quorties. vers. sic. quero si pater. C. de hæred. insti. Pau. de Cast. in 2. vol. conf. 347. incip. super puncto quo queritur. Alex. in l. nam quod §. non omnis. ff. ad treb. Hypo. sing. 36.

Contrarium tenet. Phi. in d. c. si pater. in 20. col. vers. nono queritur.

Fallit quarto. quando sta. augens vel minuens legitimam. diceret talem legitimam sic aucta vel diminuta. debere relinquere filio. quia sufficeret quoquo relicti tit. ita Bal. in l. maximum vitium in 4. col. vers. vlt. queritur. de tali q. C. de lib. pte. sequitur. & valde commendat. Pau. de Cast. in l. si §. in computatione. C. de iur. delib. Et propterea dicit. Bal. q. in d. c. reinutatus. de testamen. illa leg. consuetudinaria potuit relinquere filio quocunque titulo. & idem in effectu tenet ipse Bal. in c. cum non liceat. col. vlt. de præscript. & ita in terminis tenet Ludov. Rom. conf. 399. incip. vt præsens consultatio.

Contrarium tenet ipse Ludovic. sibi contrarius in l. si quis priore. ff. ad trebel. Imol. in l. si vero. §. de viro. in 1. membro principali. solut. mat. Alex. in d. §. non omnis. & in d. l. inter cætera. Iason. qui dicit ita tenent. contra Bal. in d. authentica. col. 6. & 7.

Fallit 5. secundum Bal. in l. si adalta. C. de hæred. actio. quando pater reliquisset filie centum. & prohibuisset eam plus petere. nam quamuis non dixerit iure institutionis. tamen valebit. & idem vult ipse Bal. in add. Spe. tit. de instr. edit. vers. filia. seq. Lu. Ro. d. §. non omnis. & Pau. de cast. d. conf. 347. & istam partem videtur tenere Alex. in 5. vol. conf. 176. & ita tenet in 5. vol. conf. 168. & in conf. 176. col. vlt. præal. Cor. conf. 298.

Sed Alexan. in d. §. non omnis. tenet contrarium. alle. Salic. etiam tenere contrarium. in d. authentica nouissima. & Imol. in d. cap. Raynutius. & alibi.

Ita tenet Iaf. in d. authen. nouissima. quia dato. quod pater ita relinqueret. intellig. reliquisse p. leg. tamen non suffic. etiam si pater

Limita tertio, quædo ex forma sta. pater pro delicto filij tenetur. ei assignare legitimam. isto. n. casu attenditur tēpus cōdemnationis filij. vt probatur text. in l. eius qui. §. 1. ver. bona quæ tunc habuit cum damnaretur. ff. de resta. de quo tamen vide latius per Iaf. ibi. & in locis per eum al. ibi & in d. auth. nouissima. in fi. 3. col. Crotus. in l. frater à fratre. in 9. col. de cond. indeb. idem.

Legitima est semis. vel triens. fm numerum filiorum. iux. illud. Quatuor aut j. dant natis iura trientem. semissem vero. dant natis quinq; vel vltra. auth. nouissima. & ibi no. C. de inoff. testamento. & ibi Iaso. dicit quomodo debeat computari leg. pro ingratis. vide etiam Ang. conf. 142. inci. punctus tal est. quod mihi est 242. al. etiam eundem Ang. conf. 286. incip. p. clariori. quod mihi est. 287. & in conf. 299. inci. punctus talis est. quod mihi est 300. idem.

Quid si auus ex vnico filio præmortuo habeat quinq; nepotes an leg. erit triens vel semis. Alex. in 2. vol. conf. 63. dicit q. erit semis. Secus si venirent cum patruo. vel essent duo filij vnus & tres filij alterius. quia tunc venirent in stirpes. all. multa. quæ vide. & per Iaf. in d. auth. nouissima. in 16. col. adde Alex. in 5. vol. conf. 29. in 1. col. Sed pone q. pater habet duos filios vnus ex iusta causa leg. exheredatui instituit in aliqua re particulari. deñ extraneum fecit heredem vnuerſalem. filius institutus in re particulari petit sup. legitime quanta erit leg. sua. Nam cum sint duo. leg. amborū est triens. nūquid iste filius habeat totum trientem. ita q. portio exheredati sibi accrescat an vero solum habeat dimidium trientis & sic an in leg. habeat locum ius accrescendi. Alex. ponit late hanc q. in l. plane. §. si duobus. ff. de leg. 1. & ibi etiam Iaf. & videntur concludere. q. portio iuste exheredati accrescit alteri & sic quod habeat totum trientem. de quo etiam remissive tamen. per ipsum Iaf. in d. auth. nouissima. in 5. col. idem.

Se. d. quid si pater habeat quinq; filios. Sed eorum vnus est iuste exheredatus ita q. succedere non potest. vel est ordinis fratrum minorum. vel aliter inhabilis nunquid computabitur. in nu. filiorum. vide in locis præal. idem.

Et de illa. q. de filia prohibita succedere per sta. an computetur. in nu. liberorum que ad leg. vltra al. per Iaf. in d. auth. nouissima. vide quæ dixi in sta. sub rub. filia dotata. q. 28. idem.

Quid si filia recepta dote repudiasset hæred. patris an computetur in nu. filiorum quo ad augeñ leg. filijs. Iaf. in d. auth. nouissima. in fi. 5. & in pr. 16. col. al. remissive. Bar. & Ang. in l. pap. §. vnde si quis. & Ang. in §. quoniam autem 4. ff. de inoff. testamento. & Bal. in d. auth. nouissima. in 6. q. & in l. vnica §. in 1. C. de cad. tol. & alia de quibus. per Alex. in d. §. si duobus. & Cu. conf. 160. incip. stante sta. vincentie quod mihi est 35. adde q. Bal. in d. auth. nouissima. hoc dicit in 7. q. Ad vñ aduerte. quia portio quæ auferitur per sta. filiabus maritatis: non accrescit alijs filiabus sed mascul. quorum tēpla. excludunt maritate. vt dixi. in d. q. 28. Et in d. auth. nouissima. Bal. in 8. q. tangit quæstionem. Quidam habens duos fratres & matrem fecit testamentum. in quo fratres præterit matrem instituit in 20. extraneum vero reliquit hæredem vnuerſalem. non turpem personam quo casu fratres non possunt aliquid petere. l. fratres. C. eo querit quanta erit leg. matris. in totus triens. an pars trientis. & concludit q. erit totus triens. & illi fratres qui bene succederent ab intestato firatrum matre. tunc cōditio testamēto. in nihilo nocet matri. & ex hoc tradit Bal. ibi regulam mg. falem. in hac materia. q. leg. est tertia vel semis. il lius partis. quam quis esset habiturus ab intestato. t. reb. sic. se habentibus ex testamento. prout se haberent ab intestato. De quo puncto. Iaso. ibi in 16. col. dicit. esse videñ. sal. ibi. in 8. q. & late per Oldr. conf. 123. incip. quidam pontius. & in alijs locis de quibus ibi per eum. Et ita limitatur. quod habetur j. §. 80. idem.

Quid autem si pater habeat quinq; vel sex filios. & tres mortui sunt. quanta erit leg. aliorum Iaso. vbi §. refert Bal. in l. non pro num. C. ad orfi. dicere. q. si illi tres sunt mortui viuo patre alij debent habere solum trientem. secus si mortui essent post patrem. tunc leg. effet semis & portio decedentium accrescit alijs. idem.

Legitima hodie filio relinquenda est honorabili tit. institutionis. Et si relinquatur. alio tit. puta legati fideicommissi. vel donationis causa mortis. diceretur filius p̄s. & testamentum effet nullum §. aliud quoq; capm in auth. vt cum de app. cog. gl. d. auth. nouissima. & ibi Iaf. in 4. col. al. gl. in §. iam autem. & ibi Ang. Arc. & in §. j. insti. de inoff. testamento. gl. in l. 3. §. sed vt. quæ loquitur. de duobus imperialibus. ff. de mino. Alex. in 3. vol. conf. 76. in vlt. col. Phi. in c. si pater. in 18. col. de testa. in 6. Et quæ sit ratio. quia filio debeat relinquere. tit. institutio-

nis. dicit. gl. no. in l. filium. §. sed etiam. ff. de leg. præstan. q. istud est propter honorem filij. quia titulus institutionis. est titulus honorabilior ceteris. vt ibi dicit. text. & ita dicunt omnes. in d. auth. nouissima. Alia melior ratio est. propter vtilitatem filij. quia filio instituto si coheres repudiet accrescit filio per ius accrescendi. l. 1. §. si ex fundo. ff. de hæred. insti. sed si tit. legati nihil accresceret filio. l. cam quam. C. de fideic. & ita tenet doct. & o. max. Iaso. in d. auth. nouissima. col. 4. Phi. in d. c. si pater in 18. col. ponit plures rationes quas vide. Amplia dictam regulam etiam in filio ficto. sic. est monasterium. quod habetur lo co filij. c. in presentia. de prob. Et in filio legitimato. quia debent habere leg. honorabili tit. institutio. in auth. si qua mulier & ibi sal. C. de sa. fan. eccl. refert & sequitur. Iaf. vbi §. in 4. col. Suffic. tamen si pater dicat relinquere filio tit. institui. vel q. dicat institui. licet non dicat hæredem. Phi. in d. c. si pater. in 18. col. Fallit dicta regula in testamento. patris condito inter liberos. ita tenet. gl. in d. auth. nouissima. Azo. in summa. C. de inoff. test. gl. in c. si pater. de testa. in 6. Butr. in c. reinutatus. de testa. mathes. no. 104. & istam partem. per multa firmat Iaf. in d. auth. nouissima. in 5. col. & seq. vbi dicit q. credit eam vtriusq; mam & si casus occurreret sic consideret & iudicaret. adde Alex. in 5. vol. conf. 168. in 2. col. & conf. 176. in vlt. col. Contrarium tamen indifferenter. tenent legiste & cano. vt refert ipse Iaf. ibi allegan. infinitas. auctoritates. maxime. Alex. in l. inter cætera. ff. de lib. & posthu. & dicit. Iaf. q. pro certo ista est communis sententia legistarum & canonistarum. per qua nil aliud allegatur nisi generalitas illius §. aliud quoque capm. vide politum. in l. filium quem habentem. in 46. col. & seq. C. fam. mil. excisc. Possent op. concordari. q. tunc non valeat vt testamentum. sed vt voluntas intestati adeo q. iudex aditus in iud. fam. er. tenet. illa seruare inter liberos ita Alex. in d. cōf. 168.

Fallit secundo. in testamento condito ad pias causas. quia non est necesse. q. filio relinquatur. tit. instit. Bar. in repet. l. 1. in 2. q. quinte partis prin. C. de sa. fan. eccl. Et est ratio quia in testamento ad pias causas non attendimus ius ciuile. sed solum ius gentium. c. cum effes & c. reatum de testa. sed q. filio debeat relinquere tit. instit. istud est de micro iure ciuili & non de iure gentium. & ita tenet Bal. ibi. Petr. de Anch. & Imol. in d. ca. cum effes. math. in d. no. 104. alias 116. Alex. in d. l. inter cæte ra. vbi dicit q. ita communiter tenetur. quamuis solus sal. tenuerit.

si pater expresse diceret q̄ relinquit filia pro legitima. nisi adiceret & in his eam insti. haredem. vt dicitur. j.

Et hanc partem sequitur. Phi. in d. c. si pater. in 20. col. Fallit sexto. quando pater diuideret bona sua vel assignaret cuilibet portionem suam nam est perinde ac si diceret haredem instituo. ita gl. sing. in l. quotiens. C. fam. her. Iaf. qui plura adduc. in d. auct. nouissima. in 7. col. Adde cor. qui loquitur. de parte. in conf. 298.

Vide tamen Phi. in d. c. si pater. col. 19. de testa. in 6. Fallit septimo. quando non relinquit. tit. institutionis. cederet in grauamen filij. Secus quando pater relinqueret filio alio tit. quam institutionis. fauore filij. puta quia timeret in diuicias vitæ filij paruuli. & propterea institueret alium. & grauaret per fideic. vniuersale. restitueret filio quâdo erit maior. nã valebit tale testamentum. vt probatur. in l. emancipatus la. 2. ff. de contra. tab. iuncta. l. multi. & ibi Alex. ff. de libe. & posth. Iaf. qui alia al. vbi s̄.

Vide tamen j. §. 16. Fallit octauo. quando in testamento adesset clausula. codicillaris. quæ sustinet testamentum etiam quando filius est p̄nitus p̄s. vt per Bar. in l. q. 4. ff. de iur. cod. doc. in aut. ex causa. C. de lib. prate. Iaf. vbi s̄. faciunt quæ dixi in ver. clau. codicill.

Fallit 9. de iure can. vt vult Alex. in 5. volu. conf. 168. col. 2. de quo tamen vide latius j. eo. §. 23. idem.

Quid si pater in testamento relinquit simpliciter decem filio. deinde in codicillis declarat. q̄ illa decem reliquit ti. insti. an testamentum sustinea. Bal. in l. non codicillum. circa fi. C. de testa. dicit q̄ non. per l. quod per manus. ff. de iur. cod. refert & seq. Iaf. vbi s̄. idem.

An autem sufficiat relinquire filio leg. iur. substitut. tex. est q̄ sic. & ibi Bal. in l. si filius substituta. ff. de haredi. insti. & in l. ex facto. §. luti. ff. de vul. & pup. Gl. in l. si pater impubes. & ibi Im. ff. de vul. & pup. doc. in l. si pater filium. ff. de vul. & pu. Alex. in d. l. inter cetera. Iaf. vbi s̄.

Adde tamen. q̄ si filius substituta. vulgariter vel papillariter haredi scripto d̄ p̄s. l. ex facto. §. luti. praall. l. si hares. ff. de haredi. insti. ita Iaf. in l. posthumo. C. de contra. tab. col. 2. al. Lu. Ro. conf. §. 16. incip. in casu proposito consultationis. & ita in effectu vult Bal. in 3. part. conf. 395. Oldr. conf. 171. l. dub. vide in simili Alex. l. quotiens. col. 6. ver. vide etiam in materia. 40 C. de haredi. insti. Guid. conf. 96.

Vide Cor. in 4. vol. conf. 114. vbi relat. mult. tenentib. contrarium. tener. q̄ valet testamentum. licet filius reperia. solum substitutus sub conditione casuali.

Vide etiam doc. max. Iaf. in d. l. si pater filium. in fi. vbi dicit sufficere. q̄ filius sit tacite institutus. fac. quod habetur s̄. eo. §. 14. ver. s̄llit 7.

Suffic. tamen tacita insti. ad validitatem test. ita Iaf. in l. si pater filium. in fi. ff. de vul. & pup. per illum tex. & alios quosall. licet Im. dicat illum tex. esse sing. idem.

Queritur. an sufficiat relinqui leg. filio ti. fideicommissi vniuersal. Gl. in l. cum scimus. §. cum autem. C. de inoff. testam. tenet quod sic.

contrarium tenent Bar. & doc. in d. §. cum autem. Bar. in l. ita tamen §. qui rogatus. per illum tex. ff. ad trebel. & in l. cum ex filio. q̄ antep. ff. de vul. & pup. & in aliis locis al. per Iaf. in d. aut. nouissima. col. 8. Phi. in d. c. si pater. col. 18.

Sed quid si pater relinqueret filio centum pro sua legit. vel fal. nec adieceret q̄ in his eum instituebat. an valeat testam. Bar. in auth. vnde si parens. C. de inof. testa. tenet q̄ sic. & hanc opi. tenent multi doc. relat. per Iaso. vbi s̄. Et inter cetera alle. Pau. de cast. conf. 189. incip. in casu presenti. quod mihi est in 2. vol. conf. 199. adde Bar. in conf. 151. & conf. seq. card. conf. 60. & hanc partem videtur seq. Ang. §. fi. inst. de inoff. test.

contrarium tenet expresse ipse Iaso. ibi al. multa. max. Alex. in l. 1. in princ. ff. ad l. fal. & in d. l. nam quod. §. non omnis. ff. ad trebel. & in 2. vol. conf. 70. incip. viso consilio. alias per me reddito. adde q̄ illud consilium est in 2. vol. conf. 177. adde q̄ ista partem tenet ipsemet Bar. in conf. 153. & ibi plura alle. in apo. sil. idē per multa tenet Phi. in d. c. si pater. col. 19. de testa. in 6. 70

Et inter alia secundum Iaso. contra. Bar. stringit. Nam clarū est q̄ non suffic. p̄sem relinquire filie simpliciter. & tamen relinquit. simplr. s̄mper intellet relinquire. pro leg. vt declarat Bar. in l. in 4. ad l. fal. ergo etiam non suffic. relinquire. filie pro leg. quia exprimi. illud quod omnino tacite inerat. & per ista secundum Iaf. confundi. decisio Bal. in l. si aulta. C. de hared. a. 2. de qua feci mentionem. s̄. adde quod istam rationem adduc. Alex. in d. conf. 70. Idem.

Nunquid si pater. relinquit filio. pro sua benedic. an habeat perinde ac si reliquisset tit. insti. Alex. in d. §. nō omnis. tenet 80

quod non & in d. conf. 70. Imo. in l. his verb. §. fi. ff. de hared. in stir. & ita tenet Iaf. in d. aut. nouissima. in 9. col. Phi. in d. c. si pater in 18. col.

Contrarium tenet Card. in conf. 60. Sed quid si ignarus notarius dicat in testamento. quod pater relinquit filio. iure restitutionis. Bal. in l. si cum ante. C. de don. ante nup. dicit quod valet testamentum. & istud per pulchra similia. tenet Iaf. vbi s̄.

Fac. quod dixi in ver. verba dubia. §. 12. & ita etiam dicit. i. p̄se Iaf. in l. si tibi pecuniam. in 3. col. ff. si cer. pe. idem.

Sed an ad validitatem testamenti. sufficiat filium esse institutum. in re sua propria. Iaf. in l. scimus. in 1. col. C. de inoff. te. al. multa. & tenet quod non. inter cetera al. Alex. volu. 3. conf. 20. incip. ponderat. his.

Secus secundum. eum ibi si pater. institueret filium in re aliena etiam scienter. vt ibi per eum. idem.

Quid si pater dicat. instituo titium. & volo quod sit contentus. quod filius meus sit institutus in tali re. an valeat testam. Iaf. in l. quotiens in fi. C. de hared. insti. dicit quod nō. al. multa maxime. Alex. ibi.

Nunquid autem de iure canonico sit necesse relinquire leg. filio iure institutionis? Alex. in d. l. inter cetera. dicit. quod communis op. est. quod sufficiat relinquire. quoquo relicti titulo. Et ita tenet in 5. volu. conf. 168. in ver. praterca dicit Bal. & in conf. 176. in vlt. col.

Sed Iaf. in d. aut. nouissima. in 9. col. dicit quod licet. Alex. vbi s̄. dixerit hanc esse communem opi. tamē credit quod contraria op. sit communior. & inter cetera al. Alex. sibi contrarium tene. hanc op. in d. conf. 70. in 2. vol. licet alias alio numero. & ita etiam vult ipse Iaf. in rubr. ff. sol. ma. in 7. col. vide latissime Phi. in c. si pater. in 16. & 17. col. de testa. 16. vbi videtur sequi hanc opi. idem.

Querit deinde Iaf. quid de verbo relinquo. & distinguit aut adiici. vniuersitati bonor. & importat institut. aut adiici. certe rei vel quantitati & non importat institutionem sed legatum. vt dixi in ver. institutio §. 1. & 2.

Et propterea infert quod verbum relinquo. relatum ad dotem. relictam filia. in testamento. non trahi. ad institut. de quo etiam dixi in d. ver. insti.

Querit etiam Iaf. quid si testator reliquit filia centum simpliciter & mandat testamentum aptari dictaie. sapient. an sapiens possit adde. scilicet ti. institut. vide per eum. & quæ dixi in dictionario. in ver. dictamine sapientis. & Phi. in d. c. si pater. in 21. col.

Quid si pater in testamento dicat relinquo filio centum iure insti. Alex. vol. 4. conf. 105. in vlt. col. versic. Non ob. quod quinto. tenet quod valeat testamentum. max. si relinquatur illa centum filie pro parte sua iure insti.

Et subdit ibi Alex. quod verbum relinquo. relatum ad filium refera. ad institutionem etiam si sit adiectū certe rei vel quantitati. adde Alex. in 5. volu. conf. 176. in vlt. col.

Vide in materia de verbo relinquo. Phi. in d. c. si pater. in 22. col. & seq. idem.

Sed nunquid parentibus relinque. sit honorabili tit. institutionis solus Bar. in d. aut. nouissima. tenet q̄ non. & dicit ibi Iaso. q̄ mira. q̄ ex tam frequenti caterua legistarum & canon. Bar. nullum amicum inuenerit. qui tenuerit cum eo. Subiic. q̄ licet com. opi. sit contra Bar. pro qua com. opi. multa addu. tamen disputat. videtur sibi q̄ opi. Bar. sit vera. moue. pulcher rimis rationib. & fundamentis. & pro com. opi. adde Bened. conf. 30. & conf. 85. & Phi. in d. c. si pater. col. 21.

contra Bar. tenet etiam Ang. in §. fi. insti. de inoff. test. idem. Et in fratre instituta turpi persona. an sufficiat si quid sit relictum fratri quoquo tit. Cor. not. tenet q̄ sic. in 4. volu. conf. 176. col. 1.

Si filius relinquat matri iure insti. rem aliquam. & disponit q̄ post mortem matris illa res perueniat ad alium. hares cenfe. grauatus de redimendo illam rem. & soluen. haredib. matris vsque ad leg. & demum tenebi. illam rem dare leg. ita dicit se consuluisse Son. in l. paulus. la. 2. ff. de reb. dub. per l. si feruus. §. qui margaritas. ff. de le. 1. idem.

Sed an insti. fieri possit in proprietate. sine usufructu. Lud. Rom. conf. 312. & conf. 516. tenet quod non.

adde q̄ si adiic. grauamen circa usufructum. q̄ illud reit. quo ad leg. l. omnimodo. C. de inoff. test. cum aliis al. per Iaf. in d. aut. nouissima. col. 14. idem.

Quid si contra. an insti. possit fieri in usufructu? Bal. not. in 4. part. conf. 162. tenet q̄ non. vide Philip. in ca. si pater. col. 8. de testam. in 6.

Vide aliquid per Iaso. vbi s̄. col. 14. ibi nunquid autem eō. Substitu

Substitutus autem filij potest grauari in leg. Iaf. pulchre in l. cohæredi §. cum filia. in 1. col. de vul. & pup. Alex. in 1. vol. conf. 67. & in 3. vol. conf. 12. in vlt. col.

Nunquid autem filia possit hares institui in sola dote habita. Iaf. vbi s̄. in 14. col. tenet. q̄ sic. al. infinitas auctoritates quas vide. Adde Alex. in 5. vol. conf. 176. in vltim. col. Guido Pape conf. 98.

Non tamen debent seu possunt filius vel filia institui in dote materna. quia illa in totum est filiorum. & si in illa institua tur. insti. est nulla. Iaf. vbi s̄. in 15. col. al. Bal. in l. cum scimus. in vlt. col. in 4. q. eo. tit. & Bald. & imo. in l. sius quoque ff. de hared. insti.

Sed quid si pater instituat filiam in dote quam dedit. & tamen nullam dedit. Bal. in 3. par. consil. 12. tenet quod insti. fit nulla. vide per eum.

An autem stantesta. q̄ filia dotata non succedat. vel mater existentibus filiis vel agnatis. Prohibetur. petito. legitima. Iaso. late ponit in d. auct. nouissima in penul. & vlt. col. Tu vide quæ latius dixi in trac. statutorum statuto. sub rub. filia dotata. q. 14. idem.

Suffic. filium esse in legitima institutum. l. omnimodo. & l. quoniam nouella. & l. quoniam in prioribus. C. de inof. testamento. Pan. in 2. part. conf. 15.

Imo suffic. ad validitatem testamenti. q̄ sit institutus in vno nummo. licet possit agere. ad supp. leg. §. ceterum. in auth. vt cum de ap. cogno. & est gl. in eodem auth. in §. aliud quoque cap. m. & in l. 3. §. sed vtrum ff. de mino. quæ loquitur. de 12. imperialibus. & ita in effectu vult Pan. in 2. part. consil. 111. in fin.

Et q̄ instituto in minor quantitate quam sit leg. comparatius agendi ad supp. tenet in specie Iaso. in d. l. omnimodo. Cor. in multis locis. max. in 3. vol. conf. 265. Phi. in c. si pater. in 8. col. de testa. in 6. Ang. conf. 242.

Amplia etiam si pater prohibuit filium plus petere. & filij legatum acceptauerit quia nō ouis poterit agere. ad supp. leg. tex. est no. in §. ceterum in auth. vt cum de app. cog. Bal. Ang. & doct. max. Iaf. in d. l. omnimodo in 1. col. & idem Iaf. in l. si quando §. & generaliter. in 2. col. eo. ti. vbi plura al. max. Alex. 1. volu. conf. 69. incip. super 1. dub. Sed an tunc testamentum sit nullum. vide notabiliter Bal. in 3. par. conf. 439. & in 3. vol. conf. 8. incip. vis subtilissimis. & in 4. vol. conf. 89. incip. vt m. emphyteof. & Ana. conf. 99. inci. vis & ponderatis. idem vult ipse Iaf. in l. quotiens in 5. col. C. de hared. insti. & in l. hares. C. de imp. & al. substi. Alex. in 1. vol. conf. 128. in pr. Cor. in d. conf. 265. Bened. in conf. 73. in vlt. dubio. vide in ver. legatum filio §. 4. Ang. conf. 242.

Sed an tunc possit petere dotem maternam. vide campe. in 1. part. q. 3. & Bened. conf. 164. Oldr. conf. 297.

Amplia 2. non solum in liberis sed etiam in parētibus. imo & in fratribus instituta turpi persona. ita Iaf. in d. l. omnimodo in 1. col. & de fratribus. dix. in l. fratres. C. eo.

Amplia 3. in matre. cui minus leg. relictum est. quia potest agere ad supp. ita Iaf. vbi s̄. al. Ant. de Bu. in conf. 12. incip. abfque allegationibus.

Limita nisi in testamento esset instituta turpis persona. qa tunc filius non cog. agere ad supp. legitima. sed per querelam aut contra tab. expugnat totum testamentum. ita Pau. de Ca. in d. l. omnimodo. & idem tenet. in l. fratres. in 3. q. eo. tit. vbi plus tenet q̄ etiam si filio esset relicta integra leg. tamen instituta turpi persona. potest totum expugnare testamētum per l. panthonus. ff. si quis à paren. fuerit manu.

Sed contrarium tenet Bal. in d. l. fratres. in 4. q. & ipsemet Paul. in 2. vol. conf. 61. incip. quo ad 1. videtur dictas sorores. Repetito in 1. vol. conf. 263. & ita tenet Iaf. in d. l. omnimodo. vbi respondet. ad l. panthonus. quod loquitur quando patri nō penitus erat relictum. & sic. in terminis diuers.

Limita 2. quando. pater. qui aliquid reliquit filio vel inter viuos vel in vlt. vol. cum astrinxit per pactum. tunc odio patris. potest filius querelare testamentum. in totum. ita Iaf. in d. l. omnimodo in 2. col. al. gl. in l. si quando. §. 1. eo. tit. quam Pau. de Cast. ibi dicit. menti tenendam.

Subiic. Iaf. quod sal. ibi reprobatur.

Limita 3. iura quæ dicunt filium posse agere. ad supp. legitima non procedere. si prius accuasset testamentum de falso & succubisset & sic reddidisset se indignum testamento. qa non possit agere ad supp. ita Iaf. in l. eum qui. C. de inof. testa. post fal. ful. & Paul. de Cast. ibi. idem.

Quid si hares patris legat quid minus quæ esse debeat dos. & filia agnoscat legatum. an possit petere residuum. Paul. de Cast. in 1. vol. conf. 73. incip. licet ista. d. lisa. tenet quod sic. & 80

dixi latius. in sta. sub rub. filia dotata. q. 50.

Quæro an ille qui agit ad sup. leg. dicatur. venire contra. testamentum. Iaf. in d. l. omnimodo. per illum tex. ibi testamentum quidem firmum & c. tenet q̄ non. al. alia multa & idem vult in l. ex facto. in 13. & 14. col. ff. de vulg. & pup. Adde Bal. in 1. part. conf. 209. qui ita tenet alfan. solum d. l. omnimodo. Alex. in 2. vol. conf. 55. in vlt. col. ibi item dum. lta.

Ipse tamen Iaf. in locis præal. ponderat in contrarium facere. quod no. Bar. in l. siue ex duobus ff. de in. pat. vbi vult q̄ ille qui petit sup. leg. perit. habetur. ac si peteret contra tab. & ita secundum eum tenet Bar. in l. pater. filium. in 2. q. ff. co. & relinquit cogitañ de response. idem.

Ius petendi supp. leg. transmittitur. etiam non agnatum. Iaso. in d. l. ex facto. in 14. col. & in l. emancipata. in 1. col. C. qui admitt. al. multa. max. Alex. conf. 197. incip. viso ti. quaestiois. quod est. in 2. vol. conf. 55. vide latius in ver. hares. §. 24.

Agens ad supp. leg. potest etiam petere. fructus legitima. Bened. de perux. conf. 153. & conf. 6. Alex. in 1. vol. conf. 69. ibi super 2. & in 2. vol. conf. 7. in 2. col. in fi.

In contrarium tamen fac. quod dixi s̄. eo. §. 5. idem. De modo articulandi quando petitur. supp. leg. vide. Bar. in conf. 17. incip. forma petendi. vbi formaliter dicit dico q̄ in bonis talis tot & tot erant res. Item. quod erant tanti valoris. item quod illud relictum. non suffic. pro mea leg. portione vt ibi per eum.

Et an supp. leg. s̄nt. sit per haredem. solum. an etiam per legatarios. & fideic. vide notabiliter Cor. in 2. vol. conf. 190. in 2. dubio. & in 4. vol. conf. 148. Bened. conf. 48.

Qui petit supp. leg. tenetur. omnia imputare. Alex. notabiliter. in 5. vol. conf. 27. Sed vt materia. clarius habeatur. procedam. per quaestiones.

Quæro ig. Quid si à patre. data est dos filia. quæ viuo patre. mortua est relicta filiis. an mortuo auo isti nepotes. teneantur imputare in leg. præfatam dotem. Bar. in conf. 190. inci. pi. Gisbertus tenet quod sic. dec. conf. 181. in fi.

Contrarium tenet Bal. in l. illam. & vbi que. C. de colla. Per. de Anch. conf. lmo. conf. 315. & conf. 365. Pau. de Cast. in 1. volu. conf. 29. incip. circa 1. quaestum. in quibus locis dicit q̄ si in instrumento dotis. pater slip. est dotem filia reddi nepotes non tenentur sibi imputare quia tunc habent hared. iure matris. non autem vt de bonis aui. Cor. in 2. volu. conf. 116. in 2. dubio & conf. 190. & in 4. vol. conf. 168. Bened. in conf. 53. Barb. in 4. vol. conf. 61. in 4. col. & seq. & conf. 85.

Alex. in 2. vol. con. 142. concordat op. quod aut nepos succedit cum patruo. & tunc quia assumit personam. matris. imputabit sibi in leg. sic. imputatur matri.

Aut succedit cum aliis nepotibus sibi paribus in gradu. & tunc non imputabit & idem vult. in 1. vol. conf. 24. repetito in 4. vol. conf. 23.

Vide etiam in materia. Bal. in 1. part. conf. 200. vbi dicit. q̄ aut liberi. ad hared. veniunt. cum aliis liberis. & tunc sibi imputant dotem maternam aut cum extraneo. & non imputat.

Adde etiam Pau. de Cast. in 1. vol. conf. 109. incip. dubia de quibus & in conf. 144. incip. vis. ponderatis & in 2. vol. conf. 62. incip. dubitatio. & conf. 124. incip. dubia. & conf. 250. & seq. imo. conf. 63. Bened. de peru. conf. 53. Barb. in 2. vol. conf. 40. Iaf. in l. quoniam nouella. in 2. col. C. de inof. test. & lisa circa fi. C. de colla. Cor. in 3. vol. conf. 132. vbi dicit. q̄ esse dubiam & quamlibet partem esse sustentabilem. & aliquid per eum in 4. vol. conf. 168. Ang. in §. fi. insti. de inof. test. idem.

Quæro etiam an dos data filie computetur ei in legitima. & dic. q̄ sic. etiam si pater instituat talem filiam dotatam in leg. ita notabil. Iaf. in auth. præterca. in 9. col. vnde vir & vx. al. Bal. in l. quoniam in prioribus in vlt. col. & Paul. de Cast. in l. quoniam nouella. in 1. col. C. de inof. testa. & alia multa. adde Alex. in 3. vol. conf. 57. & in conf. 93. in fi.

Quid si instituat in dote. & leg. an tunc dos computetur. in leg. Cor. in 3. vol. conf. 200. circa tenet quod non.

Quæro præterca. an in leg. quam possunt petere. filia ex persona patris. computentur dotes relicte ab auo ipsi filia. per neptibus. de quo vide Alex. in l. in 4. in vlt. car. ff. ad l. fal. & in aliis locis al. per decium conf. 81. in 6. dubio. & est conclus. q̄ quando dotes date fuissent ab auo contemplatione. neptiū non imputantur. secus si contemplatione filie. de quo remissi ue per Alex. in 5. vol. conf. 165. circa fin. & in conf. 179. Ang. conf. 78. & seq.

An autem dos data filia mea. à patre meo. computetur. mihi in leg. Alex. in 1. vol. conf. 26. in 2. dubio. tenet quod non. Cor. in 4. vol. conf. 34. dec. conf. 66. in fi.

Fac. quod vult Alex. in 5. vol. conf. 138. vbi dicit. quod donatum

natum ab auo nepoti censetur. aduentitium.

Contrarium tenet ipte Alex. in 4. volu. conf. 3. i. ibi, sed iux. hoc est videñ. vbi dicit. contrariam op. procedere. quando ap. pareret patrem meum non contemplatione. mea. sed filie. do. tem dedisse. in dubio autem præsuntur. contempla. mea.

Ipsa tamen Alex. in 5. volu. conf. 13. 8. præl. tenet quòd in dubio censetur. donatum contemplatione. nepotis. idem.

Queritur vlt. an in legato dotis relicto filiabus. computa. ri debeat quòd eis datum fuit per patrem. qui eo viuente. il. las maritauit. in quo dec. in d. conf. tenet q. sic. vide ibi p. eum.

Quero in super. an vestes festiue. & calia computentur in legitimam. Alex. in 4. vol. conf. 3. 1. & in 5. vol. conf. 27. tenet quòd sic. adde Paul. de Cast. in 2. vol. conf. 120.

Idem in vestibus factis. nurui. videlicet. quantum valent nunc. non autem quantum fuerunt empte. Alex. in l. alias in l. & qui. ff. de mu. & ho.

Quid de libris dic. quòd non computantur. in leg. Alex. in 2. vol. conf. 142. quòd est repetitum. in 3. vol. conf. 103.

Quid de donatione. facta filio. an imputetur. ei in leg. Alex. in 2. vol. conf. 8. tenet quòd non. Oldr. in conf. 151.

Nec vtique donatū in præmium emancipationis. leg. con. fil. 20. Alex. in d. conf. 142. Iaf. in l. si quando. §. & generaliter. in 1. col. C. de inof. test.

Limita quando don. facta filio per patrem statim valet. Secus si à prin. non valeret sed morte confirmaretur. quia tunc haberet vim relicti. & ea quæ relinquuntur in leg. computan. tur. ita Iaf. in d. §. & generaliter. in 1. col. adde Alex. in 4. volu. conf. 3. 1.

Limitat etiam ibi Iaf. procedere. quando expresse fuit dona. tum. Secus si simpliciter datum quia tunc imputatur. in legiti. ma. vide ibi per eum. Et ita Alex. in d. conf. 142. in 6. col. um. in fi.

Patet tamen donan. causa emancipationis. potest appone. re legem quòd in leg. computetur. Alex. in 4. vol. conf. 89. in 2. col. ibi & licet pater.

Adde quòd Oldr. in conf. 138. tenet. quòd datum in præ. mium eman. imputetur. in leg.

Limitat præterea. notabil. qñ. quantitas data non ascendit vsque ad legitimam. Sed si ascenderet vsque ad leg. computa. retur quamuis non esset dictum per ea quæ all. max. Alex. in d. conf. 142. idem.

Fructus percepti per filium non computantur in eius leg. Alex. in 5. vol. conf. 165. per l. licet. C. ad treb. Quòd intelligit in filiis primi gradus adde Iaso. in l. scimus circa fi. C. de inof. test. vbi dicit q. fructus percepti post mortem testatoris non imputantur. in leg. filij al. multa. Cor. conf. 265. in prin.

Matri autem computantur. Calde. in tit. de testa. consil. 4. 1. alias 369. fac. quòd vult Phi. in c. si pater. in 8. col. de testa. in 6.

An autem fructus percepti computantur in treb. vide Pau. de Cast. in 2. vol. conf. 92. incip. Quia dubia s. formata. in fi. vbi videtur velle quòd sic.

Vide tamen. Bened. in conf. 150. vbi in filiis primi gradus tenet contrarium.

Quid de scriptoria empta per patrem filio in curia roma. na an computetur ei in leg. Pau. de Cast. & Iaf. in l. omnimodo §. imputari. C. de inof. test. videntur contrariari. quia Paul. tenet. quòd sic. Iaf. videtur tenere contrarium. sed op. Pau. sequi. tur. ipse Iaf. in l. illud. in 3. col. C. de colla.

Et propterea tenet Iaf. in d. l. illud. in 3. col. quòd talis scrip. toria sit conferen. idem.

Illud quòd capitur ex substitut. fideic. computatur in leg. Alex. in 3. vol. conf. 93. in fi.

Contrarium tenet. Ang. in conf. 101. ver. sequitur. videre de centum flof. idem.

Aduentitia non computantur in leg. secundum. Bar. l. in 4. ff. ad l. fal. Alex. in 4. vol. conf. 89. ver. & illud quòd obuenit.

Quid de emphyteosi ecclesie. an imputetur. in leg. Alex. in 3. vol. conf. 8. dicit quòd non quia talis emphyteos. transit ad filios vt filios. non autem vt hæredes & idem tenet in 4. vol. conf. 89.

Sed quid de feudo & emphyteosi temporali. an compute. tur. in leg. Alex. in 5. vol. conf. 27. tenet q. sic in feudo paterno acquisito pro se & liberis. Idem vult in effectu. in eodem vol. conf. 29. vbi dicit. secus esse in feudo vel emphyteosi acquisita ab auo vel proauo. quia tunc dicitur aduentitia ergo & c. De quo etiam habetur. per Bar. in conf. 55. incip. dominus ama. tus. & in conf. 60. Vide quæ dixi in trac. feu. in rub. de alie. feu. ver. testari. fo. 50. ibi sed an feudum.

Donatum filio contemplatione patris imputatur ei in leg. Alex. in 5. vol. conf. 179.

Legitima. p. peti per filium qui renuntiauit hered. paterne si de leg. mentio facta non est. l. si quando. §. & generaliter. C. de inof. test. Ang. in l. de his. ff. de tran. & in conf. 94. in 4. col. Cur. conf. 75. in 6. col. Fel. in cap. translatio. in 1. col. de constit. Barb. in 1. vol. conf. 19. in fi. & conf. 24. in 2. col. & conf. 37. in 1. col. Iaf. in l. j. col. 5. ff. si quis in ius vo. & in d. l. de his. 1. & 2. col. & in l. a. d. in 3. col. C. de tran. & in d. §. & generaliter. Alex. in 3. vol. conf. 8. in 5. col. Ang. in §. tam autem. in fi. in d. de inof. test.

Limitat Iaf. in d. §. & generaliter. in 2. col. Nisi in generali renuntiatione interueniret iuramentum. quia vbi requiritur. sp. s. renun. & fiat generalis cum iur. iur. habet vim expressi. al. Bal. in l. 1. q. 2. C. commod. & ita in specie secundum eum limi. tat Lud. Ro. in l. 1. §. si quis ita. col. 9. & vlt. ff. de ver. ob. Subiic. Iaf. de veritate huius limira. esse videñ in l. fed & si quis. §. que situm. vbi plenius dix. ff. si quis cau. vide etiam que dixi. in ver. iuramentum. operatur. §. 2. istam limi. sequitur Bolog. in con. fil. 3. in fi.

Vide aliam limita. per Cur. iun. conf. 10. in 1. & 2. col. idem. Sed quid si pater aliquid in vita assignet eius filio qui ideo renuntiat hæred. & leg. cum iur. An filius possit petere. supp. leg. max. si bona paterna creuerint. Alex. in 5. vol. conf. 180. & seq. tenet quòd non vide per eum quia multa al. vide etiã aliquid per Iaf. in d. l. si quando. §. illud etiam. idem.

Vtque ad leg. filius reuocat donationem patris. auth. vnde si parens. vbi doct. max. Iaf. C. de inof. test. vbi in 1. col. dicit. q. per titulum lucratiuum pater non potest minuere leg. filiis. & sic multominus in totum tollere.

Secus per titulum onerosum. puta venditionis. nam pater vendeñ. omnia bona & promittit. tradere. post mortem. pos. set priuare filios leg. in totu eo. quia leg. dicitur deducto pri. omni ere alieno. l. Papi. §. 4. & §. quoniam autem 4. ff. eo. & ita in specie. al. Bar. in l. hæreditarium per illum tex. ff. de bo. auct. iu. pos. & in l. cum emancipati §. illud. ff. de colla. bo. Bal. in d. §. 4. & in l. 1. C. de inof. don. Oportet tamen tunc q. appareat de vera numeratione prætij. vnde non sufficeret patrem in in. strumento confiteri se pretium recepisse quo ad præiud. filio rum. al. lo. de pla. in §. si quis. in fi. de inut. itip. quem refert & sequitur Cepo. cau. 36. Addit fortius Iaf. q. etiam non suffice. ret confessio patris facta in testamento per quam cõfiteretur se debi. alicuius. in præiud. filij. quo ad diminuen. ei. leg. alias aperiretur via malitiis ad priuandum filios leg. al. multa. adde Alex. in 5. vol. conf. 143. & eundem Iaf. in l. si arrogator. in 1. col. ff. de adop. & in l. 1. in 2. co. ff. de eo. per quem fac. erit. & in l. nam & postea. §. sed & si quis. in 1. col. ff. de iu. iur. adde etiam Alex. in 5. vol. conf. 57.

Vide quæ dixi in ver. filius reuocat & c. & in ver. confe. pa. tris. Adde etiam q. pater non potest substituere. filio in quan. tum ascendit legitima. Lud. Ro. in conf. 134. in 3. col. cum al. liis al. in ver. substit. fideicommissaria. §. 1. idem.

aduerte tamen. Quia si pater instituat filiam in mille duca. tis. & quocumque decederet sine liberis. voluit q. distri. buerentur inter pauperes. quamuis illi mille ducati non sint vlt leg. filia. valet tamen fideic. seu substit. ita Iaf. in l. ex tribus. in 2. col. C. de inof. test. al. Raph. ful. ita consuluisset & honorè reportasse. Pau. de Cast. contra Bal. & refert q. hunc causum. la. tius refert & profequitur. ful. in l. eam quam in 5. & 6. col. C. de fideic. adde Cu. conf. 123. Vide etiam Iaso. in l. coheredi. §. cum filia. in 3. 4. & 5. col. ff. de vul. & pup. & quæ dixi in d. ver. substit. fideicommissaria. §. 1. & 2.

Tu aduerte. quia sita decif. non videtur vera. max. quia cõ. muniter doc. tenent q. in dote quæ non est vlt leg. non potest pater iniungere fideic. vt dicit. Iaf. in d. l. ex tribus. circa fi. all. multa. adde. dy. in conf. 36.

Nisi forte esset ita. excludens filias. à successione. quia tunc pater posset facere substitutionem in dote. de quo tamen vide in trac. sta. statuto. sub rub. filia dotata. q. 53. idem.

Legitima. non perditur. propter non confectum inuenta. rium. vt dixi in ver. inuentarium. §. 14.

Legitima. non minuitur. per legata ad pias causas. Alex. in 4. vol. conf. 18. Iaf. in l. si vnus. in 2. & 3. col. C. de testa. Alex. in 1. vol. conf. 45. in 4. dubio seu in vltim. col. Cor. in 4. vol. conf. 148. Bened. in conf. 19. Calde. in tit. de testa. conf. 33. alias 361. idem.

Legitima non potest peti. per filiam monialem. quando pa. ter elemosynam posuit super altari. Fel. in c. non satis. extra. de simo.

Legitima an possit dari in pec. inuito filio. Alex. l. non am. plius §. cum bonorum ff. de leg. 1. per infinita quæ al. determi. nat quòd non.

Et po

Et po

Et po

Et po

Et ponit ibi Alex. remissive. an leg. possit assignari in vna re an vero debeat assignari portio cuiuslibet rei.

In quo aduerte quia cum. in conf. 132. dicit. q. filius potest accipere leg. in qua re velit al. Cy. in auth. res quæ C. commu. na de leg. & Bal. in l. scimus §. repletionem C. de inof. testa. Idem videtur tenere Bal. in 1. parte conf. 86. & in 3. part. conf. 189. vbi tamen dicit q. in tali detrachione debet concurrere arbit. boni viri. Et q. filius possit pro sua leg. eligere quam rem velit. tenet. Bolog. in consiliis ana. conf. 103. in fi. al. Iac. de Arc. in l. marcellus §. res quæ. ff. ad treb.

Et ita tenet Alex. in 1. vol. conf. 125. circa fi. vbi per multa quæ al. tenet q. filius habet electionem. dum mō eligat rē mediocrem. idem vult Bened. conf. 78. col. pen. in fi. Lud. Rom. conf. 277.

Adde in materia Pau. de Cast. in 2. vol. conf. 255. incip. vis omnibus. circa fi. vbi dicit. q. leg. non potest dari in quãtitate. nec etiam debet capi de singulis rebus propter incommodita. tem sed debet capi in vna vel duabus. vel tribus rebus cõcur. rente æquitate. vel vt iudici videb. r.

Cor. in conf. 265. in 1. col. dicit quòd leg. debetur. de corpo. ribus hæreditariis & idem & clarius vult in conf. 282. col. 1.

Et Cor. in d. conf. 282. determinat q. filius grauatus restitue. re. hæred. non potest detrachere leg. nec quam vult sed debet detrahi iudicis officio. Et q. debeat detrahi arb. iudicis. tenet. Bolog. in conf. 59. in 1. col. Oldr. in conf. 113. Iaf. in d. l. scimus in 2. col. dicit quòd filius potest dicere. nolo leg. in pec. sed volo de rebus hæred. Et potest eligere mediocrem. non ta. men illam quam testator alteri legauit. nisi forte legasset om. nes meliores vide ibi per eum. & in l. filium quæ habentem. in 9. col. C. fam. ercisc. Adde dec. idem per omnia tenentem. & multa allegantem. in conf. 81. in 7. dubio. Et q. non possit eligere rem per patrem legatam. tenet Alex. in 5. vol. conf. 12. Ben. in conf. 32. & conf. 55. in fi. vide Cor. in 4. vol. conf. 178. ver. venien. ad 4. imo. conf. 112. in pe. col. Bal. in rub. in 1. col. de re. diu. Aduerte tamen quia non potest filius pro sua leg. propria authoritate rem hæred. occupare. Alex. in 4. vol. con. fil. 134. idem.

Leg. causa ordinariè tractan. est Iaf. in l. si quis suo. per illum tex. ibi sed expectato iudiciorum Iaf. in l. si quis suo. per illum tex. post Bal. Iaf. & Pau. de Cast. ibi.

Valet tamen libellus per quem petit quis simpliciter leg. sibi restitui. ita Iaso. in d. l. si quis suo per illum tex. in ver. restitue. post Bal. ibi & in ca. conuereute in vlt. col. post Inn. de of. ord. & idem vult ipse Iaf. in rub. ff. so. ma. in vlt. col.

Et nota. quòd illa. l. si quis suo. est sing. quia qui patitur. se vocari in iud. pro leg. vsque ad sententiam. condemnatur in triplo. secundum Iaf. ibi. idem.

Pro leg. non competit hæred. petitio Curt. conf. 13. in 3. & 4. col. vide Iaf. in l. omnimodo. in 1. col. vbi dicit. q. ag. condi. ex illa. l. & q. formam libelli ponit Ang. in §. tam autem. in fi. eo. quando petitur. supp. leg. de quo vide Bar. in conf. 17. vbi ponit formam articulandi & q. petat cõdictio ex lege. & sic actio personalis. quæ non sequitur. fundum. tenet. Cor. in 4. vol. conf. 148. & Bolog. in conf. 59. in 1. & 2. col. idem.

Filius non potest acceptare leg. & hæred. repudiare. Pan. in 2. parte conf. 90. allegat Bar. in l. gerit. ff. de acq. hære. De quo articulo. vide Iaf. in auth. vnde si parens in 2. col. C. de inof. te. vbi per illum tex. dicit q. filius potest acceptare leg. per viam cõtractus. & respucere hæred. patris secus esset si tir. hæred. obueniat. quia tunc non potest leg. acceptare quando residu. um accepit. l. 1. & 2. ff. de acq. hæred. Nisi in residuo habeat substitutum. l. si libertus patrono. ff. de bon. lib. al. multa. max. Are. subtiliter. in conf. 160. incip. longa est ista consultatio. Vi de etiam eundem Iaf. in l. hæres instituta. C. de imp. & aliis sub. sti. vbi dicit. q. si filius renuntiauit hæred. patris ex testamento vel ab intestato. tamen potest leg. suam petere. al. multa. Et in materia. vide eundem Iaf. in l. 1. in fi. 14. & in prin. 15. col. ff. de vul. & pup. vbi fac. duas concl. 1. q. ad hoc vt filius possit face. re separationem leg. sue à reliqua hæred. duo copulatiue re. quiruntur 1. q. habeat substitutum. 2. q. hæreditas sit graua. ta oneribus. Istis concurrentibus. potest filius. ex institutione capere. leg. sine onere & reliquam partem. relinquere. hæredi substituto. Secunda conclusio. est. q. si filius institutus non haberet substitutum vulgarem. vel si haberet. non est graua. tus oneribus. non potest acceptare leg. & reliquam repudia. re. & ad istud al. multa. max. Alex. in 1. vol. conf. 75. & Are. in d. conf. 160. Bolog. in conf. 50. Vide etiam Bal. in 4. parte. con. fil. 73. vbi dicit. q. repudianti nō debetur. leg. & aliquid per eū in 1. parte. consil. 257. Adde notab. Paul. de Cast. in 2. volu. conf. 257. & conf. 349. alias 347. Vide etiam Ang. in §. fi. ver. 80

quid autem. insti. de hære. qual. & d. fa.

Limita præmissa. in eo qui est hæres & legatarius quia po. test acceptare legatum & hæred. respucere. ita Iaf. in l. qui filia. bus §. si vni de leg. 1.

Legatum autem non possit pro parte acceptare. Iaf. in l. le. gatarius. de leg. 1. idem.

Nunc quæro nunquid iuri agendi ad supp. leg. præscriba. tur. quinquennio? Bar. in l. si quis filium. C. de inof. test. tenet quòd sic.

Contrarium in terminis tenet Bal. in 4. parte conf. 315. & in d. l. si quis filium. & in aliis locis. & hanc partem. sequit. Paul. de Cast. in 1. vol. conf. 109. incip. dubia de quibus. repetitio. in 2. vol. conf. 124. De quo vide latius in ver. præscriptio. §. 12. 1. & Alex. in 1. vol. conf. 128. in 3. col. & in 3. vol. conf. 8. in vlti. col. Bened. in conf. 40. & conf. 76. in vlt. col. Calde. in tit. de te. sta. conf. 17. alias. 345. Creñ. sing. 128. Bal. in l. nam & is. ff. de inof. testa. idem.

Legitima est portio eius quod ab intestato debetur. seu in quo quis esset successurus. l. pap. §. quoniam autem 4. ff. de inof. test. gl. in auth. nouissima C. e. cum aliis al. per Alex. in 3. vol. conf. 93. in fi. & in 4. vol. conf. 68. in 2. col. in fi. & in 5. vol. conf. 179. in 3. col. Barb. in 3. vol. conf. 67. in 6. col. Sed quid si quis decedat cum tribus fratribus & matre instituto vno fra. tre hærede. quanta erit leg. matris. Oldr. in consil. 123. dicit q. 3. vide §. §. 12. Hæres qui pati. fe vocari in iud. pro leg. & infici. ciatur. debet condemnari. in duplo alias triplo. l. si quis. & ibi Iaf. C. de inof. test.

Legitima non est quotta hæreditatis. sed quotta bonorum Barb. in 3. vol. conf. 89. in 3. col. Phi. in c. si pater. in 9. col. de te. sta. in 6. Ang. in tit. de hæred. insti. in prin.

Legitima. parentum. quanta sit vide phi. in d. ca. si pater. in 8. col. de testa. in 6. vbi dicit quòd est tertia eius quod habituri essent ab intestato. Vide §. §. 12. idem.

Legitima qua debetur. filio propter ingressum religionis factum per patrem. quando debeat. filio. vide per Pan. in c. cum scimus. de regula. & in c. transmisit. nu. 6. qui fil. sint leg. & §. eo. §. 1. ver. Amplia. & ver. limita 2. Cor. in ver. legiti. ma. An pro supp. legitime. sit ageñ contra hæredem. & legata. rios. vide Ang. in §. j. in fi. de inof. testa. ver. quæro. an talis peti. tio. idem.

Legitima priuari filios propter delictum patris dixit fer. nand. Tolosan. in rep. l. in Quartam 2. præfatione. col. 1. & 3. ver. c. & nu. 8. Iodoc. prac. crim. c. 62. nu. 9. & seq. cuius con. trarium & verius secundum communem q. filius referetur legitima scribit Clar. in pract. Crim. q. 78. ver. videndum est. ver. sed certe vbi dicit hoc de iure obseruañ. etiam si statutum simpliciter & sine vlla reseruatione imponeret pœnam con. fiscationis bonorum. secundum magis communem per Rol. conf. 97. post nu. 29. lib. 2. non tamen referatur dimidia. sed illa tantum pars. que filius regulariter debetur in bonis patris. scias tamen inquit Clar. ibi q. in bonis matris. quando confis. cantur per eius delictum. filij nihil habere debent. per text. in l. de bonis matris. C. de bon. proscrip. Quam concl. declara. vt per Aret. in §. interdum. nu. 13. & seq. in fi. de hæred. quæ ab in. test. & vide Clar. in d. pract. §. hæres ver. & scias. & in §. læsæ maiestatis. ver. prætereaver. he autem pœne. vbi q. pœne que imposita sunt à l. quisquis. C. ad l. iul. maieft. filiis eorum qui committunt crimen læsæ maiest. restringi debent. cum sint cõ. tra regu. iuris communis. qua cauetur. vnum pro alio in deli. ctis puniñ. non esse. & ideo tales pœnas locum non habere contra filias foeminas. secundum communem ibi relatam. v. bi q. habent etiam locum in filiis naturalibus. sed non in filiis natis vel conceptis ante delictum patris. iux. benigniorem o. pi. In filio autem concepto post bannum ex hoc crimine pa. tri datum. certum est locum habere. & ideo dañ non esse legi. timam. ex communi per Boss. tit. de crim. læsæ maiest. nu. 13. 8. Quibus adde. q. habent etiam locum dictæ pœne contra ne. pòtes. intelligendo. vt per Clar. d. §. læsæ ver. fuit etiam aliq. uo & ver. seq. Boss. d. tit. de crim. læsæ maiest. nu. 134. & seq.

Legitimus ille dicendus. qui ex matrimonio contracto in facie ecclesie nascitur. oportet enim dicenti contrarium. nō solum inter parentes matrimonium non posse subsistere. sed etiam malam fidem amborum probare. Coua. in epi. 4. c. 8. §. 3. nu. 2. com. dicit ex Pan. & præposi. in c. peruenit. qui filij sint legit. B. Villal.

Concor. cum l. 1. tit. 13. par. 4.

Nota. q. si pater nominat filium suum legitimum in testa. mento. non tantibus filiis legitimis. efficitur legitimus. viua matre habili ad contrahendum matrimonium. Boe. dec. 240. nu. 16. vsque ad num. 19. commuem dicit. B. Villalob.

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Com. opin. Tom. ii. c 2 Legitim

Legitimus non est temere pronuntiandus nisi cum legitimo contradicatore, idem ibi comm. dicit ex Anch. & abb. in c. causam que q. fil. sint leg. tamen sententia lata pro vno fratre, omnes alios fratres comprehendit, l. 19. tit. 2. par. 3. idem. Legitimus ex matrimonio præfertur legitimo per principem post natiuitatem legitimi, idem Couar. in d. c. 8. §. 2. nu. 28. com. dicit. idem.

Concor. cum l. 12. Tau. Nota, quod ius legitimatis non præscribitur per quinquenium à morte patris. Idem ibi. §. 3. nu. 1. com. dicit. nec obstat l. 2. §. tit. 29. par. 3. quæ loquitur in libertate. idem.

PRO. legitimus, id est, quod ex mente legis est l. nominis & rei. §. verbum ex legibus, ff. de verb. sig. Bellon.

PRO. legitimus est etiam quod à lege confirmatur in l. legitima. ff. de pac. in l. lege obuenire. ff. de ver. sig. reg. actus legitimi. vbi Dy. ff. de reg. iur. Bellon.

PRO. legitime factum poenam nullam meretur in l. Grac. C. ad le. iul. de adult.

OB. contra de le. 2. C. de fec. nup. & §. fi. in auth. de resti. vbi legitima dicuntur nuptiæ ante annum, & tamen puniuntur, & sic aliquid est legitimus quod poenam meretur.

SOL. ibi matrimonium non punitur. sed nimia festinatio.

OBIE C. secundò contrà de l. quoties. C. de rei vend. iuncta l. cum qui duobus. ff. ad l. corn. de fal. vbi qui eandem rem in solidum duobus vend. poena falsi punitur, & tamen iure & legitime dicitur distracta.

SOL. aut loquimur de iure, respectu ðctus venditionis, & traditionis, & tunc procedit d. l. quoties. aut verò respectu de licti, & tunc non iure fit, imò faciens punitur. d. l. cum qui. & ira Bald. in d. l. quoties.

OBIE C. tertio & vltimo opponitur de l. vnica. C. ne tut. vel curat. vec. cond. iuncta l. vnica. rem alie. ger. vbi tutores, vel curatores liberè possunt res suas, licet obligatas pupillis, alienare, vel obligare, & tamen si tutores vestigialia publica conduxerint, poena falsi puniuntur, ne pluribus in solidum res suas videantur obligare, & sic legitime factum punitur.

SOL. dic. quod in d. l. vnica. ne tut. vec. condi. speciale est in contractu vestigialis. vel dic. quod text. in d. l. vnica. rem. alien. ger. non dicit, quod non teneatur hac poena. Bellon.

Legitimi hæredes proprie, & expresse dicuntur etiam testamento instituti, si hæreditas alioquin ad eos ab intestato reditura fuit, vt frequenter placitum ex multis iuris interpretibus attestatur doctor meus Ari. Pinel. in l. 2. nu. 8. C. de bo. mater. Vnde cum emphyteusis alicui, & legitimis illius hæredibus concessa proponitur, atque idcirco solum hæredibus proprie legitimis, hoc est, ab intestato successuris præstita intelligitur, vt commune fantur Guiel. in c. Raynu. ver. & vxorem. n. 7. de testa. curt. iun. in l. 1. nu. 1. ad fi. C. quand. non per. part. Oliuer. in pr. nu. 1. in l. inst. de succ. ab intest. Ari. Pinel. vbi §. n. 9. & alij proculdubio admittentur iuxta superius laudatos. E. S.

Legitimandi facultas respectu potestatis, est fauorabilis respectu legitimati, est odiosa. idem ibi n. 47. com. dicit, & idem non extenditur, curt. iun. conf. 7. 5. commu. dicit. Alc. in parado c. 16. concludit quod respectu patris, est odiosa: & respectu filij, est fauorabilis. B. Villal.

Legitimandi potestas data post mortem patris, non intelligitur concessa in præiudicium fideicommissi, curt. iun. conf. 83. nu. 10. com. dicit. idem.

Legitimandi habens facultatem. nõ potest proprios filios legitimare. Coua. in epist. 4. c. 8. §. 8. nu. 21. com. dicit. ex Dec. in c. 3. de proba. idem.

Legitimandi habens potestatem natos ex adulterio, item & ex incestu potest legitimare, si ambo concurrant in vno. Alcía. de verb. obl. ff. num. 46. l. 2. com. dicit. idem.

Nota, quod si concedatur facultas legitimandi alicui pro se & filiis, filij in vita patris possunt legitimare, Anto. Ru. in l. Gal. l. §. quidam recte. ff. de li. & posth. com. dicit ex l. in d. §. quidam recte, quam intelligit, nisi aliàs acquisita sint pro se, filiis & hæredibus, quia tunc filij admittuntur ordine successiuo ex Franc. curt. iun. conf. 73. idem.

Nota, quod habens facultatem legitimandi, non potest legitimare sine causa: etiam si habeat amplissimam potestatem: quæ in summo pontifice non requiritur, curt. iun. conf. 75. nu. 4. comm. dicit. Et vide in ver. dispensatio. nu. 67. cum seq. idem.

Legitimare filium proprium spurium comes Palatinus, aut habens potestatem legitimandi potest, secundum Bald. in l. si consul. nu. 8. ver. 4. quæstio est in 1. l. et ff. de adop. & emanci. pa. Cuius sententiam Alex. de Imo. consulendo sequitur in conf. 188. nu. 1. in libr. 5. conf. Sed sententia communis est in

contrarium per gl. in c. per venerabilem. in verb. Regi gratia. ext. qui filij sint legitimi. Pe. de Anch. in conf. 320. nu. 6. Soci. Sen. in conf. 95. in 4. vol. conf. Dec. in l. qui iurisdictioni. ver. & regula supradicta. nu. 1. §. ff. de iurisd. om. iud. & in c. ex literis. 3. nu. 14. ver. sed tamen in hoc communis opi. ext. de probat. & nouissime moder. in add. margin. ad conf. Alex. d. conf. 188. in verb. potuerit. Licet Zaf. arbitratu fuerit, has doct. discrepantes sententias in concordiam facile reduci posse. Si enim legitimatio fieret sine causæ cognitione, quia nullius præiudicium vertitur, tunc credit ipse doctrinam Baldi esse veram: si verò egeret causæ cognitione, tunc non posset legitimare in d. l. qui iurisdictioni. num. 2. ver. per hanc limitationem. Kirchouius.

Legitimari posse per rescriptum principis, & alterius non recognoscen superiorem, quouscunq; illegitimos: etiam natos ex damnato coitu, & hoc esse plenitudine potestatis, etiam stant filij legitimis, & naturalibus, habetur in c. per venerabilem qui fil. sint leg. circa pr. vbi abb. & doc. & ex hoc inferitur, teste Bal. in l. 1. C. de iur. aur. anul. imperatorem posse deducere de non esse, ad esse, & hanc esse communem opin. trahit Alex. conf. 187. nu. 1. lib. 5. Soc. conf. 87. nu. 20. lib. 3. Quam concl. procedere dicunt doc. vbi in rescripto apposita sit clausula non obntē tali lege: quam tamen generaliter sufficere nota. dec. conf. 55. nu. 5. Soc. conf. 47. nu. 27. lib. 4. & hanc communem amplectitur etiam Rosel. trac. de legit. lib. 2. in rubr. de mater legit. nu. 3. vbi attestatur de communi, quando adest clausula derog. & clausula de plenitudine potestatis, vnde dicit castr. conf. 225. filium sacerdotis posse legitimari à summo pontifice secundum communem, quia non lege diuina, sed cano. sacerdotes prohibentur vx. habere, similiter scribit abb. in d. c. per venerabilem nu. 22. papam posse legitimare prolem susceptam ex matr. ðcto per clericum in sacris, vel professum, saltē legitimando vt ex tunc prædicta aut concl. de legitimatione, ampliatur, vt et legitimatio, procedat, licet non citentur illi quorum interest. Nam secūdum Bar. & communem opi. in l. gallus. §. & quid si tantum ff. de lib. & posth. vbi Soc. & las. n. 13. quatuor concl. eliciuntur. de quibus etiam per Rol. cōf. 12. n. 53. lib. 4. 1. est, vbi pater facit filium in vita legitimari, non est necessaria aliorum citatio, nisi filij legitimi, & naturales absint, qui omnino sunt citandi, teste de. ci. conf. 293. nu. 5. licet Soc. d. conf. 47. nu. 4. lib. 4. in contrarium dicat esse communem opi. & male, & nisi fiat dispensatio 2. concl. est, si pater in vita, & in testamento suo disposuisset filium debere legitimari, quia non requiritur etiam tunc citatio. 3. concl. est, vt non requiratur cita. si princeps vult legitimare, non requisitis his, de quorum præiud. agitur. 4. conclusio est, vt requiratur citatio, si mortuo patre, naturalis pater se legitimari: nam non nisi citatis illis imo & consentientibus, quibus est iam ius acquisitum non procedit legitimatio, & cum opin. Bar. transit iud. fard. dict. trac. de legit. in rubric. requisita in legit. impe. nu. 7. quicquid alij aliter sentiant, contra has communes opi. à quibus non est recedendum.

Adde Rol. conf. 12. libr. 4. vbi ponit casum legitimatiõis de eo qui natus est ex semine constituti in sacris.

Legitimare filium naturalem nulla patris dispositione adiutum nequit princeps, postquam hæreditas à iustis hæredibus adita est, quamuis possessio ab eisdem apprehensa nondum sit, vt commune constituo ex Alex. n. 29. Soc. n. 24. Ruinus nu. vlt. Galeau. ad finem in l. Gallus §. & quid si tantum. ff. de li. & posth. Fel. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 49. de constitutio. Et si contrariam opinionem comunem dicat ineptē curt. iun. conf. 174. nu. 15. Si tamen nec adhuc adita sit ab illis hæreditas, sed solum delata, secus erit: commune dicunt Dida. à Coua. de sponfalibus 2. par. c. 8. §. 9. nu. vl. Eman. à Costa. in d. §. & quid si tantum. part. 2. nu. 177. E. Suarez.

Legitimatio infantis vt fieri possit multi docto. voluerunt requiri speciale rescriptum. cum Comes Palatinus non possit legitimare infantes nisi in suo priuilegio adesserit facultas specialis ipsos legitimandi. Liubemus. C. de emancip. lib. arguendo de emancipatione ad legitimat. quod argumentum secundum communem doct. sententiam receptum est. las. in conf. 184. in 2. volu. & in conf. 40. in 3. volu. conf. Sed tamen multi alij docto. contrariam sententiam tanquam communiorē amplexi sunt dec. in conf. 55. nu. 5. & 6. las. in conf. 156. nu. 2. in 4. vol. conf. Socy. iun. in conf. 97. nu. 2. cum seq. in 2. part. Quam sententiam in vtranque partem explicat Rol. à Valle in conf. 61. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Legitimare, seu natalibus restituere ad ecclesiastica munia nequit Imperator ditioni suæ subiectos vt nec Pontifex ad ciuilia officia, vel bona profana legitimatiõis beneficium conferre

Legitimare, seu natalibus restituere ad ecclesiastica munia nequit Imperator ditioni suæ subiectos vt nec Pontifex ad ciuilia officia, vel bona profana legitimatiõis beneficium con

ferre poterit, debebuntq; idcirco clericorum filij, quò ad patris hæreditatem & ciuilia munera à Principe, non à Pontifice natalibus restitui vt frequenter placita affirmat Did. Coua. trac. de sponfalib. 2. part. c. 8. §. 8. nu. 18. E. Suarez.

Legitimandi amplissimam potestatem adepti, nequit sine causa legitimare. commune ponit curt. iun. conf. 75. nu. 4. Vt nec is qui legitimandi facultatem simpliciter à principe fuit conseruatus. poterit vel suos liberos natalibus restituere, vel alienos ad feuda legitimos reddere. communia ait Did. à Coua. in trac. de sponf. 2. par. c. 7. & 8. nu. 6. & nu. vlt. E. Suarez.

Legitimus per subsequens matrimonium, qualiscunq; etiam mater legitimi fuerit, digna vel indigna, legitima tamen vxor, succedit etiam in feudis patris. Licet alij filij naturales legitimati non admittant ad successionem feudi. Per text. in c. vnic. §. naturales, si de feud. conten. sit int. domi. & agna. in vñibus feudorum. Hanc opinionem præter ceteros per Pe. Duen. accumulatos in regul. 30. in 6. ampliatione communē dicunt Fran. à Rip. in l. ex facto. §. si quis arrogatus. n. 4. ff. ad treb. Bar. Soc. conf. 3. nu. 1. vol. 3. Matth. de aff. in d. §. naturales. las. in l. generaliter. §. cum autem n. 10. C. de inst. & sub. sti. Fran. curt. iun. in trac. feud. in 1. par. 17. q. nu. 4. 1. Et nouissime Tiraq. in trac. de primoge. q. 34. n. 53. vt refert Duen. in d. Amplia. l. Fichard.

Testamentum prius factum, rumpitur per postea legitimatum in eo præteritum. est com. opi. sec. dec. conf. 365. viso conf. fil. versu, quartò concludunt. & conf. 366. pro declaratione. versu, quartò concludunt. & esse magis communem dicunt Alex. & las. in rub. ff. de li. & posth. Intellige quando legitimatio fit, viuentē ipso patre, secus, si post mortem: quia non succedit, nisi in eo in quo reperitur honoratus, vt est tex. expref. in auth. quibus modis nat. est. leg. in §. si vero solummodo ibi in quantum eos pater scripserit. M. Charian.

Dispositio l. si vnquam C. de reuo. do. habet locum etiam in filiis legitimatis, susceptis tamen post donationem. Est vera, & firma conclusio, contra Bal. & las. sec. dec. in conf. 366. pro declaratione. versu. vlt. non obstat.

Fallit primò, nisi legitimatus fuisset iam natus tempore donationis, ita vt donator de eo verisimiliter cogitare potuerit. dec. ibidem. vers. 2. responderi potest.

Fallit secundò, in legitimato post mortem patris donantis, quia tunc citatio illorum, quibus præiudicium inferri poterat, erat necessaria: vnde per talem legitimatum non reuocatur donatio. dec. ibidem in d. const. antep. versu. vlt. non obstat. Idem. Charian.

Omnis spurius ex soluto & soluta, per subsequens matrimonium legitimatur. est com. opi. cano. in iudicando tenenda. sec. dec. conf. 160. & diligenter licet cano. repugnent magis communiter legit. q. soli naturales ex concubina legitimantur. Sed opi. cano. est amplectenda, sec. eund. ibidem. idē.

Quando legitimatio fit ad postulationem patris viuentis, tunc nec agnatorum, nec aliorum filiorum faciendā est citatio. est com. opi. sec. Soci. in conf. 42. in præfenti consultatione versu. ad sec. vol. 4. idem.

Legitimat⁹ per rescriptum succedit etiam contra testamentum vt verè legitimus. Est mag. com. opi. sec. Alex. & las. in rub. ff. de lib. & posth. idem.

Imperator, vel eius comes Palatinus, vel alius quicumque princeps, extra suam iurisdictionem legitimare non potest. Est mag. com. & verior opin. sec. Soc. iun. in conf. 100. pro habenda. vol. 2. doct. in l. si de iur. om. iud. Paris. conf. 1. nu. 103. vol. 1. idem.

Legitimatio per rescriptum retrahitur in præiudicium iuris alteri delati, vel sola spe competentis. est com. opin. in l. Gallus. §. & quid si tantum de lib. & posth. sec. Paris. conf. 1. n. 58. vol. 2. idem.

Imperator potest legitimare, nemine citato. est com. opi. se. cun. Rip. in rub. ext. de iud. nu. 84. idem.

Legitimus excludit substitutum sub conditione, si institutus decesserit, sine filiis legitimis, & naturalibus. est com. opi. sec. Rui. conf. 87. quia Matth. nu. 13. vol. 3. idem.

Legitimatus per rescriptum plus relinquit potest quàm legitimo. Ruin. in d. conf. 87. nu. 23. vol. 3. & in conf. 67. viso. the. mate. eo. vol. 3. & in conf. 68. visa legitimatiõne. eo. vol. idem.

Legitimus à principe ad successionem feudorum, succedit in feudo, & excludit ceteros agnatos remiores. com. dicit. l. Cla. in §. F. Q. 82. versu. sed quero. P. Fichard.

Legitimus à comite Palatino habente priuilegium speciale legitimandi ad feuda, succedit in feudo, com. dicit. in §. F. Q. 82. versu. & hæc quidem. idem ex eodem.

Legitimus succedit in emphyteusi à priuato concessa: sed

si ab ecclesia concessa sit, non succedit. com. d. in §. E. Q. 3. 1. Et hic habes casum quòd legitimi de iure canonico non æqui parantur per totum legitimis.

Legitimus per subsequens matrimonium succedit in feudo vt legitimus. com. dicit. Cla. in §. F. Q. 82. ver. item quero. quod in tantum procedit, vt etiam succedant in feudo quod receptum sit pro se, & filij legitime natis. com. dicit ead. q. ver. Sed quid si feudum, & subiungit Clar. quia equiparantur legitime natis in omnibus & per omnia. Quod ego credo de iure ciuili tantum. idem.

Legitimus post conditum testamentum rumpit illud, & si legitimatus ante testamentum præteritus sit in testamento, vel sine causa exheredatus, similiter rumpitur testamentum, & potest talis legitimatus testamentum dicere nullum, vel contratabulare, vel querelari. com. dicit. l. Clar. §. feudum. q. 8. P. Fichard.

Legitimus regulariter æquiparatur legitimis, & omnia iura loquentia de legitimis intelliguntur etiam de legitimatis. com. dicit idem ex Soc. in §. T. q. 84. idem.

Legitimus filius excludit substitutum. est com. opin. sec. Alex. conf. 2. incip. visis codicillis. vol. 1. M. Charian.

Fallit dupliciter, quando testator fecisset mentionem de legitimo matrimonio procreatis: quia tunc legitimatus non excluderet substitutum. est com. opi. sec. Alex. in conf. 172. visis duobus nec circa secundum. vol. 7.

Secundò fallit, quando testator esset nobilis genere: quia loquendo de filiis legitimis, non censetur intelligere de legitimatis: quia tales potius sunt dedecori nobili proleptæ, quàm ignobili. Alex. in d. conf. 172. visis circa fi. vol. 7. idem.

Legitimandi facultas dicitur fauorabilis, & non odiosa. est com. opi. sec. dec. conf. 76. licet in casu in fi. conf. vol. 1. idem.

Imperator in tertis ecclesia legitimare non potest, saltem in præiudicium iuris alieni, etiam sola spe competentis, veluti fideicommissi conditionalis. Est mag. com. opi. teste Alex. 67. consideratis. vol. 1. idem.

Legitimus detrahit legitimam, & trebellianicam de fideicommissio, perinde ac si esset verè legitimus. est com. opi. sec. dec. conf. 257. queritur an legitimatus. idem.

Legitimus excludit substitutum. est com. opi. sec. dec. cō. fil. 258. in casu D. Fran. & conf. 365. viso conf. ver. 3. hoc comprobari. & conf. 366. pro declaratione. versu. 4. idem comprobatur. vol. 3. late Alex. conf. 2. visis vol. 1. Contrariam opinionem, quod non excludit magis communem las. in l. 2. n. 204. C. de in. emphy. post imol. in l. ex facto. §. si ad treb. & c. in grã. di de supp. neg. prælat. lib. 6. & ita tenet Ruin. conf. 99. n. 105. & palchre conf. 76. vol. 3. vbi vult, citationem ipsius substituti registrari. Et Paris. conf. 9. olim. nu. 18. vol. 2. dec. conf. 284. viso puncto. idem.

Legitimus per rescriptum non solum agnascitur patri, sed & omnibus aliis, dato quod illorum consensus non interuenit: & illis pariter succedit, perinde ac si foret verè legitimus est com. opi. secun. dec. conf. 307. viso puncto. Est magis com. sec. Alex. conf. 139. eleganter. vol. 4. M. Charian.

Statutum, quod extantibus masculis filia non succedat, non habet locum in filio legitimo. Est mag. com. opi. sec. deci. cō. fil. 52. viso eleganter. versu, sed tamen his non obstantibus. & conf. 306. in casu proposito. versu. venio ad sec. las. in l. si quis qui pro emptore. versu. ex prædictis apparet. de vñc. ff. de vñc. curt. sen. conf. 16. & 35. Bologn. in add. lo. de Ana. conf. 26. contrarium, quod imò statutum etiam legitimatum comprehendat, dicit magis communem & veriorē. curt. iun. conf. 153. ver. 1. principaliter. vol. 2. post las. in l. cum accutiff. C. de fideic. Rui. conf. 94. nu. 13. vol. 3.

Fallit tamen prædicta opinio in legitimato per subsequens matrimonium, quoniam talis nihil differt à verè legitimo. est com. opi. sec. Alex. in rub. ff. de li. & posth. & dec. in d. conf. 52. in prin. pro qua opinione est tex. in l. nuper. in prin. cum l. seq. C. de nat. lib. vbi naturales per subsequens matrimonium efficiuntur verè legitimi, & in potestate. idem.

Legitimus cum clausula limitatiua, videlicet absque præiudicio, & c. venienti ab intestato, non succedit ab intestato nec præiudicat legitimis hæredibus, sed tantum admittitur ex testamento, & in præiudicium legitimorum hæredum. est com. opi. sec. dec. in conf. 338. in casu proposito. versu, his præmissis. idem. Grib.

Legitimus excludit substitutum. curt. iun. conf. 83. nu. 8. las. in l. cum autem. de inst. & substit. nu. 7. C. com. dicit. B. V.

Limita, si non sit citatus substitutus: quia tunc non excluditur. idem ibi. nu. 10. com. dicit.

Amplia istam limitationem: et si sit legitimatus viuentē patre, Dec

tre, Dec. conf. 85. Coua. in epif. 4. c. 8. §. 9. nu. 8. comm. dicit. de quo vide 5. in ver. citatio. nu. 3. 1. idem.

Legitimus autem quam dies fideicommissi cesserit, excludit substitutum, communis est, per ea quae allegat Duran. in art. testan. tit. 5. cau. 15. I. Fichard.

Legitimus, verbum, idem importat quod legitimus, cur tius iun. conf. 14. 5. nu. 10. com. dicit, & sic filius legitimus dicitur verus legitimus, conf. 258. com. dicit. B. Villalob.

Amplia etiam ad excludendum substitutum, dec. con. 365. nu. 6. com. dicit ex Alex. conf. 2. vol. 1.

Limita istam communem, quo ad suavitatem per l. 12. tau. v. bi requiritur qm dispensatione exprimat auct, ac alij ascen dentes, alias ad illam non extenditur, vt per Cassa. in consuet. Burg. Ru. 8. §. 3. glab. in testato. nu. 4. tenet etiam Ang. in auth. qui. mo. na. effi. leg. & §. filium. & Bar. in l. omnium. C. de na. li. be. quia quod ad ascendentes dicitur extraneus, & tenent doc. Cast. & Pala. rub. in d. l. 12.

Fallit, quo ad successionem in feudo: quia non succedit legitimus, nisi sit dictum quod succedat in feudo, curt. iun. cō. sil. 136. nu. 1. com. dicit.

Restringe istam limit. in legitimo per subsequens matrimo nium la. in l. cum autem. de insti. & substi. C. n. 10. com. d.

Restringe istam restrictionem, si in contractu matrimonij sint instrumenta dotalia: Alias non. curt. iun. conf. 136. nu. 2. com. dicit, quam intellige de iure ciuili, non tamen canonico quam per plura deducit dec. conf. 155. & dicit com. opi. nu. 1. in fi. de quo vide congesta per Coua. in epif. 4. c. 8. nu. 8.

De iure autem regio est l. 1. tit. 13. par. 4. & l. 12. tit. 6. par. 1. & l. 2. tit. 6. l. 3. For. ll. que leges indistincte dicunt filios legitima ri per subsequens matrimonium, & quo ad successionem pre cipue d. l. 2. & cum l. indistincte loquatur: est intelligenda. c. si Romanorum, 19. dist. maxime cum in defectum iuris regni, recurrendum sit ad ius canonicum, & non ad ciuile, per longè tradita per Io. Rube. in re. Ru. de dona. inter vir. & vxor. in in troductioe, & secundum hoc debet intelligi communis po sita in verbo filius.

Fallit tertio, quando legitimatur quo ad quendam, curt. iun. conf. 75. n. 4. com. d. quia tunc non dicitur proprie legitimus.

Fallit 4. in legitimitate per Papam, quia non succedit in bonis existentibus in imperio. curt. iun. conf. 136. n. 7. com. dic.

Concor. cum l. 4. tit. 15. par. 4.

Amplia etiam, si legitimus sit clericus, cum quo dispensa tum est per Romam. pontificem: quia quo ad bona ecclesiastica requiritur dispensatio principis secularis. Coua. in epif. 4. c. 8. §. 8. nu. 19. com. dicit ex Socy. conf. 47. vol. 4.

Amplia etiam e conuerso, q legitimus ad per principem se cularem non censetur legitimus quo ad munera ecclesiasti ca: gl. com. approbata in c. lege. 10. dist. & Coua. ibi. n. 8.

Fallit quinto, in statutis, Lud. de Goza. in conf. 6. n. 9. com. dicit. Coua. in d. c. 8. §. 8. nu. 3. magis com. dicit. idem.

Nota, q princeps non potest legitimare non subditum: et de consensu eorum quibus preiudicat legitimatio quo ad bona sita extra suam iurisdictionem. Alex. conf. 67. vol. 1. com. dicit I. Gallus, licet cronus in §. & quid si in tantum. ff. de li. & posth. teneat contrarium, dicens communem esse cotrariam: quem refert, & non sequitur Coua. in ep. c. 8. §. 8. nu. 15.

Legitimare non potest Papa in terris imperij, nec Impera tor in terris ecclesiar, com. dicit Th. Ferra. cautel. 1. in prin. I. F.

Legitimus a principe sine preiudicio venientium ab inte stato, potest institui haeres, legitimis non extantibus. Io. Dur. in art. rest. tit. 3. cau. 8. com. dicit. B. Villalob.

Nota, q clausula sine preiudicio venientium ab intestato habet locum in casu intestati. Goza. conf. 6. nu. 33. com. dicit & solam excludit fiscum, ac vxorē. dec. con. 338. com. d. idē.

Legitimus filio naturali vel spurio post patris obitu legi timatio ipsa ad bona aliis medio tempore ex successione ab inte stato quæ sita retrotrahatur. ita q illa ipsa ab intestato suc cedentib. legitimatus aufferre valeat aliqui in l. Gallus. §. & qd si trā. ff. de lib. & posth. huius fuere snā, q si prout dicit in po sthumo post patris mortē nato, q si hæres a patre non institua tur, prius testamentū paternū rupit, & hæreditatē ab hæredib. in priori institutis testamentō vindicet. l. si qs posthumos. ff. de li. & posth. l. cū quidā §. quod dicit. ff. de acq. hæred. Item & ex pto captiui filij exheredati, q ab hostibus reuersus rum pit testamentū paternū, & bona apud hostes existēte, p alios occupata, recuperat, l. si qs exheredato. §. sed si pater. ff. de in iust. rup. irritōq; test. gl. trā. in d. §. & qd si trā. in ver. emancipa tus, qm secuta fuit, illamq; Bar. isto saltem casu qn bona nō sunt vacantia, legitimatio tempore. secutus est ibi. & ibi las Castren & alij, & idem las. in l. si qs p emptore. ff. de vfuc. Ra

tio est fm ipsum, quia impedimentum medio tempore contingēs, & superueniēs facit ne retrotrahatur, cū actus medius, extre morum punctionem impediatur. c. quāuis de rescr. in 6. l. si in debitu. vbi gl. & Bar. ff. rem rarā haberi. Bald. in l. si. C. ad S. C. Mace. Hinc dicimus, q si alicui Apostolica authoritate, de ali quo ecclesiastico beneficio, puta canonicatu, & prebēda, siue tertij, puta episcopi & canonici, siue et canonicorum p sensus accesserit, pvideatur siue prouideri mandetur, & anteq p sen sus accedat, & sic pditio adimpleatur eadē auctoritate, alij pu rē pvideatur et p executorē ad id deputatum, hic illo, licet in gratia priore, potior erit ad tex. in c. si p te. de rescr. in 6. ad ma teriam tñ præmissæ dubitationis vide canonicas in c. p vene rabilē. extrā q filij sint le. & in apostil. ad Bar. in d. §. & qd si trā. in ver. retrotrahatur. vbi diffusius conclusio præctatur. F. T.

Legitimus per subsequens matrimonium admittitur ad ordines. gl. & Doc. in c. tanta. extrā qui filij sint leg. Dū volūt, q legitimus eo modo admittitur ad ordines, quia matrimo niū retrotrahit, & ille dicit de legitimo matrimonio iuris cē sura. Hæc scribit cōm doct. opi. esse Marian. Soci. iun. in l. si. n. 20. 6. l. Gall. §. & quid si tantum. n. 12. ff. de li. & posth. kirchou.

Legitimus per subsequens matrimonium, non excludit substitutum vocatū sub pditione, si pater eius decesserit sine filiis legitimis & naturalibus, & de legitimo matrimonio na tis. Ita videtur pcludere Soc. iun. in conf. 12. nu. 9. vol. 4. Nec enim legalis dispositio pcedit respectu eorū, quæ a iure dan tur legitime natis, vt est qd possint eligi in epm, iux. glo. com. approbatā in c. innotuit, iucto c. cū in cunctis, de electio. E. M.

Legitimus ab imperatore in feudis succedere potest si ab eo nominatim ad hoc legitimatus fuerit, & sic ipse legiti matus ad effectū succedēdi in feudo, huiusmodi legitimatio facta per imperatorē valida erit, eritq; capax in successione i ppius feudi, sec. gl. Bal. lac. Alua. Card. Mediolanen. & ceteros cōiter in c. naturales, in tit. si de feu. fuerit controuer. Bal. in l. eam q. C. de fideic. lo. And. in c. lator, ex. q filij sint leg. & Soc. conf. 3. vol. 3. Cla. cū aliis pgeffis p eū. in trac. de feud. q. 8. 2. & curt. Sen. conf. 65. nu. 1. in quibus locis ostendunt istorū opi nionem communem fore, & ipse curt. ibi, sub nu. 15. pfulen do eā limitat atq; declarat, & Cla. et in d. q. 8. 2. ver. & hæc qui dem imō fm scrib. cōiter, in d. c. naturales sufficeret expressio

in legitimatione ipsa, videlicet, quod tales filij in feudis succe derent, licet minimè exprimeretur ad talia feuda, sed hoc nō procederet vbi cunq; eillemus in maximis dignitatibus, tunc quippē in eis legitimati non succederent, nisi specialis men tio facta extitisset, voluit martinus Laudensis, ca. 1. de natura feu. & Bald. in d. l. eam quam. F. Viuius lib. 2. opin. 158.

Legitimus absque preiudicio proximorum, legitimorū que heredū nihil penitus petere pōt, nisi aliquid ei in testamē to relictum foret, & sic ab intestato succedere nequiret in præ iudiciū ab intestato venientium vigore clausulæ sine præiudi cio venientū ab intestato appositæ in legitimatione, fm Bal. conf. 173. in fi. vol. 1. Anch. conf. 242. Paul. Cast. conf. 222. in fi. cuma. conf. 98. Fulg. conf. 166. & dec. cum aliis p pluribus sig natis per eum conf. 393. nu. 1. vbi ostendit istam cōem opi. ef se, cui quidem inhæret quoq; consulendo doctissimè per plu res rationes Iaco. Mand. conf. 7. n. 1. cum aliis seq. vbi pariter præsupponit istorum sententiam communem fore. F. Viuius lib. 2. opi. 160.

Legitimus natalibus restitutus quo ad quædā, legitimus proprie non est. cōe inquit curt. iun. conf. 75. nu. 4. Nam nec si principis rescripto legitimatus sit ad emphyteusim ecclesia sticam, vel quacunque feuda, admittetur. commune aiunt curt. iun. conf. 137. nu. 1. Rub. in l. Gallus §. quidam recte nu. 160. ff. de li. & posth. Did. à Coua. in trac. de spons. 2. part. c. 8. §. 2. nu. 30. ad fi. I. Clar. de emphyteuf. q. 30. Generaliter verò non solum ipsius parenti, sed & illius agnatis & cognatis quo ad certa legitimus redditur. commune pronunciant Did. à Couarru. d. c. 8. §. 8. nu. 3. cum seq. & §. 10. nu. 2. & seq. rub. atque alij vbi supra. Quin. & filias excludit, si filius susceptus filias a successione statutum aliquod abigat. commune dicunt las. in l. cum acutissimi. C. de fideicom. curt. iun. conf. 153. Quam uis contrarium asserat commune, quod non probat. curt. Sen. conf. 166. & conf. 73. Substitutum tamen tum demum legiti matus excludet, cum illius substituti citatio præcessit, com mune effantur curt. iun. conf. 83. num. 8. & nu. 10. Did. à Coua. d. c. 8. §. 9. n. 8. Notabis porò ad memoratā perpetuū inscri ptum gerēs, q legitimus principis rescripto, nequid plus tes tamēto patris psequi, q quouis alius ex iustis liberis, vt cōe in quit dec. conf. 393. n. 2. Et qd is, q abiq; proximorū, vel legiti morum hæredū præiudicio natalibus restituit, nihil aliud adi pisci poterit, qd illi expressim in testamento relinquatur. cōe

fferunt Dec. conf. 393. n. 1. Maridellus conf. 7. n. 1. Quamuis abque ea clausula legitimatus, si prateretur, & ius dicendi testamentum nullum, & petendi bonorum possessionē con tra tabulas habeat, & si exheredetur absq; aliqua iusta causa, querelam in officio testamenti intentare possit. communia dicunt Alex. n. 3. las. n. 5. & seq. in rub. ff. de lib. & posthu. Soci. conf. 126. n. 5. lib. 2. Iul. clar. de testa. q. 84. E. Suarez.

Legitimus ob matrimonium parentum postea subsequi tum, & omnes iuris effectus, quos legitimi habent, fortitur, & ad primogenia feuda, aliaque omnia quæ expressim filiis ex iusto matrimonio natis deferuntur, admittitur, vt frequenter placitum asseuerant Alex. in l. ex facto. §. si quis rogatus. n. 18. ff. ad senatusc. treb. Boe. decif. 240. n. 16. Duen. & alij, quos lau dat Viuius libr. 1. opin. 123. copiose Did. à Couarr. in trac. de spons. 2. part. c. 8. §. 2. n. 3. Vnde & reuocandæ donationis ido neam causam suppeditabit, & quamuis prius donatione na tus sit, legitimæ portionis fini illam reuocabit. communia in quit idem Dida. post supra relatos d. §. 2. n. 29. quem cum aliis hac de re acturus semper consulens atque intelliges isthæ om nia processura, si filius iste ex concubina ritè habita susceptus fuerit, vt commune iure Casarum affirmat Cur. iun. conf. 138. n. 9. Quamuis iure Pontificum nec id requiratur. commune asseuerant Aym. crauet. conf. 166. n. 8. Viuius cum aliis libr. 1. opin. 137. idem.

Legitimus, an excludat substitutum? articulus est dispu tabilis, & sunt hinc inde opi. negatiuam tamen magis commu nem dicit Dec. conf. 284. las. in l. 2. nu. 204. C. de iur. emphyt. Ruin. conf. 76. 99. & 106. libr. 3. sed an excludat vocatum sub conditione, si hæres decesserit sine filiis legitimis & naturali bus, & dic. q sic, secundum communem per Rol. conf. 67. nu. 16. & conf. 83. col. pen. lib. 3. quam concl. declara, vt per eun dem d. conf. 67. n. 38. procedere, nisi testator esset tantæ nobilitatis, & auctoritatis, q esset ei dedecus tales successores ha bere, quod quomodo procedat, vide per eum d. conf. 67. nu. 49. & seq. post Paris. conf. 1. & 2. libr. 1. Tiraq. in l. si vnquam. ver. susceperit liberos. n. 25. C. de reuoc. don. Rub. Alex. conf. 33. Didac. resol. lib. 3. c. 6. n. 7. Grat. conf. 158. lib. 2. conf. 65. li. 1. Quid de dispositione expresse excludēdi legitimator & legi timandos, & dic. q valet, & sic q naturales legitimati non succedunt, teste Cur. iun. conf. 81. nu. 7.

Sed maior est difficultas ea, legitimator per subsequens ma trimonium, quia iure, dic. q quando ad sunt illa verba, legiti mus & naturalibus, ac ex legitimo matrimonio procreatis, vel legitime natis, q excluditur legitimatus, vt per Alex. conf. 4. lib. 7. curt. iun. conf. 64. n. 12. Rui. conf. 92. n. 13. li. 3. Nat. conf. 624. n. 14. & conf. 602.

In contrarium tamen videtur stare Deci. conf. 155. & 624. in l. generaliter. in fi. C. de insti. & substi. Hyp. sing. 642. Rip. in l. ex facto. §. si quis rogatus. num. 47. vbi tamen limitat ff. ad trebel. Rol. conf. 83. & conf. 100. libr. 3. Quando tamen esset expressa verba, q legitimatus etiam per subsequens matrimo nium, non admittitur, vtra curt. iun. conf. 81. Deci. d. conf. 155. in fi. Rui. d. conf. 92. Capol. caut. 223. 250. Bar. in l. pen. §. vxor. ff. sol. ma. & quia in legitimatione per subsequens ma trimonium oritur difficultas, quando mulier est vilis condi tionis, respectu viri, & quando agitur de successione bono rum, que sunt extra terras ecclesie: vide Hypol. Riminal. inter conf. matrimonialia, conf. 80. vbi concludit contra legitima tum, cuius contrarium habetur inter conf. feudalia, conf. 10. & in apostil. ad Bar. conf. 120. petrucius, de quo per Syluan. in conf. 2. nu. 73. conf. 3. n. 30. post Abb. in c. tanta. ver. in lib. qui fil. sint le. Tiraq. d. l. si vnquam. ver. susceperit. nu. 74. Didac. in epit. ad 4. decretal. 2. par. c. 8. §. 2.

Quæ quidem legitimatio ex quibus reddatur nulla? vide per las. in l. 2. §. patronum. 2. nu. 4. ff. de in ius voc. Rom. conf. 194. col. 1. & 4. nu. 9. & dic. q taciturnitas eius, propter cuius expressionem difficultus gratia impetratur, reddit concessio nem nullam, teste Bar. in l. 3. in fin. ff. de testa. curt. sen. conf. 19. 2. dub. Dec. conf. 576. nu. 8.

Nec obstat Bal. in c. naturales. vbi Afflic. n. 63. si de feu. fue. contro. inter dom. & agnat. vbi q sola spurietas exprimi de bet, non etiam eius qualitas, puta, eximoniali natum esse, vt not. Dec. conf. 55. nu. 4. Bal. in l. si qua illustris. C. ad orfic. quia contrarium scribunt Oldr. conf. 247. dub. 2. Roma. conf. 326. n. 10. Alex. conf. 138. col. pen. lib. 1. conf. 60. col. vlt. conf. 195. lib. 2. Deci. d. conf. 553. 38. Feli. in c. postulasti. col. 4. & seq. de rescript. vbi q duplex qualitas est exprimenda, veluti filium ex duplici adulterio, ex duobus coniugatis, vel alia similis, nec obstat, q satis sit spurietatem exprimere, quia contrarium not. Rom. conf. 272. & 326. n. 12. iuribus ibi alle. per quæ re-

prehenditur Angel. in consil. 204. qui dixit, legitimatorem substitisse, licet expressum fuerit filium ex legato & soluta nam esse, cum ex vtroque legato natus esset, de quo habetur per Vbal. de suc. ab intest. par. j. n. 111. Fel. d. c. postulasti. col. 6. de rescr. Dec. d. conf. 338. col. pen. vbi declarat dictum Bald. §. all. & not. Rom. d. conf. 194. vbi quando requiritur expressio carentiæ vel existentiæ liberorum, & ex quibus reddatur legi timatio inualida, & quid si asseratur legitimator tempore legitimatōnis fuisse minores, cuius occasione querit etiam doc. in apostil. ad Rom. ibi, an infans legitimari possit, qua in q. videtur magis communis opin. q nisi detur expressa facultas: infans legitimari non possit, quæ concl. fallit, nisi adessent verba generalia, quocunque, vel ratificatio, vt per Dec. d. conf. 55. & 316. curt. iun. conf. 32. Paris. conf. 15. lib. 3. pulchre Rom. d. conf. 194. n. 10. Dec. d. conf. 55. Alex. conf. 139. lib. 1. conf. 11. n. 15. lib. 7. Quæ quidem legitimatio per subsequens, susceptionem filiorum legitimorum & naturalium, rumpi tur, secundum Rom. d. conf. 194. nu. 10. idem dicendum pro cedere in legitimatione per rescriptum, quam opin. aliqui ve ram putant ex Alex. conf. 138. post prin. lib. 1. conf. 187. n. 18. lib. 5. & communem dicit curt. sen. conf. 73. ante n. 15. de quo per las. in l. tale pactum. §. si nu. 8. ff. de pac. vbi q licet per nati uitatem filiorum legitimorum & naturalium fiat reuocatio quo ad bona: non tamen fit quo ad statum personæ, & sic ip sa legitimatio non reuocatur, quam concl. communem dicit Rol. conf. 96. nu. 42. lib. 3. de qua per eundem las. in l. ex facto. nu. 15. ff. de vul. vbi dicit prædictam primam opinionem pro cedere, nedum in legitimatione per subsequens matrimo nium siue rescriptum, sed etiam in legitimatione per oblatio nem curiæ, & ita in praxi seuari dicit Deci. d. conf. 258. in fin. 307. nu. 13. 576. nu. 5. Rip. in l. si vnquam. q. 23. vbi Tiraq. ver. donatione largitus. nu. 285. 306. C. de reuoc. donat. Roma. d. conf. 194. col. 6. post prin. vbi q legitimati pro legitimis repu rantur, & in aliquo eis dissimiles non sunt, teste Anchar. conf. 190. col. 1. & sequen. Abb. conf. 86. nu. 1. lib. 1. Rom. conf. 34. curt. sen. conf. 16. post nu. 3. conf. 73. nu. 11. curt. iun. conf. 157. nu. 16. Dec. conf. 258.

Hinc est, q statutum masculis extante foeminas excludens, locum etiam habet in masculis legitimatis, secundum com munem per las. in l. cum acutissimi. C. de fideic. in l. 2. §. patro num. 2. nu. 6. ff. de in ius voc. vbi declarat, & in l. si qui pro emptore. nu. 277. 283. ff. de vfucap. curt. iun. conf. 153. col. 3. quicquid dixerit Dec. conf. 52. 275. col. pen. & conf. seq. col. fi. conf. 316. col. pen. de qua plura not. Rol. conf. 67. conf. 96. nu. 50. & seq. conf. 83. n. 12. & seq. lib. 3.

Quid in legitimatis per oblationem curiæ, & dic. q et si doc. dicant legitimato per rescriptum, non posse plus relinquere quam vni ex filiis legitimis & naturalibus, cui minus relic tum fuerit, per tex. in §. & quoniam variæ. in aut. quib. mod. nat. eff. sui. ille tamen tex. restringi debet ad suos terminos, & sic quo ad legitimatum per oblationem curiæ, non autem de legiti mato per rescriptum, Ang. conf. 17. col. 2. Rol. conf. 95. nu. 9. libr. 3. vbi concludit, q per omnia omnes legitimati præter quam per oblationem curiæ, succedunt vt legitimi, quos se quitur Rui. conf. 87. num. 23. lib. 3. vbi inter alias differentias, quæ sunt inter legitimatum per rescriptum, & legitimatum per oblationem curiæ, hanc ponit, q legitimatus per oblatio nem curiæ, solum agnoscitur patri, & non aliis agnatis. §. filium. in aut. quib. mod. nat. eff. sui. sed legitimatus per rescrip tum: & patri & cæteris fit agnatus, quam concl. declara, vt la tius per eum d. conf. nu. 10. 11. & seq. vbi inter alia, q pater si cut non potest minuire legitimam debitam iure naturæ filiis legitimis & naturalibus, ita nec legitimatis, Rol. d. conf. 95. n. 14. Differentiam autem inter legitimatorem & dispensatio nem, vide apud las. in d. l. 2. §. patronum. 2. n. 6. ff. de in ius voc. Dec. conf. 264. nu. 1. & 3. vbi inter alia, q legitimatus debet in stitui vel exheredari, aliàs testamentum est nullum, de quo etiam per Rol. d. conf. 67. nu. 22. 23. & seq. conf. 83. nu. 12. 13. & seq. conf. 96. nu. 50. & seq. lib. 3. Didac. in epit. ad 4. decretal. 2. par. c. 8. §. 8. & 9. vbi totam legitimatōnis materiam vtiliter tractat, cui adde, q legitimati habent iura suaratis, & omnes effectus sicut verè legitimi, teste las. in l. motibus. post nu. 20. ff. de vul. & in rub. col. 2. ff. de lib. & posthu. in l. hac consulti. §. ex imperfecto. nu. 2. C. de testa. Quid de verbo legitimatus, & dic. q importat idem quod legitimus, & de filio legitima to: q dicitur legitimus, declara, amplia, & limita, vt per Villal. inter commu. opin. lib. 10. ver. legitimatus. las. d. rub. de lib. & posthu. vbi q legitimati nihil differunt a legitimis, & eis de betur legitima in bonis patris, sicut filio verè legitimo, & sunt sui, succeduntque parentibus ab intestato simul cum filiis ve-

re legitimis & naturalibus, & si sunt præteriti in testamento patris habent ius diceñ nullum de iure ciuili, & contra tabulandi de iure pretorio, quas concl. limita, vt per Iaf. ibi, & col. 3. & in l. filio quem pater nu. 14. eo. tit. & in repet. l. si quis pro emptore à nu. 2. 7. vsque ad 290. ff. de vsucap. supra scripta autem communis concl. quòd legitimatus filius excludit substitutum: per Alex. conf. 2. col. 4. lib. 1. Fallit, quando non fuit ciuitatis, teste Neuiz. conf. 99. num. 22. 23. Item quando ex communi vsu loqueñ appellatiõ filiorum non venit legitimatus, Neuiz. d. conf. nu. 24. Alex. conf. 2. col. 1. lib. 1. Item quando contrarium apparet de mente testatoris, Neuiz. d. conf. nu. 25. Item fallit, vt in casu per Alex. conf. 172. colum. si. libr. 7. de quo plura per Iaf. in rep. l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. mero. 4. ff. de lib. & posth. Rol. d. conf. 67. à nu. 56. vsque ad 63. conf. 83. col. penult. lib. 3. vbi si quis grauat: si decesserit sine filiis legitimis & naturalibus, legitimatus facit deficere illam conditionem, Quid si aliquis suscepit prolem ex concubina: Deinde cum alia matrimonium cõtraxit, & postea mortua vxo. accipit concubinam in vx. dic. quòd matrimonium medium non impedit filij legitimatiõem fauore matrimonij & legitimatiõis filiorum, teste Iaf. in l. pomponius. §. quæ situm. nu. 5. ff. de ac. post. vbi disputat, vsque ad nu. 7. & in d. l. si quis qui pro emptore nu. 10. 1. ff. de vsucap. vbi si habens vx. alia cognouit ex qua prolem suscepit, licet postea mortua vx. illa mulierem vx. ducat: filij tamen spurij non legitimatur, propter impedimentum medij temporis.

Legitimatus per rescriptum admittitur ad bona quæ aliter ad legitimum & naturalem ab intestato deuenirēt, secundum communem per Burf. 85. nu. 12. lib. 1.

Legitimatus expresse ad feuda, ad illa admittitur excluso agnato, secundum magis communem, item & substitutum excludit, iux. aliam communem per Burf. conf. 76. n. 3. libr. 1.

Legitimatus substitutum excludit secundum communem per Burf. conf. 85. nu. 13. lib. 1.

Legitimatus filius à principe, mortuo patre, admittitur in præiudicium succedentium, dummodo non sit adita hæreditas vel apprehensio, & etiam si apprehensa saltem ex causa legitima, secundum communem per Burf. conf. 76. post nu. 40. libr. 1. vbi de filio naturali nulla patris dispositione adiuto quod non possit à principe legitimari postquam hæreditas sit adita vel apprehensa, secus verò si delata tantum, licet suadeñ equitate tandem concludant posse, quam concl. Declara, vt per eum ibi d. conf. & nu. seq.

Princeps potest sine causa legitimare filium mortuo patre qui auferat hæreditatem aliis, dummodo ipsi non adierint vel apprehenderint, item si apprehenderint substituti causa, iux. communem per Burf. conf. 76. nu. 39. & seq. lib. 1.

Nothus legitimatus per rescriptum post natiuitatē verè legitimi, non excludit legitimum, iux. magis communem per Burf. conf. 76. nu. 21. lib. 1.

Legitimatus per rescriptum non reuocat donationem patris ante factam, secundum communem per Burf. conf. 76. nu. 22. lib. 1.

Filij nascuntur illegitimi ex muliere desponsata, quam quis per adulterium vix prima vxore polluerat, si verque id sciat vel filij sint concepti & nati ante matrimonium sequutum, secundum communem per Burf. conf. 98. nu. 19. lib. 1.

Legitimatus per subsequens matrimonium, quia non conceptus post matrimonium, non dicitur legitime natus secundum veritatem, nec substitutum sub illis verbis, legitimus & naturalis, & ex legitimo matrimonio natus, excludere debet, secundum communem per Burf. conf. 18. nu. 2. nu. 10. & seq. lib. 1. licet contrariam dicat magis communem d. conf. n. 3. nu. 9. nu. 13.

Legitimatio per subsequens matrimonium operatur in muliere, vili & meretrice, ac omnino imparis conditionis, secundum communem per Burf. conf. 18. nu. 22. lib. 1.

Legitimatio filiorum in mortis articulo facta tenet & substitutum excludit, secundum communem per Burf. conf. 40. nu. 7. 1. lib. 1. vide quæ idem scribit conf. 10. nu. 10.

Legitimatus per subsequens matrimonium venit appellatione legitime natorum, vel procreatorum, secundum magis communem per Burf. conf. 18. nu. 3. lib. 1. vbi dicit eam procedere maxime in dispositione hominis, iux. magis communem ibi relatam. & nu. 9. ac seq.

Legitimatus vere pro legitimo & naturali in omnibus reputatur, licet ei plus relinquatur non possit quam ad min^o quod relinquatur vni ex filiis verè legitimis & naturalibus, secundum communem per Burf. conf. 15. nu. 1. dec. conf. 393.

Legitimatus per subsequens matrimonium, & per rescrip-

ptum, admittitur ad omnia, quæ iustis filiis, & legitime natis expresse deferuntur, & in successioneibus, iux. magis communem per Burf. conf. 18. nu. 4. lib. 1.

Legitimatus sine præiudicio venientium ab intestato non excludit ab intestato filium, nec alios transuersales, iux. magis communem per Burf. conf. 1. nu. 27. lib. 1.

Legitimatus per subsequens matrimonium: admittitur nomine legitimorum & naturalium, & ex legitimo matrimonio natorum in dispositione hominis, iuxta magis communem per Burf. conf. 18. nu. 9. nu. 10. lib. 1.

Legitimatus in ampla forma habetur pro verè legitimo & naturali secundum communem per Burf. conf. 85. nu. 1. 1. lib. 1.

Legitimatiõem per subsequens matrimonium non impedit matrimonium intermedium cum altero ex iugalibus, nisi de fraude appareret, iux. communem per Burf. conf. 10. n. 10. libro 1.

Legitimati per rescriptum an sint successibiles? Et respondent doct. respectu bonorum feudaliũ, in quibus naturales non succedunt, etiam si sint plenè legitimati per rescriptum principis, textus est in §. naturales. Si de feud. defun. conten. sit inter domin. & agnat. Vafalli, non esse successibiles, hoc nisi specialiter expresse legitimetur ad feuda, et si legitimetur per comitem Palatinum vel alium habentem potestatem ab imperatore vel principe, requiritur specialis clausula legitimandi ad feuda in priuilegio seu concessione potestatis, & in ipsa legitimatiõne, alioquin tales legitimati non sunt successibiles, nisi ad alaudalia & paganica, & non ad feudalia. Ita in specie consulendo scribit Signo. de Homo. in conf. 2. 18. n. 4. & 5. versic. redeo ad primum. vers. præterea cum successio feud. Et hanc com. sententiam doc. esse scribit Modern. in j. par. comment. ad consuetud. Parisiens. §. 8. gl. 1. in 8. q. nu. 38. de qua decis. videantur quoque ea quæ consulendo scribunt Alber. Brun. in conf. 15. vers. circa 3. dubium. nu. 18. cum seq. inter conf. feud. & Philip. dec. in conf. 85. vers. 3. quaritur. n. 7. kirchouius.

Legitimatus est verè legitimus & nihil differt à legitimo, secundum veriore sententiam per Rol. conf. 83. nu. 11. 12. & seq. libr. 3. vbi etiam quod statutum disponens quod extra filij legitimis & naturalibus filia dotata non succedat: habebit locum in legitima:õ per rescriptum, ex communi opin. ibi relata quod statutum loquens de legitimis extenditur ad legitimatos, & nu. 18. vbi quòd filiorum appellatiõne venit legitimatus.

Legitimatus simpliciter non est capax feudi vel emphyteusis, secundum communem per Burf. 76. nu. 25. Naturalis non legitimatur, nisi expresse de legitimis & naturalibus fiat mentio, iuxta communem per Burf. conf. 76. n. 23. lib. 1.

Legitimatus rescripto non venit appellatione legitime natorum, secundum communem, secus si alij legitimi & naturales non adsint, iux. communem per Burf. conf. 85. nu. 14. nu. 16. lib. 1.

Legitimatus ab imperatore cum patris assensu succedit in bonis & terris ecclesiæ subiectis pontifici, secundum communem per Burf. conf. 76. nu. 27. lib. 1.

Citatio in legitimatiõne cum patris consensu non requiritur nec in feudo hæreditario, quando legitimatur filius post mortem patris, secundum communem per Burf. d. conf. 76. nu. 43. & 44.

Legitimatus per subsequens matrimonium: æquiparatur omnino filio ex legitimo matrimonio nato, secundum communem per Burf. conf. 85. nu. 15. lib. 1.

Legitimatus per subsequens matrimonium admittitur ad feuda & bona emphyteutica, secundum communem per Burf. conf. 17. nu. 3. lib. 1.

Legitimatus per subsequens matrimonium venit appellatione natorum ex legitimo matrimonio, secundum communem per Burf. conf. 17. n. 4. lib. 1. quem vide etiam conf. 18. n. 2. 9. & 10. eod. lib.

Legitimatus in specie ad feuda ab haberi potestatem admittitur ad feuda honorifica, iux. magis communem per Burf. conf. 85. nu. 18. lib. 1.

Legitimatus per rescriptum non admittitur nomine legitimorum & natorum ex legitimo matrimonio, secundum communem per Burf. conf. 17. in fi. lib. 1.

Legitimatus principis rescripto admittitur ad feuda fideicommissa, & alia in hominis dispositione comprehensa, ad quæ filij legitime nati, vel iusti essent vocati iux. magis communem per Burf. conf. 85. nu. 19. lib. 1.

Legitimati per subsequens matrimonium in omnibus efficiuntur legitimi & succedunt vt verè legitimi, secundum communem per Burf. conf. 98. n. 20. lib. 1. quod dicit procedere et si non

si non fuisset retenta mulier in schemate concubitus veri, dummodo sint nati ex soluto & soluta filij & ex iis inter quos extare poterit matrimonium.

Naturalis per subsequens matrimonium legitimatus, verè legitimus in omnibus & per omnia reputatur, secundum magis communem per Burf. conf. 17. nu. 2. lib. 1. quæ concl. procedit etiam in feudis & hominis dispositione de legitime natis loqueñ. iux. tradita per eundem ibi.

Ex legitimatiõne per rescriptum agnatio patris & filij conseruiatur, secundum communem per Burf. conf. 98. n. 22. Rol. land. conf. 67. nu. 17. & 24. lib. 3.

Legitimatus per subsequens matrimonium, dicitur legitimus & naturalis verè, & in feudo succedit, iux. magis communem per Burf. conf. 10. nu. 6. lib. 1.

Legitimatio si impetratur pro filio adulterino ex vtroq; parente debet fieri expressio vtriusque adulterij. Coua. in epi. 4. c. 8. §. 9. nu. 3. comm. dicit, ex Ferdinando de Loazes de matrimonio. dubio 10.

Fallit si exprimat filium esse spurium: etsi sit bastardus ex quacunq; specie ex illegitimatis. Iaso. conf. 11. vol. 3. com. d. Nota, quæcumq; expressio in dispensatione, ac legitimatiõne contra quas sit dispensatio non est necessaria, nisi aliàs quid graue præiudicium inferatur, Gome. in c. 1. num. 6. de consli. communem dicit. Villalob.

Nota etiam, quod derogatio generalis sufficit in legitimatiõne ad tollendum. c. vnic. §. naturales. si de feu. contr. in vsu. feu. vbi disponitur quod naturales etiam si fiant postea legitimi non admittuntur ad feudum, cur. iun. conf. 157. com. d. idem.

ADDITIO. An autem in legitimatiõib. possit fieri pactum inter patrem, & filium de non succedendo nisi in tanta parte, per Geor. nat. in c. quamuis. de pac. in 6. in j. no. in fallen. 20. n. 3. & seq. & alios quos refert. M. aut. Bald. in trac. de temp. vti. & contin. in c. 11. nu. 10.

Legitimatio per subsequens matrimonium, non procedit, neque subsistit quando mater erat vilis, & talis persona, quæ pater sine suo dedecore in vxorem ducere non poterat. putà, Nobilis dicit rusticam, famulam, aut concubinam suam, aut meretricem, &c. com. dicitur & quod ab eo in iudicando & consulendo non sit recedendum, cum non habeat contradicteorem, Marian. Soc. iun. conf. 52. n. 2. vol. 1. Syluest. Aldobrandinus in §. aliquando nu. 11. & 12. in fi. de nup. vt refert Pet. à Duen. reg. 348. in 2. limit. & rurs. reg. 350. ver. 8. fallit, quando- cunque nobilis &c.

Contrariam opinionem tenet Iaso. conf. 234. vol. 2. in quo 3. opi. hanc proculdubio esse veram & tenendam. Et ante illi hanc tenuerunt permulti, quos recenset idem Duen. in d. ver. si. 8. fallit. Et vltra ibi allegatos, tenet etiam Hiero. Scruph. cõsil. centu. 1. in materia enim matrimoniali standum est iuri canonico, c. pe. & c. f. extra de secun. nup. I. Fichard.

Legitimatio potest fieri per procuratorem. Pet. Raue. in al. pha. aur. in ver. legitimatio, communem dicit. F. Turzan.

Legitimatio per subsequens matrimonium, etiam si valeat ipsum matrimonium de iure canonico, tñ in terris imperij non extenditur ad successiones com. dicit, & quod ab ea in iudicando, & consulendo non sit recedendum, Francisc. cur. iun. conf. 136. nu. 7. Et eam tenent multi alij. alleg. per Pet. à Duen. Regu. 350. in 10. limi. vers. quæ opinio. I. Fichard.

Contrariam, & quod taliter legitimatus etiam in terris imperij, successibilis sit, comunem & ab ea in iudicando & consulendo non esse recedendum dicunt Phil. dec. conf. 155. n. 2. P. Paul. Par. conf. 13. n. 46. vol. 2. Laur. Sylua. conf. 3. cum seq. Guliel. Mayner. l. quoties idem nu. 17. vsque ad 22. ff. de reg. iur. Bart. Fume. in sua summa Armilla. in ver. fi. §. 1. qui omnes dicunt hanc esse communem, & quod ita communiter practicetur. vt refert Duen. in d. 10. limit.

Legitimatio est de reseruatõ principi in signum supremæ potestatis Alc. in l. 1. ff. de verb. obl. nu. 48. com. dicit. B. Villal.

Legitimatio semel facta ñ reuocatur, superuentu liberorũ legitimorum, com. dicit dilect. in art. test. ti. 3. cau. 13. per allegata Alex. & Iaf. in l. ex facto. ff. de vul. & pup. I. Fichard.

Legitimatio à Cesare in terris subiectis ecclesiæ fieri non potest. Bar. in l. qui in provincia. §. diuus. ff. de rit. nup. & in au. then. ex complexu. C. de incest. & nefar. nup. Et hanc magis communem opi. esse dicit Alex. de imol. in conf. 66. nu. 8. in 1. vol. dec. in prin. ff. de iur. om. iud. & in conf. 150. nu. 6. & Rol. à Valle in conf. 88. nu. 25. in 1. Tom. conf. Kirchouius.

Legitimatio prius facta non reuocatur per natiuitatem filiorum, licet effectus legitimatiõis limitetur & restringatur: quia cum ipso legitimo concurrunt filij ex legitimo matrimonio postea nati. Et hanc doct. com. sententiam esse scribit 80

Philip. deci. in conf. 308. n. 13. & Rol. à Valle in conf. 89. n. 12. in 1. Tom. & Soc. iun. in conf. 142. nu. 30. in 1. part. conf. kirc.

Legitimatio filij illegitimi ad petitionem patris etiam filia legitima naturali existente, præsertim si illa clausula, Non obstante, adiecta fuerit, per comitem Palatinum fieri potest. Iaf. per multa fundamenta in conf. 68. in 3. Tom. & 110. in 4. vo. lu. conf. Quam ibi Iaf. commu. doct. sententiam esse dicit. De qua plura scribit Rol. à Valle in d. conf. 61. kirchouius.

Legitimatio quando facta fuisse viuente patre, & eo volente, tum in alieno territorio fieri potest. Verum hæc sententia, in eo casu procedit, quando imperator illam fecisset ext. territorium suum, sed inter subditos suos, secus quando inter nõ subditos, & respectu bonorum non sitorum in iurisdictione sua. Iaf. in conf. 70. in 3. vol. conf. Et hanc com. doct. sniam esse aiunt Philip. dec. in conf. 57. nu. 14. & Rol. à Valle in d. conf. 88. n. 36. vers. vlti. non obstat. in 1. Tomo conf. kirchouius.

Legitimatio filij naturalis, quæ impetratur viuente patre, optimè expeditur absque alicuius citatione, præsertim quæ accedente ipsius patris consensu, quoniam potest libere pater bona propria distribuere, ideò iniuriam nulli facit, si proprium filium consentiat à principe legitimum fieri, fm Bar. & cæteros ocs, in l. Gall. §. in fi. ff. de li. & posth. Bal. in l. j. c. de inof. dona. & conf. 56. vol. j. Ang. conf. 84. Anc. d. conf. 406. & in c. 1. de suc. ab intest. lo. And. Ant. Cal. Card. abb. & ocs, in c. per venerabile, ex qui filij sint leg. Federi. de Sen. conf. 57. dec. conf. 338. & opin. istorum ostendit cõem esse idẽ dec. conf. 55. & conf. 367. Boer. iur. dec. 122. Tiraq. in l. si vnquam, in ver. susceperit, nu. 53. C. de reu. don. & copiosius post alios relos per eum in tract. res inter alios acta, sub 2. limitatione, quæ quidem snia cõis procedit, etiam, si filius legitimus efficeretur quo ad feuda in præiudicium agnatorum, vt consulendo respõdit Alb. Brun. conf. cum aliis doct. qui se subscripserunt d. conf. F. Vi. li. 2. opi. 159.

Legitimatio facta ad instantiam patris, & cum licentia Domini loci, in quo fit legitimatio, valet, fm communem opin. doct. Ita referunt Alex. de Imo. in conf. 11. n. 1. in fi. in 7. vol. lu. & Rol. à Valle in d. conf. 88. nu. 36. Kirchouius.

Legitimatio, seu natalium restitutio filiorum à patre facta non opus habet cognatorum citatione, vt commune dicunt cur. iun. conf. 70. nu. 1. conf. 157. n. 3. Iaf. conf. 10. lib. 3. Boer. decif. 121. Tiraq. in l. si vnquam vers. susceperit. n. 53. C. de reuoc. dona. E. Suarez.

Legitimatio quin per procuratorem expediri queat nihil omnino prohibet, quemadmodum frequenter placitum enunciat Petr. Rauen. in alphab. aur. vcr. legitimatio. Villal. in sua collecta. idem.

Legitimatio infantis à principe facta infantis ipsius ratihibitionem non exigit, commune renuntio ex Iaf. cõf. 52. lib. 4. cur. iun. conf. 19. nu. 4. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum par. 2. nu. 113. & seq. ff. de lib. & posth. idem.

Legitimatio naturalis filij, aut spurij, non minus rumpet, ac prorsus euertet testamentum quam filij legitimi ortus, vt frequens interpretum dogma scribunt dec. conf. 52. nu. 1. Paris. conf. 7. nu. 2. lib. 2. Iatius I. Cla. de testamentis. q. 84. idem.

Legitimatio ob ingratitudinem postea suscipiam reuocari potest, vt commune axioma ponit late diligens iuris vtriusque doctor Did. à Coua. in trac. de sponsalibus, 2. part. c. 8. §. 2. nu. 14. idem.

Legitimatio personæ in quocunq; iudicio etiam summano & sub quauis forma agitato: Actor & reus legitime comparere debent, licet C. de procur. not. feb. vant. de nullit. c. 4. n. 44. cum in iudiciis prius de personis quarendum sit. l. si que ramus. ff. de testa. l. quidam referunt. de iure codic. l. ante omnia. ff. de proba. Quod ad iudicis officium pertinet vt iudiciũ legitimetur ne reddatur elusorium c. camfam que. el. j. de iud.

Iudicia legitime iniurianda esse alias minus legitimi interuēt. tus solere correre scribit Neuiz. conf. 17. col. 1. Quæ persona rõ legitimatiõne plenè in omni iudicio fieri debere et parte fr opponeñ. & pri^o actoris q̄ rei: no. idẽ cõf. 16. n. 1. & 2. vbi quod nõ sufficit hæc mandatũ min^o legitimũ, qd dicitur max^o pro procura. mittit cũ mādato min^o legitimo, qd max^o pcedere dicit in a- ctore cui^o maior est cõtumacia q̄ rei, de quouide q̄ scribit O. Iaf. dec. j. n. 3. vbi priorẽ cõcl. de legitimatiõne iudiciũ limitat nõ pcedere qñ agif^o absente cõtumacẽ, qd et sentire dicit Bar. l. inter quos. §. fi. de dam. inf. Aym. conf. 104. in pr. vbi refert Bal. in auth. offerat. col. 2. de lit. cont. quod ad officiu iud. pertinet inquirere sup legitimatiõne personarũ, qd ea exceptio quã docuq; opponi potest etiam post tres sententias. etiam si coram principe causa ageretur, vt ibi per eum nu. 37. vbi inquit, curare igitur debet iudex vt partes legitime compareant, ne iudicia sint illusoria & nulla l. si p̄tor. ff. de iudi. & partibus etiã nõ

petentib. ars compellere ad legitime comparandum, ex no. per Rom. conf. 170. Boer. q. 281. n. 11. vbi intelligit hoc procedere ante litem contestatam.

Legitimatio. potestas legitimandi competit soli Imperatori. l. 1. C. de iu. anul. an. l. quæris. ff. de nata. rest. §. illud. 1. aut. qui. mo. natura. effi. sui.

Potest tamen talis potestas alteri demandari. & comitti. vt videmus quotidie. in comitibus palatinis. vt vult Alex. volu. 1. conf. 138. Bened. in conf. 2. in 4. col. non potest tamen alteri delegare. Crotus in §. & quid si tantum in 47. col.

An autem rex romanorum ante coronationem possit leg. Cor. no. in conf. 177. tenet quod sic. & in 3. vol. conf. 1. in 1. du bio. P. Andora.

Quilibet etiam princeps. in suo dominio. potest legitimare. secundum. Bar. in l. ea lege. C. de cond. ob. causam. & ita in terminis tenet Pau. de ca. in 2. vol. conf. 227. & Alex. vol. 1. conf. 2. repetito. in 2. vol. conf. 87. in 3. col. ibi. quinimo plus repetio. idem.

Quid si non appareat de priuilegio comitis legitimatis. an valeat legitimatio. Alex. in d. conf. 138. tenet quod non. al. in finita quæ longum esset transcribe.

Adde secus esse. in legitima. principis. quæ valet ad bona sui territorij. etiam si de priuilegio non appareat. ita Barb. vol. 2. conf. 34. in 26. col. idem.

Quid si comes Palatinus sit infamis. an valeat legitimatio? Pau. de ca. vol. 2. conf. 223. tenet quod non.

Nunquid in potestate data comiti Palatino requira. sps vel generalis renunciatio aliquorum iurium. vide Bal. l. 1. eam quam. in prin. 7. col. C. de fidei. & Pau. de cast. vol. 2. conf. 230. ver. 2. dubita.

Vt. sit proban. qualitas comit. legitimant. Sonz. in 2. parte. conf. 246. in 2. col. tenet quod sic. Curt. conf. 16. in 12. col. & conf. 17. in 4. col. quod & Pallioti. & conf. 18. in prin. quod est Sonz. idem.

Nūquid Imperator possit legitimare in terris ecclesiæ. Bal. leam quam in 6. col. ver. ex his apparet. C. de fideic. tenet quod non. idem per multa tenet Pe. de anch. in cōf. 320. Ana. & bo. Jog. remissive. in conf. 29. faciunt multa quæ vult. Cur. in cōf. 65. in 12. 13. & 14. col. vbi tenet quod Imperator non potest legitimare in terris sibi non subdit. Alex. vol. 1. conf. 67. in vlt. col. ibi in super aſt.

Pau. de ca. in 2. volu. conf. 230. distinguit no. aut enim dicit ipse illa terra nō est subdita immediate romanæ ecclesiæ. sed alteri ecclesiæ inferiori. vt sunt plures episcopatus in Ialania. ad quas ecclesiæ. præsumuntur ex donat. Imperialibus peruenisse temporales iurisd. terrarum. & in illis potest Imperator & eius comes legitimare. quia per tales donat. nō censentur. Imperatores totalem iurisd. à se abdicasse. sed retinuisse pœnes se superioritatem.

Et hanc partem quæ valet leg. imper. in terris ecclesiæ. tenet ample Calde. in ti. qui fil. sint leg. conf. 3. alias 467.

Aut dicta terra subdita est immed. ecclesiæ romane. vt sunt ille quas habuit ex dona. constātin. & tunc in illis nulla superioritas remansit apud imperium. & in hoc dicit sibi place. distinctionem. Bal. quam ponit in prohe. C. in si. quæ aut leg. facta est viuente patre. ad eius instantiam. & tunc valet. quia ex hoc. nō infertur alicui præiud. & sic nullus fuit citādus Aut leg. fit post mortem patris. & tunc si fieret de consensu illor. quib. fit præiud. idem. si vero fieret sine consensu illor. non vale. & ita in effectu tenet Decius in conf. 55. in 3. col. idem.

Quid econtra an legitimatio Papæ. in terris imperij valeat? Pau. de ca. in 2. vol. conf. 222. tenet quod sic.

vide etiam Cor. vol. 3. conf. 1. in 7. col. vbi tenet. quod imperator potest legitimare subditum. etiam in terris ecclesiæ. & ita tenet. Bened. in conf. 2. in 3. col.

Vtrum comes palatinus possit legitimare. filium religiosi. Deci. conf. vlt. tenet quod sic vide tamen Barb. in 2. vol. conf. 58. seg. conf. 127. Bal. in l. & si contra in fi. C. de nup.

Quæ autem filij religiosorum auctoritate Papæ legitimari possint tenet Alex. vol. 1. conf. 2. & in conf. 37. in fi. vbi tamē dicit. quod in talibus sed. aplic. non facile dispensat. idem tenet. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 225.

Non tamen potest comes Palatinus imperialis. legitimare clericum secundum. Decium. in d. conf. vlt.

An legitimatus ab imperatore. vel comite. censetur legitimus quoad spiritualia. ita quod possit promoueri ad ordines sacros. vide Crotum in d. §. & quid si tantum in 57. col.

An comes Palatinus possit filium suum legitimare? Alex. vol. 5. conf. 188. tenet quod sic. de quo etiam per Lud. Bolog. in conf. Ana. p. 29. & per Cur. conf. 19. in pr. Pan. in c. nouum ge.

nus ext. de decimis. Crotus in §. & quid si tantum. in 56. col. in fi. & seq.

contrarium tenet Pet. de anch. in conf. 320. Fel. in c. ex lris. in 3. col. ver. 2. concl. de proba. Iaf. in l. qui iurisd. in 2. col. de iurisd. om. iud. Card. in clem. secunda. §. fi. in prin. de rebus eccl. non alie.

Quid si comes faceret filium suum legitimari ab alio. dic quod non valeret legitimatio. ita Iaso. in l. est receptum. in 2. col. ff. de iurisd. om. iud.

An autem ille qui habet potestatem legitimandi. possit legitimare. spurium & incestuosum. vide Ang. in §. omnium. in sti. de actio. & Alex. in l. si ita scriptum. ff. de liber. & posth. vbi multis al. pro & contra. tenet op. Bar. in l. 2. in prin. ff. de verb. obl. tenent. quod ille. qui habet potestatem legitimandi spurios. item legitimandi incestuosos potest leg. spurium & incestuosum. quia in fauorabilib. in simplicib. cōtine. mixtum. & ista par tē. tenet Iaf. in d. §. oīum. in 5. & 6. col. cū aliqua fñ dist. f. quæ aut leg. fit in vita p̄ris. & eo petēte. & valz leg. alias secus. all. Ant. de Bu. in ca. per ven. in 20. col. qui fil. sint leg. vide aliquid per Pan. in c. fi. de fimo. Alex. in d. l. 2. de verb. obl.

Fel. in c. at si clerici. §. de adulteriis. l. 2. & 3. col. de iud. refert ad futuritatem op. hincinde. tandem ipse cum Aret. tenet quod non possit ita dispensare. seu legitimare rōnes esset laboriosum referre. f. quando legitimatio alicui afferret præiud. alias secus. de quo. & habetur aliquid per eundem. Fel. in c. postulasti. in 15. col. ext. de rescr.

Iaf. in d. l. 2. in 2. 3. & 4. col. de verb. oblig. relatis omnib. op. tenet cōtra Bar. & legitas. dicens. quod illa distinctio. seu con cordia. Ant. de Bu. in d. c. per ven. nihil. valet. vt ibi per eum.

Vide etiam amplissime per Crotum in repe. §. & quid si tā tum in 24. col. cum sequentibus. idem.

Sed an hoc casu masculinum comprehendat foemininum. & sic an spuria possit legitimari. Iaso. in d. l. 2. in 4. col. tenet quod non. all. segno. in consil. 186. & ita etiam refert ipse Iaso. in l. si quis id quod. in 2. col. ff. de iurisd. om. iud. vbi dicit quod illam decisionem seg. sequi. præpo. med. modo Card. Alex. in d. ca. per ven. ver. videba. l. 12. col. vide aliquid in ver. masculinum in priuilegiis ver. subiungit Iaf.

Sed quid si aliquis esset spurius & incestuosus. Et esset legitimatus tanquam spurius tantum. nō expressē qualitatibus spurietat. an valeat leg. Bal. in l. eam quam. in 8. col. ver. sed pone quidam. C. de fideic. tenet quod non. & ad istud all. infinitas auctoritates. Iaf. in d. §. omnium. in 6. col.

Subiungit ibi Iaf. quod si quis impetrauit à principe se legitimari dicens se natum ex soluto. & soluta. cum esset natus ex adulterio quod tā legitimatio non valet. all. Bal. in l. præscript. ver. ego dico. in 5. col. mihi vero in 3. C. si contra ius. vel vti. pu.

Adde in fortioribus terminis. Oldra. in conf. 247. incip. factum tale est. quidam Rex. vbi consuluit non vale. legitimatorem factam ad supp. cuiusdam no. Narranti. duos habere filios ex ipso. & ex tali domina ex adulterio & damnato coitu genitos. ex quo. non fuit narratum quod pater habebat uxorem. & mater virum. vt ibi not. per eum. quem refert & sequi. (licet alio numero alleget) Alex. in 1. volum. conf. 62. repetito. in 2. volum. conf. 195. & ita etiam sequi. in eo. 1. volum. conf. 138. in vlt. col. ver. successiue dato. & c.

idem etiam tenet ipse Alex. in 2. volum. conf. 60. in vltim. colum. vbi consuluit non valere legitimat. illius quæ dicebatur. naturalis. cum non esset nata. ex concubina in domo retenta.

Idem vult in 3. volum. conf. 87. duplicato. in 1. volu. conf. 37. & sequi. Barb. in 1. volum. conf. 43. in 2. 1. colum. fac. quod vult Curt. conf. 16. in vlt. col. vbi vult quod ommissio notabilis qualitat. vitiat legitimat. & idem dicitur in conf. seq. quod est. d. vnic. palioti.

Fac. etiam quod late. vult ipse Cur. conf. 73. in 3. col. cum seq. Barb. in 4. vol. conf. 9. in 1. col. fac. quod vult Phi. in c. 1. in 2. col. de fil. presby. in 6. Alex. in l. 2. de verb. obl. Lud. Ro. cōf. 326. ver. 4. proba.

Limita præmissa. quando in legitima. essent apposite clau. non ob. & de plenitudine potestatis. & c. quia isto casu. p̄m est ac si defectus omnīs esset expressus. & ita videtur tene. Bal. in d. l. eam quam. in illo ver. sed pone. & in l. si qua illustis. C. ad orf. vbi dicit quod non est opus descende. ad speciem speciei. Be ned. in conf. 157.

Sublimita. qñ exprimi. spurietas. in gñe. & sic solū est defectus. subreptionis. secus si fuit narratum aliqs defectus. & aliquid suppressus. & sic est defectus obreptionis. qui maior est. quam subreptionis. ita dicit Alex. in d. conf. 60. in 2. vol. in fi.

Et ita in

Et ita in effectu videtur. tene. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 121. incip. sup puncto isto. in fi. vbi ita limitat determinatio. Oldrad. d. conf. alio tamen num. per eum al. & ita etiam tenet Fel. in c. postulasti. in 4. col. ibi declara prædicta. de rescr.

Et in materia. vide Lud. Ro. in conf. 194. vbi dicit. nō vitari legitima. licet non fuerit expressa qualitas. quod filius esset ex serua natus. al. multa no. Vide tamen. Fel. in d. c. postulasti de rescr. in 5. col. ibi 4. declaratio.

Aduerte etiam. dum §. dixi. legitima. nullam. illius quæ dicebatur. naturalis. cum tamen non esset nata ex concubina in domo retenta. allegan. Alex. vol. 2. conf. 60. ad quod. vide dicta. in ver. spurius §. 13.

Quia contra istud face. vide. quod vult Bal. in 2. part. conf. 295. incip. factum proponi. in terminis. vbi dicit quod secundum iuris rigorē natus ex soluto & soluta nō in forma concubina tus dicitur spurius. sed secundum Deum ius canonicum. & communem vsum loquendi. dicitur naturalis. & ideo p̄r qui fec. eum legitimari. sub nomine. naturalis. nō dicitur tacuisse eius defectum. sed valet legitimatio. & istud conf. alias aliaui in contingētia facti. in fauorē. no. auth. de canalib. legitimati. ti. sub nomine filij naturalis. cum tamen non esset natus ex concubina in domo retenta. licet ex soluto & soluta.

Aduerte in super. quia contra illud cōf. Old. de directo fac. quod vult Ang. in cōf. 204. inci. Quidā Barth. in 1. dubio. vbi vult quod si legitimat. exprima. aliquem fuisse natū ex ligato & soluta cum tamen ipsa fuerit etiam ligata. non nocet tacuisse hoc. quia satis cōstat illum esse adulterium. & illud conf. videtur. sequi Iaf. in l. sed si hac §. patronum ff. de in ius voc. ex quo vlt. loco illud refert. per dicta §. in ver. glo.

Adde quod non oportet exprime. in legitima. illam qualitatem. quæ aggrauat vitium parentum vt si quis dica. filius factus a sacerdote. & mulieris solute. licet nō dica. quod mater habuerit facta ab illo sacerdote. ita Fel. in d. c. postulasti in 5. col. al. Rotā. de filiis presby. decif. 4. in antiquis. & in ti. qui filij sint leg. decif. 1. in antiquioribus. vide ibi per eum. idem.

Sed quid si non exprima. aliqua qualitas spurietat. sed simpliciter dica. quod est spurius. an valeat legitimatio. vide no. Fel. in d. c. postulasti. in 5. col. ibi quinta & vlt.

Nūquid an legitimatio fieri possit extantibus filiis leg. & naturalibus. Alex. post Bar. in l. ex facto. cc. 4. & 5. col. ff. de vul. & pup. viderit. tene. quod nō & ita tenet Pau. de ca. in 1. vol. conf. 176. incip. super eo. repetito in 2. vol. cōf. 223. & ita vult Alex. volum. 1. conf. 94. al. Bal. in aut. præterea. C. de natura. libe. vbi per illū text. vult. quod comes nō potest leg. bastardos ex cōiubis leg. idem per plura tenet. in 2. vol. conf. 60. in 4. & 5. col. Cur. in conf. 13. in 3. col. & in conf. 35. in 9. col. Aret. conf. 166. in vlt. col. idem Cur. cōf. 16. in 12. col. vbi tenet quod saltem leg. citādi sint. & ita vult in conf. 73. in 30. col. & quod leg. debeant citari. quando leg. fit etiam viuente patre vide Iaf. in l. gallus §. & quid si tantum in 18. col. de lib. & posth. Barb. vol. 4. cōf. 9. Crotus. in d. §. & quid si tantum. in 43. col.

Contrarium tenet Fede. cōf. 57. & Crotus vbi §. in 45. col. & seq.

Potest distingui aut pater requirit leg. & valet leg. etiam extantibus leg. aut filius spurius requirit & tunc secus. & ita vult. Iaf. in l. gallus §. & quid si tantū in 15. col. in fi. de lib. & posth. intellige rñ. si istud p̄rinea. in pōte legitiman. vt ibi in 16. col.

Adde quod Ang. in conf. 87. tenet. vale. legitimat. factam absente patre si pater ex post p̄ntea. eam fuisse factā. de eius vol.

Sed quid præsupposito quod comes haberet pōtem legitimandibastardos etiam extantibus leg. an tunc sit mētio fienda de leg. Alex. vol. 2. cōf. 60. præal. in 5. col. tenet quod sic. adde Cu. cōf. 116. incip. Innocētius septimus. Cur. in d. conf. 13. in 3. col. & in 6. col. in fi. & apertius. in conf. 19. in 5. col. & in d. cōf. 35. in 9. col. Decium. conf. 85. in 3. dubio. Cor. vol. 2. cōf. 93. in 3. col. Barb. vol. 4. conf. 49. in 1. col. & seq.

Limita nisi pater. faceret legitimari. quia tunc non requirit mētio legitimatorum ita in terminis tenet Bal. in 2. par. cōf. 222.

Idem vult in 1. par. conf. 73. vbi dicit leg. non esse citandos.

Sed contrarium tenet Decius. in d. conf. 85. in 3. dubio. all. multa. maxime Are. conf. 167. incip. Mag. quod mihi est. 166. aletiam Alex. vol. 1. conf. 25. & conf. 67. & ita vult Curt. in d. conf. 16. in 12. col. vbi tenet. quod saltem citandi sunt leg. Iaf. in d. §. & quid si tantum in 18. col. vbi dicit leg. esse citandos. Cor. in d. cōf. 93. Crotus. in d. §. & quid si tā tum. in 42. col. in fi. idē.

Sed quid si non extant leg. & naturales. & princeps legitimat patre viuente & requirent. an requira. cit. agnatorum. Lud. Bolog. in add. ad Mathes. in tract. de success. ab inte. in 1. col. tenet quod non al. Calde. in rub. qui fil. sint leg. conf. incip. legitima. & ita vult Alex. vol. 5. conf. 187. in 2. col. ver. 4. quia

& c. Cor. volu. 3. conf. 1. in 1. dubio. Bened. in conf. 2. in 4. col. Crotus vbi §. col. 45.

Extantibus autē leg. etiam viuente patre. debet ipsi filij leg. citari. vt dixi §. in §. 16. secus autem in aliis agnat. quorum nō interest viuente patre.

Adde Decium. in conf. 55. in 3. col. ibi 2. dicit al. Bar. in l. galus. §. & quid si tantum. quem omnes seq. ff. de libe. & post. & infinita conf. in quibus habetur. quod in legitima. quæ fit viuente patre & postulante. nō requiritur citatio agnatorum. & vlt. adducta per eum. adduco Pau. de cast. vol. 2. conf. 223. Barb. vol. 1. conf. 27. in 25. col. Ana. conf. 29. in 5. dubio. Alex. vol. 1. cōf. 2. quod est repetitum. in 2. vol. conf. 87. in ver. sed fortius dico. & in eo. 1. vol. conf. 25. idem vult Iaf. in l. publicati in fi. C. de testa. & in l. si quando. in 4. col. C. vnde vi. Fel. in ca. fi. in pe. col. de præsump. Barb. volu. 2. conf. 49. in 2. col. & per totum. Sonz. in 2. par. conf. 226. in 1. col.

Limita procedere. in vera legitimatio. quæ nō est ita odiosa. secus in dispensa. ad effectum successionis. ita no. vult Sōz. in 2. par. conf. 246. in 4. col.

Sed quid si legitimatio fiat post mortem patris. & comes habeat potestatem. legitimandi. et cum præiud. agnatorum. an tunc sint citandi agnati? Pau. de cast. vol. 2. conf. 227. in vlt. col. tenet quod non.

Hij autem quorum interest. vt substitutus. vel quibus. acquisita est hered. citandi sunt. vt vult Barb. in d. 4. l. 27. & in 2. vol. conf. 58. in 12. col. Alex. in d. cōf. 25. & in conf. 67. in 1. vol. & expressius in conf. 94. & no. Sonz. in 2. par. cōf. 251. in 1. col. cum seq. Cor. conf. 245.

Vide etiam §. §. 33.

An insti. facta. de filio naturali si legitimari. arbitrio alicuius. sit valida? Ang. in conf. 223. tenet. quod sic.

Sed quid si pater ordinet in testamento. filium legitimari. an filius ipse. sine alterius requirit. possit se legitimari facere. Balb. volu. 2. conf. 49. præal. in 2. col. tenet quod sic. al. aut. item si quis. & in corpo. vbi de sumi. C. de natura. lib. Iaf. d. §. & quid si tantum. in 17. col. & in l. 2. in 5. col. in fi. ver. 2. attende. ff. de vul. & pup. Vide tamen Decium. conf. 176.

Sed an legitimatus. succedat vna cum aliis. Bal. in d. cōf. 73. in 2. part. tenet quod sic. Pan. in c. suggestum. de decis.

Adde no. quod pater. non potest post relinquere filio legitimo. quam vni filio leg. & naturali. ita Iaf. in l. vnica. in 14. col. ibi item attende. C. quando non petē. par. adde Cur. cōf. 16. in 3. col. Sonz. in 2. par. conf. 295. in vlt. col. allegat omnes. Bal. in c. per tuas ext. de maio. & obed. adde eundem. Bal. quem nemo al. in 1. par. conf. 403. franc. creū. sing. 51. Bal. in l. communi. C. de natura. lib.

An legitimatus post testamētum. illud rumpat? Alex. in rub. ff. de liber. & posth. post multas auctoritates doct. dicit magis communem conclusionem esse quod rumpat testamentum. nisi forma legitima. afr. sonaret. vidi. n. inquit ipse plerasque legitimaciones in quibus filij spurij legitimati hilitan. ad succedē. solum ex patris voluntate.

Posset etiam exprimi secundum. eum. vt non succedat nisi in certa portione vt no. per doct. maxime. Ant. de Bu. in c. per ven. qui fil. sint leg. de quo vlt. al. per Alex. adde. Ang. & Paul. de ca. in l. solent ff. de iurisd. om. iud. eūdem. Alex. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad treb. & in 2. vol. conf. 74. quasi repetito. in 4. vol. conf. 30. & ibi dicit quod iste proprie non erit legitimatus. sed ista erit quedam dispensatio certo modo limitata. de quo etiam per Fel. in c. postulasti. in 12. col. de rescr. per Iaf. in l. sed si hac §. patronum ff. de in ius voc. & in l. fi. in vlt. col. C. de pac. & in l. pactum. in 2. col. C. de colla. & Cur. in conf. 16. in 2. col. Alex. vol. 1. conf. vlt.

Et quando dica. dispensatio. & non legitimatio. vide Decium. in conf. 52. Bal. inter conf. Ang. conf. 265. Cepo. aliquid cau. 114.

Ad 1. autem articulum. quod legitimatus rumpat testamētum. adde. Pe. de anch. in conf. 290. Pan. in 1. par. conf. 86. Lud. Ro. conf. 34. Alex. in d. conf. vlt. Barb. vol. 2. conf. 58. in 2. & 3. col. licet in illo casu consuluit contrarium propter inualiditatem legitima. Iaf. in l. qui se patris in 4. col. C. vnde lib. & in rubr. C. de post. hæred. insti. vbi infinitas al. remissiones. Cur. ample. in conf. 35. & in conf. 73. in 17. col. Decius in conf. 55. in fi.

Et quod legitimatus. rumpat testamētum vide etiam Lud. Rom. conf. 34.

Sed nūquid legitimatus habeat ius quereladi testamētum fratris in stituta turpi. de quo. in l. fratres C. de inof. te. vide ibi Iaf. in 3. col. ver. 4. limita. vbi per multa quæ al. tenet. quod nō.

Legitimatus an excludat substitutum? vide latissime in ver. 80 substit. fideic. §. 28.

Legitim

Legitimatus venit in fentētia arbitri & arbitratoris. in qua fit mentio de filiis leg. & naturalibus. Ang. in conf. 71.
 Et legitimatus ab Imperatore non potest amplius appellari spurius Bal. in l. Imperialis. C. de Nup.
 Fac. quia legitimatus dicitur vere leg. & est suus patri Iaf. in l. hæc conf. 5. ex imperfecto in pr. & in l. col. C. de testa. & in l. eam quam. in 5. col. C. de fideic.
 Habetur aliquid per eundem Iaf. in l. moribus in fi. 5. col. ff. de vulg. & pup.
 Fac. quia per legitima. laua. omnis macula. Ang. in §. 1. inst. de hæred. quæ ab int. Guid. Papæ. conf. 6.
 Alibi tamen dicit ipse Iafon. quod legitimatio est similis alchimie quæ fa. apparere. quod non est ita dicitur in l. generaliter. §. cum autem in fi. 6. col. C. de insti. & subfti.
 Legitimatus propter ingratitudinem in pristinum statum reuocari potest. nec potest ex post iterum legitimari Iaf. l. de di. §. idem in 3. col. ff. de ob. causam. & in l. naturalis. in prin. ff. de præscrip. ver. & in l. 1. §. & post operis. in 3. col. ff. de opet. no. nunc. Adde Lud. sing. 222. & dicta 5. in ver. ingratitudo. §. 6. franc. crem. sing. 19. Pe. Gerar. sing. 1.
 An si post legitimationem pater habeat filios. reuocet. legitimatio Alex. in l. ex facto. in 4. & 5. col. ff. de vul. & pup. relat. op. doctor. concludit qd non & idem tenet in 5. vol. conf. 187. in pe. col. Lud. Ro. no. in conf. 194. in 3. col. & sequi. Iaf. in l. tale pactum. §. fi. in 2. & 3. col. ff. de pact. & ample. in dict. l. ex facto. in 5. col. Bened. in conf. 157. in pe. col. Pan. in ca. fugeftum de decimis.
 contrarium tenet. Oldr. in conf. 247. idem.
 An requira. consensus filij à tali legitima. quæ fit per subfequens matrimonium. vide Ang. in §. fi. insti. de nup.
 Legitimantur naturales. per subfequens matrimonium. l. cum quis & ibi doc. C. de natura. libe. l. nuper. eo. tit. c. rāta. qui fil. sint leg. Ang. in cōf. 17. vbi dicit quod talis leg. est fortior oī alia & idem vult in conf. 20. Pan. in c. 1. qui fil. sint leg.
 Amplia licet illa non esset concubina. Pan. in c. innotuit nu. 17. de elec. Decius ample. in conf. 155.
 contrarium tenet Ang. in §. aliquando alias fi. insti. de nup.
 Limita nisi sint nati ex pedicq. & vili muliere. ita Ang. in §. 1. in aut. qui. mo. natura. effi. leg. Cepo. cau. 247.
 Limita pariter nisi concepti essent in adulterio. Ludo. Ro. 40 conf. 367. ibi quoad tertium. Pan. in ca. tanta. nume. 8. qui fil. sint leg. Bal. in l. ex libera. C. de suis & leg. vide Ang. in §. fi. insti. de nup. in vlt. col. & insti. de ferui. cog.
 Limita etiam nisi post natiuitatem filiorum naturalium. pater contraxisset matrimonium cum alia quia tunc per subfequens matrimonium non legitimaretur filij ita tenet Ang. in d. cōf. 17. vbi quia in imo. Al. tex. in d. aut. qui. mo. natura. effi. le. §. si vero. ver. omnino. n. suis exstibus. qui secundum eum nō est alibi. Credo. Angel. corruptum quia ille text. probat contrarium.
 Et contrarium tenet Bar. in l. bonorum. ff. rem. ra. hñi. Iaf. remissive. in l. quotiens in 1. col. in fi. C. de rei vend. Iaf. ample. in l. Pomp. §. quæsitum. de acq. poss. vbi al. Ang. in d. conf. pro ista op. & ita tenet Phi. in regula. sine culpa quæ est 23. Pan. in c. rāta. n. 3. qui fil. sint leg. vide Alex. in l. Pomp. j. quæsitum est de acq. pos. Ang. in §. fi. in fi. insti. de inest. nup.
 Limita. insuper not. procede. vt possint tūc succedere. cum aliis leg. de iure can. tantum. secus de iure ciuili. ita no. Ange. in cōf. 29. vbi dicit quod talis leg. procedit quo. ad sacros ordines. & alia reliqua. quæ solum confert ecclesia. non autem ad ea quæ solum defert potestas cesarea. & in foro cesareo.
 Quid si habens vxorem. contrahat de facto cum alia igno. rante. palam & pu. & ex ista. 2. suscipit filios an dicant. leg. quo ad succedē. patri. Bened. in conf. 116. tenet. no. quod sic.
 Fac. quod vult Ang. in §. si aduersus. in gl. fr. ver. vulgo. insti. de nup.
 Vide Bal. in l. qui contra. C. de ince. nup.
 Limita no. concl. prædictam quod filij legitimantur per subfequens matrimonium non procede. quando illa non potuiff. ser esse vxor. vt quia erat faracena. Pan. in c. rāta nu. 14. qui fil. sint leg. fac. quod vult Bal. in l. & si contra. ver. nota. ergo. C. de pup. & in l. ex libera. C. de suis & leg.
 Quid si desponsauit concubinam filio mortuo. an nepotes ex eo legitimantur. frāc. crem. tenet. quod nō sing. 32. all. Bal. in l. benignius ff. de ll. Hypo. sing. 121.
 An requirant. dotalia infra. vide Ang. conf. 29. & Ang. Arer. in §. fi. insti. de nup. Bal. in l. neque. C. de nupr. & in l. cum quis. C. de natura. libe. & in l. si qua. illu. C. ad orfi. idem.
 Et. Nonquid ista legitimatio. per subfequens matrimonium. traha. retro ad tempus natiuitat. Dic quod sic. quo. ad ca. quæ 80

sunt ipsi legitimito favorabilia. & alij non sunt præiudicialia. l. fi. ff. de na. resti. de quo vide Alex. in 12. col. & Iaf. in 14. col. in d. §. & quid si tantum & ibi Crotus. in 41. col.
 Et ibi subiungunt quæstionem. conser. est. quod 1. genitus succedat. An naturalis 1. natus qui legitima. per subfequens matrimonium. post natiuitatem filij leg. & naturalis. præferat. in succōne. & concludunt post Ang. ibi quod non. de quo. etiam. per Fel. in ca. fi. in 1. col. de consti. Adde Phi. in regula sine culpa. quæ est 23. & aliquid in ver. 1. genitus. §. 1.
 Subiungunt etiam quod leg. facta post mortem patris. nō aufert bona his qui successerunt ab intestato. allegat. Bar. Bal. & Ang. ibi & alias infinitas auctoritates. vide decisiones. al. §. in §. 19. ver. hi autem. adde Calde. in tit. qui fil. sint leg. conf. 4. alias 468.
 Vide tamen. Alex. in 1. vol. conf. 2. repetito. in 2. vol. conf. 87. Bal. in 2. parte. conf. 13. 14. 15. & 16. 100. & 413. Dy. conf. 10. quod conf. refert licet. alio numero. & sequi. Pau. de castr. in 2. vol. conf. 107. in 2. colum. verfic. quinto. Alex. in l. cum hæredes. de acquirē. possē. & in l. 1. §. si quis vltro ff. de quæ. 20. fto. Crotus. in d. §. & quid si tantum. in 43. colum. & sequi. & in col. 46.
 Pau. de cast. in 2. vol. conf. 227. in 5. col. ver. sed nunc quæritur. distinguit. quod aut comes habet potestatem præiudicandi. his quibus acquisita est hæreditas. aut non. si habet. aut præiudicat scienter. & ita dicitur in legitima. & potest. aut firm. præ legitimat & tunc non videtur præiudicare si autem nō habet potestatem. nō potest præiudicare. vide ibi per eum. tenentem quod princeps possit auferre tale ius quæsitum.
 Iaf. in d. §. & quid si tantum. in 16. col. & sequi. dicit aut hæreditas est addita & non potest comes præiudicare aut nō est addita. & potest. princeps autem in distincte potest.
 Vide Are. in l. 2. in vlt. col. ff. de testa.
 Sed an ista legitimatio per subfequens matrimonium. possit fieri in vlt. vite spiritu. Bal. in d. l. eam quam. in 6. col. tenet quod non. Ang. in l. sed est quæsitum. de liber. & posthu. & in aut. nuper. C. de natura. lib. Barb. in 2. vol. conf. 59. in 14. col. & in conf. 68. in vlt. col.
 contrarium tenet Alex. in l. si quis posthumos ff. de libe. & posthu. all. multas auctoritates & respondet ad motiua Bal. de quo. etiam vide eundem Alex. in l. gallus in prin. in 7. col. eo. ti. aliquid per Fel. in ca. in præsentia. in 13. col. de proba. Adde in terminis Bal. in 4. par. conf. 211. in prin. Phi. in regula sine culpa. quæ est 23. Pan. in c. commissum de sponf. & in c. quoniam de coniug. lepro. Ang. in §. fi. circa fi. insti. de Nup.
 Vtrum autem legitimatus per subfequens matrimonium. succedat in feudo. Bal. in 1. parte cōf. 330. tenet quod sic. Iaf. qui multa al. in l. gnāfr §. cum autem. in 7. col. C. de insti. & subfti. & c. vbi idem tenet in emphyteosi ecclesiastica.
 Fac. quod vult Calde. in ti. qui fil. sint leg. conf. 2. alias 466.
 Et ita clare tenet Pan. in c. tanta nu. 7. qui fil. sint leg. & in c. innotuit nu. 17. de elec. Decius conf. 155.
 contrarium tenet Lud. Ro. in d. conf. 367. ver. sed dico. & c. al. And. de lser. in c. naturales. in tit. si de feu. fuer. contro. Ang. in d. conf. 29.
 Possit distingui. qd aut extant leg. & naturales. & tunc legitimatus per subfequens matrimonium. nō succedat in feudo. & ita procedat op. And. de lser. quam ita refert Iaf. in d. §. cum autem. in 7. col. licet ipse dicat de hoc dubitare. aut non extāt leg. & naturales & tunc procedat alia op.
 Vbi potest fieri leg. per subfequens matrimonium. nūquam potest fieri per rescriptum Hypo. sing. 130. al. Bal. i. c. per tuas. de maio. & obed. & pro hoc dicto. Pe. Gerar. in sing. 60. al. Bal. in c. illud. de præsump. ipse tñ Pe. Gerar. tenet trium. ibi. idē.
 Legitimatio. etiam fit per oblationem curie. de quo. & quo modo fiat. & quæ succedat talis legitimatus. & quibus & huiusmodi vide ample Ang. in d. cōf. 17. ver. 2. modo. subiungit tamen quod iste legitima. feu iste curie. recesserunt ab aula & de hac legitimat. per oblationem. habetur. aliquid per Alex. in rub. ff. de oper. no. num. in prin. 4. col.
 Idem per ingressum religionis. Alex. vbi §. vide j. in ver. reli giosus. §. 4. & j. eo. §. 38. Crotus. in dict. §. & quid si tantum. in 42. col.
 Legitimatio fit etiam per nominationem factā per patrē in testamēto. nominan. illum filium. leg. & naturalē. ita Ang. in d. conf. 17. ibi 4. modo vbi dicit oportet qd hæc omnia concurrant. 1. qd possit matrimonium contrahere cum illa mulie re. ex qua suscepit filium naturalem. vel non possit honeste. 2. quod nulli leg. supersint. 3. quod non potuerit pater legi timare filium per rescriptum quia forte multū distabat. vel non poterat atrium principis intrare. vel et forsità ignorabat. 4. quod

4. quod talis leg. post mortē patris ofdat principi testamen tum asserens se velle iura legitimo. consequi. vt hæc habent. secundū eum. in §. si vero solummodo in aut. qui. mo. natura. effi. leg. iuncta gl. & iuncto §. si vero is. in aut. quib. mo. natura. effi. sui. & isti secundum eum. succedunt actiue. & passiuē.
 Adde. Iaf. in l. tale pactum §. fi. in vlt. col. ff. de pact. vbi dicit requiri. qd pater possit cum illa. honeste qtrah. matrimonium. secus si esset meretrix. & idem vult in l. neque professio. in 2. col. C. de testa. al. Bar. in cōf. incip. verutius. quod mihi est. 120. licet ipse nō dicat numerū al. et alia multa. Pet. Gerar. sing. 60.
 Et quod per nominat. officia. leg. tenet etiam Ang. in §. fi. in sti. de dop. & Bal. in aut. item si quis. C. de natura. lib.
 Limita quia talis legitimatus. per nominationem. nō succedit in feudo. secundum Bal. par. j. conf. 392.
 Limita etiam vt non succedat in emphyteosi ecclesiastica secundum Bar. in conf. 120. incip. verutius.
 Aduerte etiam quia in quantum. dix. Ang. in d. cōf. oportet. qd nulli leg. subint. quando fit leg. per nominationem. nā Pau. de ca. videtur tene. contrarium. in 2. vol. cōf. 85. vbi oīno vide.
 Aduerte præterea. qa Bal. in 1. par. seq. Bar. ibi pēū al. in cōf. 377. tenet oportet. matrē illius filij esse pntē. alias nō tenet legit. Sed in hoc contrarium tenet ipse Bal. in eadem 1. par. cōf. 392. Ad quod etiam vide Pau. de ca. in d. conf. 85.
 Nota insuper. qd ad hoc. vt per nominationem. quis legitimetur. oportet. qd pater nominet eū filium. suum. secus si sim pter nominat filium. ita Iaf. in d. l. neque professio. al. Bal. in c. in notuit de elec.
 Sed aduerte quomodo istud possit procede. nam nō potest nominare filium. quem intendit esse suum. nisi adiciat suum.
 Dic. etiam Iaf. in d. l. tale pactum. §. fi. in vlt. col. qd Bal. in c. il lud de præsump. vult qd si quis suscepit filium naturalem. cum tali foemina cum qua. potest honeste nube. certe nō potest filium naturalem. afr legitimize nisi contrah. matrimonium. i deo secundum eum afr tunc legitimize. non potest. ergo nec per nominationem filij. subiungit. cogita.
 In materia etiam ista legitima. per nominationem. vide Iaf. in l. lucius in 7. col. ff. de vul. & pup. vbi dicit quod nominatio. vnus legitimat alios naturales.
 Quid in matrē. an nominan. filium. naturalem. eum legitimize vide a. crem. sing. ibi dicit. quod non. idem.
 Legitima. etiam quis per ingressum mon. Iaf. in l. vnica in 14. col. C. quando non peten. par. Alex. vol. 3. conf. 35. col. vlt. Nunc autem quæro. An legitimatus succedat in feudo. tex. in c. naturales. in tit. si de feu. fue. contr. inter. do. & ag. tenet qd non. & ita vult Alex. vol. 1. conf. 94. ibi quinto.
 Fallit nisi in legitima. dictum sit quod possit etiam in feudis succedere. gl. in d. c. naturales. & no. doc. in c. lator. qui fil. sint leg. de quo vide latius. in trac. feu. in rub. de succe. feu. ver. legitimatus. fo. 35.
 Et in materia. vide Bolog. in conf. 61. maxime. in fi.
 Istud limitat Alex. vol. 2. conf. 60. in 1. col. nisi extarent legi timi quia tunc non admitti. legitimatus. al. Iac. de belu. in d. c. naturales. per id quod hñ. in §. generaliter. & in §. sequi. in aut. qui. mo. natura. effi. sui. & And. de lser. in d. c. naturales.
 Fortius dicit ipse. post Sal. quem al. in conf. incip. Comes pa latinus. si mihi sit cōcessum feudum. pro me & filiis. meis leg. & legitimetur filius meus etiam ad feuda tamen talis leg. in il lo feudo non succedet. quia aliud est esse leg. & aliud esse leg. & propterea Sal. dicit illam gl. in d. c. naturales. non esse verā. nisi salue. in feudis propriis imperatoris.
 Quod maxime. videtur esse verum inquit ipse in legitima. facta ab inferiore. q nō potest ius dñi feudi in alium sine iusta causa trāsferre. al. Host. in c. per ven. qui fil. sint leg. dum dicit qd Papa ad feudalia leg. potest consentire. domino feudi.
 Subiungit. Alex. idem esse. in emphy. ecclesiastica. ad quam non admittuntur legitimati. & idem vult in 1. vol. conf. 129.
 Et in hoc. an legitimatus succedat in emphyteosi ecclesiasti ca. vide qua dixi. in trac. emphy. §. 136.
 Vt. in generali pōte legitimandi. veniat potestas legitiman di ad feuda. vide in trac. feu. in rub. de succe. feu. in ver. legitimatus. fo. 36. ibi. no. quod in simplic.
 An potestas legitimandi. possit alteri demandari. Bal. in l. gesta. C. de re iud. dicit quod non. Decius. in conf. 55. in 3. col. al. Bal. in c. fi. cc. fi. de officio. deleg.
 Sed nunquid legitimatio. fieri possit per proc. Alex. in l. gal lus §. forsitan. in 2. col. ff. de lib. & posthu. dicit quod sic. & qd ista est communis op. quamuis Bal. tenuerit cōtrarium. in c. cum dilectus in fi. de ord. cogni. & ita per multa tenet Decius in d. conf. 55. in 3. col. ibi 4. quæritur. & ipse Bal. in l. exculare. ff. de excus. tuto.

contrarium tenet. Bal. in l. neque absens. ff. de adop. idem.
 Absens enim legitimari potest. vt in terminis vult Paul. de ca. in 2. vol. conf. 226. & ita vult Bal. in 3. part. conf. 133. & suf. fic. ratifica. vt vult. Decius. in conf. præal. vbi dicit qd talis ratifi ca. potest fieri etiam post mortem patris. al. multa. maxime. A. lex. vol. 1. conf. 138. incip. elñr. quod mihi est. 139. Curt. conf. 4. al. multa maxime Ang. conf. 83. incip. spurius quod mihi est 87. idem vult ipse Ang. conf. 71.
 Inuitus leg. nō potest. l. fi. & ibi Bal. ff. de his qui sunt sui. & c.
 Et ita intelligo procede. quod vult Barb. vol. 2. conf. 34. in 4. col. vbi tenet quod absens non possit legitimari nisi consentiat. Et quod vult Bal. in 4. parte. conf. 429. vbi tenet absem tem legitimari non posse. & idem vult in aut. præterea. C. de natura. lib.
 An autem dica. consentire. si sciat & non contradicat. vide in specie. Lud. sing. 588. vbi tenet quod sic.
 Infans leg. potest. Bal. in 2. par. conf. 413. incip. quidam vxoratus. & in 1. par. conf. 67. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 229. latiffi me. Barb. vol. 2. in d. conf. 34. per totum Iaf. remissive. in l. post humo. in 1. col. C. de contra. tab. Deci. qui infinita al. in conf. 55. præal. maxime. in 4. col. Cor. conf. 177.
 Limita. si interueniat in maiori arate ratificatio. ita no. Lud. Ro. in conf. 194. in 2. & 3. col. & istud non habet dubium. vt vult Decius vbi §.
 Cor. tamen in d. conf. 177. subtiliter probat non requiri ra tificationem.
 Limita etiam vt infans possit legitimari à principe. nō autem ab inferiore. & sic comite palatino. ita Iaf. l. eam quam. in 6. col. C. de fideic. idem.
 An autem semel legitimatus possit iterum legitimari. Cur. in consil. 73. in multis locis. tenet quod sic. clarius Decius. in d. consil. 55. in 4. col. ibi & considera. n. al. multa quæ omitto.
 Aduerte tamen quia si in 1. legitima. sit aliqua limitatio seu moderatio & suplice. de ipsa legitima. Nulla facta mentione de dicta limita. seu modera. 2. legitimatio inde facta genera liter facta. n. valet ita no. Fel. in c. veniens ext. de præscr. Sonz. in l. gallus. §. & quid si rātum. in 9. col. ver. 4. limita. ff. de lib. & posthu. & no. in 2. par. conf. 246. in 3. col.
 Limita præmissa. in terminis istis. si autem omnes legiti mat. sunt factæ generaliter. & in pleniori forma. non est ne cesse. in sequentibus facere mentionem de aliis legitimatio nibus præcedentibus. ita Decius in d. conf. 55. in 5. col. ver. 4. & vltimo.
 Legitimatus. an comprehendatur. à sta. loquente. de com promisso sien. inter agnatos. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 69. tenet quod non. vide in trac. sta. sta. sub rub. causæ inter affines. & c. q. feu §. 20. idem.
 Qualiter autem intelligenda sit illa clau. sine præiud. veniē tium ab intestato. Alex. vol. 2. conf. 51. dicit quod opera. vt ve nientes ab intestato. succedant si pater. non teste. ex testamē to autem. possunt excludi. al. Pau. de ca. conf. 22. incipiente vi de. est 1. quod mihi est in 2. vol. conf. 24.
 Fortius secundum eum. vult idem Pau. conf. 223. incip. di ce. est dictam hæred. alias 225. qd illa clau. debet intelligi. so lum de leg. heredibus descēdentibus à patre legitimari faciē te. & ad istud. al. etiam Petr. de anch. conf. 54. incip. pro fratri bus. quod mihi est 153. adde. eundem. Alex. in 5. vol. cōf. 187. in 3. col. ibi 7. proba. & Pau. de ca. in 2. vol. conf. 222. in fi. & in conf. 225. Ana. in conf. 29. in 4. dubio. late Sonz. in 2. part. cōf. 212. & in conf. 246. in pe. col. Curt. in consil. 18. in 8. col. & la tius in conf. 19. in pen. & vlt. volum. & in consil. 73. in 8. & 9. col. Fel. in ca. cum olim. in 1. col. de re iud. Alex. in 5. volum. conf. 188.
 Dic. etiam Alex. in d. consil. 187. in 3. col. ibi 6. proba. quod illa clau. potest trahi ad multos sensus. vnus est. vt intelliga. de præiud. venientium ab intestato quibus ius succedendi in bonis pe. defuncte. esset quæsitum. tempore quo fiebat legiti matio al. Ang. in consil. 299. incip. dominus Papa quod mihi est. 264.
 De quo etiam in conf. seq. quod est Bal.
 Item secundum Alex. vbi §. possit intelligi de iure. quod possit deferri in succōe quæ deferretur post legitimatiōnem ex causa tamen de præte. vt si tales venientes ab intestato es sent vocati per fideic. cuius dies nō dum cesserat tempore quo fiebat leg. vide ibi latius per eum.
 Vide etiam. ample Corneum. in 1. vol. conf. 3. & in 2. volu. cōf. 93. & Bened. conf. 157. Crotum. in d. §. & quid si tantum. in 47. col.
 Legitimatio facta per reginam auctoritate aplice valet Iaf. 80 in l. eam quam in 6. col. C. de fideicom.

Legitimatō nō potest fieri sine causa ab inferiore à princi-
pe. Cur. conf. 19. in 4. col. & seq. & conf. 3. in 10. col. & conf.
64. in 7. col. & conf. 73. in 28. col.

Legitimandi priuilegium datum pro se & heredib. non com-
petit filio uiuente patre cui datum fuit Cur. not. in d. conf. 73.
in 1. & 2. col. Secus si diceret pro se & filiis seu posteris. Cur.
vbi. in 3. col. Legitimandi. priuilegium late interpretañ.
est. Decius conf. 76. Legitimus. quatr accipia. istud uerbum.

Iaf. in l. vnica in 2. col. C. quando non peten. Cur. in d. cōf. 13.
In hæreditatib. si oppona. defectus legitimitat. cui incūbat
onus probandi. uide remissiuē. Phi. in regula infamibus quæ
est pe. in fi. cōm.

Quid si i priuilegio cōit. dicat. q. possit legitimare excep. fi-
liis nobilium. &c. qui dican. in tali casu Nobiles. uide Crotum
in d. §. & quid si tantum. in vlt. col. idem.

Legitimatio nō præiudicat interessatis nō citatis. iuxta do-
ctrinam Bart. communiter receptā in l. Gallus. §. & quid si tm.
ff. de lib. & posth. cum cōcordant. vt per Dec. in cōf. 284. ver. 3.
communis opi. & in conf. 43. n. 10. Quem refert & sequitur
etiam Soc. iun. in conf. 82. nu. 19. vol. 4. E. Muscul.

Legitimatio facta à Comite imperiali in dominio Veneto
rum non operatur circa bona existentia in corū dominio. abf-
que illius dominij consensu. vt pluries consuluit Soc. Iun. ma-
ximè in conf. 100. excellentissimus Artium & Medicinæ doc.
n. 10. & seq. vsque ad n. 28. vol. 2. allegans doc. pro ista opinio-
ne. & vltra ibi allegatos. addit Dec. in l. fi. nu. 6. ff. de iurisd. om.
iudic. dicentem. Quod ita se habeat communis opi. prout uide-
re licet apud eundem in cōf. 21. n. 6. vol. 4. Carol. Ruy. in cōf.
66. n. 3. & n. 4. vol. 3. & in cōf. 163. uisū legitimatione. n. 4. 1. vol.

Qui dicit communem esse opinionem. q. Comes imperialis
nō possit legitimare in terris Ecclesiæ. Et Paris. in conf. 2. legi-
timatio. de qua in præfenti agitur. n. 13. vsque ad n. 21. vol. 2.
Vbi plures allegando ita pertrāsīt. & loquitur in terminis no-
stris. uidelicet de legitimatione facta per Comitē Imperialem
in ciuitate paduæ. concludendo. q. nō valeat ex defectu pote-
statis. vt per eum. C. de quib. plura uideri possunt per Soc. iun.
in d. conf. 21. n. 9. vol. 4. idem.

Legitimatio dī similis Alchimia. quæ demonstrat illud qd
nō est. sed vnam speciem in alteram nō transmutat. vt inquit
Bald. in c. 1. de confit. Et ista rñsio benè probat in l. fi. C. de his.
qui ueniam atat. impet. Vbi dispositio hominis loquens de le-
gitima atate. intelligit de ea. quæ uerè & naturaliter talis est.
nō de ea quæ fide. & per dispensationem dī talis. Et procedit
d. l. fin. et in conditionib. vt uoluit Aret. in l. Gallus. §. & quid
si tm. ff. de lib. & posth. Dicēs: ita debere intelligi dictum Bald.
prout refert & sequitur Soc. sen. in l. si cognatis n. 2. ff. de reb.
dub. Et hæc opinionem firmat in terminis Bald. in conf. 367.
vol. 5. Vbi plures & pulchras rationes adducit. & prout ipse di-
cit. apud nostros doctores. de hoc est communis opi. vt refert
eum Soc. iun. in conf. 12. nu. 16. vol. 4. idem.

Legitimatio filiorū non fit per subsequens matrimonium.
etiam quod fierent instrumenta dotalia. qñ secundum morē
ciuitatis matrimonium non posset trahi inter personas lon-
gè dispares. & inter has honeste. & absque dedecore contrahi
prohiberetur. Voluit Bal. in c. illud. de præscriptio. & apertè di-
xit Ang. in §. sed aliud. in auth. quib. mod. naturalis effi. leg. Et
hæc opinionem uidetur et firmare Bald. in l. 2. in 9. opp. C. q. b.
res iud. nō nocet. & in auth. item si quis. la. 1. C. de naturalib. li-
beris. inquit. n. quod lex requirens mulierem potuissē matri-
monio coniungi viro. debet intelligi non solum de iure. sed
etiam de honestate. & secundum bonos mores. Quod etiam
uoluit Bart. in consil. 120. Neruccius Corraducij. & hanc opi-
nionem sequitur Card. Alex. in c. tanta in q. 16. ver. aduerte ad
hoc. qui fil. sint legit. uoluit Soc. iun. in conf. 52. n. 2. & in cōf.
12. n. 4. vol. 4. allegans Cur. iun. in conf. 136. nu. 6. & 10. Vbi et-
iam hanc opinionem à nostris doc. communiter receptam
esse ait. vt per eum. E. Muscul.

in legitimatōe facta ad requisitionem parētum aliorū cita-
tio nō requiritur. Est communis opi secundum Dec. cōf. 367. in-
cip. uiso puncto. circa fi. & in cōf. 307. uiso puncto. circa prin.
& conf. 698. in causa. Soci. iun. conf. 142. vol. 1.

Fallit. vbi legitimatō fieret statib. filiis legitimis. & natura-
lib. quia de ipsis debet fieri mentio: quinimō. eis inuitis. legiti-
matō fieri non potest cum soleat fieri tantum in defectum le-
gitimorum. Deci. ibidem. M. Charian.

Legitimatio femel facta. ex superuenientia filij legitimi nō
retractatur: & sic in legitimatione nō habet locum dispositio
l. si vnquam. C. de reuo. dona. Est com. opi. secundum Dec. in d. cōf.
307. uerū. quardō nō obstat. idem Dec. in conf. 576. pro reso-
lutione vol. 3. Soc. iun. conf. 142. vol. 1. Idem.

Legitimationis rescriptum. quod mētionem legitimorū li-
berorū nō facit. subreptitium cenferi debet ex voluntatis de-
fectu. vt frequenter placitum renūcio ex Iafone in l. Gallus. §.
& quid si tantum n. 102. ff. de liberis & cōsth. Tiraq. in l. si vn-
quam. ver. donatione largitus. n. 254. C. de reuocandis dona-
tionibus atque ex aliis. quos ipsi laudant. E. Suarez.

Leno dicitur maritus qui sciens vxorem adulteram retinet.
Pau. de ca. conf. 128. incip. hæc mulier. vol. 2. P. Andora.

Leprosus in ciuitate existens expellendus est. ne alios infe-
stet. ita nō. in l. nullus. C. de sum. tri. & fid. catholic. maxime per
Alex. in addit. ad Bald. vbi dicit. q. pestilēti morbo affectus ex-
pelli potest de quo per eum. & per Iaf. in l. casus. C. de testa. nec
etiam est sepeliendus vbi alij sepeliuntur. secundum Pan. in c.
sacris. de sepultur. & in c. 2. de ecclē. edific. P. And.

Leproso potest interdici ingressus ecclesiæ. Pan. in ca. 3. de
cler. agrot. idem.

Leprosus superueniens non soluit sponsalia de præfenti. Pan.
in c. ex parte. in fi. de conuers. coniugat. idem.

Legem non ignorant iuris periti præferti in reb. & nego-
tiis forensib. uersati. aut iudicandi munere. aut consulendi iu-
bendive. & agendi officio fungentes. q. vbi Lex scripta defi-
cit. seu (vt magis propriè dicam) nō reperitur. semper in deciso-
riis. consuetudo. si extat. est attendēda. & seruanda. cum iuris-
consultus in l. de quib. ff. de ll. velut in casibus. in quibus scri-
ptis legib. non utimur. id custodiri. quod moribus. & consue-
tudine inductum est. Hinc est. quod iudex contra consuetudi-
nem iudicans. cum sit altera lex l. diuturno. ff. e. ita facit litem
suam. quemadmodum si contra legem scriptam iudicat. vel
decernit. Bald. in authen. iubemus. C. de iudi. per illum tex. &
pariter punitur consuetudinis. ueluti legis scriptæ. transgres-
sor c. in iis. 1. dist. gl. in c. generali. de electio. in 6. & in c. ex li-
teris. de cōsuetud. consuetudo etiam iniqua excusat à pœna.
gl. est in c. cum venerabilis. quam multum extollit ibi Ab. de
consuetudine. & gl. i. c. fanè. in ver. antiqua. de temp. ord. & in
can. singilia. ver. omnes 32. q. 6. intellige tamen de pœna tempo-
rali. non autem de spiritali. & æterna secundum gl. in can.
denique 4. dist. pro qua uide Roma. conf. 166. uidetur prima
ferre. per quam gl. Ancha. in d. c. cum venerabilis. dicit con-
suluissē in q. facti contingente tali uidelicet. quidam rētor
villæ fecerat complures in carcerem detruadi. quamobrē fue-
rat accusatus. quod carceres priuatos teneret. & quia probauit
antecessores suos sic facere consueuissē. non poterat puniri
pœna priuati carceris. & fuit talis accusatus absolutus. est
igitur uidentum quanto tempore inducatur talis cōsuetudo
ad præmissos. & alios effectus per Bald. enumeratis in repeti-
tione d. l. de quibus. uer. uiso de causis. & dic q. licet gl. in ver.
inueterata. in d. l. de quibus. ponat duas opiniones. quarum v-
na est. q. requiratur tempus. cuius initij memoria in contra-
rium non existat. altera q. sufficiat tempus 10. an. decursum.
à die & tempore primi actus de pœna populi. siue ipso scien-
te. & tolerante. gesti & facti. Hæc tamen vltima opi. ab omnib.
seu magis communiter celebratur. & custoditur. vt per Iaf. in
d. l. de quibus. vt uiderè licet. E. Turzan.

Legem non ignorant iuris periti præferti in reb. & nego-
tiis forensib. uersati. aut iudicandi munere. aut consulendi iu-
bendive. & agendi officio fungentes. q. vbi Lex scripta defi-
cit. seu (vt magis propriè dicam) nō reperitur. semper in deciso-
riis. consuetudo. si extat. est attendēda. & seruanda. cum iuris-
consultus in l. de quib. ff. de ll. velut in casibus. in quibus scri-
ptis legib. non utimur. id custodiri. quod moribus. & consue-
tudine inductum est. Hinc est. quod iudex contra consuetudi-
nem iudicans. cum sit altera lex l. diuturno. ff. e. ita facit litem
suam. quemadmodum si contra legem scriptam iudicat. vel
decernit. Bald. in authen. iubemus. C. de iudi. per illum tex. &
pariter punitur consuetudinis. ueluti legis scriptæ. transgres-
sor c. in iis. 1. dist. gl. in c. generali. de electio. in 6. & in c. ex li-
teris. de cōsuetud. consuetudo etiam iniqua excusat à pœna.
gl. est in c. cum venerabilis. quam multum extollit ibi Ab. de
consuetudine. & gl. i. c. fanè. in ver. antiqua. de temp. ord. & in
can. singilia. ver. omnes 32. q. 6. intellige tamen de pœna tempo-
rali. non autem de spiritali. & æterna secundum gl. in can.
denique 4. dist. pro qua uide Roma. conf. 166. uidetur prima
ferre. per quam gl. Ancha. in d. c. cum venerabilis. dicit con-
suluissē in q. facti contingente tali uidelicet. quidam rētor
villæ fecerat complures in carcerem detruadi. quamobrē fue-
rat accusatus. quod carceres priuatos teneret. & quia probauit
antecessores suos sic facere consueuissē. non poterat puniri
pœna priuati carceris. & fuit talis accusatus absolutus. est
igitur uidentum quanto tempore inducatur talis cōsuetudo
ad præmissos. & alios effectus per Bald. enumeratis in repeti-
tione d. l. de quibus. uer. uiso de causis. & dic q. licet gl. in ver.
inueterata. in d. l. de quibus. ponat duas opiniones. quarum v-
na est. q. requiratur tempus. cuius initij memoria in contra-
rium non existat. altera q. sufficiat tempus 10. an. decursum.
à die & tempore primi actus de pœna populi. siue ipso scien-
te. & tolerante. gesti & facti. Hæc tamen vltima opi. ab omnib.
seu magis communiter celebratur. & custoditur. vt per Iaf. in
d. l. de quibus. vt uiderè licet. E. Turzan.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

Ad illud quod superius dictum est. q. deficiēte Lege scripta
saccedit cōsuetudo loci. si extat. adde. q. vbi vtraque & lex &
consuetudo deficit. attenditur in casu occurrenti consue-
tudinis. no. Iaf. in d. l. de quib. ff. de ll. sed simile consuetudinis
nunquam vincit. nec superat legē scriptam. cum non sit con-
ueniens. q. lex scripta corrigatur per similitudinē. Et ob id. si
esset consuetudo in loco loquens in vno casu. ad alios ad cor-
rectionem iuris communis trahi. & extendi nō deberet. quia
per subauditos intellectus nō debet correctio legum induci.
gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. de electio. in 6. imò ne-
dum à simili. sed nec à maioriore rationis debet fieri extēsiō
de vno casu ad alium in correctoriis. adde gl. communiter ap-
probata & ibi Iaf. in auth. quas actiones. C. de sacr. sanct. ec-
clef. Bart. in l. si constante. in 9. qu. primæ partis. ibi aliis. ff. sol.
mat. solus Fulg. prout refert Iaf. in d. l. de quibus. fuit in contra-
ria opinio. uidelicet. q. simile consuetudinis vincat legem scri-
ptam. communis tamen secundum ipsum Iaf. ibi est in con-
trarium. & præualet. & ad Fulg. multifariam respōdet. in quā-
rum tamen Fulg. dicit. quod si consuetudo extat in loco. vel
ciuitate. quod filius masculus excludat feminam. licet de iure
communi non excludat. cum par omnium sit cōditio. l. ma-
ximum vitium. C. de libe. præter. tamen simile consuetudinis
vincet legem. & sic excludet nepotem. licet secundum com-
munem opinionem. de qua §. fecus sit. cum etiam ex maiori-
tate rationis simile consuetudinis non vincat legem. conclu-
dit tamen Iafon. alia ratione quam Fulgo. quam per te uide
in dict. l. si quis. quod non excludet nepotem. sed è contra.

secundum communem opinionem. de qua per Bald. Salic. &
omnes in l. uenia. C. de in ius voc. per gl. ibi & concord. per ip-
sum Iaf. traditas. F. Turzan.

Si in lege. vel statuto derogetur cuicunq. consuetudini cō-
trariæ. derogatio huiusmodi ad præfentes. seu de præfenti vi-
gentes consuetudines refertur. & circa illas tantum. & nō ad
futuras operatur secundum gl. in cle. statutum. in verbo. con-
suetudinem. de electio. sed contra dictam gl. cōmuniter con-
cludit Bart. Bald. Ang. & alij post eos in l. si mihi. & tibi. §. in le-
gatis. ff. de le. 1. & ibi Alex. cum dicta communis transit. quādo
derogatio est facta p. uerba generalia. seu indefinita. quia tra-
hit ad omnia. per tex. in c. solita. de maioriore & obedient. &
probat secundum ipsum Alex. in l. in fraudem. §. ff. de testa.
mili. & in l. 3. §. diuus. ff. de sepul. viola. Iaf. uerò in d. l. de quib.
ff. de ll. passim cum dicta communi transit. idem Turz.

PRO. legis uirtus est imperare. vetare. permittere. & puni-
re. l. legis uirtus. ff. de le. Bellon.

PRO. legis beneficium minimè fruuntur ij. qui contemnen-
dam eam esse censuerunt. l. si. §. in uerò. C. de iure delibe.

PRO. lege imperatorum non in omnib. ecclesiasticis con-
trouersis est utendum. c. lege. 10. dist. idem.

PRO. leges sunt sacratissimæ. l. leges. C. de leg. l. 1. ff. de var.
& extraord. cog. idem.

PRO. leges ab omnibus sciri & obseruari debent. in l. leges.
1. & 2. C. de leg.

PRO. Leges non sunt impositæ uerbis. sed rebus. l. 2. C. cō-
munia de leg. idem.

PRO. leges se accommodant ad ea. quæ frequentius. non
rarò accidunt. in l. nam ad ea. ff. de le. in §. 1. in auth. vt sine pro-
hibit. mat. colla. 5.

OBIEC. contra de §. infula. inst. de rer. diuis.

SOL. Super his quæ rarò eueniunt lex disponit. vt materia
ad plenum declaratur. & vt dubietas tollatur. vt ibi.

OBIEC. secundo oppono de l. si maior quinquagenaria. C.
de le. hered. vbi lex de mirabili casu de rarò ptingenti dispōit.

SOL. Vbi euenit naturaliter. lex sup. eo disponere dēt. vt ibi.

PRO. leges neque in paupertate uiuere. neque in anxietate
mori permittunt. §. in. in auth. de her. & fal. colla. 1. idem.

PRO. leges non debent esse ludibrio. l. si. §. vbi autem. C. de
bon. quæ liber. idem.

PRO. leges seculares non dedignantur sacros canones imi-
tari. in c. fi. de secun. nup. extra. idem.

Lex uel statutum semper est in uiridi obseruantia et si post
multum tempus casus legis non ueniat. fecus tamen si casus
euenierit. & contra legem. uel statutum fieret actus. Cur. iun.
conf. 129. n. 12. communem dicit. B. Villal.

Lex ciuilis obligat in foro conscientia. & contra faciens le-
gi peccat mortaliter. Alci. in l. cum contingat. de iur. iuran. nu.
99. com. dicit. vt plures limi. per Fel. in c. 1. de constit. idem.

Lex exprimens aliquos casus ratione frequentioris uisus non
intelligitur exclusus aliis minus frequens. Curt. Iun. consil.
107. n. 8. communem dicit.

Limitis in pœna statuti concurrente cum pœna legis cō-
munis. Hippo. in §. quæritur. n. 6. in pract. magis communem
dicit. idem.

Lex noua imponens pœnam concurrentem cum lege ueteri et
pœnali. quælibet pœna p̄ imponi quam prosecutus est accu-
sator. Pan. in c. de causis. de of. dele. com. dicit. n. 14. idem.

Lex reprobans consuetudinem non solum intelligitur de
præterita. sed etiam de futura. Iaf. in l. de quibus. n. 5. ff. de ll.
& in l. cunctos populos. nu. 74. C. de summa Trinitate. com-
munem dicit. idem.

Lex uel statutū cōceptum uerbis uniuersalib. de futuro cō-
tinens actū & nō concessionem quæ restringit ad habiles. nō
habet locum ratione publicæ utilitatis. Iaf. in l. hoc edicto. §. re-
nuntiatio. n. 5. ff. de noui o

recedendum esse. De qua questione in vtramque partem multa congeserunt Franc. Ripa in d.l. si vnquam. in 7. & 8. qu. & And. Tiraq. in verb. omnia vel partem aliquam. pag. libr. mei. 157. cum seq. vbi ipse nu. 24. inquit: eam opinionem amplectendam. quæ pluribus visa est communior. vt videlicet d. l. si vnquam habeat locum in donatione infra dimidiam. ita etiã intelligas procedere. modò res donata non sit ad eò vilis æstimationis. vt verisimiliter donans non desitisset à donatione propter cogitatione liberorũ. & in verb. donatione largitus. nu. 8. pag. 188. Et huius quæstionis. atque Doct. in vtramque partem de ea disputantium facit mentionem Nicol. Arelaten. in suis addi. ad trac. Alc. de præsump. in 1. reg. princ. præsumpt. 13. kirchouius.

Lex si quando. C. vnde vi. procedit etiam in vi turbatiua & compulsiua. c. fi. extr. de his quæ vi metusie causa fiunt. secundum Inn. & Pan. ibi: nam ille tex. loquitur generaliter de violentia. Bartolus autem in l. quidam tabularum. ff. de furtis. in l. in actionibus. ff. de in litem iuran. Inn. & Panor. vbi supra. & Roffre. in rubric. de actio. & ser. cor. in fin. extendunt dictam l. si quando. vt contra quemcumque dolose damnum dantem sitetur iuramento damnum passi super rebus ablatis. & damno vel eius æstimatione. cum taxatione tamen iudicis. Balb. decif. 292.

Lex. princeps. vel statutum potest prohibere. quòd non iuret super cõtractibus. secundum communiter cano. in c. cum laicus. ext. de for. comp. lib. 6. Bald. in l. non dubium. in fi. C. de legi. per illum text. dominus Sandilia. in l. si. ff. qui satisfida. cog. Balb. decif. 320.

Lex si quis in tantam. C. vnde vi. practiacari potest etiam excipiendo. quando spoliator agit super proprietate: quia reus spoliatus poterit excipere de dominio amittendo ex dicta constitutione. secundum gl. & Pan. in ca. pastoralis. extrã de cau. pos. & propri. in verbo facultatem. ad fi. lo. Mo. in c. fi. de resti. spoli. & tunc secundum Pan. non debet excipere. quòd agens nullum ius habeat in re. sed quòd est priuandus ex dicta constitutione. cum non priuetur ipso iure. secundum gloss. ibi. Balb. decif. 34.

Lex error. ff. de iuris & fac. igno. non procedit. quãdo vtraque pars tractat de damno euitando secundum gl. singularẽ. secundum Rayn. in l. si fideiusor. §. non male. ff. manda. Balb. decif. 374.

Si conuenerit. ff. de iuris. omn. iu. nõ habet locum. quando iudex. cuius iurisdictionis est prorogata. erat præsens. & prorogationem acceptauit secundum Cy. Guil. Ang. & communiter doct. ibi. & cano. in ca. 1. extr. de iud. item quando pactio illa esset iurata. c. nouit. de iud. c. ad nostram & c. et si Christus. extr. de iure iur. item quando renunciatum esset fori priuilegio. secundum gl. Alb. & Bal. in d. l. si conuenerit. item quãdo iurisdictionis prorogatur tacite delinquendo. Auth. qua in pronuncia. C. vbi de crimine agi oport. l. nullum. C. de testi. ca. fi. de foro compe. Et quando pacificè promissit ibi soluere. scilicet in foro & loco iudicis prorogati. l. cõtraxisse. ff. de act. & obli. secundum Ang. Alb. & Bar. vbi s. idem secundum Ange. ibi si prorogatio sit facta iudice sedente pro tribunali. licet non acceptauerit. Balb. decif. 48.

Lex. in criminali. C. de iuris. om. iud. procedit etiam quando quis attestatur coram iudice incompetere sine alia citatione. per textum ibi. cum Baldo. Balb. decif. 230.

L. 2. C. de rescind. vendit. an habeat locum in datione in solutum. Dec. conf. 368. in princ. & quid si fuerint plures res venditæ. & in vna ad sit læsio? Dic vt per Dec. conf. 421. & 216. vbi vide practiacam rescindendi venditionem. cui adde Paris. conf. 96 lib. 1. Quid de testibus deponentibus de læsione? dic vt per Fel. in c. licet causam. col. 5. de probat. Et qualis debeat esse testis depositio super rei valore? vide Alex. conf. 109. libr. 4. post Bart. in l. filiusfamil. §. si quid alicui. de lega. 1. Et an per actum commune probetur valor rei? vide Bartol. Ioan. de Platea. & alios in l. fi. C. de præd. nauicular. lib. 1. vbi concludunt quòd sic. Et an probetur per testes & qualiter in hoc debeat deponere. vt concludant. vide ibi. Quid quando deponunt de diuerso precio. an tunc dicantur contrarii. vide Bart. in l. testator. §. qui in iurif. de leg. 2. Et dic quòd vbi non est probatus valor rei. iudex potest esse officio de eo sumere informationes. Bart. in l. si quid ex Pamphila. de le. 2. Et hæc duo dicta Bart. alleg. Ang. in d. l. fi. C. de præd. nauicular. Et dic quòd res æstimatur habito respectu ad redditum & eius rei qualitatem. l. si quos. C. de rescind. vendit. Et æstimũ quomodo fiat secundum vltimontanos & citramontanos. no. Albe. in d. l. si quos. & est text. vbi doct. in d. l. fi. Et quæ inspicere & considerari debeant in æstimo ciuitatis habendo. vide Alt. in l. omnes. C. 30

de operib. publi. Bart. & doct. in l. pro. locis. C. de anno. & tribut. lib. 12. Et an remedium læsionis competat cõtra tertium possessorem. vel singularem successorem? Dic quòd Bald. & Salic. in d. l. 2. C. de rescind. vendi. videntur concludere quon: quos sequitur Ias. in l. 1. §. si hæres percepto. ff. ad Trebell. pro quo vide Alex. conf. 92. col. 3. lib. 1. Ruin. conf. 32. lib. 1. Put.

L. si quis maior. C. de tranfact. an locum habeat. vbi aliqua iusta causa potest quis se excusare à poena. & an habeat locum more purgatio & de iure canonico: & an in quolibet contractu. & vbi fuit omnis summa soluta dempta certa parte? Dic quod iurans. & inde contraueniens in causa non auditur si opponatur. secundum communem per doct. maxime Alex. in d. l. si quis maior. col. fi. & conf. 17. col. 2. lib. 3. Fel. in c. dilecti. vbi Dec. 3. not. de excep. Ias. d. l. si quis maior. nu. 119. vers. iuxta prædicta. Quæ lex locum habet in omni contractu. teste Ruin. conf. 198. lib. 1. Et quando locum habeat. & an in iuramento de præterito. Ruin. conf. 145. lib. 1. Quibus adde quod non habet locum cũ eius poenis. nisi vbi adest dolus. Ias. conf. 174. libr. 2. vbi etiam quòd non sufficit lata culpa. Quæ lex etiam non habet locum in liquidandis. Ruin. conf. 64. nu. 15. lib. 1. Et an possit purgari mora. no. Bald. in l. qui crimen. col. 3. C. qui accuf. non poss. Et an possit quis agere ad rem principalem promissam. & pariter ad poenas huius l. Ias. conf. 9. lib. 1. vbi plura de effectu iuramenti. & ibi an in terminis huius l. possit quis moram purgare. & an requiratur declaratoria iudicis. vt quis incidat in has poenas. Ias. d. conf. vbi etiam an sufficiat verbalis oblatio ad euadendum poenas idem Ias. d. conf. & conf. 10. lib. 1. vbi quòd poenæ huius l. debent iure actionis. Et in hoc magna est differentia quàm si deberentur officio iudicis. Et an mora possit purgari. Ias. d. conf. 10. Put.

L. 2. C. de rescindenda venditione in omnibus bonæ fidei contractibus locum habet. etsi in stricti iuris conuentionibus sileat. vt commune interpretum placitum esse constat ex Ias. in lege de quibus. nume. 29. ff. de legibus & in lege si quis cum aliter. nume. 18. ff. de verborum obligationibus. Quamquam contrarium verius & receptius arbitretur Arius Pincelus. cum quo sum. ad eandem legem secundam. parte 1. ca. 3. num. 5. & num. 6. Habet item locum in venditionibus sub hæta (vt infans vulgus balbutit) ad incantum factis. commune afferunt Rebuff. secundo tomo. n. 38. latissime Arius pinelus dicta parte 2. c. 2. cui adde Alex. magis commune id affirmantem conf. 117. nu. 8. lib. 7. Obmutescet tamen. ac nullum prorsus locum habebit hæc lex. secunda C. de rescindenda vendit. cum eius remedium expressim renuntiat. vt commune affirmant Carol. Ruinus conf. 16. lib. 4. Did. à Couaruias libr. 2. variarum resolut. c. 4. vel cum iusiuradum appositum est nullo modo contractui contrauentum iri. vel omninò contractum seruatum iri: vt frequenter placitum iniquant Cremes. num. 175. Cagnol. quæst. 8. num. 9. Arius pinelus parte. 3. ca. 1. num. 1. ad hanc eandem l. & idem Cagnol. rursus in l. si quis maior. n. 36. C. de tranfact. Aymon Crauet. conf. 138. nu. 3. & vide superius obseruo ver. Læsus. E. Suarez.

L. si vnquam. C. de reuoc. donatio. tam in libertis quam in aliis locum habet. commune inquit Rip. ad eadem l. si vnquam. Nec iusiurandum appositum humanissimam illius decisionem remorabitur & aequè in qualibet bonorum parte. imò in re singulari. & in legatis à parente relictis procedet. communia ponit idem Rip. ad eandemmet l. nu. 7. & nu. 15. & num. 16. q. 19. idem.

L. quoties. C. de rei vendica. in re dubia locum non habet. hoc est. cum secundus emptor rem sibi prius traditam non liquido probat. commune renuncio ex Alex. ac Ias. in l. 1. C. de edict. diui Adria. toll. eodem Ias. in l. vlt. nu. 28. C. de sacrosan. eccles. Nec item hæc lex procedet. vbi secundus ex aliqua luctri causa rem consequutus proponitur. vt commune Constituo ex Soc. quem refert. & probat Marc. Man. non leuis doctrinæ vir: de solu. arg. ver. dicimus. ex Ias. in hæc l. quotiens. limit. 10. Ant. Gomez. de contract. c. 2. n. 20. ver. ex quo deditur. Nec item huius legis decisio exauditur. si vel ecclesia. aut ciuitas emptrix prima sit. vt commune ponit latè Viuius libr. 1. opin. 435. vel ecclesia. aut aliqua ecclesiastica persona. aut princeps. vendiderit. comm. inquit Alex. conf. 122. lib. 5. Ias. ad hanc eandem l. quotiens n. 20. Paris. conf. 111. n. 20. & n. 58. libr. 1. Nec rursus huic legi locus vllus erit. cum emptor secundus. primi emptionem haud. ignorauit. tunc enim reuocatoria in factum competet. vt ponit commune latè Viuius d. opi. 435. & asserit receptum Ant. Gomez. d. n. 20. vers. secunda de principaliter. quamuis ipse verè. ac fundatè contrarium ostendat. etiam cum emptor iste secundus fraudis fuerit particeps. idem.

Lex qd

LEX quando exprimeret aliquem casum ratione frequentioris vsus. non tamen per hoc intelligitur excludere alios casus minus frequentes. vt est gl. in ver. sponfam. cõmuniter approbata. C. de rap. virg. in quibus. quòd licet in illa lege imponatur poena viro. rapienti mulierem: tamen eadem poena cetero situr imposta rapienti si rapit virum. quia casus de viro fuit expressus ratione frequentioris vsus gl. in ver. prædentes. in Clem. 1. de resc. gl. in verb. reus. in c. 2. de confess. li. 6. Alex. de Imo. in conf. 65. n. 39. in 6. vol. conf. Rol. à Valle in conf. 72. n. 49. in 1. Tomo conf. kirchouius.

Lex quælibet. dispositio. vel declaratio. non sunt alicuius momenti. si per annos decem non fuerint in vsum recepta. sed contrarium fuerit obseruatum. iuxta ca. denique. §. fi. dist. 4. & tradunt Io. de But. Card. Imol. post gl. ibi in c. 1. de treug. & pace. Alex. in conf. 6. visò themate. nu. 4. lib. 1. cum concondantib. per Ias. in l. rem non nouam. n. 4. ver. secundo notabil. generalius. C. de iud. vbi plura cõgerit ad propositum. Et fuit dictum Lapi de Castel. in allegat. 37. stante constitutione ad finem. vt refert & sequitur. & alios etiam allegat Paris. in conf. 106. in causa subsidij. num. 6. cum sequentib. volum. 4. Soc. iun. in conf. 76. n. 47. vol. 4. communem ait. E. Muscul.

L. 2. C. de rescin. ven. remedium non datur venditori scienti verum valorem rei suæ. etiam si sit deceptus vltra dimidiam iusti precij. Bar. ibid. n. 14. ver. quæro quid si dictum est in instrumento. Bal. n. 8. ver. quartò quæro. & Salic. n. 11. ver. septimò quæro. Alex. de Imo. in conf. 125. n. 7. in 1. lib. Et ita communiter à doct. concludi referunt idem Alex. in conf. 127. n. 1. in 2. vol. Dec. in conf. 583. n. 1. Rol. à Valle in conf. 59. n. 10. & 11. in 1. Tomo conf. Kirchouius.

Lex de sui substantia scriptis opus non habet. atque ideo clara populi voluntate ferri potest. commune inquit Fulg. in l. de quibus. n. 12. ff. de legib. Et quamuis humana sit. si tamen de certo aliquid ex iusta causa statuat. in conscientia foro seruanda erit. commune aiunt Alcia. in c. cum contingat. nu. 99. de iure iur. Ant. Gomez. de testam. ca. vlt. num. 46. in fi. Did. à Couart. de sponfal. 2. part. ca. 6. §. 8. num. 12. & latè ca. 7. §. 7. num. 8. Atenim si legis præceptorum transgressio suapte natura peccatum non signat. contrariam sententiam communem dicit Alciat. cum quo facio. in ca. nouit. num. 37. de iudic. E. Suarez.

Lex tametsi contraria consuetudine tollatur. nunquam tamen vel longissima consuetudine abrogabitur. commune aiunt Ias. in l. de quibus. num. 33. ff. de legib. Cur. iun. cõf. 129. num. 12. ac si expressim consuetudinem aduerfam. improbarerit. non modò præteritam consuetudinem. sed & futuram antiquare. ac de medio tollere censebitur. commune proficetur Ias. in d. l. de quibus. n. 55. & in l. cum cõtos populos. n. 74. C. de summa Trinit. quã in rem videbis etiam quæ inferius obseruo ver. Mos. idem.

Lex quæ de clericis quidquam disponit. quatenus canonicis aduerfa non est seruari debet. commune ait Alc. in ca. cum nõ ab homine. 1. de iud. & vide quæ supra obseruo ver. clericus. idem.

Lex seu reformatio edita à Principe. si vsu non fuit recepta. non punitur transgressor. secundum magis communem opinionem. Rol. à Valle cõf. 99. nu. 6. Et quando ligare incipit. vide per Anto. Gabriellium. communi. conclu. libr. 6. conclu. 4. Bonacolf.

Lex finalis. C. ad l. Iul. maiesta. quoad poenam de nouo impositam contra committentem crimen læsæ maiestatis in Principem. non extenditur ad Rempublicam Romanorum. nec ad alium. vt est magis communis opinio. D. m. Alcia. in conf. 467. col. 2. in prin. ver. secundo respondetur. Rol. à Valle in conf. 1. n. 2. in 3. vol. & d. l. habet locum in filiis iam natis & nascituris. vt est communis opinio. vt ibi.

Lex. vel statutum semper est in viridi obseruantia. etiam si post multum tempus casus legis nõ veniat. secus si casus euenit. & contra legem. vel statutum actus fieret. Cur. conf. 129. n. 12. communem dicit. Bonac.

Lex poenalis extrõditur de vno correlatiuo ad aliud. Io. Nicolaus in l. generaliter. n. 26. C. de secund. nup. communem dicit. Bonac.

L. bene à Zenone. C. de quadri. præf. & eius dispositio habet etiam locum in inferiorib. principib. non recognoscẽtib. superiorem. ita pulchrè tradit consulendo Ias. in cõf. 227. ver. vndecimò facit. 2. vo. conf. licet multi alij doct. hoc non concedant. Barth. Socy. in conf. 46. num. 22. in 4. vol. conf. Pan. in conf. 3. num. 8. in 2. part. consil. tamen priorem sententiam commu. esse scribunt Philip. Dec. in conf. 357. num. 1. circa fi. in 3. part. conf. & Rol. à Valle in conf. 29. nu. 17. in 1. Tom. 80

conf. Sed Dec. in co. conf. nu. 7. sententiam communem non amplecti videtur. per autoritates ibi adductas. quam doctrinam quoque Nicol. Bellon. in conf. 51. breuiter & erudite explicat. kirchouius.

Lex hodie. ff. de poenis. non habet locum in poenis à statuto determinatis. sed est præcisè seruandum. secundum Bal. in sua repetitione. §. poena grauior. in l. quid ergo. ff. de his qui notan. in l. i. C. si aduer. delict. in auth. hodie. C. de iud. contrarium tenent ipse Bal. Sal. Paul. de ca. & do. Alex. in l. & si ferrior. C. ex quibus cau. in fa. itro. & Bar. vt ipse Bal. refert vbi supra. quando subesset legitima causa. quòd verius videtur. Balb. decif. 58.

Lex sancimus. C. de iudic. procedit etiam in ficto seu presumpto contumace secundum communiter Doctores ibi. Balb. decif. 372.

Lex positua condita ab habere potestatem legis condẽdã. obligat in foro conscientia. non secus quàm in foro contentioso. teste Rol. de inuent. par. vlt. q. 24. num. 2. quam declarat procedere quando lex. vel canon. aliquid disponit super certo: quia tunc illud obtinet in foro animæ & conscientia. secus quando lex positua vel canon. fundat se super aliqua iuris præsumptione. quia tunc talis lex præsumptua non seruatur in foro conscientia. quoniam lex diuina innititur veritati. quæ neque fallit neque fallitur c. à nobis el. 2. c. inquisitioni de sent. excom. castr. in l. cum quis col. 7. ver. in 3. causa C. de iur. & fac. ignor. vbi refert. Bononia. aliàs disputatum fuisse an lex positua excuset vel obliget in foro conscientia. & quòd inter alia. dictum fuit. quòd quando lex humana condita est præter legem diuinam. si lex humana fundata est super præsumptione non excusat in foro conscientia. exempla vide ibi per Rol. d. q. 24. n. 9. nu. 10.

Lex vel constitutio quæ præcipit vel prohibet in fauorem Dei. vel ad commodum publicum. si emanat super eo cuius contrauentio aliàs de se generabit peccatum mortale. non tollitur desuetudine. etiam si à principio recepta nõ sit. per id quòd habetur in ca. fi. de consuet. & Io. Calde. in c. 1. de treug. & pace. quòd communiter teneri refert Bened. Capra reg. 14. n. 5. vide supra verbum ius. vel constitutio.

Lex fi. C. de insti. & substi. nõ loquitur de tacita vulgari. sed de tacita pupillari. prout ipsam communiter intelligi refert Bened. Capra in trac. substi. post reg. posito. n. 99. specie. i. quæ intellectum etiam secundum Imo. in c. Raynu. de testa. melio rem esse testatur ibidem.

Lex vel statutum potest distinguere vel limitare ius diuinum ad hoc. vt peccatum excludatur vel euitetur. vt patet in eo quòd disponit ius diuinum. quod in ore duorũ vel trium testium stet omne verbum. i. omnis probatio. nam per legem vel statutum potest tale ius interpretari & distinguere quæ plures testes. vt falsitas. & sic peccatum cesserit. iuxta. hac consultißima. C. de testa. l. fi. C. de fideic. & ibidem Cyn. quod notat in c. cum cõtes. de testamentis. vt voluerunt D. Anto. & Imo. in c. quæ in ecclesiarum. de consti. & ita communiter teneri asserit Bened. Capr. reg. 10. n. 24.

Lex vel statutum contra ius naturale siue gentium nõ tollendo ipsum simpliciter. sed disponendo in præiudicium alicuius emanans. si dubitetur an substi iusta causa vel non. præsumit ex iusta causa emanasse. & sic pro principe vel statuente. ad eò quòd non admittitur probatio in contrarium. prout voluit Cy. in l. fi. & ibidem communiter Legistæ. C. si contra ius vel vtilitatem publicam. & idem Cy. in l. Rescripta. C. de præcib. Imper. off. argumento clem. 1. de probat. clem. pastoralis. de re iud. Bened. Capr. reg. 10. nu. 39. Quòd tamen fallit quando princeps vel statuens disponeret contra id ad quòd est obligatus. puta contra contractum suum. vel si statueret respectu non subiectorum. quia non præsumeretur pro statuente. Similiter fallit quando ex facto vniuersitatis vel principis statuente timeretur scandalum eueticium quo casu. p. statutibus non præsumeretur. vt voluit Inn. in c. inquisitioni. de sep. excommunicat. quem sequitur D. Nicol. in ca. quæ in ecclesiarum. de consti. cum quibus ceteros quoque transire ibidem n. 42. refert ac sequitur Bened. capr. quid sit iuris. si contra ius ciuile quid disponatur vel statuatur. vide supra in verbo ius.

L. interdum. §. qui furem. ff. de fur. intelligunt Doct. secundum doctrinam Bartoli ibid. nu. 4. & 5. ff. de furt. q. iudex. qui principaliter cognoscit de crimine ad vindictam possit etiam reum condemnare incidenter ad restitutionem rei. seu ad emendam damni passi. siue agatur per viam accusationis. siue inquisitionis. Licet dispositio d. §. qui furem. secundum sententiam receptam locum habeat. quando ageretur per viam inquisitionis. Com. opin. Tom. ij. d. quistio

quifitionis, tamen iudex maleficiorum non potest reum condemnare ad restitutionem rerum ablatarum, seu ad earum valorem, & cibationem, nec etiam ad damna & interesse, si non fuerit adit? à damnus passio, & officium eius imploratum, vt Bart. in d. §. qui furem. n. 5. tradidit, dum vult quod formetur libellus, in quo petatur reum puniri & condemnari & rem restitui. tunc n. dicitur agi, secundum eum, criminaliter per viam accusationis, & implorari officium iudicis civiliter super restitutione, ita quoque voluit Sal. l. si quis à se fundum. n. 4. ver. his sic collectis. C. ad l. Iul. de vi pub. & priuat. Quam doctrinam tanquam communiter approbatam plurib. adductis auctoritatib. copiose explicat Rol. à Valle, in cōf. 30. n. 12. & 13. cum seq. in 2. To. c. vbi & ipse. n. 18. aliam communem sententiam quæ habet, qd dispositio d. §. qui fur. locū habeat, qñ reus condemnatur p cōfessionem veram, secus si per cōrumaciā, an nedit, quia tūc iudex maleficiorum nō potest inquisitum ad pmissam p dēnationem in fauorem dampni passi p dēnare. Bal. l. qui crimen. ver. item in criminali. n. 23. C. de his qui accus. nō pos. & ibi ipse inquit: iudicem maleficiorum nō posse p dēnare reum ad restitutionem rei ablatæ, nisi p flet de maleficio per p fessionē, quia tunc iudicis officium deseruit confessioni, nō criminali accusationi, secus si probatio resultaret aliter quam per confessionem, quia ex ea nō oritur officium iudicis. l. sed & possessori. §. si ff. de iureiu. Quas doctrinas Rol. in d. cōf. 30. n. 18. & 19. latius prosequitur. Kirchouius.

L. si quis maior. C. de transact. non solum locū habet in cōtractu transactionis: sed etiam in contractu venditionis, & in quacunque alia promissione iurata, ac in omni alio cōtractu. Bart. ibi. n. 13. præsertim cum ext. vtatur verbis, Aduersus pacta vel transactiones in eo qd dicit pacta, omnia comprehendit. Licet illa l. sub rit. de transact. posita fuerit, arg. l. imperatores. ff. de in diem additione. tamen ad alios p fectus quoque extenditur. ita egregie consulendo scribitur Alex. de Imo. in cōf. 76. n. 16. in 5. vol. cōf. & Pet. Phil. Corn. in cōf. 96. nu. 2. & in cōf. 12. n. 15. in 1. vo. c. vbi ipse & Alex. in d. l. si quis maior. in prin. Doct. ita concludere communiter, & hanc sententiam sequi testantur. sequuntur & alij l. in d. l. si quis maior. n. 1. r. Quid. Papa, in cōf. 3. r. n. 3. ver. ad tertium dubium. in 1. part. c. Phil. Dec. in cōf. 45. n. 8. & plures auctoritates allegat Rol. à Valle in cōf. 57. n. 15. in 1. To. cōf. Quamuis Apostil. ex sententia Corn. in suis addit. cōf. Alex. in d. cōf. 76. in verb. etiam. littera G. existimauerit solummodò in contractu transactionis prædictam conclusionem procedere. Kirchouius.

L. 2. remedium. C. de rescind. ven. non habet locum qñ in cōtractu venditionis iuramentum interuenerit. gl. in verbo, iudicis. in d. l. 2. quam Scribentes ibi communiter approbarunt. Alex. de Imo. in cōf. 42. n. 9. in 1. li. & cōf. 127. n. 2. in 2. li. cōf. lior. Et hanc communem cōclusionem doctor. appellat Soc. seni. in cōf. 136. n. 10. in 1. vol. & repetit ipse idem cōf. 155. in ord. n. 14. in 2. vol. & in cōf. 48. n. 10. in 4. vol. cōf. l. in cōf. 76. n. 2. dicit etiam ita communiter doct. cōcludere in 1. vol. cōf. Et hanc opinionem doctor. communem sententiam esse scribunt Crauet. in cōf. 114. n. 9. in 1. par. & Rol. à Valle in cōf. 59. n. 8. in 1. To. c. Quare si minor simpliciter iurasset, nō cōtrauenire p fectui ratione minoris ætatis, eo casu iuramentum non tolleret dispositionem d. l. 2. Secus quando quis iurasset non contrauenire ratione minoris ætatis, aut alia quacunque causa, quia tunc sicut maior excludit à beneficio ipsius legis, ita & minor, qui modo pmissio iurauit. Bart. n. 10. r. 1. & 12. & alij doct. in d. l. 2. & gl. in verbo, restituerent. ibi. Sed quid dices, & scribentes in c. cum causa. ext. de empr. & vend. Dec. in cōf. 349. nu. 6. & hanc doctrinam commu. opi. Doctor. esse scribit Socy. iun. nepos in cōf. 48. n. 19. in 1. par. cōf. vbi ipse Carol. Ruin. ita quoque de iure respondisse. cuius cōf. ipse & Dec. subscripserant. Quam doctrinam latius explicant Crauet. cōf. 7. 118. n. 9. 238. n. 3. in 1. par. & Rol. à Valle in d. cōf. 59. n. 18. cum seq. Kirchouius.

Leges per Gratianum decretis insertæ non sunt canonizate, nec habet maiorem vim in foro canonico, quam si in volumine iuris civilis essent relicte. Io. And. D. Floria. Imo. & D. Nicol. in d. c. 2. de resc. & Imol. in c. fi. de feud. & ita communiter teneri dicit ac refert Bened. capr. reg. 7. n. 5. quantum vide licet in canonib. reperitur prius. Gratianus. n. ponendo in volumine Decretorum legem canonib. p trariam, canonē tollere, vel corrigere nō potuit, secundum Io. And. & D. Floria. & gl. in c. j. de reb. eccl. nō alienan. Bened. capr. ibid. vide s. Decret. Quod tamē fallit si lex esset incorporata in canone, auctoritate Papæ. quo casu eadem vim quam Canon obtinebit, vt est tex. notat. 2. q. 1. c. in primis. iuncta gl. & 18. q. 4. c. si qd sua dente. & hoc voluit Io. And. in d. c. 2. & gl. ibid. communiter

approbata, vide supra constituto.

Legum determinationi in foro ecclesiast. plerūque statuit, nisi diuersum iure canonico constitutum reperitur, vt patet & communiter notatur, in c. 1. de noui operis nunciat. refert ac sequitur Bened. capr. conclusio. siue reg. 9. nu. 16.

Legis lucra atque effecta tum absens, tum ignorans comfertur & absque vlla agnitione, si modo hæreditas nō sit, trāmittitur vt receptum pronuntiant Chassan. in consuet. Burg. rub. 4. §. 14. ad fi. Arius Pinel. in l. n. 36. vers. 7. ampliatur. C. de bon. maternis. E. Suarez.

Legi prohibenti non in cassum cum iureiurando renūciabitur. commune dicit Petrus Rauē. in alphab. aureo ver. ne fidei iussores. Villalob. in sua collecta. E. Suarez.

Lex debet esse generalis. l. iura. ff. de ll. cum aliis al. per Ale. vol. 3. cōf. 82. in 2. col. ver. 2. ad hoc. respondeo. P. And.

Potest tamen fieri lex contra certam & singlēm. psonam. Ita Ang. per illum text. in l. impetrata. C. sen. rescin. non poss. al. l. anthiocensium. ff. de priuileg. cred. & l. si primatus. ff. qui & à qui. l. doctitij. & l. neque dorothem. C. de decurio. libr. 10. & est gl. in d. l. iura.

Limita tamen procedit. iusta causa subsistente. per l. venditor. §. si constat ff. communia prædio.

De qua materia. habetur. per Bar. in l. omnes populi ff. de iust. & iure. idem.

Lex noua superueniēs. extēdi. ad æquiparata à lege antiqua. Barb. in 2. vol. cōf. 24. in §. col. al. no. in l. si quis seruo per sua scribit. C. de fur. iuncta. l. 1. §. per sua. ff. de seruo. corrup. & est gl. in l. quod vero contra. ff. de ll. & habetur in aliis loc. all. per l. in §. alias ver. ex maleficiis in 10. col. in l. de actio. Barb. in 4. vol. cōf. 2. in 8. col. & seq.

An autem istud procedat in pœnalib. Ias. reprobata gl. ibi. in d. §. ex maleficiis. tenet. quod sic. idem vult in l. 1. C. de in ius vocan. adde eundem. Ias. in l. transigere. in §. col. C. de transact. Limita in illis terminis præcise in quib. lex noua loqui. tūc bene fit extensio. & procedit regula sed si per l. antiquam. nō fieret parificatio in illis terminis vel non fieret in omnib. secus. ita subit. Ias. quem vide in aut. nouissima in 12. col. C. de inof. te. idem.

Quādo lex antiqua. ponit casum spēm. lex noua gñat. corrigens non habet derogare illi spīritati. gl. & Bar. in l. scien. ff. qui satisd. cog. gl. in aut. de hæred. quæ ab inte. in princ. Bar. in trac. Ad reprimē. in ver. Non obstantibus Ias. in l. quoniam in prioribus C. de inof. te. & in l. 1. in 2. & 3. col. ff. sol. ma. & in l. ex facto in 13. col. ff. de vul. & pup.

Fac. quod vult Barb. inter cōf. Alex. vol. 4. cōf. 123. in 1. col. vbi dicit qd lex noua corrigens antiquam. debet spīr corrige.

Limitat tamē Ias. in d. l. ex facto. in 14. col. nisi esset de intentione. l. noue derogare etiam casibus specialibus vt ibi subit. per eum. idem.

Lex noua debet intelligi secundum antiquas Ias. in d. l. scien. in 3. col. ff. qui satisd. cog.

Limitatur. n. per antiquam. Cor. in 4. vol. cōf. 172.

Lex vna. per aliam distingui. etiam si sit posterior. Iaso. in l. quod te. in 1. col. ff. si cert. pet. & in l. bonor. in 2. col. C. de bo. pos. secundum. tab. idem.

Lex hñs varios intelletus non potest allegari ad decisionem. Ias. in l. j. in §. ff. de transact. & in l. admo. in 16. col. ff. de iur. iur. & in l. posth. in 8. col. C. de contra tab. & in l. captatorias. in 6. col. ff. de testamento. mil. Bar. in l. 3. ff. de reb. dub.

Lex quando non assitat. & quando resistat. vide Ias. in l. nō dubium. C. de ll. & in l. eius qui in 10. col. ff. si cert. pe.

Legis casus tollit omne dubitationem. l. Ancille C. de fur. melius proba. in l. illam. secundum Ias. ibi. in 2. col. C. de colla.

Leges non possunt dici anteriores. quamuis sint in ti. anteriori. Ias. in l. nemo. alias pe. in fi. 5. col. C. qui te. fa. pos.

Leges ciuiles. debent seruari. etiam in ecclesiis. quando nō reperi. contrarium de iure cano. Ias. in l. generaliter. §. cum autem. in 2. col. C. de insti. & sublti.

Limitat ibi Iaso. hoc esse verum. nisi talis lex imperatoria sit præiudicialis. vel damnosa ecclesiis. quia tunc in eis non est recipien. nisi sit per romanū pontificem expresse approbata. al. cano. in c. fi. de solut. & Pan. in c. 1. 14. col. de oper. no. nūc. idē.

Lex si quis maior. C. de transact. habet locum. in omni conuentione iurata. Cur. in cōf. 65. in 18. col. Alex. vol. 1. cōf. 85. repetito. in eo. vol. cōf. 126.

Vide latius. in ver. iur. opera. §. 62.

Lex nō debet esse imposita verbis. gl. in l. si qñ. C. de inof. te. Nec partes præsumuntur fecisse pactum nugariorum. Pau. de cast. in 2. vol. cōf. 72.

Illud qd contra ius commune in vna parte legis dictum est non intel

non inteltr repetitum in sequenti parte legis Bar. in l. 4. §. erit quoque ff. vi bo. rap. Alex. in 3. vol. cōf. 42.

Lex correctæ etiam in ar. allegari non potest. Deci. in c. j. in 2. lectu. in 2. col. ibi in gl. 2. ext. de consti.

Leges multe. non sunt ad vnum propositum alfan. Card. in clein. sæpe. de verb. sig.

Et ex multis suffic. vnam bonam allegare l. si quis obrepfit. in ver. suffic. vnum referre. ff. de fal. fac. tex. in lita vulneratus in ver. vno contentus ero. & in ver. multa in iure ciuili. & c. ff. ad l. aequi.

Et ex multis fundamentis suffic. vnum vel duo prosequi Alex. in 4. vol. cōf. 25. in prin.

Quando lex codic. est canonizata. si corriga. per ius authentic. tamen nō inteltr correctæ sed debet obseruari. Pe. Gerar. sing. 28. al. gl. in c. in primis 2. q. 1. in ver. capitali.

Leges qlibet scire psumi. l. leges sacratissime. C. de ll. vide.

Limita si informe. à perit. Alex. in l. 1. §. si quis ita. in 2. col. de verb. obl.

Limita etiam de vulgaribus & his quæ frequenter sunt in facto. alias secus. Ang. in §. suspectus autem insti. de susp. tu. 20. idem.

Libellatē ceteri p feteri omnia quæ in libello p tinentur, est communis omnium sent. sicut et ponens omnia quæ habent. in positionibus teste Rom. conf. 59. vlt. dub. cōf. 70. nu. 10. cōf. 235. n. 9. Alex. in l. edita. C. de eden. cōf. 131. lib. 2. Dec. cōf. 199. col. 2. Rom. cōf. 91. in fi. prout etiam respondens omnia quæ in responionibus leguntur. Rom. d. cōf. 70. vlt. dub. idē etiam dicen. in excipiente omnia quæ in excep. proponuntur. Rom. cōf. 59. vlt. dub. cōf. 70. n. 10. 235. nu. 9. & impetrans rescriptum: seu supplicans omnia quæ in suppli. re citantur. Bal. in l. 2. n. 8. C. de error. aduoc. Dec. cōf. 274. in pr. cōf. 534. n. 4. in l. 2. n. 7. C. de inst. & sublt. Rom. cōf. 329. ante filicet quo ad excipient. aliter distinguit Abb. in c. cum venerabilis in fi. de excep. Rom. cōf. 215. 7. dub. Ias. trac. excep. col. 2. ver. istud norandū, vbi vide, Quo i casu aliq. distinguū, aut quis in excep. fatetur. aliq. idē expresse, aut tacite, si expresse, dicta in exceptionibus contra ipsum probant, si tacite non probat, & hoc communiter à Doct. approbari dicit Ias. d. trac. de excep. col. 2. vbi ponit exempla notab. & Rom. cōf. 235. n. 9. seq. priorē sent. nulla adhibita distinc. qd dicta in exceptio nibus, cōtra excipient. fidem faciant, & cōf. 59. vlt. dub. post nu. 9. quod autem ex responionib. ad positiones resultet vera probatio contra respondent. sicut ex verbis positis in libello contra libellant. text. est vulgatis. d. l. cum præcum, & not. Rom. cōf. 235. cōf. 70. nu. 10. seu ex. postis in excep. contra excipient. Bar. in l. certum. §. si quis absente ff. de confess. Dec. in d. c. cum venerabilis. col. 12. no. 22. de excep.

Libellans censetur omnia confiteri quæ in libello continentur, sicut etiam ponens omnia quæ in positionibus, secundum communem per Rom. cōf. 91. in fi. prout etiam respondens omnia quæ in responionibus, ex no. per eundem Rom. cōf. 70. vlt. dub. de quo vide Afflic. decif. 14. post nu. 6. decif. 25. n. 5. vbi plura de tacita confessione producen resultat. ex productione scripturæ de contentis in illa, de qua etiam per Bar. in l. 2. §. ff. de iure fisci Gabriel. com. opi. lib. 1. tit. de cōf. cōf. 4. vbi ponit ampl. & limit. ad reg. l. cum præcum, post Rom. cōf. 235. fac. Alex. cōf. 71. lib. 3. vbi qd producens positiones eas fatetur, & aduersarius potest vnam acceptare aliam refutare.

Libellus non est necessarius. sed sufficit quod redigatur in actis qualis qualis petitio: nisi à reo petat vt offerat libellus in scriptis. Ant. de Tremo. l. additio. ad Bona. in prac. exceptionū de impe. executionem. n. 17. ver. sunt & alij, magis com. dicit.

L. 4. tit. 2. par. 3. dicit in causis minorib. quæ nō ascendūt ad decem marauetinos: qd non est necessarius Libellus. secus in aliis. hodie habes pragmaticam factam i curiis de Madrid. anno 1534. vbi dicitur, qd in causis minorib. quæ nō excedūt quatuorcenta dispōdia nō admittitur libellus in scriptis: nec fulminatur processus, sed simpliciter procedatur vt denuō partibus satisfiat.

Amplia, cum petitur executio officio iudicis: secus tamen, si agatur a dione iudicati: vel in factum. Imo. & Raphael. quos refert Ias. in l. intra diem. ff. de re iudi. n. 2. communem dicunt. licet contrarium teneat ipse Iaso. in ij. membro, sed qd sufficit qualis qualis petitio. in n. 6. quod mihi plus placet.

Amplia secundo, in causa criminali in qua etiam nō requiritur conclusio. Zafius in §. 1. insti. de actio. nu. 26. com. dicit.

Libellum non vitiat ordinis peruersio. Fel. in c. qualiter & quando. de accusa. nu. 3. commu. dicit. B. Villalob.

In libello nō est necessaria expressio nominis intērate actio

nis. Ias. in l. edita. n. 1. C. de edend. communem dicit, quam amplia quando proceditur ex clausula, sola veritate inspecta. quia tunc non requiritur, qd tempus, nec locus declaretur, vt notat Deci. in c. dilecti. de iud. & Ias. in l. vinum. ff. si cert. pe. & in ter minis consuluit Alex. cōf. 6. vol. 3. & Soc. cōf. 109. vol. 1. & Soci. Iun. cōf. 65. item post conclusum in causa stante d. clausula, recipiuntur testes: quia solemnitates de iure ciuili requisitæ, non attenduntur, clem. sæpe. de verb. sig. & ibi no. Imol. & Alex. cōf. 84. vol. 4. nec conclusio libelli. Not. Ang. Aret. Ias. & Alex. in l. omnium. C. de test. sed requiritur. quod clarē intentio actoris manifestetur. Cur. iun. 149. n. 6. communem dicit. Concor. cum. 26. titul. 2. part. 3. & cum l. 201. §. 3. & 4. in pragma.

Item in criminalib. requiritur expressio temporis, & loci delicti: aliās non valet, etiam parte nō opponente. Bello. cōf. 63. n. 2. ex Bart. in l. edita. C. de edend. B. Villal.

Libellus non potest emendari post litem contestatam Io. à Ripa in d. l. edita. n. 44. communem dicit.

Hoc videtur etiam notari per l. 4. r. tit. 2. par. 3. & nota istam com. cum sequenti ad eius intelletum.

Amplia etiam si sit in eo clausula, saluo iure addendi, vel minuendi. potest mutari, minui, vel addi. Ias. in d. l. edita. n. 44. comm. dicit.

Limita l. 1. tit. 3. lib. 3. ord. per istam communem. idem.

Libellus in quo continetur duæ actiōes: quæ ita se habeant, qd sententia lata in vna, obstat executioni rei iudicatae in alia, nō procedit. Bello. cōf. 22. nu. 16. com. dicit ex Bart. in l. edita actio. in 4. genera. C. de edendo. idem.

Libelli oblationem die feriata fieri non posse. Magis commune esse opi. dicit Maran. in 6. par. Specula. tit. de libel. oblat. nu. 12. quam limitat, nisi periculum esset in mora, vel res tempore peritura, item limitat in libello Appellatorio. qui etiam die feriata in honorem Dei, offerri potest. I. Fich.

Libellus cum clausula, saluo addendi, minuendi; iure propositus, nec minui, nec augeri, nec mutari potest. commune inquit Ias. in l. edita actio. n. 53. C. de eden. Quin & præterea si libellus aliquo errore oblatas sit, vt quia actor ex aliqua certa causa petat, & eam nō probet, licet aliam causam probet, ex qua à principio deducta obtinere posset, eo iudicio prorsus succumbet, vt est commune in interpretum resolutio in l. habeat. ff. de insti. actio. & in c. examinat. de iudi. tradunt Bart. in l. 1. n. 12. ff. de edend. Bald. in l. 2. C. de probatio. Alex. in l. diuus. n. 8. ad fi. ff. de of. assess. idē Ias. in l. 1. n. 3. ff. de eden. Ias. in l. nō idcirco. §. j. illo eodem tit. Non tamē præpostero ordine libellus offenditur, vt cōmune scribit Feli. in c. qualiter, & quā. lo. n. 3. de accusatio. Nec in criminum causis conclusionem desiderabit. commune ait Zac. l. §. j. n. 16. insti. de actio. sed & libello ipso nullum opus est, sufficiteque qualis qualis petitio actis contenta, & si ille in scriptis offerri exigatur, vt frequentius placitum affirmat Ant. de Tremo. in addit. ad Bon. in prac. excep. de impedim. exccur. n. 17. ver. sunt & alij. E. Suarez.

Libellus & si ab eo qui illum proposuit declarari possit, tamen ab ipsius hæredib. haud poterit. commune inquit Bolog. in l. edita. nu. 80. C. de edend. & eius discipulus vir multæ doctrinæ, atque eruditionis Nico. Ant. Grauat. ad vestrum li. 5. ca. vlt. nu. 20. idem.

Libelli famosi lectori si eum statim haud lacerat, eadē prorsus poena afficitur, qua eius conscriptor: vt frequenter placitum affirmant Placa de delict. ca. 3. n. 2. & qui de poena etiam non nihil tradit Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 68. ver. libelli famosi. E. Suarez.

Libelli ineptitudo omnia prorsus vitiat, labefactat, atque euertit. commune aio ex Bart. in q. inci. lapsus. Alex. cōf. 2. n. 9. lib. 3. Dec. cōf. 302. n. 7. & cōf. 483. latissime Crauet. cōf. 151. n. 2. Bellon. cōf. 25. n. 1. Rol. à Valle cōf. 94. n. 32. & Bald. qui post sententiam rei iudicatæ vires nactam, eius inepti exceptionem opponi posse asserit, in auth. si quis litigatium no. 2. C. de episcop. audien. quem amplectantur Crauet. vbi supra. Io. Cephal. cōf. 100. n. 13. Attendetur autem omnino libelli ipsius conclusio vt vel rectus, vel ineptus cēcatur, vt frequenter placitum enuncio ex Bart. in l. certi conditio in prin. ff. si cert. pet. Dec. in l. petens. C. de pact. & in c. 1. no. 1. de of. dele. & cōf. 57. in prin. & cōf. 62. n. 1. & cōf. 136. Io. Cephal. d. cōf. 100. nu. 15. atque ex ius pontificij commentatorib. in ca. ex parte. de foro competent. idem.

Libellus in causis summariis, et si generalis sit: obsecure que compositus fuerit: valet tamen parte non opponē. teste Alex. cōf. 32. col. 3. libr. 4. Dec. in l. edita C. de eden. quamuis Ias. d. l. edita n. 6. voluerit quod etiam parte opponē. libellus generalis procedat in summariis, secus in ordinariis, ex not. per Com. opin. Tom. ij. d. 2. Bolog. d.

Bolog. d. l. edita n. 15. qui n. 80. dicit libellum per libellañ. tantummodo non per eius heredem declarari posse, & hac opi- dicit esse communem contra Dec. ibi, item non posse procu- rem nisi cum spaci mandato hoc agere, neque demum libellum procuratoris, secundum Ias. in d. l. edita nu. 26. ceterum in causis ordinariis libellum reiciat, si libellus ineptus esset, etiam parte non opponen. nō procederet, quinimo super eo lara sententia esset ipso iure nulla, ca. examinata de iudi. Alex. conf. 147. lib. 6. conf. 79. lib. 2. Fel. in c. literis. col. pe. de off. de- leg. Vant. de nullit. c. 13. n. 22. de concl. autem libelli puta, scri- bit Ias. in l. petēs ex stipulatioe. n. 5. & 6. C. de pac. vbi plura no.

Libellus in scriptis offerri debeat, necne, doct. antiq. mul- tis rationib. & argumentis disputat, vt liquet ex eorum an- no. in c. 1. & 2. extra de libel. obla. & Gl. L. And. in cle. sepē. in verb. necessariō. de verb. sig. Sed communi opi. receptum est, in scriptis dandum esse libellum. auth. offeratur. Et ibi com- munitur Doct. C. de liti. contesta. & in l. 1. ff. de eden. copiosē Maria. Socy. fen. in d. c. 1. n. 2. vbi ipse octuaginta quatuor re- strictiones eius doctrine addidit. Et in c. significatib. n. 69. ver. 20 deciquarō principaliter quæro, vtrum scriptura sit necessa- ria ad validitatem libelli. extra de libel. obla. Purpu. in l. edita. in primis addi. factis anno 1523. pag. lib. mei 19. & Hiero. Ca- gno. ibid. n. 9. & 10. C. de eden. Nouissimē Hartman. Hartm. in suis pract. obserua. tit. de libello. c. 1. pag. 195. kirchouius.

Libellus in possessorio. Licet in libello oblato in petito- rio teneatur actor probare causam debiti petiti, seu titulu rei petite, aliās succumbit, nō tamen in possessorio. Puta, si quis dicat se spoliatum vel turbatum re sua, vel annuo redditu sibi debito, quia sufficit probare spoliationem vel turbationem, licet non probetur illa res mea, vel redditus ille mihi debitus, secundum Inn. in c. quarelam. ad fi. extra de electio. Pan. ibid. 5. col. & Angel. in l. 1. ff. de eden. domi. de Rota in nouis. decif. 280. in rubr. de restit. spoliat. Balb. decif. 295.

Libellus, in quo actor dicit rem quā sibi restitui petit, ad se pertinuisse iure domini vel quasi, requirit expressiōe temporis & lo- ci delicti, aliās nō valet etiam parte nō opponete, vt est com- muni opi. de qua Bellonus. conf. 63. n. 2. Et in causa crimina- li libellus debet esse magis specialis, quam in causa ciuili. Et ideo in accusatione omnia exprimi debent, nec sufficit certi- tudo: quæ habeat relationē ad aliud. Et libellus generalis non procedit in crimine, etiam parte nō opponente. Dec. conf. 83. n. 1. in 1. vol. vbi fatus. l. Pomponius. circa pr. ff. de nego. gest. Et rucum concludis in libello aliquem puniri, nō concludas ipsum puniri ex forma certæ legis, & determinatæ, sed intēta generaliter omnem legem, loquentem de materia, vt docet Ang. in l. de quibus. col. fi. ad fi. ff. de legibus. Bona.

Libellus in criminali tenet, licet sit ordo peruersus, puta, si dicat, peto te compelli, cogi, & condemnari ad centum, quia primō debui petere te cōdemnari, & postea executionem fie- ri, vt est magis communis opi. de qua Fel. in c. qualiter & quā- do, nu. 3. de accu. Et libellus in causa criminali non requirit conclusionem. Zaf. in §. 1. de actio. nu. 26. communem dicit. Bonacoff.

LIBELLVS.

Summaria.

- Sufficere apertē narrare factum in libello, nec opus esse vt exprimat nomen actionis. q. 1. Facto apertē in libello narrato & proposito, non vitari libel- lum propter actionem ineptē expressam. q. 2. Cum ciuilitur agitur de crimine, nō requiri in libello solē- nitatem l. libellorum. ff. de accusat. Nisi crimen tale sit, q̄ infa- met. Tunc enim inferendum esse locum & tempus. q. 3. Causam actionis in libello exprimentam, quæ si inepta sit, libellum vitari. q. 4. Libellum emendare, vel mutare ante liti. p̄testationem, per- missum est: non post eam. Nisi fiat mutatio in secunda instan- tia: aut etiam in prima in iudiciis vniuersalibus. q. 5. Facultatem emendandi, mutandi que libellum p̄reptam esse actori post liti. contestationem, licet addita sit in libello vulgaris clausula, saluo iure addendi, minuendi, & mutandi, &c. q. 6. Impensas indebitæ fatigationis non liti. vel causæ peten- das officio iudicis, nō per actionem, in factum, vt gl. vult. q. 7. Cumulationem plurium actionum in eodem libello per- mitti. Nisi cum duæ actiones ita se habent, vt vna proposita, & condemnatione secuta, atque executione facta, contingat li- beratio ab altera. q. 8. Actiones ciuilem & criminalem, tendentes ad diuersa, p̄ se cumulari in eodem libello, ita tamen vt vna principaliter, altera

Libellus generalis. Procedit libellus iste: Peto omnia præ- dia quæ possides in tali villa vel castro, secundum Ang. & Ful- go. in l. 1. in prin. ff. de edend. Spec. in tit. de actio. & peti. §. se- quitur. ver. sed quid si peto. dum tamen secundum ipsum Ful- go. omnia petita eadem obligatione & actione debeantur: se- cus si diuersis. l. scire debemus. ff. de verb. obl. Nā tunc omnia prædia siue res debent exprimi, & numerari. Procedit etiam i- ste libellus, peto castrum cum suis pertinentiis: licet aliter p̄ti- nentia non exprimentur, secundum Inn. in c. cum ad sedem. de restit. spol. & Ang. in d. l. 1. fecus si cum suis possessionib. q̄ reus poterit me cogere designare per confines. Balb. 293.

Libellus non est necessarius, quando imploratur officium iudicis secundum gl. ordinariam in rub. ff. de interro. ac. quod temper Bald. procedere, quando simpliciter imploratur & sine strepitu, fecus si ordinariē & cum causæ cognitione, per gl. l. 2. §. dies. in verbo de plano. ff. quis or. in bo. pos. fer. circa quod dic plenius, vt per Io. Pet. Ferr. in forma libelli in actio. reali. in gl. prima. Balb. decif. 362.

Libellus incertus & generalis admittitur, si nō opponatur. l. fi. C. de annali exceptione. & etiam si opponitur quādo incer- titudo provenit facto cōueniri nolentis actorem certificare. l. 1. §. quod autem. ff. quorum leg. l. 1. §. si pars hæredi. per. Item quando actor aliunde deest incertus, & iurat se necesse vel posse aliter certificare vel designare, secundum gl. in l. 1. §. si qs argen. ff. de pos. Inn. Io. And. & Pan. in ca. 1. de libel. obla. Inn. in c. constitutus. ext. de in integrum resti. in gl. magna ibi nos dicimus. Bart. in l. vbi autem. §. qui illud. ff. de verbo. obl. Nisi secundum eos esset tanta incertitudo, quod reus nō pos- set scire quid petatur: quia tunc non tenetur respondere, licet actor iuret vt s. Balb. decif. 294.

Libellus duplex & implicitus, continens contraria, seu ac- tiones contrarias & incompatibiles, admittitur alternatiuē,

non copulatiuē, propter probabilem agentis dubitationem. l. 1. §. quod autem. ff. quorum leg. & secundum Bald. in l. 1. col. 2. & in 3. opposi. C. de furtis. ita limitantem quod ibi dicitur, allegantem contraria in agendo non audiri. Balb. decif. 497.

Libellus ciuili super delicto: In libello ciuili ciuilitur ob- lato super delicto infamante, debet apponi locus & tempus, secundum Bar. in l. p̄tor. in prin. ff. de iniur. Secus si nō infa- met. ad hoc litem exigit. ff. de dolo. Balb. decif. 285.

Libellus incertus super fructib. damnis, & interesse, vsuris, aut expensis accessorie petitis admittitur, secundum Iac. de Ra- uēna, Pe. & Cy. in l. cum propria. C. si quis alteri vel sibi. Bart. in l. 1. ff. de eden. Innoc. in cap. cum ad sedem, de restit. spol. Balb. decif. 24.

Libellum famosum legens & non statim lacerans punitur eadem poena qua fabricator, ita communi consensu tenere DD. ait Plaza in l. 1. delict. c. 3. n. 2. Clar. d. lib. 5. §. fi. q. 68. ver. libelli. P. Fich.

Libellus in criminalib. procedit, & in eo potest fieri cumu- latio, si actor principaliter agat criminaliter, & rē ablatam pe- tat incidenter, vt est communis opi. Clar. q. 2. ver. & hæc qui- dem. item procedit libellus criminalis, concludens delinquē- tem puniri & cōdemnari, secundum formam iuris & statuto- rum, cum refectione damnorum, interesse, & expensarum. Bonacoff.

Libellus in actione famosa, debet continere locum & tem- pus, vt est communis opi. Cla. q. 12. Procedit tamen parte nō opponente, vt est communis opi. ibi. Bonac.

Libellum famosum lacerat punitur, vt eius scriptor puni- retur, vt est communis opi. Soarez. verbo libelli. n. 165. Bona.

Libelli famosi auctor in alterius infamiam, & veritatem pu- nitur poena capitis. Cla. q. 68. ver. libelli. idem est in eo, qui le- git, & statim non lacerauit. Sed Clarus dicit, q̄ nūquam vidit p̄pter libellum famosum aliquem mori, sed puniri extra ordi- nem. puta poena fustigatiōis, iactu funis, vel ad triremes. vide Bellusium in pract. tit. de iniuriis. Bonac.

Libellus i criminalib. requirit expressiōe temporis & lo- ci delicti, aliās nō valet etiam parte nō opponete, vt est com- muni opi. de qua Bellonus. conf. 63. n. 2. Et in causa crimina- li libellus debet esse magis specialis, quam in causa ciuili. Et ideo in accusatione omnia exprimi debent, nec sufficit certi- tudo: quæ habeat relationē ad aliud. Et libellus generalis non procedit in crimine, etiam parte nō opponente. Dec. conf. 83. n. 1. in 1. vol. vbi fatus. l. Pomponius. circa pr. ff. de nego. gest. Et rucum concludis in libello aliquem puniri, nō concludas ipsum puniri ex forma certæ legis, & determinatæ, sed intēta generaliter omnem legem, loquentem de materia, vt docet Ang. in l. de quibus. col. fi. ad fi. ff. de legibus. Bona.

Libellus in criminali tenet, licet sit ordo peruersus, puta, si dicat, peto te compelli, cogi, & condemnari ad centum, quia primō debui petere te cōdemnari, & postea executionem fie- ri, vt est magis communis opi. de qua Fel. in c. qualiter & quā- do, nu. 3. de accu. Et libellus in causa criminali non requirit conclusionem. Zaf. in §. 1. de actio. nu. 26. communem dicit. Bonacoff.

Sufficere apertē narrare factum in libello, nec opus esse vt exprimat nomen actionis. q. 1.

Facto apertē in libello narrato & proposito, non vitari libel- lum propter actionem ineptē expressam. q. 2.

Cum ciuilitur agitur de crimine, nō requiri in libello solē- nitatem l. libellorum. ff. de accusat. Nisi crimen tale sit, q̄ infa- met. Tunc enim inferendum esse locum & tempus. q. 3.

Causam actionis in libello exprimentam, quæ si inepta sit, libellum vitari. q. 4.

Libellum emendare, vel mutare ante liti. p̄testationem, per- missum est: non post eam. Nisi fiat mutatio in secunda instan- tia: aut etiam in prima in iudiciis vniuersalibus. q. 5.

Facultatem emendandi, mutandi que libellum p̄reptam esse actori post liti. contestationem, licet addita sit in libello vulgaris clausula, saluo iure addendi, minuendi, & mutandi, &c. q. 6.

Impensas indebitæ fatigationis non liti. vel causæ peten- das officio iudicis, nō per actionem, in factum, vt gl. vult. q. 7.

Cumulationem plurium actionum in eodem libello per- mitti. Nisi cum duæ actiones ita se habent, vt vna proposita, & condemnatione secuta, atque executione facta, contingat li- beratio ab altera. q. 8.

Actiones ciuilem & criminalem, tendentes ad diuersa, p̄ se cumulari in eodem libello, ita tamen vt vna principaliter, altera

altera incidenter intentetur: Secus, si vtraque tendat ad vindictam. q. 9.

QVÆSTIO I.

QVÆRO, an actio sit exprimenta in libello? Resp. de iure canonico hoc est expeditum p̄ tex. c. dilecti. de iud. Sed dubium est de iure ciuili. communis tamen & recepta est sentē- tia, q̄ sufficiat factum in libello apertē narrare, absque expres- sione actionis. Hanc tenet gl. & doct. in l. 1. in prin. ff. de eden. & ibi Bald. dicit q̄ ita obseruat consuetudo. Cy. Bal. & alij in l. edita. C. de eden. Et ibi Ias. dicit hæc esse communem opi. n. 2.

QVÆSTIO II.

Quæro, quid si in libello sit apertē narratum, & deinde actio inepta proposita, nunquid libellus in totum vitietur? Resp. Licet nonnulli existimarūt libellum in totum vitari propter ineptam actionem propositam. Bal. & Ang. sibi contrarij in l. 2. per rex. C. de formu. Spec. tit. de act. & peti. §. sequitur. ver. pe. Tamen crebrior & receptor est sententia contraria, vt firmat Ias. d. l. edita. n. 3. Et eam tenet Inn. in ca. examinata. & ibi Imo. & Pan. ext. de iudi. Bar. in l. 1. in prin. & ibi Bal. & doctor. ff. de edēdo. Ang. Sal. & Pau. de ca. d. l. edita. Io. I. addi. ad Spec. d. ti. de act. & peti. §. sequitur. ver. pe. Eandem dicit esse magis communem Ias. l. 1. in prin. n. 4. ff. de eden. Namque cum de necessitate actionis expressio non requiritur, secundum recep- tam sententiam, vt s. & indubitari iuris sit, q̄ quādo aliquid non requiritur de necessitate si illud exprimat, & ineptē, nō vitari per hoc actum, sequitur actionē quoque ineptam non vitare libellum. Eandem dicit esse communem sententiam Maran. in Spe. par. 6. rub. de sententia. n. 69.

QVÆSTIO III.

Quæro, an in libello, in quo agitur ciuilitur de crimine, re- quiratur solennitas. l. libellorum. ff. de accusat. Resp. communi- ter receptum est, q̄ si crimen sit tale, quod infamat, tunc re- quiri solennitatem istius l. vt. sc. inseratur locus & tempus in libello, secus si non infamat, ita tenet Bar. in l. 1. in prin. ff. de eden. litem exigit. ff. de dolo. l. inde Neratius. ff. ad l. Aquil. Socy. conf. 46. vol. 1. Et eam dicit esse communem sentētiā Maran. in Spe. par. 4. dist. 1. n. 30.

Vulgaris est cōclusio, in libello de necessitate requiri, vt cau- sa exprimat, vt per Bart. & Doct. communiter in l. 1. ff. de eden. & d. l. edita.

QVÆSTIO IIII.

Sed quæro, nunquid si inepta exprimat, vitietur libellus? Resp. communis & recepta est doct. sententia, si talis causa ex- primatur in libello, vt ex ea appareat, agenti nullum ius com- petere, vt quia dicit: peto talem fundum, quia Rex est in Fran- cia, talem libellum esse nullum, & non valere, etiam parte nō opponente, ita tenet Bar. Bal. Pau. de ca. & Alex. in d. l. edita. & d. l. 1. Et hæc dicit esse communem sentētiā Maran. in Spec. aduo. d. par. 6. rub. de sententia. n. 68.

QVÆSTIO V.

Quæro, an permissum sit emendare vel mutare libellum? Resp. secundum receptam doctorem sentētiā, emendatio- nem & mutationem libelli regulariter permitti ante liti. p̄tes- tationem, nō autem post, ita tenet gl. in c. fi. & ibi doct. ext. de libel. oblat. l. edita. C. de edend. §. in minus. insti. de act. & ibi Fab. Ang. Ias. & doct. communiter. Ias. & doct. d. l. edita.

Limita, vt procedat in eadem instātia, secus autem in diuer- sa, quia tunc petere possum id, quod in prima instātia nō de- duxi, vel q̄ aliter deduxi. Bar. & doc. communiter in d. l. edita. & expresse Riminal. Ias. & doct. d. §. in minus.

Limita 2. vt procedat in iudiciis singularib. secundum gl. communiter approbatam, in d. l. edita. & ibi Ias. n. 13. Et licet quidam velint etiam in singularib. iudiciis post liti. contesta- tionem p̄mitti aliquid addere circa rem petitam, vt si primō quis minus petiit, & postea velit plus petere. Io. Fab. d. §. in mi- nus. & ibi Mynsing. Alciat. in d. l. edita. per tex. d. §. in minus. q̄ generaliter loquitur, nec facit mentionem liti. cōtestationis, & verbum petierit, quod ad iudicia singularia refertur post li- tis contestationem accipitur. Tamen illorum opinio com- muni calculo improbata est, secundum Bart. Bal. Alex. & Ias. in d. l. edita. & d. §. in minus.

Secus verō est in iudiciis vniuersalib. Namque in iis fieri potest emendatio & additio etiam post liti. contestationem. Inn. & Doct. in d. c. fi. ext. de libel. obla. gl. & doct. omnes d. l. edita. & d. §. in minus. Licet Bar. & Doct. communiter velint id non procedere in iudicio vniuersali, si agatur ad vnam rem tantum, vt si agatur petitione hereditatis ad fundum, & ita ad vnam rem singularem, refragante in hoc Ang. in d. §. in mi- nus. num. 5. & Fulg. in d. l. edita.

QVÆSTIO VI.

Quæro, quid si in libello apponatur clausula vulgaris, saluo iure addendi, minuendi, & mutandi, Nūquid poterit libellus emēdari, vel mutari post litem p̄testatam? Resp. communiter in eam itē est sentētiā: non obstat tali clausula protestati- ua post liti. p̄testationem actori p̄reptam esse facultatem emēdandi & mutandi libellū, ex quo facultas illa non depen- det à protestate, & arbitrio actoris, sed ipsius legis p̄mittentis tñ vsque ad liti. p̄testationem, & nō post. Ita tenet Bar. & doc. in d. l. edita. & in specie Ias. n. 4. 1. & seq. dicit eam esse commu- nem sentētiā. Fan. dem firmat Pan. in ca. 2. n. 28. ext. de libel. obla. Bar. in l. nō solūm. §. morte. ff. de noui oper. nūciat. Ang. in l. si quis intentione ambigua. ff. de iud. Licet contrarium te- neat minus rectē, in liti. ciuile. ff. de iustitia & iure.

Recepti iuris est, q̄ actor emendans vel mutans libellum, te- netur reo restituere expēsas indebitæ fatigationis, non liti. vel causæ. Bar. & Moderni in d. l. edita.

QVÆSTIO VII.

Sed quæro, an tales expense petantur iure actionis, vel offi- cio iudicis? Resp. Licet gl. in d. l. edita. existimet perēdas esse p̄ actionem in factum: Tamen eius opinio communiter repro- bata, & in eam item est sententiam, q̄ tales expense veniant iudicis officio mercenario, ita tenet Bar. & doct. d. l. edita. & i- bi Ias. n. 38. dicit hanc esse communem opinionem.

QVÆSTIO VIII.

Quæro, an cumulatio plurium actionum permittatur in co- de in libello? Resp. regulariter permittum esse, secundum com- munem doctorem sententiam. gl. communiter approbata in d. l. edita. vt firmat Ias. sibi. n. 29. ver. istam tenet.

Limita, vt non procedat, q̄ duæ actiones ita se habent, q̄ vna p̄posita, & p̄demnatione secuta, & executione facta p̄tin- gat liberatio ab altera. ita tenet Bar. d. l. edita. per tex. l. 1. §. si. ff. si fami. furt. fecif. dicat. cuius doctriā communiter approba- tam esse firmat Th. Gram. i. decif. 68. n. 2. Ias. d. l. edita. n. 29. Et eam tenet Ang. Fab. Ias. & Plat. d. §. in min. & ibi Mynsing. in- sti. de actio. Lanfr. de Orian. repe. rubr. de caus. pos. & proprie. pract. Ferr. in for. libel. actionis realis, verb. saluo iure.

QVÆSTIO IX.

Hinc quæro, vtrū actio ciuili & criminalis possint cumu- lari in eodem libello? Resp. communis & recepta est doctoreū sententia, q̄ si actio ciuili & criminalis tēdunt ad diuersa, tūc potest agi copulatiuē, & ciuilitur & criminaliter, vt si crimina- lis detur ad vindictam, ciuili verō ad prosecutionem rei fam- iliari. Si verō vtraq; detur ad vindictam tam ciuili quam criminali, tunc non permittitur cumulatio. ita tenet Abbas, c. 1. n. 9. ext. de iureiur. Vna. n. electa tollitur alia. Bar. in l. 1. c. quan. ciui. act. p̄ziud. crimi. & in l. p̄tor. edixit. §. i. dicitur. ff. de iureiur. l. 2. §. 1. ff. vi bo. rapt. Pe. à Pla. in epito. delict. li. 1. ca. 6. n. 30. Et hanc dicit esse communem sententiam Rober. Ma- ran. in Spec. par. 4. dist. 1. n. 5. Et firmat Mynsing. l. 2. obseruat. c. 2. §. dummodō tamen eo casu, quo diximus cumulationem permitti, noui vtraque actio principaliter intentetur, sed vna principaliter, altera incidenter. Bar. & doct. vbi s. Abb. c. postu- lasti. n. 4. & ibi Fel. n. 2. ext. de iud. cum pluribus allegatis, per Pe. à Pla. lib. 1. in epi. delict. c. 6. n. 36. Maran. d. Spec. parte 4. di. 1. nu. 20. Michael Grassus.

Libellus probat, & si dem fac. contra libellantem. vulg. l. cū precum. C. de lib. cau. l. 2. & ibi doc. maxime Ias. in 2. col. C. de insti. & subst. l. cum te. & ibi doct. maxime Ias. circ. fi. C. de tra- fac. Pan. in 1. part. conf. 71. col. 3. ver. ex his. & in conf. 2. par. Alex. in 3. vol. q̄ 92. & q̄ 112. Barb. in 2. vol. conf. 38. col. 11. & alibi sæpe. Fel. in c. si cautio. col. 10. & 11. de fin. instr. & in c. examinata in 2. col. de iud. Iaso. in l. 1. §. edict. in 2. col. ff. de eden. Alex. in 3. vol. cōf. 176. col. 1. Are. in l. 2. C. de erro. aduo. Lud. Ro. conf. 23.

Idem in rescripto. Barb. in 2. vol. conf. 42. in prin. Ias. in d. l. 2. col. 2. C. de insti. & subst. Phi. in c. fi. col. vlt. de iur. iur. 6. Ang. in §. præterea col. 6. insti. de excep.

Idem in scriptura exceptionum, secundum doct. maxime. Alexand. in l. vnica. C. de his quæ pot. no. all. Bar. in l. certum. §. si quis absente ff. de confes. vbi dicit hoc esse verum etiam si produca. parte absente, quod est no. secundum eum & idem voluit doct. in c. fi. de confes. Ias. in d. l. 2. col. 2. & in d. l. vnica. & dixi in ver. instrumentum produccens. adde Ang. conf. 194. circa si. Ang. insti. de excep. in rub. col. 21.

Limitat no. Sonz. in 1. part. conf. 41. in pe. & vlt. col. proce- de. post litem conte. quia tunc probat non autem ante. Ibi- bi per eum. & in 2. part. conf. 244. in pen. col. Nam ante litem conte. possit libellus errorem reparare & ita etiam vult Ias. in §. si minus in prin. 2. col. insti. de actio.

Et hoc maxime procedit si aduersarius non habuisset copiam libelli. secundum Are. in l. 1. C. de erro. aduo.

Limitat etiam Sonz. in d. consil. 244. procedit. si libellus sit scriptus manu producti. alias secus al. Bar. in l. nuda. ff. de don. contrarium tamen secundum Sonz. tenet Imo. in c. si cautio. de si. instr. sed Iaf. in d. §. si minus al. Imo. ibi tene. cum Bar. sed ipse Iaf. reprobat. quia non refert cuius manu scriptus sit libellus. per tex. in l. diuus claudius. §. item senatus. ff. de fal.

Limitat etiam Sonz. quia narrata enuntiatue in libello non preiudicatur al. Bal. in c. cum ven. col. pe. de excep. de quo ponit multas remissiones Iaf. in d. §. si minus. col. 2. in sti. de actio. P. Andora.

An autem sit facta narrat. in libello circa tribuendam iurisdictionem. vide ample. & no. Cor. in cons. 141. idem.

Libellus requiritur. quia vbi nulla est petitio. ibi nulla sequi potest condemnatio. ca. licet hely. extr. de simo. l. vt fundum cum sy. C. communi diuid. fulg. in cons. 85. dixi. in ver. iudicium. §. 3. ver. & in summario adde Barb. in 3. vol. col. 34. in 5. col. & vol. 4. conf. 83. col. 2. P. Andora.

Quid in feudis dicitur quod non requiritur libellus. Cur. in col. 50. col. 13. in fi. idem.

Vbi procedi. summarie sufficit. rescriptum loco petit. Alex. in 2. vol. conf. 201. Iaf. in l. 1. col. 2. C. quando lib. prin. da. vide tamen eundem Iaf. in §. praeiudicialis col. 5. in sti. de act. vbi hoc limitat quantum ad iudicem. sed quantum ad partem. dicitur requiritur libellus. vide ibi per eum.

Casus in quibus non requiritur libellus. vide p. Iaf. in §. tripli. col. 4. in fi. cum seq. in sti. de actio. & aliquos posui. i. ver. iudicium.

Limita praemissa. si petita dari libellum. alias valet iud. sine libello Barb. in d. conf. 34. in fi. idem.

Libelli conclusio est attendenda. Bar. post gl. in l. certi condi. in prin. ff. si cert. pet. Bal. in l. cum seruum quispiam. C. de fer. fug. & in l. 2. in fi. C. de peti. hered. Alex. in 1. vol. conf. 121. Fel. in c. examinata in 7. col. de iud. & I. c. licet causam. col. 2. de prob. Barb. in 2. vol. conf. 1. col. vlt. & conf. 8. col. 1. & conf. 7. col. 14. Iaf. in §. 1. in 2. col. in sti. de actio. in l. 1. in 3. col. ff. de eden. & in l. cum quid. in l. lectu. col. 7. ff. si cer. pe. Cur. conf. 82. col. 6. Deci. conf. 37. in prin. & conf. 62. col. 1. Alex. in 3. vol. conf. 83. col. 1. Deci. conf. 162. Ang. conf. 36.

Imo conclusio libelli magis attendenda est. quam ipse libellus. laurelius §. cito. ff. de libe. leg. & l. si praes. ff. de officio praesi.

Et dicit Alex. in 5. vol. conf. 58. quod tota vis & substantia libelli consistit in concl. al. tex. in l. non debet. ff. de dolo adde Ang. in conf. 250. & in d. conf. 36.

Et modus agendi collr. ex medio concludendi. vt habetur in loc. prael. & mag. in specie. per Inn. in c. super lris. ext. de rescript. cum aliis al. per Alex. in d. l. certi cond. col. 2. adde Paul. de cast. in 2. vol. conf. 6. & Iaf. in l. si prius in 12. col. ff. de oper. no. nun.

Adde etiam qd modus agendi. semp attendi debet. & ira vlt. praemissa tenet Fel. in c. vnico. col. 3. de lit. conte. Iaf. in l. 2. §. qd si in patris col. 2. ff. sol. ma. in quibus loc. multa allegatur. quae omitto. P. Andora.

An autem concl. libelli inepta vitiet. si causa libelli sit apta. fulg. in cons. 17. tenet quod no. al. Inn. in c. examinata. de iud. & doc. contra gl. in l. 1. ff. de eden. P. Andora.

Nunquid autem in libello requira. concl. Bar. in d. l. 1. ff. de eden. tenet qd sic. de quo. late. per Alex. ibi col. 3. Fel. in ca. 1. de lit. conte. Iaf. in §. 1. col. 23. in sti. de actio. doc. maxime Bal. in l. edita C. de eden.

Fallit 1. vbi exuberat iudic. officium. sic in spiritalib. quia suffic. narratio congrua concl. autem iudex suplet. Fely. vbi §. in 2. col.

Fallit 2. coram Papa. ad quod Fel. vbi §. al. infinita. & subiungit procedi. in omni domino qui in terris suis fungitur. vice principis.

Fallit 3. in possessoriis. Fel. vbi §. al. gl. in c. quia praesulatus. 1. q. 4.

Fallit 4. nisi libellus vta. ver. sapiente quarelam. secundum Fel. ibi dicentem se dixisse. in c. si. de lib. obla.

Fallit 5. respectu. executionis cc. quam non est opus concl. Fel. vbi §.

Fallit 6. in criminalibus Fel. vbi §. col. 3. adde. Alex. in d. l. 1. ff. de eden. & ibi Iaf. & in l. vinum. col. 16. ff. si cer. pe. Ang. Are. in trac. malef. in ver. super quibus omnibus.

An autem requira. declaratio diei ad requisitionem part. vide Iaf. in l. arbitraria. §. si quis ephesi. ff. de eo. quod cer. lo.

Et quid opere. concl. in criminalibus. vide Bar. in l. 1. ver. item quareo quid si C. de sum. tri. & latius Ang. Arc. vbi §.

Fallit 7. vbi libellus concludit praesumptiue. suffic. n. libellum praesumptiue concludit. l. omnes. §. luti. ff. de his quae in frau. cre. Fely. vbi §. vbi dicit hoc declarari. quinque modis. vt dixi. in d. c. si. de lib. obl. de quo vide etiam per eundem. in c. afferte. col. 2. de praesum.

Fallit 8. in excep. in quibus non est opus concl. Fel. vbi §. al. Bal. in aut. statuimus col. vlt. C. de epi. & cler.

Fallit 9. secundum eum de iure diuino. & naturali. al. Imo. in d. c. afferte. in vlt. not. per illum text. tamen secundum eum ibi agebat coram principe. ideo superflua fuisset concl.

Fallit 10. vbi potest procedi sine figura iudicij. quia non requiritur. nec etiam inepta vitiat. Fel. vbi §. al. multa. adde no. Are. in cons. 126. & dixi. in ver. iudicium §. 3. ver. nec requi.

Fallit vlt. eum. in odium violenti inuaforis. quia procedit libellus sine concl. secundum Inn. sub dubio forte. in ca. examinata. de iudi. de quo. vide Alex. in d. l. 1. de eden. dicentem hoc verum. quando subici. aliquod verbum pregnans. vt coqueror. habet etiam per Iaf. ibi. col. 4. & in d. §. 1. idem.

Valet concl. libelli. si petita. cogi licet non petita. condem. Fel. post Pan. in d. c. 1. de lit. conte. col. 3. ibi dum subdit Abal. multa. maxime. Alex. in l. si cum nulla. contra Bar. ibi. ff. de re iudi. Iaf. in d. §. 1. col. 24. Alex. in rub. C. qui admitt.

Multo magis. valeret si petatur. cogi. & condem. quia ista praeposteratio non habet vitari. ita. Fel. vbi §. & in c. quare. & quando. el. 1. col. 1. de accus. Iaf. vbi §. Alex. in d. l. si cum nulla. de quo per Ang. in §. 1. col. 7. in sti. de actio. idem.

Nota. quod in concl. libelli possumus vti verbis quibus vt. ti. lex. siue lex loquatur proprie siue improprie. ita vult not. Bal. in l. 1. C. vnde lib. fac. text. & quod vult ibi Sal. in l. vnica. C. de sent. quae pro eo. quod intrer. vbi valet peti. si dica. Peto damnum mihi illatum restitui.

idem si dicat Peto damnum mihi illatum praestari. l. 1. C. de edil. act.

Bona est etiam concl. quando factum est narratum. si petita. ius & iustitiam nu. vt per Iaf. in §. 1. in 2. §. & 26. col. de actio. & dixi in ver. iustitiam nu. in dictionario.

Et maxime. si dica. omni meliori modo. & c. vt vult Alex. in 5. vol. conf. 80. & dixi in ver. omni meliori modo. in dictionario. idem.

Libelli causa. semper est attendenda. & proban. quando est talis sine qua. libellus non procederet seu non esset receptus. secundum Inn. in c. ex parte Abbatis. de priuileg. fac. quod vult Pau. de ca. in 2. vol. conf. 315. alias. 313.

Fac. quod vult Alex. in 4. vol. conf. 32. col. pe. vbi in margi ne alio. Ang. conf. 27. & quod dixi latius in ver. iudicij instantia. §. 27. P. Andora.

Libellus sine causa non valet. l. 1. ff. de eden. de quo tamen vide latius per Aret. in §. omnes. in sti. de act.

Plures causae. possunt in libello acumulari. quar. quaelibet sit sufficiens ita no. Bar. in l. si duplex. C. de si. instr. & iur. ha. si. lib. 10. fac. quod no. in l. edita C. de eden.

Et suffic. libellum ex vna causa deducta verificari. seu sustentari. Lud. Ro. in cons. 105. dixi in ver. prob. §. 26.

Aduerte quia quando causa exprimi. proxima vel remota. oportet qd no habeat vim aliquid negationis. vt puta dico qd mutuaui tibi centum. & sic istud no habet annexam negationem cc. obligatione & sic cc. causam proximam. secus si hret negationem annexam cc. obl. vt si dico peto centum que mutuaui. & ad quae fuisti mihi obligatus. & no adden. verbum es obligatus. nam tunc includeretur negatio. ita Cy. & doct. in l. edita. in 3. q. prin. C. de eden. no. Bar. in l. certum §. 1. ff. de cofe. Ang. & Iaf. in §. omnium. col. 22. in sti. de actio. vide quae dixi in ver. rei vendicatio. §. 3. idem.

Effectus libelli debet considerari. Bal. in aut. dos data in fi. de don. ante nup. idem.

Libellus ineptus. etiam parte non opponente est nullus ita Bar. Bal. & doct. in l. edita. C. de eden. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 259. Iaf. in l. 1. col. 8. ff. de eden. P. Ando.

Ineptitudo autem libelli. nihil aliud est quam evidens seu apprensus defectus libelli. vt not. Inn. in ca. 1. de officio. vica. & sequi. Bal. in l. si defunctus in fi. com. C. de suis & leg. & Cur. in cons. 13. col. 4. fac. conf. Ang. 167. vbi ponit quod libellus cotinens remedia contraria. est ineptus. fac. etiam quod vult Alex. in 2. vol. conf. 137. Rota. in nouis decif. 35. Ang. col. 292. col. 2. Lud. Ro. conf. 144. idem.

Libellum ineptum potest iudex dentibus lacerare. text. cu gl. in l. 1. ff. de officio. asse. gl. in c. sacerdotibus 1. q. 1. Lud. Ro. in cons. 69. Fel. in c. dilecti. circa prin. de iud. Iaf. in l. 2. C. vt nemo priua. idem.

Idem in libello calumnioso. Barb. in 1. volu. conf. 63. col. 1. & in 2.

Idem in libello calumnioso. Barb. in 1. volu. conf. 63. col. 1. & in 2.

& in 2. vol. conf. 16. col. 6. & conf. 38. col. 4. Iaf. in d. l. 1. col. 2. ff. de officio. asse. & in l. 2. C. vt nemo priua. Barb. in 4. vol. col. 3. col. 8. idem.

Produce libellum ineptum. debet. in expen. condem. l. omnes qui §. si vero C. de epi. & cler. l. fi. C. de priuileg. fife. & ita vult Alex. in l. 1. ff. de eden. idem.

Idem in mutare libellum. vel in addente. seu minuente. in materia & forma. quia in expen. condem. secundum Bal. in l. ius civile ff. de iust. & iu. & in c. 1. cc. col. ext. de offi. de quo. habetur. in d. l. edita. Et per Spec. in tit. de expen. §. si ante lit. in ver. hoc autem certum. & ver. 30. emendans. Bal. in l. 3. §. si rem. ff. de leg. 3.

Istud tamen limita si libellus accepte. alias secus. Bal. in l. cu precum. C. de lib. causa & in l. gallus. §. quidam recte. ff. de lib. & posth. & Ang. in §. 1. col. 14. col. in sti. de actio.

Et qualiter debeat acceptari. vide Ang. in sti. de excep. i. rub. col. 19. idem.

Idem in variante. secundum Bal. in l. postquam liti. ibi §. que ritur. C. de pac. Bar. in l. si quis stip. sit sicum. ff. de verb. obl. vbi al. no. in d. l. edita.

An autem. quando addi. vel minui. libello. dica. nouus libellus. Alex. in l. 1. §. si quis simpfr. ff. de verb. obl. tenet quod sic in 3. col.

Nam quando additur vel detrahi. ad cui. d. nouus actus. l. iuris gen. §. adeo ff. de Paet. Fel. in c. quod sup his. col. 5. de maio. & obed. Barb. in 1. vol. col. 1. col. 16. in fi. fac. quod vult in qsi. 23. col. 5. dum dicit. accides adueniens enti. & c. Iaf. in l. ius autem civile. in prin. ff. de iust. & iu. adde. Bal. in 3. parte col. 371. & Alex. in 5. vol. conf. 19. col. 2. ver. in ea dubitat.

Limita. n. additio fiat ex eadem causa. Alex. in l. si re debe. mus. de verb. obl. idem.

Processus super libello inepto est nullus. Bar. in l. 1. C. de erro. cal. al. l. 1. §. 1. C. quae sent. sine app. rescin. Pau. de ca. vol. 1. conf. 65. & in 2. vol. conf. 259. & conf. 392.

Et potest quando cunque tate excep. opponi. & reddit processum retro. nulli. vt dixi i. ver. exceptio ineptitudinis libelli.

Idem in sententia lata super inepto libello quia est nulla. Alex. in 2. vol. conf. 137. Iaf. in l. vinum in fi. ff. si cer. pe. dixi in ver. sententia §. Hypo. sing. 119.

Nec potest reformari. Ang. in §. appella. col. 7. in sti. de exce. & in col. 25.

Limita procedi. quando requi. libellus alias secus. Marf. in l. vnus §. custodia. col. 3. ff. de questio. idem.

Adde quod si iudex super tali inepto libello pronunciat officium iudic. app. erit cassare sententiam. tanquam latam super inepto libello. referuato iure apte agendi. ita Bal. in l. 2. in 14. q. C. de rescin. ved. al. c. cum dilecti. ext. de emp. & vend. refert & sequi. Alex. in 5. vol. conf. 53. fac. quod vult Iaf. in d. l. edita. col. 8. & in l. 1. col. 8. ff. eo. & in §. 1. col. 2. in sti. de act. vbi dicit quod iudex. qui videt male actum ex vna causa. tamen ex act. apparet quod potuisset apte agi ex alia. debet referuare ius apte agendi. idem.

Nec apta probatio libello inepto suffraga. Decius qui multa al. in cons. 83. & ita vult Iaf. in d. l. edita. col. 8. & in §. ex malefisi. col. 15. & in §. curari. col. 4. remissive tamen. in sti. de actio. & amplissime in l. 1. col. 2. cum seq. ff. de officio. asse. aliquid. in d. l. 2. C. vt nemo priua. idem.

Adde tamen quod probationes factae super inepto libello non percunt imo probant illo postea apte agente. Fel. not. in capitulo. causam quae. el. 1. col. vlt. ext. de testi.

Adde etiam quod vbi est confessio. non curamus de ineptitudine libelli. vt dixi. in ver. confessio probat. §. 1. ver. & vbi habemus. idem.

Ineptitudo libelli non cura. vbi per citationem. praescri. interrumpi. Fel. in c. illud col. 4. de praescrip.

Alias autem per libellum ineptum non interrumpi. praescri. vt dixi in ver. praescrip. §. 93.

Aduerte etiam quod si vnus ex modis agendi sit aptus non cura. de inepto. Fel. in c. inter ceteras. col. 3. de re iud. Lud. Ro. conf. 245.

Coram principe non curamus de ineptitudine libelli. Fely. in e. 1. col. 2. de lit. conte.

Tertius assistens libello inepto. nunquam potest eum ad aptitudinem reduce. Fel. in c. cum per super. col. 5. de re iud.

Libellus potest esse pro parte aptus. & pro parte ineptus. Lud. Rom. conf. 240. in fi.

Idem in concl. eiusdem libelli. ita vult idem Lud. Ro. conf. 245. idem.

Libellus obscurus & incertus. admitti in ciuibus. nisi contra cum opponatur. l. si. C. de anna. exce. Bar. in l. edita. cc. col. 80

2. C. de eden. doct. maxime. Alex. & Iaf. in l. 1. ff. eo. Iaf. in §. curare. col. 6. in sti. de actio. Pan. in 2. parte. col. vlt. & quod parre opp. non procedat. tenet etiam Alex. vol. 1. conf. 121. col. 3. & in 1. vol. conf. 71.

Vide limitat. ad d. l. fi. C. de anna. excep. per Pet. Gerar. sing. 4. vbi in fi. dicit quod iudex ex officio potest declarari face. libellum. & quod d. l. non procedit in criminalibus. P. Ando.

Quamuis non opponat. de incertitudine. acta tamen non valent. nisi per acta incertitudo liquetur. secundum Bar. in l. si rem. §. ff. de rei vend. Pan. in c. 1. de lib. obl.

Adde. Barb. in 2. vol. conf. 17. col. 1. vbi dicit qd incertitudo debet declarari per probat. & idem vult in cons. 25. col. 4. & in cons. 58. in pe. & vlt. col.

Et potest declarari per posi. Calca. conf. 42. col. 3.

In summaris valet libellus obscurus. etiam parte opponente. Alex. in 2. vol. conf. 187.

De quo vide Iaf. in l. vinum. col. vlt. ff. si cer. pet. & in d. l. edita in 2. & 3. col. & in d. l. 1. col. 2. ff. eo. de eden. Aret. in cons. 102. in 3. dubio.

Contrarium tenet. Alex. in 4. volum. conf. 32. in penul. col. idem.

Sis cautus quando produci. libellus obscurus. vt non opponas qd actor declarat. sed dicas non teneri responde. ita Spec. in tit. de lib. concep. §. 1. ver. cautus. Alex. in l. fi. col. 2. C. de in inte. rest. mi. Barb. in 1. vol. conf. 33. col. 4. Iaf. in d. l. edita col. 3. & in §. 1. col. 22. in sti. de actio. & l. 1. col. 5. ff. de officio. asse. & in l. si per errorem. col. 5. ff. de iur. om. iud. Deci. in c. dilecti filij in fi. de iud.

Nisi declare. libellus obscurus & incertus. etiam leg. causa appellandi ita Pan. in c. 2. col. 1. de lib. obla.

Vbi cunque ambiguitas consistit in iure propter significatum verborum. tunc absque alia expressa declaratio. fit interpretatio pro libellante. l. si quis intentione ambigua ff. de iud.

Sed vbi consistit in facto requiri declaratio libellat. ita Bal. ibi. Alex. in 5. vol. conf. 55. idem.

Licet ille qui produx. libellum obscurum. possit illum declarare. d. l. si quis intent. ambigua. Tamen mortuo libellante. haeres eius non admittit. ad dictam declaratio. ita dicit glo. in l. Pomp. scribit si fru. §. ff. de rei vend. gl. in l. inter stip. §. 1. dum dicit. viuenti. ff. de verb. obl. Barb. in 2. vol. conf. 38. col. 1. & Iaf. in l. non idcirco. quam legit cum l. cum testamentum. C. de iu. & fac. ig. & in d. l. edita. col. 9. & in l. si quis. §. 1. ff. de l. 1. Phi. in c. 2. col. 1. de rescrip. in 6. Alex. in d. l. inter stip. §. 1. in 2. col. vbi etiam dicit quod ad declaratio. talem libellum requi. sp. mand.

In vniuersalibus actionibus. vt petit. hered. actione pro do re. tutele pro socio & similibus procedit libellus incertus. Iaf. in d. §. curare. col. 3. idem.

Et vbi cunque incertitudo causa. ex facto aduersarij. vt in obl. alternatiua cuius electio spectat ad debi. vel quando esset debitum in genere. vt hominis. vel quando reus posset soluc. rem vel interesse. vel quando esset dubium an res extaret. & huiusmodi. admitti. petitio incerta. Iaf. vbi §. fac. quod vult Alex. in 2. vol. conf. 182. Ang. in §. si duorum in sti. re. di.

Et in quibus casibus procedat libellus alternatiuus. vide remissive Fel. in ca. 3. loco. col. 2. de proba. & Pau. de cast. vol. 2. conf. 392. & aliquid i. in ver. libellus alternatiuus.

Libellus incertus procedit quantum ad interrumpen. praescrip. Iaf. in d. §. curare. col. 4.

Quando iurisdict. attribui. certo casu debet specificari. alias non procedit libellus generalis. Alex. in 4. vol. conf. 32. col. pe. all. Ang. conf. 6. adde Ang. conf. 27. & posui latius §. in ver. iudicij instantia. §. 27. idem.

An autem procedat libellus. si dicam. Peto castrum cum iuribus & pertinentiis Iaf. in §. 1. col. 20. & in d. §. curare. col. 5. & 6. in sti. de actio. tenet quod sic.

Quid si dicam. peto quicquid possides peruxi. Iaf. remissive in d. §. curare. in 6. col. adde Alex. in 2. vol. conf. 187.

Sed quid si dicam. peto castrum mihi restitui. cum rest. omnium damnorum mihi illatorum. Iaf. vbi §. idem.

Et an procedat libellus. peto declarari subiectione & obedientiam mihi deberi ab hominibus tal. ville. Iaf. vbi §.

Valet libellus peto rem. cum omni causa. Iaf. in l. cum fundus in fi. ff. si cer. pe.

Debet in libello res specificae declarari. Bal. in 1. parte. col. 106. pfe. Fel. in caudit. 14. 15. & 16. col. de praescri. Iaf. in §. 1. in 28. col. in sti. de actio.

Suffic. tamen in libello. rem vnam. esse demonstratam per duas coherentias. Bar. in l. demonstrata. falsa in prin. in 7. q. ff. de cond. & demon. Alex. in 5. vol. conf. 35. & conf. 38. & sequenti

Com. opin. Tom. ij. d. 4. & conf

& conf. 92. & in 3. vol. conf. 73. col. 1. Phi. in c. abbate sane. col. 1. de re iud. in 6.

Limita quia suffic. q̄ res sit sat. demonstrata per se Bal. in l. cum seruo §. demonstrat. ff. de contrah. emp. in l. cum pater. §. pe. de leg. 2.

Limita quando apposite sunt solum tres cohæreticæ & due concordatæ. secus si essent apposite quatuor vel plures. & duæ conuenirent & duæ non. quia tunc res reddi. dubia. ita Alex. in d. conf. 3. col. 2. & in d. conf. 73. col. 2.

Limita etiam quo ad excusati. reum à pœna. quia suffic. q̄ aliqua ex demonstrat. non reperia. vera. Alex. in d. conf. 3. in prin. 2. col.

Et quado res verti. in dubium. potest reus pete rem ad oculum demonstrari Phi. in c. significati. de appel. al. Bar. in l. j. circa medium ff. de eden. & Spec. vide per eum.

Subiungit Alex. in d. conf. 3. q̄ libellus inteltr. de confini. bus præsentibus non autem p̄s. al. no. per Bar. in l. si ita ff. de au. & arg. leg. & in l. 1. in prin. ff. de feriis. & in d. l. demonstr. fal. fa. in vlt. q. idem.

Aduerte tamen quia suffic. rei demõstr. etiam non expressè confini. bus quando est certa singl. nomine. Fel. in c. super eo. in prin. de testi. cogen. fac. quod vult Ias. in l. hac consul. col. 6. C. qui te. fa. pof. vbi in fi. reprehedit limitat. quæ solet dari vñ quando sta. requireret pro forma specificari nomen & cognomen. quia tunc est ista fici. quamuis nomen sit singl. vt gallopressus nam ipse ipse reprehendit.

Et aliqua in materia. confinium. vide per Fel. in c. cum causam in fi. ext. de prob.

Declaratio libelli. nõ est mutatio. Ias. in l. 2. col. 14. ff. de vul. & pup. al. ca. lfe. & ibi doct. extr. de dilla. ad quod vide multa accumulata per Fely. in ca. qualiter & quando el. in 13. col. de accus.

Libellus incertus. post litem conte. mutari non potest. aut. qui semel. quom. & quando iudex. habetur aliquid per Ias. in l. 1. col. 3. C. de carb. edic. idem.

Sed nunquid libellus debeat cõrinc. locum & tempus con tractus. Ias. in l. arbitraria. §. si ephesi. ff. de eo. quod cer. lo. tenet quod sic quado interest rei ita fieri. Imo etiam tuc dies apponendus est. si interest accusati pro defensionem.

Saluo errore calculi. ista verba. reddunt libellum incertũ. 40 ita. Bal. in 1. parte. conf. 106.

Si in libello fiat mentio de aliquo instrumento qualifica tione illud exhiberi est tanquam pars libelli. vt §. in ver. instru mentum produccens. & c. §. 2.

Quando competunt due act. tene. actor. declarare. Alex. in l. si duo rei. ff. de solut. idem.

Libellus alternatiuus regit non procedit. vt in specie. tenet Alex. in 2. vol. conf. 182. & in 3. vol. conf. 20. in fi.

Limita quando alternatiua. seu incertitudo causatur factõ aduersarij vt vult ibi Alex. Ias. in §. actionum. col. 17. & in d. §. curare co. 3. & in l. 1. col. 4. C. de fur. & l. §. item seruiana. in pe. & vlt. colum. Bal. in 4. parte. conf. 178. & in 5. parte. confil. 82. in prin. 3. colum. Pan. in ca. constitutus num. 9. de rest. in inte. P. Andora.

Et in quibus casibus procedat libellus alternatiuus vide remissue Fel. in c. 3. loco. col. 2. de prob. & Pau. de cast. in 2. vol. conf. 392.

Procedit etiam quado alternatiua est in narrat. vt no. vult Alex. in l. vbi autem. §. qui illud. de verb. obl. aduerte tamen quia ibi concludit contrarium.

cum duo alternatiue promissa sunt. non procedit libellus. si vnum simpliciter petat. Alex. in l. qui Romæ. §. cohæredes. col. 1. de verb. obl. idem.

Libellus contrarius. Non debet admitti. l. 1. cum similibus. C. de fur. ita in specie. vult Pau. de cast. in 1. vol. conf. 65. incip. viso quodam libello. repetito in 2. vol. conf. 392. Alex. vol. 3. cõf. 110. in prin. Fel. in c. exhibita. col. 4. de iud. al. Bar. in l. nãr §. nihil commune. ff. de acqui. posses. & Bal. in l. ordinarij C. de rei vend.

Imo Barb. in 2. vol. conf. 25. col. 1. dicit quod excep. contra rietat. impedit lit. ingressum. P. Andora.

Nunquid persona. actio. & Hypo. possint simul cumulari Lud. Ro. conf. 240. tenet quod sic. & ita vult Bal. in l. cum filius §. pe. de leg. 2.

Vide tamen. eundem Lud. in conf. 392. vbi videtur tenere cõtrarium. vide etiam remissue per Ias. in §. item seruiana. in fi. in sti. de actio. idem.

Quid de rei ven. & vbi possidet. an sint contraria. vide Ias. in §. eque. col. 13. in sti. de actio. vbi dicit quod non. quando agēs possideret eiufr. tantum. vel nãr. tantum. alias secus. vide per 80

eum. & in l. nulli. col. 4. C. de iud.

Quid de duobus iudiciis possessorijs. puta retinen. & recu peran. an possint simul intentari. Ias. in l. nãr. §. nã. commune. col. 27. ff. de acqui. posses. ponit istam materiam. vide ibi per eum. idem.

An autem in eodem libello possint plures ex diuersis causis & ad diuersa conueniri. Ang. in conf. 229. tenet quod non. Vide latissime Lud. Ro. in d. conf. 240. & aliquid per Ias. in l. de pupillo §. si plurium. in fi. ff. de oper. no. nun.

Vide etiam Alex. in 5. volu. conf. 58. vbi dicit quod plures possunt pro eadem causa in vno libello conueniri. & idem vult in l. sup. iter. §. cassius de aqua plu. arcen. & in materia vide eũ. dem Alex. in l. 1. §. 1. ff. de duo. re.

Nunquid duo remedia. possint conditionatr. deduci. subor dinate vide Bal. in l. fi. C. de resti. mil. idem.

Libellus impropriatur. vt falue. l. sed & si possessori. §. item si iurauero & ibi doc. maxime Ias. ff. de iur. iur. Bar. in l. inter stip. §. si sticum. ff. de verb. obl. cum alijs al. per Alex. in 1. vol. conf. 121. & in 5. vol. conf. 58. Are. conf. 126. Fel. in ca. audit. in 1. & 2. col. de præscr. Pau. de cast. in 2. vol. conf. 186. Lud. Ro. conf. 245. Ias. in §. 1. col. 29. in sti. de actio. & in l. si tibi pec. ff. si cert. pet. & in l. insulam. ff. de præscr. verb. Alex. in l. si seruum. §. si. de verb. obl.

Limita nisi quis in libello diceret. proprietatem ad se per tene. & in processu probaret de vtili dominio. quia non possit obtine. nec verba impropriarentur. vt vult Ias. in l. traditioni. bus. col. 3. ibi alibi. & c. C. de pact.

Limita etiam. nisi fideicommissarius cui est restituta hæred. agens contra poss. diceret se admisse hæred. quia verba non impropriant. ita no. Ias. in l. fi. col. 4. ibi contra tamen. C. qui ad mitti. in d. autem §. item si iurauero. de hoc videtur dubitare. Item limita nisi ex impropriat. sequere. contrarietas. Alex. in d. conf. 127. col. 3.

Vide subtiliter Ang. in conf. 36. P. Andora. adde quod verba libelli in dubio interpretari. vt intelliga. intentata illa materia. quæ magis pro actore fac. ita Alex. in 3. vol. conf. 38.

Vide aliquid in materia. per Alex. in 5. vol. conf. 55. vbi dicit quod licet. in dubio debeat fieri interpretatio pro libellan te. tamen facta semel declarat. non admitti. variatio. vide ibi per eum. idem.

Libellus. clausula saluo iure calculi. posita in libello. facit libellum incertum. teste Neuiz. cõf. 94. num. 16. pro quo fac. quæ scribit Bar. in l. Iulianus. num. 39. ff. de cond. indeb. Bertr. conf. 33. nu. 15. n. 16. lib. 2. par. 1. & ideo cum T. se obligasset erga S. in 50. ex causa computorum saluo errore calculi ex & si constaret aliquid solutum non computatum. deberet deduci. creditor petebat summam. apponebatur debere calculari. querebatur. an esset danda executio instrumenti. vel prius ponenda essent rationes. de quo cum quaestio esset in actu prac. dictum fuit poneñ esse prius rationes. ex doct. Neuiz. d. conf. alijs que supra alleg.

Procedit libellus petentis compelli. licet non dicat cõdem nari. per ca. olim causam. & ibi not. Panor. extr. de censu. vbl. actor tantum petiit reum cogi. & tamen Papa illum condem nauit. & secundum Fulgo. Imo. & Cu. in l. in summa. ff. de re. iudi. Befucium l. l. si cum nulla. ff. eo. nam qui vult subsequer. vi letur velle omne necessarium antecedens l. ad rem mobi lem. & l. ad leg. atum. ff. de procu. & quia valet sententia. lubeo re soluere quã ex hoc videatur condemnare d. l. in summa. Et inter libellum & sententiam debet esse conformitas. l. vt fundus. ff. communi diui. cap. licet Heli. de simo. contrariam opinio. tenuerunt Bart. & Bal. in l. 1. C. de execu. rei iudi. Ang. Are. in sti. de actio. §. 1. Prima opin. sine dubio procedit quan do in fine libelli esset illa clausula. super quibus omnibus & singulis peto iustitiam ministrari omni meliori modo via iur. & c. secundum Imo. in d. l. si cum nulla. nam talis clausula ampliat conclusionem libelli ad narrata. super quibus non est conclusum. secũdum Calderi. Butri. & Pan. in c. cum dilectus. extr. de ord. cogn. Procedit etiam libellus. si petiisset cogi an te condemnari. secundum Bart. in l. 2. §. prius. ff. de vul. & pup. Balb. decif. 298.

Libelli copia. Copia libelli est danda reo sumptibus acto ris. secundum gl. in verbo pronuntiatio. in cl. sap. de verbo. signifi. Gemi. in capit. si oblato. de liti. contesta. in 6. Innoc. in cap. 1. extr. de proba. nisi aliter obseruaret stilus tribunalis lo ci. secundum Bar. in l. prima. in princip. ff. de edend. Quo casu potest procedere opin. Bal. & Ang. ibi dicentium quod debet dari. sumptibus rei. Innocent. vbi supra tenet quod etiam est danda copia per actorem iurium. de quibus sit mentio

mentio in libello. quasi sint pars libelli. Quod videtur intelli gendum secundum eum & Bar. vbi §. & spe. in ti. de instru. edi. §. nunc dicamus. ver. quid si quis si in libello quando de talib. in libello fit mentio relatiuè. seu limitatiuè. & reus sine eis in structus esse non potest. secus si asseritiuè. Balb. decif. 189.

Libellus agentis coniunctorio nomine. debet concludere conuentum condemnari sibi coniunctorio nomine. ad dan dum & soluendum ipsi pro quo agit. vel alteri pro eo legitime recipienti: nec procederet. si peteret. condemnari ad sibi dandum & soluendum coniunctorio nomine secun. Bar. in l. vero procuratori. ff. de solutio. & Pan. in c. querelam. in 4. col. extr. de elec. Balb. decif. 182.

Libelli incertitudo. Accuso & denunciatio. talis libellus de iure sustinetur. & processus super eo formatus. etiam si prædi ctorum alterum per se admitti non debuisset: quia ineptitudo in parte libelli non vitiat totum libellum. alias aptum. c. ad dif soluendum. extr. de despon. impub. & ibi Hosti. & Io. And. Et ideo libellus continens plures modos agendi ad idem. nõ est indiuiduus & vitiosus in parte. non cassatur in totum. nec. Butt. & Pan. ibi. Ideo vtilis est illa clausula. Super quibus om nibus & singulis peto iustitiam ministrari omni meliori mo do iure & c. Balb. decif. 299.

Libellus in quo possidens ciuilitè tantum petit se manute neri & non turbari in possessione. & etiam se introduci ad cor poralem possessionem per alium occupatam de iure. procedit & sustinetur. nec est libellus sibi contrarius. cum agat vti possidetis. pro ciuili. in qua turbatur per eum. qui naturalem occupauit. & idem vendicet corporalem occupatam petendo se in ea mitti. Imò in dicto casu etiam per solum interditi tum retinenda. consequeretur restitutionem naturalis. non di ceretur cessari ab inquietatione ciuili possessionis. sec. gl. of. notabilem in verbo. clam. circa fi. Bart. Ange. & communiter doct. in l. clam. possidere. in §. qui ad nundinas. ff. de acq. poss. Balb. decif. 490.

In libello non est necesse exprimere nomen actionis. sed satis est. quod ex facti narratione appareat agētibus ius com petere. c. dilecti. de iud. vbi notant doct. & tradunt Bar. & alij in l. j. in prin. ff. de edend. & plenius habetur per Cy. Bal. & alios in l. adia. C. eo. vbi Ias. in 1. not. & moderniores plenè attige re concludentes. ita communiter teneri refert Soc. iua. consil. 91. nu. 41. volu. 4. E. Muscul.

Libellus in quo petitur plures reos debendi insoluidum cõ demnari procedit. licet libellus non dixerit. q̄ vnica solutio ne vult esse contentus. Salice. in auth. hoc ita. C. de duob. reis. per gl. not. & singulariter in l. 1. C. de fideiuss. tut. in verbo agi. secus si etiam petat cogi. quo casu procedat dictum Bart. in l. 4. §. 1. ff. de duob. reis. Balb. decif. 119.

Libellus calumniosus aut euidenter iniquus. potest etiam ex of. iud. reici. sec. gl. in l. qui cum maior. in §. si libertus patro num. ff. de bo. lib. Inn. c. j. de of. vica. Panor. in c. cum inter. ext. de consue. Idem si sit ineptus secundum eos. facit gl. in c. Chri stianis. 1. r. q. 1. Balb. decif. 207.

Libera administratio concessa videtur. quando dicitur. q̄ procurator possit facere quicquid possit ipse dominus com. dicit Hipp. in §. 1. nu. 132. in sti. quib. alie. licet vel non. B. Vill.

PRO. libera debent esse matrimonia. l. libera. C. de inur. sti. pul. l. 1. itia. ff. de ver. obl. l. neque ab. inito. C. de nupt. in c. re qui iuit & c. gemma. extr. de spon. matrim. Bellon.

PRO. liberum corpus æstimationem non recipit. in l. 3. ff. si quadr. pau. feciff. d. ca. idem.

PR. liberi corporis æstimatio nulla est l. 1. §. 1. ff. de his qui deie. vel effud. idem.

PRO. liberi nati ex illegitimo matrimonio. vel coitu. alen di sunt à parentibus de æquitate canonica. c. cum haberet. extr. de eo qui dux. in matr. quam pol. per adult. idem.

Liberi positi in conditione. & etiam onere fideic. grauati. non censentur in testamento vocati. est mag. com. opi. sec. de ci. conf. 422. & pro tenui. Idem conf. 291. vius dii. genter. in fi. Ias. in l. 1. in pr. C. de pac. iurr. conf. 45. cap. reuoluta & c. 63.

Limitatur tamen præcedens opi. sec. eundem dec. in conf. 270. D. Rayn. ver. 2. concl. ver. 2. non obstat. vt non procedat. quando in conditione fuisset. etiam expressa qualitas masculis: quia tunc his tribus concurrentibus. quod sint etiam gra uati. & per verbum masculos. indubitanter censentur à testa tore vocati. vt ibi per eundem. Licet Alex. in conf. 64. ver. ta men posito. vol. 1. dicat duo præcedentia sufficere. scilicet q̄ sint positi in conditione. & grauati. & attestatur esse commu nem. tamen præcedens est magis com. & verior. M. Charian.

Fauore fideic. præsumitur grauatus decessisse sine Liberis. & ci qui dicit filios superuixisse. incumbit onus probandi. est 89

com. opi. sec. dec. in conf. 652. circa med. ver. 2. concl. volu. 4. vide §. in ver. fideicom. M. Charian.

Liberi. liberorum app. qui veniant. vide tex. Bar. & doct. in l. liberos. ff. de sena. & in l. liberorum. ff. de ver. sig. P. Andora.

Liberorum app. venit filia. & descendentes. ex ea l. 1. C. de condi. inf. Bal. in 2. part. conf. 218. & clarius in conf. 238. in 1. parte vbi tenet q̄ substitutio facta si sine liberis decesserit nõ habeat locum. relicto nepote ex filia. Cor. in 4. volu. conf. 68. Guido. conf. 51. Et q̄ veniat nepos ex filia tenet Alexan. in 2. vol. conf. 97. in fi. & in 5. volu. conf. 176. in 2. col. in fi. & conf. 178. in prin. Phi. in c. si pater. in 26. col. de testa. in 6.

Limitat ibi Bal. nisi aliter ex coniecturata mente testatoris in contrarium appareat. De quo vide latissime. per Alex. in 4. parte conf. 52. & seq. vbi inuenies multas cõtrarietates. & ibi. appositui apostillas. ad quas recurre.

Adde quod etiã si diceret. in substitutione. si decesserit sine liberis masculis. venit tamen nepos ex filia. vt vult Phi. in d. c. si pateat. in 26. col.

Liberum in singuli. pro filio raro inuenies. vt dicit Bal. in l. si quis prioris. §. in illo. C. de secun. nup. idem.

Liber feudorum est authenticus. & potest allegari ad deci sionem causarum. com. dicit Cla. in §. feudum. q. 3. Extra tamẽ materiam feudalem non potest allegari ad decisionem cau sarum com. in ead. q. ver. Et hæc quidem. P. Fichard.

Liber feudorum ligat etiam ecclesiã & ecclesiasticas per sonas. com. d. Cla. in §. feudũ. q. 3. ver. Sed nunquid. idẽ ex eo.

Liber feudorum est approbatus. B. de S. Blas. in rub. de cre. q. 5. & Zaf. in vñ. feudorum. nu. 3. communem dicunt. Vill.

Liber mercatorum non facit fidem in magnis summis pro se. Aym. de antiquit. temp. in ver. vidimus. & abundẽ in 1. par. te. nu. 1. com. d. ex Bar. in l. admonendi. ff. de iure iur. idem.

Nota. quod si de consensu partis mercator in suo libro scri pfit contractum. facit pro tertio: contra tertium semiplenam probationem. Idem ibi nu. 29. communem dicit. idem.

Liber censuales alicuius Monasterij. vel ecclesiæ non pro bat. nec possessionem nec dominium eius rei. que in tali libro dicitur redituaria. nec potest fieri condemnatio virtuti dicti li bri. ad reditum in eo memoratum communior est sec. allega ta Marth. de affl. decif. 364. vbi in fine refert omnes doct. in conf. Neapolit. ita conclusisse. Preterea scribit Bar. Chassanæ us conf. 18. nu. 13. Omnes doc. qui loquuntur in hac materia. libros censuales fidem facere. & c. intelligendos esse. quatenº illi ibi non reperiantur penes producẽtem. sed in archiuo pub lico. item quod non fidem faciunt cõtra tertium. nec etiam contra non subditum. & c. vide ibidem. I. Fichard.

Liber continens plures partitas veras præsumitur verus. & non falsus. Ant. Gabriell. in suo communium opi. lib. 1. tit. de præsum. concl. 5. communem dicit. Bonacosi.

Libris mercatorum vbi fides integra statuto habetur (que proculdubio haberi diceret. ac prudenter potest. vt receptũ ait Crauet. de antiqui. tempo. parte 1. nu. 27.) & extra statuen tium ditionem haberi debet. commune inquit Crauet. vbi §. nu. 9. tamen id statuti ad alia proferetur. quam ad illa. quæ ad mercium genus quas mercator libri conscripitor profiterur. spectauerint. vt asserunt commune Andr. Alc. in l. age. C. de tran. fac. Viuius non nulla alia ad hæc eandem rem notabilia memorans lib. 1. opinioe 309. E. Suarez.

Libri mercatorum edi debent ad instantiam creditorum. secundum communem per Burf. conf. 39. nu. 3. l. lib. 1.

Libris contra scribentem plenè creditur. iux. communem per Burf. conf. 39. nu. 34. lib. 1. vbi q̄ ex eis plena probatio in ducitur contra scrib. ex alia communi ibi post nu. 34.

Libri mercatorum non probant in præiudicium tertij pro scribente & in notabili summa iuxta communem per Burf. conf. 119. nu. 33. lib. 1. de qua vide quæ scribit Roland. consil. 91. lib. 3.

Libri censuales ecclesiæ. vel alterius loci probant canonis. præstationem. soluentis possessionem. & consequenter domi nium rerũ ad ecclesiam vel alium locum pertinẽ. teste Ro. nu. conf. 127. col. 1. Quibus libris censuales plenam fidem tribui scribit idem d. conf. & dec. conf. 346. col. antep. Quod non esse indistinctè verũ nõ. Fel. in c. ad audientia. col. 6. ver. 10. concl. de præsc. Aym. de antiq. tẽp. par. 1. nu. 248. & seq. nec ad rẽ fac. tex. in l. census. ff. de prob. d. c. ad audientia. q̄ de pu blicis. nõ de priuatis scripturis loquit. de quo vide Rom. con sil. 63. in fi. conf. 165. in pr. conf. 215. nu. 2. d. conf. 127. col. 2. v. bian solutio canonis p̄bata faciat iudiciũ ac præsumptiõẽ ad p̄bationẽ dñij. de quo p̄ Fel. d. c. ad audientia. col. 5. de præsc. Boer. q. 105. nu. 13. Quare dubitat Aym. de antiq. par. 1. nu. 262. Sed vide Rom. d. consil. 127. colum. 2.

Libris contra scribentem plenè creditur. iux. communem per Burf. conf. 39. nu. 34. lib. 1. vbi q̄ ex eis plena probatio in ducitur contra scrib. ex alia communi ibi post nu. 34.

Libri mercatorum non probant in præiudicium tertij pro scribente & in notabili summa iuxta communem per Burf. conf. 119. nu. 33. lib. 1. de qua vide quæ scribit Roland. consil. 91. lib. 3.

Libri censuales ecclesiæ. vel alterius loci probant canonis. præstationem. soluentis possessionem. & consequenter domi nium rerũ ad ecclesiam vel alium locum pertinẽ. teste Ro. nu. conf. 127. col. 1. Quibus libris censuales plenam fidem tribui scribit idem d. conf. & dec. conf. 346. col. antep. Quod non esse indistinctè verũ nõ. Fel. in c. ad audientia. col. 6. ver. 10. concl. de præsc. Aym. de antiq. tẽp. par. 1. nu. 248. & seq. nec ad rẽ fac. tex. in l. census. ff. de prob. d. c. ad audientia. q̄ de pu blicis. nõ de priuatis scripturis loquit. de quo vide Rom. con sil. 63. in fi. conf. 165. in pr. conf. 215. nu. 2. d. conf. 127. col. 2. v. bian solutio canonis p̄bata faciat iudiciũ ac præsumptiõẽ ad p̄bationẽ dñij. de quo p̄ Fel. d. c. ad audientia. col. 5. de præsc. Boer. q. 105. nu. 13. Quare dubitat Aym. de antiq. par. 1. nu. 262. Sed vide Rom. d. consil. 127. colum. 2.

Libris contra scribentem plenè creditur. iux. communem per Burf. conf. 39. nu. 34. lib. 1. vbi q̄ ex eis plena probatio in ducitur contra scrib. ex alia communi ibi post nu. 34.

Libri mercatorum non probant in præiudicium tertij pro scribente & in notabili summa iuxta communem per Burf. conf. 119. nu. 33. lib. 1. de qua vide quæ scribit Roland. consil. 91. lib. 3.

Libri censuales ecclesiæ. vel alterius loci probant canonis. præstationem. soluentis possessionem. & consequenter domi nium rerũ ad ecclesiam vel alium locum pertinẽ. teste Ro. nu. conf. 127. col. 1. Quibus libris censuales plenam fidem tribui scribit idem d. conf. & dec. conf. 346. col. antep. Quod non esse indistinctè verũ nõ. Fel. in c. ad audientia. col. 6. ver. 10. concl. de præsc. Aym. de antiq. tẽp. par. 1. nu. 248. & seq. nec ad rẽ fac. tex. in l. census. ff. de prob. d. c. ad audientia. q̄ de pu blicis. nõ de priuatis scripturis loquit. de quo vide Rom. con sil. 63. in fi. conf. 165. in pr. conf. 215. nu. 2. d. conf. 127. col. 2. v. bian solutio canonis p̄bata faciat iudiciũ ac præsumptiõẽ ad p̄bationẽ dñij. de quo p̄ Fel. d. c. ad audientia. col. 5. de præsc. Boer. q. 105. nu. 13. Quare dubitat Aym. de antiq. par. 1. nu. 262. Sed vide Rom. d. consil. 127. colum. 2.

Liberationum non probat pro scribente. l. exemplo. cum sy. C. de prob. Fel. in c. fo. in 7. col. in prin. extra. de fin. instr.

Limitat 1. Fel. nisi liber contineret aliquid dependens mere. à vol. scribentis. vt si scripsit se expēdit animo repetendi nam si constat de expēsa. credetur quòd aīo repetendi fecerit.

Limitat 2. nisi ex qualitate & quantitate rei de qua in libro sit mentio. verisimiliter posset præsūmi pro libro. vt si scripsit expēdit in alimentis & pro doctrina pueri. quia talia non fiunt sine expēsa Barb. in 2. volu. conf. 62. in 2. col. cum seq. Cor. in 4. vol. conf. 8. vt. tamen est aduer. Barb. in 4. vol. conf. 46. in 9. col. Ang. in §. fi. in sti. de acti. tu. Ang. in §. actionū. in 19. col. de act.

Secus si minuta ascenderent ad magnam summam. Barb. in 2. vol. conf. 16. in 5. col. Fac. qd vult Bal. in 1. part. conf. 30.

Limitat 3. nisi esset lib. defuncti. qui valde. laudabiliter vixisset. quia tunc fac. aliqualem præsūptionem. cum aliis adimniculis. imo etiam pro viuēte. quando non esset immoderata quantitas. Secus in mag. quantitate. all. Bal. in ca. iurauit. de prob.

Limitat 4. nisi scriptura libri. quæ est pro scribente. sit nexa ei quæ adducitur contra scribentem. nam tunc si aduer. srius. vult scari libro contra scribentem. stabitur. etiam pro scribente. nec valeret prote. quòd vult stare libro in parte & partibus pro se tantum fatientibus. vide ibi per eum.

Limitat 5. nisi consuetu. vel sta. disponeret quòd credatur. libris mercatorum de quo vide latius. in trac. sta. statuto. sub rub. credatū. libris mercatorum.

Limitat 6. in libro executoris testamentarij. quia probat pro ipso minutas distributiones cum iur. secus si esset magna quantitas. P. Andora.

Liber rationum. probat contra scribentem. Fel. in d. c. 2. in 8. col. Iaf. in d. repe. in 58. col. vbi ponit ampliationes quas vide §. in ver. libri mercatorum.

Fallit 1. secundum Fel. ibi in 9. col. in scriptura facta non in C. rationum. sed in aliquo mem. & ita etiam vult Iaf. vbi §. in 59. col.

Fallit 2. in libro alterius priuate personæ. non mercatoris. nisi talis esset consuetus scribere. omnia data & recepta. imo secundum Lud. Ro. in l. nuda. de don. fac. aliqualem probatio nem contra non consuetum scribere. data & recepta.

Fallit 3. secundum Fel. nisi liber ille. contineret vnum actū tantum. & non esset facta scriptura in forma rationis. al. Bal. in rub. C. de fin. instr.

Fallit 4. si scriptura non haberet insertam causam. Fel. vbi §. al. multa adde Iaf. in d. repe. in 59. col.

Fallit 5. si non posset probari. qd lib. esset scriptus manu cōnenti sufficere tamen probari fuisse reperit penes eum. Faciunt que dixi §. in ver. libri mercatorum ver. ampliat ibi Iaf.

Fallit 6. secundum Fel. nisi aduersarius 1. contradixisset. tali libro. de quo etiam dixi vbi §. ver. limitat in super Iaf. idem.

Ponit etiam Fel. in d. c. 1. in 9. col. & seq. An liberationum. probet pro tertio & contra tertium vide ibi per eum. & per Iaf. in d. repe. in 67. & 68. col. cum seq.

An autem liber rationum. fidem faciat inter socios. vide ample Alex. in 2. vol. conf. 186. Aliquid per Feli. in d. c. 2. in 8. col. Et qd libris maioriorum non subscriptis. non credatur. tenet Bal. in l. imperator. ff. de sta. ho. Alex. in d. conf. 186. Iaf. in d. repe. in 67. col. videtur tenere contrarium.

Et quòd credatur. tenet Alex. in 2. vol. conf. 130. col. 1.

Adde quòd si de consue. creditur. aliquibus libris. tunc de illa consue. probati est. Fel. in c. ad audientiam. in 5. col. extra. de præscr. Iaf. vbi §.

Quid de libris censualibus canonicorum an probent. Fel. in d. c. ad audientiam. in 5. col. tenet qd non. al. multa max. Pet. de Anchara. conf. 39. incipien. 1. de viribus. quòd mihi est 44.

De consue. tamen induci potest vt indistincte credatur. talibz libris Alex. in 5. vol. conf. 124. in 1. col.

Limita nisi reperiretur. in archiuo pu. & ita potest intelligi. l. census. ff. de prob. de quo. per doct. max. Fely. in d. c. ad audientiam. & per eundem in c. cum causam. extra de prob. Pan. in conf. 74. in 1. parte. Ana. conf. 84. Barb. in 2. vol. conf. 6. in 6. col. & conf. 8. in 8. col. Lud. Ro. conf. 127.

Libri empti. a patre & traditi filio studenti non conferuntur. Bar. in l. 1. §. nec est tene. ff. de colla.

Vide latius. in verbo collatio. §. 14. P. Andora.

Libri non veniunt in tacita hypo. Iaf. in §. item seruiana. in fo. col. in sti. de actio. idem.

Libros multos esse doctoribus necessarios. ponit Card. in clem. 1. in 17. no. de mgris. idem.

Libri mendosi. emptor agere. potest redibitoria vel quan-

to. minoris. Ang. in §. fi. in sti. de suspē. tut. idem.

Libri non possunt auferri à scolare. qui cessit bonis. Bal. in rub. C. qui bo. ce. possunt. dixi. in ver. cessio bonorum. §. 12. ver. limitat 3. idem.

Libri antiqui. An probent. vide late Fel. in c. cum causam. extra de prob. Sonz. in 2. parte. conf. 258. in 2. col.

Et an probent inter alienigenas. Barb. in 2. vol. conf. 18. in 23. col. idem.

Liber scriptus ab eo qui fuit de pu. deputatus probat. Bolo. conf. 4. imo. in conf. 37. in 2. dubio. idem.

Libri mercatorum. defunctorum faciunt semiplenam probationem Bar. in l. admonendi. ver. circa. 2. & ibi Paul. de Cast. in pen. Card. ff. de iu. iu. Alex. in 2. vol. conf. 62. sonz. in 2. parte. conf. 161. ibi nec ob. si dicatur. Fel. in c. 2. in 6. col. de fid. instr. Barb. in 3. vol. conf. 27. in 2. col. Fulg. inter conf. imo. con sil. pen. in 5. col. P. Andora.

Libri autem mercatoris viuents. non probant pro ipso. Iaf. in l. quadam §. numularios ff. de eden. & in d. l. admo. in l. est. in 20. col. & in repe. in 66. col. in fi. cum seq. fac. quod vult Alex. in 2. vol. conf. 134. ibi præterea posito. idem.

Fallit quando multe partite. ibi descripte verificantur. & in nullo redarguitur. mendacium. nam in aliis liber præsūmitur continere veritatem. ita Iaf. in d. 20. col. al. Paul. de Cast. in cō. sil. 138. incip. ad bene examinandum. quòd mihi est. 140. al. etiam Ang. Are. in §. actionum. in 13. q. in sti. de actio. & in §. fi. in sti. de actio. tuto.

Fallit etiam. quando concurreret verisimilis coniectura eorum quæ scripta sunt. quia attenda qualitate facti verisimiliter crederet pro scribente. cum eius iur. ita Iaf. in d. col. 20. & in 21. col. Istud intelligit in modica quantitate. al. Bal. in l. 1. in 4. col. C. de conse. & Pan. in c. bona. el. 2. in vlt. col. de postu. præla. & idem repetit ipse Iaf. in repe. d. l. admonendi. in 63. col. de quo etiam habetur per Ana. conf. 53.

Et quòd credatur. libris mercatorum honestorum tenet cuma. in conf. 3. 1. & conf. 136. & Barb. in 3. vol. conf. 53. in 4. col. idem.

Quid si ex dispo. sta. credē sit libris mercatorū. an tale sta. valeat & quibus casibus. tunc credatur. vide in trac. sta. statuto. sub rub. credatur. libris mercatorum.

Libri mercatorum. probant contra scribentes. l. quædam §. numularios. cum gl. ff. de eden. Iaf. in d. repe. in 58. col. Ampliat ibi Iaf. etiam si sit scriptum aliena manu. all. infinita adde bene facere. tex. in l. diuus claudius. in ver. item senatus. ff. de fal. vbi tex. dicit videri. n. hæc ipsius manu scripta cuius voluntate scripta sunt. & illum tex. ad aliud propositum. all. ipse Iaf. in §. si minus. in 2. col. in sti. de act. Ampliat etiam ibi Iaf. in 59. col. procedere licet liber mercatorum non habeat diem. al. Io an. And. in duobus. locis. & dicit alibi non legisse.

Limitat Iaf. non procedere. quando liber nullam continet causam. al. multa quæ omitto.

Limitat etiam Iaf. procedere. in libro rationum. in quo continue. scribuntur per mercatorem. data & recepta. Secus si sit scripta in aliquo memoriali vel cedula. quia licet illud mem. vel ced. reperiat in lib. mercatoris tamen non probat contra eum. al. etiam multa quæ prætereo.

Limitat in super Iaf. in 60. col. Nisi pars tali libro rationum. contradixisset expresse. quia si postea. in sui fanorem vellet sta ri tali libro contra scribentem non est audiendus. quia ex eo. quod quis semel impugnavit se iuuare non potest & vltra ibi al. adde fulg. conf. 79. Alex. in 2. vol. conf. 122. & in 3. vol. conf. 132. in fi. 4. col. idem.

Sed quid si liber mercatoris. continet aliquid pro se. & aliquid contra se. an possit per aduersarium pro parte acceptari & pro parte non. videtur notabiliter Iaf. in d. repe. in 63. col.

Et ibi Iaf. subiugit. qd qd petit edi librum mercatoris vt eo vtaf. in iud. p se debet etiã mercatori licere. vti p se vide ibi p eum. Et in materia. an mercator teneat. exhibere librationum. Iaf. in l. 1. in vlt. col. C. de eden. per multa quæ adduce. tenet qd nō. Ang. ibi de quo. aliquid per Card. conf. 119. Contrarium. tenet sonz. in 2. par. conf. 162. in fi. vbi dicit. quòd ita communiter tenent Bart. & doct. max. Alex. in d. l. 1. & ita tenet ipse sonz. in d. l. 1. C. de eden. idem.

liberalis dicitur ille qui licet ex necessitate habeat conferre tamen non habet conferre isti vel illi. glo. ex clatum. in verbo liberaliter. extra de præben. P. Andora.

liberalis in necessitatibus nemo existit. l. rem legatam. ff. de adimend. lega. dixi §. in verb. necessitas. §. 4. idem.

liberalitas commendatur. Pan. in c. 1. de donat. P. Andora.

liberalitas concedentis datur in feudi concessione. vt est de intentione Bart. in l. 1. C. de præcib. impe. Vbi etiam ita voluit Ioann

Io. de Platea. & clarè hoc dixit Bald. in l. 1. §. ver. cum scias. C. de cad. tol. cum concordantibus. vt per Soc. iun. in conf. 92. nu. 3. vol. 4. vbi communem affirmat. E. Muscul.

PRO liberalitate hominum captiosam interpretatio prudentium fregit. in l. cum aquiliana. ff. de transf. Bellon.

PRO liberalitate sua quis inops fieri non debet. l. ne libera litate. ff. de re iud. idem.

Liberatus non dicitur qui habet aliquod fanitatis interual lum. Bald. in l. quæ tertuia. ff. de ædilit. edict. P. Andora.

Liberis legitimis tantum. nisi in adoptantis vel arrogantis potestatem transeant. nō potest pupillariter substitui. l. cum in adoptiuis. C. de adop. prout voluit Bart. in l. ff. de vul. & pup. & imo. in c. Raynu. de testa. cum quibus ceteros transire refert Bened. Capr. in tractatu substitutionum post regulas posito. specie 2. nu. 26.

PRO libertas inæstimabilis res est. §. fi. in sti. quib. ex caus. ma. non licet. Bellon.

Libertorum successio etsi patronorum posteris in infinitum deferatur. tamen eorumdem è latere cognatis vsque ad quintum gradum modo competit. commune dicit Porcio in §. vlt. in sti. de suc. lib. E. Suarez.

Licentia data ad extrahē. bladum non durat nisi per septē dies. Fel. in c. licet dilectus in 1. col. de testi. Corse. in ver. gabel la. §. vlt. P. Andora.

Quid de licentia data alienandi rem emphi. vide in trac. em phi. §. 154.

Licentia data. intelligitur de 1. Alex. in 3. vol. conf. 81. in 3. col. Faciunt quæ dixi in ver. infinitas. §. 1. & in ver. saluus con ductus. §. 3.

Licentia. præsūmitur. data. ex lapsu. longissimi temporis. Bolog. in conf. 5. 1. & dixi in ver. solennitas. §. 2.

Quando in actu requiritur licentia. si petatur. non præsūmitur. ex taciturnitate concessa. Ita Phi. in c. quàm sit §. 1. de elec. in 6. Vide Pan. in c. relatum nu. 5. de cler. non resi.

Nec suffic. taciturnitas vbi requiritur. licentia. Phi. in c. si ab hatem. eo. rit.

Nec suffic. peti. nisi concedatur. Pan. vbi §. & in c. tue frater nitatis. illo. eo. ti. nu. 3.

Quid sit licentia. & an data possit reuocari? vide per Card. in clem. fi. in 5. q. de elec. Pan. in c. pen. de cler. non resi.

Licentia debet procedere actum. Pan. in c. licet. in vlt. col. ver. ex predictis extra de regula. & in c. tua nos. nu. 7. de ecclie. edifica. Bar. in l. si autem plures. de aqua plu. arcen.

Limita vt §. in ver. monachus §. 7. in 1. limita.

Licentia capitur. in malam partem. Bal. in l. fi. C. de secundis. nup. idem.

Licentia primò & doctoratus post alium. non debet præcedere primò doctoratum Fel. in prohe. decre. in 9. & 10. col.

De quo tamen vide eundem Fel. in rub. de maio. & obed. in 1. col. vbi tenet contrarium. In quo vide Iaf. in l. ad eg. in fi. ff. de iu. iu. & in l. quamuis. C. de inoff. test. & in l. filia. licet. in 3. col. C. de colla. sonz. in l. cum quid 3. col. & seq. dec. ample. in c. clerici de iud. in 2. & 3. col. Are. aliquid. in l. nec quis. C. de aduo. diuer. Ang. clare. in §. quædam. in 6. col. in sti. de actio. P. Andora.

An licentiatu gaudeat benefi. doctorum. Ang. in §. 2. in sti. de excu. tu. & i materia. vide eundē Ang. §. pen. in sti. de te. mli.

Licentatio. Ad materiam licitationis rei communis quæ comòdè diuidi non potest. vide notabiliter per Iaf. in §. quædam col. 1. 1. & 12. in sti. de act. P. Andora.

Licito tempore quiuis actus gestus præsūmetur. si tum licito. tum illicito geri potuit. vt frequenter placitum affirmat Alex. n. 2. Iaf. n. 7. in l. non solum. §. sciendum. ff. de noui oper. nuntiat. deci. nu. 52. Berous nu. 133. c. in præsentia. de probationibus. Bertr. conf. 290. nu. 4. lib. 3. Ant. Gomez. in l. 80. Tau ri. nu. 57. in tract. de delict. c. 1. n. 70. Iul. Cla. in prac. §. vlt. q. 56. ver. in hoc. E. Suarez.

Limitata. Causa limitatum parit effectum l. in agris. ff. de acq. re. do. l. ita autem in prin. ff. de admi. tu. l. age cum geminia no. vbi doct. max. Iaf. ample. C. de transf. gl. in c. cum ordinem. vbi Fel. in 3. col. cum seq. ext. de rescr. Bal. in 3. part. conf. 169. §. quod autem. & ibi Ang. in sti. de leg. ag. tu.

Fac. quod vult Cor. in conf. 301. vbi vult qd si quis renuntiat rei ex causa locationis. non videatur. renuntiare alteri. uriquod habet. P. Andora.

Limitare potest actum. is in cuius potestate est illum facere. vel non facere. l. videamus §. penul. & fi. & l. in actionibus. §. i. ff. de in litem iur. ita Iaf. in auth. si qua mulier in 3. col. C. de fa. fan. eccl. Fac. quod vult Dy. in conf. 26. in fi.

Fac. quia in traditione. rei potest apponi pactum lege non

improbatur. gl. in c. verum. de cond. app. Pet. de Anch. conf. 7. & conf. 217. Barb. in c. cum dilecti in 4. col. de don. & in 2. vo lu. conf. 14. in 5. col. Fel. in c. ecclesia S. Mariæ in 30. col. de con fil. sonz. notabiliter. in 1. par. conf. 48. in 2. col. & in 2. part. cō. fil. 198. Fac. quod vult Dy. in conf. 26. & quod vult Barb. in 2. vol. conf. 19. in pen. col. in fi. vbi dicit. qd ius alteri quæsitum. factio meo. tollere possum. Fac. quod vult idem Barb. in 3. volu. conf. 46. in 4. col. Parp. in repe. l. placet. in 23. col. C. de fa. fan. eccl. Card. in clem. fi. in u. no. de sta. mo. Lud. Rom. conf. 177. in 1. dubio.

Et ad istud an si in traditione. rei appono pactum. in fauorē tertij. possim illud reuocare. vide Iaf. in l. 2. in 2. r. & in 8. col. C. de iu. emphi. & decium notabiliter. conf. 48. Bar. in l. 1. si manci. ita sue. alie. ne. ma. & in l. qui Rome §. flauius. de verb. obl. Faciunt quæ vult Cor. conf. 132.

Faciunt etiam quæ vult Barb. in 4. vol. conf. 7. in 2. & 3. col. & in conf. 56. in 2. col. in fi.

Et vide quæ dixi in ver. pactum §. 10.

Ex tali tamen pacto non quaritur actio extraneo. sed ag. contra promittentem ad interesse. l. cum res. & ibi Bal. C. de don. Sed vide eundem Bal. in l. quotiens. C. de don. quæ sub modo. idem.

PRO limita causa. limitatum parit effectum. l. in agris. ff. de acq. rerum domi. l. 2. ff. de ser. expor. l. cum seruo. ff. de contra hen. emp. Bellon.

PRO liquidum ad liquidum fit compensatio. l. fi. C. de compens. §. in bonafidei. in sti. de actio. Bellon.

PRO lis dicitur mota. cum fuerit lis contestata. c. ex par. 3. de verb. sig. extra. Bellon.

PRO litis estimatio similis est emptio. l. litis. ff. p emptor. Bel.

PRO lite contestata perpetuatur actio. in l. fi. C. de præscri. 30. vel 40. anno. Bellon.

PRO litibus celeritas est imponenda. l. litibus. C. de agric. & censit. lib. 12. Bellon.

PRO litibus finis est imponendus. ne immortales sint. l. pperan di. C. de iud. l. qd. si cer. pe. ff. c. finē litibz. ext. de dol. & ot. Bel.

Litis contestatio requiritur in omnibus iudiciis possessoriis. Iaf. in l. naturaliter §. nihil commune. ff. de acq. p. n. 165. commune dicit. B. Villalob.

Fallit 1. in possessorio edicti carboniani. Io. Cora. in §. nihil commune. ver. expeditis. n. 32. com. d. licet sibi non placeat.

Limita l. 1. tit. 3. lib. 1. ordi. per istam commune.

Fallit 2. cum est periculum in mora. Iaf. in d. §. nihil cōe. nu. 172. com. dicit vbi ponit alias duas limitationes. idē Villal.

in possessoris iudiciis. etiam in remedio. c. redintegrāda. re quiritur lit. contest. est com. opi. sec. Alex. in conf. 2. considera tis. ver. dato qd in d. vol. 3. vide §. possessoriū. n. 7. M. Charian.

Litis contē. in quib. caus. & casib. nō regatur. vide ad lōgū tractantem per 4. regulas. Iaf. in c. fi. ext. vt lit. non cōtest. l. F.

Litis contestatio fit per confessionem partis. Fel. in c. olim. de litis contest. nu. 5. commune dicit. B. Villalob.

Litis contestatio est necessaria in processu. taliter qd non potest deueniri ad sententiam definitiuam lite non contestata Maria. in c. 8. vt lite non contestata. nu. 7. com. dicit. idem.

Litis contestatio omiffa reddit iudicium nullum nec pos. sunt partes illam vel tacitè vel expresse prætermittere. commune dicit. Mynsing. obscr. 74. cent. 3. l. Eichard.

Litis contest. requiritur. cum agitur de fœdere matrimo. nij. nec testes recipi. nec sentētia proferri p sine cōtest. cū am bo sunt præfentes. Coua. in epist. 4. c. 8. §. 12. n. 6. com. d. ex de cio in c. per tuas de app. licet ipse dicat. quod cōis in nra est cō. tra dec. imò qd inia poterit pferri. & testes recipi sine contest. iuxta clem. dispendiosa. de iud. & cle. rapè. de verb. sig. Villal.

Litis contestatio non est necessaria. quando agitur de resti tutione in integ. Io. Mau. de restit. in integ. c. 139. com. d. idē.

Litis pendencia super possessione. non facit beneficium liti giosum. Cassiodo. vt lit. pend. decif. 4. n. 1. com. dicit. B. Villal.

Litis pendētia inducitur etiam per solam citationem. facta eiusdem executione. com. d. dec. in l. more. n. 46. ff. de iurisd. i. om. iud. & Alc. in c. gratum. ext. de of. deleg. Licet Zasius p. s. l. tendo teneat. quod per litis contest. nō autem citationem lit. pend. inducat. exordium litis ex litis contest. existere. tñ ea regula fallit quòd ad inducendum vitium litigiosi. Item quo ad inducendam lit. pend. Item quo ad perpetuandam iurisdic. iō nem. quia in illis casibus sola citatio exccuta sufficit. secun. Be ned. Vadum. in suis Notatis ad Fel. in ver. Litis exordium. l. F.

Limitatur prædicta communis nisi reus per citationem nō fuisset sufficienter instructus de iis rebus super quibus in iudi cium esset vocatus. vt per Mynsing. obscr. 26. cent. 4. vbi vide etiam quinque alia requisita. idem.

Item limitatur nisi citatio esset circumducta. sec. Bal. in l. fi. post prin. ff. de eo per quem fact. fuer. Et vide Matthae de affl. deci. 366. idem.

Lis non contestata tunc censetur, cum reus vel negans vel cedens quod petitur expressim dicat id non agere contestandi animo poterit tñ a iudice cogi, vt pure respondeat. alias illi vt cõtumacem iure pcedetur, quemadmodu frequẽtius interpretib placere affirmat Turz. opi. 137. E. Suarez.

Litis contestatione inducti effectus non idcirco perent, quod iudicij agitatio perempta sit, ac lata a iudicij obseruatio ne sententia proponatur. commune inquit Ant. Gomez. meo olim iuris doctor in trac. de testam. ca. illi. nu. 3. ver. 4. facit. E. Suarez.

Litis ob contestationem non efficietur res litigiosa, si in personam agatur, vt est recepta interpretum opi. iuxta Rom. conf. 270. incip. pro decif. Crauet. conf. 279. scripsi alias Fran. Turz. opinio. 104. idem.

Lis inchoata coram ordinario non transfertur ad rationalem Cæsaris, si fiscus litigatori successerit, & sic instantia cepta cum defuncto non transit aliquo modo in fiscum, quia fisci ipse habet iudices proprios. l. si constante. §. si ff. fo. ma. per quem tex. ita firmare Bar. ibi, Ant. abb. & ceteri, præsertim que Barb. n. 44. & §. 1. & dec. n. 29. 34. & seq. in c. quia, de iud. vbi existimat istam communem opin. fore. Contrarium videtur sensere, videlicet, qm in ius rei conuerti post lit. contest. succedens fiscus causa ipsa finienda sit coram Cæsaris rationali, nõ autem coram alio iudice ordinario cepti iudicij lac. de Are. & Bal. in d. l. si constante §. si. Io. de imo. in l. si cum hominem. ff. de fideiuf. & curt. iur. in l. hares absens. ff. de iud. nu. 2. vbi firmat istorum sententiam communem esse, tamen prima pars communior, veriorq; apparet, & secundum eam tutè, ac optimo quidem iure suadente iudicari per doctissimos, grauissimosque viros vidimus. F. Viuius, lib. 2. opi. 161.

Lis pendere dicitur per solam citationem, vt post attentata reducantur ad pristinum statum: cle. 2. vt lite pen. & sec. Host. & Pan. in c. fi. extrà eo. Balb. decif. 120.

Litis contest. inducitur siue negetur ius siue factum sec. In no. in c. 1. de lit. contest. spe. eo. tit. in 2. parte. §. 1. ver. quid si omiffa. & seq. sed non per responfionem ad positiones. d. c. j. & sec. gl. magnam circa si. cum Bar. in l. j. C. e. secus per responfionem datam per verbum credit, vel non credit, aut nescit ad libellum actoris per c. cum ad sedem. vbi etiam gl. & Pan. ext. de resti. spo. & Bald. in d. c. 1. Balb. decif. 301.

Litis contesta. Quod dicitur per exceptionem peremptoriam oppositam non induci lit. conte. c. fi. de lit. conte. in 6. limitatur non procedere, si testes sup tali exceptione recipiantur, vel de ea probatio offeratur, sec. Bal. & do. Præpo. in c. cū causam, circa prin. extrà de appel. Balb. decif. 195.

Litis contestatio in criminalibus non est necessaria, quando reus est contumax, & ex dispositione statutaria habetur p confesso. Etiam q pars inflet. Etiam si iudex ex officio procedat, quia potest iudex ex officio procedere, & interrogare. Cla. d. q. 4. v. 1. Bonacoff.

Litis contestatio. Reus præfens præcisè compelli non potest ad litem contestandam: sed si nolit litem contestari, fiet missio in possessionem bonorum eius, sec. gl. cum Bar. in auth. qui semel. C. quomodo & quando iudicet lac. de Rauen. vt refert, & videtur sequi Cy. in l. 1. C. de lit. contest. inclinare videatur in contrarium sententiam: ex tñlo tamen curiarum spiritalium compellitur censuris. Balb. decif. 98.

Lite non contestata processus est nullus. c. 2. & c. quoniam frequenter extrà vt lite non contest. cuius omiffio etiam vitiat processum & iudicium, vt est casus apertus in c. vnico. extrà de litis contest. vbi Papa pronunciauit processum irritum propter defectum litis non contestata. vbi gl. in verb. responfiones. & doc. ibi hoc latius explicant. c. 2. & ibi gl. in ver. oportebit. de lit. con. test. lib. 6. l. si §. illud. & ibi doc. C. de tempo. & repa. appel. Propterea cum processus ex causa dicti defectus litis non contestata reddatur nullus, etiam sententia inde facta nulla est. l. prolatam. & que ibi notan. C. de senten. & in re. l. Matth. de affl. in dec. sacri conf. Neap. deci. 283. n. 3. Hanc sententiam communiter approbatam referunt Socy. Sen. in conf. 96. ver. 2. red dicitur processus nullus. nu. 2. in 1. vol. & in conf. 47. n. 1. 2. & 3. in 4. vol. conf. & Mynsing. in obser. Came. obser. 73. in 3. Cent. Que tamen decisio limitatur non procedere, vbi ex forma statuti proceditur simpliciter & de plano, sine strepitu & vigore iudicij. Rolà Valle. in conf. 71. nu. 35. in 1. Tomo conf. Quemadmodum in causis summariis fieri solet iuxta not. in clem. dispensiosam. de iud. & in clem. sapè. de verb. signi. Hippo. de Mar. in singu. suis, singu. 102. Marant.

in trac. de ord. iud. in 6. part. de lit. contest. 10. memb. iud. n. 1. in fi. Myn. in obser. Came. obser. j. in 1. Centu. vbi & in obser. ua. 38. eiusdem centu. ipse alios casus in quibus non requiretur litis contest. recensuit. kirchouius.

LITIS CONTESTATIO.

Summaria.

Cogi quem posse præcisè ad litem contestandam: Et qua fit huius ratio. q. 1.

Coactio ad contestandam litem fit captis pignoribus: Et per detentionem personæ. ead. q. in fi.

Responfionem factam cum protestatione, quod non fiat animo litem contest. non inducere litis contest. Nisi præcesserit iustus iudicis præcipientis litem contestandi. q. 2.

Clausulam, nego narrata, prout narratur, esse vera, efficere & operari, ne respondens incurrat in pœnam. q. 3.

Litis contestationem probari tali scriptura, si in actis reperitur scriptum, tali die litem esse contestatam. q. 4.

QVÆSTIO I.

Quæro, An quis præcisè possit cogi ad litem contest. Respon. q sic, quia est actus iudiciarius, & iudicium redditur in iurium. Et hæc est com. opi. vt testatur Marant. in spec. rubr. de litis contest. n. 8. Et eam tenet Fran. de Aret. l. qui in aliena. §. si. ff. de acq. hered. Bal. in l. 1. C. de lit. conte. Alex. in l. si finita. §. Iul. ff. de dam. infe. Vbi dicunt cogi posse captis pignoribus, & per detentionem personæ.

QVÆSTIO II.

Quæro, An responfio facta cum protestatione, q non fiat animo litem contestandi, inducat litis cont. Resp. q non: sec. communem & receptam doct. sententiam, vt firmat Marant. d. rub. de lit. contest. nu. 10. quia ad litis contest. requiritur animus, qui declaratur ex tali protestatione, vt quia narrat factu ad instruendū iudicem, vel dicit actori non competere actionem, & petit se absolui. Licet. n. ibi narrata sit aliqua qualitas tribuens iurisdictionē, & respiciens causæ merita: Tñ nõ inducitur lit. contest. quia vbi negatio pariter respicit iurisdictionem & petitionem, potius interpretanda est ad exclusionem iurisdictionis, quam ad lit. cont. Ita tenet Anto. de But. Pan. & Soc. c. si clericus. de fo. comp. eandem sententiam firmat Bar. & Bal. in l. 1. C. de lit. contest. Inn. abb. & Fel. c. 1. extrà eo. Fran. Are. d. l. qui in aliena. §. si. ff. de acq. hered. Alex. in conf. 42. volum. 3. Et ita pronunciarī in iudicio Camerae imper. attestatur Mynsing. in obser. 49. Centu. 4. Intellige tamen sec. doct. communiter, nisi prius iudex iusserit lit. contestari. Namque tunc, cum scimus in casu necessario, protestatio nihil releuat.

QVÆSTIO III.

Quæro, An clausula, nego narrata, prout narratur esse vera, operetur, vt respõdens nõ incurrat pœnā l. si. ff. de rei vend. Resp. q sic, quia per prædicta verba non vñ aliud negare, nisi substantiam debiti, & principalē petitionem, non aũr qualitates, seu alias circumstantias libelli, nec in illa vniuersali & generali negatione debet intelligi negatū id, quod pœnam inducit, & quis verisimiliter in specie nõ fuisse negatur. Hæc sniam firmat Bar. l. si dubitetur. §. ita demū ibi Io. de imol. & Pau. de Castr. ff. de fideiuf. Sal. in l. vnica. C. de confes. Eandem tenet Alex. l. Et. §. licet. ff. fo. ma. iaf. l. eum qui. ff. de iu. iur. Vbi dicit hæc esse communem opi. & veriore. Licet cõtrarium teneat Fel. c. ceterum. de iud. Multa enim trãseunt vniuersaliter, i. in gñe vtrūque tolerantur, que alioquin non transeunt specialiter, id est, non permittuntur, si in specie essent negata.

QVÆSTIO IIII.

Quæro, An probetur lit. cont. si in actis reperitur scriptu, q tali die litis sit contestata? Resp. Licet spec. in tit. de lit. cont. existimet nõ probari litis contest. per talem scripturam: Tamen eius sententia communi calculo improbata est, vt testatur Alb. de Rosa. in l. sciendum. & ibi Iaf. nu. 44. ff. de verb. ob. Et contrarium tenet Bar. ibid. & docto. in ca. 1. de lit. contest. Michael Grassus.

Litis contest. est caput cuiuslibet iudicij & eius fundamentum. Iaf. in l. naturaliter. §. n. cõmune. in pe. col. ff. de acq. poss. Et si renuntiarī non potest. Rota in no. decif. 88. P. Ando.

Litis conte. inducitur etiam per dubitationem. Alex. post Bar. in l. si debitor. ff. de peti. hered. & ibi dicit. Alex. hoc esse contra communem sententiam. doc. in l. vnica. C. de litis cont. test. Et per verbum non credo, Bal. in l. fi. C. qui ad liber. procl. non licet. idem.

Lit. pte. an induca. p confessionē. vide Fel. i. c. j. i. co. de lit. pte. Litis contestatio. inducitur per verba iuris. vt tibi ius non competit & huiusmodi. spec. in tit. de litis conte. in prin. ver. sed nunquid per responfionem iuris Guido. conf. 157.

Litis

Litis conte. fieri. debet etiam in causa posita no. in l. prope ran. in pr. vbi s̄ pos. C. de iud. de quo h̄ per cano. in c. accedēs el. j. extra vt lite non conte. per Bart. in d. §. n. commune. & ibi Alex. in 38. & 39. col. attestatur. hanc esse. communem opi. de quo etiam per Iaf. ibi. in 28. col. & Alex. in 3. vol. conf. 2. in 2. & 3. colum.

Nec remitti potest tacite nec expresse. Ange. in §. 1. col. 24. insti. de excep.

An autem in summariis causis. requiratur. litis conte. vide Alex. post Bar. in l. nec quicquam. §. de plano. ff. de of. procon. & leg. vbi infinitas all. remissiones.

Et dic q suffic. ps. actus attingens merita causa. vt et in terminis vult Are. in conf. 30. in vlt. col. al. multa. quæ omitto.

Quid in renoua. priuilegij. an requiratur. litis conte. vide decium. in c. cum dilecta. in 5. col. in fi. & seq. de confir. vti. vel inutil. Adde Fely. in c. olim in 2. col. de accus. & Iaf. in l. prope ran. in pr. in 2. col. C. de iud. al. Bart. in l. nulla dubitatio. & ibi dix. ipse. Iaso. C. de procur. Alex. in 2. vol. conf. 50. in 3. col. ibi præterea & fortius. Cor. conf. 89. in 2. col. ver. itaque probationes. Phi. in c. 1. §. 1. de elect. in 6. idem.

Litis conte. non requiritur. in causa dotis. secundum. Lud. Ro. in conf. 174.

Nec in causa matrimoniali. dec. conf. 163. ver. 9. opp. Nec in causa app. secundum Lud. Ro. in d. conf. 174.

De quo tamen vide latius phi. in c. per tuas. in 3. col. & in c. interposita. §. si. de app. & Rotam in nouis decif. 8. & in cap. 2. de litis conte. in 6.

Nec in petitione. restitut. in inte. propter lapsum fatalium Rota in nouis decif. 9.

Nec in rest. ad app. rota in no. decif. 44.

Litis conte. non requiritur. vbi petitur. quem declarari excommunicatum. Fel. in c. cum non ab homine. in 5. col. de iudi. Rota in no. decif. 54.

An autem vni imploratur. iudicis officium sit necessaria. litis conte. Fel. in c. 2. de officio iud. in 3. col. al. Bal. in auth. qui semel. ibi consilium puto verum. C. quomodo & quando iu. tenere quod non. si non est cum quo fiat litis conte.

Mora commissa in lite contestan. habet effectum & vim litis conte. l. si eum §. qui iniuriarum & ibi Iaf. in 2. & 3. col. ff. si quis cau. quem tex. ad hoc. al. pro singul. Bal. in l. more litis. C. de rei vend. Paul. de Cast. in 2. volu. conf. 214. in fi. Et per hoc dicitur. q interruptur. præter. vt dixi in ver. præscrip. §. 77.

Et potest iudex mandare litem contestari. cum communicatis quod alias pronuntiabitur. pro conte. & tenet tunc pron. ita Pau. in d. conf. Vide tamen j. §. 14.

Aliud est litem esse contestatam. & aliud haberi pro conte. Bal. in l. 1. C. quando li. prin. da. Iaf. in l. ait prætor. §. siue autem in 1. col. ff. de oper. no. nun. idem.

Si iudex pronuntiat litem pro conte. quando non est contest. non validatur processus. Alex. in 3. vol. conf. 82. in 1. col. Vide in contrarium §. 12.

Illud autem certum est q omiffio litis conte. vitiat procesum. Alex. in 3. vol. conf. 2. in 2. col. Faciunt no. per Fely. in c. 2. in 2. col. de of. iud. adde Alex. in l. nam & postea. §. si is qui temporalis ff. de iu. iur. & fonz. in 1. parte. conf. 96. in 1. col. al. multa. max. c. vnicum. de litis conte. cum gl. & l. fi. C. de temp. app.

Fac. quod vult Iaso. in l. naturaliter. §. nil commune. in pen. col. ff. de acq. poss. vbi dicit. q litis conte. est caput iudicij & eius fundamentum. & idem. dicit. in d. §. is qui temporalis. in 2. col. an per verbum credo inducatur. litis conte. Fel. in d. c. vnico. in 4. col. de litis conte. tenet quod sic.

Fac. quod vult Rota in nouis decif. 76.

Subiungit Fel. in d. c. vnico. q per verbum. Tu mentiris. inducitur. litis conte. de quo etiam habetur per Alex. in l. turpia. ff. de leg. 1.

An autem per responfionem datam possi. inducatur. litis cõtest. Bar. in l. vnica. col. vlt. C. de litis contest. tenet. quod non. de quo vide Bal. ibi.

Contrarium tenet. Guido. conf. 157.

Quid si quis respondens. dicat nego narrata prout narratur & c. An incurrat pœnam inductam in odium negatis. Bar. in l. si dubitetur. §. ita demum. ff. de fideiuf. tenet q non. & ista op. sequitur. Alex. in 1. vol. conf. 83. Iaf. in §. 1. in 18. col. insti. de actio. & in §. fed & si quis. in fi. qui §. est circa fi. ti. inst. eo. & in l. eum qui in 4. col. ff. de iu. iur. dec. in §. ceterum in pen. col. in fi. de iud. Alex. in d. §. ita demum. Ang. in §. si plures. insti. de fideiuf. Contrarium opi. tenet ipse Alex. in l. fed hoc ita. §. quod autem. quem legit cum l. non tantum. ff. de re iudic. Et contra Bar. tenet etiam Fel. in c. ceterum. in 6. col. de iud. vbi dicit. opinionem. Bar. communiter reprobari. & idem vult ipse Fel.

in d. c. vnico. de litis conte. in vlt. col.

Paria sunt quid fieri ante litem cont. vel incontinenti post Iaf. in l. nam & postea. §. si petitor in 3. col. ff. de iu. iur.

Litis conte. non est sien. in his quæ deducuntur per viam excep. Alex. in 3. vol. conf. 82. in 3. col.

Quid si reus responder libello. cum protestatione. quod nõ intendit litem contestari. An lis sit contestata. Alex. in 4. vol. conf. 130. in vlt. col. ver. Fac. in simili. dicit quod non. Mar. in l. vnici. §. custodie. in 7. col. ff. de quæstio. Alex. in §. morte. j. al leg. in 6. col.

Vide tamen rotam in nouis decif. 12.

Et an & quando ex narra. actoris & responfione rei inducatur. litis conte. vide notabiliter Cor. in conf. 332.

Si fiat prote. de non contestan. litem & postea. respondeatur. non reiterata protef. receditur ab ea. Alex. in l. non solum §. morte. in 3. col. in fi. de oper. no. nun.

Iudex potest cogere reum ad litem contestari. Alex. in l. si finita. §. iul. in 1. col. de dam. infec. & in l. inter stip. §. j. in 2. col. de verb. obl. idem.

Litis pendentia inducitur. et citatione non exquinta. quantum ad actorem. Fel. in c. super literis in 7. col. de rescrip. Rota in antiquis de dolo & contu. decif. 457.

De quo vide aliquid per Panor. in 1. parte conf. 98.

Alias autem inspicitur. tempus. citationis. non autem commiffionis. Rot. in antiq. decif. 382. tit. de dol. & cont. P. And. Litis pendentia causæ matrimonial. non induc. litigiosum. Barb. in 2. vol. conf. 46. col. 3.

Litis pendentie sienda est mentio ad hoc. vt rescriptum valeat. Iaf. in l. 2. C. vt lite pend. Barb. in 2. vol. conf. 46. præal. col.

20 vbi limitat non procedere in causa matrimoniali. adde Fel. in rub. de spon. col. 6. in fi. Barb. in 3. vol. conf. 20. col. 2. Pet. de anch. conf. 16. Lud. Rom. conf. 330. Guid. Pap. conf. 38. in fi.

Limita etiam vt per Cor. in 2. vol. conf. 17. col. pen. nec pariter.

Lite pendente nihil est innouat. c. laudabilem. extr. vt lite pend. c. ex conquestione. de rest. spol. cum aliis all. per Barb. in 2. vol. conf. 11. col. 1. Soc. in 2. parte conf. 199. col. 7.

Et si innoue. potest destrui a pos. Are. in l. vnica. C. vt nemi. lic. & c.

Limita nisi lite pendente contra debitorem. incipiat ipse debitor effici non soluen. quia poterit obtineri & impetrari captura contra eum. ita Iaf. in l. si ab arbitro. in fi. 2. & in princ. 3. col. ff. qui far. co.

Limita etiam in causa matrimoniali. vt in matrimonio nullo: quia licet maritus esset in pos. copulæ, tamen potest impediri. Lud. sing. 411.

Innouare non dicitur. qui suam continuat pos. gl. in c. non solum. de appel. in 6.

Lites esse execrandas. ponit Iaf. in l. quidam æstimauerunt. col. 3. ff. si cer. per.

Litis pendentia non inducitur. vbi libellus contra syndicanandum. ante tempus productur. Bal. in l. nisi. ff. de tutel. idē.

Litigiosum. Vitium litigiosum non incurri. si de rei dominio non agatur. Fel. pulchre in c. dilecte. col. 5. de except. al. multa. max. Inn. in c. cum M. circa fi. de confis. & ita tenet Lud. Rom. conf. 270. & Panor. in 2. parte conf. 110. Calc. conf. 115. col. 3. Dec. in c. 1. de confir. vtil. vel inut. col. 2. ver. in glo. 1. & c. dicit. quod quæstio mora super pos. non induc. litigiosum.

Litigiosum non incurritur. si perempta instantia res alien. Fel. not. in c. causam. quæ. col. vlt. ver. item declara. de testi. Iaf. in l. 2. in fi. §. col. C. de eden. & in l. cū mora. col. 4. C. de tranfac.

Litigiosum non incurri. nisi propter litem iudicalem. secus propter extraiudicalem. vt est guerra. ita Pau. de cast. in 2. vol. conf. 298. alias 296. col. 4. ver. sed contra. prædicta.

Litigiosum non inducitur per litis pendentiam in causa matrimoniali. Barb. in 2. vol. conf. 46. col. 3.

Litigiosum non incurritur coram arbitro. Iaf. in l. 2. in fi. §. col. C. de eden. & in l. filius. §. diui. col. 1. §. ff. de leg. 1.

Litigiosum non induci. nisi quando per litigantes res alien. Cur. conf. 72. col. 5. ibi ad aliud q resuerit litigiosa. Cæpo. caut. 34. Nec incurri. per alienationem necessariam. Alex. in l. quamquam. §. 1. de aqua plu. arcend. Bal. in l. alienationis. ff. fam. l. eriscund.

Litigiosum non incurritur. quando iudicium est personale. Bal. in 5. parte conf. 142. Lud. Rom. conf. 270.

Litigiosum non incurritur. si soror litigan. de parte sua cum fratre. lite pendente det suam partem viro in dotem. glo. & Bal. in l. ante diuisionem. C. de iu. do.

Litigiosi vitium incurritur. etiam in appellationis causa. 80 Panor. in 2. parte. conf. 3. quæst. 15.

Et in

Et in d. conf. q. 15. ponit Pandor. quæ sit poena litigiosi. Litigiosa res pro dote alienari potest. vt dixi in ver. dos. in 12. priuilegio. Litigiosa res obligari non potest. Bal. in l. 1. ff. quæ res pign. obl. possunt.

Litigiosum non incurri. si fiat venditio, quodocunque res defuerit esse litigiosa. Guid. conf. 82.

Litis contestatio necessaria non est in causa appellationis. c. per tuas. vbi doct. de appel. quia litis contestatio facta in causa principali: sufficit in causa appellationis. secundum Bal. in rub. C. de vsur. & fruct. le. in auth. hodie. C. de iur. cal. Spe. tit. de lit. contest. §. pen. col. 2. vbi dicit hoc verum parte contumage. per c. interposita. in fi. de appel. & in d. §. illud. secus si in causa principali lis non fuit contestata, nam tunc oportet in causa appellationis contestari. Rot. decif. 207. 143. Mathes. singul. 66. de quo vide Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. n. 189. ff. de acq. poss. Rom. sing. 400. Old. conf. 12. Dec. d. ca. per tuas. de appel. vbi quid in causa nullitatis, & an in ea requiratur litis contestatio, & concludit qd sic, si de nullitate principaliter agatur, secus si incidenter per viam exceptionis.

Litigans cum aliquo vt tali, non potest exinde eum impetare. Fel. in ca. cum inter priorem. ver. vnde generaliter. de except. Bart. in l. cum mulier. nu. 5. ff. sol. mat. Cap. caut. 71. Cyn. in l. optimam. C. de contrah. & com. stipu. castr. l. pomponius. §. rati. ff. de procu. ita dicitur de eo qui citatur vt tutor. castr. in conf. 12. lib. 1. Bald. in §. nouissimè. inst. de susp. tut. Put.

Litigiosi vitium non impedit alienationem, quæ fit per confiscationem, per casum in l. si constante. §. si ff. solu. mat. & est limitatio ad totum tit. C. de litig. Balb. decif. 86.

Litigiosam rem non effici, sed ipsam actionem quando actione personali agitur lite contestata in iudiciis particularibus, probat text. in l. 1. ff. de litig. l. 2. C. eod. in l. 1. vbi Bald. C. de prescript. lon. temp. l. cum M. de confit. & in c. dilecti. de except. Bald. conf. 40. maritus. lib. 1. & conf. 33. statuto ciuitatis Vincentiæ. in fi. lib. 2. Rom. conf. 270. pro decisione. 2. dub. dicens, qd est communis doct. conclus. in d. l. 2. C. de litig. actionem effici per litis contestationem litigiosam, non autem rem, quam tamen concl. intelligit Guid. Pap. concl. 479. procedere in actione directa tantum, non autem in vtili. & licet Fel. in d. dilecti. de except. in fi. contrarium tenere videatur, ramen à communi non est recedendum. Et vbi quis vellet contra communem instare, & tenere, illud concedi posset quo ad alios effectus resultantes ex vitio litigiosi, non autem respectu poenæ, secundum Crauet. conf. 279. scripsi alias pro Nicolao. F. Turz.

Literis testimonialibus etiam episcopi aliquid attestantis de iure non est adhibenda fides, nisi in iis quæ sunt leuissimi, aut leuis præiudicij, ita communiter voluerunt doctores. c. post cessionem. de prob. refert & sequitur Ab. conf. 53. attingo dicta dubia. in fi. lib. 2. F. Turz.

Literæ subreptitiæ sunt ipso iure nullæ. Fel. c. audientiam. el. 2. de rescript. nu. 22. B. Villal.

PRO. Literæ solæ ius non dant, neque probant. l. epist. ff. de pact. l. non epistolis. C. de prob. Bellon.

Literæ, quibus rem aliquam mitti, vel solui scriptum est, nisi & expressim rem illam vel pecuniam literarum latori tradi præcipiatur, non efficiunt, quo minus pristina obligatio suo in statu non restet, si res literarum latori tradita, atque amissa, vel intercepta fuerit, vt communem pono ex Bart. Paul. ac Sali. in l. si mei causa. commod. Bald. Salic. & aliis, in l. si is, cui. C. de furt. E. Suarez.

Literarum comparatio si plene adæquata sit, in ciuilib. causis perfecte probabit, si vero non per omnia similis ostēditur, vel in criminalibus, causis semiplenam probationē gignet. cōe affirmo ex iis, quos laudat Viuius lib. 1. opi. 44. E. Suarez.

Literis etiam episcopi aliquid de iure attestantibus nulla fides adhibetur, si de leuissimo, vel saltem leui præiudicio agatur. commune asserit Franc. Turz. opi. 35. E. Suarez.

Literas ad eum scribens, quo cum colloquium interdictum est, nullo se crimine obstringit, ac nullas proforus poenas luer. commune inquirunt Alc. l. 1. in pr. nu. 2. ff. de verb. obl. & qui eum laudat Iul. clar. in pract. §. vlt. q. 82. stat. 1. ver. quæro si statutum. E. Suarez.

Literas alienas aperiens, ac resignans, vt scribentis aduersario illarum copiam faciat, falsi crimen committere censetur, vt frequenter placitum asseruerant Aug. ad Angel. de malefic. vers. falsario. numer. 10. Iul. clar. in pract. §. falsum. vers. aperiens. v. idem.

Literæ lapidibus insculptæ non faciunt plenam probatiō. Bal. in l. 2. §. 2. C. de fid. instr. ver. quæro circa istam secundam.

nem, per tex. in l. monumentorum. & ibi Bar. C. de religio. & sumpt. fun. Fel. c. cum causam. nu. 7. inquiriens doct. communiter asserere, qd tales scripturæ non probent, sed adminiculentur, vbi agitur de graui præiudicio, licet essent in facto antiquissimo. sed contrariam sententiam veriore esse dicit Hieron. de Monte in tract. de fin. reg. c. 6. nu. 4. per notata Guid. Pap. in suis decif. Gratianop. q. 193. vers. sexto probantur per scripturam in columna vellapide expressam. Phil. Corn. conf. 171. nu. 1. 1. ver. & inter cetera. & in conf. 333. nu. 1. 1. ver. facit quia literis in aliqua petra antiqua repertis, creditur aliquid antiqui referentibus. in 1. vol. conf. & Laur. Calcan. conf. 90. nu. 7. in fi. & per alias authoritates in d. c. 6. per Hier. de Mon. allegatas. Kirchouius.

Literæ subreptitiæ ad litem vel etiam ad beneficia contentiosa impetratæ, non sunt proforus nullæ, sed iurisdictionē confirmant, licet exceptione elidi possint, secundum communē. Sed literæ gratiosæ ad beneficia sine lite consequenda, si sunt subreptitiæ, iuxta communem sunt omnino nullæ, vt refert Bened. Capr. reg. 43. nu. 2. 12. 14. & 22. vide infra rescriptum & surreptio.

Literarum comparatio in criminalibus causis facit, semiplenam probationem, vt est com. opin. Soarez. ver. literarum num. 179.

Literas scribens ei, quem prohibetur alloqui, non punitur, vt est com. opi. Soarez verbo literas nu. 181. Bonacoff.

Literas alienas aperiens, vt aduersario illarum faciat copiam, falsi tenetur, vt est communis opinio. Soarez verbo literas. nu. 182. Bonacoff.

Literatus non tantum necessario esse debet nobilis quàm plebeius. Barb. conf. 34. col. 23. & conf. 57. col. 7. vol. 2. P. And. Literatus æquiparatur nobili, & censetur nobilis. Abb. in c. de multa. de præbend. Bal. in l. societas. ff. pro socio. idem.

Locare feudum alteri vasallus quidem potest sine consensu domini ad modicum tempus, sed ad longum tempus requiritur consensus Domini. com. dicit I. Cla. §. feudum. q. 55. P. F.

Conducens rem propriam etiam scienter ab alio non tamen propterea videtur ius suum transferre in locatorem. est com. opi. contra gl. in l. rem aliquam. sec. Alex. in conf. 136. vi so & examinato. in vol. 1. M. Charian.

Conductor ad modicum tempus cessans in solutione pensionis potest per locatorem propria autoritate expelli, & res locata apprehendi. Est verior & magis commu. opi. sec. Alex. in conf. 131. in causa. in prin. vol. idem.

Licet conductor, vel emphyteuta promiserit soluere canonem, sub poena si cessauerit, potest nihilominus per locatorem expelli quoniam poena in fauorem ipsius locatoris censetur apposta. Est gl. com. approbata in l. 2. C. de iure emphyt. sec. Alex. in conf. 132. in causa & lite. in prin. vol. 4. idem.

Locatio facta ad decennium, dicitur facta ad longum tempus: de tali locatione idem iudicatur, quod de venditione & alienatione. est com. opin. sec. dec. in conf. 204. in causa vol. 1. contra gl. in l. codicillis. §. instituto. de leg. 2. quæ tenet prohibitionem alienationis, etiam mille annorum locationem non impedire. idem Charian.

Locatio potius dicitur quam venditio: si fit constitutio an nuæ pensionis per contractum. Io. Fran. Ripa in tract. de peste. 2. par. prin. nu. 39. communem dicit. idem.

Locatio ab emphyteusi discernitur ex quâtitate pensionis, quia in emphyteusi datur modica pensio. solui iure cognitio nis domini, in locatione autem magna. Bellon. conf. 21. nu. 8. com. dicit ex Bart. in l. 2. C. de iure emphy. l. an. 35. idem.

Literæ commendatoriæ non obligant scribentem, tex. & ibi Bart. & Bal. in l. si. C. quod cum eo. Bart. & Alex. in add. in l. Iulius titius ff. de fideiuss. l. as. in repe. l. admonendi in 73. col. ff. de iur. vide Pan. in c. fraternitati. de cler. non res. Ang. Aret. insti. de mand. in prin. P. Andora.

Literæ missiue si retineantur probant. Alex. in 1. vol. conf. 78. Fel. ample. in c. 2. in 6. col. de fi. instr. in c. cum M. ferrarie. in 15. col. de consti. Barb. in 2. vol. conf. 11. in 4. col. l. as. in l. em pto. §. Iulius. col. 2. ff. de pact. & in d. repet. col. 71. & 72. adde Bal. quem nemo al. in 4. par. conf. 245. Mathes. not. 22. Ang. §. pen. instit. quod cum eo. Limitat Fel. in proce. decr. col. 5. dum modo testes qui viderunt literas legi & retineri, habuerint prius earum copiam. al. Mathes. not. 28. in fi. Vide etiam Barb. vol. 4. conf. 75. col. 6. vbi ponit quid in practica articula. sit.

Si scribo te literam missiuam, in qua consistor me debitorem tuum de mille: si moriar antequam litera ad te peruenierit, non præiudicabit hæredi meo. Corf. in ver. conf. vers. si scribo. Alias autē probat Bar. l. ex sententia. in fi. ff. de testa. tu. Bal. in l. 2. §. 2. C. de fid. instr. ver. quæro circa istam secundam.

Literæ

Literæ

Literæ

Literæ episcoporum sigillate, probant Bal. in l. pacta nouissima. C. de pac. & in l. si qua per calumniam C. de epi. & cler. ca. no. max. Panor. & Fely. in c. post cessionem. extra de prob.

Et ad istud qd literæ sigillate patentes probent vide Alex. in 5. vol. conf. 93. & las. remissiuè. in d. repe. in 73. col.

Aduerte tamen quia Fely. in d. c. post cessionem. hoc intel ligit procedere. Si testes se subscribant literis, alias, tales literæ non probant, nisi ita esset de consuet. vide ibi per eum. & sonz. in 2. part. conf. 258. in 3. col. Phi. in c. vt circa in 3. col. de elect. in 6.

Et an literis officialium, credatur, dic qd in his in quibus ipsi habent disponere, eis creditur in aliis non Alex. in 2. vol. conf. 206. Paul. de Cast. in 1. vol. conf. 390. repetito in 2. vol. conf. 206. Vide §. in ver. iuramentum supp. §. 15. versic. 12. in dicto & cetera.

Faciunt not. per eundem Paul. conf. 290. alias 288. in fi. 4. col. adde Pan. in 2. part. conf. 53.

Et circa impedimentum, sibi occurrens statuerit, assertioni officialis. Alex. in 4. vol. conf. 34. dec. in c. quæ in ecclesiarum in 12. col. de consti. al. seg. conf. 254. idem vult in c. si pro debilitate. in 5. col. de of. deleg. Phi. in c. cum plures in 2. col. de offi. deleg. in 6.

Et qd literis officialis partim non credatur, vide Alex. in 2. volu. conf. 7. in 5. col. An autem literæ inferioris à principe habeant vim legis, vide Alex. in 3. vol. conf. 98. & in materia, vide Barb. in 2. vol. conf. 21. in 1. col. & conf. 26. col. vlt. l. as. in l. 1. in 1. & 2. col. de consti. princ. sonz. in 2. parte conf. 231. in 8. col. Fel. in ca. 1. in 7. col. de re iud. & in rub. extra. de rescrip.

Quod literæ principis, debeant seruari, pro lege, vide Alex. 5. vol. conf. 5. in 1. col. in fi. vers. 2. probatur. Barb. in 4. vol. conf. 55. in 14. col. Vide in ver. princeps. §. 70. De literis creditie. vide laso. in d. repe. col. 73. & Alex. in d. l. Iulius. de fideiuss. Bal. in d. l. si. C. quod cum eo. in 1. col. & in l. quicumque §. 1. ff. de insti. Et de falsificante, tam literas principis quam alterius, vide las. vbi §. idem.

Locatio libellus in actione, locati, formatur, in l. eadem. C. loca. Quid dici debet, qd locata fuit domus pro vno anno tali pretio, & locator totius temporis, patientiam, præstitit, ita etiam dicit Ang. in §. 1. insti. de act. & in §. sequens. insti. eo. Patientia, n. præstat. est, & ita debet, locator deducere & probare. l. si in lege. §. colonus ff. loca. De quo, notabiliter, per sonz. in 1. part. conf. 125. in fi. 2. col. l. as. in l. diuortio. in 1. col. ff. so. ma. al. l. ex conducto. & l. si fundus. ff. loca. faciunt no. per Ale. in 1. vol. conf. 112. ibi ad allegata in contrarium. Ang. in d. §. sequens. in fin. Et qd recipit salarium in princ. pro toto anno, tenetur cauere de pstan. patientiæ. Bal. in l. si. de confir. tu. dic. tamen Alex. in 5. volu. conf. 127. in 2. col. qd conductor debet probare se impedimentum vti, ab eo quem locator potuisset prohibere, & qd locator non habeat aliud narrare quam locatio nem teneri Marhes. no. 10. Si locator res vno anno & alio anno nil dicitur, intelligitur & pro 10. litem queritur §. qui impleto. & ibi doc. max. Alex. ff. loc. al. Bal. in l. etiam. C. de iur. do.

Ad quod vide no. per Fely. in c. cum Bertoldus. 11. & 12. col. de re iud. Barb. in 2. volum. conf. 14. in 8. colum. cum seq. P. Andora.

Vfurarius non potest alteri locare. Paul. de Cast. & Alex. in l. locare ff. loca. Vide tamen in ver. legatum habitationis.

Inuecta in domo conducta sunt locatori tacite obligata. l. item. quia. ff. de pac. vide in materia. l. as. in §. item seruiana in 3. col. insti. de act. & in d. l. item quia.

Quid si pensio non sit in pec. an tunc inuecta in domo cen seantur obligata vide lud. sing. 233.

Quid si pensio non sit in pec. an tunc inuecta in domo cen seantur obligata vide lud. sing. 233.

Quid si pensio non sit in pec. an tunc inuecta in domo cen seantur obligata vide lud. sing. 233.

Quid si pensio non sit in pec. an tunc inuecta in domo cen seantur obligata vide lud. sing. 233.

Quid si pensio non sit in pec. an tunc inuecta in domo cen seantur obligata vide lud. sing. 233.

Quid si pensio non sit in pec. an tunc inuecta in domo cen seantur obligata vide lud. sing. 233.

notabiliter in l. 1. §. in protutele. ff. de eo. qui pro. tut. idem. Si vnus scholaris qui contraxit societatem cum alio velit recedere, ac alium sui loco ponere, an possit, dic qd sic secundum Pan. in c. inter dilectos. de fi. instr. & idem tenet Bal. in l. nemo. C. loca. de quo vide Fel. in d. c. inter dilectos in 12. col. & las. in l. 1. in 8. col. C. qui te. fa. pos.

Quid si duo scolares conduxerunt vnam domum & vnus recedat si alter totam domum inhabitet, an teneatur, ad integram mercedem, dic, quod non sed solum pro rata dicunt 10 Ang. & imol. in l. duo fratres. ff. de acq. hared.

Fac. quod pulchre vult las. in l. 1. in fi. 8. col. ibi subdit etiam C. qui te. fa. pos. vbi etiam refert, qd prædictam. idem. Locatio non probat dominium, c. inter dilectos. & ibi Fel. in 6. col. de fi. instr.

An in casu, l. edem. C. loca. possit expelli propria autoritate, ille qui non soluit pensionem. Alex. in 3. vol. conf. 106. vide in ver. conductor. §. 1. l. edem non habet locum in emphi. hypo. sing. 94.

Quando est pactum de non expellen. non habet locum, illa l. edem. Cor. in 2. vol. conf. 103. ver. & quilibet. Nec in locat. ad longissimum tempus. Ang. in conf. 2. Item quando domus est refecta debet conductor in ea reponi. lud. sing. 232. creff. sing. 71.

Locatio de nouennio in nouennium, an dicatur, alien. las. in l. manumissiones in 2. col. ff. de iust. & iu. vide §. 17. Locationi consentiens illi stare tenetur, vt per multa tenet sonz. in 1. parte conf. 125.

locator finito tempore, potest aperire hostium clausum à conductore, curt. in conf. 17. in fi. 1. col. Et si petatur, licentia ingrediendi non requiritur, partis citatio. Alex. in 3. vol. conf. 106. in pe. col. & in 4. vol. conf. 131. & seq.

Locatio non potest alteri fieri, vbi est promissio de renouan. l. ne cui. & ibi Bal. C. loca. refert las. in l. si. in 10. col. ibi ad dite C. de iur. emphi.

Locatio ad longum tempus, & de nouennio in nouennium dicitur, alienatio. Alex. in 1. vol. conf. 68. & in 3. vol. conf. 105. de quo etiam habetur, per Are. conf. 55. Fel. in c. quæ in ecclesiarum in 31. col. de consti. & per las. in l. 1. in 8. col. C. de iur. emphy. adde qd illud conf. Alex. 68. est repetitum, in 2. volu. conf. 165. Et idem vult in 4. vol. conf. 17. & in 5. vol. conf. 117. habe tur per las. in l. manumissiones in 2. col. ff. de iust. & iur.

Locatio an finiatur, morte conductoris, dic quod non regulariter, p. dicta §. in ver. hæres. §. 7. & est tex. in l. viā. C. loca. Limita nisi esset electa industria pe. vt in terminis vult Alex. in 3. vol. conf. 106. in 6. col. ver. 3. & vlt. cum vers. seq. & in 4. vol. conf. 131. in fi.

Limita etiam in locatione, vfusu fructus, creff. sing. 170. all. Bal. in l. si domina. C. de vsufr.

Locator non potest in præiud. conductoris aliquid innouare. Alb. in 1. part. q. 123.

Locator pro vno nummo an valeat. Alex. in l. si quis ante. in 4. & 5. col. ff. de acq. poss.

Locator est nulla, quando merces, in arbitrium conducen tis collata est. Lud. Ro. conf. 257. In locatione, vineæ veniunt tina. Bal. in l. sed adde §. illud ff. loca. idem.

Locare potest operas suas liber homo in perpetuum secundum gl. Bar. Sal. & ceteros oēs, in l. antiquitas. C. de vsufr. Spe. in tit. de loca. §. postquam ver. quid si locauit, imo. in c. 2. ex. de pign. Br. in l. stipulationes non diuiduntur. q. 8. ff. de verb. ob. 60 & Ripam. in l. obligatio generali. nu. 10. & seq. ff. de pign. vbi explicat istam opi. esse communem, approbat, declarat, & ampliat. In contrariam verò partem inclinavit gl. in l. post cert. C. de lib. cau. Dy. in l. titio centum. §. 2. ff. de cond. & demonst. & Laur. Syl. conf. 34. n. 11. sed ego veritatis memor sequor primamentiam communem, tanquam verissimam. F. Viuius, lib. 2. opi. 162.

Locatio facta per maritum de bonis dotalibus, non præiudicat mulieri so. ma. Coua. in suis resc. c. 15. lib. 2. nu. 5. communem dicit ex Alber. in l. diuortio. nu. 11. ff. solu. mat. licet sibi placet opinio Alex. in l. si filiofamilias. §. si vir. ff. so. ma. qd locatio per modicum tempus facta à marito valet. M. Charian.

Amplia ad locationem factam per prælatum: quia non transit ad successorem. Idem Couarru. communem dicit, idem. Intellige istam communem cum locatio est facta de bonis de quibus ipse prælatus percipit fructus, secus tamen de bonis aliis ecclesiæ, quia præiudicat successoribus. Idem ibi communem dicit. PRO. locatio non transfert dominium, l. non solet. ff. loca. l. ad probationem. C. eod. tit. Bellon.

Locatio ad longum tempus facta per prelatum & capitulum ex iusta causa & cum debita solemnitate, secundum communem sententiam admittitur, licet aliis non admitteretur. ca. nulli. extra de reb. eccl. alie. vel non. & c. 1. de reb. eccl. alie. vel non. lib. 6. Ita traditur in cle. 1. de reb. eccl. alie. vel non alienan. Hanc communem opi. post Rui. in conf. 1. 7. in 1. vol. dicit Rol. à Valle in conf. 96. nu. 20. in 1. To. conf. kirchouii?

Locatio si est permiffa vsque ad certum tempus, vel vsque ad certam generationem, si fiat pro maiori tempore, vitatur in totum, & non valet vsque ad tempus permiffum. Bar. in au then. qui rem. C. de sac. fan. eccl. & Ang. de Peru. in §. in emphy teosim. in auth. de non alie. aut permu. reb. eccl. Et hanc com munem doct. sententiam esse dicunt Barr. Soc. in l. 1. §. sed etfi mihi. ff. de verb. obl. & Rol. à Valle in conf. 84. nu. 29. in 1. To mo conf. kirchouius.

Locationis & conductionis contractus perinde atque emptionis & venditionis admittit remedium, l. secundar. C. de rescind. vend. ibi quis ultra dimidium iusti precij foret deceptus, quia similis est emptioni, l. 2. lege item si precio, §. si ff. locati, vt voluit Io. And. in c. cum dilecti, de emptio. & vendit. & ita communiter teneri refert Bened. capr. regul. 87. nu. 74. secundum imo. ibidem accedit quod notatur per glo. l. in venditione, ff. de bonis auct. iud. possidend.

Locatio perpetua induci videtur & probari ex cursu 40. annorum quibus conductor seu colonus terras coluit, & respondit domino de quota parte fructuum Bal. & Ang. in l. male agitur C. de præscrip. 30. ann. dummodo mercedis solutio fuerit semper vniformis, de cuius concl. veritate vide Rui. conf. 105. l. lib. 4. Aym. conf. 107.

Administratores reipublicæ possunt locare prædia reipublicæ l. prior. §. ff. de admin. rer. ad ciuit. pertin. in qua locatio ne non requirit subhabstatio, nisi sit perpetua l. loca. vbi Bar. & Plat. C. de loc. præd. ciuil. lib. 1. non enim locationes sunt seu fieri debent prout fiunt venditiones, l. sciendum. ff. de edil. edic.

Conductor si non fruatur re conducta ex casu fortuito: & sine facto locatoris, sit remissio mercedis pro rata, si verò ex facto vel culpa locatoris: tenetur locator ad totale interesse, l. si fundus quem mihi locaueras. ff. loc.

Prælati non potest facere duas locationes, videlicet primam per tres annos, Deinde 2. per alios tres annos inchoando à fine primæ locationis, quia videtur facere in fraudem extrauag. ambitiose. Card. in clem. 1. ver. verum. q. 5. de reb. eccl. non alien. licet ipse loquatur in terminis d. clem. quo tempore nondum erat edita extrauagás ambitiose, de quo vide quæ scribit Bal. conf. 327. lib. 3.

Locator & conductor si respectiue taceant, post exactum tempus locationis & conductionis videntur per consensum tacitum relicasse & reconduxisse, iux. gl. Bart. & alios in leg. Item quæritur, §. qui impleto. ff. locati, & gl. in c. qui tacet. de reg. iur. lib. 6. & ita communiter teneri refert Bened. capr. reg. 56. num. 8.

LOCATIO

Summaria.

Vxorem soluto matrimonio teneri stare locationi factæ per maritum, sicut & pupillum colono, cum tutor locauit rem pupilli. q. 1.

Successorem prælati, vel rectoris ecclesiæ, non teneri stare locationi per prelatum factæ nomine proprio, & ad propriam utilitatem. q. 2.

Creditorem missum in possessionem ex primo decreto, teneri stare colono. q. 3.

Sterilitas quando dicatur contingere ad effectum remittendi pensionem. q. 4.

Inquilino alicuius domus remittendam esse pensionem propter pestem. q. 5.

An ob aliam causam, quam pestem, liceat inquilino absque pensionis solutione à contractu discedere. ibidem ad fi.

QVÆSTIO I.

Quæro, an vxor soluto matrimonio teneatur stare locationi factæ per maritum? Resp. q. sic. Ita tenet Bal. in l. si filius. §. si vir. ff. so. ma. & in l. 1. C. de iure fisci. lib. 10. I. iubemus nulli. C. de sacro. eccl. Eandem sententiam firmat Ang. de Peru. l. emptorem. C. locati. nu. 2. sicut enim tutor cum locauit rem pupilli, pupillus finita tutela tenetur stare colono. Ita eodem modo vxor, cum maritus res dotales locauit, vt legitimus administrator rerum, & vxoris, hanc opinionem tenet etiam Io. de imo. in c. fi. n. 9. ne prælati vices suas. Contrariam tñ partem tenet Bar. d. §. si vir. nu. 1. vbi dicit mulierem non teneri præciæ sed e iustitiæ tantum, vt quia tenetur de cautione,

quàm præstat marito vel eius hæredi, quod facere tenetur, vt delictet de indemnitate, ne ipse damnus sentiat, ex iis, quæ constante matrimonio vt legitimus administrator gessit. Colono tamen non datur exceptio, vel retentio. Eandem opinionem tenet Iac. de Aret. d. §. si vir. Sal. l. qui fundum. nu. 1. ff. locati. & in d. l. emptorem. ibi. Cy. & Alb. nu. 1. Idem firmat Imo. d. §. si vir. nu. 7. & Cuma. Paul. de Cast. Roma. n. 5. Et hanc opinionem dicit esse communem Apostillat. in consuet. Paris. §. 3. o. q. 22. nu. 90. Did. à Couar. libr. 2. vari. resolu. c. 15. nu. 5. & tenet Io. Campel. in trac. de dot. q. 23. Steph. Auffre. in de cif. Tholof. 4. 20. dicit tamen Alex. d. §. si vir. primam opinionem, posse intelligi, vt loquatur de locatione ad modicum tempus ad quam cum bona fide facta sit, mulier præciæ tenetur. Et eum sequitur idem Apost. d. q. 22. nu. 92.

QVÆSTIO II.

Quæro, An successor prælati, vel rectoris ecclesiæ, teneatur stare locationi per prelatum factæ nomine proprio, & ad propriam utilitatem? Resp. Communiter ea approbata est sententia, locationem finiri morte locantis, ita tenet gl. quam communiter ibi approbatam testatur abb. c. querelam. verb. terminum in fi. ne prælat. vices suas. Hanc opinionem quoque tenet Ang. d. l. emptorem. nu. 3. Paul. de Cast. conf. 2. nu. 3. lib. j. Roma. d. §. si vir. nu. 22. & in conf. 160. vol. 3. Eandem firmat Rota deci. 232. in nouis. Anch. in conf. 16. Socy. conf. 32. nu. 6. vol. 1. & in conf. 34. nu. 4. vbi dicit hanc esse communem opinionem. vol. 3.

QVÆSTIO III.

Quæro, An creditor missus in possessionem ex primo decreto, teneatur stare colono? Resp. q. sic. Ita firmat Bar. & communiter doct. in l. diuortio. & l. filiofamilias. §. si vir. ff. so. ma. Et eam dicit communem Iac. d. l. diuortio. nu. 34.

Vtroque iure cautum est, colonis pensionem locationis remittendam esse propter sterilitatem absque culpa ipsorum contingentem, c. propter sterilitatem. de locat. l. licet. C. eod.

QVÆSTIO IIII.

Sed dubium est quando dicatur talis sterilitas contingere, vt remissio pensionis fieri debeat? Resp. doct. in hac questione varij varia locuti sunt. Quidam enim existimant id iudicandum iuxta vulgi opinionem, quam sententiam tenet gl. d. l. licet. vbi Sal. asserit eam esse communem. Et firmat Bar. in l. si vno. ff. locat. Alex. conf. 3. lib. 1. & conf. 107. lib. 3. nu. 18. Alij verò censuerunt id iudicis relinquendum esse arbitrio, cuius sententiæ authores sunt Bal. l. 1. C. si aduer. ven. pig. Barb. d. ca. propter sterilitatem. Quod arbitrium tamen iudicis ex vulg. opinione, aliisque opi. à doct. nostris traditis iustificari & instrui oportet, nisi enim iudici conuiderit de damno, quod passus est colonus, commode arbitrari non poterit.

Alij verò existimant, sterilitatem contingere, vt facienda sit remissio pro rata, eo casu, quando colonus non collegit tantum fructuum, qui deductis expensis valeant dimidiarum pensionis partem, itaque requiritur deceptionem ultra dimidiam, habita ratione pensionis conuentæ, ipsius temporis, & fundi sterilitate. Huius sententiæ authores sunt Io. And. Pan. nu. 12. & alij, d. c. propter. Ant. de Bu. ibid. Alex. conf. 307. nu. 18. volum. 3. conf. 112. conf. 3. volum. 1. Eandem firmat Bar. d. l. licet. Paul. de Cast. l. ex conducto. §. si vis. ff. locat. Ripa. in trac. de peste. part. 2. num. 25. Et eam dicit esse communem Arc. conf. 52. col. 2. Lud. Gozad. conf. 74. col. 1. Idem censuerunt esse, quando colonus non collegit dimidiam partem fructuum, qui ex fundo conducto colligi solent. gl. l. si vno. in pr. ff. locati. Bald. d. l. licet. Ant. de Bu. & imol. nu. 15. d. c. propter. Alex. d. conf. 3. & d. conf. 107. nu. 15. Paris. d. conf. 38. quam etiam communiter probatam esse sententiam firmat Ruinus conf. 81. & consil. 87. lib. 1. Et hæc doctrinæ veræ & tutissimæ sunt, reiectis his, quæ tradit Bar. l. si merces. §. vis maior. ff. locati.

QVÆSTIO V.

Quæro, Nunquid inquilino alicuius domus sit facienda remissio pensionis propter pestem, aut similem causam, cuius ratione vt non potuit domo conducta? Resp. Recepta & communis est doct. sententia, q. inquilinus possit domum conductam dimittere propter pestem, soluta pensione ad eum vsq; diem, quo abierit, nec teneatur pro eo tempore, quo non potuit propter pestem domum inhabitare. Ita tenet Calde. consil. 5. ti. loca. Fulg. l. si in lege. §. si domus. ff. loca. & l. cum in plur. res. eo. tit. Baptist. de S. Suer. l. diem functo. q. 40. Et ibi cur. iun. ff. de offi. assef. Eandem sententiam firmat Socyn. consil. 44. volu. 1. Hipp. sing. 615. Ferro. in consue. Burdega. tit. 8. §. 3. Et eam dicit esse communem Ripa, de peste. 2. part. n. 8. Extra vero hanc causam non licet inquilino absque pensionis solutione

tionem à contractu discedere. Barb. d. c. propter. Ro. conf. 432. Rip. d. z. par. n. 18. Licet Pan. d. c. propter. n. 8. contrarium sentiat, & Fulg. d. l. cum plures. & Hipp. sing. 615. Michael Graff.

Locator tenetur ad factum, & sic ad patientiam, & pati conductorem vt frui re conducta, & eam præstare vt fruatur, l. si quis domum vbi Bar. l. ex conducto in prin. ff. loc. not. Ofasc. decif. 51. nu. 8. nu. 9. vbi q. locator agens ad mercedem tenet probare se patientiam præstitisse ad quam tenebatur, & ibi ponitur casus de eo qui vendidit seu locauit oblationes, seu, vt vocant, quæstas sub certa mercede: an ei spectet onus probandi patientiam fuisse præstitam percipiendū tales obuentiones. an verò conductori: & post plura concludit, auctori competere probationem, & sic locatori & non reo. vt in d. decif. nu. 9. & seq. quia eo in casu locator petebat condemnari conductorem ad solutionem mercedis, qua in materia, vide plura. notab. in prac. d. decif. num. 12. vbi q. locator in libello patientiam sui partem præstitam necessario inferere debet.

Locupletari cum aliena iactura nemo debet: imò hoc lex abhorret. vt vult pulchrè. Barb. conf. 16. col. 2. vol. 2. P. Ando.

Locupletior an præsumatur quis factus ex re quæ ad eum peruenit, vide notab. per cur. conf. 71. col. 4. Et quando quis dicatur factus locupletior: Angel. Aret. in l. de author. tut. in prin. idem.

Loco ab alio diserte expresso, qui vxorem non abductū in ipso matrimonio contractu pacificatur, proculdubio obligabitur, commune ait Pan. in c. 1. qui matrim. accus. poss. et si nec is, nec quibus alius generaliter, qui se vno in loco habitaturū promittit, in illo semper habitare cogatur, sed ad quod stipulantis interest, adstringatur. commune dicit did. à Coua. in tra. de spon. 2. part. c. 7. nu. 5. E. Suarez.

Locus publicè notorius in criminalibus non est designandus per confines, & procedit accusatio, denuntiatio, querela & inquisitio. Clar. q. 12. vers. sed pone. Bonacoff.

Locus semper in omnibus instrumentis, sicut & tempus poni debet. Ita refert Alber. in l. lecta. n. 11. vers. 2. addens ita communiter probari per doc. ff. si cert. pet. idem Alber. in l. libero rum. n. 2. 3. 4. ff. de accu. Bar. in d. l. lecta. n. 34. iac. n. 3. in fi. Bart. in l. de pupillo. §. qui nunciat. ff. de no. ope. nun. Ang. de Vbal. conf. 220. n. j. ibi, nec locum continet. Hanc quoque veram & cõem opi. esse scribit Nic. Boer. in suis dec. 33. n. 27. in fi. eam que adeo generalem esse, vt etiam non valeret consuetudo, q. instrumentum fiat sine insertione loci, ex sententia Cornetj & aliorum voluit Rol. à Valle in conf. 38. n. 8. in 1. tom. conf. kirchouius.

Locus si statuto cauetur q. inquisitio debeat fieri in loco delicti, qualiter intelligatur. Alb. in 2. par. stat. q. 15. P. And. Locus non facit homine, sed homo locum. Card. in clem. dudum. vers. super cathedram in 1. not. de sepult. idem.

Locus quando attendi debent? & quid de loco contractus? Quid de loco iudicij? & dic, vt per Petr. Iac. in sua prac. tit. de generatione. pag. 88. & seq. & quo ad contractum, licet consi deremus locum in quem effectus ipsius contractus dirigitur: non tamen sic, vbi est facta scriptura, l. contraxisse. ff. de act. & ob. Quid in vlt. voluntate? & Dic, considera esse locum in quo factum est testamentum, teste Bar. in l. titius. §. Roma. ff. de excus. tut. & qui contractus secundum consuetudinem & statutum loci ipsius contractus interpretari debet, l. quod si nolit. §. quia assidua. ff. de ad. l. edic. l. fi. C. de fideiuf. l. domini prædiorum. C. de agric. & sensu. lib. 11. Alex. conf. 37. col. 2. n. 9. lib. 2. Quid de loco solutionis qui ponitur in instrumentis, vide per pract. Pap. for. lib. hypoth. vers. ac restituere. Quibus adde, q. ea solemnitates iudiciorum seruandus est locus iudicij, ea verò deciforia seruanda sunt statuta loci contractus, iux. tradita per cur. in l. exigere decem. nu. 5. ff. de iud. pro quo vide quæ scribit Iaf. in l. more. col. 5. n. 29. ff. de iur. om. iud. Alex. conf. 163. lib. 6. Rol. conf. 48. nu. 14. conf. 100. nu. 8. lib. 2. Myntig. cent. 4. obser. 82. Quid in successione intestati? & Dic, q. in ea attenditur locus bonorum sine distinctione, an statutum sit personale, an reale, secundum communem per Anch. in rep. ca. 1. 12. q. prin. ver. sed circa personas & ver. seq. extra de consti. Tiraq. de iure primig. q. 46. nu. 2.

Locumtenens principis potest omnia quæ princeps Iaf. in l. conuentionum in 2. col. ff. de pac. P. Andora.

Locumtenens non potest locumtenentem constituere. Bal. in l. 1. §. à præfecto. ff. de leg. 3. & ita vult. d. Iac. de S. Georg. in trac. feu. in ver. vicarius in fi.

Facium no, per Fel. in c. G. perpetuus. extra de fi. inst. vbi dicit, quòd vicarius non potest dare vicarium. & ita vult Card. in clem. 1. in 19. q. de officio. vica.

Limita nisi haberet potestatem ita faciendi. Phi. in c. 1. de

officio vica. in 6. Istud tamen videtur limitari, nisi locumtenens constitueret sciente ordinario. per no. per Alex. in 5. vol. conf. 84. idem. Item potest per viam delega. vices suas alteri committere. Bal. in l. aliquando. de of. procon. & leg.

Locumtenens seu verius substitutus, debet esse eiusdè condi. cuius est ille, pro quo seruit. Bar. in l. 1. C. de præpo. agen. in rebus. lib. 12. Iaf. in l. si eadem, ff. de offic. asse. Alex. in l. stipulationes. de verb. obl.

Nec potest esse locumtenens ille qui à prin. eligi non potuisset. Paul. de Cast. in l. parabolam. C. de epi. & cler. Phi. in c. sta. §. in nullo. in 1. col. de rescrip. in 6. Alex. in l. 1. §. hæc ac. ff. si quis testamento. & c.

Locumtenens abueniente. eo. pro quo est non amittit iurisdictionem. Si ille venerat pro modico & statim recessurus Alex. in l. 1. in 19. col. ff. de of. eius. cui & c. quod no. & vide de cium. in c. quoniam abbas. in 2. col. de of. deleg. & phi. in ca. si delegatus. in 1. col. de of. deleg. in 6.

Fac. quod vult Ang. conf. 270. vers. sic nec dicitur. Et quod vult Ang. Arc. in §. 1. vers. quid si furiosus. insti. de pup. substi. Locumtenens non est tantum honorandus quantum principis. Alex. in l. sed si hac. §. semper. ff. de in ius voc.

Vide tamen decium. in c. sine in pr. de of. deleg. & phi. in c. grandi. in 5. no. de sup. neg. præla. in 6. lud. sing. 362. dicit quòd debet habere eandem sessionem.

Si quis gessit se pro locumtenente sciente & patiente superior. videtur tacite superior mandasse quòd se gereret pro locumtenente. Alex. in 2. vol. conf. 1. in fi. & in 2. vol. conf. 157. in 2. colum.

Adde fel. in c. ex parte decani. in fi. 2. col. de rescrip. & in c. j. in 7. col. vt lite non contest. idem.

Commissio facta episcopo. non extenditur ad eius locumtenentem. Alex. in l. qui liberis. §. hæc verba. in vlti. col. vers. vnum incidenter. ff. de vul. & pup.

Vide tamen latius per decium. in c. quoniam abbas. in 9. col. de of. deleg.

Locumtenens excommunicati. non potest exercere iurisdictionem. lud. sing. 626. phi. in c. 1. de of. vica. in 6.

Officia solemnia. non possunt per alios explicari, nisi in casum necessitatis. Alex. in l. nemo. ff. de duo. re.

Locumtenens seu substitutus. intelligitur substitutus periculo substituentis. Ludo. Rom. conf. 338.

Et multa in materia substituti seu locumtenentis. vide per Ang. in §. 1. insti. dev. suff. Et insti. de excep. in rub. in 3. col.

Locumtenens. non potest extra territorium exercere iurisdictionem voluntariam. l. omnes proconsoles. & ibi Bal. de officio. procon. & leg. idem.

Longobardi quam res dicantur. vide Alex. in l. pro harede §. si pulchri. ff. de acq. hæred. Bal. in auth. dos data. de don. ante nup. P. Andora.

Longum tempus quod dicatur. Vide gl. & doct. in l. de quibus ff. de ll. gl. in l. filius. C. de peti. hæred. Alex. in 4. vol. consil. 17. fel. late in c. sic. in 14. & 15. col. de re iud. in ca. plerunq; de rescrip. in c. albericus. in fi. de testi. & in c. illud. in 3. col. de præsump. Alex. in l. si finita §. si de vectigalibus. in 2. col. de dam. infec. & in l. si de eo. §. 1. de acq. poss. P. Andora.

PRO. longissimum vitæ hominum tempus est centum annorum. eccl. 18. in l. fi. C. de sacro. eccl. l. si vsus fructus. ff. de vsu fruct. leg. Bellon.

Loquens. In generali sermone. non venit persona loquentis. auth. si quando. C. de non nu. pec. l. in quisi. & ibi gl. C. de solu. P. Andora.

Loquacitas suum coinquinat auctore. speculat. in titul. de aduo. §. 1. vers. item quòd est nimium.

Iudex potest priuare auditorio procurator. loquacem & verbosum. Iaf. in l. 1. in 2. col. ff. de officio assef.

Nec potest appellari. Iaf. in l. 1. §. sed & si ff. de oper. no. nun. loqui quis dicitur. voce scriptis. vel nuntio. Phi. in c. vbi periculum in 10. no. de elec. in 6. idem.

In qualibet materia etiam poenali, & tam odiosa, vel stricti iuris, quam fauorabili, cõmunis loquendi vsus est attendendus, vt doct. communiter voluere, præsertim Bart. & Alex. in rub. de no. oper. nun. & aliis in locis ibi per ipsum Alex. adductis, hancque sententiam communem esse refert Zacha. in ap. post. ad abb. in c. nonnulli. de rescrip. Quæ tamen non procederet, si statuto caneretur, q. verba statuti propriè sint intelligenda, tunc enim communis hic loquendi vsus non attendere tur, vt tenet Bar. in l. labeo. ff. de suppell. leg. F. Turzan.

lucrari dicimur, cum quasi debitum allequimur. commune pronunciant Areti. in l. Titia. n. 3. ff. de verb. obl. Pala. Ruu. Com. opin. Tom. ij. c. in relect

in relect. c. per vestras. §. 2. r. nu. 5. de don. inter vir. & vxor. E. S.
 Lucrum delatum filio propter transitum patris vel matris ad secunda vota, non imputatur ei in legitimam, sed vtrunq; diuerso iure sequitur, est vera, & in iudicando amplectenda opi. sec. dec. conf. 2. 4. 6. vers. vltius tamen vol. 2. M. Charian.
 Lucrum quod maritus acquirit per statutum post mortem mulieris, dicitur aduentitium ex causa lucratiua. Hiero. Cagn. in l. in eo. ff. de reg. iur. communem dicit. B. Villal.
 Lucrum, quod alicui aufertur contemplatione alicuius, debet ei applicari, cuius contemplatione aufertur. curt. iun. con. sil. 9. 1. nu. 6. communem dicit.
 Fallit vbi poena apposita esset ex dispositione hominis: quia non acquiritur illi cuius contemplatione acquisita est, sed venientibus ab intestato. Io. Nic. in l. generaliter. nu. 4. 8. de secund. nup. C. communem dicit. idem.
 PRO. lucrum intelligitur deducto damno, & damnum lucro, deducto, l. Mutius. ff. pro foc. Bellon.
 Lucrum dotis quod maritus facit ex forma statuti ob mortem vxoris dicitur ex causa lucratiua, quia quamuis titulus dotis onerosus ducatur, cum pro oneribus matrimonij dos datur, lucrum tamen tale inspecta causa proxima dicitur ex causa lucratiua, & aduentitium potius quam profectitium. dec. l. in eo. nu. 5. & 6. ff. de re. iur. & in l. 1. nu. 17. C. de sec. nup. & in conf. 260. Et hanc sententiam Bal. Nouell. in tract. de dote. in 6. par. priuile. 37. nu. 4. in 6. vol. tract. doct. communiorum appella. Licet dec. in conf. 67. contrariam sententiam consulendo secutus fuerit. Sed ibi cum contra communem consuluisse meminit Cagn. in d. l. in eo. nu. 5. Kirchouius.
 Lucrum cessans mercatoribus tantum debetur, iuxta communem per Burf. conf. 72. nu. 8. lib. 1. cuius rei practicam docet idem conf. 68. n. 1. 2. 9. 3. eod. lib. vbi est locus proprius in materia.
 Lucrum omne acquisitum vxori ex forma statuti per mortem primi viri referatur quoad proprietatem filiis primi matrimonij si transit ad secunda vota, secundum communem per Burf. conf. 12. nu. 6. lib. 1.
 Lucrum alicui alicuius contemplatione ablatam, illi eidem adscribitur, cuius ratione aufertur, comune inquit curt. iun. conf. 93. nu. 6. Villal. in sua collecta. E. Suarez.
 Lucrum aliquod depacifici creditor. cui pecunia soluenda, vel res aliqua restituenda est, non ante potest, quam mora a debitore commissa iam fuerit, quamuis & ipse negociari conseruetur, & eo loci, vbi debitum contrahitur, verò similiter idem lucrifactorus esse, commune doctorum enunciatur affirmant Aret. conf. 52. viso themate, & conf. 157. visis diligenter. ad fi. Aym. Crauet. conf. 87. incipit Sempronius. Turz. opinio. 155. Quamquam non iniuria aliud moliantur Paul. Cast. Julianus. §. ex vendito. ff. de acti. empt. deci. conf. 3. & 111. & in c. cum venerabilis. nu. 14. ad finem. de excep. Corn. Alex. Alciat. Cagn. & Moder. quos refert, & meritissimo probat Did. à Coua. lib. 3. refol. c. 4. nu. 5. idem.
 Lucrum cessans is demum petere potest, qui negociari ad soluet. cõe scribitur Soc. conf. 156. li. j. dec. conf. 3. Rebus. in l. vna. n. 601. C. de sent. quæ pro eo quod interest, quamuis aliud lōgè diterfum solida iuris ratio dicitur, constituat, ac præcipiat ex l. si sterilis. §. cum per venditorem. ff. de act. emp. vt non de nihilo titubauerit dec. d. conf. & estuet idem dec. in c. cum venerabilis. nu. 14. de excep. atque aliter omnino in emptore oculatus censuerit. Andr. Alc. in d. l. vnica. nu. 79. & n. 80. C. de sent. quæ pro eo quod interest, verum ea de re copiosius alibi. intellige tamen ac perpetuo menti inculpe, vt huiusmodi lucrum peti possit, non solum satis esse eum, qui illud possit, negociari consueuisse, sed & necessariò probandum esse tantundem verosimiliter lucrari aliquoquin potuisse, quantundem peti. Commune asserunt Iaf. in l. 3. §. vl. ff. de eo quod certo loco. latè Did. à Coua. lib. 3. variarum. ca. 4. nu. 2. vers. 1. deducitur, & qui copiosius praxim tradit. Atque id duntaxat ad primum lucrum, quod aliàs creditor facere potuisset, non & ad alia deinceps quæ consequi probabiliter posset, humaniter cum multis constringit Straccha de contract. merca. 5. par. n. 3. & seq. quamuis Cagn. non semel aliud verius esse, & nec vno anno lucro huiusce generis petitionem circumscribi a seueranter contendat. idem.
 Lucrum nuptiale, quod maritus vel statuto, vel consuetudine ex demortuae vxoris bonis consequitur non idcirco amittet quia ad secundas nuptias transferit, quamuis illud eiusdem matrimonij liberis feruare teneatur. commune aiunt Rip. in l. fœmine. n. 55. q. 2. & n. 63. q. 2. 3. C. de secun. nup. Io. à Garron. in auth. ex testamento. nu. 83. illo tit. Nic. Arel. in l. generaliter. nu. 47. cum seq. C. illo eod. tit. largè doctor meus Arius

Pinel. ad l. 5. num. 2. C. de bon. ma. alia ad hoc lucrum spectantia videto inferius ver. Maritus. idem.
 Lucrum quod quis ex reprobo ludo nactus est, restituere tenetur sec. gl. in l. ff. de aleat. quæ communiter tenetur, vt refert Bened. Capr. reg. 86. nu. 53.
 Lucrum omne acquisitum vx. ex forma statuti per mortem primi viri: referatur quo ad proprietatem filiis primi viri si transit ad secunda vota, secundum communem per Burf. conf. sil. 12. nu. 6. lib. 1.
 Lucrum marito delatum simpliciter per statutum, interpretationem tamen recipit ad l. hac edictali C. de sec. nupt. vt non conseruatur verè maritus nisi quantum habet vnus ex filiis primi matrimonij, secus verò si bona deferantur marito etià existenti filiis primi matrimonij, secundum communem per Burf. conf. 12. nu. 3. lib. 1.
 Lucrum acquisitū vx. ex forma statuti quando etiam referatur filiis primi matrimonij quo ad proprietatem vel neidic vt per Burf. conf. 12. nu. 50. lib. 1. vbi de communi.
 Lucrum cessans debetur per emptorem venditori, secundū magis communem per Burf. conf. 68. nu. 46. lib. 1. quo in conf. totam lucri cellam materiam tractat.
 Lucrum satis dicitur lucrari, qui adimpleuit voluntatē suā, l. pen. & ibi no. ff. de cond. ob causam. Barb. in 1. vol. conf. 11. in 15. col. Iaf. in d. l. pen. in fi. Alex. in 2. vol. conf. 55. in fi.
 Et e contra, dicitur perdere, quod fit contra voluntatem, l. haftenus §. ff. de vsufr. Iaf. in d. l. pen. in fi. Paul. de Castr. in 2. vol. conf. 183. in 2. col. P. Andora.
 Lucrum perdens dicitur sentire incommodum, licet damnum non patiat. tex. cum gl. in l. 3. §. fi. in ver. incommodatibus. ff. de alic. iud. mu. causa fac. Alex. in l. 2. in 6. col. post Bar. ibi. ff. so. ma. De quo vide Iaf. in l. reprehenden. in fi. C. de insti. & substi. & in l. fi. in 5. col. C. de codicil. & in l. 3. §. nerua. ff. de acq. poss. in l. non amplius §. 1. ff. de leg. 1. & in l. quominus in 9. col. ff. de flumi.
 Lucrum perdens dicitur suam facere deteriorē conditionē, probatur in l. non amplius præal. Ale. d. l. 2. col. 6. fol. ma. Iaf. d. l. non amplius §. 1. & in l. si ita stip. ff. de verb. obl.
 Et quod perdens lucrum iam quæsitum, dicitur pati damnum, tenet Alex. in 5. vol. conf. 69. in 3. col. & in conf. 164. & in l. si is cui. ff. de fur.
 Lucratius titulus quis dicitur, vide remissiones, per Iaf. in §. item si quis. in 4. col. insti. de actio.
 Lucrum illud dicitur quod est absque onere cris alieni. Alex. in 2. vol. conf. 12. in 2. col. fac. quod vult imo. in conf. 62. in princip.
 Lucri app. non veniunt parua munera. Phi. in c. sta. §. in super de rescrip. in 6. idem.
 De lucro hereditatis perdendo in sua persona transiens, radicato, videtur tractare de damno vitando, non de lucro captando, vt est gl. communiter recepta in verb. per integrum restitutionem in l. 1. §. cum quis propter. ff. de itine. acti. q. priuat. cum concordantibus vt per Alex. in conf. 164. præsuppono 1. lib. 5. Soc. iun. in conf. 50. nu. 29. vol. 4. E. Muscul.
 Ludenti mutans, non potest repetere, per tex. d. l. ad aleam vsus. Sed quicquid de iure fit, contrarium seruat in practica, vt testatur August. ad Ang. de verb. Mititore. nu. 15. & q. talis consuetudo valeat, communem dicit Did. in repe. c. peccatum. & est obseruanda non solum inter laicos, sed etiam inter clericos, vt magis communiter receptum esse dicit Did. ibidem Cla. lib. 5. sent. §. ludus. vers. item mutans. P. Fichard.
 Ludenti quicquid ad ludendum mutuo datur, etsi de iure repeti nequeat, de consuetudine contra ius valitura condici ac repeti potest. commune affirmant idem etiam inter clericos processurum asserentes Did. à Coua. in repe. c. peccatum. & qui eum laudat I. Clar. in prac. §. ludus. ver. pen. Quod tamen intel liges verum fore, nisi si is, qui mutuo id ludenti dedit, vel ludentium aliàs receptor sit, vel vna ludat. commune testificatur Caccia. de ludo. q. 8. in pr. & n. 33. Gram. deci. 40. n. 3. E. S.
 Ludentibus mutuam factam à tertio, seu extraneo non ludente, nec eos receptante in domo sua repetere potest, & sibi conceditur actio mutui, sec. gl. & Iac. But. in l. fin. ff. de aleator. Io. de imo. abb. & omnes, in c. clerici. de vita, & hone. cleric. & ista est communis opinio, secundum Moder. ibi, quam sequitur, etiam & citat Paris de Puteo, in tract. de ludo, nu. 18. Caccia lup. in eodemmet tract. de ludo. q. 8. nu. 33. & Stephanus Costè, in d. tract. de ludo in 6. artic. prin. n. 1. & seq. si verò mutans pecuniam, ludum vel ludentes ipsos receptabat in domo sua, tunc quippè mutuam hoc repetere non posset, secundum Io. An. Im. abb. & ceteros canonistas, in d. c. clerici, & opinionem istorum profitetur esse communem Caccia lupus, in d. tract.

in d. trac. de ludo. q. 8. nu. 3. item quando mutuam fieret ludenti à collufore, eo casu quoque ex eo agi non posset, secundum gl. in l. si quis cum sciret. ff. pro emp. & in l. quod si maior. §. pen. ff. de minor. imo. abb. & alios, in d. c. clerici, & Legistas, in d. l. ff. de aleator. & opinionem hanc dicit approbari communiter à doc. vtriusque censuræ Caccia lupus, in d. q. 8. in pr. & sequitur Gram. dec. 40. nu. 3. & seq. F. Viuius lib. 2. opi. 165.
 Ludere ad schachos clericis licitum est. comm. dicit abb. in c. clerici. secundo, de vita & honesta. clerico. nu. 4. Aug. ad Angel. de malef. in ver. Metitor de mali. dadi. num. 3. Clar. d. §. ludus. P. Fichard.
 Ludenti mutans, modò nec collufor nec ludus illicitus sit, quia non statim consumpturo mutuat, sed ei qui ludendo poterat vincere, habet repetitionem, secundum communem opinionem Azonis in summa ti. de religio. & sumptib. fun. Bar. in l. si quis cum sciret, ff. pro emp. D. Floria. in l. 1. c. eodem tit. gl. in l. si §. ff. de aleat. & ita pract. procedere, iuxta id quod not. in l. 1. C. qui pro sua iurisdictione. & verius esse refert Bened. Capr. reg. 86. n. 64. Collufori enim ob præsumptam fraudem in odium denegatur repetitio seu actio, gl. in l. quod si minor. §. penult. ff. de minoribus, & gl. l. si quis cum sciret. ff. pro emp. & ibidem Bart. argumento l. 2. ff. quarum rerum actio. non detur, gl. in l. 1. ff. de aleat. l. pen. C. eo. tit. & istud voluerit D. Floria. Inn. D. Nicol. in c. cleric. 2. de vita & honesta. cleric. & communiter teneri testatur ibid. Bened. Capr. nu. 72.
 PRO. ludus noxius in culpa est. l. nam ludus. ff. ad l. Aquiliam. idem.
 PRO. ludus perniciosus, impunitus esse non debet. l. inter omnes §. ff. de furtis. idem.
 PRO. ludus scacorum est permissus, cum in ingenio potius naturali, quam sorte consistat, not. gl. in auth. interdicimus. C. de episc. & cleric. idem.
 PRO. ludos eos appellare non debemus, ex quibus crimina oriuntur, in proemio sforum §. fi. idem.
 Ludus regulariter est de iure prohibitus, per tex. l. alearum vsus. C. de religiosis & sumpt. fun. comm. dicit Maluet. de ludo taxillorum. nu. 4. vt illum refert pract. Conrad. nu. 1. in fi. & in facti contingentia consuluit Corn. conf. 101. lib. 2. Et hæc conclusio non solum locum habet in illis ludis, in quibus sola fors versatur, sed etiam in his, in quibus est mixtura ingenij & fortis vt taxillorum, tabularum & chartarum hi enim omnes sunt prohibiti, vt attestatur imol. in c. clerici. secundo, nu. 16. de vita & honesta. cleric. Vbi verò solummodò versatur, ingenium, talis ludus est permissus, vt ludus scachorum vt doc. dicere attestatur Rosel. de rosel. inter conf. cri. diuer. conf. 46. nu. 5. lib. 5. Atramen etiam in illis ludis permissis non licet ludere vltra vnum aureum, per tex. d. l. alearum vsus. sunt tamē qui putent dispositioni d. l. alearum, per consuetudinem derogatum esse, quos refert Aug. ad Ang. de malef. in verbo. Metitor de mali. dadi. nu. 4. Clar. d. libro 5. §. ludus. in prin. & vers. seq. P. Fichard.
 Ludus omnis generaliter iure interdictus censetur, commune effert Maluet. de ludo taxill. quem laudat pract. Conrad. nu. 1. in fi. Quod intelliges siue ludus is, à fortuna totus pendat, siue in eo multum ingenij vis, multum experientia versetur, ac pollcat: quemadmodum in taxillorum, cubularum, chartarum, ac similitum ludis exploratum est, vt verum ac receptum testantur imol. in c. clerici. 2. n. 16. de vita & honesta. cler. I. Clar. in pract. §. ludus. At ludus, qui solo ingenij acumine regitur, vt latruncularius, etiam clericis licitus, inculpatuque est, vt communiter receptum scribunt abb. in d. c. clerici. nu. 4. Bertach. de episcopo. in 1. part. causæ fi. q. 7. I. Clar. vbi s. non tamen vltra vnum aureum eo etiam ludo quis periclitari poterit, iuxta ius receptum à consuetudine abolitum vt testatur idem Iulius eodem loci. mihi tamen vel minimè omnium is latruncularium ludus permittendus videtur, cum in illo plus temporis, maiori animi anxietate ponatur, quod & alicubi Robertus de re milit. obseruat. E. Suarez.
 Ludum inter alia crimina ac delicta connumerat, tex. in §. illud vero in proemio digestorum, & Grammat. deci. 1. n. 1. me. 6. & qui ludi hodie liciti, permissi q; sint legibus secularibus, & itidem qui prohibiti reperiantur, & quibus poenis ludentes puniantur, constat in l. 1. ff. de alea vsu. & aleat. & in auth. alearum vsus. C. de relig. & sumpt. fune. & in c. inter dilectos. de excessi. prælat. ibi gl. & abb. nu. 8. & ipsemet, in c. clerici. il secundo, de vita, & honesta. cleric. & ponit omnes fere ludos apertissime tam licitos quam prohibitos ac eorum poenas, Marc. Ant. Blanc. in pract. cri. rub. seu tit. ludo etiam committitur homicidium, nu. 1. cum aliis seq. in regno verò Nea-

polit. ludentes continuo ad taxillos, & ad aleas, inter personas infames habentur, & à testimonio repelluntur, & ad aliquod officium publicum minimè admittuntur, vt in constitutione mores dissolute viuientium, vbi And. de Iser. dicit, q. doctores ludentes ad dados sunt infames quæ constitutio maximè fuit condita ob aduocatos & doctores, qui propterea ab eorum officiis amouentur, nam turpis vita agitur propter ludum, secundum Hoff. in tit. ce. excel. prælat. imò in regno ipso officiales, & iudices omnes, vt primum eorum officium assumunt in locis destinatis emittunt banna, ac proclama, vt ludere nullus audeat ad taxillos, seu ad alium ludum sub determinata poena, cum hoc in republica christiana sit maxima pernicietas, & tunc vigore dictæ admonitionis publice factæ, eadem poena puniuntur insipientes ludere, seu commorantes cum ludentibus, sicuti ludentes ipsi, vt voluit Bal. per illum tex. in auth. interdicimus, in prin. C. de episc. & cler. quem sequitur Bertach. in suo reperto. in ver. iurans & licet Marf. sin. 632. sepius in ciuitate nostra. non ausus fuerit hoc firmare nihilominus ipse opinionem Bal. tanquam verissimam amplector, & in regno efficiuntur infames, non solum ludentes sed tenentes etiam aleas, & taxillos, & aliis accomodantes ludendum, vt habeatur in d. constitutione mores dissolute viuientium. Sed hominibus descendendo in præsentiarum ad vtiliora, frequentioraque in practica, & pono hic, q. quæ sita ex ludo in foro poli. & conscientia necessariò non sunt restituenda ante iudicis condemnationem, secundum Th. de Aquino, in 2. 2. q. 32. articulo 7. ad secundo, & ibi Caietanus Io. maior. in 4. sententiarum dist. 15. q. 14. & Palludanus ibi. q. 3. artic. 5. gl. in pragmat. sanct. tit. de spectaculis, in vers. ludibria, & Adria. in 4. sententia tract. & in c. quia in superioribus, de resti. & lo. Medina de restitu. q. 21. & Canonistæ admittunt hoc omnes communiter in c. pen. de vita, & honestate clericorum, & sic opinio ista approbatur communiter à Theologis, & canonistis, imò consuetudine quamuis ludus licitus fieri nequeat propter blasphemias, fraudes, & tot mala, & inconuenientia, quæ ex eo oriuntur, tamen consuetudo ipsa excusare potest victores ad restituendum bona ludo quæ sita & per consequens vt non teneantur ad restitutionem faciendam prædictorum, nec ad soluendum Th. de aqui. in d. art. 7. Card. & imol. in c. clerici. de vita, & honesta. cler. Caccia lupus, in trac. de ludo quæ sita. 17. & Paridem de Puteo. in tracta. de ludo. nu. 33. & 49. & Soci. iun. conf. 68. nu. 103. volu. 3. quorum opinionem meminit esse communem Barb. conf. 65. illud in medium, li. 4. Adrian. d. c. quia in superioribus, & Roccus curt. in c. fi. de consuet. in 1. sectio. in tit. sub rub. incip. & istanc doctrina, n. 15. & seq. & hæc cautè intelligi debent, vt victores non teneantur quæ sita ex ludo in animæ iudicio restituere, vbi in eo cessarent omnino dolus, & fraus quod fatetur Th. de Aqu. & omnes præal legati doct. vnde non cessante fraude, sed potius interueniente, & concurrente in ludo eo casu quippe in foro animæ absque iudicis condemnatione debet fieri restitutio omnium lucratorum mediante dicta fraude, secundum præcitos omnes doct. vno ore, & ista est communis opinio, teste Paris. de Pur. in d. tract. de ludo, nu. 27. ceterum ob temporis iacturam frustrâ factam, & ob peccatum mortale commissum in ludo ipso, & alia inconuenientia ex eo exorta, admonco victores omnes, vt secundum ludo quæ sitam pauperibus erogare debeant, nam secundum communem opinionem omnium doct. cita tam per Roccum curt. in d. c. fi. anima turius foret pecuniam ipsam largiri inter pauperes, & hoc suadet quoque pro animæ salute exequendum fore imo. in d. c. clerici, Stephanus Costè, in tract. de ludo, in 4. artic. principali, nu. 5. sed omnia præmissa interpretantur non procedere vbi quis ob simiam lucri cupiditatem adduxerit, seu attraxerit vehementibus preelibus & opprobriis Sempronium eo inuito, ac penitus renitente ad ludum, tunc in foro conscientia iste quæ sita ex ludo tenetur restituere, secundum S. Th. de Aqu. in 2. 2. q. 32. arti. 8. quem omnes communiter sequuntur, & præsertim Caietanus, in d. art. 7. canonistæ frequentissimo omnium consensu, in d. ca. clerici. & Alc. in lib. Parergon. ca. 16. interpretaturque similiter omnia hæc non habere locum vbi cumque ludentes, qui pecuniam amiserunt non habebant administrationem liberam rerum in ludo appositam quemadmodum est seruus filiusf. monachus. furiosus, prodigus, & alijus similes, tunc lucratio, seu acquisitio hæc facta est ipso iure nulla, & qui vicit, velit, nolit, tenetur restituere lucrata non tamen lusori perdenti, sed administratori, secundum gl. & doct. omnes, in d. c. clerici, & Theologos omnes in locis præcitatiss. Io. And. & In no. in c. quia plerique, de immuni. eccl. Caccia lupus, in d. tra. de ludo. q. 10. nu. 43. & Pari. de Puteo, in eodemmet tracta. de

Iudo, nu. 26. cum 3. seq. & Bolog. in l. singularia, nu. 46. ff. si cer-
zum per. quia ludens cum talibus scienter committit furtum
tanquam accipiens pecuniam alienam argu. l. feruus cuius-
dam, vbi tex. num. 2. Bal. in rubr. C. de condi. ob turp. causam.
F. Viuius. lib. 2. opin. 163.

Ludus ludens cum falsi taxillis punitur poena falsi ar. l. arbi-
trio & quod ibi no. ff. de dolo.

Et extraordinem punitur. & pec. restituere debet. quia so-
lius vincens est turpitudine. secundum Bal. in rub. C. de cond.
ob. causam. De quo per Ang. Are. in trac. male. in ver. metido-
re de mali dadi. Barb. in 2. vol. conf. 7. in 10. 1. 1. & 12. col.

Et ad hoc proban. admittuntur Barri & similis conditio-
nis quia in tali ludo non solent conuersari. homines bonae fa-
mae. ita Sal. in l. ea. quidem. C. de accus. Ang. vbi s. al. multa. Bar-
ba. in d. conf. 7. in 11. col. la. in l. iurisgen. §. prator ait. ff. de pac.
Ang. in §. praterca in l. de re. diuif. P. Andora.

Vt ex mutuo facto in ludo oriatur actio. Pan. in c. clerici
officia de vi. & ho. cler. dicit qd si mutuatur ludenti non datur
actio secus si alteri. De quo vbi text. cu. gl. in l. 1. ff. de alea. &
in l. pen. & vlt. eo. tit. Alex. in l. si cum dotem. §. si post solum
in 1. col. ff. fo. ma. dicit qd aut perdidit ille cui mutuauit & non
repeto. aut non perdidit & repeto. al. Io. An. in add. ad spec. in
rub. de obl. & solu. Ang. in d. verbo metidore. in 6. col. vbi dic.
procedere. nedum in pec. mutuata. minori. sed etiam maiori
Iaf. vbi s. al. florita. in l. si quis cum sciret ff. de vfuca. pro empt.
& in d. l. 1. de alea. habetur aliquid per Ang. in §. item si. in 9. co-
lum. in l. de. excep.

Qui autem mutuans minori pro ludo non repetat. tenet in
terminis Are. conf. 87.

Decius in c. pastoralis. in fi. de iud. tenet quod repetat. & lo-
quitur. indistincte. tamen eius dictum intellige est secundum
distinctionem. supradictam. idem.

Non valet pactum factum inter colludentes ne possint
ludo discedere. donec alter eorum totum perdidit. Angel.
Paul. de Cast. Alex. & Iaf. per illum tex. in d. §. prator ait.

Si aliquid vendatur in ludo. & postea euincatur. non est lo-
cus euictioni. l. si. §. 1. ff. quare. ac. non datur.

Intellige quando venditur. collusori. alias secus ita Bar. &
in d. l. si quis cum sciret. Iaf. in d. §. prator ait. in 1. col. Pan. in d.
c. clerici.

Vincens in ludo filiofa. pec. patris committit furtum. Iaf. l.
feruus. ff. de cond. indebi. & ibi Alexan. in add. & in d. l. si quis
cum sciret.

Filij possunt reuocare. perdita per patrem. in ludo. vsque ad
legitimam. Iaso. in l. si rem. de praescrip. ver. & remissive in d. §.
prator ait in 1. col.

Vide tamen Barb. in 3. vol. conf. 65.

An autem in ludo azardi acquisitum. possit cum bona co-
scientia retineri? Inno. in c. quia plerique. in 2. col. de imm. ec-
cles. tenet mirabiliter. qd si aliquis non habeat propositum lu-
dendi. sed fuit prouocatus. vel stimulatus. potest licite retine-
re. dummodo non fraudulenter. Secus in eo qui prouocauit.

Et quod possit retineri. si ludus non sit prohibitus. nec in-
teruenit fraus & est confue. & perdens poterat perdere. tenet
norabiliter Barb. in 3. vol. conf. 65. Bal. in auth. alearum. v. f. C.
de alea. tenet quod debet restitui parti. quod vincitur in lu-
do non autem debet dari pauperibus.

Sed illud dictum Inn. communiter non tenetur. imo indi-
stincte volunt doct. quod non possit retineri. ita ipse Inn. & al-
lij. max. Imo. in c. clerici. de vi. & ho. cler. Bal. in rub. C. de con-
di. ob. causam.

Sed debet talis pec. erogari pauperibus. ita Iaf. in d. §. pra-
tor ait in 1. col. adde Card. in clem. 2. vers. pen. in 10. q. de vi. &
ho. cler. Pan. in d. c. quia plerique. nu. 3. & in d. c. clerici nu. 12.
& sequen.

Subiungit Iaf. qd etiam si ille qui perdidit pec. donaret vin-
centi qui volebat restituere. tamen non potest retinere. alleg.
Sal. in auth. Alearum. C. de Alea. fac. quod vult Phi. in c. sta. §.
notarium. in vlt. not. de rescip. in 6.

In contrarium tamen fac. quod vult Alex. in 2. volu. conf.
91. in vlt. col. dum loquitur. de remissione vsurarum. vide per
eum. & phi. in c. pos. in 1. col. de regu. iur. in 6. Pan. in c. cum tu
de vfu. Card. in clem. vnica. §. si. in 10. q. de vfu. Ang. conf. 100.
Imo. secundum eum. tenent theologi. qd si quis in ludo per-
deret totam pec. suam excepto vno nummo. Et statim cum
illo recuperavit pec. perdidit non potest eam retinere. & pro
hoc ponderat ipse Iaf. esse gl. in l. si minor 25. an. filiofa. in pr.
in gl. 1. circa medium. ff. de mino. & idem vult in l. singula. in
7. col. ff. si cert. pet. ibi tamen dicit. quod se subiicit iud. theo-
logorum. idem.

Depositarius de pec. ludi tenetur eam dare victori. Iaf. in l.
si rem. ff. de praescrip. ver. & vide s. in ver. depositum. §. 18.

Licetum est ei qui perdidit furari in domo in qua lusit. Cor-
se. in ver. furtum. all. l. 1. §. item not. ff. de alea. idem.

Lupus viuuit vento. gl. in l. fi. C. de alimen. pup. praetan.
Lupum accipiens non debet lucrari praemium quod datur
si accipiat lupam praegnantem &c. Alb. in 1. parte. q. 133.

Ludus qui consistit in ingenio & industria. prout est ludus
schachorum. licitus & permittus reputatur. & in hoc nemine
dissentire refert Bened. Capr. reg. 96. nu. 3. addens. secundum
D. Flor. & D. Nic. Imol. in c. clerici. secundo. de vita & honest.
clericorum. quod ex eo quis lucratur licite retinere posse ar-
gum. legis finalis C. de relig. & sump. fun. & id similiter com-
muniter ibidem refert. & licet multi teneant. qd talis ludus cle-
ricis licitus non sit. idque propter desiderium & cupiditatem
lucrandi & voluntatem proximum spoliandi. blasphemiam.
& scandalum. Contraria tamen opinio quam tenuit glo. in §.
interdicimus. in auth. de sanctis. episc. & Inn. in c. lator. de ho-
micid. & Archid. post Lauren. in c. episcopus. 35. dist. Odofred.
Alber. de Rosat. Fulg. d. §. interdicimus. Vincent. Ioan. Andr.
D. Floria. Imol. & D. Nic. d. c. clerici. verior & communior est.
cum non fortunae viribus. sed tantum ingenij acumine ac in-
dustria ludus peragitur. Quod verum est nisi forte alterutrus
interuenisset. quia tunc ludus neque licitus est. nec quod quis
per dolum lucratus. retinere potest. sed restituere tenetur. iux-
ta l. 1. ff. de dolo. & l. 1. ff. de crim.stellionar. & itud voluit D.
Floria. & Imol. d. ca. clerici. & similiter communiter teneri re-
fert ibidem. nu. 6. Capra. aut nisi ultra aureum lucratus fuisset.
qui ad restitutionem eius quod plus lucratur teneretur. l. in
aliis. alearum v. f. C. de religio. & sump. fun. quod verum
est. nisi consuetudo in contrarium esset. quae licitum faceret
viterius ludi. quia secundum Bald. & Salicet. ididem. derogar-
etur dictae legi finali. vbi possit licite ultra aureum ludi. quod
communiter teneri ibidem. nu. 13. & 53. ex Ioan. And. Calderic.
Petr. & Imol. d. c. clerici. refert idem Bened. addens tamen ibi-
dem hanc communem vix contra clericos sustineri posse.

Ludus taxillorum & tabularum. cui & alearum ludus con-
formis est. cum partim ingenio partim in fortuna consistat. &
sic mixtus est. parificatur. & communiter a pari iudicantur
per doct. excepto. Io. An. vt refert reg. 86. 34. 47. capr. & licet
clericis his ludis interdictum sit. possunt tamen laici vsu vs-
que ad summam vnus aurei. gl. in l. fi. de aleator. l. alearum v-
fus. C. de religio. & sump. fun. & ita communiter tenetur Be-
ned. ibidem nu. 41.

Ludus torneamentorum fieri potest a laicis. vt est commu-
opi. Clar. in ver. ludus ver. item quero. idem.
Ludus scommessarum est licitus. non illicitus. vt est com-
munis opinio. Cla. in §. ludus. vers. quero etiam. Bonacoff.
Ludus regulariter est de iure prohibitus. vt est comm. opi-
nio. quod intellige in ludis. in quibus sola fors versatur. Sed in
his. in quibus mixtura ingenij & fortunae. vt taxillorum. ta-
bularum & chartarum. ij omnes quoque sunt prohibiti. Sed
tantum ludus schachorum est permittus. quia in eo solum
versatur ingenium. Vfus autem modernus admittit ludos il-
los. Clar. §. ludus. in princ. & seq. quod igitur ex ludo schacho-
rum lucratur. licite retinetur. vt est communis opi. capr. regu.
86. n. 3. Ludus autem non est aliquo pacto permittus. vbi ad-
sit dolus & fraus. Et potest repeti. quod quis lucratus fuerit
per dolum & fraudem. vt est communis opi. capr. reg. 86. nu.
6. Alias de consuetudine vbi absit dolus. ludus est permittus.
vt est communis opi. capr. ibi. nu. 64. & licet etiam clericis lu-
dere ad schachos. vt est communis opi. Cla. in §. ludus. Et not.
qd si statutum imponit poenam pro ludo azardi. si inceptus est
ludus in die. & continuatur in nocte. debet puniri tanquam
de die. Bal. in l. pomponius. col. 2. circa prin. ff. de nego. gestis.
Nam ludus est crimen. vt dicit Bal. in 1. const. §. illud. Paris de
puteo in trac. syndica. §. inquisitio. nu. 12. fol. 116. tomo 14. &
no. qd contractus factus inter ludentes. est nullus. Etiam qd sit
venditio vel mutuum in ludo. Amodeus de syndicato. n. 94.
tomo 14. Licet practica hodierna. vt est magis communis opi-
pin. Clar. in d. §. ludus. vers. item mutuans. Bene tamen potest
tertius mutuari vni ludentium. Amodeus in tracta. syndica. nu.
94. vide ad suprascripta. Troyl. Malui. in tract. de sortibus. in
2. part. nu. 18. & Rochum de Curte in tract. de consuetudine.
nu. 136. & 137. tomo 1. vide Soarez in verbo ludus qu. 194.
195. 196. 197. 198. 199. 200. & 201. Capr. reg. 86. nu. 6. & 42.
& nu. 86. & nu. 73. per illam totam regulam. & in tractatibus
de ludo. Et no. qd si episcopus statuat. qd quicumque lusit ad
ludum azardi puniatur. comprehenditur archiepiscopus lu-
dens in tali Diocesi. vt est communis opinio de qua Soc. sen.
80

in cap. a nobis. nu. 15. de sententia excommun. Et no. qd tran-
factio in ludo non est licita. vt est communis opi. Clar. in §. lu-
dus. ver. praeterea. Licet aliter se habeat consuetudo moder-
na. vt ibi. Et no. qd ludus schachorum reperitur a Zerfe Philo-
sopho. pro correctione Euilmerodach. tyranni. qui suos ma-
gistratus & sapientes occidere consuevit. & hoc solatio indi-
recte attractus fuit ad emendationem. vt extat in falcu-
lo temporis. fol. 15. & in historia Mundi. aetate 4. Licet a Pala-
mede in exercitu Graecorum contra Troiam reperum schach-
orum ludum referat Paris de ludo. In princ. nu. 5. ad ocian-
dum milites secundum Macrobius Saturnalium primo.
Bonacoff.

Ludo etiam alearum partum lucrum victus a victore ho-
die ob ludendi consuetudinem non repetet. dummodo nulla
in ludo fraus versata probetur. vt commune iuris interpretum
placitum attestantur Barb. conf. 66. nu. 7. lib. 7. Roch. de con-
suet. n. 6. Caccialup. de ludo. n. 79. l. Clar. in prac. §. ludus. vers.
item vincens. Licet de iure longe aliud verus sit. vt affirmat.
gl. in scholio vlt. vlt. ff. de alea. luf. & aleat. cuius sententiam
communem affirmant Aug. ad Ang. de malef. in ver. metito-
re de mali dadi. nu. 23. Caccialup. vbi supra nu. 40. atque ea
proculdubio obtinebit. vbi & hodie alea lusu interdicatur.
E. Suarez.

In ludo transactio facta non valet. neque tenet. secundum
doct. omnes. & abb. in c. clerici. de vita. & honesta. cleri. Steph.
Costa. in trac. de ludo. in 5. art. prim. n. 2. cum aliis seq. Paris de
puteo. in allegato tract. de lud. nu. 21. & Caccialupum in eo-
dem tract. in 8. q. nu. 34. quia ibi lisse non potest. sed e-
uidentiissima calumnia. quae inducere non debet lit. vbi non
est. l. in summa. ff. de condi. indeb. & opinionem istam retule-
runt esse communem doc. mentionati. in d. tract. imo si ludis
ipse se obligaret collusori ex causa ludi per instrumentum
publicum minimè teneret obligatio. & instrumentum hoc
non fortiretur effectum. & denique denegaretur ei actio. & si
solum aliquid foret vigore praedictae obligationis vsque ad
40. annos repeti posset. tex. est. in auth. alearum v. f. C. de reli-
gio. & sump. funer. & ita in causa cuiusdam militis refert se
obtinuisse Paris de puteo. in d. tracta. de ludo. nu. 21. ac fuisse
decisum. declaratumque in sacro regio Neapolita. instrumen-
tum hoc causa ludi celebratum nullas vires habere. nec ali-
quo modo valere. & sequitur quoque Caccialupus. in d. q. 7.
nu. 34. Aliam conclusionem de ludo in torno alle scommesse.
vide infra in opinio. pactum. F. Viuius lib. 2. opin. 166.

Ludos omnes. praeterquam ludum propriae virtutis. impe-
rator propter blasphemias reprobat. & penitus inhibuit. in
auth. alearum v. f. C. de relig. & sump. fune. dicens. qd multis
lachrymis prodiit. quod declaratum extitit per Host. in summa

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE IVRIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XI.

M

Macedonianum. Non habet locum in duobus
fratribus sub patria potestate. existitibus mu-
tuantibus in castrensi. vel quasi. gl. & Iaf. in l.
frater a fratre in 16. col. in lect. ff. de cond. ind.
P. Andora.

An excep. macedoniani. possit filius cum iu-
ramento. renuntiare? vide Ang. in §. penult. institui. quod cum
eo. idem.

Macedoniani excep. habet locum tantummodo. in mutuo
pecunia. Nisi dolus interueniret in aliis. Ang. in §. item si in 6.
col. in l. de excep. Bal. in l. sed lul. §. sed & ff. ad maced.

Habet locum etiam in filiofa. milite seu comite. vel docto-
re. & competit etiam fideiussores filij. etiam eo inuito Ang.
vbi s. in 7. col.

Talis excep. potest qd docunq. opponi etiam post senten-
tiam. Ang. in §. item si. in 7. col. in l. de excep. idem.

Macedonianum cessat. in mutuo facto filiofa. mercatori.
Ang. in §. allegato. in 10. col.

Succurritur. ei qui obligauit rem. pro filiofa. mutuum acci-
piente Bal. in l. 2. ff. quae res pig. obl. possunt.

Pignus pro mutuo filiofa. non tenetur. sic. nec fideiusso. l. si
alius ff. quae res pig. obl. pos. idem.

de excep. praeta. & doct. in c. clerici. de vit. & hone. cle. & Io. Ber-
nar. Diaz. in pract. crimi. in tit. aleatores. c. 63. & Gramma. dec.
11. nu. 7. nam aliqui perditis substantiis desperati veneno se
occidebant. aliqui laqueo se suspendebant. & aliqui proprio
chyrographo diabolo se viui dederunt. & nonnullos homi-
nes ob blasphemiam terra absorbuit. & fulgure perierunt. se-
cundum canonistas ibi. & in c. inter dilectos. de excep. praeta.
& denique. in d. summa Host. lufores appellat paganos propter
canonis transgressionem. imò lufores ob substantiam eor-
um in ludo perditam imagines Dei. & sanctorum percutiunt.
& euenit miraculum hoc in ciuitate Aquilae anni. superiori-
bus. qd lufor quidam amissa in ludo quadam pecuniarum sum-
mate. vt desperatus percussit cum mucrone imaginem sacratis-
simae virginis in quadam ecclesia extra dictae ciuitatis moenia
positam. & ex illa percussione. seu vulnere profuuit statim mi-
raculose maxima sanguinis effusio. quemadmodum profuixit
aqua de fonte viuo. & percussor iste vix egressus ecclesiam praedi-
ctam repentina. ac improuifa morte praecensus cecidit in
terram. & obiit. & sic intemerata virgo solum Deum habuit
vltorem. & hodie similiter in dicta ecclesia. quae nuncupatur
S. Mariae pontis Rodij. apparent euidentissima signa sangui-
nis. & percussoris praedictae. & isti tales percussores imaginis
Dei. & sanctorum capitaliter sunt puniendi. vt late probat An-
gelus. in leg. ex fenatu. ff. de fca. mar. in sua practica. crimina.
§. & quia. nu. 25. & Paris de puteo in tracta. de ludo. nu. 61. &
seq. vbi refert se ita alias consuluisse. ac fuisse decisum in sa-
cro regio concilio Neap. Grilandus. in tracta. de sortilegiis. q.
11. nu. 18. & seq. ideoque praecauendum est a ludo ab omni-
bus. tam laicis. quam clericis. nam dicta constitutio auth. alea-
rum v. f. seruanda est. etiam inter clericos. & personas eccle-
siae subiectas. secundum gl. & doct. omnes communiter. in d.
c. clerici. vt fatentur Stephanus Costae. in tract. de ludo. in 3. ar-
ticu. principali. nu. 8. & Paris de puteo. in tract. de ludo. F. Vi-
uius lib. 2. opin. 164.

PRO. lupanaria in multis honestorum virorum praediis e-
xercetur. l. ancillarum. §. si. ff. de peti. haered. Bellon.
Luxuria non debet esse melioris conditionis quam casti-
tatis. vt est communis opi. de D. Hiero. a Monte in suis variis.
qq. quaestione 8. nu. 35. Bonacoff.

Lux. Qui male agit. odit lucem. l. si. ff. de rit. nupt. c. consul-
uit. de of. deleg. l. cum ipse. C. de contrah. emp. Alex. in l. si con-
stante. §. si bona. ff. fo. ma. P. Andora.

Lux quanto maior facit domum meliorem. nisi vbi panni
vendunt. Flor. in l. equissimum. §. item nerua. ff. de vfu. idem.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

Luxuriosa filia an debeat a patre dotari. Iaf. in l. ius autem.
col. 4. in ff. de iustit. & iur. & vide s. in verb. dos. in 4. priuile-
gio ibi. an pater teneatur dotare filiam ingratham. P. Andora.

bari satis apparet ex his, quæ notant Paul. de Ca. in l. si quis nec ca usam. n. 6. ff. si cert. per. Laur. de Rodolphis, in tract. de vsur. in 3. parte prin. §. expeditis. vers. in secundo autem principali membro. nu. 24. cum seq. in 16. vol. tract. lo. Crot. in repe. l. ne mo potest. nu. 6. ff. de leg. 1. & Vasq. in lib. 1. controuers. illustri. c. 6. nu. 7. Et ita de iure respondi, cum casus proximis annis in hac difficultate reipub. R. mihi proponeretur. Kirchouius.

Magistratus & alij iudices, & potestates temporales cuiuscunque ciuitatis, licet habeant iurisdictionem temporalem, possunt tamen pro suo tempore prohibere, ne frumentum, vel aliud extrahatur, de loco illo cui præfunt, vt est doctrina Bart. cõmuniter recepta in l. omnes populi. ver. 4. quero nunquid iudices, ibi, aut vult facere ipse solus. ff. de iust. & iure. So. ci. iun. conf. 76. nu. 36. vol. 4. communem dicit. E. Muscul.

Magistratus, si quid iniuste facit, officiales sui debent sibi contradicere, & resistere, si possunt, aliàs tenetur, vt est communis opi. curt. fen. conf. 41. nu. 5. Bonacoff.

Magister, & sine causa, discipulos intra modum impune verberat. commune aiunt Porc. in §. sed hoc tempore. ad glo. cognita. num. 6. insti. de iis, qui sunt sui vel alien. iur. Anan. in rub. n. 5. de magist. quem refert I. Clar. in pract. §. vlt. q. 56. vers. sic potest etiam. E. Suarez.

Magister, qui sine causa, & non intra modum discipulum verberat punitur, vt est communis opinio. Soarez. ver. magister. nu. 1. Bonacoff.

Magister scolæ. non confert lucrum suum fratribus nec libros. Bald. in l. si donat. C. de collat. habetur in vers. peculium quasi castrense §. 4. P. Andora.

Magister, potest impune corrigere, & verberare discipulos suos. no. in l. aut facta §. 1. ff. de pe. & in l. C. de emend. seruo. & in l. 1. C. de emend. propin. & in l. 4. §. si magister & ibi Bart. & Bald. ff. ad l. acq. tex. in l. item queritur. §. iul. ff. loca.

Limita si leuiter castigat. vnde si percutit cum pede seu forma calcei vel oculum eruit. tenetur. d. l. item queritur §. item lul. idem.

In dubio autem non præsumitur. magister in dolo sed causa discipline verberasse ita Bar. in terminis. in conf. 104. incip. visis testibus examinatis ad defensionem. & in d. §. si magister. dat modum articulandi. vtz quod tempore quo verberauit erat magister. & percussus erat discipulus. & quod tunc ipse erat in actu docendi vel monendi & ille tunc disciebat vel delinquebat. sed in d. consil. dicit quod sufficit. si testes dicant quod magister percutit animo docendi.

Faciunt no. per Alex. in 3. vol. conf. 75. vbi dicit. quod dominus potest castigare. famulum & quod præsumitur. verberasse causa castiga. idem.

Magistri qui suscipiunt mandatum. de docen. possunt petere mercedem & etiam cibaria præfita. Bal. in l. inter causas. §. si. ff. mand.

Magistrorum priuilegijs non gaudent repetitores. gl. in l. 1. de decre. decur. lib. 10. idem.

Magna vel modica causa, personarum qualitatibus metitur. commune affirmant Io. Lup. in repetit. rubr. §. 11. nu. 12. Viuius latè de materia agens lib. 1. opin. 3. 1. & vide quæ superius posui. ver. arbitrium. E. Suarez.

Magnanimus quis esse præsumitur ex constructione ædificiorum. ita no. Bart. in l. 2. per illum tex. C. de præd. & alijs reb. paucul. lib. 1. P. Andora.

Maieftatis læsæ crimen, & aduersus quoscunque principes superiorem non agnoscetes, & aduersus quemcunque cardinalem committi intelligitur, & censetur, vt communia interpretum dogmata ex multis latissimè assueuerat I. Clar. in prac. §. læsæ maieftatis. vers. committitur. cum seq. Non tamè vnquam alias commissum iudicabitur, quam si ille qui eius criminis patrati insinulatur ei, quem flagitiosè offendisse arguitur, vel ob domicilium, vel ob originem subditus sit. commune affirmant Gyg. de crim. læsæ maiefta. q. 68. nu. 2. I. Clar. vbi §. vers. vidi quandoque. Quin & illi præterea maieftatis læsæ crimine irretientur, qui cum quid de illud affectantibus sciant, non opportunè deferant. commune ait latè Viuius lib. 2. opi. 246. Quamuis contrarium & humanius & verius mihi profectò videtur, quod non pauci alij obnoxij iam pten derunt. Memineris autem semper quod eorum liberi, qui nefario hoc crimine obstringuntur, tum demum subeunt pœnas. l. quisquis. C. ad legem iul. maieft. cum id criminis contra ipsum imperatorem, vel Romanam rempublicam patrum ostenditur. commune asserunt Andr. Alc. conf. 467. nu. 6. in fi. Gyg. de crim. læsæ maieft. q. 23. nu. 9. I. Clar. vbi supra vers. vn tamen. E. Suarez.

Maieftatis læsæ crimine tenetur, qui quemcunque princi-

pem non recognoscentem superiorem offendit, vel Cardina lem, vt est communis opi. Soarez verbo, maieftatis. Si suus sit princeps ratione domicilij, vel originis, vt est communis opi. ibi. nu. 6. Sciens autem aliquem crimen læsæ maieftatis commissurum, vel iam commissum, nec reuelans tenetur. Licet contrarium sit equius tenendum. Crimen hoc non comprehendit, nisi eos, qui imperatorem vel romanam rempublicam offendit, vt est communis opi. ibi nu. 9. Bonacoff.

Maieftatis læsæ crimen huius criminis. reus nemo efficitur nisi sit subditus. Iaso. in §. rursus in 9. col. insti. de actio. Barb. in 3. volum. conf. 2. in 2. col. in fi. Oldr. conf. 43. Bal. in l. 2. C. de fal. mo.

Suffic. tamen quod sic subditus ratione originis vel domicilij. Bolog. conf. 75. vbi etiam dicit speciale contra offendentes Cardinales & similes. vt necessario non requiratur quod sit subditus. P. Andora.

Proprie non committitur istud crimen. nisi contra principem vel rempu. romanam. sonz. in 2. parte conf. 275. in 2. col. Calde. in tit. de accus. conf. vlt. alias. 483.

Vide tamen Barb. in 4. vol. conf. 70. max. in 13. col. Ang. in §. interdum insti. de hæred. quæ ab inte. idem.

Pœna l. si quisquis. C. ad l. iul. maie. quod filij priuentur, hæ red. non habet locum in crimine commisso. contra ciuitatem propriam. quia tunc non priuantur. nisi hæred. patris. non autem aliorum. Cepo. in conspen. idem.

Committens aliquid contra baronem. vt sunt castellani. non incurrit crimen. læsæ maieft. Bal. in l. data opera. in 3. col. C. qui accus. non poss.

Quod intellige proprie ad hoc. vt filij puniantur. secus improprie. Ang. & Aug. Ari. in trac. male. in ver. che hay tradito. in 2. col.

Et quod committatur. videtur. tex. & ibi Card. in 12. no. in clem. pastoral. de re iud. idem.

In crimine læsæ maieft. potest damnari memoria defuncti. Bal. in 2. parte conf. 60. & in 3. parte conf. 343.

Vz. vsque ad quinquennium. lud. sing. 43. 1. Angel. in §. interdum. insti. de hæred. quæ ab inte.

Lex quisquis. non habet locum in fratribus. dec. conf. 64.

Læsæ maieftatis crimen incurrit clericus, qui turbat statum domini temporalis. Barb. in 3. vol. conf. 2. in 1. col.

Vide tamen ibidem Barba. quia concludit contrarium. idem.

Multa singularia contra incurrentes crimen læsæ maieft. vi de per. mar. in l. de minore. in 1. col. & seq. ff. de quæstionib. P. Andora.

Inimicus tamen capital. non est idoneus testis. Ita mar. in d. §. de minore. in 2. col. vers. sed teneas menti & c.

Nec proceditur. ad torturam sine inditijs. vt ibi.

Propter crimen læsæ maieftatis commissum per patrem. an filius perdat beneficium ecclesiasticum. vide Phi. in c. felicit. §. quod si quis. de penis. in 6. lud. sing. 686. Alex. remissive. in l. si finita §. si de vectigalibus. in fi. com. de dam. infect.

An si sciam tractari crimen læsæ maieft. tamen non possum probare. teneat reuelare. vide late hypo. sing. 164. & quæ dixi in ver. patria. §. 5.

Generalis gratia seu indulgentia. an trahatur. ad crimen læsæ maiefta. vide Alex. in l. de pupillo. §. si pñibus. in 3. col. de oper. no. nun. & in l. 1. ff. ad l. iul. maieft.

In istud crimen incidunt qui viuente Papa faciunt conuen ticulari de Papatu Alex. in d. l. 1. & dixi in ver. hæreticis. §. 14.

An pœna l. quisquis. C. ad l. iul. maie. locum habeat in filiis naturalibus tantum. vide Ang. in §. interdum. insti. de hæred. quæ ab intest.

Et an d. l. quisquis. habeat locum in matre. Ang. vbi supra. idem.

Maior pars decurionum dicitur esse, quando sunt congregatae duæ partes ex tribus. Bellon. conf. 39. nu. 1. communem dicit. idem.

PRO. maior quæstio trahit ad se minorem. l. per minorem. ff. de iud. Bellon.

PRO. maior castitas in foeminis, quam in masculis exigitur. gl. in l. palam. §. quæ in adulterio. ff. de ritu nup. idem.

PR. maiori parti standum est l. duo ex tribus. ff. de re iud. l. si in tres. ff. de arbi. c. 1. de arbi. extr. & c. 1. de his quæ fiunt à ma. par. ca. idem.

Maior potest se submittere minori vel equali in iurisdictione contentiosa. secus in voluntaria. quam per se potest exercere, vt est in comite legitimize filios suos, vel in consule eman cipare filios suos apud seipsum, vel donationem insinuare, quàm ipse facit, sec. gl. quæ reputatur singularis. quam sequuntur Gu

tur Guil. Ang. Alber. & communiter doct. in l. est receptum. ff. de iurisd. om. iud. licet Ray. & Dy. ibi tenuerint contrarium. per I. etiam. in §. si de manu. vin. & quasi facilius fiat prorogatio in iurisdictione voluntaria. quam in contentiosa. arg. l. 1. & 2. ff. de of. proconsul. & le. Et tenendo primam opinionem potest esse ratio differentia: quia in contentiosa submissio minoris vel æqualis est necessaria de honestate, puta quando litigatur cum subdito, secus in voluntaria. Balb. decif. 114.

Maior decurionum pars consilio interfuisse censetur, quæ duæ partes ex tribus aduenit. commune inquit Bellon. conf. 39. nu. 1. Villal. in sua collecta. E. Suarez.

Maiores (vt loquendi consuetudo inualuit) successor locationem ad longum tempus aut emphyteusim ab eo, cui successit, constitutum non necessariò seruat, vt receptum ponit Arius Pinel. in l. 1. part. 3. nu. 65. C. de bo. matern. E. Suarez.

Maiores aut bonorum pari vinculo obstrictorum successor non offenditur præscriptione aduersus antecessorem possessorem absoluta, vt commune pono ex dec. conf. 445. num. 47. Rub. conf. 83. n. 6. Grat. conf. 20. nu. 37. & conf. 101. n. 42. lib. 1. Paris. conf. 23. nu. 119. lib. 2. & in c. cum non liceat n. 18. 20. de præscr. atque ex alijs quos laudat liberaliter Arius Pinel. in auth. nisi tricennale. nu. 49. C. de bo. matern. idem.

Maiores successorum non damno afficit sententia in antecessorem lata: commune inquit Soc. conf. 181. nu. 93. lib. 1. magis commune affirmat dec. conf. 445. n. 19. & Aym. Craue. conf. 197. n. 7. Sed contrarium verius & communius ostendit diligenter & operose Pinel. in l. 1. part. 3. n. 48. C. de bo. mat.

Mala fides quocunque tempore ex sciencia rei alienæ emergens, præscriptionem nondum perfectam disturbat commune ponit Bald. de præscrip. 2. part. tertiæ partis q. 7. & 8. non tamen mala fides possessoris à quo res comparata est, illius præscriptioni impedimento erit, qui eam ab ipso comparauit. Sic enim restringi debet auth. malæ fidei vt frequenter placitum inquit Balb. vbi §. q. 12. n. 8. limit. 7. Arius Pinel. in auth. nisi tricennale. nu. 34. de bo. matern. diluit autem malam fidem, tum iuris error atque iniusta causa, vt commune ait Rub. conf. 75. tum 30. an. cursus, vt commune scribit latè Viuius l. 2. opin. 167. idem.

Maior pars vbi agit de aliquo actu explicando ab vniuersitate sufficit. q. in illo actu sint præfentes duæ partes illius vniuersitatis. & tunc. quod fac. maior pars illarum duarum partium est ratum habendum gl. & doc. in auth. hoc ius porrectum. C. de sacros. eccl. Pan. in c. cum omnes. in fi. com. de consti. Alex. vbi al. remissiones. in l. iurigen. §. hodie. in 3. col. ff. de pac. & in l. maiorem. & ibi Iaso. tit. l. vbi absunt ff. de tut. & cura. da. ab his. l. quod maior. ff. ad muni. l. aliud §. refertur. ff. de reg. iur. gloss. in l. nulli. ff. quod cuiusque vni. no. c. 1. de his quæ fiunt à maio. par. cap. cum infinitis similibus. deci. in d. cum omnes in 3. col. vers. 2. regu. habetur aliquid Pan. in c. cum dilecti n. 2. de elect. Ang. in §. pen. in 2. col. insti. de excep.

Debent tamen omnes esse. vocati & recte congregati. alias maior pars non præiudicet minori. l. 2. & ibi Bar. & l. nominationum forma. C. de decu. lib. 10. Bar. in d. l. nulli. Bar. & Angel. in l. hæredes mei. §. peto ff. ad treb. Alex. in 2. vol. conf. 68. in 2. col. ibi nec ad hoc obstat. Vide etiam Calde. conf. 3. Angel. conf. 269. P. Andora.

Quid in continentibus delictum an maior pars. possit minori præiudicare. vide quæ dixi in verb. communitas. §. 3. & aliquid per Bal. in l. 1. ff. de magi. conue.

Quid de reformando officiali. in officio? sic est necesse quod omnes consentiant. & contradictio vnus solius irritaret reformationem. §. si. in vers. nisi cunctis ciuitas reluctante nullo. in auth. de defens. ciui. col. 3. & cita volunt omnes doct. max. Alex. & Ias. in d. l. maiorem. vbi multa allegant. adde fely. in d. c. cum omnes in 10. & 11. col. & in c. signiãauerunt. in 2. col. de iud. & Lud. Ro. in conf. 352. & in sing. 95. & sing. 662. Angel. conf. 280. in prin. Et alias limit. vide notabiliter per dec. in c. cum omnes in 3. 4. & 5. col. de consti. Adde vnam per Lud. Ro. sing. 44. Si agit de dan. vocem. per vnum qui non sit de capto. vnus contradictio impedit alios Alex. in d. l. quod maior. idem.

Maior pars non potest ordinare vel dispensare quod vnus extraneus qui non est. devniuersitate vel capto. det vocem. c. scriptum de elect. & contradictio vnus hoc impediret. ita compost. in d. c. scriptum. & ibi Io. And. in nouel. & Pan. Lud. Ro. in l. de pupillo in prin. ff. de oper. no. nun. Refert Ias. in d. l. maiorem. vbi adduc. bonum simile. nam licet vnus de collegio possit dare vocem per alium etiam inuito collegio nisi in electionibus. vt tenet abb. in c. quia propter. §. pen. de elect. Non tamen potest dare vocem suam extraneo. cum inter sit colle-

gij. ne eius secreta extraneis pateant. all. Pan. in c. constitutus. in pen. col. de app. Si maior pars vellet ordinare. quod causa per compromissum finiat. si vnus contradic. nõ potest fieri compromissum. Ias. in d. l. maiorem. al. Butr. imo. & Pan. in d. c. constitutus. & dicit esse valde no. & ita etiam vult ibi Phi. An autem maior pars vniuersitatis. possit facere contra illud quod omnes simul concorditer ordinarunt prius. dic quod non sed requiritur. consensus omnium. Ias. vbi §. al. lud. in rub. ff. de arb. Adde eundem. lud. in conf. 352. in 3. col. Intelligit. Ias. sane nisi ex necessitate. vellet alias statuer. vt dic. Panor. in c. hullis. extra. de maio. & obe. Sic dic. esse intellige. Bal. in l. 1. in prin. C. de aucto. præstan. idem.

Quid in his que sunt contra priuilegia. vel contra consuetum. an maior pars possit præiudicare minori Ias. in d. l. maiorem. tenet quod non. al. Inn. in c. accidentibus de priuil. & Pan. in c. veniens. de præscr. & Bal. in l. 1. ff. de magist. conue. Aduertet quia si maior pars non fuit in collegio. & veli ratificare. extra collegium. illud quod fecit minor pars tunc requiritur consensus omnium. c. in caus. de elec. Ias. vbi §. al. Bal. in l. per fundum. ff. de feruit. ru. prædio. & ludo. in d. rub. in 10. col. Bene fac. quod vult Phi. in c. si cui de elec. in 6. Quando ex forma. l. vel sta. requiritur consensus omnium maior pars non potest ordinare. Ias. in d. l. maiorem. al. gl. in c. vbi periculum. §. idem quoque. in ver. singulis. de elec. in 6. idem.

Si capm. vult committere. vices suas in certo actu aliquibus de capto. tal. commissio debet fieri de consensu omnium. Ias. vbi §. al. Ang. Archi. in c. episcopo. 16. q. 7. adde Fel. in c. non potest in 4. col. de re iur. Quando vniuersitas vellet aliquid statuere. quod principaliter tenderet in præiud. singulorum & certarum personarum. tunc non potest nisi omnes illi expresse. vel tacite consentiant ita. Iaso. vbi §. al. multa max. Ange. in conf. 267. incip. vif. & examinatis quod mihi est 271. idem.

Quomodo autem cognoscatur. quæ sit maior pars. vide Bar. & doct. in l. 4. §. Cato ff. de verb. obl. Alex. in d. l. maiorem. Arc. conf. 125. Barb. in 1. vol. conf. 7. in 5. col. In electionibus. quæ dicatur. maior pars. vide notabiliter Phi. in c. si cui de ele. in 6. Et quando ag. de impositione. collecte. intelligitur maior pars respectu. personarum non autem respectu. bonorum. Calde. in tit. de cens. conf. 1. alias 442. & in conf. 6. in tit. de his quæ fiunt à præla. alias est conf. 262. & ita vult fel. in c. cum dilecta in vlt. col. in prin. extra. de referip. idem.

Vbi requiritur. maior pars consiliorum. non suffic. si in instrumento dicatur. quod consilij ita fecerunt. vt dixi in ver. indifinita. An autem maior pars aliis non requisitis valide statuere possit Calde. in conf. 3. nõ distinguit vnde ibi per eum.

Maior de domo quis dicatur. vide fel. in c. veniens. de simo. & in rub. de maio. & obed. in 6. col. & in c. super eo el. 2. in 2. col. de testi. Barb. in 2. vol. conf. 10. in vlt. col. & in conf. 18. in fi. §. & in prin. 6. col. & in conf. 30. in 1. & 2. col. in quibus. loc. 50 dicit. quod intelligatur. de maiori natu seu antiquiore. adde Alex. in 4. vol. conf. 4. in 1. col.

Maiores fratribus ille dicitur qui longiori tempore bona administravit. ad propositum diuisionis inter fratres sien. Ias. in §. quædam in 14. col. insti. de actio. Adde Ias. in l. 2. §. prius autem in 3. col. ff. de vul. & pup. vbi dicit. quod dignior meritis est præferendus maiori seu antiquiori. fac. quod dixi in ver. doctor. §. 16. An autem maiores dicantur vsque ad auum. an vero vsque ad tritauum vide Ias. in l. 2. §. prætor ait in 1. & 2. col. ff. de in ius. voc. & Alber. in 1. part. q. 78.

Maiores & minor in iure sumitur. varijs modis. Cor. in 3. vol. conf. 303. idem.

Maiores maiori pœna puniuntur. l. properasti. §. in autem vtraque. & ibi no. C. de iud. & in specie. Ias. fely. in c. cum quidam. de iu. iur. & in c. mulieres. de sent. excom. Card. in clem. 2. vers. dignitatem. in 5. q. de vi. & ho. cler. In contrarium fac. quod vult Ias. in l. si. ff. si ex. nox. causa agatur. in 2. no. vbi dicit. quod acrius puniri debet seruus. quod liber homo. & ignobil. quam. nobil. Vide aliquid per decium in ca. nouit. in 4. col. de iud. & Phi. in c. quia. de officio deleg. Puto esse distingui. aut loquim. de pœna pecuniaria. & grauius puniuntur maiores aut de pœna corporali. & tunc secus. Nisi maiores delinquerent in ignominiam officij vt vult Cepo. quom vide. conf. 10. in 4. col. & ita videtur tenere Alex. quem ex post vidi. in l. que dam. ff. de pœnis.

Maiori summe minor inest. Ias. in l. cum furti. ff. de in lit. iur. & in l. qui quartam. ff. de leg. 1. per l. 1. §. si stip. cum similibus. ff. de verb. obl. Intellige scilicet affirmative. Amplia & limita. vt per Ias. in d. §. si stip. Alex. in 2. vol. conf. 65. in 2. column. ibi præterea si testis. & in 4. vol. conf. 40. vers. vlt. in fi. & in 5. vo lu. conf. 179. in fi.

Limita etiam in testib. Alex. in 3. vol. conf. 50. col. pen. Maioribus nostris pares esse non possumus. l. 3. ff. de alien. iud. mut. cau. fact. idem.

PRO. Maius impedimentum est tam naturale quam occiduale. l. si serua. §. ff. de iur. dot. Bellon.

PRO. Maius est delictum in committendo quam in omit-tendo. gl. communiter recepta in l. si mora. ff. sol. ma. idem.

PRO. Maius est ius in re, quam ad rem: & minus est ius ad rem, quam in re. c. fi. & ibi no. extra de conc. præb. idem.

PRO. Maximum remedium ad lites finiendas, est transac-tio, & iusurandum. l. 1. ff. de iureiur. idem.

PRO. Maximum, ac præcipuum munus est foeminarum concipere, ac conceptum tueri. l. quæritur. ff. de ædil. edict. id.

PRO. Mala electio est in culpa. gl. in l. 2. ff. si mens. fal. mod. dixer. idem.

PRO. Mala fides auctoris, nocet hodie singulari successori. auth. mala fidei. C. de præscr. 10. vel 20. an. idem.

PRO. Mala fidei possessor nullo tempore præscribit. cap. 2. extra de reg. iur. nu. 6. idem.

PRO. Mala fidei possessor tenetur de re, & fructibus percep-tis & percipiendis. l. domum. C. de rei ven. l. si nauis. §. ff. de rei ven. idem.

PRO. Mala fidei possessores eius quod in rem alienam impendunt, nullam habent repetitionem. l. domum. C. de rei ven. idem.

Mala fides defuncti impedit præscriptionem vniuersalis he-redis, vel successoris. la. in l. cum quis. n. 2. ff. de acq. pos. magis communem dicit. Et vide quæ habes in ver. præscriptio. j. B. Villalob.

Mala fides in dubio non præsumitur, sed potius bona fides. com. post multas al. dicit Ferdin. Vafq. illustrium controuerf. lib. 2. c. 79. nu. 15. I. Fich.

Amplia procedere, etiam si possessor non ostendit illum titulum, quæ ampliatio similiter communis est, secundum Alc. & Tiraq. vt refertur d. n. 15. idem.

in Mala fide constituitur emptor per denunciationem ipsi ante emptionem factam, ne rem emeret. com. dicit per multa al. idem Vafq. d. lib. 2. c. 30. in prin. vbi tamen. num. 5. & seq. limitat. idem.

Mala fidei possessor non lucratur fructus quantumcumque habeat ti. l. certum. C. de rei ven. & l. in mala fide. C. de cond. ex le. & effratio, quia tit. habetur pro non ti. l. iubemus. §. sane. el. 1. C. de fa. san. eccl. & est gl. magistra. in c. non liceat pape. 12. q. 2. P. Andora.

Mala fidei pos. tenetur nedum ad fructus perceptos, sed et ad percipiendos. tex. est in l. domum. & ibi doct. C. de rei ven. id.

Mala fidei pos. percipien. fructus, dicitur furtum committere. Bar. in l. seq. §. fructus. ff. de vfuc. idem.

Mala fidei pos. etiam de culpa tene. l. si homo. & ibi Bar. ff. de rei vend.

Mala fidei pos. an repetat expensam factam pro custodia rei. Lud. sing. 32. tenet quod sic. idem.

Mala fides defuncti impedit præscriptionem hæredis, vo-lentis, eam de nouo inchoare, vt est magis comm. opi. de qua Curt. iun. conf. 311. nu. 36. vol. 3. Bonac.

Mala fidei possessor in vtroque foro nullo vnquam tem-pore præscribit, vt est com. opi. Arno. Problemate 75. Et quomodo probetur hæc mala fides vbi vide. Et iuris error, & ini-usta causa malam fidem excludit, vt est com. opi. Soarez, ver. mala fides. nu. 17. & ille dicitur mala fidei possessor, cui ab ali-quo sit renunciatum rem emendam per ipsum fore ipsius do-mini, vt est com. opi. Soarez ibi. nu. 19. Bonac.

Mala fides præsumpta 30. annis purgatur, atque extingui-tur: & sic præsumptio mala fidei tollitur 30. annorum curri-culo, secun. Bart. in l. cum querebatur. in fi. C. vnde vi. Alexan. conf. 6. vol. 1. & conf. 151. vol. 2. Affl. decif. 40. nu. 12. Panor. in c. si diligenti. de præscr. Bart. in l. celsus. num. 17. vbi etiam Claud. nu. 31. & Io. Fran. Balb. in 3. part. nu. 41. ff. de vfuc. lafo. conf. 57. vol. 1. & in §. sed ista. nu. 100. instit. de act. Dec. conf. 267. & 58. in fi. Curt. sen. conf. 82. Curt. iun. conf. 52. n. 2. & ita consuluat Crauet. conf. 146. Ruin. conf. 156. n. 10. vol. 2. conf. 34. n. 10. vol. 2. & conf. 118. vol. 4. Soc. iun. conf. 115. n. 30. vol. 1. & eadem opi. in haret quoque Couar. in rele. c. possessor. par. 2. n. 3. de re. iur. in 6. & lac. Menoc. in tract. recuper. possess. rem. ed. 13. nu. 70. cum aliis complurib. in locis relatis per eos, in quibus aperte ostendunt itam opi. comm. esse post Claud. & Balb. in d. l. celsus. F. Viuius lib. 2. opin. 168.

Mala fides hæredis vniuersalis sibi non nocet, si aderat bo-na fides in auctore, secus hodie. auth. mala fidei. C. de præscr. l. 1. tenet. Et mala fides quando præsumatur, vide Bart. in l.

quemadmodum. C. de agri. & cen. lib. 1. r. Feli. in c. si diligenti. col. 2. de præscr. vbi etiam docet modum probandi bonam vel malam fidem. Et dic. q. quilibet post litis contestationem dicitur mala fidei. l. sed si. §. si ante. ff. de peti. hæ. Put.

mala fidei possessor recusetur, qui à vero rei domino ad-monitus rem illam suam, non verò distrahentis esse, eam ni-hilominus emit. cõe pono ex Fel. c. 2. n. 5. ver. fallit 5. de præsc. Mat. de affl. dec. 396. n. 10. Balb. in rele. l. celsus. par. 3. nu. 24. ff. de vfuc. & Ario Pin. qui optimè declarat, in auth. nisi tricen-tale. nu. 14. cum seq. C. de bon. mar. E. Suarez.

mala fides auctoris non nocet hæredi vniuersali, quo mi-nus possit præscribere, etiam si ipse hæres esset bonæ fidei, dic. q. sic, teste la. in l. pomponius §. cum quis. n. 20. ff. de acq. pos. & an nocet singulari successori. vide lafo. in l. si sic. §. si mihi. col. fi. in fi. ff. de leg. 1. De hærede autem q. ex mala fide defun-cti impediatur præscribere etiam iure canon. not. Alex. conf. 84. num. 1. lib. 1. Quod non procedit si non vratur sui auctoris accessione, quia tunc præscribit in præscriptione longi tem-poris, secundum Port. lib. 4. concl. 1. Quid in herede possessio-ris mala fidei an possit ex sua persona inchoare præscriptio-nem, dic. q. sic, iuxta not. per Alex. conf. 110. num. 7. lib. 1. vbi apofill. pro quo facit quæ ponit la. in l. pomponius §. quæsi-tum. num. 13. & 14. ff. de acq. pos. vbi de mala fide hæredis quid in eo qui præscribat, postea caput dubitare vt rum res pertineat ad eum, vel non, & sic non habet bonam fidem nec malam sed dubitat, dic. q. talis defectus superueniens non in-terumpit præscriptionem, secundum lafo. in d. l. possideri. §. genera. num. 19. ff. de acq. pos. & ad id quod dixi de eo qui da-bitat, adde medium constitui inter bonam & malam fidem, vt aliud sit bona fides, aliud mala, aliud dubietas media in-ter bonam & malam fidem, secundum communem per Fich. inter com. opin. lib. 1. r. ver. medium.

Quod mala fides impedit præscriptionem, hæc conclus. procedit etiam in actionibus personalibus, teste Rol. conf. 21. num. 19. lib. 2. quam declarat ibi num. 53. 56. & 57. cui adde Ofac. decif. 177. eundem Rol. conf. 9. num. 38. & seq. lib. 3. & an mala fides auctoris nocet hæredi bonæ fidei. vide Dyn. in c. possessor mala fidei. num. 45. de reg. iur. lib. 6. vbi concludit quod non, quem tamen reprobatur Roma. conf. 149. col. fin. & conf. 201. col. 2. num. 5. Aym. conf. 146. in fi. quæ præscriptio cum mala fide an procedat hodie, & quando: ponit Minsing. cent. 4. obser. 6. vbi quod etsi iure ciuili præscriptio 30. annorum procedat cum mala fide, l. sicut. C. de præscriptio. 30. vel 40. annorum. communiter tamen à doct. conclusum leg. om-nes leges ciuiles quæ dicunt præscriptionem certis in casibus non exigere bonam fidem: à iure cano. correctas & sub-latas esse, tam in rebus corporalibus, quam actionibus reali-bus, & personalibus, quod & Alex. confirmat in realibus lo-quens conf. 51. num. 11. lib. 5. Rip. respons. 195. vbi quod l. o-mnes. & l. cum notissimi. C. de præscr. 30. vel 40. annorum. de iure cano. corriguntur, in personalibus verò & in debitore non existen. in mora. idem dicit ipse Rip. fecus in debitore moroso, de quo vide quæ scribit Alexand. conf. 4. lib. 2. vbi quod mala fides auctoris nocet successori, secundum com-munem opinionem ibi relata, quam conclus. non solum in tempore 30. vel 40. annorum procedere dicit Minsing. vbi 3. sed etiam si sit tempus immemorabile, dummodo constet de mala fide præscriben. quia immemorabilis temporis cur-sus non suffragabitur, teste Alexan. in l. cum aliquis. C. de iure delib. la. in l. possideri. §. ex pluribus. num. 6. ff. de acq. posses-s. vbi quod de iure canon. quandoque superueniat mala fi-des incurrunt & tollit præscriptionem, & ibi etiam quod dubitans de iure suo, vel sui auctoris potest præscribere, de quo vide quæ idem scribit in d. l. possideri. §. genera. num. 19. Quid in vfucapione: & dic. quo ad eam sufficere de iure ciuili bonam fidem ab initio, & quod mala fides postea superue-niens non interrumpi. vfucapionem, l. vni ca. C. de vfucapio. transfor. & tamen in fructibus mala fides siue ab initio, siue ex post facto superueniens semper acquisitionem fructuum impedit, rationem ponit lafo. in d. l. possideri. §. ex contrario. num. 38. & seq. ff. de acquirend. posses. quam sententiam de-clara, vt per eum in l. pomponius. §. quæsitum. num. 13. & 14. eod. titul. vbi loquitur de mala fide hæredis. priorem tamen conclus. limita, vt per Minsing. d. obser. 6. non procedere in ac-tionibus, quæ de sui natura temporales sunt, nec poenam continent, sed potius dantur ad interesse, item iure adeundi per 30. annos, cum ius sit querendum, & non quæsitum, de-nique non procedit in mala fide prædecessoris, quæ videtur non impedire inchoare præscriptionem. Affl. decif. 40. nu. mer. 7. cuius contrarium not. Cagnol. in l. qui in alterius. nu. mer. 16

mer. 16. de regul. iur. Quas opinio. concludunt Abb. in cap. 2. num. 7. & sequent. de præscr. vt negatiua opin. obtineat in sing. successione, affirmatiua verò in vniuersali, qui tenetur exonerare conscientiam defuncti, teste Curt. iun. conf. 170. numer. 14. & habetur per Rolan. conf. 6. numer. 42. 43. & 45. numer. 3. vbi prædictam conclus. quod præscriptio cum mala fi-br. 3. vbi prædictam procedere in præscriptione immemora-bili, quæ mala fides præsumitur in contrahente: quis scit contractum rescindi posse, & præsumitur etiam ex scientia rei alienæ. & d. conf. Rol. numer. 47. quod mala fides defuncti nocet hæredi, vt non possit continere præscriptionem, nec de nouo inchoare ex persona sua in quacunque actione, se-cundum communem opinionem, ibi relata, cui adde, quod licet mala fidei possessor non possit præscribere domi-nium: potest tamen præscribere confirmationem domini-j, teste Minsing. centur. 4. obseruat. 28. ex Bal. conf. 303. lib. 3. Rub. Alexand. in conf. 3. numer. 10. Balb. de præscr. 4. part. 5. part. princip. quæstio. 22. in fin. la. de feud. in titul. qualiter feud. consti. ver. his consequens, pro qua quæstio. præscr. cum mala fide, vide Mathes. sing. 23. Rol. conf. 3. numer. 93. 20 §. vltim. quæstio. octuagesimanona. ver. pone, cum ver. se-quent. E. Suarez.

Mandans delictum, eo non secuto, nisi atrox crimen fuis-set, non tenetur, eo autem secuto, si expressè reuocasset mandatum, similiter non tenetur. Sin tacitè, puta si man-datario significasset, nulla reuocationis mentione expressè facta, se in gratiam cum inimico rediisse, vel parentelam cum eo fecisse similiter non tenetur, modò aduersario tale man-datum notum fecisset. l. 3. ff. de op. legat. per not. in c. cum au-dientiam. de homicid. & in capit. cum quis. de sentent. ex-communicat. lib. 6. & ibidem Petrus Ancharan. & canonist. communiter in capit. muliercs. eod. titul. & Gulielm. de Cun. quem sequitur Bart. & reliqui Legistæ communiter in l. si pe-niam §. si seruum. ff. de cond. cau. dat. vt refert Bened. Capr. reg. 80. nu. 9.

Mandans & mandatarius pari poena puniuntur, si statu-tum in rem loquitur, & est secutus effectus, secundum ma-gis communem opinio.

Secus verò si vtatur verbo, ne quis præsumat facere, cum tunc mandatarius non teneatur, iuxta communem per Burf. conf. 20. nu. 1. lib. 1.

Mandans non dicitur assassinus, nisi interueniat pecunia, vel spes aliquid querendi, vt est com. opi. Burfat. conf. 20. nu. 4. Bonacoff.

Mandans & mandatarius pari poena puniuntur. Si statu-tum in rem loquitur, & est sequutus effectus, vt est commu-nior opin. Secus verò ne quis præsumatur facere, cum tunc mandatarius non teneatur, vt est com. opin. Burfat. conf. 20. nu. 1. Bonacoff.

Mandans torqueri non potest, nec contra illum procedi, nisi constet de mandato expressè & præsumptiue, nec man-datarij dictum sufficit, nec mandantis dictum nocet manda-tario, & antequam de auxilio inquiratur, necesse est, vt de man-dato constet, vt est communis opinio. Burfat. confil. vigesi-mosecundo. numero secundo. Soarez, verb. mandator. n. 44. Et statuto punitur conuictus mandatarius, loquente de man-dante, vt est communis opinio. Soarez, numer. 46. si execu-tum sit mandatum, vt est communis opinio. ibi. num. 48. vbi fufius. Bonacoff.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

si prætori. in nona columna. ff. de operis noui nunciat. Hypol. singul. 74.

Non autem in alio, sed in eodem genere mali. Alexand. in primo volumine, consilio quinto. repetito in consilio 93. in 1. col.

Fallit, vbi quis per triennium laudabiliter vixit post com-missum delictum, text. in authentic. de monach. in princip. 1. col. Fel. in c. cum deputati. extra. de iud. P. Andora.

minus malum de duobus est eligendum. & ita communi-ter dicitur. l. exigendi. C. de proc.

Sed iudicio meo rectius diceretur, quod de duobus ma-lis maius malum est fugiendum. & ita videtur velle lafo. in l. carbonianum. C. de carb. edict. P. Andora.

Mandans alicui alapas infligi, vel os alicuius vulnere de-formari, si homicidium subsequatur, non illius tenebitur. at qui simpliciter vulnus alicui inferri iubet, vel cum offen-sus esset, seruo iniungit, vt ad se non reuertatur, ante quam nouum de offendentia audiat, sublequuti postea homicidij tenebitur, vt communia copiose ponit Iul. Clar. in practic. §. vltim. quæstio. octuagesimanona. ver. pone, cum ver. se-quent. E. Suarez.

Mandans delictum, eo non secuto, nisi atrox crimen fuis-set, non tenetur, eo autem secuto, si expressè reuocasset mandatum, similiter non tenetur. Sin tacitè, puta si man-datario significasset, nulla reuocationis mentione expressè facta, se in gratiam cum inimico rediisse, vel parentelam cum eo fecisse similiter non tenetur, modò aduersario tale man-datum notum fecisset. l. 3. ff. de op. legat. per not. in c. cum au-dientiam. de homicid. & in capit. cum quis. de sentent. ex-communicat. lib. 6. & ibidem Petrus Ancharan. & canonist. communiter in capit. muliercs. eod. titul. & Gulielm. de Cun. quem sequitur Bart. & reliqui Legistæ communiter in l. si pe-niam §. si seruum. ff. de cond. cau. dat. vt refert Bened. Capr. reg. 80. nu. 9.

Mandans & mandatarius pari poena puniuntur, si statu-tum in rem loquitur, & est secutus effectus, secundum ma-gis communem opinio.

Secus verò si vtatur verbo, ne quis præsumat facere, cum tunc mandatarius non teneatur, iuxta communem per Burf. conf. 20. nu. 1. lib. 1.

Mandans non dicitur assassinus, nisi interueniat pecunia, vel spes aliquid querendi, vt est com. opi. Burfat. conf. 20. nu. 4. Bonacoff.

Mandans & mandatarius pari poena puniuntur. Si statu-tum in rem loquitur, & est sequutus effectus, vt est commu-nior opin. Secus verò ne quis præsumatur facere, cum tunc mandatarius non teneatur, vt est com. opin. Burfat. conf. 20. nu. 1. Bonacoff.

Mandans torqueri non potest, nec contra illum procedi, nisi constet de mandato expressè & præsumptiue, nec man-datarij dictum sufficit, nec mandantis dictum nocet manda-tario, & antequam de auxilio inquiratur, necesse est, vt de man-dato constet, vt est communis opinio. Burfat. confil. vigesi-mosecundo. numero secundo. Soarez, verb. mandator. n. 44. Et statuto punitur conuictus mandatarius, loquente de man-dante, vt est communis opinio. Soarez, numer. 46. si execu-tum sit mandatum, vt est communis opinio. ibi. num. 48. vbi fufius. Bonacoff.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum est delictum, non in loco vbi mandauit, com-munem dicit Abb. in capit. fin. numero vigesimo septimo. de foro competent. quem refert Probus in capit. inquisitores. numero quinto, in fin. libro sexto. Pract. Conrad. in princip.

Mandans alicui alapas dari, vel sfrisari, si homicidium sub-sequatur, non tenetur de homicidio, vt est communis opinio Soarez, ver. mandans. Et præsertim si mandatum reuocauit, D. Hierony. à Monte in suis quæstionibus. quæstio. 15. per to-tum. & delictum non fuit consummatum. Sed si dominus mandet seruo, vt non reuertatur ad se, donec nouum de offen-dente audiat, subsequenti homicidio tenetur, vt est comm. opi. Soarez, ver. mandans. n. 46. & seq. Et dixi fufius in meo tracta. de seruis vel famulis. Bonacoff.

Mandans fieri delictum, non punitur in loco, in quo fuit datum mandatum. Sed in loco, in quo delictum fuit consum-matum, vt est communis opi. de qua Clar. quæst. 38. ver. item quæro. Bonacoff.

Mandans in vno loco committi delictum in alio territo-rio, & ibi sit commissum, punitur statuto loci, vbi commissit delictum, non vbi fuit mandatum, vt est com. opi. de qua Ab. in c. licet. nu. 27. Bonacoff.

Mandans aliquod delictum fieri, puniendus est in loco il-lo vbi factum

Duennas reg. 178. in 3. ampliati. Plaza lib. 1. delict. ca. 15. n. 17. Remig. de immu. eccles. in fall. c. n. 3. & est ratio, quia mandans non tenetur ex mandato, sed ex delicto propter mandatum sequuto. Cla. d. 5. fi. q. 3. ver. item quæro. P. Fich.

Mandans dominus post accepta iniuriam famulo vel confanguineo aliquid in aure, & ille famulus vel confanguineus paulo post aliquem interfecerit, tunc ille mandans tenetur de homicidio. com. dicit Plaza lib. 1. delict. c. 14. n. 5. ver. his sanè præmissis secundum Bar. in l. si vtri. §. si. n. 1. ff. de priuil. cred. Clarus tamen putat dominum non puniendum pœna homicidij, nisi alia concurrerent, puta quod dominus solitus esse talia facere, & quod iniuria esset talis pro qua verisimiliter debuisset mandare illum occidi, & in dubio putat tutius esse torque re dominum, & etiã punire pœna extrordinaria potius quã pœna mortis. Cla. d. 5. fi. q. 89. ver. fi. P. Fichard.

Mandans famulo suo dominus iniuria ab aliquo affectus, vt eat, nec reuertatur donec ipse (dominus) intellexerit noua de illo qui ipsum iniuria affectus, si postea famulus illum iniuriantem occiderit, præsumitur ex mandato domini fecisse. communem dicit Boss. in tit. de mandato ad homicid. nu. 50. Ruin. conf. 6. n. 1. lib. 5. Chaff. conf. 58. nu. 8. hanc etiam communem dicit Aug. ad Ang. de Maleficiis, in verb. & Sempronium. n. 42. quem refert pract. Conradi. in decima Ampliatio. Alex. conf. 28. nu. 5. li. 4. refert Plaza li. 1. delict. c. 14. n. 5. & ca. 15. nu. 3. Pract. Carer. n. 37. & seq. quem refert Did. in repe. de men. si furiosus nu. 3. de homic. Duen. regula 307. Et hæc opinio locum habet etiam si iniuria facta sit domino, vel etiam ipsi famulo, vt communem dicit Carer. ibidem nu. 41. Cla. d. 5. fi. q. 89. ver. sed hic. idem.

Mandans fieri homicidium, tenetur de homicidio propter mandatum: non autem ex mandato. com. dicit Marian. in c. proposuisti nu. 2. ver. non quæro. de fo. compe. Bos. in tit. de fo. comp. nu. 109. Cla. d. 5. fi. q. 89. idem.

Mandans non dicitur propriè facere, sed interpretatiuè. com. dicit Vincētius Paleot. inter conf. Alex. conf. 65. n. 1. li. 4. Cla. d. 5. fi. q. 89. ver. sed quæro. idem.

mandans non punitur vt mandatarius, in casu quo statutū prohibens aliquod delictum fieri, loquatur tantum in personam delinquentis, vt si dicatur si quis occiderit, si quis vulnerauerit, quicunque homicidium fecerit, &c. secus si loquatur tantum in rem & ipsum delictum, vt pro homicidio sit pœna mortis. Hanc doctrinam Bart. in l. si vtrius. §. seruus n. 2. & seq. ff. de iniuriis. & in l. aut qui aliter. §. si. n. 3. ff. quod vi aut clam. communiter dicit approbatam. Deci. l. si quis id quod nu. 38. & seq. ff. de iurisd. omnium iud. & hanc etiam communem dicit Alex. in l. 1. in prin. n. 23. ff. de verb. obl. quem refert Aug. in verb. Sempronium. n. 33. Boss. in tit. de pœnis. nu. 14. Pract. Carer. n. 59. Plaza lib. 1. delict. c. 1. n. 8. & c. 5. n. 22. Villapand. in repet. l. 22. c. 66. n. 6. Taeg. in pract. crim. ca. 10. nu. 20. contrariam verò, scilicet, etiam si statutum in personam loquatur, nihilominus mandans vt mandatarius puniendus sit, communem dicit Gandi. in tit. de transactione. in fi. quem refert Alber. in 3. par. stat. q. 44. n. 1. ita etiam seruare iudices at restatur pract. Carer. nume. quæ quidè opi. locum habet, si statutum talem interpretationem à consuetudine receperit. sed absque tali consuetudine opinio Bartoli proculdubio est magis communis Hæc Clar. dict. §. si. quæst. 39. ver. si. sed quæro. idem.

mandans punitur eadem pœna qua punitur mandatarius ipse qui delictum commisit. Hanc doctrinam Bartoli in l. non solum. §. si mandato. nu. 19. ff. de iniur. communiter dicit Cur. iun. conf. 137. n. 4. Cotta. in verb. mandans homicidium. Gandi. de malef. in ti. de transac. & in tit. de pœnis, vt illum refert pract. Carer. n. 121. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. n. 16. de hered. Didacus in repet. clem. si furiosus pract. conradi. n. 11. Et hæc opinionem tanquam veriorem & communiorē dicit se vidisse seruari. Cla. d. li. 5. fi. q. 89. in prin. idem.

mandas Titio vt Sempronium vulneret. Titius verò eum occiderit, licet aliqui dicant simpliciter communem esse quod mandans non puniatur hoc casu de homicidio, vt Deci. conf. 482. n. 16. & conf. 622. in fi. secundum quam refert etiam consuluisset Ant. de Rosel. Franc. de capitibus listæ. & Ang. de castro. inter conf. crim. Cepolla. conf. 35. 36. 37. & 38. Cla. tamè dicit quia vulnera non possunt dari ad mensuram, vt in proberbio est, ita distinguendum. Si mandatum sit percutere aliquem alpa vel baculo, & mandatarius occidat, tunc mandantem tantum pœna extrordinaria puniendum, & hanc communem attestatur Plaza lib. 1. delict. c. 15. n. 1. secundum quam etiam consuluisset Grammat. conf. crim. 30. idemque esse si man-

detur, vt aliquis frustetur, id est, vt facies cultello incidatur, vel vt famulus det alicui vnum gnocum, vt in casu las. cõf. 118. lib. 2. Sed si mandatum sit vt aliquis vulneretur, tunc mandans tenetur de homicidio, cum nulla ferè pars sit in toto corpore, præterquam facies, vbi nõ possint lethalia vulnera infligi, & hanc opinionem dicit communem Boss. in tit. de mandat. ad homi. nu. 10. secundum quam etiam consuluit Cepolla. confil. crim. 34. Hæc Clar. dict. §. si. quæstio. 79. ver. si. pone. P. Fichard.

Mandans fieri delictum debet puniri eadem pœna, qua mandatarius punitur, vt est communis opi. Cla. q. 89. in prin. Etiam in terminis statuti, vt ibi ver. sed quæro. cum distinctione tamen, de qua per eum ibi. Et per Corsetum. in Reperto. Ab. in ver. mandans. n. 7. vide Bald. in conf. 103. in 2. vol. n. 2. Nec debet fieri distinctio, an mandatarius esset alius factor, necne, vt videtur communis opi. de qua clarissimus. D. Bartazolus inter conf. crim. conf. 70. n. 3. qui tamen eam improbat, dicens esse veram, vbi essemus in eo, qui consulit ad faciendum delictum ibi. n. 33. communem dicens. Bonacoff.

mandans homicidium committi, tenet de homicidio propter mandatum, non autem ex mandato. Clar. q. 89. ver. scias autè. Et mandans non tenetur de homicidio sequuto, si mandauit aliquem percuti alapa, vel baculo, sed extra ordinem, vt est communis opi. Clar. ibi ver. pone. Paris. conf. 161. n. 4. idè si mandasset alicui dari Gnocum per famulum, idem si mandaret aliquem sfrifandum. Sed si mandaret, vt aliquem vulneraret, quia vulnera non dantur ad mensuram & occideret, puniretur: mandans vt homicidia ex homicidio sequuto, vt est communis opi. Cla. ibi. vide Corset. in Reperto. Abb. in ver. mandans. n. 7. Capram regu. 80. vbi etiam dicit, quod mandatarius punitur de delicto vti principalis faciens, nisi se excusaret, quod iuste mandatum suscepit, secundum communem opi. ibi. n. 24. Nec est necesse habere obedire. n. 25. Non tamè in atrocioribus, sed in leuibus, secundum communem opi. ibi. n. 26. Bonac.

mandans famulo sub his verbis, ne reuertaris domum, donec sentio nouum de tali, si famulus eum occidat, præsumitur mandatum occidendi ab ipso domino præcessisse. Clar. q. 89. ver. sed hic incidenter. communem dicit. Quod procedit, siue prius facta fuerit iniuria ipsi domino, sine etiã famulo, vt est communis opi. Cla. ibi. Sed si dominus potest acceptam iniuriam ab aliquo, loquatur ad aurem famulo vel confanguineo suo, & paulo post famulus, vel confanguineus illum interficit, tenetur dominus pro tali homicidio, tanquam si mandatum præcessisset. Cla. d. q. 89. ver. sed quid si dominus. Dicit tñ Cla. quod ex hoc solo nõ puniretur, nisi alia concurrerent, puta quod dominus esset solit⁹ talia facere, & iniuria esset talis, pro qua verisimiliter debuisset mandare illum occidi. Et in dubio credit Cla. tutius esse torque re dominum, & etiam punire pœna extrordinaria, non pœna mortis. vide Ant. Gabri. in suo communium concl. li. 7. concl. 1. Marf. sing. 181. Bonac.

mandator maleficij nõ ex eo quis probabitur, vt torque re ea de re possit, quod sibi illud perpetrandum madaffe aliquis affirmet, commune & praxi tritum attestatur Iul. Cla. in pract. vlt. q. 2. ver. & ex hac. Notabis autè, quod qui maleficij mandati cõiungitur, nõ statuo sceleris admissorem punientem, sed statuo in facinus, scelusque ipsum pœnas decernenti cõprehenditur, commune effatur las. in l. si quis id, quod. n. 36. ff. de iurisd. omni. iud. & l. si quis pro emptore. n. 36. ff. de vluc. Bolog. conf. 34. quamuis generaliter ac perperam ex præpositè accepta las. autoritate receptum, & praxi seruari assuetum scripserit Turzan. opi. 130. vt mandator statuti de faciente loquentib. obligetur, quod etiam magis commune attestatur Alber. 3. par. ita. q. 53. n. 15. Sed superior sententiã & verior proculdubio, & receptor est, vt facile collectu è ex aliis, quos 3. laudauit, atque ex aliis quos cumulatim allegat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 89. ver. sed quæro, non tamen dubium est, quin sceleris mandator iure ciuili æquas patratori pœnas generaliter, & indistinctè luat, vt commune inquitur Curt. iun. conf. 137. n. 5. Cotta in memorab. ver. mandans, & qui latè hæc de re agit l. Cla. d. q. 89. Puniet autè vbi exequutū mandatum est, non vbi iniunctum est, commune tradunt Duennas regula 378. in 3. ampliati. Iul. Clar. d. §. vlt. quæst. 38. ver. item quæro. E. Suarez.

Mandatarius delinquens, licet perinde punitur atque mandans principalis, lege nõ solum. §. si mandato. & ibidem Bart. ff. de iniuriis. id tamen fallit inter alia nisi iuste se excuset, & verisimiliter putauerit se non delinquere: vt notatur per glo. in l. in rem. §. lignum. ff. de rei vendicatio. quod ex identitate rationis in multis, vt communiter tenetur, verificari potest, nisi man

nisi mandanti necessariò tanquam filius, seruus, vel subditus paruereit in leuioribus delictis, nam in atrocioribus non excusatur. l. seruus. ff. de oblig. & action. l. si cum dies. §. in compromisso. ff. de arbitris. prout vult glo. in liber homo. 2. ff. ad legè Aquil. quam communiter approbatam recenset Bened. capr. reg. 8. n. 24. & 26.

Mandatarius excusatur in dilectis, propter mandatum superioris, modò id quòd facit nõ sit de genere prohibitorum, ideoque operarij & fabri excusantur de eo quòd operantur in re alterius ex mandato conducentis, secundum glo. in leg. in rem. §. tignum. in glo. in fi. ff. de rei vend. quæ in hoc communiter approbatur, vt ait Soc. conf. 54. n. 23. lib. 4. las. in l. de pupillo. §. nunciationem. n. 7. de oper. noui. nun. Hanc etiam communem dicit Boss. in tit. de mandato ad homicid. n. 12. Taeg. in pract. crim. c. 10. n. 36. Roland. conf. 54. n. 6. lib. j. Bald. conf. 144. lib. j. conf. 314. lib. 1. conf. 463. lib. 3. & conf. 436. lib. 5. Si tamen illis operarij fuisset facta denũciatio siue protestatio, vt ab opere desisterent, non excusantur, comm. dicit Decius l. velle non creditur. n. 3. de reg. iur. quem refert Taeg. in loco allegato. n. 47. & si tales operarij de nocte laborassent, non excusantur. comm. dicit Plotus in repet. l. si quando nu. 790. Intelligenda autem est supradicta decisio de mandatario, in delictis atrocioribus mandatum superioris nunquam excusatur, comm. dicit las. conf. 136. lib. 1. quòd tamen ita intellige, vt non excuset à pœna in totum, sed in hoc vt mitius puniantur delinquentes. glo. in l. 2. in princ. C. de sepulch. violat. quam DD. communiter approbant, vt attestatur Didacus super 4. Decretal. n. 7. in fi. Et hæc omnia de plano procedunt in mandato superioris, simpliciter loquendo, sed si mandans esset vir potens & seuerus erga eos quibus mandare potest, fortè in illo casu excusandus esset delinquens vt iudicatum est in curia Neapolitana, ita referente Grammat. voto 38. Eridèdè si princeps mandaret alicui vt aliquem occideret, aut se curaturum illum ipsum cui mandat occidi, tunc talis mandatarius excusabitur de iure ciuili. com. dicit Corf. in ver. Metus. sing. incip. an operatur timor. quem refert Pract. Carer. num. 174. Taeg. pract. in crim. ca. 10. n. 36. Idemque est si princeps mandet officiali vt aliquem sine processu suspendi faciat, poterit enim mandatum illud officialis licitè & sine peccato exequi, & ad hæc allegatur decisio Cyni. quam communiter approbatam dicit Cagnol. in d. l. velle non creditur. nu. 10. de reg. iuris. contrariam tamen communem dicit Pract. Carer. num. 110. & quod non debeat exequi, sed superfedere, & principi rescribere, magis communem dicit Taeg. in d. c. 10. n. 38. Denique excusatur etiam ille mandatarius, qui deliquit ex mandato illius qui licitè poterat facere quod mandauit, vt si pater mandat alicui occidere filium in adulterio deprehensam, licet ille mandatarius non sit mandantis filius, neque seruus, comm. dicit crim. 4. Carer. in pract. n. 113. Hæc omnia Clar. d. lib. 5. §. fi. q. 60. ver. Solet dubitari. P. Fich.

Mandatarij dictum non est sufficiens contra mandantem, ita vt torturæ subici possit mandans, com. dicit Paris. Put. de syndicato, in verb. Tortura, vt illum refert Nouell. in prac. cri. n. 31. & seq. & ita consuluit Signorol. conf. 209. Cla. d. lib. 5. §. fi. q. 21. ver. ex hac. P. Fichard.

mandatarius excusatur mandantem, si confitetur delictum, vel homicidium fecisse ratione proprij odij, aut inimicitia, vt est communis opi. de qua Paris de Puteo in trac. syndica. in §. tortura l. 3. ver. dicitur communiter, in fi. Nouellus i trac. ad defensionem. fol. 57. n. 88.

Mandans non dicitur propriè facere, sed interpretatiuè, vt est communis opi. Cla. q. 89. ver. sed quæro. Bonac. PRO. mandatum gratuitum esse debet. l. ff. manda. Bellon. PRO. mandatum morte mandatoris finitur. l. si præcedete. ff. manda. l. mandatum. C. eo. tit. idem.

Mandatum speciale, quis dicitur habere quando est constitutus procurator ad alienandum, licet non dicatur in mandato specialiter. constituo te procuratorem ad alienandum istam rem, vel illam. est com. opi. sec. Alex. in conf. 189. vifo statuto. ver. 4. probatur. vol. 7. M. Charrian.

Mandans aliquid fieri non dicitur vere facere, sed interpretatiuè, & ideo statutum loquens de faciente, non habet locum in mandante. Est com. opi. sec. Alex. in conf. 65. vifa. in fi. volu. 4. idem.

mandatum ad compromittendum, emendum, vendendum, & similia, præsumitur etiã post spacium mille annorum: vnde ex defectu huiusmodi mandati vsque ad mille annos non potest dici sententia nulla, si de madoato non cõfiter, quia præsumitur ex maxima diuturnitate temporis interuenisse, vt voluit Bal. confil. 327. volu. 1. quam sequitur Paul.

Castr. conf. 84. vifa facti narratione. circa. fi. vol. 1. Deci. conf. 281. n. 17. conf. 409. & conf. 3. las. in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & in l. 1. C. qui admittit. Cur. seni. cõf. 77. Boer. decif. 281. n. 17. Rimina. in d. l. n. 28. Zuccardus, & Bolognerus ibi, nu. 58. vbi scribit istam esse com. opi. & Soci. iun. conf. 139. n. 10. vol. 3. vbi ait hodie fortasse hanc sententiam esse communem, & ita in facti contingentia consuluit, seu determinauit Rota Romana teste Cassadoro decif. 3. per totam in tit. de procuratori. In contrariam verò partem, videlicet quòd madatum de quo non constat, non præsumatur, nisi per partem aduersam probetur, inclinauit idem Bald. titubãter, & sibi contrarius in l. 1. C. de rebus alienis non alienan. & in l. 2. post princ. C. si ex falsis instr. & in lege qui fundum. ff. de vsucapion. quem sequitur Saly. in d. l. 1. C. de re alie. non alie. Alex. in d. l. sciendum in l. qui in aliena. ff. de acq. hered. in conf. 1. volu. 4. & conf. 101. vol. 6. Veronen. conf. 26. decisione Neapolitana & in decisio. 348. Fely. in ca. sicut de re iudica. las. sibi contrarius conf. 140. vol. 4. Deci. conf. 215. Bertach. in 1. parte. sui repertorij in ver. diu. ver. antepe. Cur. seni. conf. 49. & 18. Curt. iun. in tract. feudorum. q. 1. Marfil. singular. 325. Albertus. Bru. conf. 95. nu. 3. Iac. Leonardus conf. 96. n. 15. & seq. posito inter conf. feudalia Alberti Bruni. Laurentius Siluanus conf. 35. nu. 5. Grammati. decif. 303. n. 83. vbi attestatur istam esse communem opinionem, & Soci. nepos, conf. 56. nu. 5. vol. 1. sed in isto opinionum conflictu, & tam ambiguis iuris nostri interpretum sententiis, mihi profecto sequendam fore constitui primam partem affirmatiuam, tanquam magis æquam & communem ex quo ei inheret Rota Romana, quæ videtur irrefragabilis auctoritatis, & opinio hæc ita retenta ampliatu primo loco, habere locum in mandato etiam de custodiendo, quòd ex antiquitate temporis præsumitur, seu ex diuturnitate custodiae præcedentis, secundum Bartol. & Alex. in l. si vxor. §. si quis vxorem. ff. de adulter. Afflicti. in præcitata decif. 355. Bertachi. in 2. parte sui repertorij in ver. mandatum qualiter. ver. 7. Ampliatur secundò, quod non solum præsumitur mandatum ex antiquitate temporis, verum etiam ratificatio ipsius mandati. vt per Berthaci. in d. reperto. in 1. par. in ver. diu. ver. 3. Soci. conf. 46. vol. 3. Deci. conf. 299. Gozadi d. conf. 11. post alios ibi per eum congestos. & Soci. nepos, cõf. citato. 139. n. 14. vol. 3. quod intelligit & moderatur las. cõf. 140. vol. 4. præcedere quòd ageretur de modico præiudicio, secus si de magno, tunc enim præsumitur ratificatio ex antiquitate temporis, nisi cõcurrat alia præsumptio. Tertio, ampliatur etiam, vt procedat quando appareret productione mandati esse factam, vel cessante productione item cũ aliquo, tanquam procurare fuisse contestatam. hoc enim casu pro mandato præsumeretur, secundum Imol. in d. l. sciendum. quam refert, sequiturque Gozadi. conf. 96. Quarto ampliatur etiam habere locum in soluente pœsonem nomine alieno, ad quam verisimiliter quis non accederet sine mandato, cum verisimile nõ sit, quòd procurator velit iactare suum secundum Rotam Rom. decif. 23. in antiquis, quam sequitur Soci. seni. conf. 46. lib. 3. Deci. conf. 36. & conf. 42. & in l. 1. C. qui admittit. Gozad. cõf. 11. Cur. seni. d. conf. 77. & Soc. iun. conf. 139. volu. 3. nu. 10. & seq. Quintò, & vlt. ampliatur, quando in sententia, aut alio instrumeto antiquo fieret mentio de ipso mandato, quia tunc videtur probari propter antiquitatem temporis, & per consequens eo casu antiquitas fides, & auctoritas dat instrumeto enuncianti mandatum, aliàs secus secundum Deci. cõf. 36. quem sequitur Goza. d. conf. 11. & Purpuratus in auth. si quis in aliquo documento. in fi. C. de eden. & Cagnol. in l. velle nõ creditur. n. 20. ff. de reg. iur. F. Viuius.

Exceptio quotiescumque esset superflua, & inutilis de eo, quòd in regula non continetur, tunc & eo casu ne reddatur inutilis & superflua, censetur regulam istam ampliare secundum exceptionis qualitatem secundum Deci. in l. 1. num. 3. ff. de regul. iur. & ista est communis opinio teste Cagnolo ibi. n. 30. & 33. & exemplum pro intelligenda ista communi posset allegari hoc verbi gratia, si constituo procuratorem generaliter ad omnia non veniunt quæ mandatum speciale requirunt. c. qui ad agendum, cum ibi no. per glo. & Doct. de procu. in 6. si verò facerem procuratorem generaliter ad omnia, nisi quod iuramentum non possit præitari, & sic excipio vnum casum, in quo speciale mandatum requiritur illa exceptio, ne sit superflua, declarat, ampliaturque mandatum, & regulam, vt omnia alia includantur in mandato. in quibus etiam mandatum speciale requiritur secundum Dorni. Gemi. post Lapum in d. c. qui ad agit. §. 1. Alex. Claud. Aqnen. & las. l. ff. quod quisque iu. idem laso. in l. nummis. vide in litem iuran.

Cassane. conf. 3. stat Statutum. numer. 7. Deci. in cap. consulationib

tationibus. circa si de off. deleg. istam scribit esse communem opi. Cagnol. in d. l. n. 30. & 33. & Euerardus libr. argumento loco ab exceptione. idem Viuius.

Mandans non comprehenditur sub statuto puniente faciem tamen masculinum tamen si dicat, pro homicidio, vel pro vulnere imponatur talis secus poena. la. in l. si quis id quod. nu. 36. ff. de iurisd. om. iud. communem dicit. B. Villal.

Mandatum generale comprehendit speciale sine quo mandatum generale redderetur frustratorium Curt. iun. in l. 2. de iurisd. omnium iud. n. 43. ff. communem dicit. idem.

mandatum non presumitur interuenisse etiam post mille annos. Hieron. Cag. in l. velle. n. 16. ff. de reg. iur. comm. dicit.

Fallit in iis, que sunt parui praeiudicij quia presumitur lapsis decem annis. Lud. de Goza. cof. 96. n. 11. communem dicit. idem.

mandatum procuratoris potest probari per testes sicut per instrumentum, la. in l. cautio. nu. 7. de procurat. communem dicit. idem.

mandatum speciale requiritur ad acceptandum beneficium nomine alicuius, & non sufficit generale, licet non requiratur specialis beneficii expressio. sed sufficit generalis. Coua. Refolutio. lib. 3. c. 16. communem dicit ex Pan. in c. accedens. el. 2. de praeben. & doct. in c. si tibi. de praeben. & nota vnum singulare quod est contra Pan. in d. c. accedens, quod si aliquis accipiat beneficium nomine absentis sine mandato, & postea principalis accipiat, valet acceptatio a die acceptionis primae suo nomine factae. idem Coua. ibi communem dicit ex Decio in l. qui non prohibet. n. 7. ff. de reg. iur. idem.

mandatum ex sola temporis diurnitate & patientia non presumi. permulti tenent, & communem dicit Balbus in trac. praefr. 1. par. 3. par. prin. in 10. q. 1. Fich.

Contrariam vero opinionem receptiorem scribit Ferd. Vasq. lib. illust. contr. 2. c. 62. n. 1. idem.

mandatum executiuum, nulla praecedente sententia condennatoria vel parte non citata decretum nullum esse dicitur. l. 1. vbi no. C. de execu. rei iud. & l. cum nulla. ff. eo. tit. Nec verba iudicis dicentis in sententia, visa citatione, & c. probant citationem praecessisse, praesertim si lata fuit parte absente. vt Bart. & alij voluerunt in auth. si quis in aliquo. C. de eden. Inn. in c. quoniam contra de probat. Bart. & alij. in l. 1. ff. quand. app. lit. & in l. 1. C. de rela. pleniusque hac in re scribit Alex. in conf. 4. 1. vifo processu. in principio, v. l. 4. vbi dicit hanc opinionem esse magis communem. F. Turzan.

mandatum generale, quo quis procurator constituitur, si in eo casus aliquis speciale mandatum exigens excipiat (vt verbi gratia, ne iurandum procurator praestet) ceteros omnes casus, in quibus speciale mandatum requireretur, & qui aliis comprehensum non essent, comprehendet. commune aiunt Cagnol. in l. 1. n. 30. & n. 33. ff. de reg. iur. Euerard. in topicis, argument. 3. Viuius libr. 1. opin. 208. Quin & alioquin regulariter mandatum complectetur id speciale absque. quo frustra generale foret. commune inquit Curt. iun. in l. 2. n. 43. ff. de iurisd. om. iudicium. E. Suarez.

mandatum ab eis, qui se procuratores dicunt, exhiberi iudices supra sponte, ac parte non petente, praecipere nequeunt. commune ait Fel. in c. causam. n. 5. de iudi. & qui merito cum nonnullis dissentit Nicolaus Ant. Grauat. li. 4. c. 5. n. 22. & 23. ad Vestrum. intellige tamen ac perpetuo memineras, quod is absque mandato etiam recte agat, penes quem obligationis instrumenta erunt, si praeterea cautionem de rato praestet, vt frequenter placitum affirmant la. in l. cautio. n. 12. C. de procurato. Alciat de praesumptio. regula. 1. praesump. 33. Nicola. Ant. Grauatius. d. cap. 5. n. 30. & vide supra ver. cautio. idem.

mandatum a marito vxoris causam agere tum demum peti potest, cum semel illud recepit, commune dicit la. in l. maritus. n. 8. C. de procurat. Ab amicis vero amicorum causas acturus, & si generaliter exigatur, vt commune asseruerit Rip. in c. cum M. n. 6. 1. de constit. Blanc. in trac. de compromiss. in 3. q. n. 4. ver. amicus. Tamen si de rato amici cauerint, non exigitur. commune ponit Viuius lib. 1. opi. 29. cuius contrarium verius ac probabilius alibi ipse ostendo. Quin & filius ex damnato coitu susceptis, si pro parte velint agere, mandatum necessarium est, vt commune effatur la. in lege exigendi. n. 9. C. de procurat. idem.

mandatum interuenisse haud presumitur, perurso etiam mille annorum spatio, vt ait frequenter placitum Cagnol. in l. vel le. n. 16. 18. & 19. ff. de reg. iur. magis commune affirmat quampurimos in id doctores congerens Io. Ceph. Ferr. cof. 65. n. 16. Excipe, nisi causa parui momenti vertantur. commune enunciat Gozad. cof. 96. nu. 11. Sed quod generaliter semper tanto annorum cursu praeter lapso mandatum interuenisse

presumatur. asserunt commune Bolog. in l. 1. n. 58. C. qui admittit. Soc. iun. conf. 139. n. 10. li. 3. & alij, quos refert, atque immerito amplectitur Viuius lib. 1. opi. 207. Obseruabis tamen ac memoriae perpetuo commendabis, quod si semel mandatum intercessit, illius vi, res geri praesumit, quamuis post magnum temporis intervallum geratur. commune dicit Alc. in trac. de praesump. reg. 2. praesump. 23. n. 12. idem.

mandatum qui suscepit, mandati oblatam, leuem, ac leuissimam culpam renebitur. commune ait Porc. in §. vlt. n. 1. ad si. instit. mand. Si autem forma ac fines mandati sciente & patiente domino egredietur, illi proculdubio oberit, vt commune renuncio ex Alex. in l. sepe. n. 87. ff. de re iud. & conf. 84. lib. 5. la. in l. si quis iniquum. §. si procurator. n. 5. ff. quod quis que iur. Fel. in c. cum olim. de of. deleg. & in c. 4. nu. 12. vt lite non contest. dec. conf. 672. nu. 2. idem.

Mandatum ad matrimonium contrahendum, testibus probatur. commune dicit Alex. conf. 119. ver. lib. 5. Curt. in aditi. ad Pau. in l. 1. ver. testes. C. de procura. vt & quoduis aliud mandatum appositis testibus rite probabitur. commune inquit laffr. decif. 190. Quin & eius reuocatio vno teste, ac iure iurando alterius testis defectum explenti, probabitur. commune ponit Viui. lib. 1. opi. 45. cum Corfet. in sing. ver. mandatum. idem.

Mandatum non exigitur proponendis absentiae causis: vt commune placitum attestatur Praepos. in ca. si quando. 2. q. 6. n. 21. nisi vt procurator absentem velit quis defendere: quippe tunc secus est. commune pronunciat la. in l. si quis, nu. 7. C. qui testa. fac. poss. idem.

mandati actione tenetur qui generaliter pecunias mutuas dare, aut foenerari, aut in rerum aliquarum emptionem erogare aliter non facturo mandauit, aut etiam qui alioquin facturo certam tamen rem emere, aut certo alicui mutuari mandauit, vt communis hac in re Io. dogma asserit Porc. in §. vlt. in fi. instit. mandat. E. Suarez.

Mandatum iurisdictionis generale, puta ad causas & iustitiam ministrandam in tali prouincia, vel loco non probatur per testes: sed per instrumentum, vel literas authenticas probatorias mandati, secundum quas probari debet: secus si sit speciale ad aliquam causam vel actum, secundum Ray. Alber. & Baldum in dicto. §. vbi decretum. & ibi dominus Cato per l. primam. C. de mandatis prin. & §. quia vero. in auth. vt litigan. iurent. Primum limitari potest secundum Spec. in tit. de probat. §. pe. ver. si. quid de auditoribus nisi facilius posset haberi copia principis vel iudicis delegantis vel mandantis, vt quia est in ciuitate illa: quia tunc poterit probari per testes. Si autem longè absit, requiritur scriptura, vt praedictum est. Ita etiam sentit Bald. in l. aliquando. ff. de of. proconf. in quarto quaesito. Secundum etiam limitatur secundum Bald. vbi §. non procedere, quando opponitur in principio litis contra tale mandatum speciale. Balb. decif. 31.

Vbi exigitur mandatum speciale, regulariter sufficit generale cum libera, quod specialia aequiparatur. ff. de procur. l. procur. cui libera. & l. iurandum quod ex conuentione. §. si. ff. de iure iur. & secundum Bal. in l. illud. §. 1. ff. de mino. Ang. Are. in §. per quas perso. no. acqui. circa prin. Nec obstat ca. qui ad agendum. de procur. in 6. & cle. 2. e. ti. quia ibi non interuenit libera. Balb. decif. 52.

Mandatum quod est necessitatis, non reuocatur morte mandantis. l. fundi §. item si amicus. ff. de acq. pos. & ibi Bar. c. si super gratia. de of. deleg. in 6. facit. l. mortuo iudice, cum ibi no. per Doct. ff. de iudi. Ideo executor, cui a superiore iniunctum est, vt in possessionem mittat, vel certum aliquid faciat poterit exequi mortuo mandante, seu eius officio finito. Balb. decif. 57.

Mandatum procuratoris pro quo etiam ignorante principalis promittit de iudicio sili, & iudicatum soluendo, vt fit communiter in instrumentis mandatorum, non expirat morte mandantis, etiam ante litem contestata. per l. si defunctus. ff. de procur. & secundum gl. in verbo cogi. ibi. idem si pro absente. in cle. 1. de procur. & ibi do. Card. in l. 8. q. Ange. Bal. & do. Sandilia. in d. l. si defunctus. do. Alex. in l. nulla. C. e. tit. vbi post Bal. tradit formam sententiae in tali casu. Pan. in ca. mandato. ext. de procu. Baldechi. in verbo procurator reuocatur. Balb. decif. 278.

mandatum praelati seu rectori ciuitatis in causa suae ecclesiae aut vniuersitatis, morte ipsius constituentis finitur, etiam re non integra, cle. si. de procura. Et dicitur res non esse integra, quo ad iudicem per solam citationem c. gratum. extra de offi. deleg. & secundum Bart. Bald. & Ang. in l. more. & seq. ff. de iurisd. omnium iudicium. Balb. decif. 364.

Mandatum inualidum. Non valet mandatum, in quo constitutus promittit habere ratum quicquid per suum procuratorem legitime gestum extierit, secundum Spec. in tit. de procu. §. ratione autem. ver. item excipitur. Goffre. in c. si de dilationibus. Bald. in l. si procuratorem. ff. de procura. extra eo. col. 4. gl. in ca. relatio. 2. q. 1. quia constituens semper opponeret non esse legitime factum, & sic res esset semper dubia, & sic non valet. Balb. decif. 440.

Mandato reuocato iudice vel aduersario ignorante, procuratorem gesta tenent ac praedictat domino, etiam si aliunde quam per viam intimationis a domino iudex vel aduersarius reuocationem factam rescisset, quod communiter teneri refert Ben. capr. reg. 58. n. 3. seq. & reg. 59. n. 23. & seq. vide infra procurator. Reuocatio.

mandatum speciale requiritur ad petendum restitutionem in integrum. l. illud. §. si talis. ff. de minor. c. coram. extra de restit. in integ. Et hoc quando petitur principaliter, vt quando petitur contra contractum, vel contra sententiam quae transit in rem iudicatam, secus si incidenter. Bart. in d. l. illud. §. si talis. n. 3. Pan. in d. c. coram. & in c. suscitata. vbi nu. 5. affirmat hanc esse doct. communem opinionem. Cassiodorus decif. 1. de procuratoribus. & Didac. in lib. 1. variarum resolutionum. c. 6. ad postulandum in integrum restitutionem an sit necessarium mandatum. Quae tamen sententia intelligitur in mandato sufficere, si dictum fuerit: constituo talem procuratorem ad petendum restitutionem in integrum, contra quamcunque personam: licet in eo non diceretur in tali causa & contra talem. Et hanc sententiam communem receptam testantur Didacus in d. c. 6. & Rol. a Valle in conf. 26. nu. 19. in 2. tom. cof. Kirchoiuis.

mandatum expresse acceptari debet, aliis procurator quis dici non potest, l. filiusfamil. §. inuitus. ff. de procur. & hoc de iure ciuili, licet secus iure cano. quo tacite acceptari sufficit, clem. 1. de procur. no. egid. decif. 576. & ideo antequam mandatum acceptet alium procurem constituere non potest. Rot. decif. 145. procur. in no. Accedit, quod procur. ad iudicia constituto ante litem contestatam regulare substituere non permittitur, quam Reg. limita noue modis, vt per la. in l. quod quis. n. 1. C. de procur. doc. in 1. e. ti. lib. 6. anna. conf. 96. col. 2. ver. constat. cui adde, quod procur. postquam substituit, amplius procur. non remanet, teste Fel. in c. literis. col. 3. ver. vide Bal. de off. deleg. quia potestas translata est in substitutum, gl. in c. 1. ver. substituti de di. de procur. in 6. Rot. decif. 146. in no. quom. concl. intellige, nisi habuisset mandatum substituendi atque etiam reuocandi, onusque in se assumendi, Rot. decif. 184. si procur. in no. Qui substitutus per litis contestationem. ob. qua ipse dominus est effectus, substituere etiam potest, Rot. decif. 122. 146. in no. la. in l. nihil & in l. nulla. C. de procur. Quinimo si ab alio lis fuerit contestata Deinde merita causae substitutus tractauerit: dominus litis efficitur, & substituere poterit, arg. Clem. saepe de ver. sig. vbi in causis summariis litis contestatio non requiritur, & nihilominus procurator per merita causae factus dominus litis substituere permittitur, quae sententia: explosa opin. Bar. approbatur, ex not. per la. in d. l. nihil. nu. 1.

Mandatum superioris in delictis excusat, si mandatarius facit, quod de iure non sit de genere prohibitorum. Et ideo fabri, & operarij, & ceteri excusantur de eo, quod operantur in re alterius ex mandato conducentis, vt est communis opi. Clar. q. 60. ver. solet dubitari. Nisi protestatio precederet opus defectum, quia non desistens a labore non excusatur, vt est communis opi. idem, si de nocte & clandestine accessissent ad laborandum, non excusantur, vt est communis opi. Et praedicta conclusio procedit in delictis leuibus, secus in delictis atrocibus, quia mandatum superioris nunquam excusat, vt est communis opi. Scilicet a poena. nisi esset superior seuerus & tyrannus, quia mitius puniretur, idem, si princeps mandaret alicui, vt talem occideret, quia de iure ciuili excusabitur, vt est communis opi. idem si mader officiali, vt aliquem absque processu suspendi faciat, etiam excusatur a peccato, vt est communis opi. Et licet dicatur, quod non debet exequi mandatum iniustum, sed debet superfedere, & Principi rescribere, qui forte iracundia percitus hoc imposuit, tamen excusatur, vt est communis opi. Sed dat consilium ibi Clarus quod exequatur commissum, ne quid deterius sibi contingat. Itē excusaretur mandatarius committens delictum ex mandato, quando mandans illud impune exegit possit, & illud etiam aliis imperare: prout Pater, dominus, filius, vel seruis & aliis extraneis, vt est communis opi. Cla. q. 60. ver. solet dubitari. Cherianus in suo communium opi. ver. de linquens. Francus Marcus decif. Delphi.

Mandatum tamen superioris, & alterius cuiuscunque publicae, vel priuatae personae non presumitur, etiam spatio mille annorum, vt est communis opi. Plorus inter conf. cri. conf. 3. nu. 9. Tomo 2. Bonac.

mandatum praesumitur ex diurnitate temporis ex reprobiori sententia, maxime si in antiquis partibus presentibus vel per virum fide dignum sit enuntiatum, secundum magis communem per Burf. conf. 24. n. 2. l. lib. 1.

mandatum illicitum in generali mandato, vel promissione, nunquam videtur mandari. Caraita inter confil. criminalia. conf. 116. n. 27. To. 2. vbi etiam n. 28. dicit, quod mandatis illicitis non est parendum etiam Papae, vt est communis opin. Bonacoff.

mandatarius est excusatus, quando sumus in his, quae sunt de genere permissorum, & quando conducitur operarius ad incidenda ligna, & bona fide incidit, credens fundum esse conducentis, vt est communis opi. de qua Bossius. ti. de mandato ad homicidium. n. 21. Bonacoff.

mandato generali delictum vel dolus non includitur, l. creditor. §. lucius ff. mand. Rom. cof. 60. n. 2. conf. 30. n. 8. cof. 24. n. 11. Alex. cof. 139. n. 3. lib. 4. Dec. in l. si iniquum §. si procur. ff. quod quisque iur. Rom. conf. 74. post prin. Dec. conf. 493. post n. 10. potest tamen habens generale mandatum ea facere quae dominus solitus est, teste Bar. in l. solutum §. sed si procurator. l. vel vniuersorum ff. de pig. act. doct. in apostil. ad Abb. in c. j. post n. 28. vt lit. no. test. & eodem modo quo ad praedicta alia q. semisses §. quatum ff. de vfur. Rom. cof. 114. 2. dub. cof. 94. col. fi. Alex. d. l. vel vniuersorum la. in l. i. procur. col. pe. vbi Bar. col. 2. nu. 6. vbi in apostil. datur Reg. ff. de cond. indeb. in l. certi conditio §. si nummos col. 3. ff. si cer. per. Dec. conf. 44. n. 12. & seq. Cagnol. in l. semper in stipulationibus n. 10. de reg. iur. Rom. sing. 10. qui proc. potest mutuum pecuniam secundum regionis consuetudinem ad cambia recipere, teste Rom. d. conf. 94. ante fi. Fel. in ca. cum M. Ferrar. col. 4. ver. & hinc. est de consti. in c. ex literis col. 6. de fid. instr. Rui. cof. 93. nu. 1. lib. 5. quid si constituo procurem general. ad omnia, & dic. quod non comprehenduntur quae spate mandatum exigunt, ex no. per Cagnol. in l. 1. num. 3. 6. & seq. de reg. iur. sed si constitutum procurem ad omnia, excepto quod iuramentum deferre non possit, sicque excipio vnum casum de requiren spate mandatum, ea exceptio Reg. declarat & ampliat, vt etiam includatur alia quae mandatum spate exigunt, ex no. per doct. in c. qui ad agendum de procu. lib. 6. mandatum enim generale spate comprehendit, sine quo mandatum generale inutile redderetur, Curt. iun. in l. 2. nu. 43. de iur. om. iud. vbi dicit communem in quo generali mandato non inteltr data facultas mandatario vt ex facto vel delicto suo: mandati in poenam incidere faciat, nisi dictum sit l. si procur. §. cellus de cond. indeb. & d. l. si procur. j. Respon. vbi la. declarat & ponit Reg. quam ampliat procedere etiam si dominus iurasset, in general. procur. non venire contra factum procur. quia iuramentum cum sit quid spirituale: debet restringi ad licita & honesta, gl. in l. non habetur §. qui iussu. de reg. iur. a quo iuramento illicita exceptantur, l. eos §. 1. C. de vfur. & ad praedicta de generali mandato plura not. Bar. & alij in l. iubemus nullam. C. de sacr. san. eccl. Ale. conf. 105. col. fi. lib. 3. la. conf. 204. 2. 1. 8. lib. 1. & in d. l. si procurator. Nat. conf. 44. 5. n. 2. item non includitur potestas donandi, l. contra iuris §. si. ff. de pact. ca. si. de offic. vic. in 6. A. lex. conf. 22. lib. 1. Brun. conf. 108. neque potest procur. generalis carcerari facere debitorem ad hoc obligatum, Alex. confil. centesimo trigesimo tertio. libr. sexto. quid si in mandato legatur data potestas procur. ad faciem omnes actus ea ad quos actus extendatur, vide Paris. confil. 4. 5. n. 16. lib. primo. la. in l. 1. n. 24. ff. si quis in ius voc. non ier. Qua in materia, adde, quod procur. generalis ad omnes causas praesentes & futuras: non solum potest appellare, sed etiam appellationem profectur, teste Rol. confil. quadragesimo tertio. numero decimo. libr. primo. post Bar. in l. inuitus colum. 1. C. de procur. & dic. quod mandatum quamuis generale, non comprehendit nisi causas, quarum exercitium competit constituenti. ex iure quo constituit, iuxta no. per Seb. de nullit. cap. vndecimo. numero 77. 91. vbi quod procur. generalis agens in causa quae requirit spate mandatum dicitur fallus procur. la. in l. licet numero quarto. C. de procu. cui adde, quod mandatum generale, vt iam dixi, comprehendit spate, sine quo mandatum generale redderetur inutile, secundum communem per Curt. iun. in l. 2. numero 43. de iur. om. iud. accedit quod habens generale mandatum non possunt iururari. deferre, alias. ff. de iur. iuran. not. Imbert. in enchirid. iur. gall. 80. ver. procurat. Quas conclus. declara, vt per Moron. de fide & pace

mandatum inualidum. Non valet mandatum, in quo constitutus promittit habere ratum quicquid per suum procuratorem legitime gestum extierit, secundum Spec. in tit. de procu. §. ratione autem. ver. item excipitur. Goffre. in c. si de dilationibus. Bald. in l. si procuratorem. ff. de procura. extra eo. col. 4. gl. in ca. relatio. 2. q. 1. quia constituens semper opponeret non esse legitime factum, & sic res esset semper dubia, & sic non valet. Balb. decif. 440.

Mandato reuocato iudice vel aduersario ignorante, procuratorem gesta tenent ac praedictat domino, etiam si aliunde quam per viam intimationis a domino iudex vel aduersarius reuocationem factam rescisset, quod communiter teneri refert Ben. capr. reg. 58. n. 3. seq. & reg. 59. n. 23. & seq. vide infra procurator. Reuocatio.

mandatum speciale requiritur ad petendum restitutionem in integrum. l. illud. §. si talis. ff. de minor. c. coram. extra de restit. in integ. Et hoc quando petitur principaliter, vt quando petitur contra contractum, vel contra sententiam quae transit in rem iudicatam, secus si incidenter. Bart. in d. l. illud. §. si talis. n. 3. Pan. in d. c. coram. & in c. suscitata. vbi nu. 5. affirmat hanc esse doct. communem opinionem. Cassiodorus decif. 1. de procuratoribus. & Didac. in lib. 1. variarum resolutionum. c. 6. ad postulandum in integrum restitutionem an sit necessarium mandatum. Quae tamen sententia intelligitur in mandato sufficere, si dictum fuerit: constituo talem procuratorem ad petendum restitutionem in integrum, contra quamcunque personam: licet in eo non diceretur in tali causa & contra talem. Et hanc sententiam communem receptam testantur Didacus in d. c. 6. & Rol. a Valle in conf. 26. nu. 19. in 2. tom. cof. Kirchoiuis.

mandatum expresse acceptari debet, aliis procurator quis dici non potest, l. filiusfamil. §. inuitus. ff. de procur. & hoc de iure ciuili, licet secus iure cano. quo tacite acceptari sufficit, clem. 1. de procur. no. egid. decif. 576. & ideo antequam mandatum acceptet alium procurem constituere non potest. Rot. decif. 145. procur. in no. Accedit, quod procur. ad iudicia constituto ante litem contestatam regulare substituere non permittitur, quam Reg. limita noue modis, vt per la. in l. quod quis. n. 1. C. de procur. doc. in 1. e. ti. lib. 6. anna. conf. 96. col. 2. ver. constat. cui adde, quod procur. postquam substituit, amplius procur. non remanet, teste Fel. in c. literis. col. 3. ver. vide Bal. de off. deleg. quia potestas translata est in substitutum, gl. in c. 1. ver. substituti de di. de procur. in 6. Rot. decif. 146. in no. quom. concl. intellige, nisi habuisset mandatum substituendi atque etiam reuocandi, onusque in se assumendi, Rot. decif. 184. si procur. in no. Qui substitutus per litis contestationem. ob. qua ipse dominus est effectus, substituere etiam potest, Rot. decif. 122. 146. in no. la. in l. nihil & in l. nulla. C. de procur. Quinimo si ab alio lis fuerit contestata Deinde merita causae substitutus tractauerit: dominus litis efficitur, & substituere poterit, arg. Clem. saepe de ver. sig. vbi in causis summariis litis contestatio non requiritur, & nihilominus procurator per merita causae factus dominus litis substituere permittitur, quae sententia: explosa opin. Bar. approbatur, ex not. per la. in d. l. nihil. nu. 1.

Mandatum superioris in delictis excusat, si mandatarius facit, quod de iure non sit de genere prohibitorum. Et ideo fabri, & operarij, & ceteri excusantur de eo, quod operantur in re alterius ex mandato conducentis, vt est communis opi. Clar. q. 60. ver. solet dubitari. Nisi protestatio precederet opus defectum, quia non desistens a labore non excusatur, vt est communis opi. idem, si de nocte & clandestine accessissent ad laborandum, non excusantur, vt est communis opi. Et praedicta conclusio procedit in delictis leuibus, secus in delictis atrocibus, quia mandatum superioris nunquam excusat, vt est communis opi. Scilicet a poena. nisi esset superior seuerus & tyrannus, quia mitius puniretur, idem, si princeps mandaret alicui, vt talem occideret, quia de iure ciuili excusabitur, vt est communis opi. idem si mader officiali, vt aliquem absque processu suspendi faciat, etiam excusatur a peccato, vt est communis opi. Et licet dicatur, quod non debet exequi mandatum iniustum, sed debet superfedere, & Principi rescribere, qui forte iracundia percitus hoc imposuit, tamen excusatur, vt est communis opi. Sed dat consilium ibi Clarus quod exequatur commissum, ne quid deterius sibi contingat. Itē excusaretur mandatarius committens delictum ex mandato, quando mandans illud impune exegit possit, & illud etiam aliis imperare: prout Pater, dominus, filius, vel seruis & aliis extraneis, vt est communis opi. Cla. q. 60. ver. solet dubitari. Cherianus in suo communium opi. ver. de linquens. Francus Marcus decif. Delphi.

Mandatum tamen superioris, & alterius cuiuscunque publicae, vel priuatae personae non presumitur, etiam spatio mille annorum, vt est communis opi. Plorus inter conf. cri. conf. 3. nu. 9. Tomo 2. Bonac.

mandatum praesumitur ex diurnitate temporis ex reprobiori sententia, maxime si in antiquis partibus presentibus vel per virum fide dignum sit enuntiatum, secundum magis communem per Burf. conf. 24. n. 2. l. lib. 1.

mandatum illicitum in generali mandato, vel promissione, nunquam videtur mandari. Caraita inter confil. criminalia. conf. 116. n. 27. To. 2. vbi etiam n. 28. dicit, quod mandatis illicitis non est parendum etiam Papae, vt est communis opin. Bonacoff.

mandatarius est excusatus, quando sumus in his, quae sunt de genere permissorum, & quando conducitur operarius ad incidenda ligna, & bona fide incidit, credens fundum esse conducentis, vt est communis opi. de qua Bossius. ti. de mandato ad homicidium. n. 21. Bonacoff.

mandato generali delictum vel dolus non includitur, l. creditor. §. lucius ff. mand. Rom. cof. 60. n. 2. conf. 30. n. 8. cof. 24. n. 11. Alex. cof. 139. n. 3. lib. 4. Dec. in l. si iniquum §. si procur. ff. quod quisque iur. Rom. conf. 74. post prin. Dec. conf. 493. post n. 10. potest tamen habens generale mandatum ea facere quae dominus solitus est, teste Bar. in l. solutum §. sed si procurator. l. vel vniuersorum ff. de pig. act. doct. in apostil. ad Abb. in c. j. post n. 28. vt lit. no. test. & eodem modo quo ad praedicta alia q. semisses §. quatum ff. de vfur. Rom. cof. 114. 2. dub. cof. 94. col. fi. Alex. d. l. vel vniuersorum la. in l. i. procur. col. pe. vbi Bar. col. 2. nu. 6. vbi in apostil. datur Reg. ff. de cond. indeb. in l. certi conditio §. si nummos col. 3. ff. si cer. per. Dec. conf. 44. n. 12. & seq. Cagnol. in l. semper in stipulationibus n. 10. de reg. iur. Rom. sing. 10. qui proc. potest mutuum pecuniam secundum regionis consuetudinem ad cambia recipere, teste Rom. d. conf. 94. ante fi. Fel. in ca. cum M. Ferrar. col. 4. ver. & hinc. est de consti. in c. ex literis col. 6. de fid. instr. Rui. cof. 93. nu. 1. lib. 5. quid si constituo procurem general. ad omnia, & dic. quod non comprehenduntur quae spate mandatum exigunt, ex no. per Cagnol. in l. 1. num. 3. 6. & seq. de reg. iur. sed si constitutum procurem ad omnia, excepto quod iuramentum deferre non possit, sicque excipio vnum casum de requiren spate mandatum, ea exceptio Reg. declarat & ampliat, vt etiam includatur alia quae mandatum spate exigunt, ex no. per doct. in c. qui ad agendum de procu. lib. 6. mandatum enim generale spate comprehendit, sine quo mandatum generale inutile redderetur, Curt. iun. in l. 2. nu. 43. de iur. om. iud. vbi dicit communem in quo generali mandato non inteltr data facultas mandatario vt ex facto vel delicto suo: mandati in poenam incidere faciat, nisi dictum sit l. si procur. §. cellus de cond. indeb. & d. l. si procur. j. Respon. vbi la. declarat & ponit Reg. quam ampliat procedere etiam si dominus iurasset, in general. procur. non venire contra factum procur. quia iuramentum cum sit quid spirituale: debet restringi ad licita & honesta, gl. in l. non habetur §. qui iussu. de reg. iur. a quo iuramento illicita exceptantur, l. eos §. 1. C. de vfur. & ad praedicta de generali mandato plura not. Bar. & alij in l. iubemus nullam. C. de sacr. san. eccl. Ale. conf. 105. col. fi. lib. 3. la. conf. 204. 2. 1. 8. lib. 1. & in d. l. si procurator. Nat. conf. 44. 5. n. 2. item non includitur potestas donandi, l. contra iuris §. si. ff. de pact. ca. si. de offic. vic. in 6. A. lex. conf. 22. lib. 1. Brun. conf. 108. neque potest procur. generalis carcerari facere debitorem ad hoc obligatum, Alex. confil. centesimo trigesimo tertio. libr. sexto. quid si in mandato legatur data potestas procur. ad faciem omnes actus ea ad quos actus extendatur, vide Paris. confil. 4. 5. n. 16. lib. primo. la. in l. 1. n. 24. ff. si quis in ius voc. non ier. Qua in materia, adde, quod procur. generalis ad omnes causas praesentes & futuras: non solum potest appellare, sed etiam appellationem profectur, teste Rol. confil. quadragesimo tertio. numero decimo. libr. primo. post Bar. in l. inuitus colum. 1. C. de procur. & dic. quod mandatum quamuis generale, non comprehendit nisi causas, quarum exercitium competit constituenti. ex iure quo constituit, iuxta no. per Seb. de nullit. cap. vndecimo. numero 77. 91. vbi quod procur. generalis agens in causa quae requirit spate mandatum dicitur fallus procur. la. in l. licet numero quarto. C. de procu. cui adde, quod mandatum generale, vt iam dixi, comprehendit spate, sine quo mandatum generale redderetur inutile, secundum communem per Curt. iun. in l. 2. numero 43. de iur. om. iud. accedit quod habens generale mandatum non possunt iururari. deferre, alias. ff. de iur. iuran. not. Imbert. in enchirid. iur. gall. 80. ver. procurat. Quas conclus. declara, vt per Moron. de fide & pace

& pace. q. 13. nu. 18. 19. & seq. quid de causis beneficialibus: an in generali man. includantur? & dic. quod sic, per Rol. Dec. 3. 7. 5. Innoc. licet contrarium habetur Decif. 789. in antiq. per lap. allega. 69. Quid in procur. generali ad omnes causas: an intelligatur etiam ad futuras constitutus? & distingue, vt per Seb. de nullit. c. 1. num. 97. & seq. Fel. in c. relatum 6. diff. de off. deleg. doct. ad Bar. in l. damni infecti. §. si is qui ita §. futuras causas ff. de dam. infect. cuius autoritate Rota determinauit mandatum ad omnes & singulas causas futuras etiam comprehendere, quas concl. declara. vt per Are. in §. præterea col. 2. i. inst. de excep. paris. conf. 43. n. 14. lib. 4. Rip. resp. 43. in prin. tex. in litem ad litem ff. de procur. ad tollent. tamen scrupulum solent tabelliones in mandatis addere clausulam in omnibus causis motis. & mouen. actiue aut passiue coram quouis iudice ecclie. vel seculari. quid si in mandato dicatur, quod procur. possit omnia facere quæ possit dominus principalis, & dic. quod per illa verba non possit procur. donare, vel alienare: sed intelligitur quod possit facere secundum naturam officij, teste las. in l. 1. §. si procur. nume. 20. ff. si quis ius di. non obtemp. quid si dicatur constituo procurem generalem, & ad omnia, & postea dicatur, etiam si essent alia quæ requirent speciale mandatum? Dic. quod ea verba non sufficiunt: vt dicitur hinc mandatum in causis requirenti spate mandatum ex præalleg.

Mandatum est præcipuum iudicij fundamentum, cuius defectus etiam relictis excep. non suppletur, Quo defectu opposito: nullius roboris est iudicium, etiam si ab initio Reus opponere tacerit, teste Vant. de nullit. c. 1. nu. 59. vbi quod ea exceptio defectus mandati quoadocunque opponi potest, secundum communem de qua ibi, & ideo cautelam docent doct. statim in procuratorem opponere, quia si non opponatur: gesta per procurem valebunt, licet verè mandatum habuisset: licet in iud. non productum, teste Catel. ver. procur. generalis, Spec. tit. de procur. §. 1. ver. sed si receptum erat Alex. in conf. 78. col. 2. lib. 5. Rip. in ca. cum m. ferrari. nu. 137. de consti. Accedit, quod processus agitur per procurem de cuius mandato non apparet: est nullus, ex not. per Rip. Resp. 149. num. 5. Rol. conf. 7. nume. 4. lib. 1. quid de procurat. venien. à longinquis: producere instrumentum mandati, & ostendens creditum principalis sui, & Dic. vt per las. c. 403. Bar. in l. vulgò ff. de admin. tur. vbi quod habens instrumenta causæ admittitur cum cautione rati. Cur. in l. 2. col. 1. n. 76. C. de eden.

mandatum libellus in actione mandati. sic potest formari. Propono quod mandauit Bartho. vt emerit pro me talem librum pro 10. ducat. qui mand. ipsum gratis suscepit. & tamen librum ipsum non emit. aut contra. formam mandati fece. prout casus eueniet propter quod mea interest. in 5. ducatis. Quare. peto eum mihi condemn. pro dicto interesse in dict. 5. ducatis. Vel si emit & nolit trade. Quare. peto eum condemn. ad tradend. mihi dictum librum emptum si vero emerit sua pec. offera. pec. in iud. ita format Ang. Are. in §. sequens. insti. de act. P. Andora.

Quid si mandauit tibi vt emens pro 10. & emisti pro 20. & vt it. dic. quod non repetis. nisi 10. ita Pau. de castr. in 2. volu. conf. 157. idem.

Non suffic. mand. per æquipollens feruari. Fely. in cap. causam quæ. in 3. col. de re iudi. de quo vide las. in l. transact. C. de transact.

mandati fines diligenter custodiendi sunt. l. diligenter. ff. mand. l. si procu. C. de procu. l. 1. §. ig. ff. de exerci. ca. cum dilect. extr. de rescript. & ca. examinata. extr. de confir. vti vel inuti. Lud. Ro. conf. 461. las. in d. l. transact. Alex. in 4. vol. confi. 1. col. 1. Bolog. conf. 6. col. 5. in si. crem. sing. 150. dicit. q. si capitaneus prelie. contra mand. licet vincat debet decapitari. limitat nisi ex noua & iusta causa ita prælietur.

Et factum vlt. commissionem est nullum Bal. in l. si pupillorum §. si prætor. ff. de rebus eo.

Limita vt per Alex. in 5. vol. conf. 84. in prin. vbi dicit quod si quis habuit à me mandatum limitatum. & postea me sciens te & patiente. incipit porrigere manus vlt. limites mandati. videor prorogare potestatem sibi datam.

Limita vt per las. in l. si. col. 4. ibi ad idem fac. tex. no. C. qui admitt. vbi dicit quod habens mand. ad agnoscent. bo. pot. potest hæred. adire.

Adde etiam quod qui pinguius mandatum implet dicitur feruare formam. ita las. in l. puberem. C. de iu. delib. & in l. qui quarant. ff. de leg. 1.

Suffic. etiam feruari per æquipollens. Alex. in 2. vol. conf. 2. in prin. & conf. 25. in si. idem.

Mandans non tene. de casu fortuito. nisi quando præuide. potuit Cor. in 2. vol. conf. 157.

Quid si mandem tibi vt emas fundum pro me. & simple. emas. vide not. Alex. in l. 1. §. nunc. in 4. colum. ff. de oper. no. nunc.

Si dicam nuntio ne ædifices in tali re sempronij, vel vendam talem rem sempronij. vide or age. procur. nomine sempronij. Alex. in d. §. nunc. col. 4.

An sta. puniens delinquentem. comprehendat mandatem. vide Alex. in l. 1. col. 2. ff. de verb. obl.

Qui tene. aliquid facere & mandat alij quod faciat. si non facit non excusa. Bal. in l. si procurat. §. si tutores. ff. mand. idem.

mandatum finitur morte mandant. l. mand. C. mand. §. re. & c. insti. eo. c. gratum. & ca. quoniam. de officio. deleg. aliquid per Fel. in c. eam te. col. 6. de rescrip. las. cum ampli. & limitat. in l. eius qui in 4. col. cum seq. ff. si cer. pet. Deci. in ca. relatum de officio deleg. maxime. in prælato. Lud. Ro. conf. 374. linter causas. ff. mand.

Fallit in omni pia causa. crem. sing. 143. Hypo. sing. 44. vbi etiam limitat fauore. pa. etiam quando mandas teneba. ita face. Alex. in l. si cum filius §. sed si quis. de don. Ludo. Rom. conf. 202.

Morte delegantis re integra expirat iurisdic. l. more. & ibi las. col. 2. ff. de iurisd. om. iud.

Ampli. lason. etiam in delegato. principis. vbi per mortem principis re integra expirat. capit. relatum. de officio delegat.

Ampli. etiam. vt de consensu ambarum partium. non pos. sit postea cognosce. all. gloss. in capit. cum venissent. extr. de testi.

ampli. 3. etiam si delegatus & partes. ignorarent mortem delegantis tamen ipso iure extingui. delegatio gloss. in l. eius qui in prouintia ff. si cert. peta. de quo. tamen vide latius per eum.

ampli. 4. etiam in delegato ad vniuersitatem causar. al. Ab. in d. c. relatum. col. pe.

Limitat laso. in inquisitore hæretice prauitat. cuius mand. non extingui. morte mandant. fauore fidei cap. ne aliqui. de hære. in 6. & Angel. & Paul. de cast. in d. l. more.

Limitat 2. in mand. exequutoris gratie apostolice cap. si super gratia de officio deleg. in 6. vide ibi Phi.

Limitat 3. quando manda. alicui illud. ad quod ex necessitate officij omnino tenebatur. vt per gl. & doct. ibi.

Limitat 4. quando moritur subdelegans. sed p. qui subdelegauit adhuc viuuit quia ex quo remanet C. iurisdic. durat ipsa iurisd. subdelegata. al. Inno. sub dubio tamen forte. in l. licet vndique. de officio. deleg. sequi. Ang. id. l. more subic. las. verba formalia. sed tu dic melius. prout in simili Bar. in l. 2. ff. de cu. bo. dan.

aduerte. quia mens lasonis esse vide. quod si iste subdelegans habet potestatem substituendi. duret iurisdic. alias non. Ad quod. vide not. consil. Fede. consil. 257. incip. Reuerende. pater.

Limitat 5. nisi delegatio. effet sub nomine sedis apostolice. cum sedes apostolica nunquam moria. ca. si gratiose. de rescri. in 6. al. multa quæ vide.

Limitat 6. quando delegatio fieret in hac forma Quotiens mandantem abesse contigerit vel donec ad se reuocauerit quia tunc non extingui. per mortem mandantis. all. Inno. in d. cap. licet vndique. ipse tamen non firmat. sed relinquit indicium.

Limitat 7. in legato de late. quia moriente Papa etiam re integra non expirat delegatio. subiungit quod ista non est limitatio. cum talis sit ordinarius vide ibi per eum.

Limita etiam vt mand. non finia. morte. quando est cc. id ad quod de necessitate tenebatur mandans. Ale. in 2. vol. conf. 170. ibi nec possit excusari.

An autem per solam præsentat. rescripti dica. res non integra. & quid de citat. vide Philip. in capit. quamuis. de officio. delegat. in sexto. & supra. in ver. inquisi. semel. ver. si. aduerte etiam.

Vide etiam Philip. in capitul. si cui nulla. de prebend. in sexto.

Addit lason. vnum casum notabilem. econtra. in quo mandatum per mortem mandantis extinguitur quamuis res non sit integra Imo lis fuerit contestat. in mandato episcopi. vel alterius prælati pro ecclesia. vel suo beneficio text. est sing. secundum eum. in clementin. fina. de procuratorib. P. Andora

Idem in rescripto. dispensat. Corfe. in ver. mand.

Iurisd. ord. non expirat re integra morte cõcedent. l. more. & ibi Pau. de ca. Alex. & las. quæ latius vide. ff. de iurisd. om. iu. Mand. in ciuilibus. & criminalibus. an præsuma. durare. las. in §. sequens col. 7. insti. de actio. aliquid in l. 1. col. 7. C. de feruis fug. & in l. sancimus. col. 1. C. de testa. idem.

Quid si faciam aliquid voluntate tua. an videar face. ex tuo mandato. vide not. Alex. in 4. vol. conf. 80. col. 3. ver. & hoc etiam patet. cum aliis seq.

An per mortem procu. substituent. finia. manda. substituti. vide no. Phi. in c. 1. §. licet. de procu. in 6. vbi in effectu distinguit. q. aut substi. est facta vigore pot. attributa in mādato. & non fini. aut est facta. post litem conte. & sic ex dispo. iuris. & fini. mand. & idem vult in c. is qui. e. ti.

mand. de soluen. creditori meo. potest reuocari re integra. Nisi fuerit notificatum cred. s. cessio ac. §. 26. ver. aduerte. idē. Mandatum procuræ proba. per literas mandant Phi. in c. si significauit. de app. Card. in clein. 1. in 1. no. de proc. & in clein. 1. ver. nos itaque. in 6. no. de iu. iur.

Et an notorius possit scribere. mandatum. per quod constituit suos procu. Phi. i. regla cum quid. quæ est 84. ver. sexto iuxta.

In mandato veniunt ea. sine quibus mand. expediri non pot. c. præterea. & ibi Fel. de officio. deleg. de quo habetur aliquid per eundem. in ca. causam quæ in col. 2. de re iud. & per Lud. Ro. in conf. 461.

mādatum an possit probari per testes. vide Card. in d. clein. 1. in 4. q. de procur. vide etiam crem. sing. 138. vbi dicit quod nisi constet de mand. ad exigent. per instrumentum. non tene. debitor solue.

mandatum ad causas. non extendi. ad futuras Card. vbi §. in 5. q. P. Andora.

mandatū speciale requi. ad declarā. Alex. in 5. vol. cōf. 78. col. 1. & in linter stip. §. 1. col. 2. de verb. obl.

Et dicit. Alex. in d. conf. 78. quod ea quæ latent in animo. requirunt spse mand. P. Andora.

Reiti. in inte. requirit spse mand. vt in ver. resti. in inte. §. 2. com seq. ad compromittendum requi. spse. mand. Fel. in ca. 1. col. 5. vt lite. nō conte. & in c. ad audientiam col. 2. de præscr. Solz. in 1. parte. conf. 18. in 6. q. col. 1. Pau. de ca. in 2. vol. cōf. 77. incip. dubitatio vide in ver. procu. §. 16. & in ver. arbit. ver. compromissum. §. 17. Pan. in c. per tuas nu. 2. de arb.

Et ad prorogañ compromissum. Phi. in c. qui ad ageñ. §. pro cu. ver. 3. de procur. in 6.

Ad transigendum requi. spse. mandatum. Lud. Ro. cōf. 166. las. in l. si procu. in 1. & 2. col. ff. de cond. indeb. & in l. transact. C. de transac. vbi dicit an qui habet mand. ad transigē. possit compromitte. & econtra. & concludit quod non. dixi in ver. procu. §. 16. & quod ad transigē. requira. spse mand. tenet Alex. in 1. vol. 129. & in 5. vol. conf. 40. ibi 2. quia ad transigē. subiungit tamen circa. si. quod suffic. generale cum libera.

Ad prorogañ. iurisdictionem. alieni iudic. requi. spse mand. Ang. in aut. hodie C. de app. al. Inn. in c. cum olim Abbas de officio. deleg. Lud. Ro. conf. 43.

Vide tamen Fel. in c. 1. col. 7. ver. in quantum autem. vt lite non conte. P. Andora.

Ad impetrañ capturam requi. spse mand. Sonz. in 2. par. cōf. 23. 1. col. 3. Lud. Ro. conf. 241. incip. Spec. col. 3.

Secus ad impetrañ. relaxationem. Lud. in d. conf. 241. in fi. P. Andora.

Ad app. ab exeq. requi. spse mand. Ang. Are. in l. ab exeq. ff. de app. & in §. præterea. col. 3. ver. 3. & principaliter repelli. procu. insti. de excep. al. Ang. in quodam consil. incip. pronuntiat est tenuta vigore instrumenti, & c.

Adde Fel. in c. quod ad consultationem in 12. & 13. col. de re iud. & in c. 1. col. 5. vt lite non conte. las. in l. si procu. col. 3. ff. de cond. inde. & in l. inuitus. C. de procur. & dixi in ver. procu. §. 93. idem.

Ad respondeñ. possit. requi. spse. mād. vt in ver. positio. §. 8. Et vbi sit mentio de propria p. non suffic. spse mand. Phi. in c. vt cc. §. si. in fi. de elec. in 6.

ad recipiē. pos. iuris can. vel præbende requi. spse mandatum. Rota. in nouis. decif. 290. incip. ad recipiendum.

Et generaliter in spiritalibus. Panor. in ca. accedens nu. 5. de preben.

Ad obtineñ. absolutionem ab excommunicat. requi. spse. mand. Rota in antiquis. decif. 426. Alex. in l. post mortem §. si. ff. de adop.

ad impetrañ. rescriptum. requi. spse mand. c. nulli & c. cum ordinem de rescrip. Alex. in l. si. ff. de publi. iud. & in 2. volum. conf. 135.

Idem in rescripto. dispensat. Corfe. in ver. mand.

Ad peteñ. relaxari. de carce. requi. spse mand. Lud. in d. cōf. 241. incip. Spec. & sing. 387.

ad excusañ. quem à tutela requi. spse mand. l. nequaquam & ibi Bar. ff. de excus. tuto.

ad peteñ. legitimacionem. à principe. requi. spse mand. Bar. in d. l. nequaquam. idem.

ad promitteñ. de euic. tione pro fisco vendente res alienas. Bal. in l. si fundum sciens. C. de euic.

ad proban. ignorantiam per iur. requi. spse. mand. Alex. in l. qui bona §. si alieno. ff. de dam. infec.

Ad contraheñ. matrimonium requi. spse. mand. cum expressione nominis eius cum quo contraheñ. est. Alex. in 5. vol. cōf. 146. Card. in clein. 1. in 6. q. de procu. & Rota. in nouis. decif. 375. incip. fuit dubitatum. vt. ad ageñ.

Et ibi tenet Rota. quod ad litigañ. in causa matrimoniali. non requi. speciale. mand.

Alios casus in quibus requi. speciale mand. vide per Alex. remissive. in l. alias in l. de pup. in prouinciali §. qui procu. ff. de oper. no. nun. & per Ang. Are. in rub. insti. de his per quos age re. pos. Spec. in tit. de procu. ver. item. quod licet habeat. & c. Phi. in c. qui ad ageñ. §. si. de proc. in 6. vbi enumerat 38. casus.

An autem in casibus requirentibus speciale. mand. sufficiat generale. cum libera. vide j. in ver. procu. §. 24.

ad renuntiañ. benef. requi. speciale manda. Card. in clein. 1. in 1. op. de renunc.

ad iurañ. requi. speciale mand. Card. in clein. 1. ver. nos itaque. in 7. no. de iu. iur. Ang. insti. de his per quos ag. pos.

Ad facieñ. pacem requi. speciale mand. Ludo. sing. 460. & conf. 115.

ad declarā. libellum obscurum requi. speciale mand. Ale. in l. inter stip. §. 1. col. 2. de verb. obl. vide §. eo §. 1.

alios casus in quibus requi. speciale mand. vide per Ang. in sti. de his per quos age. pos. idem.

Mandati defectus exceptio quoadocunque opponi potest, secundum Bal. in l. 2. C. si ex fals. instr. Alex. consil. 191. l. libr. 6. Dec. conf. 36. 2. 5. & est communis secundum Balb. de præscript. 3. part. prin. q. 10. col. 8. de qua per Boer. qu. 228. licet aliqui contrarium voluerint inter quos est Curt. iun. conf. 77. Alex. conf. 72. libr. 4. Dec. sibi contrarius conf. 486. colum. pe. 638. nu. 3. sed prima verior ex not. per Fel. Vant. de nullit. ca. 1. r. num. 59. & propterea consilium est, statim in procuratorem opponere: & ab eo mandatum exigere, aliàs instare vt repellatur, pro quo in oleuit præd. quod quando non sit fides de mandato petitur iudicium legitimari aliàs interuenien. nomine proprio in expeñ. condemnari quam præd. defump. tam puto ex antiquis ducalibus subalpina: patriæ Decretis præsertim Decreto incip. Philippus. ver. si. item q. si interuen. rus pag. 96. Quibus Decretis, procuratoribus, siue actorum siue Reorum non fundat. iudicium poena inducitur, vt in d. Decret. lib. 5. pag. mihi. 83. & in Decret. Philiberti pag. 89.

Mandatum. Quando certum est quem non habere mandatum, non admittitur, licet velit cauere. fallit in causa capitali. l. non tantum. ff. de appell. item fallit in causa liberali. l. benignius. ff. de liber. caus. item fallit quando carens mādato est de coniunctis. l. sed & ha. ff. de proc. ita doc. in apostil. ad Bart. in l. si pupilli §. si. ff. de neg. gest. Put.

Mandatum nunquam præsumitur, cum apparet ex actis non interuenisse iuxta communem per Burf. conf. 24. numer. 28. libr. primo. Quomodo autem præsumatur vel non, mandatum ex diurnitate temporis, Burf. dict. consil. n. 20. & 21.

PRO. manifesta turpitudinis est, nolle nec iurare, nec iusurandum referre. l. manifesta. ff. de iur. iur. Bellonus.

P. R. O. Manifesta, probationibus non indigent. l. 1. §. final. vbi gloss. de dote præleg. ff. can. de manifesta. 2. quæst. prima. idem.

PRO. manifesta crimina non indigent accusatione. cad no stram. extr. de iure iur. idem.

Manifestum dicitur, quod in veram notitiam totius populi, vel maioris partis est notorium, vt est communis opinio. Curt. lun. consil. 244. numero 60. & sequen. in 3. volum. Bonacoff.

Manifestum dicitur quod colligitur ex verisimilibus coniecturis. Panomit. in ca. 1. de cleric. non resident. vide Capol. consil. quinquagesimo nono. column. tertia. Card. consil. 81. Panormita. in capit. vestra. numero duodecimo. de cohabit. cleric. & mulier. Angel. consilio decimo. in princip. P. Andora.

māsus, siue māsum, qd. Bald. l. si plures. C. de pd. insert. dicit, q. d. quicunque ager. vel etiam d. à manēdo. quia ibi est habi

faculum saltem rurale, vbi cōsueuerūt rustici habitare gratia

comm

comm

comm

comm

comm

comm

comm

comm

1. par. 2. n. 7. C. de bo. mater. Tributa verò atque onera pro rebus debita soluet absque dubio maritus ex ipsis bonorum dotalium fructibus, id enim verè receptissimum affirmat idem Pinel. illa ea. par. 2. n. 72. ver. 1. igitur ampliatur. E. Suarez.

Maritus interim dum matrimonium cõstat, dotis dominus censetur, vt late obseruauimus superius ver. dos. Eius autem bona etsi pro dote ipsa tacite hypothecè subiiciantur, tamen pro vxoris alimētis non tacite obligata ducuntur. communia dicit Roma. conf. 454. idem.

maritus potest impunè occidere adulterum vilem, repletum cum vxore. vt est communis opi. Secus si sit persona honesta. Rol. à Valle in conf. 34. n. 1. in 2. vol. Bonac.

maritus potest mandare filio, vt occidat noueram adulteram, vt est communis opi. Parisius conf. 154. nu. 10. in 4. vol. sed non alteri, vt ibi. Bonac.

maritus de iure communi potest interficere vxorem in adulterio deprehensam, vt est communis opi. Parisius cõf. 154. n. 12. in 4. vol. sed non potest aliis mandare, vel opem ab aliis petere quam à filio, vt est communis opi. ibi nu. 15. sed bene potest conuocare amicos & consanguineos, vt sint presentes homicidio, non quòd ipsi illud exequantur. ibi. n. 16.

maritus p̄ in flagranti crimine statim adulterū occidere, sed non ex interuallo. Et ista est tutior sentētia. Fortunius in trac. de vltimo sine iuris cano. & ciuilib. n. 175. sed de iure canonico communis se habet opin. in contrarium, vt ibi per Fortunium. n. 175. vbi fufius. Bonac.

maritus & vxor fatentes in venditione prædij dotalis pariter illius precium recepisse, tunc profectò intelligitur partem illius ad vtrum quemque coniugum peruenisse: & sic vbi vir & vxor cõstante matrimonio viderunt simul partem prædij alicui, quod ante inaltimatum in dorem fuerat ab vxore datum viro, si scuto matrimonio morte ipsius viri vxor repetere dotis nomine precium fundi, utique posset partem duntaxat virilem reperere ab hæredibus, quasi in hoc casu intelligendum sit, q̄ partem precij virile tunc ipsa vxor receperit, vt voluit Bar. conf. 124. punctus quæstionis, in prin. cum quo transeant Bald. in l. mater tua. C. de rei vend. Paul. castr. conf. 296. & conf. 120. in prin. vol. 1. nouissimi. & conf. 362. in si vol. 2. nouiss. Curt. seni. consil. 53. & ceteri signati per Boeri. dec. 23. in prin. In contrariam verò partem, videlicet, quod in re hac nõ obstante mulieris confessione, intelligatur vir omnem pecuniam adeptus inclinauere Spec. in tit. de obligat. & solutio §. ante omnia, vers. sed pone vir, & vxor. & Vber. de Bob. & Io. And. in add. ibi. Alber. cum aliis antiquiorib. relatis per eum, Pau. castr. sibi contrarius, & Bald. quoque titubanter, in auth. si qua mulier, C. ad S. Velleia. vbi firmat ex huiusmodi confessione vxoris non præsumi quicquam ad eam peruenisse de precio rei venditæ, si id aliter non probatum fuerit, & præterea Saly. in ibi. & Imo. in l. cum vir, & de vscap. & in c. cum cõtingat, de iur. iur. attestantur, secundum opinionem istam exitisse aliquando Bononia iudicatum, idemque tradit Rom. in l. si cum dorem. §. transgrediamur. sol. mat. & Fede. de Senis conf. 241. & sententiam hanc veriore ait Ang. Arer. in §. est & aliud, institutio, de donatio. refertque se consuluisse apud Regium, in casu, quo pater, & filius in eodem instrumēto dorem recepisse pariter fassi fuerunt, vt esset intelligendum illā totam peruenisse ad ipsum patrem mercatorē, & in istā partē iudicauit sacrū Regium cõcilium Neap. teste Afflic. dec. 209. & sequitur etiam Boeri. d. dec. 23. n. 7. Natta cõf. 30. nu. 1. & Crauet. consulendo cum aliis quàm plurib. congestis per eum conf. 91. vbi ostendit istam communem opin. fore, & q̄ hæc communis sit, constat ex relatis etiam per Cassanem in consuetudinibus Burgundia. rub. 4. §. 8. n. 4. Tiraq. in trac. de vtroque retractu. §. 3. gl. vnica, n. 4. & seq. & Moder. Paris. in trac. de contractib. vfura. q. 3. in prin. Ideò ab opinione ista tantorum patrum, tanquam communiore, tutiori, & approbata in curiis, ac pratoris tam illustribus erubescerem discedere. F. Viuius lib. 2. opi. 169.

maritus habet priuilegium, vt non exiga. plus quam face. possit deducto ne egeat. l. maritum. & ibi doct. maxime. Alex. qui ponit limitationes ff. sol. ma.

Et inter alias limitat. limitat nisi sciat facer. artem. qua mediante victum sibi quære. possit. gl. no. & ibi Nico. de Neap. in l. si maritus ff. sol. ma. & ibi Alex. qui similem gl. al. in l. si quis argentum §. i. C. de dona. & in d. l. si maritus in si. ponit quid si maritus sit nobilis.

Limita etiam procedere in retinen. secus autem in peren. ita l. in l. quod nomine ff. de cond. indeb. vbi ponit alias limitat. P. Andora.

Maritus & vxor sunt cõiuncti. l. si. cum autem in cõiunctio. & ibi no. Bal. C. de fur. ita volunt Iac. But. Franc. tig. & Sal. in l. maritus C. de procu. & no. gl. in l. quintus la 1. §. ff. de aur. & arg. leg. Bar. in l. cui eorum. §. affinitat. ff. de postul. vt refert Alex. in d. l. maritus. vbi subdit quòd tamen non dicuntur propinqui. vel proximi. al. text. not. & ibi Bar. in l. 1. C. vnde vir & vx. & in l. cum alienam. C. de lega. idem.

Maritus potest agere p̄ vxore etiã sine mand. dūmodo caueat de rato. dummodo ab ea. nõ habeat mand. in aliqua causa. quia tunc in aliis cense. prohibitus. l. maritus & ibi gl. C. de procur.

Vide in verbo coniunctus §. 1. vers. 4. fallit. idem. maritus potest esse proc. vxoris. l. cum rem. & ibi doc. C. de procu. curator autem esse non potest. l. maritus. C. qui da. tu. pos. rationem dñe. vide per Alex. in d. l. cum rem. vbi post Bal. ex illa ratione infert maritum posse dari curatorem vxori ad litem. per no. per eundem. Bal. in d. l. maritus. cum aliis ibi all. per eum. idem.

maritus & vxor. sunt fotij. diuine & humane domus. l. 1. ff. de ritu. nup. l. aduersus. C. de crse expil. hæred. idem.

Et in fortuna. vnus dicūtur esse communia alteri. l. si cum dorem §. in autem in seuissimo. ff. sol. mat. l. in l. col. 1. C. vnde vir. & vx. vide in ver. vxor.

Et Hypo. in l. 1. §. seruum mariti. ff. de quæstio. idem. marito non licet vxorem verberib. affice. l. consensu. C. de repud. & vult Alex. in 4. vol. conf. 115.

Limita nisi subit in ista causa. vt vult Alex. ibi. & in l. miles §. qui indicati in vlt. add. ff. de reiud. Lud. in sing. 4. Ange. in §. 1. insti. de his qui sunt sui. vel alii.

Et quam coheritionem. habeat maritus in vxorem. vide remissiones late adductas. per Fel. in c. cum contingat in si. extr. de fo. compe. idem.

Maritus an possit. impune vxorem adulteram interficere. vide Fel. in c. si vero. de sent. exc. vbi dicit quòd licet. non possit occidere. tamen fallit quando inuenit eam adulterantem. cum vili p̄. vide in ver. adulterium. §. 8. & ibi posui. an liceat occidere. adulterum. vide ibi quia non repero.

Maritus potest expelle. vxor. quæ eius vire infidia. Fel. in ca. scribam in prin. de præsump. Pe. gerat. sing. 65.

Potest etiam expelle. vxorem. si non soluat dorem. vt s. dos. in 18. priuilegio. ibi autem maritus.

Maritus quando possit religionē intrare. vide Fed. conf. 37. Maritus nobilitat vxorem. non econtra. Fel. in ca. super eo. de testi. l. in l. si. col. 3. C. de verb. sig.

maritus potest pro vxore. in omni casu fideiub. l. 2. §. prætor ait vbi l. ff. qui fassid. cog.

Maritus in parafernaliõ. cense. habere mand. à l. tex. l. maritus. C. de proc. secus in aliis. Cor. conf. 190. ver. nec etiam ob. maritus repetit suam vxorem etiam à patre. l. si inuita & ibi Bal. C. de nup.

Sunt quidam maritelli, qui magis timent vxores quam timeantur. & nesciunt sibi extrahere. farabulas sine vxorib. Bal. in l. curatorem. C. de interd. matr. idem.

maritus ad inopiam tendens, fauore dotis in solidum conuenitur, nec beneficio quòd non teneatur, nisi in quantum facere potest, gaudet, secus est sol. mat. secundum communem per l. in l. si constante. n. 1. ff. sol. ma. quem laudat Burf. cõf. 36. col. 1. circ. med. lib. 1.

maritus per statutum non lucratur plusquam habeat vnus ex filiis primi viri, etiam quòd adessent illa verba, in totum lucratur, secundum communem per Burf. conf. 12. nu. 10. l. ij. maritus in statuto consequitur lucrū statuti absolute contra dispositionem l. hæc edictali. si deferatur etiam exister filiiis primi matrimonij, vel pars filius, & pars marito, iuxta communem per Burf. conf. 12. n. 39. lib. 1.

mariti confessio facta in testamento de dote recepta non tenet alio non appareñ, nec præiudicat creditorib. etiam posterioribus nulla precedē promissione, secundum magis communem per Burf. conf. 32. n. 1. n. 30. lib. 1. vbi declarat. q̄ si exceptio nõ num. dotis nunquam tempore legitimo appofira fuit: creditoribus præiudicabit, secundum communem ibi relatum.

& ibi no. Bal. C. de fur. ita volunt Iac. But. Franc. tig. & Sal. in l. maritus C. de procu. & no. gl. in l. quintus la 1. §. ff. de aur. & arg. leg. Bar. in l. cui eorum. §. affinitat. ff. de postul. vt refert Alex. in d. l. maritus. vbi subdit quòd tamen non dicuntur propinqui. vel proximi. al. text. not. & ibi Bar. in l. 1. C. vnde vir & vx. & in l. cum alienam. C. de lega. idem.

Maritus potest agere p̄ vxore etiã sine mand. dūmodo caueat de rato. dummodo ab ea. nõ habeat mand. in aliqua causa. quia tunc in aliis cense. prohibitus. l. maritus & ibi gl. C. de procur.

Vide in verbo coniunctus §. 1. vers. 4. fallit. idem. maritus potest esse proc. vxoris. l. cum rem. & ibi doc. C. de procu. curator autem esse non potest. l. maritus. C. qui da. tu. pos. rationem dñe. vide per Alex. in d. l. cum rem. vbi post Bal. ex illa ratione infert maritum posse dari curatorem vxori ad litem. per no. per eundem. Bal. in d. l. maritus. cum aliis ibi all. per eum. idem.

maritus & vxor. sunt fotij. diuine & humane domus. l. 1. ff. de ritu. nup. l. aduersus. C. de crse expil. hæred. idem.

Et in fortuna. vnus dicūtur esse communia alteri. l. si cum dorem §. in autem in seuissimo. ff. sol. mat. l. in l. col. 1. C. vnde vir. & vx. vide in ver. vxor.

Et Hypo. in l. 1. §. seruum mariti. ff. de quæstio. idem. marito non licet vxorem verberib. affice. l. consensu. C. de repud. & vult Alex. in 4. vol. conf. 115.

Limita nisi subit in ista causa. vt vult Alex. ibi. & in l. miles §. qui indicati in vlt. add. ff. de reiud. Lud. in sing. 4. Ange. in §. 1. insti. de his qui sunt sui. vel alii.

Et quam coheritionem. habeat maritus in vxorem. vide remissiones late adductas. per Fel. in c. cum contingat in si. extr. de fo. compe. idem.

Maritus an possit. impune vxorem adulteram interficere. vide Fel. in c. si vero. de sent. exc. vbi dicit quòd licet. non possit occidere. tamen fallit quando inuenit eam adulterantem. cum vili p̄. vide in ver. adulterium. §. 8. & ibi posui. an liceat occidere. adulterum. vide ibi quia non repero.

Maritus potest expelle. vxor. quæ eius vire infidia. Fel. in ca. scribam in prin. de præsump. Pe. gerat. sing. 65.

Potest etiam expelle. vxorem. si non soluat dorem. vt s. dos. in 18. priuilegio. ibi autem maritus.

Maritus quando possit religionē intrare. vide Fed. conf. 37. Maritus nobilitat vxorem. non econtra. Fel. in ca. super eo. de testi. l. in l. si. col. 3. C. de verb. sig.

maritus potest pro vxore. in omni casu fideiub. l. 2. §. prætor ait vbi l. ff. qui fassid. cog.

Maritus in parafernaliõ. cense. habere mand. à l. tex. l. maritus. C. de proc. secus in aliis. Cor. conf. 190. ver. nec etiam ob. maritus repetit suam vxorem etiam à patre. l. si inuita & ibi Bal. C. de nup.

Sunt quidam maritelli, qui magis timent vxores quam timeantur. & nesciunt sibi extrahere. farabulas sine vxorib. Bal. in l. curatorem. C. de interd. matr. idem.

maritus ad inopiam tendens, fauore dotis in solidum conuenitur, nec beneficio quòd non teneatur, nisi in quantum facere potest, gaudet, secus est sol. mat. secundum communem per l. in l. si constante. n. 1. ff. sol. ma. quem laudat Burf. cõf. 36. col. 1. circ. med. lib. 1.

maritus per statutum non lucratur plusquam habeat vnus ex filiis primi viri, etiam quòd adessent illa verba, in totum lucratur, secundum communem per Burf. conf. 12. nu. 10. l. ij. maritus in statuto consequitur lucrū statuti absolute contra dispositionem l. hæc edictali. si deferatur etiam exister filiiis primi matrimonij, vel pars filius, & pars marito, iuxta communem per Burf. conf. 12. n. 39. lib. 1.

mariti confessio facta in testamento de dote recepta non tenet alio non appareñ, nec præiudicat creditorib. etiam posterioribus nulla precedē promissione, secundum magis communem per Burf. conf. 32. n. 1. n. 30. lib. 1. vbi declarat. q̄ si exceptio nõ num. dotis nunquam tempore legitimo appofira fuit: creditoribus præiudicabit, secundum communem ibi relatum.

Maritus indotatam vx. an alere teneatur: & maritali affectu tractare? & dic. quòd aut est indotata eo quia dos non fuit promissa, & tunc maritus eam apud se viuē non expellere: sed alere & bene tractare cogitur, §. quoniam autem in auc. quib. mod. nat. eff. leg. Bar. in l. si constante. n. 103. ff. sol. matr. Abb. conf. 39. nu. 4. lib. 2. Guid. Papz. q. 439. in princ. l. in l. si donaturus. §. si quis indebitam nu. 4. ff. de cond. ob. caus. Soc. Reg. 238. maritus. 3. fall. Rom. conf. 517. in prin. nõ enim dotibus: sed affectu matrimonii cõtrahuntur, l. si. C. de repud. & pro pri

pro prima opi. fac. l. pe. ff. vt in poss. leg. l. quod si nulla ff. de relig. & sumpt. fun. Aut verò est indotata, quia doc. promissa nõ tradidit, & tunc maritus, si vult, eam expellere potest, fac. l. si. C. ad veil. not. Bal. in l. quod in vxorem. C. de neg. gest. Abb. conf. 85. lib. 2. Guid. Pap. d. q. 439. post prin. Alex. conf. 36. nu. 10. lib. 4. Iaf. d. l. donaturus. §. si quis indebitam n. 3. tunc enim non est alenda à viro, iuxta gl. in auc. de non elig. sec. nub. §. si. ver. onera. Bal. in l. de diuisione circ. med. fol. mat. nec ei habitatio præstanda quæ venit alimentorum nomine gl. in c. episcopus ver. dicta. 10. q. 2. & sic poterit expelli quod tamen in prim habetur, & contra ius diuinum Math. 19. Mar. 10. Paul. ad ephes. 5. sed quòd possit expelli est communis opi. nec ob. ius diuinum: quia loquitur de vera separatione, non de temporali, quæ fit quando vir dorem non habuit, Quæ opi. nimum rigorosa videtur: vx. expellere, debent enim viri ab initio cautius agere ea dotes, si autem esset in seruitio mariti, tunc ab eo alenda esset, etiam si dotis quantitas non sufficeret, arg. d. l. quod si nulla Rem. d. conf. 517. col. 2. post princ. idem etiam si non esset in ser. mariti propter illius scuitiam, quo casu licita est separatio, c. literas ad si. de rest. spol. & tunc si adit culpa mariti: sunt eidem alimenta præstanda, teste Bal. & Saly. in d. l. quod in vxorem C. de neg. gest. Guid. Pap. d. q. 439. nu. 6. Cuma. conf. 75. n. 3. Ferret. conf. 34. n. 3. Tiraq. de vtroq. retract. tit. 1. §. 10. gl. vnica. nu. 14. sufficit enim per eam non stare quominus seruiat: ad hoc vt alimenta percipiat, arg. l. labeo scribit mihi bibliotecam ff. de contra. empt. in l. caio ff. de alim. leg. aut non est in viri seruitio mulier sua culpa: quia maritus eam non vult propter dorem promissam non solutam, & tunc ipsum ad alimenta cogere nequit, vel etiam alia de causa non est in seruitio mariti ob suam culpam, & tunc non tenetur ipse eam alere, secundum communem. per Grat. cõf. 57. in si. lib. 1. Rom. in l. si cum dorem §. si maritus. n. 25. ff. sol. mat. aut neutrius culpa intercedē scorsum habitat: & sibi nõ seruit, & tunc locus est §. si autem in seuisimo quòd secundum redditus dotis sit alimētanda, qui si non sufficiunt, tunc si mulier habet vnde se alar: bene est, si secus maritus supplebit, glo. d. §. si autem in seuisimo. d. l. pen. ff. vt in poss. leg. d. l. quod si nulla. de relig. & sumpt. fun. & sic concluditur, ex not. per Rom. conf. 517. maritum qui vx. opera vsus est, repetitio nem alimentorum præstitorum non habere quamuis dos soluta non fuerit, licet aliqui aliter distinguant vt Abb. conf. 85. num. 3. lib. 2. quorum sententia damnatur à Rom. d. conf. sed quid diceñ in hereditibus mariti qui dum vixit, alimenta vx. nundum receptis dotibus præstitit: an possint dicta alimenta vxor. præstari, & à marito non petita, repetere? qua iure, distingu. vt per Osalc. decis. 132. n. 19. Rom. d. conf. 517. n. 16. vers. vnum tamen dico Qui. Osalc. dicit senatum censuisse non esse admitti si hæres mariti ad repetitionem alimentorum vx. præstitorum, quæ ab eo viuē præstata non fuerant, quia per longi temporis taciturnitatem, & sub locutam mariti mortem remissa fuisse præsumuntur.

Masculinum licet quandoque concipiat foemininum. l. 1. de ver. sig. l. 1. §. si quis id dederit. de testa. tamen in contractibus non concipit. Est decis. Archid. in c. si quis suadente. 17. q. 4. & comm. approbatur secund. Alex. conf. 125. attentis. in prin. vol. 5. M. Charian.

Masculinum quidem concipit foemininum nõ ex propria significatione vocabuli, sed legis interpretatione. Curt. iun. conf. 163. n. 13. communem dicit.

Quando de iure regio masculinum concipit foemininum, vide l. 6. tit. 33. par. 7. B. Villal.

Masculinum in materia fauorabili comprehendit foemininum. Cur. iun. conf. 153. communem dicit. idem.

Masculinum non concipit foemininum in contractib. Iaf. in l. si quis id, quod ff. de iurisd. omnium iud. n. 23. communem dicit. vbi ponit quatuor limitationes. idem.

ADDITIO. Fallit etiam vt per Soc. reg. in tracta. Fall. 312. masculinum.

PR O. masculinum concipit foemininum. l. qui duos multos. ff. de leg. 2. l. seruis legatis. de leg. 3. l. ff. de verb. signifi. Bello.

Masculinum in pœnalib. an cõcipiat foemininum, & sic in odiosis: vide Iaf. in l. si quis maior. C. de transac. vbi concludit q̄ non. Et dic q̄ nec etiam concipit foemininum in statuto odiofo: secus si statutum vtatur termino cõmuni, vt si quis decedat ab intestato, vel si quis vadat de nocte, quia tunc cõprehenditur foemina. Dec. cõf. 339. item non concipit foemininum in testamento ex cõiecturata mente testatoris. Dec. conf. 270. Et in statutis odiosis vel fauorabilibus, Dec. conf. 333. item masculinum non concipit foemininum, quando in

vna parte testamenti testator fecit mentionem masculinorum; deinde, dixit, sine filiis: quia intelligitur de masculis. Et pariter quòd filios masculos instituit, filias autem dõtauit, & substituit filiis decedentibus, sine filiis, nam tunc masculinum nõ concipit foemininum, quando substituit descendē, testatoris: secus si eisdem filias, vel extraneos. Dec. cõf. 370. & au dictio, si quis comprehendat tam masculum quam foeminam? Dec. cõf. 339. 397. 416. & masculinum comprehendit foemininum de quo facta est specialis mētio. Dec. cõf. 4. 6. 423. Iaf. post alios in l. si quis id quod, ff. de iur. om. iud. vbi ponit reg. cum ampl. & limitat. quib. adde q̄ priuilegium concessum alicui & omnib. descendētib. eius masculis & foeminis, q̄ foemina cũ non sint nuptæ, vel sint viduæ, comprehenduntur: secus si iuncto matrimonio. Bart. in l. quories. C. de priuileg. scholar. li. 10. cuius dicti veritatem examinat Iaf. in l. cum quædam puella. in prin. ff. de iurisd. om. iudic. Put.

Masculinum in vltimis voluntatibus continet foemininū. l. si ita scriptum. ff. de leg. 2. l. si quis filiabus. ff. de testa. tū. Iaf. in l. quæ de legato. col. 3. ff. de leg. 1. & in l. si quis id quod. col. 1. ff. de iurisd. om. iud. in quib. loc. multa all. maxime l. qui duos ff. de leg. 3.

Et hinc est. secundum eum. quòd si testator substituit hoc modo si hæres moriatur absque filiis leg. intelligitur non solum de masculis, sed etiam de foeminis al. Io. And. in ca. Reinal. de testa. & Alex. in 3. vol. cõf. 55. de quo vide latius in ver. sub si. fideicommissaria §. 17.

Et quòd in vltimis voluntatibus masculinum concipiat foemininum. vult etiam Iaf. in l. veteribus. ff. de pact. & in l. si extraneus. col. 4. ff. de cõd. ob. causam Cor. in 4. vol. conf. 68. P. Andora.

Masculinum in materia pœnali & odiosa non concipit foemininum, quòd odium est irrationabile. puta quòd propter delictum vnus alij punian, vt in l. quis quis. C. ad l. i. u. maie. ita in terminis tenet Bar. in l. 1. C. de verb. sig.

Et propterea decidit Bal. in l. quicūque C. de ser. fug. q̄ si ex forma sta. filij bannitorum non possunt stare in ciuitate non comprehenduntur filia: foemina: & ita refert & sequi. Iaf. in l. gallus in prin. col. 13. ibi pro veritate. ff. de lib. & posth.

Adduc. in forrioribus terminis Are. in conf. 33. vbi vult q̄ stante statuto quòd proditores debeant puniri corpora: certa pœna. & eorum filij alia pœna. Nõ venient filia: quia est odium irrationabile. idem vult ipse Iaf. in d. l. si quis id quod. l. col. 3. ibi 6. limita. adde quòd illud conf. Arct. est 39. incip. in facto dicitur.

Fac. quod vult Barb. in 1. vol. conf. 16. col. 2. vbi dicit q̄ stante sta. quòd existente patruo auus maternus nõ succedat, non excludit. auia materna. al. Bal. in l. quicūque. ver. attende hic aliqua. C. de ser. fug. & idem vult in 4. vol. conf. 50. maxime in 6. & 8. col.

Fac. quod vult Alex. in 1. vol. conf. 13. ibi alia ratio est. & quod vult in 3. vol. conf. 29. col. 3. ibi quia respondeo. & quod vult in 4. vol. conf. 85. in prin. P. Andora.

Quando masculinū profertur ab homine. in casu odij non continet foemininum. vnde si testator. exheredat filios. non veniunt filia: secus si à lege. text. est in l. 1. §. sed & si incertum. & ibi Bar. ff. de ven. in pos. m. gl. in c. general. de elect. in 6. & ibi Phi.

Et quòd in materia pœnali & odiosa masculinum concipiat foemi. Iaf. vbi s. ponderat gl. quam secundum eum nemo vnquam ponderauit in l. cum proponas. in gl. si. C. de tract. nam illa gl. iuncto tex. vult quòd l. si quis maior. C. eo. que est pœnalis & imponit 4. pœnas. & loqui. i masculino habeat locum in foemina. Nisi dica. secundum eum quòd cũ ibi aga. de iur. obseruantia. & sic de fauore anime. dica. materia fauorabilis & extēden. & quòd illa. l. si quis maior habeat locum in foemina. tenet ibi no. Iaf.

Pro hoc etiam adduc. Iaf. in d. l. gallus col. 13. ibi 2. ad idem & c. tex. in l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iud. in ver. sed & vtrumq; sexū. vbi est tex. q̄ in materia pœnali & sic odiosa masculinum cõtinet foemininum. pro quo a. duc. multa subiungit tamen quomuis illa. l. sit pœna. tamen debet extendi rāquam fauorabilis cum tendat ad fauorem reip. vt dicta punian. & idem vult ipse Iaf. in d. l. si quis id quod. col. 1.

Et quòd in dispo. legali in materia indifferenti. si non tract. de odio irrationabili masculinum concipiat foemininum. adde Alex. in 1. vol. conf. 61. ibi vel postum responde. Marf. not. in l. si quis viduam. col. 2. ff. de quæstio.

In materia partim fauorabili & partim odiosa. masculinum comprehendit foemininum Ang. conf. 191. idem.

Masculinum in statutis concipit foemininum. Bar. in l. iura. Com. opin. Tom. ij. f 2 ad ff.

pro prima opi. fac. l. pe. ff. vt in poss. leg. l. quod si nulla ff. de relig. & sumpt. fun. Aut verò est indotata, quia doc. promissa nõ tradidit, & tunc maritus, si vult, eam expellere potest, fac. l. si. C. ad veil. not. Bal. in l. quod in vxorem. C. de neg. gest. Abb. conf. 85. lib. 2. Guid. Pap. d. q. 439. post prin. Alex. conf. 36. nu. 10. lib. 4. Iaf. d. l. donaturus. §. si quis indebitam n. 3. tunc enim non est alenda à viro, iuxta gl. in auc. de non elig. sec. nub. §. si. ver. onera. Bal. in l. de diuisione circ. med. fol. mat. nec ei habitatio præstanda quæ venit alimentorum nomine gl. in c. episcopus ver. dicta. 10. q. 2. & sic poterit expelli quod tamen in prim habetur, & contra ius diuinum Math. 19. Mar. 10. Paul. ad ephes. 5. sed quòd possit expelli est communis opi. nec ob. ius diuinum: quia loquitur de vera separatione, non de temporali, quæ fit quando vir dorem non habuit, Quæ opi. nimum rigorosa videtur: vx. expellere, debent enim viri ab initio cautius agere ea dotes, si autem esset in seruitio mariti, tunc ab eo alenda esset, etiam si dotis quantitas non sufficeret, arg. d. l. quod si nulla Rem. d. conf. 517. col. 2. post princ. idem etiam si non esset in ser. mariti propter illius scuitiam, quo casu licita est separatio, c. literas ad si. de rest. spol. & tunc si adit culpa mariti: sunt eidem alimenta præstanda, teste Bal. & Saly. in d. l. quod in vxorem C. de neg. gest. Guid. Pap. d. q. 439. nu. 6. Cuma. conf. 75. n. 3. Ferret. conf. 34. n. 3. Tiraq. de vtroq. retract. tit. 1. §. 10. gl. vnica. nu. 14. sufficit enim per eam non stare quominus seruiat: ad hoc vt alimenta percipiat, arg. l. labeo scribit mihi bibliotecam ff. de contra. empt. in l. caio ff. de alim. leg. aut non est in viri seruitio mulier sua culpa: quia maritus eam non vult propter dorem promissam non solutam, & tunc ipsum ad alimenta cogere nequit, vel etiam alia de causa non est in seruitio mariti ob suam culpam, & tunc non tenetur ipse eam alere, secundum communem. per Grat. cõf. 57. in si. lib. 1. Rom. in l. si cum dorem §. si maritus. n. 25. ff. sol. mat. aut neutrius culpa intercedē scorsum habitat: & sibi nõ seruit, & tunc locus est §. si autem in seuisimo quòd secundum redditus dotis sit alimētanda, qui si non sufficiunt, tunc si mulier habet vnde se alar: bene est, si secus maritus supplebit, glo. d. §. si autem in seuisimo. d. l. pen. ff. vt in poss. leg. d. l. quod si nulla. de relig. & sumpt. fun. & sic concluditur, ex not. per Rom. conf. 517. maritum qui vx. opera vsus est, repetitio nem alimentorum præstitorum non habere quamuis dos soluta non fuerit, licet aliqui aliter distinguant vt Abb. conf. 85. num. 3. lib. 2. quorum sententia damnatur à Rom. d. conf. sed quid diceñ in hereditibus mariti qui dum vixit, alimenta vx. nundum receptis dotibus præstitit: an possint dicta alimenta vxor. præstari, & à marito non petita, repetere? qua iure, distingu. vt per Osalc. decis. 132. n. 19. Rom. d. conf. 517. n. 16. vers. vnum tamen dico Qui. Osalc. dicit senatum censuisse non esse admitti si hæres mariti ad repetitionem alimentorum vx. præstitorum, quæ ab eo viuē præstata non fuerant, quia per longi temporis taciturnitatem, & sub locutam mariti mortem remissa fuisse præsumuntur.

Masculinum licet quandoque concipiat foemininum. l. 1. de ver. sig. l. 1. §. si quis id dederit. de testa. tamen in contractibus non concipit. Est decis. Archid

ad si. ff. de ll. vbi decidit q̄ stante sta. q̄ nullus vadat de nocte. sine luce. comprehendit femina. & ita voluit doc. in l. quicunq. C. de ser. fug. lmo. in l. si ita scriptum. ff. de leg. 2. Pe. de anch. in conf. 1. 12. incip. superflite domina Auantina.

Fac. quod vult Alex. in 2. vol. conf. 110. vbi vult q̄ si sta. disponat q̄ coniuncti ex linea paterna vsque ad quartum gradum p̄ferantur aliis. sub illo termino cōiuncti. comprehendēt tam foemina quam masculi. & ita vult Ias. in d. l. gallus. & in d. l. si quis id quod. fac. quod vult Alex. in 4. vol. conf. 85. vbi vult q̄ app. fratris in sta. contine. Soror. idem in ver. proximiore. tenet. Bened. in conf. 98.

Et propterea dicit. Ias. in d. l. si quis id quod. col. 2. quod nō putat verum quod vult Nico. de neap. in l. 1. C. de vesti. elobe ris. lib. 1. vbi dedit q̄ si sta. dicat q̄ nullus indua. tali panno. vel q̄ nullus possit portare tales vestes. istud refert ad homines non ad mulieres. quod ipse Ias. non credit verum. P. Andora.

Et quod in statutis. etiam in materia indifferenti. masculinum comprehendat foemininum tenet per multa. Cur. conf. 9. quem omnino. vide. idem.

In materia. restringibili. masculinum in stat. non concipit foemininum. Cor. in 1. vol. conf. 11. in prin. & conf. 335.

Et ibi subdit quod etiam stante sta. quod masculinum concipiat foemininum tamen in tali materia. restringibili nō concipit foemininum. vide per eum.

Idem vult in 2. volu. conf. 13. vers. quod autem in stat. cum multis vers. seq. Et conf. 94. & conf. 156. & in 3. vol. cōf. 222. Barb. in 4. vol. conf. 50. col. 2. & seq. dicit quod sta. excludēs matrem propter aum. non includit auiam.

Card. in clem. 1. in 2. q. de sepul. dic. q̄ in statut. fact. per praelatos ecclesiarum quia p̄sumi. quod nō. imqui. contineant. masculinum concipit foemininum secus in sta. principium secularium. que frequenter odiose promulgan. quia masculinū non concipit foemininum in odio. idem.

Masculinum in rescriptis. concipit foemininum c. significavit & ibi doct. extra. de rescrip. vbi est text. quod sub illa clausula. & quosdam alios venit etiam foemina. Ias. in d. l. gallus.

Fac. quod vult Spec. in tit. de rescrip. p̄senta. in si. vers. sed quaritur vt. vbi vult quod per illam clau. tam clericū quam laici. contineantur etiam mulieres.

Et quod in rescriptis. masculinum contineat foemininum. tenet Imo. in d. l. si ita scriptum de leg. 2. & idem vult ipse Ias. in d. l. si quis id quod. col. 2.

App. tamen regis non venit regina. nisi exprima. Phi. in ca. si. in prin. de of. deleg. in 6. idem.

Masculinum in priuilegiis continet foemininum ita sing. Bal. in c. ad audientiam. col. vlt. de rescrip. & dicit. Ias. in l. galus. col. 13. ibi quinto moueor. ff. de liber. & posth. quod non recolit in hoc legisse concor. addit Archid. in capi. si quis suadente 17. quæst. 4. faciunt quæ vult Cor. in 4. volumin. conf. 177.

Subiungit Ias. in d. l. gallus. q̄ nunquam sibi auis requieuit quod in priuilegiis masculinum concipiat foemininum. & in contrarium al. egregiam decisionē segno. de homode. in cōf. 186. incip. in questione vertente. inter durantem. vbi tenet q̄ in priuilegio legitimandi. concessio cōitti. ad legitimandum spurios. non venient spurie. de quo vide. in vers. legitimatio. §. 13.

Et pro hoc. Ias. in d. l. gallus. col. 14. ibi item. quod in priuilegiis. & c. ponderat fac. tex. in l. 1. §. ff. de iure. immu. vbi est tex. quod priuilegium immunitat. concessum alicui. & liberis & posthumis posteris. non extendi. ad eos. qui sunt ex foeminis. & per illum text. decidit Bar. in l. liberorum vers. quæro quid in refer. de verb. sig. quod in priuilegiis app. filiorum nō veniunt nepotes.

Vide Barb. in 2. volu. conf. 57. col. 6. vbi dicit. q̄ aut loquim̄ contra priuilegiantem & tunc comprehendit foemininum. aut contra tertium. & tunc secus. P. Andora.

Masculinum in correctoriis comprehendit foemininum. vbi est eadem ratio. gl. in ver. nept. & ibi Cur. in l. gallus i prin. ff. de lib. & post.

Sed Alex. ibi reprehendit. quia in materia stricte interpretati. masculinum non concipit foemininum. al. l. 1. §. item que ritur. ff. de ven. in poss. mit.

Proba. secūdm Ias. ibi in 12. col. Nam licet. in vltimis vol. masculinum concipiat foemininum. vt dixi §. in ver. masculinum in vltimis vol. tamen in contractibus. masculinum non concipit foemininum. vt j. masculinum. in contractibus. si ergo. in contractibus masculu. non concipit foem. ergo. longe minus in materia correctoria. nam in contractibus sit stricta interpretatio. in materia correctoria sit strictissima.

Ias. tamen in d. l. gallus. col. 14. dicit quod imo in correctoriis masculinum concipit foemininum quando est identitas rationis & materia vtrique equaliter cōgruit. vide ibi per eū. & idem vult in d. l. si quis id quod. col. 2. P. And.

Masculinum regit. in omni materia continet foemininum. ita Ias. in d. l. si quis id quod. col. 2. & l. 2. col. 76. C. de iure em. phi. al. Bar. in l. 1. ff. de verb. sig. in l. si quis in rantam. C. vnde vi. & in l. 1. ff. de pecu. & doc. in l. quicunq. C. de ser. fug. Fel. in c. monialib. de sen. exc. Cur. in cōf. 9. Ang. conf. 289. Lud. Ro. conf. 98.

Limitat 1. Ias. procedit. quando ratio sta. est indifferens causa ad masculos quam foeminas. secus quando ratio esset differens & diueria.

Et per hoc. dicit quod si ex sta. in contractibus minorum debeat interuenire. cōsensus coniūctorum. tale sta. non comprehendit foeminas coniunctas. all. Bal. in l. 1. in vlt. col. & in l. 1. C. qui admi. adde eundem Bal. in 4. parte. consil. 8. Hypo. sing. 20.

Et pro hoc. adduc. Ias. no. per Pau. de cast. & modernos. in l. sed si hac §. liberos ff. de in ius voc. vbi volunt q̄ licet app. liberorum veniant tam masculi quam foemina. & descēdentes ab eis. verum est secundum eos quando sumus in materia indifferenti. quæ conueniant vtrique sexui secus si conueniat masculū tantum vt in feudis. vnde si quis acquirat feudum pro se & liberis suis non comprehenduntur filie que regit. non succedunt in feudo vt dixi in trac. feu. in rub. de succē. feu. vers. foemina. fo. 26. faciunt quæ late vult Cor. in conf. 335.

Limitat 2. in his quæ possunt adaptari. foeminis. nō in aliis item nec. in his quæ ratione carent. all. Bal. ita dice. in l. feruus C. communia. de succe.

Et in materia. vide no. Card. in clem. 1. in 2. q. de elec. Ang. in §. si. insti. qui te. tu. da. pos.

Limitat 3. vbiunque lex loqui. discretiue. idest de per se de masculo. & de per se de fe. a. tūc masculinum. nūquam p̄tinet foemininum. eo quia expressum fac. cessare p̄sumptum. vide ibi per eum. idem vult l. cohæredi. §. qui patrem. ff. de vul. & pup. al. Bal. in l. in multis. ff. de sta. ho.

Limitat 4. in officiis in quibus masculinum nō cōtinēt foemi. al. Bal. in c. ad audiētiā. circa si. de refer. vbi per hoc infert q̄ si testator dicat reliquo filios. vel fratres meos exequutores testamenti. non intel. de fororib. & idem vult ipse Ias. in l. ex factō. col. 20. ff. de vul. & pup.

Limitat 5. quādo masculinum profertur à lege etiam in casu odioso. Secus in ab homine in casu odij quia tunc nō comprehendit foeminas. vnde si testator exhaeredat filios non cōtinentur filie. §. 1. §. sed & si incertum. & ibi Bartol. ff. de ven. in poss. mit.

Limitat 6. per ea quæ dixi §. in ver. masculinum in materia poenali. s. quando odium est irrationabile.

Limitat 7. quando lex esset poenal. & correctoria sit. tūc masculinum nō comprehendit foemi. patet secūdm eum quia alias sit extēsiō q̄ lex est solū poenal. vel est solum correctoria vt est quando ratio est expressa. in lege. tñ si simul & se. sit correctoria & poenal. nunquam sit extēsiō. all. gl. in clem. vt hij. de eta. & qual. & alia quæ vide.

Limitat 8. singit. quādo per sta. filia prohibētur succedere. extētib. masculis. Nam tūc si testator. instituit filios nō venient filie. vt ibi per eum multa allegantem. adde quæ dixi. in trac. sta. sta. sub rub. filia dotata. q. 22.

Limitat 9. nisi ex coniecturis verisimilibus probe. testatorē aliud sensisse. Puta testator instituit filium suum heredem. & si decede. sine filiis maribus vel neporib. ex fratre. & c. certe illud. Nepotib. ex fratre intel. solum de masculis nō autem de foeminis. ne plus videat. tribuisse nepotibus ex fratre. quam ex filio. al. Cu. conf. 127.

Et q̄ masculinum nō cōcipiat foemininum. quando aliud apparet de mente testatoris. al. multa. max. Alex. vol. 4. conf. 52. & seq. quæ sunt contraria. & in dict. consiliis. ego apposui apostillam. quam vide.

Limitat 10. quādo lex. vel sta. loquere. per verbum vir. quia tunc non comprehendit. mulier. quia est vocabulum p̄cise masculine significat. secundum Bal. in c. licet vniuersis de testi. & alia.

Vide tamen eundem. Ias. in repe. ladmo. col. 57. ff. de iu. iur. vbi dicit quod licet. aliqua iura. ratione frequentioris vsus faciant mentionem de viris. tamen non prohibentur mulieres vt in subscriptione apoce. & c.

Et ita etiam vult Fel. in c. 2. circa prin. ibi 2. declaratio. extē. de si. instr.

Vide etiam eundem Ias. in l. 1. in prin. 4. col. ff. de ll.

Limitat

Limitat 11. quando masculinum profertur simpliciter. tunc bene comprehendit foemininum. secus si adiceretur dictio mascul. vt si testator diceret. instituo filio masculo. tunc per adiectionem masculo nunquam foemina contineretur. etiam in materia fauorabili. & etiam ad pias causas. all. Panor. conf. 37. inci. videtur 1. quod mihi est 36. & Ant. de But. conf. 66. incip. recte decifum est. quod mihi est 46. confirmat ipse Ias. per duo. i. per reg. q̄ in claris non est opus p̄iecturis. l. continnus. §. cum ita. ff. de ver. ob. adde Dec. conf. 155. & 193. in prin. 2. et no. confirmat opt. simili. nam licet app. liberor. contineantur etiam nepotes ex filia seu femina. l. cognoscere. §. liberor. alias est l. liberor. ff. de ver. sig. l. 1. C. de cond. infer. istud procedit quando terminus liberor. profertur simpliciter. secus si adiectione dictio masculor. vnde si aliquis acquirat emphyteosim pro se & liberis mascul. non venient nepotes ex filia. all. Spe. ti. de loca. §. nunc aliqua. ver. 126. Bal. in aut. si quas ruinas. de sac. fan. ecc. Ang. & mod. in l. sed si hac §. liberos. ff. de in ius voc. adde Bened. conf. 18. vbi dicit q̄ nepotes ex filia non veniunt in institut. & substitut. facta per verba si decesserit sine filiis mascul. imo tunc admittitur substitutus.

Limitat 12. q̄ masculinum non comprehendat foemininum. quando substituta est ecclesia. vel pia causa. puta si testator dicat. q̄ vult titium & eius filios habere talem fundum. & eis non existentibus substituit non. tunc sub illo termino filios non veniunt filie femina. nam. dicit ipse. licet terminus communis. homo de propria significat. comprehendat tam masculum quam foeminam: tamen terminus sing. vt est filius de propria significat. non comprehendit filiam. sed per extensionem. l. pronunc. de ver. sig. ergo ista p̄sumpt. debet cessare vbi est substituta pia causa. sic. cessat p̄sumpt. l. cum auus. cū si. ff. de cond. & dem. vt dixi in ver. pia causa. §. 5. fac. quod vult Card. conf. 135.

Limitat 13. vt j. prox. Et q̄ ille terminus quicunque homo comprehendat etiam foeminam. tenet Alex. j. vol. conf. 80. col. vlt. & in 2. vol. conf. 24. col. 3. P. Andora.

Masculinum in contractibus non concipit foemininum. vnde si aliquis acquisiuit emphyteosim pro se & filiis. non comprehenduntur filie. Ias. in d. l. si quis id quod. col. 5. de quo latius dixi in trac. emphy. §. 128. Cor. in 3. vol. conf. 211. Hypo. singul. 191. Fac. quod vult Alex. in 2. vol. conf. 113. & ita vult gl. & phi. in c. generali. de elec. in 6. Im. 3. 8. Lu. Ro. conf. 35.

Limitat labor. proced. quando accipit pro se & filiis. secus si pro se & liberis. quia tunc venient foemina. de quo dixi in d. trac. §. 144.

Limitat 14. nisi accepisset emphyteosim pro se. filiis & hare dibus. quia tunc venient foemina. alle. Alex. in l. sed si hac §. liberos. ff. de in ius voc.

Limitat 15. vt procedat in contractibus stricti iuris. secus bonæ fidei. all. Cum. conf. 183. incip. visa copia.

Sed ipse Ias. in probat. vide per eum.

Limitat 16. non procedere in contractibus ex liberalitate procedentibus. puta in dona. quia tunc cessat ratio l. veteribus. ff. de pac. etiam quia in eis fit latior interpretatio quam in vltimis voluntatibus.

Limita etiam in verbis iudic. & arbitri. quia tunc masculinum concipit foemininum. Alex. no. in 5. vol. conf. 1. col. 6.

Istud tamen impugnat d. Franc. de cur. in suo trac. feu. part. 3. ver. 12. & c.

Ad p̄missa adde q̄ dictio. si quis. comprehendit etiam foeminam. vt voluit doct. in locis p̄al. max. Ias. in l. generaliter. §. cum autem. col. 2. C. de instit. & substit. sub cond. fact.

Adde etiam. q̄ si in principio testamenti fiat mentio de filio. deinde fiat mentio de filio masculo. semper intelligitur de masculo. ita Ias. in l. centurio. col. 3. ff. de vul. & pup. al. Panor. conf. 37. incip. videtur primo. quod mihi est 36. Vide tamen eundem Ias. in l. qui filiius. col. 1. ff. de lega. 1. vbi in contrarium all. Ana. conf. 22. incip. ad approbandam.

Et contra. si primo fiat mentio de masculo. intelligitur in sequentibus etiam de masculo. Guid. conf. 87.

Masculus p̄sumitur prius natus quam femina. quando duo simul nascuntur. l. si fuerit. §. plane. & ibi Bar. ff. de reb. du. habetur in l. si extraneus. ff. de cond. ob. cau.

Et ponunt ibi doct. max. Ias. quæstionem de eo. qui vendit equam p̄gnantem. cum pacto. quod si pareret masculum. pertineret ad venditorem. si pullam seu femellam. ad emptorem. contigit quod peperit vtrumque. nescitur quis prior natus fuerit. decidunt quod venditor habebit masculum. emptor femellam. ex quadam equitate.

dignitas masculi est maior quam foemina. Barto. in l. 1. ff. de sena. & ibi Bal. idem.

masculinum concipit foemininum in materia indifferenti. quæ congruit vtrique. & fauorabili. teste Bar. in l. 1. de ver. sig. not. doct. in l. quicunq. C. de ser. fugit. cuius contrarium tenent doct. in Apostil. ad Rom. conf. 35. post nu. 3. per l. veretibus. ff. de pact. distinguendo inter contractus & vlti. voluntates. quam opi. sequitur Alex. conf. 61. col. 1. conf. 80. in fi. l. r. Corn. conf. 111. col. 2. lib. 3. Ias. in l. si quis id quod. nu. 23. §. de iur. om. iud. in d. l. veteribus. n. 2. in l. 2. n. 193. C. de iur. emphy. in l. maritus. n. 4. C. de proc. in l. que de legato. n. 14. de leg. 1. in l. vt liberis. nu. 11. C. de colla. Rui. conf. 178. n. 5. lib. 2. Decic. in p̄sentia. nu. 46. de prob. conf. 171. n. 4. 223. in prin. 567. n. 4. Rip. in l. ex factō. §. si quis rogatus. n. 59. ff. ad treb. Gozad. conf. 20. Rub. conf. 22. n. 7. & hoc locum habet in omnib. contractibus. teste Dec. conf. 201. n. 3. Hypol. sing. 191. Tiraq. de vtroque retract. tit. 1. §. 1. gl. 9. n. 181. quod in materia vide Rol. conf. 93. lib. 2. Dec. in l. foemina. n. 90. ff. de reg. iur. Port. lib. 2. conclus. 7.

Masculinum non concipere foemininum passim ab interpretibus scribitur. Et hanc sententiam magis communem conclusionem Alex. de im. conf. 204. n. 9. ver. & similiter. in 2. lib. conf. & Phil. Dec. com. opi. docto. esse in l. 2. n. 106. ff. de regul. iur. inquit. Quam doctrinam latius explicant in vtramque partem. an ex proprietate vel extensione procedat. in finitibus doct. autoritatib. adductis And. Tiraq. tract. de vtroq. retract. §. 1. gl. 9. n. 180. & 181. cum seq. & 208. & Apostil. in consue. Paris. §. 12. & idem remissiuē in d. conf. Alexand. 204. ver. non concipit. in d. l. 2. ver. contractibus. litera B. kirchouius.

Masculorum nuncupatio tamen non ex propria verbi notatione foeminas concludat. tamen ex legis interpretatione illas complectitur. com. inquit Cur. iu. conf. 163. n. 3. Quam obrem masculorum nominatio in fauoribus foeminas comprehendet. vt frequenter placitum enunciat idem Cur. iu. conf. 153. num. 5. quamuis & in contractibus secus sit. receptum scribit Ias. in l. si quis id quod. nu. 23. ff. de iur. om. iud. & generaliter in odio dignis diuersum omnino respondendum sit. quem admodum resoluit Hip. in l. vna. num. 224. & 225. C. de rapt. virgi. E. Suarez.

Masculinum non concipit foemininum. quando in dispositione fit mentio de masculino per se. & demum de foeminino per se. quia expressum facit cessare p̄sumptum. l. si ita. ff. de lib. & posth. l. clemens patronus. ff. de hæred. instit. nor. Bald. l. in multis. ff. de stat. ho. & do. Nicellus in l. edicto. ff. de iur. fil. Balb. decif. 265.

Masculinum non concipit foemininum. etiam in statutis criminalibus. Menoch. de adipiscenda pos. nu. 224. Quando ad est statutum. q̄ statuta non debeant interpretari. vt ibi. vide Deci. & alios. in l. foemina. ff. de regu. iur. vbi ponit Deci. q̄ statutum. q̄ filij bannitorum expellantur de ciuitate. non habet locum in foeminis. Et statutum de adultero non habet locum in adultera. Bald. conf. 6. lib. 5. in fi. Tiraq. de retract. §. 1. glo. 9. numer. 186. & 211. vbi etiam limitat plenē Anton. Gabriell. in suo communium conclus. lib. 6. conclus. 6. titul. de verbo. signific. Fallit in statuto odioso. quod odium est rationale. & est verior. & magis com. opi. de qua Hiero. Gabriel. conf. 14. nu. 24. Bonacoll.

Masculinum concipit foemininum in testamentis & substitutionibus. secundum magis communem per Burfat. conf. 11. nu. 22. lib. 1.

Masculinum non concipit foemininum in materia differentit. & vbi ad sunt coniecturæ. secundum com. per Burfat. conf. 1. nu. 36. lib. 1. vbi latius declarat.

massaritia. Quid veniat app. massaritia. vide Panor. in part. 2. conf. 88. P. Andora.

massaritia non veniunt in generali obl. l. 1. & ibi Bar. C. que respig. ob. pos. idem.

PRO. Mater in testamento tutorem filiis dare non potest. datus tamen confirmatur. ff. de testa. tut. Bello.

Mater potest filium exheredare ex causa in casu. q̄ pater esset dilapidator. ne. Chare. litas queratur patri. saltem quo ad vsufructum. & ad eo dilapidetur. dummodo tamen instituat alium. qui postquam filius sit effectus sui iuris. et hereditatem vnā cum fructibus restituat. com. dicit Clar. §. testamentum. q. 4. 1. ver. quæro etiam. P. Fich.

Mater tenetur filium instituere. vel exheredare. nam si eum pateret. testamentum nullum est. confirmem dicit in §. testamentum. quæst. 47. intelligit si causam nullam inserat. nam causa inserta. talis pateritio habetur pro exheredatione. ibid. idem.

Matrem filius non potest sine causa in testamento pateritio re. commun. dicit in §. ibidem. quæst. 49. idem.

Mater diues propter inopiam patris tenetur dotare filiam pauperē secundum Bart. quem omnes communiter sequuntur in l. neque mater. C. de iure dotium. & in auth. res quæ. C. communia de lega. & opi. istam sequitur & tenet communē fatetur Corafius in repet. l. quilibet. i. 2. l. c. n. 1. 2. ff. de iur. dot. imò mater hoc casu potest in dotē dare filia pauperi bona à lege prohibita alienari in vltima voluntate, secundū omnium doc. communem sententiā, quam cōmendat, celebrat, & citat Soc. cōf. 75. vol. 1. & Boer. decif. 129. n. 4. & seq. & opi. ista interpretatur per Alex. conf. 56. vol. 1. non procedere quādo testator expresse prohibuisset alienari in causam dotis dicta bona. F. Viuius.

Mater in dubio non debet excludi à luctuosa hæreditate filij. Cur. iun. conf. 134. n. 6. communem dicit. B. Villal.

Mater acceptas tutelam filiorum, si postea accedat ad iudicem dicens velle contrahere matrimonium, q̄ filiis prouideatur de tutore, locus est tutori dationi, si autem legitimo. Cur. iun. conf. 94. n. 5. communem dicit. idem.

ADDITIO. ad quam donationem dicit Bart. in l. 2. §. confestim. ff. ad Tertulianum, q̄ mater tenetur confestim petere tutorem filiorum post mortem sui viri. & intellectus illius dictionis confestim, nō seruatur in practica, vt testatur Ang. in l. fiant cuncti. C. de legitimis hæredib. n. 2. Bal. in l. precib. nu. 22. C. de impub. & aliis substitutioni. dicētes q̄ habet animum ad petendum dictum tutorem.

Mater si per statutum priuatur successione filiorum stātib. agnatis priuatur etiam auus maternus. Io. Nigo. in l. generaliter. n. 4. §. de secun. nu. communem dicit.

Matri non creditur, dicenti ab alio quam à marito filium recepisse: etsi multum vagauerit. Boer. decif. 29. n. 6. communem dicit. idem.

Mater alienauit fundum filij, postmodū illum hæredem in stituit, adita hereditate, filius vēdicare volebat fundū. Queritur, an possit distinguere: aut filij pro debito bonorū subsidio fuit institutus in re particulari, altero hærede vniuersali instituto, quo casu habetur loco legatarij. l. 1. §. si fundo. ff. de hæred. insti. & tūc poterit fundum vēdicare, si verò institutus sit in quota hæreditatis, tunc pro parte ipsam tangēte sibi vēdicanti obābit exceptio, poterit tamen ab altero hærede illud repetere, tanquam sibi fuerit euictum; debet enim habere huiusmodi bonorū subsidium absque grauamine, videlicet legatorum, & fideicommissorum, nō tamē aris alieni, vt no. Gl. in cum à matre. ver. item quid in debito C. de rei ven. cuius opi. comm. teneri Bar. attestatur. in l. §. in computatione. ver. contra istam gl. C. de iure deliberandi. vbi glo. contrariam sentit. F. Turzan.

Mater à luctuosa liberorū hæreditate in dubio excludi nequaquam debet, commune ait Curt. iun. cōf. 134. n. 6. Quin si à filio sine causa prætereat nullum testamentum dicit: si cū causa filietio inuoluatur, pro exhæredata habebitur, communi prouinciat cū Guliel. I. Cla. de testam. q. 49. idemq; attestatur Ang. in §. mater. in d. inof. testam. Bertr. conf. 1. n. 3. & cōf. 23. n. 2. lib. 5. Did. à Cou. in c. Raynutius. nu. 3. & seq. de testam. Ant. Gome. de testa. c. 1. n. 34. Si autē per substitutionē pupillarem exclusa fuerit, nunquam illi legitima aliqua portio debebitur, commune affirmant Alex. conf. 12. lib. 3. & qui eum laudat Viuius lib. 1. opi. 206. E. Suarez.

Mater vel dotata, vel in dotata, si legitima sibi in patris hæreditate competituræ renūciat, nō obetit sui ipsius filiis ad aui hæreditatem adspirantibus, vt commune inquit Rip. in responsis titu. de legibus & long. confuet. ca. 6. num. 3. Viuius lib. 1. opi. 202. Videto tamen quæ hāc in rem scripti supra ver. filius. idem.

Matri filium ex alio quam suo ex marito susceptū asserenti nulla fides habebitur, etsi multum diuque vagata fuerit. commune effert Boer. decif. 29. n. 6. asserunt & ij, quos s. laudauit ver. Filius. E. Suarez.

Matrem ad secundas nuptias conuolantem nec filius, nec filia dotare tenetur, commune pronunciat Ripa in l. 1. nu. 82. ff. sol. mat. E. Suarez.

Mater, vel frater assignātes, datæque simpliciter in dotem rem propriam, seu communem, illam vtiq; donare censentur, etiam quod aliis administratores bonorum puellæ fuerint, secundum Cy. Iac. de Are. & Saly. in l. §. C. de dot. promiss. Bald. in l. Nefennius. ff. de nego. gest. & in l. i. nemo opinione tuer. plurib. & quidem optimis rationib. sequitur consulendo, & demum magis veram, magisq; communem esse inquit Iac. Mandellus conf. 12. n. 1. cum aliis seq. F. Viuius lib. 2. opi. 171.

Mater habet annum ad prouidendum filio de tutore, quæ si est minor nō assumens tutelā filij: vel non petens ei dari tu-

toem, nō priuatur illius hæreditate, vel si adsit aliqua alia iusta causa, secundum communem per Burf. conf. 8. n. 40. lib. 1. vbi declarat.

mater tutrix debet renūciare secundis nuptiis, S. C. Velleia no, & omni iuris & legum auxilio, alias tutela ipso iure reditur nulla, iuxta auth. & quæ ibi notantur communiter per doc. matri & auia. C. quādo mul. tutelæ officio fungi potest. Bart. in ver. quæro quid si mater nō renūciauerit. n. 11. & 12. Salicet. n. 13. & 14. Spec. in tit. de tutore. §. nūc dicendum. n. 5. verf. hodie verò præfertur mater. Pau. de cast. in conf. 324. in prin. in 2. part. conf. secundum nouam impressionem. Ang. in §. actionum. nu. 4. verf. 19. insti. de act. Ant. Capycius in Dec. conf. Neapol. Dec. 50. num. 5. 6. & 7. Et his & aliis quæ copiosius prosequitur Rolād à Valle in conf. 76. num. 5. 6. 7. & 8. in 1. Tom. consil. hanc communem doc. sententiā esse liquet. Kirchouius.

Mater legitima & naturalis mulierem arogantem excludere debet, per text. in l. 2. §. impuberem ver. quare & si pubes. ff. ad tertul. secundum veriore sententiā per Ofalc. decif. 75. post nu. 5.

mater impudicè viuens post mortem viri, perdit tutelam filiorum. Io. de Garro. in auth. eiusdem. C. de secun. nup. n. 2. 1. communem dicit. Bonac.

Mater in medio existens non excluditur ab agnatis substitutis, à legitima sibi debita in hæreditate filij per substitutionem compendiosam verbis communibus factam, secundum magis communem per Burf. conf. 8. n. 39. libr. 1. vbi articulū ad partes disputat.

Mater filia defunctæ succedit exclusa matre testatoris substituta filiis per hæc verba, nullis nascētib. liberis, vel natis deficientib. si vnus tātum nascitur, iuxta communem per Burf. conf. 19. n. 1. n. 4. lib. 1. vbi n. 3. 1. dicit q̄ mater testatoris substituta nō excludit matrem pupilli in tacita pupillari, vel ex mēte præsumpta testat. secus in filio testatoris, secundum veriore sententiā ibi relatam.

mater nūquam excluditur à legitima & Trebellianica facta additione per substitutionem fideicommissariam, secundum communem per Burf. conf. 19. n. 34. libr. 1.

marris electio est adere vel ex pupillari, vel ex fideicommissaria euiente casu substitutionis, secundū communem per Burf. d. conf. 19. n. 35.

Mater tutrix tutelā amittēs ob secundas nuptias, eam nō reassumit mortuo fo marito, fm Misng. centur. 3. obseruat. 83.

Mater transiens ad 2. vota: priuatur proprietate bonorum quæ filia obuenerunt ex hæreditate paterna, retento sibi usufructu, l. mater. C. ad tertul. R. om. cōf. 40. §. col. si ratio est, quia licet per 2. nuptias non faciat iniuriam filio defuncto: facit tamen iniuriam viro, cuius anima tristatur, in auc. de nup. §. que verò, ex not. per Rol. conf. 8. n. 2. 3. & 5. lib. 3. & nu. 10. vbi q̄ & si mater transiens ad 2. nuptias priuatur proprietate bonorum in quibus successit filio, id tamen intelligitur volē altero filio primi matrimonij supersistere, & declarā matrem priuatur esse proprietate bonorum sororis vtrinque propter transitum ad 2. nuptias quid diceñ quādo mater consentiē filijs, vel delictē & consensu primi mariti conuolat ad 2. nuptias, & dic. vt per eundem Rol. d. conf. vbi n. 13. & sequ. q̄ consensus tacitus filiorum sufficit, vt mater transiens ad 2. vota: non priuatur proprietate bonorum filij in quibus successit, quid de matre quæ duos habebat filios, quorum vnus decessit antequam nuberet, alter post, & dic. quod mater succedit, teste Bal. in auth. ex testamento. col. 2. ver. sed poenæ C. de sec. nupt. qua in materia matris vel vidue 2. nuberē vide quæ scribit Rom. conf. 2. 19. vbi inter alia, inquit, aut loquimur de poenæ quas incurrit quia post annum luctus mulier 2. nubit, de quibus in l. foemina & l. eleganter C. de sec. nupt. & tunc voluntas viri tacita vel expressa 2. nubere permittentis, illas excludit, secundum Rom. d. conf. & sing. 248. crem. sing. 74. Dec. in rub. col. pe. C. de sec. nup. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. n. 35. de consil. Boer. q. 185. nu. 20. Iaf. in l. filium quem habet nu. 13. C. famil. ercisc. in l. 2. 1. nor. C. de indic. vid. toll. & hanc communem dicit Garo. in d. rub. par. vlt. C. de sec. nup. idem diceñ de matre 2. nuberē post annum luctus, filiorum primi matrimonij voluntate quod poenæ prædictas, non incurret ex not. per Rom. d. conf. 2. 19. col. 2. n. 3. Ang. conf. 396. col. 4. Dec. in l. qualiter n. 16. C. de insti. & substi. in l. nemo fraudare, num. 5. de reg. iur. conf. 206. ante n. 3. cōf. 17. nu. 6. 396. col. 2. Soc. Reg. 272. fall. j. Boer. q. 185. nu. 20. Paris. conf. 29. n. 81. & seq. libr. 3. Rom. d. sing. 248. crem. sing. 74. quibus adde, q̄ dispositio legum imponens mulieri 2. nubere amissionem eorum quæ à primo viro consecuta est, locum non habet in ac-

quisitis

quisitis

quisitis

quisitis

quisitis

quisitis

quisitis

quisitis

quisitis ex tit. oneroso, Rom. d. conf. 2. 19. col. 2. nu. 4. Dec. in rub. n. 15. C. de sec. nup. Boer. q. 185. post n. 10. q̄ aut nō possit mulier 2. nubens tit. dotis plus in virum alienare: quam in vnum ex filiis primi matrimonij: scribit idem Rom. d. cōf. 2. 19. n. 6. Boer. q. 185. nu. 22. ex l. hac edictali quæ lex non includit in se alienationem coactam & necessariam, teste Rom. d. cōf. 2. 19. nu. 7. & seq.

Mater in subsidium tene. ale. filium non econtra. l. tutor secundum dignitatem. §. ff. de adm. tuto. P. And.

mater j. triennium tene. ale. filium. tex. cum gl. in l. alimenta. C. de neg. ge. & in l. nec filium. C. de patr. pote. & l. 3. C. de alen. lib. Bened. in conf. 17. in 4. du.

Vide Pan. in c. 2. de conuer. infidel.

Limita nisi sit paupercula. secundum Alex. in d. l. nec filium. Bal. in l. fed & si §. quod autem. ff. ad exhib.

Limita etiam nisi esse nobilis. Fel. in c. illud de præsump.

Limita in super. quando ipsa haberet lac. alias fecus. Bal. in d. l. alimenta.

Limita etiam nisi esset nubilus cui esset dedecus lactare. Bal. in d. l. alimenta.

An autem teneat alimentare si pater viuat. gl. in d. l. alimenta loquitur. mortuo patre. sed dic. idem. etiam eo viuente. Cor. in 4. vol. conf. 165. in fi. idem.

mater j. triennium. non potest expelli ab educat. filij, nisi transeat ad secunda vota. Bal. in tertia. parte. consil. 114. & sequenti.

Non tamen est leg. administratrix bonorum. Alex. in l. filie. ff. de solut. idem.

mater non habet filios in pōte. §. foemina. insti. de adop. Iaf. in aut. ex testamento. col. 7. C. de colla. Pan. in ca. 2. in 2. no. de conuer. infidel.

Limita nisi mater sit tutrix, quia tunc habet filios in pōte. c. ex parte iuncta gl. & ibi expresse Phi. in fi. com. extr. de appell. idem.

mater tutrix tene. renūciare 2. nuptiis, Alex. in 2. vol. cōf. 103. cc. 4. col. ibi 2. potest responderi. all. aut. mfi & auie. cum gl. quando mul. tu. off. fun. potest & ibi doc. & Bar. in l. si quis sub condic. ff. de testa. tu. & in d. aut. mfi & auie. Barb. in 3. vol. conf. 11.

Et in con. Phi. in c. vt cc. col. vlt. de elec. in 6. idem.

mater in tutela præfertur agnat. pupilli. Bal. in l. 3. C. ad tertul. vide Alex. in 3. vol. conf. 110.

Et si p̄ sta. ab hæred. excluda. Cor. in 3. vol. conf. 101. Barb. in d. conf. 11. in 2. dubio.

mater in tutela. successione. & in substituen. præfertur a no. nisi sit vilis p̄. Bal. in l. humanitat. col. 9. verf. 5. quæritur. C. de impub. & aliis substi. idem vult Bar. in d. aut. matri & auie ver. quæro quid si est mater. idem.

mater dicitur leg. tutrix voluntaria Bar. in d. aut. matri & auie col. 2.

Et præfertur in tutela si velit licet non in successione. Ale. in d. conf. 110.

Ad hoc. vt mater sit in mora. & possit dari, alius tutor. debet ipsa mater citari. Bar. in d. aut. idem.

mater non potest p̄ iudicē. decerni administratio. nisi citat. aliis contutorib. Alex. in 1. vol. conf. 140. ibi & infertur prædicta decisio. al. Bar. in l. leg. C. de adm. tuto. & Pet. de Ancha. in clem. 2. de sta. mona.

Quid si iudex faciat eam tutricem, an valeat, vide lmo. cōf. 99. idem.

mater semper est certa. l. quia semper. ff. de in ius voc.

Limita in filiis expositis quorum parentes ignoratur. Bar. ibi. idem.

matri dicitur filium non esse mariti. non tene. filius crede. vt s. in verbo filius probatur. §. idem.

mater transiens ad secunda vota definit esse tutrix. aut. matri & auie. C. quando mul. tu. officio fun. potest. & in aut. facrim. co. ti. & vbiq; Bar. & ista priuatio induci. ipso iure. l. 1. C. qui pe. tuto. quam al. Pe. de anch. conf. 104.

Idem si luxuriata est. Barb. in 3. vol. conf. 1. col. 1. Pan. in c. vxoratus de conuer. coniug. Ang. in §. actionum. col. 20. de adis. & de leg. patro. tu. in fi. Bal. in l. his solis. C. de reuoc. don.

Fac. quod vult. Bal. in 3. parte. conf. 114. & seq. in quibus locis dicit quod mater transiens ad 2. vota. definit esse leg. educatrix.

Intellige nisi testatoris ordinatum, vt vult Phi. in c. ex parte. in prin. ext. ad app.

Limita nisi esset tutrix testamentaria. gl. & Bar. secundum vnam op. in l. omnem. Cad. tertul. de quo. per Angel. Aret. in §. actionum. col. 20. insti. de actio.

Sed contrarium. tenet Bar. in d. l. omnem. & ibi Bal. & in aut. eis de poenæ in fi. de 2. nup.

Limitat. prædictam. etiam si esset vera. intelligo quādo transfirer ad 2. vota. post annum luctus. secus si annum luctus. per no. decisionem. Bal. in l. 1. col. 2. ibi. sed poe. prior maritus. C. de 2. nup. quam refert & sequi. Iaf. in l. filium quem habet in col. 7. C. famil. ercisc. vbi in effectu vult, quod si maritus renūcerit aliquid vxori. casu quo nubat. intelligitur si nubat post annum luctus. & nubens. an. non consequetur relictum. & ita etiam refert & sequi. Iaf. in l. 2. C. de indic. viduit. tol.

Limita etiam quando est trāducta. ad domum 2. viri. alias non. Lud. sing. 219. P. Andora.

Quid si mater asseruit se velle nubere. & fec. prouideri de alio tutore. & à casu non nubit an reasumat tutelam. Marf. refert. quod non. in l. etiam. ff. de quaestio. all. Bal. in l. cum ancillis. col. vlt. C. de ince. nupt. adde eundem Bal. in l. imperialis in fi. C. de nup. & in l. omnem. C. ad tertul.

Fac. quod vult Ang. insti. de leg. patro. tu. fi. vbi dicit quod in conti. quod mater declarat se velle transire. ad 2. vota. amittit tutelam. idem vult in §. actionum. in vige. sima prima col. de actio.

Quid si mater luxuriose viuat an priuatur tutela. vide Ang. insti. de leg. patro. tu. in fi. vide §. 1. ver. idem si luxuriata, & c. idem.

mater quæ habet aliq̄ contutores. an teneat. pete. prouideri de tutore loco sui, quando vult transire ad 2. vota. Bal. in 2. parte. conf. 155. dicit. quod si alij sunt sufficientes. non teneat. pete. prouideri de alio, sed debet notificare iudici. & in eius manibus renuntiare tutela. & reddere. rationem. vide ibi per eum.

Alias autem antequam transeat ad 2. vota. si tutelam suscepit tene. pete. prouideri de tutore filio. alias ei non succedit vt etiam in terminis vult Cor. in 2. vol. cōf. 142. & in 4. vol. cōf. 113. Ang. conf. 37. idem.

An autem mater teneat. petere tutorem filio. qui habet substitutum. Bal. in 4. part. conf. 44. 1. tenet quod non. vide Angel. conf. 118.

Et an tunc substitutus priue. hæred. vide j. §. 7. idem.

mater que tranfuit ad 2. vota. nō reddita ratione. an punia. poenæ. Aut. eiusdem poenæ. C. de 2. nup. vide Pau. de ca. 1. 2. vol. conf. 264. incip. pro ista domina. vbi dicit quod nulla sunt reliqua restituenda. si nubat post annum luctus nō incidit in illas poenæ. idem.

mater priuatur successione. filij, si j. annum eidem de tutore non petierit prouideri. Pau. de cast. in 2. vol. conf. 265. & est rex. in §. fi. insti. ad tertul. Bened. in conf. 95. & in conf. 109. vbi quærit an mater teneat. pete. j. 50. dies an vero habeat annum & concl. quod habet annum. & in conf. 148. idem in quolibet. non consistente inuent. quia priua. successione. Calc. cōf. 32. col. 3.

Ampliat vt priue. etiam leg. Barb. in 3. vol. conf. 87. col. 5. & seq. idem.

mater tutrix testamentaria tene. fca. inuent. alias nō succedit filio. Barb. in 3. vol. conf. 91. col. 1.

Limitat nisi testator remiserit inuentarij confessionē. Card. conf. 51. in 1. dubio.

Limita nisi filij essent egeni & multis. creditorib. inuoluti. Lud. sing. 104. fac. quod hab. j. §. 9.

Limita. nisi esset minor. 25. an. l. fin. C. si aduer. doli. & ita vult Pau. de ca. in d. conf. 265. Bal. in l. omnem. C. ad tertul. & in l. præcib. col. 3. de impu. Lud. Ro. in cōf. 279. Bened. de perit. conf. 14. Sqnz. in 1. par. conf. 39. in fi. §. col. Cor. in 3. vol. conf. 40. Ang. in §. actionum. col. 22. de actio.

Limita etiam nisi esset mater. præuena morte filij. qui j. annum mortuus est. l. 2. §. confestim. in si. ff. ad tertul. Pau. in d. cōf. 265. & in conf. 274. alias 276. incip. postpositis auct. Ang. conf. 166. Lud. Ro. conf. 221.

Limita præterea nisi testator remiserit vt s. ver. limita nisi testator remiserit. & c. idem.

Sed quid si mater se arctauit in tēpore. quia forte de anno nō restabant nisi 4. dies. & mori. filius. an mater priuatur eius hæred. Pau. de cast. not. in d. conf. 265. tenet quod sic. & idem in effectu tenet. in d. conf. 274. Alex. ind. cum sup. col. 4. de ver. bo. phli.

Et quantum tempore teneat. pete. vide Ang. d. §. fi. insti. ad tertul.

Limita in super. nisi subesse leg. impedimentum annuum, quia possit postea petere. nec priuatur. hæred. filij. Paul. de cast. in 2. vol. conf. 372. incip. res ista modicam. habet dubitationem.

Com. opin. Tom. ij. f 4 Limita

Limita praeterea si mater effect rusticana, vt vult no. Soc. in d. conf. 39. col. 6. idem.

Quid si pupillus habet substitutum & mater non requirit prouideri de tutore an substitutus priue. hared. Paul. de ca. in d. conf. 372. tenet quod non.

Contrarium tenet. Ang. in conf. 118. idem.

Quid si pupillus habet tutores leg. an excuse. mater. si non petiit eos vrgeri ad administrat. Pet. de Anc. in cōf. 104. incip. pro declarat. all. Bar. in l. 1. col. 2. ff. qui pe. tuto. Cy. in l. Sancimus §. personis C. de adm. tuto. & gl. in l. matres. C. ad tertul. tene. q. sic. ad quod Bened. in conf. 16. circa fi. & in conf. 148.

Sed ipse Pe. de anch. intelligit quod tūc mater excusa. cum pupill^o habet tutorem leg. idest iudice datum leg. vel alium leg. qui per renuntiationem matris solfrā iudice confirmatus sit. & ei decreta administratio. l. leg. C. de leg. tuto.

Quid si pupilli habeat tutorem testamentarium? dic quod mater excusa. Ang. conf. 166. idem.

Quid si pupilli sunt inopes seu egeni. an excuse. mater. à pe. tutorem. vide Pet. de anch. in conf. praal. col. pe.

Fac. quod habetur. §. 6. versic. limita nisi filij essent egeni. idem.

Sed quid si superstit auia. & mater non petierit tutorem. An ipsa auia excuse. Pet. de anch. in d. conf. 104. tenet quod non. al. Bar. in l. 1. ff. qui pe. tuto. col. vlt. dicens quod hared. deferretur proximiori. per l. 2. §. si. ad tertul. Cor. in 4. volu. conf. 113. vide Bal. in l. matres. quae est 3. C. ad tertul.

Idem in auo materno. quod non excuse. tenet. Benedic. in conf. 9. 5. dicēs. q. si mater non petat tutore^m. j. annum excludit etiam auus maternus à successione. & ita tenet Ang. cōf. 108. in fi. vbi respondet ad rationem quam adduc. in contrarium. in conf. 37. j. al.

Contrarium tenet Pau. de cast. in d. conf. 265. in fi. al. Bal. in l. praecipus C. de impuber. & al. substit. & in l. 3. C. ad tertul. & ita tenet bened. de perux. in consil. 14. & consil. 59. Angel. conf. 118.

Idem in patruo tenet. Ang. conf. 37.

Vide Bened. distinguentem. in conf. 109. idem.

Sed quid si mater erat minor. tempore quo. transiuit ad 2. vota. sed tempore mortis filij erat maior an priue. successioe. Pau. de ca. in d. conf. 265. videtur tene. quod sic. & ita no. gl. in l. 2. §. quid si pater. ff. ad tertul. & ibi Ang. & idem videtur seq. Sonz. in 1. par. conf. 39. col. 6.

Contrarium tenet Bal. in d. l. praecipus. col. 3. in l. omnem. C. ad tertul. & bened. in d. conf. 14. & Lud. in d. cōf. 279. Bene. in conf. 118. Lud. sing. 221.

Et in simili quaestione. vide Ang. in §. si. ver. quare si tempo re in fi. ad tertul. idem.

Quid si mater. non petiit dari curatorem ventri. Sed petiit infra vndecim mensem nato filio. vide Bal. in 1. parte. cōf. 156. vbi dicit passum. dubitabilem. propter text. in l. 2. §. quom si cum pregnans ff. ad tertul. tamen concludit in fauorem matris.

An autem mater post annum possit purgare moram? Ang. in §. si. in fi. ad tertul. tenet. quod nō. & in d. §. actionū. col. 22. in fi. idem.

An autem mater pregnans possit require. se mitti in pos. bo norum ventris nomine inuito eius Socero. Bal. not. in 3. part. cōf. 114. & seq. videtur concludere. q. sic. intellige. l. in bonis ca strensis. vel quasi. quia in aduentitiis solus pater habet vsum fructum. vt ibi.

Quid autem si mater transeat ad 2. vota post mortem. filij. cui in aliquo successit an teneat. illud referuare. aliis filiis primi matrimonij. Bar. in conf. 54. incip. Angelus. in fi. videtur tene. quod sic. Idem.

Sed quid si sit substituta filio pupill^o. an per transitum ad 2. vota priuetur. eo quod habuit ex substit. Bal. in 1. parte. conf. 240. tenet quod non & sic consuluit pro matre.

Fac. quod vult las. in l. praecipus. col. 13. C. de impub. & al. sub. vbi dicit. q. tacita pu. nō excludit matrem transeuntem ad 2. vota. & dicit q. istud communiter tene. al. multa. & idē vult in l. 2. col. 15. in fi. ff. de vul. & pup.

Contrarium tenet ipse Bal. in eadem 1. parte. consil. 249. idem.

An autem mater transiens ad 2. vota priuetur relictis sibi factis à marito. Fed. in conf. 36. tenet quod nō. etiam si nubat j. annum luctus. per dictum apfi. mortuo viro nubat in domo. e. pe. & h. ext. de 2. nup. & l. c. j. c. sic. vir. & 2. q. 1. c. hinc collig. quia mulier consilia licentia Papae apfi. & canonis. non debet eorum auctoritate decipi. & istud maxime procedit in testis ecclesie. Cor. in conf. 129. in 1. volu. & conf. 308. in fi. 4.

vol. subiungit quod si nulla ratio. huius dicti haberetur. suff. ce. deberet auctoritas tantorum patrum. Nam secundum eum hoc tenet accurs. in l. 1. C. de 2. nup. & glossator in decreto 2. q. 3. ff. dama. & Host. post eū. vt not. in sum. de 2. nup. in fi. Goff. eo. tit. in fi. Inn. & Host. qui fuerunt lux iuris. hoc tenent in c. vlt. de secund. nup. & propterea concludit q. mulier transiens ad 2. vota j. annum luctus. non perdat vsum fructum sibi relictum à marito. & ita videtur tene. Are. in cōf. 40. in 2. dubio. vbi tenet quod mater per transitum ad 2. vota non priue. vsum fructu sibi à marito relictō. all. iura q. omittit. & q. sublatā sit omnis poena. etiam si transeat ad 2. vota j. tres menses latissimi tenet. bened. in conf. 70. Cur. conf. 27. col. 2. Cor. in conf. 21. Deci. in c. ecclesia sanctae mariae. col. 15. in fi. de cōf. Cor. in 4. vol. conf. 308. in fi. Lud. Ro. conf. 182.

Bal. in 5. part. conf. 148. dicit quod transeundo ad 2. vota j. annum luctus priuatur proprietate. non autem vsum fructu. & ita tenet Ana. in conf. 73. vbi respondet ad illud quod poenae legales sint sublatae q. procedit quantum ad infamiam. secus quo ad alias poenas.

las. autem. in l. 2. col. 1. in fi. C. de indic. vid. tol. dic. q. si maritus qui habet filios ex vxore si fecerit legatū vxori. nulla cond. adiecta & mulier postea transeat ad 2. vota. Siquidem transit j. annum luctus in totum priuatur legato. si autem nubat post annum. perdit proprietatem. rei legate quae acqui. filiis primi matrimonij. & habet ratum vsum fructu. hoc est secundum eum. quod vult dice. ille tex. & clarius in l. 1. & in l. foeminae & in l. g. n. C. de 2. nup. Alex. in 3. vol. conf. 66.

Et ita tenet. Sonz. in 1. parte. conf. 39. col. 5. vbi dicit q. licet poenae quae sunt inducē pp. nimum festinationem. ad 2. vota videantur sublatae per dictum apfi. tamē poenae quae imponuntur mulieri nō quia festināter nupsit sed quia 2. nupsit. in quantum cōcernunt fauorem filiorum primi matrimonij nō intel ligitur. sublata. & ita vult Dec. in conf. 87. ful. conf. 63. Alex. in 5. vol. conf. 119. & in 4. vol. conf. 68. col. vlt. & ipse Deci. in c. ecclesia sanctae. M. col. 15. de cōf. Are. in l. nullam C. ex g. cau. in fi. in l. Lud. Ro. conf. 182. Bal. in l. liberorum. ff. de infa. Limitat tamen las. iura praedicta. quādo maritus fecit legatū vxori simpliciter sec^o si legaret vxori. etiam si ad 2. nuptias cōuolauerit. quia tunc dummodo nubat post annum luctus. habebit legatum. quo. ad proprietatem & vsum fructu. nō ob. filiis primi matrimonij. al. gl. in §. vnum itaque. i. aut. de nupt. & Bal. in l. 1. in ver. sed pone prior maritus. C. de 2. nupt. & in l. filium quem habentem vbi etiam hoc repetit ipse las. col. 7. C. fam. ercisc. & Lud. Ro. conf. 219. incip. ex themate consultationis Deci. in d. c. ecclesia sanctae. M.

Et quod nuben. j. annum luctus perdat legatum. etiam quādo maritus legat si ad 2. vota. transierit. vide §. eo. §. 1. ver. limita. praedictam. Lud. sing. 248.

Limita etiam las. si mulier transeat ad 2. vota. de licetia filio quia tunc non perdit proprietatem legati relictū à marito. al. gl. sing. in aut. de non eli. 2. nub. col. 1. quam Ang. dicit. ibi esse sing. & Ang. in l. mater. C. ad tertul. & Lud. Rom. in d. consil. 219. & ideo secundum Ang. debet esse cautus aduocatus quando consuluit mulieri habenti filios. & volenti nubere. q. faciat filios consentire. Lud. d. sing. 248. creñ. sing. 74. Capo. cau. 235. incip. si mater.

Limita etiam quia si nulli extant liberi. ex 1. m. fio. mulier transiens ad 2. vota non perdit comodum eorum quae sibi à marito relictā fuerunt. l. foeminae in fi. C. de 2. nup. Alex. vol. 2. conf. 111. repetit. in 4. vol. conf. 45. & dixi latius in trac. sta. sta. sub rub. muliere praemoriente. q. 11. Dec. in d. ca. ecclesia sanctae Mariae. Bal. in aut. ex testamento. col. 2. C. de 2. nup.

Intellige praemissa q. transitus ad 2. vota. ope. priuationē. bonorum. si que prouenerūt à marito. secus autem de bonis que aliunde prouenerūt. vt vult in terminis Lud. Ro. conf. 279. in fi. & dixi latius in versu. hareditas ab intestato. ver. transitus ad 2. vota.

Ad istud vide Cor. in conf. 286. versu. substantia autē vbi idē tenet in fortiorib. terminis al. fan. cōf. 1. Imo. vide et aliquid per Decium. in d. c. ecclesia sanctae Mariae. col. 15. ver. 2. cōcl. in fi. vbi al. Rom. in conf. 405. incip. praesuppositis. idem.

Quid si testator reliquit vxori alimentā in domo. & ipsa ducit 2. maritum in domum primi. dic. q. perdit legatum. Bal. in l. 1. in fi. C. de lega. dixi in ver. legatum vxori factum. §. 7.

Quid in donat. vxori. cōtemplat. viri vt in iocalib. quae dant à cōsanguineis viri. an per transitum ad 2. vota. vxor priue. illorum proprietate. Lud. Ro. not. in cōf. 405. in 1. dubio. tenet quod non. creñ. sing. 82.

Contrarium in simili. tenet. Bal. in aut. in donat. C. de 2. nup. idem.

Nota q

Nota q. si mater successit filio. q. licet. priuetur. proprietate transeundo ad 2. vota. per supradicta. tamen illam proprietate recuperat mortuo illo filio cuius fauore fuerat priuata. ita in terminis Bal. in 4. part. conf. 205. al. auth. ex testamento. & l. foeminae. de sec. nup. & l. mater. C. ad tertul.

Adde Alex. in 3. vol. conf. 66. ibi attamen attento & c. Ang. in §. 1. ver. item dubitari potest. in fi. de sen. consul. tertul. Vide Bal. in d. auth. ex testamento. idem.

Aduerte etiam. q. mater quae transiuit ad 2. vota. succedit filio morienti. vna cum aliis filiis primi matrimonij. etiā quantum ad proprietatem in bonis quae non prouenerunt à 1. marito. in bonis autem quae prouenerunt à marito. succedit in vsum fructu. ita in terminis Lud. Ro. in d. conf. 405. in fi. & idem de vsum fructu tenet Alex. in 5. vol. conf. 175. in vlt. col. ibi subdo tamen. Ang. in §. 1. in fi. ad tertul.

Aduerte tamen. quia Alex. in 5. vol. conf. 63. videtur tenere quod non succedat in vsum fructu extantibus aliis filiis. dum al. §. hinc nos. in auth. de nup.

Quid in patre transeunte ad 2. vota. An priuetur. proprietate. sonz. in 1. part. conf. 34. multa adduc. pro parte neg. in contrarium tamen concludit videlicet q. pater priuetur. proprietate. & idem vult in 2. vol. conf. 263. in 2. dubio. dec. qui in fi. n. ta. al. in conf. 87. Cor. in 2. vol. conf. 242. in fi. pe. col. & in vlti. col. Bened. in conf. 46. & seq. Old. conf. 33. Ang. in d. §. 1. Vide in ver. hanc. ab intestato. §. 26. Vide tamen Lud. Ro. conf. 182.

Quia tamen nulli. extant liberi. tunc transitus ad 2. vota non operatur. aliquam perditionem. vt dixi in trac. sta. statuto. sub rub. muliere praemoriente. q. 11. & dixi aliquid §. eo. versu. limita etiam quia si nulli & c. idem.

Quid si non superstit filij. Sed nepotes. ex filio vide notabiliter Cor. in conf. 286. vbi tenet q. non inducatur. aliqua priuatio. Ipse tamen Cor. in 2. vol. conf. 242. multa adducit probas q. inducatur. priuatio etiam si non superstit filij ex eodem matrimonio dummodo superstit. coniugis superstitis licet ex alio matrimonio. vide per eum quia subtiliter loquitur. licet sua op. sit contra communem. idem.

Pater vel mater. transiens ad 2. vota. non potest vsum fructu alienare. Bened. in conf. 46. & conf. 93. Quid si ex sta. confue. vel pacto coniunx. superueniens lucratur. donationem. propter nup. vel antipharium puta 25. pro ceterario. Mortu^o 40 est maritus. vxor fuit lucrata illam quantitatē. an in ea succedat filij 2. matrimonij. cū filiis primi matrimonij. creñ. sing. 172. alias vlt. tenet q. non. sed solum succedat filij primi matrimonij. Si mater transiens ad 2. vota non reddita ratione. non sit soluen. tenetur. 2. maritus pro ea. l. si mater. & ibi Bal. C. in qui. cau. pig. rati. contraha. In hac materia. vide Guidon. Pape. in conf. 44. vbi dicit. quod d. dispo. l. omnia ad tertul. non habet locum. in matre tutrice testamentaria. idem.

Matres liberorum transeuntes ad 2. vota. coguntur omnia illa quae à liberis suis habent. eiusdem ordinis filiis referuare. Quod quidem etiam in partib. receptum est. etsi autem non habeam^{us} de hac decisi. expressum aliquem textum. qui in specie hoc decidat circa liberos: tñ habemus gl. notatu dignam in l. foemina. §. illud etiam in verb. possessione delata. quae extendit l. à muliere ad virum. C. de sec. nupt. Deinde l. generaliter. C. de hoc satis innuere videtur. dum dicit. eiusdem casibus. maritum quoque debere communibus liberis seruare. Ita doct. communiter in d. l. foeminae. §. illud. Bart. n. 2. Salicet. n. 3. versu. querit. gl. an quod hic dicitur in muliere habeat locum in viro. Richard. versu. sed hic oritur dubitatio. Marian. Socy. sen. in conf. 34. n. 3. vbi ipse in vtramque partem valde eruditē hanc materiam explicat in 1. tom. conf. & Bened. capr. in conf. 46. nu. 5. & hanc communem opi. doct. esse referunt Guid. Papa in suis decisi. Gratianop. q. 228. dec. in conf. 87. nu. 3. & in consil. 230. nu. 1. & ibi ap. itill. in verb. marito Rol. à Valle in consil. 95. nu. 9. in 1. tom. conf. & Richard. in d. §. illud. nu. 2. in fin. Kirchouius.

Matri auferenti filium non esse mariti. siue marito. siue filio declarat sibi nequaquam credendum esse. sec. Bald. Floria. & Iac. de S. Geor. in l. fi. §. si. per tex. celebrē ibi. ff. de probato. Cyn. Ang. Alberti. Saly. in l. fi. vicinis. C. de nuptiis. Bar. in l. filium. ff. de ius. qui sunt sui. vel al. iu. mar. in l. 1. §. ad quaestio. in fi. ff. de quaest. Alc. in trac. de praesum. in reg. 1. praesum. 19. Paleotum. in trac. de nothis. & spuris. c. 24. nu. 1. & seq. lo. de Neuzanis in sua sylua nuptiali. li. j. n. 50. & seq. & copiose Boer. cum aliis congestis per eum. in dec. 299. n. 4. cum aliis seq. vbi ampliat opinionem istam. atque ostendit esse veram. & communem. F. Viuius. lib. 2. op. in. 170.

Matertera ad feudum admitta. propter defectum masculorum. non debet postea priuari. licet superueniant masculi. Ita

decidunt Iac. de Beluif. Nic. de Neap. Bald. in d. c. 1. de duobus fratrib. à cap. inuestit. vt per eos.

Et licet plerique teneant contrarium: tamen ista est communis. vt ibi dicit Alua. & Iac. de S. Geor. in sua inuestitura. versu. & foeminis. in fi. Soci. iun. in conf. 2. nu. 18. vol. 4. E. M.

Matrimonium contrahentes scienter in gradu prohibito. bona ipsorum ipso iure debent publicari. tex. est in aut. incestas. C. de inc. nup. & §. j. in aut. de ince. nup. & c. cum secun. de here. lib. 6. & ita no. Boer. deci. 264. n. 13. & Coua. in 4. lib. de cre. in 2. part. c. 6. §. 8. nu. 5. Confiscatio autem ipsa fit ipso iure etiam in eccl. casib. quos nouissime posuit. & recensuit Lqd. Grefoles in trac. in quibus casibus iure ciui. omnium bonoru vel partis publicatio sit indicta. vbi ponit supra citatos casus. Praemissa verò ampliantur: vt matrimonium hoc non possit contrahi cum cōsanguinea. vel prohibita etiam sub iusta conditione. videlicet si pontifex dispensauerit. sec. Inno. Card. & abb. in c. super eo. de condi. appo. Cald. conf. 1. in tit. de spons. & istorum sententiam sequitur etiam Aret. conf. 143. & in l. apud Iulianum. §. constat. ff. de leg. 1. quam ait ibi esse communem. in contrarium verò partem inclinauit Ant. de Ba. in d. c. super eo. cuius opinio de cōsuetudine seruatur. vt refert. attestaturq. Boeri. in d. decisi. 264. nu. 27. & de ista vltima opinione vide Anc. in c. ex publico de conuer. coniu. Ampliatur secundò regula praemissa. vt habeat locum nō solum si nuptias contrahant. sed etiam si accessum habuerint ad cōsanguineas. vel moniales. vel alias prohibitas personas. vt in cle. 1. de cōsangu. & affin. & vltra missionem bonorum sunt ipso iure excommunicati. vt tenet Iac. de Simancas in lib. institutionum catholicarum. c. 40. nu. 5. Regula ista ita explicita interpretat^{ur} primū non habere locum in sponfalib. quia requiritur necessariò. q. matrimonium sit carnali copula cōsummatum. vt in c. & si necesse. de donatio. inter virum & vxor. quem rex. ita intelligunt ibi Ant. abb. Praepos. & omnes communiter Bal. Nouell. in trac. de dote in 1. part. nu. 3. & 7. & Coua. memorato. §. 8. n. 20. Limitatur secundo. quando maritus. siue mulier ignoranter commiserunt incestu. n. vel cōtraxerunt & matrimonium illicitum secundum glo. in cle. 1. de cōsangu. & affin. vbi expresse tenet. & probat. quod ille. qui in casu prohibito matrimonium ignoranter contraxerit. non incidit in poenam illius cle. videlicet in poenam incestus. adulterij illi citi coitus. & denique matrimonium hoc excusat etiam à processu criminali. quam gl. sequitur fel. in c. examinata. nu. 7. de iudi. & Coua. in d. §. 8. nu. 19. & hoc procedit. & videtur verū. dummodo statim quod sciuerunt matrimonium non sustinueri & valere. abstineant à coitu. text. est in l. si adulterium cum incestu. §. iudē imperatores. & ibi Bart. & Ang. ff. de adul. & fo. Bapt. Plotius in repeti. l. si quando. nu. 289. C. vnde vi. & Paulus Girlandus in trac. de poenis omnifariam coitus illiciti. q. 5. n. 3. Hic disquirendū est congruenter. virum matrimonium hoc putatiuum. data ignorantia in altero ex contrahentibus ita prolem legitimet. sicut verum. & per consequens filij nati ex huiusmodi matrimonio sint legitimi. gl. in l. qui contra. C. de incestis nup. determinauit quod non. quam sequitur Bald. nu. 2. in 2. lect. Cyn. nu. 8. Saly. nu. 5. Bart. in l. si. ff. de cond. sine causa. & ibi las. Alex. in addit. ad Bart. in l. si adulterium. in addit. super nu. 2. ff. de adulter. mar. in l. pen. nu. 36. ff. de quaestio. & hoc per rationem relata per Cassadorum in decisi. v. nica. n. 1. in tit. de sponfalibus. & matrimonij. contrariam verò sententiam. quimò si vnus eorum duntaxat impedimētum ignorauit. filij nati sunt legitimi. quoad vtrumque parentem. tenet gl. in c. referenti. in ver. ignorantium. qui filij sint legitimi. in c. cum inhibitio. §. 1. in versu. si ambo. de clandest. spons. & in c. in ciuitate. 34. q. 2. & hoc dictum sequitur Iac. de Arenis in d. l. qui contra nu. 3. & Bald. ibi nu. 4. in 1. lect. sibi met parum constants. Hoc etiam tenet ibi Alberi. nu. 2. Bart. etiam sibi ipsi contrarius in auth. de incestis nuptiis. in prin. abb. in ca. 2. qui filij sint legitimi. in d. c. de consil. & conf. 185. Praepos. in d. c. cum inhibitio. nu. 7. Plotus in d. l. si quando. nu. 289. & Casadorus in dicta decisi. vnic. nu. 1. & seq. vbi ait istam esse communem opinionem. & ita pro hac parte affirmatiua maiorem partem Dominorum Auditorum Rota determinasse. Sed in ista ambiguitate. & tam dubia materia laudatur distinctio tradita nouissime per Petr. à Duen. in suis regulis in reg. contrahentes matrimonium. nu. 2. circa si. sequendam mihi fore. de cret. quae quippe semper mihi placuit. & videtur veritati. & aequitati consona. eamq. breuitati studendo aliter non recesso. sed videndam totis viribus suadeo. accedit etiam praemissis. q. mulier ista ignoranter contrahendo matrimonium. lig norando in casu isto ius. vel factum absq. dubio. potest repetere dotem. vt in l. si cum dote. §. si. ff. sol. matr. & hoc tenet

f & sequ

non punitur. commune pronunciat meus iuris doctor Anto. Gomez. in l. 80. tauri. nu. 3. E. Suarez.

Matrimonij nomine, quod statuto punitur, non aliis quis plectetur quam si coitu consummatum ostendatur. commune dicit Hipp. sing. 1. 56. Quamuis contrarium affirmant receptum Did. a Coua. de spons. l. 2. par. ca. 1. nu. 3. Viuius lib. 1. opi. 2. 1. 2. quod verius cum distinctione alibi ostendo. idem.

Matrimonij libertas nec statuto, nec lege aliqua imminui potest. quam obrem si alicuius consilio matrimonium contra hi iubetur, & secus facientibus poena imponatur, aut alicuius iuris vel beneficii priuatio indicatur, nullius ponderis omnino erit statutum, vel lex, qua id precipietur. commune inquit Fran. curt. in add. ad Pau. in l. 1. litera G. ff. de iust. & iur. & qui alios cumulatè laudat Did. a Coua. de spons. 2. par. ca. 3. §. 8. nu. 6. Viuius lib. 1. opi. 1. 2. 4. I. Cla. pract. vlt. §. q. 8. 2. stat. 3. per totum, non tamen matrimonium impediri dicitur, nec illius libertas imminui censetur ex lucu alicuius alioquin proposita amissionis: vt frequens interpretum dogma attestatur Aret. in l. Titia. nu. 3. ff. de ver. ob. meus iuris doctor Emanuel a Costa in l. cum tale. §. si arbitrato. ampliat. 8. nu. 2. Did. a Coua. d. 2. par. c. 3. §. 3. nu. 8. idem.

Matrimonij probatio non erit nominatio, quamuis illius praesumptio futura sit. commune ait Io. Coraf. lib. 3. Miscel. c. 3. nu. 7. Nec illud item probabunt enunciationis, aut narrationis verba in instrumento exarata vt frequenter placitum dicit Felin. in capit. illud. nu. 2. de praesumpt. curt. iun. conf. 9. 5. nu. 5. Nec praeterea matrimonium probabit, vel annuli delatio iis etiam in locis, quibus id signi à mulieribus passim circum ferri solet, nec vel sola fama, vel mutui pro viro & vxore operationibus adiuncta, nec sola dotis, vel donationis propter nuptias nominatio. nec denique sola viri ac mulieris cohabitatio, quemadmodum frequentius calculis receptum testatur Soc. conf. 3. 9. visis & inspectis lib. 1. Turz. opi. 79. Qui nimo nec fama & cohabitatio coniunctim idoneam illius probationem suggerent, commune pronunciant Soc. d. conf. Turzan. opi. 1. 80. Si tamen ad 40. an. cohabitatio peruenerit, satis luculenter ea vel sola matrimonium probabit: commune effatur Praepos. in c. consultationi. de spons. idem.

Matrimonia à filiis familiaribus contracta, sunt valida, nec patres irrita, aut in firma facere posse, statuit sacrosanctum Tridentinum concilium. li. 6. sessione 24. tit. de matrimoniis, clandestinis irritandis. c. j. de quo meminit Vi. in suo communium opi. li. j. opi. 124. facia. 2. fol. 69. Nam licet contrahere matrimonium sine consensu patris, sit à bonis mores omnium, maximè prudentum, & inducat odium capitale, vt dicit Bald. in l. oem. circa fi. C. ad trib. de quo fel. in conf. 26. nu. 2. r. & per Menochi. conf. 69. n. 59. per Marti. Lauden. conf. 3. n. 2. 5. & per clementinum in trac. de patria potestate. eff. 6. in fi. & est ratio secund. Bar. in l. in bello. §. medio. ff. de captiuis & postlim. reuer. quia nepos nasciturus ex filio, est futurus suus ipsi auo, & habet necesse ipsum institueret, vel exheredare filio premortuo, vnde quis habeat inuitus suum heredem, vult lex, qd ipse consentiat, cum filius accipit vxorem. Attamen quia quandoque patres nolunt consentire, nec habent iustam causam dicens, lex canonica & concilium puidet. Sed etiam potest adiri iudex, qd eos cogere potest, & debet causa cognita, vt consentiant patres, vel, vt suppleat pro eis consentiendo, & dando licentiam in praemissis, vt est com. opi. de qua Plotus in l. si quando. n. 3. 52. sed an reuerendus episcopus possit, vel debeat iure quidem concedere licentiam filiofamilias dñendi matrimonium, nō praecedentibus denunciationibus, ne pater ipsius filij hoc sciēs valet impedire matrimonium contrahendum cum muliere in digna. consuluit Menochius in conf. 69. per totum, vbi determinat, quod non. Nec potest episcopi vicarius hoc munus excqui. ibi. nu. 55. Bonacoff.

Matrimonium separatur, quoad thorum propter vitium sodomiticum. vt est magis communis opinio, de qua Plotus inter conf. crim. conf. 13. 2. nu. 29. tomo 1. Bonacoff.

Matrimonium dñere non potest generare nō valēs. Neuz. in sylua. fol. 59. com. dicit. Matrimonium tamen hodie legitime contrahi potest cum senibus & decrepitis, & cum vetula sterili. Et aetas & sterilitas non sunt impedimento matrimonij, vt est com. opi. de qua Paris. in conf. 29. nu. 3. in 2. Bonacoff.

Matrimonium contrahitur, etiam per non potentem, aetate tamen habili, vt puta 14. an. Pan. in c. impubes. de sponsal. communem dicit. Bonacoff.

Matrimonium si per statutum puniatur, intelligitur de consummato. Et matrimonium solo iuramento necessario coniugium non probatur. Corrasius Miscella. li. 3. c. 4. com. dicit. Nec nominatio matrimonium probat, licet praesumptionem fa-

ciat. Corrasius ibi nu. 7. communem dicit. vide Soarez verbo matrimonium. nu. 108. Bonacoff.

Matrimonium propter dolum dñtum valet, vt est com. opi. de qua D. Hieroni. Gabriell. conf. 99. nu. 4. Bonacoff.

Matrimonium contractum per metum est ipso iure nullū, vt est com. opi. Pan. ca. cum locum, de spons. Fortunius de vltimo fine iuris cano. & ciuili. nu. 409. com. dicit. Bonacoff.

Matrimonium tenet, si alter dñentium sit in bona fide, licet ad sit impedimētum affinitatis, etiam per illicitum coitum, vt est com. opi. capt. in conf. 1. 16. curt. iun. conf. 52. in prin. com. dicens. Cassiodor. decif. vnica. ti. de spons. & matri. Nic. de Milis in rept. ver. filius. fol. 2. 3. 9. 2. facia. ad fi. D. Hiero. Gabriell. in conf. 44. nu. 14. Et allegans copulam cum matre vxoris ad insitendum matrimonium contractum cum filia, debet illā probare per testes omni exceptione maiores, & hanc qualitatem probare, prout consulit Ferretus conf. 5. 8. in 1. & praesertim, quando matrimonium fuit palam contractum, & secundum consuetudinem ciuitatis, Rol. à Valle in conf. 93. nu. 1. 8. ver. circa secundum. in 3. vol. fecus si non publice, sed clā, tribus tantum testibus praesentibus. nec in loco, vbi impedimentum notum erat, contractum fuisset matrimonium, sed in loco valdè remoto, ita vt nullo modo propter asertam bonam fidem matris legitimi filij dici possint. vt per D. Hier. Gabriell. vbi supra. Bonacoff.

Matrimonium primum clandestinum, & secundum contractum in facie ecclesiae, non sufficit probare primum matrimonium per vnum testem de veritate, & per publicam famā, vocem & confessionem coniugum, vt est com. opi. tam antiquorum quam modernorum in c. 2. de clandestina despons. de qua Aret. in conf. 1. 3. nu. 6. & no. quod ille, qui desponsat aliquem contra legem, nihil ei relinquere potest. Bal. in l. si. ff. de leg. 1. Bonacoff.

Matrimonium contractum per eum, qui ex legitimis probationibus apparet iam matrem vxoris, ante matrimonium cum ea contractum, compressisse, non valet. vt consuluit Soc. conf. 1. 19. in 3. volu. & iste casus saepe peruenit ad audientiam confessorum, vt dicit Archi. Flo. in eius summa. li. 3. tit. j. c. 1. col. fi. §. 1. & tit. de affinita. & par. 2. tit. 5. c. 5. §. 1. de incestu. glo. 24. q. 2. c. si quis cum matre. Si tamen matrimonium est factū bona fide, palam, & in facie ecclesiae, & sec. consuetudinem loci, filij nati sunt legitimi & naturales, & lex legitimo matrimonio nati, & successibiles etiam in fideicommissio de legitimo matrimonio loquente, vt per Paris. in conf. 5. n. 40. vique ad fi. in 2. part. & est com. opi. vt per capt. conf. 1. 16. per totum, & com. dicit curt. iun. in conf. 52. & Cassiodorus decif. vnica. de sponsalibus. Et not. qd potest Papa dispensare super matrimonium contractum cum vxore, quod matrem iam compresserat. vt per Bart. Spina. in tractatu de potestate Papae super coniugium. nu. 100. & Archiepiscopo. Florent. vbi §. Et vide bullam Papae Iulij secundi anni 1524. 25. Martij in hoc miracificè salutarem. pro qua vide Paris. conf. 67. vol. 4. Quamam verò poena puniatur, qui cum matre & filia coierit, ponit Beluif. in practica sua tit. de iniuriis. in fi. vide Nicol. Mil. in repto. suo in ver. filius. fol. 2. 3. 9. 2. facia. ad fi. Ferret. conf. 5. 8. in 1. Rol. à Valle conf. 93. nu. 18. Bonacoff.

Matrimonium clandestine contrahentes, non praesumuntur coniuges, vt est com. opi. de qua curt. iun. in conf. 289. in 3. vol. nu. 5. Et idè cum habeant praesumptionem contra se, debent matrimonium verè probare, ex euidentissimis probationibus. Et debent esse testes omni exceptione maiores. vbi. vide omnino. Bonacoff.

Matrimonium cum consanguinea contrahens sub conditione, si Papa dispensauerit, licet Aret. lapud Iulianum §. constat. de leg. j. dixerit communem esse qd non teneat tale matrimonium. vt illum refert Did. super 4. decr. n. 7. contrariam tamen nempe quod tale matrimonium possit dñi, tenuit Ant. de Bu. in c. super eo: quam opi. de consuetudine obseruari attestatur Boer. decif. 264. n. 2. 7. & ab ea non putat in practica recedendum esse Cla. d. lib. 5. §. incestus. ver. sed quid. P. Fich.

Matrimonium contrahens cum consanguinea sub conditione, si Papa dispensauerit, valet, vt est communis opinio. Sed contrariam communiorē esse tenet. Clar. in §. incestus. ver. sed quid. Bonacoff.

Matrimonium & sponsalia licet exigant verba, & expressum consensum, eorum qui nuptias & sponsalia dñunt, tñ iuxta communem opin. liberi praesentes ac tacentes, parentibus eorum nomine dñentibus consentire creduntur, vt refert Bened. ca. pra. reg. 56. n. 3. 7. & sicut in cōtrahendis expressus, & non per praesentiam ac taciturnitatem inductus consensus requiritur, quod

quod ibidem nu. 53. communiter quoque teneri refert ibidem Bened. capr. vide §. sponsalia.

Matrimonium in matrimonio carnali verba non sunt necessaria, etiam in iis, qui loqui possunt, sed sufficit, vt consensus contrahentium matrimonium aliquo signo exprimat, sec. gl. Host. abb. ceterosq; communiter, in c. cum apud, de sponsal. per tex. ibi, qui dicit, qd solus consensus ad contrahendum matrimonium sufficit, ex quo sequitur qd non requirunt verba consensum partium exprimentia, & opinionem istorum sequuti fuere Faber. Ang. & las. in add. ad Porti. in §. nuptia, in fi. de patria potesta. Alex. conf. 146. volu. 5. & in l. de pupillo. §. memisse. in fi. ff. de noui ope. nun. vbi exprimit sententiā hāc veriorē fore, & communem inquit abb. in d. c. cum apud, & Boeri. dec. 1. nu. 1. 8. & probat, sequitur, atque com. d. Coua. in epito. de sponsalibus. 2. par. c. 4. n. 1. & seq. & in relectio. c. quāuis pactum. de pact. in pr. sub nu. 4. & sec. communem praemissam doctissimè ac elegantissimè consuluit Boer. conf. 40. nu. 2. 1. cum aliis seq. vbi post alios consulentes pro hac parte per eum signatos nihil intractum reliquit pro dicta opi. clipeo: idèdè tanquam ad vberimum fontem casu eueniente pro explenda eius siri quilibet ad d. cōf. 40. recurrere possit. F. Viui. lib. 2. opin. 172.

Matrimonium contractum sub ditione. Si Romani Pontificis gratiam accedat valet. commune est opi. Soarez versu. matrimonium. nu. 103. Bonacoff.

Matrimonium signis dñtaxat etiam ab iis, qui fari possunt, rectè, ritèq; contrahitur. commune dicit Aret. conf. 1. 3. Syluest. versu. matrimonium 2. §. 7. & qui complures laudat Did. a Coua. in trac. de spons. 2. par. c. 4. n. 1. Poterit etiam matrimonium vel ab eo contrahi, qui iam animam agat, vt receptissimum inquit Emanue. a Costa in l. cum tale. §. si arbitrato. ampliat. 4. nu. 2. ff. de cond. & demonst. E. Suarez.

Matrimonium contrahitur his verbis, non nisi te habeo vxorem non mutabo te pro meliori vxore: vt frequenter placitum affirmant Praepos. in c. ex part. nu. 7. & nu. 8. de sponsal. dec. in l. transactio. in prin. C. de tranf. & qui non immeritò dissentit Turz. opi. 1. 13. Item si quis dixerit, te habeo in vxore, iuro se se promitto, quod te habeo in vxorem, matrimonio iugo sese alligasse videbitur. communia ponit copiose Did. a Coua. de spons. 2. par. c. 4. §. 1. num. 4. ad fi. & seq. At non matrimonium sed sponsalia tantum iniect, si verba subsequenter fecerit, Volo tecum contrahere matrimonium, volo te in vxorem ducere. commune asserit idem Did. a Coua. d. §. 1. nu. 4. Sed si quis solennibus verbis matrimonium cum aliqua dñat, vt ab illa sui copiam consequatur, animo alioquin alienus à matrimonio contrahendo, & cum illa consuetudinem habeat eo semper fornicandi proposito, nullis matrimonij vinculis irretietur. quamuis debeat sub mortiferi peccati poena vel coelebs illam vxorem ducere, vel iam maritus stupri damnus pecunia refarcire. commune ait Did. a Coua. cum Hadr. & aliis d. 2. par. c. 2. nu. 4. idem.

Matrimonij causa, est ecclesiastica, & spiritalis, & eius canonicum feruatur vbique circa matrimonium quod est sacramentum, teste Rol. conf. 93. n. 13. 14. & seq. lib. 3. & dic. qd causa matrimonialis dicitur spiritalis, c. fi. vbi glo. de iudi. in 6. & in spiritalibus sequimur canones, ex no. per gl. in c. possessor. de reg. iur. in 6. Alex. conf. 209. col. 3. lib. 6. cur. iun. conf. 13. 6. vbi qd in materia matrimonij tanquam spiritali debemus sequi dispositionem iuris canonici, disponere enim de matrimonio spectat ad solum pontificem, secundum Rol. d. conf. 60. 93. nu. 17. lib. 3.

Matrimonium articuli pro matrimonio possunt sic formari Margarita probare intendit. qd tali die, & c. ipsa & Petrus in tali loco conuenerunt talibus praesentibus. & qd dictus Petrus eam desponsauit item & per verba de praesenti item & anulo subarrauit. item & cum ea matrimonium contraxit. Item & qd dictus Petrus dixit in hunc modum. Accipio te Margaritam in meam vxorem. item & qd ipsa immediate respondit & ego te accipio in virum meum. item qd de his est pu. vox & fama. Hec probantur. in c. si inter extra de spons. & in ca. cum in tua & in c. ad id. extra de despon. imp. cum aliis al. per spec. in tit. de testi. in forma articulorum.

Si vero velit agere possessorio, dicat qualiter ipsa fuit i possessioe vel quasi ipsius viri. & qualiter dictus vir eam transfudit ad eius domum & eam vt vxorem tractauit in domo lecto & mensa. & qd cum eo cohabitauit vt vxor. tanto tempore. & qd se nominabant & communiter habebantur vt vir & vx. & qualiter eam à se eiecit & eam comodo huius poss. destituit & spoliavit. ita spec. vbi supra.

Et quod possit cogi per ecclesiam. vt affectione maritali

pertractet vide decium. in ca. causam matrimonij in 2. col. ibi vlt. no. de of. deleg. & j. eo. §.

Aduerte tamen quia Alex. in 5. vol. conf. 150. in fi. 3. col. dicit qd tal. tractatus non sufficit ad plenam probationem de quo et ample. in consiliis seq. max. in conf. 153. in fi. vbi dicit qd oscula amplexus & munera non inducunt tractatum sufficientem. ad faciē. sponsalia de futuro transire in matrimonium de pñti. p. no. in c. is qui. de spon. & idem vult in con. 155. in fi.

Adde fel. post Bal. in c. per tuas. in 4. col. de prob. per gl. in l. 1. §. si ea. ff. de ven. in spi. Et idem fel. in c. illud. in vlt. col. de praesump. al. Bal. in c. ex transmissa in 2. col. de rest. spol. dicere. qd est periculum diuinare de matrimonio per signa etiam si quis te neat mulierem in lecto & in mensa. & etiam tractet honorifice. quia iusti actus etiam sine matrimonio consueuerunt exerceri all. item in legato §. parui. ff. de leg. 3.

Sed in contrarium. fac. quod vult Barb. in 1. vol. conf. 6. in 1. 1. col. vbi dicit. qd potius praesumitur. matrimonium quam concubitus. Ad quod etiam vide Bal. in 1. parte. conf. 392. vbi dicit. quod si nominabatur. vxor. & portabat annulum praesumitur. vxor. & de transductione ponit ipse Bal. in l. cui fuerit. ff. de cond. & demonst.

In tali possessorio. non potest agens obtinere. nisi excludatur. clandestinitas matrimonij Alex. notabiliter. in 5. vol. conf. 150. in pen. col. in fi. P. Andora.

Matrimonium quid sit. vnde dicitur. & vbi fuerit. institutum. vide Alex. in 4. vol. conf. 56.

Quod sit de iure naturali. est gl. & ibi Alex. in l. r. C. de haeredit. insti. idem.

Maritus potest compelli per ecclesiam vt redeat ad vxorē. ita fel. per illum tex. in c. 1. in 5. col. de spons. dec. in ca. causam matrimonij in 2. col. ibi vlt. no. extra. de of. deleg.

Quare matrimonium potius denominatur à matre quam à patre. vide Ang. insti. de patria potestate. in prin. in gl. sf. ver. nuptie. ibi vt mater fiat. idem.

Matrimonium contrahitur solus consensus de praesenti induc. matrimonium. In nuptias. ff. de regul. iur. l. cum fuerit ff. de cond. & demonst. 2. 7. q. 2. c. sufficit. c. cum locum. cum sy. extra. de spons. Card. in conf. 14. dec. in conf. 112. in prin. all. c. licet. & ibi Pan. de spon. duorum. vbi vult qd ex solo consensu sine verb. contrahatur matrimonium. & ita per multa tenet Barb. in 1. vol. conf. 6. in 13. col. Are. conf. 13. Card. conf. 14. Angel. in conf. 29. in prin.

Fac. quod vult las. in l. si stipuler. §. si in locan. ff. de verb. obl. vbi dicit. quod matrimonium. potest nutu contrahi. Et ideo mutus potest matrimonium contrahere. vt j. mutus §. 2.

Fac. etiam quod vult. Bal. in 1. parte. conf. 27. vbi dicit. qd si pater promittat alicui consentienti. filiam. & filia nihil dicat, sed solum osculetur. quod est matrimonium. & idem vult in 4. parte conf. 344. Pan. in c. r. de matrimonio contracto. contra interd. eccl. imò licet non osculetur, videtur consentire. Are. in l. titia in prin. de verb. ob. Alex. in l. Iulius. & in l. qui doctis. ff. sol. matr.

Vide in materia Phi. in c. vnico. §. si de despon. impu. libr. 6. & hypo. sing. 147.

Fac. etiam quod vult fel. in c. r. in 5. col. de spons. vbi dicit qd ad substantiam vinculi matrimonialis solemnitates non requiruntur praeter consensum.

Subic. quod solus confusus validat matrimonium contractū per constitutum in articulo mortis. al. Pan. in ca. commissum. de spons. Alex. in l. de pup. §. meminisse. in fi. de oper. no. nun.

In contrarium tamen fac. quod vult ipse Bal. in 1. part. conf. 28. vbi dicit requiri verba in matrimonio. & idem vult in 4. part. conf. 345. Calde. in tit. de spon. conf. 5. alias 461. Pan. in c. tue fraternitati de spons. dicit. qd verba requiruntur ad proba. tñ concludit verba non esse necessaria. & in c. si inter. e. tit.

Ad praemissa etiam optime fac. quod vult Alex. in 5. volu. conf. 149. in prin. vbi dicit. qd quando leg. est matrimonium contractum. etiam si de copula non appareat non potest mulier postea cū alio dñere. & si dñeret deberet separari. al. c. si inter vir. ext. de spōf. & c. j. & 2. & c. licet. ext. de spons. duo. Et ad illud quod dicitur verba requiri in matrimonio. respondetur qd procedere potest in valentibus loqui. vt j. mutus. §. 2. & ita etiam vult Alex. in l. r. in 2. col. ff. de ver. obl. & Ang. insti. de patria potestate. ver. quomodo. autem. Ang. in §. mutum insti. de inuti. stip. An autem requiratur. coniunctio corporum. vide Ang. insti. de pa. pōte. in prin. lup. gl. in ver. coniunctio. P. And.

Per subharrationem anuli contrahitur. & probatur. matrimonium. gl. i. c. tue. de spon. Are. in d. conf. 13. in 2. col. al. multa. max. c. nostrates. 30. q. 5. vbi habetur. quod post sponsalia de futuro. subarratio p anulū induc. matrimonium de pñti. idè. Matrim

Matrimonium contrahitur, si post sponsalia, sequatur copula. c. is qui fidem. ext. de spon. & c. veniens el. 2. eo. tit. Nec soluitur per matrimonium de presenti cum alia contractum ca. veniens. el. 2. de spon. Secus per solum nixum ad copulam. c. si de spon.

Amplia etiam si prote, quis pper quemvis actum faciat no intendit contrahere matrimonium, quia si sequatur, copula tenet matrimonium. ita fel. in c. cum M. ferrarie. i. 24. col. de consi. al. Butr. & Pan. post alios in c. tua nos. extra. de spon. & Butr. in c. veniens el. 2. eo. tit. & Pan. in c. per tuas. ad fi. de con. di. app. Adde la. in l. pacta nouissima. in 4. col. C. de pac. & in l. non solum §. morte. in 9. col. de oper. no. nu. Pan. in d. c. tua nos nu. 8.

Limita procedere, quando solum copula subsequitur. di. etiam protestationem Secus si copula etiam precesserat, quia tunc non erit matrimonium. ita la. in locis preal. al. Butr. & Pan. in d. c. veniens. in 1. no. & dicit, quod ita alias consuluit pade in negotio arduo.

Limita etiam nisi ante copulam, renuntiaret sponsalibus de futuro quia tunc copula, n. operatur, quo ad matrimoniu. ita fel. in d. c. cum m. al. Pan. in d. c. per tuas. subiic. verba formalia. quæ nota, quia quotidie acidunt.

Limita pariter si interuenit solus nixus ad copulam, quia sponsalia non transeunt in matrimonium. d. c. is qui fidem. & c. si. eo. tit. & ibi Pan. qui dicit q hoc procedit etiam in adul. contra Calde. ibi Bal. in l. si a sponso. C. de don. ante. nup.

Limita insuper procedere, quo ad forum contentiosum, se cus quo ad Deum si in animo, non gerebat copulare, affectu coniugali sed fornicario ita vult fel. in d. c. cum M. in 2. col. al. no. in c. tua. extra de spon. de quo etiam habetur. in d. c. is qui fidem. de spon. idem.

Vnum no. quænamvis probentur, sponsalia & copula, tamẽ non erit probatum de matrimonio, nisi probetur, q copula sit subsequuta ita fel. in c. auditis in 19. col. de presc. post Pan. in d. ca. veniens. el. 2. Et idem vult ipse fel. in c. super his. col. 8. extra de accus. & ita vult Alex. in 5. vol. conf. 156. in vlt. col. & in conf. 152. in 2. col. vers. nec prædictis. ob. Cepo. cau. 61.

Quid si sponsus cohabitaret cum sponsa & dormiret cum ea an præsumatur copula. vide Paul. de Cast. in 1. vol. conf. 45. in cip. licet per supra scriptum. & in conf. 274. incip. Quia per pri mum. & c.

Nec ex eo quinquenti fuerint solus cum sola præsumitur copula, nisi esset nudus cum nuda vel in latebris in actibus vene reis Alex. in d. conf. 156. in fi.

Adde Pet. de Anch. in conf. 209. vbi dicit, q si sponsa stetit paucis diebus cum sponso, & sæpius aufugit & sæpè dixit q non pateretur, se cognosci. q ex istis non præsumitur, cogniti & potest monasterium ingredi. tñ. relinquit eius conscien.

Er in materia adde Alex. in 5. vol. conf. 149. in pen. col. vbi dicit q licet a prin. non fuisset matrimoniu per verba de præ senti solr contractum, Tamen per subsequutam transductionem & cohabitationem, transiit in matrimoniu. c. si. de con iug. lep. c. ad id. de spon. l. cum in te. & ibi no. Bal. C. de don. an. t. nup. & no. Bar. in l. cui fuerit per illum tex. ff. de cond. & demonst. & Ang. in §. si. in fi. in auth. qui. mo. na. effi. leg. Saltem quando copula subsequuta est. d. c. is qui. de spon. & tunc præ sumitur, copula. Si vir ita affirmat. al. Butr. in ca. si. de spon. lo. And. & Butr. in d. c. si. de coniug. lepro. per id quod habetur in c. continebarur. de despon. impu. idem.

Si quis contraxit sponsalia, p verba de futuro, & postea con trahat cum alia per verba de presenti, præualet matrimoniu per verba de presenti. Alex. in 5. vol. conf. 153. in pr. al. c. sic. ex literis & c. si inter virum extra. de spon. Ang. in conf. 16.

Oscula munera & huiusmodi, non faciunt sponsalia transi re in matrimonium de presenti. Alex. in 5. vol. conf. 153. in fi. & conf. 155. in fi.

Vide Calde. in tit. de spon. conf. 2. alias 458. vbi loquitur, quando talia oscula munera, & c. interueniunt post legiti mam. a. tatem.

Istud videtur limita. quando sponsalia inter impuberes fuerunt per verba de futuro secus si fuerunt verba presenti, quia si superueniente arate leg. interueniant oscula & mune ra. transeunt in matrimonium. ita Calde. in tit. de spon. conf. 4. alias 460. Pan. in c. si. de spon. idem.

Quid si dicam mulieri, Volo tecum contrahere vel volo te desponsare. dicit q non erit matrimonium, quia cum verbum infinitiuum denotet actum qui procedit solum a voluntate proferentis. libera. & denotet principium actus, non induci tur, dispositio de presenti. ita doct. in c. ex literis. el. 1. extra de spon. Alex. in 5. vol. conf. 153. in 3. col. vers. neque etiam,

Vide Cor. in 3. vol. conf. 91. vbi tenet quod non est matri monium per illa verba volo consentire vel placet consentire per verba de presenti.

Sed quid si dicam, volo te habere in vxorem vt placet mi hi te retinere, pro vxore mea, dic q erit matrimonium, quia tunc verbum infinitiuum, denotat executionem actus: vt habetur in d. c. ex literis, & per Bar. in l. cunctos ppos. C. de sum ma. trinit. Alexand. in 5. volum. consil. 152. & consil. seq. in 2. col. idem.

Quid si dicam, promitto non accipere aliam quam te, dec. in conf. 133. in fi. 4. col. tenet q non erit matrimonium al. spe cul. in tit. de spon. §. 1. & Ant. de Bu. in c. ex parte. in vlt. col. & ibi Card. in 6. q. de spon. & Alex. in conf. 152. & idem vult in conf. 153. in 2. col. & in conf. 156. in vlt. col. versic. nec verba de quibus.

Aduerte, tamen, quia la. in l. actione in 1. col. C. de tran. re fert specul. & Butr. in locis præal. tenere, quod per dicta verba promitto non capere aliam nisi te, inducatur, matrimonium.

Tu dic quod si dicat nolo aliam nisi te, tunc est matrimo nium, & ita volunt doct. in locis præal.

Si autem dicat, promitto q non habeo aliam nisi te, tunc non est, matrimonium, & ita procedunt all. in contrarium, li cet Pan. in d. c. ex parte. teneat contrarium all. corrupte. spe cul. vbi §. tenere, quod sit matrimonium, nam in veritate spec. in casu isto videtur tenere contrarium. Alex. tamen, in d. con sil. 152. ibi sed quando verba, videtur, sequi, op. Pan. & Barb. in 1. vol. conf. 6. in 15. col.

Imo fortius Barb. in d. conf. 6. concludit, q si aliquis vadit ad mulierem quæ aliquam personam, habet in societate, & di cat non confidas de homine, q omnes sunt ribaldi, & mulier dicat si esset imperator non habebit nisi ea quæ sunt honoris, & vir respondeat quod ipse non petet nisi honesta, quod si statim subsequatur, copula quod erit matrimonium. idem.

Si vir dicat promitto q habeo, te, pro legitima, vxore, & pariter ipsa respodeat erit matrimonium, c. ex parte, & ibi Pa nor. & doct. extr. de spon. Alex. in d. conf. 152. al. gl. in c. si quis diuinis. 30. q. 5. & ibi Arch. & Host. in summa. in tit. de spon. sub rub. de matrimonio §. qualiter contrahatur, vers. quid si dicat iuro. & vers. quid si dixerit & vers. seq.

Quid si dicam, promitto q ducam te in vxorem, & q habe bo te in vxorem, ante sit verum matrimonium per verba de presenti, Alex. in 5. vol. conf. 152. in prin. 2. col. & in conf. 153. in 2. col. dicit quod non, quia verba præcedentia denotant sponsalia & restringunt sequentia.

Ludo. sing. 338. idem. Quid autem si vir dicat promitto, q retinebo te, pp. mecū & pariter mulier respondeat dic quod non erit matrimonium, nisi diceret quod vult eam tenere, in vxorem, vt habetur, in auth. qui. mo. na. effi. leg. §. pe.

Sed angelica tenet contrarium, in ver. matrimonium 2. §. 13. al. lo. in c. j. 30. q. 5. & gl. in c. solet. 3. q. 2. Pan. in c. veniens, de spon. dicit quod est matrimonium, si dicit, promitto te te nere in vxorem.

Quid si vnus repertus cum aliqua dicat & iuret q illa este ius vxor. an tali dicto sit stañ. Barb. in 1. vol. conf. 45. in vlt. co lum. al. gl. in l. pe. C. de fidei. ius. tenere q sic, & illam gl. sequitur Bal. in l. 1. C. de collu. dete. & in ca. 1. §. vel futurum de pace iur. fir. & ita tenet Cepo. in conf. 57. in 1. col. vbi al. Bal. in multis locis. Alex. in 2. vol. conf. 24. in 4. col. & in 3. vol. conf. 1. in 4. col. dec. in c. causam matrimonij in 2. col. de offi. deleg. Pan. in c. 2. de clandest. de spon. Ang. in fi. de pa. potestate. in prin. ver sic. aduertat tamen. Bal. in l. vnica. in 7. col. C. de confes.

Limitat tamen Barb. illam gl. fore veram, quando cõcurrit æqualitas masculi, & foeminae & alia inditia hoc patiuntur alias secus. al. Bal. in d. l. 1. C. de collu. dete. pro quo, ipse, Barb. al. gl. sing. in c. aliter. 30. q. 5. idem.

Matrimonium per procuratorem, contrahi potest, c. hono rantur. 3. q. 2. c. ex parte el. 2. & ibi gl. & doct. de conuer. con iug. de quo. Pan. ibi.

Qualiter autem, tunc debeant concipi verba, dic, quod debent concipi hoc modo, tal. te accipit in vxorem me me diante, vt vult Host. in summa. de sponsalib. §. qualiter versic. hoc tamen canonist. in cap. si. de procurator. in 6. refert Ale xand. in 5. volum. consil. 149.

Vbi etiam dicit, quod valeret si diceret, ego procuratorio nomine titij, accipio te bertam in vxorem, allegat. Bartol. & doct. in l. qui bona, §. si alieno, ff. de dam. infecto. & in l. pol. §. si. ff. de acq. poss. & imo. in l. qui ita, §. 1. ff. ad trebel. & in capit. in petra tractandis, de iur. calumnia. Phi. in d. capit. fin. de pro curator. in 6.

In mrio

In mrio contrahen, per speciale procu. requiritur expres sio nominis eius cum quo contrahen est. Alex. in 5. vol. conf. 146. in pr. al. no. in l. generali. ff. de ritu. nup. & gl. & doc. in d. c. si. de procur. in 6. Bar. in l. filius. ff. de don. & fal. in l. 1. ff. de spon. Phi. in c. si quis iusto, §. porro. de elec. in 6.

Limitat tamen ipse Alex. nisi esset mand. ad contrahen ma trimonium, cum aliqua ianueni & ex post ratificaretur, per virum, quia valebit, Si ratificatio interueniat antequam, sponsa mutet propositum, ad quod adduc. infinita no.

Quid si reuocetur, mandatum & reuocatio non fuerit inti mata, an teneat matrimonium? Dic. q non, d. c. si. de proc. in 6. de quo ample, per Fely. in c. ex parte decani. in 4. & 5. col. de rescrip. vide etiam aliquid per eundem, in rub. de spon. in 6. col. ibi 7. gesta. & in c. j. in prin. vt lite non conte. adde Card. conf. 24. idem.

Opinio vnus doctoris non erronea, præualet communi opinioni fauore matrimonij, Host. in c. 2. de cog. spia Barb. in 1. vol. conf. 3. in pen. col. & conf. 6. in 1. col. Fel. in c. si. in pr. de re iud. & in rub. de spon. in 6. col. & in c. 1. in prin. vt lite non contest. Barb. in 3. vol. conf. 40. in 4. col.

Vide in ver. communis opi. vers. limita etiam. In dubio pro matrimonio iudicari est. Alex. in 5. vol. conf. 146. in fi.

An autem verba dubia interpretentur pro mrio, vide Ale. in 5. vol. conf. 152. vers. & positio.

In causa matrimoniali proceditur, summarie, clem. dispen diosam de iud. Fely. in rub. de spon. in 5. col. idem.

Sententia lata in causa matrimoniali, non tranfit in re iud. c. lator. c. confang. extra. de re iud. & c. tenor. eo. tit. c. fraterni tatis de frig. & male. Fel. in rub. de spon. in fi. 5. col. Barb. in 2. 30 vol. conf. 46. in 1. col. in prin. la. in l. ait prætor §. iurari. in 1. col. ff. de iur. in l. causas. in 1. col. C. de transa.

Limita nisi lata sit in fauorem matrimonij, quia tunc tran sit in rem iud. Fel. in d. c. lator. in 3. col. Ludo. Ro. conf. 167.

Limita etiam in spõsalibus de futuro, quia sententia tranfit in rem iudicatam Fel. in c. 2. in 4. col. de spon.

Limita præterea, quia licet in causa matrimoniali & simili bus sententia non trãseat in rem iud. Tamen non potest post decem dies appellari, Phi. in c. directe in vl. col. in prin. de app.

Limita insuper nisi sententia fuerit bis confirmata, quia tñc tranfit in rem iud. gl. in d. c. fraternitatis, ver. fornicario, in fin. quam sequitur, Butr. in d. c. tenor. in pe. col. Pan. in ca. ad repri mendam, in 3. col. de of. ord. & in d. c. fraternitatis, vers. vlt. pon derab. Fely. in cap. qualiter & quando el. 1. in 6. col. in prin. de accusat.

Licet, Ant. de But. in d. ca. fraternitatis, & imo. in clem. 1. de re iud. non sequatur, d. gl. quasi, semper militet ratio d. ca. la tor. scilicet ne matrimonia dissoluantur.

Limita etiam quia lata sententia potest alter coniugum nu bere, Pau. de Cast. in 2. vol. conf. 266. idem.

Sed an lite pendente possit interdici matrimonium, vide Barb. in 2. vol. conf. 9. col. 2. & seq. imo. conf. 125. dicit, q pẽ dente, lite potest fieri sequestratio & inhiberi copula.

Quid si non erat matrimonium, an possit alij nubere non petita licentia si non erat matrimonium, Barb. in d. conf. 9. in 11. col.

Et valet matrimonium etiam post inhibitionem contractũ Alex. in 5. vol. conf. 151. in fi.

Vide tamen dec. conf. 163. vers. 7. allegatur ibi 3. responde tur. idem.

In causa matrimoniali possunt produci testes, etiam post conclusionem in causa, Fel. in c. 1. in prin. vt lite non conte. & in d. rub. de spon. in 6. col. vers. 3. post conclusum, & c. all. Pa nor. in c. sicut ex literis eo. ti. de spon. vide in ver. concl. in cau sa, §. 2. vers. limita etiam in causa matrimoniali, idem.

In causa matrimoniali potest confessio etiam iurata reuo cari, Fel. in d. c. 1. in 1. col. vt lite non conte. & in d. rub. in 6. col. ibi 11. al. Pet. de Anch. conf. 208. incip. ego Angel. quod mihi est 212.

In matrimoniali causa, potest procedi die feriata, la. in l. 1. §. sed excipiuntur, ff. de feriis.

Limita nisi sint ferie in honorem Dei, ita Fel. in d. rub. in 6. col. ibi 10.

In matrimonialibus non attenditur petitionis forma, sed veritas tantum, Fel. in c. licet, hely. in 6. col. de simo.

Matrimonialis causa non efficitur litigiosa per litis pendẽ tia Barba. in 2. vol. conf. 46. col. 3. nec litis pendentia s̄ matrimo nio impedit matrimonium contrahi si p̄m. erat nullum, c. cum in aplica de spon.

Matrimonialis causa, in laicum compromitti non potest.

Lud. Rom. in conf. 299. idem.

Confessio facta sacerdoti, in actu penitentiali probat fauo re matrimonij vt §. in vers. confessor. §. 7.

Confessio coniugum probat nisi sit in præiudicium alteri, matrimonij Phi. dec. in conf. 133. in pr. al. gl. in c. super eo. & ibi Pan. & doct. de eo qui. cog. confang. vx. sue. & Pan. in ca. 2. de cland. despon. & alia multa. Facit quod dixi §. eo. §.

Non tamen præiudicat tal. confes. post sententiam, Ludo. Ro. conf. 367.

Vide aliquid per Pan. in c. veniens, de conuer. coniu. & de cium. conf. 163.

Et quod non sit stañ. confe. quando præiudicaret matrimo nio contracto, tenet Alex. in 5. vol. conf. 149. in fi. Nisi essent alie probationes, Barb. in 3. vol. conf. 10. in 1. dubio. Phi. in c. duobus de rescrip. in 6. & in c. vnico. in vlt. col. de eo qui mit. in pos. lib. 6.

In causa matrimoniali, requiruntur testes omni excep. ma iores, c. in literis, & ibi doct. ext. de testi. habetur, in c. 1. de con fang. & affi. Fel. in d. rub. de spon. in 6. col. ibi 4. & c. Barb. in 1. vol. conf. 45. in 1. col. vbi dicit, illud procedere, siue agatur, ad in fringẽd. matrimonium, siue ad probañ ipsum matrimonium. Et idem vult ipse Barb. in conf. 54. in 3. col. al. gl. in d. c. in lite ris, de testi. & alia quæ vide Fel. in d. c. 1. in pr. vt lite non cont. Alex. in 3. vol. conf. 100. repetito in 4. vol. conf. 47. ibi ite. n. si bi contradicunt, Barb. in 3. vol. conf. 40. in 3. col.

Aduerte, quia dum Barb. vult q ad probañ matrimonium, requirantur, testes omni excep. maiores, Nam istud videtur contra, tex. in c. super eo. el. 2. extra de testi. & quod ibi no. vbi habetur q ceteris paribus, mater est testis idonea & multoma gis alij consanguinei, c. videtur, & ibi Host. & io. And. ext. qui matr. accu. possunt, & vult Alex. in 5. vol. conf. 149. Ana. con sil. 52. & ibi Bologni. idem videtur velle Alex. in 5. vol. conf. 152. in 3. col. in fi. vers. nec ob id dec. in d. conf. 163. vers. 19. ibi 2. opp.

Et ideo non videtur, vera, op. Barb. quod autem testes de ponentes contra matrimonium debeant esse omni excep. ma iores, istud etiam vult Alex. in 5. vol. conf. 146. in vlt. col. & ip se Barb. in 3. volu. conf. 40. max. in 6. col. dec. conf. 163. vers. 8. opponitur.

Considerabam, si op. Barb. posset saluari, per ea quæ vult, in 5. vol. conf. 153. in 2. col. & conf. seq. in pr. vbi dicit, q etiam da ra paritate, testimonium parentum, est suspectum, all. Host. in summa. in tit. de testi. §. quis possit, ver. vbi autem queritur & spec. in tit. de teste, §. 1. vers. item q est parens, per illam ratio nem Ouidij, Si qua voles apte nubere nube pari, quod etiam vult ipse Barb. in d. conf. 45. in 2. & 3. col.

Posset etiam saluari op. Barb. quado testis esset aliunde tur pis note & vide vt vult Alex. in 5. vol. conf. 152. vers. nec ob. præal. idem.

Sed retenta op. pro vera, q mater & consanguinei sint tes tes idonei in causa matrimoniali, Limita singulariter, non procedere, Quando appareret de aliqua affectione, quia tunc eorum testimonium esset suspectum, per no. in c. atesta. ext. de despon. impub. & in c. in nostra. ext. de testi. & ita vult Ale. in d. conf. 153. & seq. & Are. in conf. 13. in 5. col. & Barb. in d. conf. 45. Pan. in d. c. videtur, qui matr. accu. possunt, imo. con sil. 135. idem.

Et data etiam disparitate parentes sunt testes idonei, quan do essent valde honesti vt vult lo. And. in c. super eo.

Sed Alex. in d. conf. 154. in 2. col. vers. nec prædictis, hoc in telligit quando istud esset deductum & probatum, & non suf ficeret probare quod sint bona fama, ad quod vide quæ dixi in tract. feudorum, in rub. quod testes requi. & c. fo. 73. idem. An autem in causa matrimoniali mulier sit testis idonea, vi de in tract. de testibus, §. 78. Ibi autem mulier.

Sed nunquid in causa matrimoniali testes debeant esse ro gati, Barb. in d. conf. 45. in 2. col. tenet quod sic, al. spec. in titu. de teste, §. 1. vers. item quod non fuit in tertio casu fallentie, & dicit quod istud decidit tex. in c. nostrates. 30. q. 5. in ver. in uitatis, & ipse Barb. adduc. tex. in l. nullum, ff. de diuor. in ver. septem puberibus adhibitis vbi glo. dat doctrinam per illum tex. quod vbiunque in lege dicitur, testibus adhibitis intelli gitur id est rogatis, Et licet, d. l. nullum, loquatur, in distrahẽ. matrimonio, tamen dicit, ipse idem est in contrahen, quia ca quæ sunt principia generandi sunt principia corrumpendi & dissoluendi, vt in ca. omnes res, de regulis iuris, & hoc voluit glof. 4. q. 4. §. item ad si. dum se remittit ad no. in §. si debitum, 3. q. 9. vbi glof. tenet quod requiritur rogatus, Et pro hoc dicit, facere, glof. in capit. in literis, de testi. quæ æquiparant contractum, & distractum matrimonij quo ad probationem.

Subiun

Subiungit Barb. qd ad minus debent testes esse vocati à contrahentibus. al. Card. in c. ex parte. de spons. dic. esse etiam articula. qd testes sunt omni ex cep. maio. per ea quæ dixi in trac. de seu. in rub. quot testes. fol. 73. & idem vult ipse Barb. in d. conf. 54. col. 5. Lud. sing. 709. Sed contrarium tenet Aret. in conf. 13. col. 3. Et responder ad d. ca. nostrates. vers. inuitatis. qd ille text. non dicit. quod testes debeant esse rogati in mrio nec iste est sensus illius literæ. sed loquitur de inuitatis ad nuptias. non quidera inuitatio ad nuptias sit necessaria. sed quia hoc obseruatur. vt communiter non vadant ad nuptias nisi inuitati. Inuitatio ergo fit non ad proban. contractum matrimonij principaliter. Sed ad festum celebra. Item vt matrimonium non dicatur clandestinum sed factum in facie ecclesie. Non tamen per hoc videntur inuitati rogati. vt sint testes. vnde (dicit ipse) spec. & glo. in loco al. non affirmant hoc sed dicunt vt videtur. Ant. autem de Bu. in c. ex parte de spons. tenet qd in mrio testes non requirantur rogati. quia regula est in oppositum. de qua. in l. ad fidem. ff. de testi. & in mrio hoc non reperitur iure cautum & max. in mrio clandestino. & ita tenet gl. in d. c. nates. in ver. inuitatis.

Et ita vult Barb. in 3. volu. conf. 40. in 9. col. dec. conf. 163. idem.

In causa matrimoniali conuentus non potest opponere. se spoliatum fuisse alia re priuata. Fel. in d. rub. de spons. in 6. col. ibi. 5. al. spec. in tit. de petito. & possessorio. §. 1. ver. quid si ago. Hof. in summa. tit. de resti. spol. §. quando. vers. quid si vir. & Inn. in c. cum dilectus de ord. cogni. fac. tex. in c. 1. in fi. de resti. spol. in 6. qui per predictos doct. ad hunc casum extenditur. vt vult Fel. vbi s. idem vult in d. c. 1. in prin. vt lite.

Matrimonialis causa. per viam compromissi expediri non potest ita Fel. in d. rub. in 6. col. ibi. 6. al. c. causam. in fi. extra. de rest. in inte.

In causa matrimoniali. iura canonica prævalent legibus etiam in terris imperij. Fel. in d. rub. col. 6. al. tex. in §. hinc col. tr. in fi. 2. q. 3. & ibi Archi. & Gemi. idem vult in d. c. 1. vt lite non contest. idem.

Matrimonium contrahi potest. per excommunicatum. fel. in d. c. 1. in 1. col. vt lite non contest. in d. rub. in 6. col. ibi. 12. al. tex. sing. in c. significasti. & ibi doc. post Io. And. de eo qui dux. in matri. & c.

Licet rescriptum. 2m. non faciens mentionem de processu prius facto. non valeat. ca. super eo. de cohabit. cleri. & mul. Tamen. rescriptum in causa matrimoniali impetratum non facta mentione de processu. vel sententia valet. Fel. in d. rub. in 6. col. in vers. 13. adde Barb. in 2. vol. conf. 46. in 2. col. & eundem Fel. in d. c. 1. in 1. col. vt lite non conte.

Sententia lata in causa matrimoniali potest probari per testes. Fel. in d. rub. col. vlt. al. c. Albericus. & ibi gl. & In. ext. de testi. Regulariter enim contra quia debet probari per acta. c. fi. de re iud. in 6. cum concor.

Cognitio causarum matrimonialium de stilo curiæ ro. cõpetit solis episcopis. Adeo qd rescriptum impetratum in talibus ad inferiores præsumitur. subreptitium Fel. in d. rub. in vlt. tit. col. ibi. 15. al. specul. in tit. de rescript. præsen. §. Ratione autem forme. vers. nunc ad instructionem. de quo. per Pan. in c. 1. de confang. & affi. & per eundem Fel. in d. c. 1.

Vbi agitur. nedum de mrio. sed de consequutiuis matrimonij. possunt laici recurrere ad ecclesiam. ita Fel. in d. rub. in vlt. col. & in d. c. 1. idem.

Licet res non teneatur. iurare. quando actor defecit in probationibus. c. fi. de iur. Tamen in causa matrimoniali defer tur iur. etiam deficiente actore c. continebatur & ibi doct. de despons. impub. Fely. vbi supra & in d. c. 1. in 1. col. vt lite non contestata.

Licet ex pacto nudo. oriatur. actio de iure canonico c. 1. & c. qualiter extra. de pac. Tamen in mrio non potest quis præci se compelli ex nuda promissione ita Pan. in c. requisit in fi. per illum tex. eo. tit. de spons. refert Fel. vbi s. communis opinio. in mrio transfert onus probandi in aduersarium. Fely. in c. illud in 4. col. de præsump.

Licet regulariter. fama cum vno teste. plene probet. glo. in c. 1. de app. Butr. & abb. in c. veniens. de testi.

Tamen si quis probat matrimonium per testes. Et ex aduerso probetur. matrimonium clandestinum. per vnum testem de veritate. & alium de fama. obtinebit ps. ita Fely. in d. rub. in vlt. col. al. sing. vincen. antiquum doct. in c. 2. de clandest. despons. & idem vult in d. c. 1. vt lite non contest. Adde sonz. in 2. parte. conf. 270. in 1. col. & istud etiam sequitur. Bal. quem nemo al. in 2. parte. conf. 48. Fel. in d. c. 1. Barb. in 3. vol. consil. 49. in 1. col.

Dic. tamen Are. in d. conf. 13. in prin. 4. col. qd illa doctrina vincenij nullo iure probatur. & contra eam tenet ibi Card. adde dec. conf. 163.

Vide etiam Barb. in d. conf. 40. in 5. col. vbi dicit. quod non præcedit quando 2m. matrimonium est conditionale. idem.

Licet alias actio popularis. presumetur vno agere. l. eum qui. §. in popularibus ff. de iur. iur. Tamen si vnus de populo. opponens contra matrimonium contrahentes. deducto iusto impedimento succubuerit. Audietur alius. ita Butr. in c. cum in hibitio. de clande. despon. & sequitur. ibi Pan. vt refert Fely. in d. rub. in vlt. col. & in d. c. 1.

Licet vendi. facta cum tradi. rei confundat. primam venditionem in qua non interuenit trad. l. quotiens. C. de rei vend. & vult Hof. quem alij seq. in c. continebatur de his quæ sunt à præla.

Tamen si puella consentiens promittatur. vni per verba de præfenti. & alteri 2. promittatur. & etiam tradatur. valet ps. contractus. c. fi. de spons. duo. & ita vult Fel. in d. rub. in vlt. col. & in d. c. 1.

Licet alias pluribus agentibus ad eandem rem adiudicet. res 1. legitime. probanti cum cautione præfita reo. de defend. ipsum si alter petitor obtinuerit l. is à quo. & l. seq. ff. de rei vend. Tamen in causa matrimoniali. non adiudicabitur. vxor 1. probanti. propter periculum anime dictum est sing. Inn. in rubri. extra. de sponsa. duorum. Refert & sequitur Fely. in d. rub. in vlt. col. Adde eundem fel. in c. cum super in 3. col. de re iud. & in d. c. 1.

Licet alias in contractibus. conditio impossibilis vitiet & nõ vitietur. §. impossibilis cum sy. inst. de inuri. stip. Tamen in mrio vitiatur & non vitiat quando est contra substantiam matrimonij. c. fi. & ibi doct. de cond. appo. Fel. vbi s. & in d. c. 1. idem. Licet alias tacens videatur consentire præte. alterius cum quo conuenit super eo cui accidit protestatio. nisi contradicat. vt vult Inn. in c. cum ana. cum concor. de elect.

Tamen si alter ex contrahentibus sponsalia. tacet protestationi onerosè habetur pro contradicente ita signanter Inn. in d. c. fi. de cond. appo. Dicens secus esse. fauore matrimonij. refert & sequitur. Fel. vbi s. & in d. c. 1.

Matrimonij causa. dicitur. grauius. dec. in conf. 133. in 2. col. lum. in prin. & an in ea deferatur. iuramentum sup. vide in ver. iuramentum supp. §. 13. vers. 63.

Per instrumentum. dotis. probatur. matrimonium inter ipsos litigantes. non quo ad alios Fel. in c. qualiter & quando el. 1. in 7. col. de accus. & in c. illud. de præsum. Barb. in 2. vol. consil. 8. in 17. col. lafo. in l. non hoc. in 5. col. vnde cog. & in l. ex his in 2. col. de test. mil. sonz. in 1. parte. conf. 39. in fi. 4. & in prin. 5. col. dec. in conf. 35. in 1. col. aliquid per Campe. in 1. part. q. 105. lud. sing. 446. Alex. in l. 1. in prin. in 2. col. de ope. no. nun. & in l. si vxor. §. sed si ea. de adul. vide aliquid per Bald. in l. neque. C. de nup. & in l. vnica in 4. col. C. de priuile. do.

Vide tamen quæ dixi in ver. verba enuntiatua. §. 2. vers. limita quo ad actum.

Matrimonium validatur. ex temporis diuturnitate l. qui in prouincia. ff. de ritu nup. Barb. in 2. vol. conf. 9. in 1. col. aliquid per Fel. in d. c. illud. de præsump. idem.

Iurans capere. aliquam in vxorem. non tenetur. capere. nisi detur sibi dos congrua. lafo. in auth. præterea. in fi. 3. col. C. vnde vir & vx. vide in verbo iuramentum. operatur §. 60.

Matrimonium de facto nullum. Non præstat impedimentum. 2. mrio. Bal. in 2. par. conf. 226. vbi dicit qd matrimonium quod non tenet propter afinitytatem. non præstat aliquod impedimentum. & idem vult in conf. 261. in eadem. 2. part. & notabiliter in 3. par. conf. 105. repetito in 5. parte. conf. 143. vbi vult quod tunc non incidat in penam. l. eum qui duas. C. de adulter.

Et pariter 2m. matrimon. de facto contractum non præstat impedimentum 1. leg. contracto. Alex. in 5. vol. conf. 149. in prin. idem.

Statutum laicorum disponens circa substantiam matrimonij inhihen. vel impediendo matrimonium. vbi ecclesia non improbat non valet. c. 1. extra. de spons. & ibi. doc. max. Fel. in 6. col. al. multa. max. Ang. in consil. 208. incip. Titius existens. quod mihi est. 29. & fac. circa. hoc. plures no. declara.

Matrimonia enim debent esse libera. c. gemma de spons. & vult Calcaeus in conf. 3. in 2. col. & requiritur. libera voluntas. Alex. in 3. vol. conf. 99. repetito in eo. vol. conf. vlt. ibi & pariter. licet matrimonia debeant esse libera. tamen si dominus velit suam ancillam manumittere. vt cum ea contrahat. cogitur. iurare qd j. sex menses. ipsam in vxorem ducet. Ang. §. eadem lege. in fi. instit. qui. manu. non pos.

Limitat

Limitat nisi sta. imponeret. penam non odio contrahentis matrimonium. sed fauore filiorum. vt in casu. l. hac edictali. C. de sec. nup. al. multa.

Et infert ad validitatem. testamenti. in quo pater instituit filiam hærentem si nupserit mercatori. Si alij nupserit dat. solū. certa legata. al. Card. & gemini. ibi in 10. q. Aliud est enim secundum eum. eligendi matrimonij meru pene libertatem auferri. Aliud matrimonium. certa lege inuitari. l. titio centum. §. titio el. 1. ff. de cond. & demonst.

Et ad istud fac. quod vult lafo. l. 1. in fi. 1. & in prin. 2. col. C. de insti. & subst. sub cond. fac. & in l. 2. in 1. col. co. tit. Vbi dicit. qd ad matrimonium meru pene. Secus autem spe lucr. ne mo inuitari debet al. iura quæ omittit. Fac. quod vult dec. in c. ecclesia S. Maria. in 14. col. ibi 2. pro ista concl. ext. de const. Et ista faciunt ad testamentum. spec. D. Philippi vagnoni. in quo instituit eius vnica filiam nomine charlotam. hæredem vniversalem si nuberet mag. & generoso. D. Philipo ex committibus valpergie alias. in quadam. quantitate eam particulariter instituit.

Faciunt no. per eundem. fel. in c. 2. circa fi. de treu. & pace. v. bi al. pulchrum conf. Oldr. 16. incip. thema tale est. titius hñs vniam filiam. vbi vult qd si testator dicit. instituo filiam meam si nupserit mercatori & si non nupserit mercatori. priuo eam hæred. Filia nupsit j. mercatori. deinde illo mortuo vult nubere. nobili. quod priuabitur. hæred.

Faciunt etiam quæ dixi in ver. legatum qualificatum. §. 2. 1. vers. limita 5.

Ponit etiam fel. ibi alias limita. max. nisi sta. restringeret libertatem. contrahendi matrimonium exceptuan. tamen certum genus perforarum al. Bar. in l. edicimus. C. de murileg. 30 li. 11. vbi dicit. vlt. sta. quod inter homines diuersarum ciuitatum non contrahatur. matrimonium al. multa alia.

Limitat etiam nisi sta. imponeret penam amissionis dotis nubenti viro indigno sine consensu patris. quia valet tale sta. vt consonum iuri communi. al. Pe. de Anch. in conf. 17. quod mihi est 2. 1.

Tu vide in hac materia. Alexand. in 1. vol. conf. 59. repetito. in 4. vol. conf. 39. & in d. j. vol. conf. 97. lafo. in l. j. huius studij. in 2. & 3. col. ff. de iust. & iur. & curt. in conf. 27. in 2. 3. & 4. col. & in conf. seq.

Vide etiam vniam no. q. per Ctrotum. in l. nemo potest in 28. col. de leg. 1.

Ponit etiam ibi fely. multa no. circa. sta. loquentia. de dote laceran. an sint attenden. sta. loci. vbi contrahitur. matrimonij. & huiusmodi. de quibus late dixi in trac. sta. statuto. Sub rub. muliere præmoriante. vbi omnia inuenies.

In causa matrimoniali non potest regulariter iudex irrequi situs officium suum impartiri. Alex. in 5. vol. conf. 155. idem.

Matrimonium non separatur regulariter. Quia quos Deus coniunxit. homo non separat. c. j. de coniug. lepro. c. inter cor poralia. de trans. præl. no. Bal. in l. Deo nobis. C. de epi. & cler. & gl. in l. diuortio. cum concor. ff. de neg. ge. dec. conf. 112. vbi in j. col. dicit. qd error diuitiarum vel ignobilitatis non dirimit matrimonium. 29. q. j. c. j. §. 1. & no. per doct. max. Pan. in c. pro posuit. de coniug. seruo.

Subiungit quod mendatium. mulieris inductum ad matrimonium contrahen. non impedit substantiam matrimonij. c. cum in applica. & ibi Pan. de spons.

Et qd matrimonium. non possit separari. vt alter possit alteri nubere. est tex. in c. gaudemus. extra. de diuor. Nec papa posset in hoc dispensare. vt habetur in c. ex pu. de conuer. coniug. & ibi Pan. hypo. sing. 165.

In hoc. autem an Papa possit dispensare. vide in ver. Papa. §. 3. & §. 16. & seq. P. Andora.

Limita pcedere. in matrimonio de præfenti. Secus in sponsalibus de futuro etiam fidei in repositi. vallatis. quia spõsi possunt se ad inuicem absoluere. fel. in c. præterea. in 4. colum. de spons. vbi adduc. rationem Ricar. in 4. distin. 28. q. 1. arti. j. Et in d. c. præterea quod est. 2. habetur. quod sponsi possunt sibi remittere. iuramentum. de quo. vide latius in ver. iuramentum. 70 operatur. §. 42.

Maxime. si alter fornicetur. quia potest à sponsalibus per alium recedi. vt vult pulchre. Pan. in 1. parte. conf. 48.

Quid si non sit sequuta copula. an vnus coniugum possit religionem ingredi vide Ang. inst. de patria potestate. in prin. veri. addas tamen. idem.

Limita etiam. quo ad thori separationem. que propter adulterium fieri potest. 3. 2. q. 1. c. dix. dominus. fac. tex. in c. significasti. de diuor. vbi habetur quod repellitur. vxor. petens. restitutionem. mariti si notorie fornicata est. & maritus cõtinuit. 80

Amplia vt etiam possit fieri separatio matrimonij. si probentur actus veneri. fel. in c. præterea. in 2. col. extra. de testi. vbi dicit. sufficere. si probetur. quod mulier passa fuerit teneri manus ad pectus suum. De quo. dixi latius. in ver. adulterium. §. 13.

Sublimita nisi etiam alter fornicatus fuerit. 3. 2. q. 6. c. 1. & c. pen. & vlt. extra. de adul. & c. significasti. extra. de diuor. & ibi Panorm.

Et si vir postea fornicetur. reintegratur. vxor. ca. ex literis. de diuor.

Sublimita 2. nisi vxor vi oppressa fuerit. 3. 2. q. 5. c. ita ne.

Sublimita 3. si vxor credebatur. maritum probabiliter mortuum. 3. 4. q. 1. ca. cum per bellicam. Ante tamen quam alteri nubat etiam post septennium. debet esse certa de morte mariti per certum nuntium. c. in præfentia. de sponsa.

Sublimita 4. nisi fuerit ab alio cognita sub spe mariti id est credens illum esse suum maritum. 3. 4. q. 2. c. in lectum.

Sublimita 5. nisi maritus tradiderit vxorem adulterandam præfertim inuitam. c. discretionem. extra. de eo qui cog. confang. v. fac.

Sublimita 6. si maritus post adulterium cognouit vxorem. & tollerauit eam. argumento. c. si quis vxorem 3. 2. q. 2.

Secus si ignorasset fornicationem. Ita Barb. in 1. vol. conf. vlt. in 14. col.

Sublimita 7. si vir abstinendo contra voluntatem vxoris. eadem occasionem dedit fornicandi. c. si tu 27. q. 2. licet glo. ibi contrarium teneat.

An autem vxor propter adulterium perdat dotem. vide in ver. dos perditur.

Limita pariter propter nephandum vitium sodomiticum. quia potest fieri separatio. vt volunt Butr. & Pan. post alios. in ca. maritus extra. de adul. & per multa protequitur. Barb. in 1. vol. conf. vlt. maxime in 13. col. Pan. in c. 2. de diuor.

Limita insuper. propter crimen hæref. secundum Panor. & doc. in c. de illa extra. de diuor.

An autem istis casibus. separatio fieri possit autoritate propria. & sic sine iud. ecclesie. vide doct. maxime. Butr. & Panor. in c. plerunque. extra. de don. inter virum. & vx. & de do. post diuor. rest. vbi in effectu fit diti. aut crimen. est notorium. & potest autoritate propria. aut non & tunc secus.

Ad confessionem coniugum dicunt afinitytatem præcessisse non separatur. matrimonium. Pan. in c. super eo. de eo qui cog. confang.

Limita præterea. in matrimonio contracto. cum furioso. vel mente capto quia dissoluitur vt vult Alex. in terminis. in 1. vol. conf. 54. al. c. dilectus filius. extra. de spons. & 3. 2. q. 7. ca. neque & l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. & l. furor. ff. de spons. Nec refert secundum eum inter furiosum & mente captum. Adde Alex. in d. l. patre furioso in 1. col. Ratio quia desit. consensus qui in matrimonio est necessarius. l. nuptias cum si. de reg. iur. & idem videtur tenere ipse lafo. post Bart. in l. humanitatis. in fi. com. C. de impub. & aliis substi. & idem in furioso & mente capto tenet dec. conf. 112. in pr. Panor. in d. c. dilectus de spons.

Quid si habeat dilucida interualla. diç qd poterit contrahere. matrimonium. sicut alios contractus facere l. pen. cum gl. C. de cura furio. l. furiosum. C. qui te. fa. possunt. & ita dicunt glo. & doct. in d. c. dilectus filius. de spons. & lafo. in d. l. patre furioso. idem.

Sed quid in dubio quando non apparet. vt m. contraxerit matrimonium. tempore furoris an dissoluidi interualli. lafo. in d. l. patre furioso circa 1. col. Ibi quid in dubio. al. multis in cõtrarium. concludit quod matrimonium præsumitur. contractum. tempore. furoris aliis coniecturis cessantibus & sic tale matrimonium nullum & filij non legitimi. quia alleganti matrimonium contractum in illo interuallo sanementis incumbit onus probandi. al. gl. in c. fi. de succed. ab inte. & in c. indicas hermanum. 3. q. 9. Card. & Perr. de Anch. in clem. 1. de homic. Butr. & mo. in c. cum inter canonicos. de elec. & alia multa. dicentiam esse communem sententiam.

Subiic. tamen ibi lafo. in 2. col. quod caripenderet reperire desitum in spe in matrimonio. cum possit dici quod predicta non procedant fauore matrimonij Et quod multum esset consideran. qualitas actus vt dicitur. de testamento furiosi. in quo recte disposuit vt dixi in verbo furiosus. §. 7. versiculo. limita etiam.

An autem furor superueniens faciat dissolui matrimonium prius factu. lafo. in d. l. humanitatis in fi. tenet quod non. all. d. l. patre furioso & ibi hoc etiam vult Bar. licet lafo. non dicat. idē. Quid autem in matrimonio contracto per ebrium. an va-

leat. dec. in d. conf. 112. in 1. col. tenet q non. quia contractus ebrj non tenet. al. gl. 22. q. 4. in c. vnusquisq. in ver. q. ebrj. Nam ebrj nesciunt quid loquantur iacent sepulchri. & ignorant res dicuntur 1. 5. q. 1. c. sane. fac. tex. in l. respic. §. relinquunt ff. de penis & 1. 5. q. 1. c. inebriauerunt loth. adduc. multa alia. de quibus etiam per Alex. in l. dolum ex insidiis. C. de dolo. quæ posui in ver. ebrj.

Intelligit tamen præmissa procedere. dec. vbi §. quando tam mente caprus vel ebrj. non intelligit quid agat. Secus si esset hebetis sensus & non haberet illum vigorem mentis quæ etas postulat. quia per hoc non prohiberetur testari. vt notabiliter dicit Pau. de Cast. in l. si frater. per illum tex. C. qui te. fa. pos. & idem dicit. Io. Fab. & Arc. in §. præterea. in l. qui non est permis. fa. re. Et pari ratione non videretur prohibitus contrahere matrimonium & idem esset in ebrjo. & ideo quæ litas ebrietatis debet considerari. vt no. Bal. in c. 1. in fi. de testi.

Subiungit quod quia prob. ebrietatis videtur difficil. vt dicit. Bal. in c. a. crapula de vita & hone. cler. tale matrimonium. iure communi inspecto non facile retractaretur. idem.

Quid in mutuo & surdo. vide j. in ver. mutus.

Limita denique in matrimonio metu contracto. quia metus vitiat ipso iure matrimonium. ita iaf. in l. 1. C. si quis aliq. re. proh. al. c. Abbas. extra. quod met. causa. & c. cum locum. & c. veniens. de spons. Et idem vult in l. Pacta nouissima in 4. col. C. de pac. vbi dicit quod adeo est nullum quod non est necesse quod rescindatur per actionem quod met. causa. all. gl. in l. 1. in fi. ff. de aucto. tu. & in l. cum mulier. §. si dos metu ff. quod met. causa. & Bal. in conf. scismatis posito post rubricam. C. si quis aliq. te. prohi. Idem etiam vult ipse iaf. in l. interpositas in 1. col. ibi fallit in matrimonio. C. de transact. vbi etiam all. l. titia in prin. ff. de verb. obl.

Adde Alex. in 3. vol. conf. 99. repetito in eodem vol. conf. vlti. & ibi ponit qualiter probe. me. us. Et idem & latius prosequitur in d. 3. vol. conf. 100. repetito in 4. vol. conf. 47. & late Barb. in 1. volum. conf. 45. & conf. 54. in 6. col. & seq. Adde quod illud conf. Alex. est etiam repetitum in 4. volu. conf. 48. idem vult in 5. volu. conf. 156. Oldr. in conf. 35. Pan. in d. c. veniens. el. 2.

Sublimita in matrimonio contracto metu reuerentiali paterno. quia valet tale matrimonium ita iaf. in §. quadrupli. in 9. colum. in l. de actio. al. l. si patre cogente ff. de ri. nup. intelligi. gen. tamen vt per gl. ibi. scilicet quod non interuenit alius metus. quam reuerentialis. Phi. in c. vnico. §. si. de despons. im. pu. libro 6.

Quid autem in matrimonio dolo contracto. dic quod valet. ita iaf. in d. l. pacta nouissima in 4. col. al. gl. fi. in c. pe. quam Pan. ibi bis exclamat pro sing. extra. quod met. causa. Et per illum glo. dicit. ibi imo. quod si mulier dolo persuasit se habere amplas facultates. & ita dolo circumuenit iuuenem vt eam acciperet in vxorem & postea reperitur nihil habere. iste dolus nihil offic. matrimonio. faciunt dicta §. eo. §. 1.

Adduc. etiam iaf. simile de questione quotidiana. Bal. de socero qui promisit instituire generum hæredem. vt caperet filiam suam in vxorem. & postea eum decepit in l. cum archimedoram. C. vt in pos. leg. & dic. esse similem gl. in c. constituit vbi text. sing. 20. q. 3. & in l. a. diuo pio. ff. de ritu nup. & de illa questione. Bald. in d. l. cum archimedoram. vide docto. maxime. Alex. & iaf. in l. pactum. quod dotali. C. de pac.

Autem Papa possit dispensare. in matrimonio. vide j. in ver. Papa §. 3. & §. 1. c. & seq.

Limita tandem si sit impotentia coeundi. quia tunc matrimonium dirimitur. vt habetur in c. 1. & 2. 3. q. 1. & c. 1. & 2. & quasi per totum extra. de frig. & malef. maxime in c. laudabilem. & c. fi. in quibus locis fit mentio de 7. manu. & vide in simili hypo. sing. 165.

Sublimita. nisi scierit contrahat cum impotente ad copulam. c. consultationi. & ibi doct. extra de frig.

Quis autem debeat probare frigiditatem. si maritus alleget quod superuenit post matrimonium. ludo. sing. 254. dicit. quod vxor tenetur probare quod semper fuit frigidus.

Quid in spadone ex accidenti. vide lud. sing. 634.

Matrimonium non separatur. propter lepram superuenientem. c. 1. de coniug. lepro. & c. 2. eo. tit. Pan. in ca. ex parte. in fi. de conuer. coniug.

Quid de alia infirmitate. contagiosa. an teneatur. reddere debitum. Pan. in d. c. 2.

Sponsalia autem de futuro præcise non compellunt ad matrimonium contrahendum. cum eo cui lepra superuenit. ca. fi. eodem tit.

Matrimonium separatur. si sit inter affines contractum. c. 1.

de consang. & affi.

Et affinitas superueniens. de qua. constat saltem per famam. soluit sponsalia de futuro. c. 2. eo. tit. idem.

Matrimonium impeditur propter defectum etatis. In masculo enim requiritur. 14. annus. in foemina 12. ca. puberes & c. continebatur. de despons. impu. & c. vnico de despons. impu. lib. 6. P. Andora.

Proximi tamen pubertati possunt matrimonium contrahere. d. c. continebatur. & vult in terminis Card. conf. 4.

Et dicitur mulier proxima pubertati. quando est viripotens. vt no. in d. c. puberes. & in c. a. nob. eo. tit.

Intellige etiam quod proximi pubertati possunt contrahere. si malitia supplet. alias non. Cor. in 3. volu. in conf. 116. in prin. Card. conf. 109. & qualiter intelligatur malitia. vide Pan. in c. de illis. de despons. impu. Calca. conf. 120.

Et no. quod annus 14. inceptus. habetur pro impleto. §. 1. in auth. de tempore non solute pec. super dote. l. a. nob. quoque. ff. de annuis lega. & vult Dy. in l. singulis. ff. eo.

Sed in hoc quando dicitur. proximus pubertati. vide latius in ver. proximus. §. 2. idem.

Parentes infantium possunt promittere. matrimonium siendum ad eorum præiudicium. quantum ad arras. & non aliter sede. conf. 194.

De quo vide Bar. in conf. 236. incip. martinus & in conf. 45. incip. vannes pauli. Ang. conf. 234.

Contrarium tenet iaf. in l. 1. ff. in ius voc. vt eant. de quo vide ample sonz. in 1. parte. consil. 3. in quibus locis tenent non valere. talem permissionem pene. & ita tenet. Bar. in locis præ alleg. Alex. in l. a. titio. in 1. col. de verb. obl.

Adde etiam quod excusatur. a pena ille qui curauit quantum potuit & c. vt in ver. difficultas. §. 2. Pan. in terminis in ca. gemma. de spons.

Vbi tamen est iuramentum. nec promittens curauit quantum potuit. tunc pena peti potest. ita Cor. in 4. vol. conf. 294.

Iudex potest arbitrari. apud quem pupilla sponsa educe. c. cum locum. extra. de spon. de quo. latius per Alex. in 5. volu. conf. 161. in fi.

Contractus ante pubertatem etiam cum nixu carn. copule. non fac. matrimonium. ca. attestaciones. de despons. impu. Calde. in tit. de spon. conf. 2. alias 458. Phi. in ca. vnico. §. 1. de despons. impub. in 6.

Sponsalia contracta cum minore septennio per cohabitationem mutua post septennium conualescunt & inducunt pu. honestatis iustitiam. Soluuntur tamen per matrimonium de presenti c. duo pueri. de despons. impu.

Vide aliquid per Ang. in conf. 16.

Non potest esse matrimonium. cum impubere. in qua etatem malitia non supplet. c. fi. de despons. impu. idem.

Matrimonium impeditur propter defectum conditionis. non turpiter apposite. Vt si quis contrahat cum hac conditio ne si pater suus erit contentus. quia ante euentum conditionis. non erit matrimonium imo si interim cum alia contrahat valebit matrimonium. cap. super eo. & ibi doct. extra. de condi. appo.

Limita nisi pendente conditione. habet copulam. quia tunc à conditione recedit. & eam accipere. tenetur. ca. de illis. & ca. per tuas. eo. tit. de condi. appo.

Et eo casu præsumitur. quod copulauerit affectu maritali. sic enim est præsumptio iuris & de iure. ca. is qui fidem. extra. de spons. P. Andora.

Quid si dicatur. capio te si inuenero virginem. & sequatur copula. dic quod ista conditio tanquam turpis reicitur. & valet matrimonium gl. & doct. in d. c. per tuas. idem.

Dispensatio. matrimonij facta sub aliqua conditione. an valeat taliter quod si condi. non impleatur. nihilominus matrimonium teneat. vide Calde. in tit. de spon. conf. 3. alias 459.

Si fiat matrimonium sub conditione si mihi fidem seruauerit. an valeat vide Pe. Gerar. sing. 21. vbi al. Pan. in ca. fi. in 1. no. de condi. appo. idem.

Impeditur etiam matrimonium propter consanguinitatem. 3. 5. q. 4. c. 1. & per totum. & l. 1. & l. iuris. consil. ff. de grad. scilicet vsque ad 4. gradum inclusiue. c. non debet. ext. de consang. & affi.

Impeditur. etiam per cognationem spirituales. ca. omnes 30. q. 1. & c. vlt. de cog. spirituali. de hac materia vide aliquid in ver. paternitas.

Impeditur matrimonium. cum quis viuente vxore. contrahat per verba. de presenti cum alia vel fidem de contrahendo. & e contra. & secutum sit adulterium. c. cum haberet & c. fi. extra. de eo. qui dux. in ma. & c. & 3. 1. q. 1. c. relatum.

Contra

Contrahens. cum secunda viuente 1. quam tamen non cognouit. nec ante contractum nec post mortua 1. potest contrahere. cum 2. c. fi. de eo qui dux. & c.

Si autem cognouit non potest seferuere in matrimonio etiam mortua 1. Barb. in 3. vol. conf. 70. in 5. col. al. glo. in c. 1. de eo qui dux. & c.

Si contrahat cum alia viuente vxore. filij nati ex 2. erunt legitimi. ad succedendum. si mater ignorabat 1. matrimonium. & contraxerit publice. Ita notabiliter. Bened. in conf. 116.

Item si erat pu. fama quod maritus erat mortuus vxor. potest licite cum alio contrahere. & excusatur. ab adulterio. Bened. in conf. 129. idem.

Impeditur contrahere. matrimonium. ille qui aliam per verba de presenti accepit licet non fuerit secuta copula. ca. licet. extra. de spon. duo. & c. fi. e. tit. & c. si inter. extra. de spon. & ibi Pan.

Impeditur. etiam quis capere. illam quæ alteri per verba de presenti est desponsata. c. 2. quod incipit accepit. eo. tit. Impeditur. quoque matrimonium propter affinitate. toto. ti. extra. de consang. & affi. max. c. non debet.

De quo dixi aliqua. in verbo affinitas.

Non statur. confessioni coniugum dicentium affinitatem. præcessisse. ca. super eo. de eo. qui cog. consan. vx. sue. etiam si esset rumor. de hoc secus si fama. vt ibi per gl. & doct. item fecus quoad separationem thori c. ex literis. de diuor. curt. in re pe. l. admonendi. in 108. col. de iu. iur.

Dicitur vnus assentens. impedimentum impedit matrimonium contrahendum. non iuratum. c. præterea de spon. & in c. cum in tua. eo. tit. idem.

Quilibet facer ordo impedit matrimonium. Phi. in c. vnico de voto & voti redem. in 6. Card. in clemen. vt hij qui. in 7. q. de eta. & quali.

Et dicit. ibi Phi. quod subdiaconatus. dicitur ordo facer. imo secundum eum quilibet ordo dicitur facer. Panor. in c. 1. qui cler. vel vouen. & in c. 2. eo. tit.

Sacri ordines possunt probari per testes. Phi. in ca. 1. §. postquam de cens. in 6.

Et quod clericus in sacris non possit contrahere matrimonium. est text. in c. dilectus & ibi Pan. in 1. not. de spon. Adde Pan. in rub. qui cler. vel vo. & in c. 1. eo. tit. idem.

Dispar conditio non impedit matrimonium inter scientes c. propositi & ibi Pan. de coniug. seruorum. idem.

PRO. media via est eligenda. medium enim tenere beati. maior enim medijs gratia rebus inest. medio tutissimus ibis. in §. 1. in aut. de conf. coll. 4. l. solent. de of. proconf. & leg. l. nec supina. ff. de iur. & facti igno. l. legato generaliter. ff. de leg. 1. §. cum ex aliena materia. in l. de rerum diuif. c. 1. extra. de offic. ubi.

O B I E C. Contra de l. Nefennius in fi. ff. de nego gest. vbi alimenta præstita ab auia filio. de vtroque patrimonio. non dicuntur erogata. & sic diuisio per medium non fiet.

SOL. Dic. quod ibi maior erat præsumptio pro vna parte. quam pro alia. tunc non eligitur mediavia. secus quando non esset maior præsumptio pro vna parte. quam pro alia. vt hic: & vide Ang. & l. Fabr. in §. fi. inst. quibus ex causis ma. non lic. Bellon. Tolof.

PRO. medium trahit ad se præcedens & sequens. & sic duo extrema. l. qui sella. ff. de ferui. rust. præd. ca. 2. requirit. §. 3. postulas. de appellatio. extra. idem.

PRO. media tempora non nocent. in l. sed & si conditioni. §. solemus. & l. si alienum. §. in extraneis. ff. de hered. insti. l. 1. §. exigit. ff. de bo. pos. contra tabul. idem.

Medium esse inter bonam & malam fidem. ita vt aliud sit bona fides. aliud mala fides. & aliud dubietas. media nimirum inter bonam & malam fidem. communiorum esse magisque obtinuisse scribit Fer. vaf. illust. controuer. lib. 2. c. 77. in prin. vbi illum vide latius hæc prosequentem & declarantem. I. Fichard.

Media probatur probatis extremis. vt j. verb. probatio. §. 68. P. Andora.

Medium semper est laudabilius. Bolog. conf. j. col. 4. in prin. cip. alleg. Bald. conf. 43. incip. ad euidentiam. in 1. parte. idem.

PRO. mediocris scientia sufficit. l. si quid venditor. §. venditor. & l. sciendum. §. illud. ff. de adil. edict. ca. nisi cum pridem. extra. de renun. c. cum olim. de elect. Bellon.

Mediocriter mali sunt qui decesserunt cum multis peccatis venialibus. Pan. in c. Matthæus. nu. 9. de cele. missa. communem dicit. P. Fichard.

Medicus carens publico salario non debet ab ægrotis ac infirmis salarium recipere. nisi postquam eos curauerit. & sa-

nauerit. & sic ab ipso infirmo recipiet mercedem suam in fine curæ. non autem in prin. seu in medio ipsius. secundum spec. in tit. de salariis. §. nunc autem vest. fi. Bart. in l. Archiatri. per illum tex. C. de professo. & medi. lib. 10. Canonistas omnes in c. propter. de iocato. Petrum Duennas. in regula. 63. assestori. nu. 1. Ripam. in tract. de peste. in tit. de remedijs ad curandam pestem. n. 127. vbi scribit istam esse communem opi. sed hoc deridet Zasius in §. tripli. in l. de actio. in fi. dicens. quod si verum foret medici non induerentur tam splendidis. & purpureis vestibus qui semper rubeas vestes habent. siue moriatur. siue sanetur infirmus æqualiter triumphant. in regno verò Neapol. habemus. constitutionem. incip. quia nunquam sciri potest scientia medicinæ in tit. de medicis. disponentem medicum teneri bis in die infirmum visitare. & semel in nocte ad ipsius infirmi requisitionem. & recipere debet solummodo per diem medium tatenus auri. si non egrederetur ciuitatem. vel castrum. si verò vilitaret infirmum extra ciuitatem. recipiet ab eo per diem tres tarenos cum expensis infirmi. vel cum expensis suis tarenos quatuor. F. Viuius lib. 2. opin. 176.

Medicus malum præbens medicamentum. vt in infirmis moreretur. debet puniri pœna mortis. Clar. q. 68. vers. medicus. Bonacoff.

PRO. medici æquiparantur obstetricibus. & æstimantur 60. solidis. in l. si ex pluribus. C. commu. de leg. Bellon.

Medici. æstimatores. vel alij periti. si in aliquo loco reperirentur plures adhiberi debent. si vnus tantum sit in loco. vnus sufficeret. Ita probatur in §. quod autem. in auth. de non alien. vel permutand. reb. eccles. colla. 2. & ibi hoc annotat Ang. de Perus. n. 26. Bart. in l. 1. vers. sed quaro. n. 4. ff. de ventr. inspic. & idem in l. 2. C. de ponderato. libr. 1. vnde iudex semper debet mittere medicos peritiores ad videndum & referendum cum iuramento. an cicatrix sit remansura vel non. an vulnus fuerit lethale. an verò membrum sit debilitatum. & si plures haberi possent chirurgi vel medici. q. tum non sufficeret vnus. Bart. in 1. constit. omnem. nu. 8. & 9. ff. Angel. Aretii in trac. de malef. in §. cicatrix. nu. 4. & Alex. de imol. in conf. 148. nu. 6. in lib. 2. conf. Et hanc communem opi. docto. esse inquit Philip. dec. in repetit. l. iuris ignorantia. nu. 2. 1. vers. Et communis est opi. C. qui admitti ad bo. poss.

Medico extra ciuitatem existenti si promissa fuerint 10. vt veniat ad ægrotum. an illa 10. debeantur diebus quibus est in itinere? Dic quod sic. per tex. vbi Bart. in l. suo victu. num. 2. ff. de oper. libert. not. Rom. sing. 390. pro quo vide Alex. in l. de diuisione. ff. sol. mat. Rip. trac. de peste. c. 7. nu. 129. de med. & salar. in l. quominus. col. 5. ff. de fluminib. idem in aduocato dicit Bald. in l. 1. C. de suffrag. fel. in c. 1. in fi. de libel. oblat. iaf. in l. diem functo. nu. 42. ff. de of. assel. Quid autem medico imputari possit. vide tex. in l. illicitas. §. securi. ff. de offic. assel.

Medicus cum ægrotum nullam actionem. nullamque conuentionem interim dum ille cum morbo conflictatur. facere potest. vt verius. ac receptius accuratè proficitur Arius Pinel. l. 2. par. 2. c. 2. n. 33. cum præced. C. de bo. mater. Nec ante præmium vllum exiget. quàm sanitas infirmo restitatur. commune aiunt Ripa de peste. in tit. de remedijs ad curand. pestem. num. 127. & quilatè hæc de re agit. Viuius lib. 2. opin. 176. E. Suarez.

Medicus dicitur ille qui egritudines curare solet tam febres. quam etiam vulnera. tex. & ibi Bar. in l. 1. ff. de var. & extraord. cogni. De quo vide Alex. in l. 1. ff. de ven. inspi. & in 1. vol. conf. 15. in vlt. col. Feli. in c. pastor. in vlt. col. de iud.

Et propterea medicorum appellatione. veniunt etiam obstetrices. & qui non vnuerfaliter. Sed certam partem corporis curare solent vt dolorem dētium seu auricularum. nisi per incantationem curarent. ita Alexan. in d. conf. al. Bal. in l. 1. C. mand.

Et dicit fel. in c. tua nos. de homic. quod medici non sunt maioris valoris quam obstetrices. al. gl. in c. non sane 14. q. 5. P. Andora.

Medicus non debet recipere. ab infirmo promissionem. Bar. in l. Archiatri C. de profes. & med. lib. 10. all. l. medicus. ff. de va. & extraord. cog. iaf. in §. tripli. in 9. col. in l. de act.

Et pariter aduocati non debent recipere promissiones à clientulis durante lite. l. quisquis. C. de postul.

Licite tamen accipiunt quod eis offertur. vt habetur in locis præal. idem.

Medicus dicitur in dignitate constitutus si est doctor. cap. quanto. de magistris Alex. in 1. vol. conf. 94.

Et propterea iudeus non potest esse doctor. etiam in medicina. quia non potest habere dignitatem. vt dixi in ver. iudeus. §. 10. idem.

Com. opin. Tom ij. g 2 Medic

Medicus non debet dare medicinam quando dubitat infirmum forte ex ea moriturum. vel in c. tua nos. extra de homic. Et non visitans tempore opp. vel prebens malas medicinas tenetur. de sicca. Ang. in l. necessarios. §. vbi quis ff. ad silla. fac. l. medicus. ff. de va. & extraord. cogni. & vide j. eo. §. 16. P. And.

Non est in medico semper curetur vt eger 88. distin. c. eiciens. alias releuatur. Quid. de poto. in l. libr. in epi. ad rufinu. Et solum tenetur. de imperitia. non de casu fragilitatis humane. Bar. in l. illicitas. §. sicuri ff. de of. præs.

Medicus debet habere integrum salarium. quando culpa ciuium non gessit officium. Bar. in l. si mihi vsuffr. ver. vlt. no. ff. de vsuffr. leg. Bal. in add. ad spec. in tit. de loca. ver. qui loca uit & in l. pec. C. de cond. ob causam. doct. in l. diem functo. ff. de offic. assel. & in terminis vult Prepo. medio. in c. 1. in 4. colum. in tit. de feu. guar. fac. l. qui operas. & ibi. Bar. ff. loca.

Secus si sui culpa recedat quia non debet habere etiam pro tempore quo seruauit. Bal. in l. edem. C. loc.

Quid si moriatur. finitis 4. mensibus. an eius hæredes debeant habere integrum salarium totius anni? tex. in simili est quod sic. & ibi doct. maxime. lance. dec. in l. a vobis. ff. de annis leg. vbi dicit. fuisse determinatum. quod cum ful. fuisse conductus ad legendum per 4. annos. & legisset tribus annis & 4. mensibus deus deceffit. transmissit integrum salarium etiam quarti anni ad hæredes. idem.

Quid si moriatur antequam inceperit seruire. vide in simili de doctore conducto ad legem. per Bolog. in conf. 71. Vide etiam decium. conf. 70.

Medicus conductus debet habere. salarium dierum quibus stat in itinere. Bar. in l. suo vidu. ff. de ope. liber. Et idem in aduocato. vt dixi. in verbo aduocatus. §. 19.

Medicus salariatus de pu. non debet petere præmium ab infirmis. fel. in c. tua nos. de homic. idem.

Medicus salariatus pro districtu. an teneatur. mederi religiosis videtur quod sic quia sunt partes rei. pu. & dicuntur de districtu. per ea quæ volunt doct. Maxime. iaso. in l. 1. §. huius studij. in 1. col. ff. de iust. & iure. al. multa. maxime. Pe. de Anch. in conf. 150. incip. optimis rationibus. quod mihi est. 155.

Et propterea infert ias. quod privilegium indultum domino temporalis & suis districtualibus comprehendit etiam sacerdotibus qui dicuntur de districtu temporalis. adde Pau. de Ca. 40. str. in 2. vol. conf. 134. in 3. col.

Faciunt quæ notabiliter. vult dec. in conf. 114. circa fi. Fac. etiam quod vult Bar. in d. l. archiatri. vbi vult quod salariatus ex publico. debet seruire magnis & paruis. alias cassari debet.

In contrarium facere. videtur. quia cum medicus sit submissus cum certis pactis & capis. ad quæ voluit obligari. dicitur obligatus secundum quid. & non simpliciter. & ad non expressa debet haberi pro non obligato. vt est in simili casus. in l. 2. ff. de iu. immu. pro quo. fac. text. in l. quæ situm. §. idem respondit ff. de fun. instr. & in l. cum delationis §. cui fundus ff. eod. Et probatur etiam in simili. per tex. in l. non dubito. & ibi Bar. ff. de cap. & per id quod vult. lonz. in 2. parte. conf. 209.

Præterea etiam lex generalis. non includit personas exemptas. gl. in l. decurionibus. C. de silentia. lib. 12. & ita per illum tex. ponit hanc regulam. Bal. in l. 1. C. de summa tri. & fi. cath. circa. 6. col.

Fac. præterea quod vult Bal. in l. 1. in 6. q. C. de contrahen. emp. vbi dicit. quod beneficium statuti. non competit clericis qui non sustinent onera recipi.

Fac. in superi quod vult Bal. in l. de quib. ver. 6. quæritur. ff. de l. vbi dicit quod si benefici. sta. deneg. non subditis. app. non subditorum clericis includuntur.

Melius est ægrum naturæ relinquere quam medico imperio committere: iuxta illud non intellecti nulla est curatio morbi. Dicit mali causam postmodo sanus erit. spec. in tit. de aduo. §. nunc tractemus circa prin.

Medicina an contineatur. app. alimentorum. vide doct. in l. si constante §. sin autem ff. fo. ma. & dixi in ver. alimenta. §. 1.

Medicus repetit expensas factas per ipsum in curando infirmum etiam inuitum. casus est sing. in c. prouideh. 33. dist. Bal. in l. 1. C. mand. & allegatur Ludo. Rom. in singli. incipiente. medicus.

Fac. quod vult Bar. in l. sticus. ff. de pecu. leg. vbi vult quod soluens pro condemnato etiam inuito repetit. & dixi in ver. condem. §. 2.

Et alias similes quæstiones. vide per Corfe. in ver. expensa. Medicorum iud. an & qualiter. sta. sit vide in ver. periti.

Medicus cuius culpa perit ægrotus tenetur. pena extraordinaria citra corpus. gl. in l. 2. §. quod quisque iu. & in §. præte

rea. insti. ad leg. aquil.

Et quod medico imperito imputetur. homicidium. tener Pan. in c. tua. nos. §. ad vltimum de homic.

Contrarium tenet Flor. in l. idem iuris §. mulionem. ff. ad l. acq. vbi dicit. quod tenetur. pena corporali. & ita vult Ang. in l. necessarios §. vbi quis ff. ad silla. vbi dicit. quod medicus non visitans infirmos vel præbens malas medellas tenetur. de sicca. Vide §. eo. §. 4.

Quæ autem requirantur ad hoc. vt medicus non teneatur. vide Bolog. in conf. 5. in 3. col.

Medicus non debet habere salarium si infirmitas incontinenti. reuertatur. Secus si ex noua causa. præsumitur. autem quod eadem causa. Si incontinenti. reuertatur. spec. in tit. de salario. ff. si. gl. & doct. in l. maritus ff. loca. Alex. in l. & ideo. ff. de verb. obl. Bolog. in conf. 5. in 2. col. Aliquid per Alex. in l. si ita stip. in fi. de verb. obl.

Medicus non tenetur. restituere salarium quod habuit ab infirmo quem non potuit liberare facto tertij vel casu. vt quia infirmus fuit occisus. quia tunc non dicitur fterisse per eum. l. pen. & ibi Bal. C. de cond. ob causam.

Fac. quod dixi in ver. sportule. §. 1.

Nec etiam si infirmus moritur. Barb. in 4. volum. conf. 46. in 1. col.

Medicus nouellus. præsumitur. imperitus Ang. in l. 1. §. pueritiam. ff. de postul.

Medico debetur salarium. etiam non promissum. Bal. in l. 1. C. mand. Faciunt quæ dixi in ver. salarium.

Medicus semel approbatus. potest tamen reprobari. ob imperitiam. Oldr. conf. 18. & dixi in ver. approbatio.

Medicus quod lucratur. dicitur. quasi castrens. Phi. in c. licet. §. quamuis. de sepul. in 6.

PRO. melior est in malis factis humilis confessio. quam in bonis superbia gloriatio. cano. iniustum. 6. q. 3. Bellon.

PRO. melioribus contemptis. improba aduocatio surrogari non debet. l. rem non nouam. §. patroni. C. de iud. Bellon.

PRO. melius est præuenire. quam præueniri. in l. fi. C. in quibus causis. in integ. rest. non est necess. l. 1. C. vt vniciue lic. sine iud. se vind. vnde versu.

Principiis obsta. sero medicina paratur. Cum mala per longas conualuere moras.

Et. Serò sapiunt Phryges. idem.

PRO. melius est pauca idonea effundere. quam multis intilibus homines prægrauari. l. 2. §. contrarium. C. de veter. iur. enu.

PRO. melius est pauca agere cautè. quàm multis interesse periculose. in §. si vero. in auth. de tabell. col. 4. idem.

PRO. melius est ordinem esse plenum. leg. generaliter. §. spatrios. de decur. idem.

PRO. melius est habere paucos bonos ministros. quam multos malos. in c. cum sit ars artium. de atat. & qual. idem.

PRO. melius est coarctare iuueniles calores. ne cupidini dediti tristem exitum sentiant. l. fi. C. de bo. quæ lib.

PRO. melius est possidere. quam alio possidente petere. l. is qui destinauit. ff. de rei vend. idem.

PRO. melius est pro veritate pati supplicium. quam pro adulatione beneficium. in can. nemo petitorum. l. 1. q. 3. idem.

Meliori rei reddenda impensas sumptus restituere is tenebitur. qui l. 2. C. de rescind. vendi. rem ipsam voluerit abducere. vt frequenter placitum latè ostendit doctor meus Arius Pinell. ad illam eandem. l. part. 2. c. 3. nu. 1. cum seq. E. Suarez.

Melioramenta facta super re feudali. si finita sit inuestitura absque culpa Vasalli. debent ipsi vasallo remanere. Erit tamen in electione domini soluere æstimationem. vel pati vt melioramenta tollantur. Et si sit ædificium non debent æstimari ruderata & materies. quæ ex ipso diruto ædificio vendi possent. sed debet æstimari valor totius ædificij. comm. ex Claro in §. feudum. q. 88. in prin. P. Fichard.

Melioramenta in re emphyteutica applicantur domino. si Emphyteuta propter culpam suam cadit emphyteusi: vt quia non soluit canonem. vel pensionem. vel male versatus est in re emphyteutica. vel illam irrequisito domino alienauit. Si verò sine culpa Emphyteuta finitur emphyteusis: vt propter cursum temporis. vel generationem finitam. tunc emphyteuta non perdit melioramenta. com. dicit in §. emphyteusis. q. 45. Et ita quoque seruati in emphyteusi ecclesiastica attestatur Bald. in l. senatus §. Marcellus. ff. de legat. 1. quem sequitur ibidem Aret. idem.

Melioramenta facta in re feudali non pertinent ad dominum reuertente ad eum feudo finita inuestitura feudali per cursum temporis. per lineam finitam. vel aliter. absque tamen dolo

dolo. vel culpa ipsius vasalli. sed tenetur ad æstimationem eorum. si velit ea retinere. vt est casus. & ibi omnes in c. 1. §. si vasallus. ti. hic finitur lex. & c. in vsib. feud. & no. Brun. conf. 106. nu. 2. Cagn. in l. 2. nu. 175. C. de pact. inter empt. & ven. & Aluar. in c. 1. §. si quis de manso. nu. 6. si de inuest. feud. fuer. controuert. vbi inquit cum ista conclusio doctor. omnes transire. & Curt. iuni. conf. 155. nu. 1. Nec expensas tenetur hæres vasalli cum fructibus perceptis compensare. sed melioramentorum expensæ integraliter sibi restituendæ sunt. sec. Bal. & Ange. in l. insulam. §. fructus ff. sol. mat. & in l. emptor. ff. de rei ven. per gl. ibi. Fel. in c. cum causa. de re iud. & Ias. in l. domos. not. 2. ff. de leg. 1. & Soc. iu. conf. 150. nu. 23. vol. 1. & ista melioramenta restituenda sunt. ac veniunt æstimanda. non secundum ædificij in corrupti. & consistentis valorem. & sic dominus non tenetur ad æstimationem ædificij integri ipsorum melioramentorum. sed ædificij diruti. vt voluit Bal. in d. §. si vasallus. nu. 4. l. in fundo. not. 3. de rei vend. & in auth. excipiat. C. de bo. quæ lib. Ruin. conf. 24. nu. 10. volu. 1. & Beroum. in q. 96. sub nu. 4. vbi meminit istam esse magis com. opin. in contrarium verò partem. tanquam æquiorum inclinauit Iul. Clarus tracta. de feud. q. 88. vers. sed quæro. videlicet. q. dominus tenetur ad æstimationem ædificij integri. & non ad illud. q. consequi posset ex ruina illius. vbi deridet Beroum attestantem contrarium opi. com. nihilominus puto ipsum Beroum veritatem dixisse attestando de dicta communi. cum qua tanquam verissima intrepidè transeo. imò credo ipsum Iul. Clar. allucinatam esse. dum allegauit Bal. in locis præmissis concludere quod solutio fieri non debeat de precio ruderum. sed ædificij integri. & tamen Bal. firmat expressè contrarium. vt §. ostendimus. est bene verum q. Beroum in ca. 1. nu. 36. & seq. de in integr. restitut. firmat contrarium in emphyteusi. videlicet. q. ecclesia teneatur soluere melioramenta vtiliter. & necessario. & non aliter facta in ipsa emphyteusi ad rationem. seu valorem integri ædificij. non autem diruti. & hoc expressè voluit Bal. loquens in emphyteusi. in d. §. si vasallus. prope fi. & in d. §. si quis. de manso. post med. nam emphyteusis datur. conceditur. que ad meliorandum. l. 1. C. de iure emphyte. vnde si quis exportare melioramenta ipsa teneretur. facta præcipue ex pacto. natura que contractus. iniquum foret abique dubio aliquo. vt est text. cum gl. in d. c. 1. de integ. rest. vt probat ibi Berous. & sic in hoc casu procedere posset opi. Iul. Cla. & aliorum relatorum per eum & non in feudo. & materiam ipsam melioramentorum. vide latè. & vtiliter declarant Ant. Negusant. in tractat. de pignori. & hypothecis. memb. 4. 5. partis. nu. 8. cum aliis seq. & Beroum in d. c. 1. nu. 22. cum aliis seq. F. Viuius lib. 2. opi. 177.

Melioramenta quæ dicantur. Pau. de cast. conf. 24. 1. & 374. vol. 1. & conf. 326. alias 324. vol. 2. P. Andora.

Et an Melioramenta possint detrahi. Cur. iu. conf. 6. in fi. id. melioramentorum retentio in executione an permittatur: vel facienda sit relaxatio saluo iure melioramentorum? & dic. q. illorum valor probandus est seu liquidandus. quia sola verbalis allegatio non est sufficiens ad retardandum executionem. ex not. per Cuma. conf. 103. circa fi. Cagnol. in l. quatenus. in fi. de reg. iur. ver. probatis melioramentis. Alexan. in l. quod te. ver. aliqua iusta causa. ff. si cert. petat. Soc. iu. conf. 62. lib. 1. pro opi. tamen affirmatiua retentionis stat Menoch. de recup. pos. 15. remed. nu. 569. ver. contrarium verius non obstat. contrariis decif. Rebus tract. de li. ob. arti. 1. glo. 9. nu. 10. vbi dicit fuisse latum arrestum contra volentem vt retentione domus locatæ. pro reparationibus q. eam dum vacuam relinqueret tutoribus. actionibus sibi saluis. & data cautione à tutoribus. quia reparationes nondum erant liquide. pro quo vide quæ scribit Soc. iu. d. conf. 62. n. 6. lib. 1. & in materia Cagnol. in l. 2. nu. 154. C. de rescind. vendi. Cephal. conf. 213. Aym. conf. 87. Nat. conf. 60. Bero. q. 96. idem Cagno. in l. vnic. nu. 70. C. de sent. quæ pro eo quod interest. vbi dat cautel. contra eos. qui abundant pecunia. & paruifaciunt. quod res emende sint subiecte fideicommissio. & q. retentio melioramentorum etiam non liquidatorum impediatur executionem quæ retardari potest. not. Aym. conf. 248. quod procedit etiam si cautio per peten. executionem offeratur. Capic. deci. 17. Rui. conf. 84. nu. 14. lib. 1. & vide quæ scribit Negu. de pig. 4. memb. 5. par. n. 22.

Melioramenta quantum valeant. tempus restitutionis faciendæ attendi debet. non autem quantum fuit impensum. iuxta nota per doct. in l. domos. de legat. 1. pro quo vide quæ scribunt Rui. conf. 84. & 117. libr. 3. Rol. conf. 28. & 30. libr. 1. Est enim regula in hac materia in l. in fundo. ff. de rei vendi. quod attenditur solum impensa. quamuis reperiat res plus

valere propter melioramenta. & econtrario non attenditur impensa. si res non sit aucta valore propter dicta melioramenta. d. l. in fundo. de rei vendi. Sylua. conf. 49. nu. 75. Cagnol. in l. 2. nu. 175. C. de pact. inter empt. Capic. decif. 93. nu. 9. Nat. in conf. 256. nu. 4. Boer. q. 44. nu. 12. Rui. conf. 135. nu. 13. libr. 3. Tiraq. de retract. conuent. §. 7. gloss. 1. nu. 8. Quid quando facta sunt melioramenta post purificatum fideicommissum. & vide Rom. conf. 276. col. 2. Alex. conf. 123. in fi. libr. 1. & conf. 106. libr. 2. Guid. pap. q. 496. Paris. conf. 55. libr. 3. Bellon. in conf. 64. Grat. conf. 132. lib. 2. Cephal. conf. 188. circa fi. Rui. d. conf. 117. lib. 3.

Meliorationes ex consuetudine æstimantur iuxta valorem ædificij consistentis non disrupti. secundum magis communem per Burfat. conf. 85. n. 3. lib. 1. Clar. §. feudum. quæst. 38. Rol. conf. 28. lib. 1.

Melioramenta detrahit hæres grauatus facta in re subiecta fideicommissio. necessaria scilicet. & ad perpetuam fundi vtilitatem: non autem voluntariè facta. quantum videlicet ipse grauatus expendit de propria substantia: in quibus æstimandis tempus restitutionis attenditur ad incommodum hæredis vel fideicommissarij grauati. secundum communem per Burfat. in consilio septuagesimo primo. numer. 22. & sequen. libr. 1.

Membrum vn. de dicatur. & quod sit. vide Bar. in l. 2. ff. de publi. iudi. Fel. in cap. ego N. col. 1. & 2. extra de iure iurand. & in cap. cum illorum. col. 2. & 3. de sent. excom. Ang. arc. in tractat. malef. ver. membrum. Bar. in l. non sunt liberi. ff. de sta. ho. & in conf. 20. cum seq.

Bal. in auth. sed nouo iure. C. de fernis fugiti. Panor. in cap. 1. qui cleric. vel vo. Alex. in l. publicorum. ff. de publi. iudic. Capol. in d. auth. sed nouo iure. col. 7. & seq. & in locis prædictis. loquuntur in specie. de manu. pede. & ocul. & c. P. Andora.

Et in specie. an dens dica. membrum. vide Bar. conf. 106. & dixi in ver. dens.

Membri app. non venit debilitatum in stat. Iaso. in l. de quibus. col. 1. ff. de ll. vide tamen Alber. in 2. parte. quæstio. 25. idem.

Ad 1. Alex. in d. l. publicorum. membrum illud debet mutilari. cum quo quis principaliter deliquit. vt scriptori manus. cursori pes. relict. salario lingua. Bal. in l. 1. in princip. C. de seruis fugiti. vbi tamen dicit. q. hodie mutilatur sola manus nisi consuet. se habeat in contrarium. P. Andora.

membrorum suorum nemo est dominus. vide not. Fel. in c. contingit. de sentent. excommunicat. & aliquid per Hypol. sing. 189.

Condemnatus ad amissionem membri in du. intelligitur de manu. Alex. d. l. publicorum.

membrum ciuitatis non dicitur vnus homo. Bald. in l. non sunt. ff. de sta. ho. idem.

Membrorum appellatio ad ea solum membra refertur. quibus diuerso. ac proprio officio corpus mouetur. commune inquit Didac. à Couarru. in repetit. clementi. si furiosus. num. 8. de homicid. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 69. vers. item quæro. E. Suarez.

PRO. memoria humana est labilis. l. peregrè. ff. de acquir. possessio.

PRO. memoria pristinæ dignitatis prodest. l. fi. C. de q. l. fi. ff. de decur. Bellon.

memoria hominis labilis est. l. peregrè. ff. de acq. pos. l. 2. §. si quid autem. C. de ver. iur. enuc. P. Andora.

memoria non esse in contrarium. quomodo probetur. Alex. conf. 16. vers. nec obit. etiam si responderetur. in 5. volumi. idem.

memoria defuncti intra quantum tempus possit damnari. Alex. in l. fi. ff. ad leg. Iul. ma. iust. vbi dicit. quod intra quinquennium. Angel. §. inter dum. institut. de hæred. qua ab interest. & in materia aliquid per Angel. conf. ducentisimovigefimotertio. idem.

P. R. O. mendacium est falsa significatio vocis. cum intentione fallendi. gloss. in l. de atate. §. si cum esset. ff. de interrogat. act.

P. R. O. mendacium in iure punitur mendax enim omni commodo priuatur. l. fi. ff. de rei vendicat. l. & si legibus. C. si contra ius. vel vtilitat. public. l. si dubiter. §. ita tamen. ff. de fideiuss. l. sed hæc ita. §. 1. ff. de re iud. l. si filius. ff. de inter. act. l. in Neratius. §. si. ff. ad leg. aquil. l. contra negantem. C. del. aquil. §. hoc studium. & §. illud. in auth. de trien. & semil. cap. super literis. extra de rescriptis.

valere propter melioramenta. & econtrario non attenditur impensa. si res non sit aucta valore propter dicta melioramenta. d. l. in fundo. de rei vendi. Sylua. conf. 49. nu. 75. Cagnol. in l. 2. nu. 175. C. de pact. inter empt. Capic. decif. 93. nu. 9. Nat. in conf. 256. nu. 4. Boer. q. 44. nu. 12. Rui. conf. 135. nu. 13. libr. 3. Tiraq. de retract. conuent. §. 7. gloss. 1. nu. 8. Quid quando facta sunt melioramenta post purificatum fideicommissum. & vide Rom. conf. 276. col. 2. Alex. conf. 123. in fi. libr. 1. & conf. 106. libr. 2. Guid. pap. q. 496. Paris. conf. 55. libr. 3. Bellon. in conf. 64. Grat. conf. 132. lib. 2. Cephal. conf. 188. circa fi. Rui. d. conf. 117. lib. 3.

Meliorationes ex consuetudine æstimantur iuxta valorem ædificij consistentis non disrupti. secundum magis communem per Burfat. conf. 85. n. 3. lib. 1. Clar. §. feudum. quæst. 38. Rol. conf. 28. lib. 1.

Melioramenta detrahit hæres grauatus facta in re subiecta fideicommissio. necessaria scilicet. & ad perpetuam fundi vtilitatem: non autem voluntariè facta. quantum videlicet ipse grauatus expendit de propria substantia: in quibus æstimandis tempus restitutionis attenditur ad incommodum hæredis vel fideicommissarij grauati. secundum communem per Burfat. in consilio septuagesimo primo. numer. 22. & sequen. libr. 1.

Membrum vn. de dicatur. & quod sit. vide Bar. in l. 2. ff. de publi. iudi. Fel. in cap. ego N. col. 1. & 2. extra de iure iurand. & in cap. cum illorum. col. 2. & 3. de sent. excom. Ang. arc. in tractat. malef. ver. membrum. Bar. in l. non sunt liberi. ff. de sta. ho. & in conf. 20. cum seq.

Bal. in auth. sed nouo iure. C. de fernis fugiti. Panor. in cap. 1. qui cleric. vel vo. Alex. in l. publicorum. ff. de publi. iudic. Capol. in d. auth. sed nouo iure. col. 7. & seq. & in locis prædictis. loquuntur in specie. de manu. pede. & ocul. & c. P. Andora.

Et in specie. an dens dica. membrum. vide Bar. conf. 106. & dixi in ver. dens.

Membri app. non venit debilitatum in stat. Iaso. in l. de quibus. col. 1. ff. de ll. vide tamen Alber. in 2. parte. quæstio. 25. idem.

Ad 1. Alex. in d. l. publicorum. membrum illud debet mutilari. cum quo quis principaliter deliquit. vt scriptori manus. cursori pes. relict. salario lingua. Bal. in l. 1. in princip. C. de seruis fugiti. vbi tamen dicit. q. hodie mutilatur sola manus nisi consuet. se habeat in contrarium. P. Andora.

membrorum suorum nemo est dominus. vide not. Fel. in c. contingit. de sentent. excommunicat. & aliquid per Hypol. sing. 189.

Condemnatus ad amissionem membri in du. intelligitur de manu. Alex. d. l. publicorum.

membrum ciuitatis non dicitur vnus homo. Bald. in l. non sunt. ff. de sta. ho. idem.

Membrorum appellatio ad ea solum membra refertur. quibus diuerso. ac proprio officio corpus mouetur. commune inquit Didac. à Couarru. in repetit. clementi. si furiosus. num. 8. de homicid. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 69. vers. item quæro. E. Suarez.

PRO. memoria humana est labilis. l. peregrè. ff. de acquir. possessio.

PRO. memoria pristinæ dignitatis prodest. l. fi. C. de q. l. fi. ff. de decur. Bellon.

memoria hominis labilis est. l. peregrè. ff. de acq. pos. l. 2. §. si quid autem. C. de ver. iur. enuc. P. Andora.

memoria non esse in contrarium. quomodo probetur. Alex. conf. 16. vers. nec obit. etiam si responderetur. in 5. volumi. idem.

memoria defuncti intra quantum tempus possit damnari. Alex. in l. fi. ff. ad leg. Iul. ma. iust. vbi dicit. quod intra quinquennium. Angel. §. inter dum. institut. de hæred. qua ab interest. & in materia aliquid per Angel. conf. ducentisimovigefimotertio. idem.

P. R. O. mendacium est falsa significatio vocis. cum intentione fallendi. gloss. in l. de atate. §. si cum esset. ff. de interrogat. act.

P. R. O. mendacium in iure punitur mendax enim omni commodo priuatur. l. fi. ff. de rei vendicat. l. & si legibus. C. si contra ius. vel vtilitat. public. l. si dubiter. §. ita tamen. ff. de fideiuss. l. sed hæc ita. §. 1. ff. de re iud. l. si filius. ff. de inter. act. l. in Neratius. §. si. ff. ad leg. aquil. l. contra negantem. C. del. aquil. §. hoc studium. & §. illud. in auth. de trien. & semil. cap. super literis. extra de rescriptis.

PRO. mendax precator carere debet impetratis. l. & sile-
gib. C. si contra ius vel vit. pub. c. fedes. & c. super literis. extr.
de rescrip. idem.

Mendacium illius, qui alicuius criminis arcessitur, tunc de-
mum aptum torquendo indicium suggeret, cum praeterea re
alia iuuabitur. commune affirmat Gram. voto. 30. nu. 1. 5. in fi.
& qui recte id explicat I. Clar. in pract. §. vlt. q. 2. r. ver. menda-
cium. E. Suarez.

Mendacii improperatio & a prouocato, & a verum dicen-
ti facta iniuriarum actionem in improperantem gignit. com-
mune dicunt Boeri. post confue. Biturig. conf. 1. I. Clar. in pra-
cti. §. iniuria. ver. quare etiam. quamuis ea in relabafcat Vi-
uius lib. 2. opi. 5. E. Suarez.

Mendacii improperatio & a prouocato, & a verum dicente
facta, iniuriarum actionem in improperantem gignit, vt est com-
munis opi. Soarez verbo mendacii. nu. 126. Bonacoff.

Mendacium non est sufficiens indicium ad torturam, nisi iu-
uetur aliquo alio adminiculo, vt est communis opinio. Soa-
rez verbo mendacium. nu. 125. Alex. in l. dolum numero 3.
C. de dolo. communem dicit. D. Hiero. Gabriellus conf. 183. 20

nu. 4. Grammaticus voto 30. Tobias Nonius consilio 99.
nu. 20. Clar. q. 2. r. ver. mendacium. Nouellus in tract. ad de-
fensam fol. 70. nu. 6. contrarium communem esse probat. &
in pract. crimi. numero 61. fol. 23. Romanus consilio 8. vide
ipsum Nouellus in d. tract. ad defensam. fol. 54. numero 55. v-
bi dicit quod mendacium & variatio inquisiti tollitur, si in
constitutis corrigat eius dictum & ad concordiam reducat.

Et quando mendacium non est circa factum, seu circa circum-
stantias & qualitates delicti, non facit indicium ad torturam.
Vide Nouellum in practi. crimi. fol. 23. numero 62. Et si non
sit mendacium causa fallendi iudicem, non est in considera-
tione, vt per Anto. Gabriell. vbi supra numero 4. Quando autem
mendacium faciat indicium ad torturam, transit marfil.
consilio 51. numero 71. vbi dicit, quod tunc facit indicium
ad torturam, quando est data copia ipsius indicij, seu menda-
cij, cum termino competenti ad illud purgandum. Et not.
quod licet quandoque dicere mendacium prout fecit Diuus
Franciscus de quo Affl. de constit. regni. tit. de rapto. part. 1. nu.
7. fol. 108. Bonacoff.

Mendacium, seu variatio circa circumstantias, & qualitates
delicti, nullo modo faciunt indicium ad torturam Si vero sit
circa ipsum delictum non faciunt indicium, nisi iunctis aliis
indiciis, vt est communis opinio. de qua in decisio. Pedemona
ta. 79. numer. 17. Et reus potest corrigere dictum suum ante-
quam conuincatur, vt est communis opinio. de qua ibi. num.
18. Et mendacium ad hoc vt puniatur debet esse dolosum.
Moderni lucenses. de inuentario parte. 6. numero 129. Casus
quibus propter mendacium quis cadit a iure suo. ponit Castr.
in l. vt creditor. C. de proba. Et ratione mendacij. dolus prae-
mitur. Alex. consilio 42. numero 4. in 3. vide Afinium. inter
consilio crimi. consilio 113. numero 4. in 3. volu. Tomo 2. Et
quando praecedentibus indicij torquens aliquem, & vno se-
ro dicit vnum alio dicit aliud variando, tunc non parcas cala-
mo. Imo omnia, quae dicit & istas varietates facias scribi in ac-
tis tunc securè saepe & sapius, etiam aliis indicij non super-
uenientibus. potes eum in tortura reperere. Angel. de Aret. in
tract. malef. versiculo quod fama. publica. numero 105. vbi di-
cit quod hoc praestitandum multociens sibi facit honorem, &
maximè in vrbe, vbi affidebat. vide marfil. in §. quoniam. nu-
mero 27. Carreri. in pract. crimi. fol. 25. numero 119. & nume-
ro 120. vbi in constantia, titubatio, & trepidatio, dum inter-
rogatur non facit indicium ad torturam, vt est communis opi-
nio. de qua ibi. Bonacoff.

Mendacium non punitur, nisi in casibus a parte expressis.
Menochius de arbi. iud. casu. 276. nu. 8. Burf. conf. 20. nu. 2. l. v-
bi communem dicit. Bonacoff.

Mendacium (vt dixi) non est sufficiens indicium ad tortu-
ram. Tamen hoc iudicis arbitrio relinquuntur considerata qua-
litate personae, rei, super qua est mendacium, seu variatio. An
sit talis, in qua verisimiliter possit cadere obliuio. Et an sit cir-
ca substantia negotij, & an incontinenti se correxerit, nam
talis variatio diceretur potius emendatio, quam mendacium.
Clar. q. 2. r. ver. mendacium. vbi tandem videtur inclina-
re magis ad primam opinionem, quod scilicet non sit suffi-
ciens indicium, nisi aliquod aliud adminiculum concurreret.
Bonacoff.

Mendacium dicens mendacium dicitur in dolo. l. dolus
cum gl. ff. mand. Alex. in 3. vol. conf. 41. Barb. in 2. vol. conf.
56. in 2. col. & in 3. col. vbi etiam dicit quod mentions in prin-
cipis auditorio puniendus est.

Et in materia an liceat dicere mendacium. vide Ale. in l. qui
totam ff. ad treb. P. Andora.

Qui coram principe mentitur grauius puniendus est. Bar-
ba. in 4. vol. conf. 6. in 9. col. idem.

Presumitur, contra mendacem. Pan. in c. is qui de solu. in 2.
notabili.

Mendacium an sit grauius delictum fornicatione. vide Car-
di. in clem. fi. ver. 7. de here. idem.

Mendacium quod nemini nocet. non est puniendum. Bal-
in l. fi. ff. quod fall. tuto. aucto. & in l. fundum. ff. de euictio.
idem.

Mendacium est legitimum. inditium ad torturam. hypo-
sing. 103. in fi. Lud. consil. 8. idem.

Mendicantes fratres non solum illi vocantur qui ex regu-
la mendicantes sunt, sed etiam illi, qui ex suis constitutioni-
bus mendicantes sunt communem dicit ex Claro in §. testa-
mentum q. 29. ver. debes. P. Fichard.

Mens testatoris presumitur in dubio conformis dispositio-
ni statutorum potius quam iuris communis. communem di-
cit ex eodem Clarus in §. testamentum. quaest. 76. scias tamen.
F. Fichard.

Mensis, annus & dies debent in inquisitione exprimi non
minus quam in accusatione. communem dicit Card. Alex.
in capitulo, de accusatione. in fin. secunda, quaestio. 8. Foller.
practica. crimi. cano. numero trigefimono. Boss. in titulo
de inquisit. numero 90. Angelus in l. ea quidem. numero ter-
tio C. de accusat. & licet Bal. contrarium tenuerit, tamen opi-
nio eius communiter non tenetur, vt in allegato loco dicit
Alexander, quia inquisitio est subrogata loco accusationis.
Clarus d. §. finali. quaestio. 31. versiculo quod de anno. P.
Fichard.

Mensis est dierum 30. auth. iubemus. C. de iudic. de quo vi-
de latius Alex. in l. de diuisione. col. 1. ff. soluto matrimonio.
& consilio 42. volum. 3. & consilio 114. volum. 5. signor. de
homo. d. consilio 38. Philip. in capi. quam fit. §. 1. de elect. in 6.
Alex. in l. cum bifextus. ff. de verb. signifi. Card. in clem. cau-
sam de elect. P. Andora.

Mensum duorum dilatio si detur an intelligatur de 61. die
bus. & sic ad intellectum l. vbi lex. ff. de verb. signifi. vide not.
Bolog. conf. vlt. vide etiam Ang. in §. 1. insti. quibus non est per-
miss. fac. test. & in §. pen. insti. de inutil. stipul. idem.

Mensis expressio. Vbi in aliqua parte mensis factum est pu-
nibile, in aliqua non: tunc non sufficit in accusatione vel libel-
lo expressio mensis: sed debet exprimi pars ipsius mensis, a-
liis debet sequi absolutio rei, secundum Bar. in l. non solum.
§. de d. & vt probari. ff. de oper. no. nun. per l. eum actum in fin.
ff. de nego. gest. & in l. 1. in fin. ff. de incen. rui. naufr. Pro quo fa-
cit, quod notatur in cle. fi. de rescrip. Et idem in loco secun-
dum eundem vbi supra. Per quod limitatur, quod habetur in
l. fi. C. de accusat. & in l. libellorum. ff. illo eo. tit. & in aliis iuri-
bus volentibus sufficere expressionem temporis delicti fieri
per annum & mensem. Balb. decif. 20.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper corrigi, teste Bar. in l. arbitro
circ. med. ff. qui satisd. cog. fel. in c. significasti el. 2. col. 3. de ho-
micid. in materia autem mensurae, quaerunt aliqui, an in ven-
ditione praediorum attendenda sit mensura loci contractus,
an vero illius loci, in quo sita sunt praedia: & dic, vt per Olaf.
dec. 114. in princip. vbi refert primam opi. fuisse praedia vendi-
ta melianda esse ad mensuram loci vbi sita sunt, tamen sibi. n.
3. contrarium sustineat, attendens esse secundum mensuram
contractus, priorem tamen opin. vti aequiorem approbatam
fuisse a maiori parte senatus, de qua q. vide quae scribit Rol.
consilio 100. numero 7. 14. & colum. 6. in fi. libro 3. vbi con-
cludit mensurationem fieri debere secundum locum contractus,
vt in dicto consilio colum. 6. in fin. & not. Cagn. in l. sem-
per in stipulationibus de re 3. iur. Rol. conf. 13. lib. 4.

Mensura querimonia fieri debet intra 60. dies. argum. l.
quod si nolit §. si quid ita venierit ff. de edil. edic. dec. consilio
347. in prin. Socy. conf. vlt. lib. 3. idque procedit, quando di-
ctum fuit a partibus quod terra debeat mensurari, alias secus,
quia durat facultas petendi supplementum mensurae 30. an. dec.
d. consil. 347. in fi. Cagn. in l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. dec.
conf. 500. Neuiz. conf. 38. nu. 6. nu. 10. si dictum sit a partibus
& adiectum tempus: illud tempus spectabitur, alias distingue,
vt per Neuiz. d. conf. 38. nu. 6. Cagnol. in l. 2. n. 191. C. de pac.
inter emp. melius d. l. 2. nu. 191. C. de rescin. vend. per Boich.
in c. pertuas. de don. & vide casum fall. per Nat. conf. 303. &
quae in materia scribunt Rom. sing. 713. Rub. Alex. conf. 3. So-
cy. conf. vlt. col. fi. lib. 3. Quod de agrimensore: & vide quae po-
nit Nat. conf. 235. col. 1. circa med. cui adde, quod possunt illius
errores per superiorem semper

cui scribuntur illas acceptavit secundum Bal. per illum tex. in l. emptor. §. iuratus ff. de pac. al. l. filius ff. ad maced.

Mercator ponens charitativam in fru. tenetur crimine stellationatus. Bar. in l. 3. ff. de crimine stel. in §. item si quis imposturam.

Statutum loquens de mercato intelligitur de rebus mobilibus tantum. Alex. in 2. volu. conf. 36. in fin. 2. & in principio. 3. col.

Pec. remissa mercatori praesumitur ad mercantiam. Bolog. in conf. 46. in 2. col. Ludo. Rom. conf. 238. in 2. col. versic. 2. respondetur.

Verbum merc. porrig. ad omnes negotiationes. Barb. 3. volu. conf. 59. in 6. col.

Mercatores appellatione non venit fenerator. Alb. in 2. par. quaest. 213.

Mercantia est quodam corpus uniuersale. & vna res subrogatur loco alterius. Bal. in l. vbi adhuc. in 5. col. versic. tunc ego formo. C. de iu. dot.

Mercatores nostri temporis, an ad similitudinem argentariorum rationum suarum codices, etiam ad fundandam intentionem a fortis exhibere teneantur, magna est dubitatio inter doct. sed communis doct. opinio est eos teneri Bart. in l. 1. nu. 5. Ang. de Peru. nu. 1. Salicet. nu. 9. Alex. de imol. nu. 10. Bart. Socy. nu. 14. C. de edend. Bart. in l. quaedam. nu. 2. Alberi. in l. 1. §. editiones. nu. 5. ff. de edend. Pan. in c. 1. nu. 8. ext. de probat. horum praecipuum & principale fundamentum consistit super consuetudine scribendi rationes per mercatores, a qua omnis dispositio regulatur, & secundum eam iudicatur, & auctus qui celebratur factus intelligitur. Nam cum mercatores nostri temporis libros rationum faciunt, & teneant propter consuetudinem sic faciendi, contrahentes secum mandare illis censentur, quod ita faciant, vt fieri consuetum est, sicque rationes scribant. Ea propter concurrente huiusmodi tacito mandato & interesse ac utilitate contrahentium, cogi debent edere quernadmodum olim argentarii. l. si quis ex argentariis. §. pertinere. ff. de edend. Licet multi alij doct. reclamauerint per rationes & fundamenta non contemnenda, quae referunt ias. in d. l. 1. nu. 15. dec. nu. 18. & idem dec. in d. ca. 1. nu. 27. verum communis, Socy. d. nu. 9. dec. d. nu. 18. & d. nu. 27. attestantibus est in contrarium, a qua communi tanquam equa & rationabili, vt in lucem veniat veritas. l. 2. l. iustum. l. non est nouum. C. de edend. recedi non debet. quae aequitas maxime inter mercatores & in curia ipsorum obseruanda est. Io. Maria. Riminald. in d. l. 1. & Cagn. d. nu. 88. in fi. Kirchouius.

PRO. merces laboris eximij appellanda est, quae contemplatione salutis, certo modo aestimanda non est. l. si pater. §. ff. de don. caus. mort. Bellon.

PRO. mercedes loco sunt fructuum. l. mercedes. ff. de peti. haeredit.

PRO. mercenarius dignus est mercede sua. Matth. 11. Cor. 3. c. cum secundum apostolum. extra de preb. c. super specula. ext. de ma.

Merces licite cum illicitis non confiscantur. communis est opinio Soarez verbo merces. nu. 134. Bonacoff.

Merces ob non solutionem Pedagogij incidit in commissum, & dominium transit in pedagogiarum. Non tamen transit possessio caruta. nisi interuenierit factum hominis, id est iudicis sententia competentis, vt auferatur possessio. communis est opinio. de qua Rol. a Valle. in conf. 42. n. 5. in 3. vol. Et vbi facta est professio mercium, sed non solutio, res non incidit in commissum, sed tantum quis liberatur soluendo duplum eius, quod aliis solui consuetum erat, vt est communis opin. Rol. a Valle. ibi. nu. 8. in 3. vol. Bonacoff.

Merces licite cum illicitis deprehensa non vna proferibitur. commune aiunt Alber. in 2. part. statut. q. 4. nu. 5. l. Clar. in pract. §. vlt. q. 82. stat. 7. vers. vlt. E. Suarez.

Merces saluus in aliquem portum vel locum quando pacisci & stipulari liceat: iaso. in l. illa stipulatio. nu. 2. ff. de verborum obliga.

PRO. meretricis vitae vilitas dignas legum obseruatione non creditur. l. quae adulterium. C. de adult. Bellon.

PRO. meretrices fugae in can. meretrices. 32. q. 4.

Meretrix non potest esse testis in criminalibus. commune dicit ias. in l. cunctos populos. in 2. lect. nu. 54. C. de summa trinit. Praet. Conrad. num. 18. d. §. fi. q. 24. vers. item meretrix. P. Fichard.

Meretricis matrimonium a mortis poena illum excusat, atque eripit, qui ipsi meriti additus erat. commune asserit Viuius lib. 1. opi. 4. §. vers. 3. etiam. Quae sententia insigniter mihi probatur. ea etenim ratione tum multorum barathrum de

medio auferitur, tum non leuiter plectitur, qui tale sibi sortium asciuit. et si illam vsu non seruari cum multis attestatur iul. Clar. in pract. §. vltim. quaestio. 98. versic. quare etiam. E. Suarez.

Meretricis raptor poenas l. vn. C. de rap. virg. sanctas non in currit. commune affirmant Hippol. ad eandemmet. l. num. 26. Ant. Gome. in l. 80. tauri. nu. 45. l. Clar. in pract. §. raptus vers. sed quero. Viuius lib. 1. opi. 2. §. 56. Quin nec is, qui meretricem vi coegerit, vt secum rem habeat, illi iniuriarum tenebitur, aut vllas alio vllio nomine poenas dabit, commune aiunt Alc. conf. 469. nu. 1. l. Clar. in d. pract. §. fornicatio. in finem princi. Amplia et si meretrix matrimonij vinculis alij constricta sit, quippe quia & qui hanc permoluerit, ac subagitaerit, nullis adulterij poenis irriteretur, nullis aliis omnino supplicijis plectetur. commune effantur Riminald. confil. 17. nu. 2. l. Clar. in d. pract. §. adulterium. vers. quero nunquid. Amplia secundo vt idem iuris prorsus futurum sit, quamuis vterque carcere conclusus tunc temporis fuerit, cum sic veneri petulanter indultum est. commune ait Boer. dec. 3. 17. n. 10. Quod tamen non procedet si ipse carceris custos illi vim intulisse arguetur. vt commune ponit iul. Clar. d. §. fornicatio. vers. cum carcerata. E. Suarez.

Meretrices in criminalibus causis testimonij dicendi ius non habent. commune pronunciant ias. in l. cunctos populos. lect. 2. nu. 54. C. de summa trinit. Conrad. in tract. de decur. li. 1. c. 9. §. 2. nu. 17. E. Suarez.

meretrix non potest esse testis in criminalibus, vt est communis opi. Cla. q. 24. ver. item meretrix. ias. in l. cunctos populos. nu. 54. C. de sum. tri. & fide catholica. Soarez verbo meretrix. Bonacoff.

meretricis matrimonium excusatur a poena mortis, vt est communis opi. Soarez vers. meretricis. nu. 135. licet vsu non seruetur. Bonacoff.

meretricis raptor non punitur. l. 1. C. de rapto. virgi. vt est com. opi. Soarez verbo meretricis. Etiam violenter. com. est opi. ibi. n. 137. & 138. Etiam, si maritata, etiam si ambo essent in carcere, vt est communis opinio. Fallit in custode carceris, vt ibi. Bonacoff.

meretrix. Non potest petere quod sibi promissum est. Bart. in l. 3. ff. de cond. ob tur. causam.

Vide tamen latius iasonem. multa pro & contra. allegantem. in lege generaliter in vltima colum. ff. de verbor. oblig. P. Andora.

Vicini possunt instare. mulierem inhonestam seu meretricem repelli a vicina. ne alias inficiat secundum Bal. in l. 1. C. de summa trinitate. & fi. cath. iaso. post alios in lege prima. in 3. col. ff. de iust. & iu.

Et dicit. Bal. in l. mine. C. de epif. aud. quod iste meretrices possunt cogi portare aliquod signum. vel habitum. vt a matronis dignoscantur. idem.

Socius non potest inuito socio meretricem ducere ad domum. gl. not. in l. non aliter. ff. de vsu & habita. gl. & Angel. in l. si pendentes. §. 1. ff. de vsu fruct. & Angel. Aretin. in §. 1. instit. de vsu & habita. idem.

Inquilinus potest expelli si conducat meretrices ad domum conductam ita Bal. in ledem. C. loca. in vlt. col.

Limitat procedere Bal. quando esset tal. persona. quam verisimile non fuerit inhoneste versari. puta religiosa. Secus autem in scolari. & simili.

Et idem si ratione loci puta si domus sit prope lupanar. vt in contrata mulierum inhonestarum fac. quod not. spec. in d. de iud. §. generalia vers. & hoc no.

Iudex potest cogere illum qui tenet concubinam cum vxore vt concubinam dimittat ita doct. max. Pau. de Castr. in l. iustitia. ff. de iust. & iu. all. bonum text. in l. confensu. §. 1. C. de repud.

Quod intelligunt. quando non constaret de adulterio. sed simpliciter tenet mulierem inhonestam. Alias autem si constaret de adulterio. esset pena capitalis. de iure toto. ti. ff. & C. de adul. & §. item lex iul. insti. de publ. iud.

Attinentes. mulieris meretricis discurrunt. & inhoneste viuentis possunt officium iudicis implorare. vt eam compellat honeste viuere. quod poterit facere. pena & multa. imposta. Alber. & doct. in d. l. iustitia.

Stapponitur. scalla pro capienda meretrice. punitur. quis pena extraord. glof. 23. q. 3. c. illud. & in §. ope. inst. de obl. quae ex delic.

Si autem causa violandi honestam punitur. pena mortis Bal. in l. fi. vers. sed hic quaeritur. ff. de re. diuif.

Vide aliquid per Ang. in §. scite quoque. insti. de re. diuif. An au

An autem carnaliter cognoscens meretricem possit puniri. Alex. in 5. vol. conf. 157. in fi. tenet qd non. quia tal coitus toller. limita nisi meretrix esset in carcere. Hypo. sing. 150.

Et dicit Bar. in l. vxor. & in l. si quis vxori §. sed ea. ff. de adul. quod non puni. etiam cognoscens meretricem nupta. contra glo. in l. quae adulterium. C. de adul.

De materia. vide Pau. de ca. in 2. vol. conf. 183. Barb. vol. 4. conf. 63. col. 4. Mathes. no. 102. Hypo. sing. 150.

Vide etiam eundem Pau. in conf. 307. alias 305. & Fel. in c. pastora. in 2. & 3. col. de iud. vbi ponit an poena imposta contra meretricem. habeat locum in nupta inhonesta & impudica.

Adde quod raptus mulieris. non coitti. in muliere nupta in honeste viuente. & talis rapiens non puni. poena capit. Marfi. in l. maritus. col. 8. ff. de quaestio. idem.

Vide etiam Barb. in 1. vol. conf. 27. in prin. vbi dic. quod licet mulier meretrix possit incarcerari. tamen secus est in meretrice nupta.

Et idem vult Ias. in l. plerique in fi. ff. de in ius voc. & in l. ad eg. col. vlt. ff. de iu. iur.

Meretrix turpiter fac. qd sit meretrix. tamē lucrari potest. & delucro testari. Bal. & doct. max. Alex. & Ias. in l. 4. §. sed quod meretrici. ff. de cond. ob tur. causam.

An autem meretrici donari possit. vide §. in ver. don. milit. Meretrix succedit proximiori defuncto. Ang. in §. 1. per illum tex. in aut. qui. mo. natura. effi. leg. licet teneat cotrarium in aut. de trien. & semis. §. consideramus. col. 3. post gl. ibi.

Modos probandi aliquam esse meretricem. vide remissive per Alex. in l. non hoc. C. vnde cog. & Cor. in 2. vol. cof. 232. idem.

Meretrix. non venit nisi de ea fiat spfms mentio. vbi crosi admittuntur ad aliquem actum contra regulas iuris. Pan. in c. tāta nu. 3. de simo.

Meretrices sunt magis tenaces quam alie. Bal. in l. virum. ff. de cura. furio. idem.

Meritis intelligitur quicunq; non demeretur. Bal. in auth. hoc iudicium. C. de sec. nup. P. And.

PRO. meritis magis sunt filij ad paterna obsequia prouocandi. quam pactioib. adstringendi. l. si quando. §. illud. C. de inoff. testa. Bellon.

Merita probantur per assertionem electorum asserentiam interuenisse in donatione facta inter personas inter quas non est prohibita donatio. Curt. iun. confil. 97. nu. 5. commune dicit. & de istis meritis vide supra in verbo donatio. num. 97. B. Villal.

Merita alicuius delinquentis in Principem vel rempublic. quadoque faciunt poenam remitti (vel saltem mitigari) vt dicit gl. in §. planē. in verb. ob meritum. insti. de iur. nat. gent. & ciuil. quam in hoc ab omnibus approbatam ait Gram. confil. 29. num. 40. versic. quod maxime debent autem talia merita probari. Clar. dicto §. final. quaestio 60. versiculo vtili etiam. P. Fichard.

Meritorum probatio in criminalib. prodest reo, in Principem, vel Rempublicam, quia multum seruiuit, vt est communis opi. Cla. q. 60. ver. vtilis etiam. Bonac.

Merita quae ius agendi non praestant, nec obligationem naturalem producant. vt frequentius placere, ac iuris rationib. magis consonare diligenter ostēdit insignis Pinelus in l. 1. parti. 3. de bonis matern. E. Suarez.

Merita alicuius, qui eo in actu inesse affirmat, qd & alioquin absque illis valiturus esset, plenam fidem faciet. commune inquit Cur. iun. conf. 142. n. 3. Bellon. conf. 74. nu. 17. Guido Papae dec. 9. §. sed si actus aliis irritus, atque inualidus futurus sit, nulla fides huiusmodi merita asserenti habebitur. vt frequenter placitum renūcio ex Alex. Ias. ac Dec. in l. si donatione. de collat. Soc. conf. 65. & seq. lib. 1. Ias. conf. 154. lib. 2. Crauet. de antiq. tempor. 2. par. a. n. 10. Bello. conf. 64. n. 5. Bertr. cof. 138. n. 22. lib. 5. l. Cla. de don. q. 3. vers. adhuc occurrit. Ar. Pinel. in l. 1. par. 3. n. 23. ver. nona limit. C. de bon. mater. quem circa isthac merita semper adi. & lo. Cephal. conf. 94. nu. 16. & seq. E. Suarez.

Meritorum assertioni etiam quod fuerint specificata non creditur, etiam quod fuerint iurata, nisi merita legitime probentur, alioquin vnicuique licitum esset legem fraudare, interposito iuramento contra l. si quis inquilinos. §. fi. & ibi tradunt Doctores. ff. de legat. 1. Ita hanc opinionem tenet Alex. Corn. Dec. in l. si donatione. C. de collation. Soc. sen. conf. 66. frustra plectit dmi. vers. 4. respondetur & vltra hanc opinionem prosequitur, & defendit, & videtur communis opin. vt

constat ex dictis per Andr. Tirag. in l. si vnquam. C. de reuoc. donat. in gl. donatione largitus. n. 79. vbi postquam allegauit plurimas auctoritates vsque ad numerum 19. subdit. Quod hanc opinionem credit verissimam ratione, de qua supra. vt haec refert Socin. iun. confil. 8. numero 29. volumin. quarto. E. Muscul.

PRO. merum & mistum imperium, de iure ciuili est indelegabile. l. 1. ff. de of. eius cui mandari. est iurisd. secus de iure canonico: quia potest delegari. gl. communiter approbata, in c. quod sedem. extra. de off. iud. ord. Bellon.

merum, ac mistum imperium & iurisdicatio non praescribitur nisi per tantum tempus de cuius initio non est memoria hominum in contrarium. Cur. iun. conf. 174. n. 152. commune dicit. licet praescribi possit. Bello. conf. 46. n. 1. commune dicit. Villalob.

merum Imperium praescriptione vel consuetudine potest acquiri. com. dicit Io. Imo. in c. cum contingat. in fi. ext. de foro compet. vt allega. Iacobi. de S. Georg. in suo tract. seu lo. ia. verb. cum mero imperio. n. 13. sequitur Zas. in Imperium. n. 20. 26. ff. de iurisd. om. iud. licet olim controuerse (vt ibi dicit) dubitationis fuerit. I. Fich.

merum dicitur quod est ab omni mixtura seu qualitate abstractum. Corn. conf. 35. col. 1. vo. 1. alleg. Ang. & moder. in l. 5. in prin. ff. de verb. obl. l. imperium. ff. de iurisd. om. iud. Ang. insti. de diuif. stipul. P. Andora.

meri & mixti Imperij causa delegari non possunt. l. solet. in prin. ff. de of. procon. l. nemo potest. ff. de reg. iur. quia propter magnitudinem causarum & dignitatem personarum quib. committuntur, censetur electa industria persona, non potest actus per alium explicari. Ias. in l. 1. n. 28. ff. de of. eius cui mand. est iuris. sed de iure canonico delegari possunt causa meri vel mixti Imperij gl. & ibi Pan. n. 1. i. c. quod sedem. ext. de of. iud. ord. gl. & Pan. in c. in archiepiscopatu. n. 2. ext. de raptor. in cend. & viola. ecclesiae. Et Card. Zabari. in c. 1. in Cle. de offi. & potest. iud. deleg. Ias. i. d. l. 1. n. 29. vbi ipse plures auctoritates allegat. Et hanc communem opi. doc. esse scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 106. n. 2. in 2. lib. conf. Kirchouius.

merum & mixtum Imperium non praescribitur, & iurisdicatio nisi tanto tempore, cuius memoria hominum non est in contrarium. Cur. iun. conf. 174. n. 157. commune dicit. Licet praescribi possit. Bellon. conf. 46. n. 1. commune dicit. Bonacoff.

Metus reuerentialis est sufficiens ad non causandam praesumptionem iuris, & de iure ex copula superuenientia. Praepo. in c. is qui fidem. de spon. com. dicit. idem.

Metum illatum fuisse, potius creditur duobus testib. affirmantibus. quam centum absque metu esse contractum. Dec. in c. fi. de appel. com. dicit. idem.

metus reuerentialis mariti, non est potens ad faciendum quod contractus rescindatur. Alc. in ca. cum contingat. de iur. reur. n. 1. commune dicit. & vide supra in verb. matrimonium. n. 40. cum seq. B. Villal.

Si per metum fiat aliquis actus, tenet actus licet rescindatur. Martinus Naua. in rele. c. accepta. de resti. spoli. oppo. §. nu. 8. commune dicit.

Amplia istam communem ad renūtiationem beneficij factam per metum, idem naua. ibi commune dicit. idem Vil. metum iustum praesentia superioris cui reuerentia debetur, non causat, ita quod consensus praestitus ab eo qui reuerentiam debet rescindi possit. Est com. opi. secundum Decium in c. causam matrimonij. extra. de officio deleg. M. Cherman.

metus, & dolus nullo pacto praesumuntur, nisi probetur. text. est in l. interpositas. C. de tra. factio. vbi B. l. Are. & alij. Doct. Hinc est qd metus reuerentialis non est sufficiens ad rescindendum actum ex eo, quia dicitur initus inter virum & vxorem patrem & filium praetatum & clericum. vel dominum & seruum, seu alios quib. debet reuerentia nisi praecedat verbera. vel minae: & ita probent secundum Bart. in l. 1. quae onerant. vbi et Bolog. Alex. & alij in aposti. ad Bart. ff. quar. rer. actio. Ripa in l. li. respō. sub rub. de do. & gra. per fi. reuoc. in respon. 15. n. 8. Iuno. Bal. Card. Zaba. Ab. Sicut. Ancha. Fel. & alij omnes scriben in c. causam matrimonij. de of. deleg. & ista est communis opi. teste Francisco de Accolis Aret. in d. l. interpositas. Boeri. decif. 100. n. 11. & seq. & doc. praetitati: & sim. liter sola praesentia patris non causat iustum metum ad rescindendum actum vel matrimonium carnale, vel spirituale filiae secundum communem opi. omnium doct. in locis allegatis, quam sequitur & refert Cag. in l. in omnib. causis pro fact. n. 8. ff. de reg. iur. sed vbi cūque esset probatus metus iste ex quo Titius amisit bona sua stari debet iuramento Titij de quantitate, & aestimatioe bonorum

contra illum qui intulit metum secundum Ab. Pan. & alios scriben. in c. si ext. quod dicitur metus causa. & Boeri. deci. 55. F. Viuius.

Metus qui potest cadere in constantem virum. est ex communicatio. Roma. conf. 369. communem dicit. B. Villal. metus reuerentialis precedentibus minis est sufficiens ad annullandum contractum matrimonij. Soc. cōf. 261. vol. 2. Coua. in epif. 4. c. 3. §. 6. par. 2. n. 4. communem dicit. idem.

Limita. nisi cum timore reuerentiali enormis læsio accedat: quia non requiritur mina. Couarr. ibi & Aret. in conf. 24. com. dicit. idem.

Limita secundò, in professione. quia metus reuerentialis sufficit. Iaf. conf. 3. vol. 1. & Coua. vbi s. com. dicit. licet sibi nõ placeat. cum tanta libertas requiratur in matrimonio carnali. quam in spiritali.

Limita tertio. in precib. importunis sine minis. Mathe. ad Affli. in deci. 69. communem dicit.

Metus non probatur per vnum testem. Alcia. de præsump. reg. 3. præsump. 7. n. 6. communem dicit.

metum excludit præsentia patris. vel propinquorum. Hieronymus Cagn. in regula in omnibus. ff. de reg. iur. n. 8. commun. dicit.

Metus. qui in virum grauem. & constantem cadere possit. in arbitratu iudicis ponitur. commune effatur accurate Dida. à Coua. in trac. de sponsal. 2. par. ca. 3. §. 4. n. 8. Is autem & in personam propriam. & in filium illatus matrimonium vitiat. atque euertit. commune dicit Card. Alex. in c. cum locum. vers. succedit q. de spons. fed & huiusmodi metus à potentiore illa rus à mortis pœna excusabit illius alioquin reum. vt frequenter placitum asseuerant Conf. in sing. vers. metus. Gram. voto 28. Viui. lib. 1. opi. 4. 5. ad fi. E. Suarez.

Metus reuerentialis. hoc est. qui ex mariti. vel patris. vel domini obseruatione. atque cultu proficitur. nõ est idoneus ad contractus rescissionem. vt frequenter placitum pono ex Alex. in l. interpositas. n. 5. C. de transac. Alci. in c. cū contingat. n. 1. de iureiur. Dida. à Coua. de spons. 2. par. c. 3. §. 6. à n. 3. Viui. lib. 1. opi. 2. 13. Excipe nisi si minæ præcesserint. commune ponit Soc. conf. 261. lib. 2. excipe 2. nisi insignis inde læsio emergat. commune inquit Aret. cōf. 24. quod iudicis arbitrio metietur. quemadmodum vt commune scribit Viui. d. lib. 1. opi. 57. in fi. idem.

Metus contractum. qui illo gestus. actusue est. non reddit nullum. etsi rescissioni obnoxium faciat. cōmune asserit Mar. rin. Nauar. in relect. c. accepta opposit. 5. no. 8. de resti. spoliat. Excipe nisi si dotis vel per stipulationem promissæ contractus sit. commune effatur Bald. Nouel. de dote. 6. part. priuili. 3. 6. Viui. lib. 1. opi. 57. idem.

Metum illatum esse. vel intercessisse. asserentibus. duob. testib. maior fides habetur. quam mille aliis aliud affirmantibus. commune inquit Dec. in c. vlt. de appel. Paris. cōf. 138. n. 8. lib. 4. Dida. à Coua. de sponsal. 2. par. c. 3. §. 5. n. 10. E. Suarez.

Metus. ad hoc vt quis audia. contra iur. metu præstitum requiri. q. sit metus qui cadat in constantem virum. ita Pan. in c. cum dilecti. col. vlt. quod dicitur me. causa. al. c. si vero ext. de iure iur. de quo etiam vide Fel. in c. peruenit. ext. de iur. iur.

In muliere autem attendi. metus qui cadat in constantem mulierem. Lud. sing. 226.

Relinquit iudic. arb. qui dica. iustus metus. Cor. in 2. vol. 2. c. 4. r. vers. prout. & c. Phi. in ca. vnico in fi. quod me. causa. in 6. Alex. in l. de pup. §. si quis ipsi pratori col. 6. de oper. no. nun. P. Andora.

Metus iustus dicitur. terror armor. l. 3. §. armis deiectum. cum §. seq. ff. de vi. & vi. ar. cum aliis al. per Alex. in 5. vol. cōf. 156. col. 1. & in 3. vol. conf. 99. repetito in eo. 3. volum. conf. vlt. in 1. col. & illud consil. est etiam repetitum. in 4. volum. conf. 48.

Etiā deposit. armis. Cor. in 2. vol. conf. 41.

Metus iustus dicitur. quando inferuntur mine capitales ab eo qui potens erat ad mandandum minas exequi. l. metum C. quod me. causa. cum aliis al. per Alex. in d. conf. 156. Ang. conf. 215. idem.

Crutiatu corporis induc. iustum metum. ca. cum dilectus. quod me. causa. l. interpositas. C. de transac. Alex. in dict. conf. 156. & in 3. vol. conf. c. repetito in 4. vol. conf. 47. Cor. in dict. conf. 41.

Nec est necesse. q. expectet se vulnerari. Alex. in d. conf. 99.

Iustus metus iudic. proba. ex eo quod consuevit app. carcerare. vel iniurias & violentias inferre. Alex. in 3. vol. conf. 16. col. vlt. idem.

Mina in iustum metum si inferens erat consuetus iustas exeq. demandare. Bar. in l. de pupillo §. si quis ipsi pratori.

ff. de oper. no. nun. cum aliis al. per Fel. in c. afferte. col. vlt. de præsump. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 177. Alex. in d. §. si quis ipsi pratori. col. 4.

An autem requira. binus actus ad probati. quod ita cōfueuerit face. Alex. vbi s. tenet. quod non.

Metus reuerentialis paternus. dicitur iustus. Barb. late. in 1. vol. conf. 61. maxime in col. 3. vbi ampliatur etiam si non probetur de minis.

De quo tamen. an probe. metus eo ipso q. est pater. vel maritus erga vxorem. vide Bar. in l. ad inuidiam. C. quod me. causa. Alex. in l. si cum dotem. §. eo autem tēpore. col. 4. ff. sol. ma. & in l. q. dotis. in 9. & 10. col. e. tit. & Iaf. post Ang. in §. quadrupli. l. 9. & 10. col. in fi. de act. & in l. pactu. col. vlt. circa fi. C. de collac. vbi dicit q. præsumi. metus reuerentialis in patre & marito secundum gl. & Bar. in l. 1. §. quæ honorande. ff. qua. re. ac. non da. Imo secundum cum præsumi. metus reuerentialis et in fratre. qui est maior natu. & gubernat minorem. secundum Franc. de Are. in conf. 24. incip. quatuor dubia.

Adde Sonz. in 2. par. conf. 263. col. 3. Barb. in 4. vol. cōf. 38. col. vlt.

Vide tamen Decium. in c. causam m. ij. col. 2. & seq. de offi. deleg. Phi. in ca. quamuis. de pact. in 6. & Pan. in ca. si. qui cler. vel vouen.

Nõ præsumi. metus. ex eo. q. donatio sit facta alicui in eius castro. Alex. in 2. vol. conf. 157. col. 3.

Fac. quod vult in 3. vol. conf. 16. col. 3. ibi nec. ob.

Illud autem certum est. q. si apparet de minis patris vel mariti dicitur iustus metus vt per infinita vult Barb. in d. conf. 61. col. 5.

Item si interueniat enormis læsio Deci. in d. c. causam. col. 3. Ang. in §. quadrupli. col. 4. in fi. de actio. idem.

Præsentia amicorum. & consanguineorū fac. præsumi. metum abesse. Bar. in l. transac. C. de transac. & ibi Iaf. & in §. quadrupli. col. 9. Barb. in 2. par. conf. 59. col. 5. Cur. conf. 43. col. 5. & 6. Ang. in d. §. quadrupli. col. 4.

Et idem dicunt si interuenit præsentia & decretum iudic. vt vult Cur. in d. cōf. 43. in princ. 6. co. al. Bar. l. frater. à fratre. ff. de cond. indeb. & alia multa. adde Barb. in 2. volu. conf. 53. col. 7. Pe. gerar. sing. 57.

Fac. quod vult Barb. in 4. vol. cōf. 45. col. 1. vbi dicit quod factum coram superiore præsumi. iustum.

Limita nisi probaretur minas vel verbera precesse. quia tunc presentia amicorum. & c. n. l. opera. ita nõ vult Imo. in ca. causam matrimonij. extr. de offi. deleg. refert & sequi. Barb. in d. conf. 61. col. 5.

Limita etiam quando amici non essent potētes ad resistē. Ang. conf. 215.

An autem protestatio facta per vxorem. in absentia mariti aliquid operetur. Barb. in dict. conf. 61. col. 5. tenet quod sic. all. Card. in dict. capitul. causam matrimonij. Petr. Gerar. sing. 81.

contrarium. tenet Fel. in c. cum M. Ferrarieñ. col. 22. de con. ft. adde Ang. in conf. 218. Decius. in d. c. causam matrimonij. col. 2. in fi.

Et quod debeat fieri prote. quod per metum ita aliquid sit. alias autem præsumi. sponte factum. vide Alex. in 5. vol. cōf. 146. col. vlt. idem.

Metus mortis est time. crudelitatem hominis potent. l. 3. ff. de. don. causa. mor. ita vult Bal. in rub. extr. q. me. causa. refert & sequi. Barb. in d. conf. 61. col. 6.

iustus metus est timor excommunicationis. Barb. in d. cōf. 61. al. gl. in ca. cum dilectus. quod me. causa. late idem Barb. in 3. vol. conf. 30. col. 2. & seq.

Secus in excommunic. cōiata. Phi. in c. vnico circa fi. quod me. causa. in 6.

Vide etiam eundem Phi. in c. r. de sen. exc. in 6.

Iustus metus est timor amissionis rerum. Barb. vbi s. al. glo. in l. aduocati. C. de aduo. diu. iud. que vult q. pec. est vita hominis. Pan. in c. 2. quod me. causa.

Fac. quod vult Bal. in l. quod mater C. de reuo. do.

Idē dic. in amissione magni lucri. vel honoris al. multa quæ vide Phi. c. vnico circa fi. quod me. causa. in 6.

Non dicitur iustus metus eo q. quis rem magni valoris pro modo dico remiserit l. interpositas. & ibi doct. max. Iaf. C. de transac. Vide tamen s. eo. §. 10.

Et dicit. ibi Iaf. post Saly. quod metus debet probari per indicia propinqua non autem per remota & extrinseca.

Limitat nisi quis remitteret minimo prætio rem magni valoris tyranno quia per ista duo. bene præsumeretur metus. all. Bal. in l. decernimus C. de sa. fan. eccle.

Et sub

Et subiic. quod in proban. metu multum sta. iudic. arbitrio. secundum gl. & Bal. ibi.

Preces instantissime superioris inducunt iustum metum. Barb. in 3. vol. conf. 30. col. 3. & volu. 4. conf. 45. col. 5. Calca. conf. 119. col. 5.

contrarium tenet. Pan. in c. cum inter. R. de elect.

Vt autem sola præsentia superioris cui reuerētia debe. causet iustum metum. adeo q. contractus seu consensus rescindi possit. vide ample Decium. in ca. causam matrimonij col. 2. & seq. de officio. deleg. Panor. in ca. cum dilectus n. 7. quod me. causa.

Vide aliquid per Pan. in c. si. qui cler. vel. vouen.

Vide etiam eundem Pan. in c. 2. quod me. causa. vbi dicit. q. preces tyranni inducunt iustum metum alias nõ. de quo h. aliquid per eundem Pan. in c. cum dilectus n. 8. quod me. ca. idem.

Magis creditur. duob. testib. dicentibus violentiam vel metu interuenisse. quam centū dicentibus. spontaneam voluntatem interfuisse. vt dixi in trac. de testi. §. 25.

metus illatus consanguineis dicitur iustus. Rota. in Nouis decif. 463. Iaf. in l. 1. col. 2. C. de indic. vidui. rol. & in l. de pupil. lo §. si quis ipsi pratori. in 9. & 10. col. ff. de oper. no. nun. Phi. in c. sciāt de elec. in 6. Phi. in d. c. vnico. quod me. causa. circa fi. Alex. in d. §. si quis ipsi pratori. col. 6.

metus iustus dicitur. quando quis occupat fortalitia. Bar. in trac. tyrannidis in 6. q. ar. c. pissanis. de resti. spol.

Et tyrannus dicitur tene. p. m. in seruitute. Cor. in 2. vol. cōf. 127. col. 7. ver. quia tyrannus.

Maxime ex terribilitate ipsius occupant. per ea quæ nõ. Io. And. in c. quia propter. de elec. & Bal. in ti. de pace. iur. fir. in §. iniuriavbi dicit quod vultus terribilis potentis infert iustum metum. & ita vult Alex. in l. metum. ff. quod met. causa. Iaf. in d. §. quadrupli. col. 10. & in d. §. si quis ipsi pratori. col. 8. & ibi Alex. col. 4. idem in minaci officialium furore. Bal. in l. vnica. l. si quacunque præd. pōte. Guido. conf. 175.

In contrarium tamen fac. quod vult Alex. in 2. vol. consil. 157. col. 3. ibi non ob. etiam eadem. & in 3. volu. conf. 16. col. 3. ibi nec. ob.

Paria sunt quid fieri coacte. vel metu coactionis. Bal. in l. nõ iustissime in prin. ff. quod fal. tu. aucto. & in 1. parte. consil. 223. & in 4. parte. conf. 475. Iaf. in l. 2. C. de transac. & in d. l. pe. col. 3. al. multa nõ. Barb. vol. 4. conf. 70. col. 2. Ang. in fit. de excep. in prin. col. vlt.

Fac. quod vult Alex. in 3. vol. conf. 99. repetito in eo. volu. conf. vlt. ibi accedit. vbi vult quod solus timor violentie infer rende dica. iustus metus ad infirmam electionem tanquā metu factam. al. gl. in c. bone el. 1. in ver. metuebat ext. de elec. subiungit quod suffic. subesse causam. propter quam timere debemus futuram violentiam. al. Inn. in c. cum à nob. olim. per gl. ibi eo. tit.

Et ita vult Alex. in 3. vol. conf. c. repetito in 4. vol. conf. 47. ibi. circa secundum. & in 5. vol. conf. 156. col. vlt. vers. & nõ requi.

Faciant multa accumulata per Hypo. in l. 1. col. 10. ff. de quæ stio. & in l. quæstionis col. 4. eo. tit. & Corf. in versic. metus. idem.

Metus dicitur purgatus. per ratificationem subsecutam. l. pe. cum ibi nõ. ff. de cond. ob. tur. causam. l. 2. C. quod me. causa. & c. si. eo. tit.

Metus purgatus per solutionem. spontaneam subsecutam. d. l. pe. ff. de cond. ob. tur. causam. & l. 2. C. quod me. causa. præ. al. Alex. in 5. vol. conf. 127. col. 1. Pan. in c. si. de rap. & in ca. super hoc. n. 43. de renun.

Limita procede. in soluto. secus in soluen. quia. ratio dictorum iurium est. quia tunc præsumi. donatum. ista præsumpta donatio cadit in soluto non in residuo. Iaso. format istam. qu. in dict. l. pen. & dicit quod iura magis. inclinant. in contrarium.

Sed pro ista limitat. fac. quod vult ipse Iaso. in l. 2. in fi. C. de fideicom. vbi habetur quod hæres soluens. scienter. vnum legatum ex inutili testamento. sibi non præiudicat in aliis. & dicit ibi Iaf. idem esse in tempore. vide per eum. Fac. quod not. vult Rota in no. concl. 233.

Limitat Iaf. dictam regulā proced. qñ ageret act. quod me. causa. vel. condi. ob. tur. causam. tunc potest opponi. q. metus est purgatus. per solutionem spontaneam.

Secus vbi ageretur aliquo remedio pos. seu interdicto recuperan. quia cū spoliatus an omnia sit restituendus. nõ posset opponi ista except. purgationis. ca. 2. & ibi nõ. Bal. de rest. spol. cum aliis quæ al.

Limitat etiam in solutione que tendit in præiud. soluentis.

secus est in receptione pretij. quæ tendit in fauorem. nam per eam quod non videtur contractum approbare. vnde si per metum vendidi tibi fundum & tradidi. postea ex interuallo recepi pretium. ista receptio non purgat metum precedentē. quia videtur facta vt magis sit cautum. all. Bar. Ang. Ful. & Paul. de cast. ibi post Inn. in c. super hoc. de renun. & gl. in l. 4. & ibi Bar. & doc. C. quod me. cau. secus esset vbi nulla vis vel metus præcessisset. vt in filio exheredato recipiente legatum sibi factum. quia sibi præiudicat in querela. l. si. ff. de inoffi. test.

Limitat quoque. quādo tempore factæ solutionis cessabat metus. tamen liberat necessitas stat. disponēt. q. contra instrumentum pu. nõ possit opponi except. doli. nec metus: quia solue. tunc dicitur necessitate stat. nec dicitur purgatus metus. al. multa. max. Bal. in l. omnem. in fi. C. ad tertul. vbi dicit. q. sta. semper loquitur semper terret. & continuum inferit timorem. fac. quod vult Bar. in l. lillitatis. in prin. ff. de of. præ. fi. & ita vult Bal. in d. l. 2. in fi. vbi dicit. q. tunc vlt. solue. vt se liberet ne carceretur. Hyp. sing. 89. fac. quod vult Im. conf. 144.

Limitat in super. quando duraret eadem causa metus. vt do nec durat tyrannus qui me impulit metu ad promittendum. al. c. 1. & ibi Inn. extra quod me. cau. Inn. & alios in c. causam matrimonij extr. de offi. del. Bar. & doct. ibi. & in d. l. 2. quod me. cau. & refert Bar. de facto dixisse. cum maritus egregie verberasset vxorem. quia recufabat consentire contractui. si post ea ex interuallo consentiat. donec durat idem matrimonium. semper censetur idem metus durare. per tex. optimū in c. accedens. de conuer. con. u. alleg. multa alia. max. Cyn. in l. 2. C. quod metus causa. vbi vult. q. si semel officialis mihi metum intulit. adhuc dicor eum timere. licet non sim in eius conspectu si adhuc est in officio. & seq. Bal. in l. nouissime. ff. quod fal. tur. auct. & Alex. conf. 366. quod mihi est in 3. vol. conf. 1. adde Barb. in 1. vol. conf. 42. col. 3. & conf. 54. col. 17. & in 2. vol. conf. vlt. col. 12. Fel. in c. cum M. Ferrar. col. 10. de constitutio. Alex. in 2. vol. conf. 144. & in 3. volu. conf. 100. repetito in 4. vol. conf. 47. ibi quantum autem Cald. in tit. quod met. causa. conf. 1. alias 108. Calca. conf. 112.

Fac. quod vult Alex. in 3. vol. conf. 52. in fi. vbi dicit. q. confesso in carcerati præsumitur facta per metum. Barb. in 4. vol. conf. 70. col. 2.

Et talis illatio torturæ probatur per coniecturas. Alex. in 3. vol. conf. 99. repetito in eo. vol. conf. vlt. ver. accedit probatio. & istud conf. est etiam in 4. vol. conf. 48.

Sitamen sit repositus in libertate. nõ præsumitur metus. si reiterat confessionem. Alex. in l. questionis. ff. de q.

Limitat in super. vt procedat quando solutio fit ex intervallo post coactionem. secus si tempore coactionis. vel modicum post. quia quæ inconti. fiunt. censentur inesse. l. lecta. ff. si cert. petat. all. Bar. & doct. ibi. & in d. l. 2. C. quod met. causa. & alia infinita. max. Alex. in 3. vol. conf. 99. & confirmat multis pulchris similibus. adde Alexand. in 5. volumin. consil. 156. col. 3.

Et pro hoc facit. quia metus præsumitur durare. vt vult Angel. in l. ad inuidiam. C. quod metus causa. max. si inconti. fiat protestatio. quod metu contraxit. vt vult Alex. in 3. volu. conf. 100. repetito in 4. vol. conf. 47. in fi. idem vult in 5. volu. conf. 156. col. penult. Cor. in 2. vol. conf. 41. col. 2. Panor. in c. 1. quod met. cau.

Subdit ibi Iafon pro alia limitatione. quod omnis modica præsumptio suffic. ad tollen. prædictam præsumptionem. q. spontanea solutio purget metum. all. Abb. not. in c. ad audientiam. ante fi. quod met. cau.

Limita vltterius. nisi sit iur. quia soluen. nõ dicitur purgatus metus. Hyp. sing. 89. all. Ang. in d. l. 2. C. quod met. cau. id.

An autem inductus metu ad promitten. si soluat possit repetere. vide ample doc. max. Iaf. in l. qui se debe. col. j. ff. de cond. ob. cau. vbi tenet quod sic.

Sed quid si fiat contractus per metum. & simpliciter confirmetur per superiorem. an talis confirmatio purget metum. adeo q. contractus valeat. Bal. in l. sed hic. ff. de reb. eo. videtur tenere quod sic. all. Inn. in c. 1. de confir. vtil. vel inutil.

In contrarium fac. quod vult eleg. Bar. in l. auctoritatem. C. vnde vi. vbi dicit. q. confirmatio emanata super eo quod fuit in extortum. nõ valet. fac. l. 1. C. de fun. limit. lib. 1. 1. & l. 2. C. de fun. pat. quæ iura all. Alex. in d. l. auctoritatem. vbi & all. remissive auctoritates doctor. adde quod ita in terminis tenet Barbat. in 1. volum. conf. 41. col. 5. & conf. 64. columna decimateria.

Fac. quia cum tal. contractus à prin. nõ val. nõ potest ex confirmatione conualidari. l. qui in potestate. §. j. & l. eius qui. ff. de testa. reg. quod ab initio. de reg. iur. in 6.

Fac

Faciunt not. per Alex. in l. legata inutil. col. 1. ff. de legat. 1. Præterea, confirmatio facta non expressis defectibus, non valet, vt vult Barb. in 1. vol. conf. 43. col. 2. cum seq. idem.

Sed quia si ille, cum quo contrahi. nullum metum intulit, an contractus sit rescindendus. Pau. de castr. in l. si per impressionem. C. quod met. ca. quem refert ibi Ale. tener quod non: quia secundum eum cum illa loquatur de inferre metum seu impressionem & contrahente. Non debet extendi ultra terminos in quibus loquitur. Et quod non debeat rescindi, videtur text. apertus in l. metum. la grande §. sed licet. ff. quod metus causa. vbi deciditur, quod metus per alium illatus non extenditur ad contractum cum alio celebratum. & hoc etiam tenet gloss. in l. 2. C. si quis aliquid. te. prohi.

Facit. nam & seruius. ff. de negot. gest. vbi valet promissio facta per incarcerationum tertio vt redimatur à carceribus. Et ita vult Lud. Rom. in conf. 3. 16. & Alex. per multa quæ alle. in 5. vol. conf. 127. col. 1.

Contrarium videtur verius, & ita recte intuenti vult Paul. de cast. & post eum Alex. in d. l. si per impressionem. & de hoc videtur text. apertus in l. vlt. C. quod met. cau. quam Alex. sic summatur, quilibet contractus metu potentis celebratus venit rescindendus de quo etiam est tex. in l. non interest. illo eo. tit. vbi in vlt. parte summarij dicit Alex. Nec refert an vendam. metum inferenti, vel alij. de quo etiam vide Bal. ibi.

Et tenen. istam partem, potest responderi ad contraria, & primo ad d. §. sed licet. & ad d. l. nam & seruius. quod non loquuntur in metu illato ad contrahen. sed loquuntur in promissione facta tertio. ergo, &c.

Non ob. gl. in d. l. 2. si quis alicquem te prohi. q. R. o. q. glo. tenet contrarium in rub. ff. eod. tit. quam seq. doct. com. reprobata. gl. d. l. 2. ex quor. dict. etiam patet fol. ad d. §. sed licet.

Vide aliquid remissive in ver. carcer. §. 13. idem.

Contractus factus per incarcerationum à carcere extractum, & post ea reductum, an valeat? vide not. Cu. conf. 68. vbi tenet quod non. & Bal. ample in 1. part. conf. 223. Panor. in c. ac cedens. nu. 2. de proc.

Facit quod habetur in ver. ecclesia. §. 14.

Protestatio ob metum facta non est reiteranda, nec per actum sequentem dicitur metus purgatus. Fel. in c. cum M. Ferr. 40 col. 22. de confit.

Et protestatio inconst. facta, probat metum durare. Alex. in 3. vol. conf. 100. repetito in 4. vol. conf. 47. in fi.

An sufficiat probare per testes fuisse protestatum coram vno. vide in simili Alex. in l. de pup. §. si quis ipsi prætori. in fi. de ope. no. nun.

Metus allegari non potest per eum qui illius causa fuit. l. si mulier. ff. quod met. cau.

Metu quis fecisse videtur, si fac. vt euitet penam. Are. in l. si. ue. C. de neg. gest.

metus illatus per familiam alicuius potentis, non præsumitur de voluntate domini. Bal. in l. ad inuidiam. C. quod me. ca.

Metus non præsumitur in accessorio, quando prin. contractus est sponte factus. l. cum te. & ibi Bal. C. de pig. idem.

Metus, aut vis excusatur in delictis. Et ideo, si quis metu mortis alium interficiat, non est puniendus poena homicidij, vt est com. opi. Clar. q. 60. ver. quæro modo. Bonacoff.

Metus duobus probatur testibus affirmantibus, quàm mille negantibus, vt est com. opi. Soarez verbo metum. nu. 157.

metus reuerentialis mariti non est potens ad faciendum, vt contractus rescindatur. D. m. Alc. in c. cum contingat. nu. 1. de iureiur. communem dicit. Bonacoff.

metum excludit patris præsentia, vel propinquorum. Cagnol. in l. in omnibus. nu. 8. de reg. iur. communem dicit.

metus, qui possit cadere in constantem virum requiritur. ad hoc, vt actus per metum rescindatur. Cag. in l. in omnibus. ff. de reg. iur. communem dicit. Bonacoff.

metus in matrimonio non probatur per vnum testem. d. m. Alc. tract. de presumpt. reg. 3. præsumpt. 7. n. 6. com. d. Bonac.

metus, licet à principio interueniat: tamen per actum voluntarium purgatur, si ex intervallo postmodum interuenit, & tempore, quo non durabat metus, nec eius causa, vt dicit text. in l. 2. vbi Bar. & omnes scrib. com. accumulantes multa. C. quod me. cau. Paris. conf. 76. n. 12. vol. 4. vbi fufius. Bonac.

metus suspicio tollitur per ratificationem actus subsequenti, vt est com. opi. de qua Soc. iu. conf. 77. nu. 10. & 62. volu. 1. Bonacoff.

Metus iudicij & coniecturis iudicis arbitrio probatur, secundum communem per Burf. conf. 72. n. 13. lib. 1. & ibi n. 32. quod iudex terminat quis sit metus cadens in constantem virum, secundum communem ibi relatam. cui adde, q. iudicis

arbitrio status, an sit vel ne, probatus metus, ex communi per eundem d. conf. nu. 17. qui metus licet in actu non interueniat, sed ante illum, tamen rescindit, ex communi per Burf. conf. 72. nu. 26.

Metum iustum non incutit gens armata, nisi sit coram principe vel officiali solito tyrannice in suos non obediens. scilicet, secundum communem per Burf. conf. 72. nu. 38. neque sola dignitas alicuius iustum metum incutit. d. conf. nu. 40.

metu omnes actus gesti regulariter annullantur ope exceptionis, iuxta magis communem, quæ conclus. fallit in matrimonio tam carnali, quàm spirituali: quia ipso iure rescinditur secundum communem per Burf. d. conf. 72. n. 19. lib. 1.

metus aut vis excusatur in delictis. com. dicit Dec. in l. vt vim. in 2. not. ff. de iustit. & iur. vt illum refert pract. Carer. nu. 173. ideo quæ si quis alium interficiat metu mortis, non est puniendus poena homicidij. vt com. dicit Bolenc. in repetit. l. capitulum. §. famoso. nu. 200. ff. de pœnis. de quo etiam Clar. d. lib. 5. §. homicidium. ver. excusatur autem. & seq. Et hinc pro muliere quadam quæ per metum adulterium commiserat, consulit Abb. conf. 4. lib. 1. Clar. d. §. si. q. 60. ver. quæro modo. P. Fichard.

PRO. meum est, quod ex re mea est. l. solum. §. meum. ff. de rei vend. Bellon. Folof.

Meorum appellatio iura & actiones concludit. commune ponit latè ac diligenter insignis Pinelus in rub. part. 1. nu. 7. C. de bon. mar. E. Suarez.

Meum ex vna causa an possit fieri meum ex alia. Bart. in l. 3. §. ex pluribus. ff. de acquirend. possess. Feli. ample in capit. in re dilectos. col. 10. de fid. instrum. Panorm. in conf. 3. part. 2. Iaso. in §. sic itaque. col. 3. institut. de act. & in l. si duo patroni. §. item Iulianus. ff. de iureiurand. Areti. in consilio secundo. in fi. P. Andora.

Meum. De hoc pronomine possessiuo meum, vide Iaso. in l. indebiti. §. sed si nummi. col. 1. ff. de cond. indebit. vbi dicit, quod intelligitur etiam de vtili dominio quod præscriptioe acquisitum est. Et quod meum dicitur illud quod mihi debitum est. Philip. in capit. si tibi absenti. de præbend. libro sexto. idem.

Meum quod non est, scire debeo ad alium pertinere. l. si. C. vnde vi. Alex. conf. 36. vol. 1. repetito conf. 79. vol. 3. idem.

Meum & tuum non semper important dominium, sed verificantur etiam ratione administrationis. Philip. in c. priuilegium. de ver. sig. in 6. idem.

Meum, tuum, & suum. De istis verbis vide Imol. conf. 2. l. Bal. in l. 1. ff. de stat. ho. Et nota, quod tempus præsens & non futurum significant. Ang. conf. 26. l. col. 2. idem.

Miliare constat ex mille passibus. Iason. in §. rurfus. col. 13. institut. de actionibus. & in lege. prima. ff. si quis cautionibus. P. Andora.

PRO. milites ab omni bellorum tumultu rempublicam, à qua aluntur, defendere debent. in l. milites. C. loc. Bello.

PRO. milites plebeiorum pœnis, nec tormentis subici debent. l. milites. C. de quæst. quod nota quia idem in clerico & doctore. idem.

miles instituens vnum in castrensibus alterum in paganicis, & vnus eorum repudiet, tunc alter non admittitur ad partem repudiatam per ius accrescendi, sed venient hæredes ab intestato. com. in §. T. q. 16. ver. aliquando & tertio. & verificat. seq. P. Fich.

Miles si non prohibuit ius accrescendi, tunc institutus in re certa per ius accrescendi, succedit in tota hæreditate. commune. dicit Clarus, in §. T. quæstio. 16. ver. aut verò. intellige tamen, si miles habeat bona castrensia & bona paganica, tunc institutus in bonis castrensibus non habet per ius accrescendi reliqua bona paganica in quibus nullus reperitur institutus vel econtra, sed illa deferuntur hæredibus ipsius militis ab intestato venientibus communem dicit. d. q. 16. ver. aliquando autem. P. Fich.

milites auraræ militiæ, vt sunt milites nostri temporis, non gaudent priuilegio. l. 1. ff. de iuris & facti ignorantia. Iason. in authentic. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccles. nu. 7. com. dicit. B. Villalob.

Amplia, ad milites cælestes, Ias. ibi com. dicit. idem.

Milite breui loquere substituente personis imparibus, probata eius voluntate, quod etiam post aditam hæreditatem haberet locum substitutio in personam pupilli habebit locum pupillaris directæ, per quam pupilli succederent, si in personam fratris maioris haberet locum militaris directæ. Iason. in lege, ex testamento. numero vndecimo. C. de testamento milit. communem dicit. idem.

Militem

Militem priuilegia dupliciter consideranda sunt. Aliqua enim concernunt personam ipsius testantis, & ista priuilegia milites non amittunt, etiam si extra castra sint. alia verò concernunt modum testandi, & illa priuilegia eis non competunt, nisi donec sunt in expeditione belli. com. dicit. in §. T. q. 15. ver. Sed quæro. idem.

Milites licet olim non poterant accusare, nisi suam vel suorum iniuriam prosequerentur, per l. non prohibentur. & l. crimine. C. de accusat. quia milites ea tantum curare debent quæ ad militiam pertinent. Tamen hodie milites nostri temporis indistinctè admittuntur ad accusandum. com. dicit Nouell. in trac. ad defensionem. n. 32. Cla. d. lib. 5. §. si. q. 14. ver. quæro etiam. P. Fich.

Milites non possunt de iure torqueri, per tex. in lege milites. C. de quæstion. idque etiam militibus nostri temporis obtinere. com. dicit Grilland. de quæstionib. & tort. sexta quæst. priuilegium. n. 3. Boss. in tit. de iudicij. n. 104. intellige tamen de illis strenuis militibus, quos hodie Equites vocant, de capitaneis, seu ductoribus militum, secus enim est de militibus priuatis, nam illi quotidie torquentur, & in hoc nemo dubitat, vt ait Boss. in loco allegato. n. 108. Cla. d. lib. 5. §. si. q. 63. ver. quæro etiam. P. Fichard.

Milites licet olim non poterant accusare, nisi suam vel suorum prosequerentur iniuriam, qui milites ea tantum curare debent, quæ ad militiam pertinent. Tamen hodie nostri milites indistinctè admittuntur ad accusandum. Cla. q. 14. ver. quæro etiam. Bonac.

Milites non possunt de iure torqueri, idque etiam in militibus nostri temporis, vt est communis opi. q. intellige de istis strenuis militibus, quos hodie equites vocant, & de capitaneis, seu doctoribus. militum. Secus est enim de militibus priuatis, quia illi quotidie torquentur, vt est communis opi. Clar. q. 64. ver. quæro etiam. Boss. de iudicij. nu. 108. communem dicit. Bonacoff.

Milites delinquentes castigat capitaneus, donec in Castris existunt, & in delictis militaribus. Cla. q. 3. ver. quæro modo. Et in multis puniuntur poena mortis. Clar. q. 68. ver. ff. medicus. Bonacoff.

Miles insignis debet mitius puniri in criminalibus. communis est opi. Cla. q. 60. ver. item prodest. Bonac.

miles tempus potius quam patrem defendere. tene. tex. & Bal. in l. militem C. de procur. faciunt quæ vult Sonz. in 1. parte. conf. 3. §. col. vlt. vbi multa no. adduc. ad propositum. P. And.

Si miles vadit ad bellum pro ciuitate, defensionem, & ei equus occidat. tenetur ciuitas damnnum emendare. secundum Alex. in l. 1. ff. ad l. Rod. de lac. idem.

Quis præferri debeat an doctor an miles. vide in ver. doctor. §. 11.

Qui miles non est, alium militem creare non potest Alex. in l. cum quo. §. dignitas. ff. ad l. falc.

Militia an sit dignitas Iaso. tenet quod non. in l. si. col. 1. C. de testamento. mil.

Milites nostri temporis an incidant in pœnam. l. si quis in tantam. C. vnde vir. vide Alex. in 1. vol. conf. 103. col. 5. vbi videtur tene. quod sic. idem.

Miles armate, & miles celestis militie. an equiparentur quo ad priuilegia. vide Alex. in l. miles. ff. de re iud.

Natus ante militiam patris, an dica. filius milit. Alex. in l. 1. ff. de decurio.

An milites nostri temporis gaudeant priuilegijs militariibus. Ang. in §. filius. infi. quib. mo. ius pa. po. sol. tenet. quod non. & in §. plane infi. de testamento. mil.

An possint torqueri. & pro debito carcerari. vide Ang. in §. item maior infi. de excus. tuto.

Priuilegia milit. in testam. vide per Ange. in §. sed & si quis. infi. de te. mil.

Miles non potest donare vel relinquere sue concubine. Ang. vbi s. idem.

Militia vbi per patrem filio empta vendi potest, licet ad hæredes non transmittatur, imputatur filio in legitimam. Ita elegit Bald. in l. omnimodo. §. imputari. n. 3. in quibus, secundo est reperire militiam, seu officium seu quod potest vendi, non tamen ad hæredes transmitti, & de tali militia seu beneficio de precio patris acquisito dicendum est, quod imputetur in legitimam, ex epli gratia: In Repub. sunt aliqui reditus, qui à principe impetrantur ad vitam, ita vt etiam ad vitam impetratis possint vendi: sicut reperiunt aliqua feuda hu iusmodi lege concessa, quia tunc huiusmodi beneficia sunt quod patrimoniale, & sunt in commercio, & ab ascendente procedunt, merito igitur conferuntur, & legitime imputantur.

Ita intelligitur tex. in d. §. imputari. in verb. vt vendatur. plura exempla refert ibidem Bal. ex Bart. in l. 1. §. nec Castris ff. de collat. bonor. eodem modo & alij doc. hoc voluerunt in d. §. imputari. Licet Nicol. de Vbald. in trac. de success. contrarium sententiam defenderit. Hanc tñ sententiam veriore scribit Ripa. in l. in quartam. n. 163. ver. sed an officium scriptorie a. postolica. ff. ad l. Falcid. Io. Cror. l. frater à fratre. ver. decimo tertio quæritur. n. 39. ff. de condi. indeb. & com. opi. esse Rol. in conf. 12. n. 10. in 2. Tom. conf. Kirchouius.

Minæ factæ à potente, vel à solito ponere minas in executione, est sufficiens indicium ad torturam. Marc. Ant. in trac. de iudicij. n. 175. com. dicit. Idem cum communi dicit. l. 60. stili. B. Vil.

Minæ potentum, vel eius, qui sit solitus eas exequi, faciunt indicium ad torturam. vt est communis opi. Soarez ver. minæ. n. 158. Blancus in trac. de iudicij. n. 183. communem dicit. Bonac.

Minantem alicui mortem, statim percutere licet, vt est communis opi. Cla. in §. homicidium. ver. sed quomodo. Et potest occidi etiam si aliàs erat solitus minas exequi. Grassus cōmuni opi. c. 2. q. 3. Blancus in l. si. n. 183. ff. de quæstio. Bonac.

Minæ ab eo fufæ, qui potentia polleat, vel verba ad rem conferre sit assuetus, satis indicij ad quæstionem præbēt. commune. pferunt Anan. in c. 1. n. 10. de maledic. arc. Ant. de iudicij. n. 183. l. Cla. in pra. §. vlt. q. 2. 1. ver. minæ effufæ. quamuis Imo. in l. vlt. nu. 10. ff. de hæred. instit. perperam scribat receptum, & ad infligendam pœnam illas sufficere. E. Suarez.

Minantem alicui mortem, statim licet percutere. com. dicit Bart. inter conf. crim. diuers. conf. 88. nu. 2. lib. 2. & consil. 89. n. 3. eo. vol. Cla. lib. 5. sent. §. homicidium. ver. sed quomodo. P. Fichard.

Minimis in rebus nulla cura impeditur. communem regulam effatur Gome. in §. pœnales. post nu. 3. institut. de actio. E. Suarez.

Minimum. de minimis non curat prætor. l. scio. ff. de in inter. rest. Bal. in l. in rebus. §. possunt. ff. como.

Et multa ad propositum adduc. Barb. in 1. vol. conf. 10. col. 5. & 6. Ias. in c. vnic. col. 9. in ti. qui seu. da. possunt & in l. scicfi. col. 4. & 5. ff. qui sati. d. cog. & in repe. l. quominus col. 16. ff. de flu. Barb. in 3. vol. conf. 61. col. 3.

Inter minimum & n. nulla quasi est dña. Cor. in 2. vol. cōsi. 77. in fi. Barb. in 4. vol. conf. 74. col. 1.

Aliqua in materia. vide in sta. alienatio. in forens. q. 12.

Limita nisi sit actum de minimis. vt quod emphiteota soluat vnum denarium. ita Barb. in 1. vol. cōf. 40. col. 1. §. de quo. per Sonz. in l. quamuis cc. vlt. col. ff. de cond. & demon. Ias. in l. 2. in 16. & 17. col. C. de iu. emphi. al. multa. maxime. gl. in aut. qui rem. C. de sa. san. eccl. & Alex. in conf. 470. incip. mag. prætor. quod est volu. 3. conf. 106. col. 5. de quo. dixi in trac. emphi. §. 30.

Ad illud tamen quod ibi dixi in §. 3. r. quod vbi aliqui debent fieri sub pœna. vel in pacto adiectionis in diem, &c. quod si deficiat vnus nummus cōitta. pœna, &c. vide in cōtrarium Ias. in l. 5. §. ff. de verb. obl. vbi dicit quod licet omnes ita teneant tamen ipse tenet contrarium. quia vbi cuncte solutio deficiat. in tam modica quantitate. sc. vnus denarij tal defectus videtur potius ab errore quàm à malicia processisse. ergo excusandus. l. quamuis & ibi no. Bal. ff. de cōd. & demon. item propter dictam regulam q. de minimis non curat prætor. item q. qui parum delinquit non incurrit in pœnam. vt dicit Bal. in l. quicunque C. de fer. fug.

Et ad dictam limitat. adde Barb. in 4. vol. conf. 34. col. 5. vbi per multa dic. quod in dispo. hominis curamus de modic. & quod de minimis curam sit. tenet Phi. in ca. quia sepe. de elec. in 6. Card. in prohe. clein. vide aliquid per Ang. in §. gallinarū infi. de re. diui. P. Andora.

Quid autem dica. minimum. relinquatur iudicij arbitrio. gl. in l. 2. ff. quod cum eo.

Et dicit Bar. in d. l. scio. quod minimum dicitur ex qualitate rei. gl. in l. res bona. ff. de contrah. emp.

Et tex. in l. si oleum in fi. cum l. seq. ff. de dolo. dicit. summā modicam vsque ad duos aureos.

De quo vide no. Ias. in l. imperium. col. 20. in fi. ff. de iuris d. om. iud. vbi ponit quæ dicantur cause minime.

Statutum generaliter loquens non extendi ad minima. Alex. in 1. vol. conf. 104. in fi. P. Andora.

Minor ante 20. annum non potest accusare nisi suam, vel ipsorum iniuriam persequatur. Anton. de Tre. in addit. ad Bonac. in prac. excepti. in rub. quib. mod. suo. au. n. 6. ver. ad istos casus com. dicit.

Concor

Concor. cum l. 2. tit. 1. par. 7. sed discordat qd sufficit per dictam l. quod sit maior 14. annis. Et in d.l. habes qui dicantur sui ad hoc quod minor possit accusari. Villalob.

Minor ante 25. annum, non potest constitui procurator in iudicialibus. in extraiudicialibus ante 17. sic las. in l. exigendi. C. de procu. n. 10. com. dicit. idem.

Minor rem suam repetens, potest accumulare in eodem bello, officium iudicis rescindens, & actionem rescissoriam, dicendo hoc modo, Peto me restitui per officium iudicis, & postmodum restitutionem mihi concessa, talem condemnari, ad reddendam vel restituendam talem rem, &c. Hanc magis com. dicit las. in §. rursus. in l. de act. Hippol. Rimi. in §. si. nu. 83. Inst. quib. alie. non licet. I. Fich.

minor 25. annorum de omnib. gestis per eum, dum est maior habet restitutionem, las. l. si quis suas. C. de rep. & abst. hare. n. 6. com. dicit. B. Villal.

Amplia, etiam si per legem, aut statutum reputetur maior: nihilominus restituitur, Lud. Ro. conf. 90. n. 2. com. dicit.

Nota istam com. ad intel. l. 47. tau. que disponit, qd filius matrimonium contrahendo sit emancipatus, & liberatus a patria potestate.

Fallit primò, si sciens se laesum, iurat: non potest contraueni re etiam prætenu enormissimæ læsionis. Curt. iun. consil. 44. communem dicit.

Nota istam comunem ad ampliationem l. 16. tit. 1. par. 3.

Fallit doctor minor, si dicit esse laesum. Boer. decif. 350. n. 6. com. dicit quia intelligit si dicit se laesum in allegatiõe iuris: secus tamen, si in aliis, lederetur circa bona qua tanquam verè philosophantes contemnunt lege in honorib. §. philosophis. ff. de vaca. ab execu. nume. idem.

minor ac mulier debet certiorari de suo iure expressè, aliàs non valet renunciatio, lo. Nico. in addi. Alci. de præsumptio. reg. 1. præsump. 4. n. 2. comunem dicit.

Restringe istud notabile, & est secunda fallentia ad regulã minor obligatur iuramento mediante quia tunc non requiritur certioratio, las. in auth. sacramenta. C. si aduersus vend. n. 56. comunem dicit. idem.

Minor 14. annorum, maior autè capacitate: si iurat obligatur iuramento secundum canonicas. Pan. in conf. 108. vol. 2. secus tamen, de iure civili, las. in auth. sacramenta. C. si aduersus vend. n. 10. comunem dicit. Deci. tamen in l. pupillum. de reg. iur. & Io. Mau. in trac. de rest. in integ. c. 112. dicit simpliciter obligari iuramento, licet Alci. in c. cum contingat. de iureiu. n. 14. i. dicat magis comunem simpliciter nõ obligari iuramento.

Cum Alciat. concord. l. 6. ti. 5. par. 5. quam intellige, & limita si minor cum iuramento promittat nõ contrauenire prætextu minoris gratis. l. 16. ti. 1. par. 2. & l. 6. ti. 9. par. 6. & vide que habes §. in ver. iuramentum. n. 95.

Fallit tertio, si pecunia minoris perdatu casu fortuito, nõ restituitur, Io. Mau. de rest. in integ. c. 175. com. dicit. idem.

Maiores non tenentur probare esse infra tempus petendi restitutionem lo. Nico. in add. ad Alc. rub. 1. præf. 42. nu. 8. com. dicit. idem.

Minor non habet vocem in concilio, nec in electione, nec in constitutione syndici, las. in l. de pupillo. n. 4. ff. de no. oper. nun. comunem dicit. idem.

minor potest ingrediendo religionem testari vel aliàs disponere de bonis suis, etiam sine auctoritate tutoris, si quem habeat. com. dicit Clar. in §. T. q. 28. ver. Sed nunquid. P. Fich.

Minor non potest pro debito carcerari secundum Bald. in l. 1. nu. 24. qui bonis esse post quem sequitur lac. de S. Georg. l. nec impuberes. n. 3. ff. de in ius voc. Chassanc. in consuetu. Bur. in tit. des rentes. rub. §. 2. nu. 14. pro qua est gl. in l. 3. §. sed vtrū. ff. de minor. & ita tenet Ang. in repeti. l. nemo carcerem. C. de extra. tribu. lib. 10. & Rom. conf. 120. nu. 4. contra verò gl. prædictam expressè tenet Bart. in trac. de carcerib. n. 6. vbi dicit qd ista gl. communiter reprobatu, idem Bart. in l. si filio. ff. sol. mat. docto. in l. filius. ff. de procurat. Bald. post Cy. in l. alio. C. quod cum eo. Marf. in sua prac. cri. in §. attingant. n. 69. & ita communiter tenentur firmat Caccialupus in trac. de debito suspecto, & fugitiuo. q. 5. n. 8. vbi dicit d. gl. habere locum, & posse saluari quando debitor minor esset filius familias: nam tunc non potest pro debito carcerari, quem sequitur Parilius super hac dist. conf. 94. n. 41. vol. 1. F. Viuius.

Minor petens se restitui contra, & aduersus aliquem actum iudiciale, vel extraiudiciale, tenetur necessario probare se maiorem, laesum que ad causam, quam quippe si defendisset, foueret bonam causam, secundum Bar. in l. nam. & postea. §. si minor. ff. de iureiur. quem sequitur Paul. Castr. cõf. 181. vol.

2. Capel. Tolosa. in q. 54. & 99. Cor. conf. 181. vol. 2. & omnes scriben. communiter in d. §. si minor. de qua communi facit mentionem omnes ferè doctor. ibi. & Boer. dec. 79. n. 6. ratio huiusmodi communis videtur ista, quia quilibet tenetur probare, id quod est fundamentum suæ intentionis, vt per Parpa li. in l. si quis maior. in 1. nota. C. de transact. & Corsetum in singu. in ver. qualitas. & Fel. t. c. examinata. de iud. Iaf. & Dec. in l. qui se patris. C. vnde liberi. & clarius in l. si emancipati. C. de collat. & Fel. in c. in presentia. de probat. in gl. in ver. 2. idem.

Minor annis quin pro debito in carcerem detrudatur, nihil impedit commune ait Caccialup. in trac. de debit. suspecto, & fugit. q. 5. n. 8.

Quod intelligo processurum, quamuis ille sit filiusfam. cũ vbi que eadem iuris ratio versetur. nec multum hac in re minor Viuium cum iis. quis laudar. lib. 1. opi. 243. E. Suarez.

Minor annis 25. aetiam 20. annis maior accusare generaliter ac regulariter quemuis potest. commune affirmant Abin c. j. de accusat. Viuius li. j. opi. 20. & quauis regulariter in quauis iuris sui allegatione laesus restitutionem impetrare possit, tamen si doctor aduocatusque fuerit, vt vel minor 18. annis esse potest, non restituetur. communia scribunt Boer. decif. 350. Viuis d. lib. 1. opi. 86. idem.

minor, qui se maiorem annis iurauit, etsi beneficium restitutionis idcirco perdidit, tamen contractum non ideo minus nullum dicit si consensus propinquorum statuto loci requisitus, nõ interuenerit. commune aiunt Ferr. de Beninted. decif. 47. Viuis lib. 1. opi. 296. idem.

minor annis si hæres ab aliquo institutus hæreditate non adita decesserit, tanquã eo ipso laesus restitutionis beneficium ad hæredes transmittit. commune dicit Ant. Gomez de testa. c. 9. n. vlt. idem.

Minor, qui cum se enormissimè lædi nosset restitutioni nihilominus cum iureiurando renunciavit, nec abolitionem à iuramento, nec in integrum restitutionem impetrabit. commune aiunt Cur. iun. conf. 44. Viuius lib. 1. opi. 221. idem.

minores ob rem vilius venditam, non ad ipsam rem omnino auocandam restituuntur, sed ad refarciendum præcij iactu ram, fiet que ea in specie aduersario optio, num rem num precij reliquum præstare malit. vt frequenter placitum renuncio ex Gozad. conf. 44. n. 14. Ar. Pinel. in l. 2. par. 2. c. 3. n. 2. in fi. C. de rescind. vend. atque ex iis quos ipsi laudant. E. Suarez.

Minores nec aduersus pecuniam fortuito perditam restituuntur, vt commune inquit lo. Mauric. de rest. in integrum c. 175. Nec aduersus ordinariam actiõis rehibitoriam, & quãtã minoris præscriptionem, nec aduersus triennalem inflatã cursum, nec denique in lapsum inuentarij cõficiendi tempus restitutionem vllam obtinebunt. quemadmodum receptum ponit Turzan. opi. 125. Nec item rursus restituuntur, si se non aduersum ituros contractui gesto, vel generaliter iurauerint.

commune asseuerant Aymon. Crauet. conf. 7. Tuzananus opinio. 132. & opin. 109. Etsi aliud auxilium præter restitutionem non oblatente eo iurando intentare queant. commune dicit Alciat. in ca. cum contingat. nu. 162. de iureiur. Alioquin & in minimis reb. imploxtam restitutionis opẽ adipiscitur. vt verius ac receptius contra aliquam multos merito profitentur duo mihi nõ poenitendi doctores Ar. Pinel. atq; Emanuel & Costa. ille in l. 2. par. 1. c. 1. n. 26. C. de rescind. vèd. hic in l. Gallus §. & quid sit tantum. par. 2. n. 77. cum seq. ff. de liber. & posth. Quin & aduersus foeneratores restituuntur, ni mutuum foenebre. in eorum rem versum probeat, vt freques esse interpretum dogma cõstituo ex Alex. in l. ciuitas. n. 11. ff. si cer. pe. Dec. in l. singularia. n. 21. ff. illo. c. tit. Rip. in l. 1. §. si is qui bona. n. 12. ff. de pigno. Soc. conf. 115. lib. 1. E. Suarez.

Minores, qui ob delicta puniri possunt, de sui ipsorum facti quæstione & iurandum dare, & respondere coguntur. commune renuncio ex Hippo. in l. pe. num. 72. ff. de q. & in pract. §. postquam. n. 4. Ant. Gomez de delict. c. 1. n. 65. E. Suarez.

minores quin ab alio ementes pacto rei vendende obligentur, nihil prohibet, vt receptius ait accuratè doctor meus Ar. Pinel. in l. 1. part. 3. n. 53. C. de bonis matern. æquius & vtilius affirmat idem Pinelus in l. 2. part. 1. c. 3. n. 1. ad fi. C. de rescind. vendit. idem.

minores cura vel tutela liberati, non possunt locationem ab ipsorum vel curatorum factam improbare, vt commune asseuerare ausim ex Alex. in l. si filio. §. si vir. ff. sol. ma. Soc. p. 125. n. 6. lib. 1. Did. à Couar. lib. 2. resolu. c. 15. n. 5. in med. & n. 6. in prin. idem.

Minores si quempiam actum sibi vtilem, & conducibilem non ritè tamen nec solènter gesserint, nihil egisse videbuntur, quippe quia nullus e. it. eiusmodi contractus, quantuuis illis

uis illis expediat, vt cõmune renuncio ex Iaf. in l. cum ij. §. cam. nu. 2. ff. de transact. & in l. contra iuris. in fi. principij. ff. de pact. Fel. in ca. causam. n. 8. de iudi. Tiraq. de iure marit. gl. 8. n. 56. cũ duobus sequentib. Poterunt tamè illum, iis etiam inuitis, quibus cum contraxerunt, statis ritibus circūspire, vt frequenter placitum pono ex Iaf. vbi supra. Tiraq. d. gl. 8. n. 92. Ar. Pinel. in l. 1. par. 3. nu. 32. C. de bon. mater. quamuis perperam contractum id genº à principio valere affirmauerit. accur. in d. §. eã, & illum complures sint sequuti, vt constat ex Corf. in singu. ver. puni. ex Iaf. in §. actionum. n. 43. insti. de actio. Tiraq. vbi §. n. 62. idem.

Minores non magis alienadi copiam habent, cum actio illis ad rem solis conuenit, quam cum iam dominium rei affectu sunt. commune aut Tiraq. de transact. §. 1. gl. 7. nu. 17. Ant. Gomez. de contract. c. 10. Arius Pinel. in rub. par. 1. n. 33. & in l. 1. par. 3. C. de bon. mater. idem.

Minorum tutores illorum nomine pacem cum iis inire poterunt, qui ipsorum parentes offenderit. commune aiunt lo. de Amicis conf. 89. n. 4. & qui diligenter hanc rem agit I. Clau. in pract. §. vlt. q. 58. ver. quero an tutor. E. Suarez.

minor litigãs cum consanguineo compromittere tenetur absque solèntatib. & sic ad compromittendum compelli potest stante statuto, qd causæ inter consanguineos debeant committi, vt voluerunt expressè, & eleganter Ang. Paul. Castr. Alex. & Iaf. in l. si plures. ff. de pactis, quam legit ipse Iaf. in l. & suum. §. hodie. c. ti. & hoc idem firmarunt optimis quidem rationib. Bald. Saly. Aret. Pau. Castr. Alex. & Iaf. in l. si. C. de integ. resti. vbi istam opinionem veram esse asseuerat, & licet Bart. conf. 40. quaritur an statutum affirmet, teneatq; cõtrarium, videlicet, qd statutum de compromissis non liget minores. n. 30 primam sententiã ex relatis auctoritatib. com. fore nõ ignoramus, quam sequitur etiam, declarat, atq; ab omnib. huius tunc Marc. Ant. Blanc. in trac. de compromissis. q. 3. n. 30 cum aliis seq. & pro hac parte com. cõsultat pariter doctissimè Alex. conf. 254. vol. 6. & vocauit Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis decif. 20. n. 1. cum aliis seq. & obtinuit Alex. vt ipse recensuit, in d. l. si plures. E. Viuius lib. 2. opi. 178.

minor si enormiter lesus esset, an possit petere abolitionem à iuramento, petiturus in integrum restitutionem, multi doc. voluerunt eum petere nõ posse, per tex. auth. sacramenta. ibi, inuolubiliter custodiantur. C. si aduersus vendit. & quædam alia, vt latè p̄sultè tradit cum multis adductis auctoritatib. Alex. de Imo. in conf. 222. lib. 2. com. sed communis & equior sententia est, referente Hieron. Cagnol. in l. 2. n. 109. C. de rescind. vend. ad oppositum, qd data enormi læsione nõ habet locum dispositio. d. auth. sacramenta. puberum. & qd minor possit petere abolitionem à iuramento, petiturus in integrum restitutionem, quia propter læsionem iuramentum dolo cõsetur extortum. I. si quis cum aliter. cum ibi no. per. doct. ff. de verbo. obl. ergò nõ debet esse obligatoriu. c. 2. de pact. in 6. c. cum contingat. ext. de iureiur. Pan. in ca. cum causa. n. 19. ver. item iuramentum est de iure diuino. ext. de emp. & vèd. Fel. in ca. si diligenti. n. 15. ver. secũdum corollarium. ext. de for. compet. Dec. in conf. 31. n. 2. & in conf. 55. n. 2. & 3. Gozad. in p̄f. 97. n. 14. & hanc com. opi. quoque esse dicit idem Dec. in c. in presentia. nu. 36. ver. vltimo secundum Are. cum multis adductis auctoritatib. ext. de probat. Kirchouius.

minores 25. annis & maiores 18. arbitri esse possunt de voluntate partium si velle. secus si nolent, & sic ad assumentũ arbitrium inuiti compelli nequirẽt aliquo modo, secun. gl. & omnes Legistas vno ore, in l. quidam consulebant, ff. de iudi. per tex. ibi, vbi Alex. recitat istam esse com. opi. Legistarũ. & Are. in §. pe. n. 17. insti. de exce.

In contrariam verò partem, videlicet, qd minor. 20. annis arbitri esse nõ possit, & eius sententia nõ valeat inclinauerunt gl. Ab. & ceteri omnes canonistæ communiter in c. cũ vigesimũ. de of. deleg. Spec. in ti. de arbitris §. p̄t. ver. itẽ minor, Hof. in sum. de arb. §. 2. Ale. & Io. de Imo. in d. l. quidã. Lanfr. in trac. de arbitris, §. hæcenus, & Bapti. de san. d. Blasio. in trac. de arbi. q. 9. & opi. istam canonistarum inquit verioem esse Ale. d. l. quidã. & Marcus Ant. Blacus. in trac. de compromissis q. 2. n. 22. par. 3. vbi eam sequitur declarat, & denique ab omnib. huius verissimis responsionib. suis rutã derelinqt, idẽ eidẽ rãquã tutori, ac veriori libeter inhærem. F. Viuius. li. 2. op. 179.

minor 20. annis repellitur ab accusando, nisi suam vel suorum iniuriam prosequatur. com. dicit Ant. de Tremo. i. addit. ad Bonac. in prac. except. i. rub. quib. mod. suo no. ani. n. 6. ver. ad illos casus. Ab. in ca. 1. n. 10. de accusatio. Si verò sit maior 20. annis, licet minor 25. tamen poterit indistinctè accusare, etiam si suam vel suorum iniuriam non prosequatur. com. di-

cit Alex. in l. de pupil. n. 8. ff. de noui oper. nunciatio. quam legit. cum §. præcedent. qui incip. Si in publico. Nouel. in trac. ad defensionem. n. 13. Zanetin. in ca. 1. de accusatio. Salicer. in l. si cautiones. n. 3. C. qui accusa. non possunt. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandũ, dummodo 14. annos ex cesserint. Hęc. Clau. d. §. si. q. 14. ver. sed quid. P. Fich.

Minores 14. annis non debent torqueri, receptã sententiam ait Plaza. li. 1. delic. c. 32. n. 12. tex. in l. 1. §. impubes. ff. ad Sylleian. Ana. i. c. 1. n. 10. de delic. puer. Ant. Gomez. c. 1. delic. n. 67. Igneus in l. excipiuntur. nu. 49. ff. ad Sylleian. Clau. d. §. si. q. 64. ver. quero nunquid. P. Fichard.

Minor 20. annis repellitur ab accusando, nisi suam, vel suorum prosequatur iniuriam. Si verò sit maior 20. annis, minor tamen poterit indistinctè accusare etiam si suam, vel suorum non prosequatur iniuriam, vt est communis opi. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandum, dummodo 14. excedat annos. Clar. q. 14. ver. sed quid Ant. de Tremolis ad pract. Bonacur. ti. quib. modo suo nomine, & c. n. 6. ver. ad illos casus communem dicit Bonacoff.

Minores 14. annis non debent torqueri, vt est communis opi. Clau. q. 64. ver. quero nunquid. Bonac.

Minores, q ob delicta puniri possunt de sui ipsius facti quæstione, & iurandum dare, & respondere coguntur, vt est cõmunis opi. Soarez ver. minores n. 179. Bonac.

Minores possunt facere pacem cum iis, qui eorum parètes offenderunt, cum auctoritate tutorum, vt est communis opi. Soarez ver. minores ver. n. 187. Bonac.

Minor non potest puniri de eo delicto effectus maior, pro quo in minori etate puniri non poterat, vt est communis opi. Clau. q. 60. ver. sed nunquid. Bonac.

Minor propter ætatem excusatur in pœnalib. potest tñ in carcerib. detrudi pro debito, cõmunis est opi. Grassus de commun. opi. lib. 2. c. 7. q. 3. Nisi sit filius familias, vt ibi. Bonac.

Minor vbi deliquit non dolo puta sit omittendo deliquit, quia est ob culpam, restituitur, vt est communis opin. de qua Menochius conf. 100. n. 282. Bonac.

Minori nõquam subuenitur per restitutionem in integrum, quando deliquit ex animo, id est dolosè siue loquamur in adulto, siue in pupillo, qui est plene doli capax, vt est communis opi. Rol. à Valle in conf. 78. n. 5. punitur tamè pœna extraordinaria. Rol. à Valle. in d. conf. 78. & ista est communis opi. vt ibi per eum. n. 12. Fallit, ppter sceleris immunitatem, quia minores & pupilli puniuntur. Nouellus reg. 45. & in reg. 173. n. 3. Bonac.

minor etiam cum curatore non potest in iudicio stare, sed processus esset nullus. Vantius de nullitatib. process. fol. 143. n. 35. Bonac.

minor non debet puniri statuto de homicidio, sed ant legari, aut pecuniariè, vt est cõis opin. de qua Gram. decif. Neapol. 23. nu. 12. & per totum. Tiraquellus de pœnis temperan. caute. 44. n. 47. Arnonus commentario 11. Marf. in pract. crim. §. quoniam n. 96. Rol. à Valle in conf. 63. n. 3. in 2. vol. Folle. in pract. cri. canonica. tit. & si cõf. n. 95. vbi etiam declarat tex. in l. auxilium §. in delictis. ff. de minorib. Menochius de arbitrio iudicis. casu 329. Dominus Chachera. decif. 60. Placa Epitome delict. ca. 32. nu. 10. vbi fusiõimè. Zuccardus in rub. C. qui admitti. nu. 23. post Alex. & alios p eum citatos, vbi dicit se obtinuisse in minore 25. annis, qui fuit punitus in pœna arbitraria, & mitiori, quàm à statuto Ferrarienti sit posita. Et ita etiam consuluit Rol. à Valle in conf. 78. per totum in 3. vol. A. Sinus inter conf. crim. conf. 110. tom. 2. Ant. Gomez tit. de delictis. n. 63. ad fi. fol. 336. to. 3. ca. 1. Riminaldus nouissimus inter conf. cri. conf. 135. Caccialupus inter conf. cri. conf. 92. tom. 1. Duennas reg. 259. Folerius i. prac. crim. canonica. pag. 395. n. 17. Gandi. in malef. tit. de homicidiariis. n. 23. Cagnol. in l. ferè. ff. de reg. iur. Grammaticus voto 14. n. 2. & per totũ. Aret. conf. 70. ad fi. & obligatur iudex ad hoc vt ibi per Gram mat. d. decif. 23. Paulus. Giran. in trac. de relaxa. carcera. quæstione 8. nu. 7. Rolan. à Valle in conf. 51. nu. 4. ad fi. in 1. volu. Carrer. in pract. crim. in §. circa. num. 5. fol. 99. Etiam si minor geminasset delictum gratis responso. 52. in 2. vol. Dec. & ceteri. d. l. fere. Firma. in repertorio. verfi. sacilegus punitur. vbi dicit, quòd ratione ætatis in Capitolio Romano fecit punire minorem in membri mutilatione propter minorem ætatem. Marf. singu. 628. Capolla cautela 2. num. 15. Roma. singu. 77. D. m. Alcia. dispunctio. lib. 1. cap. 17. vbi pœna exilij est in minore delinquente. Franc. Mar. decif. 791. Corn. conf. 198. in 4. vol. Nouellus regu. 101. nam statutum puniendo delictum, genera

cit Alex. in l. de pupil. n. 8. ff. de noui oper. nunciatio. quam legit. cum §. præcedent. qui incip. Si in publico. Nouel. in trac. ad defensionem. n. 13. Zanetin. in ca. 1. de accusatio. Salicer. in l. si cautiones. n. 3. C. qui accusa. non possunt. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandũ, dummodo 14. annos ex cesserint. Hęc. Clau. d. §. si. q. 14. ver. sed quid. P. Fich.

Minores 14. annis non debent torqueri, receptã sententiam ait Plaza. li. 1. delic. c. 32. n. 12. tex. in l. 1. §. impubes. ff. ad Sylleian. Ana. i. c. 1. n. 10. de delic. puer. Ant. Gomez. c. 1. delic. n. 67. Igneus in l. excipiuntur. nu. 49. ff. ad Sylleian. Clau. d. §. si. q. 64. ver. quero nunquid. P. Fichard.

Minor 20. annis repellitur ab accusando, nisi suam, vel suorum prosequatur iniuriam. Si verò sit maior 20. annis, minor tamen poterit indistinctè accusare etiam si suam, vel suorum non prosequatur iniuriam, vt est communis opi. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandum, dummodo 14. excedat annos. Clar. q. 14. ver. sed quid Ant. de Tremolis ad pract. Bonacur. ti. quib. modo suo nomine, & c. n. 6. ver. ad illos casus communem dicit Bonacoff.

Minores 14. annis non debent torqueri, vt est communis opi. Clau. q. 64. ver. quero nunquid. Bonac.

Minores, q ob delicta puniri possunt de sui ipsius facti quæstione, & iurandum dare, & respondere coguntur, vt est cõmunis opi. Soarez ver. minores n. 179. Bonac.

Minores possunt facere pacem cum iis, qui eorum parètes offenderunt, cum auctoritate tutorum, vt est communis opi. Soarez ver. minores ver. n. 187. Bonac.

Minor non potest puniri de eo delicto effectus maior, pro quo in minori etate puniri non poterat, vt est communis opi. Clau. q. 60. ver. sed nunquid. Bonac.

Minor propter ætatem excusatur in pœnalib. potest tñ in carcerib. detrudi pro debito, cõmunis est opi. Grassus de commun. opi. lib. 2. c. 7. q. 3. Nisi sit filius familias, vt ibi. Bonac.

Minor vbi deliquit non dolo puta sit omittendo deliquit, quia est ob culpam, restituitur, vt est communis opin. de qua Menochius conf. 100. n. 282. Bonac.

Minori nõquam subuenitur per restitutionem in integrum, quando deliquit ex animo, id est dolosè siue loquamur in adulto, siue in pupillo, qui est plene doli capax, vt est communis opi. Rol. à Valle in conf. 78. n. 5. punitur tamè pœna extraordinaria. Rol. à Valle. in d. conf. 78. & ista est communis opi. vt ibi per eum. n. 12. Fallit, ppter sceleris immunitatem, quia minores & pupilli puniuntur. Nouellus reg. 45. & in reg. 173. n. 3. Bonac.

minor etiam cum curatore non potest in iudicio stare, sed processus esset nullus. Vantius de nullitatib. process. fol. 143. n. 35. Bonac.

minor non debet puniri statuto de homicidio, sed ant legari, aut pecuniariè, vt est cõis opin. de qua Gram. decif. Neapol. 23. nu. 12. & per totum. Tiraquellus de pœnis temperan. caute. 44. n. 47. Arnonus commentario 11. Marf. in pract. crim. §. quoniam n. 96. Rol. à Valle in conf. 63. n. 3. in 2. vol. Folle. in pract. cri. canonica. tit. & si cõf. n. 95. vbi etiam declarat tex. in l. auxilium §. in delictis. ff. de minorib. Menochius de arbitrio iudicis. casu 329. Dominus Chachera. decif. 60. Placa Epitome delict. ca. 32. nu. 10. vbi fusiõimè. Zuccardus in rub. C. qui admitti. nu. 23. post Alex. & alios p eum citatos, vbi dicit se obtinuisse in minore 25. annis, qui fuit punitus in pœna arbitraria, & mitiori, quàm à statuto Ferrarienti sit posita. Et ita etiam consuluit Rol. à Valle in conf. 78. per totum in 3. vol. A. Sinus inter conf. crim. conf. 110. tom. 2. Ant. Gomez tit. de delictis. n. 63. ad fi. fol. 336. to. 3. ca. 1. Riminaldus nouissimus inter conf. cri. conf. 135. Caccialupus inter conf. cri. conf. 92. tom. 1. Duennas reg. 259. Folerius i. prac. crim. canonica. pag. 395. n. 17. Gandi. in malef. tit. de homicidiariis. n. 23. Cagnol. in l. ferè. ff. de reg. iur. Grammaticus voto 14. n. 2. & per totũ. Aret. conf. 70. ad fi. & obligatur iudex ad hoc vt ibi per Gram mat. d. decif. 23. Paulus. Giran. in trac. de relaxa. carcera. quæstione 8. nu. 7. Rolan. à Valle in conf. 51. nu. 4. ad fi. in 1. volu. Carrer. in pract. crim. in §. circa. num. 5. fol. 99. Etiam si minor geminasset delictum gratis responso. 52. in 2. vol. Dec. & ceteri. d. l. fere. Firma. in repertorio. verfi. sacilegus punitur. vbi dicit, quòd ratione ætatis in Capitolio Romano fecit punire minorem in membri mutilatione propter minorem ætatem. Marf. singu. 628. Capolla cautela 2. num. 15. Roma. singu. 77. D. m. Alcia. dispunctio. lib. 1. cap. 17. vbi pœna exilij est in minore delinquente. Franc. Mar. decif. 791. Corn. conf. 198. in 4. vol. Nouellus regu. 101. nam statutum puniendo delictum, genera

cit Alex. in l. de pupil. n. 8. ff. de noui oper. nunciatio. quam legit. cum §. præcedent. qui incip. Si in publico. Nouel. in trac. ad defensionem. n. 13. Zanetin. in ca. 1. de accusatio. Salicer. in l. si cautiones. n. 3. C. qui accusa. non possunt. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandũ, dummodo 14. annos ex cesserint. Hęc. Clau. d. §. si. q. 14. ver. sed quid. P. Fich.

Minores 14. annis non debent torqueri, receptã sententiam ait Plaza. li. 1. delic. c. 32. n. 12. tex. in l. 1. §. impubes. ff. ad Sylleian. Ana. i. c. 1. n. 10. de delic. puer. Ant. Gomez. c. 1. delic. n. 67. Igneus in l. excipiuntur. nu. 49. ff. ad Sylleian. Clau. d. §. si. q. 64. ver. quero nunquid. P. Fichard.

Minor 20. annis repellitur ab accusando, nisi suam, vel suorum prosequatur iniuriam. Si verò sit maior 20. annis, minor tamen poterit indistinctè accusare etiam si suam, vel suorum non prosequatur iniuriam, vt est communis opi. Sed quicquid sit de iure, consuetudo indistinctè admittit minores ad accusandum, dummodo 14. excedat annos. Clar. q. 14. ver. sed quid Ant. de Tremolis ad pract. Bonacur. ti. quib. modo suo nomine, & c. n. 6. ver. ad illos casus communem dicit Bonacoff.

Minores 14. annis non debent torqueri, vt est communis opi. Clau. q. 64. ver. quero nunquid. Bonac.

Minores, q ob delicta puniri possunt de sui ipsius facti quæstione, & iurandum dare, & respondere coguntur, vt est cõmunis opi. Soarez ver. minores n. 179. Bonac.

generaliter loquens non vindicat sibi locum totaliter in minoribus, etiam doli capacibus, ut per Soc. senio. in c. 1. n. 3. de sententia excommunicata. fallit de rigore iuris, ubi poena est ipsa iure exposita, quia minor doli capax debet puniri statuto, nec iudex in sententia potest poenam alleviare, ut ibi per Soc. in c. 4. & seq. Nec opus est curatore minori in delictis. Clar. in q. 5. vers. ulterius. vide omnino D. Iosephum Ludou. in decis. Perusi. 13. n. 10. ubi communem obseruauit opinionem. Et iudex malefactorum potest dare curatorem liti criminaliter mouendae coram eo, non autem potest dare curatorem generalem, ut credit Bal. in l. solemus. §. latrunculator. ff. de iudiciis. & communis se habet opinio omnium. secundum Marfil. in l. de minore. nu. 5. ff. de quaest. fol. 77. Quod in his quae sunt ad ordinem iudicij, non valeant factum a minore, sine tutore, vel curatore, in his autem, quae perrinent in inquisitione veritatis veleant factum sine illis. Nec etiam est necessaria in criminalibus curatoris auctoritas minori in confessione legitime extorta, secus in spontanea, quae emanat in forma iudicij. Et potest torqueri adultus, & stabitur eius confessioni absque curatore. ut per Bal. in lauxilium. ff. de minoribus. Si tamen minor in tortura, ex responsione, vel confessione esset laesus, restituitur. Iaf. conf. 133. n. 1. in 1. volu. & per totum. & consil. 188. 2. vol. & si minor absque aliqua probatione erroris & laesionis in causa criminali constitutur delictum, de quo non constat aliter, quam per confessionem, debet restitui. Alex. in col. 116. lib. 3. Ang. in l. certum. §. in pupillo. ff. de cōfessis. in ver. & ideo dicitur quod dictum dicit nota. Alex. in l. nam & post ea. §. si minor. col. pe. ff. de iureiur. alia autem sententia lata contra minorē in defensionem, & absque curatore, est ipso iure nulla. Iaf. in conf. 19. n. 1. vol. 3. Vantius de nullitatib. process. fol. 142. n. 28. Marfil. conf. 44. §. & not. quod testes dicēdo aliquem esse minorem, possunt reddere rationem ex aspectu. Bal. in conf. 220. in 4. vol. Bonac.

Minor contrahens & iurans non venire contra, ratione minoris aetatis, si est deceptus ultra dimidium iusti precij, non praediciat iurandum in beneficio. l. secundum. C. de rescind. ven. sed tantum in beneficio restitutionis in integrum, ratione aetatis, ut voluit gl. in l. sciendum. ff. de verborum obligationibus, & gl. in d. c. cum causa. lo. Andr. Card. Hof. in c. cum contingat. de iureiurad. Cy. d. l. 2. C. de rescind. v. d. Salicet. in auct. sacramenta puberum. C. si aduersus venditio. Baldus in l. si duo patroni. §. Iulianus. ff. de iureiurand. & id communiter teneri testatur Bened. capr. regula. 87. nu. 13. 8. Et tunc quod ad illud remedium d. l. secundum. non habet necesse petere absolutionem, quia iuramentum non solum quando specificē in vno interpositum, sed etiam quando generaliter praestitum est, potius restringendum quam extendendum est, ad hoc vt minus obliget iuramentum: iuxta. notat. in ca. ad nostram. 2. de iureiurand. & ca. 1. eodem tit. lib. 6. Quare contrahens & iurans non venire contra, ratione laesionis ultra dimidium iusti precij, sibi tantum praediciabit in remedio dictae l. secundum, & dicti capituli cum causa. sed non in beneficio restitutionis in integrum. nam quando quis habet duo remedia, & in vno specialiter renunciat. non praediciat sibi in alio, vt tenuit Petrus de Bella perica. & lo. Andreas & Imola dicto capitulo cum causa. de emptio. & venditio. vt Salicet. in d. auct. sacramenta puberum. & isto casu si iurans quo ad beneficium aetatis, non habet necesse petere aliquam a iuramento absolutionem, cum super eo non intelligatur iurasse, & hoc similiter communiter teneri refert Bened. capr. reg. 87. nu. 14. 1. & n. seq. addit, si minor ratione aetatis & laesionis non contrauenire iurauit, praediciat sibi in vtroque, & hoc casu cōsuetur vt maior quare iustem casibus quibus maior poterit relaxationem iurandi impetrare, & eandem facilius consequi. Bart. Salicet. dicta auct. sacramenta. & Bal. d. l. 2. & Imol. d. c. cum causa. argumento. l. secundum, §. sed videndum. de successorio edicto. Sin autem simpliciter iurauit non contrauenire, si appareat quod voluerit se restringere ad beneficium ratione aetatis, tunc tantum sibi praediciabit quod ad beneficium restitutionis & non quod ad in l. 2. vt voluit Salicet. d. auct. & Imo. d. ca. Bart. & Bal. dicta lege secunda argumento. l. prima. C. si maior factus. ibidem nu. 144. & seq. Sin non appareat, tunc siue de beneficio fuerit certificatus, siue non, tamen ad euitandum periculum, sibi in vtroque praediciat videtur, & quod satis sit eum in genere facultatem contraueniendi abs se abdicare voluisse, iuxta. not. in ca. si de maiorib. & obediens. & D. Nicol. d. ca. cum causa. de empt. & venditio. vt notat in cap. iuuenis. de sponsalibus, quod tanquam verius communiter per Modernos teneri etiam in practica, refert Bened. capr. ibid. n. 160.

Minorem quod vulgò dicitur in diuisionibus eligere, maio-

rem autem partem facere debere, falsum est, secundum Bart. in l. 1. C. de his qui se deserunt. lib. 1. r. exceptis casibus quibus id minoribus pro privilegio concederetur, quia Bart. ibidem non loquitur de minori 25. annis, sed minore ratione aetatis, relatione scilicet facta ad maiorem natu, quod communiter teneri refert Bened. capr. reg. 109. n. 16.

Minor licet non possit diuidere, nec ad diuisionem socium vel cohaeredem prouocare. l. si pupillorum. de rebus eorum. pen. C. de praediis minorum. id tamen fallit inter alia quando ipsi minori diuisionem facere expediret, puta si socium haberet rixosum & contumeliosum. l. iubemus. 2. & ibidem Bart. C. de sacrosanctis ecclesiis, & ita communiter teneri refert Bened. capr. ibidem nu. 19. Similiter fallit, si res communitatis ipsi minori foret damnosa. Cy. Bart. & Bald. d. l. iubemus. quod etiam communiter teneri ibidem nu. 20. refert idem Bened. capr. Similiter fallit in fructibus, quos indistinctè diuidere potest, secundum Barto. d. l. iubemus. & Bal. in l. 1. ff. de rebus eorum. & id quoque communiter teneri refert ibid. num. 2. Bened. d. capr.

Minor 18. maior autem 14. annorum, ab alio quam a principe iudex dari non potest, etiam si partes consentiant, vt probatur secundum glossam in capitulo cum vigesimo. de off. delegat. quam communiter approbatam affirmant capr. reg. 3. 1. nu. 13. contra glossam in l. cum praetor. §. non autem. ff. de iudic. & lege, quidam consulebat. ff. de re iudic. Sin a principe detur aliud erit, vt ibidem num. 14. dicit, quo casu non sufficeret annus ultra 14. iam coeptus iuxta. l. ad tempus. ff. de iur. & honor. sed requiritur vt sit completus, iuxta ca. cum in cunctis. de electio. c. ad nostram. de regulis iuris, cap. significatum. ca. identitatibus in princ. de electio. lib. 6. capitulo vnicò. de aetate & qualitat. idque secundum Archid. & D. Florian. regulariter verum est, nisi contrarium reperiretur in iure expressum, aut fauor aliud suaderet, quia quando de fauore agitur annus coeptus habetur pro completo, nisi aliud iure reperitur expressum, vt voluit gl. mag. in l. 3. §. minorem. ff. de minoribus, vide supra annus.

Minor 25. annorum regulariter non potest esse procurator pro alio in iudicio, ca. qui generaliter. §. si de procura. lib. 6. l. minor. ff. eo. tit. gl. in l. exigendi. eo. tit. gl. in c. non iniuste. eodem tit. quod etiam tenent citramonta. maxime Iaco. Butrig. & Barto. d. lege minor. & eam opinionem dicit approbatam & communem Bened. capr. reg. 6. 1. nu. 2. quod tamen in iudicio voluntario possessorio spiritualibus causis fallit, in quibus non tantum pro se, sed etiam pro aliis esse possit, fallit similiter si mandatum suscipiens iurasset non contrauenire vel restitutionem petere, aut quando contra minorem non oppugnaret aetas legitima, aut si ex parte actoris haberet mandatum, quia possit in iudicio vt procurator esse, nec restitueretur dominus si inde laederetur, vt ibidem, nu. 3. & seq. vsque ad fi. reg. videre est, sibi enim dominus imputare deberet, quod talem elegerit.

Minor 15. annorum, maior autem 17. an. licet secundum Hof. & lo. And. in c. non iniuste. de procurator. possit esse in iudicio, per ea quae habentur in §. iuste, instit. qui ex quibus causis manu. qui ex hoc videtur velle, quod iudicium agitur cum minore procuratore alterius, non sit nullum, iuxta. gl. in lege exigendi. C. de procura. vbi Bar. idem quoque teneri videtur, & gl. in lege ita demum. C. eo. tit. de procu. & ibid. Bal. vt in lege licet. C. eo. & Petr. de anch. in c. qui generaliter. de procur. lib. 6. contrarium tamen videntur velle Bart. & gl. in lege minor. ff. eod. ex eo quia non habet personam legitimam standi in iudicio pro se, ergo multo minus pro alio, vt de videtur quod iudicium sit nullum, & exceptio quandoque opponi possit, iuxta. not. ca. in nostra. de procur. & hoc tenet in d. c. non iniuste Do. Ant. & Imol. quibus accedit quod no. Bart. in l. filiusfamilias. §. veterani. ff. de procur. idem tenet Dominicus in ca. qui generaliter. de procur. lib. 6. & ita communiter teneri, refert per Modernos Bened. capr. reg. 6. 1. nu. 9. & 10.

P. O. Minus malum existit, viam domini non agnoscere, quam post agnitam retroire, in cap. quidem, extra de apostat. Bellon.

PRO. minus tribuit, qui nihil tribuit. l. minus. ff. de verbor. signifi.

Minor praesumitur quem apparet curatorem habere, nisi maior doceatur secundum Bal. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iuramen. calum. Quod procedere crederet, nisi aspectus offenderet eum maiorem, vel longus lapsus temporis post curam. Balb. decis. 199.

Minor nunquam poena ordinaria punitur, secundum communem

munem per Burf. conf. 77. n. 19. lib. 1.

Minor qui iurauit, nec etiam ex enormissima lesione contrauenire potest, secundum vnam magis communem, cuius contrariam veriore & magis communem dicit Burf. conf. 75. nu. 5. lib. 1. vbi quod maior excluditur ex veriori & magis communi ibi relata.

Minor non potest approbare contractum contra formam statuti inuitum, licet cederet in eius utilitatem, secundum communem per Iaf. in l. cum hi. §. eam transactionem. n. 2. ff. de trans. teste Burf. conf. 82. n. 2. lib. 1. Olasc. decis. 166. nu. 13.

minor vel alius debitor, qui bona non seruatis seruauit alienata cum fructibus vult recuperare: an teneatur pecuniam debitam cum legitimo interesse restituere creditori & dic. q. sic. secundum Olasc. decis. 160. per tex. in l. vt ere. & l. si praedium. C. de praed. minor. quas leges, declara. vt per eum ibi.

Minor statutum disponens quod minoris contractus non valeat, etiam si fuerit iuratus: non seruata certa solennitate, & alit factus: praesumatur minor dolo inductus, non valet tale statutum secundum magis communem per Rol. conf. 99. nu. 1. 5. lib. 3. post doc. in l. omnes populi. ff. de instit. & iur. secus si nihil dicat de iuramento, quia quando statutum praesumit. circa contractam & actum temporalem, & de iuramento nihil dicit: nec illud tangit reprobandum, valet, teste Abb. in ecclesia sanctae Marię col. pe. ver. 7. casus de consil. Rol. d. conf. col. 5. per tot. vbi declarat.

minor quando citatur, an censetur citari vt legitime compareat, licet expressè non dicatur in citatorio: vide gl. in l. minor. ff. de bon. author. iudi. possid. vbi quod sic. de quo plura no. Alex. in l. si ex legati causa. ff. de verb. oblig. & doct. in apostil. ad Barto. in l. 1. C. qui pet. tut. vbi Bald. & an minor possit petere declarari processum nullum nondum lata sententia? Dic vt per Castr. in l. cum & minores. C. si aduers. rem iudi. vbi quod acta sunt in pendenti, per l. non eo minus. C. de procur. posse tamen minorem id petere: litigantem autem cum eo, non ex quo dubitatur quando sunt expensae in causa contra minorem in qua acta sunt nulla, quis ipsorum veniat in expensis condemnandus: vide Cy. & Bald. vbi doct. in apostil. ad Bart. in d. l. 1. C. qui pet. tut. rex. in l. propterandum. §. si. C. de iudi. & faciunt no. in l. sancimus. §. sed & si quis. C. de administ. tutor. Quod autem agens contra minorem debeat vt sibi praediciatur de tutore vel curatore, not. Bart. in l. 1. C. de iur. recip. aliis sibi imputet si iudicium non tenet, quia videtur contra rex. in l. 1. C. qui pet. tut. Et quod valeat iudicium cum adulto curatore non habente, text. est in l. acta. §. ff. de re iud. rex. in l. contra pupillum. e. ti. vbi Bart. & Castr. & l. si curatorem. C. de in integ. restit. & an gesta per minorem valeant, vide Bart. in l. neque. C. de procur. Rom. conf. 138. Soc. conf. 23. 5. cur. iun. consil. 168. facit l. 2. C. si aduers. don. & intellige tex. d. l. si curatorem procedere in personali obligatione. gl. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. in l. 1. de nouat. sed quod ad realem fecus, nisi decreto interueniente. l. 1. & toto tit. ff. de reb. eor. & C. de praed. minor. Bald. in l. certi. C. locat. q. 8. l. in l. si constante. col. 3. 2. ff. sol. mat. post Bart. ibi. nisi iuramentum interuenierit. auct. sacramenta puberum. & quod in iudicio interuenire non possit minor non habes curatorem, no. gl. in d. l. si curatorem. vbi q. non valent acta. & si habet curatorem, an tunc ipse solus in iudicio interuenire debeat. vide tex. in §. si. in l. de curat. vbi constituit actorem. l. neque tutores. C. de procur. l. pe. C. si aduers. rem iudic. l. curatorem. & l. in vniuersis. C. qui dar. l. 1. §. in causis. ff. de administ. tut. Alex. conf. 122. lib. 1. Ad praedictam autem conclus. q. agens contra minorem, debeat petere prouideri de tutore, aut curatore adde doct. in l. C. de in integ. restit. qui tutor vel curator defensionem promittere debet, iuxta text. in l. si. §. pe. C. de administ. tut. Alex. conf. 163. lib. 1. Put.

Minoris iuramentum confirmat renunciationem seu donationem per eum factam, etiam quod esset omnium bonorum, & etiam factam per impuberem dummodo doli capax, secundum Corn. conf. 240. lib. 1. Ale. verò conf. 107. n. 11. videtur tenere contrarium vbi ex donatione resultaret enormis laesio, puta, si donaret ultra dimidium bonorum suorum, quia tali casu videtur doli re ipsa, & hanc opi. sequitur Rip. Responso. 138. & late eam defendit Neuiz. conf. 22. vbi dicit inferiorem a Papa tali casu posse & debere concedere absolutionem a iuramento, & ibi pulchre artic. examinat concludens nu. 40. non posse eum etiam cum auctoritate curatoris donare, licet donationem minoris iurata valere dicat Soc. conf. 279. vifa donatione in princ. non facta mentione de curatore, quam concl. declara. vt per Nat. conf. 166. col. 9. conf. 173. 29. §. & limita vt per Iaf. in l. ex hoc iure. nu. 63. ff. de iust.

Minor non potest approbare contractum contra formam statuti inuitum, licet cederet in eius utilitatem, secundum communem per Iaf. in l. cum hi. §. eam transactionem. n. 2. ff. de trans. teste Burf. conf. 82. n. 2. lib. 1. Olasc. decis. 166. nu. 13. minor vel alius debitor, qui bona non seruatis seruauit alienata cum fructibus vult recuperare: an teneatur pecuniam debitam cum legitimo interesse restituere creditori & dic. q. sic. secundum Olasc. decis. 160. per tex. in l. vt ere. & l. si praedium. C. de praed. minor. quas leges, declara. vt per eum ibi. Minor statutum disponens quod minoris contractus non valeat, etiam si fuerit iuratus: non seruata certa solennitate, & alit factus: praesumatur minor dolo inductus, non valet tale statutum secundum magis communem per Rol. conf. 99. nu. 1. 5. lib. 3. post doc. in l. omnes populi. ff. de instit. & iur. secus si nihil dicat de iuramento, quia quando statutum praesumit. circa contractam & actum temporalem, & de iuramento nihil dicit: nec illud tangit reprobandum, valet, teste Abb. in ecclesia sanctae Marię col. pe. ver. 7. casus de consil. Rol. d. conf. col. 5. per tot. vbi declarat. minor quando citatur, an censetur citari vt legitime compareat, licet expressè non dicatur in citatorio: vide gl. in l. minor. ff. de bon. author. iudi. possid. vbi quod sic. de quo plura no. Alex. in l. si ex legati causa. ff. de verb. oblig. & doct. in apostil. ad Barto. in l. 1. C. qui pet. tut. vbi Bald. & an minor possit petere declarari processum nullum nondum lata sententia? Dic vt per Castr. in l. cum & minores. C. si aduers. rem iudi. vbi quod acta sunt in pendenti, per l. non eo minus. C. de procur. posse tamen minorem id petere: litigantem autem cum eo, non ex quo dubitatur quando sunt expensae in causa contra minorem in qua acta sunt nulla, quis ipsorum veniat in expensis condemnandus: vide Cy. & Bald. vbi doct. in apostil. ad Bart. in d. l. 1. C. qui pet. tut. rex. in l. propterandum. §. si. C. de iudi. & faciunt no. in l. sancimus. §. sed & si quis. C. de administ. tutor. Quod autem agens contra minorem debeat vt sibi praediciatur de tutore vel curatore, not. Bart. in l. 1. C. de iur. recip. aliis sibi imputet si iudicium non tenet, quia videtur contra rex. in l. 1. C. qui pet. tut. Et quod valeat iudicium cum adulto curatore non habente, text. est in l. acta. §. ff. de re iud. rex. in l. contra pupillum. e. ti. vbi Bart. & Castr. & l. si curatorem. C. de in integ. restit. & an gesta per minorem valeant, vide Bart. in l. neque. C. de procur. Rom. conf. 138. Soc. conf. 23. 5. cur. iun. consil. 168. facit l. 2. C. si aduers. don. & intellige tex. d. l. si curatorem procedere in personali obligatione. gl. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad Trebell. in l. 1. de nouat. sed quod ad realem fecus, nisi decreto interueniente. l. 1. & toto tit. ff. de reb. eor. & C. de praed. minor. Bald. in l. certi. C. locat. q. 8. l. in l. si constante. col. 3. 2. ff. sol. mat. post Bart. ibi. nisi iuramentum interuenierit. auct. sacramenta puberum. & quod in iudicio interuenire non possit minor non habes curatorem, no. gl. in d. l. si curatorem. vbi q. non valent acta. & si habet curatorem, an tunc ipse solus in iudicio interuenire debeat. vide tex. in §. si. in l. de curat. vbi constituit actorem. l. neque tutores. C. de procur. l. pe. C. si aduers. rem iudic. l. curatorem. & l. in vniuersis. C. qui dar. l. 1. §. in causis. ff. de administ. tut. Alex. conf. 122. lib. 1. Ad praedictam autem conclus. q. agens contra minorem, debeat petere prouideri de tutore, aut curatore adde doct. in l. C. de in integ. restit. qui tutor vel curator defensionem promittere debet, iuxta text. in l. si. §. pe. C. de administ. tut. Alex. conf. 163. lib. 1. Put.

Minoris iuramentum confirmat renunciationem seu donationem per eum factam, etiam quod esset omnium bonorum, & etiam factam per impuberem dummodo doli capax, secundum Corn. conf. 240. lib. 1. Ale. verò conf. 107. n. 11. videtur tenere contrarium vbi ex donatione resultaret enormis laesio, puta, si donaret ultra dimidium bonorum suorum, quia tali casu videtur doli re ipsa, & hanc opi. sequitur Rip. Responso. 138. & late eam defendit Neuiz. conf. 22. vbi dicit inferiorem a Papa tali casu posse & debere concedere absolutionem a iuramento, & ibi pulchre artic. examinat concludens nu. 40. non posse eum etiam cum auctoritate curatoris donare, licet donationem minoris iurata valere dicat Soc. conf. 279. vifa donatione in princ. non facta mentione de curatore, quam concl. declara. vt per Nat. conf. 166. col. 9. conf. 173. 29. §. & limita vt per Iaf. in l. ex hoc iure. nu. 63. ff. de iust.

& iur. post Alex. conf. 125. lib. 1. Dec. conf. 232. qua in Re. dixerunt aliqui donationem factam a minore non valere etiam quod appositum sit iudicis decretum, nisi ratam illam habuerit post decem annos, a tempore perfectae aetatis inter praesentes, post viginti inter absentes, l. si in fi. C. si maior fac. alic. fac. sine Decret. rat. hab. Dec. d. conf. 232. Castr. in l. 2. C. si ad. don. conf. 342. 468. n. 3. libr. 1. in quo principali articulo vide quae scribit Nat. d. conf. 173. vbi pulchre q. explicat cui adde, quod idem Nat. d. conf. 166. col. 9. circa fi. dicit minorem non posse facere simplicem donationem, nec habere curatorem ad donandum etiam si iuret in contractu, & ibi etiam loquitur in statuto disponen. quod contractus factus cum minore sine auctoritate curatoris non valeat, etiam si minor iurauerit, declara. vt per eum ibi, vbi quando & quibus casibus sustineatur minoris contractus, quando non, pro cuius resolutione dic. quod minor non potest donare simplici & absoluta donatione, sed ex causa sic. l. 1. C. si ad. do. l. cum plures. §. cum tutor. ff. de admin. tut. Nat. d. conf. 295. col. 2. num. 2. vbi dicit hoc probari per locum a contrario sensu in l. non solum in l. praedia C. de praed. minor. inter ceteras autem causas legitimas donandi, est Remuneratio, quia minor remunerare potest, sicut etiam praelatus, tunc enim non laeditur: cum tantumdem habeat, ex praedictis tamen opi. ea receptor videtur, q. valeat minoris iurata donatio, teste Alex. d. conf. 125. lib. 1. cum iuramentum minoris aetatem suppleat, ex no. per Guid. Pap. q. 354. 94. cuius donationis per minorem factae inualiditate prospectum legitur Antiq. Ducal. subalpinae n. r. patria Decretorum dispositione li. 3. pag. 63. ti. de donationib. v. ditionib. & recatis, p. cui? Decreti intelligit: vide cur. iun. d. f. 14. 1. col. fi. circa fi. vbi inter alia, quod in terminis illius Decreti iuramentum non operatur, Quod in donatione facta per maiorem quado & qua ex causa rescindatur? Dic vt per Aym. conf. 192. col. 2.

minor aetas dicitur magis privilegiata, quam absentia, vel alia causa. vt signanter docet Bald. in l. in contractibus in princ. in 3. notat C. de non numerata pecun. Quem cur. sen. in consil. 58. super praemissa dubitatione ver. 4. principali fundamento & allegauit, & ultra cum ira voluit Alex. in l. finita. §. Iulianus in fi. ff. de damno infecto, & dicit cur. vbi supra, Quod ista opinio est verior, & communior, & eam sequitur Ruy. in consil. 199. viso statuto, & c. n. 5. vol. 1. cum concordantibus Soci. iun. in consil. 46. n. 1. vol. 4. vbi etiam responder ad contraria, vt ibi per eum. E. Muscul.

minor succedens maiori, licet circa gesta per authorem eius maiorem, vel cursum temporis ab eodem praestituti, non restituitur ratione minoris aetatis: Tamen ex capite ignorantie restitui poterit ex generali illa clausula, Si qua mihi iusta causa videbitur. ita in simili voluit Bart. in l. 2. C. si aduersus vendit. pignor. & in l. cum filiusfamil. §. in hac. ff. de verb. oblig. vbi etiam videtur sequi & multum nota. Ioan. de Imola. & Socinus. Senior & Iason. dicentes: Quod ita communiter teneri.

Et licet haec opinio non videatur communis, quia multi antiqui & moderni contra eam tenuerint, quos refert Soc. iun. conf. 46. sub n. 3. §. vol. 4. Tamen in d. conf. 46. dicit, quod praedicta opinio videatur verior, & magis communiter recepta, & quod ex hoc iudex non debeat terri hanc nostram opinionem sequi, quia quis tenetur iudicare secundum opinionem veriore, & melioribus rationibus unitam etiam si contraria opi. esset magis communis. vt ibi per eum in d. conf. 46. n. 6. & 35. E. Muscul.

Minor an restituitur aduersus dolum praesumptum. Bart. in l. minor. ff. de minorib. Bald. in l. 1. §. si. in fi. ff. de edend. vbi declarat quid sit doli verus & praesumptus: & quando minor in eo restituitur. vide etiam Iaf. in d. §. si. & Bart. in l. 1. §. nunciatio. ff. de no. ope. nunciat. & an aduersus dolum praesumptum succurratur minori, vide Bart. in l. vbi exigitur. ff. de edend. Et q. minor non restituitur aduersus dolum praesumptum de futuro, prout in casu productionis testium post didicta testificata, not. castr. in d. l. 1. §. editiones, in fi. ff. de e. tend. vide quae scribit Abb. in capit. auditis. 8. not. extra, de in integ. restit. Put.

Minoris 14. annis contractus non firmatur iuramento, & sic pupillus doli capax nulliter contrahens, etiam quod iurauerit huiusmodi iuramentum contractum non firmat, quia auct. sacramenta puberum, C. si aduers. vendi. non procedit in pupillo doli capace, sed in pubere, & non in impubere, vt voluerunt gl. Pet. de Bellaperti. Cy. Butr. Bal. Ang. Odofre. Saly. Fulgo. & Iaso. n. 10. ibi, vbi simul cum aliis scriben. recitant istam esse communem opinionem Legistarum, quam sequitur Com. opin. Tom. ij. h. quoque

quoque Federi. de Senis 27. 30. Paul. castr. in l. qui in raffe. ff. de iure iur. & Alci. in c. cum pringat. n. 14. r. de iure iur. vbi profert vtile. & magnum quidem verbum. istorum opinionem magis communem fore. atque eam limitat Alfi. cu aliis signatis per eum decif. 322. n. 3.

Ceterum contrarium afferuit Barto. in d. auth. sacramenta puberum. videlicet q minor 14 annis. maior autem capacitate obligetur iuramento. & d. auth. sacramenta puberum habeat locum in pupillo doli capace. vt mediante iuramento tenaciter obligetur quemadmodum pubes esset. & cum Bart. sentire Host. lo. And. & lo. de Imo. & ceteri omnes. in d. cap. cum contingat. Archid. in c. quamuis de pactis. in 6. Pan. cof. 108. vol. 2. Decius in l. pupillum. ff. de re iud. lo. Mau. in tract. de restit. in integrum cxii. Salycet. & Paul. castr. in d. auth. sacramenta puberum. vbi aiunt istorum sententiam procedere de iure canonico. & veriorum presuppone. Alex. in d. l. qui iurasse. & secundum eandem iudicatum fuisse per pccillum Neapolitanum. refert Afflic. in d. decif. 322. nu. 1. 2. 3. 4. & 5. in decif. 393. sub n. 10. ideo ob obseruantiam iuramenti. & fauorem animarum. & propter decisiones facti cocilij Neap. quae sub nomine regis profertur. succeduntque loco Imperialis interpretationis vt posuimus. in 1. par. in opinio. iudex in iudicando cum hac vltima communi. & verissima canonistarum libenter concurrimus. F. Viuius lib. 2. opi. 180.

Maior iurans non priuatur beneficio restitutionis in integrum quando de eo non fuerit certioratus. cum in illa etate dicatur infirmi consilij. & multis captionibus suppositus. no debet de facili beneficio sibi concessio priuari. cum illius per se non fuerit capax. sed ignorans. nam iuri ignorato non dicitur renunciare. l. mater decedens. ff. de inoff. testa. & per alias rationes quas recenset Dy. in conf. 5. cuius sententiam refert Cy. in l. 2. nu. 6. ver. sexto quaritur in minore. C. de rescin. vend. & inter alia argumenta eo quoque Dy. & Cy. vtuntur. Sicut mul. et renucians S. C. Velleia. sibi non prauidicat. nisi de eo fuerit certior facta. l. fin. C. ad S. C. Velleia. ita etiam minor renunciauerit beneficio restitutionis sine praecedente a. monitione aut certioratione. non dicitur sibi prauidicare. quia de eo quod ignorauerit non videtur cogitatum. vt Dy. in d. cof. 5. & Cy. in d. l. 2. i. i. i. i. i. allegatis rationibus. tradiderunt. Et hanc commu. opi. doct. appellat Ant. de Butr. in c. p. extra de contrah. empt. & vend. quae quidem tempore illius. lafone referente. communis fuit. sed iam amplius no est in l. sciendum. n. 3. ff. de verb. obl. alij. doct. propterea voluerunt. no requiri certiorationem Bar. in auth. sacramenta puberum. n. 16. & 17. & ibi addit. in verb. consului cotrarium. l. i. r. Fallegans plures concordantes auctoritates. C. si aduer. ven. Pan. in c. cum causam. n. 12. ext. de emp. & vend. Fel. in c. ex rescripto. nu. 16. ext. de iure iur. alias auctoritates pro sententia Bart. recēset Alex. de Imo. in d. l. sciendum. ver. iuxta hoc quae rit Bart. n. 3. 4. cum seq. vbi ipse n. 3. 5. & 36. inquit. communē practiam obseruare sententiam Bart. quam & ipse propter auctoritatem iuramenti ita obseruaret. licet Dy. in puncto iuris sententia sustineri possit. Et in conf. 42. n. 9. & 10. in fi. dicit ipse hanc magis communem opinionem esse. quam approbat communis stylus & obseruantia in lib. 1. Et hanc sententiam Bar. non requiri certiorationem Alex. in cof. 127. in fi. in 2. li. veriorum appellat. quam cofulendo & legendo sequi solitus fuerit. idem dicit Alex. in conf. 80. nu. 1. 5. in fi. in lib. 5. conf. Et ita cofulendo & iudicando tenendum esse voluit laf. in d. l. sciendum. n. 34. Bal. autē in d. l. 2. in 9. q. n. 12. distinguendum putat. aut minor iurauit. interueniente auctoritate curatoris. tunc Bart. sententiam retinendam. quia scientia curatoris reputatur scientia adulti. l. pupillus. ff. de acqui. hare. Aut minor iurauit non interueniente auctoritate curatoris. in eo casu sententia Dy. approbandam esse. Sed istam distinctionem communiter non admittit. refert laf. in d. l. sciendum. d. n. 34. ver. Maria. Soc. iun. in d. conf. 4. n. 3. 8. scybit non facile decerni posse quae sit communior in hac doctrina sententia. cum doct. variē loquatur. Quorum diuersas sententias etiam Arelata. indicat 1 anno. & addi. suis. ad tracta. Alciat. de praesumpt. in 1. regu. prin. praesump. 42. Propterea ipse Socy. in sepe allega. conf. addit. quando in iuramento esset expressum. quod non velit venire contra iuramentum ratione aetatis minoris. illud sufficere. secundū Bart. & alios vt non requireretur certioratio. sed quando simpliciter minor iurasset non exprimendo ratione minoris aetatis. voluit Dy. sententiam veram & magis communem esse. quia eo casu nihil dictum fuit per quod aliquo modo appareret cogitatum de beneficio minoris aetatis. & ita voluisse Bar. in d. auth. sacramenta puberum. prout illum declarat Andr. Barb. in conf. 53. n. 20. ver. & si quisquam oblatius vellet in

sistere. in 2. vol. conf. Ceterum Bar. sententia communiore voto approbatur. prout eum doct. communiter in d. l. sciendum. intellexerunt Pau. de castr. in conf. 8. ver. sed breuiter his non obstantibus. in 2. part. conf. Alex. de Imo. in conf. 27. n. 4. vol. 1. conf. Auffre. in addi. ad decifio. Tholosa. q. 37. quia cum iuramentum faciat eum maiorem. non creditur ignorare tale beneficium sibi competere. vel verē sibi non competit. nam habetur pro maiori quo ad discretionem & intellectum. Soc. iun. in d. l. sciendum. n. 39. licet Apostil. huiusmodi sententias falsas. nec apud Gallicos in vsu receptas esse crediderit. in suis marginalibus addi. ad conf. Alex. in verb. certioratione. l. i. r. B. in d. conf. 27. & in d. conf. 42. in verb. iuramentum. l. i. r. C. & remissus in d. conf. 80. in verb. iuramentum. in l. i. r. A. in 5. vol. conf. de qua decisione videantur ea quae cumulata sunt per Ia. Phil. Port. in lib. 4. suarum conclusionum. conclu. 33. Kirchouius.

Minor in iudicio esse non potest sine curatore. vel alio legitimo. administratore. l. 1. & 2. C. qui leg. perfo. l. clarum. C. de aucto. praestan. Bal. in 3. parte. conf. 262. & in 5. par. conf. 69. el. 2. Phi. in c. sua nob. in prin. de app. all. l. in vniuers. C. qui da. tu. poss. & no. in l. cum & minores. C. si aduer. rem iud. & in l. exigendi. maxime. per Alex. col. pe. C. de procur. idem Phi. in c. fi. de iud. in 6.

Et contra eum iudicata. nullius sunt momenti. d. l. cum & minores. l. si praes. C. quomodo & quando iu. l. acta. §. si. ff. de re iud. & ibi Alex.

Amplia etiam si sit doctor. Bal. in l. sed & milites §. quia. tem. ff. de excus. tu.

Amplia siue iudicium sit civile siue crīale. Dy. in confil. 38. Bar. in l. contra pupillum. ff. de re iud. Cor. in 4. vol. confil. 198. Albe. in 4. par. q. 84.

Et propterea quando procedi. criminaliter. contra minorem est ei de curatore prouidēd. vt etiam sed pater cōpareat eum eo. vt in ver. pater. §. 14.

Etiam tenet Ang. are. in trac. malef. in ver. cōparent diti in quifiti & confitentur totum. col. 5. Bolog. in conf. 36. col. 2. & latius in confil. 37. col. 6. in fi. Hypo. in l. 1. in §. requisito. ff. de quaestio. Ang. in §. poenales. col. 7. de act. Guid. confil. 130.

Et cum minore defenso valet iud. d. l. cum & minores Sōz. 40 in 2. par. conf. 242. in prin.

Suffic. tamen a minori sit datus proc. leg. constitutus. Marf. in l. de minore. col. 10. in fi. ff. de quaestio.

Et pater non est leg. curator filij emancipati. Bal. in d. §. qui autem.

Nec etiam non emancipati. Bal. in l. amicisimes §. lucius. ff. de excus. tu.

Limita etiam minore intellectu carente. & idem in furioso. Alex. in l. furioso. ff. de re iud. P. Andora.

Pro minore autem valet iud. l. nō eo minus. C. de procura. §. gl. in d. l. 1. C. qui leg. perfo. Pan. in 2. par. conf. 45. in fi. Ana. cof. 93. Alex. vol. 2. cof. 3. circa. n. & conf. 59. & in d. l. nō eo minus. vbi idem dicit. in ecclesia. & idem vult laf. in d. l. non eo minus. Ang. in §. 1. in fi. de aucto. tu.

Et in tutore minus leg. adstante. est gl. no. in l. si tutor. C. in qui. cau. in inte. resti. quam al. Cor. in 4. vol. conf. 164. in prin. Barb. in 3. vol. conf. 91. max. col. 3. in causa spūali 5. minorem cōtumacem valet. Bal. in c. 1. col. pe. ver. sed ptra adulterum. de mil. vas. qui pū. est. Spec. in tit. de cōfessionib. §. sequi. in prin. Istud limita. secundū aliquos nisi opponat de nul. quia tunc non valet sententia lata pro minore. alfar. Bal. in c. 1. col. 5. de rescript.

Limita etiam quando acta sunt fauorabilia minori. secus in dubio. Cor. no. 4. vol. conf. 164. idem.

Quid autem in causa dotis an minor possit esse in iud. laf. in aut. quod locum col. 6. C. de colla. relatis op. tenet q. si printe ag. causa matrimonial. & in conscientia causa dotis. tunc potest minor esse in iud. si autem quaestio dotis moue. principaliter sine disputat. matrimonij. secus. vt ibi per eum. quem omnino vide.

Et in causis spiritualib. & beneficialibus. est text. & ibi doc. max. Phi. in c. fi. de iud. in 6. idem.

an autem minor possit procur. constitue. doct. maxime laf. in l. neque tutores. C. de procur. tenent quod non. & ita tenet Bal. in 1. par. conf. 176. & seq.

Licet contrarium teneat Alex. in 2. vol. conf. 123. Sed an cum iur. possit procur. constitue. Bal. in dictis. confil. iis. tenet quod non multis rationibus & fundamentis.

In cotrarium est veritas. nam in omnib. casib. in quibus solus adultus habet legitimam personam itādi in iud. in illis potest constitue. pro. ad iudicial. l. 4. §. 1. ff. rem ra. haberi. l. i. r. laf. post Bar

post Bar. & alios in d. l. neque tutores. vbi alia al. cui adde tex. expressum. de quo ipse non meminit in l. sed si vnus. §. idem. l. ff. de iniur. & ita vult Ang. in terminis in conf. 143. in prin. & Fel. in c. intelleximus. col. 3. de iud. Sonz. in 2. par. conf. 239. in fi. 3. col. Phi. in d. c. fi. de iud. in 6.

Sed minor potest esse. in iud. cum iur. vt vult gl. in aut. sacra puber. & ibi doct. maxime. laf. in 20. & 2. col. C. si aduer. v. d. ergo. & c.

Et ad istud quod minor possit esse. in iud. cum iur. laf. in d. aut. sacra. puberum al. omnes doct. ibi. & Bar. in l. minor 2. §. an. ff. de procur. & in l. minor 2. §. an. omiffam ff. de mino. & alia multa. adde Alex. in d. l. exigendi. col. pe. C. de proc. vide in ver. procu. §. 84. idem.

Minor potest fideiube. pro alio cum iur. laf. in l. 1. col. 3. ff. si quis in ius voc.

Secus sine iur. laf. in l. de die. §. si seruus in fi. ff. qui satisf. cog.

Minor an possit ratificare cum auctoritate curatoris. laf. in l. si procurator circa. fi. ff. de condi. indeb. tenet quod sic cum dist. quam fac. Bar. ibi quem vide.

Minor an possit donare. vide in ver. donatio minoris.

Minor contrahens cum iur. non seruata solemnitate sta. an oblige. vide Alex. vol. 1. conf. 27. & quae latius dixi. in ver. absol. à iur. in 5. carta. in prin. ibi & praemissa tanto magis. & in 9. car. ibi hoc. etiam tenet Ang. & amplius. in 7. car. ibi & istud in terminis. idem.

Minor non potest vende. bona. Immo. sine decreto. & sine iusta causa. l. magis puto §. ne passim. cum similib. ff. de rebus. eorum. Pau. de cast. in 2. vol. conf. 215. Sonz. in 2. parte. conf. 244. col. 1. Imo si interueniat decretum ex corrupto non valet. Lud. Ro. conf. 321. Barb. in 1. vol. conf. 40. col. 5. & eo. vol. conf. 1. col. 40. Cor. in conf. 98. & in 3. vol. conf. 3. col. pe.

Idem in procu. minoris. quia non potest vendere. sine iusta causa. & sine decreto. ita Angel. in confil. 50. Cor. in 3. volu. conf. 189.

Limita nisi proc. esset constitutus cum iur. ad vendendum & iuraf. quia tunc valeret venditio. ita in terminis. vult Sonz. in 2. par. conf. 239. col. 3. & seq.

Sublimita in iudicio. quia omnino requi. decretum. Cor. in d. conf. 189.

Limita etiam quia confue. posset operari quod res minoris vendatur sine decreto laf. in l. de quibus. col. 20. ff. de ll. & in l. mandata ff. de officio eius cui man. est iurisd. & Bal. in c. 1. in prin. per quos fiat inueft.

Limita praeterea. quia maior factus potest ratificare. Bal. in 1. par. conf. 47. siue facite siue expresse. ratificet. eo. tit. si maior fac. ra. habuit. ita Bal. ibi adde. Alex. in 5. vol. conf. 117. vbi dicit quod maior factus tacet. per quinquennium videtur ratificare.

adde in terminis. Pet. de anch. in conf. 242. circa. fi. vbi dicit quod maior factus possidet. res datas in cābium dicitur ratificare contractum matris. de quo etiam habetur. per Lauren. Calca. in conf. 21. in fi.

Sublimita nisi contractus esset nullus ratione solenitatis omiffae. quia tunc rati habitio. non habet conualidare contractum. ita no. Barb. in 1. vol. conf. 42. col. 8. adde Lud. Ro. conf. 12. & conf. 54.

Fac. quod vult Ant. de But. confil. 45. ibi & 1. non ob. praescrip. iuris. vbi dicit quod ille qui contra iura mercatus est. & sic est malefidei non potest se iuuare. illo titul. C. si maior fac. & c.

Et ad materiam. tit. si maior fac. & c. vide not. Cor. in 2. vol. conf. 36. & in 3. vol. conf. 207. & Barb. in 3. vol. conf. 70. max. in col. 3. & in 4. vol. cof. 6. col. 15. in fi. Imo. conf. 98. in fi. Lud. Rom. conf. 12. idem.

Si res minoris vendatur sine decreto contractus rescindi. sed accessoria obl. pig. facta per curatorem tenet. l. & si is. C. de praed. mino. de quo. vide Alex. in 4. vol. conf. 66. in fi. & in ver. tutor. §. 50.

An autem in tali vendic. requira. subhastatio? Imo. confil. 99. in 7. dubio tenet quod non quando fit cum auctoritate iudicis.

Quid si minor habeat curatorem. an cum decreto iudicis possit alienare. absque curatore? vide Bal. in l. si curatorem habens. C. de in inte. resti. mi. idem.

Minor restituitur in integrum. ad hoc vt minori conceda. in inte. resti. duo necio probanda sunt. minor aetas. & laesio. l. Nam & postea §. si minor. & ibi doct. ff. de iur. iur. l. minorib. la 1. & l. fi. C. de in inte. resti. Alex. in l. terminis. 47. incip. nunquid tutor. Alex. in 5. vol. conf. 55. in fi. Pan. in 2. part. conf. 77. in 2. dubio. col. 3. 80

P. Andora.

An autem sit necesse. probare. quod laesio precesserit dolo aduerfarij vel facilitate ipsius minoris? dicit quod sic. per l. verū §. scien. cum §. seq. ff. de mino. & ibi habetur per Bar. modus li bellandi. in peti. rest. in inte. & per eundem in l. minor autem magistratus. ff. de min. & l. d. l. fi. C. de inte. rest. vbi dicit quod non procederet libellus licet agens diceret se minorem & laesum si nō exprimat quod sui facilitate. vel dolo aduerfarij est laesus. per supradicta. Cur. iunior. conf. 6. col. 1. 5.

Sed lo. de Imo. in c. constitutus de rest. in inte. & in ca. 1. eo. titu. dicit communem opi. esse. quod suffic. allegare in libello quod tempore contractus erat minor & laesus. §. d. §. si minor. Et si aduerfarij vult dicere quod non fuit laesus facilitate sua vel dolo aduerfarij. vel quod non est intra tempora petendi restit. habet hoc. probare ipse excipiens fec. Alex. qui plura all. in d. §. si minor. & plenius in d. l. fi. vbi tenet procedere. libellum eo ipso quod all. se minorem & laesum sed declarari debet eo petente de quo. etiam vide Ana. conf. 48. & Barb. in 4. vol. conf. 79. idem.

an autem resti. in inte. sit principaliter vel incidēter petend. dicit q. principaliter in honorariis. ver. sed cum rescissa ff. de actio. & & obl. & ita no. Bal. Pau. de ca. & Alex. in d. §. si minor. vbi per hoc dicunt limitari. d. §. si minor.

Qualiter autem minor probet se laesum ex delatione iur. vide Bar. in d. §. si minor vbi dicit quod proban. se habere testes vel instrumenta. probat laesionem. de quo. vide ibi latius per Alex. qui in vlt. col. al. infinitas remissiones.

an autem ex eo. q. minor nō app. dica. laesus. Alex. post alios. in d. §. si minor. dicit q. non. Nisi doceat se habere aliquid propter quod. in causa app. deberet vince. adde Alex. in 5. vol. cof. 55. in fi. & conf. 115. in fi.

Secus si excluderetur. à prosequi. app. quia eo ipso tunc diceretur laesus Alex. in d. conf. 115. in fi.

Si minor confessus est maleficium. poterit ex hoc solo restitui in inte. si a. r. de veritate non constet. quia sua interest ita non fuisse confessum. ita no. vult Ang. in l. certum. §. in pupillo. ff. de confe. per no. per gl. in c. 2. de rest. in inte. in 6. & ibi dicit Ang. quod ita intelligit. l. si ex causa §. nunc videi. ff. de mi no. & ita vult Alex. in 3. volu. conf. 116. & laf. in d. §. si minor. col. 2. & in l. error. col. 2. C. de iur. & fac. ig. Cor. vol. 4. cof. 198. ver. quod & vult Ang. & c. vide in ver. cofe. erronea. ver. limita 5. Pe. gerar. sing. 67.

Vide tamen. Hypo. in l. 1. in 8. requisito. alias col. 5. ff. de qd. & in §. si quis vltro. in fi. ea. l.

adde q. quando minor. aduersus suam confe. habet probare de laesione suffic. probare per vnum testem. quia eo ipso q. apparet q. habeat vnum testem. & sic habeat praesump. pro se. est laesus si illi praesump. derogauit per illam confe. ita Bal. no. in l. vnica C. de confe. refert & sequi. Alex. in d. §. si minor. cc. vlt. col.

Nec restitui aduersus dolum seu delictum. Alex. in 1. volu. conf. 103. colum. 5. Ange. in §. si quis agens. colum. 7. in fit. de actio.

Nam in malis moribus non subueni. minori. Bal. in l. 1. C. de 2. nup. idem.

an autem quādo minor compromittit in arbitratorem ex hoc. dica. laesus ita q. possit petere rest. in inte. dicit quod nō. nisi probet quod. l. tempore compromissi habeat tales probatio. nes ex quibus potuisset obrine. Nam si arbitrator inique arbitre. poterit pete. reductionem ad arb. boni viri. l. sotietatem. §. arbitror. ff. pro So. c. quinquauallis ext. de iur. iur. vide Barb. in 3. vol. conf. 44. col. 8.

Secus si minor compromittat in arbitrum. quia ex hoc solo dicitur ledi. cum dica. se obligare ad pareñ. sententia arbitri. licet inique l. diē proferre. §. stari. ff. de arb. ita Bar. in l. si minor. 25. an. filio. §. 1. ff. de mi. & in conf. 47. incip. nunquid tutor. Alex. in d. §. si minor. col. vlt. & Ang. in conf. 66. & Alb. in l. cum haereditas. ff. ad treb.

Vide tamen Cor. in 4. vol. conf. 119.

Minor restitui. ad rem quae fuit maiorum suorum. etiam nō data alia laesione. Barb. in 1. volum. confil. 27. colum. 17. & in 2. volum. confil. 18. in tertia col. fac. quod habetur. infra. eod. §. 33.

Vide tamen curt. in confil. 38. in fi. 2. col. vbi intelligit procedere. quando minor emerat sub pacto adiectionis in diem. quia poterat tantum offerre. q. tum alius. quod si nō fecit vel reculauit lex admittit eum. quod non. quia est subtilis declaratio. idem.

Minor restitui. in inte. aduersus omnia quae fec. §. 2. an. laf. no. in l. fi. col. 3. C. de repud. haer. d. & subiungit q. postq. quis Com. opin. Tom. ii. h. 2. est effe

est effectus maior. 2. an. olim. j. an. adhuc vtilem hodie j. qua
driennium & sic j. seu vsque ad 29. annos habet in inte. rest. l.
doli mali. ver. diuersum. ff. de don.
Tamen si elaps. 2. an. aliquid fac. intra illos 4. ann. non re-
stituitur in integ. d. l. doli. ver. diuersum.
Sed in d. l. f. C. de repud. hared. est casus sing. sec. doct. vt ip-
se las. refert q. non solum si suus repudiauert hared. patris j.
2. 5. an. sed etiam si post. j. illos 4. an. q. adhuc potest reuocare
sic. si repudiasset j. 2. 5. an. vt ibi latius per eum. idem.
minor restit. in integ. aduersus additionem hared. Soci. in 10
2. par. conf. 242. col. 1. Alex. in 2. vol. conf. 2. 10. circa fi.
Limita si probet ex addi. se lesum. Alex. in 1. vol. conf. 2. 1.
minor restit. in integ. aduersus consti. procu. l. si curatorem
habens. C. de in integ. rest. l. neque tutores. C. de procur.
vbi dicit. q. imo non potest procu. constituere. de quo tamen vi-
de 3. in ver. minor. §. 4. & 5. idem.
minor restit. in integ. aduersus publicationem testium ad
alios producen. l. in l. §. nunciat. col. 9. ff. de ope. no. nun.
Limitat nisi vellet restitui ad producen. alios testes contra
eum quem criminaliter accusauit. quia non debet restitui. vi-
de per eum.
alias limit. vide per Alex. in d. §. nunciat. col. 10. idem.
minor restit. q. aduersus sententiam. Soci. in 2. part. conf. 242.
in prin. dixi in ver. restit. in integ. §. 13. & 15.
minor restit. in integ. aduersus donationem iuratum. in qua
non fuit certioratus de benefic. restit. in integ. Dy. conf. 5.
minor restit. in integ. aduersus delationem iur. & agere po-
test actione. 1. & si contra eum de iur. excipiat poterit repli-
cari p. h. tamen in integ. resti. eo tamen modo. & j. illa temp-
ora sic. si principaliter in integ. rest. petiisset. l. nam & postea.
§. si minor. ff. de iureiur. & ibi doct. max. Alex. qui ita summat.
dicit §.
Istud tamen limita per dicta §. eo. §. 4. idem.
minor restit. in integ. aduersus lapsum instantia. Soci. in 2.
part. conf. 299.
Restit. in integ. an competat minori. quando peti. contra a-
lium priuilegiatum. vide in ver. restit. in integ. §. 20.
minor non restit. in integ. quando iurauit non venire con-
tra contractum ratione minoris etatis. vel alia ratione. l. in
l. scien. col. 12. cum seq. ff. de ver. obl.
Nec etiam quando iurauit se maiorem to. tit. C. si minor se
ma. & c. max. in l. si alterius.
Possit tamen allegare contractum nullum ratione solen-
nitatis statutarie omisse. Lud. Rom. conf. 12. all. lo. and. in add.
ad Spec.
contrarium tenet Paul. de cast. in 2. vol. conf. 141.
Licet minor iurauerit se minorem in contractu inito cum
coniuncto. tamen potest probare cotrarium. Bal. in l. de tute-
la. C. de in integ. restit. min. idem.
minor non restit. in integ. quando successit maiori pro fa-
cto cum ipso maiore celebrato. l. emilius. & ibi doct. ff. de
minoribus.
Sed an tunc restitua. ex clau. generali. si qua mihi iusta cau-
sa. Bar. Ang. Paul. de cast. & Alex. in l. cum filius. §. in hac. ff. de
ver. obl. tenent quod sic.
Vide not. Cur. in conf. 58. vbi mult. al. dicit istud procedere
quando reus conuenitur & possidet. & vtitur iur. defensionis.
& consti. minor hares possidens fundum conuentus pote-
rit impetrare beneficium restitutionis in integ. ex capite igno-
rante. quia non est in eius facultate quando conueniatur. sig-
cus in minore non possidente. & agente: quia non auditur ex
clausula generali ad peten. restit. in integ. vt ibi subtiliter per
eum. quem vide.
Vide etiam ad 1. dictum Ang. in §. 1. col. 2. in sit. de excep-
tioni currit tempus ad appell. vel prosequendum app. ad
confectionem inuentarij. & in prescript. statutaria. l. in l. pro-
peran. §. illo proculdubio. C. de iud.
minori currit prescriptio inchoata contra maiorem. Cur.
conf. 82. col. 4. de quo vide in ver. prescriptio. §. 160. cum seq.
minor habens curatorem. potest testari. etiam eo iuuito. 70
l. in l. quae de legato. col. 6. ff. de leg. 1.
minori restituitur fructus. non ob. ti. l. aso. in l. apud Iulia-
num. §. 1. circa fi. ff. de leg. 1. vide tex. in l. patri pro filio. ver. si-
tem ex diuerso. & ibi gl. ff. de minorib. Rom. sing. 528. Franc.
de crem. sing. 134. qui dicunt hanc gl. esse singul.
minori contrahi. mora absque interpellat. l. in §. ex male-
ficiis. col. 9. in sit. de act. idem in ecclesia. vt ibi per eum. Alex.
in 2. vol. conf. 7. col. 3. Lud. sing. 116. vbi ampliat idem esse in
piis causis. idem.
Quiritio facta per minorem. non valet. Bar. conf. 162. 80

An autem minor possit cedere actiones? vide Bar. in l. non
potest. ff. de aucto. tu. & doct. in l. 1. §. fuit quaesitum. ff. ad treb.
Minor non habet vocem in electionibus. l. in l. maiorem.
col. vlt. ff. de pac. & in l. de pupillo. col. 3. in fi. ff. de ope. no. nun.
Bal. in l. administrantes. §. si. ff. de excus. tut. Alex. in l. lucius. §.
imperator. ad municip. vide tamen Alex. in l. spurij. ff. de decu.
Minor non auditur ab exceptione fori. quam in tempore
non opposuit. l. in l. eleganter. §. 1. col. 2. ff. de cond. ind.
Minor an probetur per dationem curatoris. Alex. in 1. vol.
conf. 2. 1. dicit quod sic. contra illum. ad cuius instantiam da-
tus fuit curator. non contra alios.
Vide Im. conf. 23.
Fac. quod vult in 4. volum. conf. 2. 5. ibi nec etiam obstat. &
Bal. in l. iure nostro. §. propter lite. in 5. nota. de testa. tu. ipse ta-
men Alex. in 2. vol. conf. 8. 5. col. 2. ibi & bene fac. tenet indi-
stincte quod probetur minor per donationem curatoris cum
decreto.
In minore bene cadit praesumptio doli. Alex. in 4. vol. conf.
99. ibi. nec etiam obstat. id quod per nonnullos. & c.
Excusa. tamen a dolo praesumpto. Alex. in 5. volu. conf. 3. 5.
circa fi. idem.
Minori non currit tempus ad solu. collectas. & si forent
facta proclamata. q. res incidant in commissum. si non solua.
collecta. restitui. minor. Alex. in 5. vol. conf. 3. 1. col. 1.
Fac. quod vult Fran. crem. sing. 29.
& Minor restit. si fuit in mora. Alex. in 5. vol. conf. 141. col.
vlt. in prin.
Minori dicitur enormiter ledi. quando priua. edib. quae fue-
runt maiorum suorum. Alex. in 5. vol. conf. 67. idem.
Vide §. eo. §. 8.
Vbi minor non esset restituendus ratione culpae curatoris.
liberatur ceden. actiones contra curatorem. Alex. in 5. volu.
conf. 141. col. vlt. idem.
Minor delinqueus non potest puniri postea effectus ma-
ior. Marf. in l. de minore. col. vlt. de quaest. al. gl. in l. sciant. C. de
leg. hared.
Minor restituitur in integ. aduersus mutuum. quia praesu-
mitur consumpsisse. Mathes. not. 38.
Minor pro debito ciuili carcerari non potest. §. ver. carcer.
40 §. 20.
Minor an possit esse tutor. exeuntor vltimarum volunta-
tum iudex. arbiter. & de antianis. vide Ang. in sit. de fid. tutel.
Minor rem non rite alienatam vendican. an restitue. debeat
precium. tex. est q. non. & ibi Bal. in l. praediorum. C. de praedi.
min. nisi emptor probet precium esse verum in utilitate mi-
noris. vt ibi.
Minor non restituitur aduersus emancipat. paternam. Bal.
in l. cum oportet. §. cum autem. C. de bon. qua. lib. idem.
Minor an restitui debeat ad appellandum. vel appellatio-
nem prosequen. nulla laesionis probatione interuenien. & dic.
q. non. sec. veriore & receptiore sent. per Misung. centu. 4.
obser. 17. imo requiritur probatio laesionis. & non sufficit so-
lus temporis lapsus. sec. Bar. in l. nam postea. §. si minor. n. 6. ff.
de iureiur. Olasc. decif. 158. n. 9. quam Bar. doct. declarat Rol.
conf. 10. n. 1. §. li. 4. qua. concl. procedit. siue petat se restitui ad
appellandum. siue ad probandum. & ita fuisse iudicatu. refert
idem d. decif. col. fi. cui adde. q. absens ex causa reipublicae re-
stituitur ad appell. teste Afflic. decif. 175. Aret. conf. 160. n. 7.
vbi dicunt coem. pro qua vide doc. in l. §. vlt. ff. quan. app. sit.
l. in l. §. si procurator. n. 13. ff. si quis ius di. non obt. vbi reg-
trahit. cum limit. Quid autem probare teneatur minor petens
se restitui cotra appellacionem omisam. ad restitutionem im-
petrandam? dic. vt per Misung. d. cent. 4. obser. 17. & 19. vbi q.
restitutio in int. transit tam in herede. quam vniuersales suc-
cessores. & an restituitur minor se maiorem afferens. vide per
eundem d. cent. obser. 20. & 21. vbi q. minor contra quascun-
que sententias restituitur. modo laesionis cognitio praecedat.
& de ea appareat. & ibi an plena cognitio requiratur. vel sum-
maria sufficiat.
Miserabiles personae oppressae siue a iudice temporali. siue
a priuato potentiore. possunt statim per viam denunciationis
recurere ad iudicem ecclesiasticum. non addito superiore
opprimantis. secundum Innoc. & Panor. in c. significantibus.
ext. de offic. delega. Ioann. Andr. eundem Panor. communiter
cano. in c. nouit. colum. 24. extra de iudic. Bart. in extrauag. ap-
reprimendam. in verbo. per denunciationem. Specul. in titul.
de denunciati. in versicul. priuata verò. ibi idem dicit potest de
omnibus pauperibus oppressis. videtur casus in cap. si quis de
potentioribus. 24. quaest. 3. dummodo secundum Innoc. vbi
supra. non agatur de castris aut magnis hereditatibus. Et
idem

idem in aliis personis quando in foro temporali non est
proditum remedium. & tamen conscientia est laesa. vel quado
de rigore iuris non datur actio secundum inn. & doct. in d. ca.
nouit. Balb. decif. 146.
Missio in possessionem propter contumaciam non solum
non habet locum in beneficio obtinendo. sed nec etiam in ob-
tento. Io. de Selua. in tract. beneficij. part. 1. q. 5. nu. 1. commu-
nem dicit. B. Villal.
Missio in possessionem ex primo decreto est misti Imperij.
l. in l. possideri. §. genera. n. 14. ff. de acq. pos. com. dicit. idem.
Missio in possessionem ex primo decreto facta vni ex credi-
torib. ex causa onerosa. p. dicit omnib. aliis creditorib. ex cau-
sa similiter onerosa. si tamē causa est lucratiua. vno immisso.
non dicuntur alij immisso. Ant. de Fan. de pig. & hipp. in 3. par.
mem. 2. n. 10. restrictione sexta. com. dicit. idem.
Missus in possessionem ex primo decreto. nō dicitur posses-
sor. sed detentor. idem Fa. in d. mem. 2. n. 6. com. dicit. idem.
Fallit in reali. quia missus in possessionem ex 1. decreto pos-
sident ante annum reuocabiliter tatum. post annum autem ir-
reuocabiliter. l. in d. l. possideri. §. genera. n. 20. com. dicit. sed
dictus Fan. ibi dicit. q. secundum communem opi. canonista-
rum ante annum est detentor. & post annum. verus possessor.
legislate tamen tenet prout l. dicit com. & Fan. concludit ten-
endum cum legisisti ibi in ver. quod immisso.
Fallit secundo. in misso in possessionem ex 1. decreto. quā-
do creditor est praesens per actionem hypothecariam. cum di-
catur actio realis quia possidet. l. in d. §. genera. n. 24. & Fa-
nus n. 8. communem dicit. idem.
Iussio de Mittendo in possessionem ex 1. decreto quando
creditor est praesens per biennium: si tamen est absens. durat
per quadriennium. Ant. de Fano. ibi in 3. par. mem. 2. n. 3. com-
munem dicit. idem.
ADDITIO. in materia missiois in possessionem dicit Bar.
in l. a diuo Pio. §. si super reb. nu. 1. ff. de re iudi. quod missus in
possessione. ex re iudicata. statim efficitur merus possessor. & sic
q. ex 1. decreto possidet. Quae opi. non seruatur. vt dicit Bal. in l.
ord. n. 16. C. de exec. rei iud. perl. 2. §. genera. ff. de acq. pos. com.
aliis per eum alleg. vnde talis missus non dicitur possessor. sed
detentor. vt testatur de communi opi. Negusan. in trac. de pig.
par. 3. memb. 2. nu. 6. intelligas tamen vt ibi per eum in nu. se-
quentibus.
Miriari quis potest mitra Cartaginensi. & est poena inter
corporales. vt est communis opi. Cla. q. 70. ver. mitrae. vbi fu-
sus. Bonac.
Mobilium legato pecuniam comprehendere receptum est. vt
constat ex Dec. conf. 381. n. 5. & conf. 470. Paris. cof. 79. n. 4. 5.
lib. 2. Arius Pinel. in l. j. par. 2. n. 4. 5. C. de bonis maternis. Quā-
uis Pauli iurisconsulti autoritas non leuiter refragari videat
lib. 3. sententiarum. tit. de vsufruct. & Graecorum schola pro-
culdubio reluctetur apud Harmenop. lib. 5. tit. 10. de mobili-
bus legatis. sed ea de re alibi latius. & commodius agetur. E.
Suarez.
Mobilium legato veniunt pecuniae. nisi talis pecunia sit pa-
rata fauori & negotiationi. teste Nat. conf. 117. col. pe. nu. 5.
n. 6. de quo. & quae veniant in tali legato plura no. Paris. cof. 79.
n. 3. 8. lib. 2. Dec. conf. 381. Alex. conf. 9. col. fi. circa med. li.
1. Tiraquel. de retrac. §. 1. gl. 7. & refertur iud. verbum mobi-
lium ad communem vltim loqueñ. ex no. per Nat. dicit. conf.
117. col. fi. conf. 146. col. 8. circa fi. Quorum mobilium appel-
lacione. nō venire iura. actiones. nec nomina debitorum. scri-
bit Paris. conf. 94. n. 3. & seq. conf. 96. n. 14. & 15. lib. 2. Rol. cf.
54. n. 3. 5. libr. 3. vbi n. 36. ponit fall. ad Reg. quando dicitur de
bonis mobilibus & immobilibus quibusconque. Quid dicitur
de substitutione facta in bonis immobilibus: an procedat in
pecunia ex fundo recepta. & ad fundum destinata? & dic. vt p.
Soc. iu. conf. 120. lib. 1. sylvan. conf. 64. Rol. de dote. q. 91. nu.
12. vbi de dispositione loqueñ de bonis immobilibus: q. non
verificetur in pecunia ad emptionem prediorum destinata.
& an mobili appellacione computentur annui redditus vide
Port. lib. 3. concl. 11. mobilium autem & immobilium appel-
lacione. non venire iura & actiones tradit Por. d. libr. 3. concl.
10. de quo vide Dec. cof. 461. n. 3. vbi quod iura & actiones
sunt tanquam tertia species Quid de statuto prohiberi mo-
bililia & immobililia transferri in extraneos. & dic. q. compre-
hendit etiam actiones. secundum Rol. conf. 54. nu. 3. 5. 6. 3. 8.
lib. 3. in testatore autem relinqueñ vx. redditus quorumcun-
que bonorū mobilium. & immobilium. quod non videatur
relinquere nomina debitorum. scribit Rol. conf. 65. nu. 8. lib.
1. post l. in l. a diuo Pio §. in venditione. col. 2. de re iud. Pa-
ris. conf. 50. n. 23. conf. 96. nu. 1. §. lib. 2. quod verò legatis mo-
80

bilibus non veniant nomina debitorum. communem dicit
Iaf. conf. 5. lib. 3. Dilect. de arte. rest. tit. 6. c. 9.
Molendinum habes in parte inferiori fluminis vtrum pos-
sit impedire volentem facere molendinum in parte superiori
ipsius: tunc distinguendum est. secundum omnes doc. commu-
niter. in l. si quis ex argentiariis. §. si initium. ff. de eden. & in l. ma-
nifeste. C. de ser. aut flumen illud super quo molendinum est
aedificatum priuatum est. aut publicum: si priuatum est vtrius
que partis. & hoc casu si vna pars vult de nouo suo molendi-
num aedificare. vt sibi principaliter cum modum afferat. & p-
sit. & quippe tunc potest licite ipsum facere in suo. absque im-
pedimento alterius partis molendinum habeatis in parte in-
feriori. & sic ea inuita. si verò vult construere molendinum vt no-
ceat principaliter parti praedictae. quae praenit in aedificando.
& hoc casu. absque dubio non potest. nec audiendum est. quā-
do verò flumen est publicum. eo casu. vel dicta pars in parte
inferiori molendinum habens licite illud aedificauit. & tunc
altera pars volens construere nouum molendinum audienda
non est. imò potest licite suum aduersarium impedire in vlti-
mo dicti noui molendini. ne sibi auferatur. ac diminiatur lucru.
& emolumentum ipsius aquae ductus preoccupati. aut d. pars
habens molendinum in parte inferiori illicite aedificauit. & tunc
non potest impedire alteram partem volentē nouum molen-
dinum construere in parte superiori dicti fluminis. secū. lum
Dy. Old. Ray. Bald. n. 2. l. in. 2. 1. & Ripam. n. 26. cum aliis seq.
in l. quo minus. ff. de flumi. vbi explicant istam esse veram. &
communē opi. & eadem sequitur. & citat Papien. in sua prac.
in for. libel. in actio. conf. l. 7. & seq. Ruinus conf. 191. n.
3. vol. 1. & conf. 98. nu. 12. vol. 4. cum aliis relatis per eum. &
Curt. sen. conf. 33. n. 2. & seq. Ruin. conf. 191. n. 3. lib. 1. & cof.
98. n. 1. 2. lib. 4. & declarat. & late interpretatur Ripa. i. d. l. quo
minus. n. 23. cum aliis seq. sed quoniam sunt flumina publica.
& quae priuata. & quot species fluminum reperiatur. vide l. si
deklarantem. in d. l. quo minus. n. 37. & Ripam. nu. 1. & curri.
sen. in d. conf. 33. n. 1. & Capol. in tract. feruit. rustico. praedio.
in tit. de fluminib. c. 3. n. 1. cum aliis seq. & in c. seq. F. Viuius
lib. 2. opi. 181.
Molendini opus. seu aquae ductus incipiens aedificare. ac
preoccupare. licet illud non perfecterit. ac compleuerit cen-
setur ius sibi acquisiuisse. vt possit prohibere alium construere
volentem aliud molendinum. seu opus. & sic isto casu potior
videtur causa. & conditio preoccupatis. & sola operis incho-
atione acquiritur ei ius ob quod aliis praeratur. secundum
Bart. in l. quo minus. n. 10. cum duobus seq. ff. de flumi. Bal. in
litem pilli. in 4. q. ff. de rerum diui. Cap. in tractat. ferui. rusti.
praed. in tit. de ferui. aquae ductus. c. 4. n. 44. & seq. l. in. 54. &
Ripam. nu. 47. cum aliis seq. vbi aiunt istam opi. esse commu-
nem. & eam late declarant. & in aliquibus casibus limitant.
F. Viuius lib. 2. opi. 182.
Molendinum si quis habuerit in aliqua villa. & nonnulli. ho-
mines illius vel alterius villae iam longissimo tempore iucunt
ad molendum in eo molendino. nō tamen in futurum eos ad
molendum compellere potest. cum in his quae sunt facultatis
non cadat praescriptio. Hec autem sententia non procedit
quando interuenisset prohibitio. & volentes ire ad alia molen-
dina fuissent prohibiti. & prohibitioni acquisissent per lon-
gissimum tempus sufficiens ad praescriptionem perficiendam.
quia tunc bene acquiritur ius prohibenti. vt possit in futu-
rum cogere eos ad molendum. Pan. in c. significante. nu. 1. ex-
tra de appell. Et hanc scribentiu coem opi. esse asserunt Balb.
in tract. de praescri. in 4. part. 5. prin. in 5. q. ver. hanc conclusio-
nem limita. nisi interuenisset prohibitio. n. 3. lac. de S. Georg.
in trac. feuda. in verb. & cum molendinis. n. 5. ver. & hanc con-
clusionem limitabis procedere. & Rol. a Valle. in cofi. 2. 2. nu.
34. in 2. Tomo. kirchouius.
Molendini appellacione quid contineatur. vide per Iaf. in l.
quominus. ff. de fluminib. Et multas quaestiones in materia
molendinorum. vide in tract. Feder. in rubr. quae sunt regalia.
ver. de molendinis. P. And.
Molestare. Qualiter quis dica. alium molestare. vide Alex.
in 2. volu. conf. 52. repetito in 5. vol. conf. 177. vbi dicit quod
ille qui quomodocumque fac. prouocet suae agendo siue ex
cipiendo siue de iure siue de facto. siue in iud. siue ante litem
contest. siue post dicitur molestare. al. gloss. & doct. in l. lucius
§. tres haredes. ff. ad treb. & alia multa idem dicit. l. i. clā. possi-
de. ff. de acq. poss.
Adde. Barb. in 1. volum. conf. 12. in 8. colum. vlt. al. Rotam
decif. 393. quae mihi est in nouis 401. incip. si agenti.
Idem vult Iaf. in l. cum posteaquam. C. de pact. & in l. stip. i-
sta §. si quis forte in 1. no. ff. de verb. obl. Alex. in 1. vol. consil.
80
Com. opin. Tom. ij. h 3 11. co

1 r. col. 2. in prin. Barb. late. in 3. vol. conf. 56. col. 6. & seq. Barb. tamen in 1. volu. conf. 60. col. 7. dic. quod dicit demum dicitur molestare si ex mala causa. non autem si ex iusta vt peten. cautionem. al. Bal. in l. 1. C. de his qua pe. no. Idem vult Pau. de ca. in 2. vol. conf. 191. vbi dicit quod non inteltr. de molesta. iuridica. & idem vult in dict. §. tres haredes.

Alex. in l. quod de bonis. §. 1. ff. ad l. falc. vbi fortius tenet qd si hares promississet mortuo defuncto non molestare. non diceretur molestare peten. dictam cautionem. & sibi ponit quali ter intelliga. verbum molestare. Corf. in ver. molestia. Crotus in l. nemo potest. in 16. col. de leg. 1. Angel. in §. fi. institut. de leg. 2.

Idem vult Fel. in c. in presentia cc. 2. col. de prob. & in c. que relam ext. de simo. & in c. causam qua in 12. col. de refer.

Et ita vult Iaf. in l. eum qui §. fi. ff. de iure iur. al. Bal. in l. 1. C. de usufr. vbi dicit qd si testator reliquit vxore vsufructuaria. & grauaui haredem. ne molestet in vsufruc. sub poena priua. hared. no dice. hares molestare. peten. cau. fructuaria. & dicit quod Bal. non poterat allegare meliorem tex. illo.

Fac. quod vult idem. Iaf. in l. clam possider. col. 1. ff. de acq. pos. vbi dicit qd ille qui all. in iud. vel ext. in sui fauore. aliquid quod non potest probabiliter inficiari. non dicitur alicui mouere controuersiam. al. Io. And. in nouel. in c. ven. extr. de cens. & Pe. de ancha. in conf. 146. inci. in questione reperio soltr allegatum. alias incipit in praedicta questione. & c.

Imo dicit quod heres celando bona haereditaria no dicitur controuersiam moue. al. Pau. de cast. in d. conf. 191. tamē Iaf. non ponit pro constanti.

Idem vult Bened. de perux. in conf. 9. vbi dicit quod hares peten. inuentarium fieri & satisfationem. prestari non dicitur molestare.

Idem vult Barb. in 4. vol. conf. 40. col. 17.

Limitat tamen Fel. in d. ca. causam qua. col. 13. de refc. Nisi verborum plenitudo vel materia subiecta aliud inferat. per ea qua no. Pan. in conf. 44. incip. quidam dominus ant. quod uhi hi est. 4. vbi vult qd si dicitur de omni molestia. qua fieret vel fieri posset. tuc inteltr. etiam de iure. ar. l. nepos proculo. ff. de verb. sig.

Adduc. etiam Fel. Rotam de resti. spol. decif. 18. in nouis incip. item si agenti. qua mihi est. 40. incip. si agenti. in nouis. vbi habetur qd si quis promissit non molestare nec inquietare suum spoliatorem no potest molestare nec. de iure. nec de facto. al. alia multa que omitto. & ita vult marf. in l. vnus §. cod. gitor. col. 9. ff. de quaestio. P. Andora.

Quid si testator mandat vxorem non molestari. sub poena pr' nationis hared. cui applicabi. illa poena. an fisco. an vxori. & c. vide. in ver. legatum perditur §. 4. idem.

Monitum quid dica & de materia vide Iaf. in l. non tamen. in fi. C. de lega. & no. Decium in ca. de caus. col. 3. de of. deleg.

Vide aliqua. de actibus momentaneis. per Crotum in l. si is qui pro emptore. col. 2. ff. de vsucap. P. And.

De momento curam no est Bal. in l. si §. fi. C. de bo. qua lib. In cotrarium est l. 2. de posth. hared. insti. & quod vult Bal. in c. 1. §. cum etiam in ti. epi. vel ab. cum aliis al. per brunum. in 6. art. ver. 2. quaro. idem.

Monachi & fratres mendicantes possunt in testamentis testes adhiberi. com. in §. T. q. 5. ver. vterius. idem.

Monachus retinet iura suorum. Iaf. in l. patre furioso. n. 47. ff. de his. qui sunt sui vel alie. iuris. communem dicit. B. Villal.

Monachus solutus est a patria potestate. idem Iaf. ibi communem dicit. idem.

Monachus factus. statim fit intestabilis. & sic testamentum eius per ingressum in monasterium. fit irritum. auth. ingressi. C. de sacros. eccles. Et hanc opinionem comuniter sequi. doc. attestat Imol. in c. 1. ver. quid autē. si aliquis. de testa. de qua vide Duran. in ar. test. tit. 3. can. 9. I. Fich.

Monachismus superueniens rumpit testamentum. antea confectum. adeo vt nec legitima debeatur Monasterio. comunem dicit Deci. conf. 3. 1. & alij plures passim.

Contrariam vero communem esse dicit Iaf. in auth. si qua mulier. C. de sacros. eccl. Et sequuntur alij. sub distinctione tamen. vt cum testator ille tempore testamenti conditi cogitauerit. de ingrediendo monasterium. vel non cogitauerit. & c. prout vtramque opinionem refert Fern. Vafq. libr. 3. Illustr. contro. c. 102. n. 2. Et postea ibidem subiungit itaque omnes fere conueniunt. vt si tempore testamenti. testator cogitauit de monachismo futuro. tunc per monachationē subsequen- tem non rumpitur testamentum. quod si tempore testamenti non cogitauit de monachismo futuro. tunc per ingressum re-

ligionis rumpitur testamentum. non secus ac posthumi agnitione. secundum vnam communem sententiam: licet secundum alteram comunem sententiam. etiam hoc casu non rumpatur. quod etiam tenuit Viglius in prin. Insti. quib. mod. testa. infirm. Et hac opinio magis placet. & c. postea lectorem remittit ad Dida. Coua. in ca. 2. de testa. nu. 4. vbi plene tractat. idem I. Fich.

Monachus potest praefici in beneficium curatum sine dispensatione. Pan. in c. quod Dei timore. n. 7. de statu monach. com. dicit. B. Villal.

Amplia etiam ad praesentationem. idem ibi. comm. dicit. idem.

Monachus effectus canonicus no potest esse iudex delegatus. Gome. in c. statutum. n. 32. de refer. in 6. communem dicit si tamen esset constitutus in dignitate iudex delegatus potest esse. Aret. in c. causam. de iudi. n. 17. communem dicit ex gl. in clem. & si principalis de resti. idem.

Monachus fugitiuus magis aequiparatur filio. quam seruo. Iaf. in l. possessio. §. seruum. nu. 14. ff. de ac. q. poss. communem dicit. sed Are. ibi comunem contrariam. sed pro concordia dicit quod aequiparatur seruo quo ad effectum acquisitionis. sed in acquisitione aequiparatur filio. Iaf. ibi. idem.

Monacho instituto hared. & repudiante. potest monasterium acceptare. & adire haereditatem. Iaf. in l. cum proponas. de hared. insti. C. com. dicit. idem.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus ex textu I. c. relatum. ne cler. vel monac. secular. nego. se immisc. vbi Episcopo monachos religioe negligētia. seculari more viuites. ad regularem obseruantiam impellit. & cogit. Ipsumque Episcopum in monachos potestatem habere firmat gl. in c. nulla. 18. q. 2. Verū alij sic distinguunt. quod aut pro minimis excessibus contra monachos agendum est. & isto casu Abbati. vel priori subfunt. ab illoque praesentandi sunt. aut de grauib. quaeritur. & agitur excessibus. & ab ipso sunt Episcopo puniendi. refert gl. in d. can. hoc tantum. 18. q. 2. allegat textus in ca. monachi. de sententia excom. & in can. si quis monachos. 20. dist. & in can. non dicatis. 12. qu. 2. qua tamen gl.

Queritur. cui magis. & prius. Episcopo. an vero Abbati. Monachus parere teneatur. & quia materia vtilis. & quotidiana est. teste Pan. in ca. cum cotingat nu. 2. de foro compe. Ideo aliquorum opiniones referre no praetermittam. demumque quid respondendum sit subiungam. Et quidem primo Matthae. quem Zabare. clem. ne in agro. §. quia vero. q. 8. de statu monachorum refert. & passim sequitur. huius fuit sententiae. quod vbi monachus ab Episcopo animarum cure praeficitur. quo ad ipsam curam concernentia. in reddenda quoque primiarum. & decimarum ratione. ac in causis iuris ordine per tractandis. ipse Episcopo potius. quam abb. in fractione vero voti abstinentiae. & silentij obseruatione ac caeteris. ad regule & ordinis monachalis obseruantiam attinentibus. Abb. obedi re debet. & tenetur. Sed quod in omnibus Episcopo parendi sit testari nobis videtur quod Augu. lib. confessionum secundo ait. maiorem. inquam. potestatem minori ad obediendum praefecti. canon. qua contra mores. octaua dist. vbi propositio maior probatur. prout qd Episcopo monachus subiectus. & il li merito obsequendum sit. probat text. in can. monasteria. el 1. 18. q. 2. vbi qd monasteria. & monachoru disciplina ad eum pertinent Episcop. in cuius territorio sunt instituta. & text. in cano. cognouimus. eadem causa & quaest. quo in loco Greg. Vitali Sardiniae defensori. cum ad ipsius Greg. peruenisset auditum. quod pro suo quibuslibet voluntatis diuersisque de causis tam foeminarum quam Dei seruorum virorum monasteria perturbabat rescribens illi. vt in posterum illa sic perturbare. & vsurpare sua auctoritate nequaquam permitat. ad moner. & vt Episcopo sub cuius moderamine sunt desuper intendat. & ipsius sollicitudo sit causas quoque & vtilitates inter monachos disponere iubet. & monachos itaque Episcopis subditos fore ibi legitur. Ad idem facit text. in can. non semel. eadem causa & quaest. vbi Aurelianensis concil. constitutio. Episcopis vt non semel. sed saepius monachorum monasteria visitent. & si quid corrigendum putauerint. & fuerit corrigant iniungit. huiusque gl. in can. hoc tantum. 18. q. 2. dum cor rectionem ad Episc. pertinere ex textu illo arguit. ex text. in can. qui verē. 16. q. 1. vbi ex Calcedoniensi concilio. monachus solitariam in eremo vitam ducentes. vt bonore quo propter eam meriti diiudicantur veneretur. ab Episcopi subiectione exemptos. eos vero qui in monasteriis per singulas ciuitates. & possessiones existentibus degunt illis subiectos existere sanc tum legimus. Episcopum quoque monachis praecipere. & legationis munus iniungere posse eiusdem concilij auctoritate in c. quidam monachi. eadem causa. & quaest. iuncta gl. com probatum habemus

ibid. numer. 52. idem Bened. Capr.
 Monachus neminem potest in iudicio denunciare, nisi proprium abbatem, extraiudicialiter autem, & ad poenitentiam, potest quemcumque denunciare. com. dicit abb. in c. ex parte nu. 6. de accusat. sed hoc raro contingit in pract. Clar. d. §. fi. q. 7. ver. item quæro. P. Fichard.
 Monachus si occidatur vel offendatur, & habeat filium legitimum quem ante monachatum generauerit, tum ius faciendæ pacis vel remissionis, pertinet ad filium non ad monasterium, ita com. dicit Boer. decif. 121. nu. 9. quem refert Plaz. c. 6. delict. n. 16. & Caraita super 27 §. ritu mag. cur. in fi. contrariam verò com. dicit Alc. in l. 4. §. Cato. nu. 175. ff. de verb. oblig. quem refert do. Ant. de padilla in l. transigere. nu. 38. C. de transact. Clar. distinguendum putat an fiat offensio respectu religionis, an respectu personæ offensa tantum, & in illo casu monasterium, in hoc verò filium præferendum putat in dubio verum vtrumque admittendum, & hoc in casu quo offensus religionem professus sit aliàs enim simpliciter præferendum filium, & ita dicit se vidisse iudicari d. §. fi. q. 58. ver. vlt. terius quæro. P. Fichard.
 Monachus habitum suæ religionis non deferens, incurrit poenam excommunicationis. c. vt periculosa. ne cleri. vel mo. in 6. Et licet aliqui dicant quod si occultè deferat non incurrat poenam excommunicationis, sec. Archid. d. c. vt periculosa. cuius opi. Claud. in repet. l. vt vim. n. 99. ff. de iust. & iur. dicit docto. communiter sequi. Tamen contrariam, quod monachus nihilominus incurrat excommunicationem, etiam si occultè habitum deferat. com. dicit Calc. conf. 123. nu. 1. per gl. in cle. fi. in ver. extrinseci. de vi. & hon. cler. quæ opi. Clar. magis placet quam prior. ita tamen, nisi cum causa & licentia superioris occultè habitum ferret. Clar. d. §. fi. q. 77. ver. monachus. P. Fichard.
 Monachus neminem potest in iudicio denunciare, nisi proprium abbatem extraiudicialiter autem & ad poenitentiam, vt est com. opi. Cla. q. 7. ver. item quæro. dicens, hoc raro contingit in practica.
 Monachus si occidatur vel offendatur, & habeat filium legitimum, quem ante monachatum legitime suscepit, ius faciendæ pacis ad ipsum spectat, non autem ad monasterium, vt est com. opi. sed cum distinctione recipitur à Claro. Nam aut fit offensio respectu religionis, aut respectu personæ offensa tantummodo, & in primo casu spectat ad monasterium, in secundo ad filium. In dubio, verò ad vtrumque spectat. & in hoc casu, quo offensus religionem professus sit, aliàs solus filius præferatur, & ita vidisse iudicari ait Cla. q. 58. ver. vlt. terius quæro. Bonac.
 Monachus habitum suæ religionis non deferens, incurrit poenam excommunicationis, etiam si occultè deferat. vt est communis opi. Clar. q. 77. Nisi id faciat cum causa, & licentia superioris. Sed potest ab eius superiore absolui, vt est communis ibi. Bonac.
 Monachus si interficeretur, & postea interueniret transactio vt daretur certa pecuniæ summa ratione factæ occisionis, illa abbati a monasterio, non autem eius patri, si quempiam haberet, relinqueretur, ita voluerunt multi doc. referete Dec. in c. in presentia. n. 57. extra. de prob. quorum sententiam comm. esse Alci. arbitrat in l. 4. §. Cato. ff. de ver. oblig. licet ab ea discedat Boer. assueuerat contrariam esse communiorum de cif. 121. n. 8. 9. cuius sententiam Pet. à Placa, in epito. delictor. lib. 1. c. 6. n. 18. approbare videtur. kirchouius.
 Monachus percussus alium monachum extra claustrum, potest absolui per Abbatem, vt est communis opi. de qua Ab. in c. cum illorum, de sententia excom. in fi. Bertach. in ver. monachus delinquens. Bonac.
 Monachi claustralis correctio videtur ad Episcopum pertinere in criminalibus, si in forma iudicij agatur, vt est com. opi. si non in forma iudicij. Sed contrarium est verius ad solū Abbatem spectare, vt est com. opi. Capra regula 84. nu. 2. & 3. Abbas autem non cognoscit de crimine sui monachi, si prius legum extaret in contrarium alterius superioris. Idem in notariis, scilicet actus permanentibus vel actu interpolatis. vt est com. opi. Capra ibi. nu. 28. Bonacof.
 Monacho instituto hærede, cui substitutum sit vulgariter, repudiante hæreditatem, Abbas cum conuentu, vel monasterium, ipso monacho inuito potest adire hæreditatem, & substitutum excludere quod non tam vigore iuris, quam ex equitate canonica procedere, dicit Bal. in l. Deo nobis. C. de episcopis & clericis, & in l. 1. C. qui admitti ad bon. & Inno. & Io. And. in ca. presentia. de probat. imol. in c. Raynutius. de testa. Franc. de Ramponibus. in l. post aditam. C. de impub. & aliis substitutionibus. Larto. in l. i. ff. de vulg. & pup. & ibidem Im.

& communiter can. d. c. in presentia. & ita communiter teneri refert Bened. Capr. in tractat. subtit. post regulas posito. in prima specie. nu. 61. & 63.
 Monachus professionem faciens omnia bona sua acquirat monasterio, teste Deci. ca. in presentia. extra de probat. quom. concl. limita, vt per Bertach. ver. monachus acquirat. nume. 20. de monacho autem vide quæ scribit prac. pap. for. lib. act. real. ver. iure dominij. nu. 57. & seq. Mathes. sing. 43. Ab. in ca. 2. de consuet. Rol. conf. 2. nu. 111. libr. 1. vbi quo modo & quid acquiratur ecclesiæ, & quomodo in eam sine traditione vel apprehensione transeat possessio? Mathes. d. sing. 43. vbi doct. in apostil. tractant de materia l. fi. C. de sac. san. eccl. Quid de monacho & abbate? & dic. vt per doct. ad prac. Bonacur. tit. quib. mod. suo no. ciuil. nu. 18. & seq. & quando quis professionem facere censeatur, & quibus casibus not. Guid. pap. q. 502. quid an monachus æquiparetur filio, & dic. vt per doct. ad Bar. in l. 3. ff. de condi. furt. Iaf. in l. cum fundus. §. seruum. col. pen. & fi. ff. si cert. petat. & ibi nu. 18. an filius egressus monasterium debeat habere hæreditatem patris, & quid si monachus instituitur hæres. dic. quod poterit abbas solus sine monacho adire hæreditatem, secundum eundem Iaf. qui plura not. in materia monachi, in l. si quis mihi bona. §. seruus municipum. ff. de acqui. hæredita. & ibi nu. 4. & 5. quid de monacho effecto episcopo vel cardinali, & si monachus institutus nolit adire an monasterium excludat substitutum. vide Iaf. in l. 1. nu. 42. ff. de vulg. Zaf. tract. subtit. ritu. de vulg. nu. 43. vbi an monachus magis æquiparetur filiofam. quam seruo. de quo per eundem Iaf. in l. quicquid filius. ff. de acq. poss. quibus addit quod monachus est suus, & habet omnia iura sui iuris ac si remansisset in patris potestate: & sic patris hæreditatem non aditam transmittit ad monasterium ex potentia sui iuris, secundum communem per Iaf. in l. sub conditione. nu. 1. ff. de libe. & posthu. in d. §. seruus municipum. in l. Gallus. §. & quid si tantum. nu. 7. vbi dato quod per monachationem filius desinat esse in patris potestate, retinet tamen iura suorum, & succedit patri vt suus, teste Alex. conf. 57. col. penult. lib. 2. conf. 13. libr. 3. Deci. in c. decernimus. col. 11. & seq. de iudic. Et an abbas vel prælatu legatum vel hæreditatem monachi solus absque consensu capituli vel conuentus repudiare possit? dic. vt per eundem Iaf. in l. legatum. num. 13. & seq. ff. de legat. 1. vbi concludit, quod sic, secundum communem ibi relatam. pro qua vide quæ scribit Roma. conf. 184. quid si monachus decedat ante aditam hæreditatem, non transmittit ad abbatem vel monasterium, teste Bart. in l. 3. ff. de condi. furt.
 Monachus succedit parentibus, sicut alij filij. l. Deo nobis. C. de episc. & cleric. 18. q. 2. ca. 1. habetur plene in c. in presentia. extra de probat. Et ita in terminis vult Are. vbi loquitur de moniali. in conf. 113. col. 1. adde Bal. qui loquitur in moniali sancte Clare. in 2. parte. conf. 309. P. Andora.
 Monachus quicquid acquirat, acquirat monasterio. 18. q. 1. c. vnic. Bolog. late in conf. 40. col. 6.
 Etiam si sit fugitiuus. Iaf. in l. 1. §. per seruum qui in fuga. ff. de acq. poss.
 Et etiam si sit ab alio possessus. Iaf. in l. 1. quicquid. ff. de acquir. poss.
 Limita etiam nisi possideatur ab alio mon. bona fide. Ang. in l. i. per quas perf. & c.
 Limita nisi mon. fuerit negligens in repeten. monac. apostatam. Barb. in 4. vol. conf. 65. col. 4.
 An autem si transeat ad aliud monasterium recuperet bona. Soc. in 2. part. conf. 222. distinguit, quod aut licite recedit, & recuperat bona, ne aliud monasterium grauetur, aut illicite, & non recuperat. de quo etiam vide per eundem in consil. 270. & per Iaf. in l. gallus. §. & quid si tantum. col. 12. ff. de libe. & posthu. vbi tenet quod non recuperet, etiam si sit dispensatus à papa.
 Et in materia monachi transeunt ad aliud monasterium, cuius monasterij esse debeant bona. vide Cor. in 2. volum. conf. 88. Bened. in conf. 96. Barb. not. in 3. vol. conf. 19. dub. 2. Card. ample & subtiliter in conf. 28. Alex. in l. 1. §. item acquirimus. col. 1. ff. de acq. pos.
 Vide etiam aliquid per Bal. in l. i. vt proponis. la. 1. C. de nuptiis. idem.
 Monachus non potest admitti ad regim. ecclesiæ parochial. sine dispensatione episcopi. Alexand. in 3. volum. consil. 70. idem.
 An autem ingrediens monasterium possit sibi referuare bona, & consir. an talis referuatio bonorum valeat. vide Iaf. in l. cetera. §. 1. col. 2. ff. de legat. 1. & latius in authentic. ingressi. post alios. C. de sac. san. eccl. Et communis conclusio est, quod

quod non valeat talis referuatio. idem.
 Monachus definit esse in potestate patris. Iaf. in d. §. & quid si tantum. col. 1. & in l. in pupillari. col. 3. ff. de vul. & pup. vide in ver. religiosus. §. 13.
 Vide Angel. in §. filiusfam. instit. quib. mo. ius pat. & in ver. episcopus. §. 6.
 Et in materia, an ordo sacerdotalis liberet à patria potestate. vide Bar. in conf. 61. & Phi. in c. fi. §. fi. de iud. in 6. & aliquid in §. 7. ver. limitat etiam. & in ver. sacerdos. §. 7.
 Quid si pater efficia. sacerdos, an retineat filium in potestate. Phi. in d. §. fi. tenet quod sic.
 Quid si pater fiat monachus. vide Bal. in l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui, & c.
 Monachus factus episcopus, non definit esse monachus. 19. q. 1. c. 2. doct. in cle. 1. de elect. Soc. in l. demonstratio falsa. §. 1. ff. de cond. & dem. Alex. in 5. vol. conf. 32. ver. & similiter. Phi. in c. quorundam. de elect. in 6.
 De quo vide pulchre Iaf. in d. aut. ingressi. col. 2. & 3. vbi dicit, quod non potest habere proprium, nec potest comedere carnes, nec mutare habitum, & si assumat roch. est excommunicatus. vide tamen Phi. in d. c. quorundam. idem.
 Monachus non potest condere testamentum. Iaf. d. auth. in gressi. col. 2. not. 2. Phi. in rub. de testa. in 6. col. 31.
 Limitat de licentia Papæ, & dicit sufficere quod licentia superueniat. al. Bal. in l. fi. C. vnde leg. & alia quæ vide.
 Limitat 2. nisi efficiatur episcopus, quia tunc potest testari, non de bonis monasterio iam quæ sitis, sed de aliis postea obtentionibus, de quo tamen vide latius per eum.
 Limitat 3. nisi haberet filios. auth. si qua mulier. C. eo. tit.
 Sublimita nisi esset ingressus ordinem fratrum mino. quia non poterit testari. doct. max. Iaf. d. aut. si qua mulier. col. 1.
 Limitat 4. quia licet monachus non possit facere testamentum, tamen testamentum quod fecit in seculo, potest effectus episcopus reuocare. al. Bar. & doct. in d. aut. si qua mul. & alia.
 Limitat 5. quia habet testamenti factionem passiuam, quia potest institui.
 Limitat etiam, quia licet ingressus monasterium non possit testari, tamen eius filius poterit testari, quia libera. à patria potestate. al. Bar. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui vel al. iu. id.
 Quando contractus est celebratus cum monacho, non potest sibi referri quæstio dominij. Alex. in 4. vol. conf. 104. in fi.
 Monachus an desinat esse nobilis. vide in ver. religiosus. §. 2.
 Monachus tenetur potius obedire abbati quam episcopo loci. Phi. in c. si religiosus. de elect. in 6.
 Dic. tamen ibi Phi. quod episcopus inuito abbate poterit eligere monachum in suum cubicularium.
 Monachus delinquens, conueniendus est non ecclesiæ. Phi. in c. quia sepe. in fi. de elect. in 6.
 Quid pro contractu. vide Card. in cle. religiosus. q. 5. & seq. de procurat.
 Monachus non dicitur possidere etiam vestem quam portat. Phi. in rub. de testa. in 6. col. 31.
 Nec potest agere etiam pro iniuria sibi illata. Phi. vbi §.
 Nec si spoliaretur capa vel libro possit agere ad restitutionem. Phi. vbi §.
 Nisi esset in studio de vol. abbat. quia tunc potest agere pro fact. studij. Phi. in c. 2. col. vlt. ne cler. vel mona. in 6.
 Monachus delic. abbat. potest esse in iud. vbi ag. vtilitas monasterij. Card. in cle. 2. q. 2. 1. de rescript.
 Item vbi esset administrator. Card. in cle. 1. q. 9. in fi. de procur. Fel. in c. cum dilecta. col. 2. 1. de rescri. vide tamen eundem in cle. religiosus. oppo. 1. eod. tit. de proc. idem.
 Monachus æquiparetur seruo, an filio. vide Alex. l. 1. §. per seruum qui. col. 4. de acq. pos. licet monachus non eligat sepulturam, tamen seruus potest eligere. Phi. vbi §.
 Monachus deferens habitum, vel portans illum copertum, dicitur apostata. Phi. in c. 2. col. 1. ne cleri. vel mo. in 6. vide tamen in ver. apostata. Et Phi. in c. fi. de reg. iur. in 6.
 Monachus potest esse tutor legitimus. Panor. in c. ex parte. de sepul. & in c. non minus. nu. 15. de im. eccl.
 Vide tamen Bal. in l. pen. C. de curat. furio.
 Sententia in actione reali est preferen. personarum monasterij, non autem monach. Panor. in ca. dudum. not. 1. de conuer. coniug.
 Monachus portans arma, est ipso iure excommunicatus. Panor. in c. clerici. nu. 8. de vi. & ho. cler.
 Vide tamen Card. in cle. 1. §. præfate. de sta. monac.
 Monacho contrahenti, an solui possit. vide aliquid per Alex. in l. cum qui ita. §. 2. de ver. ob. Ang. inst. quod cū eo. in pr. 80

Monachus vnus monasterij transiens ad aliud sine licentia, potest vendicari per superiorem. Lud. Rom. conf. 141.
 Monachus potest petere ab abbate, quod cum vestiat, & c. Bal. in l. 1. §. sed scimus. C. de lati. lib. tol.
 Si monachus fecerit depositum, potest ei restitui sine licentia abbatis. Bal. in l. quod seruus. ff. de deposit. idem.
 Quando haberet administrationem, potest esse in iudicio. Card. in cle. 1. q. 9. in fi. de proc.
 Monachus regulariter non agit nomine proprio. Fel. in ca. cum dilecta. col. 20. cum seq. de rescript. Card. conf. 28. in fi.
 Et ponit ibi Fel. 8. limitat. quas vide.
 Respectu monasterij dicitur habere proprium. ideo petit restitutionem ad monasterium. Phi. c. fi. de sepul. in 6. idem.
 Actiones transeunt in monasterium, & si monachus exit non tenetur amplius monasterium. Fel. d. ca. in presentia. col. 17. de probationib. alias tenetur Iaso. in l. fi. §. titius. ff. de condi. indebit.
 Monachus indebite tortus, potest exire de monasterio. Iaf. in l. cum seruus. col. 1. ff. de cond. ob. cau.
 Monachus cui æquiparetur an seruo, an filio. Iaso. in l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens. col. 1. ff. si cert. petat.
 Monachus legitimatur per ingressum monasterij. Iaso. in l. vnica. col. 14. C. quando non peten. par. habetur etiam in ver. religiosus. §. 4. idem.
 Monialis non potest petere legitimam, quando pater posuit super altari. Fel. in c. non satis. de simo.
 Si monialis moriatur impubes, dos data restituenda est. Soci. conf. 222. al. Cald. conf. 9. in tit. de regula. incip. dedit pater. alias est 393.
 Ingressus monasterium, si infra triduum moriatur, an præsumatur velle quod bona sint monasterij. vide Bened. in conf. 145. idem.
 monialium appellatione venit abbatissa. Barbat. in 3. volu. conf. 19. dub. 2. col. antepen. Phi. in c. 1. in prin. de stat. reg. in 6.
 monialis potest agere nomine proprio. Rot. in no. dec. 221.
 monialem corrumpens qua poena puniatur, & per quem possit absolui. vide Phi. in c. vnic. in prin. de stat. reg. in 6. Pan. in c. monasteria. in fi. de vita & hon. cleri. dicit, quod laicus debet decapitari, & eius bona monasterio applicari. idem.
 Monachus retinet iura suorum, secundum communem per Aym. conf. 152. nu. 2. Iaf. in l. patre furioso. nu. 47. ff. de his qui sunt sui vel alien. vbi etiam dicit, quod solutus esse à patria potestate, quod autem possit monachus præfici beneficio curato sine dispensatione, communem dicit Abb. in capit. quod Dei. nu. 7. de stat. mo. Quid de monacho instituto hærede, & repudiant. & dic. quod monasterium potest acceptare, & adire hæreditatem. teste Iaf. in l. cum proponas. C. de hæred. insti. Zaf. tract. subtit. cap. 1. ver. primo casu. Quid de abbate, & dic. quod potest abbas solus hæreditatem monacho delatam adire, secundum eundem Iaf. in l. si quis mihi bona. §. seruus municipum. col. 1. ff. de acqui. hæredita. Quid de ingredien. monasterium, vel profiten. sub conditione retinen. bona? & dic. quod vitiatur ea professio, teste Villal. inter co. opi. lib. ver. professio. vbi refert duas communes opiniones contrarias, quæ concordari possunt ex not. per Iaf. d. auth. ingressi. n. 30. 37. vbi in apostil. plura not.
 P. R. O. Monasterium habetur loco filij. in authentic. si qua mulier. vbi gloss. C. de sacrosanct. eccl. cap. in presentia. extr. de probat. Bellon.
 Pactum factum ab ingrediente monasterium, de retinendo bona propria, non valet. Ingressus verò remanet validus, & purus. Est com. opin. secundum Iaf. in auth. ingressi. C. de sacrosanct. eccl. M. Charian.
 Filia cui relicta sunt mille, si nupserit, & quingenta, si ingressa fuerit monasterium: si ingrediatur monasterium, nihilominus consequetur mille. Est commun. opin. secundum Iaf. in auth. si qua mulier. C. de sacrosanct. eccl. cap. in presentia. ext. de probat. idem.
 Monasterium habetur loco filij. Iaf. in authentic. si qua mulier. numero decimo octauo. C. de sacrosanct. eccl. comm. dicit. B. Villal.
 Amplia istam communem, etiam vt excludat substitutum filio instituto, sub conditione, si decesserit sine filijs. Alexand. in consilio centesimo vigesimo primo. volumine secundo. numero vndecimo. Et plures alij, quos congerit Couarru. resolut. libro primo. capite decimono. numero vndecimo, communem dicunt, etiam si sit additum, si decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus de matrimonio habitis. Apostillat. in additio. ad Alexand. in conf. 121. versicul. contrariam communem dicit. ex Deci. in consil. 406.

Restringe hanc ampliationem, si pater, vel testator exclu- dit monasterium: quia valet exclusio. Apostil. ad Alex. d. conf. 121. communem dicit ex Paul. & Bal. in l. Deo nobis. C. de epif. & cler. idem.

Monasterium non inducit praevisam coercitionem. Fely. in c. tuaz. de simoni. communem dicit. idem.

Monasterium tenetur pro monacho qui deliquit aliquid in tantum quatenus ad eum peruenit. communem dicit Alb. in aut. ingressi. nu. 2. in fi. C. de sacros. eccl. Clar. d. §. fi. ver. sed nunquid. P. Fichard.

Monasterium si quis actu inductus ingrediatur, licet ingref- sus non obtinente caliditate illa ac dolo teneat, tamen quod ad bona ingredientis non acquiruntur monasterio, sed relin- quantur eius heredibus, iuxta communem doctorum sententiam, quod verum est, quando principaliter ob auaritiam & bonorum auaritatem seductus fuisset, non ab vno sed toto mo- nasterio, ad vitam monasticam, refert Bened. Capr. reg. 87. n. 50. vide supra dolus.

Monasterium post testamentum abs se factum ingrediens, quod nil potest habere proprii, vt est ordo medicantium, quia ciuilitate censetur mortuus, bona sua statim post ingressum ad institutos testamenti, sicuti testamento non facto deuolue- rentur ad venientes ab intestato, c. vnico. & ibidem Lapus de relig. li. 6. quia hoc casu mors ciuili comparatur morti natu- rali, & eundem operatur effectum, iuxta notata in l. 1. & ibi- dem Bart. ff. de testa. vt canonista. d. c. vnico, & clem. exiui. de verb. sig. & ita communiter teneri refert Bened. capr. regula 103. nu. 3. Si vero monasterium proprium habere possit, tñ si minus legitima relinquatur mortuo testatore monacho, ad supplementum aget, Sin nihil relictum sit, rumpitur testamen- tum inlar posthumi natiuitate. l. 1. & 2. ff. de lib. & posth. l. po- sthumos. C. de bo. pos. contra tab. & ibidem gl. quod commu- niter similiter teneri ibid. nu. 43. refert Bened.

Monasterium tenetur pro monacho, quem deliquit aliquid in tantum, quatenus scilicet ad eum peruenit, vt est com. opi. Clar. q. 58. ver. sed nunquid. Bonacoff.

Monasterium in emphyteusi laicorum succedit, secundum communem per Burf. conf. 60. nu. 29. lib. 1.

Monasterium loco filij succedit, & substitutum excludit. iuxta communem per Burf. conf. 97. nu. 23.

Monasterium loco filij succedit, & facit deficere conditio- nem fideicommissi, si bona ad ipsum deueniant, secus si alij re- linquantur, ex not. per Burf. conf. 52. nu. 8. nu. 4. l. lib. 1.

Monasterium succedens loco filij haereditas vniuersalis ex- cludit substitutum, licet vna tantum res fuisset alienata, nisi ef- fer substitutio facta de filiis ex suo corpore natis, secundum communem per Burf. conf. 52. nu. 4. l. lib. 1. vbi conclusiue declarat.

Monasterium habetur loco filij, secundum communem per iaf. in auth. si qua mulier. num. 18. C. de sacros. eccl. Quae con- cl. ampliatur, vt excludat substitutum: filio instituto sub conditione, si decesserit sine filiis, teste Alex. conf. 121. nu. 11. lib. 2. etiam si dictum sit, sine filiis legitimis & naturalibus, de matrimonio habitis, Apostil. ad Alex. d. conf. 121. dec. confil. 426. Quam ampliationem restringe, si pater vel testator exclu- dat monasterium: quia valet exclusio, secundum castr. & Bal. in l. Deo nobis. C. de epif. & cler. Aym. conf. 152. col. 1. & habetur per prac. pap. for. lib. ex subit. ver. filio suo pulchre per Ofac. decif. 126. n. 11. & quod dicitur monasterium habe- ri loco filij, limita, vt per iaf. d. auth. si qua mulier. nu. 19. num. 20. & seq. Declara, vt per Did. qui videtur aliter sentire Resol. lib. 1. c. 19. num. 6. vbi eleganter & Soc. conf. 92. col. 2. & 3. Iodoc. inter com. opi. in enchirid. ver. ecclesia parochialis.

Monasterium habetur loco filij, §. sed & hoc praesenti. in au- then. de S. Episcopis. col. 9. vnde sumitur. auth. nisi rogati. C. ad treb. & c. in praesentia. extra. de prob. & vult late. Bar. in aut. si qua mulier. C. de fa. san. eccl. & ibi iaf. in 4. col.

Limita per ingressum. aliter monasterium non habetur. lo- co filij. Sal. in l. ea lege. C. de cond. ob causam. & in d. auth. si qua mulier. refert & sequitur. iaf. in l. ex facto. in 18. col. ff. de vul. & pup. & ita vult Bal. in 3. par. conf. 71. vbi dicit. quod haec non potest priuare. substitutum. instituen. monasterium. P. Andora.

An monasterium excludat substitutum sub conditione. si filius decesserit sine filiis, & sic an isto casu. monasterium. ha- beatur loco filij. Bart. in conf. 1. tenet quod sic. & ibi in apostil. la. Bernar. de landr. multa allegantur. pro & contra. Istam par- tem. quod excludat substitutum. tenet ample Barb. in 1. vol. conf. 20. idem tenet iaf. in l. cum fundus §. seruum tuum in fi. ff. si cert. per. vbi dicit. quod excluditur. substitutum. etiam si o-

xeat monachus post professionem. Secus si ante & moriatur, quia non excludetur. substitutum. fel. ample. in d. c. in praesentia in 14. & 15. col. Calca. conf. 19. Alex. in 2. vol. conf. 121. repe- tito in 4. vol. conf. 92. & in 3. vol. conf. 35. Bened. in conf. 147. in fi. Calde. in tit. de testa. conf. 43. alias. 371. lud. sing. 434. An- gel. conf. 80.

Contrarium per multa. tenet Barb. in 1. volu. conf. 13. in 2. col. & seq. & Cor. in 4. vol. conf. 18. quando fuit mentio de fi- liis legitimis. & naturalibus & in con. 253.

In monasterio autem quod esset incapax. successione. & bonorum. non excluderetur substitutum. imo ineontinenti. ad mitteretur non expectata morte naturali. ingredientis. Alex. ample. in 3. vol. conf. 13. sonz. in l. cum auus. in 68. col. in 9. q. ff. de cond. & demonst. vide j. in ver. mors. §. 3.

Licet contrarium teneat ipse Alex. in 3. vol. conf. 35. prael. legato. ibi & istam partem.

Quid in clerico seculari. an ecclesia habeatur loco filij & excludat substitutum Bened. in consilio 20. tenet. quod non. P. Andora.

Monasterium in contractibus. non venit app. filiorum. Pan. in d. c. in praesentia. Barb. in d. conf. 13. vide quae dixi in tract. emphy. §. 133.

In sententiis. monasterium. non venit appellatione. filij. An- gel. in conf. 235.

An si feudatarius ingrediatur monasterium. feudum tran- feat ad ipsum monasterium. vide ample Alex. in 5. vol. confil. 10. & quae dixi in tract. feu. in rub. de success. feu. ver. clericus.

Monasterium non potest adire mortuo monacho. imo nec inuito Cor. in 2. vol. conf. 13. & conf. 88.

Vide tamen. Bened. in conf. 24. vbi tenet. quod filius qui in- gressus est monasterium. transmittit in monasterium. ius ad- eundum iure iuratis.

Et quod etiam mortuo monacho. competat ius monaste- rio. tenet Bened. in conf. 40. circa fi. Ang. in §. alienus quoque. in fi. de haer. in fi.

An monasterium. teneatur. pro mutuo facto monacho. qui exposuit in prosecutione. elect. de eo facte. vide ample & no- tabiliter. Ang. conf. 245. idem.

Monasterium quando succedit monacho: ideo non tene- tur ultra vires hereditarias. quia monasterium succedit mona- cho non iure haereditario. sed iure cuiusdam naturalis acquisi- tionis. sicut dicimus de bonis eius. quem arrogauimus. ex no. per Bar. in auth. si qua mulier. col. pe. C. de sac. san. quem se- quitur abb. in c. in praesentia. col. pe. de proba. Quamuis con- trarium tenuerit gloss. in d. auth. & in d. c. in praesentia. sed pri- mum communiter tenetur. quod patet. quia adhuc ipse mo- nachus conueniri potest. & causa cum eo agitari auth. causa quae fit cum monacho C. de epif. & cler. & sic non habet haereditatem l. 1. §. pro haerede l. qui superstitis. ff. de acq. her. ita Rol. de inuent. q. 12. nu. 9.

Monachus si testetur ante religionis ingressum contempla- tione tamen ipsius ingressus poterit testari etiam sine solen- nitate iuris communis. comm. in §. testamentum. q. 28. ver. in primo. P. Fichard.

Monialem qui subagitauerit. incestus crimine obfringe- tur. quod eius generis coitus generaliter incestus ducatur communiter receptum apud iuris Pontificij interpretes ait Bermond. de concub. nu. 2. in fi. E. Suarez.

Monialem carnaliter cognoscens vel etiam attentans. vtra- piat. & carnaliter cognoscat. vel cum ea de facto matrimo- nium contrahens. punitur poena mortis. Cla. q. 68. ver. monia- lem. Soarez ver. isto. Bonacoff.

Monialem subagitant incestum committit. vt est commu- nis opinio. Soarez verbo monialem. num. 210. vide omnino per D. Ofacum decif. Pedemonta. 103. & not. quod si Episco- pus carnaliter cognoscat monialem. deponi debet. idem si est clericus. sed laicus excommunicatur. Bertachi. in tracta. de Episcopis parte 7. partis prin. numero 33. & monialem suba- gitans committit incestum. adulterium & sacrilegium. D. O- facus ibi supra. dec. consilio 338. numero 1. & consilio 579. numero 5. & punitur capite. eius bona confiscantur. & mo- nialis ipsa in aliud durius monasterium cautius custodiend- dam detrudi debet. & vterque iudex praenire in puniendo potest. Franc. Mar. decif. Delphi. 966. Forma autem purgatio- nis monialis a tali crimine habetur per Lapum alleg. 54. nu. 6. & rapiens monialem. debet habere pacem a Papa. Boss. de pace. nu. 27. Bonacoff.

Monetam falsam imperatoris efficiens. aut eudens igni co- burendus est. l. 2. C. de falsa moneta. fm istius tex. communem interpretationem quam ibi tradi derunt glof. Cyn. & omnes

& omnia eius bona publicantur. Sed si quis crimen hoc com- miserit circa monetam principis inferioris. qui non est impe- rator. puniendus erit poena capita. l. 1. C. de falsa moneta. & not. omnes doct. communiter in d. l. 2. & gl. scribentelque in c. quanto. de iureiur. Nec quicquam refert in punitione istius criminis qd sit moneta aurea. area. vel argentea. secundum Sa- li. in l. 2. & affil. in consilio. Neapol. lib. 3. tit. 40. haec tamen poe- na capitalis. de qua in d. l. 2. nota. seu digna deportationis est. gl. in l. f. C. de veter. numisma. potesta. lib. 10. nota. Sali. in d. l. 2. Alex. conf. 104. lib. 1. post Bald. in d. l. 2. & ista videtur verior communiorque opinio doct. Constitutione vero Neapolita- na incip. adulterinam monetam. adulterans monetam princi- pis punitur poena capitis. & publicatio bonorum. F. Viui?

Monetam radens. vel minuens. si liber est. bestis subicitur. si seruus vltimo supplicio punitur. l. quicumque. ff. de falsis. v- bi omnes doct. hoc pro constanti tenent & firmant. & in l. 2. C. de falsa moneta. & in c. Quintauallis. de iureiur. quod pro- cedit in tudente. radenteve monetam auream. aut auro tin- gente nummos alterius metalli non in alio secundum marf. conf. 71. Sed constitutione regni Neap. exordiente. qui num- mos aureos. condemnatur quicumque raserit. vel minuerit pecuniam auream. vel argenteam ad mortem cum publicatio- ne bonorum omnium & tondens iste per priuatos homines capi potest impune absque superiori licentia. & ad eum duci. vt probat marf. in l. qui falsam monetam num. 99. & seq. ff. de falsis. idem.

Monetam falsam scienter expendens si nummi plumbei. vel stannei sint. poena ordinaria falsi punitur. quae traditur in l. 1. §. ff. de falsis. si vero nummi sint alterius materiae. poena erit extraordinaria. ita tradidit Bart. eleganter per text. ibi in l. lege Corn. ff. de falsis. & abb. in c. quanto. de iureiur. Ceterum Sali. in l. 2. C. de falsa moneta. tenet in distincte ordinariam poe- nam falsi esse in causa isto infligendam. quem sequitur marf. in l. qui falsam. nu. 64. ff. de fals. dicens opinionem istam seruari in practica. & eandem sententiam sequi videtur conf. 47. nu. 2. Constitutione autem regni Neap. inchoante adulterinam monetam. & caetera. monetam adulterinam eudentes. acci- pientes. & vterque scienter puniuntur capitis poena & bonoru- publicatione: & his occurrit congruenter hic. qd his praesumi- tur reus falsae monetae si non indicauerit illum a quo eam mo- netam adulterinam habuerit. sicuti voluerunt Per. & Cy. in l. maiorem. C. de falsis not. Aret. in l. elegantem. §. qui reprobos. ff. de pign. act. vnde constat etiam ignorantiam falsi eius pra- sumi. qui expendit adulterinos nummos si cum non indica- uerit. a quo eos habuerit. idem.

moneta noua in qua est valor aurei de praesenti aequaliter deteriorata. licet in maiori numero. subintrat in locum pau- cioris. & aequaliter melioris. in qua erat valor aurei tempo- re obligationis. Soc. Sen. in conf. 298. pro resolutione praesen- tis consultationis. & c. vol. 2. vbi etiam post abb. in c. tanto. de iureiur. dicit. quod ita se habet com. opi. tam legistarum. quam canonistarum. & c. Hoc etiam in effectu voluit. si recte ponde- retur Guid. Papa in q. 493. si fiat monetae mutatio. & clare fir- mauit capr. in conf. 29. punctus fuit quidam in 2. dubio. Brun. in itac. de augmen. & diminut. monet. in 6. in ver. vbi autem interuenisse. & c. Vbi dicit. quod ita est com. opi. Idem nouissi- me firmarunt Hier. Grat. in conf. 12. contra quam plures nu. 44. cum multis seq. vol. 1. & in nu. 51. & 52. considerat. qd aug- mentum valoris aurei prouenit a diminutione bonitatis in- trinsecae monetae. minuta. vt per eum. & Aymo. Carn. conf. 47. magnificus dominus Carolus nu. 6. vbi facit eandem con- siderationem diminutionis. vt haec refert Soc. iun. in conf. 44. nu. 8. in 4. vol. E. Muscul.

moneta quando debeatur noua. & sic in vsu currenti. & q- do ea. quae currebat tempore contracte obligationis. vide So- cy. iun. in conf. 44. nu. 9. vol. 4. vbi plures casus ponit.

Sic enim distinguit. qd aliquando. & primo in obligatione est certa moneta. puta centum scuta aurea. & post contractam obligationem contingit mutatio aureae monetae in bonitate intrinsecae. vt in materia. vel pondere: Et tunc vera est conclu- sio. qd in solutione facienda. habenda est ratio. & consideratio temporis contracte obligationis. & sic solui debet de illa mo- neta. quae tunc erat. quia de ea intellexerunt contrahentes. quae tunc currebat. & si non reperitur. debet fieri solutio de praesenti. & vuali pecunia ad aequivalentiam illius antiquae.

Aliquando. & secundo obligatio constituitur in certo numero librarum. quae sunt monetae imaginabiles. l. quia non reperitur species. seu petia alicuius monetae cusae. quae appel- letur libra. sed illa constituitur ex certis paruis monetis. puta 20. solidi. vt Bononienfes faciunt libram in Tuscia. vel Bononia

referendo singu. singulis. & tunc libra variatur: simili modo debet inspicere tempus contracte obligationis. & illa librae fol- ni debent. quae considerabantur. & in vsu erant illo tempore. aliquando. & tertio dimissis pluribus aliis casibus qui conside- rari possent constituitur obligatio in certa aurea moneta. in cuius bonitate intrinseca. nulla accedit postea mutatio. sed so- lum ex vsu hominum mutatur ei' valor. & tunc siue creseat. cum id extrinsec' accedat. non alteratur in aliquo obligatio. & solui debet moneta aurea. prout est in obligatione. & sicut diminutio esset ad damnum creditoris. ita & augmentum erit ad eius commodum per regulam l. secundum naturam. ff. de reg. iur. Et si pro aurea moneta. velit debitor soluere valorem in alia moneta. debeat soluere secundum valorem. qui reper- tur tempore solutionis. vt per eum. Et vltra allegatos ibi in d. conf. 44. addit etiam insignem moder. And. Alciat. in l. cum quid. in gl. eadem bonitate soluatur. ff. si cer. pet. E. Muscul. moneta. expendens falsam monetam. quae poena puniatur. vi- de in ver. falsificans monetam. §. 3. P. Andora.

Et ibi in §. 1. posui. quae sit poena falsificans. monetam. idem. Si moneta est mutata de qua fieri debeat sol. vide Bar. in l. cum certum. ff. de au. & arg. leg. & in l. res in dotem. ff. de iu. do. & in l. Paulus. ff. de fol. scg. conf. 74. Lud. Ro. conf. 123. Pa- nor. in 2. par. conf. 56. Card. in clem. 2. in 13. q. de deci. Alex. re- missiue in 1. vol. conf. 104. Calca. conf. 14. Aret. conf. 11. 84. & conf. 111. Paul. de Cast. in 2. vol. conf. 139. & conf. 424.

Vide etiam iaf. in l. 2. in 30. col. C. de iu. emphi. & in l. cum quid. in 1. lect. in 7. col. ff. si cer. pe. & in l. quod te. in 7. & 8. col. e. ti. Et in effectu. secundum eum sit distinctio. Aut muta- ta est antiqua moneta. in materia. vel in forma. Aut non est mutata in materia nec in forma sed eius qualitas hoc est. eius valor.

Primo casu. si quidem reperitur. de moneta antiqua. & eius cursus non sit reprobatus. poterit de illa moneta. antiqua sol- ui. Si vero illius cursus sit reprobatus. tunc debet solui de mo- neta noua. secundum tamen aestimationem antiquae monetae. vt habetur in ca. olim causam. & in cap. cum canonicis. extra. de censu.

Secundo. vero casu. quando mutata est moneta in qualita- te. vt quia eius valor sit variatus. & tunc aut deb. non fuit in mora soluendi. & tunc potest soluere. de illa moneta. quae cur- rebat tempore. celebrati contractus alias secus.

In legatis autem indistincte attenditur. tempus testamenti. gl. in l. pen. ff. de fun. instr. iaf. qui multa all. in d. l. cum quid. in 7. col. Contrarium tenet. Lud. Ro. in conf. 123. & sing. 513.

Idem dic. in statutis. al. multa maxime. Bal. in l. illud. circa fi. C. de fa. san. eccl. idem.

Et qualiter intelligatur. statutum. loquens de moneta cur- renti. vide Alex. in 2. vol. conf. 21. repetito in 5. vol. conf. 37.

Si in vno instrumento. fiat mentio de aliqua moneta. intel- ligitur in eodem repetitum de eadem imo etiam in diuersis scripturis. Cor. in 2. vol. conf. 244. in 7. col. ver. his tamen & c.

Fac. quod dixi. in ver. praecedentia. §. 1. ver. & per vnam. cu- ver. seq. Si aliquis sciat. qd moneta debet variari per decretu- principis. & contrahat cum ignorante. potest conueniri ad in- teresse. Calca. conf. 14. el. 2. in pen. col. fac. sing. Lud. Ro. 282. Fac. quod vult Alex. in l. qui rome. in 4. col. ver. Paul. de Cast. ff. de verb. obl. Debitor in ducatis tenetur. soluere in ducatis. vt s. creditor. §. 11.

Recipiens monetam nouam loco veteris sibi non praedi- cat. licet. ita perseuerauerit. Bal. in l. qui fidic. com. de leg. 2. id.

moneta. pecuniae non diminuta. vel mutata. siue aucta in po- dere. aut liga. sed in valore. aestimationeque ex constitutio- ne principis tunc illius pecuniae periculum. ac incommodu- commodumve pertinet ad creditorem. & sic volens soluere scuta in auro secundum formam obligationis nulla habetur consideratio valoris augmenti. aut detrimeti. sed numeri ra- tum secundum Zaba. Anch. & imo. in cle. 2. de decim. Soc. Al- cia. circa si alio. & in l. cum quid. ff. si cer. pet. & Boer. decif. 327. sub nu. 13. vbi ostendit istam esse communem opi. & se- quitur Rota Bononienfes. teste Petro de Benintend. decif. 39. sub nu. 1. & Bolognet. in d. l. cum quid. sub nu. 74. faciendo etiam mentionem de communi praemissa. & hoc idem con- cludendum est in dote. nam deterioratio dotis contingens ob variationem in bonitate extrinseca. vt quia valor duntaxat sit alterat' remanente eade argenti bonitate. tunc tempus solutio- nis. no aut contractus attendi debet. fm Bar. in l. Paulus. in fi.

ff. de solut. Bal. conf. 137. & 24. vol. 2. & in l. cum quid, ff. si cer. pet. & Aret. conf. 11. vbi meminit istam esse communem opinionem, & Boeri. decif. 327. sub nu. 4. F. Vi. lib. 2. opi. 185.

Moneta promissa estimatio, quae scilicet tempore erat, debetur, si postea vel omnino in perpetuum improbetur, vel pondetis immutationem ratione aliqua patiat. vt si non ipsa moneta sed valor illius atque indicatio imminuat, vel augeatur, eius seu in termentum, seu comodum ad creditorem spectabit. communia inquit Boer. dec. 327. n. 12. & nu. 13. Bolog. in l. cum quid, n. 69. & 70. ac 74. ff. si cer. pe. Craue. col. 47. n. 6. Pet. de Benintend. dec. 39. n. 1. Verum. n. vero si qua moram debitor in solutione contraxerit, moneta estimatio quanti plurimi subditicetur. commune ponunt Boer. ac Pet. de Benintend. vbi scilicet monetae porrò, quae testamento relinquuntur, is valor in consideratione est, qui ipsius testamenti tempore fuit, non qui tunc est, cum solui ipsa debet. commune aio ex iis quos laudat Soc. conf. 6. libr. 2. Arius Pinel. in rubr. parte 1. c. 3. nu. 22. & seq. C. de rescind. vend. E. Suarez.

Monetam minutam pro aureis solui posse consuetudo iure potior atque antiquior admittit, quamuis nullam mentionem de illa faciat obligatio, vt frequenter placitum enunciant Rub. conf. 148. n. 1. curt. iun. conf. 24. n. 5. Arius Pinel. qui id eleganter declarat, in rub. 1. par. c. 3. n. 16. & seq. C. de rescind. ven. E. S.

Monetarum valor atque indicatio, vel à solo principe absque populi consensu immutari potest. commune asserit Boer. dec. 327. nu. 6. & seq. requiritur tamen iusta aliqua ad id causa, vt alibi latissime probat. E. Suarez.

Moneta variata, seu mutata, tunc tempus solutionis, non autem contractus attendi debet, & sic si mutauit, vel in dorè dedi libras centum Benonienses. vel centum uncias Neap. in aureis, & postea contingat quod praecium, seu valor ipsorum aureorum augeatur vel diminuat, hoc casu debitor teneretur soluere aureos in illa estimatione, quae currebat tempore contractus, ac fieri posset solutio in ea, quae tunc est, quoniam creditores censetur estimasse illos aureos in illa summa, & per consequens omnem comodum in ipsa pecunia, ita & taliter appreciata contingens pertinet ad ipsum debitorem, vt voluerunt Bart. nu. 10. Bald. Ang. Alber. Alex. Pau. castr. Alc. & ceteri recentiores, in l. cum quid, ff. si cer. pet. vbi Bolog. nu. 74. attestat iustorum opinio communem esse, & sequitur etiam Ferrar. in pract. papien. in for. libelli, in actio. hypothecaria, §. relaxandum, sub n. 3. & Boer. cum aliis signatis per eum decif. 326. nu. 10. F. Viuius. lib. 2. opin. 187.

Monetam cudere nemini alij, quam principi ius fasque est. commune ponit Arius Pinel. alioqui principium non assentator. in rub. par. 1. c. 3. nu. 4. C. de rescind. vend. Poterunt etiam liberæ quæuis ciuitates illam cudere, vt vbiq. receptum est. Si autem quis monetam imperatoris nomine falsum cuderit, vel aliter adulterauerit, ignis supplicium dabit: quamuis qui cuiuspiam ciuitatis monetam adulterasse probabitur, non aliam, quam deportationis poenam luat. communia affirmant Did. à Couar. in pract. q. num. 3. I. Clar. in pract. §. falsum ver. dixi etiam. E. Suarez.

Monetam qui abraferit, vel attonderit, si liber erit, bestiis subiicietur, si seruus vltimo supplicio afficietur. commune asserunt Did. à Coua. in pract. q. nu. 3. I. Clar. in pract. §. falsum ver. sic radens aut. ac Vi. lib. j. opi. 217. at qui monetam falsam expendit, si nummi, quos expendit, euidenter plumbei, vel stannei sint, poenas legis cornelie de falsis luit si id genus illos esse haud statim appareat. poena duntaxat extraordinaria pro iudicibus arbitratu punitur. commune pronunciat Alex. conf. 121. nu. 3. lib. 7. quem refert & probat I. Clar. d. §. falsum ver. expendes. Quamuis aliud in praxi seruari testetur mar. in l. qui falsum. nu. 65. ff. ad l. Corneli. de fals. Contra quem æquitas profectò omnis est, & quod generaliter vbiq. est. commune aiunt Socy. iun. conf. 39. nu. 83. lib. 2. Viuius lib. 1. opin. 218.

Monetarum valorem solus princeps absque populi consensu mutare potest, secundum l. Fabr. in aut. hoc nisi debitor, C. de solutio. & in st. qui. mo. tollitur obligatio. in prin. & Boer. cum aliis congestis per eum decif. 327. nu. 6. & seq. vbi deducit istam opinionem fore, & ipsa moneta debet tantum valere formata quantum in massa, & sic tantum in pondere, quantum in valore esse debet, & expensa debet fieri de publico, secundum Bart. in l. qui falsum, ff. de falsis, & in l. 2. §. mutui datio. ff. si cer. pet. imol. in l. Paulus. ff. de solut. Soci. in l. cum quid, ff. si cer. pet. Brunum, in trac. de mutatio. monetarum, in princ. & aff. decif. 90. nu. 4. & gl. in l. 1. ff. de contrah. emp.

In contrariam vero opinionem inclinatur, quod imò de iure debet detrahi expensa cudendi, & quod minus ponderis sit in ea, quam valeat. Inn. & abb. in c. quanto, curt. & Za. in d. §. mutui

dati, & Cagn. in l. 2. C. de pactis inter emp. & ven. q. 74. n. 213. & 214. sed prima opinio glo. Bart. sequaciumque obseruatur vbiq. F. Viuius lib. 2. opi. 189.

Moneta mutata, variataque post moram debitoris, tunc ipse debitor quantitatis in morosus soluere teneretur estimatiorem quanti plurimi à tempore morae praedictae, secundum Bart. sub nu. 6. & seq. aliosque omnes. in l. cum quid, ff. si cer. pet. & in l. quod te, eod. tit. curt. in trac. monetae, Laud. in trac. de moneta, & Boeri. decif. 327. sub nu. 4. & 13. vbi istam opinionem limitat, & communem esse asserit. & ita determinauit Rota Bohoniensis in facti contingentia, teste Petro de benintendis decif. 39. in fi. F. Viuius lib. 2. opin. 186.

Moneta non diminuta, aut mutata in totum, sed diminuta ob diminutionem ligae, vel ponderis tunc periculum spectat, ac pertinet ad debitorem qui valorem prioris monetae soluere tenetur, secundum Bartolum in lege paulus, sub numero sexto ff. de solutio. Oldra. consilio 250. abb. Sicu. aliosque canonicas communiter, in c. quanto, de iureiur. Soci. Purpura. & ceteros, in l. cum quid, ff. si cer. pet. & Boeri. decif. 327. numero decimotertio. vbi ostendit ista opinionem communem esse vtriusque aulæ, & sequitur Oldra. consilio trigessimoprimo & 250. Spec. in titu. de oblig. & solu. §. nunc aliqua. in fine & ibi Ioannes Andr. & Baldus in addit. Aret. consilio vndecimo aff. decisione 90. sub numero primo & seq. abb. conf. 56. volumine secundo, imola in clem. fi. de decimis. Cor. consilio 287. numero quarto volumine primo consilio 181. numero 71. volumine secundo & consilio 321. numero duodecimo volumine tertio Socy. consilio 298. volumine secundo And. de Iser. & aff. numero decimoquinto & vigesimo in tit. quae sint rega. verbo monetae, in vfi. feudorum: Gudo Papa decif. 493. numero primo Baldus in lege tertia numero quarto. C. communia de leg. & in lillud. C. de sacros. eccl. q. si. Bert. conf. 168. 261. & 312. vol. 1. & Crauet. conf. 47. nu. 6. cum aliis signatis per eum, vbi attestatur de cò. & ita debet intelligi decif. Neapol. praecitata 194. teste Petr. de Benintendis de cif. 49. sub numero 2. quoniam ex tali solutione non eff. facienda deterior conditio creditoris, secundum Ferrar. in pract. Papien. in for. libelli. in actio. hypothecaria. §. relaxandum, sub nu. 2. F. Viuius lib. 2. opin. 184.

moneta de iure, & ex generali consuetudine, solui potest moneta argentea, pro aurea, & grossa pro minuta, & contra, secundum Nat. consilio 454. nume. 1. & 2. vbi quod si moneta antiqua non sit deteriorata: sed eadem, licet auctum sit aurum, potest tamen fieri solutio monetae antiquae, nisi debitor sit in mora, quam conclu. declara, vt latius per eum ibi dicto consilio.

In moneta debita ex testamento inspicitur estimatio tempore testamenti, secundum laudens. trac. mon. numero 27. si autem debetur ex lege vel statuto, tempore solutionis, teste cur. de mon. numero 17. & seq. Socy. iunior consilio 142. numero 6. lib. 2.

moneta cursu temporis deteriorata, puta, quia fiat ligae deterioris, debet solui prout valebat tempore contractus, & de ea si reperitur, alias debetur ad estimationem antiquae, secundum Soc. iun. conf. 145. nu. 94. 95. lib. 1.

monetam abradens vel tendens, si liber est, bestiis subiicitur, si seruus, vltimo supplicio afficitur, vt est com. opi. Soarez ver. monetam. nu. 196. sed qui eam expendit, quae sit euidenter plumbea, vel stannea, lege Cornelia de falsis punitur. Sed si statim non apparet, falsa extraordinarie est puniendus iudicis arbitrio, vt est com. opi. ibi. n. 197. & 198. Et hæc omnia si quis dolo malo fecerit, quia vbi dolo non est, ibi falsi poena esse non debet, vt est communis opin. ibi nu. 200. Bonacoff.

monetam expendens auream defectiuam ratione ligae, vel ratione ponderis, nullo modo potest puniri poena ordinaria, vt est communis opinio, de qua curt. iun. in consil. 137. nu. 2. in 3. vol. Bonacoff.

monetam prohibitam expendens forensis ob proclama, vel statutum loci, non incurrit in poenam ipsius, & potest forensis aduersus tale proclama petere restitutionem in integ. ex capite probabilis ignorantiae. ex clausula generali si qua mihi iusta causa esse videbitur, vt est vera & communis conclusio. curt. iun. in conf. 37. nu. 45. & seq. in 3. vol. Bonacoff.

monetam fabricari facere potest princeps, quae aliquando minus valeat in forma quam in materia, maxime qui non sit multum diues, & dato, quod de hoc posset redargui per superiorem, non tñ per hoc est, quod expendens talem monetam, non dicatur habere iustam causam expendendi, quae habeat excusare, non solū à poena ordinaria falsi, sed etiā ab extraordinaria, vt est com. opi. de qua curt. iun. in conf. 237. nu. 53. in 3. vol. Bonacoff.

Moneta

Moneta, seu pecunia promissa, si in totum simul ac in perpetuum reprobaretur vtique estimatio eius soluenda foret in noua pecunia, & sic mutata pecunia ipsa solueretur bonitas, quae erat tempore contractus, atque solueretur estimatio monetae antiquae, sec. Barto. in l. Paulus. la. 1. sub nu. 6. ff. de sol. Pet. & Cy. in l. minorum. C. in qui. cau. in integ. rest. non est necef. Io. And. Abb. Ant. & Im. in c. quanto, de iureiur. Curt. in l. quod te. ff. si cer. petat. Rom. & Soc. in l. cum quid. eod. tit. vbi recentiores, praesertimque Bolog. nu. 69. & seq. existimant istam esse com. opi. & Boer. decif. 327. n. 12. F. Viuius lib. 2. opin. 183.

Moneta, siue pecunia minuta de consuetudine solui potest pro ducatis, & e conuerso, quamuis moneta non sit in obligatione, sec. gl. not. in l. si quis argentum. in princ. C. de donat. Bar. in l. qui stipulatus fuerit decem. ff. de sol. Cur. iun. conf. 24. num. 5. & Brun. in tract. de aug. monet. limitat. 2. quae quidem consuetudo in hoc seruida est. Bar. & Im. in prin. in l. Paulus. ff. de sol. & istam tradit esse generalem consuetudinem Io. de Rlat. in l. 1. C. de arg. pre. lib. 10. & Rub. conf. 148. n. 1. & sic inter partes semper tacite censetur actum, vt secundum consuetudinem loci soluatur ipsa pecunia, vt per Afflict. in titu. quae sint regal. ver. monetae. n. 21. in vfi. feud. & istorum opinio communis est, teste Cur. d. conf. 24. n. 5. F. Viuius lib. 2. opi. 188.

Monendi alicuius atque inducendi praecipuum non praefert coercionem, vt commune ait Fel. in c. tuam. de simo.

Monitione opus est, vt poenae locus fiat, quae simpliciter ac nulla temporis mentione facta aliquid non agenti imponitur. commune inquit Prapof. in c. quidam. 5. q. 1. E. Suarez.

Monitio requiritur ad incurrendam poenam, quando aliquid praecipitur fieri sine tempore. Et propter non factum poenam imponit. Prap. in can. quidam. 5. q. 1. com. d. B. Vill. Concord. l. 12. tit. 9. par. 1.

Monitio siue inquisitio iudicialis, quoties requiritur, licet ad hoc vt poena ipso iure incurrat, trina esse debeat, vel vna pro omnibus peremptoria, vt tenet Bal. in authent. item nulla communitas. C. de epif. & cler. vt not. in c. constitutionem. de sent. exc. lib. 6. gl. in cle. 1. de vita & ho. cle. tamen id fallit in casu illicitae exactionis per actionem laicam contra clericum factae, quia sufficeret ad hoc vt excommunicationem incurrat, vnica competente termino facta, idque sec. Host. & Io. Andr. c. non minus. de im. ecc. odio tyrannorum & ecclesiae fauore, communiter teneri refert Bened. Cap. reg. 96. n. 81.

Monitio requiritur ad incurrendam poenam, quando lex mandat aliquid fieri sine tempore, & propter non factum poenam imponit. Prap. in c. quidam. 5. q. 1. com. dicit. Bonac.

Monitio non requiritur, quando sumus in casu contrauentionis, vt est com. opi. de qua Alba. in conf. 48. Bonac.

Monitio trina requiritur, vt quis excommunicetur, vt est com. opi. de qua Soc. in c. perpendimus. n. 106. de sent. exc. & si fiat vnica monitio, debet habere dies expressos, sicut faciunt & seruant executores communiter. videlicet. Damas duos dies pro primo, duos pro secundo, duos pro tertio, & peremptorio termino, & ita communiter praecatur & seruatur, vt dicit ibi Soc. n. 109. & seq. aliàs sententia excommunicationis est nulla, si talis monitio amittatur. ibi n. 132. com. dicens. id. Monitio generalis sufficit, vt res singulares sint excommunicatae, nec est opus probare, vt sint hereditariae. Soc. sen. in c. perpendimus. n. 242. de sent. exc. idem.

Monopolium est conuentio plurium mercatorum bono publico obuians: puta de vendendo certo pretio tantum. Fel. in c. accedentes. col. 1. de praescript. al. Host. in sum. tit. de synd. §. quid societates. ver. corpus autem. de quo per Bart. & doct. in l. 1. C. de monop. P. Andora.

Mora purgatio intra quantum tempus fieri possit, iudicis arbitrio committitur. Est com. opi. sec. Deci. conf. 138. & diligenter vol. 1. M. Charian.

In dispositione legis vel vltimae voluntatis, ad hoc vt propter moram poena committatur, requiritur monitio, vel interpellatio. Est magis com. opin. secundum Soc. conf. 133. perfectio. vol. 1. idem.

Ad actionem quaerendam, non est licitum auctori moram purgare: scilicet, ad quaesitam conferendam. Est com. opi. sec. Alex. conf. 9. attentis verbis. circ. fin. ver. secundum respondo. vol. 7. idem.

In contractibus dies & poena conuentionalis morae purgationem excludit. Est com. opin. sec. Alex. & moder. in l. i. infulam. de ver. obl. etiam in contractibus bonae fidei, propter bonam fidem, quae magis exuberare debet, & moram grauiorem facit. Est com. sec. Rip. d. l. i. infulam. n. 43. licet in contrarium adducatur tex. in l. Lucius. de actio. emp. idem.

Mora purgatio debet esse celer ad arbitrium iudicis, vt per Deci. conf. 452. nu. 25. & Afflict. decif. 73. Hinc est, quod fideiussor, qui sub poena promissit aliquem in iudicio representare die, si post moram promissit aliquem in iudicio representare, quia potuit moram purgare, & hoc etiam iuramento interueniente, vt per Ias. in l. si ex legati causa. nu. 14. ff. de verb. obl. & ita iudicauit in facti contingentia dum etiam iudex criminalis in ciuitate Pergami, anno Domini, 1561. Sed hoc limitatur non procedere in fideiussore de representando aliquem sub poena certa, & cum iuramento, secun. Afflict. decif. 173. & Crauer. d. conf. 95. De hoc non est nimis mirandum, quia iuramentum excludit facultatem purgandi moram: & si iuramentum obstat praedictae purgationi, iuxta com. opi. Bart. & omnium doctor. in l. si quis maior. C. de transact. & in l. i. infulam. ff. de ver. ob. quam sequuntur, & attestantur inibi moder. Rom. sing. 454. & Rip. in repet. l. si. n. 110. C. de reuoc. donat. Sed vtrum ista mora purgatio admittatur ad equitatem canonica, vide Rip. late declarantem in d. l. si. nu. 100. cum seq. His occurrit similiter, quod si quis ageret contra fideiussorem de iudicio sibi ex eo capite, quod mora fuerat commissa in sistendo & eo casu peteretur interesse, debet constare de quantitate ipsius, & debet probari verum debitum principalis, in quo ille tenebatur secundum communem sententiam doct. quam sequitur citatque Alex. in l. 2. §. fin. 6. ff. qui fat. cog. F. Viuius.

mora purgatur in transactione. Ias. in l. si quis maior annis. n. 3. C. de transact. com. dicit. B. Villal.

Intellige istam communem quando purgatur per transactionem factam siue ante, siue post litem contestatam ante sententiam, Ias. ibi communem dicit. idem.

mora purgatur in omnibus casibus ante sententiam. Ias. in l. par. n. 8. C. de pact. com. dicit. idem.

Idem dicit Ang. in l. cum proponas. 2. C. de pact. I. Fich. ad inducendam Moram in legatis ad pias causas, in quibus dies certus est, non requiritur interpellatio, tamen ad incurrendam poenam requiritur monitio, Goza. conf. 34. nume. 5. com. dicit.

Fallit si per constitutionem generalem episcopi fiat praecipuum per legata pia adimpleantur quod tunc dies interpellat ad incurrendam poenam. idem Goza. n. 8. ibi commu. dicit ex Aret. conf. 67 & Abb. conf. 59. B. Villal.

Nota, quod tempus per quod purgatur mora: relinquatur arbitrio iudicis. Deci. conf. 138. n. 7. com. dicit.

Concor. cum l. 13. tit. 1. par. 3. idem. PRO. mora est debitoris vitium. gl. in l. si. C. in quib. caus. in integ. rest. non est necef. Bellon.

PRO. mora rei fideiussori quoque nocet. l. mora. ff. de verbor. obl.

PR. mora purgari potest. l. interdum. §. Stichi. ff. de ver. obl. OB. contra de l. magnam. C. de contrah. & com. stip.

SOL. ibi erat dies, & poena appofita, quo casu non purgatur. idem.

PRO. moram videtur facere, qui maluit litigare, quam restituere. l. nemo. §. 1. ff. de ver. ob. idem.

PRO. morae litis non instruunt causam possessoris, ad inducendam longi, temporis praescriptionem. l. morae litis. C. de rei ven. idem.

mora contrahendae sufficit facta etiam extra iudicium interpellatio. vt est Accur. sententia, l. qui Romae. §. coharedes. ver. extra. ff. de ver. ob. communis iuxta Tiraq. lib. 2. retract. §. 4. gl. 6. n. 39. ac satis superque est quibuslibet verbis eam fieri, vt tradit Bart. communiter approbatus in l. si quis mihi. §. pater Scio. in prin. ff. de acq. hæc. Quin & vnica tantum interpellatio ad id exigitur, vt docet idem Bar. post gl. in l. Titia Scio. §. vltimas. ff. de legib. lib. 2. & est commune interpretum placitum teste Alex. d. §. coharedes. n. 2. Fel. c. ex literis. n. 8. de constit. Purp. in l. vinum. n. 24. ff. si cer. pe. Coraf. lib. 2. Miscl. c. 6. à nu. 4. debet tamen fieri congruo & loco tempore. l. mora. ff. de vfur. iuxta declarationem Barto. communiter interpretibus probatam, in l. cum filius. §. vlt. n. 2. de ver. obl. intellige tamen necesse esse praeterea transeat post interpellationem tempus aliquod, vt cenet gl. in l. amilius. ver. restitui. ff. de min. quam receptam ponit Alex. in l. 1. §. ita. n. 9. ff. ad l. falc. quibus autem in casibus etiam absque vlla interpellatione incurratur mora, tradit post Deci. copiose Purp. in l. quod te mihi. à nu. 90. ff. si cer. petat. E. Suarez.

Mora expiatio seu purgatio quando celeriter ac rite facta censeri debeat, iudicis arbitrium metietur. commune inquit Dec. conf. 138. nu. 7. Rip. in l. i. infulam. n. 35. ff. de ver. obl. Viuius lib. 1. opin. 219. quamuis Ias. in omnibus casibus ante sententiam purgari moram posse frequenter placitum affirmet in

met in l. pacto. nu. 8. C. de pac. Sed verior proculdubio ac re- ceptior sententia est. Memineris, tamen quod nec moræ pur- gatio admittitur in specie. l. si quis maior. C. de transf. vt com- mune ponit dec. conf. 4. 54. nu. 12. Nec moram generaliter ac regulariter inquantitas debitoribus difficultas soluendi ex- cular, vt frequenter interpretibus Alex. atate recentioribus placuisse contra antiquorum dogma testificantur dec. iaf. nu. 3. Rip. 53. Purpur. 63. in l. quod te mihi. ff. si cert. pe. Rui. con. sil. 1. 50. n. 3. lib. 1. Viuius lib. 1. opi. 61. & hanc etiam in rem vi- deto, quæ superius obseruo vers. difficultas. idem.

Moram qui semel contraxerit, non liberabitur, si res postea perimatur, seu similiter illa interitura apud creditore propo- natur, seu secus commune inquit Alex. in l. nemo. ff. de ver. ob. & in l. cum res. vlt. ff. de leg. lib. 1. & iaf. nu. 2. 8. Bolog. nu. 71. in l. quod te mihi. ff. si cer. per. lo. à Medina de rest. q. 6. Quã uis ad hoc recepto dogmate non immeritò hoc fecisse videan- tur cum Mart. fulg. iaf. nu. 27. dec. nu. 16. curt. iun. nu. 33. Rip. 28. Bologn. 72. cum seq. in d. l. quod te. sed ea de realib. Deo dante, vberius agemus. E. Suarez.

mora ex contumacia. Mora contumacialis in parendo mã- dato superioris seu iudicis ex qua est inflicta pœna successiua, pura excommunicationis, priuationis ab auditorio, vel similis, purgatio potest etiam post sententiam: imò & executionem: ca- sus est no. in c. ex literis. extra. de confi. & fuit elegans dictum do. Constan. in l. si infulam. ff. de verb. ob. & est limitatio ad id quod dicitur post sententiam non admitti purgationem moræ. Balb. decif. 358.

Moræ purgatio non admittitur vbi iuramentum interue- nerit, per tex. sing. in l. si quis maior. vbi Bar. n. 1. ver. & ex hoc no. Alex. 7. iaf. 26. curt. 44. Pappalio. n. 78. Cagno. 110. & 111. hoc annotarunt. C. de transf. quia vbicunq; executio à lege fit, eo casu purgatio moræ nõ admittitur. l. si is cui. ff. de le. 2. Ale. de imo. in conf. 158. n. 5. vers. prærerea vbicunq; in contractu appositum est iuramentum, niquam est locus purgationi moræ. in 2. li. & idem Alex. in conf. 105. n. 9. vers. præterea omnis defensio partis in 3. lib. ita communiter doct. affirmare inquit Alex. in conf. 76. n. 15. vers. item attento. li. 5. con. iaf. in l. si cõ- uenerit. n. 1. ff. de iur. om. iud. Et hanc communem doct. sententiam esse referunt dec. in conf. 452. nu. 12. in fi. & lo. Franc. Ripa in l. si. 32. q. n. 112. C. de reuoc. don. licet multi doct. illam concl. de æquitate canonica limitari posse voluerint, quos re- censent Alex. de imo. in d. l. si quis maior. n. 7. circa fi. iaf. n. 26. circa fi. dec. in d. conf. 452. n. 5. Ant. de Petru. in l. n. 112. §. vi- gesimus effectus est in re. vol. 2. sed optimè respõdent dec. ibid. n. 13. & Apostill. in addit. suis marginalib. ad conf. Alex. in d. conf. 158. in verb. iuramentum. litera C. quamuis aliter re- spondeat iaf. in conf. 10. n. 2. vers. circa. secundum dubium. ta- men conclusiue, distinguendo inter ius ciuile & canonicum, quoad forum ciuile, non recedit ipse quoque à præceden- tium doct. sententia. in 1. vol. conf. Kirchouius.

Moræ purgatio. Post lapsum primam dilationem ad probã- dum admittitur purgatio moræ, si velit incontinenti post ip- sam dilationem probare absque alia petitione dilationis, se- cund. Cy. in l. mancipiorum. ff. de op. leg. Bal. in l. si. ff. de feriis. tutius tamen est secundum eos aliam dilationem petere. Balb. decif. 356.

Mora constituit aliquem in delicto, & inducit delictum, vt est com. opi. Grassus com. opi. lib. 2. c. 1. q. 1. hoc tamen delictum consistit in non faciendo, ideoque læuis reputatur, quàm si consisteret in faciendo. ibi. Bonacoff.

Mora celeriter dicitur purgata intra octo dies, vel arbitrio iudicis, secundum magis communem sententiam per Burfat. conf. 26. nu. 44. lib. 1.

Moræ purgatio ante lit. contest. super commissio, operatur quòd res in commissum non incidit, ex communi obseruata teste Burf. conf. 26. nu. 45. lib. 1.

Mora contracta per diei lapsum: amplius purgari nequit, se- cundum communem per Burf. conf. 68. nu. 43. lib. 1.

MORA.

Summaria.

Prima quæstio duplicem habet descriptionem moræ: qua- rum vtraque non caret difficultate.

Vnam interpellationem sufficere ad constituendum debi- torem in mora. q. 2.

Interpellationem qualemcunque sufficere, quibuscunque verbis fiat, siue generalibus siue specialibus. q. 3.

Moram semel commissam, per secundam interpellationem non purgari, aut tolli. contra sententiam Bart. q. 4.

Pupillum non potest interpellari, neque per interpellatio- nem absque tutoris autoritate in mora constitui. q. 5.

Debitorem speciei post moram teneri ad periculum, & inte- ritum rei. q. 6.

Debitorem, specie post moram perempta, non teneri, si cer- to constare possit, eandem speciem etiam penes creditorem perituram fuisse. q. 7.

Euentum diei non constituere debitorem in mora. q. 8.

Diem tacitam à lege inductam interpellare pro homine, & constituere debitorem in mora. q. 9.

Difficultatem non excusare debitorem quantitatis: Nisi dif- ficultas non sit simpliciter quantitatis, sed vt speciei, aut oria- tur ex superueniente aliquo casu. q. 10.

Debitorem quantitatis, perempta quantitate, non liberari, siue in mora fuerit, siue non: Nisi etiam sit debitor quantita- tis respectu certæ speciei. q. 11.

Debitorem quantitatis in certa moneta, quæ post moram debitoris reproba facta est ex constitutione principis, non posse soluere in moneta antiqua: sed teneri de noua soluere: nisi in mora non fuerit, tunc enim & de antiqua potest soluere. q. 12.

Debitorem generis, re seu specie aliqua perempta, non li- berari, nisi omnib. speciebus sublatis. q. 13.

Genus in omni obligatione generali accipiendum, non ge- neralissimum, vel subalternum, sed quòd certos habeat & li- mitatos fines. vel à natura, vel arte. ead. q.

Vbi promissio est nulla, ibi nec mora considerari potest, nec sequi liberatio. ead. q. in fi.

Re post moram precepta, liberari debitorem offerendo æsti- mationem: Nisi vltra æstimationem amplius interfit credito- ris. Tunc enim & pro eo creditori tenetur. q. 14.

Moram inducere delictum consistens in non faciendo: Ideo quæ leuius puniri. q. 15.

Moram commissam purgari posse per debitorem, æquitati consentaneum est. q. 16.

Moræ purgationem, vt potest æquitate scripta nitentem nõ excludi staturo, quo cautum est, vt in causis decidendis rigor iuris feruetur. ead. q. §. ex hac communi.

Æquius est moræ purgationem admitti, etiam stante sta- tuto, quòd instrumentum confessionarium habeat executionem paratam, ac si lata esset sententia. Nisi creditoris interfit. ead. q. §. 2. infertur. & §. seq.

Purgationem moræ cessare post litis contestata. Item multò magis post sententiam. ead. q. d. §. secundò infertur.

Purgatio moræ locum non habet in promissione pœnæ fa- cta cum iuramento. q. 17.

Iuramentum habere vim litis contestationis. ibid.

Iuramentum in obligationibus facti, præcisè obligat ad fa- ctum. ibidem.

Moræ purgationem denegari in contractibus conuentio- nalibus, in quib. est expressa pœna & dies: nisi aut debitor ve- niat post modicum tempus, aut dies expressa sit incerta. q. 18.

Moram purgari non posse facta executione ipso iure à le- ge, vel ab homine. q. 19.

Moræ purgatio an locum habeat adiecta clausula, rato ma- nente pacto. q. 20.

Effectus clausulæ, rato manente pacto est, vt pœna & fors simul peti possint. ead. q. in fi.

Moræ purgationi locum esse, vsque ad lit. contest. excepta stipulatione iudicatum solui. Item si mora in ipsa litis conte- statione, vel post, committatur. Tunc enim purgatio conce- ditur vsque ad sententiam. q. 21.

Moram præcedentem purgari nouatione. q. 22.

Morã nõ purgari per stipulationem inutilẽ, vel nullam. q. 23.

Emphyteutam ecclesiæ cessantem in solutione canonis, posse moram purgare. Secus esse in emphyteuta priuati: Ac- quius tamen esse & humanius, vt & in hoc locum habeat, ca- potuit. ext. de loca. cum moræ purgatio infra modicum tem- pus denegari minimè debeat. q. 24.

Cessante dispositione iuris ciuilib. recurrendum ad disposi- tionem iuris canonici. ead. q.

Modicum tempus quodnam dicatur quòd ad purgandam moram, relinqui arbitrio iudicis. q. 25.

Moram purgare intra modicum tempus posse vasallum, qui infra diem & annum inuestitura non petita, stricto iure feudum amisit, æquius esse. q. 26.

Cessante dispositione iuris feudalis, recurritur ad ius ciuile commune. ibid.

Mimorem quentum ex cõtractu paterno restitui aduersus moram per ipsum ex iusta ignorantia commissam. q. 27.

Quæro, Quid sit mora: Resp. secundum accur. in l. mora. ff. de vsur

de vsur. q. mora est, cum quis maior 14. an. curatorem nõ ha- bens, interpellatus per diei appositæ lapsum, vel per eius, cui debetur denunciationem congruo loco & tempore factam, cum intelligat se debere, vel intelligere debeat, non soluit. Hæc definitio videtur desumpta ex l. q. te. ff. si cert. pet. Aliam definitionem tradit Alber. in suo lexico, §. q. mora est detrecta cõsolutionis ab adulto facta, per denunciationem, vel per diei lapsum nullo modo remissa ab eo, qui sciuit, vel non po- tuit iuste ignorare. Et dicit Ant. Corf. in suo reper. ad Pan. ver- bo, mora. hanc descriptionem à doct. communiter approba- tam esse, in qua continetur vtraque mora regularis & irregu- laris. Sed iudicio meo neutra harum definitionum transit sine difficultate.

Q V A E S T I O I I.

Quæro, An vna interpellatio sufficiat ad constituendum a- liquem in mora? Resp. com. & recepta doct. opinio est, q. sic, & eam tenet Bart. l. qui Romæ. §. Seia. ff. de verb. obl. quam se- quuntur omnes ibi, Bald. Ang. imol. Cuma. Aret. & iaf. Et eam dicit communem Bauer. in suo trac. moræ. in princ. vers. 2. di- cas. Et sequitur Ferret. & Romul. in trac. moræ. 3. par. n. 14. Ean- dem dicunt communem esse mod. in l. infulam. ff. de verb. ob. & in l. quod te. ibi iaf. ff. si cert. pet.

Amplia, vt hæc interpellatio extrajudicialis aded requira- tur, vt debitor nõ constituitur in mora etiam per libelli oblatio- nem. Hanc dicit esse communem opi. Croc. in l. si infulam. ff. de verb. obl. Licet contrarium teneat solus dec. d. l. quod te.

Q V A E S T I O I I I.

Sed nunquid qualiscunque interpellatio sufficiat, quibus- cunque verbis fiat, siue specialibus siue generalibus facta? Resp. q. sic, & est com. opin. vt testatur iaf. l. si ex legati. nu. 15. & 16. de ver. ob. Eandem dicit esse magis cõem Alex. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit ibi Lud. Ro. & iaf. n. 9. & seq. di- cens à sententia Bart. non esse recedendum. Hanc tenet Bald. l. eum qui duobus. §. 1. ff. de acq. hæ. & Bart. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauit. eo. ri. Bald. l. q. te. si cer. pe. Dicit tamen iaf. contrarium partem in puncto iuris esse veriore, quam tenet Alber. de Rosa. dicens iaf. fuisse obseruatum, vt per ver- ba generalia non fuerit introducta interpellatio.

Q V A E S T I O I I I I.

Quæro, Vtrum debitor constitutus in mora, si denudò interpel- letur à creditore, constituitur in mora? Resp. q. non, sed mora e- ius purgatur. Ita tenet Bar. l. amili. ff. de minori. & sequuntur do. cõiter ibi & in d. l. q. te. & d. l. si infula. licet solus iaf. teneat ðrium. com. dicit Romul. 3. par. trac. de mora. nu. 47. Vbi ipse quoq; inclinatur in iaf. tanquam veriorẽ, quam tenet dec. d. l. vinum. n. 14. & videtur mihi quoque æquior & verior.

Q V A E S T I O V.

Quæro, An pupillus possit in mora constitui per interpella- tionem abiq; tutoris autoritate? Resp. Diuersæ sunt opinio- nes, quidam distinguunt inter proprium contractum pupilli, vt tunc non constituitur in mora, secus si obligatus sit ex facto authoris, quia tunc potest interpellari abiq; tutoris authori- tate, & moram committit. Ita tenet Ang. & Cuma. d. l. si ex le- gati. ff. de ver. ob. pupill. n. defuncti. n. succedens, debet vt iure defuncti: & sicut defunctus potest solus interpellari, & ita pupillus.

Sed magis communis opinio est, in contrarium, q. indistin- ctè pupillus nõ possit interpellari, & in mora constitui per in- terpellationem, sed requiritur autoritas tutoris, eam tenet Rom. imo. Alex. d. l. si ex legati. Bauer. in trac. moræ. 3. par. Romul. 4. par. n. 71. vbi dicit eã esse magis cõem. Ratio est, q. pupill. nõ habet sensum, & per consequens nõ põt obligari: vnde sequit, q. nõ possit constitui in mora. Nam sine actione nemo requirit.

Q V A E S T I O V I.

Quæro, An debitor speciei post moram teneatur ad peri- culum & interitum rei? Resp. com. est opi. quòd sic, & proba- tur exp. cõse per tex. l. quòd te. ff. si cert. pet. & eam dicit com- munem iaf. Socy. & omnes moder.

Q V A E S T I O V I I.

Sed nunquid hoc procedat, vt debitor in mora constitutus re perempta teneatur, si species peritura fuisse penes credito- rem? Resp. Diuersæ sunt opiniones glossarum & doctorum. Vna est lo. glossatoris, quem refert & sequitur accur. in d. l. q. te. ver. detrimentum. q. videlicet indistinctè teneatur, siue res sit peritura apud eum, cui debebatur, siue non. Et hæc esse com. opi. testantur ibi Bal. & Ang. Et eam tenent Ro. Paul. de Cast. Ang. imo. & Alex. qui com. dicit, idemque iaf. l. nemo. §. 1. ff. de verb. obl. iaf. d. l. quòd te. Bar. ibidem, qui licet distin- guat: Tamen magis in hanc inclinatur partem. Eandem tenet Sali. ibi in sua repet.

Alia est opinio contraria Martini glossatoris, qui distinguit, an species peritura fuisse penes creditorem, necne. Hanc par- tem sequitur Raph. Cu. fulg. & iaf. d. l. q. te. Socy. Aret. & om- nes recentiores, ita vt si nunc numerentur autoritates, pro- culdubio sit magis communis & verior, pro qua textus est ex pressus l. si plures. §. si. ff. de pos. ad quem nulla data est realis re- sponsio, & ipsa æquitas, vt in d. l. Possent tamen hæc opiniones non incommode conciliari, iuxta textum in quibus se fundat doct. ex vtraq; parte, vt procedat opinio Martini eo casu, quo certò constaret, q. res esset peritura tam penes debitorem, quàm creditorem, vt si ratione naturali peritura fuisse. s. mor- te vel simili, vt patet in d. §. si. vbi Iurisconsultus considerat in teritum rei naturalem. Sin verò non constet, vt quia casu for- tuito peritura fuisse, tunc procedat opinio Ioannis & sequa- cium, ita tamen, vt habeatur ratio temporis, an intra modicũ tempus vel longum interuallũ perierit. ita q. ante casum con- tingentem creditor potuisset vendere, & pretium consequi, vt litem si verberatum. §. si. de leg. 1. sicut hæc latius decla- rant doct. d. l. si plures. §. si.

Q V A E S T I O V I I I.

Quæro, An euentus diei constituat debitorem in mora? Res- pon. communis & recepta doc. opi. est, q. non, ita firmat iaf. l. si ex legati. n. 11. ff. de ver. ob. & tenent post Bar. cõter omnes in l. quoties in die. ff. e. ti. ibi iaf. n. 2. nõ enim potest eodem tẽ- pore quis obligari, & in mora constitui. Eandem opi. tenet Bar. post Cy. in l. minore. C. de in inte. rest. minor. & d. l. q. te. ff. si cert. pet. & dicit Bar. d. l. quoties. quod omnes ita tenent. Et di- cit Alex. hanc esse communem, à qua in iudicando & consu- lendo nõ sit recedendum. Hanc quoque tenet Ang. imo. Paul. de cast. d. l. quoties. Bar. l. ita stipulatus. q. 3. ff. de verb. ob. Ean- dem dicit esse communem Sali. l. euictis. ff. de vsuris.

Q V A E S T I O I X.

Quæro, an dies tacita inducatur à l. interpellat & constituat in mora? com. & recepta opi est, q. sic, vt testatur iaf. in l. quoties. nu. 5. ff. de ver. ob. quã tenet Bar. l. ita stipulatus. q. 2. ff. de ver. ob. Bal. rub. C. de const. pec. q. 3. Quamuis ðrium, sed male te- near Alb. de Rosl. 2. & l. 3. §. nũc de officio. ff. de eo qd cer. loc.

Q V A E S T I O X.

Quæro, Vtrum difficultas excuset debitorem quantitatis à mora? Resp. Doct. in hac q. sententiis variant. Vna est illorum, qui volunt debitorem excusari, & eam tenet Sal. Raph. cum Roma. & Aret. d. l. quòd te. dicens, eam esse communem.

Alia est opinio contraria, quam tenet Bar. d. l. q. te. & ibi iaf. n. 3. 2. dicit eam esse magis communem & Alex. Soc. & om- nes recentiores, Bauer. in trac. moræ. 3. par. Eandem dicit esse magis com. Ripa, d. l. q. te. n. 52. licet contraria fortè fuerit cõ- munis vsq; ad tẽpora Alex. & dicit magis cõem Fran. Purpur. nu. 8. in fi. d. l. & tenet ibi curt. iun. nu. 87. Zaf. nu. 38. lac. n. 3. & eam dicit esse communem Bar. Socy. ibi. n. 32. Lancel. dec. ver. in debitore autem quantitatis. Pan. c. breui. n. 4. de iureiu. & ibi Ant. de Bu. Et hanc opi. dicit esse cõmunem Carol. Rui. conf. 150. nu. 3. vol. 1. Possent tamen hæc opiniones conciliari inspectis fundamentis vtriusq; partis, vt si loquamur in diffi- cultate quantitatis non simpliciter, sed vt speciei, vt si debitor est in certa moneta, procedat opinio affirmatiua. Sin verò lo- quamur in debitore quantitatis simpliciter, & difficultas ori- tur ex casu superueniente, similiter locum habeat affirmatiua, aliàs si consideretur difficultas sine casu aliquo, procedat opi- nio magis communis, & hæc distinctio fundatur expresso tex- tu. c. significante. de pign. & est ex mente doct. vt patet ex eo- rum allegatis.

Q V A E S T I O X I.

Quæro, An debitor quantitatis, perempta quantitate libe- retur? Resp. com. & recepta doct. opi. est, q. si sit debitor quan- titatis simpliciter, teneatur indistinctè, siue fuerit in mora nec ne, eo, quia debitor est in genere, genus verò perire non po- test, & expeditum per tex. l. incendium. C. si cert. pet. iaf. d. l. q. te. n. 14. & 15. com. dicit, & ibi recentiores omnes.

Limita hanc cõem, vt non procedat, quando esset debitor quantitatis respectu certæ speciei. Namq; perempta illa specie, liberabitur à quantitate. Hanc opi. tenet Bar. d. l. q. te. Alb. Pau. de cast. & Ale. Cy. Bar. & Bald. d. l. incendium. Bar. l. & si certos. ff. de verb. obl. Ang. imo. & omnes moder. in l. si ex legati. co- tit. Et eam dicit esse communem iaf. d. l. quòd te. num. 15. licet contrarium teneat Raph. fulg. ibi, & Raph. Cuma. in l. Titiaz textores. §. si. ff. de leg. 1.

Q V A E S T I O X I I.

Sed pone, q. debitor est quantitatis in certa moneta, quæ reproba facta est, ex constitutione principis, nunquid debitor li- beretur, perempta illa moneta, quia reproba, facta est, an verò tenea

teneat ad similem monetam? Resp. q in hoc articulo est con- trouerfia inter Doctores, tamen com.opi. q si debitor est in mora, non liberatur, nec potest soluere in moneta antiqua, sed tenetur de noua soluere, iuxta ca. canonicis de censib. Ita tenet Bar. l. Paul. ff. de fol. Ful. & Paul. de cast. d. l. q te. Eandem tenet Ant. Bui. c. quanto. de iureiur. Pet. de Anch. clem. benefici- orum. de deci. secus si debitor non fuit in mora, quia tunc potest soluere de moneta antiqua, ita tenet Cy. Bal. Lud. Ro. in l. cum quid. ff. si cer. pet. & ibi dicit esse communiter appro- batam Bart. doctrinam iaf. nu. 27. Eandem tenet Alb. de Rosa. in trac. statu. in 1. par. q. 4. & in effectu imo. & Alex. d. l. q te. & d. l. Paulus. Et hanc dicit esse communem ibi iaf. q te. nu. 16. & hoc secundo casu procedit doctrina Bar. ibi. Eandem opi- nionem tenet pract. Papien. in for. libel. actio. hypoth. ver. re- laxandum iure pignoris.

Q V A E S T I O X I I I.

Quæro, An debitor generis, re aliqua perempta liberetur? Resp. com. opi. doct. est, q liberatio non contingat, nisi perem- ptis omnibus speciebus, vt testatur iaf. d. l. q te. nu. 18. & om- nes Moderni. Debet autem hæc limitatio intelligi de genere, q licet sit incertum, tamen limitatis habet fines à natura, vt est equus, bos, & similia, vel ab hominis arte, vt nauis, lanx, scy- phus, vel destinatione: vt fundi, vineæ & huiusmodi. aliàs si de genere generalissimo, vel subalterno intelligatur, impossi- bile est, vt debitor in mora constituatur, Nam promissor ani- malis nullo modo tenetur & est nulla obligatio, Vnde succe- dit regula, q vbi promissio est nulla, nulla considerari potest mora, nec liberatio contingere, secus si quis promissit equum vel lancem, quo in casu in dubio videtur intelligere de equis, quos domi habet, quia tunc prædictæ res caderent in obliga- tione, & in his mora debitoris, & iis peremptis liberatio con- tingere possit, vt pulchre aduertit Zas. d. l. quod te.

Q V A E S T I O X I I I I.

Quæro, An re perempta post moram debitor liberetur, of ferendo æstimationem? Resp. communis & recepta opinio est q liberetur aequè, ac liberaret se offerendo rem ipsam, an- tequam periret, vt firmat Romul. in trac. moræ. 4. par. n. 162. Et eam tenet Bart. in l. infulam. q. 7. & sequuntur omnes doct. Cum enim impossibile sit, vt res perempta tradatur, necesse est, venire ad æstimationem rei, propter naturam impossibilita- tem, & licet res sit in obligatione, tamen resoluitur in æstima- tionem. Intelligenda tamen est hæc communis doct. senten- tia, vt licet debitor re perempta liberetur offerendo æstima- tionem: si tamen creditor possit prætereire interesse, vltra æsti- mationem reiteneatur ad interesse, iuxta l. vinum. ff. si cert. petatur.

Q V A E S T I O X V.

Quæro, An mora inducat delictum? Resp. q sic, ista est com- mu. opi. quam tenet gl. com. approbata in l. si mora. ff. sol. ma. vt testatur Romul. d. trac. 5. par. n. 163. istud tamen delictum consistit in non faciendo, ideoque leuius reputatur, quam quod consistit in faciendo.

Q V A E S T I O X V I.

Quæro, Vtrum mora commissa purgari possit per debito- rem nec ne? Resp. q sic, & hoc concessum est ex æquitate quadam contra iuris ciuiliis rigorem, text. est de hoc clarus in l. si feruum. §. sequitur. ff. de verb. obl. ibi de bono & æquo, & tenent doct. communiter in d. l. si infulam.

Ex hac communi conclusione infertur, moræ purgatione non concedi, stante statuto, q in causis decidendis rigor iu- ris seruari debeat, ita not. Ang. in d. l. si infulam. & sequuntur imo. Alex. & iaf. alique doct. omnes. vt testatur Roma. in rub. de arbit. Et q hæc sententia non habeat contraditores, excep- tis paucis recentioribus, dicit Romul. in d. trac. moræ. parte. penult. nu. 168. licet ipse inclinēt in contrariam partem, quæ & mihi videtur probabilior, iniquum enim esse statutum ex- cludens moræ purgationem ex æquitate prouenientem. Præ- terea si hoc esset de mente statuentium, vt æquitas excludere- tur, illud intelligendum esse de æquitate in genere, non de æ- quitate inclusa in corpore iuris, vt hoc casu.

Secundo infertur, stante statuto, q instrumentum confes- sionatum, siue Guarantigatum habeat executionem paratâ, ac si lata esset sententia, purgationem moræ non admitti, ita sentit Ang. in d. l. si infulam. & sequuntur ibi moder. vt firmat Claud. de Seyfel. Eandem tenet Corn. conf. 14. r. inci. viso the- mate. lib. 4. Si enim post lit. contest. non admittitur moræ pur- gatio, multo minus post sententiam concedetur. Præterea in illo instrumento est confessio solennis cum omnibus renun- ciationibus, ita quod omnis exceptio sublata sit, vnde sequi- tur etiam moræ purgationem denegari, quæ in æquitate fun-

datur, sicut & exceptio, & exceptio quoque appellatur.

Contrariam tamen opinionem, q scilicet moræ purgatio non sit sublata, tenet Alex. imo. & Lud. Ro. in d. l. infulam. Ean- dem tenet Socy. in conf. 199. incip. in causa. Et eam dicit esse communem Romulæus. d. trac. par. penult. nu. 163. statuta e- nim debent intelligi, ne quis indebitè dâmmum patiatur secû- dum communem & receptam doct. opinionem, vt testatur iaf. so. in l. si. §. in computatione. nu. 12. C. de iure delib.

Prædicta conclusio tamen, q mora possit purgari, procedit ita demum, si creditoris non interfit, vt quia non sit passus dâmmum ex dilacione facta, ita tenet Bar. & iaf. nu. 11. aliiq. omnes in d. l. si infulam. & est ab omnibus recepta opinio vt te- statur Romulæ. d. trac. par. penult. nu. 185. Cum enim purga- tio moræ fundetur ex æquitate, non debet in præiudicium creditoris, qui dâmmum ex mora passus est, concedi.

Q V A E S T I O X V I I.

Sed quæro, Si in promissione poenæ accedat iuramentum de non contraueniendo, nunquid daretur moræ purgatio? Re- pon. com. doct. opi. est, q non, vt testatur Alex. & iaf. nu. 35. d. l. si infulam. Iuramentum enim habet vim litis contestæ, post- quam non admittitur purgatio moræ. d. l. si infulam. Præterea in obligationibus facti iuramentum præcisè obligat ad facien- dū, vt non succedat obligatio ad interesse, vt tenet Rom. Ale. & Do. communiter per gl. singularem in l. si pecuniam. versic. necesse. ff. de cond. ob. cau. quam communiter approbatam di- cit iaf. in d. l. si infulam. nu. 35.

Q V A E S T I O X V I I I.

Quæro, An purgatio moræ concedatur in contractibus conuentionalibus, in quibus est expressa poenæ & dies? Resp. Diuersæ sunt opiniones in hoc articulo. Quidam voluerunt moræ purgationem non denegari, hanc opinionem tenet Pe- rrus de Bella pert. d. l. si infulam: Andræ. de Pisis. Ang. Rom. & fulg. aliiq. plures relati per Alex. & iaf. nu. 15. & seq. d. l. si infulam.

Contrariam opi tenet ibi Dy. Bar. & reliqui, & glof. d. l. est post tres. ff. si quis caut. Et hanc dicit esse communem Alex. & iaf. nu. 15. d. l. si infulam. Existimo tamen com. opi. intelligen- dam esse, vt denegetur moræ purgatio post longum tempus. Secus si post modicum tempus debitor velit moram purga- re, quia hoc ei concedi debet, non obstante q dies & poenâ sit apposita, de quo text. est expressus, c. potuit. ext. locati. & ita procedat opinio contraria. Quando autem sit modicum vel longum tempus, arbitrio iudicis relinquatur.

Limita quoque communem, vt non procedat, quando dies est expressa incerta, vt promitto sub poenâ, quod titius ra- tum habebit, cum erit legitimæ ætatis. Hanc opi. tenet Bald. & Saly. l. si pacto quo poenam C. de pact. Alex. d. l. si infulam, ibi Bart. Et eam dicit communiter receptam idem Alex. in l. quoties in diem. ff. de verb. obl. Quando enim dies incerta est, debitor admonendus est ad hoc, vt in mora constituatur, quod secus est, quando dies est certa, ideoque imputari non debet debitori, propter diei incertitudinem.

Q V A E S T I O X I X.

Quæro, An mora purgari possit, quando executio facta est ipso iure à lege, vel ab homine? Respon. communis & recepta doct. opinio est, q non, vt testatur Romulæ. d. trac. moræ. di- cens omnes doc. ita tenere in d. l. si infulam. Eandem tenet Cal- ca. conf. 16. col. 10. Crauet. conf. 166. & probatur expresso- tex. l. si is cui. de leg. 2. Eandem dicit esse communem iaf. l. si quis maior. nu. 26. el. 2. C. de transa.

Q V A E S T I O X X.

Quæro, An admittatur purgatio moræ, si adiecta sit clausu- la, rato manente pacto? Resp. ista est quæstio difficilis. Petr. de Bellapert. quem sequitur in d. l. si infulam. & d. l. si pacto. tenet, q moræ purgatio non concedatur. Eandem tenet Saly. ibi. q. 18. Ang. sibi contrarius. d. l. si post tres dies. & ibi fulg. Eandem in puncto iuris sibi magis placere dicit iaf. d. l. si infulam. n. 28.

Contrariam opi. q scilicet talis clausula non impediât moræ purgationem tenet Bart. in d. l. si infulam. & ibi Ang. imol. 70. Cuma. Paul. de Cast. & Alex. qui com. dicit, Ang. l. cum stipula- tus sum mihi. ff. de verb. obl. Eandem dicit esse communem Crot. d. l. si infulam. nu. 60. Namque effectus huius clausulæ non est, q moræ purgatio denegetur, sed vt promittens pareat promissioni, & vt poenâ & fors simul peti possint, quod de iu- re aliàs non conceditur.

Q V A E S T I O X X I.

Quæro, Quamdiu concedatur moræ purgatio? Resp. vsque ad iudicium, siue litis contestæ. concedi moræ purgationem, post iudicium verò acceptum denegari, hoc est expeditum per tex. d. l. si infulam, ibi Bart. iaf. nu. 8. & 23. & doct. cõiter.

Limita

Limita hanc communem, vt non procedat in stipulatione de iudicatio soluendo, quæ continet clausulam de defenden- do. Namque ibi admittitur moræ purgatio post lit. contest. vt que ad sententiam, ita tenet Bar. d. l. si infulam. & ibi dicit eam communem iaf. nu. 25.

Item limita communem, vt procedat, quando mora præ- cessit lit. contest. secus si in ipsa lit. contest. vel post contra ha- tur, quia tunc purgatio conceditur vsque ad sententiam, ita probat textus in l. si maior. el. 1. C. de trans. vbi facta transactio ne post lit. contest. super actione principali, promittens si fuit in mora, potest soluere promissum in transactioe vsque ad sen- tentiam, & sic purgare moram. Hanc opi. tenet Bar. Ang. imo. Cuma. Alex. iaf. & doc. in d. l. si infulam. Bart. & Ang. l. qui fide. ff. de trans. Bart. in d. l. si maior, & ibi iaf. dicit eam esse commu- nem. nu. 3. Licet contrarium tenet Lud. Rom. d. l. si infulam. fulg. in d. l. qui fide. Paul. de Castr. in d. l. si maior.

Q V A E S T I O X X I I.

Quæro, an nouatio purget moram præcedentem? Resp. q sic, vt est tex. expressus in l. scire debemus, ibi Bart. iaf. nu. 4. & doct. communiter. ff. de ver. ob. vt testatur Romulæus. d. trac. de mora. 4. par. n. 156. Quod tamen intellige sec. doct. ibi, si res extet, ita q obligatio fieri possit, & persequens mora purgari.

Q V A E S T I O X X I I I.

Quæro, An stipulatio inutilis vel nulla purget moram præ- cedentem? Resp. q non, & est com. opi. vt testatur iaf. d. l. scire debemus §. si. nu. 6. & 7. licet contrarium tenet Raph. Cuma. Per actum enim nullum non potest sequi actus validus.

Q V A E S T I O X X I I I I.

Quæro, Vtrum emphyteuta, qui cessauit in solutione cano- nis, possit moram purgare? Resp. in emphyteuta ecclesiæ nul- la est dubitatio apud doct. quin moram possit purgare infra modicum tempus, vt est textus expressus in c. potuit. ext. loca- ti. Sed in emphyteuta priuato magna est disputatio, vt per iaf. in l. 2. n. 73. C. de iure emphyt. Communis tamen & crebrior sententia est, dispositionem d. capi. potuit. non habere locum in priuato emphyteuta, vt testatur Fran. Ripa. d. l. si infulam, nu. 38. quæ etiam tenet iaf. vbi §. Mihi tamen semper placuit opinio contraria, cum de iure ciuili hic casus clarè decisis nõ sit, quo casu recurritur ad dispositionem iuris canonici, & hoc maxime in hac materia nostra purgationis moræ, quæ ex æ- quitate descendit, cui maxime innititur ius canonicum. Ad contrariæ opinionis omnia fundamenta facilis est responsio, non denegari moræ purgationem infra modicum tempus, vt patet expressè in d. c. potuit. & l. sed etsi post tres. ff. si quis caut.

Q V A E S T I O X X V.

Sed quæro, Quando dicatur infra modicum tempus fieri? Resp. q istud relinquatur iudicis arbitrio, & hæc est com. opi. vt testatur Fran. Rip. d. l. si infulam. n. 35. dec. in conf. 139. n. 7.

Q V A E S T I O X X V I.

Quæro, An idem dicendum sit in vasallo, & an vasallus nõ petens inuestituram infra diem & annum, quo casu cadit à iu- re feudi, possit moram purgare? Resp. In hac q. doct. sententiis variant. Vna est illorum, qui volunt moram purgari non posse, & hanc tenet expressè Bal. c. 1. quo tempore miles in vñb. feud. & ibi Aluarot. Mart. Laudem. idem Aluarot. ca. 1. quæ sit pri. caus. benef. amitten. iacobi. de S. Geor. in trac. feud. versic. qui idem. nu. 37. vbi dicit, quod hanc sententiam sequantur ceteri doct.

Contrariam opinionem tenet Jacob. Artizo. in sum. ti. qui. mo. feud. amitta. per d. ca. potuit. Et hanc dicit æquiorē esse Præpos. d. c. 1. quæ fuit pri. cau. idemque Bald. d. c. 1. quo tempo. mil. Eandem sententiam dicit vniore esse, & æquiorē, iustam & rationabilem Matth. de aff. d. c. 1. quæ fuit pri. caus. Et eam tenet Socy. conf. 115. nu. 2. lib. 2. Et hæc sententia mi- hi magis placet, & si casus mihi contingeret, ita consulerem & iudicarem. præsertim cum hoc de iure feudorum non sit decisum, quo casu recurritur ad ius Romanorum, & certum est, de iure communi semper concedi moræ purgationem in fra modicum tempus. Et facile per hoc responderi potest ad fundamenta contraria Baldi, vt patet in præced. q. maxime, qd ex causa non petita renouationis inuestiture vasallus non cadit ipso iure à feudo, fed requiritur sententia declaratoria secundum magis communem & receptam doct. opinionem, vt testatur Socy. iun. conf. 115. nu. 2. lib. 2. Non tamen placet mihi sententia Matth. de aff. & Socy. qui vasallo concedunt tempus vsque ad lit. contestæ. q iniquum est, sed infra modi- cum tempus non denegari existimo, vt supra dictum est.

Q V A E S T I O X X V I I.

Quæro, An minor conuentus ex tractu paterno restituat- ur aduersus moram contractam per ipsum ex iusta ignoran-

tia? Resp. q sic, sicut etiam maiores ex clausula generali resti- tui consueverunt. ita tenet Specul. tit. de locat. §. nunc aliqua. q. 15. & 16. quem sequitur post relatas omnes opinionones iaf. l. 2. C. de iure emphy. Et hanc dicit communem opi. Gram. de cif. 52. nu. 5. cum pluribus per eum alleg. Michael Grassus.

Mora vltima mora nocet. l. semel mora & ibi doct. ff. so. ma- tri. l. si per emptorem. ff. de actio. emp. l. illud. ff. de peric. & com- mod. rei vend. l. prator ait §. si. & ibi iaf. ff. de oper. no. nun. Ale- in 3. volu. conf. 72. in 2. col. Pan. in c. cum homines. in fi. cõfi. de deci.

Fallit fauore rei pu. Vnde si res pu. tenetur soluere salarium alicui puta medico. vel aduocato & offerat tempore debito. & ille noluerit acceptare & sic fuerit in mora licet postea in- terpellat rem pu. vt soluat non constituetur res pu. in mora. imo amplius soluere non tenetur. tex. est not. l. fortissimi. & l. nulli. C. de erro. mil. anno. & ita no. Bal. in l. acceptam. in 16. q. C. de vsu. vt refert Alex. in d. l. semel mora. & in d. §. sequitur. videre. iaf. in d. §. si. & in l. quod te in 8. col. ff. si cert. pet. Alex. in l. si feruum. §. 1. ver. item dictam regulam. de verb. obl. ludo. sing. 696.

Sed profecto dici potest. quod ille text. in l. fortissimi. ampli- us non est in vsu, quia nunc necdum nõ offeruntur stipediæ. imo sepiissime petita in. longum protrahuntur. vt docet expe- rientia rerum mgra. vt in simili dicit Alex. in 1. volu. conf. 83. in fi. quod d. cond. indebiti recessit ab aula, quia homines vix vera debita soluunt.

Et de intellectu. d. l. fortissimi. videt Alex. in d. l. semel mora. & iaf. in d. §. si. post Bal. in d. l. acceptam. in 16. q.

Limita etiam in casu. l. 1. C. de insti. & substi. s. quando fit in sti. de filia si nubat tali. Et ipsa est parata nubere. & ille recusa- uit. & postea ipse voluit & filia recusauit. quia tunc vlt. mora non nocet. vt ibi volunt omnes doct. maxime Alex. & iaf. & Alex. in d. §. sequitur. & in 1. volu. confil. 102. incip. vif & pon- deratis.

Secus in eo cui impositum est onus implendi modum. A- lex. in d. conf. 102. ibi 2. respondeo. P. Andora.

Quid si debitor & creditor. simul sint in mora. Puta quia cred. dixit nolo recipere. & deb. dixit & ego nolo dare quis e- rit in mora. dic quod solus cred. d. l. si per emptorem & ibi gl. de actio. emp. iaf. in d. §. si. adde Alex. in 2. vol. conf. 49. vbi di- cit. quod in pari mora melior est conditio rei.

Vnica interpellatio sufficit ad constituend. in mora. l. titia scio §. v. furas. ff. de leg. 2. Alex. in d. l. semel mora in fi. cõfi. fel. in c. cum M. Ferrarien. in 2. col. de consti. iaf. in l. quod te in 8. col. ff. si cert. pet.

Vide limitationes. supra. in ver. interpellatio.

Et an tal. vnica interpellatio requiratur iudicialis vel extra- iudicialis vide iaf. in l. si ex legati causa. in 6. col. ff. de verb. ob. vbi tenet quod sufficit extraiudicialis. & ibi Bar. al. tres gl. & ip- se iaf. aliam in l. vinum. in gl. mag. in prin. ff. si cert. pet. & tex. in l. denunciasse in prin. & ibi Bar. qui illum legit cum l. qui v- xori. ff. de adul.

Ampliat iaf. etiam si interpellatio extraiudicialis fiat per verba enuncia. puta quia cred. diceret deb. ego pec. mea. al. multa. & dicit. quod ista est magis communis opinio. quam tamen ipse impugnat.

Limita iaf. post Bar. non procedere in his quæ per solum iudicis officium sunt expedien. per tex. in l. cum postulassem. vbi etiam Bart. ff. de dam. infec. & per alia multa quæ al. intel- ligen. tamen de officio iudicis nõ. Secus de mercenario.

Limita 2. nisi cred. prius fuisset in mora. quia tunc require- retur. lit. contest. al. tex. in l. sed si alia. ff. de consti. pec.

Subiungit quod istam limitationem. reprehendit Ale. in l. si infulam. in vlt. carta. ff. de verb. ob. & in l. qui Romæ. §. cohe- redes. in 5. col. eo. tit. & in d. l. vinum in 5. col. & quod ipse re- putat hunc passum subtilem. & multa all. pro. & contra. vide ibi per eum.

Limitat etiam. quod interpellatio. extraiudicialis consti- tuat in mora. est verum dicit ipse. quando debitor prius non fuit in mora. Sed quando præcessit alia mora debitoris. tunc secunda interpellatio creditoris. necdum non constituit debi- torem. in mora imo purgat moram præcedentem. eo quia in terpellan. 2. loco. videor remittere moram præcedentem. all. tex. cum gl. & Bar. in l. emilius. ff. de mino. & Bart. in l. non so- lum §. morte. in 2. specie protestationis. in prin. ff. de oper. no. no. nun.

Ipsè tamen iaf. licet vestigia Bar. vt ait. in terris adoret. putat in hoc indubitanter contrarium. adduc. multa maxime. Alex. ad aliud propositum in l. cum procurator. §. si dominus in 2. Com. opin. Tom. ij. i col. de

col. de oper. no. nun.

Limitat vlt. vt procedat quando debitor tempore extraiudicialis interpellationis. poterat soluere. alias autem difficultas excusat à mora. al. gl. in d. l. vinum. & ibi doct. maxime. Alex. & tex. in l. quod te. si cert. pet.

Limita etiam quando interpellans alium ad aliquid faciend. puta mensuram comparat ipse alias interpellatus non dicitur in mora. Alex. in 5. vol. conf. 90. circa si. idem.

An autem requiratur. interpellatio. vbi adest iuramentum. iaso. in d. l. quod te. in 9. col. contra Alex. vbi tenet quod non. pulcherrimis rationibus. & fundamētis. & idem vult in l. nam & postea. §. si is qui. in 2. & 3. col. ff. de iureiur.

Mora non committitur. absque interpellatione. vbi dies est incerta. Bal. in l. & si post tres. ff. si quis cau. & in l. magnam. C. de contrahen. & cōmitt. stip. Paul. de Cast. in 2. vol. conf. 238. Barb. in 1. vol. conf. 51. in pen. col. fel. in c. prohibeas. de magistris. aliquid in c. si autem. in 2. col. de rescrip. Alex. in 2. vol. conf. 49.

Fac. quod vult ias. in l. i. in vlt. col. in prin. C. de his qui. vt in dig. vbi dicit. quod quando propter negatiam. imponitur. alicui pena sine determinatione temporis nunquam quis incurrit talem penam nisi præcedat monitio iudicis.

Faciunt multa accumulata per Barb. in 2. vol. conf. 50. in 3. col. vbi conclud. quod terminus ad aliquid faciend. non currit nisi à die scientie. & ita in terminis propriis tenet Pau. de Cast. in 2. vol. conf. 274. incip. videtur diceñ.

Et intelligitur tempus. in quod comode fieri possit. Cor. conf. 208. in pen. col. vers. quia promissio. dixi latius. in ver. patum. §. 15. idem.

Quid si prædicitur centum ad pascha. & ab inde. ad omnem requisitionem. an ego debitor post pascha dicar in mora. absque alia interpellatione. Barb. no. in 5. vol. conf. 7. in 16. col. & seq. tenet quod sic. al. Ang. & im. in l. cum stip. sim. ff. de verbo. ob. & in conf. 50. in 5. col. in prin. fonz. in 2. par. conf. 288. in 15. col. ias. in d. l. vinum in 5. & 6. col. & in d. l. si ex legati causa. Alex. in d. l. cum stip.

Si quis promittit se facturum & curaturum quod aliquis ratificabit. requiritur. interpellatio. ad hoc. vt constituatur. in mora. dec. in conf. 2.

Adde quod qui promittit aliquem præsentare. j. octo. dies sub pena. non incidit in penam nisi fuerit requisitus de presentia. vt s. in vers. fideiussio. §. 12.

Quando pena committitur. propter moram. requiritur. monitio. Secus quando committitur propter factum. Barba. in 2. vol. conf. 17. col. vlt.

Mora contrahitur. minori re ipsa absque interpellatione iaso. in §. ex maleficiis in 9. col. insti. de actio. & in l. i. in vlti. col. C. de his qui. vt indig.

Idem in ecclesia. & fisco. vt ibi per eum. & in minore idem tenet Alex. in 2. vol. conf. 7. in 3. col. Bal. in l. vnica. C. si secundo nup. & c.

Vide tamen eundem. in auth. hoc amplius. in 2. col. C. de fideicom. vbi dicit. quod illa mora. non sufficit. quo ad priuandū hæredem hæred. al. Ang. ibi in lectu. peruxina notabiliter loquentem. idem.

In pupillo vero vt constituatur. in mora. debet ostendi instrumentum tutori ita iason. post Barto. in d. l. si ex legati causa. in fi. de verb. obl.

Vbi non est mora non committitur. pena. lita stip. ff. de verbo. obl. ias. in l. si pacto in 4. col. in fi. de pact.

Et vbi non est petitio. ibi non cadit mora. l. si pupillus. & ibi Alex. de verb. obl.

Propter periculum more multa conceduntur. ias. in l. in provinciali §. si ego. in 2. & 3. col. & in l. de pupillo. §. si quis riuos ff. de oper. no. nun.

Interpellatio ante diem. non constituit quem in morā. Alex. in l. si stichus. & in l. cum filius §. ff. de verb. obl. ias. in d. l. si stichus. circa prin.

Impossibilitas excusat à mora. ias. in l. si decesserit in 1. col. in fi. ff. qui fatid cog.

Mora non committitur. vbi quid non est. liquidatum. Alex. in 2. vol. conf. 49. ias. in l. ait prætor §. siue autem circa si. de oper. no. nun.

Et tunc cauē est de adimplen. cum fuerit liquidatum. ias. in l. quod te. in 3. col. ff. si cert. pet. & in l. sancimus in 4. col. de iud. & in l. i. in 1. col. ff. qui fatid cog. Barb. in 2. vol. conf. 36. in 17. col. in prin. Alex. in 1. vol. conf. 102. in 2. col. & in 4. vol. conf. 130. in 3. col. vers. & sic etiam. idem.

Ad constituē in mora. cum qui tenetur. adimplere contēta in c. ita me. no non requiritur. quod fiat pro te. de agen. ad

priuationem & c. Alex. in 1. vol. conf. 102. in 3. col. ibi nec fuit necessarium.

Vbi electio loci solutionis est in potestate creditoris. antequam creditor eligat locum debitor non dicitur in mora. Alex. in 5. vol. conf. 45. in 2. col. in fi.

Ad constituē in mora requiritur. manda. ad interpellati. Alias autem interpellans sine mandato. non constituit in mora. Alex. in 5. vol. conf. 78. in 2. col.

Mora purgatio. debet fieri incontinenti. seu in paruo tempore. Cor. in conf. 178. j. mora non purgatur. §. 10. Pignus non excusat debitorem à mora. Cor. in 4. vol. conf. 166. ver. sola enim.

Ignorantia iusta. excusat à mora. supra ignorantia §. 28. Non est in mora. qui ex legitima. causa litigat. Ludo. Rom. conf. 244.

Vtrum. impedimentum illatum per tertium impediatur moram committi. vide Lud. Ro. conf. 352. in 2. col. idem.

Non admittitur. purgatio more. vbi aliquid promittitur. pro interesse. donec illud interesse soluatur. Alex. in l. si infulam. in 3. col. de verb. obl.

Non etiam admittitur. purgatio more vbiunque post lapsum certi termini induc. consti. canonem late sententia. Ita Lud. Ro. conf. 352. in 2. col. vers. 2. quia vbiunque. idem.

Mora non purgatur vbi est dies cum poena. l. traiecitia. §. de illo. ff. de act. & obl. l. magnam. C. de contrah. & cōmitt. stip. l. qui fundum. ff. de contrah. emp. l. qui Rome. §. calimachus. ff. de verb. obl. doct. communiter. exceptis. Pet. & Cy. in l. supra quo penam. C. de pac. & in l. & si post tres. ff. si quis cau. & in l. si infulam. ff. de verb. obl. Alex. in 3. vol. conf. 106. fel. in c. si autem. in 3. col. de rescrip. ias. in d. l. & si post tres. in 6. & 7. col. fonz. in 2. part. conf. 288. in 18. col. Phi. in c. præterea in 6. col. de app. Pau. de cast. in 2. vol. conf. 274. inci. videtur diceñ. Alex. in 2. vol. conf. 158. repetito in eodem. vol. conf. 207. & in 4. vol. conf. 130. in 3. col. vers. non ob. quod dicatur. Cor. in 2. vol. conf. 102. in fi. Alex. in d. l. si infulam. in 6. col. Ang. conf. 43. idem.

Vbi est appositum iuramentum. non admittitur. purgatio moræ. l. si quis maior. C. de transf. & ibi doc. in d. l. si infulam. & in locis præal. Alex. in 2. vol. conf. 59. & conf. 158. ias. in §. item si quis. el. 2. in 3. col. de actio. & in d. l. si quis maior. in 6. col. Phi. vbi s. idem.

Limita procedere. in maiore. secus in minore 25. an. Card. in conf. 148.

Limita etiam de equitate cano. ias. in d. l. si quis maior in 7. col. in prin.

Vbi est exequutio ipso iure non est locus purgationi more Alex. in 2. vol. conf. 57. circa si. al. multa quæ vide ias. in l. 2. in 24. col. ibi 8. & vlt. C. de iu. emphi. adde Alex. in 2. vol. conf. 14. Barb. in 4. vol. conf. 45. in 6. col. Phi. in c. cupientes §. quod si per 20. de elec. in 6.

Idem si instrumentum habet exeq. paratam. Barb. in 3. vol. conf. 86. in 9. col. Cor. in 4. vol. conf. 149. vers. & instrumentum habens. idem.

In iudeis non habet locum purgatio more ias. in d. l. & si post tres. in 1. col.

More geminatio. excludit purgationis facultatem. Lud. Ro. in conf. 352. quod refert ias. in d. l. 2. in 26. col. de iu. emphi. vbi etiam al. alia max. Alex. in l. si infulam. in 15. col. ff. de verb. obl. Adde eundem. ias. in d. l. vinum. in 9. col. si cert. pet.

An emphiteota qui non soluit canonem possit purgare moram. vide in trac. emphi. §. 25.

In conditionibus. non admittitur. purgatio more. ias. in l. si super. C. de transf. & in l. i. in 3. col. in fi. C. de insti. & substi.

An autem post terminum iudicis elapsum admittatur. purgatio moræ. vide ias. in l. si in 5. col. ibi 2. limita. ff. de feriis.

Mora purgatio. admittitur. j. modicum tempus. Alex. in 4. vol. conf. 24. alias non. vt etiam vult Cor. conf. 178. ver. præterea purgatio moræ. imo. conf. 15. Lud. Ro. conf. 352. in 2. col. & istud residet iudicis. arb. dec. conf. 138. in 3. col.

More purgatio non admittitur. ad querendam actionem Cor. conf. 208. in pen. col. vers. nec videtur. Ludo. Rom. conf. 352. in 2. col. vers. 3. aduerſen.

Quando plura copulatiue debentur. non admittitur. purgatio more Cor. in 4. vol. conf. 149. in 6. col. vers. Et qñ plura.

Non admittitur purgatio more. vbi prohibetur. app. Phi. in c. cupientes §. quod si per 20. in 1. col. in prin. de elect. in 6. idem.

Mora purgari non potest vbi adest iuramentum. si sequuta fuerit lit. conte. post damnum passum per creditorem. vbi est geminata contumacia. quando adest clausula. renuncians omni

ni legum auxilio. ex instrumēto publico. secundum communem per Burf. conf. 84. nu. 6. lib. 1.

ni legum auxilio. ex instrumēto publico. secundum communem per Burf. conf. 84. nu. 6. lib. 1.

Mora tollitur ex celeri satisfactione. adeo q caducitas incurſa euitatur. iux. communem quæ concl. maximè procedit in emphyteusi ecclesiar. secundum communem per Burf. conf. 26. nu. 4. 2. 4. 3. lib. 1.

Morofus tenetur ad omnia damna & interesse. iuxta communem per Burf. conf. 103. nu. 11. lib. 1.

PRO. morbus impedit iudicium. l. quæſitum. ff. de re iud. l. 2. §. si quis in iudicio. ff. si quis caut. Bellon.

PRO. mors omnia soluit. in §. deinceps. in aut. de nup. coll. 4. Bellon.

PRO. mors ciuilis & naturalis æquiparantur. l. si decesserit. ff. qui fat. cog. l. 1. §. pen. ff. de bo. poss. contra tab. idem.

PRO. morte præstantis extinguitur protestatio. l. non solum §. morte. ff. de no. ope. nun. idem.

PRO. mortuo boue neque caro. neque corium debetur. l. mortuo boue. ff. de leg. 2. idem.

mortis causa se donare dicens. & tamen etiam promittens illam non reuocare. cenſetur potius esse donatio inter viuos. com. in §. D. q. 4. ver. Sed pone. P. Fich. ex Claro.

Mortis mentio si fiat in donatione. tenendum est. q sit donatio causa mortis. Intellige tamen. non si simpliciter mentio fiat. mortis. sed si etiam collata sit donatio in tempus mortis. com. in §. D. q. 4. ver. ceterum. idem. ex eod.

Mors ciuilis. & naturalis solum æquiparatur. in casu. in quo ex ciuili effectualiter causaretur idem quod & per naturalem. Aret. in l. eam partem. §. infulam. ff. de verb. obl. communem dicit. B. Villal.

Nota ex hac communi iuncta l. 2. tit. 4. par. 3. q monach. 30 feruus. & in perpetuum exulatus. effectualiter dicitur mortuus. quod nota. Et vide Gul. Bened. in rep. ca. Ray. de testa. in verb. mortuo. de hac materia. idem.

Morienti creditur ad suum præiudicium. non autem ad alterius. Marc. Ant. de iudiciis. nu. 393. com. dicit. idem.

Per mortem alicuius voluntas cessare dicitur. sed non reuocari. Est com. opi. sec. dec. in conf. 208. ista videtur. in prin. vol. 3. Chærian.

Mors defuncti in longinquis partib. per solam famam plenè probatur. Est com. opi. sec. dec. in conf. 652. vifo conf. in prin. vol. 4. idem Gribald.

Si plures aliquem percussierint. & constare non potest. ex cuius vulnere decesserit. nullus ad mortem condemnabitur. Est com. opi. sec. Alex. in conf. 15. vifo processu. vol. 1. idem.

Mors facta. & sic ciuilis naturali morti nunquam æquiparatur. nisi in casibus à iure expressis. sec. gl. in c. susceptum. de rescri. li. 6. & in c. placuit 17. q. 1. Alex. n. 5. & seq. & Costa. par. 2. in prin. in l. Gall. §. & quid si tantum. ff. de li. & posth. Vincen. Hercul. & Rip. n. 11. in l. ex facto. §. ex facto. ff. ad Treb. fel. in c. in præsentia. n. 55. de probatio. Soc. in l. cum auus. n. 103. cum aliis seq. ff. de cond. & demonſt. & Boer. decif. 323. sub n. 6. vbi existimat istorum opinionem communem fore. & I. Bapt. Bo uius. in trac. de statutoria vrbis præscriptione. ti. de cod. habente apodissas. c. 102. gl. 12. nu. 2. & seq. F. Viuius lib. 2. opi. 190.

Mors ciuilis iis duntaxat casibus naturali confertur. atque exæquatur. quos ius expressim recenſet. commune pronunciat Boer. decif. 323. nu. 6. E. Suarez.

Morti qui sententia iudicis ex statuti forma in contumaciam addicitur. non ante feruus poenæ efficitur. quam reapſe capiat. etſi iuxta iuris communis formam iudicatus statim poenæ feruus efficeretur. commune aiunt Boer. decif. 268. nu. 8. Viuius lib. 1. opin. 330. E. Suarez.

Mors illius. qui accusatus est. tunc demum accusationem perimet. cum ob illud crimen bona fisco non addicuntur. quæ admodum frequenter interpretibus probari testantur Tiraq. in l. si vnquam ver. reuertitur. n. 241. C. de reuoc. don. An. Gomez. de delict. c. 1. nu. 80. verſ. 7. casu. & qui accurate de materia agit. Cla. in prac. §. v. q. 5. ver. scias etiam. Sed & mortuorum memoria & accusari & damnari ob læſe maiest. crimen potest. si tum crimen ipsum contra rempublicam Romanam directo susceptum sit. tum quinquennio præscriptum nondū fuerit. vt cōia placita affirmant Gyg. de cri. las. ma. n. 24. q. 23. n. 1. I. Clar. in prac. §. læſe maiest. vel. item licet. Verum. n. vero ipsa mortuorum cadauera puniri nec vnquā possunt. nec vnquam debent. vt est An. post Cyn. ac Pet. doctrina in l. 2. C. qui testa. fac. poss. quam receptam aio ex Bal. in l. vna C. ne ex delict. defun. Ang. de malefic. ver. qui iudex videns. dec. & Cagn. in leg. pupillum. §. hæredes. ff. de reg. iur. Non tamen idcirco se peliri illi poterunt. quo viuus cadauerum patronis ingredi nō licuit. vt est mirabilis Bar. sententia à nemine hucusq. impro-

bata in l. secund. ff. de cadauer. punit. E. Suarez.

Mortis supplicio qui damnantur. bonis etiam hodie fisco applicandis labuntur. commune ait Cephalus vir non parua doctrina atque eruditionis. in conf. 69. n. 4. Vi. li. 2. opi. 243. li cet cōtrarium vsu seruetur. vt & ipsi attestantur. quam autem huic mortis infœlici supplicio addicti factionem testamenti habeant. differit eleganter cum receptis sententis I. Cla. de testa. q. 21. E. Suarez.

Mortem sibi conciscere annexus. nec vnquam bonorum confiscatione idcirco pleſtitur. vt commune ait Bertr. conf. 134. nu. 2. li. 3. nec vllum omnino supplicium pendet. si non ductus sceleris alicuius conscientia id molitus fuerit. quem ad modum commune cum multis verè attestatur I. Clar. in practica §. vlt. q. 63. verſ. se ipsum. E. Suarez.

Mors dicitur à mortu primo hominis. qui per esum pomi mortem incurrit. Card. in cle. 1. vt lit. pend. in 2. no. P. Andor.

Mors semper provenit ex Dei dispositione. gl. inst. de ca. di. in pr. fel. in c. si de homic. idem.

Mors ciuilis & naturalis non æquiparantur. nisi in casibus expressis. ias. in l. 1. in 2. col. C. de hæred. insti. & in l. ex facto. in 12. col. ff. de vul. & pup. & in l. gallus §. & quid si tantum. in 1. & 2. col. ff. de lib. & posth. Alex. in 2. vol. conf. 139. in 1. col. in fi. De quo vide latissime. fonz. in 1. parte. conf. 92. & Alex. in l. ex facto. §. ex facto. in 5. col. ff. ad treb. vbi tenet q grauatus restituer. post ingressum religionis. Sed et expectan. mors. naturalis. & ita videtur tenere. in 4. volumi. confil. 117. ibi præterea testes.

Et quod mors ciuilis & naturalis. non æquiparentur nisi in casibus à iure expressis. tenet. ample Barb. in 4. vol. conf. 82. in 2. col. & seq. Phi. in c. susceptum. circa si. de refer. in 6.

Æquiparantur. in casu. ca. si is cui. de officio deleg. in prin. vbi Phi.

Sed idem Alex. in 3. vol. conf. 13. tenet q facta professione in religione incapace hæreditatis. vocabitur. statim substitutus. & dicit. q ista est com. opi. Et ita vult Sonz. in d. conf. 92. quia tunc est idem effectus mortis ciuilis. & naturalis. & ita videtur. tenere. ias. in locis præal. idem vult Bened. in conf. 83. in prin.

Vide s. in ver. monasterium. §. 2. & Crotum in repe. §. & quid si tantum. in 3. col. & seq. maxime. in 7. col. Ang. in §. 1. verſ. & prædicta faciunt & c. insti. qui. mo. ius. pa. po. fol.

Vide aliquid per Bal. in l. si quis sic. ff. so. ma. vbi dicit. quod verbum mortis simpliciter probatum intelligitur de ciuili & naturali. idem.

Quantum quis viuere præsumatur. vide doct. max. ias. in l. si in vlt. col. C. de sa. fan. eccl. & est concl. quod præsumitur. viuere vsque ad centum annos.

Potest tamen viuere annis centum & 20. §. 1. & ibi Ang. in 50 auth. de mona.

Subiungit ias. q tal præsump. est allegan. al. Bal. in c. ex tenore in 2. col. de testi. fac. quod dixi in ver. præsump. §. 11.

Dic. etiam ibi ias. quod vnus testis de visu mortis tollit hanc præſumptionem quamuis non probet ipsam mortem. al. Bal. in c. 1. §. si. in tit. qui feud. possunt.

Adde q vita proban. est per eum qui all. aliquem viuere. Bar. notabiliter. in l. si quidem. C. sol. mat. Alex. in 5. vol. conf. 175. in vlt. col. in prin. vbi alia al. Cor. in 1. vol. confil. 10. in 2. col. vers. pu. autem vox. & conf. 119. in vlt. col.

Substitutus debet probare mortem hæredis Cor. in 3. vol. conf. 195.

Mors probatur per famam. ias. in l. cum ea. C. de transf. marſ. in l. de minore §. pfm. in 15. col. ff. de quæſtio.

Mors probatur. per instrumentum testamenti. quantum ad iud. pos. alias secus. ias. in l. si in 5. col. C. de edic. di. adr. tol. Cor. in 2. vol. conf. 85. in pen. col.

Et de aliis modis probandi mortem. vide Bar. in l. quotiēs. C. de nauſ. li. 11. & in d. l. si quidem. & ibi Alex. & in l. 2. §. si dubitetur. ff. quem ad. te. aper. & in 4. vol. conf. 25. & in conf. 117. & pulchre in 2. vol. conf. 4. in 3. col.

Adde fel. in c. fi. in vlt. col. vt lite non conte. & in c. cum causam in 8. col. de testi. & Cor. in 1. vol. conf. 10. Pan. in c. in præsentia de sponſ. idem.

In mortis articulo seu in extremis esse dicitur. ille qui in infirmitate procedit. absque sanis interuallis. Bal. in c. 1. ad fi. extra de pac. per tex. in l. aline. §. ff. de annu. leg. refert & sequitur. fel. in c. præterea. in fi. com. de of. ord. adde ias. in l. 1. §. is videtur. in 3. col. ff. si quis ius. l.

Constitutus in articulo. mortis. an possit examinari. fel. ibi al. remissive. max. Alex. in l. hac confil. C. de testa.

Com. opin. Tom. ij. i 2 Etan

Et an possit facere pacem. ibidem.
 Et an credatur ei culpam. vel excuspan. aliquem. ibidem. de quo vide latius in ver. vulneratus.
 Et de eo. qui desponsat concubinam. ibidem. vide latius in verbo legitimitio. §. 34.
 Et de renuntiante benef. in arti. mortis. ibidem. al. c. 2. de renun. in 6. & Ana. de collu. c. 2. alias 3.
 Et de Baptizato à laico in arti. mortis. ibidem. al. rex. in c. 1. §. sacram. & ibi doct. C. de sum. tri. & alia.
 De teste examinato in arti. mortis. vide Alex. in l. hac con-
 sultissima. in 3. col. C. qui te. fa. pos. idem.
 Subdit fel. quod nutrix chrystiana possit Baptizare clanculo infantem iudei constitutum in arti. mortis. al. Fran. pau. in conf. post conf. Oldr.
 Laborans in extremis. etiam iam balbutiens potest conde-
 re testamentum. l. quoniam. & ibi doct. max. iaf. C. de testa.
 Limita dummodo sit intelligibilis. & possit articulate loqui. alias non i. iubemus. C. eo. & ibi Bar. & doc. iaf. in d. l. quonia. al. multa. max. ludo. conf. 306. Paul. de cast. conf. 366. incip. vi-
 so puncto. Alex. in 3. vol. conf. 33. & idem vult ipse iaf. in d. l. 20
 iubemus in 1. col.
 Et ita intelligo quod vult iaf. in l. si mihi & tibi. §. 1. de leg. j. vbi dicit. quod si constitutus in vlt. arti. vite non potest testari.
 Subiungit ibi iaso. q. contractus etiam possunt fieri vsque ad vltimum vite sprn. Si memoria non sit lafa. al. tex. in l. seya. §. si. in ver. in extremis vite constitutus. ff. de don. causa mor. quem ad hoc recutat sing. Bal. in c. quoniam frequenter vt li te non conte. & idem vult iaf. in d. l. si mihi & tibi. §. 1.
 Addit ias. quod alibi dicit. gl. in c. 1. in ver. mutus. in tit. epi scopum. vel abba. quod quilibet in articulo mortis efficitur. 30
 murus. & idem repetit in d. §. 1. idem.
 Sententia contra mortuum est nulla. Barb. in 3. volu. conf. 42. in 5. col. & i. in ver. sententia. §. 35.
 Et multa ad illam regulam. quod mors omnia soluit. vide per mar. in l. si. in 5. col. & seq. ff. de questio.
 Verbum moriatur. est directum. c. si pater de testa. in 6. Lu-
 do. Ro. conf. 158. circa fi. idem.
 Moritur quis taliter. qualiter vixit. Bald. in l. 1. in fi. prin. C. de latin. libert. tollend. idem.
 Mortuus aperit oculos viuientis. Bald. in l. si. C. communia 40
 de manumiss. idem.
 Mortui aduocati. quorum opera conducta erat. pendente locationis anno. integrum nihilominus stipendium ad ipso-
 rum haredes transmittit. commune ait Curt. iun. in l. diem functo. nu. 53. ff. de of. assel. Vt & pretores intra sui officij tem-
 pus premoventes auroamentum suum ad illorum haredes transeunt. commune inquit ias. n. 3. deci. n. 15. curt. iun. n. 29. in d. l. diem functo idem que iuris erit doctoribus ad profi-
 tendum conductis. atque anticipata morte preceptis. vt fre-
 quenter placitum testificantur curt. iun. vbi §. & Calefatus de 50
 Plumbin. in l. 1. n. 265. cum seq. ff. de offi. eius cui mand. est iur-
 rifid. Ac denique idem etiam in medicis stipendio alicui ho-
 nestatis procedet. quia & illorum haredibus integrum inchoa-
 ti anni salarium preestabitur. commune cum Cephalo conf. 6. & seq. lib. 1. ponit Viuius lib. 1. opi. 87. in fi. & par absque du-
 bio in omnibus ratio veratur. E. Suarez.
 Mortuos capones nequit soluere. qui simpliciter par capo-
 num preestare obligatus est. ita enim censet Bart. in l. quod te. in vltimis q. ff. si certum per. cuius doctrinam ponit commu-
 nem Viuius l. 1. opi. 66. in fi. E. Suarez.
 Mortuo delinquente ante sententiam crimen & poena ma-
 xime corporalis. & bonorum confiscatio extinguuntur. ibi poena non est irrogata ipso iure & facto. vt est com. opi. At se-
 cus vbi memoria defuncti damnari potest. quia in haredes transit. vt est com. opi. de qua Burs. conf. 77. nu. 20. & 23. Bon.
 Morte damnatus reus ex forma statuti in contumaciam. no-
 ante seruis poene efficitur. quam sit captus. Licet secus de iure communi. vt est com. opi. Soarez ver. morti nu. 227. Bon.
 Morte accusati perimunt accusatio. dummodo eius non con-
 fiscantur bona. communis est opi. Soarez. verbo mors. n. 228. 70
 Fallit in crimine lafa malet. si elapsum non sit quinquenniū. quia mors non soluit accusationem. vt est com. opi. Clar. ibi. nu. 29. & 210. Et mortuus. nunquam eius cadauer punitur. est com. opi. ibi nu. 23. Licet sepeliri non possit. vbi in vita re-
 adesse non poterat. vt est communis opinio. ibi. nu. 232. Bon.
 Mortis supplicio damnatus. etiam eius bona hodie confi-
 scantur. vt est com. opi. Licet vsu contrarium sit receptum. Et an reus de eis testari queat. ibi. Bonacoff.
 Mortem sibi conficere nixus. bona non amittit. vt est co-
 munis opi. Soarez ver. mortem. nu. 235. & 236. Nec aliqua 80

poena punitur. si non ductus sceleris conscientia id faciat. vt est com. opi. Sed doloris impatientia. Bonacoff.
 Mortuus aliquis. qui à pluribus fuit percussus. & constare non potest. ex cuius vulnere decesserit. nullus ad mortem con-
 demnatur. vt est com. opi. Cherianus in suo communium opi. ver. mors. Bonacoff.
 Mortuus post delicti confessionem. vel conuictus vel con-
 demnatus ante executionem mortuus. vel naturali morte. vel sibi mortem consciiuit. omino est puniendus poena. qua me-
 rebatur. si non fuisset mortuus. Et ita seruatur. si pendet proces-
 sus. alias secus. Clar. q. 38. ver. sed hic incidenter. vide omni-
 no Fran. Mar. deci. Delphi. 756. Et an sententia contra defun-
 ctum ferri possit? Idem deci. seq. Et an si moriatur accusatus ante sententiam perimatur incidium? ibi deci. 659. & in seq. vsq; ad deci. 777. 764. & pluribus. seq. Bonacoff.
 Morientis assertioni in suimet ipsius damnum. non & in al-
 terius fraudem fides adiungitur. commune aiunt Marc. Ant. de iudiciis. nu. 303. I. Clar. in practica §. vlt. q. 52. ver. potest etiam. E. Suarez.
 Morienti creditur solum ad sui preiudicium. & non alte-
 rius. Blanc. de iudiciis. nu. 303. communem dicit. Bonacoff.
 PRO. Mos maiorum seruandus est. l. more maiorum. ff. de iurisd. om. iud. l. hac consultiissima. C. qui test. fac. poss. vel non. Bellon.
 PRO mores quos quis in se approbat. non potest in alio re-
 probare. l. in arenam. C. de inof. test. Bellon.
 Motus primi non sunt in potestate hominis. 6. dist. c. pēfā. de peni. diu. 2. c. scēfā. & c. temperatio. fcl. in c. 1. de hare. sac. l. quod calore. ff. de reg. iur. P. Andora.
 Multa non irrogatur nisi ob veram contumaciam. nam fi-
 ctus contumax multari non potest. Bar. in l. vnica. §. si. incip. hoc iudicium. nu. 4. ver. & ex hoc dicebat. ff. si quis ius dicen. non obtemperat. Et dicit ibi Alex. de imo. n. 11. & 12. ita commu-
 niter doct. afferere. Idem inquit marant. in trac. de ordi. iud. in 6. part. de contuma. nu. 9. & in tit. de app. in 2. actu. nu. 277. ver. sic. illa ergo. Cagn. in d. l. vnica. §. si. nu. 20. pulchrē & copiose per multas adductas. allegaciones Rol. à Valle. in conf. 47. nu. 16. 17. 18. cum seq. & nu. 62. in 2. Tomo. conf. kirchouius.
 Multa geminata. Quando officialis vno contextu multi-
 plicat impositionem multa. non omnes exigi possunt. sed vna tantum. scilicet maior. per quam videtur à minori recede-
 re. leos. C. de modo multā. fcl. spec. in tit. de contuma. §. nunc dicamus. ver. sed pone index. Alb. in 2. parte ita. q. 34. exor-
 dien. 5. q. Quod enim vno contextu fit vnum factum reputa-
 tur. l. quod ait. §. si. ff. de adul. l. illud. §. si. ff. ad leg. Aquil. gl. in l. si conuenerit. la. 1. ff. de pig. actio. Et si pareatur vltimo præce-
 pto poenali. non debet pro aliis præceptis inobseruatis multa-
 ri. fcl. spe. vbi §. in ver. sed quid si iste paruit. Balb. deci. 214.
 Multa aut bannum non imponi debet in aliquem proficte
 contumacia. vt quia fuit citatus ad domum. vel per proclama-
 fec. Bal. do. Cato. & communiter doct. in l. 1. §. si. ff. si quis ius di. non obtempera. & bannum dicitur multa. glo. in l. præles. C. de suspe. tur. ad hæc faciunt: no. per doct. in auth. qui semel. C. quomodo & quando iud. in l. si. ff. de in integ. resti. Balb. de-
 cif. 371.
 Multari quisquam illicito non debet. quamuis inobediēs fuerit. & mandatis principis non paruierit. nisi prius ipse ad fa-
 ciendam excusationem & defensionem citatus fuerit. quare multari non debeat. vel ad videndum talem sibi poenam im-
 poni vigore mandati & præcepti spreti. l. 2. §. 1. ff. si quis in ius voc. Bar. in d. l. vnica. nu. 13. ver. sed quæro. Cagn. ibid. in §. is non videtur. nu. 23. Hipp. de mar. in l. de vnoquoque. n. 123. ff. de re iud. & in sua prac. criminal. in §. examinanda. nu. 34. in fi. §. illius. Rol. à Valle. in conf. 39. nu. 33. ver. redditur. in 1. & in conf. 47. nu. 43. vbi ipse dicit hanc doc. communem senten-
 tiam esse. in 2. Tomo. conf. kirchouius.
 Multari non potest quis sine noua citatione. vt est com-
 munis opi. de qua Nicellus de concor. glossarum. nu. 325. To-
 mo 1. Bonacoff.
 Multari quis illico non debet. Nisi prius ad faciendam ex-
 culationem & defensionem fuerit citatus. quare multari no-
 debeat. Chircouius communi. opi. lib. 2. cent. 5. concl. 70. nu. 125. communem opinionem dicens. Rol. à Valle in conf. 47. nu. 43. in 2. vol. Et magis communem dicit Nicellus in trac. de concor. gl. nu. 325. & Rol. à Valle ibi num. 49. allegat ser-
 niam dicentem. q. iudices debent cessare ab excessibus multis & persuationibus. quas faciunt principi. vt capiant hoc non bona subditorum. quia hoc esset facere auaritia causa. Et sub-
 dit Rol. nu. 53. q. multa insolita iniusta non est sustentabilis. vt et Ang. in l. si. C. de cano. largi. lib. 10. Cagn. in l. 1. in prin. nu. 21

nu. 21. ff. si quis ius dicen. non ob. Bertach. in repert. in ver. multa. ver. 22. Riminal. conf. 270. n. 46. vbi etiam dicit. quod multans vltra modum sibi à iure concessum. condemnatur in duplum. propter modum excessum. Et dicitur multa in-
 dita. quando est facta contra styllum curiæ. & contra determi-
 nationem iuris. Rol. d. conf. 39. num. 52. & seq. Et hæc quidem nullitas exceptio quodocunque opponi potest. & impedit executionem. vt est communis opinio de qua Gallus in con-
 sil. 21. nu. 4. Et no. quod qui non habet iurisdictionem multa-
 re non potest. iaso. in l. 1. in prin. num. 15. ff. de in ius voc. vel si quis iudicen. non ob. Boff. in pract. cri. tit. de multis. Et qui-
 dem contentiofam. vt probat Rimi. conf. 270. num. 17. vbi & Cagno. vbi supra nu. 44. Menochius de arbitrio iudicis q. 74. nu. 13. vbi communem opinionem dicit. nu. 8. subdit ibi. nu. 9. q. solis magistratibus conceditur ius multandi. Et ille dicitur magistratum non habere. qui extra ordinem ius dicit. Et iurisdictione est meri imperij. Et ideo officiali principis non cō-
 ceditur. nisi expressè appareat in actis. vt ibi per Menochi. nu. mer. 12. Et hæc quidem est communis opinio. de qua Rimi. d. conf. 270. Et procurator Cæsaris. vel fisci multare non po-
 test. D. Benedictus. Plotus inter conf. crim. conf. 3. nu. 3. Et de-
 legatus. Principis non potest multare. nisi vsque ad sex soli-
 dos. Neuiza. in conf. 61. n. 46. lo. Bapt. Castellione. In additio. ad Dictio. Albe. in ver. Multa. Chircouius. de communi o-
 peri. Centuria. 5. concl. 37. Et nisi aliter suam iurisdictionem ex-
 exercere. possit. iaf. d. l. 1. nu. 18. & multa. vltra quam iudex po-
 test. est ipso iure nulla. In addi. ad abb. in c. de causis. nu. 12. lite ra H. de of. deleg. Et quid sit multa. tradit abb. ibi Rolandus d. conf. 47. & sequenti. in 2. vol. Plotus d. conf. 3. Monta. in tra-
 cta. de appellatio. lib. 1. c. vlt. nu. 92. vbi dicit. quod multa de-
 bet respondere delicto. & non grauior interrogari debet. quam admitti facinoris ferat quantitas. & ideo modus adhi-
 betur secundum magistratus auctoritatem. Et multare ver-
 bum est pecuniariter punire. vt ibi per Monta. nu. 95. vnde si multa est excessiua. nulla est sententia. & dici potest nulla absque appellatione. Nat. conf. 94. nu. 4. & Cagno. vbi supra. nu. 21. Et ita practitari dicit ipse Cagnolus. Et in causa appella-
 tionis à declaratione poenarum pronunciatum vidisse asserit. bene processum. & malè appellatum. moderando tamen taxā condemnationis ad talem summam. que sibi videtur cōgrua. & honesta. & potest appellari in his. que iudicis arbitrio com-
 mittunt. si malè arbitretur. vt ibi latius per Cagnol. nu. 22. Et not. quod multa non infamatur. Specula. tit. de senten. in §. secundo. versiculo 7. nu. 8. & plura alia de multa congerit. Soc. Sen. in c. ea. quæ. num. 1. & indiscursu ibi. de poenis. Bonacoff.
 Multare est iurisdictionis. vt est communis opi. legistarum & canonistarum. de qua iaf. in l. 1. nu. 16. ff. de iurisd. om. iud. Bonacoff.
 Multa applicatur fisco. l. multarum. C. de modo multa. Si tamen sint parue. iudex potest eas exponere. pro adap-
 tan. cameram. Bar. in l. diuus ff. de bo. dam. P. Andora.
 Multe & pene applicantur domino. Bar. in l. si. ff. fol. mat. Bal. in l. 1. C. de fruc. & litis expen. Ang. in l. si constante §. quo-
 tiens ff. fol. mat. Lud. Ro. in conf. 70. in vlt. col. Alex. in l. diuor-
 tio §. si fundum in pen. col. ff. fo. ma.
 Fac. quod habetur in ver. iurisdictione. §. 8.
 An delegatus possit multare. vide ample Angel. in con-
 silio 8.
 Multa extraordinem. per iudicem tuendo eius iurisdictione
 nem contra inobedientem poni potest & tunc potius dicitur pena quæ exigi potest. Alex. in 2. vol. conf. 35. in fi. 2. col. Oldr. in consilio. 15. Fac. quod habetur in ver. pena. §. 26. idem.
 Mulier testis esse in testamento ad causas prophanas non potest tam de iure canonico. quam ciuili. communem dicit in §. test. q. 55. ver. sed quid si. idem ex eod.
 Mulier esse potest testis in testamento militis. com. in §. T. q. 55. ver. sed hic. idem P. Fichard.
 Mulier iuuatur Velleiano. ipsi autem renunciare potest. l. pen. C. de pact. Sed aduerte. quod antè. quam ipsa renunciet. debet certiorari de beneficio Senatusconsulti Velleiani per Notarium. & eo casu stabitur tali instrumentum. fcl. gl. in l. si. C. quando mulier offic. rute. fungi pot. quam gl. sequitur Hoff. in summa. §. & quis ver. idem est Archi. & Dominic. in ca. placuit. de for. comp. §. 8. dist. fel. in c. si diligenti. doct. omnes in l. sciendum. de verb. ob. & ista est com. opi. de qua fecit mentio-
 nem Alc. in trac. de præsump. in regu. 3. præsumpt. 13. nu. 4. & latè Tiraq. in repert. l. si inquam. nu. 98. C. de reuoc. dona. Hoc tamen non procedit. si Notarius nesciret. quid esset Velleia-

num. nam sicut testibus interrogatoria fieri possunt. vt per Bar. in l. j. ff. si cer. pet. quem ibi omnes sequuntur. ita Notario certi iuris est. fieri posse huiusmodi interrogatorium. quid sit Velleianum. & si forte dixerit nescire. talis renunciatio nihil operabitur. fcl. Alb. in l. si mulier. §. si mulier. ff. ad Velleia. & in l. 2. C. de hare. in prin. dec. in 3. lectu. nu. 53. & Nigrum. nu. 31. in d. l. 1. ff. si cert. pet. mar. singu. 66. 1. & in rub. de fideiuss. nu. 39. Capol. licet hoc non firmet in caute. 196. fulg. & Alex. in d. §. si mulier. & quamuis hoc pluribus rationibus aliqui doc. impugnent. tamen hodie in regno Neapo. est sublatæ hæc am-
 biguitas per pragmaticam exordientem. Don. Petr. de Tolle-
 do. in qua expressè disponitur. mulieres non posse renuncia-
 re Velleia. etiam certioratæ per notarium de dicto Velleiano. Imò fortius disponitur ibi mulieres ipsas non posse renuncia-
 re. etiam cum interuentu iuramenti. & renunciando. renun-
 ciatio facta dicitur ipso iure nulla. F. Viuius.
 Mulier si de facto ordinetur. non recipit characterem. Mai-
 ner. in l. foemina. de re. iur. ff. numero 8. communem dicit. B. Villal.
 Mulier simpliciter nubendo. non videtur dare omnia bona sua in dotem. curt. iun. conf. 168. nu. 4. com. dicit. idem.
 Mulier pro dote non præfertur anterioribus creditoribus habentibus hypothecam expressam. Rip. in l. quæsitum. nu. 7. de pri. cred. nu. 3. ff. lo. Cora. in l. qui liberos. nu. 117. ff. de rit. nup. com. dicit. idem.
 Mulier non potest relinquere bona suis propinquis. quorū consensus requiritur in testamento. l. Dur. in ar. test. ti. 1. cau. 2. nu. 2. com. dicit. idem.
 Mulier dotem non habens. vel paruam: habebit ex bonis viris mariti quartam partem: si non sunt vltra tres filios. si tamen sunt plures habebit virilem portionem. l. Dur. in arte test. tit. 6. c. 20. com. dicit. idem.
 Mulier non iuuatur Velleiano. si intercessit pro dote. l. Co-
 ra. in l. qui liberos. nu. 112. ff. de ritu nup. com. dicit. idem.
 mulier si per statutum debet lucrari certam partem bono-
 rum mariti. intelligitur de consummato. Hipp. ling. 106. com-
 munem dicit. idem.
 mulier maritata non dicitur in odio sis. quæ est sponsara. Be-
 ned. in c. Rayn. in verbo. duas habens filias. n. 151. Idem. com-
 munem dicit.
 mulier quod sine consensu patris non possit contrahere: non potest induci statuto. iaf. in l. 1. §. huius studij. nu. 12. ff. de iusti. & iur. com. dicit. idem.
 mulier. si secundum formam statuti non potest contrahe-
 re: bene potest tamen quasi ðhere. iaf. in l. Barbarius. n. 4. ff. de of. præsid. com. dicit. licet ipse teneat contrarium. idem.
 mulier de iure ciuili indistinctè admittitur in testem de iure tamen canonico. in criminalibus non admittitur: nisi in casu bus à iure expressis: in ciuilibus tamen etiam criminaliter in-
 tentatis admittitur indistinctè. Pan. c. qm. de testi. nu. 12. com. dicit. De iure autem Regio. mulier non potest testificari. nisi in rebus quæ pertinent ad mulieres. vel in defectum probatio-
 nis. l. 8. tit. 8. li. 3. For. II. & l. styli. 96. & nota verbum satis nota-
 bile in d. l. styli. Mas en aquellos lugares de hes cierto quel hecho fue hecho ante hombres. no son creidas. si los hombres que se acertaron alguno dellos no testimonian esso mismo que ellas diz en en su testimonio. Ex quibus notatur. q. habilitas vnus testis habilitat omnes alios etiam inhabiles. quod etiam est ex mente Bal. l. Gallus. §. ille casus. ff. de li. & posth. qd intellige. quando testes inhabiles non sunt ex toto inhabiles. sed solum habent diminutam fidem: quia si ex toto essent inhabiles non habilitantur: vt per eum Bald. & Fran. Cur. in trac. de testib. concl. 1. per totum. Et sic procedit d. l. styli. Et nota. q. ad hoc. q. testes inhabiles possint recipi ex defectu probatio-
 nis: requiritur q. actu & habitu sit defectus probationis: arte-
 tu communi cursu: per gl. in c. licet de probatio. Et producen-
 ti incumbit onus probandi. fcl. Ant. & imol. in c. dilectis. de te-
 stib. cogen. & nisi probentur hæc duo. non admittuntur. Ale. conf. 64. vol. 1. & de testimonio mulieris. vide l. Lupum in al-
 le. hare. priui.
 Concor. cum l. 3. tit. 12. par. 5. de qua per l. Lupum in repe-
 tit. & de qualitate testium in causa criminali. De iure regio vi-
 de l. 12. tit. 14. par. 3. & l. 26. tit. 1. part. 7. idem.
 In testamento tam de iure ciuili. quam de iure canonico mulier non potest esse testis. licet de iure canonico ad pias cau-
 sas possit Bellon. conf. 14. nu. 8. com. dicit. Villalob.
 Adde Car. §. testamentum. q. 55.
 Mulier non tenetur stare colono. vel locationi per maritū factæ. fo. ma. Coua. in resol. li. 2. c. 15. com. dicit ex Modern. in
 confuet. parif. §. 30. q. 2. vide in verbo locat. idem.
 Com. opin. Tom. ij. i 3 Mulie

Mulieri dicenti se impragnatam, non creditur, secun. Ang. Perus. in l. illud. ff. si pars hered. pet. & doct. communiter in c. per tuas. & c. Michael. de fil. presb. & c. transmissa, qui fil. sunt legit. & Io. de Ana. in c. sic. 2. de homie. amplia etiam si dicat ex quo sit pregnans. Bart. in l. 1. in fi. ff. de lib. agn. l. Fich.

Mulier constante matrimonio, conditionalis est creditrix mariti, ratione dotis, matrimonio enim durante, actio de dote nata non dicitur. l. 1. C. de repu. l. cum notissimi. §. illud. C. de præscr. 30. an. & l. in rebus. §. omnes. C. de iur. dor. & tenent doct. in l. si constante. §. 1. sol. mat. hancque opin. com. esse tradit Alex. conf. 106. visis. lib. 5. F. Turz.

Mulier nubens, viro dote non constituta in dubio, omnia bona sua in dotem ipsi viro dedisse ceterur, quando viro congruit matrimonio, sic voluit gl. in l. mulier bona. ff. de iud. do. quæ tamen (vt Deci. refert in auth. vnde vir. nu. 6. C. vnde vir & vxor.) communiter reprobat, illamque & Aristot. allegatam auctoritatem, & sententiam improbat Bart. in disp. sua incip. mulier habens amplius matrimonium, tanquam contra legem concludens, q. vno casu tantum omnia bona sua in dotem viro dedisse censetur, s. quando priori viro in dotem dederat, & simpliciter secundo viro tradidit, quia tunc dos ipsa repetita videtur, si ex priore matrimonio non extant liberi, aliis fecus, vide per eum ibidem. F. Turz.

PRO. mulieres sunt subdite viris. ad Ephes. 5. 1. Petr. 3. ad Col. 3. in can. fatis. & can. mulierem. 3. q. 5. Bellon.

PRO. mulieres virilibus officiis fungi non possunt. l. 1. §. sexum. ff. de postul. l. cum prætor. ff. de iud. l. 2. de reg. iur. in canon. mulierem. 3. q. 5.

OB. contrà de c. dilecti. extra de arbit. vbi mulier arbiter esse potest ex compromisso. contra l. pen. C. de arb.

SOL. illud verum est de consuetudine præscripta, vt in regula Francorum, vt ibi.

OBIEC. Præterea contrà de can. Meuiam. 2. q. 4. vbi delegatur mulieri ius spirituale.

SOL. ibi quia princeps scienter commisit causam.

PRO. mulieres vagari non debent, nec virorum coetibus immisceri. c. mulieres. de iud. in 6. idem.

Mulier omni iuri, quod habet in bonis paternis renuncians cum iuramento, poterit, prius absoluta à dicto iuramento, contrarietate ex capite enormissimæ læsionis, vt voluit Corne. conf. 146. vol. 1. conf. 139. & 2. 14. vol. 3. & Deci. conf. 170. 2. solutio autem ista debet de iure, & æquitate concedi, ne iuramentum sit iniquitatis vinculum. c. & si Christus. & c. quam ro. de iureiur. gl. in auth. quod eis. C. de nupt. docto. in c. cum contingat. de iureiur. Pau. cast. conf. 175. contra superius. libr. 1. cum aliis citatis per Alex. conf. 213. visis. vol. 7. & per Curt. conf. 44. super contingentia. circa si. nam evidenti, & enormi læsione præsumitur dolus, etiam si cessio etiam facta patri, l. si superflite. C. de dol. cum relatis per Soci. conf. 263. & seq. capio primum & istorum opin. dicit com. Deci. conf. 203. nu. 5. & conclus. hæc ampliatur etiam habere locum in transactione iurata, quæ certè rescinditur ratione enormissimæ læsionis. secundum Deci. conf. 170. vnde mulieribus enormiter læsis necesse est succurri, non obstante iuramento, quia iuramentum non tollit remedium. l. 2. C. de rescind. vend. & not. omnes doct. ibi. Rip. in 3. lib. respon. forum. tit. de donat. reu. c. 15. vbi recitat istam esse com. opi. & Crauet. conf. 190. n. 2. & Gram. decif. 102. nu. 54. 103. & 104. sed vbiunque, aduerte, in transactione ista non interuenisset iuramentum, tunc non potest rescindi prætextu læsionis ultra dimidiam iusti precij, vt voluit Cyn. Bald. Sal. & alij doct. in d. l. 2. C. de rescind. vend. in l. si quis cum aliter. ff. de ver. ob. in c. cum causam. de empt. & vend. & Afflic. decif. 220. nu. 2. vbi refert cum ista opi. ferè omnes docto. communiter transire, & Gram. decif. 66. nu. 63. ampliatur etiam præmissa conclusio in minore enormiter læso, cui profectò succurrendum est per relaxationem iuramenti, & hoc non habet dubitationem aliquam. Sed quando minor ipse sciens euidenter læsionem sponte, & ex certa scientia, & benè consultus cessit, & c. tunc per relaxationem iuramenti minori succurri non est permillum, prout communiter teneri per omnes docto. dicit Curt. conf. 44. hoc autem, & hoc quod docuimus de minore enormiter læso, cui prius petita absolutio à iuramento succurrendum est, declarant vt iliter non procedere in maiore renunciantre cum dicto iuramento. c. quamuis. & auth. sacramenta. puberum. C. si aduers. vendi. vbi omnes scribent. not. & in d. l. 2. & ita se habet communis opi. vt refert Gram. decif. 102. ampliatur quoque dicta concl. habere locum similiter in rusticis enormiter læsis, quibus necesse est succurri non obstante iuramento, vt per Crauet. conf. 192. nu. 2. & per doct. citatos. ista reg. seu conclus. 80

ita ampliata limitatur quotiescunque in instrumento reperitur scriptum, mulier sciens hæreditatis æstimationem sponte, & ex certa scientia cessit, & c. tunc mulier contra pacta quæ si decepta venire non poterit: nam scienti, & consentienti non fit iniuria, neque dolus. l. cum donationis. C. de transact. ita tenet Alex. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. ob. per not. per Bart. in d. l. 2. præcipueque si iurasset non contrahere ratione enormissimæ læsionis, sec. d. Ant. in d. c. cum contingat. & Alex. in d. l. stipulatio hoc modo concepta. quæ quidem limitatio, seu sententia sequenda non foret, quando subessent verisimiles coniecturæ, q. mulier spontè donate voluerit, sec. communem adfectionem omnium doct. vt pater ex dictis, relatiq. per Deci. conf. 379. requisitis. in fi. F. Viuius.

Mulier non potest agere ad dotis repetitionem, constante matrimonio. l. si. in prin. ff. de doli excep. & l. 2. ff. sol. mat. & regula ista interpretatur primò non procedere, si maritus sciens in vxorem eam absque causa à se expellat, tunc enim certè tenetur vxori suæ vir, constante matrimonio, reddere dotem, sec. Bald. in l. si. C. de sent. quæ sine cert. quant. Sed contrarium tenent Alex. ceteriq. omnes communiter in d. l. 2. & Alex. conf. 78. vol. 2. declaratur secundo loco non habere locum in casu emergentis inopie mariti, vel alterius obligati ad dotis restitutionem, quia tunc actio dotis oritur, constante etiam matrimonio, sec. com. opin. quàm latè disputando sequitur. at testaturque Alex. in l. si constante. §. 1. ff. sol. ma. & Negul. de Fano. in tract. de pign. & hypoth. 3. memb. 8. partis. num. 1. & ista communis probatur in d. l. 2. & ita concludit glo. communiter approbata in l. sed si alia. ff. de bon. damn. & in l. si rem. §. omnis. ff. de pigno. act. & in l. si cum dotem. §. mulier. ff. sol. mat. Limit. istam q. mulier potest constante matrimonio dotem à marito repetere, quando maritus vergeret ad huiusmodi inopiam, & euidentissimè appareret eius facultates deducto are alieno ad dotis exactionem non sufficere. d. l. si constante. dic. procedere de iure sform. sed de iure. C. fatis habuit, si constaret maritum ad inopiam peruenisse, & facultates non essent idoneas ad satisfaciendum vxori, & creditoribus suis, l. vbi adhuc. C. de iur. dot. amplius lege nouissima Iustinianus constituit, vt statim cum maritus coepit vti malè substantia sua ad dotem mulier liberè agere possit. §. illud. authentic. de æqualit. dot. & ita firmat Bart. in d. l. si constante. in prin. & Panor. in ca. per vestras. de donat. inter vir. & vxorem. & alia cautela, seu remedio consultum, prouisumque fuit mulieri contra maritum bona dissipantem, videlicet, vt postulet dotem sequestrari. l. si cum dotem. §. si verò dotem. ff. sol. ma. Quo circa docto. in d. l. si constante. communiter interpretantur d. §. si verò loqui in marito consumente dotem. & l. si constante. loqui in viro consumente bona sua. Declaratur vltimè regula præmissa, vbi separatur thorus matrimonij culpa viri accusati, & de adulterio conuicti ab vxore, ca. 1. vt lit. non contestat. exploratum est itaque propter adulterium matrimonij consumati vinculum non dissolui, sed thorum duntaxat separari. c. tuus. de procurat. & ca. ex literis. de donat. & hoc verificatur iuxta illud, Quos Deus coniunxit, homo non separet. can. quos Deus. 3. q. 2. vnde non licet viro adultera vxore repudiata aliam ducere, vt omnes can. & theolog. sentiunt variis in locis, ergo quantum ad facultatem criminaliter accusandi dispar est causa mariti, & vxoris, siquidem maritus accusat vxorem, sed non contra vxor virum. l. 1. C. ad leg. Iul. de adult. c. apud misericordem. §. si. 3. q. 1. quantum verò ad accusationem ciuilerem eorum causa par videtur & æqualis. Vnde sicut maritus accusat ciuilerem vxorem suam de adulterio, aut thoro separato dotem lucretur. §. plerumque. de don. inter vir. & vxor. & §. de adulterio. auth. vt lic. matri & auia. ita mulier accusat virum suum, vt separato thoro dotem recipiat, & donationem propter nuptias, quam fecit maritus, ipsa lucretur, sec. Rom. conf. 166. F. Viuius.

Mulier recipiens centum in dotem in primo matrimonio, & transiens postmodum ad secunda vota simpliciter, & promittens dotem, quam non expressit præcise, quemadmodum expresserat in primo matrimonio, intelligitur tunc dare tantam dotem, secundo marito, quantam dedit primo viro suo, & sic dos data primo viro censetur data secundo, vt voluit Bart. in l. penult. §. si vxor. ff. sol. mat. in l. cum de in rem verso. ff. de in rem ver. & in disputat. sua mulier. gl. in ver. fortuita. in l. si mulier diuertit. ff. sol. mat. Cyn. & Sal. in auth. sed quamuis. C. de rei vxor. actio. Paul. cast. in conf. 283. secundum antiquam impressionem. & in d. l. si mulier. Cuman. in conf. 109. Abb. conf. 46. volum. 1. Alexand. conf. 144. volum. 5. & conf. 122. volum. 7. Ber. conf. 160. vol. 4. Ruin. conf. 4. volum. 3. conf. 61. in princ. vol. 3. & conf. centesimo trigésimo septimo. vol. 4.

volu. 4. Socy. iun. conf. 29. volum. 1. & Paris. conf. 34. volum. 3. vbi recitat istam esse communem opinionem. & Sal. in d. auth. sed quamuis. & Dominus meus Raynal. Rodolph. primarius lector in ciuitate Perusii, dum cum audiebam superioribus annis publicè in Gymnasio Perusino legentem, à quo ista, & omnia alia, quæ scripsimus, & scribenda sunt in hoc opusculo, veritatem confitendo, didicimus. F. Viuius.

Mulier ad secundas nuptias transiens, perdit dominium rerum, quas ex liberalitate primi viri consequuta est, & solam potestatem fruendi retinebit, illa q. filiis ex primo matrimonio gentis restituere cogitur. l. socinæ. C. de secundis nupt. vbi doct. & in auth. ex testamento. C. e. rit. & Socy. Seni. conf. 56. viso testamento. lib. 3. Ratio est, quoniam poena secundo nubentium inducitur fauore liberorum, sublata non sunt per dictum illud Apostoli, mortuo marito mulier nubat in domino. c. pen. & fi. de sec. nup. vbi hoc tenet ab. & Corn. conf. 21. videtur, vol. 1. Bart. & dec. in l. 1. C. de sec. nup. Istorum autem opinio est communis, secundum dec. conf. 87. pro resolutione, & conf. 230. proponitur. & in d. l. 1. confirmantur quoque præmissa alia ratione, nam mulier ad secunda vota transiens tria negligere videtur, Deum, defuncti memoriã, & filiorum charitatè, vt dicit tex. in §. sin autem tutelam. in auth. de nupt. & in §. quæ verò nunc sequitur, e. rit. vbi dicitur, q. per secundas nup. contristatur anima mariti defuncti, & propter huiusmodi iniuriam, mortuo marito, filiis relictis, tam multa leges statuerunt contra viduas ad secundas nup. transeuntes, de qui bus abundè habetur per doct. in d. auth. ex testamento. Poena ista imposita viduæ secundo nubenti, militat etiam in viro ex identitate rationis, sec. gl. in l. foemina. §. illud. C. de sec. nupt. quam approbat ibi Bart. & nonnulli alij relati per Boer. decif. 187. n. 1. quorum sententiam dicit esse communem dec. in præcitatis conf. & Boer. in loco, de quo supra. Præmissa ampliatur primò non solum procedere in matre, & patre, sed etiam in aliis ascendentibus tam maribus, quàm foeminis, vt puta. auis, & auis, proauis, & proauis, & ceteri deinceps ascendentes, sec. doc. in l. generaliter per illum tex. C. de sec. nup. Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis subft. Aret. in §. preferuntur, inst. ad Tertulia. Alex. in d. auth. ex testamento. in addit ad Bald. in ver. consuetudo. Ampliatur etiam secundo loco prædicta, vt mulier non modo perdat dominium rerum sibi per maritum relictarum ob transitum ad secunda vota, sed etiam tutelam, vnde mulier relicta à marito defuncto in testamento tutrix filiorum pertransitum ad secundas nuptias perdit tutelam, & gesta ab ea tanquam tutrice videntur ipso iure nulla, sec. Saly. & alios in auth. matri, & auia. C. quando mulier officio. tute. fungi possit. Cy. Fab. in l. omnem, per illum tex. C. ad Tertulia. & alberti. ibi, vbi refert istam esse communem opi. Boer. decif. 123. n. 12. & Aug. Berouius in c. dilecti filij. n. 37. de arbitris, ratio videtur ista, quare mater tutrix transeundo ad secunda vota priuatur tutela, quia mater & auia possunt esse tutrices si velint, quamuis non cogantur d. auth. matri & auia. imò ante alios filiorum tutelam possunt suscipere, & ad eam admitti, si sec. nup. Velleyano, & omni legum auxilio in fauorem mulierum introducto renunciauerint, alioquin istis non concurrentibus tutela suscepta esset ipso iure nulla, vt probatur in d. auth. matri & auia. vbi Bart. Ang. & Saly. notant, & alij quamplures congesti per Boer. in d. decif. 124. n. 9. vbi scribit istam esse veriore opinionem, tamen Petr. de Bellaperti. Cy. & Alberti. in d. auth. matri, & auia, tenuerunt expressè contrarium, & eorum opinio seruatur de consuetudine, videlicet q. mater tutrix, vel auia testamentaria non tenetur renuciare sec. nup. & omni iuri in fauorem mulierum introducto: & de ista consuetudine mentionem fecit Guido Papæ decif. 539. Fab. in d. auth. matri, & auia, & Boer. in d. decif. 124. nu. 13. hisque occurrit congruenter hoc in loco, q. mater habet annum ad petendum tutorem dari filiis, nisi velit ipsa tutelam suscipere, sec. Bald. in l. precipibus. C. de impub. & aliis subft. abb. in c. ex parte, de appel. Aret. in §. si. in prin. inst. ad Tertulia. vbi ponit istam esse communem opi. & dec. in c. ex parte, num. 33. superius citato, 70

quod habet locum in muliere maiore 25. an. fecis in minore, quæ non potest de iure esse tutrix. l. si. C. de legit. tute. & tenet Bald. in d. l. omnem. & in auth. iisdem poenis quem sequitur ibi Iac. de S. Geor. & Moder. C. de sec. nup. & dec. in d. c. ex parte, nu. 34. nisi extaret consuetudo in contrarium, q. mater minor possit habere tutelam, sec. Bald. conf. 101. vol. 2. Præmissa ita ampliata, & declarata interpretantur non procedere, quando vir licentiam daret vxori ad sec. nup. conuoladi, tunc quip. pe non perdit per istum transitum dominium rei sibi legatæ, ac à marito relictæ. Ratio est, quia poena secundo nubentibus est imposita ex eo, quia videtur inferri iniuria primo viro 80

per secundas nuptias, §. quia verò. in auth. de nupt. & nulla iniuria fit volenti. l. 1. §. vsque adeo. ff. de iniur. sec. Bald. in l. 1. C. de sec. nup. & per Roma. conf. 219. ex Themathe consultiariis, & dec. conf. 620. casus de quo queritur. Limitat etiam si cundò, quando filij sec. nup. consensum accommodauerint, tunc enim mulier non perdit ea, quæ habuit ex liberalitate primi viri, sec. gl. in auth. de non eligen. sec. nu. in ver. copulata, quoniam iniuria, que fit filiis primi viri, si mater conuolaret ad secundas nupt. tollitur eorum poenis §. soluto. in auth. de sec. nup. l. cum donationis. C. de trans. & hoc comprobatur ex latius dictis per Iac. in Lambiguitates, C. de ind. vidui. tollen. & in l. filium quem habentem. C. famul. circif. & conf. 53. volu. 1. & per dec. conf. 206. queritur. Limitatur etiam, vt mater transiens ad secunda vota debeat duntaxat priuari ppriate substantiæ paternæ, quæ peruenerat ad filium, non autem substantiæ autit, sec. Bart. & alios communiter in d. aut. ex testamento, istam communem sequitur, & citat Berouius decif. 192. n. 5. licet Bald. & Ang. & malè in d. auth. ex testamento, assueverint cõtrarium. Interpretatur postremò præmissa communis in matre, quæ transiit ad secunda vota superflite, filio, vel filiis de hoc non conquerentibus, his igitur stantibus, si filius decedat, non priuatur mater eius hereditate, quia filius non conquerendo de matre videtur remississe sibi iniuriam factam per eam, per dictum transitum, argumento l. si. C. de reuo. do. & ita per illum tex. tradit & firmat Bald. in aut. ex testamento. citata. dec. conf. 206. & in rub. C. de sec. nup. Ripa. in l. si. C. de reuo. do. in q. 61. & Soc. iun. conf. 61. nu. 2. & 11. vol. 2. F. V.

Mulier, licet proprio pacto etiam iurato, repellatur à successione patris: Tamen filij, & etiam heres eius si ex propria persona veniat ad successione aui non repellitur, vt est doct. in Bart. communiter approbata in l. qui superflitis. ff. de acq. hære. ad quem etiam se refert Soc. iun. in conf. 53. sub nu. 5. vol. 4. E. Muscul.

Mulier qua fragilitate inducitur ad intercedendum, eadem etiam inducitur ad renunciantum, ideo etiam ei renuncianti succurritur. Ita voluerunt Iac. de Aret. Pet. Cyn. Nic. de Mara. rell. in l. si. C. ad Velleian. Et in terminis ita tenent Bar. Bal. Angel. & Sali. ibi, & est com. opi. Quod etiam voluit Bar. & ibi sequitur Alex. in Aposti. in l. si. ff. ad Velleia. Et dicit Bart. q. ista sit veritas, cui inharendum sit, quicquid dixerit vulg. in d. §. si. vt hæc refert Soc. iun. in conf. 20. nu. 40. vol. 4. E. Muscul.

Mulier non incarceratur. Non incarceratur mulier etiam in causa criminali, quando poena est pœnaria. Imò si fideius forem non reperit, cauet iuratorie, auth. nono iure. C. de casto. reo. sec. Bald. & domi. Caro. in l. plerique. ver. sed & si is. ff. de in ius vo. nisi esset meretrix, quia etiam pro debito ciuili in carceratur, sec. Bald. in repertorio suorum singularium, in verbo meretrix, dicentem idem tenere Dy. in d. auth. nisi esset coniugata. sec. Bald. in l. consentaneum. C. quomodo & quando iu. & l. And. in add. ad spec. in rub. de iniur. Bald. decif. 303.

Mulier & minor post didicita testificata, possunt alios testes producere, quia dolus qui præsumitur in subornando testes, non habet locum in talibus personis, sec. gl. primam in l. vbi exigitur. ff. de eden. Guil. Rayn. & do. Catò. ibi facit quod no. Inn. in c. auditis. ext. de in integ. rest. & Spe. co. tit. §. si. quic quid contra senserit An. in d. l. vbi exigitur. Bald. decif. 187. Mulier in criminalibus est testis idonea, vt est communior opi. Burf. conf. 20. nu. 22. Bonacoff.

Mulieres virorum raptos tenentur. l. vnic. C. de rap. virg. vt est com. opi. Soarez ver. mulieres. nu. 25. Bonacoff.

Mulieres sicut viri itatorum poenis subiiciuntur. & ideo si de nocte vadunt cum armis, vel sine lumine, vel vestes portant prohibitas, puniuntur, vt est com. opi. Soares ver. mulieres. n. 252. Nam mulieres ita ligantur statutis terrarum, generaliter loquentibus, sicut masculi, nisi specialiter inueniantur expressi. marf. conf. 85. n. 22. & est dictum, Bal. in l. ne passum. C. de iur. & fa. ign. vide marf. in l. si quis viduam. n. 4. & seq. maximè. n. 8. ff. de quaest. fol. mih. 55. Præsumunt tamen mulieres ignorare leges & statuta. Et ideo excusantur. Socy. iun. in conf. 72. n. 12. in 2. vol. vbi plura allegat, vide omnino Aemyl. conf. 124. per totum. vbi consuluit mulierem, quæ habitabat Ferraria tempore proclamatis facti in castro Lugij, q. frumentum nõ possit extrahi inde, nisi prius denunciaretur sub poena non incidisse in poenam. de qua in d. proclamate. Bonacoff.

Mulier luxuriose viuens post mortem viri, statibus filiis primi mariti prædefuncti incidit in omnes poenas, impositas mulieribus secundo nubentibus Io. Nic. in l. generaliter. C. de sec. nup. nu. 24. Bonacoff.

Mulieri habenti hypothecam etiam expressam posteriorè in bonis mariti præfertur creditor habens anteriorem hypothecam. Com. opin. Fon. ij. i 4 thecam

thecam expressam. quam opin. dicit communem Rip. in l. 1. nu. 1. ff. de ma. Negul. de pig. 2. pars. 4. memb. n. 1. 10. Et an mulier que pro restitutione sue dotis accepit in solutum vinum pradium, quod tamen reperitur prius specialiter obligatum creditori post receptam dotem, an cogatur illud pradium remittere, Corr. conf. 246. lib. 1. dicit quod non. Put.

Mulieres duae vt viri subagittantes ac actum venereum, seu libidinem earum exercentes, & in simul corruptentes poena vltimi supplicij puniri debent, l. foedissimam, in prin. sec. vnam lecturam glof. quam sequitur ibi Saly. C. de adulter. Cy. Albe. & Saly. in l. cum vir. e. tit. Ang. in trac. maleficiorum, in vers. che hai adulterato la mia donna, in vers. quatro, quae sit poena turpi, n. 53. & Carreri. in prac. crim. in §. circa vers. circa quartum itaque quibus ex causis excusetur homicidium, n. 303. & opinio istorum nullam habet dubitationem, & est communis, secundum criminalistas variis in locis, & ita decimam extitit in curia Burdegalensi in facti contingencia, teste Boerio decif. 316. nu. 14. F. Viuius lib. 2. opin. 191.

Mulieres dotium hypothecis renunciare nequeunt, si alia viris bona non suppetant ex quibus dotes seruari possint. com. mune aiunt Paul. in lege Mauii §. fundus. nu. 8. sol. mat. Pan. in c. peruenit nu. 2. de emp. & vend. E. Suarez.

Mulieres, quibus statuto non licet absque duorum propinquorum consensu contrahere, non licebit item absque illo mortis causa donare commune aiunt Tiraq. de legib. connubialib. gl. 3. q. 4. Pontan. in l. 2. ff. de leg. lib. 1. Sed verior est contraria sententia quam receperunt testificantur Soc. & iaf. Alci. nu. 2. Clau. Aquen. n. 7. Soc. iun. nu. 60. in d. l. 2. Viuius l. 1. opi. 296. Nec iis proderit consensus, in eorumdem propinquorum utilitatem accommodatus: vt receptum inquit dec. 36. 12. ad fi. lo. Dilec. de art. testan. tit. 12. caut. 2. n. 2. Villal. in sua collecta. Viuius d. opi. vbi multas exceptiones & declarationes ad huiusce generis statuta memorat. Quibus adde, quod huiusmodi solennitas non exigitur, vbi pater cum filia contrahit, etiam si contractus renunciatio in patris fauorem sit. commune aiunt Ale. de praesum. reg. 1. praesum. 2. n. 6. l. Ceph. consil. 109. n. 1. vbi cum nu. seq. aliquot alias exceptiones viliiter subrexit. Memineris autem semper quod si propinquis nulla probabili causa duam consentire noluerint, cogi a superiore poterunt, vt frequenter placitum efferunt Plot. in l. si quando nu. 1. 52. C. vnde vi. ac Viuius vbi supra. Memineris porro quod si iussurandum adiungatur, defectus autoritatis propinquorum de medio tollitur, tamen si statutum specialiter id prohibeat. commune affirmant Ferrat. cau. 6. late Bolog. in repe. legis, omnes populi nu. 97. ff. de iustitia & iur. ac Viuius. qui multos contrarium receptum pronuncians allegat. lib. 1. opi. 297. Sed mihi certe ea in discordia iussurandi religio potior, atque omnino seruanda esse videtur: vt ea de re copiosius alibi agens ostendo. E. Suarez.

Mulieres libidinis ergo virosum raptrices, poenis. l. vn. C. de rap. vir. sanctis, obnoxiae fiunt, commune ait Hipp. ad illam l. nu. 223. idem.

Mulieres aequae ac viri statutis illis plecentur, quae iubent, ne quis de nocte cum armis, vel sine lumine incedat, vel poenam aliquam iudicium genus aliquod vestium ferenti. vt communia ponit Viuius lib. 1. opi. 283. idem.

Mulieres inhonestae etiam ac meretrices sine nuptae sint, pro pecuniariis debitis in carcerem conici nequeunt commune ait prolixè Did. à Coua. in trac. de spon. 2. par. c. vl. & §. 1. n. vl. At pro criminibus omnes regulariter in carcerem a viris seueritate trudi possunt: vt de consuetudine receptum late testatur l. Clar. in prac. §. vlt. q. 28. vers. quareo igitur. idem.

Mulieres, quae inhonestè vixerunt, si ad frugem bonam redierint, non debent persona turpes reputari, vt voluit Bal. in l. si filiam. C. de inof. test. dicunt receptum Rip. in l. vl. nu. 223. & seq. C. de reuoc. do. Viuius lib. 1. opi. 130. et si non medio-criter illud aduerfetur.

Lasa pudicitia est, deperit illa semel, & illud alterius.

Neque amissos colores.

Lana refert medicata fraco.

Nec vera virtus, cum semel excidit.

Curat reponi deterioribus.

Sed haec alibi latius & opportunius. idem.

Mulieres generaliter, ac regulariter in causis omnibus tum civilibus, tum criminalibus praeterquam in vltimis voluntati bus testimonij dicendi ius habent. commune inquit Pan. in c. quoniam nu. 2. de testib. Arct. in l. qui testamento §. mulier. ff. de testa. copiosè Ant. Gomez. de delic. c. 12. n. 13. Vi. li. 1. opi. 313. l. Clar. in prac. §. vlt. q. 24. ver. quareo igitur. Quia & in

codicillis testes esse poterunt. commune dicit Porc. in §. vlt. n. 1. inst. de codicil. Et in testamento ad pias causas condico estes putabuntur solemnes, vt frequenter placitum enunciant Bello. conf. 14. n. 8. ac latissime l. Cla. de testa. q. 6. ver. 3. infertur. Sed & tum in militari testamento locupletes testes habebuntur, commune affirmat Bauer. in §. plane. n. 5. insti. de testa. milit. Tum in testamento inter liberos exarato à perhibendo testimonio haud arcebuntur. commune cum multis asseuerat l. Cla. d. trac. de testa. q. 8. ver. secundo infertur. quae omnia intelliges ad Casarum ius referri debere. Nam iure Pontificio in causis criminalibus mulieres regulariter testimonij non dicunt. commune scribunt. dec. in l. foeminae n. 24. & seq. ff. de reg. iur. Duen. reg. 3. 15. in prin. l. Cla. d. 74. ver. de iure aut. Quamuis in testamentis generaliter eodem Pontificio iure idonei atque assidui testes ducantur, vt freques interpretum dogma esse miserunt in literas Paris. conf. 2. n. 16. lib. 3. Did. à Coua. in c. cum eses nu. 14. de testa. Cuius tamen contrarium longe verius mihi videtur quod etiam frequenter receptum memoriae prodiderunt Alex. conf. 70. n. 13. li. 2. lo. Dilec. de art. testan. cau. 2. nu. 7. & qui de materia diligenter differit Jul. Clar. d. trac. de testa. q. 5. ver. sed quid de iure canonico ac Viuius lib. 1. opi. 382. idem.

Mulieribus vtiles contractus valebunt, ac rati erunt quamuis in illis propinquorum consensus statuto requisitus non interponatur commune aio ex Bal. in l. neq. C. de contr. & com. stip. Ang. & imol. in l. mutum. §. vlt. ff. de acq. har. Viuius l. 1. opi. 296. ver. fallit vndecimo. atque ex iis iuris interpretibus quos inferius laudo ver. solennitas. E. Suarez.

Mulieribus, quae secundas nup. inierint, poene in liberorum fauorem spectantes adhuc impendunt. commune pronunciant dec. conf. 83. & conf. 230. lo. Nic. conf. 1. de sec. nupr. ad lo. Dilec. de art. testan. tit. 6. caut. 18. & vide infra ver. nuptias. E. S.

Mulier nupta est in potestate patris, & mariti fel. in c. mulieres. de sent. excom. Vide in ver. filius semper. ver. filia etiam nupta, & c. P. Andora. Mulier habet consilium debile & ter mutatur. in hora. Bal. in rub. C. de re. permu. tex. in l. filia. C. de inof. te. & in c. forus in fi. de verb. sig. idem.

Multa contra mulieres inuehit praepost. in c. 1. §. & quia in 10. col. qui seu. dare pos. vbi inter cetera dicit, quod cuiquam fide non seruat. iuxta illud, Dallida Sanfonem decepit & Salomonem. Item quod est auarissima. gl. in l. si ego §. fi. ff. ad Velie. idem.

Mulier archana referat se poenituisse Catonem. referi iaf. in l. 1. in 2. col. ff. si quis cau. idem.

Mulieres sepe gaudent de morte maritorum gl. in l. pariter seuerinam §. Secr. ff. de cond. & demon. Bal. in l. fi. C. de iud. Mulier sterilis dicitur. infamis. iaf. in l. 1. in 3. col. ff. sol. mat. Non tamen est sibi imputata sed nature. Ang. in §. Sed nos. ad tertul. Et magis fauere est mulier que parit Ang. inst. de sen. consul. tertul. Honor enim est. habere filios. vt §. in ver. honor. §. 4.

Mulier dicitur solum illa quae est corrupta. j. in ver. viro-rum appellatione. Contrarium tamen tenet. Phi. in c. vnico de spon. in 6. per illum tex. vbi dicit. quod app. mulieris venit mulier etiam soluta. & matrimonio non copulata. Card. in cle. cum de quibusdam in j. no. de sta. mo. Imo large app. mulierum venit etiam virgo. l. seruis legatis. iuncta gl. ff. de leg. 3. idem.

Mulier non potest pro debito carcerari. supra. in vers. carcer. §. 19. Mulier non potest consue. introducere. iaf. in l. legem. C. de pac. & in l. 1. in 3. col. ff. de ll. Mulier mortuo viro potest retinere. bona sibi pro dote hypothecata. ita iaf. in §. item seruiana in 1. col. de actio. vide latius in ver. Dos. in 19. priuilegio.

Mulier non potest esse de consilio iaf. in d. l. 1. in 3. col. de ll. Mulier non potest esse procuratrix pro marito etiam absente. pro patre autem absente sic. & etiam potest allegare causas absentie mariti. iaf. in l. quia absente. C. de procur. 70

Multos casus in quibus potest esse procuratrix. vide per de cium in c. cum dilecta. in 5. col. de confir. vti vlt. inutil. Mulier debet esse magis casta quam vir. iaf. in l. in harenam in fi. C. de inof. test.

Fac. quod vult ipse iaf. post Pau. de Cast. in auth. cui relicti in fi. C. de indic. vidui. tol. vbi dicit. quod mulieri viduae magis conuenit abstinentia à 2. matrimonio. quam viro.

Mulier non tenetur. ire ad iudicium. Bal. in 1. part. conf. 28. in 2. col. & in 4. par. conf. 345. c. mulieres. & ibi Phi. de iud. in 6. Maxime in pregnantem que non tenetur. comparere. tex. est

in l. 2. §. si vero mulier ff. si quis cau. idem.

Mulier

Mulier

Mulier

Mulier secundò nubens, cadit in poenas introductas in fauorem filiorum. Dec. conf. 83. & conf. 230. Duran. de arte testan. tit. 6. cautela. 16. lo. Nic. in l. 1. C. de sec. nup. commune dicit lo. de Garo. in d. l. 1. de sec. nupr. n. 23. super gl. comunem dicit. Soarez. ista voce. Bonac.

Mulier de iure ciuili indistinctè admittitur in testem. de iure tamen canonico in criminalibus non admittitur. Nisi in casibus à iure pressis in ciuilibus tamen, etiam criminaliter intentatis admittitur indistinctè. Pan. in c. quàm de testib. n. 2. commune dicit. Rol. à Valle in conf. 24. n. 13. in 1. vol. Duennas. Regula. 3. 15. Clarus in §. fi. vers. Quareo igit. Gratus Resp. 57. n. 3. vbi magis commune dicit. Fel. in l. quoniam. nu. 1. de testi. tanquam in practica seruata. & equam, vbi aliter veritas haberi non potest, vt ibi per cum. vide Soc. cõf. 54. in 3. vol. vbi hoc limitat n. 6. & n. 9. vide Bened. de Vado. in Reperto. Fel. vers. mulier potest esse testis iure cano. Soarez verbo mulieres. n. 258. Bonac.

Mulier secundò nubens de licentia mariti, euitat poenas secundo nubentis. Corasius Miscellanea. lib. 3. c. 1. n. 12. commune dicit. Quod intellige, si non habet filios, alias secus, quia & filiorum requiritur licentia. Corraf. in l. filium quem habet. n. 10. cum seq. C. famil. cõf. Bonac.

Mulieris maritatae appellatio, non venit spõsa in odiosis. Bened. in c. Raynuius. in ver. duas. n. 15. com. dicit. Bonac.

Mulier non repetit dotem, etiam quod maritus sit excoicatus. Corrasius. in l. qui liberos. n. 112. ff. de ritu nuptiarum. Bonac.

Mulier, quae proprio seruo se supponit, punitur poena mortis. Cla. q. 68. ver. si mulier. Bonac.

Mulieres non tenentur ire pro absolutione ad sedem apostolicam. etiam quod non sint sui iuris. Soc. in ca. mulieres. n. 5. de sent. exc. Quando scilicet incidunt in canonem. Si quis suadente diabolo. commune dicit. Bonac.

Mulier credes virum suum, qui logo tpe absuit, mortuum, si certum nuntium de morte eius habuerit, vel fama publica ita fuerit, si nubat alteri debet excusari, alias punitur de adulterio vt est communis opi. Cla. in §. Fornicatio. ver. sed pone. Bona.

Mulieres non possunt de iure psonaliter detineri in carceribus. si nobiles, vel alias honeste sint, vt est communis opi. Sed quæquid de iure sit. hodie tñ mulieres de consuetudine indistinctè capiuntur, & in carceribus separatis ponuntur. Cla. q. 21. ver. quareo igit. Blanc. in prac. cri. fol. 5. n. 27. non tamen potest mulier etiã pro maleficio capi in domo. Marf. sing. 248. Soc. in l. plerique. nu. 38. ff. de in ius voc. vbi ampliat & limitat. Bonac.

Mulier grauida non tenet in dubio parere in iudicio, nec et cogi vt sit testis in iudicio. Motoleo in prac. arbitria par. 4. n. 683. cum possit dicere Grauidam non pro iurare. sed extra iudiciũ pro testimonio seredo potest iurare. Frac. Mar. decif. Delph. 182. n. 1. in 2. par. limita non habere locum in meretrice pregnate, quia vilitas vitæ eorum non meretur legum laqueis innodari. l. quæ adulterium. C. de adulter. Guid. Pap. decif. 256. Bonac.

Mulier presumitur meretrix ex praesumptione violèta, quãdo quis est visus exire de nocte de domo filij. & probatur aliquid ex signis venereis, de quibus d. l. quod ait. ff. de adulteris. Et hæc est communis opi. D. Iosephus Fonranella inter conf. cri. cõf. 97. n. 35. vol. 2. Bonac.

Mulier inhonestæ probatur per testes singulares, quorum vnus probaret de vna re inhonestæ, alius de alia. vt est communis conclusio. de qua Alex. in conf. 13. n. 23. in vlt. vol. & licet sit fama, quæ aliqua sit meretrix, non ideo probatur quod per hoc sit publica meretrix, nisi palam quæstum faciat. Bal. conf. 394. n. 9. in fi. in 2. vol. & not. quod si alicui mulieri sit factum legatum, si publicè & honestè vixerit, cõuersando turpiter. licet non committat stuprum, dicitur impudicè viuere, & cadit à legato. Bal. conf. 207. in 4. vol. & qualiter possit probari mulier inhonestæ & impudica. ponit Alex. in conf. 13. nu. 23. in 7. vol. Bal. in cõf. 13. lib. 2. Dec. in l. eius qui. §. fi. col. pe. sub. n. 6. ff. si cer. pe. Beneper Cassane. in cõfuet. Bug. pag. 143. faciata prima. in fi. cum seq. in prin. pag. 143. Bonac.

Mulieres oēs, etiam cuiuscunq; sint status. possunt absolui ab episcopo, si pcutiant clericos, vt est communis opi. de qua Ab. in c. muliere. de sent. exc. mulier committens adulterium, hodie debet detru di in monasterium iure nouo, & hæc est eius poena, vt est communis opi. de qua Nicellus de concordia glossarum, n. 162. to. 1. mulieres que ad vitæ frugem se receperunt, persona turpes non sunt dicendæ, vt est communis opi. Soarez. verbo. mulieres. Bonac.

Mulier dicenti se ab aliquo fuisse vi cognitam, non creditur, teste Boer. q. 19. col. fi. n. 7. Quid si dicat se pregnantem? vide Cag. in l. si quis pregnantem. de reg. iur. Alex. conf. 157. n. 1. lib. 5. Afflic. decif. 236. Quid si dicat se pregnantem ex a-

liquo, cum iuramento? no. Boer. q. 299. & si dicat se peperisse filium aut filiam ex me. dic vt per Carel. in verb. hæres quis. Pro cuius quæst. resolutione, dic quod mulieri asserenti se esse vel fuisse pregnantem ex femine alicuius cui propterea intendit partum consignare, vri suum, & se exonerare ab alimentatone sui partus, non creditur cum iuramento. Vall. consil. 377. lib. 2. Alex. cõf. 157. lib. 5. Neuizan. in sylua. nupt. pag. 17. col. 4. in princ. Berr. conf. 167. in fi. lib. 3. part. 1. Boer. tamen d. q. 299. n. 12. dicit hoc esse verum in istis mulieribus, ad quas passim à pluribus acceditur: & etiam in his mulieribus, quas quis proprio arbitrio habere non potest, sed furtiue tantum: secus in concubinibus, vel aliis retentis in domo: quia eo casu mulieris dicto stabitur. Put.

Mulier non potest de dote testari, quando est ad alium applicata vigore contractus, & interest non reuocari, quæ con-cl. procedit etiam statuto de foren. aliquam partem dotis marito vel proximioribus, quo casu non potest in eorum preiudicium inter viuos, vel in vlt. vol. talem portionem alienare, cum illam habeant beneficio legis, vel statuti, quo casu non valet dispositio, ita secundum veriore sententiam scribit O. falc. decif. 20. n. 6. vbi etiam alleg. Rol. ita tenet. de dote q. 82. Mandel. p. 50. n. 1. & seq. & vide quæ scribit Crem. sing. 155. Deci. conf. 76. n. 8. & seq. n. 15. lib. 1.

Mulier credens virum suum, qui longo tempore absuit, mortuum, si certum nuntium de morte eius habuerit, vel fama publica ita fuerit, si nubat alteri debet excusari, aliàs punitur de adulterio. commu. attestatur Anto. Gomez. super l. 80. Tauri. num. 31. Clar. libr. 5. sent. §. fornicatio. versic. sed pone. P. Fichard.

Mulier in causis criminalibus de iure ciuili testimonium ferre potest. comm. dicit Grammat. conf. crim. 12. nu. 17. Abb. in cap. quoniam. numer. 2. de testib. Fel. libid. numer. 1 & 18. Bertrand. conf. 259. num. 2. lib. 4. Crot. de testib. num. 57. Gratus conf. 57. num. 3. lib. 2. Duennas reg. 4. 15. in limita. 2. & ita quoque in practica seruari dicit Soc. cõf. 54. numer. 6. lib. 3.

Idque procedit etiam in causis capitalibus, vt commune dicit Alex. conf. 10. nu. 6. lib. 1. Imo in l. qui testamento. §. mulier. circa fi. ff. de testam. Vitalis de malefic. in rubric. de testib. num. 37. de iure canonico autem non admittitur ad testificandum, vt commune dicit Blanc. de indicis. num. 351. Abb. in d. ca. quoniam num. 2. & Duennas in d. regu. 3. 15. in princ. Intellige tamen vt procedat in causis criminalibus criminaliter intentatis, tunc enim mulier de iure Canonico non admittitur ad testificandum commune dicit lo. de Imola in dic. §. mulier. circa fi. & lo. de Anan. in conf. 17. num. decimo sexto. Pract. Conradi. nu. 75. Secus in ciuilitate intentatis. Clar. d. lib. quinto. §. fina. versiculo quareo igitur, & sequentibus. P. Fichard.

Mulier que se proprio seruo subiicit, punitur poena mortis commune dicit Ant. Gomez. super l. 80. Tauri. n. 23. Non tamen econtra si dominus item rem habeat cum ancilla, punitur, l. fi. C. com. de manumiss. Cla. d. lib. 5. §. fornicatio. ver. Mulieris. P. Fich.

Mulieres non possunt de iure psonaliter detineri in carceribus si nobiles vel alias honeste sint, per text. cap. mulieres. de iudic. in 6. & est. comm. vt attestatur Boer. in repeti. l. consentaneum. numer. 114. C. quomodo & quando. sed quicquid sit de iure, hodie mulieres de consuetudine indistinctè capiuntur, & in carceribus separatis ponuntur, vt attestatur Imola. in cap. secundo. numero 15. de pigno. quem refert Marian. de citat. artic. 5. q. 17. ver. 16. fallit. & Gram. decif. 33. n. 11. Blanc. in prac. cri. nu. 47. Cla. d. §. si quæst. 21. vers. quareo igitur. P. Fichard.

Mulier vidua, licet pro communi opin. tradatur mulierem viduam mortuo viro etiam post annum non posse consequi ab hæredibus viri interuentura dotis sibi non restituta maxime si ipsa habuerit vnde se alere, & dictam dotem exigere potuerit, vt post alios de communi not. Alexand. consil. 74. 141. libr. quinto. consil. 27. libr. quarto. Afflic. decif. 184. Rol. consil. quinquagesimo quinto. libr. secundo. plura Didac. Resol. libr. 3. ca. 1. post num. 3. vers. sexto hinc. at tamen id. intelligi & restringi solet, nisi mulier dotem in iudicio petierit, faciendū quicquid potuerit, vel aliàs 2. marito sustinere onera sit obligata ratione dotis promissa non tradita, saltem per protestationem, cum eo casu vti damnum emergens possit mulier à dictis hæredibus dicta interuentura, vulgo alimenta, cõsequi teste Bursat. conf. 8. numer. 41. lib. 1. ex Alex. conf. 200. libr. 6. Paris. consil. 64. libr. quarto. Aym. consil. 189. numero septimo, in fi. & aliis ibi alleg. vbi quid quando facta fuit obligatio per hæredes de bonis inuentarij: nec ad huc liquidatum

est, vel

Mulier

est, vel declaratum per iudicem qd & quantum solui debeat: an dicantur in mora? & quid quando creditrix oblationem accepit? quod ea oblatio offerenti noceat, Dic, vt per eundem Burf. d. conf. 8. nu. 4. 4. 5. & seq. vbi declarat, & ibi quod interesse debetur pro credito incerto & illiquido ratione modi, non autem ratione quantitatis.

Mulier priorem hypothecam habens prefertur pro dote sua habenti ipsam ratione rei suae, seu quod res ipsa ematur ex propria pecunia, secundum communem per Burf. conf. 56. n. 13. lib. 1. vbi inter alia plura allegat tex. in §. his consequens. in auc. de equal. doct.

Mulier constans matrimonio potest agere contra tertios possessores si maritus coeperit male vti substantia sua: secundum Paris. qd. 80. n. 46. li. 1. Quae conclusio quomodo procedat: & an procedere debeat discussio: & quid quando cum hypothecaria concurrat constitutum: & an propter inopiam dicatur verè restitui dos. vide Nat. conf. 8. 1. col. 1. & per totum cōf. & plura no. Boer. q. 200. col. si vbi docet cautelam qd in pacto de dote restituenda apponatur precarium, quo casu poterit, inquit ipse, mulier absque alia solennitate autoritate propria possessionem ingredi Nat. conf. 4. 53. n. 5. de veritate autem q. praedictae, an requiratur & procedere excussio antequam agi possit contra tertios possessores bonorum mariti, disputat idem Boer. d. q. vbi pro affirmatiua inclinare videtur: quem tamen temperat. pro qua vide etiam quae ponit Iaf. in l. Nefennius §. fundum. n. 8. ff. de re iud. Rol. conf. 9. nu. 5. & seq. libr. 1. vbi dicit communem, quod etiam in dote requiratur excussio ante quam veniatur ad extraneos possessores.

Mulier minor habens curatorem, non potest dotē sibi constitucere sine autoritate curatoris, & iudicis decreto. l. quero. §. siue generalis. ff. de iur. dot. l. lex quae tutores. vbi gl. C. de ad. minist. tut. si verò nō habeat curatorem, potest sibi sine eo dote constitucere, dummodo non excessiuam. l. 1. a. contr. senf. C. si aduers. dot. ita tenet Cur. iun. conf. 168. n. 17. & seq. castr. in d. l. 1. si aduers. dot. & tamen vtroque casu in immobilibus requiritur decretum iudicis, vt ibi per cur. Pur.

Mulier in criminalibus non est testis idonea, secundum magis communem per Burf. conf. 20. n. 22. lib. 1.

Mulier per transfutum ad secunda vota post annum luctus non potest priuari legatis & relictis sibi factis à marito, iuxta no. in l. 1. C. de secund. nupt. Alex. conf. 111. col. 1. libr. 2. Par. conf. 9. nu. 23. libr. 2. vbi hanc conclus. late declarat. cui adde Jaf. in l. ambiguitates. C. de indict. viduit. toll. Boer. q. 185. col. si. Quid si habet filios ex primo matrimonio? dic qd licet per transfutum ad secundas nuptias priuetur proprietate legati mariti, tamen id locum non habet quando maritus fecit legatū vxori etiam quod secundò nuberet, teste Rol. conf. 9. 5. n. 20. libr. 1. Accedit qd licet mulier per talem transfutum priuetur omnilargitate quae à viro ad eam peruenit, non tamen priuatur aliis contemplatione viri acquisitis: quia secundū magis communem opi. referuatur communib. liberis vt scribit idē Rol. cōf. 86. n. 3. lib. 2. quia in materia odiosa & poenali priuatiua iuris quaesiti non est licita extensio de casu vero ad fictū, nec de proprio ad improprium. clem. quod circa. de elec. Quod autem ad priorem conclus. de muliere transeunte ad secunda vota extantib. liberis primi matrimonij, vide Alex. conf. 66. col. 2. n. 7. libr. 3. & ibi quid si dicti filij decesserint, quod dicta bona ad eam plene iure remanebunt, non tamen priuatur successione filij defuncti, si nō sint alij liberi prioris matrimonij. Alex. conf. 211. col. 1. libr. 7.

Mulier si vellet ipsis propinquis, quorum consensus, statuto disponente, desideraretur in testamento mulieris, bona sua relinquere, illi non possent ad propriam vtilitatem consensum accommodare, gl. & Bar. n. 6. in l. 1. ff. de autho. tut. Bar. in l. frater à fratre. n. 50. cum seq. ff. de cond. indeb. Et hanc doct. commu. opi. esse inquit Philip. Dec. in conf. 12. num. 6. vbi ipse plures autoritates adducit. & Io. dilect. in tract. de arte testan. titu. 1. de his qui non hab. fact. testa. caute. 2. num. 4. kirchouius.

Mulier, secundum iuris canonici dispositionē, in causa criminali testis esse non potest. c. mulierem. 33. q. 5. c. forus. §. testes autem considerantur. extra de ver. sig. sed ea sententia de iure ciuili non procedit, quae magis communis est, vt inquit Alex. de Imol. in conf. 1. n. 6. allegans bonum textum in l. ex eo. ff. de testib. & ibi apostil. in verbo. ciuili. in libr. 1. conf. & in conf. 24. n. 1. in lib. 2. con. Ang. Are. & ibi Aug. Ariminensis in verb. comparuerunt dicti inquisiti eorum d. iudice. nu. 14. in tract. de malef. Et hanc communem opinionem esse inquit Tho. Gram. in conf. 12. n. 17. & eam seruari in praxi refert Fel. sententia Ioi. And. in c. 3. extra de testib. late Nicol. Arelata

in suis additionib. in praesump. 46. in 1. reg. prin in Andrae Alcia. tract. de praesumpt. vbi ipse late, quod mulier tanquam testis, quando veritas aliter haberi non possit, admitteretur, prosequitur. De cuius doctrinae veritate egregie consulendo scribunt Alex. de Imo. in conf. 64. in 1. lib. conf. Barth. Socy. in conf. 54. n. 9. in 3. vol. conf. & Rol. à Valle, in cōf. 24. n. 13. 14. & 63. cum seq. in 1. To. conf. kirchouius.

P. R. O. Mulier familiae suae caput & finis est. l. familiae. ff. de verb. sig. Bellon.

P. R. O. Mulier praefertur omnibus creditoribus tacitam hypothecam, non autem expressam habentibus. l. assiduis. & ibi communiter omnes sentiunt. C. qui pot. in pig. hab. idem.

P. R. O. Mulier, & fiscus in priuilegiis pari passu ambulant. l. 2. C. de priuileg. fisc. idem.

P. R. O. Mulier regulariter testis esse potest. in l. qui testamen to. §. mulier. ff. de testa. l. ex eo. ff. de testib. in can. ex eo. 1. q. 4. idem.

O. B. contra de can. mulierem. 33. q. 5. & ca. forus. in fi. extra de ver. sig. & §. testes. in sti. de test. ordi. vbi mulier testificari nō potest, quia fragilis & mutabilis.

S. O. L. In criminalibus, iudicis mulier esse non potest de iure canonico, vt in contrariis. in ciuilib. verò testis esse non potest in testamento. d. §. testes.

P. R. O. Mulier quamuis docta, & sancta, in conuentu viros docere non praesumat. can. mulier. 23. dist. idem.

P. R. O. Mulier duob. viris nupta esse non potest. §. affinitatis & §. forus. in sti. de nupt. idem.

Mulier non potest esse testis in testamento, attamen in testamento ad pias causas, mulier potest adhiberi in testem. com. in §. testa. q. 6. ver. Tertio infertur. item potest esse testis in testamento inter liberos com. in §. T. q. 6. ver. secundò infertur. P. Fich.

Muliere in matrimonio decedente sine liberis, si proximo res haeredes, secundum statutum vrbis Rostochiensis, habere debeant dimidiam dotis acceptae, alia verò dimidia dotis lucri mariti cedat, an illa de ista dimidia quae ad haeredes peruenire debebat, testari possit. Docto. multi sunt in ea sententia, mulierem non posse de dote testari, quando est ad alium applicata vigore statuti vel contractus. l. cum maritus. §. si. ff. de pact. dotal. Bal. in l. pro haereditariis. nu. 8. C. de haeredit. act. late Cag. in l. si. n. 99. & 100. C. de pact. licet alij contrariam sententiam amplexi fuerint, quorum argumenta cumulat Iaf. in cōf. 127. incip. redemptoris nostri. in 1. vol. conf. sed priorem sententiam communiter approbatam esse inquit Rol. à Valle, in quaest. super statuto. de lucro dotis. q. 82. Cacheran. in decif. Senat. Pedemon. decif. 20. n. 7. in fi. non obstant eo, quod mulieri libera disponendi facultas de reb. suis tollatur, cum ea possit ad libitum testari, etiam virum in aliis bonis suis instituendo, vt Cagnol. d. numer. 100. verf. quando autem refert. kirchouius.

Mulier quando maritus vergit ad inopiam, nō potest secundum communem Doctōr. sententiam agere contra tertios possessores, nisi prius praecesserit discussio in bonis viri, ita inquit Bar. in l. si constante. verf. secundò quare vtrum. n. 72. ff. soluto matrimonio. Et hanc sententiam magis veram & communem esse testatur Ant. Negusantius in trac. de pignori. & hypothe. in 8. par. prin. 1. memb. n. 23. verf. non d. fallit regula. Et hanc opi. com. Iaf. appellat in d. l. si constante. n. 207. ver. qd tenendum. vbi ipse sententiam contrariam defendit, pro qua etiam consuluerat Lud. Rom. referente Alex. de Imol. ibid. n. 22. ver. item. circa ea. sequendo tamen Bartol. conclusionem. De hac quaestione in vtramque partem disputat Rol. à Valle, in consil. 9. cuius argumenta quilibet per se videre poterit. kirchouius.

Mulier potest retinere & habere omnia bona defuncti, etiam quae allegarentur feudalia cum bona omnia praesumantur libera, secundum communem per Burf. conf. 8. n. 17. libr. 1.

Mulier post annum luctus non petit interuersurum dotis suae ab heredib. viri, nisi protestata sit contra ipsos, vel fecerit quicquid poterit, secundum communem per Burf. conf. 8. nu. 41. libr. 1.

Mulieri ageñ hypothecaria ad excludend. alios creditores mariti sufficit ostendere de confessione mariti consententis se recepisse dote, dummodo elapsum sit tempus praefixū oppositionem non nu. dotis, secundum communem per Alex. conf. 90. n. 5. lib. 3. conf. 142. n. 3. lib. 5. Aym. cōf. 40. doc. in apostil. ad Alex. d. conf. Rol. qui artic. pulchre examinat conf. 74. n. 9. 10. & seq. li. 4. ex Bar. in l. assiduis. C. q. pot. in pig. & aliis plurib. ibi all. & et per Rom. conf. 44. 5. col. n. 3. dub. Iaf. & aliis plurib. ibi all. & et per Rom. conf. 44. 5. col. n. 3. dub. Iaf. in §. fuerat. n. 9. 1. in sti. de act. Bal. Nouel. de dote par. 10. nu. 11. Quomodo

Quomodo autem possint bona auocari à quocunque possessore bonorum debitoris? dic, vt per Cast. in l. si marito. ff. so. mar. vbi de muliere agen. ad dote confiscatis bonis mariti, & an acquando possit mulier impedire creditores se inuestien. de bonis mariti, & quando creditores possint offerre dote vxor. volente auocare bona mariti? vide Cast. in l. 1. col. 1. nu. 3. ff. sol. mat. post Bar. in l. si constante. q. 7. 3. part. princ. vbi Alex. quid de muliere quae dedit dote marito, qui postea decessit relictis quibusdam ouibus, quae vendite fuerunt per fratrem ipsius mariti? & dic, quod facta excussio de bonis viri, & re praescripta vel perempta ipsa mulier ager contra fratrem viri ad pretium in subsidium, teste Bar. in l. 1. in fin. ff. de distract. pign. Iaf. in l. si duo serui. in fi. si cert. petat. & fac. quae scribit. Bal. in c. 1. §. similiter. col. 1. ver. extra not. de contro. inuestitu. Bar. in l. mofehis. ff. de iur. fisci. Bal. de dot. 7. par. 1. 5. priuileg. & 8. par. 34. priuileg.

Mulier pregnans non potest torqueri. l. pregnantis. ff. de poenis.

Vide latius in materia praegnantis, in titu. de testib. §. 84. P. Andora.

Mulier praegnans praesumitur parere tres. l. sed si restituatur. §. si pater & ibi doct. ff. de iud.

Licet possit parere quinque. l. vtrum. ff. de reb. dub. Vide in materia l. si. ff. si pars haered. pet. idem.

Mulier vltra quinquaginta annos non concipit. l. si maior. C. de leg. haered. not. gl. in l. si sterilis. ff. de act. emp. & dicit Bal. in d. l. si maior. quod est raro contingens quod quinquagenaria pariat.

Contrarium tamen quandoque euenit. vt dicit Bald. in 3. part. conf. 59.

Vir autem vltra sexagesimum annum, non concipit, seu verius generat. l. si pater. §. si. & ibi gl. ff. de adopt. fac. l. pen. C. de nupt. Et ita consuluit Fulg. cum Cum. & aliis in conf. 2. 12. incip. quaedam mulier. idem.

Mulier potest portare partum vsque ad 10. menses. Alex. & Soci. in l. gallus. in prin. ff. de lib. & posth. Et ibi Iaf. col. 14. vbi tandem dicit. istud esse phisic. relinquendum. vide in ver. filius probatur. §. 10. & in ouidio factor. lib. 1. in prin. super glo. verus. qui satis est vtero matris dum prodeat infans: hoc anno statuit temporis esse sat.

Et quid si nascatur in 11. mense. vide Bal. in aut. eiusdem penis. C. de sec. nupt.

Bar. in d. l. gallus. in princ. col. 4. dicit gentilem posuisse mirabile, quod iura nostra non admittunt, qd in 12. & 13. mensibus, quandoque contingit sed raro qd mulier parit, sed homo secundum phisic. est relinquendum.

Bertach. in ver. partus §. 24. all. Plinum, dicentem, qd partus potest nasci in 16. mense. subiungit esse viden. Alb. in l. 1. C. ad orphi. idem.

Mulier est capax iurisdictionis, quando venit iure haereditario. Decius in conf. 32. in fi.

Mulier praesumitur ignorare iura etiam communia. Cor. in in conf. 152. verf. ideo non videtur. & in conf. 226. verf. nam femina.

Mulier est auarissima regulariter. vt §. in ver. auaritia. §. 3. Et max. meretrix. vt §. meretrix. §. 17.

Et est quodam miraculum, quod mulier donet. Bal. in l. si à sponso. C. de don. ante nup.

Mulieres propter partum saepe moriuntur. Angel. in §. sed nos. in sti. ad tertul. idem.

Mulier intercedens non potest renunciare Velleiano, quia, qua fragilitate intercedit, eadem renunciare videtur. teste Cast. in l. doli mali exceptio. nu. 2. ff. de noua. & not. Alex. conf. 199. num. 5. lib. 7. conf. 27. nu. 3. lib. 1. Rom. sing. 327. quando autem & quibus casibus locum habeat Velleianum? dic, vt per Tremol. ad prac. Bonacur. tit. de peremp. excep. nu. 3. verf. velleiani. vbi quod mulier tuta exceptione fauorabili velleiani: soluens quocunque errore, repetit, & locum habet velleianum, quoties mulier in quolibet contractu, siue re, siue verbis, literis, vel consensu, pro alio, siue patre, marito, vel filio, aliaue quacunque persona intercedit. l. 2. §. fin. ff. ad vell. cui adde. quod pluribus modis dicitur mulier intercedere: primo, alienam obligationem in alterius persona iam natam: in se transferen. puta, quod Titius Seio debebat: mulier eidem seio promisit animo nouandi, alios autem modos ponit Tremol. vbi §. vbi not. xi. casus, in quibus cessat velleianum, de quibus vide etiam Catel. ver. mulieres iuuantur, vbi quod possunt ei renunciare, & tunc iuramento obligantur, premia tamen certioratione, quam concl. declara, vt per eum ibi, & per Iaf. in l. duobus §. item pomponius. col. 2. & 3. de iureiur. & vide doc. 80

in apostil. ad Bar. in l. si mulier. §. ff. ad vell. Quid de muliere quae fideiussit cum iuramento: an teneatur cum effectu, etiam si non renunciauit velleiano? & dic, vt per Alex. conf. 146. lib. 7. vbi concludit quod sic, licet doct. in apostil. ibi teneant contrarium, cuius tamen Alex. sententiam sequitur Rol. conf. 253. nu. 14. lib. 2. quod obligetur mulier quae renunciauit velleiano, quo casu, querunt etiam doct. an certiorari debeat mulier velleiano renuncians? qua in q. aliqui concludunt quod sic, inter quos est Soc. lib. com. opi. ver. renunciatio mulieris. Capel. Thol. q. 37. vbi Auf. docet cautel. ad euitan. opinio. repugnantiā, quae cautela est, quod mulier renunciat cum iuramento, quam opinio. sequitur Suarez. lib. commun. opinio. in verf. velleiani. licet in contrarium videatur stare Bar. in l. si quis sub conditione. numero 19. ff. de testam. tutel. vbi quod non renunciatur velleiano, secundum veriorē sententiam, pro qua vide quae scribit Iaf. in l. in repudianda. ff. de acquir. hereditat. contrariam tamen communem dicunt doct. in apostil. ad Bar. in l. 2. & in l. doli mali. post nume. 27. ff. de nouat. de qua vide quae ponit Capol. cautel. 196. & seq.

Vide quod certioratio tutus fit per iudicem, vel alium petentem, de consensu partium, quam cautel. improbant Alex. & Fulg. in l. sciendum. de verb. obligat. dicen. ad euitan. opinio. scriben. esse in instrumento dispositionem velleiani cui mulier renunciat, quae certioratio an fieri debeat stan. iuramento, vel illud sufficere, vt per Iaf. in d. l. in repudianda. ff. de acquir. hereditat. Port. libr. 4. concl. 33. accedit, quod iuari potest. senatusconsult. velleian. exceptione mulier, si pro marito, vel alio se obligari passa sit, qua etiam post sententiam vti potest, quia direct. sententiam non impugnat, teste Imbert. in d. Enchirid. iur. gall. verf. mulier. vbi declarat, & prac. docet in duobus casibus ibi relatis. vno, in quo mulier vna cum marito in solidum se obligauerat erga creditorem: altero, in quo pro marito carceribus liberando se obligauerat, de quo velleiano vide quae scribit Roland. in consilio secundo. numero quadragesimo septimo. libro primo. Bal. consilio quinto. libro quinto. in capit. ex rescripto. doct. in cap. cum contingat. de iureiurand. Castr. consilio octauo. libro 2. Tiraq. de leg. connub. gl. 8. num. 285. Alexan. consilio vigesimo septimo. numero sexto. libro primo. quibus adde, quod licet mulier regulare tuta sit velleiano, si fideiubear: teneatur tamen si fideiussit de soluenda dote. l. fin. C. ad velleianum. Nat. consilio quinquagesimo secundo. columna quinta. & fac. quae not. Iaf. in l. de die §. qui mulierem. numero tertio. ff. qui satis. cogant. vbi limitat iura quae volunt mulierem non posse fideiubere etiam pro marito: quia iuuatur velleiano. authentic. si qua mulier. C. ad velleianum. in l. 1. C. ne vxor. pro marito. Nam illa iura, inquit ipse, limitantur per text. in d. §. qui mulierem. nisi vx. fideiuberet pro marito in causa fundi dotal. quia tunc bene posset. quid in marito? & quod possit esse fideiussor pro vxor. in omni causa ciuili, siue criminali. not. idem Iaf. in l. fideiussor. §. praetor ait. in princip. ff. qui satis. cogant.

Mulier potest esse executrix, non solum in negotiis, sed etiam in vltimis voluntatibus ad pias causas, vt dicit Bald. in l. id quod pauperibus. C. de episcopis & clericis. Leges enim quae repellunt mulieres à limine iudicij loquuntur, quando non suo nomine habent actionem, sed volunt fungi nudo ministerio, iuxta l. qui aliqua. §. quanquam. ff. de negot. gest. secundum Baldum ibidem, cum quo ceteros transire refert Benedic. Capt. in tractat. executionis test. memb. 2. num. 4. 5. vide §. femina.

Mulier ne remaneat indotata, potest in subsidium recurrere ad bona mariti, quibus legitime renunciauit, quae conclusio fallit, nisi mulier iurasset, quia tunc excluderetur, secundum magis communem per Burfat. consilio quinquagesimo sexto. numero decimo quinto. libro primo. cui adde quae scribit Roland. consilio septuagesimo. libro secundo. vbi quaerit an mulier possit renunciare iuri hypothecae, si maritus habeat bona, super quibus mulieri consulari in casu dotis restitueret: & dicit, quod sic, secundum communem opinionem, scilicet si non habeat alia bona. Roland. d. consil. in princip. quam conclus. ampliat procedere etiam si maritus tempore renunciationis haberet alia bona, sed non tempore repetitionis dotis: quia tunc vxor posset agere, & habere regressum ad bona alienata: vt d. conf. n. 20. pro qua concl. vide Afflic. decif. 311. & 313. Paris. conf. 75. n. 17. lib. 3. tex. l. etiam. l. iubernus. in aut. siue à me. C. ad vell. Bart. in l. mauiā. §. si. ff. solut. ma. Et qd non possit mulier in subsidium recurrere ad bona mariti, quibus aliis legitime renunciauit cum iuramento, magis communem dicit Burf. conf. 56. n. 15. vbi alle. Mich. Graff. com. opin. lib. 1. c. 10. q.

c. 10. q. 6. ca. 7. q. 12. cuius contrarium videtur tenere Paris. d. conf. 7. 5. n. 13. & seq. lib. 3. sed Rol. d. conf. 70. n. 20. & 2. s. fusti netrenunciacionem iuris hinc hinc iuratum marito nō existente solvendo, valere, intelligendo tamen vim iuramenti, vt per eundem d. conf. n. 33. & 34.

Mulio portans res meas super mulo suo si non soluat pedagium, non confiscantur res meas sed ipse mulio præstat ipsarum rerum æstimationem, secundum Barto. in l. fi. C. de nau. nō excus. lib. 11. de quo per Alex. in l. cotem ferro. §. dominus. ff. de publican. & in l. 1. C. vt mero priuat. & cum. conf. 5. incip. nauta quidam. P. And.

Mulio tenetur si accedendo per viam insolitam derobetur. Iaf. in l. 1. ff. si quis caut. idem.

PRO. multa sunt incidenter per directum. que principaliter directe fieri non possent. l. quoties. C. de iudi. l. cum ciuili. C. de ord. cog. Bell.

PRO. Multa sunt propter scandalum euitandum, quæ aliis non fierent. l. qui cedem. ff. ad l. Corn. de sicca. c. cū teneamur. extra de præb.

OBIEC. contra de c. qui scandalizauerit. ext. de reg. iur. vbi vtilius nasci permittitur scandalum, quā veritas relinquatur.

SOL. ibi de veritate bonæ vitæ, quæ propter scandalum relinquenda non est: secus in veritate disciplinæ, vel iustitiæ, vt hic, & ibi vide gl. idem.

PRO. Multa fieri prohibentur, quæ si facta fuerint, tenent. l. patre furioso. ff. de his qui sunt sui, vel alieni iur. c. ad apostolicam. de reg. ext. in can. neque furiosus. 33. q. 2. idem.

PRO. Multæ hominum species, & rerū discolor vsus, Vel le suum cuique est, nec voto viuif vno. gl. in ff. de off. p̄tor.

PRO. multa tolerantur per patientiam, quæ si deducta fuerint in iudicium exigente iustitia, non debeant tolerari. c. cum iam dudum. extra de præb. idem.

PRO. Multa transeunt cum vniuersitate, quæ aliis nō tranfirent. in modicis. ff. de contr. emp. l. quædam. ff. de acq. rerum dom. l. 1. ff. de fun. dot.

OB: contra de l. perinde. & l. si patroni filius. ff. ad Treb. vbi operatum pactio & iura sepulcrorum non transeunt cum vniuersitate ad fideicommissarium, sicut nec specialiter transire possent.

Hæc regula fallit in iurib. sepulcrorum, & obligationib. operarum, secundum gl. in d. l. quædam.

PRO. Multæ hominib. viæ ad malum sunt. in §. mitiores. in auth. de nup. coll. 3. Bellon.

PRO. multo tempore disce, quæ postmodum doceas, & in ter bonos semper sectare meliores. ca. sic viue. 16. q. 1. idem.

Multi dicuntur quatuor. l. j. §. hoc rescriptum. ff. ad sila. no. in §. si. insti. de iur. perso. Alex. in l. 1. cc. 9. col. de leg. 1.

Imo tres dicuntur multi. Alex. in l. licet imperator. ff. de le. 1. Bal. in l. excusantur ff. de excus. tuto. & in l. 2. §. 1. de his qui no. in fa.

Eriam duo dicuntur multi. Alex. in l. imperator. col. 5. ff. ad treb. Cor. in 4. vol. conf. 199. ver. profecto. al. text. insti. de iure perso. in fi. & ibi Ang. Ale. in l. sæpe. col. 1. de re iud. dicit quod multis vicibus factum dicitur. quod bis duntaxat factum est. Ang. in §. singulorum. insti. de re. diuis. vide Alb. in 1. par. q. 10. P. Andora.

Multum tempus. quandoque capi. pro triennio. l. 1. & ibi doc. max. Iaf. C. de fideic.

Alibi accipi. pro quinquennio & biennio. §. multum cū gl. insti. de literarum obl. l. in contractibus. cum gloss. C. de non num. pec.

Et quomodo intelliga. multum tempus. ponit remissive Iaf. in d. l. 1. col. 3. in fi. P. Andora.

PRO. Multiplex innoxia paupertati incommodum infligi non debet. l. omnes. §. præterea. C. de sacros. eccl. Bellon.

PRO. Multitudo numerosa nihil habet honestum. §. 1. in auth. de referendar. coll. 3. Bellon.

Muros qui alterius ciuitatis, quam Romæ transcendit, non alias poena luet, quam quas iudicis arbitrium statuerit. commune aiunt Rol. conf. 84. n. 2. §. lib. 2. l. Cla. in pract. §. vlt. q. 68. 79

verfi, muros. quod magis humanitate poenarum mitigatrice, quam solida aliqua iuris ratione innititur. sed hæc alibi vberius. E. Suarez.

Munera siue onera personalia mista, qualia sunt illa quæ exhibentur corporali obsequio, alienis sumptib. absque erogatione proprii patrimonij, vt dicit Istm. in ca. non minus. de immun. eccl. Bart. in lege rescripto. §. sciendum. ff. de munerib. & honorib. laicus cogi potest præstare, & similiter cuius in loco in quo est ciuis, etiam si alibi domicilium habeat, subire debet. lege Incola iam. ff. ad municipi. l. 2. C. de munerib. & hono

ribus lib. 10. vt tenuit Dy. & Old. quos sequitur Bart. d. l. rescripto. §. sciendum, & ita communiter teneri refert Bened. cap. regula 96. nu. 14. Licet autem clerici regulariter ad tale cognequeant, id tamen inter alia fallit si habeant possessionem a principe quia tunc ad onera personalia tenentur, vt sunt Angaria, & Parangaria, vt norat. in ca. non minus de immunitate ecclesiarum per Inn. & D. Ant. & ita communiter teneri ibid. n. 21. Bened. refert.

PRO. Mutare formam nocet. l. prlatam. C. de sent. & inter. lo. om. iud. l. non sunt liberi. ff. de stat. hom. Bellon.

Mutus potest præstare testimonium gl. 3. q. 9. cap. testes, & est communis conclusio, secundum Ant. & Præpos. in c. cum apud. de sponsal. vt refert, & sequitur Alciat. in rub. extra de iur. iur. n. 13. & dicit eam opinionem sibi placere, & esse approbatam in practica. B. Villal.

Mutus & surdus natura licet testari non possit, lege discretis. C. qui testamenta facere possunt, tamen si ex accidente mutus vel surdus sit, & scribere norit, testari poterit, etiam si statum disponeret quod possit testari, nisi id a principe cui hoc solum reseruatum est, haberet, lege si mutus, ff. de testa. l. 1. §. de qua re. ff. de postul. quod voluit Bart. in l. si queramus. ff. de testam. & Imol. in d. c. quia ingressa. eo. ti. Surdus vero si idem non mutus, recte testari & codicillari poterit, dic. l. discretis. l. mutum. & ibidem no. ff. de legatis tertio, quod communiter teneri refert Bened. cap. reg. 103. n. 22.

Muto ac surdo, cum testari nequeat, perinde atque furioso ac prodigo pater exemplariter substituere potest, cum enim eadem iuris sit ratio, equum est permissionem legis ad casum similem quoque extendere, iuxta. l. Gallus §. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. prout voluit Barto. post Gulielmum de Cuneo, & Rayne. in l. ex facto. ff. de vul. & pup. & Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substitutionib. quod communiter teneri secundum Imol. in ca. Raynuius. de testamentis. refert Bened. cap. in tractat. subiti. post regulas posito in specie 3. n. 46.

Mutus non potest esse tutor. l. muto. ff. de tutel. faciunt no. per Bal. in l. 1. §. mutus. ff. eo. P. And.

Mutus an possit contrahere matrimonium. Alex. in l. ex facto. col. 1. ff. de vul. & pup. tenet q̄ sic. & ibi Iaf. col. 1. & ad ca. tue de spons. vbi habetur, quod in m̄rio requiruntur verba respondetur q̄ intelligitur in valentib. loqui. habetur per Bar. in l. mutum. ff. de acq. hered. adde. Barb. in 2. vol. conf. 59. col. 8. & Iaf. in l. discretis. col. 2. & in fi. com. C. qui te. face. possunt.

Amplia etiam si sit mutus & surdus simul. Iaf. in d. l. discretis. col. 2. per c. cum apud de sponsa. sic inducen. nam dicit tex. vt. mutus & surdus possit alicui matrimonialiter copulari, & determinat q̄ sic. ponderat quod dicitur in singul. possit. ergo. loqui. in vna p̄ in qua vtraque qualitas simul cōcurreret. & sic erat sit mutus & surdus alias t. ex. dixisset in p̄. possint Alex. in 50 l. 1. col. 1. ff. de verb. obl.

Limita tamen nisi esset mutus & surdus a natura. quia tunc non possit contrahere. matrimonium. nec carnale nec spirituale & sic non possit religionem profiteri. secundum doct. in d. l. discretis. & ibi Iaf. in fi. qui etiam alleg. doct. in dict. lex facta. & in dict. l. mutum. & in dicto capit. cum apud. P. Andora.

Mutus & surdus a natura. non potest testa. nec vltimam voluntatem conde. d. l. discretis. & ibi doct. Phi. in rub. de testa. in 6. col. 5.

Limita in m̄litate. vt volunt communiter doc. in d. l. discret. vbi tamen vide Iaf. hanc limitationem. subtiliter impugnantem.

Limita etiam nisi teste. ad pias causas. ita firmat Alex. in d. l. discret. sed Iaf. ibi tenet cōtrarium. al. Lud. ibi. & Bal. in l. 1. col. 2. C. de sa. san. eccl. Phi. vbi s. tenet hanc vlt. col.

Limitat etiam Alex. ex dispo. principis, quia tunc poterit testari.

Sed etiam in hoc. contrarium. tenet Iaso. ibi. al. multa. max. Are. in l. si mutus. ff. de testa. vbi hoc. tenet viua ratione. quam vide per eum.

Mutus & surdus a natura. non potest donare. doct. maxime Iaf. in d. l. discret. col. 2. al. gl. in l. qui id quod. §. mutus. ff. de dona. quam seq. ibi doct. & in aliis multis locis. licet. Pau. de cast. ibi. & Bal. in lege. iure militari. ff. de testa. mil. teneant contrarium.

Simpliciter autem mutus potest donare. Alex. in 1. vol. col. 12. col. 1. idem.

Mutus & surdus per accidentia. potest testari si sciat scribere. & non afr. dict. l. discretis. & ibi doct. Phi. in dict. rubricam quinta columna.

Nec pos

Nec possit per sta. afr. induci. doct. maxime Iaf. ibi. col. 3. Mutus & surdus ex accidente potest donare. Alex. in l. 1. col. 1. ff. de verb. obl. idem.

Mutus tantum. ita demum potest testari. si sciat scribere. d. l. discret. & ibi doc.

Nunquid autem possit nutu codicillos face. vide doc. maxime. Iaf. in d. l. discret.

Mutus an possit esse testis. Iaf. remissive. in dict. l. discretis. in fi.

Mutus an possit torqueri. & an per confessionem factam signis. possit corpora. puniri. Iaf. remissive. in dict. l. discretis. in fi.

Et ibi ponit etiam remissive quæ notarius debeat conficere. instrumentum de actu gesto per mutum. & idem remissive ponit. in l. item quia. in 3. no. ff. de pac.

Mutus & surdus non cogi. esse fideius. sed non excusatur a tributis & collectis. Bal. in l. prima. §. mutus. ff. de tutel. idem.

Muto & surdo dandus est curator. Alex. in l. 1. in prin. ff. de verb. obl. idem.

Mutuans pecuniam ludeti. licet id iuxta veriore & communioem doctorum opinionem repetere possit. id tamē in ter alia fallit in collusione. quia lex præsumit dolum interuenisse. & in eodem ad restituendum compellit. quemadmodum refert Bened. Cap. reg. 86. n. 72. vide s. Ludus.

Mutuanti pecuniam ad alicuius rei emptionem non aliter in re illa sui ipsius nummis empta queretur hypotheca. quam si expressim ita inter ipsum. ac debitorē conuenit. commune inquit Bald. in authentica quo iure. in fi. C. qui pot. in pignore habean. E. Suarez.

PRO. Mutuum quasi de meo tuum fiat. dictum est. l. 2. §. ap pellata est autem mutui datio. ff. si cer. pe. Bellon.

Mutuuum non ideo minus mutuuum erit. quod cōtrahentes

paciscuntur. vt illud in deteriori cōditione reddatur. commune inquit Iaf. lect. 1. n. 2. & lect. 2. n. 2. Purpur. n. 4. in l. cum quid. ff. si cer. pe. defendit Zafl. lib. 1. singular. intellect. c. 2. n. 5. Bellon. lib. 1. supputa. c. 5. Nec itē mutuuum esse desinet. quod debitor eandemmet pecuniam. quam mutuuo accepit. inuito etiam creditore. ac nulla inde tamen re lasso soluat commune affirmant Dec. in l. 2. lect. 1. num. 8. ff. si cer. pet. Viuius. lib. 1. opin. 60. Tum demum autem mutuuum repeti potest. cum vel longa solutionis mora interuenit. vel facilis atque commoda solutio est. vt receptissimum ex Ripa. & aliis scribit Eman. à Costa in l. si ex cautione. limitat. 2. nu. 6. C. de non numer. pec. E. Suarez.

Mutuuum. dici. quod de meo fiat tuum. l. 2. §. appellata. ff. si cer. pe. P. Andora.

In mutuo non potest referri qd̄ dominij. Iaf. in l. si a furioso. col. 4. ff. si cer. pe. idem.

Agens ex mutuo an debeat probare numerationem pec. & an proban de cōse. illius cui mutuanit. debeat obtine. vide. in ver. Probatio. §. 13. & seq. versic. idem.

Et quæst. dica. probatum mutuuum per confes. vide Paul. de ca. in 2. vol. conf. 304. alias. 302. idem.

Mutuuum præsumi. quando probata est numeratio pec. Alex. in 3. vol. conf. 37. col. 2. in fi.

Libellus in mutuo. sic forma. dico quod mutuauit titio. ducatos 10. q̄ peto ipsam cōdem. ad mihi restituere. dictos duc. 10. Ang. in §. sequens institur. de actio.

Mutuans in certam negociationem præfertur aliis cred. Lud. sing. 569. vide in ver. hypotheca. §. 13.

Mutuans an possit statim age. ad restit. Alex. tenet. quod nō. 30 in l. si pœnam. ff. de verb. obl.

Si mutuuum fiat de mea pec. non queri. mihi actio. nisi actū sit cum recipiente quod mutuuum esset nomine meo. Alex. in l. si ita stip. §. grifogonus. col. 4. de verb. obl. idem.

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE IURIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XII.

N

ATVRALES filij succedunt in emphyteusi, si emphyteusi sit data a priuato, sed si sit ecclesiastica, tunc naturales non succedunt, commune in §. feudum. q. 30. P. Fich.

Dispositio §. ex imperfecto. locum nō habet in filio naturali. Est communis opi. secūd.

Dec. in conf. 6 to. viso themate. nec etiam in legitimo: secundum eius opinionem ibidem: sed communis est in contrarium, in l. Gallus. §. & quid si raturum. vbi Iaf. Crot. & moder. Hispana. de liber. & posthu. M. Charian.

PRO. Naturalis ratio auctoritate iuris mutari non potest. l. 2. §. 1. ff. de vsu. car. rerum quæ vsu. consu. Bellon.

PRO. Naturalis hominum est ad dissentiedum facilitas. l. si vnus §. principaliter. ff. de arbitr. idem.

PRO. Naturalis vis, veluti terræ motus nō præstat. l. Marcius. ff. locat. idem.

PRO. Naturalis obligatio tollitur ipso iure per pactum. l. Stichum. §. naturalis. ff. de solut.

OBIEC. contra de l. si vnus. §. pactus ne peteret. ff. de pactis. & §. præterea. insti. de except. vbi pactum ipso iure non tollit obligationem.

BOL. dic quod pactum ipso iure tollit naturalem ciuilem autem elidit tantum, vt in contrariis. Bellon.

PRO. Naturale vitium est negligi, quod communiter possidet. l. 2. C. quand. & quib. quar. par. deb. lib. 10. idem.

PRO. Naturalia nō possunt tolli. l. eas obligationes. ff. de ca. dimint. l. ius agnationis. ff. de pact. l. iura sanguinis. ff. de reg. iur. & §. pe. insti. de iure natur. gent. & ciuil. & §. at hi qui insti. de hered. ab intesta.

OBIEC. contra, quia ius cognationis est naturale, & tamen tollitur per capitis diminutionem maiorem, aut minorem. in §. si insti. de leg. agn. tut. iuncto §. cum autem. insti. de ca. dimi.

SOL. Tollitur ibi quantum ad ius succedendi seu tutela: secus quoad consanguinitatem naturalem.

OBIEC. item ius libertatis, quod est naturale, tollitur iure gērium §. ius autem gentium, insti. de iur. nat. gent. & ciuil. l.

manumissiones. ff. de iusti. & iur.

SOL. dic quod nihil tam naturale est, quam vnūquodque eodem genere dissolui, quo colligatum est, omnis. n. res per quascunq̄ causas nascitur, per easdem dissoluitur. l. nihil tā naturale. ff. de reg. iur. c. 1. de reg. iur. ext. sed libertas a iure naturali descendit. non mirū igitur, si & tollatur per ius gērium, quod est naturale. §. singulorum. insti. de rer. diuisio.

OBIEC. præterea obitat, quia ius naturale vult neminē fieri debere cum alterius damno locupletioem. l. nam hoc natura. ff. de condi. in deb. & tamen per vsucapionem quis rem alic nam acquirit cum alterius damno.

SOL. dic q̄ æquitas scripta in specie præfertur æquitati scriptæ in genere, & vide Dy. in reg. locupletari. de regu. iur. in 6. Vel sol. generaliter dicendo, q̄ ius naturale in suo genere tolli non potest, tamen in specie potest, vel dic quod mutari potest, quantum ad obseruantiam ipsius, secus quoad essentiam sui, quia in se semper bouem, & æquum est. ita gl. in l. ius ciuile. ff. de iustitia & iur.

PRO. Naturales debitores abusuē debitores intelliguntur & qui ab his pecuniam recipiunt, debitum sibi recepisse intel liguntur. l. fideiusfor obligari. §. fideiusfor. ff. de fide.

PRO. Naturaliter videtur possidere, qui vsufructum habet. l. naturaliter. ff. de acq. poss. Bellon.

Naturalis non succedit in duabus vnciis substantiæ paternæ, nisi aliquib. concurrentib. & matre vel aliis filiis legitimis & naturalib. non existentib. ex testamento verò succedit vt a l. ij filij spurij, secundum com. per Burf. cōf. 83. n. 1. lib. 1. quam declara vt per eum ibi.

Naturalis tantum non admittitur ad succedendum in duabus vnciis ab intestato patri, si ad sint legitimi & naturales, si vxor viuat, nec sit probatum amasuum matrem naturalem vt vxorem indubitato affectu fuisse in domo retentam, secundum communem per Burf. conf. 62. n. 8. lib. 1. de qua vide quæ scribit Rol. conf. 67. n. 77. & seq. lib. 3. quam conclusionem procedere dicit idem Burf. d. cōf. etiam si vxor vel filij legitimi repudiarent hæreditatem.

Naturales

Naturales liberi, et si à parentibus nihil dono, nihil legato nancisci possint, possunt tamen ab eisdem parentibus substitui aliis liberis impuberibus atque omnino illorum facultati bus potiri, quibus substituentur, commune aiunt Alex. ac. Iaf. nu. 3. in l. si quis ex bonis ff. de vulgari & Rip. in l. Lucius ff. illo cod. tit. Gulielm. in ca. Raynutius. ver. & vxorem. nu. 69. de testam. Matri autem caucique naturales liberi, ex alio quo cunque coitu, quam ex damnato suscepti, succedent, atque auiam etiam à legitima excludent, commune pronuntiant Cas. sado in decis. vna. in tit. de success. ab intestato, Viuius lib. 1. opi. 137. quod verò ad generis stemma attinet, parentum nobilitate non cohonestantur, nec generis splendore censentur, commune ponit Tiraq. de nobilitate ca. 15. Ducnas reg. 69. E. Suarez.

Naturales liberi ex parentibus genere, & censu disparibus suscepti quamuis eorundem matrimonium postea subsequutum sit, legitimi non efficiuntur, commune scribit ex aliis iuris interpretibus aliud ipse verius, æquus & receptius ostendens Did. à Cou. in tract. de spōsal. 2. par. c. 8. §. 2. n. 9. vt nec illi eam item ob matrimonij subsequuti causam neralib. restituentur, qui ex concubina non rite habita procreabuntur, commune inquit Cur. iun. conf. 136. n. 9. Crauet. conf. 166. n. 8. Viu. li. 1. opin. 137. sed hanc in rem tu videto quæ superius obseruo ver. legitimatus. idem.

Naturales vel spurij liberi instar legitimorum ad successionem paritatem admitti staturis nequeunt, commune aiunt Io. Baptist. de sanct. Seuer. in l. omnes populi. ff. de iust. & iur. Viuius lib. 1. opi. 303. Si tamen ius succedendi cum fratribus iusto matrimonio susceptis habuerint, substitutum indistinctè excludent, commune ponunt Dec. in ca. in præsentia, n. 43. de probat. Ema. à Costa in l. Gallus. §. & quid sit tantum. vlt. par. n. 62. ff. de lib. & posthu. Quem etiam excludit, tamen si testator in dignitate aliqua positus sit, si de illis alicubi in testamento meminerit, commune aiunt iidem in locis Dec. n. 29. Costa. n. 71. Quin. & iidem liberi naturales conditionem tum tacitam, tum expressam generaliter in dubio faciunt deficere, ac substituto potiores habentur commune pono ex Angel. Pau. & Ale. in l. ex facto. §. si quis rogatus. n. 6. ff. ad S. C. Treb. Alc. in l. cognoscere. §. liberorum. ff. de verbo. sig. Viuius lib. 1. opi. 138. atque ex aliis, quos superius laudo, ver. filius, quamuis nonnulli neglecto rationis naturalis pondere in contrarium perperam abierint. idem.

Naturales liberi ad ecclesiasticam emphiteusim, quæ alicui & eius filiis concessa est non admittuntur commune aiunt Rip. in l. ex facto. §. si quis rogatus. n. 6. ff. ad S. C. Treb. Paris. in c. in præsentia, n. 86. de probat. Quamuis ad emphiteusim ab aliis indultam generaliter, & indistinctè admitti debeant, commune inquit Rip. vbi supra. n. 58. Paris. d. c. in præsentia. n. 87. rub. in l. Gallus. §. quidam recte. n. 154. & seq. ff. de libe. & posthum. idem.

Naturales inter liberos conditum imperfectè à patre testamentum nullius ponderis ac momenti est, commune aiunt Decius. consi. 610. nu. 2. in finem. Boer. decis. 240. n. 13. latè l. Clar. de testam. q. 12. in prin. at conditum inter eos non solènter à matre testamentum valebit, ac rarum, firmumque prorsus habebitur, commune affirmant Boer. vbi s. Gulielm. in repe. Raynutius. ver. testamentum. n. 84. de testa. vberius Clad. q. 12. ver. & hæc quidem conclusio. idem.

Naturales filias pater iure Pontificio, vbique hac in re valituro, dotare non cogitur, commune tradunt Cur. iun. cōf. vlt. & qui eum laudat Viuius opi. 138. idem.

Natus ex vxore mea in domo mea, præsumitur meus. l. si vicinis. C. de nupt. & l. filium ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iuris, adeò etiam si probarem vxorem adulterasse. l. miles. §. defuncto, & quòd ibi notant Doctores ff. ad leg. Iul. de adulter. Et traditur communiter in d. l. si vicinis, & in dist. l. filium. Socius iunior in consil. 67. numero 8. volum. 4. communem ait. E. Muscul.

Natus ex concubina in domo retenta, præsumitur filius concubinarij, vt est textus & ibi no. Abb. in 1. notab. in c. per tuas. extra de probatio. Est de hoc communis doctrina Fel. Deci. & aliorum, & etiam gl. communiter recepta in c. Michael. de fil. Presbyt. & tradit hoc etiam Gozad. in conf. 12. in hac causa. v. bialios plures allegat, vt per Socinum iunior in consil. 67. n. 9. vol. 4. idem.

Natos ex damnato coitu ita lex abhorret, vt nolit eos succedere nedum patri, sed nec etiam matri, iuxta Auth. ex complexu, & ibi tradita per gl. & Doc. C. de incest. nupt. & videtur tex. in auth. licet, in fi. C. de natural. libe. Et in filio sacerdotis est pūctū de decisio Archidia. per illum tex. in cap. cum multæ,

in fi. 1. §. q. 8. Nam cum ibi tex. simpliciter dicat, filios sacerdotis ad hæreditatem admittendos non esse, dicit ibi Archidia. post Lauren. antiquum doct. quem allegat, quòd debet simpliciter intelligi de hæreditate, tam materna, quam paterna, vt per eum. Et quòd natus ex coitu accubabili, ac punibili, eam matri non succedat, tamen si largè spurius dici possit, est gl. nota. in l. si qua illustri. C. ad Orfic. quam ibi sequitur Cy. Bart. Odof. Alberi. Pau. de cast. Salicet. Fulg. & alij communiter. Et Bar. in l. si in 1. & 2. q. ff. de his, qb. vt indign. & est de hoc magistralis doctrina Ang. in §. si. n. 18. in auth. quib. mod. naturales efficit. sui. & c. Et ita etiam firmat Alex. in conf. 174. super eo, de quo quæritur. lib. quinto. Et nouissimè dicit Cur. in d. l. si qua illustri, quòd à tali opinione, nullo modo in faciendo est recedendum, vt hæc refert Soc. iun. in conf. 48. nu. 8. vol. 4. E. Muscul.

Nati ex illicito coitu indistinctè ex testamento capiunt, secus verò ex damnato, secundum communem per Burf. conf. 76. n. 34. li. 1. & vide quæ idem scribit conf. 62. n. 7. cōf. 1. n. 32. conf. 83. n. 2. eodem.

Naturalis non legitimatur, nisi expressè de legitimis & naturalibus fiat mentio, secundum communem per Burf. conf. 76. n. 23. lib. 1.

Naturales tantum filij non excludunt filiam foemina legitimam & naturalem, vigore statuti exclusiui foeminarum, secundum communem per Burfat. consilio 98. numero 14. lib. 1.

Naturalis verè non præsumitur, nisi probetur, etiam quòd pater illum naturalem in testamento nominet, & licet habeat vnde se alat: eidem tamen legari & donari potest, secus verò nato ex damnato coitu, licet earum matri donari & legari possit, secundum communem per Burf. conf. 62. n. 7. lib. 1. vbi latius declarat.

Naturalis filia consequitur Alimenta à patre, vel suis heredibus, secundum communem per Burfa. conf. 60. numero 7. libr. 1.

Naturalis non consequitur alimenta si habet exercitium aliquod vnde viuere possit, secundum magis communem per Burf. conf. 83. n. 2. lib. 1.

Naturalis tantum admittitur ad feudum conditionatum, vel ad emphyteusim laicorum, secundum communem per Burf. conf. 85. n. 10. lib. 1.

Natus sexto vel octauo mense, qui naturaliter viuere non potest, habetur pro mortuo, nec succedit nec facit deficere fideicommissum, secundum communem, in quo status dicto matris, nec foemina in feudo excluditur per masculum, qui post patrem illico decedat, ex communi per Burf. conf. 63. n. 18. lib. 1. vbi pulchrè declarat, & ibi quomodo menses nouem in filiorum natiuitate considerentur, & quòd filius dicitur natus nono mense: dummodo de nouem lunis tetigerit in ventre matris.

Natus infallibiliter moriturus, facit deficere fideicommissum sub illis verbis, si sine liberis, iuxta veriore sententiam per Burf. conf. 63. post n. 19. lib. 1.

PRO. Necare videtur, qui alimenta denegat. l. necare. ff. de lib. agnoscen. Bellon.

PRO. Necessaria alienatio non venit in prohibitione alienationis, sed voluntaria. l. peto. §. prædium. ff. de legat. 2. Bellon.

PRO. Necessaria electionis facultas propriè liberalitatis beneficium non est. l. vnum ex familia. §. si de falcidia. ff. de leg. 2. idem.

PRO. Necessitas non habet legem. in l. 1. vbi not. ff. de offic. conf. in capit. quanto. extra, de consue. in capit. 2. extra. de obser. ieiui. in capit. quòd non est licitum, extra de regul. iur. idem.

Necessitas extrema inculpatam furtum non petulantibus fenestram aperit, vt frequentibus doctorum suffragiis clementer inductum constat ex Marian. in cap. si quis propter. num. 12. de furt. Cagnol. in l. quæ propter necessitatem num. 3. ff. de reg. iur. Nec quidquam restituere cogitur factus postea ditor qui ea vsus est, commune asserit summa Syluestr. quam refert Didac. à Couarru. in repet. capit. peccatum, & cum improbanda distinctione probat Iul. Clarus in practic. §. furtum. versic. vidi. verius etenim indistinctè contrarium est: quod etiam commune effatur Mari. vbi supra. Sed ea de re alibi copiosius. E. Suarez.

Negans præceptum, de omni actu, deque omni vice intelligi debet, commune profertur Alcia. ac Tiraq. limit. 7. in l. boues. §. hoc sermone. ff. de verb. signifi. Marc. Mantua. de foliend. argument. post princip. Emanuel à Costa in lege, cum tale. §. si

tale. §. si arbitratu. limita. §. n. 2. ff. de condi. & demōstrationib. E. Suarez.

Necessitas Non est legib. subiecta. l. 1. C. de oper. lib. l. 1. ff. de off. consul. doc. in l. 2. ff. si cer. pe. P. And.

Propter necessitatem licet piscari in diebus festiuis c. licet. & ibi no. ext. de feriis. & faciunt multa accumulata per Fely in c. querelam. col. 4. de iure iur. & in c. cum accessissent col. 8. de const. & in c. 2. in fi. com. de spons. & per Iaf. in l. 1. col. 2. §. ff. de officio. eius cui mand. est iurisd. & per Barb. in 3. vol. conf. 1. in 2. 2. & seq. maxime in 28. vbi ponit an necessitas & publica vtilitas sint idem. idem.

Magis succurri posito, in necessitate quam in voluntate. l. rem legatam. ff. de adimen. leg. l. fideiui. §. si necia. ff. qui satisf. cog. Alex. in l. diuortio. col. 14. ff. sol. ma. Feli. in c. cum bertoldus col. 9. in prin. de re iud. & in ca. de hoc. extr. de sumo. Alex. in 4. volu. conf. 32. colum. 2. Barb. in 3. volu. conf. 91. in 7. col. idem.

In necessitatibus Nemo libera? exiit. d. l. rem legatam. Iaf. in l. si arrogator col. 14. ff. de adop.

Et propterea vide. q. minus merea qui ieiunat ex voto, quæ qui ex libera voluntate. de quo. est gl. in ca. si. de obserua. ieiui. & in c. qui sint 33. q. 5.

Sed gl. tenet contrarium in elem. 1. §. singlis. & ibi Card. de reliquiis & vene. factio. & Phi. c. accusatus. §. si de hære. in 6. Pan. in c. magae. ext. de voto. idem.

Tempore necessitatis omnia communia. Fel. in c. omnes leges. col. vlt. dist. 1. Pan. in ca. quoniam de sumo. & in ca. si quis. de fur. Bal. in l. 2. §. sed si voluntate. ff. ad l. R. hod. de lac.

Necessitas fac. actum probabilem & prælatum ob magnam necessitatem potest alienare. & in feudare sine consensu capituli. præpo. 1. ti. feu. c. j. col. 3. ad 1. vide Bal. in l. 1. in repe. col. 4. C. vnde vi. idem.

In casu necessitatis possunt prælati congregare concilium irrequiſito Papa Fel. in capit. super literis. in 1. 1. colum. de rescript.

Faciunt quæ habentur. per eundem. Fel. in ca. nonnulli. col. 22. de rescrip. & per Iaf. in l. omnes ph. in 1. lect. in fi. ff. de iusti. & iure. in l. 1. in 24. & 2. col. ff. de officio eius in l. principalib. col. 2. & 3. ff. si cer. pe. in l. adino. in 102. col. ff. de iur. iur. & in l. testamenta omnia. C. de testa. in quibus loc. infinita adduc. ad propositum.

Fac. etiam quod vult Ang. in l. diuus ff. de peti. hæred. vbi dicit q. si ex ta. prohibea. quis face. proposita in cons. poterit tamen ita face. tempore necessit.

Et necessitas fac. actum probabilem. Pan. in c. tua. nos. maxime. nu. 8. de eccl. adifi. vbi dicit quòd necessitas fac. cessare iuris solennitatis.

Necessitas & vtilitas pu. semper intellr. exceptata in omni priuilegio. ita doc. mod. rni. in l. iubeamus. C. de fa. san. eccl. dist. latus in ver. priuilegium. §. 46. idem.

Necessitas excusat à furto Pan. in d. c. quoniam. de sumo. & in ca. si quis de fur. Card. in clem. de homic. in 5. op. Cepo. in aut. sed no iure. col. 17. de fer. fug.

Non tamen excusat mulierem à fornic. Card. vbi s.

Omne necessarium est triste Bal. in l. neque ab initio C. de nup. idem.

Necessitate extrema ductus furtum faciens excusatur, vt est communis opi. Soarez verbo necessitas n. 17. Nec illud tenetur restituere ad pungiorem redactus fortunam, vt est communis opi. ibi. n. 18. Bonac.

PRO. negans se dominum dominio vti non potest. l. non alienum. ff. de inter. act. Bellon.

PRO. Negantis nulla probatio. l. actor. C. de probat. cano. ac cufator. 6. q. 5. idem.

Negans primò si postea fateatur, obtinet priuilegium confitenti concessum, iuxta communem per Burf. conf. 79. nu. 7. lib. 1. pro qua vide quæ not. doc. in Apostil. ad Rom. conf. 70. n. 6. vbi tangunt quæst. an is qui primò negat, mox poenitentia ductus confiteatur, beneficium confessionis consequi valeat: de quo per Iaf. in l. sicut autem. §. si. 3. limitat. ff. de re iudi. Bart. & Iaf. in l. eum qui. in prin. n. 3. ff. de iure iurand. Iaf. in §. omnium. n. 86. in §. ex maleficiis. n. 28. vbi Gomez. nu. 40. in lit. de act. & vide Clarum in pract. q. 81. statut. 9. in fi.

Negans homicidium commississe, si conuincatur, potest dicere se ad sui defensionem fecisse, vt est communis opi. de qua Cagnolus post alios. in l. nemo ex his. num. 4. ff. de regul. iur. Bonacoff.

Negans in delictis, non est in dolo, & idèd non punitur quia scriptum est. Non tibi dico, vt te perdas. Boer. q. 134. per totū. & negans illud, quod si confessus fuisset, non potuisset ei præ-

iudicare, non facit iudicium hæc sua negatio, nec ei præiudicat, vt dicit Marf. in conf. 51. n. 67. & conf. 15. & Mantua cōf. 213. circa fin. in 1. vol. vbi dicit hoc esse verissimum, & dicit lo. de Amicis in conf. 134. quòd inquisitus potest negare impune, & variare, & hæc negatio non facit iudicium ad torturam, etiam quòd aliàs esset fur. N. im mendacium non punitur, nisi in casibus à iure expressis. Menochius de arbitrio iudicis. ca. su 276. numer. 8. Burfat. consil. 21. communem dicens. Lucius inter consilia crim. conf. 160. n. 33. tomo 1. Clar. qu. 2. 1. ver. mendacium, & negans etiam cum iuramento non dicitur perituros in criminali, vt tenet Alex. in addi. ad Bart. in l. 1. ff. de bonis eorum, qui sibi mor. confisci. de quo Maran. in pract. vbi de interrogatione agit. n. 9. fol. 18. §. item negans non punitur, quando mentitur non circa solemnem actum, vel in ualidum Bald. in l. edita. in lec. Padua. in vers. expedita prima. C. de eden. de quo Corta rerum memora. verbo negans vide omnino Blan. in l. n. 265. & seq. ff. de quæstio. vbi dicit, q. licet contraria dicere & proponere propter salutem. Et mendacium non est delictum, cum quis contra dolum & fraudem mentitur, vel cum quis ex officio id facit, dum solum alterius sanguinem redimit, vt dicit D. m. Alcia. de duello. n. 20. nec facit iudicium ad torturam mendacium. Follerii. in pract. crit. tir. item quòd sororem venenauit. nu. 29. & est communis opi. vt supra in ver. mendacium, & non punitur mendacium, nisi in casibus expressis Menochius de arbitrio iudicis. ca. su 276. n. 8. Burf. cōf. 20. n. 2. vbi communem dicit item mendacium non præsumitur. l. Labeo. §. Tubero. ff. de suppellectili lega. For tu. in trac. de vltimo sine iuris cano. & ciuili. n. 478. to. 1. Negligens iudex priuarur officio. Sed hodie officiales negligentia non syndantur. Et ita seruat consuetudo. Clar. quæst. 64. Bonac.

Negatiua quando est causa intentionis alicuius, ille qui dicit, probare debet, teste Bar. in l. ergo ff. quibus. ex caus. maior Quæ negatiua probatur etiam per inspectionem scripturæ, secundum Bar. vbi etiam Iaf. col. 3. in l. titie textores n. 2. de leg. 1. Aym. conf. 1. num. 7. vbi qui allegat negatiuam probare debet, & ibi vide modos. proban negatiuam, de qua per Dec. conf. 467 col. 3. 483. num. 4. Alex. conf. 24. lib. 2. pract. Mafuer. rit. de proba. n. 18. Seb. de nullit. c. 7. num. 12. caſt. in l. in illa. numer. 3. de verb. ob. vbi quando negatiua est causa actionis dandæ: ille qui agit & fundat se in negatiua, probare debet, contra Reg. quòd negatiua probari non possit, & quòd negati incumbit onus proban vt in l. actor. C. de proba. & sic ibi no. casus contra Reg. doct. in d. l. in illa vbi Iaf. & in l. is potest col. pe. vbi ponit exempla no. & in l. nec is col. 1. ff. de acquir. hæ. qua in materia, ad de quòd non est differentia inter negatiuam & affirmatiuam, quo ad necessitatem proban. sed quicunque eam proponit ad fundamentum suæ intentionis ille probare debet, doc. in d. l. in illa quæ negatiua licet difficultioris sit probationis: non tñ simplex eius oppositio trāsferit onus proban in aduersarium Nar. cōf. 199. col. si. Quid de testibus de ponè super negatiua? & vide doct. in c. bonæ de elect. in cap. quoniam contra vbi Dec. nu. 18. de proba. Dec. consil. 56. col. si in fi. in l. 1. col. si. C. de hon. poss. sec. tab Rom. consil. 24. col. si. & Dic. quòd suspectus est ille qui se fundat in negatiua nõ coarctata loco & tempore, Alex. cōf. 65. n. 4. lib. 1. quomodo autem debeant testes deponere super negatiua? vide practic. quam docet Nar. conf. 23. 1. num. 6. Fel. in c. in nostra de testib. Bar. in l. ci. qui ff. de proba. vbi Bal. plura dicit, & ponit diuisionem & in l. actor co. tit. Alex. conf. 23. num. 3. lib. 2. Rip. in ca. cum ecclesia sufrina col. 14. de caus. poss. & propriet. & quæuis pars negatiua non coarctata loco & tempore, nec habens implicitam affirmatiuam: non grauet negantem onere proban c. bonæ. el. 1. de elect. si quis tamen fundet se in negatiua principaliter, puta opponendo crimen aut aliud, cogitur eam probare, aliàs succumbit, Feli. in ca. super his col. 7. in fi. de acquir. & vbi negatiua facti habet annexam determinationem loci, temporis, vel alterius rei, tunc indistinctam habet probationem. l. 3. vbi Bal. ff. de proba. & tunc testes deponen de negatiua præferuntur testibus affirmatiuam dignioribus, Bal. tamen sibi contrarius in l. si. C. de testi. dixit, quòd in proba. in tuitiua quando testes deponunt vidisse factum, & in sufficienti numero, & quando qualitas testium est approbata in iure: tunc non admittitur probatio negatiua in contrarium, sed quando negatiua est coarctata vt supra videtur posse probari, quia tunc æquipollet affirmatiuæ, ad prædictam autem cōclu. de testibus, Dic. quòd præferuntur testes affirmantes negatiu. iux. gl. in l. diem proferre §. si plures. ff. de arb. nisi plures vel meliores testes negarent, remouèdo actum à sensu, id est, non solum afferen se nescire, sed se scire hoc non esse, quia aqua be

æquæ bene videtur probari negatiua sicut affirmatiua, ex no. per Bar. in d. §. si plures Feli. in ca. in nostra de testi. quæ omnia declara, vt per Nat. conf. 281. laf. conf. 8. in fi. lib. 3. Dec. conf. 127. Rol. conf. 63. n. 47. lib. 2. post Alex. conf. 156. nu. 3. libr. 5. Quid de teste deponeri per taxatiuam tantum, qui tacite negatiuam afferuit: & dic, q non probat teste laf. in l. 1. nu. 12. ff. si quis ius di. non obtemp. vbi n. 13. querit an talis testis debeat crim. de falso puniri tanquam falsarius, & post plura concludit nō posse puniri de falso crim. pro quo vide Dec. conf. 137. cui Adde, quod negatiua multum difficilis ad probandū inducit præsumptionem cōtra testem secundum Bal. 26. 352. col. 2. lib. 1. Corn. conf. 125. Quæ negatiua postposita signo vniuersali facit æquipollere suo contrario, & sic vniuersali negatiua, de quo exempla ponit laf. in l. si feruus §. si plurium col. 1. in prin. ff. si quis cau. cuius negatiua. hoc est prac. probat & capnadi in ca. vide per laf. in l. inter stipulantem 1. responso n. 3. ff. de ver. obl. Bal. in l. 1. nu. 7. de bon. poss. sec. tab. Catel. ver. neg. & omnium melius per Vincentium hercu. perusinum in trac. negatiua.

Negatio. fac. rem dubiam. l. 3. C. quibus. ad lib. procla. nō licet. gl. & doc. in l. 1. C. de proc.

Fallit si probat. contra negantem essent in promptu. gl. no. in l. si post rem. ff. de transac.

Et si fr. dicit Inn. in c. in tua. de cohabi. cler. & mul. in fi. & in c. ex parte in xpo. de verb. sig. q per negationem fit res dubia in his in quibus probabiliter. potest esse inficiatio. in aliis secus puta si nege. id quod est notorium. & idem not. Bar. in d. l. post rem.

Idem vbi præsumpt. esset contra negantem. vt not. glo. in l. si vero §. qui pro rei qualitate. ff. qui satisd. cog. quam ita alle. Ang. in repe. l. tale pactum §. qui prouocauit ff. de pact.

Ista omnia refert Alex. in d. l. 1. col. 4. C. de procu. vbi etiam dicit quod Negatio iudicialis fac. rem dubiam secus in negat. extraiudiciali. al. Inn. in c. ven. ext. de cenf.

Adde in materia. Fel. in c. si clericus ext. de fo. comp. & in c. ad nostram col. 1. de prob. & in ca. super eo. de test. cogen. P. Andora.

Due negationes faciunt vnam affirmationem. l. duobus veris negatiuis ff. de verb. sig. gl. in l. 1. vbi doct. maxime laf. remissive C. de seruis fug. c. 1. & ibi Phi. de proc. in 6. Ang. i. prohe. in fi. ver. cum que.

Fallit in testibus macharonibus seu grossis Fel. in c. cum clamor in fi. de testi.

Item quandoque vna negatio habundat Alex. in l. 2. §. 1. in 2. no. de verb. obl.

Tres neg. faciunt vnam negationem. l. 1. C. de cada. punitor. Ang. in d. l. 1. C. de seruis fug.

Quis negare potest id. quod semel ad alium effectum confessus est. gloss. not. in aut. item possessor. C. qui potio. in pig. habe.

Limita quando contra illam cōfessionem. iudicatum fuit a fr. non. secundum Bar. in l. pamp. §. sed nec impuberis ff. de in of. te. & ita vult Alex. qui multa al. in l. magistratib. circ. 2. col. ff. de iuris. d. om. iud.

Vide §. conf. probat. §. 3. idem.

Cut in combat onus probandi neg. vide §. in ver. prob. §. 10. cum seq.

Quid si dicat nego. narrata, &c. vide §. in ver. l. itis contest. §. 19.

Contra negantes. vide multa per laf. in l. quod te. col. 13. ff. 60 si cer. pe.

Negans debitum perdit benefi. vt non excusetur. à mora. propter difficultatem. Lud. Ro. & multi alij. in d. l. quod te.

Fidei. negans se fidei. perdit benefi. diuisionis. item excusationis. laf. vbi §. idem.

Negans se sotium. perdit benefi. ne exiga. vltra quam face. possit laf. vbi §.

Quid si dicat nego. narrata, &c. vide in ver. lit. conte. §. 19.

Negans se maritum. etiam perdit benefi. ne teneatur. vltra quam face. possit Bar. in l. etiam. §. 1. circa fi. ff. solut. matr. laf. vbi supra.

Limita si perseveret in nega. Alex. in l. non tantum. §. quod autem de re iud.

Heres negans rem legatam esse hæred. non detrahit falcid. laf. vbi §.

Filius emancipatus qui non tene. de contractu celebrato dum esset in potestate ù negat se filium. perdit illud benefi. laf. vbi §.

Limita si dolo negauit alias non Alexand. in l. qui cum se. de re iudic.

Conuentus act. reali. negans se posside. si conuinca. perdit benefi. poss. ff. de rei vend. laf. vbi §. dixi. in ver. rei vendica. §. 2. ver. si reus qui in veritate.

Vasallus negans se vasallum. perdit feudum. laf. vbi §.

Eodem modo libertus qui impetrauit ius ingenuitatis. si negat se libertum perdit illud ius.

Et ista omnia ponit etiam idem Iaso. in l. fi. C. de fideicom. idem.

Perdit etiam beneficium statuti Bal. in l. si vnus §. si vnus. ff. pro sotio.

Adde q inquisitus negans homicidium non potest postea probare. quod fec. ad sui defensionē. Io. And. in regula nullus pluribus. de reg. iu. in 6. Pau. de ca. & Sonz. in l. nemo prohibe. ff. de excep. al. Bal. in l. vnica. C. de conse. Adde. Pau. de ca. in 2. vol. conf. 36.

Subiungit tamen. Sonz. quod communis op. est in contra. rium. per decisionem. Imo. in l. titia si non nupserit. ff. de cōd. & demon. vbi si conuentus rei vendica. ab ecclesia. negauit re ecclesia. & conuictus. al. rem liuclariam admittitur. & tamen in nullo puni. vide Pan. in c. is qui. nu. 3. de solut. idem.

2. per auctoritatem Imo. in c. fi. col. 24. de solu. vbi si reus negat numerationem eo casu quo. non habet locum. aut. contra qui propriam. C. de non nu. pec. conuictus potest oppone. excep. solut. & tamen in nullo puni. al. etiam Bal. in l. peremptorias. col. 3. C. sent. rescin. non poss. adde Ang. Arc. in §. 1. col. 14. in fi. de excep.

Quid in tutore vel curatore. negante se talem. an perdat benefi. competentia tutori & curatori. laf. in l. 1. col. 3. & 4. C. de transac. tenet quod non. & dicit ita consuluisse. & quod mul. ti se subscripserunt. & idem vult in d. l. quod te.

Adde etiam quod negans perdit beneficium solennitatis extrinsece. laf. in l. scien. col. 8. in fi. ff. de verb. obl. idem.

an autem & quādo negantem possit penite. vide laf. in §. ex maleficiis. col. 7. in fi. de act. & in l. eum qui. col. 3. ff. de iur. & dicit quod vbi cūque tracta. de poena augenda propter negationem. intelligimus semper de ea negatione. in qua quis perseverauit sed si confiteretur. nondum liquidato negotio per probationes. tunc euitat poenam. seu damnum quod ex negatione emergebat.

Tamen in d. l. eum qui. dicit quod vera sententia est. quod admitta. vque ad litem conte. exclusiue.

Neg. non potest induc. impossibilitatem. vt habetur in l. galus. in prin. ff. de lib. & posthu. & in c. 1. de reg. in 6.

Neg. mag. negat quam affirmatiua affirmet. Dec. in conf. 3. col. 4. in prin. al. gl. c. cum dilectus. de consue.

Neg. non veritatur in primo actu. Deci. vbi §.

Ex verb. neg. nunquam sum. arg. à contrario sensu. quia verba induta ad negan. non debent operari contrarium effectum. Alex. in 5. vol. conf. 150. col. pen. idem.

Neg. probatur ex inspectione actor. Cur. in conf. 59. col. 12. laf. ample in l. titie textores. col. 3. de lega. 1. Bar. cum apofthill. in conf. 81. Barb. inrer conf. Alex. in 4. vol. conf. 123. col. 8. & in 5. vol. conf. 55. col. 2. Cor. conf. 191. ver. fac. quia neg. & in conf. 222. col. vlt.

Et in materia quomodo negati. possit probari. vide Bar. & Alex. in add. in l. fi. C. de iure iur. Alex. in l. nec is. ff. de acq. hæred. & in l. 1. §. si dubitetur. ff. quemadm. resta. aperi. & in l. 1. C. de bo. poss. sec. tab. & Alex. in 4. vol. conf. 91. in fi. & in 5. vol. conf. 156. col. pen. ver. item respondeo. Barb. in 3. vol. conf. 1. col. 1. & 2.

Vide aliqua in ti. de testi. §. 112.

Per inspectionem instrumenti proba. solennitatem non interuenisse vltra præmissa. vide in ver. solennitas. §. 2. ver. aduerte tamen.

Heres probat neg. q facultates defuncti non sunt soluen. hoc modo. dico tot esse in hæred. & non plura. Et qui vult dicere contrarium probet l. si §. licentia. & ibi doct. max. Iaso. C. de iur. delib. al. multa similia ad proban. neg. & conclud. istud proced. quando concurrat præsumpt. cum sic. afferente. alias non. vide per eum. & quæ dixi in ver. probatio. §. 8. Et facit quod vult Alexand. in 4. vol. conf. 34. ibi tertio ad idem. Et in conf. 71. circa fi.

Vide in ver. proba. §. 8. ver. §. limita. idem.

Negatio probari ab illo debet. cui propositi fundamentum est. commune dicit laf. qui se obtulit. §. cōdemnatum. n. 7. ff. de re iud. & in l. illa stipulatione. nu. 14. ff. de verb. obl. Erit autem probatu impossibilis. nisi loco & tempore coarctetur. qua in specie æque atque affirmatio quæuis probari poterit. commune aiunt Ruin. conf. 97. ad fi. lib. 4. Iul. Clar. in pract. §. 80 vlt. q. 52. ver. scias autem. E. Suarez.

Negatio

Negatio. Per negationem nō fit res dubia, qñ ipsa negatio est euidenter calumniosa, secundum Ang. in l. 1. ff. de transac. facit l. 1. in §. si ex. ff. de ven. in pos. mittem. Balb. decif. 103.

Negatio simplex non facit dubium de mandato, vt habeat locum cautio rati. Sed quando etiam tantum semiplenē de mandato cōstaret, vel si ipse procurator haberet iura principalis sui penes se, iuxta gl. 1. in l. fi. C. quando fiscus vel priua. His enim & similib. dicitur esse dubium de mandato per negationem, vt habeat locum dicta cautio secundum doc. communiter in l. non solum. in §. qui alieno. ff. de proc. licet Fulg. ibi attentauerit contrarium. Balb. decif. 191.

Negatiua cum est fundamentum intentionis: dicenti incumbit onus probandi, laf. in l. qui se obtulit. §. cōdemnatum. ff. de re iud. nu. 7. com. dicit. Villal.

Negatiua probatur sic, in bonis Petri nō sunt alia bona, qui vult dicere aliud, probet. Curt. iun. conf. 150. n. 10. com. dicit, quam intellige, qñ pro hærede, vel dicenti est alia præsumptio, vt q confecerit inuentarium, Coua. in reso. c. 6. n. 4. lib. 2. com. nu. dicit, ex Alciat. de præsumpt. re. 3. præsum. 20. idem.

Nota istam communem ad intellect. l. 17. & 44. rau. idem.

Negatiua non potest probari, l. actor. C. de probat. & ideō pro regula dicitur in l. 2. ff. co. tit. quod probatio incumbit ei, qui dicit. non qui negat: Tamen quando negatiua est fundamentum intentionis agētis, ille tenetur eam probare eo meliori modo, quo potest. Prout de hoc est doctrina Bart. satis nota. in l. in illa stipulatione, si Calendis. ff. de ver. obl. cōcord. multis ibi alle per Ale. ver. extra gl. tangit hic Bar. q sequēdo Bart. in fi. dicit, Quod ita est cōis opi. & ita sequit, & dicit ibidē Iaso. n. 15. allegans & alios concordantes, allegando etiam meliora iura, quam ibi facit Bart. videlicet l. pe. §. docere prout ibi bino. Bart. ff. ne quis eum, qui in ius vocat. vi. exim. & l. itē ait Prator. §. hæc autem, & in l. seq. ff. ex quib. causis maio. &c. & vtrouque notat Bart. Et ita etiam firmat, & plures alios allegat Io. Igneus in l. necessarios. §. non alias. ff. ad S. C. Syllania. n. 307. & 308. Soc. iun. conf. 67. n. 4. vol. 4. E. Muscul.

Negatiua simplex & indeterminata est improbabilis. per gl. in c. bona. l. in verb. per rerum naturam. de elect. communiter approbatam vt attestatur Paris. in ca. quoniam contra. nu. 8. de probat. nega. n. 127. si tamen coarctetur loco & tempore, tunc probatur vt affirmatiua, quando scilicet testes deponunt ipsam negatiua, & reddunt rationem quod nō potuissent esse vel fieri, quin ipsi testes vidissent vel sciuissent, ita dixit gl. in §. si verō absunt, in verb. & vidisse. auth. de hæred. & Falcid. quam communem dicit & in practica obtinere. Fel. in c. in nostra. nu. 8. in fi. de testi. secundum dictum Aret. vt ipse refert. Ruinus. conf. 97. circa fi. lib. 4. Simancas de hæred. c. 26. nu. 4. Cauebunt tamen testes ne eo ipso quod deponunt super negatiua, dicantur suspecti de falso. secundum ea que tradit Cla. in d. lib. 5. §. falsum ver. solet etiam. Hæc. Clar. d. l. si. q. 52. ver. scias autem. P. Fichard.

Negatiua, quando est fundamentum intentionis alienius per illum probanda foret, siue ageret, siue exciperet, Bar. in l. in illa stipulatione nu. 5. quam legit cum l. hoc iure & ibi post Alex. laf. n. 14. latissime qui etiam fatetur opinionem Bar. cōmuniter teneri. ff. de ver. obl. Bar. in l. si per alium §. docere. n. 2. ff. ne quis eum qui in ius voc. 1. & ibi not. Gemini. de cōfess. lib. 6. Inn. & Io. And. in c. super his, de accusat. & Corn. consil. 340. vol. 1. n. 3. & laf. in l. qui se obtulit. §. cōdemnatum, n. 7. ff. de re iud. F. Viuius lib. 2. opi. 192.

Negatiua simplex & indeterminata est improbabilis, vt est communis opi. Sed si sit coarctata loco & tempore probatur vt affirmatiua, quando testes deponunt super tali negatiua, & reddunt rationem. Quod non potuissent aliter esse, vel fieri, quin ipsi testes, vidissent, sciuissent, vel cognouissent, vt est cōmunis opi. & practica obtinet. Caueant autem testes, ne in deponendo super negatiua reddant se suspectos de falso, vt est communis opi. Cla. q. 52. ver. scias autem. vide Hercula. de negatiua. Bonac.

P. R. O. Negligentia alterius, alteri nocere non debet. l. 3. ff. de transac. Bellon.

Negligentia quando sit iusta causa priuandi quæ ab officio, & quomodo probetur, vide Fel. in c. irrefragabili. de off. ordi. & Alex. cōf. 81. vol. 4. Card. cōf. 55. & contra negligentes vide Barb. cōf. 57. col. 7. vbi adducit multa notab. vol. 2. & negligentia reprobat, maxime in prælatis. Card. in clem. dudum. verb. super cathedram. de scptur. quando autem quis dicatur negligens residet in iudicis arbitrio. Phil. in ca. quanto. de elect. in 6. & in ca. si clericus. de præbend. co. lib. Et est cautela vt moueatur per superiores ad hoc vt possit postea priuari tanquam negligens. Phi. in c. ad apostolica. §. si. in fi. de re iudi.

in 6. P. Andora.

Negotiorum gestor. potest annum petere inuestituram Bal. in cap. 1. in tit. quo. temp. mil. refert Fel. in c. cum M. in 16. col. de confit. Alex. in l. si seruum. §. 1. col. vlt. de verb. obl. P. Andora.

Si non admittit. neg. gestorem meum volentem ingredi poss. meam mihi acqui. interd. vnde vi. Fel. vbi §. al. Bal. in q. ac cusatus de vi, &c. col. 13. ver. quid autē dicemus. vbi al. l. prohibe. ff. quod vi aut clam.

Libellus. in hac materia. ponitur per Angel. in §. omnium. in fi. de act. dixi §. in ver. libellus.

Negotiorum gestor. non obliga. pro mutuo ei facto. nomi ne domini. Cor. in 3. vol. conf. 223.

Negotiorum gestor repetit expensas factas in custodia rei. Barb. in 4. vol. conf. 46. col. 1. & seq. max. in 3. & 4. 5. fac. quod vult in eo. 4. vol. conf. 71. maxime in 3. col.

Negotiorum gestor. quando vult recedere. tene. notificare domino. alias tene. ad interesse. Lud. sig. 239.

Negotiorum gestor. interpellat. deb. an constituat eum in mora. A. in l. si seruum §. 1. col. vlt. de ver. obl. Ang. in §. 1. in fi. de obl. qua ex quali contractu. idem.

Negotiorum gestor potest facere protestationem incitato riam debitori, vt soluat domino, & constituit eum in mora, non tamē si incitat vt sibi soluat, lo. à Ripa in c. cum M. Ferra. de consti. n. 4. t. communem dicit.

Nota istam communem ad intellect. l. 5. par. 6. & l. 7. ti. 6. li. 3. For. leg. B. Villal.

Negotij gesti nulla tūc actio oritur, cum negotium quamuis vtiliter, domino tamen inuito gestum est nec quidquam proderit, quod eius negotij gestor non rebus alienius sese immiscuerit, sed vel illius. debita soluerit, vel alia id gen^o fecerit cōmune dicit Porc. in §. 1. n. 7. In fi. de obliga. ex quasi contract. E. Suarez.

Negotiorum gestor qui vniuersaliter procurat negotia ali. cuius, cum de non gestis teneatur, non minus quam procura tor, Syndicus, atque defensor à sententia contra se lata non solum tenetur appellare, lege si pupilli. ff. de negotiis gestis, idque secundum Nicol. in gl. c. non iniuste. e. tit. communiter teneri refert Bened. cap. reg. 65. n. 10. sed etiam appellacionē profequi. Io. And. Ant. & Imol. in c. non iniuste de proc. & id similiter communiter receptum ibidem numero 33. asserit Capra.

Nemo aliene litis idoneus defensor sine satisfactione intel. ligitur. l. qui proprio. §. qui alium. ff. de proc. idem.

P. R. O. Nemo cogitur de suo facere beneficium. canon. pre caria. 10. q. 2. Bellon.

P. R. O. Nemo dat quod non habet. in l. traditio. ff. de acq. rer. domi. l. si filius familias. C. de don. l. si vniuersa. C. de lega. vbi Bart. not. Italicum prouerbum. Mal da qui non la, dit la campana de sancto Petro. Vide text. in cano. ventum est. 1. q. 1. idem.

OBIEC. contra. de l. non est nouum. ff. de acq. rer. domi. vbi dominium quod nō habeo, in alium transfero. & l. interdum. ff. de acq. pos. vbi possessionem, quam non habemus, in alium transferimus. & l. quod nostrum. ff. de acq. rer. domi. vbi quod nostrum non est, transferimus in alium.

SOL. ibi tres casus sunt speciales, regulariter contra, vt hic.

P. R. O. Nemo debet commodum consequi ex suo delicto. l. ex dolo. ff. de dol. l. itaque fullo. ff. de fur. l. non fraudantur. §. nemo. ff. de reg. iur. idem.

P. R. O. Nemo debet commodum cōsequi ex eo quod iniustus facit. l. nam quod §. qui compulsus, & l. si patroni. §. qui fideicommissariam. ff. ad Trebel. idem.

P. R. O. Nemo diuinare cogitur. l. si fideiusor. §. si cum debitor. ff. manda. l. si putator. ff. ad legem Aquil. in c. vnic. extra, vt eccle. benef. sine domi. conf. idem.

OBIEC. opponitur de l. antiqui. ff. pars hæredi. pet. & l. qui vxori. ff. de au. & ar. leg. & in fi. de leg. par. tur. in prin. vbi diuinar in dubio etiam in futuro in certo euentu.

SOL. dic q per legem dubia facta deciduntur ex mente legis veteris, vel testatoris. licet ex verbis expressis nō appareat, & ex his quæ sæpius eueniunt, de futuris prouideretur, vt patet per totum tit. ff. de reb. dub. vt in contrariis.

P. R. O. Nemo eam sibi legem imponere potest, vt à priore voluntate recedere non liceat. l. si quis. in principio testamenti. ff. de leg. 3. idem.

P. R. O. Nemo errans rem suam amittit. l. si procurator. ff. de acq. pos. idem.

P. R. O. Nemo experiri potest sine actione. l. si pupilli. §. videamus. ff. de negot. gest.

PRO. Nemo furto commisso ea intentione ut lucrificeret. poenitentia sua nocens esse desit. l. qui ea mente. ff. de furt.

PRO. Nemo gladii potestatem, vel cuiuslibet alterius coercionis sibi demandatam iurisdictionem in alium transferre potest. l. si solent. ff. de of. proc. & leg. idem.

SOL. Nemo in re sua debet esse iudex, vel arbiter. l. vnic. C. ne quis i sua cau. iud. vel ius sibi. dic. l. p. ff. de arbit. l. iul. ff. iud. l. qui iurisdictioni praest. ff. de iur. iud. ratio est, quia nemo se prohibere, vel sibi imperare possit.

OBIEC. contra de l. in re manda. vbi quis in re sua moderatior & arbiter est.

SOL. ibi arbiter primus dispositio intelligitur, ut ibi gl.

OBIEC. praeterea, contra de l. & hoc Tyberius. ff. de har. in fut. vbi imperator in propria causa serui sui iudicat.

SOL. Hae regula non habet locum in principe. ut ibi.

OBIEC. item oblat. l. haec venditio ff. de contrah. emp. & l. si libertus ita iurauerit. ff. de ope. lib. vbi in re sua quis arbitrat.

SOL. ibi non est arbiter, sed arbitrator in re sua: vnde si aequo arbitretur, statuitur, aliàs, reducitur ad arbitrium boni viri. ut ibi. idem.

PRO. Nemo potest duobus dominis seruire. Mat. 6. can. clericus. 2. l. q. in cano. acutus. 26. dist. idem.

OBIEC. contra de l. duorum. ff. de oper. liber. vbi libertus duorum operas diuersas potest facere in solidum, & eodem tempore.

SOL. dic quod nemo potest duobus dominis seruire intellige contrarius, alias secus, ut ibi. idem.

PRO. Nemo potest duo officia simul, & eodem tempore obtinere, l. si. C. de ass. vbi no. gl. hos versus.

Qui binos lepores, vna sectabitur hora: Vno quandoque, quandoque carebit vtroque.

Nec duas dignitates. l. libertus. §. prescriptio. ff. ad municip. nec duas militias. l. his quidem. §. in postero. C. qui milit. nō poss. l. 1. 2. nec duo loca collegij. l. 1. §. 1. ff. de coll. illi. nec duas ecclesias. c. referre. c. praeterea. c. cum secundum apostolum. extra. de praeb. cano. sanctorum. 70. dist. can. sicut vir. q. 1. can. clericus. & can. clericum. 20. q. 1. & in extrauagan. execrabilis. Io. vicef. secund. nec duas uxores. §. affinitatis. in sti. de nuptiis. Bellon.

PRO. Nemo potest venire contra factum suum. l. post mortem ff. de adop. l. si quis maior. C. de tranfac.

OBIEC. contra de l. 1. C. de lib. cau. vbi potest pater venire contra factum proprium.

SOL. verum est nomine filij, cui prauidicare non potuit, nō autem suo, vel dic, quod quis potest contrauenire proprio facto, quod est ipso iure nullum, ut ibi.

OBIEC. secundò, oppono de l. quemadmodum. C. de agro. & cens. lib. 1. 1. & l. iudemus. & auth. cassa. C. de sacros. eccl. & c. nos. de elec. extra. vbi quis venit contra factum proprium. SOL. ibi, quia erat factum contra legem. Bellon.

PRO. Nemo potest facere, quin leges habeat locum in suo testamento. l. nemo potest. ff. de leg. 1. idem.

PRO. Nemo potest vnus rei partem acceptare, & partem repudiare. l. vnic. §. his ita definitis. C. de cad. tol. l. neminem. ff. de leg. 1. idem.

PRO. Nemo potest sibi mutare causam possessionis. l. cum nemo. C. de acq. pos. idem.

PRO. Nemo praesumitur immemor suae salutis. in l. si. C. ad leg. iul. repetun. idem.

PRO. Nemo praesumitur velle impugnare iudicia sua. l. si miles. ff. de milita. testa. l. omnium. C. de test. idem.

PRO. Nemo rem suam vttiliter stipulatur. l. nemo rē suam. ff. de ver. obl. idem.

PRO. nemo tenetur parare arma contra se. l. 1. C. de eden. l. nimis graue. C. de test. idem.

PRO. nemini inferenda est iniuria. l. iustitia. ff. de iust. & iur. §. iuris. in sti. eodem. idem.

Nepos qui suus est, & quem nemo in gradu praecedit, non potest ab auo sub conditione casuali vel mixta institui. com. in §. T. q. 39. ver. Et haec conclusio. P. Fich. ex Cla.

Nepotem legitimum ex filio spurio, Auus instituere potest sibi haeredem. com. in §. T. q. 3. intellige quando auus legitimum sobolem non haberet, ut in d. q. 3. 2. ver. item scias. cum seq. idem ex Claro.

Nepos obtinens primum gradum non potest institui ab auo sub conditione casuali, vel mixta, nisi ad instar filij in defectum exhaeredetur. Et licet quaestio sit multum dubia, & vtraque pars facile sustentabilis tamē negatiua hic relata, est magis aequa. & com. sec. la. in l. si pater. ver. in 4. par. gl. & ver. ex praedictis omnib. C. de instit. & sub. M. Charian.

Statutum excludens filias, stantibus filiis masculis, extenditur etiam ad nepotem: est com. opi. sec. Alex. conf. 203. vifo the. mate. ver. sed ita est vol. 7. idem.

In vltimis voluntatibus appellatio filiorum veniunt nepotes, est com. opi. sec. Alex. in conf. 9. vifis. ver. veriorum. vol. 1. & la. in l. Gallus. §. instituens. ver. & per illum tex. ff. de libe. & posth. contrarium firmat Dec. in conf. 9. c. & protenui ver. venio ad secundum. vbi dicit, hanc opi. in pu. to iuris veriorum. vol. 1. idem.

10 Nepos legitimus & naturalis ex filio spurio ab auo institui, vel substitui potest: & nō obstante vitio paterno, capax est eorum, quae sibi relinquuntur, dummodo non constet, quod appellatio patris ei relicta fuerit. Est com. opi. sec. Corn. in d. 1. volu. 3. Et esse communem etiam testator Alex. in conf. 74. circa primum. ver. & dicit Pau. vol. 3. intellige, non existentibus legitimis. Vide Dec. in conf. 8. §. ver. vlt. in 4. dub. vbi videtur contrarium tenere: sed loquitur ab intestato. Vide Bart. & doc. praesertim la. l. Gallus. §. quid si is. col. pe. & fi. de lib. & posth. Vide infra in verb. Spurius. n. 2. idem.

20 Prohibitio de non alienando, tanquam odiosa facta filiis, non extenditur ad nepotes. Est com. opi. cum Bart. in l. filius. §. diui. de legat. 1. idem.

Nepotes in substitutione j. b. appellatio filiorum non veniunt est magis com. opi. sec. Soci. conf. 104. quoniam patris. in prin. vol. 3. refert Dec. in conf. 39. 1. in casu, in princ. Tamen contrarium tenet ibi Dec. & dicit com. esse contra Soc. ver. si perest. sed quod nepos non veniat, etiam quando verba testatoris sunt collata in futurum, voluit idem Dec. sibi contrarius in conf. 9. 3. vol. 1. idem.

30 Nepos natus ex primogenito patre praefuncto excludit filium secundogenitum patrum suum a successione Regni, & primogenitura secundum Bald. in auth. cessante. C. de legit. haered. & conf. 389. consuetudo. vol. 2. & hoc idē firmat nonnulli Doct. quos refert & sequitur Soc. rationib. per eum relatis conf. 252. vifis instrumētis, & opinionem istam scribit expresse esse communem Barb. conf. 10. lib. 1. Couar. in tract. de variis resolutionib. iuris ciuilib. ca. 5. lib. 3. n. 8. & Grammatici. decif. 1. vbi refert in facti contingentia ita in sacro Consilio Neapolitano fuisse decisum, in contrariam verò sententiam, videlicet quod nepos ex primogenito non praefertur filio secundo genito in successione Regni, inclinavit Io. And. in addi. Spec. in tit. de feudis, Bart. in auth. post fratres. C. de legit. haered. & opinio istorum videtur aequior, si primogenitus mortuus sit, viuo patre, & sic nondum ei iure quaesito secundum veriorum, & magis communem opi. quam sequitur, aucter attestatur Alex. conf. 4. ponderatis, vol. 4. & Dec. conf. 444. in casu ad me transmissio. in fi. & sententiam hanc approbat in d. auth. post fratres, & confirmat Ant. de Ros. tractatu de successio. ab intestato, in ver. de legitimatis, & Couar. in loco superius citato. Sed quid concludendum in hoc opinioem consiliū, & in tanta doctorum ambiguitate dicit quod Bald. in l. cum antiquiorib. C. de iure delibe. & in l. si. C. de suis, & legi. arguit ad vtranque partem, & tandem dicit, soluat Apollo, & Io. de Sylua. in tract. de primogenitura, q. 3. li. 1. locupletissime scribit omnia, quae in vtranque partem possunt allegari, & demum recitat sententiam Orthonis imperatoris qui dicebat quaestio nem istam esse gladiatorio iudicio dirimendam, & ipse Io. in hoc opinioem consiliū diffinire non ausus fuit, remaneret ergo res dubia. & ob hoc mihi sequēdam fore decreui optimā, & tutissimam distinctionem super hoc articulo traditam nouissimè per Aug. Beroium in c. dilecti filij, n. 52. cum seq. de arbitris, vbi doctē istam arduam, & confusam quaestionem distinguendo resoluit. F. Viuius.

40 Nepos ex primogenito praefertur secundogenito in successione regni. Barb. conf. 4. vol. 2. Io. Duran. in arte testan. ritu. 3. cau. 8. communem dicit. Sed Alex. conf. 4. vol. 4. & in conf. 54. vol. 3. quem refert la. in l. maximum vitium. C. de libe. prae. n. 4. communem dicit contrariam. quam intellige si primogenitus moriatur viuo patre, Dec. conf. 44. maxime si filius possidet. n. 38.

Opinio Barb. & Duran. est approbata indistinctè per l. 40. in ord. tau. B. Villal.

Nepos qui est suus, quem nullus praecedit in gradu: nō potest institui sub conditione casuali, vel mixta. la. in l. si pater. n. 19. C. de insti. & substi. communem dicit. idem.

Nepos legitimus ex filio spurio ab intestato auo nō potest succedere. curt. iun. conf. 157. n. 1. communē dicit & Pyrrhus. Angleber. in consue. Aure. de successorib. c. 6. idem.

Nepos legitimus, vel naturalis ex filio spurio, deficiente prole legitima potest ab auo institui haeres, Coua. in epi. 4. ca. 8. §. 1. 1.

50 Nepotes ex fratre in successione patris, vel aui, de iure communis succedunt in stirpes, non in capita, ex magis communis. quod ad feuda & testamenta extenditur, iuxta communē per Burf. conf. 67. n. 10. lib. 1.

nepotes etiam in successione aui cum patre concurrere soleat. §. cum filius instit. de haered. quae ab intesta. defe. ea tamen sententia tunc dicitur procedere, quando succedit titulo haereditario, & sic dispositione legali, secus quando titulo fideicommissario, & sic ex dispositione hominis, ita voluit Bald. in l. cū ita. §. in fideicommissio. in fi. ver. si. quaro an filius fratris, cuius sententiam alij approbant Raph. Cuma. ibid. in fi. ff. de le. 2. Ang. Are. l. d. §. cum filius. n. 2. ver. deinde ista regula, quod nepos succedat in locum patris sui, habet locum quando succedit titulo haereditario, non autem quando titulo fideicommissario. ratio secundum Bald. est: quia succedendo iure haereditario, consideratur iuris dispositio quae habet ut filius succedat in locum patris, in succedendo verbò titulo fideicommissario cōsideratur affectio, quam natura debet habere magis ad

60 Nepotes ex fratre in successione patris, vel aui, de iure communis succedunt in stirpes, non in capita, ex magis communis. quod ad feuda & testamenta extenditur, iuxta communē per Burf. conf. 67. n. 10. lib. 1.

nepotes etiam in successione aui cum patre concurrere soleat. §. cum filius instit. de haered. quae ab intesta. defe. ea tamen sententia tunc dicitur procedere, quando succedit titulo haereditario, & sic dispositione legali, secus quando titulo fideicommissario, & sic ex dispositione hominis, ita voluit Bald. in l. cū ita. §. in fideicommissio. in fi. ver. si. quaro an filius fratris, cuius sententiam alij approbant Raph. Cuma. ibid. in fi. ff. de le. 2. Ang. Are. l. d. §. cum filius. n. 2. ver. deinde ista regula, quod nepos succedat in locum patris sui, habet locum quando succedit titulo haereditario, non autem quando titulo fideicommissario. ratio secundum Bald. est: quia succedendo iure haereditario, consideratur iuris dispositio quae habet ut filius succedat in locum patris, in succedendo verbò titulo fideicommissario cōsideratur affectio, quam natura debet habere magis ad

70 Nepotes dicuntur descendentes ex foemina sicut ex masculo. lo. Ang. in §. in sti. de haered. quae ab intest. idem.

nepotes testatoris, & sic filius praemortis non admittitur ad substitutionem etiam iure transmissionis, si pater eius pendente conditione decessit, quādo in substitutione vocabatur filius superstes, seu superueniens. Ultra Bald. in l. quidam Eulogio. C. de iure delib. firmant Alex. in conf. 252. in prin. lib. 6. & Corn. in cōf. 290. per totum. vol. 4. Similiter cōsultuit Soc. sen. in conf. 77. in prin. 1. vol. Dicens. post Fulgos. quod contraria

80 Com. opin. Tom. ij. k 2 opi. non

8. §. 5. n. 13. com. dicit ex Decio, conf. 462. idem.

Amplia etiam si proles sit legitima ex rescritto principis, idem ibi ex Decio, conf. 175. communem dicit.

Fallit in nepote ex filio incestuoso. idem ibi ex Salic. in l. si quis incesti. C. de incestis nupti. communem dicit.

Fallit secundò, in nepote legitimo ex filio clerici insigniti ex ordine sacro. idē ibi ex Corf. in sing. in ver. fornicatio, communem dicit. B. Villal.

Nepos succedit cum patre in successione legati patris: secus in fideicommissio, Dec. conf. 1. n. 5. com. dicit. idem.

Nepos ex filia mortua, & viuente auo, habet ius petendi legitimam ex persona propria: etiam si mater renunciauerit legitimam, lo. à Ripa de leg. li. j. c. 6. n. 3. cōmunem dicit limita tamen si interuenit iuramentum per Decium conf. 181. idem.

Nepoti patre repudiante haereditatem aui: vel lapso tempore quaerela de inofficioso testamento, cōpetit quaerela de successorio edicto, la. in rub. de successio. edicto. C. n. 5. in fi. com. dicit. idem.

Nepotes non obstante renūtiatioe matris, etiam mediante iuramento facta, si viuo patre decedat illa succedere nihilo minus possunt, ex persona nimirum propria cōmunem dicit Alex. in l. pactum dotali. C. de collat. Et Gözadi. cōf. 75. l. Fich.

Nepotes ex filio parricida, priuantur haereditate auita, succedit enim patri parricida, sed fiscus auferit ab eo haereditatē, tanquam ab indigno. ita contra Bald. in l. si quis incesti. n. 3. C. de incest. nup. communiter teneri ait Boer. decif. 25. n. 8. & 17. Cla. lib. 5. §. homicidium. ver. priuatur etiam idem obtinet. in nepotib. ut ibid. Clar. P. Fich.

Nepotes ex filio parricida priuantur haereditate à vita. Nā licet parricida patri succedat, tamē ei ut indigno auferit fiscus, ut est communis opi. Clar. in §. homicidium. ver. priuatur etiam. idem in nepotibus ex fratre fraticida: est constitutum ibi. Bonac.

Nepos ex filio primū nato, ac vita iam defuncto ortus praefertur in successione regni ac similibus bonorum patris deinde genito, ut commune ponunt Barb. conf. 4. li. 2. Dec. cōf. 443. lo. Dilect. de arte testan. tit. 1. cau. 8. quamuis contrarium commune dicat. Alex. conf. 3. lib. 3. & conf. 4. lib. 4. late Viuius lib. 1. opi. 225. E. Suarez.

Nepotes filiorū nomine, etiam ad foeminas ob statuti vim à parentum successione excludendas, comprehenduntur, cōmunem ait late Viuius li. 1. opi. 3. 15. post. la. in l. de quib. nu. 16. ff. de leg. Soc. nep. conf. 144. n. 3. lib. 3. quam etiam in rem videto quae supra obseruo ver. filiorum Quin & idcirco nepotes iisdem poenis plectentur, quibus illorum filij deuouētur, qui laesa maiestatis crimine damnati sunt, dummodo tamen illos proprie intelligamus, atque vtraque primum gradum non praferamus, ut commune effatum tradunt Did. à Couar. lib. 2. resolut. c. 8. n. 2. l. Cla. in prac. §. laesa maiestatis. ver. praeterea quere. E. Suarez.

Nepotes naturales, mortuo ipsorum patre, quin ab auo natalib. restitui per rescritto principis possunt nihil omnino prohibet. commune ait Did. à Coua. in tractatu de sponsal. 2. par. c. 8. §. 2. n. 20. E. Suarez.

Nepotes vocati ordine successio in substitutione facta nomine collectiuo, & per dictionem alternatiuam, vel non subintrant in locum patris, nec admittuntur vna cum patre, secundum magis communem per Burf. conf. 7. n. 6. lib. 1.

Nepotes licet dicantur haeredes, & nati de corpore aui, nō tamen veniunt appellatioe filiorum nominatorum in testamento, vel aliàs quomodolibet expressorum, iuxta communem per Burf. conf. 52. n. 3. & 36. lib. 1.

Nepotes ex fratre in successioe patris, vel aui, de iure communis succedunt in stirpes, non in capita, ex magis communis. quod ad feuda & testamenta extenditur, iuxta communē per Burf. conf. 67. n. 10. lib. 1.

nepotes etiam in successione aui cum patre concurrere soleat. §. cum filius instit. de haered. quae ab intesta. defe. ea tamen sententia tunc dicitur procedere, quando succedit titulo haereditario, & sic dispositione legali, secus quando titulo fideicommissario, & sic ex dispositione hominis, ita voluit Bald. in l. cū ita. §. in fideicommissio. in fi. ver. si. quaro an filius fratris, cuius sententiam alij approbant Raph. Cuma. ibid. in fi. ff. de le. 2. Ang. Are. l. d. §. cum filius. n. 2. ver. deinde ista regula, quod nepos succedat in locum patris sui, habet locum quando succedit titulo haereditario, non autem quando titulo fideicommissario. ratio secundum Bald. est: quia succedendo iure haereditario, consideratur iuris dispositio quae habet ut filius succedat in locum patris, in succedendo verbò titulo fideicommissario cōsideratur affectio, quam natura debet habere magis ad

70 Nepotes dicuntur descendentes ex foemina sicut ex masculo. lo. Ang. in §. in sti. de haered. quae ab intest. idem.

nepotes testatoris, & sic filius praemortis non admittitur ad substitutionem etiam iure transmissionis, si pater eius pendente conditione decessit, quādo in substitutione vocabatur filius superstes, seu superueniens. Ultra Bald. in l. quidam Eulogio. C. de iure delib. firmant Alex. in conf. 252. in prin. lib. 6. & Corn. in cōf. 290. per totum. vol. 4. Similiter cōsultuit Soc. sen. in conf. 77. in prin. 1. vol. Dicens. post Fulgos. quod contraria

80 Com. opin. Tom. ij. k 2 opi. non

filios vti proximiores, quam ad filios filiorum. Alex. de imo. in conf. 204. n. 6. lib. 2. & in conf. 129. n. 3. ver. istis sic praesuppositis. in lib. 5. conf. & Bened. capr. in conf. 4. n. 4. 5. & 6. Hanc doctrinam Dec. dicit esse communem opi. Doc. in conf. 1. n. 7. ver. ex quib. omnib. patet. & in conf. 480. n. 10. & ita ipse inquit Romae in Rota eo cōsultente iudicatum esse, in l. si aut. n. 6. in fi. C. de success. edicto. Plures auctoritates doct. allegat Rol. à Valle, in conf. 68. n. 1. cum seq. in 1. Tom. conf.

Hac sententia non obstante, alij doc. cōtra Bal. Cum & Dec. cium opinionem magis communem esse referunt, approbant res gl. communiori calculo approbaram, in d. l. cum ita §. in fideicommissio. volentem in relicto facto familiae, & in quo admittuntur prout quisque est proximior, nepotem ex fratre praemortuo admitti simul cum patre, auth. cessante. C. de legit. haered. cum testator videatur in dubio voluisse illos de familia vocari eo modo, & eo ordine quo fuissent successuri ab intestato de iure communi, per nota. in l. Gallus. §. quidam rest. ff. de lib. & posth. quia verba testatoris & contrahentium, à iure communi, à statuto & consuetudine recipiunt interpretationem Bar. & doct. in l. haereses §. cum ita. ff. ad Treb. cum multis aliis auctoritatib. & argumentis hinc inde in vtraque partem adductis, quae latius deducuntur per Aym. Crauet. in conf. 67. n. 4. & 5. in 1. par. & praedictam Rol. à Valle, in d. cōf. 68. n. 3. cum seq. n. 4. 6. hanc sententiam communiorē esse ex doc. ibi relatis attestantes. Quid autem respondendum sit ad illam distinctionem in prin. adductam de successione legali ad dispositionem hominis, respondēt Tiraq. d. loco, & Rol. à Valle, in d. conf. 68. n. 52. ver. non obstat. nec Baldi, Cum & Decij sententiam ante illos Seb. Sapia. in l. si aui. C. de success. edicto. & late Tiraq. in trac. de iure primigen. q. 40. nu. 19. 1. & 192. probantur. Et Moder. Paris. in suis addit. margina. Decij sententiam improbat in d. cōf. 1. in quibus locis Tiraq. & Apostil. allegatis Decij cons. probant illum ibi contrarium fuisse, & idem Apostil. in suis addit. ad cōf. Alex. in d. conf. 204. in verb. prout. & in d. consil. 129. in verb. praemortuo huius doctrinae praedictae etiam meminit. kirchouius.

nepos an app. nepotis veniat filius fratris praeposit. medio. in §. si. in ti. qui. mod. feu. amit. & Fel. in c. per tuas. col. 1. cum sequo de prob. faciunt regulam cum fallentis. & la. in loco §. allegan.

Regula est quod non l. iuriscon. §. 2. gradu. ff. de grad. lo. Andr. in c. fundamenta de elec. in 6. & ibi Phi. & in c. si pater. col. 54. de testa. in 6. Ang. in §. 4. insti. de grad.

Fallit nisi subiecta materia. aliud fudeat. ut quia sta. loqui. de successione transuerfali & fac. mentionem de nepote. tunc intelligitur de filio fratris. secundum. doc. in l. si dotali vbi late Alex. ff. sol. ma. & vol. 1. conf. 49. col. 3.

Et vide quae dixi in sta. sub rubr. extante nepotē soror non succedat.

Fallit 2. si ex praecedentib. appareat quod voluerit disponēs intellige de filio fratris. c. si capitanei. in titul. de feu. march. ita doct. max. Alex. in l. 2. C. de success. edic.

Fallit 3. vbi communis vsus. ita se haberet. vide ibi per eos. & per Fede. in conf. 39. per Alex. in 1. vol. conf. 49. & in l. quarto. ff. de inof. te. Sonz. in l. cum vir ff. de cōd. & demon. per la. in l. si aui. col. 4. cum seq. C. de suc. edic. Bal. in l. vxor. C. qui. accus. non poss. Pan. in c. 2. de arb. creū. sing. 91. P. And.

nepotis app. an veniat pronepos. Alex. in 5. vol. conf. 125. tenet quod sic. contrarium tenet. Cor. in 3. vol. conf. 143. & conf. 179. vide Ang. in §. duorum autem mlti. de nupt. An autem in substituto. testatoris. filiorum app. veniant nepotes. Alex. vol. 1. conf. 1. concludit quod non.

Vide latius in ver. filiorum app. §. 5.

Ang. in §. 1. insti. de sen. consul. tertu. dicit quod app. filij non cōtine. nepos maxime in materia exorbitanti. & idem d. insti. de senat. consul. orfi. idem.

Quando agitur de praedictio tertij filiorum appellatioe non venit nepos. Bald. in l. sed & milites. ff. de excus. tut. idem. communis vsus loquendi operatur ut appellatioe filiorū non veniant nepotes. Alex. in l. liberorum. col. 2. ff. de verbor. sig. idem.

nepotes dicuntur descendentes ex foemina sicut ex masculo. lo. Ang. in §. in sti. de haered. quae ab intest. idem.

nepotes testatoris, & sic filius praemortis non admittitur ad substitutionem etiam iure transmissionis, si pater eius pendente conditione decessit, quādo in substitutione vocabatur filius superstes, seu superueniens. Ultra Bald. in l. quidam Eulogio. C. de iure delib. firmant Alex. in conf. 252. in prin. lib. 6. & Corn. in cōf. 290. per totum. vol. 4. Similiter cōsultuit Soc. sen. in conf. 77. in prin. 1. vol. Dicens. post Fulgos. quod contraria

80 Com. opin. Tom. ij. k 2 opi. non

opi. non est tuta, quia cōtra etiam communiter tenetur. vt refert hęc Soc. iun. in conf. 14. n. 7. vol. 4. E. Muscul.

Nepoti semper fauendum est, quādo agit de primogenitura proueniente, ex ordine testatoris ascēdētis, & sic de successione, quoniam ipse dicit patris locum subintrare. §. cum filiis, in ff. de hęc. quā ab intestato, & c. cum concordantib. de quib. ibi per doct. & ibi egregie concludit Io. Faber in ver. si uero nepos filius primogeniti, & satis apertē uoluit Bar. in anth. post fratres la. 1. C. de legit. hęc. idem uult cum multis aliis magnā autoritatis doc. quos refert & sequitur And. Sicul. aliās Barb. in conf. 10. sapienter scribitur primo Reg. vol. 2. ubi etiam dicit, quod de hoc est communis opi.

Et licet plerique tenuerint cont. tamē istam opi. latē cōprobat, & ab obiectis defendit Soc. seni. in conf. 252. uis instrumentis, q. inter cetera maximē cōfidit in autoritate Io. And. & Bart. qui fuerūt duo luminaria magna, alter iuris canonici, alter ciuiliis. ver. ex quib. sunt sublata rationes cum cōcordantib. per Soc. iun. in conf. 3. n. 10. vol. 4. Muscul.

Nobiles non gaudent priuilegio, quod nō cōueniantur ultra id quod facere possint, Coua. in resolu. libr. 2. c. 1. n. 4. communem dicit. B. Villal.

De iure regio nobiles qui uulgo dicūtur, hęc sos dalgo, non possunt pro debito incarcerari l. 4. ti. 2. lib. 4. i. ord. quam intellige nisi aliis debitum descendat de delicto, per l. 79. tau. vel si alias est locator bonorum fiscalium, uel pro debito regio per d. l. 4. item nec executio in domib. suā habitacionis, nec in armis, uel equo, uel mula l. 3. eiusdem tituli nec potest torqueri per d. l. 4. & per l. regni. nobiles in multis distinguuntur ab alijs, vt apparet in prag. 1. de blasphemis, & in l. 5. tit. 2. 2. libr. 8. ord. & in l. Tolle. 7. de 1525. compila. noua. ti. 7. li. 8. l. 1. Et de consuetudine nobilis, decapitatur, plebeus traditur furcæ, vt per Bal. in conf. 426. vol. 1. ubi uide quā sit maior pœna decapitationis, aut furcarum Et nota, q. ex æquali facto, magis punitur plebeus quā nobilis, gl. in l. seruo. C. ad l. Iul. de vi publi. & Sal. in l. 2. C. vt ne priua. Et nobilis quis dicatur, uide l. 2. tit. 1. par. 2. & doc. de pala. rub. in repe. rub. & qualiter nobilis sit carcerandus, & l. 4. ti. 26. par. 7. idem.

Nobilitas non perditur per ingressum religionis, Boerius in consuetudine Bitur. rubr. de costumes concernantes les mariages. §. 5. communem dicit. idem.

Nobilitatis priuilegium nō suppetit ne nō procedat cōuentio, ultra quam nobilis facere possit. communem affirmat Did. Couar. li. 2. variarum resolutio c. 1. n. 4. Prærogatiuam tamen elargitur, ne nobiles uel suspendant, uel alij uiles pœnas luāt, vt generali vsu receptum affueuerat Marcus decif. 32. Iatius I. Cla. in pract. §. vlt. q. 40. ver. prodest. E. Suarez.

Nobilitatis & dignitatis allegatio, & probatio prodest delinquenti, ita vt in pœna corporali imponenda, mitius puniri debeant nobiles uel in dignitate constituti, quā plebei, per gl. in c. cum quidam de iureiur. quam communiter receptam dicit Didacus lib. 2. resolu. c. 9. n. 3. Cla. d. §. fi. q. 60. ver. prodest etiam. P. Fich.

Nobilitatis & dignitatis allegatio, & probatio pdest delinquenti, ita, vt in pœna corporali imponenda mitius puniri debeant nobiles, uel in dignitate constituti, quā plebei, vt est communis opi. Cla. q. 60. uer. prodest etiam. Et idē nobilis non debet suspendi, uel alij uiles pœnas pati, vt generali vsu receptum est. Soarez uerbo Nobilitas. nu. 32. Limita, nisi talis nobilis fuerit proditor. Marf. sing. 16. Anno. problema. 7. 1. Bo.

Nobilis. Nobilitas proueniens ex doctoratu. est maior ea quā prouenit ex sanguine. Cyn. in l. prouideñ. C. de postul. Alex. in 1. vol. conf. 94. Feli. aliquid in c. cum adeo. in fi. com. de refer. Deci. in c. clerici. col. 7. de iud. Pan. pulchre in c. pe. de pb. Lud. sing. 644. P. And.

Nobilitas est triplex, & compensa. cum diuitiis. Fel. in c. super eo. el. 2. col. 2. de testi. Barb. in 2. vol. consil. 57. col. 13. cum seq. idem.

Nobilitas induci. à consue. Pau. de ca. in 2. vol. cōf. 230. col. 2. ver. 4.

Ad quod uide multa no. per Paliotum. in conf. Cur. consil. 17. col. 2.

Et quod sit nobilitas. uide Pan. in c. 1. de purg. cano.

Nobilitas non nasci. in ictu oculi. l. itemmata. ff. de grad. De cius conf. 53.

Ad esse nobilitat. inter. cetera requi. quod sit diues Barb. in 2. vol. conf. 53. col. 5.

Imo tria copulatiue requiruntur. f. natales. honores & diuitia. ita Barb. in d. cōf. 57. col. 5. al. l. nobiliores. C. de vecti. alias de commer. & merca.

No. non potest dici exercens artem mechanicham. Fel. in d. 80

c. super eo. col. 2. Bar. in l. 1. C. de dig. lib. 12. Bal. in d. l. nobiliores. idem.

No. in ciuitate habitans plus aestimatur quam habitans in Rure. la. in §. item feruiana. col. 4. in l. de actio.

Vide in simili. Alb. in 2. part. q. 134. & J. rusticus §. 18.

Nobiles debent praferri. ad regimen ciuitat. Barb. in d. cōf. 57. col. 3.

Et ditiores. Ang. conf. 68.

No. habens filios. debet praferri non habenti. Ia. in l. j. col. 3. ff. fol. ma.

Minus no. praferitur magis no. forē. Fel. in c. sicut tuis col. 1. de simo.

Sed in rub. de maio. & obed. dicit. quod debet attendi, quis sit de meliori sanguine. nā ceteris paribus ille praferri debet. Si no. molesta. in seden. uel praecedendo. potest agere actio ne iniuriarum. Ia. in l. si non fortem. §. libertus in 8. & 9. col. ff. de cond. indeb. uide Iatius in ver. honor. §. 5.

Vnius domus. seu familie. possunt esse no. & ignobiles. Soc. in 2. par. conf. 246. col. 2.

No. non tene. esse ita literatus sic plebeius. Barb. in 2. vol. conf. 34. col. 23.

Et no. illiteratus potest esse official. Ang. in §. sicut in l. de excus. tu.

Praesumi. pro nobilibus Barb. in 1. vol. conf. 63. col. 4. & in 2. vol. conf. 3. col. 16. & cōf. 35. col. 1. faciunt quā dixi. in tract. seu. in rub. quā sint reg. ver. de castro, & c. fol. 8. ibi nota etiam quod castellanus. Barb. in 4. vol. conf. 46. col. 10. & conf. 65. col. 2. Pe. Gerar. sing. 30. Bal. in l. si furiosus C. de nup.

Nobilitas & uirtus proban. per famam. Fel. in c. cum oporteat col. 8. de accus. idem.

Nobilitas appellacione non uenit bastardus Bald. in l. cum legitima ff. de stat. homin. idem.

Nobilitatur vxor per maritum. non econtra. Fel. in d. c. super eo. in prin. de testi. Ia. in l. fi. col. 3. C. de uerb. sig.

Vt autem nobilitas traha. ex parte matris. uide Fel. in c. nouit in 1. col. de iud. & in d. c. super eo. col. 2. & Barb. in d. consil. 57. col. 5. & concludunt quod nō. Alex. in l. assumptio §. filius. ff. ad municip. Bal. in l. liberos. ff. de sena.

Nobiles pro maiori parte sunt superbi & inimici popularium gulosi & luxuriosi. plusquam populares. Bal. in l. per ad pationem. ff. de adopt. ubi etiam dicit. uerba formalia. Non dico de illis quos uirtus nobilitat quia illi sunt perfecti nobiles. quamuis careant diuitiis. sed de illis qui abundant diuitiis, qui nesciunt facere reparari aliquid nisi comedere bibere & superbire.

Nobiles an sint mitius puniendi. Bolog. in consil. 37. col. 6. al. Bal. in l. nemo potest in prin. C. de sum. tri. & fi. cath. tene. q. sic. Nisi sint pœne determinate. quia pariter puniuntur. nobiles & ignobiles. secundum. Bal. ibi.

Limita quando pœna uenit applican. parti. secus quādo uenit imponenda ad castigationem ita Bolog. ubi §. al. Barb. post Bal. in c. 1. de consil. in appostil. ad Inn. idem.

Mulier no. nubens ignobili. perdit nobilitatem. Sonz. in l. 2. ff. fol. mar. char. 139. n. 20.

Propter affluentiam diuitiarum filia no. quādoque collocan. filius uiliū rusticorum Card. in cleñ. vnica in 6. qu. de baptif.

Subiungit Card. quod disputans de nobilitate. disputat de no. stercore.

Nobilitas nō suplet defectum l'ature in cler. Bal. in l. in dādo. ff. de tut. & cura. da. ab his.

Nulla sine honestate nobilitas. Bal. in l. 2. C. de 2. nup. & nobilitas perdit. per turpitudinem uite. Bal. in l. senatoris. ff. de ri. nup. idem.

Noctē commissum dicitur illud delictum, quod commissum est ante solis ortum. communem dicit Alex. in l. more. n. 5. ff. de feriis. Alij distinguunt, dicentes: Aut statutum expressē determinat, quando dicatur dies uel nox, puta ad sonum certæ campanæ, uel huiusmodi, & tunc illud seruandum est. aut non expressē determinat, & tunc standum arbitrio iudicis, & in dubio mitiorem partem sequendam. & hæc opinio fuit Io. And. in c. si perfordiens. de homicid. quam tenent communiter canonist. vt attestatur Aug. ad Ang. de malef. in uerb. de nocte. n. 4. Cla. in pract. §. fi. q. 82. statut. 9. uer. quæro quomodo. P. Fich.

Nomē uerale potest intelligi actiue & passiuē: vt de uerb. uolent. dixit Bart. in l. si vxor. §. si quis vxorem. ff. ad leg. Iul. de adulter. ubi docet quomodo & qualiter articulandum sit, vt probetur uolentia in muliere. qua in materia nominum uerbalium uide Bart. in rub. col. 3. uer. aduerte. in proem. ff. Put. Nemina

Nomina debitorum, nec mobilia, nec immobilia sunt, sed tertia species, secundum Bar. & doct. in l. potest. ff. de aucto. tutor. l. mouentium. ff. de uerb. sig. & communem dicit Ia. in c. 5. vol. 3. Quare in donatione omnium bonorum, nō comprehenduntur nomina debitorum, vt firmat ibidem Ia. l. Fich.

Nomen quodcumque sit, non sufficienter probat eum aliquo ex loco oriundum esse, qui illo nūcupatur. vt receptum afferit Alex. in rub. num. 9. ff. fol. mat. Boer. decif. 13. num. 24. E. Suarez.

Nominis expressio, si uel a lege, uel ab statuto pro forma in actu aliquo exigatur, non sufficit euidenti demonstratione illud indicari commune inquit Ant. Gomez. de testamentis. ca. 2. n. 17. E. Suarez.

Nominis mutatio, si in alterius fraudem nō fiat, licita, ac permissa liberis hominibus est. commune dicit Alex. in rub. n. 7. ff. fol. ma. Bonifac. de Vit. in tract. malef. in rub. pœna mutatum sibi nomen. n. 1. idem.

Nomina propria imponuntur ad beneplacitum, l. si quis in fundi uocabulo. ff. de leg. 1. & mutari possunt quādo cūque, cessante tamē fraude, & sic ista nominum mutatio liberis hominibus impunitē censetur permissa, dum tamen fiat sine fraude, vt §. in l. 1. cum ibi no. C. de muta. nomi. & firmat. Sebastianus Brant. in expositionibus titulum iuris ciuiliis, & canonici, su per titulo de muta. nomi. Fraciscus Marci. decif. 21. n. 3. Bofsius, in pract. crim. in tit. de mutatione nominis. gl. in l. 2. C. de consil. pecu. & in l. si quis, ubi eam sequuntur omnes doct. & sequitur quoque Alex. & ait esse commune in rub. nu. 7. ff. fol. mat. & Bonifacius de Vite. in tract. malef. in rub. de pœna mutantis sibi nomen. n. 1. cum alijs seq. ubi declarat, quando liceat mutare sibi nomen, & quando, & quomodo puniatur nomen proprium, pronomen & agnomen sibi mutans dolo sē, uel in fraudem, & aduerte hic ad vnum ualde no. quod nō sequitur, talis uocatur Perusinus, ergo est de Perusio, & idē de repræsalia concessa Bononia contra Perusinos, si vnus qui uocetur Perusinus reperiatur, seu commoretur Bononia, nō possunt tunc exerceri dictæ repræsalia contra istum Perusinum, nisi subeat munera Perusina per se, uel per alium, quoniam nō potest appellari municeps. l. 1. ff. de municip. & per Bart. cum quo sentiunt omnes, in rub. ff. fol. mat. & Alex. pariter ibi, n. 9. cum alijs sequ. ubi affueuerat istam esse communem opi. & d. Pontanus Perusinus, n. 35. cum alijs seq. item nota, quod bonum est habere bonum nomē. C. de sum. tri. & fide cath. l. §. hanc enim legem, & uide glof. in proce. cle. & prouer. 22. hinc Accur. glosator extollebat nomē suum; ex eo quod occurrit contra tenebras iuris ciuiliis, ut ipse inquit in l. facta. §. sub condicione, ff. ad Trebel. & hinc quoque est, quod ex bono nomine oritur bona presumpcio, & econuerso ex turpi nomine oritur sinistra suspicio, secundum Card. & alios in c. grauis, ex. de depof. & clarissimum d. Tobiam Nonium Perusinum uirum nusquam satis laudatum super suis interpretatiōib. institutio. in tit. quibus modis re contrahi. oblig. num. 4. 1. quia nonnulli modicæ fidei credunt illud fuisse impositum ex inspiratione diuina, & sic sæpe euitat tales, sicut experientia docuit, & hinc refert Io. And. in ca. cum secundum apostolum, de præb. vxorem suam Milantiam dixisse, quod etiam si nomina deberent emi, deberent capi pulchra, & bona: & inter pulchra nomina post nomina apostolorum possent poni illa, de quibus, in c. 3. & in c. tanta. de simo. & per Fel. in proem. decretalium in ver. Gregorius, & per Ang. Are. in tract. maleficio. in ver. fama publica, & similia, qualia recitat Franc. Sabba, nel li suoi ricordi uel ricordo. 114. ouē bialma quelli padri che pongono nomi di gentili, & pagani, di bestie, & altri nomi à loro figliuoli, & q. cauere debeamus à nomine turpi tenet gl. in l. aut facta, §. dāda, ff. ad Trebel. Ia. in d. rub. ff. fol. mat. & Dec. in c. 1. de iudi. i. mō q. peius est, secundum Frac. Brun. in trac. malef. de indi. & tortu. post Io. And. relatum ibi per eum, quando inter torquēdos reperiretur vnus habēs turpe nomē, vt puta Spezza Croce, Scalabrino, Falamischa, Garbuglio, Malacoccia, Ferico, Fracasso, Cane, Mastino, & similia nomina, tūc incipi deberet ab eo, qui esset huiusmodi nominis, & hoc refert. approbat, & sequitur Marf. in pract. crim. in §. expedita. nu. 52. & Carrerius post alios quamplures congestos per eum in sua pract. crim. in l. obseruare curabis. nu. 185. & nomē turpe est demum tātā infamia q. si Iudæus effectus christianus retineret nomen iudaicum, ac eo uteretur post baptismum assumptum argueret absque dubio retentionem affectus, & ipse iudaismum ap probare censeretur, vt uoluit ita consulendo Crauer. conf. 71. n. 13. & seq. & aduerte hic uultimo loco, q. quando sit inquisitio cōtra aliquem, debet poni nomen, agnomen, & cognomē, delinquentis, & rei inquisiti. ne corruat inquisitio ipsa, citatio.

nes, & bāna ex ea prouenientia, secundum Ang. Are. in d. trac. malef. in uerf. Caium Sempronij, in prin. n. 1. cum alijs seq. ubi hoc limitat, & optimē declarat. Et quatenus superius docimus, q. nomina assumuntur ad placitum, dicit etiam, q. scūt nomen, ita & insignia quis assumere potest secundum Pan. & alios communiter, in c. dilectæ. de excōl. lib. prælat. & c. quod sit uti insignis, & armis alienis, dum tamen non tendat in alterius præiudicium, testet etiam Barr. in tract. d. insigni. & c. tmi. & Bald. in l. 1. C. quæ res uendi possunt, sed in insignia dignitatis si non habet illam dignitatem assumere non potest, alias esset falsarius, l. eos, & quibus no. ff. de fal. facit. ca. 1. de clem. non ord. minist. F. Viuius lib. 2. opi. 193.

Nomen proprium pulchra nomina imponenda sunt Ia. in l. 1. in 6. in 2. lec. C. de sum. tri. Fel. i. prohe. decr. col. 12. Hyp. in l. 1. col. 16. ff. de quaestio.

Etiam si magno prætio deberent comparari. Ia. in l. 1. col. 3. ff. de ll. & in rub. ff. fol. ma. col. 4.

Bonum enim est habere pulchrum nomen, & per contrarium turpe. malum est. gl. in l. facta §. si in dāda. ff. ad treb. Phi. in prohe. 6. adde Bal. in rub. ff. fol. ma. ubi in addic. al. fur. pluar chus. Pe. gerar. sing. 75. P. And.

Nomina propria sunt mutabilia. appellatiua immutabilia l. si quis in fundi uocabulo. & ibi not. de legat. primo. Philip. ubi §.

Assumptio spūs nominis non fac. generale nomen amitte. ita. no. Bar. in l. Alex. C. de decurio. li. 10. fac. l. iurigea. §. quod fere. ff. de pac. idem.

Proprium nominum interpretatio. pertinacibus est relinquēda. Ia. in §. sic itaque col. 1. de actio. fac. quod uult Fel. in c. quanto de præsump. Alex. in rub. de oper. no. nunc. col. 14. circ. fi. Bal. in rub. de no. C. compo. col. 1.

Nominis mutatio non prodest. Fel. in capit. in tantum. de simo.

An ualeat arg. à proprio nomine. Fel. i. prohe. decr. col. 12. & Phi. ubi §. idem.

Pro nominato debet haberi. id quod non potest nisi de uo intelligi. l. nominatum ff. de lib. & posth. Bal. in 4. part. conf. 168. fac. quod uult Alex. in 1. vol. conf. 28. repetitio. vol. 2. cōf. 31. in prin. & idem uult in vol. 1. cōf. 80. col. 3. ubi nec etiam ob. fac. quod uult Cor. in 2. vol. conf. 240. uer. vnū tamē. Hyp. Marf. in l. 1. §. si seruus. col. 2. de quaestio Ang. in l. de exhered. libe.

De nomine non curamus. dummodo habeamus effectum. Ia. in rub. C. vnde libe. in fi. fac. illud. aut alio quouis nomine. Numme. vni. Ang. in §. si quis in nomine. in l. de leg.

Error proprii nominis uel cognominis eius contra quem fit commissio illam non uitiat Rota. in no. conclu. 133. & 3. error. §. 12. de quo habetur aliquid per Phi. cap. fi. de for. compe. in 6.

Fac. quod uult Hyp. sing. 144. ubi dicit. quod error nominis app. non uitiat bannum.

Error. n. nominis proprii, uel appe. nō uitiat dummodo de corpore constet vt habetur in iuribus alleg. per doct. in locis præall. & Petr. gerard. singu. 90. Angel. in dict. §. si quis in nomine.

Limitat Pe. gerar. ubi §. in baptizate. quia si credat baptizare masculum imponen nomen Petrus. & sit filia. non erit baptizata.

Item limita in errore sui proprii nominis. Alex. in l. si in nomine de uer. ob. Lud. Ro. conf. 179.

Item in errore nominis sui filij. Alex. ubi §. nisi filius esset edictus & educatus absente patre.

Error in nomine app. uitiat nisi res ad oculum demonstre. Alex. in l. huiusmodi in fi. de uer. ob.

Per nomen quiscue dignosci. Ang. in §. si generaliter. in l. de leg. idem.

Nominatio conuentus actione reali uel mista per nominationem domini non uitiat iudicium, & an excusetur nominis alium in iudicio? uel quid operetur nominatio? uide Soc. in c. quoniam frequenter §. quod si super extra vt lit. non contest. Fel. consil. 24. Dec. in l. uelle non creditur. de regul. iur. Bart. in auth. qua in prouincia C. ubi de crim. quibus autem casibus, & quando permissa sit nominatio domini uel non? uide Mi. fing. Cent. 2. obser. 58. Afflic. decif. 217. cui adde. quod d. nominatus condemnari non potest sine nouo libello, teste Dec. cōf. 62. nu. 3. Abb. in c. si. §. si. nu. 28. vt lit. non contest. qua in materia, dic. quod nominatio domini in iudicio, tunc demum locum habet, & procedit, quando cōuenus, uel nominatus nō suo, sed alieno nomine possidet, & ipse nullum ius habet in re, vt sunt depositarius commodatarius, colonus, inquilinus, Com. opin. Tom. ii. k 3 & siml

& similes, *isth autem non tam alieno, quam etiam suo nomine suoque iure possideat*: quales sunt vassallus, emphyteuta, fructuarius, & similes, qui ius habet, & super illo iure suo possessore conueniatur, & non super iure domini, tunc locum non habet nominatio, ex not. per doct. post gl. in l. locum §. 1. ff. de tab. exhib. Bar. in l. 2. C. vbi in rem act. Abb. in c. quoniam frequenter §. in aliis n. 22. & 23. ver. qd si super vt lit. non cōtēst. vbi dicitur esse communem opi. Nominatus autem in iudicio, si sit persona priuilegiata, puta clericus, non potest declinare forum, & causam ad suum forum auocare, sed tenetur defendere conuentum in foro illius, l. venditor ff. de iudi. l. j. C. vbi in rem act. Abb. d. §. in aliis, intelligē. vt ibi per eum, si clericus veniat ad causam defensor voluntarius, non necessarius, puta, quia non principaliter contra ipsam, sed contra possidentem agit, alioquin locus erit not. per Corn. consil. 79. in fi. lib. 4. vbi inquit, generaliter dicebat est in omni casu, qd tertius veniens ad causam principaliter pro defendendo iure suo, nō aut assistendo alteri: remitti debet ad suum iudicē, de quo vide quā scribit Seb. de nullit. c. 4. post nu. 20. Nat. consil. 99. col. pe. in fi. Rom. sing. 630. consil. 347. doc. in c. capm san. crucis. in gl. pe. de refer. Nat. d. consil. 99. col. pe. circa med. vbi dicit, qd tertius comparēs pro suo interesse: etiam qd sit necessarius defensor, nō p̄t exceptiones priuilegiatas ex persona sua, maximē fori declinatoriam opponere, Bal. & Saly. in d. l. 1. C. vbi in rem act. vbi reprobat Bar. ibi tenē contrarium, & hāc communem opi. dicit Nat. d. consil. quā nota, quia sape occur runt in actu pract. vt euenit in casu cuiusdam laici vendicā domum detentam, per clericum, qui clericus alium clericum autorem nominabat, & tunc allegabatur Nat. consil. 324. qui loquitur in clerico, & inter alia etiam dicit, qd nominato domino: datur nouus libellus absoluitur nominans ab obseruatione iudicij, remittitur causa iudici nominato.

Nominatio domini in iudicio, tunc demum locum habet, & procedit, quando conuentus, vel nominas, nō suo, sed alieno nomine possidet, & ipse nullum ius habet in re, vt sunt, depositarius, commodatarius, colonus, inquilinus, &c. Sin autem nō tamen alieno quā etiam suo nomine, suoque iure possideat, quales sunt Vassallus, Emphyteuta, fructuarius, & similes qui ius habent, Et super illo iure suo possessore conueniatur, & nō super iure domini, tūc nō habet locum nominatio. ita communem cōcludit post gl. l. locum §. 1. ff. de tab. exhib. & Bart. in l. 2. C. vbi in rem actio. & canonistā, maximē Pan. & Marianus Soci. eius discipulus, in c. quoniam §. i. aliis. & §. quod si super, vt lite contest. vbi dicit, quod d. gl. in l. locum. ab omnib. approbetur. l. Fich.

Nominatus in iudicio, si persona sit priuilegiata (puta clericus) nō potest declinare forum, & causam auocare ad suum forum, sed tenetur defendere conuentum, i foro illius, per text. claros in l. venditor. ff. de iudi. & l. 1. C. vbi in rem acti. & tenēt communiter doc. in d. §. in aliis, quā tamē intelligenda sunt, (vt declarat Pan. vbi §.) si clericus ad causam veniat defensor voluntarius, & nō necessarius, puta, quia nō principaliter contra ipsum, sed p̄ possidentem agit, &c. Alioquin em obtinet quod scribit Cor. consil. 79. in fi. vol. 4. generaliter, inquit, dicē dum est quod in omni casu, Tertius veniens ad causam principaliter pro defendendo suo iure, non autem assistendo alteri debet remitti ad suum iudicem, &c. idem.

Notarius ipse qui in instrumentum rogatus recepit, potest etiam sine auctoritate iudicis extendere imbreuiaturas a se factas, secundum stylum, & consuetudinem suam. Secus est in alio notario subrogato, qui instrumentum nō recepit: quia sine iudicis auctoritate imbreuiaturas alterius notarij extendere nō potest. Est communis opi. secundum Alex. in consil. 163. viiis narratis. vol. 7. M. Charian.

Si vnus ex plurib. testib. a notario receptis accusetur de falso, & ipse testis dicat notarium aliter scripsisse, quā ipse deposuerit: quo ad crimē falsi, nō magis creditur scripturā notarij contra testem, quā testem contra notarium. Est com. opi. sec. Alex. in consil. 73. viso testamento. vol. 1. idem.

Ex stipulatione notarij, tāquam publicā personā, nomine absentis facta, acquiritur absentis utilis actio sine cessione. Est verior & magis com. sec. Alex. in consil. 31. viso themate verfi. fuit etiam. vol. 6. idem.

Notarius probato errore suo, potest illum propria auctoritate corrigere, Est indubitata & com. opi. sec. las. in consil. 28. re uerēde domine vol. 1. idem.

Notarius passim pro alio stipulatur, §. si quis alij, institutio, de iuril. stip. & ibi doct. Bart. Alex. & las. nu. 14. in l. stipulatio ista, §. si stipuler, ff. de verb. obl. Bald. in l. certi conditio, §. quoniam, ff. si cer. per. Bart. Bald. Pau. de cast. & alios in l. 1. §. huius.

studij, ff. de iustitia & iure, & de hoc late disputat Tyraquel. in tractatu de cōstitutione possessio. 3. part. limitatio. 30. nu. 16. cum multis seq. hoc autem nō solum habet locum in presentē acceptante, & recipiente, sed etiam in absente, secundum gl. in l. 2. ff. rem pupilliam fore, quam sequitur ibi Bart. Alex. in add. ad ipsius, cum infinitis aliis cōgestis per Tyraq. in d. tract. in 3. par. 30. limita. n. 23. vbi scribit istam esse communem opi. & hinc notat Bart. & Doc. in d. §. si stipuler, quod propter stipulationem Notarij queritur utilis actio absentis sine cessione, sed tamē secuta prius ratificatione absentis, & opi. istam tenetur esse communem Alex. in d. §. si stipuler. n. 2. & las. n. 15. periam firmat Soc. consil. 125. in fi. vol. 1. Parisi cōsi. 78. n. 92. lib. 3. & cōsi. 69. n. 136. eod. lib. & Couar. in suo libr. variarum resolutionum ex iure Pontificio, Regio, & Casareo, in primo lib. cap. 14. nu. 11. & seq. post alios ibi relatos per eum, vbi pulchrē declarat istam conclusionem, sequitur, & dicit esse communem, & aduerte quod quando compertum est ius quasi tum esse parti ex facto Notarij, vel iudicis, vel testis, tunc non est in facultate eorum dicere aliquid, propter quod ius quasi tum tollatur, secundum doctrinam Bart. communiter approbatam in l. si quis in graui. §. si quis moriens, ff. ad Silla. & de Notario ipso aliquid posuimus j. ver. testis. in conclusione incipit. Notarius cui est facta commissio examinationis testium. Et in conclusione exordiente. Notarius faciendo mentionem in testamento testatorem fuisse sanā mentis. F. Viuius.

Si Notarius prius decesserit, quam de instrumento per ipsum recepto se rogatum fuisse attestatur, vel alias de illius rogatu cōstare possit, communis est Doct. sententia; eum nō præsumentur de instrumento huiusmodi fuisse rogatum, ideoque instrumentum hoc nullius esse momenti, vt Inn. & plerique alij voluerunt in c. 1. de fid. instr. vbi Inn. admonet. vt futurum, si notarij id in instrumento dixerit, idemque tradidit Io. And. in add. ad Spec. tit. de instrum. edit. §. breuiter, ver. & not. & in tit. de testib. §. 1. verfi. quid ergo si dicatur. in fi. refert & sequitur Alex. in consil. 290. videtur in prima consideratione, in fi. volu. 2. F. Turzan.

Si Notarius aliquid i sua scriptura attestatur, quod eius rogatum, vel aliquem iudicis actum nō concernat, talis attestatio nō probat, nec illi prodest, qui huiusmodi attestationi in nititur. Verba enim Notarij id tantum probant, de quo ipse a partibus fuit rogatus, vel quod factum sit a iudice, si de tali facto, vel actu attestatur. idque Inn. & alij communiter tradiderunt in c. quoniam contra. de proba. & sentit Io. And. in add. ad Spec. in titu. de testib. §. sequitur. & Butr. in c. fraternitatis. de testib. vbi dicit. quod licet notarius dicat sic, videlicet, talis testis iuratus, &c. ex hoc tamen nō probatur iuramentum pre stario. F. Turzan.

Notarius quis non præsuntur, nisi probetur titulus: etiam si conficiat instrumentum vt notarius, Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 13. com. dicit. B. Villal.

Si Negerur instrumentum esse confectum a Notario: non sufficit, quod probetur haberi pro tali: sed est probandum eum esse talem: aliās instrumentum non valet. las. in l. Barbarius. n. 48. de offi. prator. ff. com. dicit. idem.

Fallit in antiquissimis, in quibus præsuntur titulus notarij, Aym. de antiq. temp. in 3. par. ver. vidimus in genere. n. 8. com munem dicit. ex Bal. in auth. quas actioes in fi. C. de sacros. eccle. & vide Boe. deci. 36. nu. 11. vbi concludit hoc esse verum quando cōstat alia instrumenta recepisse ante vel post illam, de qua queritur, quia hoc sufficeret vt transferatur onus probandi in negantem esse notarium, vt tenet Bal. Alex. & las. & Deci. & Iaco. de Sancto Georgio in l. 1. C. qui admitti ad bon. posse. idem.

Notarius non conficit instrumentum, nisi rogetur a partibus: nec ei creditur nec potest rogari nisi de his, quā tūc sunt a partibus, Curt. iun. consil. 166. numer. 2. communem dicit. idem.

Notarius nō præsuntur esse rogatus nisi ipse in instrumento dicat esse rogatum, Boer. deci. 75. n. 7. et si dicat ego scripsi, communem dicit. idem.

Notarius si non dicat in testamento testes esse rogatos, & ad hoc specialiter vocatos: non valet quod agitur, Boe. deci. 34. n. 4. communem dicit.

Fallit si sit ad pias causas, idem ibi n. 5. communem dicit. Fallit secundō, si testes subscripserūt, idem ibi communem dicit. n. 8. idem.

Notarius acquirit alteri. Pan. in proem. Decr. communem dicit nu. 2. quā intellige in actionib. vtilibus, non tamen in directis, Alc. in cap. cum contingat, de iure iurand. 133. communem dicit.

Fallit, si

Fallit, si stipuletur pacem pro absente nō. n. acquirit ius absentis, Alc. in c. cum contingat. de iur. iur. nu. 237. idem. Notarius nō computatur inter testes: nisi a iudice sit examinatus Matth. de Affli. Deci. neap. 25. com. dicit. idem. Notarius nō potest sine auctoritate iudicis committere alteri notario ingrossationem instrumenti, Boer. Dec. 36. nu. 8. com. dicit.

Hæc opi. communis cōcordat cum l. 8. ti. 8. par. 2. loquente de notario p̄cipis cui commissā sunt aliqua secreta alicuius secreti: alij autē notarij ex infirmitate, vel ex alio casu possunt committere ingrossationem instrumenti: dummodo seruetur traditum per l. 55. ti. 18. par. 3. & l. 5. ti. 19. par. ea. & l. 7. ti. 8. lib. 1. For. II. & vide legem styli. 289. idem.

Ingrossatio instrumenti requiritur signum Notarij defuncti Boe. ibi communem dicit. idem.

Notarius publicē excommunicatus si conficit instrumentum, non valet quod agit, Io. a Ripa in c. 2. lib. 3. de don. communem dicit. idem.

Notario dicenti certiorasse mulierem de velleyano creditur, & firmat instrumentum. Alc. de præsump. re. 3. præsump. 13. com. dicit. & vide in verb. iuramentum. idem.

Notario asserenti sibi commissum non creditur nisi cum si de alterius notarij, Cur. iun. consil. 166. n. 3. com. dicit. idem. Item nō creditur notario dicenti in testamento ægrum esse sanā mentis tempore cōditi testamenti, las. in l. senium, n. 3. C. qui testa. facere possunt, com. dicit. idem Villal.

Notarij instrumentum confectum in loco subiecto illi qui eum creauit, vbi que valet & probat, cōfectum vero extra territorium illius, qui eum creauit, non vbi que fidem facit. com. dicit Bened. vadus in Notat. ad Fel. in ver. Notarius, ver. Notarius qui fecit instrumentum, &c. l. Fich.

Notarius potest scribe. instrumentum. contra se. Bal. in 3. par. consil. 435. P. And.

Notarius an possit scribe. instrumentum. pro patre. Bar. in consil. 61. dicit qd non, nisi sit emancipatus. & idem vult in l. si pater. ff. de fal. & in l. quod diximus §. ff. de aucto. tut.

Notarius potest scribe. instrumentum pro m̄e. quia nō est in eius potestate. Bar. in d. consil. 61.

Quid econtra an pater pro filio possit confice. instrumentū. Bar. in d. l. si pater. tenet quod sic.

Sed videtur intelligē. quod possit si filius sit emancip. vt videtur velle. ipse. Bar. in l. impuberem. §. 1. ff. de fal. idem.

Quid si vnus notarius fuit rogatus de aliquo instrumento. & demum notarius successit illi in cuius fauorem est instrumentum. an instrumentum probet in fauorem ipsius notarij. Bar. in l. de eo. §. illud ff. de fal. tenet quod sic. Lud. sing. 346.

Notarij officium vile est. Barb. in 4. vol. consil. 81. col. 6. vide j. §. 9.

Notarius debet iter. leuare instrumentum. quod dicitur perditum. vt in ver. instrumentum perditum.

Et ibi habetur an tammissio instrumenti probetur per iur. idem.

Notarij officium vile est. Barb. in 1. vol. consil. 43. col. 5. vide §. 6. imo infamis potest esse notarius. Bar. consil. 77.

Limita non procedit. in notario principis. qui dicitur habere dignitatem. Bar. in l. vnica. C. de mand. princi. Ang. in §. cum autem. institut. de adopt. & in §. quibus autem institut. de capi. di.

Notarium actorū. possum. vt suspectum recusare. & suffic. iur. Alex. in 5. vol. consil. 104. & §. in ver. iudex recusatur. §.

Notarium actor. semel electum. non potest iudex sine causa mutare. Bal. in l. 2. C. quomodo. & quando iudex. Fel. in ca. quoniam contra. col. 1. de prob.

Et si alius scribat non valet processus Bal. in l. 1. per illū tex. C. de spor. Bar. & Ang. in l. cum sententiam. C. de senten. Fely. vbi §.

Et acta debēt scribi per notarium. qui incepit scribe. in causa. Bal. in l. nec. honere. C. de epi. & cler.

Propter simplicitatem notarij præsumi. potius error. quam falsitas Cu. consil. 135. Alex. in l. quotiens §. sed si non. ff. de hæred. insti. Fel. in c. ex lris. col. 2. de fi. instr. & in c. ad audientiam. co. 2. de præscr. & in c. cum dilecti col. 4. de accus. las. in l. errore. col. 1. C. de testa.

Faciunt quæ dixi in verfi. falsum §. 9. & ita vult Alex. in 1. vol. consil. 70. col. vlt. ibi bene faciunt.

Famulus notarius effectus. si recipiat instrumenta ad opus domini. an possit mercedem pete. Lud. Ro. consil. 25. idem.

Notarius de falso condemnatum an possit instrumenta recipere. vide in ver. falsum §. 65. P. And.

Notario non credi. si dicat sibi commissum quod scriberet

acta. vt j. verba enunciatia. §. 9. ver. fac. etiam. Notarius non computatur. in num. testium. quando agi. de proban. actum p instrumentum. secus quando ag. de proban. actum per testes. Alexand. in 2. volu. consil. 146. & consil. 153. col. vlt.

Notarius an præsuma. appouisse aliquas clausulas ex ceruice sua. vide in ver. falsum §.

Notarius præsumi. peritus. Cor. 195. in fi.

Notarius debet appone. signum alias instrumentum nil valet Cor. in 4. vol. consil. 70.

Gerens se pro notario cum nunquam fuerit creatus. poena mortis puniendus est. Hyp. sing. 35.

Notarij habent iurisd. in volentes. quia sunt iudices cartularij. Alex. in rub. de oper. no. nunc. in prin. 3. col.

Instrumenta cōfecta per notarium putatiuum non valent. Alex. ample. in l. 1. col. pe. & vlt. C. de testa.

Notarius si efficia. doct. potest tamen instrumenta recipere. Ang. in §. quib. autem. insti. de capi. dimi.

Non credi. notario dicenti se falsum instrumentum fecisse. in præiudicium part. Bal. in l. generaliter. colum. 1. de non nume. pec.

Nec si dicat se errasse. Bal. in l. cum proponeba. ff. de lega. 2. idem.

Notarius & infamis esse potest. & vilis iure ipso h̄c commune aiunt Boe. deci. 222. n. 7. & 1. Bern. Diaz. in pract. cri. c. 53. Aym. Crau. cōsi. 163. Nec in aliis fidem facit, quā in iis, quæ a contrahentib. rogatur, nec in aliis rogari potest, quā in iis, quæ de presentib. geruntur. communia inquirunt Cur. iun. cōsi. 166. n. 2. Soc. iu. cōsi. 178. n. 3. lib. 2. nec item de aliis rogari poterit, quā quæ inter aliquot partes conficiantur. commune ponit Turz. opi. §. 8. & rursus opi. 69. nec rogatus aliter censetur, quā si se in ipso instrumento rogatum dicat. commune inquit Boer. deci. 25. n. 7. E. Suarez.

Notarius ex iudicis commissione expedire illa poterit, que tamen si ab ipsius officio pendeant, plenam tñ causæ cognitionem nō exigunt, commune aio ex Bar. n. 14. Plat. Rebus. n. 3. atque ex Pyrro post Lucam de pen. in l. 2. C. qui admitt. Hyp. in l. de minore §. plurium a n. 10. ff. de quæst. idem.

Notarius alteri proculdubio querit, commune dicit Pan. de re. n. 22. non tamen absentis, vel per stipulationem directas actiones, sed viles tātum queret. commune inquirunt Alc. in c. cum cōtingat. n. 234. de iur. iur. Viuius li. 1. op. 228. Quin nec si absentis noie stipuletur, illi quidpiam antea acquireret, quā absens ipse rem totam agnoscat atque accipiat. commune tēstificatur Alc. in d. c. cum contingat. n. 237. Tiraq. de conflit. poss. 3. par. limit. 30. n. 10. & seq. Did. a Couar. in rub. par. 3. nu. 113. de testa. Viuius li. 1. opi. 77. Quamuis contrarium commune affirmant Alex. n. 11. las. ver. secundo videndum in lege stipulatio ista. §. si stipuler. ff. de ver. ob. Paris. consil. 69. nu. 136. & 148. cum seq. lib. 3. Crauet. consil. 50. lib. 1. late Io. Cephal. cōsi. 33. n. 8. & seq. Quamobrem si prius quibus habeat, quā rem gestam agnouerit, illius hæres nihil ex illa stipulatione nanciscetur, nec eam aliquo modo approbare, ac sibi ipsi conciliare poterit. commune proferunt Alc. in l. 2. §. ex his. nu. 3. ff. de ver. obl. Did. a Couar. lib. 1. resolut. ca. 14. nu. 11. & seq. Viuius lib. 1. opi. 227. & in locis superius laudatis. E. Suarez.

Notarius non aliter in testibus numerabitur, quā si a iudice exploretur, ac diligenter examinetur. commune inquirunt Matth. ab Affli. deci. 25. Francisc. Marc. decisio. 144. E. Suarez.

Notarius quin de re sibi ipsi debita instrumentum concinnare possit, nihil omnino verat. commune pono ex Angelo in §. idem iuris. n. 32. insti. de exce. las. in l. sciendum. ff. de ver. ob. Fel. in c. scripturam. n. vlt. de fid. instr. idem.

Notarius si eum ritum, vel solennitatem in: cruenisse asserat, quæ instrumenti tempore interfieri non potuit, nullam fidem merebitur. commune aio ex las. in l. sciendum. n. 12. ff. de ver. obl. & in l. nec. quicquam §. vbi decretum. ff. de of. procōsi. Fel. in c. sicut. n. 27. de re iud. Ant. Burgen. in ca. cum dilect. de empr. & vend. Ferrer. caut. vlt. Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 10. Quinimō si faciendi testamenti tempore illum, qui id exarauit scribere iussit, mente cōstitisse affirmauerit, nulla ipsi fides adiungetur. commune dicunt las. in l. senium. n. 6. C. qui testa. facer. post Io. Dilect. de arte test. caut. 6. n. 3. Viuius late lib. 1. opi. 373. idem.

Notarij signum instrumentis apponi necesse non est quam uis ad comparationem conducatur. commune inquit Alex. in rub. n. 44. ff. de no. oper. nūc. At illius titulus & necessarius est, & nisi probetur, non præsuntur. commune affirmant Boer. deci. 36. n. 7. Alc. in tract. de præsump. reg. 3. præsump. 13. nu.

Notarius quin de re sibi ipsi debita instrumentum concinnare possit, nihil omnino verat. commune pono ex Angelo in §. idem iuris. n. 32. insti. de exce. las. in l. sciendum. ff. de ver. ob. Fel. in c. scripturam. n. vlt. de fid. instr. idem.

Notarius si eum ritum, vel solennitatem in: cruenisse asserat, quæ instrumenti tempore interfieri non potuit, nullam fidem merebitur. commune aio ex las. in l. sciendum. n. 12. ff. de ver. obl. & in l. nec. quicquam §. vbi decretum. ff. de of. procōsi. Fel. in c. sicut. n. 27. de re iud. Ant. Burgen. in ca. cum dilect. de empr. & vend. Ferrer. caut. vlt. Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 10. Quinimō si faciendi testamenti tempore illum, qui id exarauit scribere iussit, mente cōstitisse affirmauerit, nulla ipsi fides adiungetur. commune dicunt las. in l. senium. n. 6. C. qui testa. facer. post Io. Dilect. de arte test. caut. 6. n. 3. Viuius late lib. 1. opi. 373. idem.

Notarij signum instrumentis apponi necesse non est quam uis ad comparationem conducatur. commune inquit Alex. in rub. n. 44. ff. de no. oper. nūc. At illius titulus & necessarius est, & nisi probetur, non præsuntur. commune affirmant Boer. deci. 36. n. 7. Alc. in tract. de præsump. reg. 3. præsump. 13. nu.

Notarius quin de re sibi ipsi debita instrumentum concinnare possit, nihil omnino verat. commune pono ex Angelo in §. idem iuris. n. 32. insti. de exce. las. in l. sciendum. ff. de ver. ob. Fel. in c. scripturam. n. vlt. de fid. instr. idem.

Notarius si eum ritum, vel solennitatem in: cruenisse asserat, quæ instrumenti tempore interfieri non potuit, nullam fidem merebitur. commune aio ex las. in l. sciendum. n. 12. ff. de ver. obl. & in l. nec. quicquam §. vbi decretum. ff. de of. procōsi. Fel. in c. sicut. n. 27. de re iud. Ant. Burgen. in ca. cum dilect. de empr. & vend. Ferrer. caut. vlt. Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 10. Quinimō si faciendi testamenti tempore illum, qui id exarauit scribere iussit, mente cōstitisse affirmauerit, nulla ipsi fides adiungetur. commune dicunt las. in l. senium. n. 6. C. qui testa. facer. post Io. Dilect. de arte test. caut. 6. n. 3. Viuius late lib. 1. opi. 373. idem.

Notarij signum instrumentis apponi necesse non est quam uis ad comparationem conducatur. commune inquit Alex. in rub. n. 44. ff. de no. oper. nūc. At illius titulus & necessarius est, & nisi probetur, non præsuntur. commune affirmant Boer. deci. 36. n. 7. Alc. in tract. de præsump. reg. 3. præsump. 13. nu.

15 Craue.de antiquit.temp.par.3.n.18.late tradidit anidem in antiquis & antiquissimis instrumentis processurum sit. E. Suarez.

Notarij fides vacillat ac ruit, si in causis criminalib. aliter se deposuisse testis iuret, quam ab illo scriptu fuerit, tamen si longe aliud ius in causis civilibus sit. commune inquit Gram. decif. 60. nu. 18. lo. de Amicis conf. 119. n. 5. late Viuius lib. 1. opi. 10. 5. & qui id recte explicat I. Cla. in prac. §. vlt. q. 53. quibus est casus. At falsi notarius tenebitur, & cum falsum instrumentum fabricatur, & cum aliquid instrumento inserit, quod re ipsa verum non est, & cum de re illicita instrumentum exarat, & cum denique se rogatus de instrumento conficiendo negat, de quo reuera rogatus fuit. vt frequenter placita copiosè ostendit, alia ad materiam apposita ex receptis interpretum sententiis eleganter transtans I. Cla. in d. pract. §. falsum. à ver. fabricans falsum instrumentum. cum complarib. sequentib. Non tamen antea notarius officio priuatus censetur, quam falsi damnatus sit. commune pronunciat Alex. in l. si quis ex argentariis. §. 1. n. 6. ff. de edendo. E. Suarez.

Notarius infamis potest esse notarius, excepto notario principis. Bar. in l. 1. C. de manda. prin. & Ang. conf. 284. quia notarius principis habet dignitatem, & retinet primum locum, seu honorem inter notarios, vt late deducit, & probat Boeri. decif. 222. nu. 13. sed notarij regulariter acta inter priuatos recipientes possunt esse infames. secundum gl. in l. pedius. ff. de arb. ias. in rub. C. de proc. nu. 6. & Bart. vbi supra. quorum opinionem sequitur, & dicit crebriori calculo receptam per Docto. Boeri. in d. decif. 222. nu. 7. & 9. & hoc non mirum. nam officium notariatus dicitur vile. Oldr. conf. 75. & Boeri. in practica decif. 222. n. 8. & ideo clerici officium tabellionatus exerce nequeunt, ca. sicut. ne cleric. vel mona. quoniam est vile, & seculari, secundum Abb. ibi, & hoc plene explicat, & declarat Io. Bern. Diaz. in pract. cri. can. in c. 53. imo quod peius est, nobilis exercens tabellionatus officium perdit priuilegium nobilitatis suae, secundum Guid. Papa. in q. 90. & ita voluit consulendo. Crauet. conf. 163. per totum. & clericus pariter in sacris ordinib. constitutus exercendo officium hoc perdit beneficium. F. Viuius lib. 2. opi. 194.

Notarius instrumentum conficiens super re illicita, extra casus à iure permittos incidit in poenam falsi. Bart. in l. 1. ver. venio ad tertiam. C. de petit. rer. subla. lib. 10. cuius opi. ab omnibus approbatam dicit Aug. ad Ang. de malef. in verb. falsario. n. 46. quem refert etiam Pract. Conrad. n. 10. in fi. Cla. d. lib. 5. §. falsum. ver. adde. P. Fich.

Notarius negans se esse rogatum de instrumento, de quo reuera fuit rogatus, punitur poena falsi. com. dicit Curt. iun. in l. qui accusare. nu. 12. C. de edendo. Limita. nisi notarius esset vir bonae opinionis, & factum esset ante longum tempus. Cla. d. §. falsum. ver. item notarius. idem.

Notarius non solum dicitur falsum committere, falsum instrumentum fabricando, sed etiam si aliquid in instrumento apponat quod verum non sit, puta si in instrumto mutui apponat verbum numerauit, cum tamē tempore contractus nulla pecunia numerata sit vel si scribat, rogauit Titius, spopondit Meuius, & probetur quod tempore contractus instrumenti. Titius fuerit absens: commune dicunt doct. & in specie las. in l. singularia. ff. si cer. pe. & Dec. ibid. n. 33. item Curt. iun. n. 36. non enim debet notarius instrumentum conficere nisi de his que sensu corporis tunc percipit. secundum doctrinam Bart. communiter receptam in auc. si quis in aliquo. circa. fi. C. de ed. d. Clar. lib. 5. sent. §. falsum. ver. notarius. idem.

Notarius omittens apponere solennitates requisitas in instrumento de quo rogatus est, incidit in poenam falsi magis communiter teneri Corn. conf. 53. in litera G. lib. 4. non tamen puniretur propter hoc nisi in casibus à iure expressis. secundum commune, vt dicit Aug. ad Ang. de malef. in verb. falsario, in fi. Clar. ibid. ver. pariter. idem.

Notarius non praesumitur rogatus, secundum commune per Rol. de inuent. 3. par. q. 37. reprobata gl. in §. nos autem in auc. de tabel.

Notarius principis, quem vulgò Secretarium dicimus, dicitur habere dignitatem, propterea si ipse infamis fuerit, eo officio fungi non potest. l. vnica. & ibi Bart. & Salicet. C. de mand. prin. l. laudabile. C. de aduoca. diuersi iudic. & ibi Aret. Bart. in in l. ead. §. hac lege. ff. ad l. iul. rep. late Tiraq. in tract. de nobilitate. c. 30. n. 8. Et hanc opi. commune esse meminit Did. in ca. 19. n. 5. ver. prima conclusio prac. q. To. 1. kirchouius.

Notarius si praesumit esse rogatus in dubio, nisi aliter de rogatu appareat. Vnde Iun. & alij in c. 1. post eum. ext. de fid. in. l. dicitur, vlt. esse, q. notarius in instrumentis reflectitur se fuit

se rogatum, aliàs autem si hoc non faceret, & decederet, vel aliter constare non posset de rogatu, instrumentum nullius esset momenti. Et hanc commune sententiam esse consulendo scribit Alex. in d. l. 53. n. 9. in 2. lib. com. refert quoq; Rol. à Valle, in c. 8. n. 4. in 1. To. conf. sed veritatem in cōtariū esse, eo ipso q. notarius scribit & subscribit, eū praesumi rogatum. refert apostil. ad Alex. in verb. contrarium. in d. c. 1. §. 3. in suis marginalib. addit. ita consulendo tradit ipse Alex. in d. l. 48. n. 3. cum seq. in 5. vol. c. l. ias. in l. sciendum. n. 40. ff. de ver. ob. & hanc commune esse cum aliis adductis autoritatib. ait A. postil. in alleg. conf. 153. in d. verbo. contrarium. kirchouius.

Notarius omittens opponere solennitates requisitas in instrumento, de quo est rogatus, incidit in poenam falsi, vt est magis communis opi. non tamen puniretur ob hoc, nisi in casibus à iure expressis, vt est commune opi. Clar. in d. §. falsum. ver. pariter. Bonac.

Notarius condemnatus, quia deliquit in officio, vt quia fabricauit falsum instrumentum, censetur officio tabellionatus priuatus, si quidē notariatus est officium, & dicitur officium commune operæ & artis. Dec. conf. 40. in 1. volu. & ideo de nouo non potest conficere instrumenta post condemnationem, vt est commune opi. Cla. q. 73. ver. notarius. plura Bened. de Vado foro Sempro. in reperto. Feli. vbi supra. notarius condemnatus de falso. secus si est condemnatus pro alio delicto, non concernet officium notariatus. Castr. in l. quamuis. n. 1. ff. de sol. Nā debet notarius apponere tantum substantia in instrumto, non omnia verba verbosè apponere. Et illa substantia debet apponere, de quibus est rogatus à partib. tantum. Alex. in conf. 190. n. 4. in vlt. vol. Quae autem requirantur ad probandum instrumentum auth. vide per Alex. in conf. 198. nu. 1. in vlt. vol. vbi etiam. nu. 4. ponit practica, & remedium, ac modum probandi tabellionatum. Bonac.

notarij scripturae non creditur in criminalib. si ageretur de falso contra testem & produceretur scriptura ipsius notarij, & testis negaret se sic dixisse. vt est commune opi. de qua Ab. in c. ad audientiam. n. 7. de praescrip. notarij tamen alicuius Curia, vel Banchi, qui scribunt praescripta ex consuetudine in persona praetorum, vel praetorum vel iudicum, qui id ignorant, non possunt puniri de falso. Rochus de Curte in tract. de consuetudine. n. 126. Bonac.

Notarius qui in veritate non est notarius, neque habet priuilegium notariatus. Tamen cōi opin. reputabatur notarius & erat in quasi possessione, q. instrumenta publica fecit multa. an instrumenta per eum facta teneantur quae sunt maxime antiquitas disputata. Et multi dixerunt, q. sic. Tamē commune est opi. in contrarium. Bened. de Vado foro Sempro. in Reperto. Fel. verbo Notarius, qui in veritate. vide Alex. in conf. 198. n. 4. in vlt. vol.

Notarius si stipulatur pacem pro absente, non acquiritur absenti. D. m. Alc. in c. cum contingat. n. 237. de iureiur. commune dicit.

Notarius infamis quis esse potest, vt est commune opi. Soarez ver. notarius n. 37. Bonac.

Notarij fides vacillat in causis criminalibus, si testis aliter dicat & iuret quam in instrumento sit scriptum, vt est commune opi. Soarez verbo Notarij n. 45. Et falsi tenetur notarius, si aliud scribat in instrumento, q. à partibus non fuerit dictum. Vel de re illicita conficit instrumentum, vt est commune opi. vel si se rogatum de instrumento negat, vt est commune opi. ibi n. 47. & plurib. seq. Notarius tamen ob falsi crimen officio non priuatur, nisi prius sit condemnatus, vt est commune opi. ibi n. 51. Bonac.

Notarius tenetur dare instrumentum, vel prothocolum, nisi probet absque eius culpa peremptum, & deperditum, vel combustum, vt est commune opinio. Gomez in tracta. de locatione. num. 22. col. 2. circa prin. fol. 197. Et notarius dolosus, vel negligens tenetur ad omnia damna & interesse partium, vt est decif. Delphi. per Franc. Mar. 193. D. m. Cephal. conf. 170. num. 2. 6. & 9. Et punitur iudicis arbitrio. Menochi. de arbitrio iud. casu. 370. num. 1. & seq. Non potest tamen in hoc notarius torqueri, vt dicit. D. m. Alc. in conf. 18. lib. 7.

Sed statur eius iuramento de amissione, quoties constare possit coniecturis de ipsa amissione, nam debent concurrere alia indicia. Bald. in lege n. ad fi. C. de eden. Alex. in l. si quis. §. ff. eodem. titul. Notarius si quidem est persona honesta. cap. audientiam, de praescrip. Portius conf. 39. numero quarto, & 7. Si igitur terremotu, qui est vis maior & naturalis, vt dicit I. C. in lege Maritus. ff. loca. amisi instrumentum, creditur de amissione iuramento ipsius notarij, vt dicit ibi Bal. & eo ipso, quod facta diligentia, quae in instrumentis non reperitur, probatur

amissio

amissio ipsa. Fama. verbo amissio. & ver. notarij fides. Syluanus conf. 29. nu. 7. in 1. vol. D. m. Alc. in conf. 18. per totum li. 7. nu. 2. vbi etiam dicitur, quod notario creditur de amissione vbi adfuit aliqua coniectura. Et ista est commune opi. vt ibi per D. Alc. idem.

Notarius absque iudice vel eius mandato iuramentum testi deferre non potest partibus etiam assentientibus, neque testium dicta recipere, Bal. ad spec. lit. de testi. col. vlti. ver. nunquam reperitur in l. illud. C. de fac. fac. eccl. in l. interrogatam. C. de lib. caus. tit. de pace constan. ver. secundum mores & leges. fel. in c. quoniam contra col. 7. de proba. vterq. imol. in l. acta. ff. de re iud. & quod non possit testes examinare not. affl. decif. 317. nu. 5. 24. 5. nu. 8. Boer. q. 258. ias. in rep. l. admonendi. nu. 183. & seq. vbi Rip. nu. 190. de iureiur. ratio est, quia officio iudicis spectat testes interrogare, quod tamen temperandum est, vt per eos ibi, nisi notarius testes in mortis articulo existet examinare, aut illi essent in remotis partibus, aut esset periculum in mora, Quo casu sine iudicis commiss. eos examinare possit, non tamen vt plenam fidem faceret, sed aliqualem praesumptionem. Butr. in c. si de iureiur. Rom. in l. si vero. §. de viro. 54. fall. ff. fol. mat. neque etiam extra locum iudicij poterit eos examinare. ias. vbi supra. nu. 184. cui de commissione sibi facta & per eum scripta non creditur, cum per alium notarium ea scribi debeant, doc. in d. cap. qm contra. de prob. Alex. conf. 212. lib. 2. conf. 104. in fi. lib. 5. vbi dicit commune opi. & conf. 212. col. 4. lib. 6. Guid. Pap. q. 126. affl. decif. 317. curt. conf. 166. n. 3. quicquid velit Bart. in l. ex sententia. ff. de testa. Quinimo nec confessionem absque iudicis licentia recipere potest, teste Bal. ad spec. d. tit. de testi. col. vlti. ver. nunquam. Cum recipere testimonium iudicis sit, scribere verò tabellionis, ias. d. l. admonendi nu. 184. affl. decif. 245. nu. 8. quibus accedunt text. in l. quinquaginta de proba. in l. eos in l. si quando C. de testib. vbi probationes iudicij sunt faciende, adeo quod si testes coram notario absente iudice, falsum deposuerint: falsi non tenentur, Bart. in l. si quis legatum ff. de fals. quem sequitur Ang. in l. 1. C. de sepul. viol. Quod autem supra dicitur, confessionem coram solo notario factam non valere, intellige, ad plenam probationem, secus ad leuem, affl. d. decif. 245. n. 8. gl. Bal. & doc. in l. iubemus C. de lib. caus. Alber. in l. si sine §. 1. de interrog. act. Tiraq. de vtroq. retrac. §. 40

Notitia. Quando quis dicitur habuisse notitiam. vide fel. in c. cum contingat in 3. & 4. col. de re scripta. Et quomodo probetur. certa & indubitata notitia. vide gl. & Phi. in c. cupientes. de elec. in 6. P. Andora.

Notificatio facta ad domum. fac. currere tempus. Bal. in l. scire oportet §. 1. in fi. ff. de excus. tut. idem.

Notorium quamuis releuet quem ab onere probandi, & inducat plenam probationem secundum Hoff. in summa de probatio. §. si est tex. in l. emptorem in prin. ff. de actio. empt. vbi dicitur, q. notorium aequiparatur sententiae, de quo vide Bal. in l. 1. C. de curat. furio. & dixit idem Bal. in l. 1. C. de reuoc. his, quae in frau. cred. aliena. sunt, quod notorium est probatio probata, vel saltem de facili probabilis, tamen istud notorium debet allegari, & proponi. secundum gl. in cle. appellanti de appellatio. in verbo iudicis, notat Cato Saccus in l. si vero §. qui pro rei qualitate, ff. qui fatid. cogan. idem tenet Bar. in l. cum qui ita §. quinta. ff. de verb. obl. & in l. cum quid, ff. si cert. pet. Ant. in c. peruenit de cens. & fel. istos referens in c. cum ordinem de re scripta & Barba. consilio 7. vltis. & accurate, & idem Bart. in d. l. 1. ff. de excep. & hoc q. notorium debeat allegari intelligitur quando debens allegare esset praesens in iudicio, secus, si absens licet citatus citatione habente vitium notorium, secundum Pan. & prapof. in c. ex parte tua ext. de appella. quia citatio notorie nulla non attingit citatū ad comparandum secundum gloss. in canone placita 15. q. 4.

idem dicit glo. in ca. veniens. extr. de accus. in gl. fi. & inno. in c. ex parte. il primo, de verborum significatio. quod citatus ad Synodum, si est notorie exemptus non tenetur comparere. Item secus, quando de eo constat ex actis, tunc enim iudex potest, pro parte allegare, secundum inno. & canonistas omnes communiter in c. ex insinuatione. ext. de appellat. specul. in tit. de of. iud. §. impedit. circa prin. quam commune sequuntur, & citant doc. in locis praecitatis, & in d. c. ex insinuatione, in id iudex potest sumere informationem etiam parte non citata an aliquid sit notorium. sec. Bald. ex mone Archid. in ca. cum inter vos. ext. de consuet. & tenet. Cato in d. §. q. 1. pro rei qualitate, sed Bald. ibi dicit, q. vbi aliquid est notorium, non iuratur de calumnia, per l. at qui natura §. cum me absente. iuncta gl. in verb. committit cir. fi. ff. de neg. gest. Aduerte q. notorium probatur per duos testes, sec. gl. in §. n. 2. q. j. & gl. & Archi. in §. item sape. 4. q. 3. Bart. in l. haeredes palam. ff. de testa. spec. ri. de

Notitia. Quando quis dicitur habuisse notitiam. vide fel. in c. cum contingat in 3. & 4. col. de re scripta. Et quomodo probetur. certa & indubitata notitia. vide gl. & Phi. in c. cupientes. de elec. in 6. P. Andora.

Notificatio facta ad domum. fac. currere tempus. Bal. in l. scire oportet §. 1. in fi. ff. de excus. tut. idem.

Notorium quamuis releuet quem ab onere probandi, & inducat plenam probationem secundum Hoff. in summa de probatio. §. si est tex. in l. emptorem in prin. ff. de actio. empt. vbi dicitur, q. notorium aequiparatur sententiae, de quo vide Bal. in l. 1. C. de curat. furio. & dixit idem Bal. in l. 1. C. de reuoc. his, quae in frau. cred. aliena. sunt, quod notorium est probatio probata, vel saltem de facili probabilis, tamen istud notorium debet allegari, & proponi. secundum gl. in cle. appellanti de appellatio. in verbo iudicis, notat Cato Saccus in l. si vero §. qui pro rei qualitate, ff. qui fatid. cogan. idem tenet Bar. in l. cum qui ita §. quinta. ff. de verb. obl. & in l. cum quid, ff. si cert. pet. Ant. in c. peruenit de cens. & fel. istos referens in c. cum ordinem de re scripta & Barba. consilio 7. vltis. & accurately, & idem Bart. in d. l. 1. ff. de excep. & hoc q. notorium debeat allegari intelligitur quando debens allegare esset praesens in iudicio, secus, si absens licet citatus citatione habente vitium notorium, secundum Pan. & prapof. in c. ex parte tua ext. de appella. quia citatio notorie nulla non attingit citatū ad comparandum secundum gloss. in canone placita 15. q. 4.

idem dicit glo. in ca. veniens. extr. de accus. in gl. fi. & inno. in c. ex parte. il primo, de verborum significatio. quod citatus ad Synodum, si est notorie exemptus non tenetur comparere. Item secus, quando de eo constat ex actis, tunc enim iudex potest, pro parte allegare, secundum inno. & canonistas omnes communiter in c. ex insinuatione. ext. de appellat. specul. in tit. de of. iud. §. impedit. circa prin. quam commune sequuntur, & citant doc. in locis praecitatis, & in d. c. ex insinuatione, in id iudex potest sumere informationem etiam parte non citata an aliquid sit notorium. sec. Bald. ex mone Archid. in ca. cum inter vos. ext. de consuet. & tenet. Cato in d. §. q. 1. pro rei qualitate, sed Bald. ibi dicit, q. vbi aliquid est notorium, non iuratur de calumnia, per l. at qui natura §. cum me absente. iuncta gl. in verb. committit cir. fi. ff. de neg. gest. Aduerte q. notorium probatur per duos testes, sec. gl. in §. n. 2. q. j. & gl. & Archi. in §. item sape. 4. q. 3. Bart. in l. haeredes palam. ff. de testa. spec. ri. de

Notitia. Quando quis dicitur habuisse notitiam. vide fel. in c. cum contingat in 3. & 4. col. de re scripta. Et quomodo probetur. certa & indubitata notitia. vide gl. & Phi. in c. cupientes. de elec. in 6. P. Andora.

Notificatio facta ad domum. fac. currere tempus. Bal. in l. scire oportet §. 1. in fi. ff. de excus. tut. idem.

Notorium quamuis releuet quem ab onere probandi, & inducat plenam probationem secundum Hoff. in summa de probatio. §. si est tex. in l. emptorem in prin. ff. de actio. empt. vbi dicitur, q. notorium aequiparatur sententiae, de quo vide Bal. in l. 1. C. de curat. furio. & dixit idem Bal. in l. 1. C. de reuoc. his, quae in frau. cred. aliena. sunt, quod notorium est probatio probata, vel saltem de facili probabilis, tamen istud notorium debet allegari, & proponi. secundum gl. in cle. appellanti de appellatio. in verbo iudicis, notat Cato Saccus in l. si vero §. qui pro rei qualitate, ff. qui fatid. cogan. idem tenet Bar. in l. cum qui ita §. quinta. ff. de verb. obl. & in l. cum quid, ff. si cert. pet. Ant. in c. peruenit de cens. & fel. istos referens in c. cum ordinem de re scripta & Barba. consilio 7. vltis. & accurately, & idem Bart. in d. l. 1. ff. de excep. & hoc q. notorium debeat allegari intelligitur quando debens allegare esset praesens in iudicio, secus, si absens licet citatus citatione habente vitium notorium, secundum Pan. & prapof. in c. ex parte tua ext. de appella. quia citatio notorie nulla non attingit citatū ad comparandum secundum gloss. in canone placita 15. q. 4.

idem dicit glo. in ca. veniens. extr. de accus. in gl. fi. & inno. in c. ex parte. il primo, de verborum significatio. quod citatus ad Synodum, si est notorie exemptus non tenetur comparere. Item secus, quando de eo constat ex actis, tunc enim iudex potest, pro parte allegare, secundum inno. & canonistas omnes communiter in c. ex insinuatione. ext. de appellat. specul. in tit. de of. iud. §. impedit. circa prin. quam commune sequuntur, & citant doc. in locis praecitatis, & in d. c. ex insinuatione, in id iudex potest sumere informationem etiam parte non citata an aliquid sit notorium. sec. Bald. ex mone Archid. in ca. cum inter vos. ext. de consuet. & tenet. Cato in d. §. q. 1. pro rei qualitate, sed Bald. ibi dicit, q. vbi aliquid est notorium, non iuratur de calumnia, per l. at qui natura §. cum me absente. iuncta gl. in verb. committit cir. fi. ff. de neg. gest. Aduerte q. notorium probatur per duos testes, sec. gl. in §. n. 2. q. j. & gl. & Archi. in §. item sape. 4. q. 3. Bart. in l. haeredes palam. ff. de testa. spec. ri. de

Notitia. Quando quis dicitur habuisse notitiam. vide fel. in c. cum contingat in 3. & 4. col. de re scripta. Et quomodo probetur. certa & indubitata notitia. vide gl. & Phi. in c. cupientes. de elec. in 6. P. Andora.

Notificatio facta ad domum. fac. currere tempus. Bal. in l. scire oportet §. 1. in fi. ff. de excus. tut. idem.

Notorium quamuis releuet quem ab onere probandi, & inducat plenam probationem secundum Hoff. in summa de probatio. §. si est tex. in l. emptorem in prin. ff. de actio. empt. vbi dicitur, q. notorium aequiparatur sententiae, de quo vide Bal. in l. 1. C. de curat. furio. & dixit idem Bal. in l. 1. C. de reuoc. his, quae in frau. cred. aliena. sunt, quod notorium est probatio probata, vel saltem de facili probabilis, tamen istud notorium debet allegari, & proponi. secundum gl. in cle. appellanti de appellatio. in verbo iudicis, notat Cato Saccus in l. si vero §. qui pro rei qualitate, ff. qui fatid. cogan. idem tenet Bar. in l. cum qui ita §. quinta. ff. de verb. obl. & in l. cum quid, ff. si cert. pet. Ant. in c. peruenit de cens. & fel. istos referens in c. cum ordinem de re scripta & Barba. consilio 7. vltis. & accurately, & idem Bart. in d. l. 1. ff. de excep. & hoc q. notorium debeat allegari intelligitur quando debens allegare esset praesens in iudicio, secus, si absens licet citatus citatione habente vitium notorium, secundum Pan. & prapof. in c. ex parte tua ext. de appella. quia citatio notorie nulla non attingit citatū ad comparandum secundum gloss. in canone placita 15. q. 4.

noto. cri. in §. qualiter. Bald. in l. data opera. C. qui accusa. non possunt & fel. in c. 3. loco. de prafum. & Follerius in prac. crimi. in ver. item qd est notorius delinquens. nu. 16. 17. & 18. vbi hoc optime declarat quomodo, & qualiter procedat. F. Viui.

Notorium allegandum & opponendum est, sed non probandum, sec. gl. in clem. appellanti de appella. quam dixit singulari abb. ibi. Fran. in c. 1. de app. in 6. Barba. in c. 1. de offi. ordi. iaf. in l. si vero. §. qui pro rei. n. 12. ff. qui fatif. cog. & commendat Rocchus curt. in c. fi. de consuet. q. 3. circa fi. relectio. nis. & marf. in repeti. rub. C. de prob. n. 120. & sequuntur eam doct. communiter teste eodem marf. in l. 1. §. si quis, nu. 24. ff. de questio.

In contrariam vero partem inclinavit gl. j. in c. 2. vt lite non conest. quam ibi communiter comprobant omnes srib. vt refert iaf. in d. §. qui pro rei, nu. 12. & licet notorium probatione aliqua non egeat, nihilominus vbi ex actis aliquid appareat esse notorium, opus est, qd iudici necessariò constet, vt iudici notorium esse, nec sufficit qd oppositum fuit esse notorium, sec. Bald. in auth. qui femel. C. quomodo, & quando iudex, Cy. & Bald. in l. ea quidem, C. de accusa. & Ang. in l. 1. C. qui & aduerfus quos, & istorum sententiam scribit esse communem iaf. in d. §. qui pro rei, nu. 13. qui videtur contradicere fel. in c. ordinem, n. 2. de refcri. & iaf. in l. ait pretor, §. si damnetur. ff. de iureiur. afferendo notorium, quod constat ex actis necessariò allegandum non fore, ceterum hoc non concedendum, neq; admittendum est tanquam falsum, nam in appellatione ab in terlocutoria expressio causæ nominatim requiritur pro forma, ideoque non sufficeret appellanti in genere causas proponere facta relatione ad acta processus, & ita in specie hac interpretantur Ang. & Alex. in l. vbi autem, §. illud, ff. de verb. oblig. Franc. & dec. in c. consuluit, il. 2. de app. Rota Rom. decif. 7. in nouis Brunus in trac. de formæ implemento, & dec. in c. vt debitus, nu. 10. cum tribus seq. & ista est com. opi. vt constat ex congeftis per Marant. in trac. iudiciorum, in 6. parte 3. paris, in 2. actu. nu. 14. 1. & aduerte hic qd super notorio sententia est ferenda, & sic notorium necessariò requirit sententiam ipsam, secund. Bald. in l. cum fratrem, C. de his quib. vt indignis. Ang. in l. libertas, §. si ff. de stat. hominum, & omnes scribentes in d. §. qui pro rei, & gl. in c. euidencia, de accus. quam dixit cõmuniter approbari marf. in d. rub. C. de prob. nu. 244. in fi. d. 40

num. eri, ideo inoleuit cautela, vt iudex pronunciet factum de quo agitur esse notorium, vt not. abb. in c. ad nostram de iure iur. & card. in clem. pastoralis, de re iudi. 17. no. & quod dicatur notorium, & quotuplex sit late declarat iaf. in d. §. qui pro rei, dec. conf. 19. in causa, & Soci. conf. 83. vol. 4. & quamplura alia notabilia memoratu digna circa materiam notorii ponit marf. in d. rub. de probatio. num. 216. vsque ad num. 248. F. Viuius lib. 2. opin. 196.

Notorium, vt doctores fantur, dicitur crimen illud, quod nulla tergiversatione celari potest commune ait late & acuta te notorii materiam ex receptis interpretum opinionibus explicans l. Cla. in prac. §. vlt. q. 9. E. Suarez.

Notorium dici potest, quod per confessionem iudicalem, vel bullam Apostolicam, seu publicum instrumentum probatur, secundum inn. in c. 2. ex. de confir. vt. vel inut. Panor. in c. cum olim, de censu. Item quod probatur per testes plures decem, secundum Bal. in l. si vero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui fatif. cog. est gl. in c. de manifesta. 2. q. 1. Balb. decif. 51.

Notorium quamuis releuet ab onere probandi, tamen debet allegari, secundum gl. in verbo, iudicis. in clem. appellanti, de appella. notat d. Cato in l. si vero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui fatif. cog. At an aliquid sit notorium, potest iudex sumere informationes parte etiam non citata, secundum Bal. ex mente Arch. in c. cum inter vos. ext. de consuet. & do. Cato vbi supra, qui Bald. in d. §. qui pro rei. dicit quod vbi aliquid est notorium non iuratur de calumnia per l. at qui natura. §. cum me absente, iuncta gl. in verbo, committit, circa princ. ff. de neg. gest. Et quod dictum est, notorium debere allegari, intelligitur quando debens allegare est præfens in iudicio: secus si absens: licet citatus, citatione tamen habere vitium notorium, secundum Pan. & do. Præpos. in c. ex parte tua. ext. de app. Item secus quando de eo constat ex actis: quia tunc iudex potest pro parte allegare secundum inn. & canoni. communiter, in c. ex insinuatione. eodem tit. Spec. in tit. de of. iud. §. impendit, circa princ. Balb. decif. 238.

In notoriis requiri citationem secundum veram & communem opinionem doc. certum est: ita inquit gl. in verb. obseruandus, in c. ad nostram. 3. ext. de iureiur. & ibi. Pan. nu. 4. il lam materiam latius persequitur doct. in c. tua extr. de cohabit. cleric. & Host. in c. cum de romana, de ay. ell. t. Et hanc

sententiam in puncto iuris esse veriozem inquit Alex. in l. a diuo Pio. §. in venditione. nu. 3. ff. de re iud. kirchouius.

Notorium licet sit delictum aliquod, iudex nihilominus debet assumere informationes, communem dicit Affi. super 2. par. constit. regn. rub. 10. nu. 30. Clar. d. §. fi. q. 9. ver. item quæ ro in fi. P. Fichard.

Notorium licet sit delictum aliquod, nihilominus danda est reo copia indiciorum, & terminus defensionis, communem dicit Ant. Gomef. c. 1. delictorum. nu. 43. Clarus tamen distinguit, dicendo, Aut reus proponit aliquam exceptionem vel defensionem ad excusandum delictum & danda est illi de fensio. Aut fatetur nullam excusationem habere, & non est illi danda & hanc practicam dicit seruari in toto mundo. Bos. in tit. de denunciati. num. 6. in fi. Cla. d. §. fi. q. 9. ver. quæro etiam, idem.

Notorium licet delictum aliquod sit nihilominus super eo debet fieri sententia communem dicit marf. in pract. crim. §. aggredior. num. 133. pract. contrad. num. 4. & ita in praxi quoque receptum dicit Didac. in repet. capit. alma mater. nu. 9. de sent. excommu. in 6. Clar. d. §. fi. quæst. 9. ver. præterea quæro. idem.

Notorium non dici potest delictum, quod excusationem non habeat, nisi prius fuerit super hoc cognitum & declaratum, per iudicem illud esse notorium, citato etiam ipso reo, communem dicit Aret. consil. 173. quem refert Ferret. consil. 3. 1. num. 5. & nu. 35. Clar. d. §. fi. quæstio. 9. ver. plus dicunt, idem.

Notorium non solum id esse potest quod est facti permanentis, sed etiam id quod est facti momentanei, communem dicit Tort. inter conf. Ant. de Butr. conf. vlt. num. 27. Apostill. ad Ang. de malef. in verb. etiam per modum. nu. 1. Cla. d. lib. 5. §. fi. q. 9. ver. 1. idem.

Notorium triplex est. Quodam. n. est facti transeuntis puta quod Bar. sit mortuus, vel si aliquis occidatur in platea.

Aliud est notorium, habens causam permanentem, puta quod in pinerolio in platea sit domus communis, in qua consuevit teneri consilium.

Aliud vero est notorium facti permanentis. Sed tamen habet causam interpaulatam puta qd duria discurrat per ciuitatem ihaur. Ista colliguntur ex not. per doct. in l. ciues. C. de app. & in l. ea quidem. C. de accus. per cano. in c. tua & in c. vfa de cohabi. cler. & mul. per Bal. in auth. qui femel. C. quomodo. & quando iu. per spec. in tit. de no. crimine. habetur etiam aliquid. per Bal. in l. cum fratrem. C. de his qui. vt indign. iaf. in l. si vero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui fatif. cog. Bald. in l. emptorem. ff. de act. empt. P. Andora.

Notorium & manifestum quid differant, vide Alex. in l. vero. §. qui pro rei qualitate. ff. qui fatif. cog. Bal. & doc. in d. l. ciues. & ample iaf. in d. §. qui pro rei qualitate. Pan. in c. vestra. nu. 12. de cohabi. cler. & mul. idem.

Notorium præsumptum, est quando ius aliquid præsumit taliter quod in notorium transeat vt quod natus in domo vicinis scientibus præsumatur filius. l. si vicinis, cum similibus. C. de nup. iaf. vbi §. idem.

Notorium iuris, resultat ex confe. partis facta in iud. vt dixi in verbo. præsupposito. idem.

Notorium dicitur, quod probatur, per decem testes. iaf. vbi §. al. Bal. ibi post Cy. in d. l. ea quidem. Adde Bal. in auth. quod locum. ad fi. com. C. de colla.

notorii appellatione, in dubio intelligitur de notorio facti non iuris. Phi. in c. Romana. §. si autem de app. in 6. idem.

notoria non indigent probatione. gl. & doct. in d. §. qui pro rei qualitate. max. iafon. qui hoc intelligit quando notorium est notum populo, vel maiori, nam illud non est probati. iux. gl. & Bar. in l. 1. C. qui & aduer. quos & habetur in c. ad nostram el. 3. de iureiur. & in d. c. vestra. de cohabi. cler. & mul. fe. ly. in c. ecclesia S. Maria. col. 9. de constit. & in c. audientia. de accus. & in rub. de proba. in vltim. col. Phi. in ca. 1. §. sane. de censu. in 6.

Si autem sit notorium in tota vicinia seu parrochia, aut in maiori parte tunc illud probari, debet. & isto casu suffic. qd testes deponant super illo notorio, absque quod super facto de ponant. iaf. vbi §. & dic. ista colligi ex not. per Sal. in d. l. ea quidem. & Bar. in d. l. ciues. & Bal. in rub. C. de prob.

Et notorium facti transeuntis est probandum card. consilio 56.

Licet notorium non debeat probari, debet tamen allegari. clement. appellanti, de appell. cum aliis al. per iaso. in d. §. qui pro rei qualitate. Adde, eundem. iafonem. in l. cum quid in l. lect. in 6. col. ff. cert. pet. & in l. 1. in 8. col. ff. de oper. no. nun. Alct

Alex. in l. vnica. C. vt quæ def. Angel. instit. de excep. in rubr. in 20. coluim.

Limita non habere locum in notorio, locum non esset tutum ad compareñ, quia illud not. etiam allegari non debet. iaf. in d. §. qui pro rei qualitate. al. inn. in ca. præterea de dila. & ibi Butr. imo, & Pan. Vide etiam Lud. Rom. conf. 77.

Opportet etiam quod cõstet iudici vt iudici factum esse notorium. iaf. vbi §. al. multa maxime. Alex. in 4. volu. conf. 109. quod tamen. est. 117.

Notorium resultans ex facto hominis, debet allegari iuribus præal. Secus si resultat ex l. Barb. in 4. volu. conf. 53. in vlt. col. & conf. 79. in 1. col. idem.

Adde tamen quod quando aliquid est not. iudici vt iudici, potest ipse ex officio supplere. licet pars non alleget. gl. in d. l. 1. C. qui & aduer. quos. & in l. vbi pactum in gl. mag. in 3. lect. C. de transf. fel. in c. cum ordinem. in 8. col. de refcrip. & in c. ex tenore. in fi. com. e. tit. & in c. afferte. in 2. col. de præsum. Barb. in 3. vol. conf. 57. in 6. col. P. Andora.

Adde etiam quod ea quæ constant ex actis dicuntur notoria iudici. l. si vnus. §. pactus ne peteret ff. de pac. inn. in c. ex insinuatione de app. Alex. in 3. vol. conf. 107. & in 4. vol. consil. 59. in vlt. col. Phi. in d. c. ex insinuatione. Faciunt no. per fel. in c. inter ceteras in 4. col. de re iud.

In notoriis non debet iudex pati, causam, in iud. deduci. ca. quoniam. de fil. presby. Alex. in l. ait prætor. in 3. colum. ff. de iureiurando.

Opus tamen est citatione. inn. in d. ca. tua. de cohabi. cler. & mul. de quo vide fel. in c. cum non ab homine. in 5. col. de iud. & in c. 2. in 2. col. de testi. & inter conf. curt. conf. 20. & 21. maxime. in 10. col. & seq.

Quando crimen est notorium, iudex non potest vt suspectus recusari Alex. in l. magistratibus in fi. ff. de iurisdic. om. iud. idem.

Actus momentanei non transeunt in notorium. curt. conf. 21. in 2. col.

Super notorio ferren. est pronunciatio. vt supra. in ver. ex. conf. §. 3. ver. adde. Et ita vult iaf. in l. stip. §. habet. in pen. coluim. ff. de oper. no. nun. Phi. in c. consuluit. de app. idem.

Notorium & manifestum ex probatione iudicialiter facta inducitur. cum in iudicio probatum sit probatio firma & notorium quemadmodum communiter teneri refert Ben. capr. in trac. notorij post regul. 6. §. posito membro 1. prin. nu. 47.

Notorij qualitas, vbi exigitur solum ratione processus, & non ad fundandam potestatem iudicis, tunc si iudex velit procedere via ordinaria, & iuris ordine obseruato sufficit quod allegetur, per not. gl. in clem. appellanti. de appellationibus, c. accedens. 2. vt lite non contest. Sin via extraordinaria procedere velit, tunc debet se informare de ipso notorio. oportet enim quod sit notorium, & de ipso iudici constet prout voluit gl. 2. q. 1. §. quod autem, & c. ad nostam. 2. de iureiurando. l. ea quidem. C. de accus. & quæ ibi notantur & ita à Legistis communiter teneri refert Bene. in trac. notorij, in 4. membr. prin. n. 62. quam informationem potest facere, vt ibi habetur, de simplici & plano, parte non monita, neque testib. iuratis per not. in c. Bonæ. 1. de electio. vt voluit inn. c. interposita, de appella.

Notorium licet releuet ab onere probandi ipsum factum notorium iux. gl. in cle. Appellanti. de appellatio. Bal. in auth. qui femel. C. quando & quomodo. tamen non releuat ab onere proponendi siue allegandi, cum necesse sit quod allegetur, prout notatur in l. Si adulterium cum incestu §. idem pollioni. ff. de adulter. & ita Legistas communiter transire refert. ibi dem in trac. notorij, 4. membr. prin. nu. 77. Bened. capr. & nu. sequenti, adiciit, Et si à partibus non allegetur, poterit iudex, supplere, modo sub petitione includatur, c. Bonæ. 1. de elect. l. 1. C. vt quæ defunt aduocatis.

Notorium si habet in se inclusam sententiam iuris, licet tunc quod ad effectum iuris non sit necessaria alia sententia, cum equipolleet sententia, nam eo ipso quod quis est in notorio delicto sit suspensus, vt possit ab eo recedi, nec celebrare debeat, 1. q. 1. per totum, & not. in c. nisi cum pridem, de denunciatio. & c. fi. de cohabit. cler. & mul. hunc enim effectum imprimi ipsa notorietas à principio absque alia sententia, tamen quod ad alios effectus imprimendos requiritur sententia, vt not. in c. sic ut, de cohabit. cleric. & mul. & ita communiter doct. tene re refert Bened. in trac. notorij, post regul. 6. §. posito, 4. memb. prin. nu. 85. Similiter quando notorium non habet in se inclusam sententiam requiritur sententia, prout no. in auct. vt iud. sine quoquo suffrag. §. necessitatem, vt ita communiter doct. tenere ibidem nu. seq. refert idem Bened. capr.

Notorium, sicut etiam fama, per testes saltem duos, probari potest, prout voluit gl. notab. 2. q. 1. in §. quando autem & ita communiter doct. & Rota decifio. 328. incip. item si contra teneri refert Bened. in d. trac. notorij, 6. membr. princip. nu. 7. Ipsi autem testes ad hoc vt probent notorium, debent causam sui dicti etiam non interrogati reddere, prout voluit Io. Andr. in addi. ad spec. in tit. de notorio crim. §. si vt not. in c. cum causam. & ibidem inn. & moder. de refri. & Baldus in l. fo lam. C. de testibus, & ita similiter communiter teneri refert ibidem nu. 10.

Notorietas licet iudici non solum viam aperiat ad inquirendum sed etiam faciat vt possit vsque ad executionem procedere, iuris ordine non seruato, tamen hoc casu obseruandum est non sufficere vt factum ipsum sit notorium, sed requiritur vt etiam qualitates ipsius facti sint notorie, scilicet, quod nulla defensio aut excusatio competat Seio, quominus puniendus sit poena homicidij, communem dicit colleg. Flor. inter conf. curt. sen. 2. 1. nu. 13. Tortus inter conf. Ant. de Butr. consil. vltim. num. 28. Clar. d. §. fi. q. 9. ver. Sed aduerte. P. Fichard.

Notorium probatur per duos testes, communem dicit Salicet. in l. ea quidem. C. de accus. nu. 82. Clar. d. §. fi. q. 9. ver. quæro nunc. P. Fichard.

Notorium quod sit delictum aliquod, debet iudici constare vt iudici, ex actis, non aliorum dictis, communem dicit pract. contrad. nu. 14. ideo que non sufficiunt informationes à iudice extraordinarie assumptæ Clar. d. §. fi. q. 9. ver. item quæ ro, in fi. idem.

Notorium si sit delictum aliquod, nulla amplius requiritur eius delicti probatio communem dicit Albe. in l. ea quidem. C. de accus. nu. 18. Claro tamen hæc opinio videtur valide periculosa, & dicit magnam esse differentiam an dicatur notoriò constare de crimine, vel dicatur constare crimen esse notorium. d. §. fi. q. 9. ver. Item quæro. idem.

Notorium si sit delictum aliquod, nihilominus requiritur citatio ad sententiam, magis communem dicit Aret. consilio 163. nu. 7. quem refert Bos. in tit. de denunciatio. nu. 9. in fi. & in tit. quomodo procedatur in crimine notorio, num. 6. ad assumenda verò indicia super delicto notorio, non est reus citandus, quotiescunque ex tali citatione reus instrueretur ad fugam, & hanc com. dicit Ferre. conf. 3. 1. nu. 1. & licet Anto. de Butr. in c. cum olim de re iud. dixerit esse speciale in Papa, vt processus per eum factus in notoriis absque citatione valeat, nihilominus illud dictum communiter reprehenditur, vt dicit Barba. conf. 70. nu. 14. lib. 4. Si tamen notorium esset nullam defensionem reo competere, eo casu posset procedi sine citatione, vt communem & veram esse dicit coll. Flor. inter conf. curt. sen. conf. 2. 1. nu. 15. Clar. d. lib. 5. fi. q. 9. ver. quæro nunquid. idem.

Notorium crimen dicitur, quod aliqua tergiversatione celari non potest, vt illud, quod sit coram populo, vel maiori parte populi, vt est com. opi. Cla. q. 9. in prin. Et consequenter qd reus nullam habet defensionem, aut excusationem, quominus sit puniendus poena homicidij, vt est com. opi. ibi ver. sed notorium & ver. sed aduerte. Quotuplex sit species notorij, Nouellus in practi. fol. 14. nu. 12. & seq. Et notorium non requirit citationem, si reus est præfens, secus si absens, vt est cõmunis opinio. Clar. ibi. ver. quæro nunquid. vnde oriarur notorium ponit Montealeo. In suo arbit. prat. part. 4. q. 4. nu. 167. Milleus in pract. tit. de notorio, vt concludenter dicatur probatum notorium, quid opus sit? Foller. in prac. crim. ver. item quod notorium, numero 12. fol. 223. Capra. in regula fol. 75. vide Iodocum in enchir. tit. de notorio. capit. 11. Cirillum in eius summa. crimi. tit. de notorio. Et notorium debet probari delictum. Nam in tali notorio debet iudex assumere informationes, vt est communis opinio. Clar. q. 9. ver. item quæro. Et debet notorium in actis constare iudici, vt est communis opinio. Clarus ibi. Et super eo debet procedi causa, cognita communis est opinio. Clar. ibi, ver. ficulo, plus dicunt. Et copia indiciorum datur reo super notorio, si excipit se defendendo aliquid ad excusandum delictum. Secus si constiterit nullam habere excusationem, vt est communis opinio. Clar. ibi ver. quæro etiam. Et notorium dicitur crimen quod negari, vel celari non potest, vt est communis opinio. Soarez verbo notorium. nu. 52. Bonacoff.

Notorium requirit sententiam declaratoriam delicti, vt est comm. opi. Clar. q. 9. ver. præterea quæro. Et ista est communior & æquior opinio apud modernos, vt inquit Bossius. tit. Quomodo procedatur in crimine notorio. nu. 6. vide tamen ibi postea. Grammati. decif. 65. numer. 12. vbi dicit, quod inole

inoleuit cautela, vt iudex pronūciat factum, de quo agitur et se notorium, fallit, nisi esset ita notorium euidēter, q̄ esset ridiculum ordinem iudicarium obseruare, vt dicit Io. fabr. in sti. in proceio. in pr. n. 9. vbi exemplificat. vnde si coram iudice sedēte pro tribunali maleficium cōmittatur in iudicio, puniri potest delinquēs incontinenti, sine alia probatione, aliās se cus, quia delictum iam dicitur notorium. Ange. in l. eadem. ff. de feriis. Et sic, quando crimen est notorium proceditur ad executionem poene prætermisso omni ordine iudicario, & ideo mos inoleuit, quod Rectores hodie immediatē absque aliquo processu faciūt decapitari, & suspendi, & membra mutilari, de facto malefactoribus notoriis, quibus ita poenas imponi subito expedit Reipublicæ, vt in l. pronunciatum. C. de feriis, hæc ponit sic Ang. in l. iustus factum. col. 2. ff. de is. qui no. infra. Bonacoss.

Notorium excusatur ab onere probandi, sed nō ab onere proponendi, vt est communis conclusio. Nouellus in practi. crim. fol. 14. n. 13. Ghittius inter consilia crimi. conf. 159. in 1. To. vbi com. dicit clandestinum autem crimen q̄ nam sit ponit. Salyc. in l. cum fratrem. C. de iis, quibus vt indig. n. 2. & n. 4. & in l. ea. quidem. C. de accus. Bonacoss.

Notorium dicitur, quando quid esset iudicialiter probatū, vt est com. opi. capr. reg. 65. n. 47. in fi. in 1. membro.

Notorietas iudici non solum viam aperit ad inquirendum. Sed etiam facit, vt possit vsque ad executionem procedere iuris ordine nō seruat. Nec sufficit, q̄ factū ipsum sit notoriū, sed requiritur, q̄ qualitates etiam ipsius facti sint notoriæ, q̄ nulla defensio, aut excusatio competat, quominus puniēdus sit poena homicidij. Clar. q. 9. ver. sed aduerte. Bonacoss.

Notorium licet sit delictum aliquod, iudex nihilominus debeat assumere informationes, vt est communis opin. Clar. d. q. 9. ver. item quæro. in fi. Bonacoss.

Notorium licet sit delictum aliquod, nihilominus debet super eo ferri sententia, vt est com. opi. Cla. q. 9. ver. præterea.

Notorium non potest dici delictum, quod excusationē nō habeat, nisi fuerit super hoc cognitum & declaratum per iudicem illud esse notorium. citatoque, vt est com. opi. Clar. q. 9. ver. plus dicunt. Bonacoss.

Notorium non solum id esse potest, quod est facti permanentis, sed etiam id, quod est facti momentanei, vt est com. opi. Cla. q. 9. ver. 1. Bonacoss.

Notorium probatur per duos testes. com. est opi. Clar. q. 9. ver. quæro nunc. Bonacoss.

Notorium si sit delictum aliquod, nulla amplius requiritur eius delicti probatio, vt est communis opi. Cla. d. q. 9. ver. item quæro. Bonacoss.

Notorium si sit delictum aliquod nihilominus requiritur citatio ad sententiam, vt est magis com. opi. Ad assumēda verò indicia super delicto notorio nō est citandus reus quotiescunque ex tali citatione reus instrueretur ad fugam, vt est com. opi. Si tamē notorium esse nullam competere reo defensionem, eo casu possit procedi sine citatione, vt est communis & vera opi. Cla. q. 9. ver. quæro nunquid. Bonacoss.

Notoria quid sit, & in materia vide Cardi. in clem. 1. col. 3. de decim.

Notoria non veniunt in concessione decimarum facta laico. Pan. in c. tua nos. de decim. P. Andora.

Notoria vbi cuncte intercedens pro alio, se obligat principaliter, potest conueniri nulla facta excussione. gl. sing. in authen. de fideiuss. in prin. Alex. in 4. vol. conf. 32. curt. conf. 6. & seq. vide in ver. fideiussio. §. 43. P. Andora.

Si campfor vel alius debitor promittit pro me creditori, an ego sim liberatus. Vide ample Alex. in 2. vol. conf. 10. vbi in effectu videtur tenere. q̄ non nisi constaret quod promissit tantum debitor, & per modum delegationis, & idem in effectu videtur tenere. in conf. 159. in eo. vol.

Vide etiam eundem in 3. vol. conf. 95. vbi concludit, q̄ primus debitor non est liberatus, quando promissit q̄ per ipsum vel talem solueretur. Nam tunc creditor videtur illum talem accepisse, si soluat, & non aliter.

Idem vult in eo. 3. vol. conf. 96. & 97. Et idem videtur tenere Barb. in 1. vol. conf. 19. in 5. col. & seq. & in conf. 37. per totum post Bart. & doc. in l. singularia. in 15. col. ibi istam doctrinam, ff. si cert. pet.

Vide etiam notabiliter. fonz. in 1. par. conf. 21. & in 2. parte conf. 257. & decim. in conf. 107.

De Alex. in 2. vol. conf. 13. & conf. 72. Ang. in §. præterea. in antiquo. eo. 66.

Dicitur tamen fonz. in l. qui vsum fr. ff. de verb. obl. char. 120. hōmer. 3. quod iuter mercatorēs sit nouatio nudo pacto. 80

P. Andora. Constituens se soluturum pro alio obligatur etiam sine stipulatione. Alex. in 4. vol. conf. 9. ibi quod autem actus. Nouatio vicem solutionis obtinet. l. si rem §. si duo. ff. de noua. Alex. in 5. vol. conf. 85. in prin.

Quomodo inducatur. nouatio. & an ipso iure vel ope exceptionis. vide Bolog. in conf. 59. in 2. col. Si madem tibi vt soluas creditori meo. postum rem integra reuocare mandatum. nisi iam creditori. notificaueris. supra cessio act. §. 26. ver. aduerte.

Si promitto soluere id quod titius debet. an videar vti. fideiussor, promississe vide Alex. in l. vbi autem §. 2. de verb. obl. & in l. si ita stip. eo. tit.

Nouari non dicitur obligatio per actum sequentem alterius præcedentis obligationis etiam si noua persona intercedat. nisi expressē agatur. Alex. conf. 72. vol. 2. n. 1. magis communem dicit contra Bartol. in l. pen. ff. de prætor. stipulat. B. Villalob.

Si obligatio principalis est bonæ fidei, nunquam per stipulationem poenalem videtur facta nouatio. est com. opi. sec. de ci. in conf. 12. vol. 1. M. Charian.

Nouatio etsi expressim non fiat, facta tamen censetur, si verus delegantis debitor delegetur, & inter illum met, & creditorem, cui ipse delegatur, stipulatio intercedat. commune ponunt Cagn. n. 167. Bolog. n. 93. in l. singularia. ff. si cer. pe. Man dellus conf. 20. nu. 10. & nu. 13. Non tamen huiusmodi nouatio præcedentem obligationem tollet, sed exceptione tantum submouebit. commune dicit Porc. in §. præterea. post med. & nu. 1. instit. quib. mod. tollit obligat. E. Suarez.

Nouerca non cogitur stare cū priuigno. Bald. in l. si disceptetur. ff. vbi pup. ed. deb. & in auth. quod locum. C. si sec. nupf. mul. P. Andora.

Nouerca & in ius sine venia vocari, & famosis actionibus postulari à priuigno potest. commune inquit Alc. in l. 1. C. de in ius voc. E. Suarez.

Nouum, omnia noua placent. §. nos autem. ver. sed iustitia no in prohe. digestorum. not. in l. rem non nouam. C. de iud. P. Andora.

Quæ de nouo emergunt, nouo indigent auxilio. text. cum gl. & ibi doct. maxime iaf. in 4. col. in l. si ab arbitro. ff. qui facit da. cog. & in l. eltr. §. 1. ff. de cond. inde. & est tex. in l. de etate. §. ex causa & ibi Bar. ff. de interro. act. Ample. & notabiliter hy po. in l. 1. §. si quis vltro. in 6. col. & seq. ff. de quæstio. & sing. 142. idem.

Nouitates sunt euitan. iaf. in l. in rebus. ff. de consti. prin. de quo vide latius in trac. feu. in rub. quid sit inuesti. ver. de rot. dis. fo. 86. ibi super homagiis.

Nouum non dicitur aliquid, post annum. Pan. in c. fi. de priu. Et quid dicatur nouum. Vide cardi. in clem. fi. in 2. q. de pen. Vide etiam Alex. in rub. de oper. no. nun. col. 14. circa fi. id. Nox quando dicatur. vide Bar. in l. 1. §. hoc senatus ff. ad fil la. & in l. titius §. latus ff. de lib. & posth. Ang. Are. in trac. male. in ver. de nocte. Pan. in c. si per fodiens. de homic. Bal. in l. 1. C. de emen. iust. C. dicit quod non dicitur nox nisi cum est ob scuritas. P. Andora.

An autem sta. loquens. de die. comprehendat noctem sequentem vide fede. in conf. 44. iaf. in l. more. in 1. col. ff. de feriis vide aliquid in ver. iur. operatur. §. 66. Vide etiam fed. conf. 1156. & iaf. in l. fi. C. de his qui. vt indig. Bal. in l. qua etate. ff. de testa. idem.

Omnis actus extraiudicialis potest de nocte fieri. l. non minorem. C. de transf. & in specie vult iaf. in l. non solum ff. morte in 27. col. ff. de oper. no. nun. dec. in c. consuluit in 3. col. de of. deleg. idem.

An autem instrumentum de nocte factum præsumatur. falsum. iaf. in d. l. non minorem. dic. q̄ instrumenta facta de nocte nisi ex causa necessitatis præsumuntur suspecta. al. Bal. in c. 1. in pe. col. de fi. instr. & idem vult in d. l. more in fi. ff. de feriis.

Si in instrumento dicatur actum tali die. & erat de nocte, instrumentum non propterea redditur falsum. iaf. in d. l. non minorem. al. multa. & in d. l. more in vlt. col. dec. in c. consuluit in 3. col. de of. delega. Bal. in l. qua etate. ff. de testa.

An autem sententia possit ferri de nocte. vide iaf. in d. l. non minorem. & dixi in ver. sententia §. 37.

Et appellatione noctis intelligitur de nocte 12. horarum. vt vult Are. in l. qua etate. ff. de testa. idem.

Contra testes deponentes aliquid factum de nocte. si non erat lumen, & luna non luceret. vide iaf. multa. al. in d. l. non minorem. circa fi.

Et adde fely. in c. sic. in 3. col. de re iud. & in ca. 2. de homic. & in

& in c. cum causam. in 6. col. ver. & per istam. de testi. Barb. in 1. vol. conf. 45. in 5. col. Et eundem iaf. in l. si non spfi. in fi. C. de testa. & Cepo. in conf. 32. in 3. col. Barb. in 3. vol. conf. 40. in 3. col. Alex. in l. aucta. §. tempus de penis. Bal. in l. aretusa. de sta. ho. & quæ dixi. in trac. de testi. §. 2. ver. & propterea &c.

Iurans soluere. certo die an possit soluere. vsque ad mediā noctem sequentem. vide §. in ver. iuramentum. operatur. §. 66. Eunti de nocte. non competit edictum de his qui deie. &c. vt est tex. & ibi Bal. in l. si. ff. de his qui deie. &c.

Nullitas sententiæ quæ prætenditur reformari ex eisdem actis, est petenda coram iudice ipsius actus gl. in l. 4. C. de accusa. aut principaliter prætenditur pronunciari nulla, & tunc datur optio grauato: nisi allegentur fordes ipsius iudicis, sely. in c. per tuas. de sen. ex com. communem dicit. B. Villal.

Nota istam communem ad intel. l. 2. tit. 28. part. 3. & l. 2. tit. 15. lib. 3. ordin. in qua l. assignatur tempus 60. dierum ad dicendum de nullitate, de iure tamen communi, in actore durat vsque ad tempus actionis: & in reo in perpetuum. iaf. in l. data opera. ff. de fidei. quem refert Ant. de Trem. in add. ad Bon. in practi. excep. de imper. executi. nu. 18. in verbo perpetuum. Vnum tamen nota, q̄ si appellatio est interposita ex causa probabili q̄ nullitas potest opponi etiam iam processu appellationis, si tamen causa erat improbabili, non potest opponi secundum Bal. in l. contra maiores. C. de inof. test. & sic est intelligendum dictum Pau. Castr. in conf. 288. vol. 1. nu. 3. Item nota q̄ licet nullitas sit euidens que de iure ciuili potest in perpetuum proponi, vt per Balb. trac. de præsc. in 4. part. 4. part. q. 32. tamen cum in d. l. sit taxatum tempus ad dicendum de nullitate, etiam si sit euidens: non potest dici de nullitate post illud tempus: vt eleganter traditur per Alex. in conf. 105. volu. 5. nu. 4. & quæ per plura confirmat. Item nota & tene menti: q̄ si iudex admittit nullitatem post illud tempus: Cum aliās non debeat admittere: debet pronuntiare super nullitate. vt per gl. & ibi Pan. & fel. in c. cum contingat de of. dele. idē. Vill.

ADDITIO. Nullitatem ipso iure parit inhabilitas iudicis vel partium à iure naturæ causata prout furor, furditas, infantia & sim: licet per aliquem non sit opposita. feb. Vant. in trac. de nullit. sent. in ca. ex defectu iurisdictionis ordi. nu. 36. communem dicit.

Licet per verba quantumcunque præcisa & prægnantia, prohibitum sit opponi de nullitate sententiæ, tñ nunquam excluditur excep. nullitatis, quæ ex defectu potestatis, & iurisdictionis causatur gl. est com. approb. in clem. 1. in gl. fi. de seq. poff. & fruc. sec. dec. in conf. 8. viso puncto. in prin. vol. 1. M. C.

Si appellatur sit per hæc verba, prout magis communiter fieri solet: videlicet, Dico sententiam nullam, & si qua est appello, intelligitur deducta nullitas æquè principaliter, non autem incidenter. Est verior & com. opin. contra gl. & Saly. sec. Alex. in conf. 3. consideratis ver. & certē. vol. 3. M. Charia.

Nullus sit actus eo modo, quo agitur summè valet prout valere potest quando agitur de obligatione contrahenda, quæ à duobus in voluntate pendet. Coua. in epist. 4. c. 2. com. dicit ex Bart. in l. j. §. si quis ita. ff. de verb. ob. contra quam Pan. in c. quod super. de of. dele. dicit esse tex. in c. 1. de spon. impu. idē cogita de communi.

Fallit, nisi aliās illud quod fieri poterat. sub eo quod fit in cludatur Coua. ibi ex Flori. in d. l. 1. communem dicit. B. Vill.

Nullitas incidenter puta per modum exceptionis proposita regulariter si fuerit in præopto, executionem impedire constituit. Multas authoritates ad hanc sententiam allegat Seba. Vant. in trac. de nullit. senten. in rub. quot. & quib. modis nullitas in iudicio proponi, & super ea libellus & sententia capi & formari possit. nu. 32. Et hanc doctrinam communem doct. sententiam esse asserit Alex. de imo. in conf. 33. nu. 9. in lib. 1. & facit mentionem ipse huius decisionis in conf. 85. nu. 8. in 2. lib. Et etiam quod ea limitetur tradiderunt idem Alex. in conf. 83. nu. 8. & 9. in 5. lib. conf. & post eum Apostol. in d. conf. 33. in verbo. executionem. kirchouius.

Nullitatis exceptio, tamen si rescripto aut statuto disponente, ne vlla exceptio contra instrumentum possit opponi, non admittatur, tamen si causetur ex defectu nullitatis & sic iurisdictionis, puta si opponatur quod instrumentum falsum aut nullum sit, iuxta communem doctrinam sententiam, rectè opponere, vt refert ac sequitur Bened. Capr. reg. 51. nu. 22. qua de re vide infra in verbo rescriptum.

Nullitas principaliter deducta coram superiore agēdo non impedit executionem sententiæ, secundum Ang. & imo. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. inn. in c. cum in iure. in glo. 1. ibi, alij dicunt, & fortè melius. extrà de of. deleg. spec. in tit. de libel. concep. §. nunc videndum. in fi. Io. And. in add. ad spec. ti

tul. de litis contest. §. quoniam. ver. sic. quid de causa nullitatis. Do. de Rota decif. 284. in nouissi. in rub. de re iudica. licet Cuiens in d. §. condemnatum tenuerit cōtrarium. Prima verior, nisi fortè nullitas esset euidens, per ea que dicuntur in sequenti decisione. Et nisi in tribus casibus quos ponit Do. præpof. in c. dilecto. col. 34. extrà de appel. Balb. decif. 470.

Nullitas processus. Quando iudex per inquisitionem procedit in casu à iure vel statuto nō permisso, potest reus quauocunque allegare nullitatem processus & sententiæ: quia cum iudex tunc non possit supplere vices accusatoris, deficit vna ex personis substantialibus iudiciorum, secundum lac. Burtrig. & Bald. in l. licet. C. de procu. eundem Bald. in l. 2. ff. si quis in ius voc. non ier. in l. fi. C. de excep. in l. 1. §. sublata. in 2. col. ff. ad treb. fel. in c. inter monasterium. 7. col. extrà de re iudica. Balb. decif. 318.

Nullitas sententiæ perpetuè opponi potest vsque ad 30. annos, licet ab ea appellatum non fuerit, aut appellatio ipsa deferta sit, secundum gl. in c. vnde quaritur 35. q. 9. Bald. in l. scire oportet. §. fi. ff. de excu. tut. in l. data opera. C. qui accu. non poss. & in c. sepe, de appellat. Angel. in l. sicut. C. de præsci. 30. vel 40. anno. Alex. conf. 59. vol. 4. Socinus consilio 10. volu. 2. iaf. in l. 2. in fi. prin. ff. de feriis. & conf. 21. vol. 1. & Corn. consilio 302. volu. 1. & hoc q̄ nullitas vsque ad 30. annos, possit proponi, & allegari, & non vltra, procedit quotiescunque nō vertitur periculum animæ, aliās posset perpetuè agi, vt declarat Spec. in tit. de senten. §. iuxta, in fi. Bald. in d. l. data opera. Saly. in l. si præses. C. quomodo & quando iud. Cardi. in clem. 1. q. 14. de re iud. & Ph. lipp. in c. dilecto, de appellat. & hinc colliguntur, proueniuntque complures vtilissimi effectus, qui cum practicis non parua admodum vtilitatis quotidie esse possint, eos ponere cōstituiimus: primus igitur effectus hic adducitur iste, q̄ nullitate opposita in iudicio incidenter per modum exceptionis summaria non requiritur altiore indaginem ad impediendam executionem sententiæ, tunc quippe absque dubio aliquo executio ipsa impeditur; voboluerunt Bart. Alex. iaf. & Ripa post alios in l. 3. §. condemnatum, ff. de re iud. Bald. in l. ab executore. nu. 7. C. quorum app. non recipiunt. Afflic. decif. 283. diu est, & Vantius cum ceteris citatis per eum, in tracta. de nullitatis iur. in c. quot. & quibus modis nullitas proponi possit, nu. 32. vbi scribit istam esse communem opinionem: Secundus effectus quoque adducendus, nō minoris vtilitatis primò iudicabitur, & videtur iste, quæ fuerunt attentata pendente lite super nullitate sunt reuocanda ante omnia secundum Bar. in l. 1. nu. 18. C. quando pronot. non est necesse, quem sequuti sunt Paul. Castr. & Alex. in d. §. condemnatum Sal. in l. 1. C. ne liceat tertio pronot. & iaf. in l. 1. nu. 1. C. de bono. poss. secundum tabu. Contrarium vero asseruerunt. inn. & Bal. in c. cum in iure, de of. deleg. videlicet, attentata pendente nullitate non esse ante omnia reuocanda, licet nihil debeat nouari pendente nullitate: idemque voluit Arig. & imo. in §. condemnatum. Rota in decif. 280. in nouis Vralis in trac. clausularum. c. nullitate pendente, & francus. in d. e. dilecto. q. x. vbi ait opinionem istam esse veram, tamen prior sententia Bar. mihi communis videtur, ac frequentiori suffragio interpretantium probata, idcirco reor eam tutiorem esse, & seruandam fore. Adducitur, modo etiam tertius effectus, verum pro eius resolutione adnotandum est quomodo nullitas principaliter, aut incidenter in iudicio tractetur, si quidē hoc passim practicis contingit. Nullitas igitur, vt iste tertius effectus demonstrat, dicitur incidenter tractata, vbi cuncte condemnatus simpliciter appellauit: tunc etenim deferta appellatione ipsa poterit iterum causa nullitatis non obstant defertione pponi, sec. Bar. n. 10. & imo. n. 16. in l. si expressim. ff. de app. Pan. n. 9. & Francum, q. 58. in d. ca. dilecto, & Soci. in d. conf. 10. quog. omnes fatentur nec de hoc quisquam haerens dubitauit principaliter vere nullitas proposita dignoscitur vbi cuncte; dico sententiam nullam esse, & si qua est appellatio tunc ista nullitate principaliter nō incidenter deductam fore voluerunt Bar. n. 3. & Im. in d. l. si expressim, lac. Bur. in l. 1. C. q̄ si prouo. non est necess. Anch. in cle. 1. de app. iaf. in l. j. ff. de iusi. & iure. & in l. tria. textores. §. 1. ff. de leg. 1. & Franc. in d. c. dilecto. q. 48. & 58. quorum opinio communis est, teste dec. ibi, Alex. conf. 2. vol. 3. n. 14. & Sebastiano Vantio, in d. c. quot. modis nullitas proponi possit, nu. 12. vbi explicat alios modos, quib⁹ nullitatis causa principaliter in iudicio deducit, habetq; hoc effectum istum max. mi momētī, quod q̄si nullitas simul cum appellatione principaliter pponitur, & defertur appellatio, tūc appellatione ipsa deferta non est vltierus locus prosequēdi nullitatē, quasi sit vna ac eadē instātia nullitatis, & appellationis, sec. inn. in d. c. sepe Bal. in l. qui testō. ff. de excu. tut. Cum. in

Cum in d.l. si expressim, Saly. in d.l. r. C. quando prouoc. non est neces. & ita in causa sua propria consuluit lo. de Amicis, conf. 6. nu. 19. cum aliis seq. vbi nu. 3. 5. prae-supponit istam esse communem opinionem.

Contrariam vero sententiam, quod in casu hoc non sit praclusa. via nullitatem ipsam probandi, & prosequendi, tenere Bar. in d.l. si expressim. nu. 10. & ibi imol. nu. 16. abb. n. 9. & Francif. q. 58. in d. c. dilecto. Alberic. Brun. in conf. 50. n. 8. vltimae impressionis. Soci. in d. conf. 10. & Gramma. conf. ciui. li. 165. vbi profert hoc magnum & vile verbum. ita obtinuit se in sacro regio consilio. Neap. & istam opinionem sequitur quoque Natta. conf. 307. nu. 3. cum aliis seq. & Couar. in sua prac. c. 24. circa fi. vbi inquit communem sibi apparere, & ita his diebus in facto obtinui. ideo huic vltimae sententiae tanquam communi inhæreo. F. Viuius lib. 2. opin. 197.

Nullitas de nullitate dici potest vsque ad 30. annos, quando tamen per modum agendi directè ac principaliter deducitur, teste Alex. consilio 59. lib. 4. dec. conf. 8. col. pen. Quam conel. intellige procedere, vbi non verteretur animæ periculum, alias perpetuò agi posset, iuxta not. per Saly. in l. praes. C. quom. & quando iud. item intellige, nisi ipso iure actus gestus nullus esset roboris, nam tunc perpetuò etiam ipsa nullitas durat, ex reg. quæ ab initio ff. de reg. iur. in c. non firmatur extra co. rursus, si per modum exceptionis nullitas proponere rur. similiter nec temporis cursus praefinitus esset, secundum Alex. conf. 82. col. 4. lib. 3. feb. de nullit. quoties & intra quod temp. nu. 8. Quibus addè, quòd nullitatis cognitio pendet: principale appellationis negotium conquisit, l. contra maiores. C. de inoff. test. quam conel. limita, vt per Bal. ibi, nisi temere nullitas deducta esset, ex not. per Alex. consil. 68. col. vltim. libro. 7. Hyppol. sing. 152. feb. de nullit. vbi supra. numero 12.

Nullitas notoria. Super nullitate notoria processus, sententia, aut actus iudicarij, potest iudex pronunciare parte etiam absente nec citata, secundum lo. Andr. Burrig. & Panor. in ca. causam. extra de rescriptis. Gemi. in ca. sua. in fi. de of. vica. domi. Cato. in l. solent. ff. de fer. Quod tamen intellige, vt per Panorm. vbi supra, licet ibi contrarium teneant imo. & domi. de Rota, vt refert & sequitur do. Prapof. in ca. dilecto. in 14. col. extr. de app. Balb. decif. 350.

Nullitatis exceptio, cuius cognitio requirit altiorem indaginem: non suspendit executionem sententiae, secundum Rom. consilio 323. numero 7. abb. consilio 5. numero 2. lib. 2. ratio nem ponit Rom. d. consilio vbi declarat, & ibi doct. in apostil. ponunt fall. ad doc. Bar. in l. si is à quo in prin. ff. vt in poss. leg. & qui Roma. d. consilio declarat etiam conel. quæ habet exceptionem nullitatis, cuius prompta est probatio, impedire executionem sententiae, de qua in l. r. C. quando prouoc. non est neces. & l. si ex falc. inf. Barb. consilio 38. col. 3. vers. & adduco lib. 2. Quid de restitutione in integ. an impediatur executionem, & dic. quòd sic regulariter, secundum communem per iaf. in l. 4. §. condemnatum. nu. 27. ff. de re iud.

Nullitatis exceptio vbi alias non admitteretur ad impedien dum executionem, admittitur tamen quando esset irreparabilis, teste Alex. consilio 17. requisitus. col. 2. vers. propterea videmus. lib. 1. & vide quæ scribit Castr. in l. si feriat. ff. de feriis. vbi in causa vel exceptio nullitatis executionem sententia impediatur. Et an sententia lata in causa nullitatis sit interlocutoria, vel diffinitiuæ? Dic vt per Castr. in l. 1. §. 1. ff. de feriis. vbi concludit esse diffinitiuam declarando tamen vt per eum ibi. Cui adde quòd quando actus est nullus, peti potest vt reformetur. vt not. Castr. & iaso. in l. 1. ff. de feriis. Et dic quòd idem iudex cognoscit in causa nullitatis. l. si praes. C. quom. & quan. iudex. sic in l. r. C. de sentent. & interlocut. om. iud. & quandoque alius cognoscit. l. absentem. C. de accus. Put.

Nullum si quidpiam est, & tamen illud idem denuo fieri debere constat, retractari ac reuocari nec debet, nec potest. vt commune doctorem placitum renouit ex iis, quos laudat Aymon Crauet. conf. 65. incipit. Sorores, & conf. 140. in causa spoli. ad finem. & latius conf. 189. in causa appellationis n. 6. E. Suarez.

Nullitatem sententiae proponens ex vna causa poterit etiam aliam omnem nullitatis causam prosequi, ne sententia confirmetur, teste abb. consilio 97. libr. 1. Alex. consilio 147. libr. 6. si tamen libellus nullitatis causeque prosecutio generalis fuisset: & sententia generalis subsequuta, obstat exceptio nullitatis non specificè deductæ secundum franc. in c. dilecto. q. 14. de app. in qua q. nullitatis. Dic. quòd super nullitate notoria pronuntiat, etiam parte non petenti, nec lite contestata, iuxta tradita per Mising. cent. 1. obser. 20. vbi ita sapius in ca-

mera fuisse iudicatum asserit, Quomodo autem nullitas & iniquitas simul in iudicium deducantur, & an simultaneo processu expediri debeant? vide eundem cent. 4. obser. 63. & an nullitate in iudicium deducta inhiberi possit per superiorem iudicem inferiori? impediaturque executio? Dic, vt per eum cent. praedicta obser. 64.

Nullitas sententiae potest semper & indistinctè adduci, cle. 1. de re iud. c. licet. de prob. c. cum venerabilis de excep. Bar. in l. diuis. ff. de re iud. in l. qui agnitis de excep. & in l. si expressim cum sy. de appel. Pan. in 2. part. consilio 55. in 2. dubio. iaf. in l. 1. in 3. col. Ang. Arer. in 1. vol. consiliorum Barb. consilio vlti. in 4. col. vbi dicit. quòd nullitas in criminalibus potest in quacunque parte iudicij allegari. Et idem in ciuilibus tenet Phi. in cap. dilecto. in 13. colum. de appel. & Alex. in 5. volum. consil. 47. in fi.

Limita nisi quis renuntiaffer nullitati. Pau. de Cast. in 2. vol. conf. 73. P. Andora.

Si de nullitate principaliter agitur. impeditur executio. sententiae: secus si de nullitate. opp. per viam exceptionis. de cuius in consilio. 103. post Paul. de Cast. in auth. quæ sup. C. de praeci. imper. offer.

Fac. quod vult Alexander. in 5. volumine. consilio. 83. circa fi.

Et quòd nullitas impediatur executionem. tenet Alex. in 1. vol. conf. 33. in fi.

Et si prima sententia sit confirmata. Cardin. in consilio septuagesimo primo.

An vbi apponitur pena habeat locum. quando contractus est nullus. vide multa pro & contra. per fel. in ca. tua nos. in 2. col. de iure iurando & aliquid in cap. ceterum in 6. col. de iud. Et pulchre. in c. ex tenore in 3. & 4. col. de rescript. & in 6. col. iaso. in l. non dubium in 13. col. C. de ll. & in l. 1. §. hoc autem verba. in 2. col. quod quisque iu. & in l. 2. §. quòd si in patris. in 6. col. ff. sol. mat. idem.

Quid si in actu non requiratur. solennitas. Et adhibeatur. sed nulliter. an vincer actus. vide in ver. solennitas. §. 8.

Ad e quòd de actu nullo. non est fienda mentio. vt per multa vult fel. in cap. ex tenore. in 2. & 3. col. de rescript. iaso. in l. 1. C. si contra ius. & in l. causam in 2. colum. C. de transact. sonz. in 2. parte. consilio. 169. in 1. colum. Alex. in 4. volum. consil. 42. Barb. in 1. volum. consilio. 42. in 8. colum. in fi. mar. in l. fi. in 3. col. ff. de quaestio. Card. in conf. 54. & conf. 92. vers. insuper. Fac. quod vult imo. conf. 97.

Fac. quod vult Bald. in l. qui testamento. de leg. 2. vbi dicit quòd illud quod in se non tenet aliud destruere non potest.

An autem data nullitate. contractus annulletur. confessio. in contractu. facta vide pulchre fely. in cap. cum venerabilis. in 6. colum. de excep. & iasonem. in l. non dubium. in 13. colum. C. de ll. dixi latius in versic. instrumentum reprobatum. §.

Ex actu nullo an aliqua oriatur. obli. iason. in l. cum quis. in 3. col. lbi omiff. leuibus. C. de iu. & fac. ig. tenet quòd non. vide ibi per eum.

nec pena committitur. Bal. in l. pen. in 2. no. C. si manci. ita. fue. alie. ne man.

Quod nullum est. conualidari non potest ex confessione. subsequenti Paulus de Castro in 2. volumine. consilio 301. alias 299.

Et in materia. an quod nullum est. ex nouo consensu possit conualidari. vide notabiliter Barb. in 3. volumi. consilio 70. & in quarto volumine. consilio 6. in vltima colum. ample. marfil. in l. quaestio. maxime in 7. col. de quaestio. Bal. in l. & si contra. C. de nup.

Quod nullum est. prorogari non potest. Barb. in 2. vol. con sil. 46. in 7. col.

nullum funditus conualescere non potest. inn. in c. prudentiam. de of. dele. Bal. in l. §. necessitate ver. subsequenter. que rit glo. C. de bo. quæ lib.

Quod nullum est. rumpi non potest. l. nam & si sub condit. ff. de iniur. rup. c. ad dissolu. de despons. impu. Alex. in 3. vol. conf. 77. in 3. col. vers. pen.

Ad praemissa. fac. quod vult Ludo. Rom. consil. 158. vbi dicit. quòd missio in pos. nulliter facta. confirmari non potest. & dixi in ver. confir. §. 3. idem.

nulliter actum reiterari. potest. iason. in l. qui per salutem. ff. de iure iurando. adduc. multa notabilia. maxime. de iudice ordinario. qui nulliter iudicauit vt possit denuo iudicare. & de eo qui habet iure proprio potestatem eligendi. quia licet semel nulliter eligerit potest denuo elegere. Sed contra praemissa fac. quod vult Paul. de Castr. in 1. volum. consilio 285. repetit

repetito in 2. vol. conf. 329. alias. 327. vbi dicit. quòd si est statuto. debeat deduci nullitas. j. 10. dies. quòd si deducatur j. tempus & non finiat. quòd non poterit postea deduci.

Et istud alias allegauit ad sta. car. quod disponit quòd fieri faciens sequestrum debeat probare. j. certum tempus vt post illud tempus. non possit fieri denuo sequestrum. Adducebam etiam quod vult idem Pau. in 1. vol. conf. 254. repetito in 2. vol. conf. 73. in 4. col. ibi.

Nec prodest sibi. vbi dicit. quòd quando certa forma seu solennitas requiritur. circa actum. non suffic. si interueniat post actum.

Adducebam etiam magis in terminis ipsum Pau. in 2. vol. conf. 314. alias 312. incip. super eo. in prin. vbi vult quòd carceratus debeat relaxari. si non iustifice. captura j. tempus stat. & quòd non possit postea iterum iustificari. Et hoc etiam vult in d. 2. vol. conf. 384. alias 386. incip. clarum videtur. Ibi sed certe nec hodie. Fac. quod vult Bal. in 3. parte conf. 50. incip. Secundus creditor. & Dy. in conf. 20. in fi. vbi dicit. verba formalia praeterea cum sapius fuerit de paupertate obiectum & si ea tractatus habitus. sequitur quòd ex vigore noue product. seu noue probationis non debeat vltis etiam in alia nedum in eadem causa tractatus haberi. al. iura quæ vide.

Fac. etiam quod dixi in ver. arbitrator. §. 49. Vide in trac. sta. statuto. Sub rub. nullitas j. 10. dies & c. idem.

Sed facilis est responsio. quia al. per iaf. procedunt quando aliquid est nulliter actum. ab eo qui agit iure proprio & ord. quia non prohibetur. reiterari valide.

Allegata autem supra in contrarium procedunt quando aliquid debebat fieri in tẽpore per partem & non fecit. quia non est reiterari. pro quo etiam fac. quia infinitas est euitan. vt dixi in ver. infinitas. idem.

Numerus testium in testamento est de forma substantiali ipsius testa. communem dicit Cla. in §. test. q. 56. vers. Et scias. P. Fichard.

Nunciari in opere nouum opus potest etiam nemine praesente: sed tamen non prauidicat domino. nisi deuenit ad eius notitiam. iaf. in l. de pupillo. §. nuntiationem. ff. de noui oper. nuntiatio. nu. 5. communem dicit. B. Villal.

Amplia ad denunciationem factam domino extra opus, quia ei prauidicat. iaf. in d. l. de pupillo. §. si quis fortè. num. 3. 4. communem dicit. idem.

Nuntiatio facta fabris, etiam absente domino & ignorante, in opere prauidicat. Idem iaf. in d. l. de pupillo nu. 6. & in §. si quis magis communem dicit. idem.

Nouum opus non denunciatur, nisi ab habente potestatem. iaf. in l. hoc edicto. nu. 2. ff. eod. com. dicit.

Item nec inquilinus, aut colonus etiam procuratorio nomine non denunciatur. iaf. in l. in prouinciali. §. si ego. nu. 5. ff. eod. communem dicit.

Item nec minor. etiam maior octodecim ann. etiam ex causa rei publicæ. & cum authoritate curatoris non nuntiat iaf. in l. de pupillo nu. 3. ff. eod. com. dicit.

Item nec forensis, quando edificatur in publico, nisi edificaretur in via. iaf. in l. in prouinciali. §. si in publico. n. 1. ff. eod. communem dicit.

Item non denunciatur praetori, sed protestatur contra eum, cum lis non possit ei moueri. iaf. in d. l. de pupillo. §. si quis ipsi praetori. nu. 1. ff. eod. communem dicit.

Nota, quòd nouum opus potest nunciari contra vicinum edificatorem in suo solo, si sibi non prodest, & alteri nocet. iaso. in d. l. de pupillo §. meminisse. n. 9. ff. eo. communem dicit. idem.

Nouum opus si denunciatur superfedetur per tres menses etiam si offeratur satisfactio: cum denunciatus dicit, hodie constat, hodie agatur. iaf. in l. hoc edicto. n. 19. ff. de noui ope. nun. communem dicit, licet ipse teneat quòd indistinctè, siue dicat, siue non, debet per tres menses superfedere. idem.

Nunciatio si fieret in loco, vbi nemo penitus reperiatur valet, & tenet absque dubio aliquo, & dominus non teneretur ad aliquid, nisi post eius scientiam, scilicet gl. communiter ab omnibus approbatam, in vers. factum. in l. de pupillo. §. nuntiatio nem. ff. de noui ope. nun. cum qua concurrunt ibi Pau. Cast. & Roma. in l. etiam in addi. suis nouis, Pau. Cast. in l. 1. §. nuntiatio. c. tit. dubitet de veritate memorata glossa asserens pas sum esse dubium, nihilominus com. opi. est cum ipsa glossa, à qua in actu practico, secundum eum tutum non foret recedere, & sic effectualiter cum ea residet. F. Viuius lib. 2. opi. 199.

Nunciatio fieri permittitur aduersus absentes, etiam inuitos, & ignorantes, text. est in l. j. nuntiatio. in fi. ff. de noui ope. nun. & ipsa nuntiatio facta contra absentes, seu ignorantes valet, & ligat eos, quoad effectum patientiae praestandæ per eos

in demolitione faciendâ, nihilominus ratione ignorantiae & absentiae eis in hoc subuenitur, vt demoliri facere expensis suis propriis non teneantur, sed expensis ipsius nunciantis, si vellet opus demoliri, vt sentiunt gl. Barr. Ang. Pau. Cast. Raph. Imo. Rom. Alex. & reliqui omnes. & vt ita dixerim totus mundus, in d. §. nuntiatio. F. Viuius lib. 2. opi. 198.

Nunciatus cessans. Licet nunciatus satisfecerit de opere demoliendo, si nunciatus non acceptauit, sed dixit, paratus sum de iuribus meis deducere, & probare per modo constat, modo, agatur, non potest ipse nunciatus prosequi in opere, sed debet cessare per tres menses: alias iniuste edificat, & interim edificatum est demolendum: casus est in ca. significantibus iuncta gl. in verbo, incontinenti. & in verbo, interloquendo. & in c. fi. ext. de ope. no. nun. vbi circa hæc gl. loquitur magistratraliter, & in l. r. C. e. rit. alias est l. fi. C. de edific. priua. vbi etiam gl. in verbo, impedimentum. quòd est ad limitationem & intellectum iurium dicentium nunciatum post accusationem posse licite edificare. Balb. decif. 496.

Nuntiatio noui operis facta per eum qui ius non habet ligat. iaf. notabiliter. in l. 1. in 1. col. ff. de ope. no. nun. A deo edificatum debet demoliri. d. l. 1. in prin. & in §. fed & si is. & in l. praetor ait in prin. eo. tit. & in c. 2. extra. eo. iaf. in d. l. 1. in prin.

Limita nisi esset certum nuntiantem nullum ius habere. iaf. ibi in 2. col. & latius in 5. col. vbi allegatur Bar. in conf. 64. Alex. in 3. vol. conf. 107. in fi. Barb. in 4. vol. conf. 52. in 3. col.

Limita etiam nisi periculum esset in mora. l. de pupillo §. si quis riuos eo. tit. vbi gl. quæ declarat quando dicatur periculum in mora.

Limita quoque nisi nuntians sit super iure prin. litem contestatus. ita iaf. vbi §. in 2. col. al. Bal. in 1. par. conf. 113. Et adducit simile de spoliato qui non est restitendus. si litem super prin. contestetur. c. 1. de rest. spol.

Limita pariter nisi edificans fuisset admissus ad probandi de iure suo de quo constaret. quod iaso. 4. medijs confirmat. faciunt quæ late accumulauit, in trac. sta. statuto. Sub rub. actor forensis.

Limita insuper nisi nuntians sit excommunicatus. iaf. in d. l. 1. in 3. col.

Limita praeterea, nisi nuntiatio. fieret seorsum ab opere. puta ad domum nuntiat. d. l. de pupillo §. nuntiationem. iaf. vbi §. in 3. col. ibi Additio limitatur. etiam & c.

Limita demum, nisi nuntians grande sit damnum & modicum eius qui nuntiat iaf. in d. l. de pupillo. §. si quis riuos. in fi. & in l. quominus in 16. col. ff. de fin. P. Andora.

In nuntiatione debet nuntians dicere causam, quia edifice. in solo suo vel à se possessio vel contra seruitutem domui debitam. in cuius quasi possessio est alias posset sperni Bar. in d. l. 1. in 7. q. & in d. conf. 64. de quo tamen latius per iaf. ibi in 7. & 8. col. & per Alex. ibi. idem.

Præstita satisfactio. sit remissio nuntiationis, & edificans potest in edificando procedere. l. praetor §. deinde. & §. seq. & l. de pupillo. §. si is cui. ff. eo.

Limita nisi nuntians cui offertur satisfactio. dicat hodie constat hodie agatur quia tunc differtur edificium per tres menses. fec. iaf. in d. l. 1. in 1. col. al. gl. in l. 1. C. de oper. no. nun. & alia multa. Imo tenet quòd licet illa verba non dicantur. debeat tamen differri per tres menses etiam quamuis data fuerit satisfactio. de opere demolendo. idem.

Nuntiatio fieri debet in opere. & sic in re ipsa. d. §. nuntiatio nem. vbi doct. maxime. iaf. in 1. col.

An edificatum iam iuste quam iniuste. spreta nuntiatione debeat demoliri. iaf. in l. stip. ff. eo.

Heres nuntiat non tenetur ad impenfam demolitionis. iaf. in l. pen. ff. eo.

Limitat iaf. in successore praetati.

Nuntiatio est in rem ideo affic. successorem etiam singularem. l. fi. vbi iaf. ff. eo.

De viribus praeccepti. in hac materia nuntiationis noui operis. vide Bar. conf. 80. aliquas d'as. inter. interdictum. no. ope. nun. & quòd vi aut clam. vide per Alex. in l. 1. §. hoc autem edictum. ff. eo. in 1. col. idem.

Procurator. nuntians. nouum opus. debet facere mentionem sui officij. i. dicere. vti procurator. Bar. Alex. & doct. in d. §. nuntiatio. in 3. col.

Nunciatio. no. oper. potest fieri die fer. in honorem Dei. l. 1. §. nun. & ibi doct. max. Alex. de oper. no. nun. idem Alex. in l. de pupillo. §. nuntiationem. col. 2. eo. ti. Quando dominus ignorauit nunc. & operarij prosequuti sunt in opere debet demolitio fieri sumptibus operatorum. Alex. in d. §. nuntiationem in 3. col. De prote. vide Ale. d. l. de pup. §. si ipsi praetori.

Et in

Et in fi. con. ponit an sufficiat probare fuisse factam prote- stationem coram vno.

Per nunciacionem factam solo ver. perditur. pos. d. l. de pupillo. §. meminisse. & ibi Alex. in prin. con.

Nuntiatio debet fieri imperpersonaliter. ad hoc vt liget quof- cunque. Alex. in d. §. meminisse in 1. col. Ang. in §. praterca. in 6. col. de actio. idem.

Nuntius creditur, nuntio pu. vt dixi in ver. nuntio citanti in ver. citatio.

Nuntius principis non creditur. sine literis. & ipsis volenti- bus aliorum bona capere quilibet cuius interest potest de fa- cto. resistere. l. prohibitum. C. de iur. fi. li. 10. Fac. quod vult fe- de. in conf. 2. §. 1. P. Andora.

Nuntius non potest alium substituere. Alex. in l. quod quis in 3. col. C. de procur. al. Bal. in l. si procuratorem. §. 1. in repor- tatis anquis ff. mand.

Adde. fel. in c. cum dilecta in 9. col. de rescrip. idem.

Nuncio dicenti citasse creditur magis quam parti neganti, Alcia. de præsump. re. 3. præsump. 14. nu. 9. com. dicit.

Concor. cum l. styli. 2. 1. & ob hanc l. non sumitur argumen- tum à contrario ex l. 8. tit. 7. part. 3. quæ videtur innuere con- trarium. B. Villal.

Nuntio dicenti esse de commissione iudicis non creditur, Alcia. ibi communem dicit. Quia commissio iudicis non præsu- mitur nisi probetur secundum fel. de quo in ver. commissio. & concor. cum l. 1. tit. 2. lib. 2. For. ll. & cum pragm. 20. 1. §. pri- meramente. in pragm. Quia nuncio non creditur iuxta argumen- tum à contrario ex l. 8. tit. 7. part. 3. quæ videtur innuere con- trarium. B. Villal.

Nuncio dicenti se citasse de commissione iudicis maleficio- rum, non creditur. D. m. Alc. in trac. præsum. regu. 3. præsump. 14. nu. 9. communem dicit. Bonacoff.

Nuncio publico creditur in his, quæ ad ipsius transitum spe- ctant officium secus in aliis, puta si dicat, se verberatum, vel percussum. communis est opinio. Soarez ver. nuncio. nu. 57. Bonacoff.

Nuncio publico in iis duntaxat rebus fides habenda est, quæ ad illius officium spectant. commune inquit Alcia. de præsump. reg. 3. præsump. 14. nu. 10. Maran. de iudi. par. 7. prin. nu. 534. Viuius lib. 1. opi. 228. E. Suarez.

Nuncio referenti se citasse de commissione iudicis, secundum senten- tiam communiter approbatam, nisi constaret de commissio- ne sibi data ad citandum. Bart. in extrauag. ad reprimendum. in verb. per nuncium. nu. 6. allegans l. fi. C. de exhiben. & trans- mitt. reis. vbi hoc expresse dicit. & sibi optima additio in verb. præcedente. & Io. de Platea in l. 2. nu. 2. ibi, de cuius præconis commissione constare debet. C. de decur. lib. 10. dec. in c. quo- niam contra num. 2. extr. de probat. Et hanc communem esse cum multis adductis doct. autoritatibus inquit Roi. à Valle. in conf. 90. nu. 3. 2. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Nuncio publico sibi duntaxat creditur in spectantibus ad suum officium, puta si referat se personaliter citasse Titium, tamen quando deponit in his, quæ sunt extra officium suum non probat secundum Io. And. in ti. de citat. §. in prin. quem sequitur abb. in c. cum parati col. pen. de appell. in c. Quoniam con- tra nu. 2. de proba. Tiraq. de vtroq. retrac. tit. 1. §. 8. glo. 9. nu. 24. Secundum casum, quando nuntius refert omnia requisi- ta in citatione seruata fuisse, & tunc solennia interuenisse præsumitur, quia nuntio creditur in his quæ ad eius officium pertinent, secundum receptionem sententiam per ias. in ca. quoniam contra. col. 5. nu. 2. de proba. & communem, teste Grat. conf. 30. in fi. lib. 1. Tiraq. de vtroq. retrac. tit. 1. §. 8. glo. 9. nu. 10. Accedit, quod si nuntius refert se citasse iux. mandatum iudicis: ei omnino credendum est, secundum communem per Bal. in l. properandum §. & si quidem C. de iudi. Alex. confil. 219. nu. 8. lib. 6. dec. in c. quoniam contra. n. 2. de proba. in c. cum parati col. pen. de appell. Tiraq. de vtroq. retrac. tit. 1. §. 8. glo. 9. nu. 26. Quia in materia nuntij & relationis, vide Bal. in l. con- sentaneum C. quom. & quando iud. Bar. in l. 1. §. cura carnis. ff. de of. prefec. vrb. Alex. conf. 137. col. 3. in fi. lib. 2. vbi docet prac. citat. & refert. foler. prac. crim. j. par. 2. par. pag. 48. Rol. conf. 47. nu. 68. & seq. conf. 94. nu. 14. lib. 2. vbi declarat.

Nuntij credulitas. Nuncio referenti citatum, eum verberat se, vel dixisse verba iniuriosa, aut se nolle venire, non creditur secundum l. And. in addi. ad Spec. ti. de contu. aliis de citatio. §. 1. circa prin. ibi, hic sequuntur verba Butr. in c. cum parati. extr. de app. Ang. in l. diuus. ff. de in integ. resti. Sal. in l. tres de- nunciaciones. C. quomodo & quando iud. licet Bar. & imo. vi si sint tenere contrarium in l. ex consensu. §. si ff. de ap. per gl. ibi, & in l. consentaneum. C. quomodo & quando iud. quæ gl. & Bar. non videntur dicere, quod credatur de his nuncio: sed quod verus contumax est, qui dicit se nolle venire, primam

sequitur videre, & hoc procedi intelligitur verum esse quo ad condemnandum, non autem quoad inquirendum, quia quoad relationem nuncij potest inquisitio formari secundum Bart. in d. l. 1. §. cura carnis. F. Viuius.

Nuncio publico plenè creditur, eiusque relationi statim quo ad citationem. c. cum parati. vbi gl. & omnes. de appell. & late scripsimus supra in prima part. ver. nuntius. sed hoc non pro- cederet. vbi quæ nuntius assereret citatum per eum dixisse, nolo venire ad iudicium, nec ad iudicem accedere, tunc quippe iste citatus ob huiusmodi verba prolata, & ob relationem per nuncium factam censetur verus, & manifestus contumax, capit. venerabilibus. §. secus de ient. excommu. in 6. & notant Card. & alij, in clem. vnica de dolo, & contu. q. 8. & abb. in c. cū parati. de appellatio. tamen citati predicti responsio debet per testes probari, nec sufficit sola ipsius nuncij relatio, vt dicatur contumacia manifesta, secundum gl. in d. §. secus. in ver. in iudicio. quam sequuntur ibi Domi. & Franc. Bal. & imo. in d. ca. cum parati. & ias. in l. properandum. §. & si quidem. n. 9. C. de iud. di. & ista est communis opinio. In contrarium vero partem, vt videlicet, quod memorato nuncio referenti citatum dixisse nolle venire credendum sit, inclinatur Card. in d. clem. vnica. q. 8. Præp. abb. & dec. nu. 4. 5. in d. ca. cum parati. & fely. qui alios huius sententiæ refert, in c. ad petitionem, nu. 20. de accusa. sed quicquid isti suadeant, ob hoc non foret discendum à præmissa communi, quæ verissima, ac tutissima redditur ex te- latis per ias. in d. §. & si quidem. & ista communis opinio vide- tur conformis constitut. regni Neap. citationis literæ, in qua disponitur non fore standum dicto nuncij iurati, nisi fiat inti- matio, seu notificatio citationis coram duobus, vel tribus te- stibus, vnde hoc iure vtimur, & seruamus hodie formam dic- tæ constitutionis, vt per nuncium fieri debeat relatio se citat se Titium talibus testibus presentibus, videntibus, & audien- tibus, aliter sibi non crederetur. F. Viuius lib. 2. opin. 302.

Nuntio de citatione facta iux. officium suum creditur, l. Diuus. ff. de custo. reis. l. magis puto. §. ne tamen ff. de reb. eor. not. doc. in l. ea quidem C. de accus. Rom. conf. 497. n. 5. & an eius relatio commissionem iudicis requirit, distinguitur, aut lo- quimur in reali, id est Captura personæ, & tunc requiritur com- missio, l. neminem C. de exhib. reis, aut in verbali, & tunc di- stinguitur, vt per Rom. d. conf. 497. nu. 8. vbi aut requiritur cau- sa cognitio, aut non, & tandem concludit omni casu iudicis commissionem requiri, per tex. in l. cum clericus. §. memorati autem. & l. omnes C. de epif. & cler. Quinimo non valet licen- tia generalis per iudicem data nuntio vt citet omnes vnios a- gen debitorum: nisi specifice nominentur, Rip. in c. 1. nu. 86. de iur. Et quoad primum, an credatur nuntio, distinguitur duos ca- sus, primum, quando nuntius simpliciter refert se citasse: & tunc in citatione non præsumuntur omnes solennitates in- teruenisse, secundum magis communem per Rom. conf. 454. ante nu. 5. qui loquitur in citatione facta ad domum, absque inuestigatione an potuisset apprehendi persona citati, quæ non præsumitur nisi probetur, secundum magis communem per dec. in c. cum parati col. pen. de appell. in c. Quoniam con- tra nu. 2. de proba. Tiraq. de vtroq. retrac. tit. 1. §. 8. glo. 9. nu. 24. Secundum casum, quando nuntius refert omnia requisi- ta in citatione seruata fuisse, & tunc solennia interuenisse præsumitur, quia nuntio creditur in his quæ ad eius officium pertinent, secundum receptionem sententiam per ias. in ca. quoniam contra. col. 5. nu. 2. de proba. & communem, teste Grat. conf. 30. in fi. lib. 1. Tiraq. de vtroq. retrac. tit. 1. §. 8. glo. 9. nu. 10. Accedit, quod si nuntius refert se citasse iux. mandatum iudicis: ei omnino credendum est, secundum communem per Bal. in l. properandum §. & si quidem C. de iudi. Alex. confil. 219. nu. 8. lib. 6. dec. in c. quoniam contra. n. 2. de proba. in c. cum parati col. pen. de appell. Tiraq. de vtroq. retrac. tit. 1. §. 8. glo. 9. nu. 26. Quia in materia nuntij & relationis, vide Bal. in l. con- sentaneum C. quom. & quando iud. Bar. in l. 1. §. cura carnis. ff. de of. prefec. vrb. Alex. conf. 137. col. 3. in fi. lib. 2. vbi docet prac. citat. & refert. foler. prac. crim. j. par. 2. par. pag. 48. Rol. conf. 47. nu. 68. & seq. conf. 94. nu. 14. lib. 2. vbi declarat.

Nuntij credulitas. Nuncio referenti citatum, eum verberat se, vel dixisse verba iniuriosa, aut se nolle venire, non creditur secundum l. And. in addi. ad Spec. ti. de contu. aliis de citatio. §. 1. circa prin. ibi, hic sequuntur verba Butr. in c. cum parati. extr. de app. Ang. in l. diuus. ff. de in integ. resti. Sal. in l. tres de- nunciaciones. C. quomodo & quando iud. licet Bar. & imo. vi si sint tenere contrarium in l. ex consensu. §. si ff. de ap. per gl. ibi, & in l. consentaneum. C. quomodo & quando iud. quæ gl. & Bar. non videntur dicere, quod credatur de his nuncio: sed quod verus contumax est, qui dicit se nolle venire, primam

opi. tenet etiam do. Constan. in tract. de cau. iudicio. ti. de cita. §. 2. nec de commissione iudicis, vt citet aliquem creditur nuncio, licet sit generaliter constitutus ad citationes faciendas, si non apparet de speciali commissione, secundum Bart. in l. fin. per illum tex. C. de exhib. reis. & per l. 1. C. de iure do. impe. Im. in l. ex consensu. §. si præz. Sali. in d. l. tres. est de mente Io. An. in addi. ad Spe. in d. §. 1. licet Ang. are. insti. de actio. §. quadri- pli. tenuerit contrarium. Io. Fa. insti. de pœ. tem. liti. §. fi. & lac. Bu. in d. l. fin. dicens ita seruare consuetudinem. Prima videtur communior de iure communi, aliter non constituto de contra- ria consuetudine. per d. l. fi. Balb. decif. 228.

Per simplicem nuncium vel epistolam non potest quis in iudicio comparere, not. sing. Bal. in rub. ext. de proc. fac. quod vult Cyn. in l. multum. C. si quis alteri vel sibi. in fine. Balb. decif. 225.

Nunciatio. an credatur nuncio referenti se citasse, si pars hoc neget, relinquatur arbitrio iudicis inspecta qualitate personæ nuncij, & eius qui dicitur citatus, secundum Hostien. Io. and. But. & Panor. in c. cum parati. ext. de ap. Io. And. in add. ad Spe. in tit. de cit. §. sequitur. ver. sed nunquid creditur. Sali. in l. tres denunciations. C. quom. & quando iud. maxime si quis iuret se non citatum, secundum eos. Balb. decif. 227.

Nuntij relationi an credatur, dicentis quod reus dixit, nolo ve- nire. vide Bart. in l. tres denunciations. C. quom. & quando iud. vbi doct. in apofit. plura not. disputando. Bald. in tit. de milit. vas. qui cont. est. in l. falsus ver. aduerte. C. de fals. doct. in l. qui Romæ. in prin. ff. de ver. obl. Quid de casu qui euenit in perso- na nuntij, an excuset dominum mittentem, & quomodo. vi- de Bart. in l. prætes. C. de appel. Et an & quando creditur nuntio: & an præsumatur habere commissionem à iudice, vide Aret. in §. quadrupli. n. 17. & seq. vbi ias. insti. de act. Et quan- do requiratur commissio iudicis: vide Aret. conf. 38. Quid quando proceditur summarie: Dec. conf. 449. & dic, quod quilibet iudex, tam ordinarius, quam delegatus, ac etiam arbiter possunt sibi deputare nuntios, teste Bald. in l. 1. C. quomodo. & quan. iud. & vide Bart. in l. 1. §. cura carnis. ff. de offic. præf. eccl. vrb. Et licet lex aliquando dicat credendum esse relationi & dicitur nuntij, potest tamen probari contrarium, teste Castr. in l. 2. §. 1. ff. si ex noxal. caus. agat. vide Barto. in l. neminem. C. de exhib. reis. Put.

Nunciatio noui operis facta auctore prætoris, vt non edifi- cet Titius, etiam si esset iniuste facta nocet, & ligat ædifican- tes, vt teneantur desistere ab opere iuste cepto etiam in suo, & si non obtemperat nunciacioni debet postea ædificatum demoliri, & destrui sumptibus ædificantis. sec. Ias. in l. 1. nu. 1. vbi etiam Bart. Pau. de castr. & alij doct. communiter. ff. de no. ope. nun. & est tex. in l. prætor ait. in prin. c. ti. & in c. 1. extr. de noui ope. nun. vbi tex. gl. Abb. Sicu. Hermandeus in d. l. 1. nu. 24. Quæ quidem communis ampliatur etiam procedere, si nunciatio, ac prohibitio prætoris esset alternatiue facta, vt non ædifices, vel venias responsurus. secundum Barto. in l. de pupillo. §. meminisse. ff. de no. ope. nun. cum quo sentiunt om- nes ibi communiter, vt attestatur expresse Rip. ibi. nu. 19. Sed communis præmissa ita ampliata fallit, quotiescunque esset nunciatum nouum opus simplici verbo, quia tunc nunciatus nouum opus amittit facultatem demolendi opus propria au- thoritate sibi à iure concessa. vt concludit Bart. & alij in l. 1. §. nunciatio. ff. de no. ope. nun. Quod quippe ibid. Barto. intelli- git cum grano salis non habere locum quando incontinenti nunciatus recuperat possessionem propria auctoritate, quam amisit per nunciacionem verbalem: secus foret, si diuerteret ad extraneos actus, & cum limitatione hac transeunt om- nes doct. communiter ibi, teste Rip. in memorato §. meminisse. num. 36. & seq. Fallit etiam, in secundo quando ille cui fuit nunciatum nouum opus, ne faciat etiam in suo, seu solo à se possessio, offerat se paratum satisfacere de opere demolendo in casu succumbentis, tunc certe per ipsam satisfactionem præ- stitam tollitur nunciatio, & ille cui est nunciatum poterit per seuerare in opere. text. est in l. prætor. §. deinde. & §. seq. & in l. de pupillo. §. si cui. vt tex. & Bart. & doct. ff. de no. oper. nun. tamen ille, qui nunciatus poterit replicare, sed hodie inoleuit practica, quod superferatur per tres menses, & tunc volens ædifi- care tenetur ab opere cepto superferere per tres menses, non obstante ipsa fideiussione oblata, vel data, sed non acceptata per nunciacionem etiam, quod nunciatus interim nullum ius sic prohibendi doceat se habere donec de iuribus partium cog- noscatur, seu intra quos nunciatus possit iura sua probare, quibus elapsis data ipsa fideiussione, potest in opere perseue- rare, vbi nunciatus nihil probauerit, vt per Bart. & Doct. in d. l. prætor. §. si quis paratus. gl. Sal. & scriben. communiter in l. 1.

C. de no. oper. nun. per illum text. & in c. pen. & fi. de no. oper. nun. vbi tex. Abb. & omnes. istam facit mentionem esse com- munem opi. Ias. in d. l. 1. nu. 19. ff. de no. ope. nun. Ferrar. in sua pract. Papien. in for. lib. in actio. noui oper. §. ante aliquam re- missionem. n. 3. Ruyn. in repet. d. l. n. 24. & Hermand. Floren. ibid. n. 23. & seq. contrarium vero per præmissas auctoritates, & alia vrgentissima fundamenta consulit doct. simè Gram- mat. confi. ciuili. 73. super dubio pridie transmissio per totum, quod mandatum super nunciacione noui operis reo. compaten- te resoluatur, & resoluatur in vim simplicis citationis, & ita ego iudicauit sepius dum eram iudex criminalis in ci- uitate Therami Aprutini per viam dictam, & alia complura, quæ breuitati studendo omitto. F. Viuius.

Nuptiæ ad certum aliquod tempus inhiberi conditione possunt. vt frequenter placitum asserere auisum ex Aret. conf. 67. Alex. ac Ias. in l. turpia. §. 1. ff. de legat. lib. 1. Ias. in auth. cui relictum. n. 1. C. de indist. vid. tol. Fel. in ca. ex parte. de constit. Soc. in l. mulieri & Titio. n. 1. ff. de cond. & dem. & Deci. in l. nuptias. n. 9. ff. de reg. iur. Rip. in rub. n. 1. C. de sec. nup. Quæ- riuus aperta Papiniani auctoritas consultat videatur in l. cum ta- le. 7. 1. §. rescriptum. ff. de cond. & dem. in verbis illis: Ne quod omnino nuptiis impedimentum inferatur, sed ea de relatijs alibi. E. Suarez.

Nuptiarum conditio, intra triennium à testatoris morte expleatur necesse est. vt frequens interpretum dogma consti- tuit ex Ias. n. 6. Io. Bapt. de S. Seuer. Lanc. Dec. in prin. ad l. 2. C. de insti. & substit. Gul. in c. Raynuius. ver. cuidam Petro. nu. 4. de testa. Cassan. in consuet. Burg. rub. 7. tamen si contrarium dictare videatur luculenta Mariani doctrina l. conditionum. 90. ad fi. ff. de condit. & dem. censetur autem religionis in- greffu nuptiarum conditioni satisfactum, quamuis aliud ex- pressum testator caueat. commune dicit Hippol. in l. vna. n. 45. C. de rapt. virg. E. Suarez.

Nuptias cum alicuius consilio contrahi iubens, conditio & honesta habetur, & seruari omnino debet. commune fan- tur Aymon. Sauil. conf. 1. n. 7. Gul. in capit. Raynuius. ver. qui cum alia matrimonium contrahens. n. 8. de testa. amplè Di- dac. à Couar. in tract. de spon. 2. part. c. 3. §. 8. n. 3. E. Suarez.

Nuptias primas, quæ conditiones impediunt, seu in virgi- nibus, seu in iis foeminis, quæ vel nuptiæ quidem, sed non mulieres factæ sunt, vel virginitate optima mulierum dote, spo- liate nunquam nupserunt, nihil profus ponderis, ac momen- ti habebunt vt receptissima interpretum placita dicit Eman. à Costa in l. cum tale. §. si arbitratu. limit. vlt. ff. de condi. & dem. ost. idem.

Nuptias secundas, quæ mulier intra luctus annum inierit, nullas hodie iuris Caesaris poenas inducet. commune aiunt Io. Coraf. lib. 3. Miscel. c. 1. n. 2. latissime Didac. à Couar. in tracta. de spon. l. 2. par. c. 3. §. vlt. n. 4. Non tamen eas euadet poenas, quæ in liberorum gratiam sancite sunt. commune ponunt Do- ci. conf. 83. & conf. 230. & in c. ecclesia. n. 38. de constit. Io. de Garon. in l. 1. n. 72. C. de sec. nupt. Io. Coraf. vbi §. Did. à Couar. d. c. vlt. n. 5. Ioan. Dilect. de arte testan. tit. 6. cau. 18. Fran. Viui. lib. 1. opi. 224. Excipe ni viri consensu matrimonij secundi iu- gum subierit. commune inquit Deci. in appellato c. eccle- sia. n. 35. Rip. in l. foemina. n. 9. C. de sec. nupt. Quod tamen in- tellige tunc demum processurum, cum mulier nullos liberos superstitis habuerit. quippe quia aliquoquin & illorum consen- sus exigeretur. vt frequenter placitum affirmat Cora. in l. filium quem. nu. 30. cum seq. C. fam. etc. & qui idem ad virum profer- ret Viui. vbi §. quamuis in viro neutiquam id admittendum. alibi latissime demonstr. verum tamen nihilominus certum est atque exploratum, quod quæ foemina: quæ viri secundis nupt. sese irriterentes asseruare tenentur prioris matrimonij liberis quæcunque commoda ex alterutris bonis conseruadine, lege, vel alia gratuita causa ob illud coniugium ad illos effluxe- runt. vt commune testantur supra isto eo. nu. laudat. ver. non tamen eas & Rip. in l. foemina. nu. 59. q. 2. 2. & n. 6. 1. q. 2. C. de sec. nupt. Nicol. Arelat. in l. generaliter. n. 49. cum seq. illo c. ti. magis commune affirmant Ioan. à Garon. in authen. ex testa- mento. n. 83. & seq. illo ipso tit. & copiosè ac diligenter Arius Pincel in l. vlt. n. 2. C. de bon. matr. idem.

Nuptias secundas si vidua contraxerit cui, si casta vitæ mo- dum seruaret, vel à marito, vel à filio, vel à quopiam marito necessario aliquid legatum est, legato statim eo profus exci- det: quamuis longè secus futurum sit, si ab aliis sub ea vitæ conditione illud ipsi relictum proponatur. commune aiunt Ias. in l. vlt. C. de ind. vid. tol. Io. Dilect. de art. testan. tit. 6. cau. 39. ac prolixè Di- à Couar. de spon. 2. par. c. 3. nu. vlt. & si per- peram indistinctè contrarium receptum asserat Claud. in l.

mulier. §. cum proponeretur. ff. ad. S. C. Trebel. idem. Nuptiis abstinenti virgini si centum legentur. ac si illas ea contraxerit, alicui cœnobio, vel cupiam piæ causâ cadē centum relinquuntur, contractis nuptiis non virgini nuptæ, sed piæ illi causâ legata centum præstabitur. com. ait Emanuel à Costa in l. cum tale §. si arbitrato. limi. 10. n. 8. ff. de condit. & demonst. quamvis non immerito à qua cuius hæere possit E. Suarez.

Nuptiis incestis imposita confiscandorum bonorum pœna, per auth. incestas. C. de nupt. etiam hodie ipso iure absque vilius declarationis interuentu infligitur, com. affirmat Berm. de concub. n. 1. c. i. seq. non tamen vel illam pœnâ, vel aliam eo loci indictam is luet, qui iure canonum incestas nuptias, iure ciuili non incestas contraxerit. quod magis com. humaniter ac diligenter ostendit Foler. in pract. crim. canon. nu. 95. quem refert, ac sequitur Iul. Clarus in pract. §. incestus. ver. quæro. Tamen si contrarium frequentibus doctorum calculis exceptum scripserit Deci. consil. 158. num. 1. ad finem. quem & iidem cum aliis citant, & non immerito damnant. idem.

Nuptiæ incestæ illæ dicuntur ad hoc quod contrahentes incurrant in pœnas ciuiles contra eos promulgatas, quæ contrahuntur contra dispositionem canonis, non legis, Coua. in epito. 4. c. 6. §. 8. n. 18. ex Deci. consil. 158. com. dicit. idem.

Maritus qui alias habet annuam dilationē ad præstandam dotem, iuxta l. vni. §. exactio. C. de rei vxo. actio. si tamen nuptiæ sunt incestuosæ, perdit priuilegium istud, Coua. ibi n. 24. communem dicit. idem.

Licet regulariter maritus non possit conueniri vltra quam facere potest, tamen in nuptiis incestuosis hoc priuilegium nec alimentorum, quidem habet. Bal. nouel. de dote. par. 1. 1. num. 18. communem dicit. idem Vilall.

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE IVRIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XIII.

Bedientia, & reuerentia debetur parentibus. l. parentes. C. de in ius voc. l. veluti. ff. de iust. & iur. Bellon. Tolos.

Obiiciens alicui crimen aliquod in iudicio, siue agendo, siue excipiendo, si illud probet, non tenetur iniuriarum actione, vt in hoc omnes conuenire dicit Boer. in conf. 4. nu. 37. si vero non probet, tenetur, etiam si excipiendo illud obiecerit vel opposuerit. com. dicit Boer. d. conf. 3. n. 37. in fi. Clar. d. lib. 5. §. si. q. 53. ver. caueant. P. Fichard.

PRO. oblatio debiti, nisi in totum fieri non debet. l. tutor. §. Lucius. & ibi not. ff. de vsur. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. em. nisi volente creditore. §. 1. in stit. quib. mod. tol. obl.

OB. contra de l. quidam. ff. si cer. pe.

SOL. debitor. qui totum confitetur debitum, non potest particulariter soluere, vt hic: si verò non confitetur de toto, partem debiti confessatam tantum recipere tenetur creditor, vt in contrario. idem.

PRO. oblatio debiti congruo loco, & tempore fieri debet. l. si solutus. ff. de sol. l. ob signatione. C. eod. idem.

Oblatio pecuniæ debita facta domino ab Emphyteuta, sufficit ad euitandum pœnam caducitatis, dummodo fiat loco, & tempore congruo. com. in §. Emphyteus. q. 8. ver. pone qd Emphyteuta. Intelligit tamen, qd ad hoc vt Emphyteuta consequatur plenariam libertatem, requiritur oblatio, signatio, & depositio, & ita fe habet comunis opin. d. vt laf. in l. 2. C. de iur. emphy. P. Fich.

Oblatio. Si die dominico debetur vni Ecclesie, & in festo vnius Sancti alteri Ecclesie, concurrentib. die Dominico, & die festo, dies Dominicus velut magis ordinarius & naturalis præfertur. Est magis com. opi. secund. Socin. conf. 116. vol. 4. Alii qui dicunt, duplicem deberi oblationem. alij, qd festum sancti, velut magis speciale præferatur, & dominico diei deroget, qui toties in anno intercurrit. alij, quod diuidi debeat ppter concurrum. l. coniunctim. de legat. 3. Alij, quod neutri debeat. M. Chærianus.

Oblatio verbalis non releuat offerentem, idè ista oblatio debet esse realis. l. decem. ff. de solu. not. Bar. in l. acceptam. C.

Dispositio l. foemina. C. de sec. nup. quatenus concernit fauorem liberorum primi matrimonij, adhuc hodie procedit & seruatur. Est com. opi. apud omnes, sec. Dec. conf. 230. proponitur. in prin. vol. 2. M. Chærian.

dispositio l. foemine. C. de sec. nup. ita locum habet in patre secundò nubente, vt in matre. Est comm. opi. sec. Dec. d. conf. 230. proponitur. in prin. vol. 2. idem.

Nuptiis incestis imposita confiscandorum bonorum pœna, per auth. incestas. C. de nupt. etiam hodie ipso iure absque illius declaratione imponitur, vt est com. opi. Soarez, ver. nuptiis. n. 76. de iure autem can. illam non luet pœnam incestus cuius crimen sit incestus de iure can. sed non de iure ciuili, vt est com. opi. ibi. nu. 77. Bonacoff.

Nuptui elocandæ foemina si quidpiam relinquatur, atque eam viuus, postea testator in viri alicuius manum minori dote, quam legati summa est, dederit, non omnino extinguetur, sed residuum quatenus dotem datam legatum supergreditur, peti poterit, vt frequenter placitum pono ex Alex. consil. 7. n. 10. lib. 1. Soc. conf. 101. n. 3. C. de legat. & in l. huiusmodi, §. cum pater. n. 19. ff. de legat. lib. 1. Dec. conf. 81. n. 6. Gul. in c. Raynurius. ver. dotem. n. 14. de testa. Paris. conf. 71. n. 38. lib. 2. Tamer. si. complures non leuib. argumentis in diuersa omnia abierint, quorum familiam ducunt Raph. cu. n. 7. Paul. n. 4. Imol. ad fin. in l. Lucius. 1. ff. de leg. lib. 2. cæteros superpedabit Camp. de dote part. 1. q. 39. & Hip. in l. vna. n. 27. C. de rap. virg. E. Suarez.

Nuptiæ dicuntur proprie, tam ex parte viri, quam ex parte foemina. Bal. in l. cum testator. C. de testa. manu. P. And.

Nutu conditum testamentum, regulariter non valet, ad pias tamen causas valet. communem dicit Clar. in §. testamentum. quæstio. 6. vers. 5. P. Fichard.

de vsur. & Alex. conf. 130. nota qd vbi res debet offerri vol. 4. Sed hoc non habet locum, quando creditor, cui solo verbo offertur se nolle recipere solutionem recufaret, tunc enim nõ requiritur realis oblatio secundum Alex. in l. si mora. in §. fall. ff. solu. matrimo. & omnes comm. in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. quam communem sequuntur. ac citant Moderni. ibi. limitatur quoque non procedere conclusio præmissa, quoad effectum retardandi venditionem pignoris per creditorem factam, quoniam quoad hoc explorati iuris est sufficere verbalem oblationem. l. pen. ff. de resc. ven. secund. communem intellectum gl. Bart. & aliorum in l. pen. ff. de distr. pig. & in l. si residuum. C. eod. ti. quem sequitur vltra allegatos doct. Alex. in d. l. si mora. fallen. 2. F. Viuius.

Oblatio debiti etiam sine signatione, ac depositione facta liberat debitorem offerentem à pœna caducitatis, sicut regulariter obseruatur in alia pœna, de qua in text. l. acceptam. C. de vsur. sed ad consequendam plenariam liberationem à canone emphyteutico, secus est si quidem ad huiusmodi effectum requiritur qd emphyteuta illum offerat, consignet, atque deponat secundum communem intellectum l. 2. C. de iure emphy. circa si. traditum ibi per doct. præsertimque per laf. n. 106. F. Viuius.

Oblationes debite vni, si in aliquo festo offerantur, et si in die dominico ad alium pertinentes, si dies dominicus acfatum contigerit venire in vno die: diuidendæ sunt inter eos. laf. in l. si arrogatore. numer. 50. ff. de adopti. communem dicit. B. Villal.

Oblatio verborum tenus tunc demum offerentem inuat, cum vel venditor solutionem recipere velle abnuat, vel aliquis venditionem pignoris retardare nititur: aliàs nec rebus in aliis generaliter, nec in emphyteusi proderit. communia ponit Viuius libr. 1. opi. 230. & opi. 231. Quamuis verus receptiuusque sit emphyteuta ab emphyteusis commissione ob illam liberari: vt attestantur Soc. conf. 118. in fi. lib. 4. laf. in l. 2. n. 182. C. de iur. emphyt. nec enim ad pœnas tantopere festinandum est. E. Suarez.

Oblatio verbalis offerentem releuat, quado res quæ offertur, se ipsam offert, vt res immobilis. idem si mobilis quando soluto

solutio est fienda alibi quam in iudicio, secundum Bald. in l. acceptam. C. de vsur. idem secun. Ang. in l. prætor ait. §. si quis paratus. ff. de operis noui nunc. in l. 4. §. ait prætor. ff. de re iud. quando debitum nõ est liquidum, sed incertum & intricatum quantum debeat per l. si residuum. C. de distrac. pign. idem quando creditor respondet se nolle recipere. Alexan. in l. qui Romæ. in princ. ff. de ver. obl. item sola oblatio impedit commissionem pœnæ, & cursum vsurum futuri tēporis. l. si per te. C. de vsur. gloss. in l. acceptam. eo. tit. idem sufficit debitori offerre se paratum soluere, licet manualiter non ostendat pecuniam in casu. l. vltimæ. C. de rescin. vend. secundum Bart. in d. §. si quis paratus. Balb. deci. 359.

Oblationem non præbens parrochianus præbytero diebus festiuis non peccat, quia non est de præcepto, vt est com. opi. de qua Zannet. in trac. de foro comp. n. 61. tom. 1. Bonacoff.

Oblatio sola in iudicio valet, & purgat morâ: quia videtur soluere. & si sit post litem cõtestatam requiritur etiam simul consignatio. l. si rem. §. si. ff. de pign. act. declara vt per Bald. in l. inuicem. C. de compen. Bart. in l. sed si alia. ff. de confi. pecu. & hoc ad effectum vt habeat vim solutionis, & quando sola oblatio sufficit ad purgandum moram. not. Bart. in l. interdum. §. si. de verb. oblig. sed solutio vera prodest, vt absoluat ab instantia. §. si. Instit. de perpet. & tempor. act. licet quandoq; solutio & oblatio parificentur. l. si. C. ad leg. falcid. sola tamen oblatio facta in iudicio absque signatione liberat à periculo interitus. Castr. d. l. interdum. §. si. licet non liberet à iudicio. item soluens videtur fateri. Bald. in d. l. si reus paratus. per l. 3. §. si quis dolo. de tabul. exhi. & qd oblatio iudicialis liberet, non tamen qd nõ teneatur offerens dare pecunias, not. Aret. l. si rem alienam. §. si. de pig. act. Cui adde qd soluens non dicitur habere aliquam legitimam defensionem. Aret. in l. 2. C. quod me. cau. vbi soluens purgat metum, & vide text. in c. super hoc. de renuntiat. vbi non est verifimile qd ille qui non tenetur, velit soluere. Qualiter aut oblatio fieri debeat, vt offerentem excuset. vide Aret. conf. 142. col. vlt. Quid de oblatione bonorum facta pro debito nondum liquidato & incerto, & quando ea oblatio fuit acceptata à creditore? & dic vt per Burf. qd si. 8. n. 42. & seq. & conf. 9. n. 10. n. 50. cum aliis seq. libr. 1. Put. Oblatio vbi requi. non suffic. verbal. l. q. decem. ver. idem respond. in fi. ff. de solu. l. seruus. qui hæredi. in fi. ff. de sta. lib. Bar. in 2. col. de ver. obl. Ang. in §. sequens. in 5. col. inst. de act.

Facit. quia vbi opus est facto. verba non sufficiunt. c. 1. & 2. de seq. pos. & fruc. glo. in c. pastorat. de offi. ord. Alex. post glo. & doct. in l. si mora in 2. col. ff. sol. ma. & l. si seruus ff. de vul. & pup. & laf. in l. 1. §. hæc verba. in 2. col. ff. quod quisq. iur. Alex. in 1. vol. conf. 21. in fi. & in 2. vol. qd. 7. col. 3. & in 4. vol. conf. 130. in 3. col. vers. & si diceres. & conf. seq. ver. nec ob. prædict. & in 5. vol. conf. 39. in 1. col.

Et tunc pro verbis verba reportet. laf. in l. 2. in 72. col. C. de iur. emph. & in l. quidam estimauerunt. in 2. col. ff. si cer. pet. & Alex. in d. l. si mora. pe. gerat. singul. 92.

Limitat Alex. in d. l. si mora. sex modis. & ego ibi in margine Addidi septimam limitationem secund. Cu. in conf. 5. incip. Nauta quidam vz. quando ab aduersario quid est implendum. quia tunc sufficit verbalis oblatio.

Et in materia vide eundem Alex. in l. creditor qui. in fi. ff. de distr. pig. & in 1. vol. conf. 102. & in 2. vol. conf. 7. Barb. in 1. vol. conf. 15. in 5. & 6. col. laf. in l. 1. in 1. col. ff. qui satisd. cog. & in l. quod te. in 3. col. ff. si cer. pe. & in l. fancimus. in 4. col. C. de iud. P. Andora.

Quando fit oblatio partis debet acceptari cum protestatione agendi ad residuum ita Alex. in l. quidam estimauerunt. in fi. ff. si cer. petat.

Oblatio verbalis suffic. quando aliquid non est liquidum. laf. in l. ait prætor §. sine autem. ff. de ope. no. nun. Cor. in 4. vol. conf. 85. vers. & vbi debitum.

Et tunc suffic. præstar. cautionem. vt §. in ver. mora. §. 16. Oblatio est sien. congruis loco, & tempore. l. si solutus. ff. de solut. l. mora. in prin. ff. de vsu. Alex. in 1. vol. conf. 102. in 2. col. & in 2. vol. conf. 7. Calca. in conf. 13. el. 2. in fi. Alex. in l. qui romæ. in 2. col. de verb. oblig. fac. quod vult Ludo. ro. qd. 48. circ. fi. & consil. 163. vbi dicit. quod paria sunt non offerre vel minus leg.

Oblatio non est sien. nisi requira. à parte. laf. no. in l. stip. cir. princip. ff. de oper. no. nun. fin. contractibus nominatis. vt ibi pereum. idem.

Oblatio sola. in contractibus inno. non habet vim implementi. laf. in l. iurifgen. in 5. col. ff. de pac. alleg. gl. ibi. quam seq. doct. & Cy. in l. siue apud acta. C. de transac.

Limitat proced. quando factum est promissum. secus vbi promissa esset datio. quia tunc si offertur & consigit. h. pro dato. & non erit locus penitentie. l. j. C. de rerum permu. l. acceptam. C. de vsu. al. Alb. ibi. & Bal. in l. ex placito. in 13. q. C. de re. permu. Offerens. n. equipar. tradenti. l. si cum fundum. ff. de pac. Bñ facit quod vult ipse laf. in d. §. siue autem. in prima col. ibi 3. not.

Limitat 2. nisi contractus inno. ordine. ad nominatum, vt si promitto vendere ob certam causam. nam tunc regul. secundum naturam illius contractus no. cui magis assimilatur. non h. locum penitentia. & tunc suffic. oblatio pro implemento. al. Bal. in l. quamuis. C. de transac.

Limitat 3. quando contractus inno. tenderet ad liberañ. nam cum non habeat locum penitentia. d. l. quamuis. oblatio habet vim implementi. al. Bal. in d. l. iurifgen. & in l. si cum fundum. illo co. tit.

Limitat 4. vt oblatio non sufficiat ad hoc vt possit agi ad rem prin. promissam. sed bene suffic. vt agi possit ad pœnam promissam cum nõ stet per eum al. no. Pau. de ca. in l. si pacto quo penam. C. de pact. P. Andora.

Oblatio verbalis. suffic. in re immo. Soci. in 2. pt. conf. 109.

Oblatio non suffic. quando tendit ad acquireñ. ius offerenti. & ad obligañ. alium ad aliquid. laf. in l. si seruus. ff. de vul. & pup.

Offerens se paratum. facere omnia ad qua de iur. tene. A. l. quid referant. talia verba. vide Alex. in 1. vol. conf. 90. circ. li. & conf. 102. in 2. col. ibi Non obstant ea.

Oblatio tunc releuat quando offerens est paratus soluere quod offert. Cor. in 4. vol. conf. 149. vers. his tamen non ob.

Afs. non vt ibi. fac. quod vult phi. in c. ad apofice. in fi. de re iud. in 6.

Oblatio fideiussionis. suffic. qñ quis tenet. caue. vt aliquid conseq. Alex. no. in l. de pup. §. si cui in prin. de oper. no. nun.

Oblatio facta in Iud. an lib. vide aliquid remissive per Alex. in l. si debitum ff. de soluc.

Oblatio pecunie debite debet fieri cum nume. pec. Ludo. ro. conf. 352. idem.

Oblatio realis facta in marsupio non valeret, nisi pecunia prius extracta fuisset è marsupio, & numerata coram testibus & postea reposita in ipso marsupio. Ita videtur velle gloss. in verb. contestetur. in §. illud. in Auth. vt exactione instante dotis. colla. 7. quemadmodum Bart. illam declarat in l. cum seruus. n. 3. vbi ipse querit, an sufficeret offerre marsupium in iudicio. ff. de cond. & demon. & in l. prætor ait. §. si quis paratus. n. 1. vbi ipse inquit. Si quis paratus fuerit satisdare, eum debere ducere secum fideiussores, idoneos: & omnes leges quæ dicuntur de solutione intelligi debere vt soluens ear cum denariis, eosq; in manu habeat. ff. de noui oper. nunc. Hoc quoque alij Doc. probarunt. lo. Pet. de Ferrar. in sua praxi in form. libel.

quo agitur ad pœnam ex compromisso in verb. legitime. Pet. de Anchara. in conf. 331. n. 1. Ludoui. Rom. in conf. 163. in fi. Alex. de Imo. in l. si mora. n. 8. ff. solut. matrim. & idem Alex. in l. si seruus. vbi ipse omnino voluit, quod pecunia in sacculo ob signata, ante ostensa & coram testib. numerata sit. ff. de vul. ga. & pup. substit. & in l. qui Romæ. ff. de verb. oblig. Quia vbi oblatio est necessaria, tunc debet offerri, nec sufficeret offerri verbo, sed debet offerri reb. ipfis. Alex. de Imo. in conf. 105. n. 41. in 3. vol. & in conf. 130. nu. 11. & ibi Apollillator. in verb. offerre. plures autoritates Doct. adducit in 4. vol. conf. laf. in l. Titia textores. ff. de leg. 1. & in conf. 172. in 2. vol. conf. Hip. pol. de Mar. in suis singu. sing. 479. Ant. Negusantius in tract. de pigno. & hypothe. in 3. par. 3. memb. 5. par. prin. Ripa in l. si insulam. n. 68. ff. de verb. oblig. Anton. Capycius in decisione Neapol. decif. 19. n. 2. Rolan. à Valle. in con. 53. n. 34. cum seq. in 1. Tom. conf. In quib. locis recentiores testan. hanc sententiam comm. approbari, de qua nouissimè eleganter scribit in vtramque partem Andre. Tiraq. in tract. de vtroque retrac. §. 4. gl. 6. num. 19. cum seq. cuius dicta transcribere non operæ precium esse duco. Et totam materiam consulendo tradidit Bart. à Chassan. in conf. 41. cuius consil. meminit etiam Hieron. Cagnol. in l. quod te. n. 58. ff. si cer. pet. similiter quæ de iudiciali vel extraiudiciali oblatione quæri possint, tractantur à Negusan. in d. tract. de pig. & hypothe. in d. 3. par. & in 2. par. 3. memb. 5. par. princ. & Ripa in d. l. si insulam. nu. 65. cum seq. Et quid quando creditor cui verbo facta est oblatio declarasset nolle se recipere, an eo casu realis oblatio requireretur. Nico. Boer. in suis Decif. q. 124. n. 29. in 1. par. item an sola verbalis oblatio sufficiat ad pœnæ euitationem meminit Bart. Socyn. in conf. 108. vbi ipse comm. esse dicit, verbalem oblationem sufficere ad pœnæ euitationem, allegans Cyn. Bald. Alber. de

Rosa. & Sal. in l. acceptam. C. de v. fur. in 4. vol. conf. kircho.
 Oblatio iudicialis producit actionem teste Rol. conf. 7. nu.
 29. lib. 3. & nota. doc. in l. si rem. §. ff. de pig. act. Boer. q. 124. n.
 27. Quia in materia, presertim eius quod scribit Bar. in l. si reus
 paratus. ff. de procur. vide Alex. conf. 92. col. pen. circ. med. lib.
 1. Cagn. in l. non potest videri. ff. de reg. iur. q. autem oblatio
 debeat esse realis. not. Alex. conf. 130. col. 3. lib. 4. de quo vide
 Mathef. sing. 127. lafr. concl. 359.

Oblatio pretij facta per aliquem non attenditur in aestima-
 tione rei, vbi ex conuentione iustum pretium consideratur.
 iuxta veriorum sententiam. per Burf. conf. 99. n. 16. lib. 1. vbi
 latius declarat, & ibi plura de offerente fraudulenter plus ius-
 to pretio, & de supponefi personam, quae offerat pretia ex-
 cessiua, vel non iusta in fraudem tertij quomodo & qua poe-
 ne puniantur: vide ibi.

Obligatio naturalis non dicitur ex stipulatione Io. à Ripa
 in rub. de pactis. C. n. 7. communem dicit. B. Villal.

Obligatio naturalis potest cedi. laf. in l. hoc edicto. §. v. usufru-
 ctuarius. n. 6. ff. de no. oper. nunt. communem dicit. idem.

Ex testamento minus solenni oritur naturalis Obligatio, po-
 tens ad retinendum, & excipiendum, Est com. opi. sec. laf. in l.
 si creditoris circa fi. C. de fideicom. Vide infra Testamentum,
 numero quinto. M. Charian.

Obligatio sub conditione potestatiua transit ad heredes,
 Boe. deci. 351. num. 2. communem dicit. B. Villal.

Obligatio si sonet in contractum innominatum potest vale-
 re. nec tamen valebit vt tractus nominatus, laf. in l. si quis
 ante. num. 18. ff. de acquir. possess. communem dicit. idem.

Si in Obligatione exprimatut vnus casus fortuitus, & de-
 mum generalia verba subiiciantur, expressio illius operatur
 taliter, quod in eadem etiam veniunt non expressi, vt habetur
 per gloss. & Doct. in l. sed si quis §. quasitum. ff. si quis cautio,
 & in l. 1. ff. commoda. & in c. 1. eo. tit. de commo. hancque pro-
 magis communi adducit, & sequitur Alex. conf. 3. incipi. vifo
 instrumento concessionis in fi. lib. 1. arg. tex. in c. qui ad agen-
 dum, de procurat. in sexto. Aduertendum tamen est quod, &
 si quis in se omnem fortuitum casum suscipiat, omneque pe-
 riculum, nunquam tamen venit sub tali obligatione casum in-
 solutus sec. Bart. & alios in d. §. quasitum. ff. si quis cau. per tex.
 in l. fistulas. §. frumenta. ff. de contrah. emp. Bal. in l. falsus. C. de
 fur. & late idem Alex. conf. 28. visis lib. 1. & ibi plura hanc con-
 clusionem corroborantia cumulat, & in consilio 3. vifo in-
 strumento. eod. lib. F. Turzan.

Obligatio generalis comprehendit merces vanales, Ant.
 de Fano. de pign. par. 2. mem. 2. n. 17. com. dicit. idem.

Intellice istam commu. si sunt penes debitorem. Io. Grotus.
 in l. si constante in secunda lect. n. 203. ff. solu. matrimo. com.
 sic intellectam dicit, magis com. laf. in §. item Seruiana. nu. 51.
 Instit. de act. de qua Coua. in reso. lib. 2. c. 5. dicit, si obligatio re-
 feratur ad certum locum, quia tunc res vanales non compre-
 henduntur vt in mercibus allatis in domum conductam, vt in
 l. debitor. ff. de pign. vel possumus dicere vt aliàs dixit Gome.
 in d. §. item Seruiana. quod etiam in casu d. l. debitor. de merc-
 cibus allatis quod veniunt in obligationem merces vanales
 quando non sunt alia bona in quibus dicta obligatio verificetur
 per l. pediculus. §. item cum quaeritur. ff. de auro & argento
 leg. vel dic secundum Zasium in §. item Seruiana. n. 20. quod
 etiam inuectæ & allatae merces comprehenduntur in obliga-
 tione generali tacite, vel expresse taliter q. ipse vel loco illa-
 rum posita, si inueniantur in domo conducta tempore solu-
 tionis, sicut obligatæ per l. cum tabernam. ff. de pig. & sic gene-
 raliter nostra communis sit intelligenda quod in obligatione
 generali veniant merces vanales quod aliàs ita tenuit ipse laf.
 sibi contrarius in l. qui Romæ §. Callimachus. ff. de verborum
 obligat. magis com. dicit, & ita est tenendum. Nota omnia su-
 pradicta pro intel. §. titul. 8. part. 5. & l. vlt. libr. 17. For. ll. di-
 centium omnia bona inuenta in re locata esse obligata pro so-
 lutione mercedis. idem.

Obligatio ad carceres, & renuntiatio cessione bonorū non
 firmatur iuramento, Alc. in c. cum contingat. de iureiuran. n.
 69. communem dicit. idem.

ADDITIO. Hoc quod debitor per obligationis renuntia-
 tionem, & pactum non possit cedere bonis cum sit contra bo-
 nos mores, limita in plurib. casibus, vt per Soci. in trac. fallen.
 in Fallen. 342. pactum.

Obligatio nascitur ante diem, quæ tacite inest ratione loci,
 actio tamen non, Hieron. Cagn. in l. in omnibus, ff. de reg. iur.
 communem dicit. B. Villal.

Obligatio dandi est indiuidua, Curt. iu. consil. 74. commu-
 nem dicit. idem.

PRO. Obligatio est mater actionis. l. licet. §. ca obligatio. ff.
 de procura. Bellon.

OBIEC. Contra de §. omnium, in sit. de action. vbi realis a-
 ctio nulla præcedente obligatione nascitur.

SOL. Hæc regula locum habet tantum in personali actio-
 ne, non in reali: quæ ex ea causa differt à personali, actio enim
 in dubio intelligitur personalis. l. actio. ff. de act. & obl. idem.

PRO. Obligatio personalis non sequitur singularem suc-
 cessorem, sed vniuersalem. l. si. §. ff. de contrah. emp. l. 1. §. si
 heres. ff. ad Treb. l. aris. alieni. C. de donat. idem.

PRO. Obligatio generalis, & alternatiua equiparatur. l. cum
 is. §. ff. de cond. indeb. idem.

PRO. Obligatio generalis & alternatiua est diuidua quoad
 solutionem. l. in executione. §. pro parte. ff. de verb. obl. idem.

PRO. obligatio semel sublata, amplius reuiuifcere non po-
 test. l. qui res. §. aream. ff. de solut. idem.

OBIEC. Contra de l. sed fialio §. si. ff. si ex noxa. cau. aga. vbi
 etiam perempta obligatio restituitur.

SOL. Sicut illa, quæ restituitur absenti, dicitur vt illis, ita illa
 quæ præfenti contra quam peritur restitutio, & sic non est ead-
 em quæ resuscitatur: vt C. si aduer. trans. l. 2. idem.

PRO. obligationes fiunt ex consensu. l. consensu. & l. in om-
 nibus rebus. ff. de action. & oblig. Bellon.

PRO. Obligationes reorum & fideiusforū æquiparantur.
 in l. 3. §. ff. de duobus reis. idem.

Obligatio personalis non sequit. sing. fem. sed vniuersalem
 successorem. l. 1. §. si heres. ff. ad treb. Soci. in 2. par. conf. 236.

Cur. in conf. 12. in 2. col. laf. in l. fin. in 2. col. ff. de op. no. nun. &
 in l. quedam §. nihil ff. de eden. al. l. si. §. ff. de contrah. emp. &
 alia iura Alex. in 1. vol. conf. 10. in 1. col. & conf. 17. in 1. col. &
 latius in conf. 92. in 2. col. ibi 2. respond. & in 5. vol. conf. 122.
 in prin. Soci. in d. §. si heres. laf. in l. 2. in 60. col. de iur. emphit.

Bal. in l. de rebus. C. de don. ante nup.

Nec passiuæ. vt iuib. præal. nec actiuæ. vt per Lance. in l. fi.
 bertio. ff. de annu. legat. vbi dicit, quod si promissisti mihi
 edificare domum in fundo meo, & ego alieno fundum in ti-
 tium. non teneris edificare. Titio. al. l. non solum. §. morte. ff. de
 oper. no. nupc.

Facit. l. 2. & quod ibi vult Bal. C. si vnus ex plu. hrd.

Ius tamen excipiendi. & replicandi. transit cont. singularem
 successorem. Ludo. ro. conf. 311. circ. princ. P. Andora.

obligatio generalis comprehendit bona emphyteutica, etiam
 ecclesiastica fauore dotis, iuxta com. per Burf. conf. 32. nu. 10.
 n. 37. lib. 1. conf. 120. n. 22. eodem, vbi q. bona emphyteutica
 veniunt in generali obligatione fauore dotis sec. com. ibi.

obligatio generalis non comprehendit feudalia sine assen-
 su domini. sec. com. emphyteutica. vero veniunt, licet traditi.
 nequeant, sine domini directi assensu, iuxta commu. per Burf.
 conf. 31. n. 18. lib. 1. vbi latius declarat.

obligatio nulla oritur, cum lex resistit actui, aut potentia,
 nec ciuilib. nec criminalis, nec naturalis, vt est comm. opin. de
 qua Vantius de nullita. process. fol. 146. n. 53. idem. cum dene-
 gat lex viua, vel mortua audientiam, est actus ipso iure nullus,
 vt est magis communis opin. Vantius ibi. nu. 53. vbi & de sta-
 tuto idem dicit. Bonacossa.

obligationib. facti licet succedat obligatio ad interesse. l. si
 pulationes non diuiduntur. verf. Celsus. tamen si super ipsa ob-
 ligatione interponitur iuramentū obligat præcisè iuramen-
 tum promittentem ad factum per gl. communiter approbatam
 in ver. necesse habes. ff. de condict. caus. dat. Et hanc sen-
 tentiam communiter approbatam esse attestantur Alex. de
 Imo. in conf. 36. n. 25. & in conf. 91. n. 5. in 2. vol. conf. & laf.
 in conf. 60. n. 10. in vol. 1. & in conf. 41. nu. 3. in 3. vol. conf. &
 Rolan. à Valle, in conf. 6. nu. 3. in 1. vol. conf. Quamuis non-
 nulli contrariam sententiam secuti fuerint, vt liquet ex scrip-
 tis Andr. Tiraq. in tract. de vtroque retract. §. tertio. gloss. 3.
 numero 6. Kirchouius.

In obligationibus tradendi q. succedat obligatio ad inter-
 esse, quæ sit ratio, vt l. si rem tradi. cum similib. ff. de verb. obl.
 & tamen secus est in obligationib. dandi, vide Arer. in §. si. col.
 si. instit. de inutilib. stipul. Et an obligatus ad dandum teneatur
 præcisè, & non liberetur præstando interesse, vide laf. in l. vbi
 autem §. hæc stipulatio. ff. de verb. oblig. vbi ponit regul. cum
 fallentis. Put.

Obligatus ad dandum ex stipulatione viam, tenetur stipu-
 lationem, & factum, Alciat. in l. 2. §. 1. numer. 3. ff. de ver.
 oblig. communem dicit. B. Villal.

Obligatus ad dandum aliquid in genere, præstado partem
 non liberatur in totum, nec in illa parte obligatus tamen al-
 ternatiuè, dando partem licet in illa parte non liberetur, tamen
 cessat

cessat exercitium actionis in illa parte, Alciat. ibi numer. 55.
 communem dicit. idem.

Amplia q. in tantum est vera quod creditor non compelli-
 tur recipere, idem ibi nu. 10. in verf. 7. limita. comm. dicit, licet
 sibi non placeat in puncto iuris.

Fallit in poena appofita in obligatione dandi, vel faciendi
 cum factum est indiuiduum: quia non debetur nisi pro parte
 pro qua non fuit completa vel fuit contrauentum, Boer. dec.
 349. num. 8. communem dicit. idem.

obligatus ad factum, medio iuramento, astringitur, vt pro-
 mittens teneatur ad factum præcisè & non satisfaciat soluendo
 interesse. Fortu. Garcia. in c. j. de pac. n. j. in fi. cō. dicit. idem.

Amplia in obligato ad scribendum libros, quia non satisfacit
 cum interesse, sed præcisè teneatur ad factum, laf. in l. stipu-
 latio. §. habet autem. n. 11. ff. de nou. oper. nunt. com. dicit, &
 reprehendit Alex. dicentem com. contrariam. idem.

obligatus ad factum ex eadem obligatione teneatur ad inter-
 esse, & ex eadem potest conueniri, lafo. in l. si quis §. si quis
 promiserit. nu. 3. ff. de re iudic. communem dicit. idem.

obligatus ad dandum rem vel quantitatem respectu rei, pe-
 rempta re perimitur obligatio, Dec. in l. quod re, ff. si cer. per.
 n. 6. communem dicit. vbi vide limita. & nota istam com. ad
 obligatum alternatiuè, de quo in ver. debitor supra totum.
 idem Villal.

in obligatione rem tradi, non iuratur in litem. comm. dicit.
 Albe. in l. in actionibus. n. 3. ff. de in litem iur. I. Fich.

obligatus satisfacere, satisfacit, dando fideiusforem, aut pi-
 gnora. Hier. Cag. in l. plus cautionis. de re. iur. ff. com. dic. Vill.

Obligatus tamen ad dandum fideiusforem, non liberatur
 dando pignora. idem ibi. num. 4. communem dicit. Villal.

Nota istam communem ad intel. l. 2. tit. 3. libr. 2. For. ll. vbi
 disponitur q. si debitor in iudicio vocatus, non sit idoneus in
 facultatib. q. debet prestare fideiusforē, aliàs iudex dēt ponere
 illum in carcere, & sic ex ista cōi. & colligitur q. nō. satisfacit
 dando pignora, quod etiam facit ad intel. l. 1. tit. 5. lib. 2. For. ll.
 quæ loquitur de petenti ferias, & ad intel. l. 16. tit. 13. par. 5. &
 l. 3. tit. 18. par. 3. & l. 7. tit. 18. lib. 3. For. ll. sed tamen de iure re-
 gio satisfacit. dando pignora, si non habet fideiusforem per l.
 7. tit. 8. libr. 2. For. ll. approbata opi. Bart. in l. prætor. de præ-
 stipul. ff. de qua per Suar. in d. l. 2. tit. 3. libr. 2. For. ll. n. x. Et not.
 quod iste fideiusfor, qui præstandus est ad hoc q. reus libere-
 tur à carceribus sufficit quod sit satisfactio faciei, & sic has ll.
 intelligit dictus Suarez. numero 4. in fin. & dicit non ob stare
 dict. l. & si obseruatur. idem.

Obligatus ad nudam cautionem. tenetur promittere sub
 poena. voluit glo. licet sub verbo forte, in l. 2. §. sed & si dubite-
 tur. ff. de iud. & in l. 3. §. quamuis. el. 2. sub eodem verbo forte,
 in verf. quibus, in fi. ff. si cui plusquam. per l. fal. & in l. 3. §. si. ff.
 de aliena. iud. mutan. ca. fac. sequitur Imo. in l. si prius. ff. de o-
 per. no. nunt. idem Imol. & Cast. in l. diuortio. §. interdum. ff. fo-
 lut. matr. Bart. tamen quem alij in l. si. per not. per glo. ibi, ff. de
 præto. stip. sequuti sunt, & in l. 2. §. si. ff. qui fat. cog. fuit contra-
 ria sententiæ, concludens, id in iudicis arbitrio residere, an
 cum poena, vel sine poena, debeat cauere, quem quatuor in ca-
 sibus, q. poena inferatur, arbitrari debere ait, quorum primus
 est, si interponitur super re inestimabili per text. l. procurator
 ad exhibendum. ff. rem rat. habe. in §. si. Secundus est, quando
 sufficit nuda cautio sine fideiusfore, per dictam glo. in præal-
 leg. l. 3. §. quamuis. el. 2. ff. si cui plusquam p. l. falc. Titius, quan-
 do hæc stipulatio interponitur ad purgandum, vel ad euadendum
 dum, aliquam poenam, vel obligationem, in quam ceciderat,
 tunc enim æquum est, q. certa poena promittatur & magna,
 ita ex gloss. in d. l. 3. ad fi. de alie. iud. mut. cau. fac. Quartus, &
 vltimus casus est, quando consuetudine hoc inductum esset,
 quod cautio cum poena interponeretur, per tex. in l. q. si no-
 lit. §. qui assidua ff. de ædil. edict. l. si pignore. ff. de pigno. actio.
 in fi. & l. si prius. §. 1. ff. de aqu. plu. arcen. quos casus, Bal. quoq;
 excipit & enumerat in l. 3. in princ. ff. de cond. cau. dat. in l. fan-
 cimus. C. de verb. sig. in l. vniuersa. C. de preci. imper. offer. &
 in l. exequutorem. C. de execu. rei iudi. vbi q. non debet cum
 poena cauere, nisi consuetudo eo in loco vigeat de ipsa poena
 adicienda. Hanc eandem conclusionem tenet Alex. tanquam
 com. in d. l. diuortio. §. interdum. solut. matr. & ibi p. eum post
 Imol. & Paul. de Castr. habes q. qui ad nudam cautionem te-
 netur, sub hypotheca promittere debet cū hoc sibi facile sit,
 l. si filio. in fi. ff. vt leg. no. caue. idem concludit ipse Bart. in d. l.
 si prius. ff. de ope. no. nun. & in locis aliis per ipsum Alex. in d.
 §. interdum relatis, vbi etiam habes, q. vbi quis idonee caue-
 re tenetur, non sufficit cauere sub hypotheca, sed cum fideius-
 fore, vel pignore cautio est præstanda, quia dicta cautio cum

hypotheca dicitur mediocris, non autem idonea, & licet glo.
 in l. si mandato Titij. in glo. parua, in §. ff. mand. contrarium
 voluit, illam tamen Alex. d. §. interdum. tanquam male locu-
 tum reprobat. Limitatur aut quod dictum est de fideiusfore,
 non procedere, neq; locum habere, quando talis à quo dicta
 cautio exigatur esset multum diues & idoneus, quia tunc suf-
 ficat nuda cautio cum hypotheca, per tex. in l. si stipulatus sum
 Stichum. ff. verb. obl. ita inquirunt Ang. & Imol. in l. prætor. re.
 la. 3. ff. de præto. stipu. refert & sequi. idem Alex. præal. §. inter-
 dum. & quid, quando lex disponit q. quis plenè, & quando, q.
 competenter, vel rectè caueat, siue etiam dicat caueat, vel sa-
 tisdet, ibidem p. ipsum Alex. post. præscriptos ante eum scrib.
 explicatum, & declaratum habebis. F. Turzan.

Obligatus ad factum, licet compelli ad factum ipsum ne-
 queat, cum succedat obligatio ad interresc. l. stipul. non diui-
 duntur. §. Celsus. ff. de verb. obl. & l. si quis ab alio. ff. de re iud.
 nihilominus interueniente iuramento possit præcisè compelli
 ad factum promissum, sec. glo. in l. si pecuniam. in verf. quia
 iurasti. ff. de condi. ob causam, Bal. in l. 1. C. de sent. quæ pro eo
 quod interest, & in præalud. feud. doc. in l. si quis maior. C. de
 tranfact. & Alex. conf. 37. vol. 2. vbi dicit istam esse com. sent.
 & scribentes omnes hoc idem asseuerant. in rub. de iureiuran.
 sed hoc non procederet in herede iurantis cum ipse non pos-
 sit præcisè ad factum compelli, verum liberaretur soluendo
 interesse, quia iuramenti vinculum ex parte iurantis personæ
 est, c. veritas. de iureiur. idcirco nō ligabit heredem. ita not.
 Bal. in d. præalud. feud. F. Viuius lib. 2. opin. 200.

obligatus à lege vel statuto ad dandū fideiusforem, si eum
 nō reperit, loco fideiussionis subrogatur cautio iuratoria per
 eum præstanda. ita glo. & doc. in l. 1. ff. qui satisf. cog. in Auth.
 generaliter. C. de episc. & cleric. Hipp. de Marf. in repet. Rubr.
 ff. de fideiuss. n. 193. ver. quæro. 22. aliquis obligatur ex forma
 legis vel statuto. vbi ipse hanc senten. com. n. 194. appellat, ad-
 ditque limitationes. Et hanc commun. conclud. esse meminit
 quoque Rolan. à Valle, in conf. 43. n. 2. in 2. Tom. Kirchou.

Obligatus præcisè cum iuramento in pecunia numerata
 non potest offerre de bonis suis mobilib. vel immobilib. stan-
 te iuramento, quod sec. com. doc. opi. obligat præcisè in pecu-
 nia numerata. laf. in conf. 9. n. 9. verf. & in primis. & n. 10. verf.
 Nam fm veram & cō. sent. in 1. vol. cōf. Matth. de Aff. in suis
 decis. sacri conf. Neapolitani, decis. 163. & dec. 381. Rol. à Val.
 in conf. 33. n. 47. in 1. Tom. consil. Kirchouius.

Obligatus tradere per sententiam ad illud præcisè cogi po-
 test. ex not. in apofit. ad text. in l. qui restituer. ff. de rei vend.
 laf. conf. 9. lib. 1. intellige prædictam concl. fundatam ex gl. &
 doc. in l. si pecuniam. ff. de condict. caus. dat. in casu possibili,
 quando factū præstari potest: secus si non potest, teste Crauet.
 12. col. 1. quæ omnia plenè examinat laf. in l. stipulationes nō
 diuiduntur. n. 32. & seq. de verb. oblig. Pur.

Obligatus soluere auditur, volens de soluendo satisfacere, ex
 magna tamen & idonea causa, inspecta qualitate rei & perso-
 næ, etiam si esset condemnatus: puta si rationes ad quas reddē-
 dum est condemnatus, sint intricatae, nec liquidatae, aut par-
 cellæ solutorum & inde datorum nondum forent liquidatae,
 secundum glo. fin. in fi. Ange. & Nicel. in l. 4. §. ait prætor. ff. de
 re iudi. vbi Ange. ponit cautelam, quam tunc seruare debet
 condemnatus, facit l. si residuum. C. de distract. pigno. Balb.
 decis. 438.

Obreptio, & taciturnitas vitiat legimationem Cur. iu. con.
 83. nu. 8. communem dicit. B. Villal.

Obreptio seu res futiua & clancula in totum vitiat scrip-
 turas, qua de re vide infra verb. Surreptio & Rescriptum.

PRO. Obscure respondere, & nihil respondere, paria sunt. l.
 de ætate. §. nihil. ff. de interrog. actio. Bellon. Tolof.

Obsides populi Romani, & sic hodie in bellis contra infi-
 deles dati aut recepti, testari non possunt. lege obsides. ff. de te-
 stamentis. Secus si ciuitas vel princeps ciuitati vel principi ob-
 sides dederint, aut ad his receperint, quia tales nihilominus te-
 stari poterunt, sec. Bart. & Doc. in d. lege obsides. per notat. in
 c. ex rescripto. de iureran. & ita communiter teneri refert Be-
 ned. Capra reg. 103. numero 203.

pro Obsidibus an liberi homines dari possunt: & de materia
 obsidum Fel. c. ex rescripto. de iureiur. laf. §. rursus. 9. & 10. col.
 instit. de actio. Bal. in l. 2. C. de patrib. qui fil. distrax. P. Ando.
 obstetricum iudicio standum est in eo an partus viuere pos-
 sit naturaliter, vel non. communem dicit Clarus. Sent. §. testa-
 mentum. q. 4. verf. fin. P. Fichard.

PRO. Obuiandum est maliis hominum. in ca. auaritiæ. de
 electio. extra. Bello.

Obuiare quis tenetur delicto, etiam clamando, vel reuelan-
 do, vt

Com. opin. Tom. ij. 13 do, vt

do, vt est com. opi. Clar. q. 87. ver. 1. & ver. dictum est, non solum de iure civili, sed etiam de iure canonico, vt est com. opi. ibi. Etiam in foro conscientie, vt est com. opi. ibi in fi. Diaz. reg. 184. Fallit hac magis com. opin. in Clerico & Pontifice. item fallit in crimine perpetrando contra Principem. Gratus Respon. 1. in 1. vol. numer. 47. & seq. Bonacossa.

PRO. Occasio delinquendi dari non debet. in l. conuenire. ff. de pac. dot. l. meminerint. C. vnde vi. ca. qualiter & quando. de accusat. extra. Bellon.

Occidi potest fur, pro defensione rerum, quæ aliàs nō possunt recuperari, Ias. in l. vt vim. n. 2. ff. de iust. & iur. com. dicit: limitat de iure poli. & in clerico, & in re parua quæ vide. B. Vil. Occidere licet offendentem patrem, filium, vxorem aut sanguineum, aut cognatum, Ias. ibi. num. 27. comm. dicit.

Amplia ad extraneum, si aliàs vita eius non potest saluari ibi. n. 29. com. dicit. limita tamen quoad incurrendum irregulartatem, glo. fi. in cle. 1. de homicid. idem.

Occidens Titium cū Sempronium voluisset, punitur pœna extraordinaria. com. dicit Alban. conf. n. 1. & 2. Menchiaca illust. contro. cap. 9. num. 3. 2. refert Clar. lib. 5. sent. §. Homicidium, versu. Dicunt. P. Fichard.

Occidere possum impunè etiam alium me non offendentem, si aliquis potens cui resistere non possum, me interficere velit, nisi ego illum interficiam. Bal. in c. 1. §. iniuria. n. 19. ver. sed pone quidam potens mihi mandauit, qd occidam Titium, aliàs interficiet me, nunquid excuset cum aliàs vitam meam seruare non possum. de pace iuram. firm. & in l. 1. ver. 1. 1. que ritur. n. 24. C. vnde vi. Et hanc comm. doc. sentent. esse scribit Dec. in l. vt vim. plurib. adductis autoritatib. n. 9. ff. de iust. & iur. Licet autem ipse voluerit contrariam sententiam defendi posse per text. in l. scientiam. §. qui cum aliter. ibi. Illum enim solum qui vim infert ferire cōceditur. ff. ad l. Aquil. ergo quis alium occidere non potest. tamen postea ipse addit, adiecta declaratione vltiori à communi sentent. non recedendum esse. Quam tamen Modern. Parisi. tanquam refragamem iuri civili. l. si te bonis. C. de iure delib. & iuri diuino in suis addit. ad l. vt vim. in verb. contrarium. litera D. non admittunt. kirc.

Occidens seipsum alicuius criminis, scelerisve reus existēs, punitur in publicatione bonorum, nisi heredem haberet. l. si. & toto tit. ff. de bonis eorum, qui sibi mortem consc. & tenent Iaco. de Rauen. & Pet. de Bellap. in l. 2. C. qui test. fac. pos. & Io. Igne. cum aliis relatis per eum. in l. 1. §. si tibi. n. 109. ff. ad Syllanian. In contrariam vero partem, vt suspectus de crimine vel accusatus, vel in crimine deprehensus, si mortem sibi coniciuit, hodie eius bona non venient publicanda, inclinatur gloss. in l. 1. §. 1. in versu. aduersus. ff. de iure fisci. & Bart. in l. 1. §. ff. de bon. dam. & in l. 1. §. ff. de bon. cor. qui ante sent. mor. sibi consciuer. per auth. bona damnatorum. C. de bon. damna. cum similib. & bona ista delinquentis circa seipsum lite super eo contestata nō ipso iure, sed per sententiam publicari possunt, & debent, l. in fraudem. §. eius bona. & §. seq. ff. de iure fisci. glo. & omnes cōiter, & ibi Bolog. in secundis interpretationibus, in l. 2. C. qui testa. fa. pos. & Bart. in l. 3. §. si ff. de bonis eorum, qui mor. sibi consc. & vltra pœnam publicationis bonorum imponendā delinquenti prædicto circa seipsum, cadauer eius furca etiam suspenditur, & sic punitur quemadmodum si extraneum occidisset, sec. Rom. & Ias. in d. l. 2. per text. ibi & Car. rat. declarantem, in prac. cri. §. homicidij. n. 123. cum aliis seq. vbi hoc duob. modis ampliatur. Sed iste occisor ipsiusmet, nisi extitisset de crimine accusatus, nec in eo deprehensus, verum de crimine ipso tantum suspectus, tunc fiscus, vt bona rapiat, teneretur probare mortē consciuisse metu pœne, non tamen impatientia doloris, sec. Petr. & Cyn. in l. 2. C. qui testam. fac. pos. Bart. & alios communiter, in l. si. §. ff. de bonis eorum, qui ante sentent. Bald. in l. fin. C. de iure fisci. lib. 10. & Ioan. Ign. in dict. §. si tibi. numero 62.

Contrarium verò respondendum esset, vbiunque erat accusatus, vel in crimine deprehensus, & postea sibi mortē consciuit tunc ob hanc præsumptionem, & veluti fictam confessionem qua: est contra ipsum, onus probandi eius innocentiam reuertitur ad hæredes ipsius, vt bona mortui tueantur, ita voluit Platea, in dicta l. si. C. de iure fisci. & Bart. vbi supra. Contrarium tamen, vt etiam hoc casu onus probationis fisco incumbat voluit Io. Ig. in d. §. si tibi. n. 62. Ceterum in actu practico tutum non foret discedere à sententia Plat. & Barto. tanquam vtriori. Sed præmissa limitantur non habere locum in vasallo occidente seipsum, qui ob hoc feudo priuari non debet, secundum Bald. in c. 1. quibus modis feud. amit. & Iac. de feud. ver. dicti que vasalli promiserunt il primo, nu. 19. vbi ait ceteros doctor. transire cum ista opinione, quia delictum

hoc non concernit Domini offensionem, ideo non debet nec potest vasallus ob illud nec eius hæredes feudo priuari. F. Viuius lib. 2. opin. 201.

Occidens Titium, cum voluisset occidere Sempronium, punitur pœna extraordinaria. Clar. in §. homicidium, ver. dicunt. communem opinionem esse dicit. Bonacossa.

Occidens aliquem deliberatè, in ecclesia tamen capinon potest. & ita seruatur. Blan. in prac. crim. fo. 4. n. 26. Bonac.

Occidens infantem non formatum, & anima non habentem, punitur extraordinem, vt est com. opi. Blan. in prac. crim. fol. 80. n. 33. D. Hercul. de cautione de non offendend. c. 20. n. 5. Nouellus reg. 23. Duennas. Bonacossa.

Occidere se vellens, punitur pœna mortis, et ab alio se occidere impeditus. com. est opi. Clar. q. 68. ver. seipsum, licet in practica aliter seruaretur, inquit ibi Clar. quia non punitur affectus, nisi sequatur effectus ex generali consuetudine. Erit istocasu occidens seipsum moritur intestabilis sibi manus violentas intulit. Secus si impatientia doloris, furore, morbo, pudore, hoc faceret, quia morte non puniretur, nec bonorum confiscatione, nec eius testamentum rumpetur, vel annullaretur, vt est com. opin. vt ibi per Clar. Bonac.

Occidere possum impunè aliquem, quem, si non occidam, vir potens minatur mihi mortem, vt est com. opi. Chirc. com. muni opi. centuria 3. concl. 64. item licet occidere hominem, quando occisor non venit vituperandus à cōi opinio. Pau. de Cast. in conf. 278. de quo D. Maccagn. in lib. comunium opi. 3. c. 3. n. 8. Nam occidere licet hominem sceleratum, vt patet Exod. 22. plura Calcane. in conf. 2. n. 33. fol. 11. Bonacossa.

Occidere non licet hominem pro rebus, vt est com. opi. Canonistarum, de qua Bened. de vado foro Sempr. in rept. Fel. in ver. Clerici, vel laici an possunt pro defensione rerum, & c. Bonacossa.

Occisor, qui defendendo cum moderamine inculpatæ tutelæ aggressorem proximi sui, occiderit, iure occidisse censetur, nec pœnam aliquam meretur, vt est communis opi. Dm. Alciatus. in consilio 27. libro 7. Bonacossa.

Occisus seu interfectus si vnicum vulnus haberet, & plures fuissent in rixa, vel mortuus haberet minora vel pauciora vulnera, quam fuerint numero homines in rixa, ita vt resciretur ex quo vulnere esset mortuus, vel quis ipsorum rixantium intulerit vulnus, tunc propter incertitudinem nullus ipsorum rixantium pœna mortis puniri potest, per text. l. absentem. ff. de pœn. & multa alia fundamenta quæ cumulat Hipp. de Marf. in sing. singu. 217. incipit. ver. quater iam retracto tempore. Et hanc communè & receptam sententiam esse scribit consulendo Hipp. de Marf. in con. 24. n. 9. ver. ex quib. omnibus satis patet com. opi. glo. & doc. esse in 1. vol. con. Kirc.

Occisor eius cui debet succedere, Quis non potest succedere ei quem interfecit, sed talia bona applicantur fisco, l. com. Ratio in fi. ff. de bon. dam. Quod autem dicitur talia bona applicari fisco, intellige, dummodo non sit alius non interficiens qui in eodem gradu sit cum interfectore, quia talis succedit, Quam conc. intellige, qd succedit quo ad portionem suam, secus quo ad portionem delinquentis, quæ omnino fisco applicatur, ex gloss. in l. 1. ff. si quis aliq. test. prohib. Alex. in l. hæreditas. nu. 6. C. de his quib. vt indign. ita Barto. ibi allegat l. 2. §. fratris. ff. si quis aliq. test. prohib. idem Bar. in l. 1. ff. eod. vbi qd tamen sequenter in gradu excludunt & idem repetit in l. si. nu. 10. item intelligitur dummodo non tractetur de lucris dotalibus, quia illa applicantur hæredibus vxor vel mariti respectiue occisi, l. si ab hostibus. §. si vir vx. vbi Bar. ff. sol. mat. Ratio vero diuersitatis de isto ad alios casus varia assignatur ibi per doctor. maximè per Castr.

Et primum dictum facit cond substitutum qui excluditur ab hæreditate eius quem occidit, vt per Bar. in l. si ab hostibus. §. si vir vxorem in fi. & tali casu applicatur hæreditas fisco propter delictum substituti, ex theorica generali posita per Bar. in l. si. in fi. C. de his quib. vt indign. Quid in fratre occidente fratre an ipse vel eius filius eidem occiso succedat cum aliis fratribus ab intestato vel ex testō? & dic. vt per Boer. q. 25. par. 1. pulchre per Rol. conf. 56. lib. 1. post Bal. in l. tamquam. col. 4. ver. hæc faciunt ad q. C. de fideicom. Quid de patre occidente filium: qua cautela seruet hæreditatem, vide Boer. quaest. 7. numer. 17. Quid de filio occidente patrem: & dic. vt per Rol. dicto consilio 56. numero 4. libro 1. vbi declarat doc. Bar. in d. l. cum ratio. §. si ff. de bon. dam. quam dicit communiter improbari. Quid de occidente testatore, & dic. qd priuatur hæreditate tamquam indignus, & applicatur fisco, d. l. cum ratio. in fi. &

in fin. & not. Rom. sing. 467. sed quid in occidente filium testatoris, seu eius cui quis succedere potest? & Bar. in d. l. cum ratio. dicit quod priuatur, sed hæreditas non ad fisco: sed part. in eodem gradu applicatur, Bal. verò in l. hæreditas. C. de his quib. vt indign. dicit quod priuatur, & fisco applicatur, de quo vide quæ habetur in l. his consequenter. §. 1. ff. famil. erc. Quid in marito occidendi. vx. & dic. quod excluditur à lucro dotis, secundum Ias. & communiter doc. in d. l. si ab hostibus. §. si his. ff. sol. mat. Rol. de dote. q. 6. r. nu. 1. nu. 1. post Deci. in conf. 525. Quid si occidit repertam in adulterio? & dic. vt per eundem Rol. trac. q. 63. vbi distinguit.

PRO. occupantis melior est conditio. l. si quis à multis. ff. de nox. actio. Bellon.

PRO. occupati. circa rem rusticam in forum venire compellendi non sunt. l. 1. ff. de fer. idem.

occupans legatarius, vel fideicommissarius propria auctoritate, ex licentia sibi concessa à testatore excusatur à delicto, vt est communis opi. de qua Plotus in l. si quando. nu. 54. fol. 18. Bonacoss.

occupans loca aliena, & postea faciens se de dictis bonis inuestiri, nihil facit, sed loca illa sunt primo domino restitueda Et ista est communis opin. de qua Soc. iun. conf. 86. nu. 22. vol. 1. Et not. qd stante statuto, quod quicumque occupauerit rem alterius, puniatur in tantum qd si occupem rem per te possessam, incido in pœnam, licet non essem dominus. Paul. de cast. in rub. ff. de ope. no. nun. u. 4. idem.

oculus alteri viro quam marito datum, facit vt mulier dote amittat. com. dicit Bell. in rub. C. de eden. nu. 81. quem refert Didac. super 4. decret. nu. 3. Bald. in c. tuæ. nu. 4. de procu. idem quocque est si saltem passa sit sibi manus alterius ad mammillas poni. refert Cla. lib. 5. sent. §. adulterium. ver. scias autem. P. Fich.

oculus cæcatus non dicitur oculus. Bal. in l. 1. C. qui accusa. non pos. & in l. conuenticulam. de episc. & cleric. Alex. in l. vulgatis. ff. de fur. P. Andora.

oculus potest multipliciter considerari, phil. in ca. quorundam. de elec. in 6. & dicit Bal. in l. j. in prin. con. C. de prefc. 30. an. qd triplex est oculus. mentis. f. corporis & administratoris. idem.

odium. Quod odio alicuius inductum est, non debet in eius commodum redundare. Fel. qui dat multa similia in c. intelleximus. col. 1. ext. de iud. vide etiam per eum in c. tuis. col. 1. de testi. & Ias. in auth. hoc amplius. col. 3. de fideic. adde Dy. in conf. 1. P. Andora.

oconomus dicitur gubernator rerum ecclesie. Iubemus. in prin. C. de sacros. eccles. & ibi Bart. & qualiter constituatur, Bald. in l. omnes. C. de episc. & cler. & quis proprie sit oconomus, Spec. tit. de his qui alien. nom. in iudic. interue. P. And. offendens cardinalem percutiendo, capiendū vel hostiliter insequendo, excommunicatus est, ita vt possit ab omnibus impunè offendi. communem dicit Boss. in tit. de hæret. nu. 29. Clar. d. §. si. q. 7. ver. offendentes. P. Fich.

offendere se nolle duo promiserunt sub pœna. & postea se simul offendunt non apparet quis eorum fuerit primus. quid iuris? Respon. quod neuter tenetur ad pœnam. Et ita se habet communis opi. de qua Ias. in l. si seruum. §. seq. n. 12. ff. de ver. obli. Bonac.

offendere nolle aliquem promittens sub pœna intelligitur, nisi causam offensionis committat. item si feci pacem cum inimico meo, & promisi eum non offendere sub pœna, demum fuit exbannitus. Si ex forma statuti bannitus possit impunè occidi, si eum interfeci, non incido in pœnam pacis ruptæ, vt est com. opi. de qua Ias. in l. qui seruum. nu. 2. & nu. 5. ff. de ver. obl. vide ipsum Ias. ibi. Bonac.

offendens rem cleric. dicitur inferre iniuriam personæ illius, qd sufficit, vt quis cadat in excommunicationem, vt est com. opi. de qua Soc. sen. in c. peruenit. nu. 175. de sent. excomm. manie. idem.

offensus pro promissione de non offendendo, ex noua iniuria, repercutere præsumitur, vt est com. opi. de qua do. Vulpellus de pace. q. 103. nu. 2. idem.

offensa non solum personæ, sed etiam in personam dicitur facta, cum sunt tactæ res personæ adherentes. concurrente animo offendendi personam ipsam, vt est communis opinio. de qua do. Hiero. Gabriel. conf. 171. num. 3. Et ideo offensa in personam non dicitur, si non sunt tactæ res, vel personæ, quia actus necessarius est saltem rerum personæ adherentium, vt concludunt omnes ibi. Vnde si quis promisit non offendere, neque offendi facere factō tantum, & in personam, si quis dicaruit Archobisum in ipsum, tenens eum offendere, nec te-

tigit personam, vel vestes, neque vilo modo percussit, non potest puniri pœna ordinaria, nec habet locum pœna conuentionalis, vt ibi. Et quæ dicatur offensa grauis, & qualis ponit Soc. in c. officij. n. 59. & seq. de sententiâ excommunicationis. Et quæ dicatur iniuria atrox, enormis, seu grauis, ibi. n. 36. Et si capilli offenderentur esset grauis offensa, in locis, in quibus iuuenes nutriunt comam vt ferraria. vt dicit ibi Soc. Bonac. offensa facta ad honorem tuendum noua causa dicitur, vt est communis opinio, de qua Doronus in tract. de fidei treuga & pace. q. 118. n. 2. & seq. Bonac.

offensa modica non est in consideratione in pœna conuentionali de non offendendo, vt est cōis opi. de qua d. Herent. de Cautione de non offendendo. c. 7. n. 18. fol. 90. Quid si offensa? Tradit Sal. in l. filia. C. de inoff. testa. & Alb. in dictio. & Ias. in l. cum te pietatis. C. de inoff. testa. Et no. qd vbi est illata pœna, ibi præsumitur offensa, & vbi maior est pœna, ibi dicitur maior esse offensa, & est locus ab eodem. Alb. in l. restamento. ff. de fideicom. libertat. An offendens clericum bannitum per iudicem secularem puniatur, vide per Alb. in l. statutus. n. 1. C. de episc. & cler. Et no. etiam, qd quandoque plus offendit, qui fingit se mediare inter feriantes, & vnum ex eis tenet, & alteri non obstitit, Angel. in l. 1. §. excusantur. ff. ad Syllanian. item no. quod offensus in flumine publico non dicitur offensus in via publica, secus si in ponte, quia punitur statuto de off. fendente in via publica. Marf. sing. 68. Et dicitur offensa grauis, homicidium & membri mutilatio, alias est in arbitrio iudicis, quanam dicatur grauis offensa. Menochius de arbitrio iudicis. Alex. conf. 203. n. 4. Bonac.

offensa dicitur quicquid animum alicuius ad iracundiam prouocat. qd intellige large, proprie autē vbi agere de pena imponenda propter offensam, intelligitur de ea quæ pœnam meret. Bar. Alex. & Ias. in l. com. te. C. de inofficio. test. P. Ando.

offensa dicitur, si fiat iniuria verbal. Barb. in 4. vol. conf. 11. in 7. col. Alb. in 2. par. q. 173. Lud. ro. conf. 183. circa fi. Et quæ dicatur, offensa personalis, & quæ realis. Barb. in d. conf. 11. in 8. col.

Dicit Alb. in 4. par. q. 111. qd app. offensa intelligitur de personali non de reali.

Ad offensum non ad offendentem pertinet facere pacem, Bal. in l. atlete. §. dat remissionem ff. de execu. tu. idem.

officialis si durate tempore sui officij, fuit priuatus officio, & postea reassumptus, cum eisdem pactis reassumptus intelligitur, secundum Bal. in l. si constante. C. de don. an. nupt. & in l. etiam. C. de iure do. quem sequuntur scrib. omnes communiter in l. diem functo. ff. de off. alicui. vbi Moder. audacter mentionem faciunt de ista communi. Concludunt etiam quod si cuitas condaxit doctorem cum certo salario pro vno anno, quo finito, rediit domum suam, & demum interpositis pluribus annis reconducatur sine repetitione salarij, intelligitur reconductus sub illo salario, quod prius perceperat, vbi subdit etiam idem esse in famulo, & similibus. F. Viuius.

officialis absque peccato potest exequi sententiam principis, qui absque processu mandat vt aliquis furca suspendatur, Hiero. Cagno. in l. velle. n. 1. §. si de re iur. cōem dicit. B. Vill. Amplia etiam contra tertium succedentem scienter in rem violenter affectam. Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil cōe. versu. explicitis, nem. 50. ff. de acquir. poss. communem dicit.

officium iudicis non datur contra tertium bonæ fidei possessorem ignoranter succedentem in rem affectam ex violentia. Cora. in §. nihil commune. versu. explicitis. numero 53. de acquir. poss. ff. communem dicit. idem.

PRO. officium per artificium mutatur, nam artificium extinguit nomen officij, non de conuerso. Ilegatis feruis. §. si ex officio. ff. de leg. tertio. Bellon.

PRO. officium suum nemini damnosum esse debet. l. sed si quis ex signatorib. ff. quemad. testa. ape. l. si seruus communis. §. quod verò. ff. de fur. c. cum non doceat de elec. in 6. idem.

PRO. officium iudicis nullam præsupponit obligationem. l. qui per collusionem. §. 1. ff. de actio. emp. l. quod si minor. §. si. ff. de minor. idem.

PRO. officium magistri mercede & premio est remunerandum. l. cum plures. §. tutor. ff. de admin. tut. l. qui filium, vbi pu. pil. educ. deb. l. Aquilus Regulus, ff. de dona. cau. mor. idem.

PRO. officium mortis finitur. l. 1. C. si quis ign. rem mino. l. cuius. de cur. fur. idem.

PRO. officij necessitas excusare debet. l. tutorem. ff. de his quibus vt in sig. idem.

officialis suspectus in his casibus in quibus officialis potest punire, & procedere contra delinquentem in se, vel famulos suos vt per Inn. in c. ex parte. de verb. signific. & Bar. in l. si quis Com. opin. Tom. ij. 14 fortè §

forte. §. i. ff. de penis. poterit allegari suspectus sec. Pet. & Cyn. in l. 1. C. ne quis in sua causa. Ioan. An. in c. si quis erga. 2. q. 7. Panor. in c. dilectus. de penis. licet Bald. in d. l. 1. teneat contra rium: cuius opinio procedere posset, quando delictum seu iniuria esset notorium & notoria, cōcernens officium, & poena esset à iure taxata, vt tunc non possit recusari. Secus si poena non sit à iure taxata, sed arbitraria, vt in r. opinione, quia posset forte in arbitrio modum excedere. Hanc distinctionem sentit Panor. in 4. col. in c. cum venissent. ext. de iud. & in d. c. dilectus. Et illam tenet expressè do. Constan. in trac. de caute. iud. in ti. de recus. iud. in §. nunc secundo. loco. Balb. decif. 44.

Officiali facienti de facto (pretis habentis iuris & aequitatis, licet de facto impune resistere, per casum cum Bart. in l. prohibum. C. de iure ff. in l. deuotum. C. de meta. Quod tempera sec. Cyn. in l. ab executione. C. quorum appellat. & Panor. in c. si quando. extra de offic. delegat. quando opprimit extra iudicium vel in iudicio, sed grauamen non est per appellationem reparabile. Balb. decif. 143.

Officialis scriba. idem officialis non potest esse scriba in causis sui officij, nisi in leuibus, vel iurisdictionis voluntariae, sec. Bal. in l. 1. in §. huius. ff. de iust. & iure. Bar. in l. iubemus. in §. fande. C. de sacros. eccl. per illum textum. Balb. decif. 215.

Officialis condemnatus in syndicato, ob dolum in administratione officij commissum, non appellat, sec. lac. Butr. Cyn. & Bart. in l. nulli. C. quorum appel. Spec. in tit. de appellationibus. §. in quibus. verfica. tertia specie, potest tamen se iurandum eos supplicare. l. si. C. vt lite pend. auth. quæ supplicatio. C. de precibus Imperato. offeren. Balb. decif. 468.

Officiali simplici verbo, & sine iuramento, creditur in aliquibus, de quibus in tex. & glo. in verbo, stari. in cle. 1. de foro compe. Balb. decif. 580.

Officialis qui durante officio suo multa acquisiuit, in dubio non præsumitur de bonis fisci acquisiuisse, nisi aliter liquido probetur. com. dicit Dec. conf. 6. n. 2. Bertrand. conf. 151. n. 6. lib. 6. Clar. d. §. q. 68. verfic. officialis. P. Fichard.

Officialis regulariter durante officio non accusari potest, nisi esset tale delictum propter quod puniendus esset officio, & idè pro bannataria & furtis potest officialis etiam durante officio accusari non expectato tempore syndicati, com. dic. Boff. in titulo de offic. corrupt. pecun. n. 34. Clar. d. lib. 5. §. si. quæst. 16. verfic. præterea quæro. idem.

Officiali an aliquando resistere liceat nec nelicet aliqui absolute dicant quod sic, tamen secundum gloss. in l. non videtur §. qui iustu. de regul. in iur. quam communiter approbatam dicit Bolenc. in repet. l. capitalium. §. famosus. n. 143. ff. de poen. ita distinguendum est. Aut officialis procedit tanquam officialis vel iudex, & nullo modo debet ei resisti, nisi vellet in ferre aliquod præiudicium irreparabile. Aut procedit eo modo quo solent procedere priuati, & tunc impune licet ei resistere. Et dicit Claud. in lectura l. vt vim. n. 27. & 28. & in repet. n. 48. ff. de iust. & iur. quod ita omnes volunt, & in hoc omnes concordant. Clar. d. §. q. 29. verfic. Sed hic. P. Fichard.

Officialis, seu qui aliquo in publica officio funguntur, nõ aliàs ante finitum officium accusari poterunt, quam si ea delicta commiserint, quorum nomine euerit officij debeant. commune inquit Aegid. Boffius in pract. tit. de offic. corrup. pecun. n. 34. Iul. clar. in prac. §. vl. q. 16. verfic. præterea quæro. E. Suar.

Officialis si mandatum principis temere aliquem suspendi iubentis exhauserint, nullam idcirco animi labem incurrent. commune dicit vltra modum ea in re principibus obsequiosus Cagnol. in l. velle. n. 15. ff. de reg. iur. idem.

Officialis & eas iniurias cognoscent, ac punient, quæ vel ipsi, vel alicui ex ipsorum familia, seu in eorum officij opprobrium, seu saltem illorum officij ratione illatæ sunt: alias verò neutiquam. commune inquit Alex. conf. 14. n. 10. lib. 6. Iul. Clar. in pract. §. vl. quæst. 35. verfic. vl. idem.

Officialis quæ sibi ipsis officij tempore pepererunt, ni contrarium expressim probetur, non perperam nec fordidè comparasse censentur, quamuis ad summas diuitias peruenerint. cōe aiunt Bertrand. conf. 115. n. 8. lib. 2. & qui eum laudat Iul. Clar. in pract. §. vl. q. 68. verfic. officialis. idem.

Officialis communiter deputantur ad denunciandum maleficia. Clar. q. 6. verfic. scias autem. Qui debent denunciare etiam notoria & occulta, si possunt, & debet abesse dolus in denunciando. Clar. ibi. ver. ipso. Et tenentur denunciare etiam maleficia, quæ de iure sunt impunita, pura casu, vel accidenti contingentia, vt est cōis opi. Clarus ibi. ver. sed quæro. Bonacoff.

Officialis, quis publicos prouentus subtrahit, punitur poena capitis. Clar. q. 58. ver. officialis. Et officialis, quia multa acquisiuit in officio non præsumitur acquisiuisse, de bonis fisci, vt

est com. opi. Clar. q. 98. verfic. officialis. Et quis non dicitur officialis, nisi sit in possessione officij. Bald. conf. 508. in 5. volu. Et not. q. quis debet habere officium à Principe & non ab alijs. Pau. de Castr. in l. 1. C. de status & imagi. vbi & de Bendorijs, quæ dantur officialibus meminit in signum bene acti officij, de quibus plenè per Pari. de puteo. in tract. syndica. in princ. Et no. q. non omnis remotio ab officio designat indignationem remouentis, nisi causa remotiois tacitè indignationem contineat. Ange. in l. quod ait ff. de iis, qui no. infra. Bonacoff. officiales qui acquisiuerunt in officio, rectè acquisitum censeatur, nisi contrarium probetur, vt est communis opinio. Soarez verbo officiales. num. 10. Bonacoff.

Officialis, si deprehendit aliquem in facinore, & propter hoc iubet ipsum carcerari, torqueri, vel fustigari in poenam istius delicti, talis ex genere poenæ efficitur infamis, cum appareat veritas causæ, propter quam fuit tortus, vel fustigatus, vt est commu. opi. Soc. in ca. super his. n. 37. de poenis. Bonacoff.

Officialis tenentur seruare statuta per eos iurata. in Auth. vt iuratur. q. præstatur ab his Auth. præfides. C. de epif. & cle. ri. Ferrarius. Cautela 3. Afflic. super constit. in præludis. q. 12. n. 8. Et non debent seruare ius commune, nisi in defectum, vt per Occam Ferrar. inter conf. crimi. 100. n. 10. Tomo 2. Alias efficiuntur per iurij, & tenentur in syndica, vt per Occam ibi, & per Pari. de Puteo in tractat. syndica. & per alios. Et ita prædicatur vbique. Fallit, vt per Natam in conf. 19. per totum, fallit vt per Brunum inter conf. feud. conf. 5. nu. 15. 16. 17. 18. & 19. Sed deficientibus statutis Ferrariae, debet fieri recursus ad ius commune, prout in litem illi illustrissimi Ducis, ante volumen statutorum, pro quibus vide Barba. conf. 42. col. 2. sub n. 7. in 2. vol. & in conf. 13. n. 6. in 1. vol. Bald. in conf. 348. in 3. parte in fi. Gratium conf. seu responso. 11. in 2. vol. Riminal. conf. 9. & conf. 72. in fi. in 1. vol. Et quando est contentio interius ciuile, attenditur Ferrariae ius canonicum. Zabarella conf. 2. & conf. 20. vbi expressim de Ferraria loquitur. Nam delicta secundum statuta loci puniuntur. Brunus conf. feudali inter conf. crimi. conf. 115. nume. 91. An vnus officialis vnus Territorij possit condemnatum fugientem capere in alieno Territorio? Responde, quod non. Corn. consil. 159. in 2. vol. Nam vnusquisque officialis debet esse contentus officio suo. Iaf. in conf. 229. num. 6. in 2. vol. nec extra suum Territor. extenditur eius iurisdic. lege ff. de iurisdic. omnium iud. vbi & Docto. An Vicarius dicatur officialis? Respon. quod sic. Federicus de Senis conf. 303. num. 4. Bonacoff.

Officialis abque peccato potest exequi sententiam Principis, qui abque processu mandat, vt quis furca suspendatur. Cagn. in l. velle nume. 15. ff. de regul. iur. commu. dicit. Soarez verbo officialis numero 5. Bonac.

Officium iudicis non datur contra tertium succedentem scienter in rem violenter effectam, Corraf. in l. naturaliter. §. nihil commune, ver. expeditis. n. 5. ff. de acqui. poss. commun. dicit. Nec etiam affectam ignoranter, vt ibi num. 53. communem dicit. Bonacoff.

Officialis ante finitum officium accusari nequit. Nisi sint delicta, ex quibus omnino ab officio remoueri debeant, vt est communis opinio. Soarez ver. officialis. Clar. q. 16. verfic. præterea quæro. Bonacoff.

Officialis de iniurijs sibi illatis cognoscent, & puniunt, vel alicui ex eius familia, vel in eorum officij opprobrium seu saltem illorum officij, ratione illatæ sunt, alias non, vt est commu. opi. Soarez verfic. officiales. nu. 6. & seq. Bonacoff.

Officialis potest offendere imo occidere, resistentem. Bal. in l. fin. C. de exhi. reis. per l. fin. C. de his qui ad eccl. confug. Fely. in c. cum iuramento. de homic. fatiunt not. per eum. in c. vt fame. de sentent. excomm. Et ita vulg. Pau. de cast. clare. in 2. vol. conf. 194. de quo etiam habetur. per Aug. ari. in trac. Malef. in verfic. fama pu. in 18. col. in fin. Bolog. in consil. 63. in 1. col. P. Andora.

Officiali de facto procedenti, licitum est de facto resistere, Alex. in 2. vol. conf. 144. etiam superiori. Panor. in 2. par. conf. 3. q. 27. in vl. col. Iaf. in §. quadrupli. in 1. col. insti. de actio. & in l. vt vim. in 5. col. ff. de iustit. & iur. Ang. in d. §. quadrupli. in 6. col. facit. quod vult ipse Iaf. in §. penales. in 2. col. in fi. insti. de actio. Dec. in cap. si quando in 1. col. de officio deleg. Hippo. Marsil. in l. 1. in 6. & 7. col. ff. de quæst. tex. est in l. defensio. de iur. fi. li. 10. & in l. contra nrām de execu. & exacto. li. 12.

Amplia. vt in verfic. Amicus §. 4. & in verfic. vicinus §. 6. idem. Nec creditur officiali volenti aliquem capere, nisi confet de pōre in script. Iaf. in l. cum proponas. la. 1. C. de pac. & in d. §. quadrupli. col. 2. idem.

Officiali nomine, qui comprehendantur. vide Feli. in c. post cessionem

cessionem. de proba. Barb. in 1. volu. conf. 58. col. 4. & aliquid per Iaf. in l. 1. in prin. ff. de iur. om. iud.

Deci. in rub. de of. del. col. 2. ver. venio ad secundum. Et procurator dicitur habere officium. phil. in ca. si quæ. de proc. in 6. idem.

Officialem iudic. offendens præsumi iudicem offendere. Feli. in c. mandata. extra. de præsumptionibus. vide in verfic. iniuria, §. 38.

Official. videns rixantes, debet mittere familiam, alias debet deponi. ita Fel. in c. quantè de sent. exc. vbi omnino vide. & in rub. de treug. & pa. col. 3. & per Iaf. in §. si minus. col. 6. & sequent. insti. de actio. & in l. cum quires. C. de proc. Bal. in l. 1. §. quies. ff. de of. præf. vrb.

Fac. no. in ver. potestates. §. 8. Officialis an possit conueniri. vide Alex. in l. principalibus. ff. si cer. pe. Fel. in c. legebatur. de maio. & obed. & Iaf. in l. 2. ff. de in ius voc.

Officialis ad libitum principis equiparatur perpetuo. Alex. Iaf. & doc. in d. l. principibus. Bar. in l. de pupillo. §. si quis ipsi prætori. in 3. q. ff. de oper. no. nun. in 7. col. Iaf. in l. Sufficit. ff. de cond. indeb. facit quod dixi in verfic. perpetuum. §. 3.

Officialis seu magistratus nostri temporis, non habet potestatem, nisi quatenus à statuto, conceditur. Det. consil. 72. in prima. col.

Officialis qui debet habere. 4. denarium, non debet habere quod offensam est facta domin. superiori. Alex. in l. cum quis. ff. de do. præleg. all. Bal. in ca. 1. in tit. de cap. qui cu. vend. adde Oldr. in terminis in conf. 148.

Officiali nõ potest opponi per subditum q. non sit officialis ex quo tolleratur à principe Iaf. in l. Barbarius ph. in 13. col. ff. de offic. præto. Phil. in c. quamquam in 4. not. de vsu. in 6.

In contrarium, tamen facit, quod vult ipse Iaf. in l. more. in 9. col. ibi item aduerte quod ord. ff. de iurisd. omn. iud.

Et ad materiam. d. l. Barbarius. vide not. Bolog. in consil. 8. in 5. col.

Vide Rotam in no. decif. 47. vbi dicit q. si non neget officialis, non est necessario proban de eius potestate. idem.

Si committatur delictum tempore vnus officialis, & sententia ferratur, tempore alterius, ad quem spectabit poena. Iaf. in l. more maiorum. in 5. col. ff. de iur. om. iud. adducunt multa, & videtur tenere q. spectabit ad 1. quia respicitur. initiu. & in l. si ideo. C. de his qui. vt ind. al. remissue. Alex. in l. diuortio §. si fundum. ff. sol. ma. & in 3. vol. conf. 6. incip. viso. themate. & ita quod mihi est. 7.

Et Alex. in d. §. si fundum. aliàs in §. si vir quem legit cum §. si fundum. distinguit, aut poena spectat ad illum, qui ex diligetia inquirat, & tunc tenet quod pertinet ad inquirentem, aut simpliciter venduntur fructus & redditus officij, & tunc pertinet ad p. emptorem, de cuius tempore fuit delictum commissum, habetur aliquid per Feli. in c. significasti. el. 2. col. 1. in fi. de homic. vide in sta. granum vel mercantia, & c. q. 5.

Ponit etiam Alex. in d. §. si vir. quid si condemnatio est facta tempore primi, sed exequutio tempore secundi, ad quem pertinet & distinguit aut ex causa onerosa, & pertinet ad primum, aut ex causa lucratiua, & tunc pertinet ad secundum, vide per eum. idem.

Non debet vnus official. de facto alterius se impedire. Barba. in 3. vol. conf. 45. col. 3.

Officialis potest punire familiam suam delinquentem. Iaf. in l. qui iurisdictioni. col. 3. ff. de iur. om. iud.

An autem possit cognoscere de iniuria facta suæ familiae. Bar. in l. lex cor. ff. de iniur. Ang. Aret. in trac. malefic. verfic. hæc est quædam inquisitio. car. vlt. ver. penult. Bal. in l. senatus consulto. ff. de off. præf. Alex. in l. qui iurisdictioni. ff. de iur. om. iud. & in l. si quis. §. si quos. ff. de poen.

Quid in domino loci, an pro iniuria ei illata possit cognoscere. vide Old. conf. 7. idem.

Officialis non potest capere, nisi esculentia & poculentia. Iaf. in l. iurigen. §. prætor ait. col. 1. ff. de pac.

Officialis debet habere expensas à vicario, etiam eundo & redeundo. Iaf. in l. si non fortem. §. libertus. col. 1. ff. de condi. indebit.

Officialium duorum nemo gerere potest. Barb. in 1. vol. conf. 60. col. 7.

Facit quod ipse vult in 2. vol. conf. 18. col. 4. vbi dicit, quod procurator ad vnum actum, non potest alium exercere. Facit quod vult Iaf. in l. si per errorem. col. 1. dum all. Bal. & Ful. in l. repetita. ff. de iur. om. iud.

Dixi in ver. diploma. officium suum nemini debet esse damnosum. Iaf. in l. si ff. si

quis cau. l. si quis ex signatoribus. ff. quemad. testa. aper. l. si. C. de allu. l. valer. ff. ex quib. cau. ma. Facit quod dixi in ver. ambasiator. §. 2.

Official. non potest esse pater incontinenti post officium filij. Alex. 1. vol. conf. 48. in fi.

Officialis factum non præsumitur. deuenisse ad notitiam principis seu domini. Alexan. in 1. vol. conf. 84. ibi Nec prædictis ob.

Nec dimino præiudicat vt ibi. fac. quod vult Alex. in 1. vol. conf. 136. col. 4. ibi nec ob. q. debet fusti. fac. etiã quod no. vult Phi. in c. fi. ver. ex præcedentib. de officio. vica. in 6. idem.

Official dicto. cc. impedimentum sibi contingens stañ. est. Alex. in 4. vol. conf. 34.

Creditur etiam relationi official. Alex. in l. publicianus. de publica.

Officialis electio facta afr quam more solito. est nulla. Barb. in 3. vol. conf. 45. col. vlt.

Quæ sita per officialem. an præsuman. de bonis officij. vide no. Barba. in 4. vol. conf. 39. col. vlt. & in ver. vxor. §.

Officialis si remouea. ante tempus & alius ordine, non valet ord. Bal. in l. scire oportet §. consns. ff. de excus. tuto. idem.

Officialis. potest exercere officium etiam post tempus. donec alius venerit & ei debetur. salarium pro illo tempore. Ludo. Sing. 390. Ang. in §. item si. in 5. col. insti. de excep.

Si officialis. mgor ord. potest aliquid facere, an si proroget. tempus officij, possit pariter illud facere. vide Bar. & Alex. in l. 3. ff. de dam. infec.

Officium omittens. non debet fructus lucrati. Alex. in l. 1. C. de his qui. vt ind.

Officia pu. reculari non possunt. vt in verfic. ambasiator. §. 15. Officialis qui permittit contra deuetum. punitur. Bald. in l. fi. de commer. & merchan. idem.

Vbi quis gerit duplex officium nate & accidentale. videtur agere. ex naturali officio. Bal. in l. ex pec. C. de iur. do.

Officium morte finitur, & sic non succedit hæres in officio. Bal. in l. 1. C. si quis ig. rem mi. & c. Vide in verfic. executor testif. §. 3. & Bal. in l. fin. §. si C. de bo. quæ liberis. notat. quod in officio filij pater non succedit.

Officialis negligens remouendus est. Bal. in l. fi. C. de custo. reorum.

Officiali qui non tenet debitam familiam, venit salarium defalcari. Bal. in l. obseruari. §. 1. de offic. procon. & leg.

Officialis non est in culpa, si carceratus se laqueo suspendit. Bal. in l. quemadmodum §. mgatus. ff. ad l. acqui.

Officialis. incipit habere officium iurato officio, & non añ. Ang. in §. iusturandum. in auth. vt iudi. sine quoquo. fuf. col. 2. idem.

Officium duorum quando quis sustinere possit, vide Bart. in l. comperimus. C. de proxim. sac. scrib. lib. 12. & l. si consil. ff. de adop. vbi doct. in apostil. declarant. & quod dicatur officium, & vnde, vide Abb. in c. post cessionem. col. i. in fi. de probat. Quid de officiali an & quando durante officio conuenire possit. vide Bart. in l. pars literarum. ff. de iudi. & an quis officio plurium fungi possit. vide Bart. in d. l. comperimus. Pur.

Officij adipiscendi causa, si sit officium temporale, non licet aliquid clam donare, sed si aliqua oblatio fieret palam & principi, in quo cessat crimè ambitus, vtique liceret, commune dicit Ana. in c. 1. num. 4. de simonia. Si autem oblatio illa fieret alteri quam principi, tunc non modo dantes aut offerentes aliquid pro officiis, sed etiam ea petentes, puniuntur poena infamiae, & centum aureorum, per textum leg. vnic. ff. ad l. Iul. de ambit. Cla. d. lib. 5. §. simonia. ver. præterea quæro. P. Fichard.

Officia, iurisdictiones, & dignitates absque causa etiã Princeps auferre poterit, nisi si vel pecuniis illa distraxerit, vel ob præclare merita elargitus fuerit, communia ex complurib. iuris interpretibus accuratè digestis ponit non poenitendus, præceptor meus Ar. Pin. in rub. part. 1. c. 2. n. vlt. C. de rescind. ven. E. Suarez.

Officij adipiscendi causa, si sit officium temporale non licet aliquid clam donare. Sed si aliqua oblatio palā fieret, & Principi, in quo cessat crimen ambitus, vtique liceret, vt est communis opi. Si verò alteri quam Principi fieret, non solum dantes, aut offerentes aliquid pro officiis, sed & pctentes puniuntur poena infamiae, & cētum aureorum. Cla. in §. simonia. ver. præterea quæro. Bonac.

Officialis qui durante officio suo multa acquisiuit, nõ præsumitur i dubio de bonis fisci acquisiuisse. Nisi aliter liquidò probaretur, vt est communis opin. Cla. qu. 68. verfic. officialis. Bonacoff.

Officiali an & quando liceat resistere. Dicitur procedit tanquam officialis, vel iudex, & in nullo modo debet resisti. Nisi esset dānum vel praedictum irreparabile. Aut procedit eo modo, quo prius, & tunc impune ei resistere licet. Commun. est opin. Clar. quaest. 29. ver. sed hic. Bonacosa.

Oliua non matura fert plus fructum quam matura. Bald. in l. si absente. ff. de usufruct.

Omissio non vitiat nisi ea quae sunt de forma substantiali, non autem ad instructione, vel demonstratione, secundum communem per Burf. conf. 74. numero 53. libro 1.

Omissionis ordinis iudicarij ante lit. contest. non vitiat procellum: quia adhuc non dicitur iudicium, secundum Bald. & dominum Cato. in l. arbitro. ff. qui satis. cog. Bar. in l. si quaeramus. ff. de testa. Balb. decif. 213.

PRO. omnis anima sublimibus potestatibus subdita sit ad Rom. 13. Deut. 17. Qui. n. principi non obedierit, morte morietur. in can. magnum. 1. 1. q. 1. c. 2. extra de maio. & obe. Bell.

PRO. omnis Christi actio, nostra est instructio. capit. Deus omnipotens. 2. q. 1. idem.

PRO. omnis aetas ab adolescentia prior est ad malum quam ad bonum. Genes. 8. cap. omnis aetas. 12. q. 2.

PRO. omnis qui defenditur boni viri arbitrio defendendus est. l. penul. ff. de proc. idem.

PRO. omne artificium per exercitium recipit incrementum. l. legatis. §. ornatricibus. de leg. tertio. ff. idem.

PRO. omne datum optimum, & omne donum perfectum de sursum est, descendens a patre luminum. Iacob. 1. in cano. quam pio. prima. q. 1. Bellon.

PRO. omne quod ligatur, solubile est. §. nuptias. in authen. de nup. Bellonus.

PRO. Omne quod solo inaedificatur, solo cedit. §. cum in suo solo. in l. de rer. diuis. idem.

PRO. omnium vincula die pasche dissoluntur. l. 3. C. de episc. audien. Bellon.

OBIEC. Contra de l. prouinciarum. C. de feriis.

SOL. Speciale ibi in latronibus insignibus, vt de Hysauria, vt ibi. Bellonus.

PRO. omnium bonorum vsum fructum dari posse certum est. l. omnium bonorum. ff. de usufruct. idem.

PRO. omnes intelligere debent, hoc quod suum non est ad alios pertinere. l. si quis in tantam. C. vnde vi. Bellon.

PRO. omnes omnino ad collationem publicarum functionum, & tributorum vrgeri oportet. l. omnes. C. de anno. & trib. libr. 10.

PRO. omnia bona in dotem dari nulla lege prohibitum est. l. nulla. C. de iure dot. idem.

PRO. omnia iudicia hodie sunt extraordinaria. in §. si. in l. de inter. idem.

PRO. omnia iudicia sunt absolutoria. in §. si. in l. de perpet. & temp. actio. idem.

PRO. omnia licent, nisi contra actum sit. l. solemus. ff. de iud. l. si haeredi de pig. actio. idem.

PRO. omnia nostra facimus, quibus auctoritatem impartimur. l. secunda. ver. omnia. C. de vete. iure enucle. c. si ad apostolicam. de praeben. in sexto. idem.

PRO. omnia omnino quae consilio recte geruntur, iure meritoque effectu & firmitate nituntur luminum. Iac. 1. in can. quam pio. 1. q. 1. idem.

PRO. omnia quaecunque causae cognitionem desiderant, per libellum expediri non possunt. l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de offic. proc. & legat. idem.

PRO. omnia sunt communicanda tempore necessitatis. l. 2. §. cum in eadem naue. in fi. ff. ad legem Rhod. de iact. idem.

PRO. omnium habere memoriam, & in nullo penitus peccate, diuinitatis potius est, quam humanitatis. l. 2. §. si quod. ver. omnium. C. de veter. iur. enuc. idem.

omnium meorum appellatio, iura & actiones notat: vt frequenter placitum esset praclarus legum doctor Arius Pinellus in rub. parte 1. nu. 7. C. de bon. matern. E. Suarez.

PRO. omnimodo, aduerbium importat praesentem necessitatem. in l. si cum exceptione. §. quatenus. ff. de eo quod met. cau. in §. fin. in l. qui test. tut. dar. poss. Bellon.

PRO. onerandus non est haeres in infinitum. l. fideicommissa. §. si quis decem. ff. de leg. 3. Bellon.

Onera conuentio non soluatur onera patrimonialia per exemptum a communitate data pecunia non valet, secundum communem per Burf. conf. 16. nu. 18. lib. 1. post Olaf. decif. 95. num. 43. & seq.

onera realia concomitantur possidentem rem ipsam, licet ecclesiam, iuxta communem per Burf. conf. 16. nu. 1. lib. 1.

Onerum vel collectarum exemptio, vel non solutio etiam realium praescribitur cum titulo ac spacio 40. annorum, ex coi per Burf. conf. 16. nu. 40. & 41.

Onera imponenda pro expeditione Cesareae Maest. per patrimonium, & sic per viam collectae sunt imponenda, secundum cōem per Burf. conf. 16. nu. 2. lib. 1. ex Dec. conf. 39. nu. 15.

Opem praestans maleficio, etiam de iure diuino punitur eadem poena, qua committens, vt est com. opi. de qua Corn. cōf. 8. col. 2. littera A. quod intellige vt ibi in pace rapta alias secus.

Quia opem praestans non tenetur eadem poena, qua principalis delinquens tenetur. Sed mitiori, vt est com. opin. Capolla conf. 27. nu. 6. vbi & Apostilantes. Nisi vbi praestatio opis & auxilij det causam maleficio, vt ibi latius per Capolla vide omnino per Bened. de Vado foro Sempro. in reperto. Fel. in vers. opem praestans Limita, vbi opem praestans fuit confessus criminem. item limita nisi post delictum commissum quis assisteret malefactori in auxilium, quia non proprie dicitur dedisse opem, ideo quia dicit Bart. vidisse multos assessores errasse, oritur tamen maxima suspicio, vt ibi per Bened. de Vado. Quando autem & quomodo & qualiter dicatur praestare opem, seu auxilium dare causam mortis, vel maleficio, vel non dare, ponit Capolla in conf. 34. n. 20. an associans aliquem ad homicidium faciendum, vel post factum, dicatur opem ferre: Bald. in conf. 23. in 3. vol. vide D. Hier. Gabriel in conf. 170. Et nota, quod statutum faciens mentionem de committente delictum non comprehendit, opem praestantem. Nam aliud est ferre opem ad delictum, aliud committere delictum. Abb. in c. si culpa. n. 2. de iniuriis & damno dato. Et ad hoc vt inquisitio procedat requiritur ista verba Praestitit opem, vt habilius maleficio committeretur. Fel. in c. quia questum. de offic. & po. iudi. de leg. n. 13. limita prima. Et illa verba in inquisitione, vel libello, quando plures sunt accusati, & in fine dicitur. Quod alter alteri praestitit opem, Dic. q. stant redituē, seu lassatiū, quae relatio debet cadere super certo, & ideo melius est dicere inuicem vnus alteri, quia quilibet includitur, vt dicit Bald. in l. si duo patroni. col. 3. ver. quare ad quid. ff. de iureiu. De opem praestante fuisse per Felin. in c. sicut dignum de homici. de dissuadente aliquem ne delinqueret, postea cum associante, q. mitius puniatur. Soc. iu. conf. 73. n. 5. in 2. volu. Rimin. in conf. 50. per totum. in 1. vol. vbi bene. D. Brun. à Solē, conf. suo vnic. nu. 52. Bonac.

Opem praestans ratione qualitatum, quae insunt tpe delicti, ac etiam eadem poena qua principalis, non tamen in casu. l. r. ptores. C. de rap. vir. sec. com. opi. can. Capr. reg. 80. n. 43. & 44. Et no. q. statutum loquens de committente delictum, cum de beat proprie & stricte intelligi, non comprehendit praestantem, opem. Soc. sen. c. si culpa. n. 6. de iniu. & dam. da. & vide s. idē.

Opem quis dicit praestare maleficio pluribus modis, ante maleficio, praestando ferramenta, vel scalam ad furtum, vel persuadendo, aut consilium dando, & isto casu & sequenti auxilium potest esse causa delicti. Secundum, in ipso actu delinquendi, vt in assistendo, vt facilius committatur delictum. Tertio post delictum commissum, non tamen perfecte consummatum & finitum, sed quando adhuc durat, vt quando quis a fure recipit rem furtiuam, vt illam custodiat & occultet. Quarto, post delictum perfecte consummatum & finitum, vt quando post homicidium commissum praestatur opem in auferendo. ita Rui. conf. 82. n. 4. vol. 4. vbi defendit quendam haebreum, qui emit res furto substractas. vide s. ver. furtum. vide Bal. conf. 402. vol. 1. vbi dicit, q. in ope praestanda reperiuntur tres gradus: nam quidam praestant paruam opem, & multum remotam ab actu, vt in eo, qui comodat scalas. Quidam praestant mediam opem, vt in eo, qui stat armatus, tñ ipse non vult homicidium sequi, & isti non puniuntur, tanquam interfectores, sed media poena, hoc est poena remissionis, & non poena vltimi supplicij, vt no. doc. omnes antiqui doc. in Leius qui. ff. de furt. & in c. sicut dignum. de homic. vbi casus. Quidam vero sunt, qui praestant substantialem opem, vt sunt percussores, qui lathaliter vulnerant, & eam confubstantialem morti praestant, & ij puniuntur tanquam interfectores, & dicitur tanquam est nota veritatis. Bonac.

Operarij excusantur fabricando vel operando aliquid in re alterius ex mandato conducentis. gl. in rem. §. tignum. in fi. ff. de rei vendicat. quam in hoc communiter approbati dicit Soci. conf. 4. nu. 23. libr. 4. & l. so. in l. pupillo. §. nunciatio. nem. nu. 7. ff. de nou. oper. nunciat. hanc etiam communem dicit Boss. in titul. de mandat. ad homicid. num. duodecimo. si tamen illis esset facta denunciatio siue protestatio, vt ab opere desisterent, eo casu non excusantur. communem dicit Deci. in l. velle non creditur. numer. 3. ff. de regul. iur. similiter

non essent excusandi si de nocte accessissent ad laborandum, vel act

non essent excusandi si de nocte accessissent ad laborandum, vel act

vel actum clandestine fecissent commun. attestatur Plott. in repet. l. si quando. nu. 790. Cla. d. §. fin. q. 60. ver. solet dubitari. circa prin. P. Fichard.

operarij, seu laboratores, vt fantur interpretes, quibus rite enuntiat, ne agrum colant, si aliter fecerunt, & ad omne damnum, & ad poenam tenebuntur. commune pronunciat Dec. in l. velle. nu. 3. ff. de reg. iur. E. Suarez.

operarij, quibus est protestatum, ne operentur in tali loco, sino desistant puniuntur, & ad interesse & damnum tenentur, vt est com. opi. Soarez ver. operarij. nu. 15. vide s. in ver. laboratores. Cla. q. 60. ver. solet dubitari. circa prin. Bonac.

operas suas in perpetuum nemo non iure locat. commune inquit Porc. in prin. nu. 6. in l. de usufr. Ange. in §. usufructus. nu. 1. eo. ti. Did. à Couar. in trac. de sponsal. 2. part. cap. 7. nu. 5. E. Suarez.

PRO. operis effectus in partes diuidi non potest. l. in executione. ff. de ver. ob. Bellon.

PRO. opera quae facimus, testimonium perhibent veritati. c. quod Dei timorem. ext. de sta. mo. idem.

opinio quae consuetudini probatur, caeteris omnibus confitentibus praefertur debet. commune dicit Remig. de charit. subid. q. an ecclesia & clerici sint immunes. reg. 240. E. Sua.

opinionibus receptis tunc semper adhaerendum est, cum singularis opinio potiori ratione euidenter, ac liquido non innititur. vt frequens effectum ponunt Deci. conf. 48. n. 1. 2. Bellon. conf. 59. nu. etiam 12. vel cum aliorum sententia consuetudine non probatur. commune inquit Remig. laudatus, nu. 5. prox. vel denique cum grauiorum iuris auctorum iudicium aliud non tetendit. cōmune affirmat Turz. opi. 160. in fi. quamuis latissime ac perperam, meo quidem animo, contendat Viuius lib. 1. opi. 182. semper ac mordicus communes opin. esse arripiendas. qui etiam illic latius diuagatur circa varias doc. opin. atque illarum sensum, qua de re nos alibi alia trutina ac menfura copiosius, & verius. E. Suarez.

PRO. opinio praefertur veritati. plus. n. valet opinio quam veritas. l. Barbarius Philippus. ff. de offic. praetor. l. is qui putat. ff. de acquir. haered. l. 1. C. de testa. in c. nuper. extra de bigam.

OBIEC. Contra de l. 2. §. si sub conditione. ff. pro emp. & §. si rem alienam. in l. de i. vbi veritas praefertur opinioni: huc accedit tex. in l. illicitas. §. veritas. ff. de offic. praesid. vbi veritas erroribus non mutatur.

SOL. In his, quae in solo animo consistunt, vt est aditio hereditatis: opinio praevalet: in his autem, quae in facto veritas praefertur: hanc dist. ponit Bart. in l. gerit. ff. de acq. haer. Bello.

PRO. opinio doctorum est probabilis tantum, non necessaria. not. Accur. in l. 1. C. de leg. doc. in §. responsa. in l. de iur. nat. gen. & ciuil. idem.

opiniones doctorum, quas illi, vel in Lecturis, vel in Tractatibus, vel denique in Consiliis asseruerunt, quae sint potiores habenda, aut praeferenda, maxime quando doc. vel etiam a seipis discrepant, non otiose quaestio est. teste Neuiz. in sua Sylua nuptiali. lib. 5. ver. sed quare stante varietate, & c. solummodo tamen loquitur, de vno eodemque doc. à seipso in lecturis & consiliis discrepante. Et responderet, eam potius opin. sequendam esse, quam vel in tractatibus, vel in consiliis doc. aliquis asseruit. De prima huius responsi parte, nihil video controuerti. quis. n. ambigat doctorem, qui ex professo materiam aliquam tractandam, examinandam, & illustrandam, sibi elegit, atque sumit vltro, non omnes ingenij neruos (dummodo sani sit iudicij) inteturum, vt illam quantum omnino potest elaboratè ac pfectè absoluat. nec eum quicquam perperam, vnde pro laude vituperium sciat, tradere velle: De posteriore vero illius responsi parte, sanè non mediocriter nec immeritò, dubitatur, verum, videlicet consilia sint lecturis an referenda, maiorque fides illis adhibenda, Neuizanus scribit, negari non posse, quin ea, quae consulendo dir. esse magis appensata, & digesta & c. Et video eadem sententiam & Alex. conf. 8. vifo titulo qois. vol. 2. Cur. sen. conf. 7. in fi. Io. Fran. Purpurato in l. edita. n. 14. C. de eden. quibusdamq; aliis, quos idem Neuiza. allegat, placuisse. Quam nouissimè, nostra etate securus est etiam Henningus Godenus conf. vlt. n. 207. quod consilium tamen ei falsum adscribitur, & non est illius, sed D. Florenci, à Vennigen, olim in Palatinaru Cancellarij clarissimi, quod vtrunque multis argumentis euinci potest. Sed vt lecturam dignitatem & fidem tueamur, quid prohibet que so (arrogantem tamen ingenij ostentationem, & vanam ambitionem, tum in veteribus, etiam bene habentibus, conuclendis, tum aliis commentatoribus reprehendendis in festandis (que excipio) quo minus, etiam legendo, doctor omnia diligenter perpendere, digerere, atque secundum veritatem tra-

dere suis auditoribus possit: adeoque velit etiam? Quis enim professor tam sit impius, vt non pari (si non maiore) cura, fideque auditorum suorum coetum intueri ac considerare velit, atque consulens quaestionem, sibi ad consulendum propositam; maxime cum hic consultorem tatum & iudicem, quem solum persuasum cupit, studetque, ille vero totum Auditorium, quod falsis doctis imbuere, adeoque inficere, certe inexpectabile scelus est, sibi propositum videat: Quasi vero non manifestissimum si doc. consulentes, non solum interesse creberime dissentire, verum etiam se penumero sibi ipsi contra dicere? Nec etiam obscurum est, multum in consulendo affectioni, amicitiae, gratiae, ne dicam (quod est quidem forditissimum, & iuriconsulto, iuris numirum & iulitiae Sacerdote, indignissimum) etiam pecuniae dari: vtinam vero consulentibus omnibus perpetuo velfetur ob oculos graecus ille vers. 1. vbi dicitur veritas & subuersio. id est, Sacram esse rem consilium, tunc enim (proculdubio) maiore, quam vulgo fit, religione consulent, deque iure responderent. Itaque rectiore iudicio, ex vetustioribus And. Siculus, siue Barbatia, & ex recentioribus nostrisque seculi iureconsultis, doctissimis quique diuersum (sententiam, & Lecturas fide digniores Consilij (vt ipse suspectus) censuerunt. Zasius praepetor, c. 7. num. 1. i. singul. intell. lib. 1. Hier. Schurpf. conf. 2. num. 18. cen. 2. Quale vero de consiliis Doct. D. Alciati fuerit iudicium, ex c. si. lib. 12. Parerg. satis apparet, quo in dubium vocatur, an publice vtilitati conducant Iuris consultorum Responfa. Et ipse post relatā longam Pauli Pici praepetoris sui hac de re dissertationem, tandem ita concludit. Quae me hic obiter dicta, maioris quidem sunt ponderis, quam vt tā succinctè & leui manu, tractarentur, sed satis sit duntaxat attigisse, vt non temerè locutum esse Picum ostenderem, studiososque admonerem, vt vllis cōsiliis certam omnino fidem adhiberent & c. Et vt finiam, adiciam grauisima verba laudatissimi iureconsulti Aymonis Crauetrae ex ipsius celebri tracta. de antiquis tempo. in 1. parte §. Propositum nostrum principale & c. n. 48. Reperio, inquit, quod Doct. legendo magis nituntur veritati, quam consulendo, quia in lectura cessat affectio, & cupiditas aris, cuius libido (heu) quot mortalium animas ad inferos protrahit in qua ipsa re, minus executionis habent viri doctores, qui seculi huius bona caduca esse, non ignorant, & quod alius nobis thesaurus apud superos quaerendus sit. I. Fich.

Opiniones pro distinctiones ad concordiam sunt redigenda, c. super literis. & ibi, Imol. de rescript. & eorum opinio qui bene distinguunt praeter tenenda est. secund. doct. alleg. per Rimi. in tit. dona. in princ. numero 23. in l. de iur. idem.

Opinio communis excusat iudicem à Syndicatu. Corrat. in trac. de coi. opi. in praefatione. n. 28. fol. 7. last. decif. 25. Bar. in l. 2. per illum tex. ff. ad Maced. vbi & Apostil. & vide Ang. in l. cum quidam. ff. de acq. her. vbi dicit. Nora tu aduocate, vel doctor, vt nunquam contra cōes opi. sis pertinax. vide D. Donat. in suo Enchi. lib. 4. ver. Opinio, Sylluanum. in trac. de feudo in 1. q. n. 26. Et coi. opi. excusat à delicto & dolo Dec. conf. 690. n. 6. Et coi. & generalis opi. facit ceteri aliquid esse licitum, & non est recedendum ab opi. generali & coi. quia est deseruiendum opi. in eo, quod est possibile, & quod vulgus non debet decipi. Bal. in l. Athletas. ff. de iis, qui not. infra. & opi. secundum quam aliās fuit iudicatum & decisum collegialiter, est sequenda. Rimin. con. 224. n. 20. in 2. Corrat. in suo cōmunium opi. Et illa dicitur com. opi. qñ doctores maior ponderis & auctoritatis sunt pro vna parte, quia nō debet attendi numerus, vt dicit Alex. in conf. 202. n. 6. in vlt. vol. Corrat. fol. 25. & seq. n. 5. lib. j. cōm. opin. tit. 3. frustra igitur membranas implent, qui tot Doct. & tot quotas colligunt, vt per Neuzanus in Sylua nuptial. lib. 5. nec est sequenda saturnita opi. nunquam recepta, vt dicit Soc. iu. conf. 128. n. 48. in 1. vol. alias iudex praesume retur per imperitiam iudicare. Alex. conf. 134. n. 14. in 1. vol. Et qñ receditur à coi. regula ex causa, opus est, q. causa exprimat & probetur, Dec. conf. 349. n. 3. Rimi. conf. 120. n. 1. in j. vol. Et vbi nō requiritur coi. opi. bonum est habere iudicem proprium, & tunc, si iudex tenet eam partem, quam vult, non tenetur in syndicato. Dec. c. canonum. 2. lect. n. 12. de consil. Corat. coi. opi. & quando lex habet plures intellectus, nō consisto de coi. ad causarum distinctionem allegari non solet. Bar. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & in 1. q. inci. Lucanæ ciuitatis. in 3. part. Et quando communis opinio se habet, quod non imponatur poena mortis, est maxime amplectenda. D. Ioan. Bap. de Rosellis inter consil. crim. consilio 34. numero 28. & vide consilia subsequencia ad ipsum. Et quando est aliqua opinio approbata in aliquo foro per obseruantiam, non debet iudex in tali foro ab ea recedere, etiam q. coi. esset in contrarium. ergo

Opinio communis excusat iudicem à Syndicatu. Corrat. in trac. de coi. opi. in praefatione. n. 28. fol. 7. last. decif. 25. Bar. in l. 2. per illum tex. ff. ad Maced. vbi & Apostil. & vide Ang. in l. cum quidam. ff. de acq. her. vbi dicit. Nora tu aduocate, vel doctor, vt nunquam contra cōes opi. sis pertinax. vide D. Donat. in suo Enchi. lib. 4. ver. Opinio, Sylluanum. in trac. de feudo in 1. q. n. 26. Et coi. opi. excusat à delicto & dolo Dec. conf. 690. n. 6. Et coi. & generalis opi. facit ceteri aliquid esse licitum, & non est recedendum ab opi. generali & coi. quia est deseruiendum opi. in eo, quod est possibile, & quod vulgus non debet decipi. Bal. in l. Athletas. ff. de iis, qui not. infra. & opi. secundum quam aliās fuit iudicatum & decisum collegialiter, est sequenda. Rimin. con. 224. n. 20. in 2. Corrat. in suo cōmunium opi. Et illa dicitur com. opi. qñ doctores maior ponderis & auctoritatis sunt pro vna parte, quia nō debet attendi numerus, vt dicit Alex. in conf. 202. n. 6. in vlt. vol. Corrat. fol. 25. & seq. n. 5. lib. j. cōm. opin. tit. 3. frustra igitur membranas implent, qui tot Doct. & tot quotas colligunt, vt per Neuzanus in Sylua nuptial. lib. 5. nec est sequenda saturnita opi. nunquam recepta, vt dicit Soc. iu. conf. 128. n. 48. in 1. vol. alias iudex praesume retur per imperitiam iudicare. Alex. conf. 134. n. 14. in 1. vol. Et qñ receditur à coi. regula ex causa, opus est, q. causa exprimat & probetur, Dec. conf. 349. n. 3. Rimi. conf. 120. n. 1. in j. vol. Et vbi nō requiritur coi. opi. bonum est habere iudicem proprium, & tunc, si iudex tenet eam partem, quam vult, non tenetur in syndicato. Dec. c. canonum. 2. lect. n. 12. de consil. Corat. coi. opi. & quando lex habet plures intellectus, nō consisto de coi. ad causarum distinctionem allegari non solet. Bar. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & in 1. q. inci. Lucanæ ciuitatis. in 3. part. Et quando communis opinio se habet, quod non imponatur poena mortis, est maxime amplectenda. D. Ioan. Bap. de Rosellis inter consil. crim. consilio 34. numero 28. & vide consilia subsequencia ad ipsum. Et quando est aliqua opinio approbata in aliquo foro per obseruantiam, non debet iudex in tali foro ab ea recedere, etiam q. coi. esset in contrarium. ergo

Opinio communis excusat iudicem à Syndicatu. Corrat. in trac. de coi. opi. in praefatione. n. 28. fol. 7. last. decif. 25. Bar. in l. 2. per illum tex. ff. ad Maced. vbi & Apostil. & vide Ang. in l. cum quidam. ff. de acq. her. vbi dicit. Nora tu aduocate, vel doctor, vt nunquam contra cōes opi. sis pertinax. vide D. Donat. in suo Enchi. lib. 4. ver. Opinio, Sylluanum. in trac. de feudo in 1. q. n. 26. Et coi. opi. excusat à delicto & dolo Dec. conf. 690. n. 6. Et coi. & generalis opi. facit ceteri aliquid esse licitum, & non est recedendum ab opi. generali & coi. quia est deseruiendum opi. in eo, quod est possibile, & quod vulgus non debet decipi. Bal. in l. Athletas. ff. de iis, qui not. infra. & opi. secundum quam aliās fuit iudicatum & decisum collegialiter, est sequenda. Rimin. con. 224. n. 20. in 2. Corrat. in suo cōmunium opi. Et illa dicitur com. opi. qñ doctores maior ponderis & auctoritatis sunt pro vna parte, quia nō debet attendi numerus, vt dicit Alex. in conf. 202. n. 6. in vlt. vol. Corrat. fol. 25. & seq. n. 5. lib. j. cōm. opin. tit. 3. frustra igitur membranas implent, qui tot Doct. & tot quotas colligunt, vt per Neuzanus in Sylua nuptial. lib. 5. nec est sequenda saturnita opi. nunquam recepta, vt dicit Soc. iu. conf. 128. n. 48. in 1. vol. alias iudex praesume retur per imperitiam iudicare. Alex. conf. 134. n. 14. in 1. vol. Et qñ receditur à coi. regula ex causa, opus est, q. causa exprimat & probetur, Dec. conf. 349. n. 3. Rimi. conf. 120. n. 1. in j. vol. Et vbi nō requiritur coi. opi. bonum est habere iudicem proprium, & tunc, si iudex tenet eam partem, quam vult, non tenetur in syndicato. Dec. c. canonum. 2. lect. n. 12. de consil. Corat. coi. opi. & quando lex habet plures intellectus, nō consisto de coi. ad causarum distinctionem allegari non solet. Bar. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & in 1. q. inci. Lucanæ ciuitatis. in 3. part. Et quando communis opinio se habet, quod non imponatur poena mortis, est maxime amplectenda. D. Ioan. Bap. de Rosellis inter consil. crim. consilio 34. numero 28. & vide consilia subsequencia ad ipsum. Et quando est aliqua opinio approbata in aliquo foro per obseruantiam, non debet iudex in tali foro ab ea recedere, etiam q. coi. esset in contrarium. ergo

Opinio communis excusat iudicem à Syndicatu. Corrat. in trac. de coi. opi. in praefatione. n. 28. fol. 7. last. decif. 25. Bar. in l. 2. per illum tex. ff. ad Maced. vbi & Apostil. & vide Ang. in l. cum quidam. ff. de acq. her. vbi dicit. Nora tu aduocate, vel doctor, vt nunquam contra cōes opi. sis pertinax. vide D. Donat. in suo Enchi. lib. 4. ver. Opinio, Sylluanum. in trac. de feudo in 1. q. n. 26. Et coi. opi. excusat à delicto & dolo Dec. conf. 690. n. 6. Et coi. & generalis opi. facit ceteri aliquid esse licitum, & non est recedendum ab opi. generali & coi. quia est deseruiendum opi. in eo, quod est possibile, & quod vulgus non debet decipi. Bal. in l. Athletas. ff. de iis, qui not. infra. & opi. secundum quam aliās fuit iudicatum & decisum collegialiter, est sequenda. Rimin. con. 224. n. 20. in 2. Corrat. in suo cōmunium opi. Et illa dicitur com. opi. qñ doctores maior ponderis & auctoritatis sunt pro vna parte, quia nō debet attendi numerus, vt dicit Alex. in conf. 202. n. 6. in vlt. vol. Corrat. fol. 25. & seq. n. 5. lib. j. cōm. opin. tit. 3. frustra igitur membranas implent, qui tot Doct. & tot quotas colligunt, vt per Neuzanus in Sylua nuptial. lib. 5. nec est sequenda saturnita opi. nunquam recepta, vt dicit Soc. iu. conf. 128. n. 48. in 1. vol. alias iudex praesume retur per imperitiam iudicare. Alex. conf. 134. n. 14. in 1. vol. Et qñ receditur à coi. regula ex causa, opus est, q. causa exprimat & probetur, Dec. conf. 349. n. 3. Rimi. conf. 120. n. 1. in j. vol. Et vbi nō requiritur coi. opi. bonum est habere iudicem proprium, & tunc, si iudex tenet eam partem, quam vult, non tenetur in syndicato. Dec. c. canonum. 2. lect. n. 12. de consil. Corat. coi. opi. & quando lex habet plures intellectus, nō consisto de coi. ad causarum distinctionem allegari non solet. Bar. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & in 1. q. inci. Lucanæ ciuitatis. in 3. part. Et quando communis opinio se habet, quod non imponatur poena mortis, est maxime amplectenda. D. Ioan. Bap. de Rosellis inter consil. crim. consilio 34. numero 28. & vide consilia subsequencia ad ipsum. Et quando est aliqua opinio approbata in aliquo foro per obseruantiam, non debet iudex in tali foro ab ea recedere, etiam q. coi. esset in contrarium. ergo

Opinio communis excusat iudicem à Syndicatu. Corrat. in trac. de coi. opi. in praefatione. n. 28. fol. 7. last. decif. 25. Bar. in l. 2. per illum tex. ff. ad Maced. vbi & Apostil. & vide Ang. in l. cum quidam. ff. de acq. her. vbi dicit. Nora tu aduocate, vel doctor, vt nunquam contra cōes opi. sis pertinax. vide D. Donat. in suo Enchi. lib. 4. ver. Opinio, Sylluanum. in trac. de feudo in 1. q. n. 26. Et coi. opi. excusat à delicto & dolo Dec. conf. 690. n. 6. Et coi. & generalis opi. facit ceteri aliquid esse licitum, & non est recedendum ab opi. generali & coi. quia est deseruiendum opi. in eo, quod est possibile, & quod vulgus non debet decipi. Bal. in l. Athletas. ff. de iis, qui not. infra. & opi. secundum quam aliās fuit iudicatum & decisum collegialiter, est sequenda. Rimin. con. 224. n. 20. in 2. Corrat. in suo cōmunium opi. Et illa dicitur com. opi. qñ doctores maior ponderis & auctoritatis sunt pro vna parte, quia nō debet attendi numerus, vt dicit Alex. in conf. 202. n. 6. in vlt. vol. Corrat. fol. 25. & seq. n. 5. lib. j. cōm. opin. tit. 3. frustra igitur membranas implent, qui tot Doct. & tot quotas colligunt, vt per Neuzanus in Sylua nuptial. lib. 5. nec est sequenda saturnita opi. nunquam recepta, vt dicit Soc. iu. conf. 128. n. 48. in 1. vol. alias iudex praesume retur per imperitiam iudicare. Alex. conf. 134. n. 14. in 1. vol. Et qñ receditur à coi. regula ex causa, opus est, q. causa exprimat & probetur, Dec. conf. 349. n. 3. Rimi. conf. 120. n. 1. in j. vol. Et vbi nō requiritur coi. opi. bonum est habere iudicem proprium, & tunc, si iudex tenet eam partem, quam vult, non tenetur in syndicato. Dec. c. canonum. 2. lect. n. 12. de consil. Corat. coi. opi. & quando lex habet plures intellectus, nō consisto de coi. ad causarum distinctionem allegari non solet. Bar. in l. in ambiguo. ff. de reb. dub. & in 1. q. inci. Lucanæ ciuitatis. in 3. part. Et quando communis opinio se habet, quod non imponatur poena mortis, est maxime amplectenda. D. Ioan. Bap. de Rosellis inter consil. crim. consilio 34. numero 28. & vide consilia subsequencia ad ipsum

ergo fortius cum communis est contra reum inter conf. cri-
mi. conf. 59. n. 28. tomo 2. opinio tamen communis veritati
contrarie non facit, qd actus sit illicitus, qd hoc est verum, quod
ad actum non prohibetur de iure. in quo superioris decretum
non fit necessarium Rui. conf. 8. 5. n. 12. in 4. vol. & ista est co-
opi. Cur. iu. conf. 63. n. 3. in 1. vol. vbi etiam dicit, qd a sententia
imperatoris recedi potest, si non est clausa in corpore iuris. Et
no. qd communis opi. trasfert onus probandi in aduersarium.
Parisi. conf. 160. n. 52. in 4. vol. quia debet sequi quoddam comu-
niter practicitur & obseruatur. Riminal. conf. 120. n. j. in 1. vo.
Barba. conf. 470. nu. 4. in 1. vol. Licet communes opiniones
mutari possint temporis cursu. Soc. iu. in conf. 158. n. 70. in 2.
vol. prura de communi opinione scribentes vndique vide tu
quoque in rept. conf. Bruni feuda. in ver. opi. comm. Soc. iu.
conf. 177. n. 11. in 2. vol. & conf. 189. n. 74. opinio autem com.
non est tenenda, si particularis opinio fulcitur melioribus ra-
tionib. Cur. iu. conf. 63. nu. 3. & conf. 160. n. 12. in fi. com. dic.
Quia saepe doc. nostri imitantur aues, quia quando vna volat,
omnes alie sequuntur. Dec. cof. 481. n. 12. & more pecudum,
vnum sequuntur. Bell. conf. 59. numer. 12. Bonacof.
Opinionem vltimam, quis in dubio semper dicitur appro-
bare, & in ea residere. Vt voluit glo. fin. communiter recepta,
prout illam ibi ponderat doc. in l. qui filium. §. Sabinus. ff. ad
Trebell. & Cin. in l. 1. C. de summa Trinitate, & dicit Bar. in l.
bona fides ff. de positi, cum concordantibus, vt per Cur. Sen.
conf. 44. statuto seu consuetudine ver. & ideo huic decisioni.
Soc. iu. in conf. 46. num. 19. vol. 4. E. Muscul.
opinionibus inter Legistas variantib. statuto decisioni iuris
canonici, quia etiam ad Papam pertinet decidere opiniones
repugnantes, eiusque decisioni statuto etiam in foro ciuili, ex
quo Imperator non determinat contrarium supra in verbo
Dubium.
OPPONENS aliqua crimina contra testes debet in prom-
ptu habere probationes, nam si non probet. tenebitur actione
iniuriarum. com. dicit Boss. in tit. de iniur. n. 21. Clar. d. §. fin. q.
5. 1. ver. caueat. Alias vero si quis alicui in iudicio aliquod cri-
men obicit, siue agendo siue excipiendo, & probet illud, non
renerit, vt in hoc omnes conuenire dicit Boer. conf. 4. nu. 37.
Clar. ibidem. P. Fichard.
PRO. Oratio distributiva verificatur in quolibet particulari
distributorum l. si necessarias §. si annua. ff. de pig. act. Bell.
PRO. Oratio imperfecta, perficitur ex praecedenti & seq. si
congrue fieri potest. l. cum pater §. cum imperfecta. ff. de leg. 2. Bell.
PRO. Oratio indefinitiva ad praesens tempus restringitur. l.
fin. ff. de aur. & arg. leg. Bellon.
PRO. oratio negatiua postposita signo vniuersali facit a-
quipollere suo contrario. l. legitimos. §. in legitimis. ff. de leg.
tuto. nisi quando parus intellectus resultaret, tunc enim a-
quipolleret suo contrario. l. de pupilo. §. si plures. ff. de nou. o-
per. nunt. Bellon.
PRO. oratio respectiua deficit, deficiente persona, vel quali-
tate eius respectu cuius profertur. l. 2. de aur. & arg. leg. idem.
PRO. oratio vniuersalis si in vno reperitur falsa efficitur.
in l. si is, qui ducenta §. vtrum. ff. de reb. dub. idem.
OBIEC. Contra del. Grecè §. illud. ff. de fidei iusso. vbi nullo
modo fidei iussor obligatur in grauiorem causam, quam prin-
cipalis reus receptus est, & tamen in tantum tenetur, in quan-
tum reus, ne vitietur vitale per inutile. l. 1. §. penul. de ver. obli.
SOL. Dic, qd in nihilum tenetur fidei iussor. ita gl. & ibi doc.
in §. fidei iussores. instituit. de fidei iusso. nec obstat contrarium,
quia vitale per inutile vitatur, vbi ex dispositione contrahen-
tium vitale ab inutili separari non potest. l. Pedius §. 1. ff. de ar-
bitr. vel ex forma fidei iussor, quae est indiuidua. l. quinta. §. fa-
tis acceptio. ff. de verb. oblig. vt hic. idem.
oratio particularis plus prodest, quam generalis in remis-
sionem peccatorum. Prap. c. sacrosanctam. 2. 2. dist. post princ.
in c. fraternitatis. de sepult. communem dicit. B. Villal.
oratio particularis plus prodest quam generalis in remissio-
nem peccatorum. Prap. c. sacrosanctam. 2. 2. dist. post Pan.
in c. fraternitatis. de sepulturis. vbi com. dicit. Bonacofa.
Oratoria priuata, etiam si in iis diuina celebrentur officia,
non gaudent immunitate ecclesiae, vt delinquens in iis non ca-
pi possit. com. dicit Abb. in c. fi. num. 4. de censibus. Remig. de
immun. eccles. in 20. ampliat. Clar. d. §. fin. quaest. 30. versic. sed
quid dicendum. P. Fichard.
Oratorum an & quando construi possit, & in eo celebrari.
Card. conf. 8. & conf. 11. & per Fel. remissiuè in c. de quarta. de
praescrip. P. Andora.
Oratorum quando est cum campanili praesumitur autho-
ritate episcopi constructum glo. in c. quia contingit. circa fin. 80

de reli. do. Pau. de cast. conf. 181. vol. 1. & conf. 299. alias 297.
vol. 2. Barb. conf. 33. vol. 2. & conf. 35. col. 8. eod. vol. & conf.
1. col. 5. vol. 4. Rom. sing. 321. Card. d. conf. 11. idem.
PRO. ordo scripturae est seruandus in l. quotiens. ff. de vsufr.
l. qui soluendo. ff. de har. insti. l. 1. C. de edic. diui. Adr. tol. l. ge-
neraliter. §. si quis ergo. ff. de fidei. lib. l. haeredes mei. §. fin. ff.
ad Trebel.
OB. contra. imò non est obseruandus. in l. nec enim ordo.
ff. de sol. l. 2. §. sed & si ita. ff. de vulg. subtit. l. cum pater. §. fidei
tuz ff. de leg. 2. §. ante haeredis. insti. de leg.
SOL. quando constat de ordine, & mente intellectus, or-
do litera non curatur, vt in contrariis. in dubio autem regula
datur ex ordine verborum, vt hic. Nam in voluntate dubia or-
do inspicitur in certa verò minime, vt hic. Bellon.
PRO. ordine turbato succedit Bulgare nato. glo. in l. nam
& si parentibus. ff. de inoff. test.
PRO. ordinata charitas incipit a seipso. vnde ait Accurf.
Alpibus ille perit, qui se plus diligit vllum.
in l. praes. C. de seruit. & aqua.
OB. contra de l. isti quidem. in fi. ff. quod met. cau. & §. fi.
insti. de nox. act. vbi pater magis diligit filium quam seipsum.
SOL. hac regula locum non habet in amore parentum er-
ga filios, ratione sanguinis. Et est ratio, quia quilibet res con-
seruatione sui desiderat & vñ pater naturam suam in filio con-
seruare. sed non e contra gl. in l. liberorum. de verb. sig. Bell.
PRO. ordinationis testamenti cogitatio, mortis praecedens
tempus significat. l. si mulier. C. de iure dot. idem.
ordo iuris. in executione sententiae ordo iuris traditus in
causis non seruatur, sec. gl. mag. in l. 1. cir. fi. C. de iudi. Inn. in c.
ex ratione. ext. de app. nisi in ordine inducitur circa executionem
iudicati. de quo in l. a diuo pio. ff. de re iud. Balb. decif. 178.
ordo. in executione iudicati etiam circa bona mobilia de
iure communis debet ordo seruari, vt primo capitur quod
minus debitori nocet, sec. gl. cum Bart. in l. a diuo Pio §. in ve-
ditione. ff. de re iudi. Et si talis ordo peruertatur, non tenet sic
gestum. sec. Im. ibi. Fel. in c. quod ad consultatio. ext. eo. aut fal-
tem poterit appellari, sec. Panor. ibi Bald. in auth. hodie. C. de
act. & ob. Butr. in c. quoniam. §. si. ext. vt lit. non cont. Balb.
decif. 14.
ordo scripturae. attendendus est. l. quotiens. ff. de vsufu. ad
quod vide multa per las. in l. 2. §. prius. col. 4. ff. de vul. & pup.
& in l. qui duos. ff. de legat. 1. aliquid per phil. in c. Nicolao. de
app. Alex. in l. haeredes mei. §. peto. ff. ad treb. & in d. §. prius. Fe-
li. in c. cum dilecta. col. 3. de rescript. Barb. in 2. vol. conf. 5. col.
7. vbi dicit, quod bonum est arg. ab ordine litera. phi. in c. quo
rundam. de elec. in 6. & in c. si quis iusto. e. ti.
Fac. quod vult Alb. in 1. part. q. 172. P. Andora.
de ordine legum Codic. vide las. in l. pen. col. 5. in fi. C. qui
testa. fac. poss. vbi dicit, qd si sunt in eodem ti. bene proba. quae
sit prior & quae posterior, secus in diuersis titulis. & vide §. in
ver. lex. §. 10. idem.
ordo scripturae non debet attendi, quando ex hoc actus
redderetur nullus. las. in l. gallus §. 1. col. 8. vers. adde, & c. ff. de
lib. & posthu.
Non debet attendi ordo scripturae, sed intellectus. Ange. in
§. item si quis. insti. de inuti. stip. de quo vide Bal. in 1. consti. c.
§. quibus. Bal. in l. cum pater §. fidei. de leg. 2.
ordo scripturae non attendi. vbi cadit ordo affectionis. las.
in d. ver. adde, & c. ibi 2. & fortius. fac. quod vult Card. in conf.
111. ver. item praesupposita.
Et in materia, an ordo scripturae attendendus sit. vide phi.
in c. mandato. col. 3. de praeb. in 6. Bal. in l. si duas. ff. de excusa-
tu. & in d. §. quibus.
ordinis necessarii ommissio seu praeposteratio, vitiat actum.
Lud. Rom. conf. 402. Vide Ang. in §. ante haeredis. insti. de le-
ga. idem.
ordinarium remedium facit cessare extraordinarium. l. in
causa. ff. de minorib. l. in prouinciali. & ibi Bart. ff. de no. ope.
nuncia. l. aemilius. ff. de minor. l. si minoris. ff. de admini. str. tut.
Alex. conf. 122. vol. 1. R. ot. decif. 224. in nouis. possunt tamen
concurrere si extraordinarium plenius prouider. Bart. in l. fi.
C. si aduef. rem iudi. Alex. d. l. in prouinciali. §. 1. vide Paul. de
castr. conf. 130. incip. circa ea qua superius. P. Andora.
ordinarius non potest deponere promotum a papa, Fel. in
c. per tuas. de ma. & obe. com. dicit. Villal.
ordinarius delegat ea, quae specialiter competunt: si se ab-
sentat, vel si est infirmus, las. in l. quacunque. numer. 77. ff.
de offic. eius cui mand. est iurisdic. & Alciat. in cap. quod de-
dem. numer. 47. de offic. ordinar. communem dicit. vide §. in
verf. delegatus. idem.

dicto Ordinarij statuto, dicentis delegare ex iusta causa. Al-
ci. nu. 17. not. 2. com. dicit. idem.
Ordinarius potest dare suo delegato potestatem subdele-
gandi. las. in l. quacunque. n. 16. ff. de of. eius. & in l. a iudice. C.
de iud. n. 8. Ant. de Trem. in ad. ad Bonacur. in prac. except. in
rub. de impe. execu. n. 7. ver. merum imperium. com. dicit.
amplia istam coem ad ordinarium minimu, Maran. in spe.
aure. par. 4. n. 58. com. dicit ex gl. in l. is cui. de of. del. idem.
Ordinarius cui commissa est causa, vt procedat summariè
& de plano, censetur delegatus. las. in l. hoc edicto §. & post o-
peris. n. 4. ff. de ope. no. nun. com. dicit. idem.
amplia, si in commissione est verbum, delego, etiam si non
alteret suam iurisdictionem. Cur. iu. in l. mandata. ff. de offi. e-
ius. n. 5. com. dicit. idem.
Ordinarius sententiam abs se nulliter latam a qua fuit ap-
pellatum, non potest reuocare, aut emendare, quam, etiam si
appellatum non sit, & nulla fuerit ob turpitudinem & fordes
suas, similiter non poterit emendare, sed superior, prout com-
muniter tenent legitima. secus erit si nulla sit alia de causa qua
ex fordidibus & turpitudine, quia tunc ordinarius poterit suam
sententiam reformare, vt communiter teneri refert, Bened.
Capr. reg. 26. n. 18. & 19. quae de re vide §. in ver. iudex.
ordinarij plures siue dentur in spiritalibus. siue in tempora-
lib. iurisdic. vñ data in solidum vt etiam exercitium, vt patet in
l. vna. ff. de off. conf. & not. in l. si vni. alias Pomponius. ff. de re
iud. c. 2. de arb. lib. 6. communem refert Bened. Capr. n. 4. vide
§. in ver. iudex. & ver. delegatus.
Ordinarius inferior a principe, causas criminales delegare
non potest, secundum leges. l. 1. ff. de off. eius cui man. est iur.
& ibi gl. & doc. communiter tenent, vt not. in l. imperium. ff.
de iur. om. iud. nisi in casu absentiae, quia tunc potest eas dele-
gare quod ad cognitionem, non autem quod ad executionem.
l. 1. ff. de off. eius cui man. est. si tamen insignis effect delegatio,
& mora periculum afferre possit, secun. Bart. ibi. etiam execu-
tio delegata censi possit, idem obtinet in casu infirmitatis.
iuxta l. quae situm. ff. de re iud. iure autem can. indistinctè tales
causae delegari possunt. gl. in c. quod sedem. de off. ord. & cle-
vnic. de off. dele. d. Ant. & d. Nicol. & can. cõiter in c. quod se-
des. de off. iud. ord. quod tñ fallit in delegato ob personam eindu-
striam, quia is etiam a principe datus sit, iure can. subdelega-
re non poterit causas criminales. iuxta c. qñ. §. is autem. de off.
del. & l. vnic. §. ne autem. C. de cad. tol. l. inter artifices. ff. de sol.
iure ciuili delegatus causas criminales delegare non potest. l.
a iudice. C. de iudi. l. 1. C. qui pro sua iur. & ita communiter te-
netur nisi delegatus esset principis, is. n. tales causas subdelega-
re iure ciuili potest. Bar. d. l. 1. & Guliel. de cun. in l. 1. ff. de off.
eius cui man. est iur. & Spe. ti. de iud. del. §. sequitur per totum,
idq; sñr cõiter teneri, refert Bened. capr. reg. 76. n. 2. 3. 5. & 13.
Ordinarius iudex ob aegritudinis causam & ea quae sunt
meri imperij delegat. communem ait Cur. iu. in l. 1. nu. 81. ff. de
off. eius cui man. est iur. E. Suarez.
ordinarij iudices. Etiam quando sunt plures iudices ordi-
narij in certo loco, vt singuli, puta, plures sunt haeredes succe-
dentes alicui comiti vel nobili in iurisdictione, & feudo: quo
casu quilibet habet iurisdictionem, & exercitium iurisdictionis
in solidum regulariter, sec. Bart. in d. l. si vni. si in maleficiis
ipsi omnes habent commodum poenarum, seu multarum,
vnus solus non poterit iudicare, nisi constet alios nolle vel
non posse. all. si fundum sub conditione §. his verbis. ff. de le-
ga. 1. & l. haeredes mei §. si. ff. ad Treb. Balb. decif. 109.
Ordinarius licet de iure ciuili recusari non possit. fallit ta-
men in casibus, de quibus in l. qui iurisdictioni. ff. de iur. om.
iud. vbi doc. & in l. quia poterat. ff. ad Treb. per Abb. in c. 2. de
plus peti. Quid in iudice ordinario, cui datus est adiunctus: &
dic. qd non definit esse iudex in solidum, teste Ruin. conf. 5. li.
5. Et iudex super causis suspicionis quid teneatur responde-
re, not. Spec. tit. de recuf. de quo etiam per Aufser. Et an dele-
gatus vel subdelegatus sine causa legitima expressè probata,
vel non probata regulari possit: & an processus post recusa-
tionem & appellationem valeat: & quid si post consensum al-
legetur suspicio, & c. vide Ferrer. conf. 66. in materia autem re-
cusationis vide Burf. conf. 21. lib. 1. Put.
Ordinarij promoueri, seu insigniri sacris ordinibus, nemo po-
test ante legitimam aetatem, concilio Tridentino, sessio. 23. c.
1. 1. & seq. ac iure pontificio diffinitam. cle. generalem. de aeta.
& qual. vbi gl. inquit, in ver. obseruantiam, susceptum ac pro-
motum ad sacros ordines ante aetatem legitimam, non posse
ordines istos exercere, nisi accedente ipsius legitima aetate,
qua quidem accedente impedimentum cessat, ideoque pote-
rit iste in ordinibus susceptis ministrare, ac eorum vsum exer-

cere, & sequitur Archid. & Prapof. in ca. placuit. 77. dist. Im. in
d. cle. generalem. n. 8. Henric. in c. consultationi. de temp. ord.
& omnes can. communiter, per illum text. c. vel non est compo-
s. e. ti. & ordinarius iste, seu ante legitimam aetatem promo-
tus minime est suspensus ipso iure, verum venire, vel foret su-
spendendus. tex. est clarus, & rotundus, in d. c. vel non est com-
pos. quem ita intellexere, ac interpretati sunt Archi. Card. &
Prapofit. d. c. placuit. Floren. in 3. par. ti. 14. c. 16. §. 1. Henric. d.
ca. consultationi. & Alber. Trotus de vero & perfecto cleric.
lib. 2. c. 17. quorum opi. recitat esse communem Prapof. in d.
c. placuit. & Card. d. c. vel non est compos. in fi.
Ceterum hodie ordinatus ante legitimam aetatem, vel ex-
tra tempora, vel ordinatus absque sui ordinarij licentia, & ab-
sque literis dimissorijs ab alieno episcopo, est ipso iure sus-
pensus, & celebrans interim efficitur irregularis a solo ponti-
fice absolendus, & beneficio iure permittente priuari po-
test. vt habetur in extrauag. Pij ij. exordiente, cum ad sacro-
rum ordinem, quam refert Syluest. in sua sum. ver. irregulari-
tas, §. decimo quæritur, & Rebuff. in tracta. de benefic. part. 2.
tit. de cleric. ad sacros ordines male promotis. gl. 4. & extra-
uag. istam obseruari iussit Leo x. in suis regu. cancellariae, reg.
22. & Paulus iij. reg. 23. & celebrans in hoc casu contra deter-
minationes pontificum, & conciliorum irregularitatem in-
currit, sec. Ab. in c. celebrat. de cler. exc. minit. & istam ponit
esse com. opi. lo. Bern. Diaz. in pract. crim. can. c. 22. post med.
E. Viuius lib. 2. opi. 202.
PRO. origo potius obligationis, quam titulus actionis
considerandus est. l. si filius familias. C. ad Maced. Bellon.
originem non denotat, si aliquis vocetur Hispanus vel
Lombardus. Boer. decif. 13. n. 14. com. dicit. B. Villal.
origo non inde rectè colligitur, quod aliquis, vel Hispanus
vel Lombardus vocitetur. com. aiunt Alex. rub. n. 9. ff. fol. ma.
Boer. decif. 13. nu. 24. E. Suarez.
Originis iudex in alibi gentium delinquentem, & suomet
ex officio poterit inquirere. com. pronunciant Did. à Couar.
in pract. q. 1. nu. 6. vers. sexto in hoc. Sylluan. conf. 103. & qui
complures communes id dogma asseuerantes hincinde collig-
git, & praxi receptissimum attestatur Iul. Clar. in pract. §. vlt.
q. 39. vers. sed quæro. Non illum tamen alius poenis pleçet,
quam vel iis, quas loci, vbi deliquit, statuta indicunt, vel ius
commune infligendas sancit. vt cum aliquam multis recep-
tum affirmat idem Clar. copiosissimè hac de materia agens in
d. §. vlt. q. 8. ver. tertius est casus. E. Suarez.
originis in loco nemo conueniri potest, illic non repertus,
com. inquit Alex. ad Bart. in l. assumptio §. filius. nu. 2. ff. ad
munic. in l. cum quædam puella. n. 5. ff. de iur. om. iud. Aegid.
Bof. in pract. tit. de citat. n. 30. at accurari & puniri ob patrata
alibi crimina etiam non inuentus poterit. com. profert Iul.
Clar. in pract. §. vlt. q. 39. in prin. Non tamen in eo in originis
foro lata alibi sententia probabit, quamvis indicium non le-
ue gignat. com. ponit Iul. Clar. d. §. vlt. q. 54. ver. vlt. E. Suar.
Originem loci fortitur, vel casu illic natus, vbi mater per
statura non erat. com. ait las. in l. huiusmodi §. legatum. n. 14.
ff. de leg. lib. 1. Quod tamen sic procedet, vt non idcirco illius
loci oneribus ipse irretiatur. com. inquit Aug. de Arim. in
eod. §. legatum. Rip. de peste. part. 2. ver. 18. atque eo fanè mo-
do com. sententiam intelligendam arbitror, qua originarius
loci quis non censetur, vbi casu seu per transfennam nascitur.
de qua attestantur Boer. decif. 13. nu. 52. Viuius lib. 1. opinio.
307. E. Suarez.
Originis iudex potest punire delinquentem, qui alibi de-
linquit ex officio etiam inquirendo, vt est communis opinio
Soarez, verb. originis. nu. 24. Puniet autem reum tunc poenis
statuti loci, vbi deliquit, vel iuris communis. Soarez ibi. nu.
25. Bonacof.
Originarius conuenitur in loco domicilij si ibi reperitur,
secus si absit, secundum communem, per Burf. conf. 74. nu. 2.
lib. 1. quam intellige, vt per eum ibi, nu. 35. quæ concl. fallit, si
conueniatur per literas subsidiales, ex not. d. conf. nume. 101.
14. & seq.
ofculum. sufficientem atque idoneam adulterij probatio-
nem suggerit, vt vel ob illud & adultera mulier censetur, &
dotem amittat. commune affirmat Bellon. in rubr. num. 81.
C. de edendo. Viuius lib. 1. opinio. 447. & qui meritissimo
dissentiant Didac. à Couuar. in tracta. de spons. 2. part. capit.
6. §. 6. num. 3. Iul. Clarus in practic. §. adulterium. vers. scias e-
tiam. E. Suarez.
ofculum alteri viro, quam marito datum, facit mulierem
dotem perdere, vt est com. opi. idem est, si passa sit sibi manus
poni ad mamillas. Clar. in §. adulterium. vers. scias etiam. Bom.
COM

Pactum per aliquos conditum de futura successione quarenda non valet sine consensu eius, de cuius hereditate agitur. l. pactum dotali. C. de colla. & l. ex eo. C. de inutil. stip. & l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de ver. obl. Istud tenent ibi Bart. Bald. Sal. ceterique communiter: & in l. inter priuatos. C. de pact. canon. omnes in c. cum contingat. ext. de iureiur. & in ca. quamuis, de pact. in 6. Cyn. & alij in l. fi. & in d. l. pactum dotali, Alex. conf. 2. 8. volu. 3. vbi deducit istam esse communem opinionem Ias. conf. 8. nu. 34. posito inter consilia feudalia Alberti Bruni. & in conf. 9. nu. 10. Curt. iu. conf. 1. 5. nu. 2. & Ruy. conf. 16. nu. 16. vol. 2. Ratio dictæ communis approbata ab omnibus doctor. vtriusque censuræ videtur ista, quia turpe est ac bonis moribus contrarium pactum fieri super viuentis hereditate, absque eius consensu: nam hæc pactio turpis censetur. d. l. fi. & d. l. pactum dotali, nec tamen ea sola ratio turpem efficit hanc conventionem, quod detur votum captandæ mortis, quamuis hæc in d. l. fin. expressa sit, siquidem ob hanc solam rationem non efficitur pactum turpe, quod patet, quia ex consensu eius, de cuius hereditate agitur hæc pactio licita est, & tamen occasio captandæ mortis non tollitur per consensum istum, atque ita intelligendus est text. in d. l. fin. alia ratio ad hoc corroborandum allegari potest, quia hereditas solo testamento per hominem datur. l. hæreditas. C. de pact. conuen. l. pactum. vbi docto. C. de pact. vbi inter cetera dicitur decipi eos, qui filias diuitum vxores accipiunt cum pacto, quod vltra dotem post mortem parentum ipsæ mulieres habeant etiam hereditatem, nec enim valet hoc pactum, nec firmatur iuramentum, & si fieret pactum de quota hereditatis, secundum gloss. in l. si quando. §. illud. ver. grauari. C. de inoffic. testa. cum allegatis per Ias. in d. l. pactum. & per docto. in d. l. fi. & in præallegata l. pactum quod dotali. amplia istam communem procedere, etiam si appareat dictum pactum fuisse iuramento firmatum, secundum gloss. in l. quando. C. de inoffic. testa. legitas omnes in differenter in locis præallegatis. & canonist. in d. c. cum contingat. & in d. capit. quamuis. Bart. conf. 1. 56. quidam nomine Theobaldus. Corn. conf. 6. 1. nu. 1. libr. 1. Alex. in d. consil. 2. 8. & in d. l. pactum. numer. 2. in quibus locis asserit hanc esse communem opinionem, & Curt. iu. conf. 1. 5. nu. 3. conf. 2. 5. num. 7. & conf. 9. 8. nu. 3. Ratio est quare dictum iuramentum non debet isto casu ligare, quia censetur contra bonos mores, & in capit. non est obligatorium de reg. iur. lib. 6. & ita in terminis tenet Bart. & alij in d. l. pactum dotali. Limitatur primo dicta communis. q. dictum pactum de futura successione quarenda valeat, & tenet, quando ille, de cuius successione agitur, consentiat, & in huiusmodi consensu perseveret vsque ad mortem. d. l. fi. vbi Doc. hoc tenent, & Ias. ibi n. 7. in 7. limitatione. Soc. Iun. conf. 50. n. 4. lib. 2. & Curt. iu. conf. 9. 8. n. 3. & seq. Qui quidem consensus etiam ex post superueniens videtur sufficere secundum Bal. in d. l. fin. circa fin. quem sequitur Dec. conf. 3. 1. & Crauet. conf. 19. n. 3. Limitatur secundò, vt dictum pactum, & conuentio de succedendo valeat, & sit efficax, quando fieret ista pactio de succedendo in certis bonis singulariter expressis vel sub nomine quorundam bonorum, non autem sub nomine quorundam hereditatis. l. si quis argenti. §. sed, & si quis. C. de dona. glo. in l. fi. in ver. accommodauerit, quam ibi communiter sequuntur Bart. & Doc. C. de pact. & idem Bar. conf. 7. 2. ex facto proponitur. Old. conf. 1. 39. cum aliis allegatis per Dec. conf. 2. 3. 5. & in d. l. pactum. C. de pact. Crauet. conf. 19. n. 7. & Curt. iun. conf. 1. n. 4. & 16. & conf. 7. 1. n. 2. vbi supponit istam esse communem opinio. & conf. 1. 5. n. 1. vbi etiam n. 4. latissime declarat, qualiter differant pactu de futura successione, & promissio bonorum post mortem, & limitatio hæc procedit, & habet locum, dummodo non fiat pactum de omnibus bonis presentibus & futuris, quia tunc ista verba vniuersalia tanquam Scyllam sunt fugienda, vt per Soci. conf. 1. 36. vifum fuit lib. 3. & per Dec. in d. l. fi. Curt. iu. in d. conf. 1. 5. n. 1. & Crauet. conf. 19. nu. 7. Limitatur tertio, quando alij pacificerentur de hereditate certi hominis in specie, secus incerti in genere.

l. 2. §. de illo, ff. pro socio, & tenet gloss. Bart. & Ias. nu. 7. in 5. limita. in d. l. fin. & Capicius decisio. Neapolitana 1. 59. n. 10. Limitatur quarto, quando talis pactio, siue conuentio veniret ex necessitate contractus præambuli, & tunc ratione istius contractus præambuli valet, & tenet. vt in l. si cum dotem. §. si vir qui legitur cum §. siue autem. ff. soluto matrimonio. & ibi ita tenet Alex. gl. & Ias. n. 7. in 6. limita. in d. l. fin. & Boer. conf. 50. n. 8. Limitatur quinto, quando pactum de futura successione esset reciprocum, seu vicissitudinarium, vt si aliqui pacificerentur non de hereditate tertij quarenda, sed inter se hoc modo, quod altero eorum pramoriante sine liberis, bona eorum ad superstitem, vel eius liberos deferatur, tunc valet talis pactio, seu conuentio, & non censetur improbatæ, secundum lo. An. in addit. ad Specul. in tit. de institut. vdi. in §. porro. Ang. in l. hereditarium. ff. de bonis auct. iu. pos. in l. sancimus. C. de dona. & conf. 1. 79. Oldrad. conf. 1. 39. ad habendum aliquam notitiam. Ias. in d. l. fin. n. 7. in 4. limita. & conf. 9. posito inter consilia feudalia Bru. Astenfis. n. 10. circa medium, & Marfil. in sin gula. 3. 3. post alios quamplures ibi per eum relatos, & per istas allegationes, & auctoritates constat istam esse com. opin. licet aliqui quos refert Marfyl. ibi, & male tulerint contrarium, & d. regula communis quod pactio de futura successione viuentis quarenda non valeat, quia est plena tristissimieuentus. Ampliatur in septem casibus, & in septem aliis limitatur per Ias. in l. fi. C. de pact. n. 5. & 7. F. Viuius.

Pactorum genera tria reperiuntur, secundum gloss. in l. pacta conuenta. C. pactis, inter quæ connumeratur pactum nudum, istud pactum dicitur nudum a causa, & quando secum non habet dationem, factum, vel stipulationem, & p. hæc tria cognoscitur pactum nudum, hanc expositionem sentit gloss. in l. iurifigentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. in l. diuisionis. eo. tit. in l. solent. & in l. si dominus. ff. de præscrip. verbis. Nota, quod pactum in dubio intelligitur de nudo. l. legem. vbi notant Saly. Riminal. & Deci. C. de pact. & in Rubric. eod. tit. Nunc ex prædictis pono regulam fundatam in iure canonico, quod ex isto pacto nudo oritur actio. Poteram proponere aliam regulam negatiuam de iure Cæsario, & forsitan magis generalem. Sed vbi est concurrentia canonum, & Legum à canonibus inchoandum est, quia canonistarum subiectum dignius est, ita dicit Abb. in capit. inter alia. de immunitat. Ecclesia. imò ius canonicum dicitur Diuinum. c. nimis. de iureiurand. & ca. qualiter. el. 2. de accusatis. Fel. hoc latè notat in procemio Decreta. in princip. Reuertor igitur ad regulam propofitam quod pactum nudum producit actionem de iure canonico. c. 1. & 3. extra de pac. gloss. & Archid. in can. quocunque suffragio, 1. 2. q. 2. & ita communiter tenent Canonistæ in d. cap. 1. vt per Ias. in l. iurifigentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. nu. 4. & in l. si quis maior. C. de transactio, & in Rub. ff. de pact. vbi etiam Modern. Ratio dictæ conclusionis videtur hæc, quia in foro canonico proceditur de æquitate. ca. dilecti. de iud. facit alia ratio, quia inter simplicem loquelã, & aliam ius canonicum non constituit differentiam. c. iuramenti. 22. q. 5. Ampliatur. 1. loco ista communis ita probata, q. pactum nudum producat actionem non solum in foro canonico, sed etiam in foro Seculari in omnibus. Ferris subiectis Ecclesie. sec. Imol. in c. quæ in ecclesiarum. de consil. & Bal. in auth. ad hæc C. de vsur. vbi ait, q. istud procedit non solum in Clericis, verum etiam in laicis subiectis Ecclesie quoad temporalem iurisdictionem. Secundo extende istam conclusionem, q. pactum nudum producat actionem non solum in omnibus terris ecclesie, sed in terris etiam Imperij, sec. com. opi. om. doc. quam al. For. tun. Gratia. c. 1. de pact. n. 10. Tertio loco amplia vt procedat non modo in pacto nudo, sed et q. est fortius in simplici pollicitatione, ita tenet Ant. de Bu. c. ex parte. & Ab. in c. 3. ext. de pact. mouentur præfati docto. ad hoc dicendum, quia sicut ex voto quis obligatur, & cõpellitur per ecclesiam, ita per simplicem pollicitationem ad similitudinem voti. Sed priam partem tenuit expresse Ias. in d. §. sed cum nulla. nu. 5. Quarto amplia istam concl. iuris can. in curia mercatorum, & vbi proceditur ex bono, & æquo, vt per Bar. not. in l. qui notus. per illum tex. & in l. fide iussor. §. quædam. ff. mand. Bal. & Saly. in l. si pro ea. C. mand. & l. 2. de const. & in c. 1. extra de pact. vbi ait, quod ex pacto nudo agunt mercatores, & numularij inter se, & dicit notari in §. pen. in auth. de fideiuss. & hæc ampliatio potest extendi ad omnes casus, vbi proceditur secund. æquitatem, vt per Alex. conf. 4. 1. vel 42. vifio puncto. lib. 3. & sic habes, q. vbiunque proceditur ex bono, & æquo pactum nudum parit actionem. Limita istam concl. iuris can. nisi pactum nudum fuisset ininitum dolo, vel metu. quoniam tunc non produceret actionem, etiam de iure cano. nec eo casu haberet locum dictum. c. 1. extra de pact. & hoc latè pbat Ias. in d. §. sed cum nulla. nu. 10. Tradit & aliam limitationem dictæ com. opi. & d. c. 1. de pact. Præpositus Senensis in suis disputationibus infer. 4. casu. 3. quæstio. F. Viuius.

Pactum nudum de iure ciuili, non producit obligationem efficacem, & sic non parit actionem. Sed exceptionem. l. iurifigentium. §. sed cum nulla. ff. de pact. & ista est com. opi. vt per Ias. & Moder. in d. §. sed cum nulla. idem Ias. in l. si quis maior. C. de transactio. Moder. in rub. ff. de verb. ob. Marant. in tract. de iudiciis. in 6. par. 2. partis super 9. act. nu. 24. & Bereng. Ferand. in repet. l. pacta conuenta. ff. de contrah. emptio. nu. 30. cum aliis seq. in 1. lectura. Ratio dictæ com. colligitur ex d. §. sed cum nulla, nam vbi non est causa, ibi non est causatum. l. 1. manumissionis. ff. de iust. & iur. sed actio est quoddam causatum, licet §. ea oblig. ff. de proc. ergo non potest sine causa oriri, sed pactum nudum dicitur, cui non subest causa, vt habetur in d. §. sed cum nulla. Hanc rationem tradit Bal. in rubr. extra de pac. in fine. Amplia istam com. procedere etiam, si debitor suo iuramentum confiteretur, & affirmaret nudum pactum: nam per hoc non teneretur soluere, ita dicit Bal. in l. si. C. de fideicommissis, referens ita tenere Inn. in c. 1. quod met. causa. Limitatur ista com. ita ampliata non habere locum in promissione geminata: nã promissio geminata quamuis reperiatur facta celebrata, pacto que nudo nihilominus producit actionem. l. 1. §. debitum. ff. de constitut. pecu. & §. de constituta. Insti. de actio. & per nonnullas optimas rationes comprobatur d. Inn. Ias. in l. 1. nu. 11. ff. de ver. obl. & com. omnes can. in c. per tuas. de arbit. & in c. cum contingat. de iureiur. & d. com. lim. etiam Ias. in 16. aliis casibus. in d. §. sed cum nulla. F. Viuius.

Pactum de futura successione non valet, nec firmatur iuramento. Gulielm. Bene. in cap. Raynutius. de testa. in ver. duas habens filias. numer. 194. Curt. lun. consil. 1. 5. numer. 7. communem dicit. B. Villal.

Et infinitos pro hac opinione accumulatur more suo Andr. Tiraq. in tract. Primog. quæst. 6. numer. 18. Aliud autem est in pactis successioneis reteruanda. Zaf. in l. stipulat. hoc modo. n. 18. ff. de verb. oblig. P. Fichar.

De iure regio habes l. 1. 3. tit. 5. par. 5. disponentem quod pactum de futura successione generaliter non valet: secus tamen de particulari. nisi de voluntate illius de cuius hereditate pacificatur, vbi vide de materia, & in l. si. C. de pactis.

Amplia, quia nec statuto, seu consuetudine potest introduci, idem Gulielm. ibidem. n. 197. communem dicit.

Fallit in pacto de successione in re certa: quia valet. Bellon. consil. 60. numer. 2. Curt. lun. consil. 8. 1. nu. 4. com. dicit.

Fallit secundò, in pacto de certa quota bonorum. Io. Dur. in arte testan. tit. 2. caut. 10. communem dicit.

Fallit tertio in pacto de non succedendo: quia bene firmatur iuramento. Iason. in l. pactum dotale. C. de colla. nume. 3. commun. dicit. B. Villal.

ADDITIO. Ad quod faciunt etiam rationes, iura, & auctoritates adductæ per Parisi. in consil. 69. Dom. Ambros. nu. 22. cum aliis sequ. Limita nisi esset iuramentum Iudei, quia tunc non valeret, vt refert M. Anthon. Bar. in tract. de temp. vti. & contin. in capit. 1. 1. num. 10.

Fallit quarto, in pacto facto inter coniuges de successione ad inuicem, post annum contractus matrimonij. l. 9. tit. 6. libr. 2. For. ll. idem.

Pactum appositum in matrimonio quod mulier ad alium locum non ducatur valet. Pan. in capit. l. qui ma. accu. possunt. 70. communem dicit. B. Villal.

Pactum non impedit transationem dominij. Curt. Iunior. conf. 147. num. 19. communem dicit. idem.

Pactum appositum in emptione q. quando cunq; pretium reddatur teneatur emens reuendere, præscribitur per triginta annos. Alcia. in rub. de præscrip. nu. 6. & Bal. de præscrip. in 4. part. 5. part. q. 3. communem dicit. idem.

Pactum quod debitor prius mittatur in carcerem, quàm in bonis executio fiat: non valet. Ripa. in l. obligatione. num. 24. ff. de pign. communem dicit. idem.

Amplia ad pactu quod creditor possit detinere debitorem propria auctoritate, non valet. idem Ripa. ibi numer. 2. 1. communem dicit. idem.

Pactum quod donatio non reuocetur prætextu ingratitudinis non valet. Ant. rube. consil. 114. commun. dicit.

Fallit. si firmetur iuramento. idem. ibi numero 3. 1. communem dicit. idem.

Pactio partium potest introduci, quod actus non possit probari nisi per testes. Hippol. in rubric. de procurat. numero 33. communem dicit. idem.

Pactum appositum per monachum contr. substantiam ordinis, valet professio: & pactum reicitur. Ias. in auth. ingressi. numer. 3. 7. C. de sacrosan. ecclesi. com. dicit. Villalob.

Pactum de non expellendo colonum ecclesie, operatur q. non possit statim expelli intra biennium. Ias. in l. qui rem. nu. 13. C. de sacrosan. eccl. communem dicit. idem.

Pactio de retrouendendo longissimo temporis spacio præscribi, planè com. est. vt expresse testatur Alex. Ang. Fel. Balb. Puro. Hieron. Cag. Lud. Gozad. in locis, quos refert Did. Con. lib. 1. varia. resolut. cap. 9. in prin. vbi latissime tractat. Cagnol.

Præterea Nico. Boer. decis. 182. nu. 4. & seq. in repet. l. 2. n. 13. & ibidem Lud. Gozad. n. 84. C. de pac. inter emp. & vend. Zafius in consil. 12. nu. 7. §. lib. 1. Et eandem constantem in multis consiliis pro communi sequitur Hierony. Schurph. & nouissime d. Mar. Mantua, amicus noster obseruandissimus in d. l. 2. n. 2.

Contrariam verò opinionem antiqui Doctor. ferè omnes tenere, nempe Rogerius (in Dialogo de præscriptio) Marr. Vinc. fac. de Rauem. Petr. Cyn. & plerique moderum suo tenere, vt ipse Cyn. commemorat in l. cum notissimi. §. sed cum illud. al. as. eodem iure (de præscrip. 30. vel 40. ann.) Et Bal. §. 1. super eo, quod quaritur, vol. 1. Hanc partem tenere allegantur Guid. de Suz. Gul. de cug. in l. si rem. §. omnis. ff. de pig. Io. An. & Ant. Butr. in c. quoniam frequenter: vt lic. non cont. vbi eisdem sequitur Abb. Pan. Eandem tenet Aluar. in tit. de feu. da. in vi. leg. comm. in vlt. seu. Bar. Sal. in d. §. eodem iure. Paul. Cast. in l. pignori. & l. nec creditores. ff. de pign. act. Practicus Papiensis in Form. Resp. rei conuenti. in ver. præscriptio. post. n. 2. 5. Ex recentiorib. autem Lud. Gom. in §. item Seruiana. n. 38. Insti. de act. Vdal. Zaf. (sibi contrarius) in §. actio. num. ver. & quia dicit debitor, & c. tit. (prout eos refert Did. in d. ca. 9.) Fabia. à S. Sabino. in tract. de empt. 1. 1. q. 7. q. prin. Barb. conf. 5. 1. n. 9. vol. 1. Paris. conf. 92. n. 28. vol. 3. Et rursum conf. 2. 2. in vlt. dub. vol. 4. Io. Crot. in l. nemo potest. ver. vlt. not. de leg. 1. Paul. Paris. conf. 92. n. 28. vol. 3. vbi in fi. concludendo dicit, q. hæc opi. sit in iure verissima, & optima, & concludentib. rationib. fundata: ideoq; sequenda in cõsulendo, & iudicando: cum eam suadet etiam fauor animæ, quæ cunctis reb. sit præferenda, & c. Pet. Gerar. sing. 18. Ignasius in l. in congnitione. n. 76. ff. ad Sil. Alc. in rub. de præsc. n. 64. Bart. Chaf. super consuet. Burg. rub. 5. §. 1. & plenissime conf. 1. 1. per tot. Et ipse me. Did. in d. §. hanc posteriorem retinet, fortiterq; defendit. Quam nouissime secutus est etiam Io. Fran. Zoane. in d. l. 2. n. 3. 5. Deniq; eandem, vt pote iuri, rationi, & æquitati magis cõsonam, nõ attenta com. opi. in iudicando sequi solet ampliffi. Senatus Iudicij camer. Imp. vt restatur Minsing. obser. 16. cen. 1. & obser. 4. cen. 4. secund. 1. edit. itaque totam hanc controuersiam apud nos Germanos in Imperio deinceps sopitam fore spero, consistentur porro super illa qui volent. I. Fich.

ADDIT. De qua com. opi. vide Rol. conf. 2. 4. lib. 2. Gabrie. com. opi. lib. 5. tit. de præscri. concl. 6. Ofac. decis. 69. n. 12. vbi distinctione & declaratione dubitationem oem tollit. Por. lib. 3. concl. 3. 8. Quid si res empta sit cum pacto retrouendendi toties & quocunque die, q. præscribitur 30. annis. teste Rub. Alex. conf. 3. n. 3. & 9. & Ias. in l. petens. n. 10. C. de pac. Nouel. inter reg. lib. 14. ver. pactum redimendi. vbi ponit limit. & declarat. ad reg. & concl. de qua ibi. pro quo vide quæ not. Cret. in repet. l. nemo potest. col. pen. de leg. 1. vbi Ias. col. 1. 5. n. 7. 5. per tex. in l. q. si nolit. §. si quid ita. ff. de edil. edi. Signor. conf. 140. Alex. conf. 63. lib. 3. Abb. in c. aliquibus. de deci. Et dic q. contra Ias. in d. l. petens. n. x. C. de pac. tenet Alex. in l. Pomponius. 80. §. cum quis. ff. de acq. poss. & quod verbum, quando cunq; & quo

& in l. fide iussor. §. quædam. ff. mand. Bal. & Saly. in l. si pro ea. C. mand. & l. 2. de const. & in c. 1. extra de pact. vbi ait, quod ex pacto nudo agunt mercatores, & numularij inter se, & dicit notari in §. pen. in auth. de fideiuss. & hæc ampliatio potest extendi ad omnes casus, vbi proceditur secund. æquitatem, vt per Alex. conf. 4. 1. vel 42. vifio puncto. lib. 3. & sic habes, q. vbiunque proceditur ex bono, & æquo pactum nudum parit actionem. Limita istam concl. iuris can. nisi pactum nudum fuisset ininitum dolo, vel metu. quoniam tunc non produceret actionem, etiam de iure cano. nec eo casu haberet locum dictum. c. 1. extra de pact. & hoc latè pbat Ias. in d. §. sed cum nulla. nu. 10. Tradit & aliam limitationem dictæ com. opi. & d. c. 1. de pact. Præpositus Senensis in suis disputationibus infer. 4. casu. 3. quæstio. F. Viuius.

& quotiescunque operatur, qñd præscribitur nisi spacio 40. annorum. Bald. in c. 1. de capit. Conrad. Ang. in l. si quis decurio. C. de decurio. lib. 10. Aret. conf. 15. Feli. in rub. de rescript. col. 5. Capol. cautel. 9. 2. & ita fuisse iudicatum refert Cassian. Puteus, Subalpin. Senatus præses. fallit tamen doctrina las. in d. l. petens. quando esset pactum de retrouendendo, & paruitas precij: quia tunc cum contractus præsumatur vsurarius, nullo tempore præscribitur, teste Gerard. singul. 18.

Pactum nudum, & sic aliàs inefficax non vestitur calore iudicij, secundum commu. per Alex. Socin. senior. las. & alios in l. 1. in princ. ff. de verb. oblig. vbi etiam Socin. iun. nu. 35. & 38. dicit hanc esse commun. opinionem quam confirmat Jacob. Nigri in repet. d. l. 1. n. 96. vbi dicit ita tenere Areti. Imol. Soc. Claud. Seiffel & Senen. in rubr. eod. tit. & Monferrat. d. l. 1. 2. lect. las. in l. siue apud acta. n. 9. C. de transact. vbi qd conuentio nuda non vestitur calore iudicij.

Pactum nudum est promissio vel cõuentio facta non præcedente interrogacione, & secuta statim responsione. nam si nemine interrogate promitto tibi acceptanti, talis mortis iuramentum non est stipulatio sed pactum nudum, teste Alex. conf. 16. lib. 2. las. in l. iurigentium. §. sed cum nulla. nu. 32. ff. de pact.

Pactum de retrouendendo pro maiori precio contractui adiectum, facit præsumi contractum simulatum & vsurarium, prout voluit D. Floria. & Domin. Nicolaus in cap. ad nostram. de emptio. & venditio. iuxta. not. in capit. illo vos. de pignori. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. reg. 87. nu. 167.

Pactum de reuendendo eodem precio, si concurrat cum alio pacto, puta de computando fructus in sorte similiter præsumi facit contractum cui adiectum fuit pignoratitium & vsurarium, iuxta. dict. capitul. illo vos D. Floria. & D. Nicol. dicto ca. ad nostram. quia de natura emptionis est, vt faciat fructus ementis, nec teneatur eos in sortem computare, cum id sit de natura pignoris. secundum Imolam ibidem. argumento. l. secundæ. C. de in ius vocan. & ita communiter contra D. Anto. in dicto capitulo illo vos. teneri refert ibidem Bened. Cap. nu. 168. Sin autem non concurrat tale, aut simile pactum, sed precij paruitas, seu modicitas, tunc similiter contractus præsumitur pignoratitius ac simulatus, præsertim si consuetus sit vsuras exercere, ita contrahens, iuxta. not. dicto capitulo vos. quod & Archid. 14. quæst. 3. capitulo plerique. & D. Anton. dicto capitulo ad nostram. sensisse videtur. & ita quoque passim teneri refert Bened. Capra ibidem nu. 13.

Pactum nudum iure Pontificio actionem gignit, quamuis ex fæto haud gignat. commune dicunt Bapt. de sancto Blas. in rubr. decret. quæst. 22. distinct. 3. Corn. consilio 2. litera B. libro 1. Alciatus in cap. cum contingat. numer. 173. de iureiur. late Viuius lib. 1. opin. 234. Sed & cum geminatum est actionem Cæsarium iure creat. commune affirmat Alciat. in rubr. nu. 14. ff. de verb. oblig. Viuius lib. 1. opin. 235. E. Suarez.

Pactum a contrahentibus in initium ne aliter quam testib. probatio fiat, valet ac seruari debet. commu. inquit Hipp. in rubr. nume. 33. de probat. idem.

Pactum dominij translationem impedire nequit. commu. ait Curr. iu. conf. 164. num. 19. idem.

Pactum de futura alterius successione conceptu vsq; adeo nullius momenti est, vt nec iureiurando confirmetur. commune inquit Guliel. in c. Raynutius. ver. duas habens filias. nu. 294. de testamentis. Curtius iunior. consilio 25. numer. 7. Excipe nisi si vel de certa hereditatis parte fiat, vt frequenter placitum enuntiant Curr. iu. conf. 81. numer. 4. Bellon. conf. 60. numero 2. Ioan. Dilect. de arr. testand. tit. 2. cautel. 10. vel is contentiat. cuius de hereditate pacificetur. comm. ponit cum compluribus Francif. Viuius lib. 1. opi. 233. idem.

Pactum de non petendo, quod vel filiisfam. Mædoniani exceptionem habentibus, vel mulieribus Velleiano tutis factum proponitur. obligationem iure ipso extinguit. commu. ait doctor meus Emanuel à Costa in l. si ex cautione. C. de nõ numer. pecuniã. idem.

Pactum, & præscriptio à pari pcedunt. Balb. de præscriptio. in 5. par. q. 6. com. dicit. Et vide in ver. præscriptio. B. Villal. Etiam in debito ex causa dotis, reprobatur pactum. l. commissoria. Est com. opi. contra Fulg. sec. Alex. conf. 178. viso processu. vol. 7. M. Charian.

Pactum de ingrediendo & occupando rem hypothecatam propria auctoritate, & sic ad executionem iuris realis, id est ipsius pignoris & hypothecæ, adiectum contra tertium singula rem successorem habentem causam à debitore, si tamen debitum erat liquidum, in ipso instrumeto extenditur. l. 3. & ibi Bar. ver. si dubitatur, quid de singulari successore. C. de pign. & ibi Petr. Cyn. Ray. & Bal. Spec. quoq; in tit. de pign. §. 1. ver.

Item quid si debitor, idem voluit per text. in l. si Titius. ff. de ser. export. Et pactum huiusmodi est dicti iuris realis exequutum, & consequutum. prout tradunt Bart. Bald. & magis comm. Doct. in d. l. 3. quamuis (vt idem Bartolus ibi inquit) antiquiores ea fuerint in opinione, qd pactum prædictum ius tantum personale causet, & consequenter qd ad singularem non transeat successorem. Corn. verò conf. 218. videtur in hac cõsultatione. volumine 3. late hanc discutit, & examinat quæst. F. Turzan.

Pactum, de & super hereditate viuientis inter aliquos in iure improbat, tanquam contra bonos mores, & votu captandæ mortis inducens. l. si. C. de pact. c. 2. extr. de concess. præbend. cum simil. & ibi Doct. in l. pactu quod dotali. C. de pact. & in l. pactu. C. de colla. habetur, quod nemo ex pacto vel ex stipulatione hereditatē suam in alium transferre potest. l. cum donationis. C. de transact. ibi nec ad implendum promissum hereditatis propria pollicitatione quisquam adstringitur. & d. l. pactum quod dotali. si tamen aliquis bona sua alteri post mortem suam promittat, hoc est in tempus mortis ipsius promittentis, conferat: promissio ista iure non prohibetur, cum eo casu, promissio ad vniuersam hereditatem non trahatur, sed ad bona tantum quæ possidebat, & habebat promissionis tempore. l. si ita legatum est. ff. de auro & argento legat. l. si. §. qui indiuisam. ff. de leg. 2. Hanc conclusionem tanquam mag. com. sequitur Alex. in d. l. si. in fin. C. de pact. Cuius rei diuersitatis ratio est, licet Alex. non assignat, quia primo casu promissio & pactum liberam testandi facultatem aufert, contra tex. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. eod. de verb. oblig. & in præal. l. pactum. C. de collat. cum hereditas, ius totum, & vniuersum pacificèr cõplectatur. l. hereditatis appellacione. & l. pecuniã. §. hereditas. ff. de verb. sign. quod secus est secundo casu cum appellacione bonorũ, siue in dispositione generali, & simpliciter facta siue etiam particulari, nõ relata ad futura in huiusmodi liberali promissione, donatione, nec nõ veditioe, & legato, non veniant futura, sed præsentia tantum d. l. si legatũ. ff. de auro & argento. legat. l. Plautius eo. titu. quod non contingit in generali expresse, siue etiam tacita bonorũ hypothecca. in qua veniunt futura illis etiam non expressis. l. societatem vniuersarum fortunarum. ff. pro Socio. l. si. C. quæ res pigno. oblig. possunt. Ratio differentie est, quia primis casibus si venient etiam futura, vendens, donans, vel legans nimirum damnũ sustineret, præter eius consensum, alio quidem casu minimè, quia propterea quod in simplici & indeterminata bonorum hypothecca, veniant etiam futura, non magis obligatur, nec ad plus debitor constituitur, licet plenius creditoribus consulatur & caueatur, ad glo. in d. l. 1. C. quæ res pigno. obliga. poss. & sic istis casibus superest de quo promittens & donans in terminis de quibus loquimur potest testari. d. l. stipulatio, hoc modo concepta, ff. de verbor. obligatio. cum simil. F. Turzan.

Pactum ipsum, est contractus. glo. in verbo, figuris. in l. 1. ff. de act. & oblig. Bellon.

PRO Pactum sine scriptura seruandum est. l. pactum quod bona fide. C. de pact.

OBIEC. Contra pactum fieri debet cum scriptura ad hoc, vt valeat. c. pactum. extra de verbor. signific.

SOL. Ibi dicitur pactum esse scripturam, ex pace inter partes conuenientem: quia sæpe interuenit scriptura, & ad probationem pacti interponitur: vt ibi glo. explicat, non autem quod ad substantiam pacti scriptura requiratur. Bellon.

PRO. pactu est loco pretij. l. fundi partem. ff. de cõtra. empt.

PRO. Pactum de retrouendendo valet, & ex mora veniunt fructus. l. 2. C. de pact. inter empt. & vend. idem.

PRO. Pactum contra naturam seu substantiam contractus non valet. l. cum precario. ff. de prec. idem.

PRO. Pactum per quod aufertur libera testandi facultas nõ valet. lege pactum. 1. C. de pact. l. stipulatio hoc modo cõcepta. ff. de verb. obligat. idem.

PRO. Pacta sunt ab omnibus obseruanda. l. iurigentium. §. Prætor ait. ff. de pact. l. 1. ff. de constit. pec. can. puella. 15. q. 1. c. 1. & cap. qualiter. extra de pactis. idem.

PRO. Pacta contra leges non valent. l. iurigentium. §. & generaliter. & §. prætor ait. ff. de pactis. l. contra iuris. ff. eod. l. pacta quæ contra. C. eod.

OBIEC. Contra de l. pacifici. ff. de pact. vbi pacifici contra dicta ædilium curulum licet.

SOL. Ibi est pactum præter dictum seu legem: non contra. Vel dic proprie contra dictum. i. edicti beneficium. idem.

PRO. Pacta de succedendo, seu de futura successione improbat. tur. l. final. C. de pact. idem.

PRO

PRO. pacta de non succedendo reprobata sunt. l. pactum. C. de coll. l. si quando. §. 1. C. de inof. testa.

OBIEC. Contra de c. pactum. de pact. in 6.

SOL. Ibi de iure canonico valet pactum de non succedendo, quia iuramento firmatum est. idem.

Pacta insolita esse in renouatione feudi apposita alleganti incumbit probare. com. dicit Clar. §. feudum. q. 20. in princ. P. Fichard.

Pactum, cõuentio, seu promissio facta sub futuro fortuna, vel conditionis euentu, videlicet, si nauis ex Asia venerit, si Martinus fuerit creatus Põtifex hoc anno, vel si Georgius nõ moriatur intra mensem, promitto dare centum, siue aliã similes conuentiones, quas nos Itali appellamus scommesse, teste Straccha. in tractatu de mercatura. in fine primæ partis, in tit. de spons. in prin. nu. 1. & seq. & Hispani Apuestas sunt validæ. l. si quis ita stipulatus fuerit. ff. de verbor. obligationib. quoniam dubius euentus non facit contractum illicitum. tex. est, & ibi Paul. de Cast. in l. in nauē. ff. locat. & Alexan. in l. à titio. ff. de ver. obl. vbi scripserunt tales conuentiones à futuro fortuna euentu pendentes omninõ esse licitas, & validas. & sequitur Io. de Ana. in c. nauiganti. de vsur. Marian. in c. inter dilectos. q. 6. de exce. præla. & ita decisum, ac determinatum exitit Florentiã in facti contingentiã, sec. Paul. de Cast. in d. l. à Titio. & sic consuluit quoque dec. conf. 115. nu. 2. & seq. vbi ponit istam esse communem opi. & idem fatetur, sequiturq; Paris de Puteo, in trac. de ludo. num. 36. & seq. quamuis Paul. Cast. in l. si quis cum debitor. ff. de iuri. iur. asseruerit quod enenerat Florentiã quæstio de vno, qui decem promiserat si die sequenti plueret, & ob hoc requisitus in ea quæstione con suluere noluit, & penitus reculauit, & Caccialupus, in trac. de ludo. q. 4. nu. 23. cum aliis seq. minime ausus fuit dictam quæ stionem terminare, asserendo ibi, qd in hoc intelligere cuperet opinionem prudentium laicorum, quia intellexit in scholis publicis à quodam clarissimo iureconsulto, qd opiniones ille tenendæ sunt, quas prudentes commendarunt, S. verò Thomas de Aquino, in 2. q. 32. artic. 7. sequutus est communem prædictam, vbi concludit, qd possum promittere centum si plura puncta à fortuna habueris, quàm ego, & dictum hoc referunt, & amplectuntur imol. & omnes canonist. communiter in c. pen. de vita & honest. cleric. Barb. conf. 65. lib. 3. & affil. decif. 389. super dubio, nu. 3. & seq. licet & male Stracca. in d. tit. de sponsion. in ver. quæritur an ex sponsione. nu. 1. & seq. senerit contrarium. casus enim incertus, ac dubius licitum reddit, & facit quod aliàs reprobatur. d. cap. nauiganti. & facit quod no. Cy. Bal. & alij. in l. si ab actioe. C. de vsur. & ista est ve ra, & communis opi. legistarum, Theologorum, & canonistarum, & ab ea in iudicando, consulendoque recedendum non est, sec. dec. in d. conf. 115. nu. 4. & obligati secundum tenorẽ dictarum conuentionum tenaciter soluere tenentur absque dubio aliquo, vt firmanunt omnes doct. præcitati, imò in foro conscientiã quæstia ex pacto, & contractu prædicto necessariõ non sunt restituenda in foro, ac in iudicio conscientiã, secundum omnes Theologos, communiter tractantes casum istu, quos recensuimus supra, in ver. ludum. inter alia crimina, post modum. F. Viuius lib. 2. opi. 211.

Pactum de retrouendendo factum infra certum tempus, vel absque aliqua temporis præfinitione, & sic quando cũ que seu in perpetuum, & in infinitu, cõsetur 30. an. spacio terminatum, & venditor rem venditam restituit precio venditionis potest infra præmissum tempus redimere, vt voluit Ang. conf. 55. Signo. conf. 139. Faber in l. notissimi. num. 14. per illum tex. C. de præsc. 30. vel 40. ann. Alex. conf. 228. vol. 6. Zaf. conf. 112. nu. 75. affil. in trac. de iure protomiscos, in ver. licet autem. supra diximus, nu. 20. & seq. Ruin. conf. 84. nu. 14. vol. 1. Balb. in trac. præscr. in 3. q. quarta. part. quinta. part. princ. & Boer. deci. 182. n. 1. 2. & 3. vbi ait opinionem istam istam fore veriorem, & communiter obseruari, & sequitur etiam in decif. 351. nu. 6. & scribit quoque communem Purpura. in l. petens. n. 40. C. de pact. simul cum aliis scriben. ibi, Couar. in lib. variarum resolutionum. lib. 1. c. 9. n. 1. post alios multos relosibi per eum, & Follerius super pragmat. de censibus. in ver. sic. instrumentum gratia pro consimili precio. nu. 16. & seq. & copiose etiam Cephal. conf. 40. nu. 2. sed transactis 30. an. præ scriptio dicti temporis obstaret agenti ex pacto allegato de retrouendendo, secundum omnes doc. præcitatos, & opinio hæc procedit pariter, si huiusmodi pactum redimendi esset iuratum, ac dictum expresse vt venditor semper, & non obstante quacunque præscriptione, etc. quia facultati præscribendi renunciari non potest, quin præscribi possit 30. an. cur ruculo, vt in specie voluit Angel. in d. conf. 55. quem sequitur

fel. in c. cum accessissent. nu. 27. extra de const. ias. nu. 10. dec. nu. 7. Iacobinus Claud. Aque. nu. 5. & cur. iu. nu. 13. in d. l. petens. & dec. conf. 164. non fuisset propositi mei, & Boer. in d. decif. 182. n. 7. vbi ponit istam opinionem esse magis cõmunem, & Tiraq. in lib. 2. de retractu. §. gl. 2. nu. 1. & 7. vbi congerit alios quamplures huius sententiã, & Couar. similiter, in d. c. 9. nu. 7. & Cepha. conf. 43. sub nu. 12. F. Viuius. lib. 2. opin. 205.

Pactum nudum de iure ciuili non producit actionem. l. iurigentium. §. igitur nuda. ff. de pact. Ang. conf. 199. super puncto & Couar. in c. cum in of. n. 10. post medium, de testa. & lasfredus decif. 390. de stricto iure tam ciuili, quàm canonico in foro cõtentioso ex pacto nudo non datur actio, & ita est cõmunis opi. prout scripsimus late in l. par. in opinione pactum nudum, de iure ciuili quæ vtiliter limitatur, interpretaturque non procedere, quando pactum nudum iuramento præfiro confirmatur, taliter qd tunc etiam iure ciuili actionem producit secundum communem opi. apparentem ex congestis per ias. in d. l. iurigentium. §. sed cum nulla. nu. 21. & moder. in l. si quis maior. C. de trans. in c. 1. de pact. & ibi Fortuni. nu. 25. & eiusdem sententiã fuerunt Ant. & abb. in c. cum contingat. nu. 31. de iureiur. Mathesil. singul. 36. Cuma. Roma. Alex. & Galiula, in rub. ff. de verb. obl. And. ab Exea, in trac. de pact. in 4. part. nu. 422. & seq. & Alc. in d. c. cum contingat nu. 245. qui audacter asseruerunt istam esse communem opi. sed n. 242. fatetur contrariam partem, saltem iure ciuili magis communem fore, & idem testatur ias. in d. l. si quis maior. nu. 23. Sali. & Corn. in auth. sacramenta puberum. q. 13. C. si aduersus vendit. & idem posuimus, in d. opinio. pactum nudum. de iure ciuili post prin. & dato citra veru præiudicium qd ampliatio hæc vera esset, ampliatur mirabiliter, vt habeat locum, etiam si in pacto non interueniat iuramentum, sed solum fuerat data fides, iuxta. ca. pen. de iureiur. & ampliacionem præmissam posuit affil. decif. 389. super dubio tangente, vbi recensuit ita fuisse iudicatum in sacro regio consilio in causa Marini Medici, & Bactimi Taurille, & regulam, seu communem prædictam, in principio positam qd nudum pactum minimè de iure ciuili producat actionem ampliat. in quindecim casibus. Exea, in d. trac. de pact. & in sexaginta septem aliis limitat. in 3. parte, nu. 273. cum infinitis seq. vsque ad fi. d. tracta. sed aduertit hic ad vnum valde vtile, quod si fideiussor soluit, qd pacto nudo promissum est à principali, repetere potest ab eo tantundem, excusaturque, licet exceptionem pacti nudi non opposuerit, ex quo erat verecundia, ac pudor eam opponere, ita Sali. in l. placuit. C. de iud. ias. in d. §. sed cum nulla, in reia limitatiõ. & in l. fideicommissum. ff. de condi. indebit. abb. conf. 60. vol. 1. & Crauet. conf. 6. nu. 82. F. Viuius lib. 2. opi. 207.

PRO. Pactiones in rebus spiritualibus fieri non debent. c. fi. extra de pact. Bellon.

Pactum de retrouendendo dicitur pars precij, & ideo propter tale pactum, solet dici rem esse minoris precij, iuxta l. fun di partem ff. de contrah. empt. vbi Bald. Alb. Sali. & alij. Est et doct. rina communis abb. & aliorum in c. ad nostram. de emp. & vend. cum aliis allega. per dec. in consil. 308. in casu. ad metranmissio. nu. 2. & dixit Nic. Boe. in decif. 23. n. 28. & Paris. in conf. 81. consultus quale sit. nu. 30. & vol. 2. Soc. iun. in conf. 46. nu. 4. 1. vol. 4. E. Muscul.

Pactum de iniucem succedendo factum inter priuatos non valet, teste ias. in l. licet inter priuatos. nu. 1. C. de pact. Quid de pacto quod vnus alterum heredem institueret. vide ibi numero 10.

Ex pacto nudo posse efficaciter agi virtute clausulæ, sola facti veritate inspecta, not. & communem dicit Ofasc. decif. 2. post nu. 4. Emens cum pacto de retrouendendo intra certum tempus eo elapso non tenetur amplius retrouendere, & est liberatus. tex. est in l. 2. C. de pact. inter emp. not. doc. in apostill. ad Barr. in l. eum qui ita. §. qui ita stipulatur. ff. de verb. obl. Put.

Pactum qd scriptor stet in compedibus donec scripserit librum ac opus perferret valet, & tenet sec. gl. in l. stipulatio. §. opus autem factum. in verbo sine. ff. de oper. noui nun. & Bolo. ibi in secundis interpretationibus, & spec. in tit. de renun. & conclusio. §. 1. ver. si tenet est beneficium, & d. gl. inquit communiter approbaram imo. in c. 2. de pig. & Alex. in l. stipulatio nes non diuiduntur. n. 29. in fi. ff. de ver. obl. Licet eam reprober ibi, & sic secundum istos doct. vbiq; scriptor ipse promississet in certo loco commorari, & librum præcisẽ scribere, tunc certè pactum valebit qd posset cogi præcisẽ ad scribendum, & poni in compedibus, nec liberaretur præstando inter esse, quia videtur electa industria personæ, tamen quicquid

Com. opin. Tom. ij. m gloss

gloss. suadeat contrarium explicat teneri communiter per docto. Alex. in l. quia tale. & l. seq. §. eleganter. nu. 6. in ff. so. ma. tri. in l. stipulationes commo. diff. & in l. stipulationes non diuiduntur. nu. 29. post medium. ff. de verb. obl. cum concor. ibidem per eum signatis, & Ripa in l. obligatione generali. nu. 9. ff. de pign. & ista opinio, licet communis sit & eam sequatur Alex. in dictis locis, nihilominus ipse Alex. in d. l. stipulationes non diuiduntur, dicit eam veriore fore, prout verissimam reperio, & veritate ductus eam sequor, sed dato citra veri praeiudicium, qd vera esset opinio dicta glossa veniret profecto limitanda, nisi scriptor ipse promoueret ad aliquam dignitatem, vt not. Bald. in l. nec patronus. in 4. oppo. C. de ope. libert. & in l. vnica. C. de sent. quae pro eo quod interest. F. Viuius lib. 2. opin. 207.

Facto & promissioni de retrouendendo, & actioni inde ortu, per 30. an. cursum praescribitur. etiam si adiecta esset illa clausula, vt venditori rem venditam quodcumque redimere liceret, fm communem doct. sententiam, vt multis rationib. argumentis & authoritatibus nouissimi recentiores scribentes probantur. Nic. Boer. in suis decis. q. 182. Soci. in conf. 14. 5. nu. 34. cum seq. Petr. Rebuff. in l. vnica. in 1. notab. nu. 52. cum seq. C. de sent. quae pro eo quod interest proferuntur. Vniuersitas Francofor. ad Oderam. in conf. 3. 2. nu. 79. in To. 1. conf. Germanorum, & copiose cum adductis omnib. contrariis argumentis & datis responsionib. Rol. a Valle, in conf. 2. 1. in 2. To. ad e. vt multi doct. affirmauerint hoc etiam procedere, si dictum fuisset in perpetuum, vt per doct. allegatos eleganter scribitur. Licet camera imperialis & multi alij doc. sententiam contrariam amplectantur. Mynsing. in obser. camer. obserua. 16. in 1. cent. cuius decisionis mentionem quoque facit Harthman. in lib. 2. prac. forens. in verb. pactum. de retrouendendo. sed prior sententia & meliorib. argumentis & magis textib. probatur, vt late per Rol. a Valle, in d. conf. 2. 1. deductum est. Quam parlamen. Parisiense, Senatus Burdegal. & alia parlamenta iudicando approbantur. referentib. Boerio, Rebuffo & Rol. in d. locis. Kirchouius.

Pactum qd ab arbitri sententia appellari possit valet, & tenet, vt voluerunt Io. And. & ceteri omnes, in c. cum dilectus. de arbit. Ant. imol. in c. quinta uallis. de iureiur. Dy. Barb. Barr. Bald. & Alex. cum alijs signatis per eum. nu. 20. & Ripa. nu. 86. in l. nemo potest. ff. de lega. 1. vbi profitentur istam communem opi. fore. F. Viuius lib. 2. opi. 208.

Pactum nudum. Vbi ex inobseruantia pacti nudi pars damnificatur, ex pacto nudo agi potest. allegant doct. text. no. in l. & eleganter. §. seruus pactiois. ff. de dolo. & in l. si cum mihi faxum. eo. tit. tenent lac. de Areti. & Cy. in l. si quis ex consensu. in 3. quaest. C. de episc. aud. Per quod poterit limitari, quod voluerunt Bart. & Ang. in l. si conuenerit. ff. de iurisd. om. iudi. dicentes, qd si pacto nudo conuentum est de adeundo alium iudicem quam suum, si prorogantem poeniteat, non poterit pars agere ad interesse, vel poenam: vt tunc non procedat tale dictum eorum, quando pars ex tali inobseruantia & poenitentia laederetur: vt quia iam conduxisset aduocatos, vel aliter prouidisset coram illo iudice. Balb. decis. 108.

Pactum de retrouendendo quodcumque placuerit venditori, etiam si fec. communem sententiam praescribitur spacio 30. an. hoc tamen intelligitur, si iuramentum non interuenierit, quamuis multi doc. voluerint praescribi 30. an. non obstantibus iuramento Balb. in tract. de praescrip. in 4. par. 5. prin. in 3. q. in princ. cum recipiat conditionem & naturam actus super quo interponitur. l. final. C. de non numerat. pecun. Et ita etiam declarat Nic. Boer. in suis decis. q. 182. n. 7. Petr. Rebuff. in l. vnica. in 1. notab. vers. possit etiam prima opi. teneri. nu. 55. C. de sent. quae pro eo quod interest. & Maria. Soci. in conf. 14. 5. nu. 62. in 1. par. conf. Sed magis com. opi. est in contrarium referente Rol. a Valle, per pulchras rationes in conf. 2. 5. nu. 10. vsque ad fi. conf. in 2. Tom. kirchouius.

Pactio qualibet sponsonis appellatione comprehenditur, prout communis est sententia. quomo. hoc intelligatur, & habeat locum ratione. l. sponso. ff. de verb. sig. ibi eleganter Andre. Alc. declarat. kirchouius.

Pactum expressum factum ab ingrediente monasterium in professione ipsa regule monachis, quod licet sibi retinere proprietatem aliquorum bonorum, vitiat in totum religionis ingressum, & sic professionem emittens referuata sibi proprietate bonorum nihil agit, & ex hoc denique vitiat in totum actus. sec. gl. in c. cum ad monasterium. de statu monach. & alios conceptos per iaf. in auth. ingressi. nu. 33. C. de sacro. eccl. quorum opinionem sequitur dec. in c. cum M. Ferratien. nu. 67. de contu. & Alc. in l. 1. §. sed si mihi Pamphilum. nu. 19. ff. de ver.

obl. vbi pariter ait istam esse communem sententiam, & totum mundum ita tenere fatetur. Ant. de Buttr. in d. c. cum M. & magis communem praesupponit Barb. conf. 3. vol. 1. & eandem amplectitur, ruetur, fulciturque, & scribit communem And. ab Exea in tract. de pact. in 3. part. nu. 150.

Contrariam vero opinionem, videlicet qd pactum, ob quod monachus referuauit tempore ingressus sibi bona, non valeat, sed tamen ingressus, & professio valida remaneat tenuerunt gl. in d. auth. ingressi, & alij innumeri relati per iaf. ibi. nu. 30. & 37. vbi transit cum istorum opinione & exprimit communem esse, & sequitur quoque Ripa, in d. c. cum M. tamen quicquid doc. isti suadeant, & teneant ob hoc difficile foret obtinere in actu pratico contra primam opinionem relatum, quam, tanquam communioem, & sustentabiliorem sequendam esse in iudicando, consulendoque suadeo. F. Viuius lib. 2. opi. 210.

Pactum initum inter partes, qd solutio probari non possit, nisi mediante instrumento, valet & tenet, sec. Bald. con. 3. 1. vo lu. 1. Alber. post alios quam plures, in l. si quis in conscribendo. nu. 12. C. de episc. & cleric. & Fulg. conf. 120. & conf. 208. & Aug. Beroum. in c. sicut. nu. 80. de probationib.

In contrariam vero partem, videlicet, qd pactum hoc, vt solutio probari nequeat, nisi per scripturam, non valeat, inclinant gl. & ibi Ang. in §. propterea. in auth. vt sine prohib. ma. de bit. Spec. in tit. de probationib. §. videndum. vers. sed pacto. Hosti. in summa de renuncia. §. quae possunt. vers. quid de pacto. Io. And. Ant. imol. & abb. in c. si diligenti. de for. compe. super gl. 1. Bart. & Ange. in auth. iubemus. C. de iud. Cy. in l. pe. C. de pact. & aff. in proce. conf. q. 12. & ista est communis opinio, teste Ant. de Cana. in tract. de exec. in stru. q. 36. n. 75. imol. in d. c. si diligenti. mar. in repeti. rub. C. de probat. nu. 44. cum alijs seq. & Follerio in pragmatica de censibus, in ver. quae quidem exequutio nullo falsitatis, nu. 75. & seq. in quibus locis congerunt alios doct. eiusdem sententia, & ego eam tanquam veriore, & communioem sequor. F. Viuius lib. 2. opi. 209.

Pacifici potest vel valet consuetudo, qd quis alapam, vel leuem huiusmodi iniuriam quis patiat, & alapa percussit se patiat, vt est communis opi. de qua D. Hercul. de cautione, de non offendendo. c. 43. Dummodo ex dicta percussione scissura carnis non fieret. alias secus. Bonacoff.

Pactum quod donatio non reuocetur praetextu ingrati tudinis, non valet. Rube. conf. 114. firmatur tamen iuramento, vt ibi. nu. 31. communem dicit. Bonacoff.

Pactum de quota litis non tenet, & contra facientem pactum de quota litis potest iurari in litem per partem aduersam pro damnis, expensis & interesse, vt est com. opi. de qua Plotus in l. si quando n. 53. & seq. C. vnde vi. & ibi declarat quodnam sit dictum pactum, fallit, vt ibi. nu. 536. vide omnino, & quam sit poena in paciscentes. ibi. nu. 539. & seq. idem.

Pactum appositum per monachum contra substantiam ordinis valet professio, & pactum reicitur. iaf. in auth. ingressi. nu. 37. C. de sacro. eccl. communem dicit. idem.

Pactum nudum. De stricto iure tam ciuili quam canonico in foro contentioso ex pacto nudo regulariter non datur actio, sec. Bar. & communiter legistas in l. iurisdictionum. §. sed cu nulla. ff. de pact. in l. lecta. ff. si cer. pe. Anch. & Bartholomaeum de Sai. in l. legem. C. de pac. inn. & Pan. in c. nouit. ext. de iud. Calde. in c. 1. ext. de pact. quicquid contra senserint Pan. & alij qui cano. in d. c. quod c. non obstat. & si dicat pacta ibi seruari, quia non sequitur, qd ex hoc detur actio ex pacto nudo, cu possint seruari per viam exceptionis. Et quia probabiliter dici possit illa pacta fuisse vestita cohaerentia contractus & conclusionis pacis, cui fuerunt adiecta, qd videtur sentire gl. 1. ibi in pr. Quod autem dicitur non esse differentiam inter loquelam simplicem & iuramentum, procedit in foro conscientiae, non in contentioso. sec. doct. tenentes primam opi. quam vix admitterent cano. in foro suo. Balb. decis. 290.

Paganus si sit in castris & loco hostili, potest eodem modo & forma quo milites, condere testamentum, si tamen non sit in loco hostili, non gaudebit priuilegijs militum. com. dicit 70 Cl. §. testamentum q. 1. 5. vers. vlt. P. Fichard.

Palatium episcopi gaudet immunitate vt ecclesia, etiam si sit separatum ab ea ultra quadraginta passus. com. dicit Did. li. br. 2. resol. c. 20. n. 5. in fi. Remig. de immu. eccl. in 1. 5. ampliat. vbi subdit communem esse, qd gaudeat, etiam si in eo nulla capella constructa sit. Sed in praxi contrarium seruatur, qd non gaudet immunitate, si ultra 40. passus ab ecclesia separatum constructum sit vt attestatur Did. in loco praedicto. Clar. d. §. fi. q. 30. vers. scias etiam. P. Fichard.

Palatium episcopi gaudet immunitate ecclesiae, vt est com. munis opi. de qua Barba. conf. 33. col. 2. in 4. volu. & j. 40. passus.

ius. & ideo reus ibi capi non potest. Cla. q. 30. vers. scias etiam. vbi dicit, quod si extat ultra 40. passus ab ecclesia separatum in practica non seruatur, quod gaudeat immunitate. Bonac.

PRO. Papa est successor Petri, & vicarius Christi in terris. in c. inter corporalia. & c. quanto. ext. de trans. episc. Bellon. PRO. papa. est ordinarius ordinario. in c. licet de praeb. in 6. vt clem. 1. vt lit. pen. nihil inno. idem.

SOL. papa est a nemine iudicandus. cum alios omnes iudicet. c. si papa. 40. dist. idem.

PRO. papa omnia soluit, & ligat. in can. cuncta per mundum. 9. q. 3.

PRO. papa est supra quodcumque ius. in c. proposuit. extra de concess. praeb. idem.

PRO. papa tanta est authoritas, vt possit alicui etiam auferre beneficium, vel episc. gl. in c. per principalem. 9. q. 3. & possit creare, hoc est, de nihilo aliquid facere, gl. in c. proposuit. ext. de concess. praeb. nec ei quis audeat dicere cur ita facis. ita not. gl. in c. quanto. de trans. episc. idem.

Papa etiam ardua, sine consensu cardinalium, explicare potest, est communis opi. sec. dec. in Rub. de constit. versu, 2. concl. M. Charian.

Papa, vel imperator si aliquid concedant semper intelligitur sine prauiudicio alterius, per dec. in c. dudum. nu. 10. de decim. com. dicit. B. Villal.

Papa potest expedire ardua sine consensu cardinalium. Barba. conf. vol. 1. com. dicit. idem.

Papa non inuoluitur crimine simoniae. fel. in c. ex parte. de of. deleg. nu. 2. com. dicit. idem.

Papa de plenitudine potestatis potest committere suspecto sine facultate recusandi. Pan. in c. ad hoc. de testi. in fi. communem dicit. idem.

Amplia, quia potest committere causam apellationis iudici, a quo est appellatum. Ant. de Trem. in add. ad Bonacoff. in prac. excep. in rub. quae contra rescriptum. nu. 8. in verb. libellum. communem dicit. idem.

Papa potest dare facultatem testandi de bonis intuitu eccl. acquisitis dec. conf. 157. Io. Duran. in arte test. caut. 3. ti. 3. n. 1. com. dicit. idem.

Papa potest dispensare contra ius humanum etiam ab Apostolis traditum, vt per concilium generale promulgatum. Coua. in epitome ad 4. decret. c. 6. §. 9. nu. 6. communem dicit ex gl. in c. proposuit. de concess. praeb. idem.

Papa potest dispensare in matrimonio nondum carnali copula consummato. Coua. in epit. 4. c. 7. §. 4. n. 13. communem dicit, secundum canonistas. Theologi autem tenent contrarium. Imo qd non potest dispensare, & dicit communem theologorum. Coua. ibi nu. 14. & ipse refidet cum ista vltima communi quippe quae fuit opinio Pan. in c. ex publico. de conuer. coniug. curt. in conf. 170. nu. 1. dicit, quod ex causa potest dispensare: sine causa autem non, & dicit communem, & cum hac potes concordare opiniones contrarias. idem.

Papa non potest dispensare cum existenti in ordine sacro ex maxima causa. Hier. Cagn. in l. actus legitimi. n. 8. ff. de reg. iur. communem dicit. idem.

Papa non censetur dispensare, etsi dissimulet, nisi ipse scribat quod dissimulet. Coua. in epist. 4. c. 6. §. 9. nu. 15. communem dicit ex fel. in c. 1. de treuga & pace. idem.

Papa & princeps supremus possunt sententias non suo nomine, & sic plane nulliter latas, ex plenitudine potestatis ratificare ac confirmare, iuxta communem, vt refert Bened. Capr. reg. 54. nu. 33. vide infra in verbo ratihabito.

Papa & princeps in dubio non praesumuntur ius tollere nisi si concedat dilatio, aut secunda iustitiae emanat, aut opponatur clausula non obstante tali lege, & c. idque communiter receptum refert Bened. capr. reg. 10. nu. 56. & seq. vide §. in verbo ius. Papa potest etiam opiniones legistarum contrarias aut variantes decidere supra in verbo dubium & verb. opin.

Papa potest pro libito sine omni causa transferre episcopos & permutare, vt notatur in c. proposuit de concess. praeb. sec. imol. in c. exhibitam. de rerum permu. & no. in c. cum venissent. de iudic. & ita communiter teneri refert Bened. in tracta permu. post reg. nu. 88. post nu. 43.

Papa de nullo crimine accusari potest, praeterquam de haereti. communem dicit Zabarella in can. si Papa. 40. dist. glo. tamen ibidem dicit, qd ex quocumque crimine notorio, & ex quo scandalizetur etiam ecclesia, Papa possit accusari, si admonitus sit incorrigibilis, & illam communiter teneri dixit abb. in c. significasti nu. 4. de elect. vt illum refert Cardi. Alex. in d. c. si papa. vbi dicit qd d. glof. sit canonizata per concilium constant. & dicit deci. conf. 1. 5. nu. 4. qd illa glo. coiter placuit

canonist. licet reprobatum sit theologis, similiter dicit Synodia concilii. circa med. quod illa gl. communiter ab omnibus sit approbata. Idem dicit Io. Brunel. post relectiones Dida. & iaf. conf. 90. Siman. de haeret. c. 1. n. 12. Contra vero hanc gl. communiter reprobat dicit Berous in c. cum venissent. nu. 4. de indic. imo tractatus abbat. super concilio Basiliensi, quia in eo d. glof. communiter teneri dixit, postus est inter libros damnatos in indice librorum prohibitorum tempore Pauli quartae edito, sed postea in indice sub Pio 4. edito rursum omisus.

Clad. lib. 5. §. fi. q. 3. 5. vers. videndum. P. Fichard.

Papa nullum iudicem habet nisi concilium generale. com. dicit cardi. Alex. in c. si papa. 40. dist. Clar. d. §. fi. q. 3. 5. vers. sed retenta. idem.

Papa non potest conferre iurisdictionem ordinariam principibus laicis in clericis. communem dicit Menchiaca. libr. 3. de testam. §. 3. 2. num. 60. Clarus d. §. fin. q. 4. 1. vers. sed quid. idem.

Papa alicui clerico ad canonicatum habili praebendam vni canonico assignari consuetam & vacantem confert, siue confertur mandat, canonicatus quoque collatus censetur, quidem, inquam est quia praebenda magna cum canonia habet conexitatem, quia ratione hoc inductum est, quod & pari ratione id conuerti dicendum sit arg. text. in c. translatio. de constitutu. aliaque hac ratione comprobandum, quia praebenda ad canonicatum accessoria est, quo fit vt si collata praebenda, canonicatus collatio sequitur, & sic principali quanto magis e conuerso, cum non accessorium a principali, sed hoc ab illa reguletur. l. ex pupillari. & ibi no. ff. de vulg. & pup. reg. acc. forium. de regulis iuris in 6. conclusio probatur ex trad. per glof. in capit. proposuit. in vers. inuestitus, de concess. praeb. quam doct. communiter sequuntur, quibus & si Per. in c. clerici, de praebend. contradixerit, & ea fretus consideratione, qd aliud sit canonia, aliud praebenda ac merito ad vnus collationem alterum, non sequi dixerit, prima tamen communis est teste ipso imo. in d. c. proposuit de concess. praeb. F. Turz.

Papa non potest de aliquo crimine accusari, conuinci, ac damnari, etiam si delictum notorium & scandalosum foret, & ipse incorrigibilis esset, nisi de crimine tenens veram, propriam, & vbiunque dubius esset in fide, ac in tenus articulo fidei etiam erraret. iuxta c. 1. de haeretic. cum l. 2. C. eod. tit. & hoc tenuerunt glo. in can. si quis pecunia. 78. dist. & in can. non nos. 40. dist. imo. in c. licet de elect. & praepos. in can. si Papa 40. dist. in. affeuerans istam esse communem opi. omnium Theologorum, & idem profitentur moder. in c. si clerici. de iudi. & Io. Nicol. Arelatanus, in tractat. de haeretic. in 12. notabili. numero 1. & seq.

Contrarium vero voluit audacter, & expresse gl. in d. ca. si Papa. quando Pontifex in crimine notorio, & scandaloso effect constitutus, quam inquit singularem Barb. in d. c. at si clerici n. 151. & seq. Pan. in tract. de concil. Basil. Rom. conf. 523. & Bellame. in d. c. si Papa. Zabar. in tract. de schismate. ver. quintus modus. in fi. & Pan. in sua disputa. exordiente. Episcopus. vbi ait quod totus mundus approbat d. gl. Sed quae rationem istam diffinire, ac determinare ob varietatem doct. non ausus fuit Io. Nic. Arelatanus in loco praecitato, ego vero ne pernam vt pecus ante tonsorem sequor primam opinionem omnium Theologorum communem omisso omni multiloquio, & eam comprobarem verissimis rationibus, tamen certe antiquorum ingenia ita fuerunt illustria, qd nullum nobis relictum est ocium dicendi noua, vnde curiosi poterunt videre rationes, & fundamenta vrgentissima, verissimaque citata per d. doct. hanc partem amplectentes. F. Viu. lib. 2. opi. 212.

Papa cum mandat alicui prouideri de beneficio proximo vacaturo, includitur beneficium, qd vacabat tempore data, secundum gl. in clem. 1. de concess. praeb. in ver. notitia. nam beneficium ipsum qd tempore data vacabat, vacauit quoque in futurum antequam esset alteri collatum, & hoc verum est absque distinctione aliqua, & per consequens siue Pontifex sciuerit beneficium vacare, siue non, & cum d. glo. sententiis simpliciter, & indistincte canonistae omnes: & idem voluit glo. in c. si postquam. de elect. li. 6. communiter approbata, cum qua etiam transit imol. in l. si ita legatum esset. de condi. & demon. fra. & in l. hoc articulo. de haereti. instituen. Lap. & Dominic. in c. si propter. de rescrip. in 6. & Soc. in l. hac conditio. §. si. de condi. & demonst. vbi scribit istam esse communem opinionem, quamuis aliqui aliter senserint, de quibus ibi per eum, & Alex. in l. iustus. §. lucius. ff. de lib. & posth. F. Viuius lib. 2. opin. 213.

papa in terris regis non habet iurisdictionem quoad temporalia: vt in c. per venerabilem. §. rationibus. & ibi inn. & ca. Com. opin. Tom. ij. m 2. teri

teri qui filij sint legitimi, & Host. Io. Andr. & alij, in c. causam. 2. eo. ii. & hinc est, qd Pontifex in terris imperij quoad propheta legitimum non possit, nec imperator in terris ecclesie, secundum praeiudicium doct. ideo ad hoc, vt teneat legitimatio hanc, necessarii requiritur personam, bonaque esse in territorio legitimitatis, secundum opinionem Bald. in l. eam quam. C. de iure aureor. annulor. abb. & omnes communiter, in d. ca. per venerabilem. Anch. in ca. 1. de sponfal. & conf. 3. 20. quam sequitur, & limitat Aegid. Boss. in pract. crim. in titu. de principe, & priuilegiis eius, nu. 1. 8. 3. & Corn. cum signatis per cum conf. 9. nu. 4. vol. 4. & conf. 1. nu. 9. vol. 3. vbi ostendit istam esse communem sententiam, & Aegidius pariter vbi supra, & copiosius cum aliis congestis per eum Couar. in epito. in 2. parte c. 8. §. 8. nu. 1. 4. & seq. vbi refert alios doct. & omnes in contrariam partem inclinantes. F. Viuius lib. 2. opi. 2. 14. papa non potest sibi non subditum legitimare: vt est communis conclusio doct. vt per Soci. iun. cum concordantibus multis in conf. 9. 1. sub nu. 2. 2. vol. 4. vbi vltra allegatos dicit, hanc opinionem etiam firmasse Paul. de Cast. in conf. 2. 27. super primo dubio in antiquis. In nouis est nume. 3. 2. in 2. parte. curt. Sen. in conf. 6. 5. super praemissa narratione facti. iaf. in conf. 70. super vtraque legitimatione lib. 3. E. Muscul. papa de nullo crimine potest accusari, nisi de haeresi, vt est com. opi. Clar. q. 3. 5. vers. videndum. Bonacoff. papa nullum iudicem habet nisi concilium generale, vt est communis opi. Clar. q. 3. 5. vers. sed retenta. idem. papa non potest conferre iurisdictionem ordinariam principibus laicis in clericos, vt est commu. opi. Cla. q. 4. 1. vers. sed quid. idem. papa potest etiam ardua tractare sine cardinalibus, vt est com. opi. de qua Rochus de curte in tracta. de consuetu. nu. 114. Barb. in conf. 1. vol. 1. communem dicit. idem. papa non inuoluitur in crimine simoniae. fel. in c. ex parte. n. 2. de of. deleg. com. dicit. D. Hieron. a Monte in suis questio. q. 10. nu. 5. limita, vt ibi per eum. idem. papa non potest dispensare sine causa in matrimonio, nondum consummato. Et dispensatus non est tutus in foro Dei, cur. iun. in conf. 170. nu. 1. com. dicit. idem. papa non potest tollere priuilegium canonis si quis suadeat diabolo, vt est com. opi. de qua Soci. in c. peruenit. nu. 39. 5. nisi ex causa vt ibi de sententia excom. idem. papa verbis narratiuis non est credendum in probando de licetum, & vt bona confiscentur alicuius, vt est magis com. opi. de qua Iustus D. Hiero. Gabriell. in conf. 79. n. 5. vbi dicit ab iure dubio sequendum. idem. papa propter statuta contra libertatem ecclesiae non est excommunicatus, vt est com. opi. Soc. senior in c. nouerit. nu. 9. de sent. excom. idem. PRO. par in in parem non habet imperium, sicut nec minor in maiorem. l. ille a quo. §. ff. ad trebell. l. nam magistratus. ff. de arb. c. cum inferior. ext. de maio. & obed. Bellon. PRO. parem vim obtinent instrumenta, & testes in litibus exercendis. l. in exercendis. C. de fide instr. OBIEC. Contra iudicium videntur instrumenta publica praerari testibus. vt in l. census. ff. de testi. vbi monumenta publica sunt potiora testibus. Secundo, & contra videtur, qd testes prauealeant instrumentis. vt in l. cum precib. C. de proba. & in §. si vero tale, in auth. de fid. instr. in c. 3. loco extra de prob. & c. cum Io. heremita. extra de fid. instrum. SOL. Vbi opponitur defectus, vel falsitas, vel aliqua suspicio, vel aliud vitium in instrumento in modum exceptionis, bene potest hoc probari per testes, & testes prauealebunt si sint plures, & boni, & idonei, & sine suspitione debent enim esse testes honestiores ad minus quatuor aut quinque, vbi obiciuntur testes contra instrumenta, & hoc secundum doct. Si vero res acta probetur magis per instrumenta, quam per testes, quia est factum antiquissimum, & tunc scriptura vincit testem. & ita procedunt duo superiora contraria. Quod autem dicitur in regula nostra, parem vim obtinere instrumenta & testes: intellige verum, quando ab vna parte producuntur testes & instrumenta: quia tam per testes, quam per instrumenta, quis probat intentionem suam: sed si ex vna parte producuntur testes, & ex alia instrumenta: quaedam sunt quae melius probantur per testes, quam per instrumenta: quaedam e contrario melius per instrumenta, quam per testes, vt nunc supra diximus. PRO. pares in tempore pares sunt in iure. l. aliena. §. si plures ff. de pigno. actio. PRO. pares in gradu, pares sunt in concursu. in l. si reliquero. ff. de leg. tut. Bellon.

parēs curiae possunt cogi ad iudicandum, vt in §. feudum. q. 89. vers. sed an isti. P. Fichard. ex Claro. paraphernalia bona si posita in mariti dominio fuerint, fo. mat. condici poterunt: alias & semper in vxoris bonis censerī debent, & rei vend. repetentur. comune dicit cur. iun. conf. 93. nu. 12. E. Suarez. PRO. paratus soluere non cogitur iudicium suscipere, l. si reus paratus. ff. de procur. Bellon. PRO. paratur sponte consentit. l. edicto. ff. de iure fisci. Bellon. PRO. parentis appellatione continetur auus. l. parentis. ff. de verb. sig. Bellon. PRO. parentes tenentur alere filios. l. si quis a liberis. ff. de lib. agnos. tot. tit. C. de alen. lib. idem. PRO. parentibus liberum arbitrium est diuidenda haereditatis inter liberos. l. parentibus. C. de inof. test. Bellon. parentes ac reliqui maiores non fruuntur constitutione. l. cum acutissimi. C. de fideic. vt commune late ponit doctor meus Ant. Gomez. de testa. c. 5. n. 3. 5. ver. imo quod magis est. E. Suarez. Parentum legitima portio tertiam bonorum filij partem iure Caesareo aufert. commune pronunciat copiose Did. a Couar. in tract. de sponf. part. 2. c. 8. §. 4. nu. 12. & ea sic illis institutionis titulo relinquere coguntur. commune asserunt Bertr. conf. 3. 4. n. 6. & 7. lib. 4. vers. sed quid in filiam. ac Fran. Viuius lib. 1. opi. 13. 5. & opi. 3. 16. E. Suarez. PRO. paria delicta mutua compensatione tolluntur: dolus enim cum dolo, delictum cum delicto compensatur. l. si duo. ff. de dol. l. viro atque vxore. ff. sol. mat. l. si ambo. ff. de comp. Bellon. Fallit vt per marf. sing. 2. 34. Bonacoff. PRO. paria sunt aliquid ab initio esse tale, vel deuenire ad tale. l. pen. ff. de cond. sine caus. Bellon. PRO. paria sunt aliquid in esse consistere, vel in eo statu qui de proximo item producit in esse. l. Licinius. vbi Bart. ff. quib. ad lib. pro. non licet. idem. PRO. paria sunt aliquid certum esse per se, vel per relationem ad aliud. l. certum. ff. de rei vend. l. asse toto. ff. de har. instit. l. ait praetor. §. 1. ff. de rei iud. l. vbi autem non apparet. §. qui illud. ff. de verb. obl. PRO. paria sunt aliquid certum esse a principio, vel certificari ex postfacto. l. quidam relegatus. ff. de reb. dub. idem. PRO. paria sunt aliquid scire, vel scire debere. l. quod te. ff. si cer. pe. l. qui cum alio. ff. de reg. iur. l. idem iuris. §. mulionem. ff. ad leg. Aquilian. idem. PRO. paria sunt aliquid fieri tempore inhabili, vel conferri in tempus inhabile. l. quod sponfa. C. de don. ante nup. & contra paria sunt aliquid fieri tempore habili, vel conferri in tempus habile. l. in tempus. ff. de haer. inst. PRO. paria sunt aliquid esse praesentem, vel absentem per contumaciam. l. in causis. §. causa. vbi Bart. ff. de minor. idem. PRO. paria sunt aliquid non esse, vel inutiliter esse. l. quoties. ff. qui satisd. cog. l. 4. §. condemnatum. ff. de rei iud. l. vnica. in prin. C. de rei vx. actio. l. de arate. §. nihil. ff. de interrog. actio. idem. parochiani alicuius ecclesiae, vel quis alius laicus in ea ius patronatus licet regulariter praescribere non possint, vt collectarius & alij tradidere in c. cura. de iure patr. quoniam omnis ecclesiae dispositio ad episcopum pertinet, & quicquid iuris ecclesiarum fundatores in illis habent, id totum ex superioris gratia proficiscitur, meritoque ab aliis trahi non debet in exemplum, c. quod alicui ob gratiam, de reg. iur. in 6. de priuile. c. l. ne. illud tamen verum esse & locum habere intelligitur, in ecclesia libera. sed si constaret ecclesiam esse iure patronatus laicorum affectam, tunc si laicus per se, vel etiam parochiani cum ipso, ad ecclesiam huiusmodi rectorem pro tempore praesentarent, sanè ius patronatus praescriberent c. 2. de capel. monac. & c. ad audientiam. & ibi doct. de praescript. cuius rei illa est ratio: quia huiusmodi ius competens laico, ex sui natura per alium laicum praescribi potest, vt post longam disputationem concludit Io. And. in d. c. alicui ob gratiam. de reg. iur. in merc. idque a doctoribus communiter tenetur. vt notatur in apof. ill. ad ipsum collecta. in d. c. cura. & in c. quarelam. vbi etiam Io. And. de elect. & fel. in c. quanto. de iud. vbi videre poteris ad saturitatem. cum res ipsa postulabit. F. Turzan. parricidium committit etiam is qui naturalem tantum patrem vel matrem occidit. commune dicit Alex. in l. 2. n. 10. ff. de in ius voc. Villapand. in repet. l. 2. c. 4. 2. nu. 3. Plaza lib. delict. c. 4. 1. nu. 5. & c. 2. 2. nu. 12. consideratur enim substantia filiationis non qualitas. pract. Carer. nu. 134. Cla. lib. 5. §. Parricidium

cidium. vers. quæro. P. Fichard. Parricidium etiam commissum intelligitur si vltra patrem aliquis ex ascendentibus occidatur. ita frequentiore Doctorum calculo receptum ait Plaza lib. 1. delict. c. 2. nu. 3. Cla. d. §. Parricidium. vers. scias etiam. idem. parricidium etiam committitur in fratre vel sorore, aut alio transfuersali intra quartum gradum. per gl. in l. j. in verb. poe na. ff. ad l. pomp. de parricid. quam frequentius receptam esse dicit plaza in c. 2. 2. nu. 4. lib. 1. delict. Clar. d. §. parricidium. vers. sic. sed quid. idem. Parricidium committunt tam foemine quam masculi, qui parentes suos vel filios, ascendentes, vel descendentes, trucidant, vt est communis opi. Soarez in verbo parricidij. num. 1. 5. vel aliquem ex transfuersalibus j. quartum gradum, vt est communis opi. ibi. nu. 1. 8. Bonacoff. parricidium committit, etiam is, qui naturalem tantum patrem vel matrem occidit, vt est communis opinio. Clar. in §. parricidium. idem. Parricidium etiam dicitur commissum, si vltra patrem aliquis ex ascendentibus, occidatur, vt est com. opi. Cla. in §. parricidium. vers. sed quid. idem. Parricidium etiam committitur in fratre, vel sorore, aut alio transfuersali intra quartum gradum, vt est com. opi. Clar. in §. parricidium. vers. sed quid. idem. Parricidij crimine ac poenis etiam ij, tum foeminae sese obstringunt qui vel aliquem alium ex ascendentibus naturæ vniculis sibi tantum coniunctum necauerit, vel aliquem ex transfuersalibus sibi ad quartum vsque propinquitatis gradum necessarium de medio sustulerint. vt frequentia doctorum placita afferunt plaza & alij, quos cum eo accurate recenset I. Cla. de materia eleganter differens in prac. §. parricidium. ver. quæro cum seq. E. Suarez. PRO. pars in dubio de diuidua intelligitur in l. nomen filiarum. §. portionis nomen. ff. de verb. sig. Bellon. PRO. pars haereditatis intelligitur cum honoribus & oneribus, pars bonorum deductis oneribus. l. si seruum. l. seq. ff. de leg. 1. idem. PRO. partibus commutatis eadem res esse iudicatur: hinc commutatis iudicibus idem est iudicium, & commutatis militibus eadem legio, & commutatis tabulis eadem nauis, & commutatis hominibus idem populus. l. proponebatur. ff. de iud. Bellon. partem debiti non recipit inuitus creditor. vt commune ponunt Neguz. de pign. 2. part. 3. memb. 5. part. prin. nu. 17. Ti raq. lib. 2. retractus §. 4. glof. 4. notant omnes in l. quidam aestimauerunt. ff. si cert. pet. et si illic perperam communi interpretum placito deficiant. fulg. nu. 4. dec. nu. 6. Alc. nu. 8. idem Alc. 2. §. & harum. n. 10. & ex his nu. 14. ff. de verb. obl. contra quos inter alia stat. lex obfignatio. C. de solut. & ab speciali. l. cum haeres §. Item decem. ff. de stat. lib. E. Suarez. participans in crimine criminoso cum excommunicato, excommunicatus est sententia canonis. Car. in c. nuper. de sent. excom. com. dicit. B. Villalob. Participans cum excommunicato ignoranter in casibus a iure non permittis, non incurrit mortale peccatum, si scienter secus. Sed venialiter peccat, & hoc si non ex proposito, aliàs secus. Immo indistinctè, quòd regulariter non peccet, secundum communem opinionem Capra regula 81. num. 14. Bonacoff. participare de delicto quis potest pluribus modis. capr. reg. 80. fallit, vt ibi piurifariam. Et quando est reuocatum mandatum, & reuocatio non venit in notitiam mandatarij, tunc si de liquit mandatarius, dicitur particeps delicti mandans, vt est com. opi. nu. 9. Bonacoff. partus immaturus, & qui secundum iudicium obstetricum viuere non potest, habetur pro non nato, & ei succedi non potest. com. de claro. in §. testamentum. q. 4. 5. vers. Sic etiam. Talis etiam partus non excludit substitutum, neque facit deficere conditionem fideicommissi. com. in d. q. 4. 5. vers. eademq. Villalob. PRO. partus antequàm edatur, mulieris portio est, vel viscerum. l. 1. §. ex hoc rescripto. ff. de vent. in sp. Bellon. PRO. partus ventrem sequitur. l. partum. C. de rei vendi. idem. PRO. partus nondum editus, non rectè homo fuisse dicitur. l. in l. falcidia placuit. ad l. falcid. ff. idem. PRO. parum est iura in ciuitate esse, nisi sint qui eadem redere possint. in l. 2. §. post originem. ff. de orig. iur. c. vbi periculum. §. praeterea. & c. commissa. de elect. in 6. Bellon. PRO. Parum est lata esse sententiam, nisi & manderetur exe-

cutioni. gl. not. in rub. C. de executi. rei iud. idem. PRO. pater & filius censentur vna & eadem persona. l. fi. C. de impub. & alijs subft. §. ei verò qui insti. de inu. stip. in cau. contradicimus. 3. 5. q. 3. vbi vna caro est pater & filius. Bellon. PRO. pater non videtur filium ad supplicium obtulisse. l. milites. §. desertorem. ff. de re milit. idem. Pater non potest in totum reuocare donationem filio factam, in casu superuenientium filiorum, sed solummodò reuocatur tanquam in officiosa, vsque ad legitimam partem filii postea natis competentem. com. Cla. §. testamentum. q. 22. vers. sed quid si pater. P. Fichard. Pater plures habens filios, non potest vni plus assignare in feudo quàm alteri, multò verò minus poterit vni totum feudum praegregare. com. in §. feudum. q. 40. ver. 2. Intellige de feudo antiquo: nam feudum nouum potest pater praegregare vni ex filiis. com. in §. feudum. q. 40. vers. sed quid in feudo nouo. idem. Pater potest filiam in sola dote sua instituere & valet institutio. com. in §. testamentum. q. 44. P. Fichard. Pater potest in donatione filio facta renuntiare beneficio. l. si vnquam. C. de reuo. do. com. in §. donatio. q. 2. 2. ver. 3. Quæ tamen Claro non placet. idem ex eod. pater regulariter filio in potestate existentis nihil donare potest simplici donatione. com. in §. donatio. q. 8. Limita vt ibidem. idem. pater si a filio exhæredetur sine causa testamentum est ipso iure nullum, si verò est adiecta exhæredationis causa, valet testamentum mero iure. sed si illa causa non probetur, potest a patre impugnari per querelam inofficiosi. Si autem pater sit praeteritus a filio in potestate, tunc sine adiecta sit causa sine non, semper testamentum est ipso iure nullum, si verò sit praeteritus ab emancipato, tunc si non est adiecta causa praeteritionis valet testamentum, sed pater potest illud rumpere per contratabulas. com. d. in §. testamentum. q. 4. 8. Et hoc non solum procedit in testamento de quasi castrensi peculio, sed etiam si testetur de castrensi pecul. ead. q. idem. Pater habens 12. filios excusat tam a muneribus persona libus, seu a collectis quibuscunque, quàm etiam a patrimonialibus, l. si quis decurio. C. de decur. l. 10. vbi hoc tenet gl. Bar. And. de Bar. & lo. de Plate. & Bart. in l. semper. §. demonstratur. de iure immuni. Ista est magis com. opi. omnium doct. in praetatis locis, & hoc admittunt omnes doct. communiter in decurione, vt f. dictus numerus 12. filiorum illum excuset a quibuscunque muneribus, d. l. si quis decurio, & ibi per Bald. & gl. in l. j. c. qui nu. libe. li. 10. & gl. & Bart. in rub. C. de decur. eo. li. Ampliatur hoc in tantum procedere, quater qui habuit dictos 12. filios, & consequutus fuit immunitatem, si postmodum moriatur aliquis ex istis filiis durat priuilegium, sec. 10. And. in c. decet indultum. in Mercur. de reg. iur. in 6. quem sequitur Alb. in l. 2. §. 1. ff. de excuf. tut. dicens ibi ita de facto obtinuisse. & in c. decet. de reg. iur. in 6. fulg. conf. 52. Paul. de Cast. in l. si cum dote. §. si maritus. ff. fo. ma. dec. conf. 24. in l. in omnibus causis. ff. de regul. iur. in auth. praeterea in fi. C. vnde vir. & vxor. & in c. cum cessante. de appel. & ita consulit imo. con. 77. in 3. dub. & ita tenet iaf. in l. iudicium §. si. ff. qui satisd. cog. & licet contrarium sentiat Alex. in d. §. si maritus, tamen istam praecedentem opinionem dicit esse communem, Alc. in trac. de praesum. in 1. reg. praesump. 3. 6. nu. 2. a qua dicit non esse recedendum propter fantasiam Alex. in iudicando & consulendo Bart. Soci. in d. l. sciendum §. fi. F. Viuius. Pater habet vsufructum in omnibus bonis aduentitijs filii, eo viuente, l. cum oportet. C. de bo. qua. libe. & §. hoc quoque. insti. per quas perso. nob. ius acqui. quod quippe venit in intelligendum cum grano Salis, videlicet in quaesitis per filium tempore emancipationis, secus verò in postea quaerendis, in quibus nullum vsufructum habet. l. 1. & ibi Pau. de cast. C. de bo. qua. libe. & idem Paul. de Cast. in d. l. cum oportet, & istam opi. scribit esse communem Aldobr. in praetato. §. hoc quoque. Imò plus dicit, quæcunque pater potest sibi referuare vsufructum in bonis postea quaerendis per emancipationem, se cum Io. And. in add. Spec. in ti. de nat. ex lib. ven. in fi. motus ea potissimum ratione, quia in acquisitis post emancipationem per filium pater nullum ius habet. l. si filius. ff. de verb. ob. & in l. si. ff. de stipu. seruo. merito huiuscemodi retentio nil operatur, & hoc idem ante Io. Andr. in loco superius citato posuit Old. conf. 24. vt not. iaf. idem tenens. & in l. fi. nu. 2. 8. C. de pac. & Ger. in sing. 76. circa fi. idem. Pater naturalis tenetur duntaxat alere filiam, non autem dotare, sec. magis com. opi. doct. quam sequitur & citat Alex. in l. 1. ff. fo. ma. Alc. in rub. ff. de verb. obl. Ripa in rub. ff. fo. ma. Com. opin. Tom. ij. m 3 Paleo

Paleot.trac.de nothis, & spuriis.q. 54. & Boer.decif. 127.n. 13. cum multis seq. & communis ista procedit de iure canonico, & non de iure ciuili: & istud ius seruatur hoc casu vbique secundum dec.in c.S. Mariae. de consti. & hoc quod pater de iure canonico teneatur prestare alimenta spuris, ponit pro regula cum nonnullis limitationibus, & ampliacionibus Petr. Duennas in trac. suarum reg. in regula, in vers. filius spuris. idem.

Pater interueniens, seu promittens quouis modo pro filio, non potest petere prius executi filium principalem, sed ipse pater tenetur soluere uti principalis, & per consequens non potest gaudere beneficio, & fauore & auth. presente. C. de fideiuf. & §. non solum. & §. si quis igitur. in auth. de fideiuf. quod pater ante principalem conueniri non possit, vt est tex. singularis in l. 3. sed vtrum. & ibi Bal. ff. de minoribus. & ita per illum tex. tenet Barba. in ca. peruenit. de fideiuf. nu. 7. & in l. stipulationum. l. 2. §. satis acceptio. ff. de verb. obl. Steph. Aufrer. in add. ad decisiones capellæ Tolofanz in decis. 196. Boer. de cif. 22. l. nu. 6. & 14. & opinionem istam firmat etiam, & affecrat esse communem post alios iam relatos doct. Pirrus Engle 20 decurionibus in l. 2. C. de decurionibus. lib. 10. idem.

Pater etiam per iudicem secularem potest compelli presta re alimenta filio spurio. Alc. in rub. de verb. obl. ff. nu. 2. com. dicit ex Soc. conf. 16. l. vol. 1. & Aret. in conf. 47. dicens glo. in c. cum haberet de eo qui duxit in matris. solum excitasse iudicem ecclesiasticum. B. Villal.

Et vide Bal. in auth. nisi rogati. C. ad trebel. q. filius spiritua lis ex baptismo potest compelli in subsidium patrem spiri tualem ad prestandum ei alimenta.

De iure regio potest relinquere ei quintam partem bono rum etiam stantibus legitimis. l. 9. in ordi. tau. idem.

Fallit, si filius potest aliunde sibi alimenta comparare. curt. iun. 14. 8. nu. 1. com. dicit.

Concor. cum l. 6. ti. 19. part. 4. idem.

Pater potest prohibere filium alienare legitimam vsque ad certam ætatem. Boer. decis. 87. nu. 6. com. dicit. idem.

Nota istam communem ad notata per doct. in l. 27. tau. vbi omnes concludunt per patrem non posse poni grauamen ali quod legitima. Et vide Boer. in decis. 87. idem.

Pater habens iurisdictionem mistam cum aliis rebus diui dendis inter filios, potest eligere vnum ad iurisdictionem exer cendam. Io. Duran. in arte testan. tit. 1. caut. 8. n. 5. com. d. idem.

Pater non potest tollere etiam ex sua stipulatione ius qua situm filio, nec minuere. iaf. conf. 113. vol. 1. Io. Duran. ibi tit. 1. cau. 8. nu. 1. communem dicit.

Amplia, quia pater non potest repudiare bonorum posses sionem delatam filio non solum in aduenticiis, sed etiam in profecticiis. iaf. in l. emancipatus. nu. 1. C. de repud. bono. pos. communem dicit. idem.

Pater potest relinquere filia pro dote, vel sua legitima cer tam rem: & valet testamentum. Alex. & dec. in l. humanitatis. C. de inst. & aliis substit. Io. Duran. in arte testan. tit. 3. caut. 20. communem dicit. idem.

patri sufficit instituere filiam in sola dote. Gul. Bene. in repe. c. Raynu. in ver. Alterochæ filia. nu. 11. de testa. com. d. idem.

Pater non potest in bonis feudibus per testamentum vni filiorum, plusquam alteri assignare: nec valet talis dispositio. com. dicit Zaf. in epito. feud. in tit. de success. feud. in 3. parte prin. de success. ex testamento. I. Fichard.

Pater potest a dire hæreditatem filio familiars instituto repu diante. Ant. de Tremo. in add. ad Bonac. in rub. quib. mod. ci. nu. 18. ver. pro mortuis reputantur. com. dicit. B. Villal.

Pater censetur stipulari filiis, vel hæredibus in dubio. Alc. de præsum. regu. 3. præleg. 32. nu. 7. com. dicit. idem.

Pater, & filius eadem persona censentur, vna identitas, vnū domicilium, & c. omnes vbique tenent præter vnum Roma num in l. sciendum. ff. qui satisd. cog. Ita scribit Tiraq. in præfa tio. commentariorum in l. si vnquam. C. de reuoc. do. nu. 23. circa si. quod axioma ad decisionem multarum quaestionum confert. vt ibidem videre licet. I. Fichard.

Pater in codicillis non potest directam pupillarem facere, sed per fideicommissum sustinere potest, & sui hæredes pos sunt deducere legitimam nisi eis rogetur vt restituant. iaf. in l. ex tribus. C. de inof. test. Io. Duran. in arte testan. tit. 5. caut. 34. Et in dubio videtur iniunctum fideicommissum non filiis, sed hæredibus. iaf. conf. 69. vol. 2. com. dicit. B. Villal.

Pater non potest graue impuberem per fideicommissum: quod potest facere in personam substituti pupillaris. iaf. in l. ar rogator. nu. 2. ff. de adop. com. dicit. B. Villal.

Pater obligatur naturaliter in donatione facta per eum si 80

lio. Io. Cora. in l. frater à fratre §. qua situm. nu. 46. ff. de condi. indeb. com. dicit. idem.

Pater ex mutuo filij acquirit obligationem naturalem. Io. Cora. ibi nu. 28. & non acquiritur filio nu. 37. com. dicit. idē. pater si ingrediatur monasterium: filij efficiuntur suis iuris. iaf. in l. patre furioso. nu. 4. ff. de his, qui sunt sui vel alien. iuris. com. dicit. idem.

Pater qui adulterum cum vxore deprehensum potest occi dere. potest committere filio. Coua. in epito. ad 4. decret. ca. 6. §. 7. nu. 5. com. dicit ex Tiraq. de refo. dona. C. in l. si vnquam. in prin. nu. 16. idem.

Pater dissipās bona antè, quàm interdicatur administratio: potest pupillariter substituere filium. iaf. in l. is qui bonis. ff. de verb. obl. magis com. dicit. & Segu. in l. imperator. nu. 110. ff. ad trebell. idem.

Cum etiam potest facere testamentum. l. 1. §. tit. 1. part. 6. idem.

Pater filio non acceptante hæreditatem, excludit substitu tum vulgarem. iaf. in l. cum proponas. nu. 12. C. de hæ. instit. com. dicit ex Rip. in l. hæredes. nu. 142. ff. de lib. & posth. idem.

Limita in filio instituto non contemplatione patris, vt in institutione matris, & substitutis aliis coniunctis. iaf. ibi nu. 15. com. dicit.

Pater non potest eligere sepulturam filio impuberi. Guliel. Bene. in repe. c. Raynutius. de testa. vers. si ab queliberis more retur. cl. ij. §. secunda substitutio. nu. 3. com. dicit. idem.

Pater administrator bonorum filij potest alienare mobilia sine decreto iudicis. iaf. in l. præses. de transf. nu. 5. com. dicit, & est sententia Azonis in summa. C. de bon. lib. ver. nec puto quod in alienatione mobiliū. Villalob.

Pater legitimus administrator filii familiars minoris, potest etiam res immobiles alienare, sine decreto iudicis, q̄tamen aliàs requiritur, com. est opi. per ea quæ congestit Tiraq. in præ fat. com. super l. si vnquam. nu. 28. C. de reuo. dona. I. Fich.

Pater habens administrationem bonorum filij tanquam tu tor, non potest constituere procuratorem in iudicio post lit. contest. per filium. iaf. in l. præses. C. de transf. nu. 3. com. dicit. ex Bald. in l. 1. C. de bo. mater. B. Villal.

patris priuilegium habentis duodecim filios, durat, etiam si filij moriantur, Alc. in trac. præsum. re. 2. præsum. 2. 1. com. di cit. idem.

patris potestas non dissoluitur per ordinem sacrum, nisi sit ordo episcopalis. iaf. in l. patre furioso. nu. 5. ff. de his, qui sunt sui vel alien. iuris. com. dicit. idem.

Concord. cum l. 14. tit. 19. part. 4. vbi dicit q̄ per solam ele ctionem liberatur à patria potestate. idem.

Ita nec per matrimonium tollitur, secun. Io. Lup. de Pallat. Rub. super rub. de don. inter vir. & vxor. §. 43. Ant. de Prato in vers. in conf. quod est insertum consilii Ale. nu. 133. vol. 4. Et Andr. Tiraq. in commenta. Legum connubialium. in prin. per l. inter §. filius familiars. l. maritum. §. ceteram. & l. filium fami lias. ff. de adult. I. Fichard.

Limitat autem hoc iaf. in l. si emancipati. nu. 2. C. de coll. ex Baldo, nisi filius per decennium seorsim habitauerit à patre. & in super alleg. l. 1. in verb. diu passus. C. de pat. potest. Quos sequitur etiam Bart. Chaff. Burg. conf. Rub. 6. Des enfans. & c. §. 3. in ver. est reputé emancipé. B. Villal.

Nec etiam tollitur per militiam, vel Doctoratum. l. si mari tus. vbi Bald. C. de pat. potest. apostil. ad Bar. in l. item in pote state. ff. de is qui sui iuris sunt. iaf. in l. patre furioso in fi. eo. tit. & c. idem.

patris potestas non perditur per expositionem factam de filio. Ant. de Tremo. in add. ad Bonac. in prac. exce. in rub. qui. mo. ciui. nu. 13. in vers. lex secunda licet ita. com. dicit. idem.

PRO. paterno deberent perire supplicio. in quibus pater ni, hoc est hæreditarij criminis exempla metuuntur l. quis quis. §. filij. C. ad leg. iul. ma. Bellon.

PR. patria potestas in pietate debet, non in atrocitate con sistere. l. diuus. ff. ad l. pomp. de parricid. idem.

PRO. patris suffragium prodest filio. Et econtrario filij suf fragium prodest patri. in l. illud notandum. ff. quod cuiusque vniuers.

PRO. patris officium est dotare filias. l. fi. C. de dot. promif. l. qui liberis. ff. de ritu nup. Non autem matris. in l. neque ma ter. C. de iure dot. idem.

PRO. patris & filij testamentum pro vno habetur. l. patris & filij. ff. de vulg. substi. idem.

PRO. patres thesaurizare debent filiis, non filij patribus. in c. cum Apostolus. §. prohibemus. de censibus. extrâ. idem.

Pater & filius in potestate sua positus, & emancipatis stipula ri po

ri potest commune ait iaf. in l. quod dicitur. n. 18. & in l. quod cunq. §. 1. n. 2. ff. de ver. ob. nec sibi dominium rei in stipulatio nem deductæ. sed filius quæsiisse censetur. cõe affirmat Alex. ac iaf. in d. l. quod dicitur. Viuius lib. 1. opi. 138. E. Suarez.

Pater si filio suo in potestate adhuc postro donauerit, natu raliter ad id re perficiendum, quod verbis concepit, obligabi tur. commune ponit Io. Cora. in l. frater §. qua situm. n. 46. ff. de cond. ind. & vide quæ ver. Donatio. superius obseruat. idē.

Pater ius filio semel qua situm nec tollere, nec immutare potis est, quamuis vel stipulatione ab illo concepta ius illud filii pepererit. cõe aiunt iaf. conf. 113. libr. 1. lo. Dilect. de art. restan. tit. 1. caut. 8. n. 2. Tamen si contrarium perperam multis arripserit. quod etiam cõe ponunt Alex. in l. adoptiuum. §. pa tronium. ff. de in ius voc. iaf. sibi aduersus in l. 2. q. 2. 3. C. de iur. emphy. idem iaf. ac Soc. vterque in l. qui Romæ. §. flauius. ff. de ver. ob. Rip. in l. vl. q. 6. §. C. de reuo. do. Iniuriam tamen filio fa ctam pater absq; dubio poterit remittere: vt commune renun cio ex iaf. in l. contra iuris. §. si filius. n. 1. §. ff. de pact. Boe. decis. 120. Capel. Tholoq. 2. 12. Catald. de synd. n. 128. l. Cla. in pra cti. §. vl. q. 58. ver. quæro nunquid. Fran. Vi. li. 2. opi. 216. Quod tamen non procedet, si huiusmodi iniuria, de cuius remissio ne differitur, à iuncta aliqua persona fuerit illata. vt frequen ter placitum esse constat ex iaf. atque aliis vbi s̄. ex Rom. sing. 573. & in l. diuus. n. 2. ff. de fcar. attestaturq; vtrumque com mune interpretum dogma: quamuis vtrumque cordatè, ac di ligenter improbet Arius Pinel. in l. 1. part. 3. nu. 105. C. de bo. mater. idem.

Pater si pro filio promiserit, aut quouis modo interuenerit, tum conueniri, tum excuti ante illorum conuentionem, at que executionem poterit. commune aiunt Pirrh. Glebr. in l. 2. C. de decur. li. 10. Viuius li. 1. opi. 239. muin & abfque vlla interuentione obligari statuto pater poterit, tum pro filij mer cimoniam exercentis contra actibus, vt commune latè ponit idē Viui. eo. li. j. opi. 299. tum pro quibusuis eiusdem filij delictis. quod frequenter interpretibus probari memoria tradidit Hipp. sing. 43. l. Cla. in prac. §. vl. q. 86. vers. valebit igitur. Vi uis d. lib. 1. opi. 291. idem.

Pater tum aduenticiis, tum maternis filij bonis, quamdiu vi uer, vtetur, ac fruatur, nec si vel filius commune interim natu ra debitum agnoscens è viuis migret, vel clericus testamentū fecerit, vel denique deliberatione aliqua euaserit, vsu illo fru ctu propterea pater labetur. communia ait diligenter, atq; ap positus meus iuris doctor Arius Pinel. in l. 1. part. 1. n. 39. & seq. C. de bo. mat. Non tamè idcirco quidquam prohibuit, quin hodie maternis sese obligacionibus pater, ac filius in aduenticiis hæse bonis irretire possint. commune proferunt iaf. lect. 1. nu. 37. Caccialup. n. 39. in l. frater à fratre. ff. de cond. inde. Viuius lib. 2. opi. 219. idem.

Pater filio consensum per epistolam rectè præstat. commu ne dicit Ant. de Tremo. in add. ad Bon. in pract. excep. in rub. qui. mo. ciui. n. 15. vers. verum non puto. Villal. in sua coll. idē.

Pater si filius hæres ab alio institutus hereditatem repudiet, illam iure adire poterit. commune dicit Ant. de Tremo. in ad di. ad Bon. in rub. qui. mo. ciui. n. 18. ver. pro mortuis reputan tur. quod vsque adeo verum est, vt vulgarem substitutum pater excludat. commune pronunciat iaf. in l. cum proponas. nu. 12. C. de hæred. insti. idem.

Pater non solum pontificio, sed etiam Casarco iure filios tum naturales, tum spurios alere compelletur. commune in quunt Alc. in rub. nu. 2. ff. de verb. obl. Viuius lib. 1. opi. 238. non tamen ve eos, vel etiam iusto matrimonio susceptos alere cogetur, si sibi ipsi alimenta comparare possint. commune effert curt. iun. conf. 148. nu. 5. idem.

Pater filiorum tutor & cauet, & alia generaliter tutorum onera necessariò subit. commune aio ex Corn. in leg. cum o portet. §. sed cum tacitas. C. de bo. quæ lib. iaf. in l. præses. nu. 3. C. de transf. Firmia. de episc. n. 63. Crot. in l. frater à fratre. n. 56. ff. de cond. ind. Cassan. in confuetud. Burg. At si legitimus ad ministrator fuerit, satisfadationi regulariter obnoxius non erit. commune inquit diligenter diligens profectò iuris anteces sor Arius Pinel. in l. 1. parte 2. nu. 67. C. de bo. matern. idem.

Pater legitimus administrator & ante litis contest. rectè ac ritè procuratorem constituat. commune fantur Alex. n. 6. iaf. nu. 4. in l. neq; C. de procur. Ang. in §. fin autem. n. 7. inst. de satisd. cur. in l. præses. n. 14. in fi. C. de transf. Tiraq. in l. si vnquam. in prin. nu. 29. C. de reuoc. donat. necessarius tamen eam in rē filij consensus erit, vt frequentius interpretum placitum ostē dit Arius Pinel. in l. 1. part. 2. n. 66. C. de bo. mat. Quamuis con trarium commune pronunciant imol. n. 3. Ar. n. 5. in l. vl. §. pu pillus. ff. de verb. obl. Sed & præterea pater legitimus admini

strator bona filij aduēticia ob necessariam æris alieni causam sine vilo decreto alienare poterit vt crebris doctorum suffia giis exceptum pono ex lac. in l. 1. nu. 5. C. si aduerf. vend. Tira quel. in l. si vnquam. in pr. n. 28. C. de reuo. do. Guliel. in c. Ray nut. ver. duas n. 255. de testa. Did. à Coua lib. 1. var. resolut. c. 8. nu. 6. Poterit item de eisdem aduenticiis filij bonis validè ac iure transigere, tamen si nullo ad id decreto iuuerur ac munia tur. commune dicunt Caccialup. de transf. q. 7. Arius Pinel. non sine aliqua laudis præfatione nominandus, in d. l. 1. part. 3. nu. 46. C. de bo. mater. idem.

Pater legitimus administrator nec à filio emere, nec filio vē dere prohibetur, si tum bona fide, tum palam coram iudice, ac propinquis id faciat. commune dicit Ant. Gomez. de testa. ca. 2. nu. 2. in fi. idem.

patris priuilegia, quæ illi ob 12. liberos conceduntur, libero rum morte haud præsumunt commune proferunt Alc. in trac. de præsum. reg. 2. præsum. 2. latè Viuius lib. 1. opi. 236. Indulgetur autem illi omnium munerum, & collectarum tum perso naliū, tum patrimonialium immunitas. vt cõia latè profe quitur, Viuius vbi supra. E. Suarez.

Pater potest vendere filium vel pignori dare etiam inuitum propter necessitatem, & oppressionem famis. l. 2. & ibi gl. Bal. & omnes. C. de patribus, qui si distra. & voluit quoq; gl. in c. 3. aliàs si quis ex defurtis, inn. & abb. in c. nonne de præsum. Bar. in l. qui filios. C. quæ res pign. obl. post. Bal. n. 4. & abb. nu. 7. in c. ex rescripto. ex de iur. iur. lo. de Amic. conf. 105. n. 3. imo. in l. 1. n. 6. ff. de vulg. Bald. in l. in suis. ff. de libe. & posth. vbi inquit gl. in d. l. 2. esse singularcm. & communiter approbatam, & re ceptam affeuerat Coua. in lib. 3. variarum resolutio. c. 14. n. 4. in 2. no. & Rip. in l. obligatione. ff. de pigno. n. 13. & sic hoc ca fu duntaxat patrilicium, permissumq; est proprium filium vendere, seu pignori dare, ne mendicitatis prætexu fame pe reat, quoniam legitur. Nehemias. c. 5. q̄ populus fame oppres sus ait, filij nostri, & filia: nostræ multæ sunt nimis, accipiamus pro precio eorum frumentum, & comedamus, & viuamus, vt refert Tiraq. de tract. confan. §. 26. gl. j. n. 5. sed hoc non pcedit in filio presbytero, quia ob famem eum vendere non posset pater, sec. Host. & lo. An. in c. iudiciorum, de æta. & qua li. quos sequuntur omnes communiter ibi. lo. de Ana. in d. c. 3. marf. sing. 101. Gerard. sing. vlt. n. 16. Riminal. in rub. quib. alie. non licet. n. 158. in insti. & Coua. in d. c. 14. n. 4. in 5. nota. vbi ponit istam esse communem opi. & marf. in repe. rub. C. de fideiuf. n. 143. & iste sic venditus à patre potest agere contra patrem, vt cum redimat, si ad pinguetatem fortunam peruenerit, & per consequens cessante paupertate. fec. Bald. in d. c. ex rescripto, in fi. quem sequitur fel. in c. cum dilecti, de res cript. dcc. in l. quæ propter ff. de reg. iur. & marf. in d. sing. 101. in fi. & in l. vnica. n. 32. C. de rap. virg. item limitatur non habe re locum præmissa communis sententia in patre capiuo, cui loco sui permissum non est filios obsides dare. sec. Cy. Sali. & cæteros communiter, in d. l. 2. & Rip. in d. l. obligatione, n. 14. & seq. vbi ait opi. istam communem fore, & sequitur, & decla rat, sed filius (aduerte hic vtiliter) haberet vnum solum pater tempore oppressionis famis, haberetq; filium & patrem vtroque morientes ob necessitatem, tunc debet prius & potius subuenire patri, quàm filio, & sic illum panem dare tene tur patri, vt fame prius filius, quam pater pereat. sec. Cy. Alb. Saly. & Ang. in l. 2. C. de patri. qui fili. distra. & lo. de Amicis. in d. conf. 105. n. j. & seq. vbi replicat istam esse communem opi. & ita circa hoc semel interrogatum fuisse. F. Vi. li. 2. opi. 217.

Pater dorans filiam ac stipulans ei dotem profectò etiam reddi, si absq; filiis decederet relicto dicto patre matre, fratri bus, & sororibus, tunc solus pater succederet exclusa matre fratribus ipsiis, & sororibus, & sic solus pater admittitur in do te prædicta, simul ac in aliis bonis ex linea paterna, videlicet ab auo, auiaq; paterna prouenientibus, sec. Bar. n. 36. Io. de Imo. in fi. Roma. iaf. nu. 105. cum aliis seq. & Hercula. in fi. in l. post. dotem. ff. so. ma. Bar. in auth. itaq; nu. 2. C. communia de successio. & conf. 18. in fi. Bald. & Ang. in l. quod fcitis. §. in au tem. C. de bo. quæ lib. Rom. conf. 40. abb. conf. 75. in fi. vol. 2. Anch. conf. 349. Guid. Papæ conf. 50. Bald. conf. 36. & 106. vo lu. 2. Alex. conf. 150. vol. 2. vbi meminit ista esse communem opi. & Crauet. conf. 176. n. 1. cum aliis seq. idemq; firmat Boe ri. decis. 192. sub nu. 5. Rubens conf. 79. qui pro ista parte con sultit, & Tiraq. in trac. de retractu consanguineorum. §. 14. nu. 12. dixit opinionem præmissam receptam esse apud gal los, & ratio assignat isthæc, nam in bonis à linea paterna quæ sitis pater ipse præferendus est. omnibus in successione ab in testato: vt est tex. secun. vnam lect. seu intellectum, in d. §. in autem quem approbat ibi gl. Bar. Ang. Paul. Castr. Alex. in ad

Com. opin. Tom. ij. m 4 di. Bald

Arimin. in d. verb. che hai. ver. an maritus. n. 64. & Rol. à Valle. in conf. 34. in 2. Tom. vbi ipse nu. 3. & hanc communem doct. sententiam appellat. Kirchouius.

Pater ex receptis statutis si teneretur soluere cõdemnationem pro filio, etiam si que ad legitimam, & si filius pro delicto inquisitus, secundum formam statutorum bñitus, & propter contumaciam cõdemnatus fuerit, voluit Bart. executionem fieri posse cõtra patrem, maxime si statutum simpliciter disponeret, q̄ pater in causis maleficiorum teneretur soluere cõdemnationem factam de filio. in l. cum filius familiars. n. 3. ff. de ver. ob. Licet Io. de Imo. ibidem contrariam sententiam defendat. Quia tale statutum iniquum est, propterea debet restringi & reduci ad limites iuris communis, ne pater in lite dānum patitur. argumēto. l. 2. cum ibi notatis. C. de noxalib. c. cum dilectus. ext. de confuct. Sed Bar. sententia communiter est approbata, referentib. ibi Alex. de Imo. n. 6. & Barth. Soc. n. 10. ver. secundò quantum Bar. cuius Bart. sententiam Bald. in l. 1. & Salicet. in l. si filius familiars. C. ne filius pro parte, quoq; sequuntur. Kirchouius.

Pater quispiam si habuerit duodecim liberos excusat à munerib. personalib. patrimonialib. ac collectis. Bart. in l. semp. §. legē. ff. de iure immun. Et licet gl. & doc. variè loquantur gl. in verb. munerū, & Io. de Platea in l. si quis decurio. 2. & l. albo. C. de decur. gl. in l. 1. in verb. ab onerib. C. de iis qui numero liber. vel pauper. excusat. maluerunt. lib. 10. Ang. in §. 1. n. 4. Io. de Platea in ver. item patet hoc. in l. de excusa. tuto. communis tr̄i opi. & sentētia doc. est, duodecim sufficere. Ita Io. de Anan. in conf. 105. quod est vltimum cōf. n. 1. & 3. & in add. ibid. Ludo. Bolog. n. 6. ver. attamen com. opi. doc. est. & Rol. à Valle. in cōf. 66. n. 3. in 1. To. cōf. consulendo tradiderūt. Quam rñ doctrinam nō probat Aldobrandi. in d. §. 1. n. 50. ver. vnde mihi v̄ ita concludendum. nu. 51. & 52. & Guid. Papa in suis decis. q. 40. i. inq̄t, duodecim liberos excusare à subsidiis Delphinatus, quamuis cõsuetudo eo in loco p̄rium hñce tēporib. nec habito respectu ad numerū liberorum, obseruauerit. præterea cā præstās immunitatem debet superesse tempore oneris imposti, vt præclarè inq̄t Albert. Brun. in trac. de augmen. in conf. 21. prin. n. 5. in 17. vol. tract. Kirchouius.

PRO. patere legem quam tuleris. l. 1. ff. quod quisque iur. c. cum omne. extra de consti. Bello.

PRO. patiens & agens eodē tempore quis esse nō potest. l. Vranus. ff. de fide. l. ille à quo. §. tempestiuum. ff. ad Trebel.

PRO. patientia habetur pro consensu. l. q̄ patitur. ff. mand.

Patientia habetur pro consensu quando quis est præsens alicui quem posset impedire: istud tamen fallit ratione coniunctionis sanguinis: vt & si expressè cõtradicens nō posset q̄s impedire: tamen videtur tunc consentire. Iaf. cōf. 3. in prin. l. 1. adde Bart. in l. i. adoptionib. ff. de adop. in l. quæ dotis. ff. fol. mat. & de cõsentiente alicui vendenti rem ipsius consentientis, vide castr. in l. si. C. si aduers. donat. Bart. in l. 1. ff. de neg. ge. adde q̄ præsens sentētia nō videtur ita sibi præiudicare, vt videatur consentire ne possit appellare prout potest: secus si sit præsens in aliis actibus iudicialibus, & nihil dicat: quia tūc ratione iudicij videtur consentire. Dec. in c. quoniam. §. col. 2. r. de proba. & pro hac regula cum fallent. vide Fel. in c. nōne. de præsump. & quando præsens vel sciens, & non protestans sibi præiudicet: vide Brun. cōf. 80. & quæ scribit Bart. in l. ne in arbitris. C. de arbit. Bald. in l. si absentis. C. si cer. pe. imò quādoq; qui tacet, & loqui tenebatur, habetur pro cõsentiente quoad sui præiudicium. Abb. in c. 2. de his quæ sunt à præla. fin. consens. cap. & an præsens præsumatur intelligere, vide Bart. in l. diem proferre. §. coram. ff. de arbit. Put.

Patria in filios potestas ob præcedentem illorū expositionem nō conuelliur. commune inquit Ant. de Tremo. in add. ad Bon. in prac. excep. in rub. quib. mo. ciui. n. 13. ver. lex secūda. Quin nec ordinib. præfulis dignitatē nō conuehentib. eua nescit commune ait Iaf. in l. patrē furioso. n. 5. ff. de his iis, qui sunt sui, vel alie. iuris. competit autem æquē omnib. hæbreis atque Christianis, iuxta frequēs interpretum placitum, quod superius retuli ver. iudæus. E. Suarez.

PRO. patria cuique dulcissima. l. qui habebat. ff. de leg. 3. vn. de Ouidius.

Nescio qua natale solum dulcedine cunctos Ducit, & immemores non sinit esse sui.

PRO. patriæ appellatio etiam suburbia continentur. l. v. xorem. §. legauerat. ff. de leg. 3. idem.

PRO. patriæ parendum est. l. veluti. ff. de iusti. & iur. idem.

Patronus vendēs ius patronatus, & emens perdit illud. Præpo. in can. qui studet. l. 1. q. 1. com. dicit. Villal.

Patronus potest filium suum proprium, si idoneus fuerit,

præsentare. gl. in verb. filij. in c. quia clerici. ext. de iure patr. & hanc gl. communiter doc. sequi inquit, ibid. Pan. n. 5. quā communem sententiam esse refert Rol. à Valle, ex aliis doc. in cōf. 47. n. 49. in 1. To. cōf. Quæ tamen sententia tum nō admittitur, si mediante precio præsentatio facta fuisset, quia talis præsentatio est simoniaca. ita notabiliter declarat Pan. in d. c. quia clerici. d. n. 5. in gl. in ver. comparant. Dec. in conf. 54. n. 12. & Rol. à Valle. in d. conf. 47. n. 62. cum seq. Kirchouius.

Patronatus ius (de quo iam superius ver. ius patronatus) si vendatur, nec amplius pristino patrono, nec deinceps emptori competit, sed prorsus intercidit. commune ait Præpo. in ca. qui studet. l. q. prim. n. 3. Quamuis ad extraneos hæredes ritè transeat. commune ponit Abb. conf. 54. videtur, li. 1. Arque i. deo ē in fisco ob generalem bonorū proscriptiōnem trāsfertur. vt latè receptum testatur accuratè id declarans l. Cla. in pract. §. vlt. q. 78. ver. quæro modo. Non tamen idem erit si ob lætæ maiestatis crimen, bona fisco addicantur. q̄ ea in spēcie nō fisco cum bonis cæteris sed legitimis, pristini possessoris hæredib. deferretur. commune pronūciat Gygas in tract. de cri. læt. maiest. in rub. de pœnis commit. crimin. læt. maiest. l. 2. q. 4. & Marc. Mant. cōf. 5. Quin nec fideicommissarium trāsfertur, sed penes ipsum hæredem remanebit commune dicit Ant. Gomez. de testa. c. 5. n. 20. E. Suarez.

Pauper quis sit relinquatur arbitrio iudicis considerata qualitate personarū. Bello. cōf. 16. com. d. ex Decio. cōf. 120. B. Vill.

De iure regio quod ad hoc qd non appellans intra tempus restituitur propter paupertatem dicit q̄ tunc dicitur pauper, quando nō habet in bonis nisi 20. marabetinos. l. vigesimarti. 23. Et nota istā communem ad intel. l. 4. ti. 2. li. 3. ord. & de va. lore marabetinorum, vide Coua. in suis resol. c. 11. li. 1. n. 4. & Oral. de nobilitate Hispa. par. 2. c. 4. n. 1. cum seq. idem.

Si testator disponat, q̄ post mortem hæredis distribuatur bona inter Pauperes eligēdos per executores ipsius testamenti, nō poterūt dicti executores aliquos pauperes eligere ante mortem ipsius hæredis. Est magis communis opi. sec. Alex. in consil. 81. v. isa consultatione. circa med. volumine 6. M. Chærian.

Pauper non admittitur ad testificandum in causa criminali. commune dicit Soc. reg. 289. quem refert Præf. Conrad. n. 8. Io. de Amicis. conf. 18. n. 9. quem refert Rol. conf. 64. n. 34. li. 2. intellige in paupere turpi persona, secus in persona honestæ vitæ. bonæ conditionis & famæ. Cla. d. §. q. 24. ver. quæro etiam. P. Fich.

Pauper qui minus quàm 50. aureos in bonis habeat, regulariter repellitur ab accusando. l. nonnulli, ff. de accusat. Si tñ sit bonæ & honestæ fidei & vitæ, & nō suspectus propter paupertatem, nō repellitur ab accusando. fec. gl. in d. l. nonnulli. quā omnes sequi dicit Berous in c. 1. n. 54. de accusat. subdens ab ea non esse neque consulendo neque iudicando recedendum. Cla. d. lib. 5. §. q. 14. ver. sed hic etiam. idem.

Pauper æquis sit in iudicis arbitrio ponitur. cõmune est in Dec. in c. sedes. nu. 25. de refer. Bellon. conf. 15. Hip. in leg. quæstionis modum. n. 8. ff. de quæst. E. Suarez.

Pauper si vel præsumptione, ac præiudicio aliquo polleat, vel aliqua sententia victor iam euaserit, tum ex bonis, quæ petit, alimenta cõsequatur, tum ad eam litem omnino perficiendam sumptus atque expēsas à diuitie aduersario statim excudet. vt frequēs interpretum placitum cõstituo ex Guid. Pape decis. 561. in prin. Rip. l. 2. nu. 3. ff. de re iud. Alc. reg. 3. præsum. 2. n. 9. & n. 10. Rebuf. to. 1. ad consti. tutiones Gallic. tit. de sen. prouin. n. 103. Palat. Ruu. in repe. c. per vestras. §. 39. de donat. inter vir & vxor. Boer. decis. 329. idem.

Pauperes ac leues aliæ personæ testimonium in causis criminalibus non dicunt. commune aiunt Soc. regul. 289. Io. de Amicis. conf. 79. n. 9. Iul. Clar. in prac. §. vlt. q. 24. ver. quæro etiam. E. Suarez.

Pauperib. si quod post eius mortem restituere fideicommissum aliquis debet. illud eiusdem in sua ipsius vita non recitè restituet. commune inquit Decius in l. cum tēpus. n. 2. ff. de reg. iu. tamen Cag. n. 6. contrarium receptum asserit, tu hanc in rem videto, quæ superius obseruo ver. Hæres. E. Suarez.

Pauper non admittitur ad testificandum in causa criminali, vt est cõmunis opi. Quod intellige in paupere psona turpi, secus si honestæ vitæ, bonæ conditionis & famæ. Cla. q. 24. ver. quæro etiam. Bonac.

Pauper, qui minus quàm quinquaginta aureos habet in bonis, repellitur regulariter ab accusando. Si tamen sit bonæ & honestæ fidei & vitæ, & non suspectus propter paupertatem, non repellitur ab accusando, & ab hac opin. non est recedendum, tam in consulendo, quàm iudicando. Clar. q. 14. ver. sed hic etiam

hic etiam, communem opi. esse probans. idem.

P. R. O. paupertas cogit ad turpia. l. palā. ff. de rit. nupt. l. spandorem. §. ff. de excus. tuto. Bello.

PRO. paupertas excusat. l. paupertas. ff. de excu. tutorum. l. illicitas. §. ff. de of. præf. idem.

Pax prodest absenti etiam in foro iudiciali. Franc. de Are. in l. stipulationem. §. caro. in ff. de ver. ob. com. dicit. B. Vill.

Offendens eum à quo prius fuit offensus & prouocatus, pacem rumpere non intelligitur: quia non ex antiqua causa, sed ex noua motus cõsetur. Est magis communis, & vera opi. sec. Alex. in conf. 215. v. v. themate. vol. 4. Vide Paul. castr. in cōf. 295. v. v. subscripto. vol. 1. Gozadi. conf. 31. in hac causa. Hyp. in conf. 76. 83. 119. 122. & in sing. 503. ex parte. Rom. cōf. 183. in casu. Bal. in conf. 195. laudare. vol. 2. Chærian.

Pax facta cum offenso in criminalibus in quibus de iure non est licita transactio, facit iudicium contra facientem illam pacem ad torturam, vt est communis opin. Clar. q. 2. v. v. pax. Bonacoff.

Pax, si est facta, seu inita cum Sempronio, & occurrat, quod Sempronius banniatur, & p̄dente banno à Titio interficitur, Titius offendens non incidit in pœnā pacis ruptæ, vt est communis opi. de qua Nouellus in pract. cri. vbi de pace agit. nu. 52. plura Marf. sing. 337. Bonac.

Pacem habere sufficit à maiori parte, vt est communis opi. de qua D. m. Alc. in conf. 134. n. 2. lib. 2. Bonac.

Pax non dicitur rupta ex furto, vel furto, & non violatur cautio de nō offendēdo. D. Octauia. Vulpellus de pace. q. 43. n. 3. commune dicit. vide Marf. sing. 503. Moro. de fide treuga & pace. q. 125. & seq. Et si promittis me non offendere in pace, sub certa pœna, talis pmissio refertur, ac restringitur ad casum offendendi ratione inimicitie præsentis vel præterite, nō autem si ex postfacta inimicitia surgat ex noua causa. Ab. in c. cum inter. n. 10. de renunciatio. Rom. conf. 184. & est cõmunis opi. vt inquit Parisus conf. 164. n. 24. in 4. vol. & conf. 165. n. 26. eo. vol. Rui. cōf. 46. n. 8. in 1. vol. Bald. in c. 1. in prin. n. 2. de pace tenen. Moderni in tractatibus de Pace. causa autē idonea ad excusandum aliquem à pœna pacis ruptæ est illa, si fuerit percussus animal eius, cum pax inita fuit. Alex. consil. 19. col. 1. lib. 1. Thobias Nonius conf. 152. nu. 23. inter conf. cri. Tomo 1. Et vbi offensio esset grauis, & cum sanguine, tūc dicitur pax fracta, nec est distinguendum. An ex noua causa, vel vere interfecta. Cataldi. de Boncompagnis inter cōf. cri. conf. 54. Bal. in c. 1. de pace tenen. in prin. Corn. conf. 51. littera B. in 1. vol. illa autem dicitur grauis & atrox offensio, quæ est illata in personam filij, vt ibi dicit Cataldi. nu. 10. & pax etiam dicitur rupta, si quis nondum natus tempore pacis inite, quid nouitatis faciat parti si fuit facta reciproca pax inter inimicos etiam pro adherentibus. Riminaldus nouissimus in cōf. 101. per totum. l. lib. 1. & vide in conf. 103. Pacem autem frangere nō dicitur, qui facta per aliquos promissione de nō offendēdo, p̄ vt sit, quando contrahitur pax, vel præstatur cautio de nō offendēdo, si vnus eorum alterum offendat, & sic frangit pacē, illum offendit, vt est communis opi. Clar. q. 47. ver. sed quoniam. Et idem, si est facta treuga, & vnus eam frangat, quia licet quoque alteri impune non obseruare treugam. Et ita seruati vidit Cla. vt ibi dicit verfi. sed hic. Si autem inter aliquos fuerit rixa, seu inimicitia, & fuerit facta promissio de non offendēdo sub aliqua pœna, & ex post ex noua causa, siue rixa superueniente vnus eorum alterum offendat. non censetur commissa pœna, vt est communis opi. Cla. ibi ver. quæro nūc.

Quod intelligit, si apparet de noua causa verisimili, vel si ille, qui offendit non dedit causam, vel occasionem secundè rixæ, vel illa quoquo modo procurauit, seu affectauit. Sed si nō apparet quis fuerit primus, nemo punitur, si pœna parti applicetur, secus si fisco. Cla. verfi. sed hic quæro. Et si fratrem eius cū quo fecit pacem, offenderit, non punit de pace rupta. Nisi absque causa fecerit, vel nulla præcedēte inimicitia cū eo, cõmunis est opi. Cla. ibi ver. quæro etiam. idem si adulteraret, vxorem illius, cum quo fecit pacem, non intelligitur pax rupta, quia potius causa libidinis hoc fecit. Nisi ita turpis, & vetula adeo esset, quod præsumeretur potius id fecisse in despectum mariti. Cla. ibi ver. sed quid. Bonac.

Pax vel transactio super crimine prodest imputato, ab initio facta, nec potest inferior gradu, pace habita à priori, accusare. etiā in terminis statuti, vel decreti, vel gratiæ particularis semper remissio proximioris tollit aliis facultatem accusandi, & ita practicatur. sed ex post facto, & cepto iudicio, siue per viā accusationis, siue per viam inquisitionis. talis pax, vel remissio etiam in casu permissio non impediret cõdemnationem, vt est communis opi. Clar. q. 58. verfi. sed punctus modo sit delictum, quod ex officio procedi possit. Et hoc, si ex quærela partis tantum procedi potest, secus si ex officio, quia non impeditur processus aut tolli posset. vide ibi latius per Clarum. idē.

Pax fieri potest de criminibus, pro quibus imponitur pœna sanguinis, vt est communis opi. Cla. q. 58. verfi. succelluēti Etiam pro furto, quod est priuatum crimen. cõmunis est opi. Cla. ibi. verfi. habetque. Amplia si ingeratur solummodo pœna fustigationis, vt est communis opin. Clar. verfi. sed quid. fallit si agatur de amittenda libertate, vel auctoritate. Cla. ibi. ver. item quæro. commune dicit. Fallit si agatur de crimine, pro quo venit imponenda pœna perpetui carceris. communis est opi. Cla. ibi. ver. Hinc inferitur. Fallit in adulterio, anteq̄ pœna pro ipso adulterio imponat secus si post, quia licet trāfigi, & fieri de eo pax, vt est communis opi. Clar. ibi ver. Excipitur. Dicit tamen Cla. quod nunquam vidi treitici remissiones huiuscemodi, etiam ante sententiam. & idē mulieres cuiuslibet pœnam. Amplia posse fieri pacem in aliis criminibus propter adulterium etiam grauioribus, vt puta super raptu. commune est opi. Clar. ver. in aliis. item super incestu, vt est communis opi. Clar. verfi. tertio inferit. & hodie licet facere pacem de quocunque crimine. Cla. ver. secunda regula. fallit in criminibus priuatis, vbi non ingeratur sanguinis pœna, vt est communis opi. Cla. ver. sed hic quæro. fallit si ex statuto pro crimine, pro quo imponitur pœna de iure communi mortis, puta homicidio. Statuto autē pœna pecuniaria, nō poterit pax, vel trāfactio fieri, vt est communis opi. Clar. ver. pone modo. fallit in crimine falsi, quia etiam licet transigi. fallit, si statutum prohibeat fieri pacem super delicto, quia nec principalis, nec mandans poterit facere pacem. Clar. verfi. vnum autem. Et in casibus in quibus non licet fieri pax, nec etiam licet pacifici gratiū. commune est opin. Clar. ibi. verfi. scias etiam. plura. Chircouius lib. communium opi. centuria 5. concl. 72. & 73. idem.

Pacem facere potest in primis offensus quo defuncto proximiores, vt qui præferatur in accusatione, præferatur in remissione. ten. Moderni in tractatibus de Pace. causa autē idonea ad excusandum aliquem à pœna pacis ruptæ est illa, si fuerit percussus animal eius, cum pax inita fuit. Alex. consil. 19. col. 1. lib. 1. Thobias Nonius conf. 152. nu. 23. inter conf. cri. Tomo 1. Et vbi offensio esset grauis, & cum sanguine, tūc dicitur pax fracta, nec est distinguendum. An ex noua causa, vel vere interfecta. Cataldi. de Boncompagnis inter cōf. cri. conf. 54. Bal. in c. 1. de pace tenen. in prin. Corn. conf. 51. littera B. in 1. vol. illa autem dicitur grauis & atrox offensio, quæ est illata in personam filij, vt ibi dicit Cataldi. nu. 10. & pax etiam dicitur rupta, si quis nondum natus tempore pacis inite, quid nouitatis faciat parti si fuit facta reciproca pax inter inimicos etiam pro adherentibus. Riminaldus nouissimus in cōf. 101. per totum. l. lib. 1. & vide in conf. 103. Pacem autem frangere nō dicitur, qui facta per aliquos promissione de nō offendēdo, p̄ vt sit, quando contrahitur pax, vel præstatur cautio de nō offendēdo, si vnus eorum alterum offendat, & sic frangit pacē, illum offendit, vt est communis opi. Clar. q. 47. ver. sed quoniam. Et idem, si est facta treuga, & vnus eam frangat, quia licet quoque alteri impune non obseruare treugam. Et ita seruati vidit Cla. vt ibi dicit verfi. sed hic. Si autem inter aliquos fuerit rixa, seu inimicitia, & fuerit facta promissio de non offendēdo sub aliqua pœna, & ex post ex noua causa, siue rixa superueniente vnus eorum alterum offendat. non censetur commissa pœna, vt est communis opi. Cla. ibi ver. quæro nūc.

Quod intelligit, si apparet de noua causa verisimili, vel si ille, qui offendit non dedit causam, vel occasionem secundè rixæ, vel illa quoquo modo procurauit, seu affectauit. Sed si nō apparet quis fuerit primus, nemo punitur, si pœna parti applicetur, secus si fisco. Cla. verfi. sed hic quæro. Et si fratrem eius cū quo fecit pacem, offenderit, non punit de pace rupta. Nisi absque causa fecerit, vel nulla præcedēte inimicitia cū eo, cõmunis est opi. Cla. ibi ver. quæro etiam. idem si adulteraret, vxorem illius, cum quo fecit pacem, non intelligitur pax rupta, quia potius causa libidinis hoc fecit. Nisi ita turpis, & vetula adeo esset, quod præsumeretur potius id fecisse in despectum mariti. Cla. ibi ver. sed quid. Bonac.

Pax vel transactio super crimine prodest imputato, ab initio facta, nec potest inferior gradu, pace habita à priori, accusare. etiā in terminis statuti, vel decreti, vel gratiæ particularis semper remissio proximioris tollit aliis facultatem accusandi, & ita practicatur. sed ex post facto, & cepto iudicio, siue per viā accusationis, siue per viam inquisitionis. talis pax, vel remissio etiam in casu permissio non impediret cõdemnationem, vt est communis opi. Clar. q. 58. verfi. sed punctus modo sit delictum, quod ex officio procedi possit. Et hoc, si ex quærela partis tantum procedi potest, secus si ex officio, quia non impeditur processus aut tolli posset. vide ibi latius per Clarum. idē.

Et hoc, si ex quærela partis tantum procedi potest, secus si ex officio, quia non impeditur processus aut tolli posset. vide ibi latius per Clarum. idē.

Pax fieri potest de criminibus, pro quibus imponitur pœna sanguinis, vt est communis opi. Cla. q. 58. verfi. succelluēti Etiam pro furto, quod est priuatum crimen. cõmunis est opi. Cla. ibi. verfi. habetque. Amplia si ingeratur solummodo pœna fustigationis, vt est communis opin. Clar. verfi. sed quid. fallit si agatur de amittenda libertate, vel auctoritate. Cla. ibi. ver. item quæro. commune dicit. Fallit si agatur de crimine, pro quo venit imponenda pœna perpetui carceris. communis est opi. Cla. ibi. ver. Hinc inferitur. Fallit in adulterio, anteq̄ pœna pro ipso adulterio imponat secus si post, quia licet trāfigi, & fieri de eo pax, vt est communis opi. Clar. ibi ver. Excipitur. Dicit tamen Cla. quod nunquam vidi treitici remissiones huiuscemodi, etiam ante sententiam. & idē mulieres cuiuslibet pœnam. Amplia posse fieri pacem in aliis criminibus propter adulterium etiam grauioribus, vt puta super raptu. commune est opi. Clar. ver. in aliis. item super incestu, vt est communis opi. Clar. verfi. tertio inferit. & hodie licet facere pacem de quocunque crimine. Cla. ver. secunda regula. fallit in criminibus priuatis, vbi non ingeratur sanguinis pœna, vt est communis opi. Cla. ver. sed hic quæro. fallit si ex statuto pro crimine, pro quo imponitur pœna de iure communi mortis, puta homicidio. Statuto autē pœna pecuniaria, nō poterit pax, vel trāfactio fieri, vt est communis opi. Clar. ver. pone modo. fallit in crimine falsi, quia etiam licet transigi. fallit, si statutum prohibeat fieri pacem super delicto, quia nec principalis, nec mandans poterit facere pacem. Clar. verfi. vnum autem. Et in casibus in quibus non licet fieri pax, nec etiam licet pacifici gratiū. commune est opin. Clar. ibi. verfi. scias etiam. plura. Chircouius lib. communium opi. centuria 5. concl. 72. & 73. idem.

Pacem facere potest in primis offensus quo defuncto proximiores, vt qui præferatur in accusatione, præferatur in remissione. ten. Moderni in tractatibus de Pace. causa autē idonea ad excusandum aliquem à pœna pacis ruptæ est illa, si fuerit percussus animal eius, cum pax inita fuit. Alex. consil. 19. col. 1. lib. 1. Thobias Nonius conf. 152. nu. 23. inter conf. cri. Tomo 1. Et vbi offensio esset grauis, & cum sanguine, tūc dicitur pax fracta, nec est distinguendum. An ex noua causa, vel vere interfecta. Cataldi. de Boncompagnis inter cōf. cri. conf. 54. Bal. in c. 1. de pace tenen. in prin. Corn. conf. 51. littera B. in 1. vol. illa autem dicitur grauis & atrox offensio, quæ est illata in personam filij, vt ibi dicit Cataldi. nu. 10. & pax etiam dicitur rupta, si quis nondum natus tempore pacis inite, quid nouitatis faciat parti si fuit facta reciproca pax inter inimicos etiam pro adherentibus. Riminaldus nouissimus in cōf. 101. per totum. l. lib. 1. & vide in conf. 103. Pacem autem frangere nō dicitur, qui facta per aliquos promissione de nō offendēdo, p̄ vt sit, quando contrahitur pax, vel præstatur cautio de nō offendēdo, si vnus eorum alterum offendat, & sic frangit pacē, illum offendit, vt est communis opi. Clar. q. 47. ver. sed quoniam. Et idem, si est facta treuga, & vnus eam frangat, quia licet quoque alteri impune non obseruare treugam. Et ita seruati vidit Cla. vt ibi dicit verfi. sed hic. Si autem inter aliquos fuerit rixa, seu inimicitia, & fuerit facta promissio de non offendēdo sub aliqua pœna, & ex post ex noua causa, siue rixa superueniente vnus eorum alterum offendat. non censetur commissa pœna, vt est communis opi. Cla. ibi ver. quæro nūc.

Quod intelligit, si apparet de noua causa verisimili, vel si ille, qui offendit non dedit causam, vel occasionem secundè rixæ, vel illa quoquo modo procurauit, seu affectauit. Sed si nō apparet quis fuerit primus, nemo punitur, si pœna parti applicetur, secus si fisco. Cla. verfi. sed hic quæro. Et si fratrem eius cū quo fecit pacem, offenderit, non punit de pace rupta. Nisi absque causa fecerit, vel nulla præcedēte inimicitia cū eo, cõmunis est opi. Cla. ibi ver. quæro etiam. idem si adulteraret, vxorem illius, cum quo fecit pacem, non intelligitur pax rupta, quia potius causa libidinis hoc fecit. Nisi ita turpis, & vetula adeo esset, quod præsumeretur potius id fecisse in despectum mariti. Cla. ibi ver. sed quid. Bonac.

Pax vel transactio super crimine prodest imputato, ab initio facta, nec potest inferior gradu, pace habita à priori, accusare. etiā in terminis statuti, vel decreti, vel gratiæ particularis semper remissio proximioris tollit aliis facultatem accusandi, & ita practicatur. sed ex post facto, & cepto iudicio, siue per viā accusationis, siue per viam inquisitionis. talis pax, vel remissio etiam in casu permissio non impediret cõdemnationem, vt est communis opi. Clar. q. 58. verfi. sed punctus modo sit delictum, quod ex officio procedi possit. Et hoc, si ex quærela partis tantum procedi potest, secus si ex officio, quia non impeditur processus aut tolli posset. vide ibi latius per Clarum. idē.

Pax fieri potest de criminibus, pro quibus imponitur pœna sanguinis, vt est communis opi. Cla. q. 58. verfi. succelluēti Etiam pro furto, quod est priuatum crimen. cõmunis est opi. Cla. ibi. verfi. habetque. Amplia si ingeratur solummodo pœna fustigationis, vt est communis opin. Clar. verfi. sed quid. fallit si agatur de amittenda libertate, vel auctoritate. Cla. ibi. ver. item quæro. commune dicit. Fallit si agatur de crimine, pro quo venit imponenda pœna perpetui carceris. communis est opi. Cla. ibi. ver. Hinc inferitur. Fallit in adulterio, anteq̄ pœna pro ipso adulterio imponat secus si post, quia licet trāfigi, & fieri de eo pax, vt est communis opi. Clar. ibi ver. Excipitur. Dicit tamen Cla. quod nunquam vidi treitici remissiones huiuscemodi, etiam ante sententiam. & idē mulieres cuiuslibet pœnam. Amplia posse fieri pacem in aliis criminibus propter adulterium etiam grauioribus, vt puta super raptu. commune est opi. Clar. ver. in aliis. item super incestu, vt est communis opi. Clar. verfi. tertio inferit. & hodie licet facere pacem de quocunque crimine. Cla. ver. secunda regula. fallit in criminibus priuatis, vbi non ingeratur sanguinis pœna, vt est communis opi. Cla. ver. sed hic quæro. fallit si ex statuto pro crimine, pro quo imponitur pœna de iure communi mortis, puta homicidio. Statuto autē pœna pecuniaria, nō poterit pax, vel trāfactio fieri, vt est communis opi. Clar. ver. pone modo. fallit in crimine falsi, quia etiam licet transigi. fallit, si statutum prohibeat fieri pacem super delicto, quia nec principalis, nec mandans poterit facere pacem. Clar. verfi. vnum autem. Et in casibus in quibus non licet fieri pax, nec etiam licet pacifici gratiū. commune est opin. Clar. ibi. verfi. scias etiam. plura. Chircouius lib. communium opi. centuria 5. concl. 72. & 73. idem.

Pacem facere potest in primis offensus quo defuncto proximiores, vt qui præferatur in accusatione, præferatur in remissione. ten. Moderni in tractatibus de Pace. causa autē idonea ad excusandum aliquem à pœna pacis ruptæ est illa, si fuerit percussus animal eius, cum pax inita fuit. Alex. consil. 19. col. 1. lib. 1. Thobias Nonius conf. 152. nu. 23. inter conf. cri. Tomo 1. Et vbi offensio esset grauis, & cum sanguine, tūc dicitur pax fracta, nec est distinguendum. An ex noua causa, vel vere interfecta. Cataldi. de Boncompagnis inter cōf. cri. conf. 54. Bal. in c. 1. de pace tenen. in prin. Corn. conf. 51. littera B. in 1. vol. illa autem dicitur grauis & atrox offensio, quæ est illata in personam filij, vt ibi dicit Cataldi. nu. 10. & pax etiam dicitur rupta, si quis nondum natus tempore pacis inite, quid nouitatis faciat parti si fuit facta reciproca pax inter inimicos etiam pro adherentibus. Riminaldus nouissimus in cōf. 101. per totum. l. lib. 1. & vide in conf. 103. Pacem autem frangere nō dicitur, qui facta per aliquos promissione de nō offendēdo, p̄ vt sit, quando contrahitur pax, vel præstatur cautio de nō offendēdo, si vnus eorum alterum offendat, & sic frangit pacē, illum offendit, vt est communis opi. Clar. q. 47. ver. sed quoniam. Et idem, si est facta treuga, & vnus eam frangat, quia licet quoque alteri impune non obseruare treugam. Et ita seruati vidit Cla. vt ibi dicit verfi. sed hic. Si autem inter aliquos fuerit rixa, seu inimicitia, & fuerit facta promissio de non offendēdo sub aliqua pœna, & ex post ex noua causa, siue rixa superueniente vnus eorum alterum offendat. non censetur commissa pœna, vt est communis opi. Cla. ibi ver. quæro nūc.

Quod intelligit, si apparet de noua causa verisimili, vel si ille, qui offendit non dedit causam, vel occasionem secundè rixæ, vel illa quoquo modo procurauit, seu affectauit. Sed si nō apparet quis fuerit primus, nemo punitur, si pœna parti applicetur, secus si fisco. Cla. verfi. sed hic quæro. Et si fratrem eius cū quo fecit pacem, offenderit, non punit de pace rupta. Nisi absque causa fecerit, vel nulla præcedēte inimicitia cū eo, cõmunis est opi. Cla. ibi ver. quæro etiam. idem si adulteraret, vxorem illius, cum quo fecit pacem, non intelligitur pax rupta, quia potius causa libidinis hoc fecit. Nisi ita turpis, & vetula adeo esset, quod præsumeretur potius id fecisse in despectum mariti. Cla. ibi ver. sed quid. Bonac.

ff. de ver. ob. lo. And. Ant. & Fely. in ca. peruenit, il 2. de iureiu. Marf. conf. 21. volu. 1. & ita in terminis consuluit Maria. Soci. conf. 27. Inuenium dux. In contrarium verò partem inclinavit Ab, in d. c. 1. de treug. & pa. quod impunè ille, cui est fracta pax, aut treuga posset eandem frangere, quia illam non frangit sed fractam inuenit, & licet aliqui doc. inhæreant Ab. sententia, tamen quicquid isti suadeat opi. Archid. & sequacium est communis, & de consuetudine potius, quàm de iure obseruatur. teste Rapha. in d. l. qui seruum: & eam sequendam fore in iudicando, cõsulendoque tanquam communem, & tutã horretur. Et aduerte qd pacem iuramento firmatam frangens occidendo, vel vulnerando pœna mortis naturalis puniendus est. c. j. si quis hominem, de pace tenen. vel violatorib. itẽ offendens aliequem de comprhẽsis in treuga. treuga ipsa durãte puniri debet in pœnam amissionis manus. §. coges. auth. de mad. prin. ita qd punit in ipso membro, cũ quo deliquit, auri. omnes peregrini. C. cõmunia de successio. & d. §. si quis, & ita tenet Bonifacius de vitallinis, in trac. maleficiorum, in rub. de treuga. n. 5. & seq. circa si. d. tract. F. Viuius lib. 2. opi. 2. 24.

Pacem facere potest tutor, vel curator de iniuria, & morte patris pupilli, etiam si mors notoria foret, secundum Cy. in l. 1. C. de in integrũ restitutio. Bal. Alb. Saliy. Pau. castr. n. 2. & omnes communiter, in l. pactum curatoris. C. de pactis. Ang. in l. si non confitit. C. de iniur. Bald. in rub. de treug. & pac. & in l. iusurandi. ff. de iureiur. Ant. de But. in c. 1. de treug. & pace. Abb. conf. 3. 9. vol. 1. & ita consuluit Io. de Amicis, conf. 88. n. 1. cum aliis seq. vbi sententiam istam late comprobatur, & ait esse communem, & Franc. Turzanus quoque in opinionib. cõmunibus, opi. 3. 2. tutorem & curatorem, imò pax potest fieri promitti, & stipulari à minore absque tutoris, vel curatoris autoritate, nec ei conceditur aliquo pacto in integrum restitui aduersus pacem, secundum Dy. in l. diuus. in apostil. ff. ad Syllani. Io. de Amicis, in d. conf. 88. n. 1. & seq. & Pau. castr. cõf. 191. vbi ponit an pax facta per minorem rûpi possit per eum factum maiorem, nam læsus non dicitur ob multas rationes assignatas per praeccatos Do. & hac potissimum, quia pax adedò grande bonum est, vt in rebus humanis nihil gloriosius, nihil delectabilius, aut vtilius audiri, concupisci, possideri uoleat, vt inquit Aug. in lib. de ciuita. Dei, & refert Albe. in l. 1. in prin. C. de cadu. tol. vbi alia multa scribit de pacis laudib. & Iac. Nouel. in pract. crim. rub. si. nu. 3. 1. Imò pro pace ipsa mala tolleranda sunt, c. 1. ecce. 2. 3. q. 4. & c. hæc quippe. 3. q. 6. & hoc de plano procedit, si ipse minor fecisset pacem, & iurasset non contrahere, tunc quidem per iuramentum tenaciter obligatur, secundum Bald. in ca. 1. de pac. iuramen. firm. ante vers. quærit ergò gl. nunquid si minor, & licet hoc abudè comprobatur sit per citatos doct. potest pariter confirmari per illud Euangelicum dicens, si dimiseritis peccata eorum, dimittet, & vobis pater vester peccata, & delicta vestra, & e contra ca. qui emendat. vum seq. 4. 5. dist. nihilominus intelliguntur præmissa cum grano salis in rancore, vel qd tangatur ex remissione vindictæ, sin autem propter aliquod interesse pecuniarium minoris, quod posset consequi ex persecutione iniuriarum, tunc quippe restitui ipsa peti posset, & arbitror eam concedendam fore, l. 1. & 2. C. si aduersus tranf. & per Andr. de lser. confit. obscuritate, de resti. mino. & per Lucam de pen. C. vt public. lecti. lib. 12. Sed an sufficiat pacem haberi à minore absque decreto iudicis, vide Bal. & Saly. declarantes, & decedentes, in d. l. pactum curatoris. Bald. in l. 1. ff. de pact. & in dic. rub. de treug. & pac. Spec. in tir. de homic. & Iac. Nouel. in sua pract. cri. in rub. si. incip. quoniam vt docet experientia, n. 18. F. Viuius lib. 2. opi. 203.

Pacem haberi, impetrari. ac obtineri sufficit per interfectorem vel occisorem à maiori parte hæredum & valet secundũ Flor. in l. per fundum. ff. de ferui. rustic. præd. Anch. in c. 2. de iure patr. Pat. Ang. Pau. castr. Ruin. & ceteros Moder. in l. 4. §. Ca. to. ff. de ver. ob. Ang. in trac. maleficiorũ, in ver. cõparent. quæ sit in termino defensionis. Boer. decif. 121. n. 3. Franc. de Are. in l. pro hærede. §. si. ff. pro hærede. vbi exprimit istam esse cõmunem opi. & magis communem, & æquam consulendo ait Io. de Amicis, conf. 88. n. 6. 7. & 8. & ista maior pars hæredum quomodò, & qualiter intelligatur declarant omnes præccitati Doct. & optimè Io. de Amicis, in d. conf. 88. nu. 6. F. Viuius lib. 2. opi. 204.

Pax fieri non potest pro blasphemia. Nisi confitendo. Clar. q. 58. ver. sed quid. stante tamen statuto, qd pœna debet mitigari propter pacem, si quis blasphemauit Deum, vel Sãctos, debet pœna mitigari ex eo quod episcopus facit pacem cũ blasphemò de blasphemia, Bal. in l. accusationẽ. C. qui accusa. non pnt. Præstita tñ cautione de parendo mandatis ecclesiæ, pro-

pter cautelam, dicit Soc. sen. in c. statutum. n. 3. §. se obtinuisse in quæstione de facto. Bon.

Pax p̄t fieri à Principe, si offendat. Cla. q. 58. ver. sed. qd. idẽ. Pax si sit facta monacho, vt monacho eius intuitu, si habet filium an ingressum ex legitimo m̄ro, aut spectat facere pacẽ ei filio, & n̄ monasterio. aut ipsi monacho intuitu ecclesiæ, & debet præferri monasterium. aut sumus in dub. & ad vtrũque spectat. sed bene est, vt in omni casu habeatur pax ab vtroq. Cla. d. q. 58. ver. vltimus. Amplia etiam si filius ille foret naturalis, & certus, vt est communis opi. Cla. ver. scias autem. idẽ.

Pacem facere potest pupillus maior infante tutore auctore. communis est opi. Cla. ver. quæro. q. 58. secº si minor sit infante, vt est communis opi. Nec est opus iudicis decreto in pace conficienda. & hoc si sit tutor generalis, secus, si specialis, vi de ibi latius. Bonac.

Pacem facere potest procurator, qui habet speciale mada. tum ad hoc. Secus si generale cum libera administratione, vt est communis opi. Cla. d. q. 58. ver. sed an procurator. idẽ.

Pax habita à vulnerato, postea ex vulnere mortuo, si pdest. Cla. d. q. 58. ver. quæro pone. Suza. inter conf. cri. conf. 3. vol. i. vide omnino. D. Moro. in trac. de fide. treug. & pa. q. 3. per totum. & si statutum requirit, qd habeatur pax ab herede, nõ pdest, si habuit à defuncto, vt est cõmunis opi. Clar. d. q. 58. ver. quæro pone. idẽ est de iure communi, qd habens pacem pro vulnerib. ab eo, qui ex eis sit mortuus, pax de vulnerib. nihil ei prodest, vt est communis opi. Clar. d. q. 58. ver. vnum tamen scias. Bonac.

Pax vxoricidæ non prodest habita à filiis communib. communis est opi. Cla. q. 58. ver. cõtingit, quia debet habere à fratrib. & attinentibus vxoris. idẽ.

Pax habita à filio offensi, qui non sit hæres, nõ valet, vt est cõis opi. Cla. q. 58. ver. quæro nunc. Bonum tñ esset habere pacem ab vtroque. Cla. ibi. ver. sed hic incidẽter. Nec ideo in hoc filius faciendo pacẽ, d̄r adiuiffe hæreditatem, vt est communis opi. Cla. ibi. ver. Sed hic incidẽter. Debet tñ tutẽ incedere filius, & hæres sanguinis producere supplicationẽ, & impetrare dispensationem à Principe, vt possit facere talẽ remissionem. aliquo etiam percepto, citra ius & nomẽ hæredis. idẽ.

Pax debet haberi ab omnib. hæredib. de necessitate, nec sufficit maior pars, vt est communis opi. & præsertim si statutum hoc vellet, vt est communis opi. Cla. q. 58. ver. frequenter. Et à foemina herede. Secus si quid ei particulariter relidit esset vel excusata à statuto, vt est cõis opi. Dia. q. 58. ver. sic. sed quid si, & si nullus adsit hæres à quo pax haberi possit, potest impetrari gratia à Principe, vt est communis opi. Cla. ibi. ver. sed quid si. Moronus. q. 103. de fide. treug. & pac. vide oĩno et Viuium in suo communium opi. ver. statutum disponẽs. qd bñitus in 1. par. & nos Ferrarienses habemus de hoc statutum. sub rub. qd bñitus de banno nõ extrahatur nisi de voluntate eius, qui eum in banno poni fecit. ad quod statutum, vide D. m. Alc. in conf. 42. vol. 5. Cla. q. 59. Tiraq. de legib. connubia. li. 1. in gl. sub n. 61. Iac. in l. cum filius familias. n. 100. ff. de leg. 1. & n. 92. Nouel. in pract. cri. vbi de pace agit. Bertach. in ver. pax & illud statutum est stricti iuris. Bal. conf. 195. n. 4. in 2. par. vide et plotum in repeti. l. si quãdo. n. 3. Papi. 3. 52. ad ff. Foller. in pract. cri. tit. audiantur exceptiones proponendæ. nu. 18. vide Alex. consil. 50. D. m. Cagnazinum multã eruditionis vir, in regula nemo potest. de regu. iur. in 6. Bald. in l. si filius. qui in ff. de vulga. & pupilla. Ruin. in §. & quid si tantum. col. 12. de liber. & posth. Arno. dialogo 14. Soarez. verbo pax. num. 66. & seq. idẽ.

Pax fieri potest pro absente à notario, stipulante nomine omnium, quorum interest. Cla. q. 58. ver. dictum est. quod procedit in pace solenni. Alias pertinet ad Sacerdotem & confesorem, & pax stipulata à notario nomine absentis, debet ratificari, alias est nulla, vt est communis opi. D. Marcus Brunº Ferrariensis inter conf. per D. Zilletum. conf. 94. & D. Bertazolus Finalensis, vir multã literaturã. inter conf. cri. conf. 95. n. 3. & 4. to. licet eum refellat. D. Corraius in suo communium opi. in inspectione 2. n. 33. fol. 56. & qd ratificatione opus nõ sit in pace stipulata per notarium nomine absentis, dicit magis cõmunem opi. disertissimus iuriscõsultus. D. Hercules de Sylue stris. inter consilia criminalia. cõf. 97. to. 2. vide quid dicat Moronus de fide. treuga & pace. n. 6. vbi tenet qd nõ sit necessaria ratificatio in pace. nec idedò possit reuocari quia quicquid sit propter pacem legis habet vigorem. Bald. in conf. 2. 12. in Nouellus de pace. n. 65. idẽ.

Pax facta simpliciter pro iniuria, vulnere. vel morte, nõ cõtetur facta remissio pro damnolpecuniario offensi, vel pro expensis, vt est cõis opi. Clar. q. 58. ver. si quæro modo. idẽ.

Pax facta

Pax facta in foro conscientia nõ prodest in foro fori, vt est communis opi. Clar. q. 58. ver. sed in proposito, & debet haberi plena pax & remissio, vt quis consequi possit gratiam. Cla. ibi. ver. adde. vide Gul. de Cuneo, inter conf. cri. q. 8. to. 1. Bo. Pacem non solum debet habere principalis, sed & auxiliator ad homicidium, & condemnatus in pœnam pecuniariam, si vult ab ipsa pœna gratiam consequi. Cla. q. 58. ver. & aduerte. Bonacoff.

Pacis instrumento opus est, vt pax facta dicatur, vt est communis opi. Cla. q. 58. scias etiam. Bonac.

Pacem regens prouinciam suadere faciendam, non compellere potest, vt est communis opi. Cla. q. 58. ver. pro complemento. Bonac.

pax dicitur rupta pro offensione filij, vt est communis opi. de qua Moronus de fide. treuga & pace. q. 145. n. 5. Bonac. pacem rumpere nõ intelligitur offendẽs, à quo prius fuit offensus, & prouocatus, quia non ex antiqua causa, sed ex noua censetur motus. Cherianus in suo cõmunium opi. in ver. pax. Paris. conf. 165. n. 16. in 4. vol. com. dicit. Bonac.

pax semel ab aliquibus inita, non ideo statim rupta censetur, qd causa aliqua de nouo superuenerit. communis est opi. Soarez. ver. pax. Paris. conf. 165. in 4. vol. Bonac.

pacem faciens cum aliquo, & iniuriam remittens, si intelligitur interesse, vel damnũ remississe, vt est cõis opin. Soarez in ver. pax. n. 64. vbi etiam alia. & ideo cautela est, vt in cõtractu pacis remittatur omne damnũ & interesse in iudicio, vel extra. Moronus de fide. treuga & pace. q. 177. n. 8. Bonac.

pacem simpliciter tutor, vel pupillus tutore, auctore facere potest, secundum magis communem opi. pacem tamen cum obligatione ad pœnam facere non potest, & facta non tenet, vt est communis opi. Chircouius de communi opi. centu. 5. concl. 73. idẽ.

pax non impedit, quominus publico iudicio reus damnari possit, vt est communis opi. de qua D. Hiero. Gabr. conf. 172. n. 4. 5. Bonac.

pax non dicitur rupta ex noua causa superueneriente, vt est communis opi. Portius conf. 7. n. 1. 5. & seq. Cepha. conf. 3. Benintendius decif. Bono. 5. n. 2. Soarez ver. pax. n. 62. idẽ in iudiciis. n. 63. D. Hier. à Monte in suis quæstionib. q. 6. n. 4. se cus in treuga, quia noua causa allegari non potest, vt est communis opi. de qua ibi. n. 6. & ibi communionem dicit. n. 14. Limita, vt ibi per eum. n. seq. Nonius conf. 110. n. 8. comm. dicit. Corn. conf. 284. in 4. idẽ.

pacem rumpens potest offendi sine metu pœna conuentionalis, vt est communis opi. de qua Nonius conf. 110. nu. 3. & conf. 111. n. 30. vbi iusta causa excusata à pœna conuentionali in pace rupta, vt est communis opi. ibi. Bonac.

pax in dubio censetur rupta ex noua cã. nõ ex veteri, vt est communis opi. D. Octauia. Vulpellus de pace. q. 47. n. 1. Benintendius decif. Bono. 6. 5. n. 2. com. opi. dicit. Paris. cõf. 165. in 4. vol. Corn. conf. 51. in 1. vol. Moronus de fide. treug. & pace. q. 112. & q. seq. Limita, vt per ipsum Moro. q. 117. & seq. & quæ sit noua causa. Moro. ibi q. 122. idẽ.

pax prodest absenti, etiam in foro iudiciali. Fran. de Are. in l. stipulationum. §. Cato. in ff. de ver. ob. com. dicit. idẽ. pacem pater potest facere etiam pro filia inuita, vt est cõis opi. de qua D. Hier. Gabr. conf. 172. n. 44. Quid si extat statutũ qd propter pacem habitam de iniuria illata an autẽ pœna tolleratur, vel diminuat ad mitigationem pœnae, sufficit pax habita à patre de iniuria facta filio. Vide per Soc. in c. olim. n. 41. & seq. de iniuriis, & damno dato. Bonac.

Pax facta à patre non obligat filium. Licet. n. pax sit transactio, vel pactum, seu habeat vim transactionis, vel pacti. nõ cõprehendit filium, nisi esset hæres patris. Et idedò de pace rupta per filium, qui occidat iniuriantem patrem, non tenetur, quia pax non dicitur rupta, Nam persona nõ nominata in pace nõ subintelligitur, nec filius in huiusmodi actib. comprehendit, nec adherentes, potissimum in his, quæ præteritam solam & hominis priuati iniuriam ac simplicem eius remissionem cõtinẽt, vt est communis opi. de qua D. Hier. Gabr. in conf. 182. n. 3. & seq. nisi exprimatũ, vt ibi. ita vt possunt ex offensa subsequuta de pace rupta teneri, etiam post paces publicas, & bella non continentur adherentes, nisi exprimatũ, vt est communis opi. de qua ibi. n. 6. Bonac.

Pace facta p̄ se & heredib. plurib. relicta decessit, si vnus offendantur, pœna contra omnes in solidum cõmittitur, sed communis opi. stat contra, Moronus de fide. treuga & pace. q. 134. nu. 7. Bonac.

Pace rupta ab aliquo potest offensus, illum offendere, absque metu pœna conuentionalis. Tob. Nonius conf. 110. n. 3. 80

communem dicit. idẽ. Pacem cum alio faciens, intelligitur solum remittere iniuriam & rancorem, sed non damnũ illatum, vel interesse, vt est communis opi. Soarez verbo pacem. n. 64. idẽ.

Pacem rumpens alteri. alter eam rumpere potest, vt est verior & receptor opi. Soarez verbo pacem. n. 69. idẽ.

Pax semel aliquib. inita, non ideo statim rupta censetur, quod causa aliqua de nouo superuenerit. commune aiunt, idẽ in induciis procedere affirmantes Alex. in l. qui in sulam. ff. de ver. ob. Pe. de Benint. decif. 65. Viuius. li. j. opi. 2. 23. E. Sua.

Pacem qui cum alio facit, atq; iniuriam, & violẽtiam remittit, non idcirco vel illatum damnũ, vel id, quod interest, remississe intelligitur. com. ait Io. de Amicis conf. 88. nu. 14. & hanc eandem in rem videto que superius obseruo. ver. iniuria. E. Suarez.

Pacem cum patris occisore cõtrahere, ac veniam illi indulgere tum tutor, curatorq; pupilli filij possunt, vt commune aiunt Turz. opi. 3. 2. Io. de Amic. cõf. 88. n. 1. pars hæredũ maior, tum denique ipse minor absque vlla tutoris, curatorisue auctoritate poterit. communia inquit Io. de Amicis vbi §. ac Franc. Viuius lib. 2. opi. 203. idẽ.

Pacem semel ritẽ initam licet alter rumpat, alteri, cui rupta est, infringere integrum nõ erit. commune ait, necio quo ductus spiritu, Franc. Viuius li. 2. opi. 2. 24. Si quidem cõtrarium verius, a quibus, ac melius est, & proculdubio receptum, vt testificantur Alex. conf. 111. n. 7. lib. 4. idẽ Alex. n. 6. Claud. n. etiam 6. in l. cum proponas. C. de pact. Corn. conf. 4. 2. litera F. lib. 2. Paris. conf. 164. nu. 23. li. 4. Cephal. vir eruditione ac doctrina non penitenda, conf. 35. n. 27. lib. 1. ac l. Cla. in pract. §. vlt. q. 47. ver. sed quoniam. E. Suarez.

Pacem duo inimici inter se fecerant, adiecta fuit pœna cõtrafacienti, si vterque contraherent, nunquid alter contra alterum ad pœnam agere possit, Distinguit doct. si neciretur quis primò fregisset pacem, quia fortẽ eodem momẽto alter alterum laeserat, tunc alter nõ potest ð alterum agere. Si autẽ constaret quis primò contraherent, tunc primus non potest agere contra secundum, sed secundus bene potest agere cõtra primũ. Bart. in l. cum pater. §. libertis. n. 7. ff. de leg. 2. Bart. in l. 1. §. cum arietes. n. 2. ff. si quadrup. pauper. fecif. dica. Pau. deca. in l. semel mora. ff. sol. ma. Pan. i. c. bona memoriae. 1. ver. & facit ad quãst. n. 3. ext. de elect. & in c. 1. n. 3. ver. vltra doc. Fel. n. 5. dicens hoc communiter teneri. ext. de treug. & pac. & in c. quemadmodum. §. illud aut. n. 3. in 3. notab. ext. de iureiu. Ale. de Imo. in cõf. 115. n. 7. inquit, hæc verã & magis comunẽ conclusionem doc. esse. in 4. lib. qd. Lud. Rom. in cõf. 155. n. 7. ver. vltimò dũ quærit in cõf. 183. n. 1. & in cõf. 258. Ale. de Imo. n. 6. Iaf. n. 7. ver. vltimò facit. & Dec. n. 10. ver. vltimò induc. aiens istam esse cõmunem opi. in l. cum pponas. 2. C. de pact. Licet alij & Alex. de Imo. ðriam sententiam amplectant. Ale. in d. l. semel mora. n. 3. Franc. Curt. in suis additio. ad lect. Alex. in d. l. cum proponas. in verbo, à primo offendente. litera B. Quam conclusionem doc. latius explicauerunt in l. si feruum. §. sequitur. ff. de ver. ob. Nico. Boe. in suis dec. q. 237. Io. Cephal. in conf. 35. in lib. 1. conf. & nouissimè I. Cla. in §. lib. sen. recep. q. 47. kirchouius.

Pacem simpliciter tutor, vel pupillus tutoris autoritate accedente facere potest, secundum magis communem opi. tñ pacẽ obligatiõẽ ad pœnã facere nõ p̄t, & facta nõ valet. Bald. in l. pactum curatoris. n. 3. & alij doc. C. de pactis. Quia obligatio ad pœnam reputatur ad damnũ ipsi pupillo. Iac. Nouell. in tract. crimina. in vlt. par. ver. 88. pax facta per tutorem. n. 88. & Tobias Nonius in conf. 152. ver. tertio principaliter. n. 11. in To. 1. conf. ad causas crim. recens. editorum. kirchouius.

Peccatum detectum in confessione de licentia poenitentis potest publicari etiam si postea non sit ratificatum. Fel. in c. Mattheus. de Simo. com. dicit. B. Vill.

PRO. peccata nocentium nota esse & oportet, & expedit. l. eum, qui nocentem. ff. de iniur. Bellon.

PRO. peccata suos tenent authors. I. fancimus. C. de poen. I. rescriptum. ff. de his quib. vt indig. ca. requisit. extrã de his quæ sunt à maiori parte capituli. Bello.

Peccatum originale est illa macula, seu sordes, cui est annexa illa pronitas ad peccandum, vt est communis opi. de qua Abb. in c. maiores. §. verum. n. 2. de Baptismo. Bonac.

Peccatum detectum in confessione de licentia poenitentis, potest publicari, etiam si postea non sit ratificatum. Fel. in ca. Mattheus de Simonia com. dicit. idẽ.

Peccare, etiam venialiter quis nõ debet, vt alias mortaliter non peccet, vt est communis opinio, de qua burgos in c. cum dilectum. n. 25. de empt. & vendit. fol. 28. Nam pro re nulla

mundi licet turpiter agere, vt ibi. Bonac.

Peculium quasi castre dicitur proprie illud, quod Aduocati clerici & Magistri liberarum artium de publico acquirunt. I. fi. C. de inof. testa. Vnde si aduocati predicti non ex publico, sed a priuatis personis veluti clientulis aliquid recipiant pro eorum laboribus, & stipendio, adhuc dicitur esse quasi castrense peculium, secundum gl. in §. 1. in fit. per quas perso. nob. acq. quam sequuntur Faber. Are. Christop. & alij cõmuniter inibi, Cy. Bart. Bald. Ang. Saly. & omnes in l. fori. C. de aduocatis diuersorum iudiciorum. Hoc idem tenet Bal. & las. in d. l. fin. & Bart. in l. fi. per illum rex. C. de silent. lib. 12. licet Spec. & male suadere conetur contrarium in §. 1. in ti. de actore, tamen (quod quid ipse dicat) noli recedere a communi opi. in iudicando, & consulendo, & probatur hæc communis ex decisione tex. in l. fori. vbi tex. appellat quasi castre peculium, quod ex professione ne seu salariis acquirunt, imò etiam quicquid eius occasione queritur, & sic priuatim, corroboratur secundo loco per mentionatos doct. quia affectores non recipiunt salarium de publico c. statutum. §. pe. de reser. lib. 6. & nihilominus habet quasi castrense peculium. l. velut. C. de affecto. & quatenus superius docuimus, quod perceptum est ex fructibus beneficiorum per clericos dicitur quasi castrense peculium, dic qd clerici beneficia, & eorum fructus ex publico nõ percipiunt, sed proculdubio in eis dicuntur habere quasi castre peculium. l. sacrosancta. C. de episcopis & cleri. vnde pater percipiendo fructus dictorum beneficiorum, tenetur ad restitutionem eorum, si extat, si verò non extat cogitur ad precium eorundem fructuum, vt per Abb. & Card. Zabare. in ca. quia nos, de testa. cum alijs plenius deductis per affli. decif. 24. 1. F. Viuius.

Peculium castre etiam hodie nõ ad iudicabitur fisco ob filij delictum bonorum proscriptioe multatum, sed illius patri integrum, illibatumque seruatur. commune pono ex alex. in l. si finita §. si de vectigalib. n. 49. de dam. infect. las. in l. 3. §. si lius. ff. quod quisque iur. & in §. actiones autem de peculio. n. 62. in fit. de act. Boer. decif. 7. n. 4. 1. E. Suarez.

Peculij seu de peculio actio personalis est. commune aiunt Soc. las. n. 5. in l. frater a fratre. ff. de condit. indeb. las. rursus §. actiones. n. 18. in fit. de actio. E. Suarez.

Pecunia simpliciter tradita, præsuntur mutuata. Alex. in l. cum quid. ff. si cer. pe. com. dicit. B. Villal.

Pecunia destinata ad emendam aliquam rem immobilem, cõputatur inter mobilia. Boer. decif. 209. n. 1. com. dicit. idẽ.

Tu de hac materia vide plenẽ tractantem. And. Tiraq. li. 1. retract. §. 1. gl. 7. n. 103. cum seq. I. Fich.

Pecuniam solus princeps mutat sine cõsensu populi. Boer. decif. 227. n. 7. com. dicit. B. Vill.

pecunia in eorum est numero, quæ seruando seruari non possunt, post longam enumerationem com. esse dicit And. Tiraq. paulõ s. alleg. gl. 7. n. 104. & 105. I. Fich.

ADDITIONE circa pecuniam, dicit Bart. in l. Paulus. ff. de sol. esse differentiam inter pecuniam grossam & minutam, postq̃ debitor fuit in mora soluendi, quia Ant. de But. in c. quãto. n. 12. circ. med. de iureiur. & ibi Imol. lo. And. & ceteri dicunt opi. Bart. nõ seruari, & indistincte in pecunia grossa & minuta periculum maioris aestimationis pertinet ad debitorem morosum, & doct. in l. in minorem. C. in quib. caus. in integr. rest. nõ est necess. Mart. Lauden. in trac. de mon. n. 20. & seq. cum allegatis per ipsum. Franc. Curt. in co. tracta. nu. 6. & fo. reg. etiam in eo. tract. n. fi.

PRO. pecunia a pecudibus dicta est. in c. totum. 1. q. 3. de conslit. pec. l. pecunia. ff. de ver. sig. Bellon.

Pecunia, quæ mutuo data est, solui alterius formæ nummis potest, nisi si damnus sibi inde constari creditor ostenderit. commune aiunt Matth. de affli. decif. 90. n. 2. Purpur. in l. cum quid. n. 164. ff. si cer. pet. Quin & præterea si quam mutationẽ in intrinseca bonitate patiat, in ea prorsus forma solui debet, quæ tempore contractus erat, vt frequenter placitum renuncio ex Purpur. vbi supra. n. 170. Curt. iu. conf. 24. per totum. Ant. Rub. conf. 17. & conf. 75. Tiraq. lib. 1. de retract. §. 1. gl. 18. à n. 26. Aym. Crauet. conf. 47. E. Suarez.

pecunia si simpliciter detur, non animo donandi data censetur. commune dicit Soc. in l. cum quid. ff. si cer. pe. imò potius data mutuo præsuntur, commune illic ait Alex. & pono inferius, n. 80. excipe tamen vt scelus sit, ad donata creatur, si parua summa cõstet. commune scribit Palat. Ruu. in rep. rub. §. 1. n. 1. de don. inter vir. & vxor. idem.

Pecunia testamento legata, eo, valore solui debet, quo testamenti tempore, non quo solutionis tempestate censetur, commune inquit Ar. Pin. in l. 1. rub. par. 1. c. 3. n. 22. cum seq. C.

de rescin. vend. Quod idcirco obseruandum est, quia vel Princeps solus absque vilo populi cõsensu pecuniam mutare potest. commune dicit Boer. decif. 237. n. 7. qua tamen in re semper causa aliqua probabilis, vel rei, vtilis versetur necesse est, vt alibi latissime ostendo. idem.

Pecunia si numerata, & nõ ob signata alicui seruanda tradatur, contrahi mutuum in re dubia, non depositum videbitur. commune pronunciant Alex. n. 6. Alc. nu. 2. in l. 2. ff. si cert. pe. Purpur. n. 74. in §. mutui datio. eiusdem l. 2. Rip. in l. si ventri. §. in bonis. n. 2. ff. de priuileg. cred. Secus tamẽ erit si vel expressim, vel p̃ dicturas probabiliter constare possit dominium huiusce pecuniae transferri contrahentes noluisse. vt frequenter placitum affirmate auisim ex Alex. n. 13. Soc. n. 36. Purpur. n. 139. in l. cum quid. ff. si cer. pe. Rip. in d. l. 2. n. 24. ff. illo e. fit. idem.

Pecunia in iis rebus, quæ seruando seruari nequeunt generaliter numeratur. commune ponunt las. ac Rip. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad S. C. Treb. las. in l. interdum. n. 3. ff. de condit. indeb. latẽ And. Tiraq. de retract. lig. §. 1. gl. 7. n. 103. Quamuis contrarium verius longẽ sit, vt eleganter & efficaciter ostendit doctor meus Ar. Pin. in l. 1. par. 2. n. 42. C. de bo. mater. Sed non idcirco tamen pecunia in rebus immobilibus, censetur, qd vel cambiis, vt sermo est, tradita sit, vel rerum immobilium emptionibus, destinata fuerit, vt commune aiunt las. in l. cetera. §. sed si parauerit. n. 2. 1. & seq. ff. de leg. lib. 1. Soc. Nep. cõf. 120. n. 18. lib. 1. Boer. decif. 109. idem.

peculiarum debitor non satisfaciet si vel auri, vel argenti massam quantitate, & qualitate parem soluat. commune effatur And. Alc. in l. 2. §. 1. n. 12. ff. si cer. pe. E. Suarez.

Pecuniaria multa damnatus, si vel minima multa portuiculam soluendo nõ sit, corporis supplicio illam luet, atque explebit. commune inquit Boer. decif. 349. n. 8. quod & alij afferunt relati superius ver. corpus, & inferius ver. pœna. E. Suar.

Pecuniæ debitor, si intra tempus dilationis ad soluendum, mutaretur pecunia, vel reproberetur, liberabitur soluendo antiquam monetam. ita scribit Bart. in l. quod te. n. 6. ff. si cer. pet. cuius sententiã communem esse tradit ibid. n. 14. Barth. Soc. sed ðriam sententiã veram esse, quod, sc. teneretur soluere nouam pecuniam inquit las. n. 16. allegans Bart. in l. Paulus respondet. ff. de sol. Aliam vel 3. opi. refert Io. de Imo. in l. in rõe legis. in §. diligenter. n. 4. ver. vltimò inducitur iste tex. qd si reperiretur pecunia antiqua, ex illa solutio fieri debebat, & si nõ reperiretur, tunc in noua pecunia solutio fieri debet, addẽs ita communiter seruari, quam & communem appellat Alex. de Imo. in d. l. quod te. n. 7. alij quartam ponunt, qd debeamus cõsiderare, an pecunia sit reprobatã ante moram vel post moram debitori: si ante morã, liberabitur solutio antiquæ pecuniæ, si post morã de pecunia noua solutio faciendã est, & hanc communem opi. ibid. Dec. n. 8. esse inquit, & ex ea posse dari cõcordiam ad alias opiniones s. relatas scribit Vasquius Mẽchacen sis in li. 1. controuer. illustr. c. 2. n. 7. sed de hac questione & similibus, multa pulchra recensentur a Bar. & Io. de Imo. & alijs in l. Paulus. ff. de sol. Nico. de Milis in suo repertorio, in verb. pecunia. Pan. in c. olim causam. n. 3. & 4. ext. de cõsis. Petro Phil. Cornæo in c. 18. vol. 2. cõf. Alberto Bruno in tract. augmenti & diminut. monet. in 1. vol. tract. cuius Bruni tractatu adiectum est p̃siliu collegij Papie. in materia augmenti monetarum Hier. Cag. in l. cum quid. n. 9. cum seq. & d. l. quod te. n. 63. ff. si cer. pet. & Did. Couar. in trac. qui inscribitur veteru collatio numismatum. ca. 7. §. vnicus. incip. superest modo sit a

Bar. in 2. Tom. Et quomodo valor monetæ inspiciendus sit a tempore contractus seu obligationis, & non a tempore solutionis, & quid in eo casu in iudicio imperialis Camere iudicatum sit, item precio simpliciter conuento, quæ moneta intelligatur, tradit noster Minsing. in obserua. Came. in 4. cõt. obserua. 1. & 15. quorum dicta transcribere nolui. kirchouius.

Pecuniarias pœnas possunt prælati clericis pro delictis imponere. commune dicit Abb. in ca. vt clericorum. nu. 10. de vit. & honest. cler. Diaz. in pract. crim. can. cap. 124. in fi. Fel. in cap. irrefragabil. §. 1. num. 11. de offic. ord. Et quamuis episcopi deberent de iure tales pœnas pecuniarias applicare Camere Romanæ, non sunt: tamen cum hodie de generali cõsuetudine ipsimet habeant niscum, vt dicit Francis. de Patuinis, quem refert Diaz in pract. crim. can. c. 134. nu. 2. illi hodie de consuetudine contrarium seruant, vt dicit Bald. in auh. bona damnatorum. num. 2. C. de bon. proscript. Barba. conf. 22. nu. 12. lib. 3. Marcus decif. 339. nume. 12. & hanc commun. dicit Didac. lib. 2. resolur. cap. 9. numer. 11. vbi subdit, quod licet hæc communis sit, tamen non temere permittendum, ad explendam episcoporum auaritiã, sed vt ea quæ contra niscum delata sunt, in pios vsus erogentur quod tamen Clar. dicit in paucis locis obserua

obseruari, d. §. fi. q. 80. ver. in hac. P. Fich. Pecuniarias pœnas possunt prælati clericis pro delictis imponere, vt est communis opi. & de consuetudine pœnas illas possunt applicare hodie camere Episcopali. Cla. q. 80. ver. in hac, vt est communis obseruantia, deberent tamen in pios vsus erogari inquit Clar. Bonac. Pecuniaria multa damnatus, si in solutiõe minima pars defecerit, corpore supplebit: quia qui nõ habet in ære luat i corpore, vt est communis opi. Soarez in verfi. pecuniaria. nu. 88. Bonacoff. Ex consuetudine temporis non memorabilis, etiam in scio principe vel superiore, ius colligendi Pedauium acquirunt. est magis com. opi. sec. Alex. conf. 6. vol. 1. M. Charian. Pensionis si in vnoquoq; anno propria est p̃scriptio, quo ad futuros annos seu pensiones se nõ extendit. com. dicit Guido Pap. decif. 406. 407. & 408. vt refert Minsing. obser. 13. cõt. 3. I. Fich. Pensionis remissio regulariter ob læsionem vel sterilitatem: nisi in certis casibus, fieri non debet. est magis communis. sec. Alex. conf. 52. vol. 1. M. Charian. Pensio magna si præstetur, quæ fructibus, correspondeat vel quasi, vel si præstatur aliqua pars fructuum, tunc debet potius iudicari locatio quam Emphyteusis, quia in cõtractu emphyteutico soluitur quid minimum pro recognitione. com. dicit in §. emphyteusis. q. 1. ver. sed pone. Pensionem vel annuam, vel semestrem, vel mestruiam, qui seu pacto, seu quacunque alia ratione debet, si tres ante solutiones suis statis temporibus, continuatis se soluisse probauerit, & omnes antea actas exoluisse præsumetur. vt receptum pono ex Bart. Pla. Luc. de Pen. Alex. ad Bart. in l. quicunque. C. de apoch. public. lib. 10. Bald. in c. literæ. in fi. de dilat. Salic. las. nu. 135. & nu. 137. in l. 2. C. de iur. emphy. Crement. sing. 77. Dec. n. 5. Alc. in ver. annis. l. si certis annis. C. de pact. Ale. las. & alij in l. 1. C. de fideic. Alex. rursus conf. 105. n. 2. lib. 3. curt. iu. 96. n. 5. Guliel. in c. Raynuitius. vers. absque liberis. l. 2. n. 18. cum seq. Francis. Luc. de fisc. par. 1. n. 9. lib. 2. Duen. reg. 54. Ant. Gomez. in l. 60. Tauri. n. 5. & de contract. c. 3. n. 13. ver. item adde in quorum decisionibus, ac sententiis vna, eademq; prorsus ratio est. E. Suarez. Pensionis siue mercedis remissio ob sterilitatem magnam colonis concedi solet, quæ tamen steriliras nõ ex eo quod ne quidem semen recollectum foret erit metienda, cum prata vineæ, oliueta, pomaria & similia feri non soleant, ex quibus tamen multum fructus reportant agricolæ, sed potius ex communi vsu loquendi & vulgi opinione aestimanda venit, argumento. l. 1. §. 1. ff. de flumi. l. cum de Lanionis. §. asinam. ff. de fund. instr. c. ex literis. de spõsal. Vnde si dicat se bonas messes ac vindemias habuisse annus fertilis, sin malas & omnes suas operas perdidisse, & vix semen recollectisse, dicant annus sterilis reputabitur. vt placuit Goffredo & communiter doct. sec. Io. And. in c. propter. de locato. & ducit. vt refert Bened. capr. reg. 88. n. 8. & 9. vbi etiam n. 2. dicit opi. aestimantium sterilitatem ex eo quod ne semẽ quidem recollectum sit, communiter reprobatam esse vide infra remissio. Pensionis remissio quemadmodò ob casum fortuitum ac sterilitatem impetrari, ita ob vbertatem fructuum ultra duplũ vel dimidium eius quod consuevit recolligi casu fortuito ac insolito obuentum, pensionis augmentum in duplum vel pro rato impetrari solet, prout voluit i. c. propter. de loca. Io. And. iuxta notat. l. 1. de fund. reip. l. si. C. de omni agro desert. li. 1. 1. & gl. in l. si merces. §. vis maior. ff. locati. & ibid. Bart. quam cõmuniter excepto Cy. qui contrarium tenuit in l. legem. C. locati. sequuntur doct. & benẽ, quia cõtrariorum eadem debet esse disciplina, l. etsi contra. ff. de vulgari & pupil. Vnde si impetu aquarum omnia molendina destructa, sint vno excepto, vnde conductor multum lucratus sit, ultra duplum vel dimidium eius quod consuevit percipere, poterit peti ab eo augmentũ pensionis. sec. Imol. in d. c. vt refert ex Bart. Bened. Capr. reg. 88. n. 57. & seq. PRO. per denotat perfectionẽ. lege vrbana familia. §. per. notat. ff. de verb. sig. Bellon. PRO. per ampliores homines perfectissima veritas reuelatur. l. si. C. de fid. Bello. PRO. per exteriora cognoscuntur interiora, vnde versus. Intima per mores cognoscimus exteriores. in §. pauonum. in fit. de rerum diuisio. nec aliqua. 27. q. 1. OB. opponitur de lege obseruandũ. ff. de off. præsid. vbi lex docet qd aliud gerant in corde magistratrus, & aliud simulẽt. SOL. ibi ratione dignitatis simulatio admittitur. idem. PRO. per filij corpus, pater magis quàm filius periclitatur. 80

§. fi. in fit. de nox. actio. idem.

PRO. per liberã personam obligatio nulla nobis acquirunt. leg. si ita stipulatus. §. Chryso gonos. ff. de ver. ob. §. pe. in fit. per quas perso. nob. ac. idem.

PRO. per negationem res efficitur dubia. l. fin. C. quib. ad liber. pro. non lic. idem.

PR. per rerum naturam negantis factum nulla probatio est in lactor. C. de probat. c. quoniam cõtra fallam. extra eo. idẽ.

OBIEC. obstat lab ea. parte. ff. de prob.

SOL. Hic in negatiua facti loquimur, quæ probari nõ potest: ibi verò in negatiua iuris, quæ probari debet ab eo qui negat. item opono de c. dudum. de præsumptio. extra. Sed ibi in negatiua qualitas hic autem facti. Bellon.

PRO. per secundum actum primo renuntiatum esse censetur. l. filium emancipatum. l. illud ius. ff. de acq. hered. Amplia hoc procedere etiam si secundus actus esset inutilis. l. planẽ. ff. de le. 1. & si transferam ff. de adim. leg.

OBIEC. cõtrã de l. si miles qui destinauerat. ff. de mil. testa. vbi miles testando iure comm. non videtur renuntiare benefici militari.

SOL. regulam nostram intelligere debes in actu consumato. vbi enim actus est consumatus, renuntiatum primo, secus vbi non est consumatus, vt in contrario, quia destinauerat tantum, & volebat in re communi testari miles, & ante decesserat, quam testaretur, vt ibi. idem.

PRO. per verbum potest, libera datur facultas per verbum debet, necessitas imponitur. gl. in l. sapẽ audiui Cæsarem. ff. de off. præsid. idem.

Percutiens episcopum iniuriosẽ, licet regulariter sit excõmunicatus, clem. 1. de pœn. tamẽ si quis propria defensionis causa episcopum vel cardinalem offenderet, non diceretur temerẽ aut iniuriosẽ fecisse, nec in pœnam d. clem. incidisse, per gl. in d. clem. 1. in verbo temerẽ & in capitulo felicitis. in verbo percuisset. de pœnis. in 6. quas Doctores communiter sequi dicit Soc. inter conf. Curtij sen. conf. 20. n. 39. & n. 49. Tortus in conf. vlt. nu. 12. colleg. Floren. inter conf. curt. sen. conf. 21. n. 8. vbi consuluit pro ciuitate Florentina, in qua fuerat furore populi suspenfus Archiepiscopus Pisanus, & captus cardinalis Saluatius, in quo casu similiter pro ciuitate consuluit Are. conf. 165. & Soc. inter cõsilia curt. sen. in d. conf. 20. & Tortus inter cõsilia Ant. de But. in d. conf. vlt. Cla. d. §. fi. q. 77. ver. percutientes. P. Fich.

Percutiens clericum præter intentionem habita diligentia, secus si animaduertit & cognoscit illum clericum esse pro defensione extraneorum non incidit in pœnam excommunicationis. Soc. sen. in ca. peruenit nu. 216. communem dicit. Bonacoff.

Perditas res, cum quis eas reperire non possit, rectẽ dicitur se perdidisse. Si verò probatur res pœnes se fuisse, si tenebatur ad exhibendum res iudicis officio, potest probare se casu perdidisse per suum iuramentum. Si verò tenebatur iure actio nis, tunc debet probare se perdidisse manifestis probationibus, & eodem modo, quando res esse amissas est causa actionis ille, qui agit, debet probare se perdidisse manifestis probationibus. Barto. in l. si quis. §. an heredi. ff. de eden. vbi Parisius in addi. dicit hanc distinctionem esse communiter approbatam, & ibi fusius per Parisi. & quando esset dubium. An res esset culpa amissa, nunquam quis pro culpa posset condemnari. Crauet. conf. 8. n. 30. Firmianus in ver. amissio. & probatio casu vel amissione, culpa postmodum debet probari per allegatam. Aemilia. in conf. 37. n. 6. & ad hoc, vt quis ex culpa præcedenti obligetur ad casum, requiritur, quod culpa illa ad casum fuerit ordinata, vt ibi dicit Crauet. nu. 29. Aemilianus d. conf. 73. n. 8. item quando agitur contra aliquem ob casum, qui euenerit culpa sua, debet articulari & probari, quod nisi fuisset illa culpa, casus ille non euenisset. Crauet. d. conf. 8. nume. 27. Bonacoff.

Perempta instantia, si reus de ea excipiat, accusator non est amplius audiendus. com. dicit Salicet. in l. qui de crimine. nu. 8. C. de accusat. quem refert Capic. decif. 206. n. 4. Cla. d. §. fi. q. 51. ver. alia etiam. P. Fich.

peremptorium licet requiratur, sec. com. doct. opi. Alex. de Imol. in l. si finita. §. Iulianus. n. 13. ff. de dam. infecto. in j. decreto, tamen hoc fallit quando iudex mädat partibus litem contestentur antequam discedant, & reus spreto mädato iudicis decessit, quia iudex absque alia citatione potest procedere ad primum decretum, cum talis monitio vim habeat peremptorio egregie consulendo scribit Rol. à Valle, in conf. 4. l. n. 29. in 1. Tom. conf. kirchouius.

PRO. perfecta donatio condiciones postea non capit. l. perfecta

perfecta donatio. C. de donati. quæ sub mod. Bellon.
 PRO donatio donatio temere reuocari nõ debet. in §. alia. insti. de dona. idem.
 PRO. perfectum est. quod ex omnibus suis partib. constat. l. i. ff. de orig. iur. idem.
 Periculum à fortuito casu proueniens. ad fideiussorem nõ pertinet. vt no. Doct. in l. exceptione. §. si culpa tua. de fideiuss. vbi dicunt præsertim Iac. ab Arena. hanc esse receptiorem sententiam idemque tenuit. Bal. in l. si propterea. qu. pe. C. mand. per gl. in l. si quis prohibuit. ff. de publi. lo. Andr. in regu. damn. in mercu. de reg. iur. in 6. probatur. & in l. procuratorem. §. in ignorantes. ff. mand. refert. & sequitur Alex. in conf. 365. quoniam in quæstione circa med. vol. 1. F. Turz.
 Periculum procedens à casu fortuito. non spectat ad fideiussorem non culpabilem. Est magis communis opi. sec. Alex. in conf. 57. quoniam in quæstione. vers. non sermo. volu. 1. M. Charian.
 Periculum rei venditæ quæ consistit in mensura sub conditione. quod mensuretur spectat ad vendentem ante mensuram. Cur. iun. conf. 74. n. 17. com. dicit.
 Concor. cum l. 24. tit. 5. par. 5. Et vide Matth. de afflic. decif. 399. per totum. B. Villal.
 Periculum vitæ vt probetur. sufficit probare quod eius aduersarius venerit armatus contra eum. gl. in l. 1. in verbo Moderati. C. vnde vi. quam communiter approbatam dicit Bertrād. in conf. 178. n. 3. Gram. conf. 59. n. 9. Riminal. conf. 13. n. 30. & conf. 23. n. 12. refert Clar. lib. 5. sent. §. Homicidium. ver. Sed quomodo. P. Fich.
 Periculum rei debitæ post debitoris moram peremptæ ad ipsum debitorem semper spectat. vt est Bartoli doctrina in l. quod te mihi. nu. 10. ff. si cert. petatur. quam frequenter placitam attestantur ille Alex. n. 8. Alc. nu. 15. Purpur. nu. 28. Alex. rursum. in l. nemo. §. 1. in ff. de verb. obl. Matth. de Afflic. decif. 150. à n. 6. Si tamen liquidò cõfiterit eodem prorsus modo apud creditorem fuisse interituram. longè aliud ac diuersum ius erit. vt receptum iam ponere ausim ex Fulg. Aret. Iaf. nu. 28. Decio. lect. sec. n. 50. Rip. n. 9. Curt. iun. 34. in d. l. quod te mihi. atque ex summa Ang. ver. mora. nu. 2. Syluestr. in ver. restitutio. 7. ad fi. Palat. Ru. in repetitione ca. per vestras. num. 10. de don. inter virum & vxorem. Didac. à Couarr. in ca. peccatum. 2. par. §. 6. n. 1. de reg. iur. lib. 6. qui cum Palud. in 4. dist. 15. q. 2. conclus. 4. in conscientia foro recipiendum asserit. E. Suarez.
 Periculum omne qui vel iuratus in se recepit. non ad eò magis casum fortuitum præstat. commune inquitur Rip. in l. si vnquam. n. 10. C. de reuoc. do. Benuenutus Stracca. de merca. 4. par. nu. 7. atque alij quos superius refero. verb. casus. E. Suarez.
 PRO. perinde. aduerbium denotat similitudinem inter casus. vt in l. 1. sed sciendum. ff. si cui plus quam per l. Falc. sacri legij. §. si. ff. ad leg. Iuli. pec. §. sed quia hæredes institut. de fid. hered. Bartol. in extra. ad reprimendum. in verbo perinde. Bellon.
 PRO. perire volens non est audiendus. lege. nõ tantum. ff. de appellatio. Bellon.
 Periti vnus dicto statur. quando plures in eadem ciuitate nõ reperiuntur. nec opus est mittere ad vicinas ciuitates pro habendis pluribus. etiam in causa quamtumuis ardua. & graui. Est communis opi. secundum Alexandrum. & Iaf. in l. 1. §. si. ff. de verb. ob. Sed Pan. in c. proposuisti. de probat. tenuit oppositum. quòd imò in causa ardua. & grauis præiudicij. debeat mitti ad loca vicina. pro habendis saltem duobus. & pro cuius opinione faciunt eleganter dicta per Aret. in conf. 142. ex facto proponitur. vbi concludit. quòd iudex debet laborare in probatione. quæ fit per peritiam artis. haberi maiorem certitudinem quæ esse possit. & istud maxime attendi debet in causis arduis. & grauis præiudicij. in quibus maior cautela & diligentia requiritur. arg. text. in l. 1. §. sed si quis. ff. de Carbon. edict. & quæ de ardua causa notantur per doct. in l. admonedi. ff. de iureiur. per Fel. & Barbat. in c. testimonium. in 5. notabil. de testib. & Petr. Anch. in conf. 28. rationes inducunt. circa fi. & Bal. in l. parentes. C. de testib. in ca. ad nostram. de proba. Modern. canonist. in ca. licet causam. de prob. Soci. conf. 17. supra dictæ causæ. in fi. vol. 1. Hyp. latè in cõf. 74. in causa Hiero. vol. 1. & in l. 1. §. seruum municipum. ff. de quæst. & fac. tex. i. l. propter litem. §. 1. de excusa. tuto. & c. 1. & ibi doc. de restit. spolia. M. Charian.
 Quando tractatur de iudicando aliquid. spectans ad aliquam artem. vel officium. saltem duo in illa arte Periti adhibendi sunt. si in loco illo reperiuntur. est communis opi. sc-

cundum Iasonem in l. 1. §. si. ff. de verb. obligat. Tamen idem Iaf. ibidem tenet oppositum. concludens. quòd imò vnus sufficiat nec plures sint requirendi. licet plures in loco possent inueniri. & dicit hanc contrariam opinionem communem esse melius fundatam. & de iure veriore. idem.
 Periti de rebus ipsorum peritiæ commissis nõ aliter. quam iurati referre debent. commune aiunt Io. Crot. de testib. 7. par. Viuius lib. 1. opi. 169. E. Suarez.
 Quando peritus in arte deponit de pertinentib. ad ipsam artem. debet cum iuramento deponere. per l. nemini. in §. iurif. peritos. C. de adu. di. iudi. & gl. in l. comparationes. in verbo deponentib. C. de fi. instr. reprobata gl. in l. 1. in prin. de ven. in spi. Balb. decif. 142.
 Peritus insignis. in criminalib. mitius punitur. vt est communis opi. Cla. q. 60. ver. pariter. Bonac.
 Periti vnus iudicium an sufficiat. an plures requirantur. vt de Bart. in proem ff. versu. omnem. & quando committatur peritis in arte. Bart. castr. & Bald. in l. comparationes. C. de fid. instrum. vbi quòd periti constituti ad comparationem faciendam. primò iurare debent. licet à sententia lata secundum eorum dictam appellari possit. quæ sententia nunquam transit in rem iudicatam. quinimo semper potest probari cõtrarium teste Iaf. in l. admonedi. col. 17. ff. de iureiur. Qualiter autem deponere debeant. & quando. vide Bald. in l. 2. ff. de feriis. item quando eis credatur. vide quæ habentur in l. arbitro. ff. qui facti. cog. l. 1. C. de ponderat. & auri illat. lib. 10. & Barto. in l. de quibus. 2. lect. col. 1. ff. de legib. Et adde quòd iurant periti & approbatores. l. hac edictali. §. his illud. per illum text. C. de secund. nup. & periti qui iudicant super cicatrice. licet sequatur effectus cõtrarius. excusantur. si iudicium dederunt secundum regulas artis. l. illicitas. §. sicuti medico. ff. de offi. p̄sid. vbi Bald. not. Qua in materia vide Bart. in l. semel. C. de re milit. lib. 12. vbi dicit illum text. not. ad hoc. vt dictum periti non faciat fidem. nisi precesserit cognitio iudicis. & obseruata fuerint ea de quibus ibi. qualiter autem periti iudicent per aspectum. vide Bart. in l. 2. in fi. ff. de feriis. de visitatione per peritos faciend. vide Bart. in l. cõparationes. C. de fid. instr. & in d. l. arbitro. Put.
 Periti à partibus electi iurare debent l. hac edictali §. his illud. C. de sec. nup. & vide Iaf. c. 200. lib. 2. Quid in estimatoribus. an & quando iurent? vide Bar. in l. creditores. C. de pign. Bal. in proh. ff. col. 10. Bar. & Ang. in l. si vacantia. C. de bo. vacan. lib. 10. de peritis autem vide Abb. in cap. fraternitati. de frig. & malef. Bal. in l. comparationes. C. de fid. instr. Bar. in l. si quid ex Paphila. ff. de legat. 2. & an credatur eis sine ratione? Bal. l. solā. C. de testi. Quid de Agrimensore an iuret? vide in c. qui indicante. vbi Fel. de præscri. & an quòd stetur dicto folius estimatoris vide l. 1. & 2. vbi Bar. C. de ponder. & auri illa. Fel. in ca. significasti elij. de homicid. l. Theopompus. ff. de dote præleg. Quid in teste à partibus electo Bar. in l. 1. §. vbi Iaf. de verbo. obl. & an peritorum sententia. vel lata super eorum dicto retractari debeat? Fel. in c. proposuisti. col. 3. de proba. Rom. sing. 507. Fel. in c. venies el. 1. de test. in ca. nuper. eoti. Bar. conf. 143. & an vni perito credatur? vide Rui. conf. 54. col. vlt. lib. 5. Put.
 PRO. periurus est infamis. lege si quis maior. C. de transact. can. si quis conuictus. 2. q. 6. Bello.
 PRO. Periurus omni commodo & beneficio venit priuandus. l. si quis. C. de transact. capit. quærelam extra de iurciu. idem.
 PRO. periurium & homicidium æquiparantur. in c. cum nõ ab homine. extra de iud. idem.
 Periurus non potest petere absolutionem à iuramento. comunem dicit Fel. in c. 1. n. 28. Limitat tamè trib. modis vt ibidem. I. Fich.
 Periurus non est priuatus beneficio. sed venit priuandus. Ripa in cap. 2. de rescript. numer. 13. comunem dicit. si tamen instituat non valet institutio ipso iure. Lamb. de iure par. 1. lib. 2. quæst. 9. art. 15. com. dicit cum est periurus. quia contrauenit contractui iurato per illum factum. vt per dictum. Lamb. ver. vbi etiam comunem dicit. Villal.
 Periurus clericus potest priuari dignitate obtemta. nec tamen est ipso iure illa priuatus. sed priuandus. comunem dicit Fel. in c. ex parte. primo. num. 2. & seq. de rescri. Gomez. in §. item si quis. n. 28. insti. de actio. verum tamè est si talis clericus periurus instituat in aliquo beneficio. non valet institutio ipso iure. comunem dicit Lambert. de iure patron. in part. 1. lib. 2. quæst. 9. articu. 15. intellige tamen. si ob illud periurium factus esset infamis. Clar. dict. §. Periurium. veric. item clericus.

Periurus

Periurus à testimonio dicendo in omni causa repellitur. commune dicit Alb. in l. Lucius. n. 3. ff. de iis. qui notant. infam. Gyg. de cri. læsa. maieft. q. 1. n. 1. Nec iurifuradi copiam impetrat. vt mæcam probationem expleat. commune ait Soc. conf. 136. n. 9. lib. 1. & conf. 155. li. 2. Nec quicquam hic vel illic proderit. quod qui periurij conuictus fuit. emendatus post ea sit. commune scribit cum multis Frac. Viuius. li. 1. opi. 357. Proderit tamen. vt illa non procedant. si quis vel temere peccarit. vel illicitum iufurandum conceperit. ac violarit. commune dicit Abb. in c. testimonium. n. 7. de testib. Iul. Clar. in pract. §. periurium. ver. repellitur. E. Suarez.
 Periurus debet deponi. vt est communis opi. de qua Soc. in c. 1. n. 112. de crimine falsi. Bonac.
 Periurus regulariter non efficitur infamis infamia iuris. vt est communis opi. Cla. in §. periurium. ver. sed quæro. Nam vt periurus efficitur infamis. opus est. vt veniat contra promissionem & iuramentum. non ÷ iuramentum tantum. vt est communis opi. Clar. ibi. Nec efficitur infamis. si asserat quid. quod sit de præterito. vel præfenti. sed si promisit quid de futurorum iuramento. & defecerit efficitur infamis. vt est cõs. ibi. idem.
 Periurus si sit clericus priuatur dignitate obtemta. non ipso iure. vt est communis opi. & si instituat in aliquo beneficio ita periurus. non tenet institutio ipso iure. vt est communis opi. Cla. d. §. periurium. idem.
 Periurus repellitur à testificando. quando iuramentum fuit licitum aliàs secus. si temerarium. vel illicitum. vt est communis opi. Cla. in d. §. periurium. ver. repellitur. idem.
 Periurus nunquam defertur iuramentum in supplementu probationis. vt est communis opi. de qua Cla. d. §. periurium. ver. item periuro. Bonac.
 Periurus excusatur à periurio. si peierauit absque dolo. vt est communis opi. Clar. in §. periurium. vericulo excusari. itè excusatur propter difficultatem. vt est communis opi. ver. itè excusatur. Excusatur etiam. si ostendat. quoniam sit damnus. communis est ibi ver. potest etiam. excusatur etiam. si respondeat inquisitioni. & iureiurando negat contenta in inquisitione fore & esse vera. communis est opi. ver. scias. idem quando pars alteri parti in iudicio instat deferri iuramentum. quia peierans. non potest aliter puniri. vt est communis opinio. Bonacoff.
 Periuro non creditur testi torto. etiam ad formandam inquisitionem. vt est communis opi. Burf. conf. 79. n. 11. & cõf. 35. n. 5. & conf. 20. n. 55. Chircouius communis opi. Centuria. 4. concl. 39. comunem dicit. Bonac.
 Periurus non dicit. qui respondendo inquisitioni cum iuramento negat. vel dicit mendacium. & conuincatur. idèd non debet puniri ordinariè. nec extraordinariè. ga qui in delictis negat. non dicitur esse in dolo. & ideo puniri non potest. vt dicit Bal. in l. si ex causa. in 2. lectura. ff. de mino. ga scriptum est. non tibi dico. vt te perdas. & ista est communis opin. Berouius q. 134. per totum & q. 135. n. 3. & ita practitur. vt dicit Boff. tit. de periuris. n. 3. quia in foro contentioso non punitur tanquam periurus. Soc. iun. in conf. 38. n. 5. in 2. vol. vbi allegat l. si. ff. de pri. vbi licet inquisitus iurauerit de calumnia. licet sibi citra reatum periurij deierat propter sanguinem redimendum. Et inquisit? potest negare impunè. & variare. & hæc sua negatio non facit indicium ad torturam. etiam si esset fur. Io. de Amicis conf. 134. Et no. quòd periurus. quando prius contrauenit. nunquam potest postea impetrare absolutionem à iuramento. quia frustra quis legis auxilium inuocat. qui committit in legem. Ale. in cõf. 118. n. 5. ad fi. in vlt. vol. Benintèdi. decif. bono. 49. vtrum autem quando lex. vel statutum defert iuramentum possit quæri de periuro? Vide per Bal. in l. 1. n. 1. C. de rebus credi. Et si minor. etiam doli capax peierauit in inquisitione. potest in integrum restitui. & in criminalib. negando. Berouius q. 135. Nisi in atrociorib. & nisi in principalibus delictis dolum habentibus. at secus in emergentibus. scilicet circa confessionem. vel negationem. etiam iuram. Bo.
 Periurus non punitur. quando iuramentum non alteri. sed sibi soli est præiudiciale in foro contentioso. sed solum in foro animæ. vt est communis opi. de qua Berouius. q. 134. nu. 6. Bonacoff.
 Periurus est priuandus beneficio. nõ autem est priuatus. vt est communis opi. de qua Fel. in c. ex parte. n. 1. de rescri. & in c. quærelam. n. 1. de iurciu. idem.
 Periurus in causa. in qua agit repellitur ab agendo. vt est communis opi. D. Rol. à Valle in conf. 25. nu. 28. in 3. vol. Nec pars potest ei remittere iuramentum. & dictum periurium. vt est magis communis opi. de qua Rol. à Valle ibi numero 31. idem.

Periurus ab ordine deponit. & ratione periurij emphyteuta priuatur emphyteusi. Et ratione periurij quis agere prohibetur in causa. in qua periurus fuit. secus in aliis. quod etiam habet locum in Episcopo qui pro periurio grauius punitur vt est communis opi. à qua non est recedendum. vt dicit Io. de Selua. in tract. de beneficio. q. 2. par. 3. n. 24. To. 4. idem.
 Periurus nõ fit infamis infamia iuris. comunem dicit Fel. in c. testimonium. nu. 20. de testib. quem refert. pract. Conrad. vericulo amplia etiam. Cla. d. lib. 5. §. periurium. in princ. P. Fichard.
 Periurus nõ potest de periurio puniri. si demonstret quod tale periurium nulli præiudicauit. neque poterat præiudicare. nam eo casu etiam si quis deliberatè peierauerit. non potest de periurio puniri in foro contentioso. sed habet in foro animæ solum Deum vltorè. comunem dicit Iaf. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. 2. n. 1. ff. de iureiur. Io. de Amicis. cõf. 109. in fi. Berouius q. 134. n. 9. Cla. d. §. periurium. ver. potest etiam. idem.
 Periurus repellitur à testificando. comunem dicit Alb. in l. Lucius. n. 3. ff. de infam. Gigas de cri. læsa. maieft. quæst. 1. n. 1. intellige autem de periurio super iuramento licito. secus de temerario & illicito. vt comunem dicit Host. quem refert Abb. in c. testimonium. n. 7. de testib. Cla. d. §. periurium. ver. repellitur. idem.
 Periuro nunquam defertur iuramentum suppletorium. comunem dicit Soc. conf. 136. nu. 9. lib. 1. quod est duplicatum in conf. 155. lib. 2. Clar. in d. §. periurium. ver. item periuro. P. Fichard.
 Periurus nõ dicitur. qui positionem partim veram. partim falsam iuratus simpliciter negat. vt est communis opi. Soarez ver. periurij. n. 102. Bonac.
 Periurus à testimonio dicendo in omni causa repellitur. vt est communis opi. Soarez ver. periurus. n. 103. Nec iurifuradi copiam impetrat vt mancama probationem expleat. comunis est opi. ibi. n. 104. Nec si poeniteat est idoneus. vt est comunis opi. ibi. n. 105. fallit. si quis temerè peierauit. vel illicitu iuramentum susceperit. ac violauerit. vt est comunis opi. ibi. n. 106. & 107. idem.
 Periurus non est infamis infamia iuris. vt est communis opi. Cla. in §. periurium. in prin. idem.
 Periuro nunquam defertur iuramentum suppletorium. vt est comunis opi. Cla. d. §. periurium. ver. item periuro. idem.
 Periurium non committitur sine dolo. comunem dicit Iaf. in l. videamus. in prin. n. 7. ff. de in litem iurand. Claud. in l. si quis maior. C. de transact. n. 42. Cag. in cad. l. n. 185. & seq. ideo que si probetur sine dolo commissum. non punitur. Clar. d. §. periurium. ver. excusari. P. Fich.
 Periurium non potest iudicialiter puniri in iurante. si iuramentum defertur in iudicio à parte parti. sed habet solum Deum vltorem. comunem dicit Boer. decif. 305. nu. 4. ver. quid dicendum. Cla. d. §. periurium. ver. scias autem. idem.
 Periurium vt quis incurrisse dicatur. requiritur vt veniat contra promissionem & contra iuramentum. nam si cõtra iuramentum tantum. nõ fit infamis. per gl. in l. Lucius. §. quæro. in verbo debet autem. de his qui not. infam. quam dicit comuniter approbatam Cag. in l. si quis maior. n. 181. C. de transact. ideo que si aliquis cum iuramento asserit aliquid de præfenti vel præterito. quod falsum sit. non efficitur infamis ex tali periurio commissio super iuramento illo asserorio. Sed si promiserit cum iuramento aliquid de futuro & illud nõ fecerit. tunc ex tali periurio commissio super iuramento promissorio vtique infamis efficitur. comunem dicit Lanf. in repe. capituli quoniam contra in materia testium. n. 106. Cla. d. li. 5. §. periurium. ver. 1. sub fi. Limita tamen. nisi propter difficultatem præstare non potuisset promissum. vt comunem dicit Gomez. Arias super l. 65. Tauri. n. 30. Cla. ibid. ver. item excusatur. idem.
 Periurij causa etiam inter laicos nõ ecclesie. sed imperij teris subiectos. ad præscriptu iuris canonici. coraque iudice ecclesiastico tractanda est. gl. in c. cum sit. & ibidem D. Ant. Nic. Inn. & alij communiter in c. nouit. de iudi. refert Ben. capr. cõclu. 4. n. 23.
 Periurium nunquam aliàs infamiam ipso iure irrogat. quæ cum ex promissione de futuro non impleta incursum est. comunem aiunt Pan. Imol. & Fel. c. testimonium. de testib. l. Cla. ea de re latè agens in pract. §. periurium. ver. 1. E. Suarez.
 Periurium ab ecclesiastico iudice non à iudice populi ordinario puniri potest. comunem pronunciant Boer. decif. 305. n. 24. & d. 5. Viuius lib. 1. opi. 159. in fi. Si autem neminem damnauerit. & peierantis libertatem solum respexerit. nulla Com. opin. Tom. ij. n. alia poe

alia poena, quam Dei ultoris metu vindicatur. commune effe-
runt laici. In si duo patroni. §. si quis iuraverit. in 2. n. 1. ad fi. ff.
de iureiur. Io. de Amicis conf. 109. in fi. Berous q. 133. n. 9. Si
quis tamen id esse peccatum mortale negauerit, hæreseos cri-
mine obstringetur. commune scribit Bello. cōf. 77. n. 6. Auin.
& periurium ab eo commissum, cui aduersarius in iudicio iur-
iurandum detulit, non alio supplicio, quam Dei omnipoten-
tis proculdubio vindicatoris terrore plectitur. commune affir-
mant Boer. d. decif. 305. nu. 4. ver. quid dicendum. Berous d. q.
134. n. 3. Aegidius Boss. in pract. tit. de periur. n. 3. quidem in il-
lis processurum communiter receptum ponit, qui suscepto
iureiurando super detegenda criminum veritate, quorum ac-
cusantur, illud susceperint, & violarint. Auin & peccantis cri-
men ac poena eleuatur, & exinaniantur, vel si periurium ab-
sque dolo commissum ostendatur. vt receptum interpretum
dogma esse literis prodiderunt laici. videamus. in princ. n. 7.
de in lit. iur. ad. Cag. n. 135. & seq. Clau. n. 4. in l. si quis maior.
C. de transact. vel si difficultas in concepto prius iureiur. con-
tingerit. commune pronunciant Gomez. & qui eum laudat I.
Cla. in d. §. periurium. ver. item excusatur. idem.

Periurij reus non efficitur, qui positionem partim veram,
partim falsam iuratus simpliciter negat, velut q. cum quinde-
cim debeat, viginti, quorum petitione infestatur, se non debe-
re simpliciter ciurat. commune interpretum dogma attestan-
tur laici. in l. 1. §. sed etsi mihi n. 10. ff. de ver. ob. Nic. Ant. Gra. li.
5. c. 14. n. 24. ad Vestrij praxim. E. Suarez.

Periurium nunquam infamiam ipso iure irrogat. Nisi in
promissione non impleta deficiat, vt est communis opi. Soa-
rez ver. periurium n. 94. Bonac.

Periurium ab ecclesiastico iudice punitur, vt est communis
opi. Soarez ver. periurium. n. 95. & si non sit alterius dāno, so-
lum Deo est relicta poena, vt est communis opi. nu. 96. si quis
autem periurium non esse peccatum mortale asserat, hæreseos
censetur, vt est communis opi. ibi. n. 97. periurium autem
ab eo commissum, cui in iudicio aduersarius detulit iuramē-
tum, non punitur, nisi à Deo, communis est opi. ibi. n. 98. idem
in accusatorib. super detegenda criminum veritate, si peierat,
vt est communis opi. Vel si periurium sine dolo committunt,
ostendatur, cōmunis est opi. ibi. n. 100. vel si difficultas in con-
cepto prius iureiurando contigerit, vt est communis opi. ibi.
n. 101. idem.

PRO. permiffum ad tempus post tempus videtur prohibi-
tum. l. si arbiliberum. §. Stichum. ff. de leg. 2. & e contra prohibi-
tum ad tempus post tempus videtur permiffum. l. pater filium.
§. fundum. de leg. 3. Bello.

PRO. permittitur alicui errorem suum corrigere. §. si quis
aliud. in fi. de actio. Bello.

Permutare licet Emphyteutæ rem emphyteuticam, etiam
cum extraneo communem dicit Cla. in §. Emphyteus. q. 17.
dummodo fiat bona fide. P. Fich.

Permutatio vel venditio penditur. ex maioritate precij,
vel rei, nam si res pluri æstimationis est, erit venditio, sin
autem permutatio Coua, in suis reso. lib. 2. c. 4. n. 9. communem
dicit. Villal.

Concor. cum l. 2. tit. 16. par. 5.

Permutatio beneficii quod est de iure patronatus: si fiat ir-
requifitis patronis non est ipso iure nulla. Ro. in ver. honorifi-
cium. n. 8. q. 3. communem dicit. sed intellige prout est con-
clusum in meo compendio iuris patronatus. §. 14. nu. 14. cum
seq. B. Villal.

permutanti beneficia non competit auxilium. l. 2. C. de re-
scin. vñd. commune effantur Did. à Coua. li. 1. variarum reso.
c. 5. Ar. Pin. ad illam eandem. l. par. 1. c. 3. n. 16. E. Suarez.

Permutatio de specie tantum ad speciem cōtrahitur, vt est
Accur. doctrina in l. 1. C. de rer. permut. & in l. 1. ver. nomē. in
fi. ff. illo e. tit. quam communiter receptam esse constat ex laici.
in §. actionum. n. 92. & 98. in fi. de act. laici. rursus. n. 8. Rip. n. 25.
in l. 2. ff. si cer. pe. laici. iterum in d. l. 1. n. 10. ff. de rer. perm. Corn.
conf. 73. li. 4. Fabian. trac. de emp. & vend. in 2. q. n. 25. Ar. Pin.
in 2. par. rub. c. 1. n. 9. C. de rescin. vend. Placet tamen & de ge-
nere ad genus permutationem cōtrahi, & hoc permutationis
nomen, cum suis omnib. iuris effectib. ei contractui cōpetitur.
nam, quippe q. nulla alia differētia inter tractū do vt des, &
pmutationem, de qua agimus, poni debet, quam q. cōtractus
do vt des vice generis sit, ac reliquos p̄ctus sub se contineat:
permutatio illi vt species subiciatur. q. si ratio emptionis, &
venditionis, atq. huiusce p̄ctus, permutationis, f. & do, vt des,
subducatur, ac differentia, quæ inter hāc, atque illos sunt spe-
dentur, eodem prorsus loco ac numero haberi debet p̄ctus,
do vt des, de genere aut genus, & permutatio de specie ad spe-

ciem inita: quemadmodum verissimè & fortassis iam æque
frequenter arbitrantur And. Sic. in rub. de rer. perm. Dec. lect.
1. n. 14. & lect. 2. n. 12. & lect. vlt. num. 18. Hier. Butig. num. 34.
Purp. nu. 45. curt. iu. n. 29. Zaf. n. 8. Alc. n. 23. in l. 2. ff. si cer. pet.
Fortu. l. iuris gentium. in princ. ff. de pact. Gomez. in §. actioni.
n. 26. & seq. in fi. de actio. lo. Coras. li. 1. Misel. c. 15. cum q.
bus facit tex. in l. pe. C. de rerum perm. vbi Salic. id fecurē ad-
notauit. sed hac de re alibi copiosius disceptabitur. Non autē
ideo minus p̄mutatio erit, quia precium aliquod intercedat, si
permutandi mens, ac propositum contrahentib. fuit: commu-
ne inquit Boe. dec. 144. n. 1. E. Suar.

Permutatio quamuis regulariter poenitentiam admittat,
tamē cum res vānalis pro re alia datur, nullo modo illam ad-
mittet propter vicinitatem, quam huiusmodi permutatio cū
venditionis contractu habet. commune & verū assero ex Bal.
in l. 1. n. 8. C. de rer. perm. Alex. in l. si pecuniam. n. 2. ff. de con-
dict. ob. caus. Soc. in rub. ff. de ver. ob. laici. in l. vlt. n. 8. ff. de con-
dict. ob. caus. Iac. de Nigris. n. 174. post. laici. in rub. ff. de ver. ob.
Nec item eadem permutationis species locum conditioni ob-
20 causam dabit: tamen si ab alterutro contrahentium adimple-
tum non sit, vt receptum quoque affirmare nō verebor ex ve-
ro intellectione l. 1. C. de rer. perm. quem frequenter ēt interpre-
tib. placuisse constat ex Pau. in l. 1. n. 10. ff. illo e. tit. ex Rip.
n. 26. Alc. n. 23. Purp. n. 42. in l. 2. ff. si cer. pe. laici. in d. l. vlt. n. 8. ff.
de condict. ob. caus. & in l. 1. in fi. ff. de æstimat. actio. & in l. si
eum. §. qui iniuriarum. n. 39. ff. si quis caut. & in l. rogasti. n. 2.
ff. si cer. pe. & in §. actionum. nu. 102. in fi. de actio. atque Ar.
Pin. in rub. 2. part. cap. 1. num. 14. C. de rescind. venditio. E.
Suarez.

Permutatio æquipollet venditioni, imo verus est contra-
ctus venditionis quando pro fundo datur alius fundus esti-
matus, gl. in l. 1. vbi Bar. Bal. & Saly. C. de rer. perm. cum aliis
alleg. per Tiraq. de retract. lignag. §. 1. gl. 14. pag. 302. n. 19. v-
bi quod statutum loquens de retractu rei vendite locum ha-
bet in tali contractu, de quo vide etiam quæ scribit Boer.
q. 144.

Regulare autem permutatio pura & simplex, id est, de fun-
do in æstimate ad fundum in æstimate non venit in statuto
faciēti mentionem de venditione & consequenter non com-
prehenditur in statuto retrahente rem venditam, teste Tiraq.
d. tract. de retract. lignag. n. 28. & seq.

Permutationis contractus cum similis sit emptioni, si quis
vltra dimidium iusti precij decipiatur, admittit remedium l.
2. C. rescind. vend. vt contractus arbitrio laici vel rescindatur,
vel precium suppleatur. l. si. ff. ex quibus causis, in possess. eat. l.
permutatione. C. de rerum perm. & ibid. Bald. & Salicet. & lo.
And. in c. cum dilecti. de emp. & vendit. & ita communiter te-
neri testatur Bened. capr. reg. 87. nu. 75. idque procedere dicit
in permutatione rerum corporalium, non autem rerum spiri-
20 tualium. & permutatione beneficiorum, ex quo titulus non
habetur ex parte superiori. c. 1. de rerum perm. li. 6. secundum
Petrum de Anchar. & D. Anto. in cap. cum causa. de emp. &
venditio.

Permutatio beneficiorum fieri non potest nisi ab iis quo-
rum sunt, aut qui ius in iis habent, c. vnico. de rerum permu-
lib. 6. & ita communiter teneri refert Bened. capr. in tract.
permutat. post reg. 88. posito n. 29. Quare expectantias habē-
tes in beneficiis pro quibus affectæ sunt præbendæ & ita ius
ad rem non possunt permutare secundum Petrum de Peruf.
60 & Floria. in c. quæsitum. eod. tit. & Imol. in c. exhibita. eod. tit.
licet contrarium teneat Frideric. in tract. permutat. q. 13. Sed
ij qui ius in ipsis beneficiis, & sic ius in re habent possunt per-
mutare, licet possessionem non teneant. sufficit enim quod ti-
tulum habeant per quem beneficia eorum effecta sunt, prout
notat Inn. in c. inter cætera. de præbend. & not. in c. si tibi. & c.
fi. eod. tit. lib. 6. & d. c. vnico. & ita communiter teneri refert i-
bidem n. 30. idem capr.

Permutatio præbendarum eiusdem ecclesiæ inter canoni-
cos eiusdem ecclesiæ, si diuerso iure censeantur, vt si vna de-
putata sit officio cantoris, alia annexum habeat sacerdotium,
non possunt permutari sine autoritate superioris, Sin autem
eodem iure censeantur, nec diuersis annexa fuerint officiis,
tunc aut permutatio fit de ipsarum præbendarum titulis, qui
cum sint spirituales, similiter non poterunt sine autoritate
superioris permutari, iuxta notat. in cap. quæsitum. de rerum
permutatione. aut fit permutatio præbendarum, id est, prædio-
rum præbendis assignatorū, quæ consistunt in temporalitate,
& potest fieri sine autoritate superioris, & ita secundum Do-
minum Florianum procedit opinio Inn. in d. c. quæsitum. cu-
ius distinctionem Imola satis probabilem dicit, in c. exhibita.
de rerum

de rerum permutacione, cum qua reliquos communiter tran-
sire refert Bened. d. tract. permut. n. 31.

Permutatio beneficii curati potest fieri, cum beneficio sim-
plici, siue non curato & e contra, prout tenuit Io. de Lignano,
vt refert Petrus de Anchar. in c. exhibita. de rerum permutatio-
ne. Sufficit enim quod ambo sint titulata, licet qualitates sint
diuersæ, iuxta. ca. vnico. eodem tit. lib. 6. & in c. cum olim. eo
dem titu. secundum Imolam. idem voluit Petrus de Peruf. in
d. ca. quæsitum, & ita communiter teneri refert ibidem n. 36.
Benedic. capr. Habens ex dispensatione duo curata beneficia,
non potest permutare cum habente similiter curatum, quia
dispensatio facta super duobus curatis intelligitur de primis:
quare si permutetur, vacabit, illud quod remansit, iuxta. no. in
c. & ii. de fillis presby. lib. 6. & clem. si plures de præbendis. Se-
cus est cum permutet cum habente simplex quia illud retine-
re potest, saltem ex dispensatione Episcopi, cum alio curato,
prout notatur in ca. dudum. secundo. de electio. ca. literas. de
concess. præbend. sec. Imolam d. c. exhibita. & Pet. de Peruf. d.
c. quæsitum. cum quibus reliquos transire refert Bened. capr.
ibid. n. 46.

Permutatio beneficiorum licet fieri non possit sine autho-
ritate & consensu ipsorum permutantium cum inuiti nō pos-
sint auelli a suis beneficiis, siue sint episcopi, siue prælati, siue
alij inferiores clerici beneficiati: vt notatur in c. quæsitum. de
rerum permutacione. id tamen inter alia fallit, quādo permuta-
tio fieret per Papam, qui potest etiam inuitos pro libito sine
causa transferre, & auellere. per not. in c. proposit. de concess.
præb. secundum Imolam in c. exhibita. de rerum permutacione,
& c. cum venissent. de iudiciis. & communiter teneri ibidem
refert Bened. nu. 43. Similiter fallit quando legitima subestlet
30 causa, quia tunc etiam inferior Papa puta episcopus vel eius
superior permutacionē facere, ac prælatos etiam inuitos trās-
ferre possit, iuxta nota in ca. cum pridem. §. propter malitiam.
de renuntiatione, & ibidem Inn. argumento. ca. nouit. de his
quæ fiunt à prælatis. Frideric. in tract. permut. q. 3. quod tamen
solut sine consensu capituli facere nunquam posset, nisi id ita
præscripisset, vt notat. ca. 3. de consuetudine lib. 6. & ca. cum
ex eo. de electio. lib. 6. vt voluit idem Frideric. in dicto tracta.
de permutat. q. 2. vt Petrus de Ancha. & Imola in d. ca. exhibi-
ta. & vtrumque communiter teneri refert ibidem num. 44.
Benedictus capr. Ex quo enim ius authorizandi in ecclesiis
sibi subiectis est dignitatis & iurisdictionis, & non ordinis, re-
tē præscribitur. iuxta. ca. audies. de prescriptione. prout voluit
Pet. de Peruf. in d. ca. quæsitum. de rerum permutacione, cum
quo ceteros quoque communiter transire refert ibid. n. 27.
idem capr.

Permutatio beneficiorum quando collatio ad solum epi-
scopum spectat, licet sede vacante per capitulum perfici ne-
queat potest tamen recipere reassignmentem ex causa per-
mutationis factam cum possit beneficiatos priuare, & sic re-
50 nuntiationes recipere, per not. in clementina vnica. de re-
rum permutacione, quam episcopo. postea creatus poterit per-
ficere, prout voluit Petrus de Peruf. in ca. quæsitum. eodem
tit. de rerum permutacione, cum quibus reliquos transire re-
fert Bened. capr. ibidem nu. 77. non obstantē quod Frider. in
tract. suo permutat. aliud sentire videatur, q. 36.

Permutationem beneficiorum inæqualitas sola non red-
dit inualidam, nisi aliæ coniecturæ sufficientes concurrant, &
fraudem arguant vt voluit Io. And. in ca. vnico. de rerum per-
mutat. lib. 6. & Frider. in tract. permut. q. fi. cum quo reliquos
60 residere refert ibid. n. 121. Bened. capr.

Permutatio quorumcunque beneficiorum ecclesiastico-
rum licet regulariter, modo per reassignmentem vacaret fieri
posset, ca. quæsitum de rerum permutacione, ca. vnico. eo-
dem tit. lib. 6. & clem. vnica. eodem tit. id tamen inter alia fal-
lit, si per Papam talia per reassignmentem vacantia beneficia:
generaliter referuntur, vel specialiter proprio motu, quia tunc
sine speciali mandato Papæ permutari nō possunt, quia infe-
rior in iis se intromittere non potest, per notat. in capit. vt no-
stram. de appellat. & in extrauagant. Benedic. Dudum. & ex-
70 traugant. execrabilis aliis si specialiter Papa ad partis instan-
tiam siue impetrationem, & non motu proprio reservationē
eorum fecerit, cessante fauore non impediret illorum per-
mutationem sicut nec ipsam impediret literæ Papæ expecta-
tiæ, prout haberetur in d. c. vnico. secundum Petrum de Ancha.
& Imola in ca. exhibita. de rerum permutacione. cuius opinio-
nem communiter approbatam scribit Benedic. ibid. n. 83.

Permutatio beneficiorum in quibus habet locum optio,
siue potestas optandi, cum vacaret, fieri non potest, ca. fin. de
consuetudine lib. 6. nisi fieret ob vtilitatem ecclesiarum, quia

tunc tanq̄ fauorabilis admittenda, secus si ob vtilitatem ip-
sorum permutantium, quia tunc tanquam odiosa restringenda,
eritque locus optioni, vt voluit Lopus in addit. suis ad Frideric.
in tract. permutacionis, q. 38. dicens, id procedere nisi con-
suetudo optandi disponeretur super ipsis beneficiis ex causa
permutationis vacantib. quia tunc esset attendenda ipsa con-
suetudo. d. c. fi. & c. cum dilectus eo. tit. quod Imola in c. exhibi-
ta. de rerum perm. cum quibus ceteros transire ibid. nu. 89.
refert capr.

Permutatio superioris autoritate facta, licet videatur per-
missa, iux. no. in c. quæsitum. de rerum permu. tamen conuen-
tio vel pactum per quod quis se alstringit ad procurandam per-
mutat. tanquam malum specimen præ se ferens illicitum cen-
setur. iuxta not. in d. c. quæsitum. cui accedit id quod Frider. d.
tract. de permut. q. 38. secundum Imolam in cap. exhibita. de re-
rum perm. tradit, & ita communiter teneri refert ibidem. nu.
118. capr. Secus tamen est si sine pacto voluntatem permutan-
di manifestaret quia id licet, iuxta gl. in clem. 1. eo. tit.

PRO. perniciosum est contra sum iuramentum venire. c.
20 super literis. 2. extra de rescr. Bello.

Perpetuum censetur, cuius tempus est indeterminatum, vel
indefinitum, adeo q. incertum etiam quando contingere pos-
sit. laici. & omnes in l. sufficit. ff. de codic. in deb. asumere tradit
Tiraq. lib. 1. Retract. §. 1. gl. 14. n. 20. cum multis ibi allegatis
concor. I. Fich.

Perpetuare. Per litigium ineptum coram iudice competē-
te, vel aprum coram incompetente, non perpetuantur iura li-
tigantis. no. Ang. & doct. in l. si cuius in ver. planē. ff. de ap. re-
ci. per ea quæ habentur in l. accusaturus. ff. ad l. lul. de adult. in
auth. offeratur. C. de li. contest. in l. interrogatam. C. de lib. cau-
sa. super quo tamen distingue, vt per Bart. in d. l. accusaturus.
Balb. decif. 160.

Pertinentias alicuius feudi probare domino in cumbit, vt
potē dicenti, non autem vasallo. com. dicit Clar. in §. feudum.
q. 18. ver. Sed quid. P. Fich.

PRO. personale priuilegium cum persona extinguitur, nec
ad alium transit, realē verō trāsmittitur ad alium in l. 1. §. per-
mittit. ff. acq. quot. & asti. latatē. §. rebus. & l. forma. §. quā-
quam. ff. de cōsib. l. 1. ff. de iur. immunit. l. priuilegia. de reg. iur.
ff. c. priuilegium. de reg. iur. in 6. Bello.

PRO. personale pactum ad alium nō transit, l. idem in duo-
bus. §. personale. ff. de pact. idem.

P. R. O. personales actiones durant 30. annis. l. sicuti, C. de
prescr. 30. an. l. 2. C. de consti. pec. idem.

Personæ digniores quæ dicantur, relinquunt arbitrio iudi-
cis. Dec. in c. sedes. n. 7. de rescrip. communem dicit. B. Vil.
Personæ miserabiles actu licet trahere possunt laicos ad iu-
dicem ecclesiasticum, iuxta distinctionem quā tradit gl. Inn.
Io. And. D. Floria. Imola & D. Nicolaus in ca. significantib. de
offi. delegat. & in c. ex tenore. & ca. licet de foro competent. ra-
men ipsæ personæ miserabiles rectē trahuntur ad iudicem se-
cularē, nec possunt declinare forum, iuxta. l. vnica. C. quād.
imper. inter pupill. & viduam. nec poterit iudex ecclesiasticus
secularē compellere, vt propter personam miserabilem der-
dilationes breuiiores, vt dicit d. c. significantibus. lo. And. Et si
ab ipso seculari grauentur, nō poterunt appellare ad iudicem
ecclesiasticum, cum gradatim sit appellandum. 2. q. 6. ca. anti-
quorum, quod placet quoque Innocentio dicto capit. signifi-
cantibus, & cōmuniter teneri dicit Benedic. capr. reg. 30. nu.
35. licet alij secundum Io. Andr. & Imola ibidem aliud tene-
rint, quorum opinionem capr. procedere putat, quādo non
reperiretur iudex secularis ad quem recurri possit, aliās secus,
iuxta d. communem ibid. n. 36.

Personæ coniunctæ appellacione, quoties iura aliquid per-
mittunt coniunctis, veniunt tantū sanguine coniuncti, prout
communiter notatur per doctores in cap. nonnulli. de rescrip-
tis. nam licet ecclesia sit mater omnium fidelium, 12. q. 2. ca.
qui abstulerit. hoc tamen casu cōiunctarum nomine non ve-
niet, quia largo tantum modo dicitur coniuncta persona, quod
licet verum sit, tamen si ecclesiæ pro anima, vel ad pias causas
legatum rei alicuius ignoranter relinquatur, perinde ac si con-
iuncta persona factum esset, valebit, quod communiter tene-
ri iuxta. no. in l. cum alienum. C. de lega. refert Bened. capr. reg.
106. num. 18. quod verum est, nisi res ecclesiæ esset, quo casu
coniunctæ personæ, vel ad pias causas relicta, non valebit,
secundum Inn. in cap. filius. de testam. quem Ancha. Imola &
Dominus Nicolaus sequuntur, & licet opinioem commu-
niter teneri fatentur, dicentes in practica difficulter cōtra ean-
dem obtineri posse, quod & Bart. tenet i lege apud Iulianum,
§. si. ff. de legatis 1. vt ibid. n. 20. idem capr.

Com. opin. Tom. ij. n. 2. Personæ

Personæ digniores quæ dicantur iudicis arbitrio relinquuntur. Dec. in c. fedes. n. 7. de refer. communem dicit. & no. quod illa dicitur maior dignitas, quam generaliter homines opinantur esse maiorem, vt est in l. athletas. ff. de infamis. ibi omnes opinantur, quam ad hoc allegat Bal. in consil. 37. in 1. vol. Bonac.

PRO. persuadere est plus quam facere. l. 1. §. persuadere. ff. de furuo corru. Bello.

Persuadens alicui delictum alias non facturo, tenetur eadē poena, qua delinquens, aliā secus, vt est communis opi. Cla. q. 28. ver. hoc autem. Bonac.

Pestis tempore confectum testamentum, debet habere numerum septem testium & non sufficiunt quinque testes, vt Bald. voluit. Hanc opinionem dicit Clarus, si computentur au thoritates doctor. esse magis communem sibi tamen opinionem Bald. magis placere, in §. testamentum. q. 56. versū. Et hanc quidem. P. Fich.

Petēs plus debito incidit in poenam amissionis iurium suorum. l. vnica. C. de plus pet. vel in poenam de qua agitur in §. si quis agens. in fi. de act. Et hanc decisionem communiter approbatā esse satis apparet ex annotationibus Doct. in d. l. vnica. d. §. si quis agens, & c. vni. ext. de plus pet. eam tamē ita intelligendam doct. communiter tradiderunt, vt actor non dicatur incidisse in poenam amissionis iurium, si duo copulatiue non interuenissent, quorum primum est, quod cautionem seu obligationem a debitore plus debito exegerit: secundum, quod plus debito dolose exegerit. Bar. & alij in d. l. vnica. gl. & doct. in d. cap. vnico. Bar. in l. i. seruus. §. bone. nu. 3. in fi. ff. de cond. furt. Bart. Soc. in trac. fallent. Fallent. 44. pulchrē Aym. Crauet. in conf. 325. nu. 1. ver. 3. principaliter dubitatur. in 2. par. cōsi. & Rol. à Valle, in conf. 71. n. 37. in 1. Tom. conf. Kirch.

PRO. petere non debet quod habens alij petenti dare debet. l. si quis ex argentariis. §. si ff. de edendo. Bello.

PRO. petendi causa semper est exprimenda. l. huiusmodi. ff. quando dies leg. ced. c. si de libel. obl. idem.

Petitorium, & possessorium adipiscendā possunt cumulari. Io. Cora. in l. naturaliter. §. nihil commune. versū. explicitis. nu. 19. regula 11. ff. de acquir. possess. communem dicit. P. Fichar.

Petitorium intentatum & intentandum suspendi potest, & in solo possessorio procedi, datur autem cautela, quod dum formant articuli: fiat protestatio, quod si petitorium illi sapere, sunt ad illud ornandum & colorandum, & non afr. de quo per doct. in capit. pastoralis. de caus. poss. & propriet. & in clem. vni. eo. tit. Quod quidem petitorium: Reus in possessio agere volens, post litem etiam contestatam suspendere potest, secundum Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 161. ff. de acquir. poss. vbi dicit communem, quamuis Alex. ibi nu. 85. contradicatur, & receptionem dicat legistarum sententiam, quæ in contrarium se habet, quam sequitur Iaso. ibi nu. 137. dicens priorem in beneficialibus obuentis ipsi diuidentibus ex titulo diuisionis: & dic. quod non, teste Ofs. d. decif. 56. nu. 6. num. 7. vbi querit, an emens a possidente pro hæredē vel pro possessore possit apponere præscriptionem longi temporis ex persona sua: & concludit quod sic, ex doct. Bar. in l. etiam. §. quod si quis. ff. de pet. hæred. gl. in l. fi. C. de edict. di. Adr. toll. Aym. conf. 277. col. 2. Ofs. d. decif. 56. nu. 11. vbi declarat illud, quod petitioni hæreditatis non præscribitur nisi spacio 30. annorum, distinguendo vt ibi per eum, Qua in materia petitionis hæreditatis, & pro quibus rebus detur: vide Iaso. in v. sib. feud. col. 13. circa si. & contra quem non competat scribit Nat. conf. 14. col. 6. n. 11. conf. 15. conf. 448. col. pe. & si. Quomodo autem formetur libellus in ea not. Bar. in l. 1. col. 2. in princ. ff. de eden. vbi inter alia, peti debet & concludi hoc modo, peto me pronuntiare hæredem, & cogi aduersarij ad restitueñ quicquid tenet & possidet, alia plura vide per Nat. d. conf. 15. 448. col. pe. & si. Afflic. decif. 228. Rol. conf. 1. n. 10. conf. 48. n. 1. & seq. conf. 75. n. 17. lib. 1. Quid de iudicio vniuersali petitionis hæreditatis: & an iudicium particulare si leat donec finita fuerit quæstio petitionis hæreditatis: Dic. vt per Ofs. d. decif. 74. nu. 10. vbi concludit vnum iudicium vniuersale non impedire aliud l. pe. ff. de pet. hæred. Bar. in l. si libertatem ff. de pet. hæred. de quo libello petitionis hereditatis, quo quis petit reum condemnari ad restitutionem rerum hereditarium dic. quod videret etiam continere in necessarium antecedens quod agens declaratur hæres. teste Ofs. d. decif. 74. n. 13. n. 18. & seq. vbi plura alia notabilia ponit in materia petitionis hæreditatis.

Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem. l. regulariter. l. nec vllam. ff. de petit. hæred. etiam si titulus fuisse post mortem defuncti acquisitus. Salicet. in l. fi. n. 25. C. de edict. D. Hadri. tollen. & hanc communem opin. esse dicunt Ang. Arc. in §. sed iste quidem. n. 13. instit. de act. & Alex. de l. mo. in conf. 73. n. 5. in 5. lib. conf. quam tamen conclusionem, quod petitio hæreditatis non detur, quando titulus quæsitus esset post mortem, non admittunt Bald. in d. l. fi. Alex. de Imol. in cōf. 90. n. 10. ver. & in proposito nostro facit hoc quod notat Bal. vbi similiter dicit, quod licet petitio hæreditatis non detur contra titulo possidentem, sicut nec Publiciana: tamen salit quando quis acquisiuerit titulum & possessionē post mortem defuncti, quia tunc hæres defuncti potest agere de petitione hæreditatis, contra taliter possidentem cum titulo. Et licet Salicet. in d. l. si conetur impugnare opinionem Baldi, tamen illa iura non concludenter probant opinionem Salicet. in 2. lib. conf. latē Andr. Barbar. in conf. 65. nu. 6. 7. & 8. vbi ipse inquit: Licet communis opi. Doct. sit, quod contra titulo possidentem, non detur petitio hæreditatis, tamen limitatur illa regula & communis opin. quando titulus & possessio acquisita fuerunt ante mortem testatoris, & in hoc est communis opi. secus est si post mortem defuncti acquisita fuerint, vt voluerunt Bal. & Pet. de Anch. nec reperitur communis opi. dicens, quod petitio hæreditatis detur, quando titulus & possessio fuerunt acquisita post mortem defuncti, & per consequens non potest dici, quod communis opinio sit contra doctrinam Baldi, quamuis Salicet. dixerit contrarium hæc Andr. Barbar. Sicul. in 2. volum. conf. quorum sententiam etiam approbat Rolan. à Valle. in conf. 48. numero 11. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Petitio hæreditatis non solet præscribi, nisi spacio 30. annorum: iuxta tradita communiter in l. licet. C. de iure delib. Vnde videtur inconueniens, quod tollatur triennio, decennio, vel vicennio. Sed respōdetur, quod istud toleratur, quia cum tunc petitio hæreditatis datur contra titulo possidentem, & sic excedat suos terminos, qui sunt, vt non detur contra titulo possidentem, vt aliā dictum est, exceditur postea a nō suis terminis vt scilicet contra eam curat præscriptio prædicta, ita voluit gl. in l. 3. C. de edict. Diui. Adri. toll. quam ibi communiter sequuntur doct. vt ibi per Deci. in vltimis verbis, & per alios moderniores. ita etiam dixit alia gl. in l. pe. C. in quibus cau. ces. long. temp. præscr. & ita Magistratiter respondet & declarat Ang. in conf. 84. in causa prædicta in 4. dubio cum concordantibus per Socy. iun. in conf. 37. nu. 10. volu. 4. E. Muscul.

Petitio generalis. In iudiciis vniuersalibus, vt est petitio hæreditatis, actio fam. erisc. & similibus admittitur petitio vniuersalis, & etiam sententia, & in executione fiet liquidatio bonorum, in generalibus verò licet admittatur petitio generalis, tamen tenetur actor in processu, & ante sententiam specificare & probare, & in probatis tantum obtinebit, per gl. cum Bar. in l. 1. ff. de eden. in prin. & secundum Inn. in ca. conuenerente, extr. de off. ord. Roff. in libellis in rubrica de vniuersali & generali ac Pan. in c. cum inter. in quinto notabili, extr. de re iudi. & in c. cum ad sedem. extr. de restit. spo. domi. Cato & Sandili. in d. l. 1. Bal. tamen Ang. & do. Alex. ibi tenent quod etiam in generali fiet in executione liquidatio. Balb. decif. 186.

Petitio dubia. Vbi dubitatur an petitio sit apta vel inepta, in dubio debet admitti, secundum Bald. in l. fi. col. 4. C. de edict. diui. Adria. tol. Inn. & cano. in c. examinata. ext. de iudi. Balb. decif. 145.

Petitio hæreditatis, vel interdictum quorum bonorum, au dentur contra singulares & titulos possessores: Dic. quod sic, & dantur contra titulo possidē. quando titulus est acquisitus post mortem testatoris, seu defuncti ab intestato, secundum Ofs. d. decif. 56. col. 2. post prin. de quo vide Bar. in l. n. rarius. ff. de pet. hæred. in l. cogi. C. eo. & an contra talem petitionem hæreditatis competat longi temporis præscriptio ex persona possidentium pro hæredē qui bona hæreditaria diuiserant: saltem proportionibus obuentis ipsi diuidentibus ex titulo diuisionis: & dic. quod non, teste Ofs. d. decif. 56. nu. 6. num. 7. vbi querit, an emens a possidente pro hæredē vel pro possessore possit apponere præscriptionem longi temporis ex persona sua: & concludit quod sic, ex doct. Bar. in l. etiam. §. quod si quis. ff. de pet. hæred. gl. in l. fi. C. de edict. di. Adr. toll. Aym. conf. 277. col. 2. Ofs. d. decif. 56. nu. 11. vbi declarat illud, quod petitioni hæreditatis non præscribitur nisi spacio 30. annorum, distinguendo vt ibi per eum, Qua in materia petitionis hæreditatis, & pro quibus rebus detur: vide Iaso. in v. sib. feud. col. 13. circa si. & contra quem non competat scribit Nat. conf. 14. col. 6. n. 11. conf. 15. conf. 448. col. pe. & si. Quomodo autem formetur libellus in ea not. Bar. in l. 1. col. 2. in princ. ff. de eden. vbi inter alia, peti debet & concludi hoc modo, peto me pronuntiare hæredem, & cogi aduersarij ad restitueñ quicquid tenet & possidet, alia plura vide per Nat. d. conf. 15. 448. col. pe. & si. Afflic. decif. 228. Rol. conf. 1. n. 10. conf. 48. n. 1. & seq. conf. 75. n. 17. lib. 1. Quid de iudicio vniuersali petitionis hæreditatis: & an iudicium particulare si leat donec finita fuerit quæstio petitionis hæreditatis: Dic. vt per Ofs. d. decif. 74. nu. 10. vbi concludit vnum iudicium vniuersale non impedire aliud l. pe. ff. de pet. hæred. Bar. in l. si libertatem ff. de pet. hæred. de quo libello petitionis hereditatis, quo quis petit reum condemnari ad restitutionem rerum hereditarium dic. quod videret etiam continere in necessarium antecedens quod agens declaratur hæres. teste Ofs. d. decif. 74. n. 13. n. 18. & seq. vbi plura alia notabilia ponit in materia petitionis hæreditatis.

Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem. l. regulariter. l. nec vllam. ff. de petit. hæred. etiam si titulus fuisse post mortem defuncti acquisitus. Salicet. in l. fi. n. 25. C. de edict. D. Hadri. tollen. & hanc communem opin. esse dicunt Ang. Arc. in §. sed iste quidem. n. 13. instit. de act. & Alex. de l. mo. in conf. 73. n. 5. in 5. lib. conf. quam tamen conclusionem, quod petitio hæreditatis non detur, quando titulus quæsitus esset post mortem, non admittunt Bald. in d. l. fi. Alex. de Imol. in cōf. 90. n. 10. ver. & in proposito nostro facit hoc quod notat Bal. vbi similiter dicit, quod licet petitio hæreditatis non detur contra titulo possidentem, sicut nec Publiciana: tamen salit quando quis acquisiuerit titulum & possessionē post mortem defuncti, quia tunc hæres defuncti potest agere de petitione hæreditatis, contra taliter possidentem cum titulo. Et licet Salicet. in d. l. si conetur impugnare opinionem Baldi, tamen illa iura non concludenter probant opinionem Salicet. in 2. lib. conf. latē Andr. Barbar. in conf. 65. nu. 6. 7. & 8. vbi ipse inquit: Licet communis opi. Doct. sit, quod contra titulo possidentem, non detur petitio hæreditatis, tamen limitatur illa regula & communis opin. quando titulus & possessio acquisita fuerunt ante mortem testatoris, & in hoc est communis opi. secus est si post mortem defuncti acquisita fuerint, vt voluerunt Bal. & Pet. de Anch. nec reperitur communis opi. dicens, quod petitio hæreditatis detur, quando titulus & possessio fuerunt acquisita post mortem defuncti, & per consequens non potest dici, quod communis opinio sit contra doctrinam Baldi, quamuis Salicet. dixerit contrarium hæc Andr. Barbar. Sicul. in 2. volum. conf. quorum sententiam etiam approbat Rolan. à Valle. in conf. 48. numero 11. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem. l. regulariter. l. nec vllam. ff. de petit. hæred. etiam si titulus fuisse post mortem defuncti acquisitus. Salicet. in l. fi. n. 25. C. de edict. D. Hadri. tollen. & hanc communem opin. esse dicunt Ang. Arc. in §. sed iste quidem. n. 13. instit. de act. & Alex. de l. mo. in conf. 73. n. 5. in 5. lib. conf. quam tamen conclusionem, quod petitio hæreditatis non detur, quando titulus quæsitus esset post mortem, non admittunt Bald. in d. l. fi. Alex. de Imol. in cōf. 90. n. 10. ver. & in proposito nostro facit hoc quod notat Bal. vbi similiter dicit, quod licet petitio hæreditatis non detur contra titulo possidentem, sicut nec Publiciana: tamen salit quando quis acquisiuerit titulum & possessionē post mortem defuncti, quia tunc hæres defuncti potest agere de petitione hæreditatis, contra taliter possidentem cum titulo. Et licet Salicet. in d. l. si conetur impugnare opinionem Baldi, tamen illa iura non concludenter probant opinionem Salicet. in 2. lib. conf. latē Andr. Barbar. in conf. 65. nu. 6. 7. & 8. vbi ipse inquit: Licet communis opi. Doct. sit, quod contra titulo possidentem, non detur petitio hæreditatis, tamen limitatur illa regula & communis opin. quando titulus & possessio acquisita fuerunt ante mortem testatoris, & in hoc est communis opi. secus est si post mortem defuncti acquisita fuerint, vt voluerunt Bal. & Pet. de Anch. nec reperitur communis opi. dicens, quod petitio hæreditatis detur, quando titulus & possessio fuerunt acquisita post mortem defuncti, & per consequens non potest dici, quod communis opinio sit contra doctrinam Baldi, quamuis Salicet. dixerit contrarium hæc Andr. Barbar. Sicul. in 2. volum. conf. quorum sententiam etiam approbat Rolan. à Valle. in conf. 48. numero 11. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem. l. regulariter. l. nec vllam. ff. de petit. hæred. etiam si titulus fuisse post mortem defuncti acquisitus. Salicet. in l. fi. n. 25. C. de edict. D. Hadri. tollen. & hanc communem opin. esse dicunt Ang. Arc. in §. sed iste quidem. n. 13. instit. de act. & Alex. de l. mo. in conf. 73. n. 5. in 5. lib. conf. quam tamen conclusionem, quod petitio hæreditatis non detur, quando titulus quæsitus esset post mortem, non admittunt Bald. in d. l. fi. Alex. de Imol. in cōf. 90. n. 10. ver. & in proposito nostro facit hoc quod notat Bal. vbi similiter dicit, quod licet petitio hæreditatis non detur contra titulo possidentem, sicut nec Publiciana: tamen salit quando quis acquisiuerit titulum & possessionē post mortem defuncti, quia tunc hæres defuncti potest agere de petitione hæreditatis, contra taliter possidentem cum titulo. Et licet Salicet. in d. l. si conetur impugnare opinionem Baldi, tamen illa iura non concludenter probant opinionem Salicet. in 2. lib. conf. latē Andr. Barbar. in conf. 65. nu. 6. 7. & 8. vbi ipse inquit: Licet communis opi. Doct. sit, quod contra titulo possidentem, non detur petitio hæreditatis, tamen limitatur illa regula & communis opin. quando titulus & possessio acquisita fuerunt ante mortem testatoris, & in hoc est communis opi. secus est si post mortem defuncti acquisita fuerint, vt voluerunt Bal. & Pet. de Anch. nec reperitur communis opi. dicens, quod petitio hæreditatis detur, quando titulus & possessio fuerunt acquisita post mortem defuncti, & per consequens non potest dici, quod communis opinio sit contra doctrinam Baldi, quamuis Salicet. dixerit contrarium hæc Andr. Barbar. Sicul. in 2. volum. conf. quorum sententiam etiam approbat Rolan. à Valle. in conf. 48. numero 11. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem. l. regulariter. l. nec vllam. ff. de petit. hæred. etiam si titulus fuisse post mortem defuncti acquisitus. Salicet. in l. fi. n. 25. C. de edict. D. Hadri. tollen. & hanc communem opin. esse dicunt Ang. Arc. in §. sed iste quidem. n. 13. instit. de act. & Alex. de l. mo. in conf. 73. n. 5. in 5. lib. conf. quam tamen conclusionem, quod petitio hæreditatis non detur, quando titulus quæsitus esset post mortem, non admittunt Bald. in d. l. fi. Alex. de Imol. in cōf. 90. n. 10. ver. & in proposito nostro facit hoc quod notat Bal. vbi similiter dicit, quod licet petitio hæreditatis non detur contra titulo possidentem, sicut nec Publiciana: tamen salit quando quis acquisiuerit titulum & possessionē post mortem defuncti, quia tunc hæres defuncti potest agere de petitione hæreditatis, contra taliter possidentem cum titulo. Et licet Salicet. in d. l. si conetur impugnare opinionem Baldi, tamen illa iura non concludenter probant opinionem Salicet. in 2. lib. conf. latē Andr. Barbar. in conf. 65. nu. 6. 7. & 8. vbi ipse inquit: Licet communis opi. Doct. sit, quod contra titulo possidentem, non detur petitio hæreditatis, tamen limitatur illa regula & communis opin. quando titulus & possessio acquisita fuerunt ante mortem testatoris, & in hoc est communis opi. secus est si post mortem defuncti acquisita fuerint, vt voluerunt Bal. & Pet. de Anch. nec reperitur communis opi. dicens, quod petitio hæreditatis detur, quando titulus & possessio fuerunt acquisita post mortem defuncti, & per consequens non potest dici, quod communis opinio sit contra doctrinam Baldi, quamuis Salicet. dixerit contrarium hæc Andr. Barbar. Sicul. in 2. volum. conf. quorum sententiam etiam approbat Rolan. à Valle. in conf. 48. numero 11. in 1. Tom. conf. kirchouius.

In fideicommissarij substitutum ad pias causas, vel executorum pias causas, transeunt omnia iura hereditaria ipso iure, absq.

re, absque aliqua fideicommissi restitutione, fauore pias causas. Est com. opi. fec. Alex. conf. 4. videtur inspectis. ver. vnde in talem. vol. 2. M. Charian.

In testamento ad pias causas, in nihilo derogatum est solennitatis iuris ciuiliis, per dispositionem l. 1. C. de sacros. eccl. est com. opi. cōtra Bart. secundum Ias. in d. l. 1. ver. qd tenendum. C. de sacrosan. eccl. & Alex. conf. 182. super eo. in fi. volum. idem.

In dispositione ad pias causas non attenditur prohibitio iuris ciuiliis, sed iuris diuini vel canonici, etiam in terris Imperij, igitur etiam relictis ad pias causas voluntas captatoria tolerata, est magis communis opi. fec. Alex. conf. 14. circa primum vol. & Soc. conf. 49. viso. volu. 4. & Ias. conf. 110. magnificus. vol. 1. idem.

In testamento ad pias causas non seruatur ius ciuile vel positium, sed canonicum vel Diuinum. est magis commu. opi. secundum Alex. in consil. 4. attentis narratis. volum. septimo. idem.

Pia causa quando instituitur hæres, etiam cum testamento duorum testium tantummodo: iuxta dispositionem c. relatu elj. ext. de testa. que seruatur etiam in foro Imperij, & Regum, vt dicit Bar. in l. 1. in rep. in fi. C. de sac. fan. eccl. vbi Ias. nu. 18. post castr. conf. 23. lib. 2. si in tali testamento vbi legata extra neis castronibus & laicis: poterunt sua legata ab ecclesia hærede petere, nec poterit ecclesia excipere de inualiditate testamenti non haberi numerum testium, iuxta tradita per Salyc. in auth. Cassa. q. 9. C. eo. & ante cum Butr. in c. quod clericis col. antep. de for. comp. Alex. conf. 41. col. 2. post n. 5. lib. j. Ias. d. l. i. nu. 18. & fac. auth. quod sine in fi. C. de testa. iuxta Castr. conf. 93. libr. 1. in no. vbi hoc tenet si ad sit subscriptio testatoris contra verò si in testamento coram duobus testibus facta, vel aliā si solēni. esset institutus extraneus laicus: & facta legata pie cæ: ista legata nihil valerēt, teste But. d. c. qd clericis Sal. d. auth. Cassa. Ale. q. 177. col. 3. ver. nec p̄dictis. & q. 209. post n. 12. n. 22. lib. 2. Ias. d. l. 1. post n. 18. Aduerte tamen qd legata ad pias causas relictæ: censetur reperiata ab intestato, teste Bald. d. l. 1. nu. 5. C. de sac. fan. eccl. & ideo si tale testamentum in quo est institutus laicus & extraneus posset probari per quosque testes, dicerem tali casu hæredem ab intestato debere solvere talia legata, in quibus tamē probandis requiritur numerus quinque testium, iuxta l. fi. C. de codicil. Imol. in d. ca. relatum. n. 11. Put.

Pignus, vel hypothecare rem feudalem sine consensu Domini Vasallus non potest. communem dicit in §. feudum q. 35. P. Fich. ex Claro.

Pignus datū in solutum a iudice creditori, censetur datum pro toto credito, etsi quid minus valeat datum tamen simpliciter creditore non contradicente. Ant. de Fano. de pign. in 2. par. 3. n. 36. mem. 2. com. dicit. B. Vill.

Pignus si detur pro tanto precio quod non sit spes luitio: potius dicitur alienatio quam pignoratō. Soc. in l. 1. §. per feruum. ff. de acquir. possessio. communem dicit, quem refert Neguf. Fanus in 4. part. mem. 3. numer. 10. communem dicit. idem.

Pignus conuentionale non potest vendi nisi post biennium, a tempore moræ. Ias. in l. debitoribus. nu. 4. ff. de re iudi. communem dicit. idem.

Pignus licet solo consensu videatur remissum: quando non est secuta traditio: tamen si est secuta, solo consensu absque traditioe non remittitur. idem Fanus in 6. par. mem. 3. n. 75. com. dicit. idem.

Pignus etiam pro executione debet vendi post duos menses computandos post quatuor menses qui dantur iudicatis, ad soluendum. Ias. in l. a diuo. §. in venditione, nu. 15. de re iudi. com. dicit. idem.

Pignoratō equus præsumitur sumptibus creditoris alimentatus. Alc. de præsum. regul. 1. præsumpt. 50. in fi. comm. dicit. idem.

PRO. pignore vtens furtum committit. l. si pignore. ff. de furt.

Pignus conuentione datum, atque acceptum non ante vendi poterit, quam post moram a debitore admissam biennium præterlabatur commune inquitur Alex. n. 6. & 27. Ias. n. 5. & seq. in l. debitoribus. ff. de re iudi. ar. pratorium pignus ob rei non comparentis contumaciam captum, tunc vendi poterit cum iudex arbitrabitur. commune effatur Neguzant. de pig. 6. par. 1. mem. n. 8. Nihil autem vetat, quin pactio & valeat, & iusta habeatur, vt pignus iusto precio emptum sit. vel simpliciter, vt distrahatur, ni intra certum, statumque tempus debito satisfiat. communia produunt Tiraq. de retract. conuent. in 80

fi. n. 136. & n. 138. Ar. Pin. in rub. part. 2. ca. 1. n. 26. C. de rescin. vend. E. Suarez.

Pignus liberare debitor invito creditore potest, si aliud a quæ idoneum offerat, vt est Accursij opinio in l. si Titio. ff. de pignorib. sic vulgo & intellecta, & magis communiter probata, quemadmodum apparet ex Cremell. §. 4. Dec. in l. plus cautionis. nu. 3. ff. de reg. iur. & in l. 2. §. mutui datio. lect. 1. ff. si cer. pe. & in l. si pater. C. de colla. Neguzant. de pignor. 1. memb. 3. par. nu. 21. Sed contrarium tamen, meo quidem iudicio, verius est, & forsan non minus iam receptum: nam illud probare luculenter videtur tex. in l. si rem. §. omnis. ff. de pign. actio, & tex. iuncta communi interpretatione in l. si mandato meo. §. 1. ff. mandat. arguendo. de fideiussoribus ad pignora: vt facit I. C. in l. qui autem. §. 1. ff. de constit. pecu. affirmat autem id in terminis Are. Ias. limit. 11. Rip. n. 21. Purpur. n. 101. in d. §. mutui datio. Cag. in d. l. plus cautionis. n. 6. nec glossa auctoritas accuratè perpensa quidquam oberiti sed hac tota de re alibi verius. idem.

Pignus minus idoneum si quis acceperit, vel pignus opero sum iam alias acceptum cum alio vilissimi precij pignore commutauerit, non opem vllam illi feret l. secund. C. de rescind. venditio vt frequenter placitum disertis literis prodit doctor meus Arius Pinel. ad illam eandem l. par. 2. ca. 1. num. 20. idem.

Pignus si rāto obligetur precio, vt nulla solutionis spes sit, potius alienatū alienam quam pignoratū censetur: com. dicit Soc. & qui eum laudat Fanens. de pignor. par. 3. memb. 3. n. 10. Quin & cum pro summa ipsius valore æquanti pignoratū, alienati loco habetur, ac si alioquin alienari prohiberetur sit, eam ob causam poenis alienationi impositis locus fiet. commune dicit Ant. Gome. de testament. cap. vlt. numer. 39. idem.

Pignus pretorium quod capitur ob rei non comparentis contumaciam, cum non reperiat tempus præsumi in iure, quando vendi debeat, & possit, ideo relinquatur arbitrio iudicis, quantum tempus tale pignus vendi possit, secundum doct. omnes, in l. cum proponas. C. de bon. auct. iudi. post Bar. & alios, in l. si finita. §. Iulianus. ff. de dam. infec. Alex. & Ias. in l. a diuo Pio. §. in venditione. ff. de re iud. & Ias. in l. debitoribus, nu. 4. in fi. e. tit. vbi ponit istam esse communem opi. & Neguzantius in tract. de pignor. & hypo. in 5. par. 1. memb. n. 8. & aduerte quod pignus pretorium illud dicitur, quod datur per iudicem in contumaciam rei ex primo decreto: sequuta tamen immisione, vt est tex. & ibi not. Bar. in l. non est mirum. ff. de pign. actio. F. Viuius lib. 2. opi. 225.

Pignus conuentionale, quando aliud non conuenitur inter partes creditor debet expectare biennium a tempore moræ numerandum prius quam illud alienet, & sic elapso biennio illud vendere potest. est in l. si. §. sancimus. C. de iud. do. impe. & hoc firmant glo. & omnes communiter in l. debitoribus. ff. de re iud. & istorum opi. sequuntur tuerentur, & dicunt esse communem ibi Alex. n. 6. & 27. Ias. n. 5. & seq. & licet in aliquibus casibus inter se cōueniant pignus conuentionale, & pretorium vt late explicat & interpretatur Neguzantius, in tract. de pignori, & hypoth. in 3. par. 2. memb. n. 29. cum multis seq. tamē ibi ponit decem differētijs inter pignus conuentionale, & pretorium vtiles, veras, & necessarias, & pignus hoc conuentionale constituitur inter absentes, & contrahitur quoque quibuscunque verbis, etiam absque scriptura. item constitui potest de nocte, & in multis alijs casibus. relatis, & plene probatis per Neguzantium, in dicto tract. de pignori. & hypo. in 3. part. 1. memb. n. 2. cum alijs seq. F. Viuius lib. 2. opi. 226.

Pignoris datione rei legata a testatore facta, licet legatum reuocari non censetur, §. si rem. institutio. de legat. l. 3. C. eo. dem tit. tamen si pro tanto, & non pluris res pignorata fuerit, ita vt verisimiliter cesset spes reuocandi, pignoratō eiusmodi habebitur pro alienatione, & censetur res legata adepta siue reuocata, iuxta legem qui habeat, in prin. ff. de leg. 3. & ibid. Bart. item Bart. in l. rem legatam, in fi. ff. de adimend. legat. argumento. l. legata. in fi. ff. de supplect. legat. vt not. Bald. in l. manumissiones. ff. de iust. & iure, in lege voluntas. C. de fidei. commissis, & ita communiter teneri refert Ben. capr. reg. 108. nu. 3.

Pignorum captio. Quando causa est commissa cognoscenda & decidenda sine strepitu & figura iudicij, vel vbi ita cauetur iure vel statuto, potest iudex venire ad pignorum captioem absque aliqua sententia, notat singulariter secundum Bartol. in extrauag. ad reprimendam, in verbo figura. Balb. decif. 130.

Pignora distrahi possunt priusquam veniant ad fideiussores, Com. opin. Tom. ij. n. 3 scribit

scribit Bart. ex opi. Dy. relata in l. inter eos §. creditor. ff. de fideiuss. licet aliqui in apostil. ibi dissentiant. Put.

Pignoris pratorij & conuentionalis differentias vide per doct. in apostil. ad Bart. in l. ante n. 4. ff. de pig. act. inter quas illa est, quod licet in pignore & hypothecaria conuentionali requiratur excussio quando agitur contra tertios possessores, in auth. hoc si debitor. C. de pignori. secus in pignore pratorio: vt per doct. ibi. Put.

Plagiarius punitur poena capitis, l. quoniam. & l. fi. C. ad L. flauiam de plag. intellige tamē de eo qui solitus sit talia committere. Nam si non solitus sit committere, tunc distinguendum est: aut enim habuit animum celandi, & adhuc punitur ultimo supplicio. aut non habuit animum celandi, & mitius puniendus est: & hanc opi. communiter tenent ait Barto. in l. pe. in prin. ff. ad L. flauiam, de Plag. quem refer Anan. in ca. 1. nu. 4. de furtis. Clarus d. §. si. quæst. 68. versic. plagiarius. P. Fichard.

Plagiarius dicitur, qui subtrahit seruum alienum animo celandi domino, aliās si tantum sibi vult habere, non dicitur plagiarius, vt est communis opi. vt per Bart. in l. nō statim. ff. ad l. flauiam de plagiariis. Bonac.

PRO. plerunque accidit, vt extra id quod agitur, tacita obligatio nascatur. l. si quis stipulatus. §. si. ff. de solut. idem.

PRO. plerunque euenit, vt quod alteri superest, alteri deficit in l. ff. de contrah. emp. & vend. idem.

PRO. plerunque dum proprietates verborum attenditur sensus veritatis amittitur. in cap. propterea. de verbor. sig. extrā. idem.

PRO. plerunque idonei, non tam patrimonio, quam fidei committuntur. l. si quis stipulatus. §. si. ff. de solut. idem.

PRO. plerunque ipsius foeminae aduersus comoda propria dignoscitur laborare consilium. l. si pater pactam. C. de sponsal. idem.

PRO. plerunque robur hominis. ætas, temporisque oportunitas naturalem causam operarum mutat. l. si non fortem. §. si libertus. ff. de cond. ind. idem.

PRO. plerunque sub auctoritate iuris ciuilibus stricti perniciosissime erratur. l. si seruum. §. sequitur. ff. de verbor. obliga. idem.

PRO. plerunque tam hæredibus nostris, quam nobis ipsis cauemus. l. pactum. ff. de probat. idem.

PRO. plerunque ibi successionis est emolumentum, ibi & tutelæ onus esse debet. §. final. institut. de leg. part. tutel. idem.

Plures an possint vnum ac eundem in eodem libello accusare, ita distinguendum: aut cuiuslibet accusantium interest ratione officij, vt si sint plures tutores vel administratores, vel eorum interest ratione communis iniuriæ, & possunt simul in eodem libello accusare, nō in pluribus, aut nullius eorum interest, & non admittuntur simul, neque in eodem libello, neque in diuersis, sed vnus eorum eligitur qui sit magis idoneus, ita communem esse dicit Hier. in apostil. ad Ang. de malef. in verbo & ad quærelam. n. 6. vltimum tamen membrum de pluribus, qui non habeant interesse, intellige vt procedat parte opponente, alias enim valet iudicium, vt communem attestatur Are. in c. olim. n. 10. item intellige, vt procedat, nisi illi omnes vellet vnum procuratorem constituere, tunc enim procurator possit nomine omnium causam persequi, vt tenet Inn. in c. olim. de accusat. deteg. quem communiter sequi Doctores attestatur Imola ibid. vt illū refert Anan. in ca. 1. n. 3. ver. quid autem si plures, de collus. deteg. Are. in d. loco n. 11. Cla. d. lib. 5. P. Fich.

Plures non possunt ex diuersis delictis in eodem libello accusari. communem dicit Rom. conf. 2. 40. n. 1. quem refert Apostil. ad Ang. de malef. in verbo & ad quærelam. n. 2. 5. Cla. d. §. si. q. 13. ver. sed nunquid. idem.

Plures possunt simul in eodem libello accusari, quando agitur de eodem delicto à pluribus, simul, vel ex eadem causa commisso. ita communiter contra gl. in l. qui pupillam. ff. de adulter. teneri dicit Marian. i. c. 1. n. 14. 3. ver. est ergo vera, de libel. oblat. Cla. d. lib. 5. §. si. q. 13. ver. quæro nunc. idem.

Plures vnus vulnerantes, vnico tamen vulnere lethali, vt vulneratus moriatur, si ignoretur quis vulnere illud intulerit, omnes absoluantur à poena ordinaria, & cōdemnantur poena pecuniaria. communem dicit Bossius in tit. de homicid. n. 26. Natta. conf. 240. n. 9. Riminal. cōf. 23. idem est si plura sint vulnera lethalia, & ignoretur ex quali mortuus sit, communem dicit Rol. conf. 63. nu. 10. lib. 2. Ange. de malef. in verb. & Andream. n. 2. Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 44. nu. 4. Si tamen ex proposito & deliberatè homicidium commississent, 80

omnes tenentur poena ordinaria homicidij, communem dicit Didac. in repet. clem. si furiosus. num. 3. de homicid. refert Clar. lib. 5. sent. §. Homicidium. versic. alia etiam. item si plura sunt vulnera, & vulnerantes certi. tunc illi tantum qui intulerunt lethalia vulnera tenentur de occiso. communem opi. ait Did. in d. rep. clem. si furiosus. ver. secundus casus. Cla. d. §. Homicidium. ver. vt verò. idem.

Plura delicta eiusdem generis committens, si id fecit ex intervallo pluribus poenis est puniendus, pro numero delictorum seu vulnerum illatorum secundum gl. in l. nunquam plura. ff. de priuat. delict. in verbo occiderit, quod in hoc communiter approbatur, vt dicit Boer. decif. 82. Si vero eodem tempore commissa sint, licet d. gl. dicat tunc vnica tantum poena delinquentem puniendum, tamen illa gl. communiter à doctores reprehenditur, vt dicit Soci. conf. 63. nu. 9. libr. 1. quam refert Plaza. lib. 1. delict. c. 1. n. 18. ideoque tunc poena debet similiter pro numero delictorum multiplicari, quod attestatur etiam Did. lib. 2. resolu. c. 10. n. 8. Cla. d. §. si. q. 84. versic. scias etiam. P. Fichard.

Plura vulnera vno ictu illata, vt cum bidente aut tridente, habentur & puniuntur pro vnico tantum vulnere, communem dicit in 2. part. stat. q. 3. 8. Viuius in lib. communium opi. ver. statutum imponens. Cla. d. §. si. q. 84. versic. Hæc autem vbi dicit Bart. tenere, delinquentē etiam hoc casu debere pro pluribus vulneribus puniri, & ita quoque se semper vidisse in practica obseruari. idem.

Plures rei debendi. Si plures qui tenebatur & sunt conuēti in solidum fuerint simpliciter condemnati ad vnam quantitatem, licet sententia diuidat summam, poterit tamen eorum quilibet in solidum prima actione quæ durat conueniri, secundum communem opi. doct. in l. 1. C. de iudi. licet contrarium ibi tenuerit Fulg. subtilib. motiuis. cuius opi. secundum doct. ibi procedere posset, quando actor plures condemnari petiit. sed, non adiecta dictione in solidum. Balb. decif. 327.

Plures rem carnalem habens ex intervallo cum eadem vxore alterius, licet possit dici pluries adulterium commissum, non tamē nisi pro vnico adulterio debet puniri. communem dicit Did. lib. 2. resolu. c. 10. n. 8. & ita in facti contingentia consuluit Bart. conf. 2. 12. ita quoque tenet gl. in l. vulgaris, in verbo Fur erit. ff. de furtis. refert Cla. lib. 5. sent. §. adulterium. ver. Sed pone. P. Fich.

Plures an possint vnum ac eundem in eodem accusare libello, sic distingue. Aut interest cuiuslibet accusantium ratione officij, vt sunt plures tutores, vel administratores, vel eorum interest ratione communis iniuriæ, & possunt simul omnes in eodem accusare libello, non in pluribus, aut nullus eorum interest, & tunc simul non admittuntur, neque in eodem libello, neque in diuersis, sed vnus eorum eligitur, q. sit magis idoneus. communis est opi. vltimum de pluribus, qui non habent interesse, intellige, vt procedat, parte opponente, quia aliās valet iudicium, vt est communis opi. item intellige, vt procedat, nisi illi oēs vellet vnum procuratorem constituere. tunc n. procurator possit nomine omnium causam persequi, vt est communis opi. Cla. q. 13. Bonac.

Plures non possunt ex diuersis delictis in eodem accusari libello, vt est communis opi. Cla. quæst. 13. versic. sed nunquid. idem.

Plures possunt simul in eodem accusari libello, quando agitur de eodem delicto à pluribus, simul, vel ex eadem causa commisso, vt est communis opi. Cla. q. 13. ver. quæro nunc. idem.

Plures vnus vulnerantes, vnico tamen vulnere lethali, & vulneratus moriatur, si ignoretur quis vulnere illud intulerit, omnes absoluantur à poena ordinaria, & cōdemnantur poena pecuniaria. communis est opi. idem est si plura sint vulnera lethalia, & ignoretur ex quali mortuus sit, communem dicit Rol. conf. 63. nu. 10. lib. 2. Ange. de malef. in verb. & Andream. n. 2. Alc. de præsump. reg. 3. præsump. 44. nu. 4. Si tamen ex proposito & deliberatè homicidium commississent, 80

etiam hoc casu debere pro pluribus vulneribus puniri, & ita etiam semper

semper vidisse in practica obseruari. Bonac.

Pluries rem carnalem habens ex intervallo cum eadem vxore alterius licet possit dici pluries cōmissum delictum, non tamen est puniendus, nisi pro vnico adulterio, vt est communis opi. Cla. in §. adulterium. ver. sed pone. Bonac.

Pluralitas nunquam resoluitur in singularitatem ad exclusionem alterius, quod si quandoque ex tacita mente resoluitur, id fit ex legis interpretatione, non ex verborum propria te, secundum communem per Burf. conf. 67. n. 18. & 19. lib. 1. & conf. 19. n. 16.

PRO. plus est statim aliquid dare, minus verò post tempus soluere. in §. fidei iussores. insti. de fidei ius. Bello.

PRO. plus est extinguere veneno, quam occidere gladio. l. 1. C. de male. & mathe. idem.

PRO. plus punitur clam delinquens, quam palam. in l. si. ff. de rit. nup. l. pupillus. §. sanè. ff. de auct. tutel.

OB. contra de §. poena. insti. de obl. ex delict. vbi plus punitur furtum manifestum, quam clandestinum.

SOL. vbi id quod fit est omnino prohibitum per legem, vt furtum, & similia tunc minus punitur clam faciens, quam palam, vt in prioribus vbi verò nō est omnino prohibitum, vt matrimonium & venditio tunc magis punitur clam faciens, vt hic. idē.

PRO. plus valet vnus testis oculatus quam decem auriti. in §. si. insti. de grad. cog. idem.

PRO. plus valet quod specialiter promittitur, quam quod generali cautione pollicetur. can. quamquam 23. dist. idem.

PRO. plures in vno fundo dominium iuris intellectu, non diuisione corporum obtinent. l. Mauius. §. duobus. ff. de le. 2. idem.

PRO. plura exiguntur ab eis, quibus plura committuntur. l. presbyteri. C. de episc. & cler.

OB. contra de l. in seruorum. ff. de poenis. & in l. si. C. vt nemo priuat. & l. nemo. C. de sum. tri. & fid. cath. vbi plus humiliores & plebii puniuntur, quam nobiles.

SOL. in poena pecuniaria plus puniuntur nobiles quam ignobiles & maiores quam minores. in corporali verò plus puniuntur ignobiles & minores. doctrina gl. in c. non cogantur. 42. dist. & in c. cum quidam. extra de iureiur. idem.

PRO. plura sunt negotia, quam vocabula. l. nam natura. ff. de præscr. verb. idem.

PRO. plura delicta in vna re plures admittunt actiones, sed omnibus vti prohibitum est. l. plura. ff. de actio. & obli. idem.

PRO. pluralis locutio duorum numero contenta est liber tas. §. post annos. ff. de mau. test. lege vbi numerus de test. c. pluralis. de reg. iur. in 6. idem.

plures emphyteute possunt rem emphyteuticam inter se diuidere, irrequisito Domino, imò etiam quocunque titulo inter se alienare. communem dicit Cla. in §. emphyteutis. q. 14. ver. quæro nunquid. P. Fich.

pluribus simul vocatis ad successionem per copulam, inter quos solū cadit ordo charitatis & affectionis, absque vlla necessitate instituendi vel substituendi (vt si instituat Titium fratrem meum & eius filios) tunc tales personæ censentur vocatæ simul, non autē ordine successio. com. dicit Clar. Sent. §. testamentum q. 80. ver. Hoc premisso. sed si cadit inter eos nō solum ordo charitatis, sed percurrit necessitas instituendi, salte causatiuè, vt quando instituantur filius & nepos ipsius testatoris, eo casu censentur vocatæ ordine successio. com. dicit idem q. 8. ver. quando inter. Si verò vocetur per alternatiuam, puta instituo Titium vel eius filios, tunc censentur vocati ordine successio. Et ideo si quis substituatur filios vel nepotes Titij, tunc nullus ex nepotibus admittitur donec vnus ex filiis superest com. dicit q. 80. ver. 3. Si verò vocentur per dictionem Cum, pura. Instituo. Titium cum Mæuio eius filio, hoc casu Titius & Mæuius admittuntur simul & semel eadem q. ver. 4. Sed si vocentur plures personæ sub nomine collectiuo cum aliis sub duplici denominatione, vt instituo Titium & nepotes Mæuij, isti plures dicuntur quo ad Titium haberi pro vna persona tantum. com. eadem q. ver. vlti. P. Fich.

Pluralitas resoluitur in suas singulares in materia substitutionum, curt. iu. conf. 128. n. 6. com. dicit. B. Vill.

Plus petere non videbitur, qui intra legitimum, tempus miseracionis causa à iudice indultum, egerit. commune inquit Ant. Gomez. de contract. c. 11. n. 2. ver. 2. differt. E. Suar.

Pœna si apposta sit contractui emphyteutico propter cessationem solutionis, tunc in casu cessationis liberum est domino, vel pœnam petere, vel emphyteutam expellere. non autē potest vtrumque facere. com. in §. E. q. 8. ver. vltorius qro. P. E.

Pœna, quæ debetur ratione delicti commisi si pertinet ad primum iudicem seu primarium non ad secundū. Boerius decif. 70

secus tamen si præter legem. l. in l. non dubium, C. de legib. n. 50. communem dicit. B. Vill.

Pœna, si apponatur in matrimonio à consanguineis, vel amicis, nō valet: secus tamen si ab extraneis, Pan. in c. Gemma. de spons. com. dicit. idem.

Arrha tamen potest præstari l. 1. tit. 1. par. 4. quam intellige quando arrha ab altero ratum promittitur, l. in l. Titia. ff. de ver. ob. com. dicit, licet non placeat Coua. in epist. 4. c. 3. §. 7. n. 7. & vide in verbo arrha. idem.

Pœna quæ imponitur per statutum filiis contrahentibus matrimonium sine licentia parentum reicitur, & valet matrimonio

§. n. 2. communem dicit. B. Villal.

Pœna apposta ex dispositione hominis non acquiritur illi cuius contemplatione est apposta, sed venientibus ab intestato. lo. Nic. in l. generaliter. n. 48. de sec. nup. C. communem dicit. idem.

Quotiescunque ob cessationem vel non factū debet quis incidere in pœnam, nunquam pœna committitur, nisi monitione, vel interpellatione promissa. est dictum Inn. in ca. extirpanda. §. quia verò de concess. præb. communiter approb. sec. Dec. in conf. 37. in causa rigorosa. ver. secunda ratio, quia statutum. vol. 1. Charian.

Pœnæ impositæ mulieribus nubentibus, intra annum luctus in merum odium ipsarum per dictum Apotholium, remissè censentur sed iniuncta in merum fauorem & prouisionem liberorum prioris matrimonij, non intelliguntur sublata. est communis opi. sec. Soc. in conf. 34. prosequendo ordinē. ver. nec obstant allegata. vol. 1. idem.

Pœna vbiunque alicui facta adicitur quæ in aliquo euentu vni ex partibus veniat applicanda, si adiecta fuerit ab eo, q. foenerari nō sit solitus, vel ex alia quam mutui causa, tunc debetur, nec in fraudem vsurarum adiecta præsumitur, vt tenet gl. in l. sed & si quis. §. si. & ibi But. Ang. ff. si quis cau. & in l. vtrū. §. si. de peti. her. in l. pœnam. ff. de vsu. gl. in ca. illo vos de pign. Bald. post Pet. & Cy. in l. cum allegas. C. de i. de vsur. Inn. in ca. tuam, de pœn. Archi. in c. cum deo testium. 12. q. 2. & probatur in pluribus aliis locis ex quibus collare potest hanc opi. esse magis cōmunem, à qua in consulendo, & iudicando nunquā est recedendum, vt rectè monuit Bart. & alij in l. si. C. de pœn. iud. qui mal. iud. & canonistæ in c. 1. & in c. innitatis, de consti. Bald. in c. 1. iudices. de pac. iur. fir. in vsib. feud. & in l. 1. ver. & sane creditores. ff. de offi. quaestor. F. Turz.

Pœna imposita iure ciuili cōtrahentibus, in cessas nuptias, locum habet etiam in cōtrahentibus nuptias incestas de iure can. est communis opi. cont. Anch. sec. Dec. in conf. 58. ver. his tamen non obstantibus. M. Charian.

Pœna à lege vel canone irrogata ipso iure efficit quod post mortem hæredes tenentur ad illam soluendam, & conueniri possunt, Coua. in epi. 4. c. 6 §. 8. communem dicit. B. Vill.

Amplia ad fructus rei qui ipso iure perduntur à die cōmissi delicti. idem ibi n. 7. com. dicit.

Limita quo ad forum conscientie, in quo de his pœnis nō curatur nisi perantur, idem ibi n. 10. com. dicit.

Amplia istam limitationem ad damnum, ad quod quis tenetur ex culpa leui, vel leuissima: quia in foro conscientie non tenentur. idem ibi n. 12. com. dicit.

Restringe istam limit. quando culpa est in faciendo, idem ibi n. 13. per glo. in l. Cornelia. ff. ad Sil. & in lege si mora. ff. sol. ma. com. dicit. idem.

Pœnam à lege præscriptam, iudex potest alterare in aliam pœnam, puta pecuniariam. id. communiter doc. concludit in l. quid ergo. §. pœna grauior. ff. de iis qui no. infra. & lege. et si uerior. C. de i. asserit. Minf. obf. 30. cent. 2. Et ibidem quod potest etiam augere vel minuire. I. Fich.

Pœna incestuorum nuptiarum non incurritur à cōtrahentibus, ignorantia facti inductis. Bal. nouel. in tract. de dote. part. 1. 1. com. dicit quem refert, Coua. in epi. 4. c. 6 §. 8. n. 22. B. Vill.

Pœna secundò nubentium an hodie sit sublata & per ius canonium Tractat doc. i. c. si. extra de sec. nup. & communiter conclusum est sec. Matt. de affi. decif. 7. 5. quod illa pœna que concernunt fauorē filiorū primi matrimonij nō sint sublata, secus de aliis fauorem filiorum non cōcernentibus. in qua opi. refert etiam Alex. conf. 68. & conf. 133. vol. 4. I. Fic.

Pœnam primi furri, etiam magni, puta M. Florenorū vel circiter, nō esse capitalem, nec forem posse pro prima vice pœna mortis puniri com. dicit. Ale. de Imo. conf. 2. inci. obicit carcerato, & c. n. 2. quod habetur in 2. lib. cōf. cri. Venetiis anno. 1560. per clarif. & c. & amicum nostrum obseruandissimum. D. Io. Baptist. Ziletum editorum, sub n. 71. idem.

Pœna, si apponatur in actu, qui est contra legem non tenet, secus tamen si præter legem. l. in l. non dubium, C. de legib. n. 50. communem dicit. B. Vill.

Pœna, si apponatur in matrimonio à consanguineis, vel amicis, nō valet: secus tamen si ab extraneis, Pan. in c. Gemma. de spons. com. dicit. idem.

Arrha tamen potest præstari l. 1. tit. 1. par. 4. quam intellige quando arrha ab altero ratum promittitur, l. in l. Titia. ff. de ver. ob. com. dicit, licet non placeat Coua. in epist. 4. c. 3. §. 7. n. 7. & vide in verbo arrha. idem.

Pœna quæ imponitur per statutum filiis contrahentibus matrimonium sine licentia parentum reicitur, & valet matrimonio

Com. opin. Tom. ij. n. 4. nium &

nium & non statutum. Dec. in l. nuptias. ff. de re. iur. n. 8. communem dicit. idem.

Pæna secundum nubentium in fauorem filiorum introductæ, sublatæ non sunt per illud apostolum. Mortuo viro mulier nubat in Domino, &c. c. p. e. & c. fi. vbi Abb. extra de sec. nuptiis. & est communis opinio. vt dicit Marth. de affli. decif. 75. & Phi. Dec. in l. 1. C. de sec. nupt. & in conf. 87. l. Fich.

pæna mortis quando possit infligi & tamen ex causa ab ea dem receditur, tunc non potest in alia pæna corporalis imponi, sed debet commutari in pecuniariam pænam, secundum Hip. de Marf. in sua prac. crim. §. quoniam. n. 95. Et eandem opinio. §. 34. 2. §. 30. 3. 2. multisque aliter constanter tenuit. idem.

PRO. pæna sine fraude esse non potest. l. aliud est fraus. ff. de ver. sig. Bello.

PRO. pæna corporis est grauior qualibet pæna pecuniaria. l. in senorum. in fi. ff. de pæn. Bello.

PRO. pæna vnus metus est multorum. l. 1. C. ad leg. Iul. repet. l. capitalium. §. famofus. & l. aut facta. §. vlt. ff. de pæn. can. quapropter. 2. q. 7. c. scienter. extra de iure iur. clem. 1. de iud. & clem. 1. de of. ord. in clem. idem.

PRO. pæna vnus, alterius præmium esse non debet. l. si sequens. ff. ad sena. Sylla. idem.

PRO. pæna sunt mollienda non exacerbanda, ideo in his stricta est interpretatio facienda, l. interpretatione. ff. de pæn. l. factum. §. in pænalis. ff. de reg. iur. reg. in pæn. extra e. tit. idem.

pæna amputationis membri de iure digestorum & codicis fuit incognita, communem dicit cur. iu. in l. imperium. n. 37. ff. de iurisd. omnium iudicum. quem refert D. Ant. de Padilla in l. transigere. n. 8. C. de transact. Cla. d. §. fi. q. 69. in princ. P. Fichard.

pæna criminis læsæ maiestatis, quæ per l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest. etiam filiis delinquentium imposita est, non se extendit ad filias, commu. dicit Gigas in tract. de crim. læsæ maiest. q. 14. nu. 15. Cla. d. lib. 5. §. Læsæ maiestatis. versic. hæc autem. idem.

pæna criminis læsæ maiestatis, etiam locum habet in filiis naturalibus, tantum, communem dicit Claud. in l. ex facto. §. si quis rogatus. n. 11. ff. ad Treb. Aug. ad Ang. de malef. in verb. & hoc tradito. n. 15. Cy. in l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest. Clar. d. §. læsæ maiest. ver. sed nunquid. idem.

pæna criminis læsæ maiestatis, ex l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest. non se extendit neque locum habet in filiis natis vel conceptis ante delictum patris, ita tenuit Cy. in d. l. quisquis, & dicit esse com. Alc. cõf. 467. n. 7. licet Claud. in l. si quis id quod. n. 14. ff. de iurisd. omnium iudicum, & Gigas in tract. crim. læsæ maiest. q. 5. n. 2. contrarium communem esse dicant tamen Claro, prior tanquã mitior & benignior magis placet, in concepto autem post bñum ex hoc delicto patri datum, certum est, dictam pænam locum habere, & ideo tali non est danda legitima, vt communem attestatur Boff. in titul. de crim. læsæ maiest. num. 138. Clar. d. §. læsæ maiest. versic. fuit autem. idem.

pæna crim. læsæ maiest. quatenus ad filios extenditur per l. quisquis. C. ad leg. Iul. maiest. etiam locum habet in nepotibus, communem dicit Salicet. in ead. l. quisquis. n. 12. quem refert Did. lib. 2. resolut. c. 8. nu. 2. in fi. Notandum tamen quod non extenditur nisi vsque ad secundum gradum descendentium ex masculis inclusiue, & vsque ad primum gradum descendentium ex foeminis, com. dicit Salicet. ibidem quem refert Iaf. conf. 106. nu. 3. libr. 4. Cla. d. §. læsæ maiest. versic. Præterea. idem.

pæna criminis læsæ maiestatis quod ad filios ex l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest. non solum in patre committente, sed etiam in matre committente locum habet. com. dicit Ang. de malef. i. verbo & hoc tradito. n. 12. vbi dicit, licet rarum videatur hoc in muliere, se tamen in facto vidisse Bononiæ, & eum refert Marf. conf. 53. n. 8. Cla. d. §. læsæ maiest. ver. quæro etiam. idem.

Pæna criminis læsæ maiestatis de qua in l. quisquis. C. ad l. Iul. maiest. quatenus ad filios delinquentis, non habet locum nisi quando crimen illud commissum esset contra imperatorem, vel Rempub. Romanã. com. attestatur Gigas in tract. de crim. læsæ maiest. q. 23. n. 9. Alc. in cõf. 467. n. 6. in fi. & ita quoque consuluit Soc. conf. 275. Cla. d. §. læsæ maiest. ver. vnum tantum. P. Fichard.

pæna eadem qua Reus si conuictus esset puniendus fuisset, puniri debet qui in accusatione defecit, etiam si persona honestior sit quam accusatus, com. dicit Alber. in l. athletas. §. ca. lumnator. n. 4. de his qui no. infam. Cla. d. §. fi. q. 81. ver. sed po. P. Fichard.

Pæna raptus, de qua in l. vnic. C. de raptu virg. locum habet etiam in eo cui rapta consenserit, siue ab initio siue ex post facto. com. dicit Alber. in l. raptos, n. 2. C. de episc. & cle. Cla. d. lib. 5. §. raptus. ver. adde. P. Fich.

Pæna raptus non habet locum in eo qui rapta carnaliter nõ cognouit, communem opinio dicit Boer. decif. 316. n. 4. quem refert Did. in repet. clem. si furiosus. n. 8. contrariam vero communem dicit Iaf. vt eum refert Boff. in tit. de rapt. mul. nu. 14. Cla. vero ita distinguit, Aut non cognouit quia non potuit, & puniendus est dicta pæna. aut potuit sed noluit, & nõ puniendus est. Cla. d. §. raptus. ver. fed quid si ille. P. Fich.

pæna raptus non habet locum in rapiente publicam meretricem, communem opinio dicit Ant. Gomez. super l. 80. Tauri. n. 4. 5. & ita consuluit etiam Cephal. conf. 140. lib. 1. Cla. d. §. raptus. ver. quæro nunquid. idem.

pæna raptus non habet locum in muliere rapiente virum, com. dicit Grilland. de diuers. criminib. lib. 3. q. 10. n. 23. quem refert prac. conrad. n. 3. pract. Iodo. c. 95. n. 17. licet Marf. in l. vnic. nu. 223. C. de raptu virginum. contrariam com. dicat, vt eum refert Ant. Gomez. super l. 80. Tauri. nu. 37. Claro tamen prior magis probatur. d. §. raptus. ver. sed pone. idem.

pæna raptus est vltimum supplicium, & aliæ graues pænae in l. vnic. C. de raptu virg. expressæ. com. dicit Ant. Gomez. super l. 80. Tauri. n. 36. Cla. d. §. raptus. ver. fed quæro. idem.

pæna sacrilegij de iure ciuili est extraordinaria & arbitraria, secundum qualitatem rei, personæ, temporis & sexus, semper tamẽ est capitalis, com. dicit Salicet. in rub. C. de cri. sacrilegij, quem refert Boer. decif. 254. nu. 13. Bertach. in verbo, sacrilegium. n. 17. Cla. d. lib. 5. §. sacrilegium. idem.

pæna simonie est, vt notorius simoniacus in ordine ipso iure ab officio suspensus sit, com. dicit Abb. in c. cum non liceat. n. 4. de prescr. Clar. d. lib. 5. §. Simonia. ver. fed quæro. idem.

pæna Sodomie, est pæna mortis, tam in agente quam patiente per textum, in l. cum vir nubit. C. de adult. & ita com. dicit Soc. iu. conf. 7. n. 3. Ant. Gomez. super l. 80. Tauri. n. 32. & licet illa lex videatur imponere pænam gladij, tamen de consuetudine igne comburitur, vt dicit Ang. in eadem l. quem refert Affli. super 3. part. consti. Regn. rub. 42. in prin. n. 13. pract. Iodo. c. 96. n. 12. Papo. lib. 24. tit. 10. Arest. 6. Cla. d. lib. 5. §. Sodomia. ver. fed quæro. idem.

Pæna stupri de iure canonico est in clericis pæna depositio, nisi cum virgine commissum sit, com. dicit Grilland. de diuers. cri. lib. 3. q. 7. nu. 2. quem refert Dias in pract. crim. can. c. 77. Bermond. de concubina. n. 18. practica. Conrad. nu. 15. In laico verò, vt eam dotet & in vxorem ducat, si ipsa & parentes consentiant, si verò non consentiant dotem tantum dare tenetur, sed si ipse renuerit, tunc verberib. cæsus in monasterium detrudendus. c. 1. & 2. de adult. que tamen decisio in terris ecclesie tantum, non etiam in terris imperij locum habet, vt communem opinio dicit Ant. Gomez. super l. 80. Tauri. n. 7. de iure ciuili autem non quidem imponitur pæna mortis, sed dimidiæ partis bonorum, cum relegatione, vt com. dicit Bermond. in tract. de concub. n. 34. Sed quicquid sit de iure, tamen de consuetudine vel dotare vel in vxorẽ ducere, tantum tenetur stuprator, & ita seruari in practica attestatur Ant. Gomez. in allegat. loco. n. 8. intellige tamen hæc omnia si cum honesta virgine stuprum commissum sit, aliàs secus, vt scribentes intelligere attestatur Paris. conf. 160. n. 14. lib. 4. Cla. d. lib. 5. Stuprum. ver. fed quæro. Nota verò si puella dicat se virginem fuisse, & stuprator neget, quod tunc in dubio presumpcio est pro virgine. ita com. dicit Abb. in c. n. 5. quæ refert Bermond. in d. tract. n. 9. Cla. ibid. ver. fed pone. idem.

pæne imposte viduis nubentibus, intra annum luctus, licet hoc die sublatæ sint, tamen non sublatæ contra viduas libidinosas & luxuriosas viuentes, communem opinio dicit Io. de Garion. in rub. C. de secun. nupt. & consequenter non sunt sublatæ in vidua intra annum illum stuprum committente, vt communem opinio dicit Io. in auth. eisdem pennis. in tercio notabili, in C. de secun. nupt. & ideo talis vidua perdit tam ipsa quam stuprator omnia sibi relicta a testatore, & applicatur fisco, vt communem opinionem dicit, item Io. in l. 1. nu. 58. C. de sec. nupt. Clarus dicit. libr. 5. §. Stuprum. versic. generaliter. P. Fichard.

Pæne iuris ciuilis possunt in foro scientie a committente licite retineri, nisi in quantum prouident interesse partis per text. cũ gl. in verbo, augmento, in fi. in c. fraternitas. 1. 2. q. 2. vult Cald. in procemio decre. Panor. in c. fi. ext. de iure iur. & nisi sit pæna quæ infligatur ipso iure absque sententia iudicis secundum Pan. in ca. 1. extr. de constit. in 3. col. per l. commissã. ff. de publica. & cap. 2. de rescript. in 6. Fiscus tamen potest exigere, & retinere

retinere pænas cum bona conscientia, ne detur materia delinquendi, & delicta remaneant impunita, secundum prefatos doctos. Balb. decif. 217.

Pæna, quæ infligitur ipso iure, transit contra hæredem etiã lite non contestata contra defunctum. l. 3. §. quod autem. cum gl. quæ reputatur singularis. ff. quod quisq. iur. & est limitatio ad titulum. C. ne ex delict. defunct. Balb. decif. 391.

pæna illic imponenda non est, vbi à iure non imponitur, vt est celebris gl. authoritas. in c. vlt. ver. ex vi. ad finem. de iure patro. quam frequenter placitam renuncio ex dec. confil. 19. nu. 3. iaf. in l. illam. n. 12. C. de collat. Tiraq. in l. si vnquam. ver. reuertatur. nu. 206. C. de reuoc. don. Arius Pinel. in l. 1. part. 3. ver. infertur etiam C. de bo. mater. & in l. 2. part. 2. c. vlt. nu. 13. C. de rescin. vend. Fran. Viuius lib. 1. opi. 118. Nec vnquam ex ipsius delinquentis consensu imposita censetur: quemadmodum verissimum arbitror, & commune aio ex iaso. in l. si tibi decem. §. quædam. ff. de pact. Palat. Ruu. in repet. Rub. §. 61. nu. me. 24. de don. inter virum. & vxor. Balb. de praes. part. 1. q. 7. Fortu. in leg. legitima. ff. de pact. Riquer. in rub. nu. 118. ff. de ver. ob. l. Clar. in pract. §. vlt. q. 80. ver. vlti. Et si alicubi Socratis autoritas apud platonem maxime refragetur, quin & nunquam in conscientia foro pæna debebitur, quamuis iure ipso illam vel lex aliqua, vel canon indicat. commune dicunt latissime Did. à Couar. in tract. de spons. 2. part. c. 6. §. 8. nu. 10. l. Cla. in d. q. 80. & d. ver. vlt. E. Suarez.

pæna, quæ iure ipso imponitur, hæredes vexat, vt est Bart. doctrina communiter recepta in l. vna. n. 6. C. ex delict. defun. vbi Ang. ac dec. in l. pupillum. §. in hæredes. n. 4. ff. de reg. iur. Hippol. in l. vna. nu. 65. C. de rap. virgin. atque alij passim attestantur. E. Suarez.

pæna in actu legibus aduerso apposita, nullius momenti est, quamuis ea, quæ adui præter legem gesto additur, summas vires habeat. commune ait iaf. in leg. non dubium. nu. 59. C. de legibus. idem.

pæna etsi tantum pecuniaria ponatur, si tamen fisco applicetur, causa criminalis appellabitur, vt est accurtijs sententia in l. 3. ver. centum aureorum. ff. de sepulc. viol. quam frequenter placitum renuncio ex Alex. in l. a diuo Pio. §. sententiam Romanæ. ff. de re iud. iaf. nu. 12. Gom. n. 18. in prin. in fit. de act. Plat. in l. 2. C. de iis, qui ex ratio lib. 10. dec. lect. 1. & lect. 2. n. 9. Rip. nu. 95. post abbat. in rub. extra de iud. iaf. factio. in rub. C. illo eod. tit. & l. Cla. cum aliis in pract. §. vlt. ver. 4. igitur fuit opinio. idem.

pæna conuentionis in quamcunque summam apponi potest, si expressim illius quantitas taxata subfiguratur, v. g. si quis ita stipuletur, promittis te mihi librum scripturum, & id feceris, ais te pæna nomine mille nummos daturum: & stipulatio, & adiecta stipulationi pæna, proculdubio valebunt. At si pæna per multiplicationem nomen promittatur, non poterit dupli excedere, ni, vt librum scripseris, promittis duplum, tripulum, ac deinceps, quemadmodum receptus ait Porc. in §. alteri. n. 7. in fit. de inutil. stipulatio. quamuis mihi longè magis probetur, quod inibi cum Azone accursus voluit, quamcum quæ pænam statui posse. pro qua etiam sententia stant Græci. vt ex scholiaste Hermenop. constat tit. *περί ἀπορίας ἀποκρίσεως*. §. *καταδίξις τῆς ἀπορίας ὑπὲρ τῶν ἀπορίας*.

Nec huiusmodi pæna in vsurarum fraudem adiecta vnquã censetur si illi applicetur, qui fenerari non solet, & aliis in conuentionibus, quàm in mutuo apponatur, commune affirmat latè Turz. opi. 71. Illam tamen aliqua in quantitate nemo cautionem inferere generaliter, ac regulariter tenetur, qui ad cautionem simpliciter obligatus est commune interpretum enunciatum ponit idem Turz. opi. vlti. Quin & præterea tamen si pæna aliqua expressim pacificatur neminem regulariter obstringit, quem principalis conuentionis non ligauit, vt est insignis glossæ sententia in l. 3. ver. Fauiana. ff. si quis in fraud. patro. quam receptam aio ex Soc. conf. 91. lib. 3. iaf. in l. 1. §. si vir vxori. nu. 18. ff. de acq. poss. in §. fuerat. in fit. de actio. ex eodem iaf. nu. 3. dec. n. 5. in l. principalibus ff. si cer. pet. eodem iaf. nu. 36. dec. n. 20. & aliis recentioribus in l. certi conditio. §. 70. nu. 40. & qui verius id prosequitur l. Clar. in pract. §. vlt. q. 84. E. Suarez.

pæna capitalis ducitur ac dicitur exilium perpetuum: vt frequenter placitum latè ponit Did. à Couar. in tract. de spons. 2. par. c. 7. nu. 16. & vide quæ hanc etiam in rem obseruauit superius vers. capitalis. idem.

pæna si iure statuta ac determinata non sit illam iudex vsq; ad mortem pro sui animi arbitratu proferre potest: commune inquit Marant. de iud. 3. par. prin. nu. 43. cum seq. post dec. cum Barb. in c. ex literis. nu. 14. de consti. Alc. conf. 372. in finem. Bolenc. in rep. l. capitalium. §. famofos n. 29. ff. de pænis. Viuius li. 1. opi. 179. Sed contrarium tamen verius, humanius ac magis receptum profectò est, quod frequenter placitum attestatur Marth. de affli. decif. 276. nu. 6. Gram. conf. 48. nu. 2. Cassan. in consuet. Burgun. n. 2. fel. & qui eum refert Villa. in rep. l. 72. c. 9. nu. 4. Carauita super 4. r. rit. magna Curia. nu. 15. in fi. & quialios laudat, atque hanc opinio. longè præferendã superiori verissimò censet l. Cla. in pract. §. vlti. q. 83. ver. fed quæro. idem.

pænam pecuniariam qui luere nequit, luet corpoream, vt frequens interpretum dogma pronunciant laudati superius vers. condemnatus. E. Suarez.

pænam alius pro alio nusquam dabit, communem regulam ponit & latè atque accuratè illam ex receptis sententijs explicat l. Cla. in pract. §. vlt. q. 86. idem.

pæna interdictionis aquæ & ignis, damnationis ad metallum, deportationis, ac relegationis iam dudum exoleuerunt, vt cum multis attestatur l. Clar. ex receptis interpretum placitis subiungens, quæ in illarum locum successerint, in pract. §. vlti. q. 72. à vers. non est. E. Suarez.

pæna variæ si sigillatim ac separatim variis delictis sese cõfundentibus imponantur: vt arma de nocte portanti, in alium irruenti, atque alium percutienti: non omnes, sed vna illarum duntaxat pendit debet, vt est accur. singularis doctrina in l. de crimine. C. de accus. quam frequenter placitam affirmant Hippol. in l. si in rixa. nu. 15. ff. de ficar. & in l. vna. nu. 38. & nu. 54. C. de rap. virg. Iaffr. decif. 95. Viuius lib. 1. opi. 281. l. Cla. in pract. §. vlt. q. 84. ver. alius est casus. Sed & cum diuersæ pænae à diuersis legibus vni alicui delicto indicuntur, si illius flagitij reus postulat vnã aliquam, vel minimam illarum legum pænam luerit, non amplius de eodem crimine accessi poterit, nec quatenus legum ceterarum supplicium excurrit, amplius puniri, vt commune inquit Sali. in l. sepulchra. n. 8. C. de sepulc. violat. latè Ant. Gom. de delict. c. 1. nu. 39. Viuius lib. 1. opi. 279. si tamen pæna aliquot diuersæ pendit omnes debebunt, ac simul omnes dari nequierint, eam illarum reus luet, quam iudicis arbitrium selegit, commune ponit, & accuratè exponit l. Cla. d. §. vlt. q. 99. ver. vlt. Quin & cum pænae alter natim imponuntur, & vel vtraque corporea est, vel sanctio nis verba ad iudicem referuntur, illarum optio ad ipsum indi cem spectabit, com. dicit Io. de ana. in c. sicut iudæis. n. 17. de iude. abb. Pan. in c. à crapula. n. 4. de vi. & honest. cler. & qui rectè id explicat l. Cla. d. §. vlt. q. 85. ver. solet etiam. idem.

pænae aliquot si noua lege aliqua imponantur, non idcirco supplicium in eandem criminis speciem lege veteri indictum abrogari censetur. Sed enim tum legis nouæ, tum veteris pænae infligentur, commune inquit abb. in c. de causis. nu. 14. de of. deleg. Ang. ac Sali. n. 6. in l. qui sepulchra. C. de sepulch. violat. Caccialup. in rep. l. omnes populi. n. 9. ff. de iustit. & iur. Excipe nisi si nouæ legis vel statuti pæna legis antiquæ, vel cõmunis iuris pæna par sit, commune pronunciat Hip. in pract. §. quaritur. n. 5. Quamuis semper ac generaliter verius, & qui sit in d. l. veteri, aut communi iure, supplicia prorsus flescere, vbi vel statuto, vel lege aliqua noua pænae aliæ eidem criminis infliguntur, quod etiam commune affirmat Alciet. conf. 453. n. 5. Blanc. in pract. crim. n. 71. & seq. Gram. conf. 35. n. 56. Rol. conf. 35. nu. 48. lib. 2. Viuius lib. 1. opi. 277. ac latius l. Cla. in pract. §. vlt. q. 85. ver. debet etiam. idem.

pænis corporeis nunquam locus est, vbi dolus non interuenit, quamuis maxime culpa lata arguatur, commune inquit Cagn. in l. contractus. n. 10. ff. de reg. iur. Hipp. conf. 67. nu. 40. & qui verius id prosequitur l. Clar. in pract. §. vlt. q. 84. E. Suarez.

pænas statutarias exteri omnes luent, nulla habita differentia scietint, nec ne statuta, si id criminis cuius nomine plectuntur, alias iure etiam commune communi prohibebatur, commune inquit Did. à Couar. in c. alma mater de senten. excommu. libro 6. Aegidius Boffius in pract. tit. de pænis. num. 18. & qui alios laudat l. Clar. in pract. §. vlt. q. 85. ver. secundus est casus. E. Suarez.

pænas legibus sanctas, ex causa expressim apposita, & immutare iudex potest, commune aiunt dec. in c. de causis. n. 94. & seq.

& seq. de of. deleg. P. iul. Girland. de relax. carcer. rubr. 1. q. 6. n. 1. & Tiraq. qui latissime per limitationes atque ampliaciones de materia differit in tract. de pen. temper. quod idem profus erit in penis statuto aliquo indicatis, vt frequenter placitum af firmant Aret. in c. qualiter & quando. in 2. n. 24. de accus. dec. vbi s. nu. 19. Girland. d. q. 6. nu. 8. & seq. Did. à Coua. li. 2. refol. c. 9. nu. 8. Menchiaca controuer. illustr. c. 14. nu. 4. Viuius lib. j. opi. 16 s. 1. Cla. in pract. §. vlt. q. 8 s. ver. vlt. r. uero. Erunt autem causae ad id idoneae vel delinquentis etas, furor, ira, amor, ebrietas, superioris m. a. statum, metus, vis, aduersarij prouocatio, iustus dolor, nobilitas, vel similia, vt diligenter & copiose tradit, cum receptis interpretum sententias, l. Clar. d. §. vl. q. 60. per totam. ac Viuius d. opi. 16 s. idem.

Poenae conuentionali promissa patri vel arbitrio in foro penitentiali, non est locus, vnde non est iniungenda penitenti per confessores, vt satisfaciatur de pena iuxta casum notabilem in c. fraternitatis. 10. q. 2. secundum Goffredum, & Io. And. in c. dilecti filij. de arbitris, quod communiter teneri refert Ben. capr. reg. 70. nu. 3.

poena conuentionalis apposta contra actibus, modò in fraudem vsurarum apposta non sit, potest etiam iuxta veriore opinionem à clericis exigi, aliàs si in fraudem vsurarum apposta nullo modo exigi poterit, prout voluit gl. in c. dilecti filij. de arbit. & in l. in c. suam. de penis & ita communiter teneri ibidem refert Bened. n. 27. Si verò dubitetur an in fraudem vsurarum apposta sit, tunc si apponatur dationi quantitatis, viderur in fraudem apposta, per ea quae habent in l. iulianus. §. idem Papinianus. ff. de actio. empr. & l. cum allegans. C. de vsuris. Sin opponatur dationi speciei vel facti praestationi, non presumitur in fraudem apposta, l. Lucius. ff. de act. emp. l. 2. & ibidem doct. ff. de verbo. obl. & d. l. cum allegas. & vtrobique doct. communiter tenent. Similiter canonist. in ca. dilecti filij. de arbitris. refert Bened. ibid. nu. 29. quod posterius tamen falsum, quando ob obligationem factam ad speciem vel facti praestationem praecesserit obligatio dandi pecuniam, quia tunc in dubio praesumitur facta in fraudem vsurarum, & id communiter teneri ibidem nu. 3. refert, prout voluit Io. And. in ad. ad speculatore. in tit. de obligationibus, §. 1. & Dyn. & Bar. in l. cum seruus. §. de re cond. ff. de cond. & demonst. idq; obrinare dicit non tantum in consueto fanerari, sed etiam iuxta veriore & communiore opinionem, in non consueto, prout tenet imo. in d. c. dilecti filij. dicens hanc opinionem veriore & in practica obseruandam, ex quo communiter tenetur, per no. in c. j. & c. in innitatis, de consil. Bened. d. reg. 70. ibidem nu. 34.

penas ordinarias iudex ante sententiam, si animaduertit iusta de causa easdem moderari posse, poterit ex suo sensu & secundum suam conscientiam temperare, com. dicit Bened. capr. reg. 18. nu. 2 s. vide s. in verbo iudex.

penae plures si reperiuntur impositae diuersis legibus tunc prouiso legis nouae, etiam municipalis non tollit in dubio prouisionem legis antiquae imponentis aliam penam, prout communiter tenetur secundum not. in l. quoties. ff. de obl. & actio. & in c. felicitis. de penis. lib. 6. & ibidem Io. And. Bart. in l. 1. ff. de vi bono. rap. & D. Nic. in c. illis autem. de of. deleg. refert Bened. capr. reg. 68. nu. 3.

penae plures pro eodem delicto regulariter imponi non possunt. l. senatus. ff. de accus. l. ad senatus. de iureiur. c. ar. si clerici. de iud. gl. in c. felicitis. §. per hoc. de penis. lib. 6. & id communiter teneri, refert Bened. capr. reg. 69. n. 1. quod verum est, nisi ob enormitatem criminis vna pena non sufficere, aut nisi noua constitutione pena à priore diuersa imponeretur, aut nisi vtraque sit pecuniaria, aut si vna ad interesse priuatum, altera ad vindictam tenderet, & c. de qua re vide ibidem nu. seq.

penae omnes impositae mulieri propter eius odium, quia nimis festinanter contrahit secundas nuptias, sunt sublatae de iure canonico, per dictum apostoli, mulier mortuo viro nubat in domino. inn. Henrich Boich. Pan. & alij in c. si. ext. de secun. nup. Bar. in l. liberorum. n. 2. ff. de iis, qui not. in fa. Pau. de cast. in conf. 366. n. 1. in 1. par. conf. secundum nouissimam impres. sionem & Phil. dec. in rub. C. de sec. nup. n. 8. Propterea mulieres transientes ad secundum matrimonium j. annum luctus, solum sustinent penas introductas in fauorem liberorum primi matrimonij, doct. in d. c. si pulchre. Bal. in conf. 161. nu. 2. in j. vol. conf. to. de Ana. in conf. 102. ver. non obstat. & Aym. Crauet. in conf. 36. in 1. par. conf. Et hanc communem doct. sententiam esse scribunt Phil. dec. in conf. 87. num. 3. & Rol. à Valle, in consilio 95. numero 14. in primo Tomo consilio. Kirchoius.

pena ob alienationem in forensem non procedit, vbi alienatio est facta sub conditione. Si princeps consenserit, vt est com. opi. de qua plotus inter consilia cri. conf. 108. n. 42. in j. Tomo. Bonacoff.

pena quae venit applicanda parti, remitti non potest per rescriptum. vt est com. opi. Ruin. conf. 153. nu. 1. in 5. vol. Fallit, vt ibi per eum. idem.

pena delictorum regulariter non transeunt ad haeredes. Nisi si fuerit contestata cum defuncto. Limita in pena imponente ab homine, secus vbi pena pro delicto apponitur ipso iure per legem. Secundo limita procedere in penis, pro quibus competit actio, Secus si competit exceptio, vt est communis opinio. de qua Soc. in l. si quis iniquum. §. quod autem. ff. quod quisque iur. idem.

penam statuti ex causa possunt minuere magistratus maiores, vt est com. opi. de qua dec. in c. de causis. n. 19. de of. deleg. vbi magis com. dicit. Et etiam delegati, cum destinatione, de qua per abb. in c. de causis de of. & po. iud. deleg. vbi etiam ponit quod pena tunc dicitur expressa, quando de ea cauetur in l. statuto. canone consuetudine, & c. idem.

pena capitis est multiplex, & potest verificari in pena deportationis, vel simili, vt est communis opinio de qua Alex. in conf. 115. n. 7. in 3. vol. vbi infert. ad statutum dicens, quod si quicquid tale fecerit, puniatur pena capitis, quod non intelligitur de morte quod dicit notandum, quia vbi accurrunt pericula personarum, ibi luunt pecuniariae, & tunc melius facit, facit consultor, quam secus, vt dicit Pau. de Cast. in conf. 450. in fi. in 2. volu. Et stante statuto ciuitatis, quod qui facit tale quid, soluat mille libras vel luat in capite, statutum videtur capitale. l. 1. §. item si ita. ff. de pena. legata. lo. Fab. in situ. de publicis iudiciis. §. publicorum. nu. 2. in fi. Soarez. ver. pena. n. 141. An autem appellatio pena capitalis necessario veniat pena mortis? Resp. quod non, vt est com. opi. Grassus totum munium opi. lib. 2. c. 7. q. 2. idem.

pena vbi est imponenda iudicis arbitrio, non debet imponi ordinaria sed mitior, tamen magis communis est sententia, quod attendi debeat. An qualitas delicti & circumstantiarum sit talis, quod de iure, vel consuetudine sit pena mortis imponenda, & tunc imponi possit, alias non. Ita dicit Alex. in conf. 121. nu. 7. in vlt. vol. vide omnino Soc. Sen. in c. licet, de penis. Et quilibet iudex, qui potest de causa cognoscere, potest ex causa penam alterare, & commutare, vt est com. opi. de qua ibi per Soci. nu. 2. vide omnino dec. in conf. 100. nu. 10. in 1. vol. Et Menochium de arbit. iudi. Et vbi crimen membri abscissionem requirit vna sola manus debet amputari per Bar. & gl. in auth. vt differet. iudi. §. quia verò. n. 1. Et no. quod vicarius potestatis non potest abscindere membrum, vel penam mortis inferre, vt dicit Alb. in l. aliquando. ff. de offi. proconful. & lega. idem.

pena omnis, etiam à iure determinata, est arbitraria iudicis. Ad eò potest eam ex causa diminuere, vel augere. Maranta in speculo in 4. par. in 1. iudiciorum & dist. n. 55. vbi dicit. Ita hodie seruari. Vide tu tamen Suza. inter conf. cri. conf. j. Tom. 1. per totum. in his autem arbitrandis iudex debet habere puram, sinceram & rectam conscientiam, ita, vt non declinet ad dexteram, vel sinistram, ex affectione absolueno, vbi non est absoluendus, & ex odio nolit absolueret absolueno, iudicando iniuriam grauem, vbi esset leuis Soc. sen. in c. officij, nu. 69. de sent. exc. Alba in conf. 95. nu. 2. & conf. 69. nu. 5. & per Menochium in suo de arbitrio iudicis. idem.

pena auct. de incestis nup. vt dos & bona publicentur, vt confiscentur vbi incestae nuptiae contrahuntur, locum habet, etiam si nuptiae essent incestae de iure canonico, & non de iure ciuili, vt est com. opi. de qua Plotus inter consilia cri. conf. 132. nu. 17. idem.

pena conuentionalis tollit eam, quam lex ponit D. Ostania. Vulpellus de pace q. 52. num. 3. communem probans. Et pena conuentionalis etiam debetur de aequitate canonica. Riminaldus nouissimus in consilio 69. numero 23. & dixit in meo tractatu de aequitate canonica. Et pena conuentionalis non applicatur fisco, nisi expressè sit dictum, sed parti. Bal. in l. si quis maior. in 7. not. C. de transact. iaso. in l. si quis id quod. ff. de iurisdic. omnia iudi. decisione Senen. post consilio cri. mi. num. 6. in 2. vide omnino Riminal. consilio 22. Corne. consilio 167. in 3. iaso. in consilio 49. in 3. volum. marfil. sing. 503. Moro. de fide treuga & pace. quaest. 125. & seq. Et si promissum me non offendere sub certa pena pecuniaria si me offenderit, incidit in illam, & etiam in penas legales & statutarias, vt per cast. in l. Non impossibile. n. 6. ff. de pac. Fallit, vt ibi per eum. Et no. q. pena pluries committitur, quando est clausula apposta, quoties committatur quoties contra factum fuerit. Idem.

pena in foro conscientiae exigi possunt, vt est com. opi. Ant. Gabriell. in suo communium concl. lib. 7. concl. 34. Amplia & limita, vt ibi per eum. & no. q. quando pena imponitur à lege, si aliquid factum non fuerit, pena nunquam committitur, nisi monitio praecedat, idem in contractu, & poena conuentionali interpellatio requiritur. dec. conf. 2. nu. 3. in 1. vol. vbi de interpellatione plura. Bonacoff.

pena non declarata contra auctorem, non potest contra eius haeredes declarari, vt est communis opin. Anton. Gabri. in suo communium concl. lib. 7. concl. 35. Amplia & limita, vt ibi per eum. Bonacoff.

pena generalis non habet locum, quando specialis est inducta, vt est communis opi. Blanc. in pract. cri. fol. 72. nu. 56. idem.

pena capitalis sine dolo non incurritur, nec sufficit lata culpa, vt est communis opinio. de qua D. Hier. Gabriell. in consil. 172. n. 11. Soarez ver. poenis. n. 155. Bursat. conf. 94. n. 8. idem.

Idem quando apposta esset clausula. Rato manente pacto. Paris. conf. 165. n. 6. in 4. vol. vide Corne. in pluribus consiliis ad quae te dirigit reperto. in verbo poena conuentionalis. Et debet probare petens poenam conuentionalem, q. expleuit ex parte sua. Alias succumbit. Alex. in conf. 133. in vlt. vol. Et debet fieri monitio, siue interpellatio. dec. conf. 2. nu. 3. Quanam autem sit pena legalis, & quae conuentionalis? inter tantos, ponit. cast. in l. cum stipulatus. nu. 5. ff. de verb. obl. idem.

pena debet minorari propter delictum antiquum, puta de cem. an. vt est com. opi. Clar. q. 60. ver. praeterea plura de poenis. Diaz. in ver. pena. idem.

pena minoratur, si rixantes sunt consanguinei, & delictum sit leue, secus si atrox, quia grauius puniuntur quam ceteri. Cla. q. 60. ver. sed pone. Furta autem domestica mitius puniuntur. Cla. in §. furtum. vide tamen marfil. sing. 524. Et quando iudex possit, vel non possit minuere penam. vide fusissimè per Bened. de Vado foro Sempro. in reperto. Felino in ver. iudex. an possit immutare penam. fol. 68. col. 1. idem.

pena autem aut sunt capitales, aut non capitales. Poena capitalis proprie & strictè loquendo accipitur pro pena sanguinis, vt est com. opi. Cla. q. 67. in pr. Sed exilium est etiam pena capitalis, vt euitetur ergo ambiguitas, in sententia condemnatoria mortis, debent addi illa verba. Ita q. moriatur. & c. & anima ab eius corpore separetur. & c. Et cuius sit poena electio iudicis, vel rei ponit dec. in c. inter ceteras, de refer. Soarez. ver. pena. nu. 141. Grassus communi. opi. lib. 2. c. 7. q. 2. Bonacoff.

penae legales fisco applicantur communiter, vt habetur in lagraria. de termino amoto. Corne. consil. 322. litera M. in 4. vol. Fallit in penis conuentionalibus, quae contrahentibus debent applicari, vt ibi per Cor. Et poena conuentionalis etiam de iure canonico exigi possunt ultra quam interfit, & sic simpliciter, prout est com. opi. de qua Cor. conf. 28. litera R. in 2. vol. Et quando approbatur laudum, seu conuentio principalis poena tunc peti non potest. idem Cor. ibi. litera C. Et scius non seruans conuenta in societate, tenetur ad penas legales & conuentionales. Cor. conf. 266. litera G. in 3. volu. Et poena conuentionalis, si in aliquo interest tantundem, & non ultra peti potest ex pacto p. nali, vt per Cor. consil. 188. litera F. Et per totum. vol. j. vide omnino Ant. Gabri. in suo conuentionum concl. lib. 7. concl. 34. per totum & 17. & poena conuentionalis ad hoc, vt peti & exigi possit per vnum ex contrahentibus aduersus alium, qui contrahentem, quae requirantur. Cor. in consil. 344. in 1. vol. per totum. Et not. quod poena in pratorij & iudicialibus stipulationibus est loco interesse, & non exigitur cessante interesse, vt est com. opi. D. Hier. Gabriell. conf. 811. nu. 7. Bonacoff.

pena, quae ipso iure imponitur, vexat haeredes, vt est com. opi. Soarez. ver. pena. nu. 129. Bonacoff.

pena statutaria tollit penam legis, vt est com. opi. Grassus communium opi. lib. 2. c. 6. q. 5. marfil. in pract. crim. in §. quaxitur nu. 6. vbi infinitos adducit. Fran. Mar. decif. Delphina. 909. & 910. Et ibi an pena legis vel statuti possit augeti, vel minui. Capic. decif. Neapol. 136. n. 5. Et quod poena statuti tollat poenam iuris communis. Moronus de fide, treuga & pace q. 123. nu. 8. & seq. Limita, vt ibi per eum. idem.

pena adiecta certae quantitati, dicitur apposta in fraudem vsurarum, vt est com. opi. de qua d. Ant. de Leutis noster olim Ferrariensis inter conf. cri. conf. 17. nu. 2. tom. 2. quod intelligit ibi nu. 19. de fraudere ipsa, & non ex proposito. vbi etiam dicit. nu. 46. q. si instrumento sit clausula. q. toties quoties conuestum fuerit, debeat ipsa poena, poterit in puncto iuris pena duplicata peti ratione vtriusque termini. vide Soc. sen. in c. constitutus. de poenis. nu. 52. idem.

pena in foro conscientiae exigi possunt, vt est com. opi. Ant. Gabriell. in suo communium concl. lib. 7. concl. 34. Amplia & limita, vt ibi per eum. & no. q. quando pena imponitur à lege, si aliquid factum non fuerit, pena nunquam committitur, nisi monitio praecedat, idem in contractu, & poena conuentionali interpellatio requiritur. dec. conf. 2. nu. 3. in 1. vol. vbi de interpellatione plura. Bonacoff.

pena non declarata contra auctorem, non potest contra eius haeredes declarari, vt est communis opin. Anton. Gabri. in suo communium concl. lib. 7. concl. 35. Amplia & limita, vt ibi per eum. Bonacoff.

Poenae impositae in parte constitutionis sententiae apposta, & repetita in 2. part. quado additio sit constitutioni per viam participationis, vt est com. opi. de qua Bellenci. in tract. de charita. sub. q. 44. vbi ita declarat de communem opi. idem.

penae appositae in matrimonio à consanguineis vel anticis non valet, secus si ab extraneis. Pan. in c. Gamma. n. 9. de sponsa. com. dicit. Bonacoff.

pena quae debetur ratione commissi delicti pertinet ad primum iudicem, non ad secundum, Boer. decif. 5. nu. 2. communem dicit. Bonacoff.

pena apposta ex dispositione hominis, non acquiritur illi cuius contemplatione posita est, sed venientibus ab intestato. Io. Nico. in l. generaliter. C. de secun. nup. nu. 48. communem dicit. idem.

pena vi nubentis, & mulierem & maritum comprehendit. dec. conf. 230. & conf. 87. Durans de arte tessan. tit. 6. cautela 18. com. dicit. idem.

pena nunquam intelligitur imposita ipso iure, nisi lex ita exprimat, vt est com. opi. de qua d. Hier. Gabriell. in conf. 196. nu. 1. & seq. idem.

pena non est imponenda, vbi à iure non imponitur, vt est com. opi. Soares ver. poena. nu. 126. nec est consensu delinquentis imposita sententia, vt est com. opi. ibi. n. 127. nec quis in foro conscientiae ad poenam impositam à lege canonice tenetur vsquam, vt est com. opi. ibi. n. 128. idem.

pena quae ipso iure imponitur, afficit haeredes, vt est com. opi. Soarez. ver. poena. nu. 129. idem.

pena quae applicatur fisco, facit causam esse criminalem, vt est com. opi. Soarez. verbo poena. nu. 132. idem.

pena capitalis dicitur exilium perpetuum, vt est com. opi. Soarez ver. poena. nu. 141. idem.

pena à iure non determinata, vsque ad mortem iudex imponere potest ex arbitrio, vt est com. opi. Soarez ver. poena. nu. 142. Sed contraria opinio est magis communis, & magis aequa. ibi. nu. 143. idem.

penam pecuniariam soluere non volens, luat in corpore, vt est com. opi. Soarez in ver. poenam nu. 143. & ver. condemnatus. Bonacoff.

penam non probabit aliquis pro aliquo nisi quàm, vt est com. opi. Soarez ver. poenam. nu. 145. idem.

pena legalis, & aequae interdictionis, denuntiationis, & in matellum, seu deportationis, ac relegationis est sublata, vt est communis opinio Soarez ver. ficul. poena. num. 146. & seq. Bonacoff.

penae quae ex variis delictis infliguntur, confunduntur, & vna eorum imponitur, vt est communis opi. Soarez ver. poena. nu. 148. & si variis legibus pro vno delicto legens poenas imponunt, vna electa, ceterae omittuntur, vt est communis opi. ibi. n. 149. sed si plures poenae concurrunt pro delicto, quae simul dari nequeunt, vnam iudex eligit, vt est communis opinio ibi. nu. 150. idem si poenae alternatue imponuntur, & vtra quae sit corporea, vel ad iudicem verba referuntur, electio erit iudicis, non rei, vt est com. opi. ibi. nu. 151. & pro eodem delicto plures poenae imponi non possunt regulariter. vt est com. opi. Capr. regu. 69. nu. 1. fallit, vt ibi. & quilibet iudex, qui potest causa cognoscere, potest ex causa poenam alterare, vt est communis opinio de qua Soc. sen. in c. licet. de penis. nu. 21. Bonacoff.

pena legis nouae veterum non tollit, vt est com. opi. Soarez ver. poena nu. 152. nisi sint pares, vt est com. opi. ibi. n. 153. Sed si statuto sit imposita poena, cessat iuris com. opi. & supplicium, com. est opi. ibi. n. 154. vide Soc. senior. in c. vt fama. nu. 99. de sent. excom. Bonacoff.

penas statutarias exteri omnes luent, nulla habita differentia, scierint nec ne statuta, si penas illas ius commune etiam imponit prohibens, vt est communis opinio Soarez. ver. penas. Bonacoff.

penas ex causa iudex minuere potest, & mutare, vt est communis opinio Soarez. ver. penas. nu. 157. siue ex legibus, siue ex statutis. causa autem erit iusta, Aetas, furor, ira, amor. Ebrietas, superioris mandatum, metus, vis, aduersarij prouocatio, iustus dolor, nobilitas, & si qua similia, vt sunt communes opinionones ibi nu. 159. idem.

penam à non seruante petere potest, qui obseruat, vt est com. opi. de qua Soci. senior in c. constitutus. nu. 12. de penis. Bonacoff.

pena ratione partis non soluta, etiam de iure canonico, vt est com. opi. Soc. sen. in c. tuam nu. 10. de penis. Bonacoff.

penam ex causa, poterit temperare iudex ante sententiam, si sibi viderit, vt est com. opi. Capra reg. 18. n. 25. idem.

pena ipso iure infligita non incurritur nisi declaratoria præcedente, ex communi. Burf. conf. 14. nu. 18. & conf. 77. nu. 22. & conf. 43. nu. 22. idem.

pena ordinaria cessat, vbi quis ex sola propria confessione, & qualificata punitur, vt est com. opi. Burf. conf. 77. nu. 16. & nu. 25. idem.

pena & crimen extinguuntur mortuo delinquente ante sententiam, vbi non est ipso iure imposita, vt est com. opi. con sil. 77. nu. 20. per Burf. idem.

pena pecuniaria, quando lis est contest. vel delinquens fatetur in iudicio delictum, transit ad hæredes mortuo ipso delinquento ante sententiam, vt est com. opi. Burf. conf. 77. numero 21. idem.

pena capitalis famosi libelli porrigitur ad edentes, scribentes & retinentes illos, vt est communis opi. Burf. conf. 94. numero 8. idem.

pena statuti, licet pecuniaria, tollit penam iuris communis, licet corporalem, vt est magis communis opi. Burf. conf. 194. nu. 4. idem.

pena pari puniuntur mandans & mandatarius, cum statutum in rem loquitur, & est secutus effectus, vt est commun. opi. Burf. conf. 20. nu. 1. idem.

pena capitalis infligitur pro famoso libello, vt est com. opi. Burf. conf. 20. nu. 55. idem.

pena relapsorum, vel hæreticorum est ignis, & confiscatio bonorum, vt est communis opinio. Burf. conf. 7. num. 40. idem.

pena nunquam incurritur, nisi declarante eo, ad cuius fauorem est inducitur, vt est com. opi. Burf. conf. 12. nu. 48. idem.

pena vbi applicatur parti causa est civilis, vbi verò fisco est criminalis, vt est communis opinio. Burf. conf. 53. nu. 28. Chir couius in suo communium opinio. centuria j. conclusioe 58. idem.

penam statuti ex causa possunt minuere Magistratus & iudices, vt est dictum: ex communi opinione. Adde, quæ deo est vera hæc com. opi. vt non obstante iuramento, quæ ab initio officij sumunt magistratus, possunt illam statuti penam ex causa permutare, augere, vel minuere. fufius profequit. Paul. Gril lan. in trac. de relaxatione carceratorum. §. 6. n. 7. tom. 15. causas autem iustas, propter quas iudex potest penas alterare, commutare, augere & diminuire, posuit 5. & ponit etiam Soc. Sen. in c. licet à n. 2. vsque ad fi. & Tiraq. in tract. de penis. Fallit, vbi statutum imponeret penam ipso iure, vel ipso facto, quia tali casu iudex non habet potestatem per viam alienationis, aggrauationis, & commutationis. Soc. Sen. in c. 1. n. 5. de sent. excom. Et quando pena imponitur à lege, vel statuto alternatiuè, electio est iudicis, nisi verba statuti. vel legis dirigerentur ad reum, abb. in c. crapula. nu. 4. de vi. & honest. cleric. com. dicit. vide plura per Bened. de Vado foro Sempro. in Reperto. Felino. in ver. electio. in penis alternatiuè à lege impositis. An detur reo, vel iudici. Et fel. in c. inter ceteras. n. 5. & seq. de resp. crip. Et pena statutaria determinata relinquuntur arbitrio iudicis, vt possit eam augere & minuere, ex iusta causa, sed cognita causa, vt dicit Bald. in l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de pænis. Et not. quæ pena in prætoris stipulationibus, & iudicialibus est loco interesse, & non exigitur cessante interesse, vt est com. mu. opi. D. Hier. Gabriell. conf. 181. nu. 8. Bonacoff.

P O E N A Summaria.

Iudicem in penis arbitrariis posse imponere penam mortis naturalis. q. 1.

Appellatione pene capitis non semper, neque necessariò venire penam mortis: capitis enim penam esse triplicem, vnde in dubio de pena mitiori intelligendum. q. 2.

Clausula consueta apponi in sententiis capitalibus vltimi supplicij, quòd moriatur, & anima à corpore separetur, ead. q. ad fin.

Fragilitatem etatis non excusare minorem in penalibus quò minus possit pro debito incarcerari. q. 3.

Furorem superuenientem post delictum commissum, differre executionem & processum in penalibus. q. 4.

penam statutariam tollere penam iuris communis, eamque attendendam in delictis. q. 5.

Q V A E S T I O I.

Quero, an iudex in penis arbitrariis possit arbitrium suum ad mortem inclusuè extendere? Resp. variè sunt in hoc dubio doct. opi. Card. in c. de causis. de of. deleg. tenet quæ iudex in arbitrariis non possit imponere penam mortis naturalis. Eandem opi. tenet Lud. Ro. in rub. de arbi. Alex. in rub. 7. vol. 1. r.

Contrariam tamen opi. tenet Bal. in c. 1. §. iniuria. de pace iur. 80

fir. l. 1. in fi. C. de his qui satro. hanc opi. tenet quoq; Bart. l. fi. in fi. ff. vbi pup. abb. c. ex literis. de constit. fel. c. cum te de re iud. ibi abb. quoq; fel. c. inquisitionis in fi. prin. de accus. Maran. dif pu. 3. Vbi pro vtraq; parte arguit, & tandem hanc dicit esse magis communem, eandem dicit esse magis communem in trac. de ord. iud. par. 4. dist. 1. n. 43. Dicit tamen ibi Maran. hanc com. munem opi. intelligendam, vt procedat, quando iudici datur arbitrium in penis à iure expressis, vt in actione iniuriarum, in qua est statuta pena corporalis & pecuniaria ad arbitrium iudicis. Alias iudex non potest imponere penam mortis, vbi crimen non est capit.

Q V A E S T I O I I.

Quero, An appellatione pene capitis veniat necessariò pena mortis? Resp. videtur prima facie dicendù, quæ sic, & pro hæc opinio est tex. in l. relegati. c. gl. ff. de pæn. l. lege iulia. §. fi. ff. ad l. iul. repetund. Pro contraria opinione, quæ appellatione pene capitis non veniat pena mortis, est gl. in l. 1. C. ne manci. & tenet idem gl. in l. ne frumentù. C. qua res ven. nò poss. & hæc opi. tenet ibi Bal. & Sali. Pena. n. capitis triplex est: vna per quæ imponitur pena mortis: alia per quæ perditur libertas: alia est pena exilij. Vnde in dubio de mitiori pena intelligi debet. Hæc opi. tenet l. And. c. 4. ad fi. de iur. imol. in l. 2. ff. de publ. iud. Eandem opi. tenet Ang. de Are. in trac. male. verb. & ibi caput à spatulis. in verb. quæ si statutu. fel. in c. ex literis. de const. Alex. in conf. 339. inci. in causa inquisitionis. & in conf. 121. inci. vi so processu. volu. 7. Hanc opi. tenet etiam Sal. in l. 2. C. de fall. mone. Raph. fulg. in l. presenti. de his, qui ad eccl. confu. vbi refert Oldr. dicit quæ comunitè assessores propterea in sententiis capitalibus vltimi supplicij solent apponere illa verba, quæ moriatur, & aia à corpore separetur. Hæc opi. dicit veriorè, æquiorè & magis com. Hip. in prac. sua cri. §. oportunè. n. 40. circ. fi.

Q V A E S T I O I I I.

Quero, An fragilitas etatis excuset minorem in pœnalib. vt non possit p debito incarcerari? Resp. Bal. in l. 1. n. 24. C. qui bo. ced. pos. tenet, quæ sic, quem sequitur Iac. l. nec impub. n. 3. ff. de in ius voc. Eandem opi. tenet Chaffa. in cõsue. Burg. tit. de reutes. Rub. 5. §. 2. n. 14. fol. 206. Aug. l. nemo carcerem. C. de exact. trib. Ro. conf. 120. n. 4. Contrarià opi. tenet Bar. in l. fi. filio. la. 2. ff. sol. ma. DD. in l. filius. ff. de proc. Bal. post Cy. l. alio. C. quæ cõ. licet cõtrarium videatur velle gl. in l. 3. §. sed vtrù. ff. de minor. quam cõiter reprobari dicit Bar. in trac. de carcerib. n. 6. Hanc opi. tenet quoq; Hip. in prac. sua cri. §. attingam. n. 69. & eam dicit esse communem l. Bapt. Caccial. in trac. de debitor. susp. q. 5. n. 8. vbi dicit supradictam gl. in §. sed vtrum, saluari, quando minor est filius familiæ, quem sequitur Paris. in consil. 94. nu. 41. vol. 1.

Q V A E S T I O I I I I.

Quero, An furor excuset in pœnalibus qui superuenit post delictum commissum? Resp. Bal. in l. furiosum. C. qui test. facere poss. tenet, quæ si aliquis comisit delictum, propter quod suspens di vel decapitari deberet, & postea efficiatur furiosus, nò possit puniri in persona, sed bene in bonis. non. n. debet dari afflicto astrictio. & furiosus pro mortuo habetur, qui corporaliter puniri non potest. Eandem opi. tenet ipse Bal. in l. j. C. de confes. in c. j. ibi Alua. an ille qui interfec. fratrem domini sui, in v. sib. feu. imo. in l. ex pact. n. 22. ff. de vul. & pu. & c. Rayn. n. 143. de testa. Hanc opi. tenet quoq; Alex. d. l. furiosus. iaf. n. 7. & nu. 8. com. d. & idem iaf. in l. ex factu. n. 30. ibi Rip. n. 73. Gul. Bened. c. Rayn. verb. si abq; liberis. in trac. de exemplari subst. nu. 23. dec. & cagn. n. 1. in negotiis. ff. de reg. iur. Hanc dicit esse communem Hip. l. 1. n. 58. ff. ad l. Cor. de Sicc. Eandem firmat com munitè teneri iaf. l. si seruum. n. 7. ff. si ex noxal. cau. agatur. licet ipse teneat ibi contrarium. & hanc opi. tenet Bauer. in §. ite furiosus. n. 13. & 14. inst. qui test. fac. pos. & sequitur Ang. in tracta. malef. verbo, scienter & dolosè. n. 7. & ab hac opi. Baldi in iudicando & consulendo recedendum non est, quia in penis & delictis semper debemus sequi mitiorem partem.

Licet contrarium teneat Lud. Ro. d. l. furiosum, per l. j. ff. de penis. & in l. pen. ff. si ex noxali cau. quem sequitur Barb. c. in literis. de rescript. per doct. in Bar. & doct. in d. l. 1. vbi concludunt, in delictis publicis, in quibus à iure pœna determinata est, attendi tempus commissi delicti, sed his motiuis respondent doc. quòd nò fit de mente Baldi, quæ mutetur pœna, sed quòd impediatur processus & executio propter furorem, & fictam absentiam vel mortem. Sed magis mihi videtur stringere pro hac opinione tex. d. l. diuus. in verb. neque morbo eius danda est venia. & ver. etiam supplicio afficiendus. ff. de of. præsid. ab opinione Baldi tamen non est recedendum.

Q V A E S T I O V.

Quero, Quæ pœna in delictis attendi debeat: An legalis, vel statuti

vel statutaria, & an statutaria tollat pœnam iuris communis? Resp. quæ pena statutaria tollat pœnam iuris communis, eaq; attendi debeat, & hæc est magis communis, vt firmat Hip. in præti. crim. §. quaritur. nu. 6. infinitis ad hoc relatis doct. opinionibus. Eandem dicit communem Alb. trac. stat. 1. part. q. 8. vbi expressè hoc tenet Iac. de Bel. in disp. posita super l. 1. C. de re qui. reis. licet voluerit contrarium Bar. l. 1. ff. vi bo. rap. Michael Grassus.

Pœna omnis hodie iudici est arbitraria, etiam quòd sit à iure determinata: aded quòd potest eam ex causa minuere, vel augere, tex. & gl. in l. hodie ff. de pœnis not. Rob. de ord. iud. c. 4. nu. 65. & seq. Alex. conf. 111. nu. 3. lib. 1. Apostil. ad text. in l. 1. ver. iudicirco causa cognita. ff. de effrac. Aret. conf. 58. col. 5. Quòd procedit, etiam si iudex iurauit seruare statuta, teste Rom. conf. 429. & ideo vbi habet arbitrium in mitiore pœnam inclinare debet, secundum Bal. in auth. sed nouo iure. numero 18. C. de ser. fug. vbi Cepol. nu. 50. & quid an pœna commissa arbitrio iudicis: & sic arbitraria extendi debeat ad mortem? dic. quòd non, nisi ex circumstantiis, neque excedere pœnam solitam, iuxta veriorè sententiam per Alex. consil. 13. nu. 15. lib. 7. cum non possint iudices imponere extranea genera pœnarum de quibus nulla lex meminit, teste iafon. in l. si quis mihi bona. §. feruus. ff. de acq. hæ. qui iudex quòd de minori arbitrari debeat: scribit Alex. conf. 5. nu. 9. lib. 1. Rob. disput. 3. & fac. not. per iafon. in cunctos populos 2. lect. nu. 70. C. de sum. trinit. quas con. Cl. Declara, vt per mathes. sing. 4. sing. 101. Bar. in l. fi. ff. de rer. dist. in c. ex literis de constit. Neuiz. conf. 75. nu. 7. doc. in §. in summa. inst. de iniur. Boss. tit. de pænis, quibus adde, quòd nunquam in arbitrariis iudex potest imponere pœnam similem pene ordinariæ in simili delicto, iuxta glo. vbi abb. in c. inquisitionis col. fi. in prin. ver. alioquin de accus. Rob. de ord. iud. c. 4. post nu. 60. ex quo quarunt aliqui, quid si statutum disponat, quòd pro insultu sine sanguine puniatur quis pœna 10. Cum sanguine, maiori pœna arbitrio iudicis, cum cicatrice maxima pœna? & dic. quòd maior & maxima pœna non potest esse nisi pecuniaria, secundum iafon. in l. stipulationum quædam nu. 3. ff. de verb. obl. vbi latius declarat, quid in publicis delictis in quibus pœna est certa, & determinata à iure? & dic. quòd attenditur tempus commissi delicti, non obstantè mutatione status personæ, teste iaf. in l. si seruum. nu. 6. ff. si ex nox. caus. ag. vbi infert ad eum qui existens sanæ mentis commisit homicidium: & postea effectus est furiosus, dicit iafon. quòd poterit puniri de homicidio, per text. in l. diuus. ff. de offi. præsid. distingue tamen, vt latius per eum d. l. si seruum, vbi quòd si in furore commisit non est puniendus, secus cum esset sanæ mentis, saltem ex interuallo, de quo vide quæ idem scribit in d. l. nu. 8. dem quarit, quid quò ad Deum, si quis commiserit peccatum mortale: dum esset sanæ mentis, deinde efficiatur furiosus, & moriatur in furore: quòd furor superueniens non liberat à pœna, quas con. Declara, vt latius per eum, cuius contrarium quò ad furiosum tenet Suarez. com. opi. lib. ver. furor. vbi quòd furor postea superueniens: pœnam corporis delicto antea perpetrato infligendam extinguit, teste iaf. in l. furiosum. C. qui test. fac. poss. Clar. in pract. §. vlti. q. 60. ver. item quæro. vbi dicunt communem, quam declara, vt per viui. inter commun. opinio. lib. 6. ver. furiosus, vbi ponit amplia. & limit. Quid de statuto, quòd pene dupliciter pro delicto commissio de nocte? & dic. vt per iaf. in l. planè. §. si eadem. nu. 12. ff. de leg. 1. Alex. ad Bar. in l. sanctio legum. num. 5. & 6. ff. de penis, quòd quidem statutum de penis duplicandis non habet locum in bonis existenti in specie, vel in corpore, quia ille non recipiunt duplicationem, teste iaf. in l. titia nu. 34. ff. de verb. obl. Quid quando plures sunt quantitates pro pœna: an fiat earum summarum cumulatio: vt pœna infligatur? & dic. vt per Bar. in l. vbi fideiusfor vbi doct. in apostil. ff. de solu. vbi an & quando summarum diuersitas faciat videri diuersas sententias, & quando vna vel plures dicantur sententiæ ex quantitarum expressione: vide in locis prædictis vbi plura not. Quid in atrocissimis, & quæ clam committi solent: quid per iudicem agi possit? & dic. quòd iura transgredi licet, secundum Rol. conf. 7. n. 7. lib. 1. vbi declarat, & melius conf. 33. nu. 20. consil. 70. nu. 25. eodem Hypol. sing. 244. iafon. in §. maleficiis col. 2. inst. de act. cui adde eundem iafon. in l. cum seruus. col. 2. ff. de cond. caus. dat. vbi quando licitum sit transgredi leges & statuta, & an per pœnam statutariam sublata sit pœna iuris communis: vide doc. ad Bart. in l. 1. ff. vi bon. rap. vbi quid possit iudex qui iura uir seruare statuta? dic. vt per eos ibi, & in l. si hominem. ff. mand. quòd ante possit moderari pœnam in minorem, quam sit imposita à statuto, not. Rom. d. conf. 429. Quid de pœna

sanguinis, quando cum pecuniaria commutari possit? & dic. vt per Bart. in l. acta. §. de amplianda. ff. de re iudic. afflicti. in cap. vnic. §. porrò qui dominum quæ sit prima causa benef. amitt. nu. 8. quid de pœna pecuniaria imposita pro delicto commissio per vasallum comitis vel baronis & dic. quæ non pertinet vasallo, sed fisco superioris, teste afflicti. in cap. 1. §. si quis aliquem. num. 11. de pace ten. licet pœne sint fructus iurisdictionis, ex not. per afflicti. titul. quæ sint Reg. ver. pœnarum nu. 38. quæ con. procedit in causis civil. vt per afflicti. d. §. si quis aliquem quando autem pene commutatio fieri possit: vide eundem afflicti. d. titul. quæ sint reg. nu. 29. & quando compositio ibi nu. 17. De qua compositione vide quæ scribit Iac. de pœna in l. 1. C. de defertor. lib. 10. l. fern. in capitulo. 1. quid sit inuesti. Saly. C. de mod. mulct. quid de mulctis, & an iudex possit facere gratiam de multa? dic. vt per afflicti. d. titul. quæ sint reg. ver. multarum. in fi. Qua in re, concludit quòd non, nisi ratione paupertatis & ibi, quòd in multa locum non habet reg. qui non habet in are luat in corpore, sed in pœna sic, de qua regula. plura not. iaf. in l. si quis id quòd col. 6. ff. de iur. om. nium iud. Boer. q. 349. col. 7. fel. in ca. ad liberandum. num. 20. de iudæ.

Pœna criminis læsæ maiestatis, quæ per l. quisquis. C. ad l. iul. maiest. etiam filiis delinquentium est imposita, non extenditur ad filias, vt est com. opi. Clar. in §. læsæ maiestatis. ver. hac autem. Bonacoff.

Pœna criminis læsæ maiestatis, quò ad filios. ex l. quisquis. C. ad l. iul. maiest. non solum in patre committente locum habet, vt est com. opi. sed etiam in matre. Clar. in §. læsæ maiestatis. ver. quæro, etiam. Bonacoff.

pœna eadem, quæ reus, si conuictus esset, puniendus fuisset, puniri debet, qui in accusatione defecit. Etiam si persona sit honestior quàm accusatus. Clarus quæst. 81. ver. sed pone. idem.

pœna raptus de qua in l. vnica. C. de rap. virg. habet locum etiam in eo, cui rapta consenserit siue ab initio, siue ex post facto, vt est communis opinio. Clarus in §. raptus. ver. sic. adde. idem.

pœna raptus non habet locum in eo, quam raptam carnaliter non cognouit, vt est com. opi. quæ ita distincta recipitur. Nam aut non cognouit, quia non potuit, & puniendus est dicta pœna. aut potuit sed noluit, & non est puniendus. Clar. d. §. raptus. ver. sed quid ille. idem.

pœna raptus non habet locum in rapiente publicam meretricem. communis est opi. Clar. in d. §. raptus. ver. quæro nun quid. idem.

pœna raptus non habet locum in muliere rapiente virum. communis est opinio. Clarus dicto §. raptus vericulo sed pone. quæ sibi placet, quicquid in contrarium dicitur. idem.

pœna raptus est vltimum supplicium, & alia graues pœnæ, vt est communis opinio. Clar. dicto §. raptus. ver. sed quæro. idem.

pœna sacrilegij de iure ciuili est extraordinaria, secundum qualitatem rei, personæ & temporis, & sexus, semper tamen est capitalis, vt est communis opinio. Clarus in §. sacrilegium. idem.

Pœna sodomie est pena mortis, tam in agente quàm in patiente, id est ignis, vt est consuetudo. & est com. opi. Clar. in §. sodomia. ver. seq. quæro. idem.

pœna stupri de iure canonico est in clerico pœna deponitionis, si cum virgine sit commissum, vt est com. opinio. in laico autem: aut doret aut ducat, si ipsa parentes contentantur. Si verò dissentiant, teneatur dare dorem, & si ipsa mulier renuerit, verberibus cæsus in monasterium est detrudendus in terris ecclesie, secus in terris imperij, vt est communis opinio. De iure autem ciuili pœna mortis locum non habet, sed dimidiè partis bonorum cum relegatione, vt est communis opinio. Sed quicquid sit de iure. Tamen de consuetudine tenetur, vel dotare vel in vxorem accipere. Et ita seruatur in practica. quæ conclusio intelligitur, si cum honesta virgine stuprum sit commissum, alias secus, vt est communis opinio. Et creditur mulieri de ius virginitate, quia præsumitur, quòd fuerit virgo, vt est communis opinio. Clarus in §. stuprum. vericulo sed quæro. & vericulo sed pone. idem.

pene impositæ viduis nubentibus intra annum luctus, sunt sublatae hodie, non tamen sublatae contra viduas libidinosas & luxuriosas, vt est com. opi. Nec si intra annum vidua stuprum committat, & est com. opi. Et talis vidua perdit tam ipse quàm stuprator omnia sibi relicta à testatore, & applicatur fisco, vt est communis opi. Cla. in §. stuprum. ver. generaliter. idem.

Pœna

Pœna corporalis, & bonorum confiscatio non transit in hæredes mortuo delinquenti ante sententiam, secundum communem per Burf. conf. 77. nu. 2. l. 1. l. 1. vbi latius declarat pro qua vide Ofasc. decif. 149. nu. 9.

Mortuo delinquenti ante sententiam, crimen & pœna maxime corporalis, & bonorum confiscatio extinguitur, vbi pœna non est interrogata ipso iure, & facta, secundum communem d. conf. nu. 20. pro quo vide Cagn. in l. pupillum qui. §. in hæredes. n. 4. ff. de reg. iur. Ofasc. decif. 152. n. 3. Secus vbi memoria defuncti damnari potest, quia in hæredes transit, secundum magis communem d. conf. 77. num. 23. & vide ofasc. decif. 106.

pœna pecuniaria, quando lis est contestata, vel delinquens in iudicio fatetur delictum, transit in hæredes mortuo delinquenti ante sententiam, secundum magis communem d. conf. 77. nu. 2. l. 1. l. 1.

pœna ipso iure incurfa non infligitur, nisi declaratoria sequatur, secundum communem dict. conf. 77. numer. 22. & conf. 43. nu. 2. l. 1. l. 1.

pœnam nunquam quis incurrit, nisi declarari eo ad cuius fauorem illa est induta, secundum communem per Burf. conf. 12. nu. 4. l. 1. l. 1.

Hæredes tenentur pro pœna, maxime in confiscatione bonorum mortuo delinquenti ante sententiam, quando pœna ipso iure est imposta, & de iure communi poterat damnari memoria defuncti, secundum communem, secus in aliis casibus, quia non tenentur, iuxta magis communem d. conf. 77. nu. 20. Sed pro pecuniaria tenentur, si lis est contestata, & delinquens sit confessus delictum, secundum communem d. conf. num. 23.

pœna præsupposita scientia defuncti, nec ad hæredes transit, nec in heredes datur, secus data ignorantia, secundum communem per Burf. conf. 12. num. 49. libr. 1. Ofasc. decif. 23. num. 23.

Declaratoria semper requiritur, vt quis pœnam licet ipso iure & facta infligam, incurrat, secundum communem per Burf. conf. 14. nu. 18. 2. l. 1. l. 1.

pœna vbi applicatur parti causa est civilis, secundum communem, vbi verò fit co criminalis, iuxta magis communem per Burf. conf. 53. nu. 2. l. 1. l. 1.

pœna conventionalis exigi potest, etiam quæ excedat interesse, secundum magis communem per Burf. conf. 53. n. 4. 2. libr. 1. intellige, vt per eundem d. conf. n. 20. 3. 7. 4. 1. & alius seq. vbi totam declarat materiam.

pœna non debetur, nisi contrauentio probetur liquidissime, ac nisi agens probet ex sui parte adimpleuisse, secundum communem per Burf. conf. 53. num. 6. libro 1.

pœna iuris communis, vel loci commissi delicti attenditur in casu vbi iudex originis potest procedere pro delictis extra territorium commissis, secundum communem per Burf. conf. 50. fil. 77. nu. 3. lib. 1.

pœna ordinaria cessat, vbi quis ex sola propria confessione & ea qualificata punitur, iuxta communem per Burf. conf. 77. nu. 18. 2. 5. lib. 1. vbi etiam loquitur de minore, qui nunquam pœna ordinaria punitur, ex communi ibi relata.

pœna licet ipso iure & facta imposta, nunquam tamen exigitur, nisi super ea sequatur declaratio iudicis, secundum communem per Burf. conf. 43. nu. 2. l. 1. conf. 14. nu. 18. nu. 2. 1. eodem.

pœna & crimen extinguuntur mortuo delincente ante sententiam, quando pœna non est ipso iure imposta, secundum communem per Burf. conf. 77. nu. vigesimo. lib. 1.

pœna ordinaria non infligitur, sed mitigatur, quando emissa est confessio qualificata, secundum communem per Burf. conf. 77. nu. 2. 5. lib. 1.

pœna statuti licet pecuniaria, tollit pœnam iuris communis, licet corporalem, secundum magis communem per Burf. conf. 94. num. 4. libr. 1. dec. in capit. de causis num. 14. de offi. delegat. Clarus §. final. crimin. quæst. octuagesima quinta. ver. debet etiam.

pœna corporalis vbi infligitur, ibi euidentis dolus requiritur, nec culpa sufficit, iuxta communem per Burf. conf. 94. nu. 8. lib. 1.

pœna imposta à statuto vel lege prohiberi alienationes in personas forenses, operatur vt etiam hæredes ab intertato excludantur, secundum communem per Burf. conf. 37. num. 13. lib. 1.

pœnam capitalem si lex vel statutum imponant simpliciter pro aliquo delicto: quia pœna capitalis potest multipliciter intelligi, dic, quod intelligitur de mitiori, & sic de pœna de-

portationis, secundum ias. in l. diuortio. nu. 1. §. ff. de ma. in l. si quis iniquum §. hæc pœna. nu. 3. ff. quod quisque iur. Quid de pœna quæ ipso iure imponitur: an requiratur sententia declaratoria? & dic, vt per ias. in l. si quis iniquum §. quod autem ait vbi quod pœna quæ transit ad hæredes: non transit, nisi præcesserit sententia declaratoria, quam concl. declara, vt latius per eum ibi, cui adde, quod pœna à lege vel canone irrogata ipso iure, efficit, quod post mortem hæredes illam soluere teneantur, & conueniri possint, iuxta communem per Villal. in ter com. opi. libr. 14. vers. pœna quam amplia, & limita, vt ibi per eum, & per Suarez. vers. pœna quæ dec. in l. pupillum §. in hæredes. nu. 4. ff. de reg. iur. ias. in l. §. hoc indicium ff. ne quis eum qui in ius. vbi disputat an actiones ex delicto transeant ad hæredes? & an actiue vel passiuè: vide ibi dist. & ibi quando dentur ad vindictam, quando ad pœnam, dic, vt per eum d. §. nu. 5. & in l. pro hærede §. si sepulchri nu. 3. ff. de acq. hæ. in l. si eum §. qui iniuriarum col. 1. ff. si quis caut. & quid dicatur propria pœna vide per eundem in l. cum quidam. n. 18. ff. de lib. & posth. & ibi 16. fal. ad reg. quod in pœnalibus non fit extensio de pœna autem capitis: quod intelligatur de portatio, not. ias. in l. diuortio col. 3. ff. de ma. vbi refert prac. qua vtuntur ad seffores vel iudices in sententiis dum dicunt itaque caput ab humeris & anima à corpore separatur.

pœnitentes delinquentes, profitentes religionem publicam, penitentiam, sunt de foro religioso, vt est communis opinio. Clar. q. 3. vers. fuit aliquando. Bonacoff.

Pœnitentia in hæretico admittitur semper, etiam post condemnationem. Hanc magis communem opinionem dicit Boerius decif. 343. numero tertio & quarto. Idem dicit practica ca. carer. numero centesimoquinquagesimo. Et licet aliqui dicant communem opinionem esse, quod non admittatur pœnitentia, nisi statim post deprehensionem erroris spote ad ecclesiam veritatem redierint vt affirmat Grilland. in tract. de hæretic. quæstione quinta, quem refert Simancas de hæretic. capitulo quadagesimo sexto, numero octauo. tamen priorem opinionem seruari ait Boss. titulo de foro competenti, numero centesimotrigesimo septimo, & in titulo de hæretic. numero vigesimo, idque etiam attestatur Cardinal. in capit. ad abolendam. de hæretic. & ita in facti contingentia consuluit Bertrand. consilio 2. libro secundo in prima part. Clarus libro libro quinto. sentent. §. hæresis. versiculo sed vsque. P. Fichard.

Pœnitentia delinquentis post commissum delictum non excusatur, quin possit accusari. Et licet in aliquibus casibus excuset, non tamen in crimine hæresis. Et licet hæretico pœnitenti peccatur. Si quis tamen alium de hæresi falsò accusauerit, non potest pœnitere, immo est puniendus. Aut quem pœnitent ante condemnationem, & patratum delictum, quia facere non potuit, & non excusatur. Aut pœnituit, & potuit facere, & noluit, nec in totum excusatur, vt est com. opi. Clar. q. 60. vers. fui quandoque. Bonacoff.

Pœnitentiam implorans quicumque hæreticus ante executionem sententiæ, admitti debet, vt est com. opi. Burf. conf. 14. nu. 3. 1. Bonacoff.

Pœnitentiam hodie omnes sunt arbitraria. Socinus Senior in capitulo ecclesie vestra de fortilegiis, numero quadagesimo tertio. Bonacoff.

pollicitatio, quæ est vnus promissio absenti, non præsentis facta, de iure canonico actionem & obligationem inducit, & sic iure isto actio oritur, & conceditur ex pollicitatione. text. est in capitulo iuramenti, vigesima secunda quæstione quinta, & conclusio hæc probatur, secundum abbas. ibi in capitulo qualiter de pactis. quàm latè tuctur Fortu. in lege prima & sequent. ff. de pactis. sed Panormit. titubanter, & parum sibi constans, in capitulo inter vniuersas, de clec. voluit Contrarium quod iure canonico ex pollicitatione actio minime oriatur, cuius opin. sequuntur iason. in l. iurisdictionum §. sed cum nulla. ff. de pact. & in rub. ff. de verborum obligatione. ibi Galiaula, & Alciat. numero septimo. cum opinione hac transeunt, & explicant eam esse communem, & ego sequor tanquam verissimam prout in eandem sententiam inclinavi in prima parte, in opinione pactorum genera tria reperiuntur. in tertia ampliatio. F. Viuius libr. 2. opin. 227.

Pollicitatio tunc tantum dicitur, cum vel per epistolam, vel per

vel per nuncium ad id non electum absenti aliquid promittitur. commune ait ias. in rub. n. §. ff. de ver. ob. & vide quæ superius obseruantur ver. Donatio vt per nuncium. Hæc autem pollicitatio nec iure legum, nec iure canonum actioni dandæ idonea habeatur. commune ponunt Alc. in d. rub. n. 8. ac Fortun. in c. 1. n. 12. de pact. lib. 6. Quinimo nec obligationem naturalem parit, nisi cum piis causis vsui atque vtilitati eorum commune iniquum ias. vbi §. nu. 6. Fel. in c. 1. de pact. Alc. in c. cum contingat. nu. 229. de iure iur. Ant. Gom. de contract. c. 9. n. 1. E. Suarez.

Pollutio nocturna dormientis, & somniantis, sola, & de per se non est peccatum mortale, nec veniale, etiam quod procedat à praua vigilantis cogitatione, ab ingluuie, secundum Tho. de Aquino, in secunda secundæ. q. 154. arti. 5. sed vbiunque pollutio hæc dormientis habet ortum à causa, occasione, & culpa ipsius, tunc ratione culpæ esset peccatum mortale, vel veniale, secundum Th. de Aquino, in d. articulo 5. Ioannem Maiorem in quarto sententiarum, dist. nona. q. 2. Paluda in quarto sententiarum dist. 9. q. 3. & Tho. de Aquino. q. 4. Floren. in 3. part. tit. 1. ca. 6. §. 10. & Theologos omnes communiter & canonistas, in ca. testamentum, 6. dist. & Cafeta. in secunda secundæ, q. 104. vbi ait quod nocturna pollutio est peccatum, vbi quis data operata, & taliter dormit quod polluitur, & hinc est quod ob huiusmodi pollutionem nocturnam à culpaueniali procedentem sacerdos debet eo die abstinere à celebratione missarum de consilio, sed vbi culpa esset mortalis, tunc necessarid, & de præcepto deberet à dicta celebratione abstinere vt voluerunt. Th. in 3. parte, q. 80. articulo 7. & in aliis locis præcitat. Flor. in d. §. 10. Palud. in d. q. 3. & ibi Th. q. 4. Syluest. in verbo eucharistia, 3. q. 10. & est text. & ibi gloss. in vers. humiliter, in d. c. testamentum. ceterum Paluda. in d. q. 3. declarat hoc procedere cum grano salis, & tenet sacerdotem non incurere peccatum mortale celebrando, ac se communicando post pollutionem nocturnam ortu, seu principium habentem à culpa mortali, etiam intra decem horas præmissa prius debita, & requisita contritione, & confessione dictæ culpæ, & opinionem istam paluda. sequitur Syluest. in loco præmissa, & Io. Maior. in d. q. 2. ego verò in casu hoc admoneo sacerdotes omnes, vt si commodè fieri posset abstinere eo die à communione propter maximum honorem præstant dum sacramento sacrosanctæ eucharistiæ. F. Viuius lib. 2. opin. 228.

Pontifex in beneficalibus obtinet, plenissimam potestatem, clem. 1. vt lite pend. c. 2. de preben. lib. 6. & istud non solum procedit in conferendo, sed in auferendo etiam, postquam consuluit, vnde ipse pontifex ad libitum potest priuare clericum beneficio, etiam sine causa, sec. Gemin. in ca. si gratiosè, post gl. ibi de rescr. lib. 6. idem voluit Gemini. conf. 8. in conf. 88. conf. 99. & conf. 141. Federi. de Senis conf. 200. Pau. de Castro. conf. 253. & conf. 287. & conf. 414. lib. 1. per tex. in can. per principalem. 9. q. si. Rom. conf. 359. in 5. dubio, vbi dicit quod Papa potest in totum tollere ius quæsitum vni ecclesie, etiam ex contractu aduersus aliam ecclesiam. Soc. conf. 13. lib. 1. Alex. conf. 2. vol. j. Corne. conf. 99. vol. 4. Calca. conf. 7. dec. in c. que in ecclesiarum. de consti. in c. si de confirma. vt. vel inuti. conf. 14. circa si. conf. 157. ias. in l. Barbarius. ff. de offi. preto. in l. quoties. 3. C. de rei vend. & conf. 19. vol. 3. quamuis in d. l. quoties. dicat se non tenere pro confanti, & in l. ff. de pact. vbi exagitat quæstionem istam ab vtraque parte, nec aliter de terminat. Ceterum Ripa in libr. responsorum de rescriptis, in c. nouo affirmat Papam posse absolutam potestatem priuare quæ beneficio absque causa, & Io. de Sylua in tract. de beneficiis in 3. par. q. 8. In contrariam vero sententiam inclinavit Rom. sibi contrarius, videlicet pontificem non posse clericum, seu prælatum priuare beneficio absque causa, conf. 145. & conf. 467. per tex. in c. conquerente. de restit. spol. & in c. quamuis. 7. q. 1. Barb. in c. q. translationem, nu. 12. 1. de of. deleg. & conf. 13. vol. 3. ias. titubanter, & sibi parum constans in d. l. ff. de pactis. conf. 145. conf. 213. lib. 2. & conf. 46. d. c. 4. lib. 3. fel. in d. c. in ecclesiarum Ripa in 1. libr. responsorum de legibus c. 14. Io. de Sylua in memorato tract. de beneficiis, in 2. q. prin. nu. 5. & abb. in c. quæsitum. de rerum permutatione, vbi & expressè voluit clericum posse priuari beneficio à pontifice ratione imminentis scâdali & ista est com. opi. vt asserit dec. in c. cum teneamur. n. 13. de præbend. & dignit. Sed in hac ambiguitate quid dicendum? Ego casu eueniente transire cum tuta, iudicio meo, distinctione tradita nouissimè per Augustinum Berrotum in d. c. quæ in ecclesiarum. de consti. nu. 167. cum aliis seq. quam breuiter studendo aliter non recensco. Sed videndum esse omnibus consulo, ac suadeo. & circa hoc vide aliam

conclusionem similem positam supra in versicul. princeps. F. Viuius.

Pontificis autoritas in quolibet iuramento semper excepta intelligitur, vt no. gl. in c. significasti. in verbo autoritate, de elect. & ibi in glo. præcedenti. in verbo vnitate, habentur casus quibus iuramentum licitè requiritur, his duobus verbis explicati, videlicet: Pax, & fama, fides, reuerentia cautio damni. Defectus veri, sibi possunt magna cauere. quod tamen procedit in iis, quæ dependent à libera, & plena pontificis dispositione. in ceteris verò non vt tenet abb. in c. venientes. de iure iur. Quinimò pontifex neminem sine causa absolueret potest à iuramento, vt tenuit gl. in c. quando. de consuetudine, & inn. in c. 1. in fi. de renuntia. quam quidem opinionem communem esse dicit abb. in d. c. significasti. nu. 8. vbi tenet idem esse dicendum in ceteris omnibus quæ sunt de iure diuino, videlicet, vt causa non subsistat, Papa non possit absolueret nec dispensare, & quo ad Deum, illum nequaquam esse tutum, qui sine causa dispensationem Apostolicam obtrinit, vt audacter tenuit gl. in c. non est in verbo adimplere. de voto. & voti redemptione. Ego tamen in his & ceteris spiritualibus vel quasi. excipio ipsius pontificis & potestatis plenitudinem secundum quam omnia posse arbitror, ex his quæ voluit gl. in cano. principalem. 9. q. 3. & cle. dudum §. verum. de sepult. F. Turz.

Populi, etiam subditi alterius imperio possunt facere statuta Alc. in c. quod sedem. nu. 59. extra. de of. ord. communem dicit. B. Villal.

Docto. communiter tenent, quod si populus superiorem saltem, de facto non recognoscat, potest ad famam restituere eorum ratione, quæ suo in territorio aguntur. vt Bart. & Ang. voluerunt in l. 1. §. de qua autem. de postul. idem Bart. in l. infamem. ff. de public. iud. Butr. & abb. in c. cum te. de re iud. si verò superiorem recognosceret, tunc restituere non posset, vt not. in d. §. de qua autem. nisi infamia esset irrogata ex forma statutorum eiusdem populi, & non de iure communi, vt tradit Bart. d. §. de qua autem. & in l. 4. ff. de testa. Bald. in l. cum mulier. fol. lu. mat. & canonista in d. c. cum te. quorum opinionem sequutus est Alex. in conf. 256. repetitus. vol. 2. F. Turz.

Portio quando vni ex coheredibus relicta ad illi non peruenit, nec de eo facta institutio valuit, iure accrescendi ad coheredem pertinet. arg. l. 1. §. 1. & seq. C. de cadu. toll. & melius facit l. legatum §. 1. ff. de leg. 1. Vnde quando institutio de illegitimo nato, & incapace, palam fit, quæ illi acquiri non potest, accrescat coheredi, est notabilis doctrina Bart. magis communiter recepta in l. si. ver. quero, & reuoco in dubiū. ff. de his, quib. vt indig. vbi in fine dicit, quod ita determinauit Odra. & licet non alleget vbi, tamen Soc. in conf. 48. n. 34. vol. 4. credit, quod voluerit allegare in conf. 39. thema tale est, & c. Et eandem opi. tenent ferè omnes in l. hereditas. C. de quib. vt indig. maxime Alex. Corn. & ias. vt inquit Socius. in d. conf. 48. vol. 4. E. Muscul.

Positio impertinens, quæ aliàs reicienda est, si cum alia coniuncta foret, efficeretur abique dubio aliquo pertinens, & admitti deberet. sec. Io. And. & omnes in c. si de confes. in 6. Bald. l. 2. §. quod obseruari. C. de iur. ca. Alb. ias. nu. 19. & Rip. nu. 22. in l. quo minus. ff. de fluminib. vbi explicat istorum opinionem communem esse. F. Viuius lib. 2. opi. 233.

Positiones & articulos quod dicitur in dubio fore admittendos, cum clausula saluo iure impertinentium, & c. vt per Bart. in l. si duo patroni. §. idem iul. ff. de iur. & cano. in c. cum contingat, ext. de of. deleg. Procedit quando exceptio, quæ opponitur, vt non admittantur, est dubia, & exigit altiore indaginem, secus si est clara & præiudicialis ad processum, quia super ea ante omnia est pronuncandum, sec. Host. & Pan. in d. c. cum contingat, spec. in tit. de positi. §. 7. vers. & non aliàs poterit appellari. Balb. decif. 163.

Positio continens partem falsitatis in quantitate, vel parte rei petitæ, seu in qualitate, potest tota simpliciter negari, sec. gl. in verbo sigillatim in c. præsentium. de testi. in 6. in c. si. de confes. eo. li. Spec. in tit. de positio. §. 7. ver. 1. Bal. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iuram. calum. Tancre. in sua summa ordinis iudicarij in tit. de interro. post litè contest. Io. Pe. Ferr. in sua practica in forma positionum actoris in gl. 2. Nam cuius parti cularis aliqua est falsa, ei vniuersalis pariter est falsa, argumeto. c. si ad sacras. 9. dist. ext. de hæret. c. fraternitatis. & ff. de edil. edic. l. cū eiusdè. Et q. negat se teneri in centum, cū teneat in 50. ex propria verborum sign. & mente respondentis, non intelligitur negasse se teneri in 50. fente negasse totum tanquam totum, non particulariter, per ea quæ habentur in l. 2. §. 1. ff. si certum petat. & quia cum ponatur de centum, responsio debet

debet intelligi ad interrogata & posita, & non aliter, l. si sine. §. qui intelligatur ff. de inter. act. in l. de inuti. stipu. §. prae-
 rea. Contrariam opinionem (nisi quando est falsitas in quali-
 tate, vel quod ponitur est in diuiduum) tenent Bart. Ang. do.
 Alex. & secundum eum communiter doct. in l. 1. §. si stipulan-
 ti ff. de verb. obl. & ipse Bar. in l. p. ff. de verb. sig. per l. qui soli-
 dum in prin. ff. de leg. 2. ad idem glo. in c. nulli. 12. q. 1. Vbi au-
 tem positio continet aliquid principaliter, & aliquid demon-
 stratiuè, aut qualificatiuè, responso simpliciter data refertur
 ad omnia, sec. Raph. Im. Paul. de castr. & do. Alex. in l. si cui ser-
 uii §. si a filio. ff. de leg. 1. Pan. in c. 1. ext. de plus petitio. Bal. in l.
 2. §. q. si actor. in fine. C. de iuram. calum. in l. i. pen. col. ver. sed
 nunquid. C. de ædi. actio. Bar. vt refert do. Alex. vbi §. in consi-
 lio incipiente, statuto ciuitatis Florentiæ, cauetur q. forensis.
 Sed quod referatur tantum ad principale, tenuerunt spec. in
 d. ver. 1. 1. quem sequi videtur But. in d. c. 1. lo. And. in c. 1. extr.
 de liris contest. Bart. & Bal. in d. §. si a filio & ibi d. Constan. &
 in l. non tantum cum duabus seq. ff. de re iud. Balb. decif. 218.
 Positiones in causis criminalibus per accusatorem & sicu-
 recte fieri possunt, secus autem per reum, communis est opi.
 Cla. ver. sed hic incidenter. Iac. de Are. in tract. de positionib.
 in §. 7. vbi dicit quod vsus iudiciorum se habet, vt accusatus
 positiones non faciat, ne si forte post accusationem accusatus
 pactus fuerit cum accusatore, isto modo crimen impunitum
 remaneat. Quando autem positionibus in criminalibus sit re-
 spondendum, ponit Bart. in l. marcellus. §. qui rerum. n. 1. ff. re-
 rum amotarum. & ponit octo casus, quibus quis tenetur res-
 pondere positionibus criminalibus. Natta in clem. sape. §. &
 quia col. 7. de verb. sig. Bonacoff.
 Positiones ad eò efficaces, vt ponant veritatem ante oculos,
 vel efficaces, iunctæ cum semiplena probatione directa suffi-
 ciunt ad condemnationes, vt est communis opinio, de qua
 Bossius. ti. de conuictis. n. 37. Aliàs vbi quis condemnatur ex
 præsumptionibus, debet mitius puniri, quam quando condē-
 natur ex lucidissimis probationibus. Alex. conf. 138. nu. 1. in
 vlt. vol. & no. q. diuersæ præsumptiones, diuersæ speciei non
 coniunguntur ad perficiendam probationem vt sequatur
 condemnatio. Et ideo fama cum vno teste non coniungitur,
 vt faciat plenam probationem in criminali. dec. conf. 189. nu.
 mero 15. Bonacoff.
 Positio facta nocet ponenti, nisi aduersarius eam negauerit,
 secus est in caplante, qui non videtur fateri, teste catel. ver.
 confessio potest renouari. col. 4. in prin. Quæ confessio actō-
 nis resultat ex positione, ex not. per Rom. col. 9. col. si si ne-
 getur, non potest postea negans ea se iuuare, quia ex confessio-
 ne impugnata quis se iuuare nequit. iuxta tradita per Alex.
 conf. 76. nu. 8. lib. 7. conf. 92. col. 1. in fi. lib. 5. Bart. in l. post lega-
 tum. ff. de his quib. vt indig. O. sac. d. decif. 178. col. fi. & fac. Ale.
 in l. stipulatio. §. si quis forte. n. 9. de ver. obl. quibus adde, q. &
 si ex positione negata quis se iuuare non possit: per Reg. c. ex
 eo de reg. iur. lib. 6. & not. per iaso. in l. possideri. nu. 23. in l. na-
 turaliter §. nihil commune. nu. 76. ff. de acq. poss. ex dictis ta-
 men testium super positione negata examinatorum: suam in-
 tentionem iure fundare poterit, secundum Ang. consil. 153.
 quem sequitur iaf. vbi §. O. sac. d. decif. 178. col. fi. vbi q. sicut
 ex positione negata quis se fundare nequit, ita impugnans re-
 sponsonem non potest se ea iuuare, ex §. alleg.
 PRO. possidens alij, non præscribit sibi. l. malæfidei. C. de
 præscr. 30. ann. Bellon.
 Possidere potest quis vnam rem duobus modis, vno gene-
 rali pro suo & alio speciali, vt puta pro emptore, iaso. ibi. §. ex
 pluribus. nu. 34. & 36. ff. eo. tit. com. dicit. B. Villal.
 Amplia, siue concurrat eodem tempore, siue in diuersis tē-
 poribus, dominium autem potest detineri ex diuersis causis
 in idem tempus concurrentibus, iaf. in d. l. possideri, §. ex pluri-
 bus nu. 38. com. dicit.
 Possideri dicuntur mobilia, iaf. in l. possessio. nu. 39. ff. eo. ti.
 com. dicit. idem.
 Possidere præsumitur tempore mortis qui semel possedit,
 Alciat. de præsumpt. re. 2. præsumpt. 21. nu. 51. communem
 dicit. idem.
 Possidere præsumitur tempore expulsionis agentis interdi-
 cto recuperande, probando quòd aliquando possederit, Alc.
 de præsumpt. re. 2. præsumpt. 21. nu. 14. communem dicit.
 Non præsumitur quis possidere, nisi alleget possessionem,
 Alcibi in prin. com. dicit. idem.
 Possidens ciuilliter de voluntate possidentis à quo causam
 habet propria autoritate potest naturalem accipere. curt. iu.
 conf. 127. nu. 3. com. dicit.
 Amplia istam communem etiam ad naturalem & intellige 80

ambas quando illa, quæ interdicitur acquiri est vacua. Anto.
 Gome. in l. 4. §. tau. nu. 43. communem dicit. Et gl. in d. l. clam
 possidere.
 Amplia, quia etiam potest propria autoritate expellere oc-
 cupatorem resistentem. iaf. in d. §. qui nundinas. nu. 24. ff. de ac-
 qui. poss. com. dicit. Villal.
 Possidens prior per constitutum, præfertur secundo habenti
 actuale possessionem, quia possessio est vera, licet modus
 sit fictus, sec. Bart. & ceteros omnes communiter. in l. ab em-
 ptione. de pact. iaf. in l. quoties. C. de rei vend. deci. in l. contra-
 ctus. ff. de reg. iur. & iaf. conf. 6. nu. 2. vol. 3. F. Viuius lib. 2.
 opi. 232.
 Possidens prior per constitutum præfertur secundo habenti
 actuale possessionem: ratio est, quia possessio est vera, li-
 cet modus sit fictus. Bar. & alij in l. ab emptione. ff. de pac. dec.
 in l. contractus. nu. 16. ff. de reg. iur. & iaf. in conf. 6. nu. 2. ver.
 1. propter constitutum. in 3. volu. conf. Et hanc communem
 opi. esse dicit Io. Cephalus in conf. 147. num. 20. in lib. 1. conf.
 kirchouius.
 Possidens contra quem est lata sententia, & appellauit, non
 dicitur innouare, si possessionem suam continet, secundum
 Io. And. in c. non solum. de appell. in 6. Alb. in l. 1. ff. nil nouari
 app. pend. in prin. Ang. in l. si cuius. ff. de app. reci. Domi. præ-
 pos. in c. cum teneamur. in prin. extra de app. per illum text. &
 c. 1. extra vt lite pend. c. cum personæ. §. p. de priuileg. in 6.
 Balb. decif. 447.
 PRO. possessor rerum immobilium satisfacere non compel-
 litur. l. sciendum. ff. qui satisf. cog. Bellon.
 Possessor malæfidei postquam soluit de suo ante litem con-
 testationem, acquirit vtilem actionem negotiorum gestorū
 contra dominum, Boer. decif. 44. num. 4. communem dicit.
 Villalob.
 Possessor bonæfidei habens titulum facit naturales fructus
 suos, l. in bonæfidei. ff. de acq. rer. do. & est communis secun-
 dum Didac. li. 1. Varia. resolut. c. 3. n. 2. Possent tamen tales fru-
 ctus et si non rei vindicatione, tamen vel officio iudicis, vel
 conditione sine causa peti. fiant que. sententiam receptiorem
 testatur paulò post idem Did. Quid de industrialibus vide ibi
 dem 2. conclusionem. I. Fichard.
 Possessor contra quem agitur hypothecaria, potest negare
 illum à quo agens dicit habere titulum, esse dominum illius
 rei: & creditor tenetur probare esse dominum: alias succum-
 bet. licet ipse debitor, siue agat, siue conueniatur, non potest
 negare dominium: vel cum creditore, vel cum alio tertio,
 quia allegaret turpitudinem suam. Ant. Neguf. Fano. de pign.
 par. 6. mem. 2. nu. 3. com. dicit. Villal.
 Possidens sine titulo, non est legitimus contradicitor, Lud.
 de Goz. in conf. 93. nu. 5. com. dicit. idem.
 Possessoria remedia non dantur pro iuribus merè persona-
 libus, Otolora. de nobilitate hispanica, c. 1. part. 2. 3. part. nu. 3.
 magis com. dicit ex docto in l. certis annis, C. de pact. & in c.
 querelam, de electi. idem.
 Contra tertium possessorem agi non posse, nisi prius discuf-
 so principali debitore, & illius fideiussore, vt communiter tra-
 diderunt doct. in l. persequatione. C. de pign. & in auth. pre-
 sente. C. de fideiuf. & licet contrarium disponi videatur, in au-
 then. de litig. §. vel hæc, & in auth. hoc ita. C. de pign. illa tamē
 iura procedere volunt doct. in casu speciali, scilicet, quando,
 lite iam incepta contra debitorem, de qua agebatur, debitor
 alienauit, quo casu, quamuis litigiosi vitium non contrahitur
 quoad omnia, in hoc tamen contrahitur, vt possessor ipse cau-
 sam habens à debitore possit conueniri ante, quam debitor
 conueniatur, hancque solutionem veram esse dicit Bart. in d.
 l. persequatione, vbi annotauit modos, quibus ipsa fieri de-
 beat discussio & ex Butrig. sententia concludit, in hoc iudicis
 interloquutoriam non requiri. F. Turzan.
 Missus in tenutam bonorum vigore sententiæ arbitralis
 non dicitur Possessor. est com. opin. cont. Barto. secundum Ale-
 x. in consil. 201. vifo themate. in fin. volu. 7. & conf. 35. in fi.
 vol. 6. Chariam.
 Remedium can. redintegranda, 3. q. 1. competit cui libet,
 qui sine iusta causa de possessione cecidit, tam pro rebus ec-
 clesiasticis quam prophanis. Est magis com. opi. sec. Alex. con-
 sil. 51. vifo. in prin. vol. 1. M. Charian.
 Possessor clandestinus vi possidet, siue expellit possiden-
 tem, siue possidens non sit ausus ingredi possessionem, vel sus-
 picans vi posse expelli. Idem ibi nu. 34. com. dicit.
 Restringe istud notabile quòd ad timorem possessionis,
 non tamen quòd ad timorē capturæ: quia per istum timorem
 non perditur iaf. in l. possideri. §. in amittenda. nu. 55. ff. de acq. poss. possell

possell. communem dicit. Villalob.
 Possessor clandestinus habet naturalem possessionem clan-
 destinè, & ciuilem violenter, iaf. ibi. n. 47. com. dicit. idem.
 Possessor absque titulo non est legitimus contradicitor, vt
 frequenter placitum dicit Gozad. conf. 93. n. 5. Quin & malæ-
 fidei possessor etiam rebus extrinsecis conditioni obnoxius er-
 rit, vt est Accur. doctrina in §. si tamen. glof. vlti. in l. de rer.
 diuis. quam communiter placitam asserit Alex. in l. si quis nec
 causam §. vlt. n. 5. ff. si cert. pet. defendit Gomez. in §. sicutaque.
 à nu. 29. In l. de act. quamuis verius verè contrarium arbi-
 trentur Paul. ac Dec. n. vlt. Curt. iu. & Purpu. n. 4. atque Alciat.
 n. etiam 3. in d. §. vlt. l. si quis nec causam. ff. si cert. pet. E. Suar.
 Possessor bonæfidei fructus suos faciens, eos cum expensis
 melioramentorum compensare tenetur, c. ad nostram de reb.
 ecclesiæ non alienandis. l. sumptus. ff. de rei vend. & in l. fulam.
 §. fructus. ff. sol. mat. ideoq. si colligeret, seu perciperet tot fru-
 ctus qui melioramentis ipsis æquiualerent, vtique tunc re-
 restituere teneretur absque aliquorum melioramentorum
 solutione, secundum iura memorata, & no. & limitat Berous,
 in c. 1. n. 41. & seq. de in integ. restit. q. quippe in tantum pro-
 cedit, secundum cōmuniter doc. vt si qui bonæfidei possessor
 esset virtute tituli iniusti, & nulli, adhuc haberet locum dispo-
 sitio, d. l. sumptus, cum aliis ll. præcitatiss, videlicet, q. meliora-
 menta ipsa cum fructibus compensaretur, ita declarat Felyn.
 cum ceteris congestis per eum, in c. cum causa, ex de re iud. &
 Ant. Neguf. in tract. de pign. in 3. membro 5. par. num. 12. F.
 Viuius lib. 2. opi. n. 231.
 Possessor malæfidei non præscribit, c. 2. de reg. iur. in 6. & c.
 si de præscr. in Antiquis, & ibi plenè tradunt doc. & post alios
 Fel. qui longè disputat, & tandem ostendit, ita esse cōm opi.
 vt scilicet per d. c. si corrigatur Ius Ciuile, quo dicebatur actio-
 nem personalem tolli per cursum triginta annorum, etiam in
 fauorem scientis se teneri, & sic existentis in mala fide. Licet
 Bart. in l. sequi §. per viam. ff. de v. sup. & ante eum Hostiens.
 in summa, de præscr. tenuerint contrarium, quos etiam ple-
 rique sequuti sunt in diuersis locis, vt per Fel. in d. fi. & per Bal-
 bu. in tract. de præscriptio. in 2. par. 3. par. princip. in 13. q. &
 à cōi opi. contra Bart. & socios non esse recedendum, vt per
 Fel. & Balb. in locis prædictis, eo præcipuo fundamento: Quia
 agitur de materia peccati, nequis scilicet sciēt, cum aliena ia-
 ctura locupletetur, & etiam, quia d. c. si simpliciter & indistin-
 ctè dicit, nullam præscriptionem cum mala fide procedere. Et
 licet multa in contrarium, & pro opinione. Bar. allegari possent
 Tamen in iis non est insistentium, cum satis nobis esse debeat,
 cōm opi. esse contr. Bar. à qua in dubio recedendum non est,
 vt inquit post iam allega. Soc. iun. in consil. 27. num. 31. vol.
 4. E. Muscul.
 Possessor extraneus citandus, extranei possessores de quo-
 rum præiudicio tractatur, sunt citandi in pronuntiatione, in
 qua pronuntiat deueniri posse contra eos, secundum Iaco.
 de Are. Bart. & Ang. in l. decem. ff. de verb. obl. licet ipse Bar.
 ibi dicat tunc sufficere citationem generalem per tubam, per
 auth. si omnes. C. si vt se ab hæredi. abli. lac. autem Bu. tenuit
 contrarium, scilicet non esse necessariam ipsam citationem, si
 cut quando pronuntiat testamentum in officio non sunt
 citandi legatarij. l. Papinianus. §. si ex causa. ff. de inoffic. testa.
 Balb. decif. 245.
 Possessor iniustus licet etiam iniustus possessor priuari non
 debeat sua possessione sine citatione. l. meminerint. C. vnde
 vi. c. in literis. extr. de restitu. spolia. tamen hoc poterit face-
 re iudex, quando illum de facto & parte non citata possessore
 rem fecit, secundum Inn. in c. querelam. ext. de electio. in glo.
 subtractam. Bal. in notabilibus, in l. si pacto quo poenam. C. de
 pact. Roma. & Nicol. in l. 2. ff. de re iud. glof. in l. minor 25. an-
 nis. ff. de euictio. l. 1. in verbo in firmabitur. ff. de feriis. & 11. q.
 3. c. excommunicatos. Nisi fuisset in tali actu primo omiffa ci-
 tatio propter scandalum, secundum Io. And. in addi. ad Spec.
 de sentent. prola. §. species. additio incipiente, habeo de præ-
 cepto do. Alex. in d. l. si pacto. Fel. in c. nihil. ext. de præscriptio.
 secunda columna. Balb. decif. 417.
 Possessio est duplex, ciuilis & naturalis. Ant. Nic. in concor.
 glof. concor. 69. & Cora. in l. naturaliter. §. nihil cōe. nu. 6. ff.
 de acq. pos. com. dicit, & Rip. in l. 1. ff. de acq. pos. n. 28. B. Vill.
 Possessio ciuilis est ius insistenti rei non prohibet posside-
 ri aptum producere ciuiles effectus. Curt. iu. conf. 127. num. 2.
 com. dicit, & Coua. in repe. reg. possessor. de reg. iur. lib. 6. par.
 2. n. 3. ex Bart. in d. l. 1. de acq. poss. idem.
 Possessio ciuilis potest acquiri à principio sine naturali, iaf.
 in l. clam possidere. §. qui ad nundinas. n. 37. ff. de acq. poss. magis
 communem dicit. idem.

Possessio etiam acquiritur per traditionem scripturæ domi-
 nij antiqui rei venditæ, non tamen per contractum venditio-
 nis, vel translationis, quæ de nouo conficitur. Anto. in d. l. 4. §.
 Tau. n. 57. com. dicit ex Pet. Can. & Bal. in l. 1. C. de don. quòd
 etiam ex Bar. in l. hæt. & Alex. in l. possideri. de acq. pos.
 Amplia istam cōm 1. siue res sit præsens, siue absens, idem
 Ant. n. 58. communem dicit ex Io. de Imo. in c. 2. de confue.
 Amplia 2. ad venditionem vel donationem instrumenti rei,
 idem ibi n. 59. communem dicit. ex doc. in c. pen. vt lite pend.
 & l. 1. C. de donatio.
 De iure Regio per traditionem instrumenti de nouo con-
 fecti possessio transfertur. l. 8. tit. 30. par. 3. & l. 2. tit. 12. lib. 3.
 For. ll. & l. 17. Tau. & 44. Villalob.
 Nota, q. etiam possessio transfertur per traditionem clau-
 ium. l. clauibus. ff. de contrah. emp. q. intellige si traditio clau-
 ium fiat in conspectu rei. Ant. Gom. in d. lib. 4. n. 60. com. dic.
 ex Bar. in l. 1. q. 4. de acq. pos. contrarium affirmat: Tiraq. de
 iure consil. par. 2. amplia tertio imò quòd non sit necessaria
 præsentia rei. idem.
 Item acquiritur per reservationem vsufructus factam per
 vendentem, vel donantem, idem Ant. Gom. in d. lib. 4. n. 60.
 com. dicit ex l. quisquis. C. de donat. & Bal. in rub. de procurat.
 quando reseruans habeat plenum ius ex gl. in l. quamuis. ff. de
 acq. pos. non tamen reseruat proprietatem quia requiritur
 traditio. ex Roma. Aret. & Alex. in l. 3. ff. de acq. pos. idem.
 Item acquiritur per reconductionem factam per hæredem
 inquilino sine apprehensione. idem ibi n. 67. com. dicit ex gl.
 in l. qui vniuersas §. per colonum. ff. de acq. pos. idem.
 Item acquiritur possessio sine traditione si res quam ego
 detinebam fuit mihi vedita, vel donata. idem Ant. n. 69. com.
 dicit ex glo. in c. interdum. in fin. de re. diuis.
 Concor. cum ista communi l. 46. tit. 28. par. 3. Et nota com-
 munes sequentes ad illius ampliationem, & limitationem.
 Amplia 1. istam cōm etiam si res sit in absentia acquiri-
 tis. idem Ant. nu. 70. com. dicit ex Alb. Ang. & Pau. in l. certi
 condicito §. si. ff. si cert. petat. idem.
 Amplia 2. si res illa non sit derenta de voluntate domini. I-
 dem Ant. n. 61. com. dicit ex Bart. & Pau. & Cuma. in l. non
 solum §. quod vulgo. ff. de v. sup.
 Restringe dictam communem & ampliationes d. l. regni, si
 dominus sciret per emptorem, vel donatarium rem detineri,
 aliàs secus. idem Ant. in nu. 71. com. dicit ex glo. in l. quadam
 mulier. ff. de rei vendi. Possessio etiam acquiritur sine apprehen-
 sione: si custos ponat rei. Ant. in n. 74. com. dicit ex Alb. &
 Pau. in l. quarundam rerum. ff. de acq. pos. idem.
 Item acquiritur possessio ex signatione rei. idem Ant. n. 76.
 commu. dicit ex glo. in l. quòd si nequam. in fi. ff. de peri. com-
 mo. rei ven. idem.
 Possessio ciuilis, & naturalis transfertur ex clausula consti-
 tuti si constitutus possideat vtramque. Ant. ibi. n. 78. com. dic.
 ex Bart. in l. quòd meo. ff. de acq. pos. idem.
 Intellige istam communem quando possessionem acqui-
 rit, vel postea ratum habet. idem Ant. nu. 82. ex Pan. in c. cum
 venissent. de restitutio. spoliato. & Tiraq. de iure coniti. poss.
 par. 3. limit. 1. num. 2. in fi.
 Amplia primò, dictam communem etiam quòd ad veram
 possessionem, & non fictam Tiraq. de iure conlit. parte 2. am-
 plia. 1. in fi. communem dicit.
 Amplia primo, istam ampliationem ad omnes modos ac-
 quirendi possessionem per actum fictum. Ant. in d. l. 4. §. Taur.
 n. 92. com. dicit ex Bart. & Ang. in l. certè. §. 1. de preca. ff.
 Nota istam communem ad ampliationem d. l. 4. §. Tau. & l.
 17. in d. ord. de donatione, & melioratione facta per patrem
 filio quòd si est tradita possessio non potest reuocari.
 Amplia secundo, dictam ampliationem ad introducendam
 præscriptionem: quia præscriptio etiam procedit ex possessio-
 ne translata ministerio iur. Coua. in rep. c. possell. de re. iur. lib.
 6. §. 1. n. 5. com. dicit ex glo. & doc. in c. contingit de do. & con-
 cor. Roma. sing. 410.
 Amplia secundo, communem ad procuratorem quia per
 eum acquiritur per dictam clausulam cōstituti possessio. idem
 Ant. n. 91. communem dicit, & Tiraq. de iure conlit. par. 2.
 ampl. 25. n. 15. communiorem dicit ex Iaf. in l. si is qui pro em-
 ptore. num. 3. ff. de v. sup.
 Amplia tertio, etiam si res non sit præsens, Tiraq. ibidem
 par. 3. lib. 2. n. 1. communem dicit.
 Restringe istam ampl. in possessione, quæ habet plurimum
 iuris, minimum facti: vt in possessione est: quæ nobis ignoran-
 tibus acquiritur, non ex causa peculiari per filium, vel per ser-
 uum, quæ non dat causam vsucapionibus. Couar. lib. num. 6.
 Com. opin. Tom. ij. comm

communem dicit, ex glo. in l. 1. §. item acquirimus. ff. de acquir. poss. & laf. num. 39.

Restringe dictas cōes quo ad principales: secus tamen in aliis: & sic tutor vendens rem minoris, non potest tamen se cōstituire possidere nomine alterius, nec trāsfert possessionem. idem Ant. n. 88. cōem dicit, ex Bart. in l. 1. ff. de acquir. possel.

Amplia istam restrictionem ad possessionem: quæ acquiritur in captis per filium, aut seruum: quia per postliminium ea, quæ sunt iuris non tamen facti redeunt. idem ibi ver. hinc plane eommunem dicit ex laf. nu. 36. post Bart. in l. si is, qui pro emptore. ff. de vsucap.

Amplia istam restrictionem ad procuratorem quoniam licet habeat mandatum ad vendendum non tamen se potest cōstituire possidere nomine emptoris. Tiraq. de iure consti. par. 3. lib. 13. num. 6. communem dicit.

Nota, qd si duobus res vendatur: & primò trasferatur possessio per constitutum, & secundò, verè tradatur, substatinetur prior, Tiraq. de iure consti. par. 1. n. 23. commu. dicit.

Intellige istam cōem, si constituitur possidere per simplicem constitutum: secus tamen si per præcarium: quia alteri tradendo vere præualet verà traditio secundæ, Tiraq. ibi par. 1. n. 14. cōem dicit. ex glo. in l. interdum. ff. de acquir. possel.

Limita secundò, cōem in constituto apposito in minus valido, vel in iurili contractu. Tiraq. de iure consti. n. 4. com. dicit.

Restringe istam limitationem, quando contractus licet à principio sit inualidus, tamē habet actum successiuum in quo possit validari, vt donatione inter virum, & vxorem quæ confirmatur morte. Anto. Gome. in d. l. 4. §. Taur.

Obligatio si fiat generalis omnium bonorum cum clausula constituti, si res quam per constituentem alienetur: potest agi per constitutarium contra tertium non excusso principali, Tiraquel. ibi nu. 57. & 64. commun. dicit ex Cuma. in legibus ff. de acquir. possel. idem.

Nota, qd licet constituens simpliciter non possit subuere possessionem constitutarij de omnibus suis bonis: si re vera tradat alteri rem quæpiam ex illis bonis transfert vsucapiendi conditionem, & dominium in illum tertium: quale erat apud debitorem, Tiraq. ibi part. 3. libr. 14. nu. 10. communem dicit, ex Bart. in l. Celsus. ff. de vsucap.

Item nota qd constitutum non solum operatur in obligatione generali omnium bonorum circa presentia: sed etiam quò ad futura bona, Tiraq. ibi part. 3. limit. 30. nu. 12. com. dicit ex Bar. in l. vlti. C. quæ res pigno. obli. possint.

Nota, qd si vendens se constituit possidere nomine emptoris: si distrahatur venditio: opus est vt interueniat etiam constitutum. Ant. Gome. in d. l. 4. §. n. 8. communem dicit ex Bald. in l. 1. C. quando liceat ab empr. discedere. idem.

Item acquiritur possessio per denuntiationem noui operis: si denuntiator possideat & fiat denuntiatio in presentia rei, & statim transfertur in alium contra quem fit denuntiatio. Ant. Gome. in d. l. n. 3. comm. dicit ex doct. in l. 1. §. in operis. de no. ope. nunt. ff. idem.

Item per statutum acquiritur possessio sine apprehensione per hæredem. Tiraq. in trac. le mort fait le vis. decla. 6. n. 6. in præfat. comm. dicit, ex laf. C. qui generaliter. in l. 1. communia de lega. n. 7. dicit, qd per statutum potest introduci qd possessio transferatur sine apprehensione, comm. dicit. idem.

Nota, qd interdictum recuperandæ non datur si tē possident, videlicet, per statutum disponens quòd possessio transferatur in hæredem. Alex. in l. in suis. nu. 9. ff. de liber. & posthu. & Alci. in trac. de præsum. §. par. 3. nu. 6. in fi. quos refert cum alijs Tiraq. in trac. le mort fait le vis. in 6. parte, declara. & nume. 2. in fi. & noster Coua. in reso. libr. 3. c. 5. nu. 6. in ver. sic & interdicto recuperandæ, cōem dicunt, ipsi tamen Tiraquel. & Coua. tenent contrarium. & dicunt veriore contrariam, cū veram possessionem habent de quo per ipsum Tiraq. de iure constituti. part. 1. nu. 68. & in 2. par. ampli. 1. 1. quam opinionem in casu hæredis approbat l. 4. §. Taur. idem.

Item nota, qd si bona sint possessa ab alio de voluntate domini traditis transfertur per istos actus fictos sine apprehensione, si tamen possessio sit vacua: requiritur apprehensio vera. laf. in l. possessio appellata. n. 86. de acquir. possel. comm. dicit.

Nota, qd per apprehensionem vnus fundi, vel partis fundi intelligitur apprehensa possessio aliorum fundorum eiusdem qualitatis, & nature. Ant. Gome. in d. l. 4. §. Taur. n. 39. comm. dicit, ex glo. in l. 4. ff. de acq. possel. idem.

Possessio acquiritur ex sola ratione tradentis si acquirens sit incertus ratione loci, & quoræ, idem laf. ibi, nu. 96. conclu. 4. com. dicit, ex Pau. & Im. d. l. 4. §. incertam. idem.

Possessio acquiritur per infantem quinquennale cum au

toritate tutoris, si tamen sit trisum vel duorum annorum qui fari non potest, non acquiritur etiam cum auctoritate totoris sed tutor solus sic acquirat, laf. in l. possessio appellata. §. ad ipis eimur. n. 17. ff. de acquir. possel. com. dicit. idem.

Fallit in possessione violenta ex iussu tutoris: quia non acquiritur etiam per seruum pupilli, laf. ibi. §. item acquirimus. nu. 44. communem dicit.

Possessio acquiritur tertio, per seruum meum volente seruo, & tertio ratum habente. laf. in d. l. possessio. §. hæc de seruis n. 6. com. dicit. Villalob.

possessio non acquiritur per seruum empti quousque possessio serui apprehendatur. laf. in d. l. possessio. §. veteres. num. 11. com. dicit. idem.

possessio naturalis serui licet seruetur per fugam serui non tamen ciuilib, laf. in d. l. possessio. §. per seruum numer. 3. communem dicit.

Et in hoc casu loquitur l. penult. in fi. tit. par. 3.

Limita istam cōem, si seruus diu se gessit pro libero: quia tunc tam ciuilib, quàm naturalis perditur, idem ibi n. 108. in fi. com. dicit ex doc. in d. l. 3. §. si seruus. idem.

Possessio probatur per receptionem mercedis etiam in priuilegium tertij tunc temporis non possidentis. Boe. deci. 239. n. 5. cōem dic. & sic est intelligenda opinio Bart. & doc. in leg. quamuis. ff. de acquir. possel. com. dicit. idem.

Item per dictum rusticorum dicentium aliquem tenere, & possidere, Dec. 215. com. dicit. idem.

ADDITIO. Et circa probationem possessionis & quomodo probetur continuata possessio per per M. Ant. Bar. in trac. de temp. vti. & contin. in c. 14. n. 2. cum duobus sequent.

Possessio pbatur probatis extremis quia media præsumitur probatis extremis, glo. in can. volumus. 16. q. 4. Segui. in §. fi. l. 3. n. 10. ff. de liberis & posthu. com. dicit. Villal.

Possessio intermedia probatur probatis extremis, Pan. in c. accedētib. de priuile. etiam ad causandam præscriptionem, Corfe. in singu. in verbo possessio. el. 2. com. dicit.

Concor. cum l. 10. tit. 14. par. 3. Villal.

ADDITIO. Intelligas intermedia per extrema probari, scilicet, in possessione seu præscriptione decennali; quia in alia 20. 30. an. non sufficit probare extrema nisi & medium tempus probetur. Couar. c. possessor. 2. part. prælect. §. j. n. j. & 3. de re. iur. li. 6. & M. Ant. Bard. trac. de tēp. vti. & cont. c. 14. sub. n. 4.

Possessionem antiquorum probans nouus possessor præsumitur clandestinus, & inuasor. Curt. iu. conf. 165. n. 5. comm. dicit. B. Villal.

Possessio transfertur in voluntarium sequente: secus tamē in necessarium. Io. Cora. in Miscel. lib. 3. c. 2. n. 3. communem dicit. idem.

De sequestre necessario quod non possidet est l. 11. titulo 10. parte 7.

Possessio retinetur in immobilibus quandiu dominus est in ipsa re, vel habere eam in conspectu, vel si de facili potest eam intrare. Ant. Gome. in d. l. 6. §. nu. 101. com. dicit ex glo. l. 1. ff. de acquir. possel. idem.

Possessio naturalis amittitur si possidens se absentat longè ab ipsa re ex causa iusta, siue iniusta. idem ibi n. 102. com. dicit ex Bart. in d. l. 3. §. in amittenda. ff. de acquir. possel. idem.

Possessio ciuilib non amittitur per absentiam quandiu veniens non resistit, vel si ipse animo desit possidere: vel suspicatur se posse repelli vel deuenit ad statum res quæ possideri nō potest, vt per inūdationem, vel alluionem, vel per imperum latronum, vel potētiā occupantis. idem ibi n. 102. com. dic. ex Pau. & Imol. & Cuma. & Alex. in d. l. quod meo. §. fi. de acquir. possessionem.

Concor. cum l. pen. tit. 30. par. 3. idem.

Possessionem naturalem per decēniū negligens ciuilem quoque amittit cōem dicit. Alex. conf. 143. vol. 2. refert & sequitur Bal. in repet. l. Celsus in 2. par. prin. n. 12. de vsucap. Ad. de Fer. Vasque lib. 2. Illustr. Contro. c. 53. n. 4. vbi dicit ius possessionis negligi, abiici, & pro derelicto censi per negligentiam decennij, legem interpretari. Et hanc esse cōem. I. Fich.

Possessio etiam ciuilib per longam absentiam possessoris amittitur, siue ab alio res possideatur, siue idem ibi in ver. 4. mo do, com. dicit ex glo. & Bar. in l. si id quod ff. de acq. pos. Villal. de iure regio tam possessio ciuilib, quàm naturalis perditur per annum & diem alio possidente, sciente possessore per l. 1. tit. 11. lib. 2. For. ll. & l. 1. tit. 13. ordin. & ll. 24. 2. & 192. styli cū bona fide & titulo tamen. idem.

ADDITIO. Distingue circa amissionem possessionis vt per M. Ant. Bard. in trac. de vti. & contin. in c. 18. sub num. 7.

Possessio ciuilib est quæ causat præscriptionem. idem ibi. n. 105

105. com. dicit ex Pan. in c. vigilanti de præscrip. B. Villal. Possessio ciuilib cum bona fide etiam sine titulo acquirat fructus. idem ibi nu. 106. com. dicit ex glo. in l. si quis à non domino institut. de re. diuif. idem.

Possessionem solum naturalem retinens vt in vsufructuario, vel colono ad longum tempus retinetur animo: si sit absens & non perditur nisi in casibus in quibus ciuilib possessio perditur, idem ibi n. 107. com. dicit. ex glo. & doct. in l. 3. §. vti frui. ff. de acq. possel. idem.

Possessio tam ciuilib quàm naturalis conseruatur per colonum, tutorem, filium, seruum, vel procuratorem etiam si detentor absens sit.

Aretin. idem ibi num. 109. communem dicit, ex glo. in l. si colonus. ff. de acquir. possel.

Amplia primò, etiam si detentor alteri conducatur. idem ibi com. dicit. ex Paul. in l. qui vniuersitas. §. si ff. de acq. possel.

Amplia secundò, etiam si detentor efficiatur furiosus nō tamen si moriatur. idem ibi com. dicit ex glo. in l. si id quod. §. 1. ff. de acquir. possessionem.

Possessio tam naturalis quàm ciuilib perditur solo animo etiam si insit in tali re idem, ibi concludit 6. comm. dicit ex glo. in d. l. 3. §. & in admittenda. idem.

Missus in possessionem ex primo decreto non dicitur possessor, sed detentor. Ant. de Fano. de pignor. par. 3. mem. 2. nu. 6. communem dicit.

Fallit in actione reali quia ante annū dicitur detentor, post annum autem possessor, secundum Canonistas. Legistæ autem dicunt, quod ante annum est possessor reuocabiliter: post annum autem irreuocabiliter. idem Fanus verfic. 6. com. dicit, & concludit tenendum cum legistis.

Amplia istam limitat. ad hypothecam, cum dicitur actio realis ibi, nu. 8. com. dicit. idem.

Missio in possessionem ex primo decreto facta vni ex creditoribus ex causa onerosa, prodest omnibus alijs creditoribus. ex eadem causa, si tamen causa est lucratia, missio vno, alij nō dicuntur missi. idem Fanus n. 10. restrictione 6. com. dic. idem.

Possessio data vigore secundi decreti, reuocatur data satisfatione. laf. in l. propterandum. §. si autem reus. C. de iudi. nu. 8. com. dicit. idem.

Decretum de admittendo in possessionem ex primo decreto durat quando creditor est præfens per biennium: etsi est absens per quadriennium. Ant. de Fano. de pign. par. 3. mem. 2. n. 3. com. dicit. idem.

Iudex potest facere quòd pars intret in possessionem propria auctoritate, Tiraq. de consti. poss. pa. 3. lib. 14. nu. 13. com. dicit ex Bart. in l. iuste possidet. ff. de acquir. possel. idem.

Possessionis questio possessionem litigiosam reddit. Curt. iu. conf. 165. n. 6. com. dicit. idem.

Possessio transfert onus probandi in aduersarium, nisi aliqua præsumptio sit contra possidentem: vt quando ius resistit possessioni. Curt. iu. conf. 90. nu. 3. com. dicit.

Hoc idem videtur innuere l. 10. tit. 14. part. 3. idem.

Possessionis initium, & finem probans, præsumitur etiam medio tempore possedisse com. dicit Lanfran. in repet. c. quoniam contra. in ver. Testium depof. n. 98. circa fi. de prob. Ad. de supra eod. in ver. possel. n. 153. I. Fich.

Possessio transfertur ex contractu simulato, quando agitur vt transferatur, Curt. iu. conf. 108. n. 12. com. dicit. B. Villal.

Possessio iuris, & quasi iuris potest esse penes plures. laf. in l. possideri. §. ex contrario. n. 82. ff. de acq. possel. com. dic. idem.

Possessio immobilium patris, nō prodest filio. in casu l. sciendum. ff. qui satisd. cog. secundum Guliel. de Cu. Bar. Alb. Roma. & omnes in d. l. sciendum. ita Tiraq. in præfat. commenta. in l. si vnquam. C. de reuo. dona. Io. Fich.

Possessione si vasallum ex intervallo cadere contingat, & illa possessio reuertatur ad dominum, dominus tenetur illam iterum tradere ipsi inuestito. cōem dicit Clar. in §. Testamentum. q. 28. ver. vltim. P. Fich.

Possessio apprehensa per aliquem, in absentia alterius ciuiliber possidentis, dicitur naturalis. Est comm. opin. sec. Alex. in conf. 201. vifo themate. vol. 7. & in conf. 35. vifo themate. vol. 6. M. Char.

Habens ciuilem possessionem, potest naturalem per vim & propria auctoritate, quando que licuerit occupare. est comm. opi. in l. clam possidere. §. qui ad nundinas de acquir. possel. Socyn. in conf. 122. in causa dominæ Jacobæ. ver. respondeo dupliciter. vol. 4. M. Charia.

Ciuilib possessio, quæ solius legis ministerio, circa hominis factum acquirat, non patit interdictum recuperandæ: secundum Bald. in auct. defuncto q. 3. C. ad Treb. Est. com. opin. sec. laf. in

l. si forori. C. de iur. del. & Rip. in Rub. de caus. pos. & prop. idē. PRO. possessio est facti non iuris. l. 1. §. ad ipis eimur. ff. de acquir. possel.

OBIEC. contrā. imò est iuris l. peregre. ff. eod. SOL. Acquisitio possessionis est facti, sed possessio quaesita, & effectus possessionis, est iuris vt ibi. Bellon.

PRO. possessio in rem actionem parit. l. 1. C. de alien. mut. iud. cau. fact. idem.

Possessio est iuris non facti. Io. Cora. in §. nihil commune. n. 3. ff. de acquir. possel. & Petr. Raue. in alpha. aure. in verbo possessio. cōem dicunt. sed intellige, vt per laf. in l. 1. ff. de acquir. pos. & in l. 1. ff. de vsufruct. n. 71. qd in apprehensione est facti, & postea est iuris & dicit cōem. Ex qua communi infertur, qd si Romanus pontifex dat delegatum, vt cognoscat de iure aliquis, delegatus potest cognoscere de possessione, Coua. in c. possessor. n. 3. part. 2. ver. ab hac definitione, de reg. iur. lib. 6. cōem dicit ex Inn. in ca. episcopi de reb. ecclie. pro qua est tex. in l. peregre. ff. de acq. possel. & c. dilecto de verb. signi. Villal.

Possessio acquiritur animo. & corpore: & amittitur solo animo. Mainer. in l. ferè. n. 5. de re. iur. ff. com. dicit. idem.

ADDITIO. Et quomodo animus in materia accipiatur ponit Bart. Romul. in l. 1. nu. 2. & seq. ff. de acq. pos. An autem possessio continuetur de patre in filium, & alium hæredem, per M. Ant. Bard. in trac. de temp. vtil. & cont. c. 13. nu. 1. cum duobus seq.

Intellige istam communem apprehensionem manuum in rebus mobilibus, & immobilibus. per pedum positionem. Ant. Gom. in l. 4. §. Taur. nu. 34. in fi. com. dicit ex Pau. de cast. in l. 1. de acq. pos. ff. & l. 3. eo. tit.

Intellige secundò, istam communem non solum per actum verum, sed etiam per actum fictum vt per visum, etiam si res distet per decem miliaria. Ant. Gom. in d. l. 4. §. n. 45. ex gl. in l. 1. ff. de acq. pos. com. dicit.

Restringe istam intelligentiam duobus concurrentibus. voluntate possidentis cum actu, visu in conspectu rei. idem Ant. Gom. ibi. com. dicit ex Bar. in d. l. 3. §. si iusserint. ff. de acq. pos.

Nota in ista materia, qd sicut dominium transfertur solo animo tradentis, sic etiam possessio transfertur solo animo possidentis. laf. in l. possessio appellata. §. per procuratorem. n. 9. ff. de acq. pos. com. dicit.

Restringe istam communem secundo, ad possessionem de nouo acquirendam, nam si acquisita fuit & perditā quam primò venit in aspectu illius acquiratur. idē Ant. ibi. com. d. gl. d. l. 1. possessio rei, quæ in nullius bonis est, non acquiritur per visum sine apprehensione. idem Ant. nu. 47. com. dicit ex l. 3. & doct. ff. de acq. pos. §. Neratius.

Concordat cum ista communi l. 20. tit. 28. par. 3. reproba. l. 16. tit. 14. lib. 3. For. ll.

Amplia istam communem, etiam si dicatur per statutum, quòd si inuentori. idem ibi com. dicit ex Bar. d. l. 1. idem.

Nota, qd si iudex, vel executor etiam si non possideant, si per imperum latronum, vel potentiam aduersarij non potest tradere vera possessionem: potest illam tradere per actum, & possessio acquiratur. idem Ant. n. 54. & Tiraq. de consti. 3. part. li. 17. n. 8. com. dicunt ex Anc. c. contingit. de do. & cont.

Nota etiam generaliter, qd si dolo, vi aduersarij non potest deueniri ad conspectum rei potest tradi possessio etiam absente re. Tiraq. ibi nu. 9. com. dicit. idem.

Possessio an vnā speciem habeat, an potius plures magnas scribentium discordia est, vt memorie prodicit Bal. in c. cætere rum. ad fi. de iudi. Certum tamen est eam disceptationem verborum tenuis consistere: quia vtriusque sectæ auctores distincta vtriusque possessionis effectus agnoscant, ac probent: vel eleganter animaduertit Alc. l. n. 2. ff. de acq. pos. sentit Butr. relatus à Sal. in l. licet. n. 9. in finem. C. eo. Certum deinde quoque est longè receptius ac frequentius interpretum dogma esse, vt duas possessionis species constituamus, quarum altera naturalis, altera verò ciuilib sit: quemadmodum constat ex Alb. Paul. Alex. n. 13. & 53. Aret. n. 18. laf. n. 53. Crot. n. 29. Aemil. Ferret. in d. l. 1. ff. de acq. pos. Dyn. in regula sine possessione. de regul. iur. lib. 6. asserit tutius ac receptius Sal. in d. l. licet n. 9. ad fi. C. de acquir. possel. & qui id accuratè tutatur Rub. nu. 29. Berenga. n. 68. in l. naturaliter. §. nihil commune ff. de acq. possel. Ant. Gomez. in l. 15. Taur. n. 19. Rebus. in 3. Tomo ad leg. Gallic. rit. de mat. possel. in prin. Confirmatur autē in primis hæc opinio ex multis iuris locis, in quibus non frustra vel cōiunctim, vel disunctim naturalis & ciuilib possessionis mētio fit. Confirmatur deinde ex alijs iuris auctoritatibus, vbi naturalis possessio pro corporea ponitur, & contrario. quasi illa vsi species à iusta, ac legitima possessione differat. tertio ex

aliis possessio personis iuris incapibus adscribitur, & iis in casibus conceditur, in quibus titulus improbat. quarto ex aliis legum constitutionibus, in quibus possidere negatur, qui alibi possidere naturaliter dicitur, ut de depositi custode, de colono, de commodati susceptore, nusquam non videre licet. qui autem solos effectus hic atque illic hocce discrimen constituitur vociferantur, non admodum certe animaduertere videntur id duntaxat commodari posse iusta possidendi causa bona vel mala fidei, personae iuris capaci, vel secus, non vero & referri posse ad solam animi retentionem. Si quis tamen in contraria profectos nosse, ac percurrere velit, adeat Cuman. 10. l. 1. ff. de acq. pos. Cum rursus in l. sed si nolit. ff. de i. i. l. 2. ver. deiecit. ff. de orig. iur. Coraf. d. §. nihil commune. n. 14. Francif. Conna. lib. 3. c. 10. nos ea de re si se obtulerit occasio & copiosius, & forsitan vtilius. E. Suarez.

Possessio quo ad profectum attinet, in iis quae facti sunt, ponitur, at postea in iis, quae iuris sunt, censetur. commune ait Iaf. in l. ff. de acq. pos. Eius autem causa leuis dicitur, quamuis res possessa magni precij, ac valoris sit. commune ponit Viui. lib. 1. opi. 3. in fi. Quamobrem illius tractatio appellationem iure Caesareo non admittit. commune inquit Rip. c. saepe. n. 3. de restit. spol. etsi pontificum decretis illam admittat. commune pronunciat Curt. iu. conf. 166. n. 39. quam etiam in rem videtur quae inferius obseruo ver. sententia. atque intellige quod appellatio quidem iure Caesareo non admittitur solum quod ad effectum retardada executionis, non autem quo ad ipsum negotium tractandum. commune censent Marant. in praxi 6. par. ver. appellatio. n. 194. & qui plures laudat Nic. Ant. Graua. ad Vestr. lib. 7. c. 3. n. 3. 8. intellige deinde non minus verum ac proprie de rebus mobilibus. ut frequenter placitum assero ex Alex. n. 19. l. 1. ff. de acq. pos. Probatur autem possessio ex mercedis receptioe, vt commune asserit Boer. deci. 3. 20. n. 5. Et ex rusticis aliquem tenere ac possidere aientibus. coe effatur Dec. conf. 2. 15. ac generaliter contenta est illius disceptatio semiplena probatione, vt receptum asserunt Fran. de curt. Ladmonendi. n. 203. ff. de iureiur. Calc. conf. 100. atque alij, quos laudat Fran. Viu. lib. 1. opi. 3. 9. quibus addes Dec. conf. 56. n. 1. & conf. 2. 52. n. 2. & conf. 663. n. 2. & in l. vlt. nu. 15. C. de edict. diui ad. toll. Grat. conf. 42. n. 6. n. 26. Bellon. conf. 3. 5. nu. 6. Et si contrarium tamen verius, meo quidem iudicio sit, quod etiam frequenter placitum testantur Alex. conf. 87. n. 3. li. 7. Petr. de Benint. dec. 72. n. 10. & seq. asserunt Matth. ab Afflic. dec. 364. n. 5. Plot. in l. si quando. nu. 11. 5. C. vnde vi. Rol. a Vall. conf. 5. n. 16. lib. 2. Natta conf. 63. o. n. 6. lib. 4. Iac. Menoch. vir sceleratae doctrine de recup. poss. remed. 1. 5. n. 4. 1. Quia tamen si Viuius superius relatus possessiois causam modici momenti esse contendat, tamen verissimum profecto est, magni ponderis ac momenti possessionem esse, quod facile collectu est ex §. retinenda. in finem. instit. de interd. ex l. vlt. C. de rei vendic. ex l. is, qui destinavit. ff. de rei vendic. ex Bald. & Afflic. in c. 1. de content. inter domin. & vasal. l. Rip. in c. saepe. de restit. spoliat. Io. coraf. in l. naturaliter. §. nihil commune. a. n. 16. ff. de acq. pos. Vnde nisi ius possessioni relictur, aut aliqua alia praesumptione possessor infestetur, probandi onus aduersario imponitur, vt commune tradit Cur. iu. conf. 90. n. 3. Iac. Menoc. de recup. poss. remed. 10. n. 43. itaq; merito & Neapolitanum consilium legitimis probationibus illius quaestionem, agitari debere censuit teste Matthe. de afflic. decif. 364. & praxis gallica id prorsus reiectis contradicentium naniis amplexa est auctore Rebuf. in tertio tom. ad leg. Gallic. n. 26. possessionis porro intermediae probatio a iusta extremorum probatione recte fieri, quemadmodum commune profert Abb. Panormit. in c. accedente. de priuileg. idem.

Possessio civilis, quae solo animo retinetur, ad vsucapionem necessaria omnino est, quamobrem vt vsucapio procedat, necesse est, probetur illam primum rei dominum amisisse, vt dicitur Aegurtij doctrina in l. 1. C. de fer. fugit. quam frequentibus doctorum calculis exceptam esse constat ex Bar. n. 9. Bal. n. 22. Sal. n. 21. Fulgof. n. 17. Pau. ac Iaf. ad eandem illam l. & ex Panor. in c. vigilanti. n. 4. de praescrip. Alex. in l. 3. §. ex contrario. n. 4. ff. de acq. pos. l. 1. ff. de i. i. l. 1. ff. de i. i. eo. tit. Ant. Gomez. in l. 45. Taur. n. 105. Did. a couarr. in c. possessor. par. 2. §. 1. n. 1. Gregor. Lup. in 5. part. Quam tamen absurdam & a veris iuris principis alienissimam nos alibi lib. 1. obseruationum iuris iam dudum ostendimus. Intellige tamen eum, qui per decem annos naturalem possessionem iusque de qua habeat hanc etiam civilem amittere, vt cum Soc. conf. 38. pro de iudic. libro primo commun. esse doctorum opinionem

recolit Turzan. opin. 112. idem.

Possessio defuncti absque apprehensione nec in suis haeredibus continua perstat. commune dicit late Andre. Tiraq. in tract. le mort faitit. a numer. 6. vbi autem statuto aliquo possessio defunctorum in haerede continuatur, non illorum possessionem alter quiuis apprehenderit, vel ante aditam haereditatem, vel post aditam, prius tamen quam haeredes ipsi possessionem vera nacti sint. commune ait latissime declarans Ioan. Baptist. Plot. in rep. l. si quando. n. 8. & n. 13. cum compluribus sequentibus. C. vnd. vi. Quinimo nec aliter haeredes praedicto statuto vt beneficio videntur. quam si prius eos ritè citauerint, qui vel iniusta possessione res haereditarias anticiparint. commune ponit Viuius lib. 1. opi. 3. 4. cum Alex. conf. 83. vifa facti. n. 83. & nu. 20. lib. 2. atque alij iuris interpretibus, Nec item vnquam haeredibus ob id genus statuta recuperanda possessionis interdium competet, quam postea quam reapse possessionem seceperint. commune aiunt Rip. in l. 1. nu. 3. 7. ff. de acq. pos. & in rub. n. 24. de caus. posses. & propr. Paris. conf. 1. n. 159. lib. 1. Viuius vbi supra. idem.

Possessio, quatenus iuris est, in eum penitus haerem omnis totius haereditatis transferitur, qui rem aliquam haereditatis apprehendit. commune inquit Tiraq. de retract. lign. §. 2. gl. 3. nu. 11. Quatenus autem facti est, solum illius rei possessio penes haerem erit, quam ipse apprehenderit. commune ponit idem, eodem in loco, nu. 3. & seq. idem.

Possessio ecclesiastici beneficii & coram ordinario populi iudice in disceptationem vocari potest, atque illius causa expediti. commune aio ex Rip. nu. 19. Aemil. Ferret. nu. 7. in l. naturaliter. §. nihil coe. ff. de acq. pos. Boer. decif. 69. nu. 23. Tho. Gram. decif. 78. Chassa. in consue. Burgun. tit. 1. n. 109. Rebuf. ad constit. Gallic. lib. 3. nu. 3. Aym. crauet. conf. 2. 58. Didac. Couar. pract. quaest. c. 3. 5. & in epit. 4. ca. 8. §. 12. nu. 5. Nic. Ant. Grauat. qui complures alios congerit ad Vestrum lib. 5. c. j. nu. 6. idem.

Possessionis retinenda causa agitari dilata proprietatis li te ad finem vsque controuersiae possessoria frustra actor desiderat. commune fatit Ripa. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 154. ff. de acq. pos. Quin nec recuperanda possessionis causa amplius promouebitur, vbi a proprietatis lite absolutio contigerit. commune inquit Ioan. coraf. d. §. nihil commune. ver. explicitus. nu. 4. E. Suarez.

Possessionem alterius qui ex inualido iudicis decreto ingreditur, poenas possessionis alienae turbatori in dictas pendet. commune aiunt Iaf. in l. iuste possidet. nu. 27. & seq. ff. de acq. pos. Aym. crauet. conf. 2. 48. ver. non obstat aliud dubium Viuius lib. 1. opinio. 287. Iul. clar. in pract. §. vltim. quaest. 8. statut. 4. E. Suarez.

Possessio rerum qua ecclesiasticarum, qua profanarum lapsis eque omnibus comperet remedium. cap. reintegranda. 3. q. 1. & l. si coloni. C. de agric. & cenf. lib. 1. 1. commune inquit Alex. conf. 5. 1. incip. vifo. lib. 1. & conf. 6. 1. in causa lib. 5. Alexand. conf. 4. nu. 1. Soc. in l. rem, quae nobis. ff. de acq. pos. Viuius late cum aliis lib. 1. opi. 268. cum compluribus sequent. idem.

Possessio. in pluribus fundis possessio vnus apprehensa, aliorum fundorum possessio apprehensa non dicitur, secund. gl. in ver. quamlibet, communiter receptam ab omnibus in l. 3. de acq. pos. quod in rebus haereditariis praerferim procedit, in quibus, si apprehensa reperitur aliquarum rerum possessio ceterae res nondum apprehensa absque dubio aliquo possideri non dicuntur, vt voluerunt Dyn. & Anch. in c. 1. de reg. iur. Alex. post alios, in d. l. 3. quod, & Iaf. in ibi pulchre tradidit dicens apprehensione possessionis vnus praedij nequaquam acquiri possessionem aliorum praediorum, etiam concurrente animo acquirere volentis. l. praedia. de acq. pos. allegansque Bald. in l. 2. C. de feruit. & aqu. & Ang. in l. licet. C. de acq. pos. subiungendo, haec procedere non solum, quando plures res distinctae separataeque forent, verum etiam si plures sub vnueritate iuris, puta haereditatis continerentur, nam & eo pariter casu per apprehensionem possessionis vnus rei haereditariae aliarum rerum possessionem non contineri. In contrariam vero sententiam inclinatur doct. antiqui, quos recitat And. de Iser. qui tenere in casu, quo plures res tit. vnuerfali quaestione est sent. vnus rei apprehensione, etiam aliarum possessionem apprehensam dici, exemplificando de rebus haereditariis, per gl. in l. restituta. ad Treb. & ita iudicatum esse, sicut Aluar. in c. 1. ver. quero ab extra in ti. quid sit inuesti. ex dicto And. de Iser. latius, tract. sup. & opinioni huic inheret quoque Tiraquel. in tract. de retractu consanguineorum. §. 3. 6. gl. 3. n. 23. & r. in tit. cu.

tit. seu rubr. iurisdictionis in cuius territorio bonum acquiritur sit. sed parum, aut nihil obstant ea, quae Aluar. & And. de Iser. super antiquorum opinione tradidit, quia ipsemet And. eam opinionem reprobat & ait male secundum eam esse iudicatum, allegando l. qui absentis. §. si. de acq. pos. quam antiquorum doctrinam, etiam Dyn. & Anch. in d. c. 1. reprobant. ideoque remoto omni dubio, ritè, & libenter possumus sequi comunem praemissam, quae ex apprehensione aliquarum rerum haereditariarum aliae res, quae non essent apprehensae possideri non censentur. F. Viuius lib. 2. opin. 229.

Possessio defuncti continuatur in haerem. l. cum miles. ff. ex quib. cau. maio. 2. 5. an. in integ. rest. & maximè cum sit suus haeres. gl. in verb. existimantur. in §. sui. instit. de haered. qual. & differen. Quia post mortem patris non haereditatem percipere videtur, sed magis liberam bonorum administrationem consequitur, qui etiam viuo patre quodammodo dominus existimabatur. l. in suis haeredibus. vbi gl. in ver. quodammodo annotat etiam possessionem habere. ff. de lib. & posthu. Hinc dicit Bald. filium magis venire ad possessionem continuatiuè, quam ad nouam possessionis adeptionem vel petitionem. c. 1. n. 1. ver. quod est notatu dignum. de controuer. inter masc. & foem. de benefic. Sed cois senten. est in contrarium, quod non continuatur possessio in haerem nisi per vsucapionem. & ita intelligitur d. l. cum miles. Bart. & alij doc. in l. cum haeres. ff. de acq. pos. & improbat quod communiter illorum sentent. qui aliud in suis, aliud in ceteris haeredibus esse asserbant, vt late prosequuntur And. Tiraq. in tract. Le mort faitit. de vis. in 3. declar. praefat. n. 6. & Rol. in conf. 46. nu. 26. 27. 28. 29. cum seq. vbi ipsi hanc materiam latius declarauerunt in 2. To. conf. Et si autem possessio defuncti ipso iure non continuatur in haerem etiam suum, potest tamen propria autoritate eam accipere, modo non sit ab alio prius occupata. Bart. in l. si. n. 16. ver. item extra glo. quarto. & Dec. nu. 4. ver. potest tamen haeres. C. de edict. d. Diui Adria. tol. Bart. in l. 2. n. 3. ver. sed contra hoc oppono. C. quando & quib. quar. pars debetur. Papien. prac. in for. libelli, quo petitur haereditas ex testamento. in verb. iniuste occupauit. in prin. Ang. aret. in §. quadrupli. n. 43. in fi. ver. quero an aliquis sic citandus. & And. Tiraq. in d. tract. le mort. in 8. declarati praefat. & in 5. par. declar. 3. Kirchouius.

Possessionis probatio non sufficit in deciforiis petitorij iudicij, sed tituli quoque probatio requiritur, vt voluerunt Pet. Cyn. Bald. Albe. & Sal. in l. non ignorat. C. qui accu. non pos. Bart. Cyn. & Bald. per tex. ibi in l. non nudis. C. de probatio. & Iaf. in l. neque possessio. C. de testa. & istorum opi. cois est, licet & male Dec. cof. 54. & Fel. in c. per tuos, ex. de probat. teneant oppositum. F. Viuius lib. 2. opi. 230.

Possessio tam civilis, quam naturalis si sit occupata de voluntate possidentis transferitur. idem Ant. in d. n. 34. com. dicit ex gl. in l. & habet. §. si. vol. 2. & placet. ff. de preca. 46. Villalo. Item iudex potest mittere in possessionem vnus speciei. Idè Gomez. in d. l. 5. num. 44. communem dicit ex glo. in lege 1. C. vbi in rem actio. idem.

Possessio civilis retinetur per possidentem ciuilitate naturaliter, etiam relinquente rem solam si aliquis ingrediatur clandestinè. Iaf. ibi n. 36. com. dicit. idem.

Possessio civilis & naturalis per constitutum, secundum sententiam communiter approbatam transferitur in creditorem. l. quod meo & ibi Bart. n. 3. & idem Bar. in l. Celsus. ver. sed po non quod debitor. nu. 1. 5. ff. de vsucap. & vsurpa. Et hanc magis coem sent. doc. esse inquit Iaf. in l. possideri. in §. in certam partem. n. 16. & idem in conf. 147. n. 2. ver. ego autem confidero. in 2. vol. conf. Rol. a Valle, in conf. 79. n. 43. in 1. To. qua decisionem latius declarat Alex. de Imo. in l. interdum. §. qui alienam. & d. l. quod meo. ff. de acq. pos. Anto. Negusantius in tract. de pigno. & hypoth. in 1. memb. 6. par. princ. nu. 3. in 9. vol. tract. vnde dicunt doc. comuniter in d. §. in certam. quod quando fit constitutum generale omnium bonorum praesentium & futurorum, tale constitutum valet operatur translationem possessionis, non solum respectu bonorum praesentium, sed etiam futurorum, quando erunt acquisita. l. quamuis. ff. de precario Vbi si constitui me possidere tuo nomine ancillam, illud constitutum extenditur quoque ad partem postea nacti turum, & sic ad futura. Alex. in l. stipulatio hoc modo. n. 17. ff. de verb. oblig. Et hanc sententiam magis coem opi. doct. esse dicunt Matth. de Afflic. in decif. sacri conf. Neap. Decif. 33. 5. n. 8. Ant. Neguf. in d. tract. de pigno. & hypoth. in 2. memb. 2. par. princ. n. 3. ver. 2. amplia. Kirchouius.

Possessio duobus contententibus de possessione iudex debet summarias informationes capere, vter eorum melius possideat, vel de possessione probet, & illum faciat fungi vice pos

sefforis, alteri inhibeat, ne ad possessionem accedat, saluo iure vtriusque partis, tam in proprietate quam in possessione. Et melius facit quam sequestrare rem, vel inhiere parti ne ad rem ipsam accedat. sec. in n. c. in praesentia. extr. de prob. & Bal. in l. ordinarij. C. de rei v. g. alleg. ad hoc plerisque; doc. Balb. deci. 9. Possessiones, quae possidebantur ante tempus belli, possessionibus, facta pace restitui debent, & eo magis si reperiantur apud fiscum, vt est cois opi. de qua D. Rol. a Valle in conf. 1. nu. 118. in 7. vol. Bonacoff.

Possessio transferitur ex contractu simulato, quando agitatur, vt transferat. Cur. iu. conf. 108. n. 12. com. dicit. Bonacof.

Possessionem antiquam probans, nouus possessor praesumitur clandestinus, & inuafor. Cur. iu. conf. 165. n. 5. com. d. Bon.

Possessionem alterius ex inualido iudicis decreto ingrediens, tanquam turbator poenas luet, vt est cois opi. Soarez ver. possessionem num. 191. Bonacoff.

Possessione sua nemo priuandus est absque causa cognitione, etiam si esset prado, aut intrusus, ex not. per doc. in §. recuperanda. Inst. de interd. in l. si quis ad se fundum. C. ad l. Iul. de vi pub. Rip. in l. naturaliter. §. nihil coe. nu. 46. ff. de acq. pos. Fel. in c. vlt. n. 24. ver. fallit 2. de praesump. Dec. in l. vnic. n. 4. C. de edic. di. adr.

Possessoria omnia concurrunt cum petitorio, excepto possessorio retinenda ratione contrarietatis Iaf. in d. §. nihil commune. n. 97. coem dicit. Io. a Ripa in lib. de rescri. c. 7. nu. 2.

Fallit nisi intentetur possessorium retinende; respectu diuerfae possessionis Iaf. ibi n. 98. com. dicit, vbi vide distinctionem & intellectum. Villalob.

Possessoria iudicia non dantur illi qui sua culpa excidit possessione. Veram opinionem eamque communiter doc. sequi dicit Alex. in l. 3. §. genera. ff. de acq. pos. n. 28. I. Fich.

Possessorij causam perinde atque petitorij in feudilib. causis coram domino feudi determinandam esse, coem dic. Fran. Curt. in Tract. feu. part. vlt. num. 23. idem.

A sententia in possessorio lata, non appellatur, coem dicit, Alc. conf. 386. in princ. Et idem esse dicendum de quoivbet articulo in causa possessorij occurrenti. In fine tamen eiusdem conf. dicit, quod possit hoc casu dici de nullitate. Et quod ita concludant omnes in l. prima. C. si de momen. posses. adde & vide supra in ver. appellatio. idem.

A sententia lata super mero possessorio, de iure ciuili indistinctè non appellatur. est cois opi. conf. Bart. & Ang. sec. Deci. in conf. 28. vol. 1. & sec. Alex. conf. 2. in fi. vol. 3.

Fallit, si iudex appellationem admiserit, quia poterit reus obtinere, sec. Alex. ibidem. M. Charian.

Agenti possessorio recuperanda, non potest opponi exceptio dominij. Est vera & magis cois opi. sec. Dec. in conf. 57. circa med. vol. 1. idem.

Remedium possess. canon. reintegranda. 3. q. 1. coepit etiam contra bona fide & titulo possidentem. Est magis cois opi. sec. Dec. in d. conf. 57. vol. 1. Contrariam tamen opi. dicit commu. Lanfr. de Brix. in Rubric. extra de caus. poss. & prop. ver. 4. conclusio, & c. idem.

Etiam in possessoris, & remedio c. reintegrada, requiritur litis contestatio. Est cois opi. sec. Alex. in conf. 2. consideratis. ver. & dato. vol. 3. vide supra Litis contestatio. nu. 1. idem.

Etiam in iudicio Possessorio non sufficit semiplena probatio. Est magis cois opi. sec. Alex. conf. 187. vifa copia circa fi. vol. 7. & in conf. 139. circa 1. in fi. vol. 6. M. Charian.

Possessorio super beneficio ecclesiastico quando agitatur ad recuperandum illius possessionem: tunc causa non dicitur spiritualis, sed temporalis, secund. glo. Abb. & alios in c. Dilecti. col. pen. de elec. in c. literas de iudi. Card. in Clem. Dispendiosam q. 10. de iudi. vbi quod tunc agens non tenetur ostendere titulum beneficij, De quo vide quae scribit Abb. in cap. in literis ante n. 13. de rest. spol. Paris. conf. 12. libr. 4. Rob. de ord. iud. 4. par. dist. 13. c. 17. n. 3. & 4. & quod possessorium causae spiritualis non sit spirituale: vt in matetia possessoria pro beneficiis aliisque rebus spiritualibus coram Iudice seculari agi possit not.

Guid. Pap. q. 1. q. 85. 552. Afflic. decif. 2. 24. 85. Boer. q. 69. nu. 23. Iaf. in l. quotic. n. 6. C. de iudi. de quo vide Dec. in cap. 1. de iudi. Oafic. decif. 116. num. 1. & 4. vbi aut iudex secularis in Remedio possessionis beneficiorum retineat & Recuperandum cognoscere possit: declara, vt ibi per eum, & in specie conclu. que habet, quod in beneficialibus & spiritualibus spoliato sufficit possessionem suam tit. vel alio modo colorare, de qua etiam scribit Turz. inter comm. opin. lib. ver. & Qui Oafic. d. decif. numero decimo. reprobat dictum Abb. in ca. in literis. anten. 13. de rest. spol. item declarat Guid. pap. quaestio. 1. quaestio. 7. 1. 85. quod autem possessorium in beneficialibus tractari possit Com. opin. Tom. ij. 0 3 coram

coram iudice seculari not. Nat. conf. 4. 1. col. 1. in prin. Ofasc. d. deci. 1. 16. col. 1. vbi refert crebriorem esse opi. doc. iuris can. & ciuilibus q. possit. Quod, in possessorio retineat vel recuperari. non autem adipiscende procedere dicit Nat. d. conf. col. 2. que omnia plenius declarat Rob. de ord. iudi. c. 17. p. alle. Nat. d. conf. 4. 1. vbi pulchre post Abb. in d. c. in literis ante num. 13. & num. 18.

possessorium remedium quando intentatur ad recuperandam possessionem non potest opponi exceptio dominij. Bart. in l. si coloni. nu. 2. C. de agricol. & censit. lib. 1. 1. Io. de imol. & alij in ca. post electionem. ext. de concess. preb. Et hanc veram & magis comm. opi. esse consilendo scribit Philip. Dec. conf. 57. nu. 6. Et Henning. Goden. in conf. 10. 5. in ord. de inter. restit. conf. 1. n. 1. 5. cumulat multa ad hanc decis. Kirchouius.

possessoria iudicia requirunt plenam probationem, nec in illis sufficeret femiplena probatio, secundum magis comm. opi. Alex. de Imol. referente in conf. 287. n. 3. ver. & quamuis esse in 7. vol. consil. quam & ipse in conf. 139. nu. 14. ver. tamen adhuc in proposito. in 6. vol. conf. quoque refert. Licet nonnulli alij contrariam sententiam & male, amplexi fuerint, quos recentet ibidem. in verb. plena. Apostil. quia causa possessoria dicitur magni & considerabilis praiudicij, propterea in ea non sufficeret summaria vel femiplena probatio, sed plena, quemadmodum & in aliis causis requiritur. Bart. in extranag. ad reprimendum. in verb. summarie. n. 12. Ripa in l. 2. nu. 9. ff. quorum bonorum. Hanc & eodem esse inquit Hier. Cag. in l. in pari causa. numer. 3. ver. sed in contrarium. ff. de regul. iur. idem.

possessorium rei spiritualis. questio nudi & meri possessorij super re spirituali potest tractari & cognosci coram iudice laico: quia non censetur spiritualis, secundum gl. & Panor. in ca. literas. ext. de iura. calum. Inno. in cap. cum dilecti. ext. de elec. Archid. & Io. And. in cap. frequens. ext. de resti. spolia. Secus si habet annexam causam proprietatis, vt in questio. matrimoniali & beneficali. Et tunc procedat contraria opi. Lau. Io. de Ligna. Io. And. in addi. ad Specu. in tit. de peti. & pos. §. 1. ver. quid si ego possessorio. & Butr. in d. ca. literas. secundum Pan. ibi. Balb. decif. 274.

possessorium licet Actor. Intentet: si tamen postea profectus fuerit petitorium, sententia non obste petitione, super profectis & probatis ferenda erit, secundum veriorum opinio. per Rol. conf. 4. 1. num. 2. 5. & seq. lib. 3. Qua in materia petitorij & possessorij vide quae idem. scribit d. conf. nu. 17. & seq. nu. 22. post Dec. cōf. 62. col. 1. & 2. Prac. pap. for. lib. spol. poss. ver. tenta & possessa ver. pleno iure Remedium autem conf. difficultates quae sunt, an quis petitorium vel possessorium potius intentalte dicatur: vide per Rol. d. con. n. 26. 29. vbi q. clausula petens ius & iustitiam ministrari adaptatur ad oē remedium quod ex facto narrato elicitur, quam conclu. declara, vt latius per eum. ibi nu. 29.

PRO. Post contractum capitale crimen donationes factae valent. post contractum. ff. de don. Bellon.

PRO. Post definitiuam sententiam, non est de expensis tractandum, nisi iudex hoc in sententia referuauit. l. terminato. C. de fruct. & lit. expen. idem.

PRO. Posterior opinio in dubio est sequenda. glof. not. in l. qui filium §. si. ff. ad Trebel. Bellon.

PRO. posteriora derogant prioribus. l. non est nouum. ff. de leg. l. clari. C. de fid. in l. pacta nouissima. C. de pact. l. sancimus. C. de testa. l. 2. ff. de iniust. rupt. irrit. & fac. testa. in §. posteriore quoque instit. quib. mod. test. infr. l. si mihi & tibi. §. si. ff. de leg. 1. & c. 1. de cog. spir. extra. & ca. 1. de constitu. in 6.

OBIEC. Contra del. sed & posteriores, ff. de leg. vbi posterior constitutio trahitur ad priorem.

SOL. Illud verum est, nisi posterior sit contra priora, quia statuit posteriori. idem.

OBIEC. Praterea oppono de l. nihil prohibet. ff. de adm. leg. vbi prior scriptura corrigi vltimam.

SOL. illud verum est, vbi precedens scriptura est derogatoria posterioris, quia statuit prima: tamen si specialiter reuocetur prima per posteriorem, stabimus semper vltimae. l. si quis in principio testamenti. ff. de leg. 3.

OB. Tertio contra de cano. hoc ipsum. 3. q. 2. & cano. domino. versicul. in fin. 3. q. destinc. vbi antiquiori constitutioni standum est.

SOL. Cum ambae constitutiones sunt particulares & locales, tunc obrinet contrarium. Vbi verò constitutio est generalis, semper posterior praiudicat priori, vt ibi glo. idem.

Posthumus qui nascitur in sexto, vel octauo mense, non rumpit testamentum. Commun. in §. testam. q. 4. 5. versic. sed

quid si iste. P. Fichard. posthumus prateritione testamentum sit nullum, & si ille posthumus, viuo testatore, moriatur, adhuc quidem illud testamentum remanet nullum de rigore iuris, sed de aequitate pratoria reconualescit, per text. in l. posthumus. ff. de iniust. rupt. ver. irr. fa. test. com. dicit Clar. in §. test. questio. 4. 5. ver. sed pone. idem.

posthumus non rumpit testamentum, si apponatur clausula codicillaris per verba futuri temporis. Corne. conf. 22. 5. v. lu. 3. com. dicit. Sed Barb. 1. conf. 6. vol. 2. dicit communiorem esse q. operetur clausula codicillaris: per quaeunque verba concepra, & eum sequitur Io. Duran. in art. testan. ti. 3. cau. 10. nu. 3. bonis rationibus, quem vide. B. Villal.

posthumus is proprie dicitur, qui post patris humum, & mortem nascitur. l. 3. §. 1. & ibi glo. & Bart. ff. de iniust. rupt. & irrit. testa. Alex. in rubr. C. de posthu. haered. instit. & in conf. 183. incip. circa primam dubitationem. libr. 3. & Iaso. in l. Gallus. in princip. de libe. & posthu. vbi attestatur hanc esse com. opinionem, quod etiam affirmat Deci. in l. posthumus. in prin. C. de bono. pos. contra tabul. & ex Bar. sententia. idem Ias. in l. Gallus. in princ. ff. de lib. & posthu. tenet q. appellatione posthumus instituti ille proprie veniat, qui post mortem patris in lucem prodit, per text. in d. l. nomen filiarum. de ver. sig. quae iura id expresse probare videntur, quamuis Deci. in d. l. posthumus. in prin. C. de bono. pos. contr. tab. dicat text. in d. l. nomen filiarum nihil facere. F. Turz.

Posthumorum nomen ad eos duntaxat proprie refertur, qui post parentum mortem in lucem prodierunt. com. aiunt Ias. in l. Gallus. in prin. ff. de lib. & posthu. Dec. in l. posthumus. in prin. C. de bono. pos. contratab. Quando autem illorum prateritio testamentum nullum reddat, explicat eleganter & accurata cum receptis sententiis Iul. Clar. de testam. q. 4. 5. Et an illis prateritis, & testamento ea ex causa rupto, legata nihilominus sustineantur, necne, scribit diligenter duas contrarias ac receptas opiniones idem Clar. vbi §. 5. 1. ver. quod autem. E. Suarez.

PRO. potentior & fortior est dispositio legis quam hominis. l. 3. de test. l. testandi. C. cod. l. nemo potest. ff. de legat. l. 1. quod de bonis. §. 1. ff. ad leg. fal. l. si libertus minorem. ff. de iure patr. Bello.

PRO. potentiores non debent opprimere inferiores. l. lillitas. §. ne potentiores. ff. de of. praesid. l. nec quicquam. §. sed & si quis. ff. de of. procon. & legat. idem.

PRO. potentioribus pares esse non possumus. l. quia. ff. de alic. mu. iud. cau. fa. idem.

potestas absoluendi remanet ei, cui est potestas condemnandi sublata, nisi cum certa solennitate in materia haereseos. Hieron. Cagnol. in l. nemo. numer. 4. ff. de regul. iur. com. dicit. B. Villal.

potestas seu officialis, non tenetur in syndicatu de commissis per eius familiam durante officio, extra iurisdictionem suam, secundum Bart. in l. debet executor. ff. nau. cau. stab. per illum tex. Calde. in addit. suis ad Bal. in materia syndicatus. in additione 112. item nec pro debitis vel contractibus factis per familiam durante officio, per l. 1. C. vt nullus vica. pro al. te. vic. debi. libr. 1. 1. & l. 1. §. familia. ff. de public. idem Paul. de cast. conf. incip. in nomine domini, amen. in facto S. viri do. Antonij. Balb. decif. 500.

PRO. potior est qui tenet quam qui persequitur. l. si seruum. §. sequitur. ff. de ver. ob. Bello.

practica antiqua est seruanda. Deci. consilio trecentesimo trigesimo quarto. numero secundo. volumine tertio. Craucta consilio nonagesimo primo. numero septimo. volumine primo. Riminal. consilio centesimo vigesimo. in princip. volumine primo. Cotta rerum memora. ver. practica. Nam practica est finis iurisconsultorum. Corfus indaga. iuris libr. 2. Nam communiter omnes scientiae constant principaliter in duobus, scilicet, in theorica & practica. Albe. fufius in proemio C. & practica. est facti, vel mixti iuris & facti, & ideo in ea legitime erratur, vt in capit. primo. de constitutionibus. libro sexto. Baldus in dicto consilio 170. in fine. volumine tertio. Bonacossa.

praebenda est quae provenit ex institutione, & officio: canonica est ius proveniens ex electione, & receptione in fratrem Ioan. Arti. in cap. cum in de const. nu. 170. communem dicit. B. Villal.

praebendarum numerus non augetur ex receptione alicuius in canonicum, idem ibi numer. 16. communem dicit idem.

Praebenda vacatura si promittatur cum recipitur aliquis in canonicum

canonicum valet receptio: & vitatur promissio idem ibi nu. 185. com. dicit. idem.

PRO. praecedentia restringunt sequentia. l. si. §. ff. de trit. vin. oleo. que lega. l. si quis in prin. ff. de leg. 3. & e contrario sequentia restringunt praecedentia. l. nam quod liquidè. §. si. ff. de pen. leg. 1. 3. §. si. cum l. seq. ff. de adi. leg. Bellon.

PRO. praepceptoris nimia sauitia culpae assignatur. l. praepceptoris. ff. ad leg. Aquil. Bellon.

PRO. praepceptum est necessitatis, consilium est liberae voluntatis. can. si. 14. q. 1. Bellon.

Praepceptum de soluendo factum a iudice in confessum non dato libello, sed ad simplicem requisitionem creditoris, est in terlocutoria, non diffinitiva sec. gl. in l. si. in si. prin. in ver. iudiciali. C. de iud. imp. Bart. in l. 2. in l. non fatetur. ff. de confes. Bal. in l. si. necessitate. C. de bo. quae lib. Iac. de Are. in l. a procedente. C. de dila. Ang. in l. si debitori. ff. de iud. Et dicitur sententia praepcepti. 2. q. 1. ca. nos. & poterit fieri etiam die feriata ob hominum necessitates, & iudice non sedente, & reuocari contrario imperio, secundum eos. Secus si dato libello emanauit confessio: quia tunc non fit praepceptum, sed ferri debet sententia diffinitiva sec. gl. in d. c. nos. in §. suscepto, in auth. de exhib. reis. col. 5. in l. proinde. ff. ad leg. Aquil. Iac. Bu. Bar. Ange. & doct. praedictos vbi sup. & do. Alex. in d. l. si debitori. Licet Bal. in 1. casu dixerit, tale praepceptum, esse diffinitiuam in l. errore. C. de iur. & fac. igno. & gl. in l. sancimus. C. de adm. tut. dixerit esse tertium speciem sententiae, tamen communiter tenetur vt s. Balb. decif. 72.

Praepceptum, q. aliquid fiat sub aliqua poena, non intelligitur ipso iure, sed videtur quaedam comminatio, vt est comm. opi. D. Herculanus de cautione de non offendendo. ca. 44. nu. 2. dec. in regula factum, §. in poenalibus. ff. de reg. iur. communem dicens, & ibi D. Herculan. ponit practicum, vt quis ipso iure cadat in poenam praepcepti. tu tamen vide Cagn. in l. 1. in prin. ff. si quis ius dicenti non ob. nu. 97. & seq. Bonacoss. praepceptum penale debet fieri cum clausula. Si fereris te grauatum compareas iustitiae complementum receptoris, & si comparet ille, cui fit praepceptum, praepceptum resoluitur in vim simplicis citationis. Alex. in conf. 143. nu. 5. in vlt. vol. & est com. opi. vt per Paris. conf. 116. nu. 99. in 1. vol. & conf. 116. nu. 23. eo. vol. Bal. in conf. 177. in 3. vol. Bonacoss.

praepceptum penale parte comparente, resoluitur in vim simplicis citationis, & ita se habet communis consuetudo, a qua non esse recedendum in iudicando. dicit Nicellus in trac. glof. sarrum. nu. 337. seu nu. 357. Bonacoss.

praepceptum executiuum, cum clam, si fereris te grauatum, & dicitur sententia interlocutoria, & valet, sed comparenti citato resoluitur in vim simplicis citationis, secundum doct. in l. de pupillo. §. meminisse. ff. de no. ope. nun. castr. in l. 1. n. 4. C. de exec. rei iud. ias. in l. nec quicquam §. vbi decretum ff. de of. procon. vbi hanc dicit communem nu. 5. & 6. citato autem non comparenti, praepceptum in eius contumaciam firmum remanet, & transit in rem iudicatam mandaturque executioni, teste affl. decif. 167. n. 4. doc. in d. l. de pupillo. §. meminisse vbi Rip. nu. 24. qui dicit hanc communem, & potest citatus non absente tali praepcepto in eius possessionem perseuerare, per dec. conf. 460. col. 3. & 4. Bellon. conf. 18. num. 24. parif. conf. 39. col. 2. lib. 1. Capic. decif. 72. & an praepceptum iudicis sit sententia diffinitiva distingue, vt per castr. in l. 3. C. de re iud. Quid de praepceptis gaurentigatis quae sunt per notorios virtute potestatis attributae ex statuto, vt fit in ciuitate pinarolij? & dic. vt per ias. in l. error. nu. 2. 5. & seq. C. de iur. & fac. ignor. & quid operetur clausula, si fereris te grauatum compareas dic vt per ias. in c. quoniam contra. ver. citationis de proba. castr. in l. 1. C. de exc. rei iud. post Bar. in d. l. nec quicquam §. vbi decretum. 2. Iec. nu. 11.

Praepceptum factum parte non citata & absente, potest ab ipso iudice reuocari, etiam parte non citata, sec. gl. quae reputa tur singularis in l. minor 2. an. in prin. ff. de euictio. Spec. in ti. de primo decreto. §. iam de effectu. ver. sed quid si iudex. facit quod vult inn. in c. querelam. ext. de elect. in §. col. de electio. ne facta absentibus his qui vocari debebant. Balb. decif. 356. praedicatores, & alij mendicantes, exceptis minoribus possunt capere ex testamento etiam bona immobilia, non tamen vt retineant, neque in proprio neque in communi, sed vt veniant, & eorum precium in suas necessitates conuertant. communem dicit Clar. in §. testamentum. q. 29. ver. hoc praemisso. P. Fichard.

Praedicatores Monachi non dicuntur incapaces bonorum immobilium ex eorum regula, sed ex suis constitutionibus. com. in §. testamentum. q. 29. versic. debes. idem.

Pradium alienum. Comedens de fructibus in alieno pradio non poterit accusari per dominum praedij, vel camparium vigore statuti, disponentis contra damnum dantes in alienis praediis, per casum not. in l. qui occidit. §. si quis alienum. ff. ad l. Aquil. & ibi hoc tenet do. Flori. Balb. decif. 97.

PRO. pradia vrbibus caelestium secretorum dedicata, foridorum munerum fece vexari non debent. in l. placuit. C. de sacrosanct. eccl. Bellon.

praelatus non solum tenetur ad praestandam patientiam de molitionis aedificij a praedeessore facti, sed etiam tenetur prestare expensas, ias. in l. qui opus. ff. de no. ope. nunciat. n. 3. in fi. B. Villal.

praelatus ecclesiae licet non possit hypothecare, vel obligare rem ecclesiae specialiter, generaliter tamen potest. Antò. de Fano. de pigno. in 2. parte mem. 1. communem dicit idem.

praelatus conferens alicui beneficium ecclesiasticum, non poterit ex causa aliqua ingratitude collationem reuocare. com. in §. D. q. 2. 1. ver. sed hic quaero. P. Fich. ex Claro.

praelatus in reuocatione infudationis non potest alterare, aut mutare consuetudinem secundum quam res erant solitae infudari. commu. in §. F. quaest. 13. versic. scias tamen. cum ver. seq. idem.

praelatus non habens filios, vel propinquos poterit in bonis suis patrimonialibus testando extraneum instituere, & enim praferre ecclesiae. commu. in §. test. q. 27. versic. circa idem.

praelatus potest non solum infudare feuda, quae tempore suae praelaturae aperiuntur, sed etiam quae tempore praedeessoris sui aperta sunt si tamen praedeessor ille tale feudum receperit inter bona mens. suae, & ita decesserit, non poterit successor, inconsulto Ro. Pontifice, illud infudare, si tenuerit per annum inter bona mens. suae. com. in §. F. q. 13. versic. sed nunquid. idem.

praelatus potest res ecclesiae solitas in emphyteusim concedere, absque solennitatibus in rei ecclesiasticae alienatione requisitis. com. in §. E. q. 6 in prin. idem.

praelatus potest res solitas infudari aliis infudare, sine consensu capituli. commu. in §. E. q. 13. ver. item quaero. idem.

praelatus recipiens pensionem ab emphyteuta qui per bennium cessauit, praedicit ecclesiae, si non sit collegiata, tunc non potest ecclesiae sine consensu capituli per tale suum factum praedicare. com. in §. E. q. 10. ver. aut verò. idem.

praelatus res feudales ad ecclesiam reuerfas non solum extraneis, sed etiam consanguineis & affinibus suis infudare potest. commu. in §. F. q. 13. versic. alterius. idem.

praelatus non potest remittere iniuriam factam ecclesiae, communem opinionem dicit Boerius in decisio. 120. numero quinto, vt illum refert Plaza, in libro 1. delict. capitulo 6. numero 21. Intellige tamen, q. non possit solus, sed cum consensu capituli potest, vt communem opinionem dicit sely. in capitulo, contingit de sent. excommunicationis, numero 8. vt illum refert Foller. in practica criminal. cano. numero 58.

Clarus dicto §. si. q. 58. versic. praterea quaero. P. Fichard.

praelati insufficientes debent deponi, secundum gl. in cap. 1. in verbo, sufficientem. de renuncia. in 6. quam communiter approbatam dicit Alc. de praesump. in regula 3. praesump. 19. numero 5. Episcopus tamen negligens non potest ab aliquo deponi, praeterquam a summo pontifice. communem opinionem dicit abb. in c. excommunicamus. i. in fine. de haereti. An verò Papa quoque propter insufficientiam possit deponi? Dicunt quod non. & ita receptum esse attestatur Gomef. in c. 1. nu. 215. de constit. in 6. Clar. d. §. si. q. 73. versic. praelati. P. Fich.

praelatus inferior habens iurisdictionem ordinariam, si episcopus per citationem partis praenerit, vel si consuetudine priuilegij obtinuerit, regularis sit, aut praescripsit, aut eandem cum episcopo iurisdictionem obtineat. non poterit ab episcopo tanquam superiore & ordinario, per totam suam Dioecesim impediri, aliàs secundum communem ac receptam doctorem sententiam episcopus de causis subditorum suorum praelatorum etiam ordinariam iurisdictionem habentium, cogno scere potest, vt refert Bened. capr. reg. 3. n. 4. & seq. qua de re vide §. in verbo episcopus.

praelati successor, praedeessoris contemplatione ecclesiae gestum, licet ratum habere possit, eò quod ecclesia semper duret, nec vnquam moritur, capitulo liberti. 2. 12. q. 1. l. annua. §. si. ff. de annu. legat. aut. licentia. C. de episcop. & cleric. tamen si tanquam priuata ac singularis persona praedeessor quid gessisset, non possit ratum habere, secundum Dy. Ioan. Andr. Zenzell. & Bald. in c. ratum. de reg. iur. libro 6. & ita communiter teneri refert, Bened. Capr. reg. 54. numer. 50. idque pro-

Com. opin. Tom. ij. o 4 cedit

cedit, si expresserit, id abs se tanquam singulari persona gestu, siue id aliqua presumptione in contrarium ostendi possit, quod verum est, nisi ipsi prealata successisset ecclesia tunc enim idem quod in haerede dicendum est, secundum Dynum & Io. Andream ibidem, & procedunt haec in successore prealaturae, & non in canonico, cum in iuribus canonici succedat ecclesia & eius capitulum, licet alius in praebenda, secundum inn. in c. quod sicut, de elect. & ibidem glo. in ver. propter bonum, quem sequitur ibidem. D. Nic. & communiter canonici. Bar. in l. bonorum, circa ff. rem ratam hab. & Bald. in l. generaliter. C. de reuo. don. vt recenfer ibid. n. 54. idem capra. praelati insufficientes debent deponi, vt est com. opi. episcopus autem negligens non potest ab aliquo alio deponi, praeterquam a summo pontifice, com. est opi. Papa autem propter insufficientiam deponi non potest, vt est com. opi. Clar. q. 73. ver. praelati. Bonacoff.

praelatus, si deliquit vna cum capitulo praedictat ecclesiam, vt est com. opi. de qua Aret. in conf. 114. nu. 5. Bonacoff.

praegatum licet non includatur in fideicommissio vniuersali, quando fideicommissaria substitutio praecedat. Tamen quando praegatum praecedat, & post ea onus fideicommissi imponitur, videtur communiter teneri, praegata in tali fidei commissio includi. Ita voluit glo. magna in ff. in l. cum virum. C. de fideicommissi. quam ibi videtur transire doc. in l. Marcellus. §. quidam liberis. ff. ad trebel. Et istam opinionem quasi in terminis videtur firmare Alex. in consil. 18. esto quod dominus Io. nu. 15. cum aliquibus seq. 3. vol. cum concordantibus, vt per Ruin. in consilio 152. stantibus verbis testamenti. n. 6. vol. 3. Soc. iun. in consilio 89. numero 2. vol. 4. communem ait. E. Muscul.

praegata non veniunt in vniuersali fideicommissio postea subsecuto, iaso. in consil. 175. volum. 4. communem dicit. B. Villalob.

praegata facta alicui ex haeredibus institutis: an intelligatur comprehensa in fideicommissio vniuersali subsequente? Dic, quod sic, quod imo intelligitur inclusa etiam praegata non obstant illis verbis in omnibus autem aliis cs. quia sunt verba notariorum qui saepe ex imperitia scribunt. arg. l. qui fructus. ver. imperitia ff. de usufr. leg. & illa clausula in omnibus autem aliis, non sunt verba formalia testatoris: sed notarij, de quibus vide qua scribit Oldr. consilio 158. in ff. Alex. consilio 25. numero 8. lib. 1. Bar. in l. si ita. ff. de haer. inst. quam concl. firmat Nat. consilio 321. numero 1. ver. non ob. & consilio seq. curt. sen. consilio 3. numero 4. capr. consilio 113. An autem valeant praegata facta haeredi: & dato quod non valerent, an nihilominus possit imponi onus fideicommissi: dic vt per Bal. consilio 158. lib. 5. parif. consilio 79. numero 1. & seq. lib. 2. qua in materia praegatorum, & an, & quando veniant in restitutione fideicommissi: vide Rol. conf. 34. lib. 4.

praegatarius possidens rem oneri subpositam si postea fiat haeres, ipse tenetur ad illud, non autem cohaeres, secundum communem per Burf. conf. 6. nu. 3. nu. 9. nu. 15. lib. 1. vbi latius declarat.

Legatum praegatum coniuncto factum, si euincatur, cohaeres aequè coniuncti de euictione non tenentur, secundum communem per Burf. consilio 5. numero 5. 23. lib. 1. Vel sic, res praegata, si est affrancanda, praegatarius haeres etiam cum aliis institutus: illam redimere tenetur, non autem cohaeres, ex communi ibi relata.

Testator praegans rem alicui oneri subiectam, censetur velle, quod ille solus eam redimat, non autem alij haereses ex communi. & si tenentur haereses, quod a possidente conferentur indemnes, iuxta communem per Burf. conf. 6. nu. 5. lib. 1.

PRO. praemissis seu praefationibus ad faciliorem rei intelligentiam est vtendum l. i. ff. de orig. iur. l. i. ff. si cer. pe. l. proponatur. §. quibus ita praemissis. ff. de cast. pecu. Bellonus.

praemium ex statuto, vel proclamate quis non sequitur, qui denunciauit, vt arguit aliquem de malificio, si non probauit, vt est communis & generalis consuetudo. Cla. q. 27. ver. sed pone. Bonacoff.

praemium suo edicto index statuere potest capienti delinquentem, qui aufugit e manibus beruatarum, vbi delictum esset atrox. Edictum autem generale conficere nequit, quod quicumque coeperit, &c. Cla. q. 26. ver. sed quid. idem.

praemium a statuto constitutum officialis capiens reum de liciti non consequitur, quia tenetur illud facere ex officio, vt est communis opi. Cla. q. 29. ver. caeterum. idem.

praescribi potest omnino obedientia imperatori debita per

Reges, ac alias ciuitates, Balbus de praescri. 2. part. 5. prin. q. 2. com. dicit. Villalob.

praescribi etiam potest merum, ac mistum imperium. Idem ibi q. 3. com. dicit, ex fel. in c. cum sit de foro compet. pro qua est rex. in l. viros. C. de diuers. of. lib. 11. idem.

Merum, ac mistum imperium praescribitur contra imperatorem, ac Regem presentem per spatium decem ann. ipso autem absente, requiritur tantum tempus de cuius initio non est memoria in contrarium idem Balbus q. 3. in prima quest. secunda part. 5. part. communem dicit. si autem iurisdictionis est penes inferiorem a principe: praescribitur contra eum per decem annos. Petrus Nunius in capitulo 1. de exequendis mandatis Regum 15. com. dicit, ex Balbo de praescri. in 2. part. 5. part. ver. circa primam. Et de materia praescriptionum iurisdictionis vide plenè per eum. Et in quantum Balbus affirmat sufficere tempus decem annorum data scientia principis, idem sentit ias. in l. imperium, nu. 2. ff. de iurisd. omnium iud. Vbi dicit magis communem, ias. reprehendit curt. iun. conf. 174. nu. 26. magis communem dicens contrarium, quod non praescribatur nisi per tempus immemorabile, cui opinioni stipulatur noster Coua. in reg. possessor. par. 2. §. 3. idem.

Item nota quod in praescriptione iurisdictionis cum sint tres species, videlicet merum, mistum, ac iurisdictionis simplex: si vnus actus praescribatur, non censentur omnes tres species praescriptae, sed sufficit praescriptum vnum actum solum ad hoc quod dicitur praescripta tota vna species illius actus, Balb. in 2. parte quest. 2. versiculo 2. principaliter, communem dicit. idem.

praescribi possunt ea, quae competunt principi in signum suum premè potestatis: Hec autem praescriptio sortitur effectum per tempus, de cuius principio non est memoria hominis in contrarium. Idem Balbus in 2. parte 5. prin. quest. 2. communem dicit.

Amplia istam communem ad inferiorem a principe: quia quoniam potest praescribere ius collectandi, & exigendi pedagia per tantum tempus, de cuius initio memoria non sit in contrarium. Otalora. in c. 3. primè par. de nobilitate Hispanic. com. dicit. idem.

De iure regio praescribitur iurisdictionis in ciuilib. per quadraginta annos. & in criminalibus per centum annos. l. 7. tit. 13. libro 3. ordi. per quam porrigitur l. 18. tit. 4. parte 3. & l. 6. tit. 29. parte 3. & l. 5. tit. 1. l. 2. For. ll. Regalia aurem, vt sunt collecta, ac tributa, non praescribuntur: vt apparet in d. l. 6. quae concordat. cum hac communi. & declarat eam, Et vide Paul. Rubicum in repet. capitulo per vestras de dona. inter virum & vxorem. idem.

Praescribens regalia, iurisdictiones, pedagia, & similia, per tempus de cuius initio non est memoria hominum in contrarium, non tenetur probare scientiam, ac patientiam principis: quia illa praesumitur per dictum tempus, Balbus in 2. part. 3. prin. q. 6. communem dicit. In praescriptione vero minoris contra regem semper requiritur scientia, & patientia. Alex. consilio 16. volu. 5. com. dicit. quem refert Petrus Nunius de exequendis mandatis regum, c. 1. num. 15. ver. 8. deducitur, vbi videtur, innuere, hodie per l. 6. d. ti. 13. li. 3. ord. non esse necessariam scientiam, & patientiam regis ad praescribendum merum imperium, cum ex illa lege appareat de voluntate principis, cum sit modici praedicti praescriptio, cum aliis remaneat communicatiua iurisdictionis penes Regem, & hoc modo possit imperator res imperij alienare: vt per Angel. in l. 2. §. hoc interdictum. ff. ne quid in loc. public. Et vltra illud princeps concedendo iurisdictionem, non censetur a se abdicare iurisdictionem, nec dare priuatiuè: sed cumlatiuè: vt per plura deducit Cassa. in consue. Burgun. rub. 2. §. 1. in gl. fi. n. 30. cum non possit abdicare a se omnem iurisdictionem, vtile tamen dominium, & commoda potest. salua superioritate, & cognitione, & fide. secun. Bald. in proem. feudor. ver. expedita, nu. 23. ad quem poterit appellare: & de causis appellationis cognoscere, Io. And. in add. ad Specula. de iurisd. om. iud. ver. vidisti duas, & Ang. in l. 1. §. si quis mandatum. ff. de offic. eius cui mandat. est iurisdictionis, quam superioritatem & appellationem Rex (vt dictum est) non potest a se abdicare, vt per plura deducit Th. Gram. in conf. 28. per e. dudum. de praescrip. in 6. quod videretur innuere l. 1. li. 3. ord. item pro hac sua opinione in hoc regno adducit l. 5. ti. 2. par. 1. iuncta l. 1. ti. 1. lib. 7. ord. dicit. n. quod in d. l. prohibetur introduci consuetudo sine scientia Regis, & in d. l. 1. mandatum quod consuetudines populorum obseruentur: ex quibus dicit sublatam d. l. 3. & non regi voluntate principis, vel scientiam, & sic in d. l. 6. non esse necessariam scientiam regis, cui iam ibi explicuit suam voluntatem valeret

valeret praescriptio: & adducit ad hoc Bald. de pace. constan. in vsu. feu. c. 1. §. 1. & est in n. 3. & dicit non obtinere d. l. 7. ti. 1. in 1. ord. vbi disponitur, quod iudex ecclesiasticus non incarceret laicos, nec executionem faciat in suis bonis, iuncta l. vlt. lata apud Tolerum annos 1525. vbi reuocat consuetudinem circa dictam executionem: dicens, por que aquello ha sido sin nuestra scientia, &c. quia dicta prohibitionis causa est quod agitur de maximo praedictio regis, quia quando per Praelatos praescribitur Regem non praescribitur cumlatiuè, & transiit iurisdictionis in personas alterius fori: & non potest a principe reuocari, iuxta notata per doct. in c. nouit. de iud. Sed, his non obstantibus, adhaerendum est communi opin. tum. n. quia hanc opi. tenet Inn. in c. bonae de postul. praelat. & Bar. in l. 1. ff. de aqua plu. ar. cen. & in l. si publicanus. de publica. & Io. Lupus in Rubr. de don. inter virum & vxorem. in reper. cap. in praedictis. ver. sed est pulchra dubitatio, nu. 33. cum aliis seq. & Petr. Bellug. in Spec. prin. in rubr. 2. nu. 67. & est communis opi. teste ipso Nuncio tunc etiam, quia est maximum crimen usurpare regis iurisdictionem: & capite est puniendus. l. sacri affatus, & ibi Bal. C. de diuer. ref. & incidit in crimen laesae maiestatis, l. qui se. ff. ad leg. Iul. maiesta. quod non inferretur tum etiam, quia sequerentur duae specialitates in d. l. 6. quod non est dicendum, vt per Bald. in rub. de caus. pos. & proprie. nu. 13. l. pe. C. de dotis prom. & l. si mihi & Titio. ff. de condit. & demonstr. & lac. de S. Georg. defen. in §. dictique vassalli, n. 22. vna reuocatio d. l. tit. 4. par. 3. & l. 6. titu. 29. par. 3. in qua prohibita erat praescriptio iurisdictionis de iure regni, per quam reuocatur ius commune, quod concedit praescriptionem per tempus de cuius initio non est memoria in contrarium per omnes supradictas communes opi. Altera quod praescriptio quadragenaria sufficit. Et iam tertia: quia non requiritur certioratio regis in praescriptione quadragenaria. Quod aliquo modo non est dicendum: nec Bald. in d. c. 1. n. 3. de pace constantia, hoc dicit: imò totum contrarium in tangentibus ipsi regi, vbi ipsemet Balbus distinguit: aut praescribit contra transeuntes vt soluunt passagium, & non requiritur scientia principis, si tamen praescribitur contra Caesarem, requiritur scientia, & patientia ipsius: vt in l. coperit. C. de praescri. 30. an. item nec lex. 1. tit. 1. lib. 7. ord. tollit dictam l. 5. imò confirmat ibi Segue. que les fueron otorgadas por los reyes nuestros pgenitores y por nos confirmadas, &c. 40. Et sic praesumitur notitia & certioratio: vt aliis dicit de minore, qui iurat quod non est necessaria probatio certiorationis, praesumitur certioratio ex iuramento, Ias. in auth. sacramenta, n. 65. C. si aduersus vendi. & Io. Mauri. de restit. in integ. l. 14. de qua supra in verb. certioratio, vel est intelligenda illa lex iuxta distinctionem Bal. in d. c. 1. cum non praescribuntur contra regem nec est faciendi vis in intellectu dictae l. 7. tit. 1. li. 1. ordi. quia vera ratio illius est, quia praelati sunt incapaces, illius executionis: data autem incapacitate, nec praescriptio etiam immemorialis procedit per c. 1. de praescri. in 6. Praelati. n. non habent territorium, nec eorum iurisdictionis adhaeret territorio: vt per plura deducit, & probat Oldr. conf. 17. Belluga. in Specu. prin. in d. rub. 2. n. 4. 8. Nec obstat c. vt animarum, de costi. in 6. quia vbi territorium est exponendum, i. dicecesim, vel certos terminos, intra quos potest exercere iurisdictionem: & cum non habeat territorium, in quo cedat possessio: non est, mirum, si non possit praescribere, cum sine possessione praescriptio non procedat, regul. sine possessione. de reg. iur. lib. 6. ex his ego teneo in praescriptione quadragenaria, in qua praescribitur iurisdictionis ciuilib. quod requiritur scientia, & patientia Regis ad eam consequendam, & nota. verbum Aym. de antiq. temp. part. in ver. absolutis differentiis, n. 23. quod in casibus in quibus requiritur ad introducendum consuetudinem, vel praescriptionem scientia principis: quod sufficit quod officiales, ac procuratores regis, vel principis sciant, vt est praedictum ex Bald. conf. 340. vol. 5. & castr. cof. 205. incipienti: viso quodam saluo ducto, pro quo adducit l. cum mancipium, ver. circa procuratoris. ff. de aedil. edicto. Nota quod de iure regio ad praescribendum pedagia quae portazgos dicuntur, requiritur tempus 50. an. l. 1. ti. x. lib. ord.

Limita omnes istas communes opi. in eis, quae sunt referenda principi in signum vniuersalis recognitionis, quod non praescribuntur, Pyrihus Angleb. in consue. Aure. de praescri. ca. 4. com. dicit, vt sunt census, vel tributa de quoq; Coua. in reg. possessor. par. 2. §. 2. ver. 2. rerum species. idem Villal.

Praescribitur contra fiscum in bonis non dum incorporatis, sed tantum delatis tanquam vacantibus, propter vedaigal non solutum per lapsum quinquennij: in aliis autem bonis si denunciatio praescribitur per quadriennium: si tamen non fuit denunciatio sine titulo, & bona fide per 30. an. cum titulo autem & bona fide per 20. an. Balbus in 2. part. 5. part. in prin. commu.

dicit. idem.

Fiscus praescribit, quando vendit rem alienam per quadriennium, iuxta l. bene a Zenone. C. de quadrienn. praescri. quam intellege, si vendit bona fide, Balbus de praescri. ibi q. 8. com. dicit.

Limita tertiò, nisi ex priuilegio concederetur ecclesiae, vt contra eum non possit praescribi nisi per 100. an. ad instar ecclesiae Romanae. idem Balbus ibi qu. 1. in prin. communem dicit. idem.

Nota, quod si res priuati peruenit ad ecclesiam tempore preterito: vtitur praescriptione priuati: pro futuro autè praescriptione ecclesiae. Balbus ibi q. 3. com. dicit. idem.

Praescribitur ius eligendi per 40. an. Balbus in 5. part. qu. 8. communem dicit.

Amplia, etiam si vnicus actus interuenit in hoc tempore, idem ibi com. dicit. idem.

Parochiani praescribunt ius praesentandi, quando non constat ab aliis constructam, fundatam vel dotatam esse ecclesiam. Coua. in re. possessor. par. 2. §. 10. n. 3. com. dicit. ex Deci. conf. 117. idem.

Nota, quod si constat a principio liberam esse ecclesiam: non praescribitur contra eam per quodcunque tempus ius praesentandi, Coua. & ibi n. 2. com. dicit ex Pan. in c. querelam. n. 9. de elect. idem.

Praescribitur ius patronatus, cum constat ecclesiam esse patronam, idem Balbus ibi q. 9. com. dicit. Si currat tempus 40. an. cum titulo, vel immemorabile sine titulo, quod nota. idem.

Amplia, etiam si dubitetur per tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium. Balbus ibi nu. 100. com. dicit. idem.

Praescribitur etiam ius patronatus praescripta villa, vel castro, cui annexum est ius patronatus, idem ibi com. dicit. idem.

Praescribitur per episcopum: vt possit alienare res ecclesiae inconsulto capitulo per tempus tamen, de cuius memoria non sit in contrarium, idem ibi q. 17. com. dicit.

Praescribitur contra ciuitatem etiam particularem per 100. an. in quatuor casibus enarratis in l. si. C. de sacrosan. eccle. in aliis autem praescribitur contra eam iure priuatum. Balb. in 3. par. 5. part. q. 1. communem dicit. Nec dicitur d. l. si correcti per d. auth. quas actiões. C. de sacro. eccle. quod ad ciuitatem, sed solum quod ad ecclesias, monasteria, veb. pia loca. Coua. in re. possessor. par. 2. n. 9. de reg. iur. l. 6. com. dicit, reprobatam opi. Boerij dec. 264. nu. 25. qui dicebat l. in fine esse in totum sublatam.

Amplia istam comunem ad castra, ad paruam villam: dum modò habeant multitudinem, idem ibi q. 2. com. dicit. idem.

Praescribitur contra conditionem ex canone redinteg. la 3. q. 1. per 30. an. sicut & ipsa conditio durat Balb. in 4. part. 4. par. q. 24. com. dicit. idem.

Contrariam opinionem, quod non solum 30. an. sed etiam per petuò duret remedium d. canonis redintegrandam, communio rem videri scribit Minsing. obserua. 86. cent. 3. vt & 3. notauit. I. Fichar.

Praescribitur contra remedium l. 2. C. de rescin. ven. per 30. an. idem ibi q. 26. com. dicit. B. Vill.

De iure regio non durat haec actio nisi per quadriennium l. 4. tit. 7. lib. 5. ord.

Praescribitur seruitus personalis per 30. idem ibi qu. 16. nu. 1. com. dicit. Villal.

Seruitutes habentes causam continuam, quae ad eius vsu: non requiritur continuum factum hominis, licet a principio requiratur praescribuntur inter praesentes per 10. an. & inter absentes per 20. an. idem ibi par. 2. part. 4. q. 1. com. dicit. Seruitutes autem habentes causam continuam, licet naturaliter sint discontinuae, quibus potest quis vti quando voluerit: vt est itineris, vel viae, perduntur per 10. an. inter praesentes, & per viginti inter absentes, si tamen habent causam discontinuam: videlicet hebdomadarum, vel dierum ex forma constitutionis perduntur per 20. an. tam inter praesentes, quam absentes, Balb. 3. par. 4. par. q. 1. nu. 1. com. dicit.

Limita istam vltimam communem opi. in seruitutibus personalibus, in quibus non consideratur interualla temporis: nec distinctio praedicta, Balb. ibi q. 6. com. dicit. idem.

Seruitus discontinua requirens factum hominis constituitur, praescribitur, & probatur allegato titulo seruitutis, ac probata possessione decennali inter praesentes, & vicennali inter absentes, & praesumitur titulus allegatus licet aliter non probetur, cum scientia & patientia aduersarij. Balb. tract. de praescri. in 2. part. 4. part. q. 1. communem dicit. nu. 3. & in nu. 1. dicit, quod requiritur etiam fides, & dicit etiam communem contrariam. Imò quod in istis seruitutibus habentibus causam

discontinuum, requiratur tantum tempus de cuius initio no sit memoria in contrarium, curt. iu. in conf. 174. nu. 28. & 18. dicit communem. approbat gl. la grande in l. fi. de serui. ff. Sed tamen dictam communem opi. gl. intellige, vt in hac communi, quando adest titulus ad prescribendum de quo per d. Balb. ibi. vbi vide alias limitationes ad regulam dictae gl. idem.

scientia, & patientia domini requiritur in praescriptione iurium incorporalium Coua. in re. possessor. par. 2. n. 8. com. dicit ex Inn. in c. 2. de in integ. restit. & l. 1. C. de ser. & aqu. idem.

Fallit primo, in praescriptione immemorialium incorporalium, Bal. de praescri. in 2. part. 4. part. qu. 1. nu. 14. com. dicit. idem.

Fallit secundo, in praescribente cum titulo, & bona fide habente titulum a tertio qui reputatur dominus, quia non requiritur scientia, & patientia veri domini, & sufficit tempus ad instar rerum corporalium, Balbus ibi. n. 15. com. dicit.

Fallit tertio, in praescriptione libertatis cum res de facili reuertatur ad suam naturam. Coua. in d. nu. 8. vers. 1. sententiam com. dicit. ex l. si partem. §. si per fundum. ff. quemad. ser. amit. c. si de terra. de priuileg. idem.

Praescribuntur ea, quae competunt de iure gentium per spacium tanti temporis de quo memoria hominum non est in contrarium, Balbus de praescri. in 3. part. 3. part. q. 6. com. dicit. idem.

Praescribuntur decimae praediales in partem, licet non in totum, Balbus ibi in 5. par. q. 7. communem dicit. contrariam, quod imò nulla consuetudine possit introduci per laicos, quod non soluat integram decimam, dicit communem curt. in c. fi. de cōsue. Sed pro concordia dicit, vt per Bello. conf. 55. per totum vbi videtur innuere, quod opi. Balbi habeat locum in praescriptione de cuius initio non est memoria, Curt. autem de alia minori quam sic probat: nulli dubium est quin per Romanorum pontificem possit concedi: vel dando priuilegium: vel approbando consuetudinem, vt minus decima soluat: p. gl. in c. a. no bis. 1. de deci. & ibi doct. & Abbas dicit hoc indubitatum in c. in aliquibus. & Deci. conf. 147. & consil. 113. & Bello. dicit de hoc esse commune opi. Et consuetudo, de qua non exrat memoria in contrarium: habet vim priuilegij, l. hoc iure. §. ductus aquae. ff. de aqua quoti. & aeti. & c. super quibusdam. de verb. sig. & ibi Pan. & Fel. in c. accedentes. de praescri. & Barbat. conf. 41. vol. 1. & in conf. 45. vol. 2. in fortiori casu, si in laicis acquirantur decimas, ergo consuetudine potest introduci: vt minus decima soluat, Et hoc etiam tenet Alex. conf. 6. vol. 1. vbi dicit hanc esse mag. com. opi. idem.

Amplia istam communem ad laicum qui potest praescribere per tantum tempus, quod non sit memoria hominum in contrarium ius percipiendi decimas: & obtinebit. allegato titulo, cum possessione dicti temporis, Pyrrhus in consue. auel. de possess. iudicis ca. 2. in fin. magis communem dicit sine titulo, cum sint incapaces: non praescribunt, vt per plura probat no ster. Cour. in reso. c. 17. lib. 1. n. 6. ex Io. Mona. in ca. 2. de praescri. in 6. Et nota in hac materia, cum per concilium Lateranense sit tolleratum laicis vt percipiant decimas, quae ante illud concilium solite erant per eos percipi: quod probata possessione immemoriali dicitur probatum sufficere ante concilium Lateranense perceperit Coua. in c. possessor. in 2. §. 3. n. 9. vers. 3. fortius, com. dicit ex Doct. in c. cum apostolica, de his quae sunt a Praelat. idem.

Nota istam communem cum praecedenti ad intell. l. 1. ti. 7. lib. 1. ord. ibi 6. en los otros lagares que antiquamente suelen tener los legos.

Praescribitur consuetudo quae est contra ius, vel praeter ius de iure civili per decem annos, de iure autem canonico, si est contra ius, requiruntur 40. anni: si propter ius, 10. anni Balbus vbi par. 5. q. 12. com. dicit. idem.

Praescriptionem, quam primum incipit cessatio solutionis, cum de presenti agi possit, incipere currere in personis, etiam quod ad futuros annos, veram, & communem esse Doct. opi. affirmat Schurph. conf. 10. n. 12. cent.

contrarium tamen in iudicio camere imper. seruatur, teste Minfinger. obser. 13. cent. 3. I. Fich.

Praescribi non potest cum titulo, nullo, curt. iun. conf. 185. n. 3. com. dicit. B. Villal.

Praescribitur contra hereditatem iacentem etiam si sit vfuca. Balbus in 6. part. in prin. in casu. 75. com. dicit. idem.

Item non praescribuntur ea quae sunt mere voluntatis, vt iure ad molendum, vel similia, Balbus in 4. par. 5. partis. com. dicit. pro qua est text. in l. qui iure familiaritatis. ff. de acq. poss.

Limita, si interuenit prohibitio: quia tunc bene praescribitur per tempus longissimum, idem ibi q. 6. com. dicit. ex gl. in

1. qui luminib. ff. de seruitu. vrba. praedio. Coua. in reg. possessor. 4. par. 2. n. 6.

Amplia istam limitationem ad actus negativos qui non praescribuntur, nisi a tempore prohibitionis. Bel. in conf. 1. nu. 15. com. dicit, de qua per Alex. conf. 136. vol. 2. & Guid. decif. penult. idem.

Item non praescribuntur ea, quae sunt reseruata Principi in signum vniuersalis recognitionis: vt in communi supra eo. idem.

Praescribi non possunt alienari prohibita. Ripa in §. diui. l. ff. liusfamil. ff. de leg. 2. com. dicit.

Limita, & intellige istam communem, vt non procedat in praescriptione longi temporis 20. an. cu bona fide. Balbus tract. de praescri. in 5. par. 5. par. q. 4. com. dicit.

Limita secundo, in praescriptione immemoriali, vel 40. an. si ius non resistit in prohibitione alienationis in certas personas. Bello. conf. 46. n. 7. com. dicit ex Bar. in l. fi. C. in quib. casib. non est necessaria in integrum restit. idem.

Item non praescribuntur legata per haeredem cum testator sustulit praescriptionem Barb. conf. 22. vol. 4. & conf. 51. vol. 10. Duran. in arte testan. tit. 6. cau. 3. 1. communem dicit. idem.

In praescribendis iuribus, negatiuis est necessaria contraditio, quia tempus solui non est modus tollendae obligationis, propterea nunquam currit praescriptio, nisi a tempore contradictionis. gl. & Doc. in l. qui luminib. ff. de serui. vrba. praedior. & in l. 1. C. de serui. & aqua. Franc. Balb. in tract. de praescri. in 2. par. 5. par. prin. quae concernit praescriptionem fiscalem, in 7. q. nu. 4. ibi, vbi habetur, quod in praescribendis iuribus, negatiuis & ita coiter a doct. concludi scribit Nicolaus Bello. in col. 1. n. 15.

vbi ipse ex sententia Aluaroti refert, vasallum nuquam praescribere seruitia quae domino debet, nisi interpellatus negauerit ea praestare. Et Guido Pap. in q. 63. o. n. 13. voluit, eos qui negabant se teneri ad custodiam castri, si praescribere nisi interpellati contradixerint. Huc quoque referuntur, quae solent tradi de eo, qui dicit se non teneri ad collectas virtute praescriptionis, si quidem voluit Doct. ad hoc vt potuerit praescribere tale immunitatem collectarum, quod fuerit aliqui requisitus soluere, & recusauit, vt consulendo scribit Alex. de imo. in conf. 136. n. 19. item ad hoc vt d. Catane. in 2. lib. 2. c. cuius arg. & alia Bal. in d. q. 7. in 2. par. 5. par. prin. n. 4. transcribit, & bono ordinem refert. Kirchouius.

Praescribitur onerum vel collectarum exemptio, vel non solutio etiam realium cum titulo ac spacio 40. an. secundum communem per Burf. conf. 16. nu. 40. & 41. lib. 1. vbi plura de praescribenda libertate non soluendi onera vel collectas ex communi ibi relata.

Praescriptio non cadit inter focios etiam per longissimum tempus quin teneatur diuidere. Balbus in 4. par. 4. partis. q. 13. com. dicit. Villal.

Praescriptio etiam interruptitur, si pauci supersint dies ad illam complendam: licet concedatur restitutio Balbus in 3. par. 6. partis. q. 1. n. 8. communem dicit. idem.

Praescriptio etiam interruptitur si superueniat inhabilitas in personam praescribentem, non tamen, si superueniat in persona contra quam praescribitur. Balbus ibid. q. 4. n. 1. communem dicit.

Fallit secundum membrum dictae communis opi. in praescriptione trigeneria, quae dormit contra pupillum. idem Balbus ibi n. eodem, com. dicit. idem.

Praescriptio mista, hoc est, 10. vel 20. an. interruptitur per litem contestationem factam coram iudice competenti. Balbus in 2. specie 2. par. 6. par. q. 1. n. 3. 2. com. dicit. idem.

Amplia ad actiones perpetuas seu temporales in actionibus autem annalibus & praetoriis, quae regulariter durat per annum: interruptitur praescriptio per litem contestationem, seu quasi: hoc est, per libelli oblationem Principi factam. Balbus ibi, n. 6. com. dicit.

Amplia etiam ad actiones criminales. Balbus ibi num. 24. com. dicit.

Limita in praescriptione decenniali inducta per statutum cum sit loco praescriptionis 30. an. quae per solam citationem interruptitur, & non est necessaria litem contestatio. idem ibid. nu. 10. com. dicit. & Pyrrhus Angleb. in consuet. aue. de possessoriis iudicij. c. 3. com. dicit.

Nota istam communem ad intellectum l. 3. tit. 13. ord. libr. 3. idem.

Praescriptionem licet interruptit defectus possessionis, non tamen defectus tituli, quod possit de nouo inchoari praescriptio. Balbus in 2. par. 6. par. q. 1. ver. 4. com. dicit. idem.

Interruptio praescriptionis naturalis prodest omnibus civilibus aut

uilibus autem interruptenti solum. Balb. in 3. par. 3. part. principalis. q. 3. communem dicit. idem.

Praescriptio non tollitur per pactum. Balb. de praescrip. in 5. par. 5. part. q. 6. com. dicit.

Amplia, etiam si sit dictum in obligatione, quod toties incipiat deberi, quoties fuerit praescriptum, etiam si sit apposita dictio, vt quodocumque possit petere. Balb. ibi com. dicit.

Intellige, & amplia istam conclusionem & ad praescriptionem triginta annorum, quae datur in odium negligentium. Alc. in rub. de praescrip. n. 60. com. dicit, vide de hac materia. n. 56. vsque ad fin. rub.

Fallit haec cois in praescriptione praeterita quae potest renunciari Balb. tract. de praescrip. in d. q. 6. com. dicit. idem.

Contrariam opinionem, scilicet, quod imò praescriptio pacto tolli possit communem dicit Barb. consil. 22. volum. 4. & consil. 52. volum. 3. I. Fich.

Praescriptio, si est sublata per statutum, simpliciter vel per priuilegium, intelligitur in realibus actionibus de praescriptione, decem, vel viginti annorum, in personalibus tamen triginta annorum: etsi statutum potest operari in longa: non extenditur ad aliam. idem Balb. ibi. q. 9. com. dicit. B. Villal.

Praescriptio sublata per statutum non intelligitur de praescriptione de cuius initio non est memoria in contrarium. Bello. conf. 8. nu. 8. com. dicit. idem.

Statutum non potest tollere obligationem naturalem vel civilem per quodcumque tempus, & tale statutum non valet. Balb. in 5. part. 5. part. quae. 6. & in 2. part. 3. part. q. 10. nu. 14. communem dicit. idem.

Praescriptio legalis inchoata cum defuncto, currit contra minorem. sed datur restitutio excepta trigeneria: quia cum sit odiosa, dormit in pupillo. Balb. in sexta par. in prin. in 23. casu. communem dicit.

Amplia etiam si currit ad corroboracionem contractus celebrati cum defuncto. Balb. ibi. com. dicit.

Amplia secundo, ad praescriptionem statutariam, quia currit contra minorem aduultum: licet dormiat contra pupillum. Balbus ibi com. dicit. idem.

Praescriptio immemorialis habet locum in priuilegio concessio a principe ex certa scientia. Bell. conf. 65. n. 5. com. dicit, intellige data capacitate in praescribente. Couarr. in reso. lib. 1. c. 10. n. 14. com. dicit. ex Hyp. sing. 80. Et nota aliud verbum Ay mon. de antiquit. temp. par. 4. n. 10. quod in casibus in quibus casus verus aequiparatur ficto in illis appellatione priuilegij, & venit priuilegium fictum. idem.

Praescriptio est loco solennitatis in alienando rem, quando lex non resistit, sed solummodo ponit formam alienationis. Bello. conf. 46. nu. 7. commu. dicit. idem.

Praescriptio annuae praestationis in legatis incipit quolibet anno, in contractibus tamen sufficit vnica praescriptio Boer. decifio. 355. com. dicit. idem.

Praescriptionis exceptio per arbitrium admittitur si praescriptio sit cum bona fide, Balb. in 1. par. q. 5. com. dicit. idem.

Praescriptionis exceptio impedit litem contestationem, si opponatur. Boer. decif. 344. nu. 2. & 8. com. dicit. idem.

ADDITIO. Praescriptio an probetur & sufficiat per possessionem inceptam ab vno, & finitum a successore Bar. in l. Pōponius. §. praetera, in ff. de acquir. poss. dicit quod sic, & ita Paris. conf. 107. laboriosa, nu. 11. vol. Marc. Ant. Nat. conf. 70. viden. 4. vo. 1. Soc. iu. conf. 47. viso praedicto. nu. 1. cum duob. seq. vol. 2. Limita, nisi in beneficiis in quibus tempus praedecessoris cum tempore successoris ad finiendum triennium colorati tituli non coniungitur continuatur, & ratio vt per M. Ant. Bard. in tract. de temp. vtil. & contin. in c. 14. nu. 6.

Praescriptio in actionibus rehibitoria, & quanto minoris, aliique rei non persecutoris, quae anno olim, & hodie expirant. §. eas. in fit. de perpe. & tempo. actio. contr. minorē abiq; spe restitutionis currit ex sententia Castr. quem doc. communiter laudant in l. fi. C. in quib. cau. in integ. restit. non est necess. currit quoque contra ipsum minorem instantia triennalis, de qua in l. properandum §. fi. C. de iud. & ibi doc. & idem Castr. d. l. 2. & ibi Bart. 16. oppo. vbi etiam in tempore dato ad conficiendum inuentarium idē cōcludit per tex. in l. fi. C. de iure delib. fallit tamen, quod dicitur de triennali instantia quod tutor vel curator siue etiam procurator cuius dolo, vel culpa inflata ipsa perit, non est soluendo, quia tunc datur in subsidium in integ. restit. si laesus persistat d. §. fi. & ibi idem Castr. post Bar. cōclud. idem in tempore dato ad appellandum: quod est decem die rum auth. C. de appel. & tempore ad appellationē prosequendum: quod est annus, & ex causa biennium, & longius, c. ex ratione cod. tit. de appel. authen. ci. cui C. de temp. & repa. appel. 80

quod ideo inductum est, vt iuris rigor intra cōseruetur. auth. de appel. & intra quae temp. in pr. & voluit gl. in l. auxilium. ver. cessant. ff. de mino. idem concluditur in tempore dato ad excipiendum de dote non numerata pecunia, quam habuisse confessus fuit non fuisse sibi numeratam. l. in contractib. in princ. cum gloss. in verb. perituris. C. de non nu. pecu. & habetur per Castr. vbi supra. F. Turzan.

praescriptio non habet locum in feudalibus contra dominum in casu, quo vasallus feudum, in seio domino, alienasset, & ille, in quem alienatum est postea veller allegare possessionem, & praescriptionem contra verum dominum: tunc enim tale feudum ne longissimo quidem tempore praescribi potest. com. dic. Clar. in §. feudum. q. 4. 5. vers. Si autem. P. Fich.

PRO praescriptio est exceptio litis suatae in l. vlt. C. de edic. diui. Adria. tollen. Bellonus.

praescriptio 40. an. currit etiam aduersus ignorantes: sed aduersus illam conceditur restitutio. Est com. opi. secund. Corn. in conf. 195. volum. 3. M. Cherian.

iuri ad eundem vel immiscendi praescribitur spacio 30. vel 40. annorum. Est commu. opin. secund. Iaso. in conf. 19. pro excutienda per tot. vol. 1.

praescriptio temporis immemorabilis habet vim priuilegij, etiam contra superiorem ignorancem. Est magis commun. opin. teste Dec. conf. 85. post Alex. conf. 6. viso themate. vol. j. idem.

praescriptio longiss. temporis etiam contra ignorantem decurrit: sed conceditur in integrum restitutio. Est com. opi. sec. Alex. conf. 116. perspectis. vol. 5. Socyn. in con. 128. praesentis, num. 150. vol. 1. idem.

in praescriptione 30. an. bona fides etiam necessaria est. Est magis com. opi. cont. Bart. sec. Dec. con. 266. ad exclusionem. & conf. 272. viso processu. vers. non obstat. & consil. 267. non excedit. vers. nam de tit. idem.

Successor vniuersalis propter malam fidem sui praedecessoris, licet ipse sit in bona fide, tamē praescribere non potest: quia mala fides auctoris nocet heredi: etiam in bona fide existenti: & haeres tenetur ipsius defuncti exonerare conscientiam. Est magis com. opi. sec. Alex. conf. 4. videtur inspectis. volu. 2. sequitur Dec. conf. 272. viso processu. idem.

Commodum longioris vitae in obligationibus, respectu praescriptionis non est considerabile. Est com. opi. sec. Ias. in l. qui bis idem ver. in 6. fallentia. de verb. obli. Tamen idem Ias. ibidem tenet cum Aret. quam tenet in puncto iuris esse verissimam. idem.

L. fin. C. de sac. Eccl. correctae per ius auth. in Ecclesia, quo ad praescriptionem passiuam, non censetur correctae in ciuitate. Est com. opi. sec. Ias. in auth. quas actiones. vers. contrariam opinionem. C. de sacrosan. Eccl. per regulam, quod in correctoriis non est licita extensio, etiam ex maiori parte rationis idem.

Licet aduersus praescriptionem 30. annorum, ex causa concedatur restitutio: tamen aduersus 40. annorum praescriptionem nunquam conceditur in distincte. Est com. opin. secund. Dec. in conf. 29. volum. 1. idem.

Fallit in Ecclesia, cui etiam contra praescriptionem 40. annorum conceditur restitutio in integrum. Est com. opin. sec. Alex. in consilio 168. viso themate. volu. 2. & Dec. in d. consil. 29. in princ. & in conf. 36. vers. tertio & vltimo, vbi dicit magis communem. idem.

Praescriptionem triginta, vel quadraginta annorum error iuris impedit, secund. glo. iuncto text. in c. apostolica. de donatio. quam sequitur Abb. conf. 34. volu. 1. & conf. 19. vol. 2. Paul. de Cast. 70. & conf. 429. vol. 1. Anchar. conf. vlt. cui consilio subscripsit se Cardin. vt ibi clare constat, & huiusmodi opinionem fatetur esse communem Felyn. in c. de quarta, de praescript. quem sequitur, refertque Curt. iu. conf. vlt. Eandem sententiam tenet Alex. conf. 73. vol. 2. & conf. 46. in 2. dubio lib. 3. Socin. conf. 29. lib. 1. & Bellamera, conf. 7. & conf. 10. In contrariam vero partem scilicet quod error iuris non impedit praescriptionem longissimi temporis inclinatur, titubante tamen, Paul. de Cast. conf. 406. vol. 1. consil. 3. circa finem. conf. 44. & conf. 81. volumine 2. idem tenet Bald. consil. 221. circa finem. libro 1. & consilio 52. in fin. libro quinto. Roma. consilio 123. idem videtur velle Abb. consilio 37. in 3. dubio. libro 1. idem sentit Calcag. consilio 68. Rota. Romana in decision. 310. nota quod ex minus in antiquis. Calderi. consilio 2. volumin. 2. in titu. de constitu. Feder. de Senis consilio 247. Guido Pap. in quaestio. 159. vbi ait, quod Praelati alienatio absque capituli consensu praebet iustam praescribendi ansam. idem concludit, & sequitur Ripa in l. 1. ff. quorum bonorum, & Crauet. consil. 166. n. 13. in quibus locis ambo asserunt, quod

spurius hereditatem paternam praescribit triginta annorum curricu

curriculo, licet in iure erret, credens se capace esse, cum non sit, post Bald. in l. nullo. C. de rei vendic. Quod autem iuris error non impediatur longissimi temporis prescriptionem, tenet Imo. in l. nunquam. ff. de usufruc. Soc. conf. 33. vol. 4. nonnullique alij relati per Fel. in practico capitulo. de quarta. & hanc opinionem fatetur audacter esse communem Alex. conf. 75. & conf. 154. quamvis dictos doct. omnes non referat. Retenta itaque ista vltima opinione negatiua tanquam frequentiori calculo approbata, magis iuri & aequitati consona, dic procedere in multis casibus, praesertim quando prescribens tracta ret de damno vitando, & Ecclesia, vel minor de lucro captando, tunc enim error iuris nullo pacto videretur obesse prescribenti l. iuris. l. 2. in fi. & l. error. C. de iuris, & facti igno. facit tex. in l. qui testamento in fi. ff. de excusat. tuto. vbi sententia inuulda error, quae putabatur valere, excusat a damno, & abique dubio iste casus procedere videtur in minore, muliere, milite, & rustico, in quibus magis tolleratur error iuris quando agitur de damno vitando per ea quae habentur per Moder. in l. si quis id quod. ff. de iur. omni. iud. & in l. iuris ignorantia. C. qui admitti, procedit similiter dicta cois, quando praescriptio habet in se naturalem aequitatem, hoc casu iuris error non nocet, puta si quis praescriberet relicta sibi in testamento minus solenni, & ita in hoc casu tenet Bald. conf. 169. circa fi. vol. 4. E. Viuius.

In praescriptione tanti temporis cuius initij memoria non extat in cotrarium allegatio tituli non foret necessaria, sec. gl. in ca. super quibusdam. §. praeterea in verb. non extat, de verb. signifi. quam sequitur Abb. conf. 7. lib. 2. Feder. de Senis conf. 234. lo. Fab. in §. quae in fit. de actio. Calder. conf. 1. in tit. de libelli oblatione, Gozad. conf. 8. Soc. conf. 127. vol. 1. quod est repetitum in conf. 181. vol. 2. la. in l. si certis annis. C. de pact. & Canonistae omnes communiter in ca. 1. de praescrip. libr. de qua quidem communi attestantur Moder. ibidem. Sed tamen contrarium videtur tenere, ac concludere expressè Alex. conf. 74. vol. 4. Fel. in c. accedentes de praescrip. & Curt. iu. cof. 158. videlicet quod tituli allegatio in huiusmodi praescriptione sit necessaria, siquidem secundum eos non videtur prodesse praesumptio tituli nisi allegetur l. cum quid. ff. si cer. pet. Caeterum parum obstat auctoritas Alex. Fel. aliorumque superius relata, utpote quia praefati doc. loquuntur in iis, quae non sunt praescriptibilia etiam per tempus, cuius initij memoria in contrarium non extat, V. g. data praescribentis incapacitate circa beneficiorum collationem, vel circa decimas iuxta tex. in c. quanto de consuetu. seu quando lex praescriptioni expressè resistit, vt in casu c. accedentes de praescrip. vel in materia procuratoris, quibus casibus temporis cursus nil operari potest, vt capace reddat eum, qui sit incapax. Quapropter necesse est, vt titulus exemptionis, seu priuilegij allegetur, & ad probationem huiusmodi tituli probare opus foret temporis cursus, cuius initij memoria in contrarium non extaret, secus vero, si effemus in materia praescriptibili, & absque titulo, tunc profecto non esset necessaria allegatio tituli, & multò minus huiusmodi casu necesse esset probare quid factu esset, tanquam ex causa alicuius tituli non necessarij, vt not. Fel. in c. causam quae de praescrip. idem.

Praescriptio est ius quoddam ex tempore congruens, legum autoritate vim capiens, negligentibus poenam inferens, & si nem libibus imponens, Balb. tract. de praesump. in 1. par. com. dicit. Villal.

Praescriptio causatur ex ciuili, vel naturali possessione, vel saltem ciuili. Balb. de praes. in 3. par. con. 57. q. 3. com. dicit tam in acquisitione dominij, quam alterius iuris inferioris, vt vsus fructus contra Bart. in l. 3. §. ex contratio. ff. de acquir. poss. vbi dicit, quod in acquisitione vsufructus sufficit naturalis possessio: qui communiter reprehenditur. idem.

Praescriptio tollit obligationem naturalem. Balb. de praes. 2. part. 3. par. q. 10. conc. 38. com. dicit. idem.

Praescriptio non tollit actionem ipso iure, sed ope Exceptio nis, & sic opus est allegatione partis, com. dicit Boe. dec. 144. nu. 8. vt refert Minsing. obserua. 2. 8. cent. 3. subiungit tamen in camera decimus, praescriptionem etiam non opponente parte in ferenda sententia esse attendendam si manifeste appareat probata. I. Fich.

Praescriptio cum bona fide perimit obligationem ciuilem, & naturalem reddit inefficacem, Alc. in rub. de praescrip. n. 44. communem dicit. B. Villal.

Praescriptio actionum an vtranque obligationem tollat, vide late examinantem Fern. Val. illust. contro. lib. 2. c. 53. per totum. vbi n. 9. afferit vtranque obligationem longissimi temporis spacio pariter tolli, &c. I. Fich.

Ex praescriptione 30. an. cum bona fide acquiritur vtile dominium. Balb. ibi in 2. par. q. 2. concl. 3. com. dicit: & in tantum hoc est verum, q. completa praescriptione, non potest adiri ecclesia per denunciationem euangelicam, vt restituat rem praescriptam, cum sit tutus in conscientia. Balb. 2. part. 3. par. q. x. com. dicit. tamen si res praescripta post 30. an. veniret ad dominum, licet aduersum quemlibet praescribens haberet actionem ad vendicandam: non tamen contra dominum verum, Balb. in 2. part. 3. par. q. 6. com. dicit. Et nota q. antiquus dominus potest auocare rem praescriptam a quocunque tertio: si ipse tertius non praescripsit, & non potest iuari tertius a possessione primi possessoris. Balb. ibi com. dicit. quam tamen conclusio. com. cum praecedenti: limita, nisi alias praescribēs possideret cum titulo, & bona fide, quia & per praescriptionē longi temporis (vt est 20. an.) nec dominus auocat a tertio, nec iuuatur contra eum rei vendicatione quod non prodesset trigenario possessori, & cum bona fide sine titulo, Balb. ibi. com. d. B. Vill.

Amplia dictam com. opi. q. si duo diuersis temporibus praescriperint rem aliquam, & alius tertius possideat rem praescriptam cum titulo & bona fide: praesertur in re vendicanda secundus praescribens cum extinctum sit ius alterius, Balb. ibi nu. 9. com. dicit. idem.

Praescriptio non introducit nisi cum bona fide in principio, in medio, & in fine. Balb. in 2. par. 3. par. q. 7. com. dicit.

Intellige q. requiritur bona fides in principio: in medio autem cum non habeat malam fidem, etsi dubitet dubitatione speculatiua, vt si dubitet an sit sua res, vel si iuste possideat cum non habeat conscientiam lesam, credens posse possidere cum illa dubitatione: currit praescriptio, si tamen dubitet, non solum de iure, sed dubitet an teneatur restituere non praescribit eum agar contra conscientiam, vt tenet Couar. d. reg. possessor. par. 2. nu. 4. ex Adriano. idem.

Praescriptio tria requirit, titulum, bonam fidem, possessionem. omnes veluti notissimum iuris elementum tradere solent, vt scribit Valq. illust. contro. lib. 2. c. 77. nu. 10. ipse vero ibi tenet, solam diuinam possessionem continuatam, & iustam sufficere ad praescriptionem creandam, perficiendam & consummandam. I. Fich.

Praescriptio cum mala fide non procedit: & in hoc est ius ciuile correctum per ius can. tam in rebus corporalib. quam in actionib. realib. & personalib. Balb. ibi q. 17. com. dicit: licet Soc. conf. 203. dicat communem contrariam, sed tamen com. minor est prima: & vide Alc. in rub. de praescrip. n. 48. Vill.

Adde hanc com. affirmare Minsing. obser. 6. cent. 4. I. Fich.

Amplia istam communem etiam per tempus immemorabile: si constat de mala fide praescribentis: temporis cursus non suffragatur Alex. in l. cum aliquis. C. de iur. deli. commu. dicit. quam refert Couar. in d. §. 8. nu. 4. B. Villal.

Limita in actionibus, quae sunt de sui natura temporales, nec continent poenam: sed potius dantur ad interesse, idem Balb. ibi. com. dicit. idem.

Limita secundò, in iure adeundi per 30. an. cum ius sit querendum, & non questum, Balb. ibi. com. dicit.

Limita tertio, in mala fide praedecefforis, quae non impedit inchoare praescriptionem, Marth. de affl. in Neap. deci. 40. n. 7. com. dicit. Hier. Cagn. l. qui in alterius. n. 16. ff. de reg. iu. com. dicit contrariam, sed pro concordia distingue, vt per Panor. in c. 2. de praescrip. n. 7. & 8. q. 1. opinio prima procedit in singulari successore, & secunda in vniuersali qui tenetur exonerare conscientiam defuncti, vt per Cur. iu. conf. 170. n. 14. vbi dicit magis communem, secundum quam intellige vt hic per Pyrrh. Angl. in consue. Aure. de executionibus. c. 14.

Restringe hanc tertiam limit. ad successorem representantem praedecefforem, secus in successore dignitatis, vel officij si non vult vti possessione praedecefforis. Coua. in reg. possessor. par. 2. §. 9. nu. 6. ver. 7. apparet. com. dicit ex gl. in c. cura de iure patr. idem.

Successor singularis praescribit spacio 10. vel 20. annorum solutionem minorem cum sibi non sit nuntiatum de maiori summa si possidet cum titulo, si tamen non habet titulum, praescribit cum bona fide per 30. an. Balb. in 4. part. 4. par. q. 7. com. dicit. idem.

Mala fides superueniens circa vnum, interruptit praescriptionem alijs, Balb. in 2. part. 6. q. 2. com. dicit. idem.

Limita si postea bene informatus depofuerit malam fidem, Balb. ibi 44. com. dicit. idem.

Praescriptionem dubitatio non impedit, si post inchoatam praescriptionem interuenit: secus si a principio, Balb. in 2. part. 3. par. q. 2. & in 2. par. 6. par. q. 2. com. dicit. Et sic intellige, laf. in l. possidere. genera. ff. de acq. poss. nu. 19. idem.

In pra

In praescriptionibus quae titulum non desiderant, bona fides orta, etiam ex iniusta causa, & fatua, puta iuris errore, sufficit ad praescribendum. vera & communis opinio est vt scribit Valq. illust. contro. lib. 2. c. 77. nu. 9. I. Fich.

Praescriptionem error iusti tituli causat, quantum ad vsucapiendum & praescribendum, non tamen ad repellendum eum, qui agit petitione hereditatis, vel interdicto quorum bonorum, quae iudicia regulariter non dantur contra titulo possidentem, Balb. in l. Celsus. ff. de vsuc. no. 2. com. dicit.

Amplia, vt procedat etiam si non subeset iusta causa crediti titulum esse verum: si tamen quis ita credat ibidem no. 3. com. dicit. Villal.

Praescriptio bona fide processisse praesumitur. commune censent Balb. in l. Celsus. par. 3. nu. 2. ff. de vsucap. Alc. de praesump. reg. 3. praesump. 5. late Did. a Couar. de sponsal. 2. part. 8. §. 1. nu. 4. Vt autem mala fide procedat nec statuto edici potest. commune ponit Viuius lib. j. opinio 276. in finem. Nullo autem modo in iis admittitur, quae liberi arbitrij sunt, com. dicit Ant. Gom. de testam. c. 9. nu. 27. ver. 2. pro ista parte tenet etiam in illis aliqua omnino praescriptio admittitur, quae in generalis recognitionis signum Principi reponitur, ac reseruantur. commune asserit Pirrus in consuet. Aurel. de praescrip. ca. 4. Nec item vlla praescriptio vllò modo opponi poterit debitori pignus debiti solutione redimere volenti, vt frequenter placitum ait Raph. Cuman. in l. pignori. ff. de vsucap. quamvis hac in specie praescriptionem triginta annorum opponi possent dicant receptum Ang. in §. Actionum, n. 54. in situ. de action. Rip. in rub. n. 14. ff. de pignori. Ac magis commune asserat Bal. de praescrip. 1. part. 5. part. q. 12. quos non multum moratur veriore etiam aequiore superiore sententiam existimo

Quin & nunquam praescriptio procedere poterit, quo ad veridomini animo possessio ciuili retinetur. commune pono ex Sal. nu. 2. I. Fulg. 17. laf. in l. 1. C. de fer. fug. laf. nu. 19. Rip. ad finem in l. 1. ff. de acquir. poss. Ant. Gom. in Taur. l. 40. n. 105. & de contract. c. vlt. n. 25. Did. a Couar. in c. possessor. par. 2. §. 1. n. 3. de reg. iur. tamen si id inuisum atque absurdum sit, vt a libi copiose ostendo. E. Suarez.

Praescriptio non offenditur mala fide venditoris, cum non ab eo, sed ab alio de illo rem bona fide assequuto, res possidet. commune inquit Balb. de praescrip. 2. part. 3. par. princip. q. 12. nu. 7. limit. 3. Conciliat autem praescriptio rerum mobilium dominium directum, ac rerum soli vtile duntaxat dominium ritè praescribit, vt com. tenet renuncio ex Porc. in princ. n. 10. in situ. de vsucap. & ex iis, quos late producit Arius Pine lus in authen. nisi tricennale n. 30. C. de bon. mater. Obligatio nem verò non solum ciuilem, sed etiam naturalem tollit. commune dicit Balb. d. 2. par. 3. part. princip. q. 10. concl. 38. Quamuis verius, meo quidem iudicio, sit, ciuilem obligationem praescriptione tolli, naturalem inefficacem reddi, quod etiam receptum affirmat A. lciat. in rub. n. 44. de praescrip. idem.

Praescriptio debiti per decennium statuto induci, ac stabiliri nequit. commune inquit Imo. conf. 16. n. 1. Bertr. conf. 84. n. 4. lib. 2. Afflic. in constitut. Neapo. lib. 3. Rub. 3. n. 4. Viuius lib. 1. opi. 276. & opin. 312. in finem. Si quae autè alia praescriptio statuto iuste induceretur, nec renuciare debitor illi poterit. commune efferunt Balb. de praescrip. in 6. part. princ. q. 6. Paris. in rub. n. 3. 2. de praescriptio. Viuius li. 1. opi. 272. Tamen si contrarium magis mihi probetur, tum quia rigida statuti iniquitas infringitur, ac debitorum malitiae obuiamitur. tum denique, quia creditoribus alioquin fauore dignis vtiliter confulitur. atque id etiam receptum Fabianus & alij apud Paris. superius allegatum censent. idem.

Praescriptio, quae semel bona fide perfecta est, nec ab iis iudicibus relictis explodij potest, qui liberum arbitrium habent. commune inquit Did. a couar. in c. possessor. 3. par. §. 2. in fi. de reg. iur. lib. 6. & qui quam plurimos laudat laco. Menoc. de arbi. iudic. lib. 1. q. 49. n. 1. idem.

Praescriptio, quae triginta vel quadraginta annis peragitur, Iuriconsultis atque Imperatoribus, ante l. sicut, & ante l. omnes. C. de praescrip. 30. vel 40. anno. ignota prorsus fuit. commune ponit Corn. conf. 38. n. 10. lib. 1. Procedet autem illa & contra pactum retrovendendi initium in perpetuum: vt frequenter placitum enunciant Purpur. in l. petens. nu. 40. C. de pac. Did. a Couar. lib. 1. resol. c. 9. n. 1. Cephalus iuris professor clarissimus conf. 40. n. 2. Nec quidquam impedit si iusturandum huiusmodi pacto in secula iuro accesserit. com. efantur Boer. decif. 182. n. 7. Tiraq. lib. 2. de retract. §. 1. glo. 2. n. 1. ac n. 7. Ceph. conf. 43. n. 12. Did. a cou. vbi s. n. 7. Notabis tamen, ac memoriae semper infixum geres, quod non minus haec triginta & quadraginta annor. praescriptio quam quae decem

annorum curriculo perficitur, generaliter ac regulariter restitutione ex iusta aliqua ignorantia causatum petenda, tum in petenda conuelleretur. commune inquit Rom. conf. 149. in finem. Fel. n. 1. Paris. n. 3. ac n. 5. in c. vigilanti, de praescrip. Dec. conf. 36. n. 9. Boer. decif. 39. n. 6. Soc. conf. 80. lib. 3. Grat. conf. 91. n. 55. lib. 1. Bertr. conf. 15. n. 42. lib. 1. Cur. iu. conf. 156. n. 3. Est autem huic restitutioni petendae statum definitum; tempus quadriennium, a scientia cessurum, vt com. affirmare auium ex Panor. in fi. Feli. nu. 9. in l. vlt. de praescrip. atque ex iis vtriusque iuris praescrip. quos laudat Tiraq. de retract. lign. §. 35. gloff. 4. n. 4. ac latius insignis Pincl. in auth. nisi tricennale. C. de bo. mater. idem.

Praescriptio contra priuati alicuius rem coepta non impeditur, nec ab ordinario ac statò sui iure dimonebitur, quod ecclesia multis praerogatiuis munita interim, dum illa ad finem perducitur, ei priuato successerit. commune affirmat Francif. Turzan opin. 117. idem.

Praescriptio longissima nec titulo, nec bona fide opus habet. com. ponit Boer. decif. 42. n. 34. Quin & iure Pontificio isthaec praescriptio ex iuris errore, malam fidem diluente procedet, commune inquit Rub. conf. 75. & qui diligenter explicat Arius Pincl. in auth. nisi tricennale. n. 11. C. de bon. mar. late etiam Viuius lib. 1. opi. 241. Habebit autem summas vires id praescriptionis genus in res etiam restitutioni obnoxias vt receptum affirmat Corn. conf. 38. n. 10. & conf. 117. lib. 1. & conf. 294. ad finem, lib. 3. Grat. conf. 2. n. 3. 6. lib. 2. Ant. Gomez. in l. Taur. 40. nu. 9. E. Suarez.

Praescriptio temporis supra hominum memoriam decursi, par priuilegio a principe scienter, ac prudenter collatio ius habet. commune inquit Bellon. conf. 55. n. 5. Nec illa vsurus titulum alleget, necesse est com. ponit Viuius lib. 1. opi. 242. opus tamen est. vt is, qui praescribit, capax eiusce rei sit, quam praescribit. commune scribit Did. a couar. lib. 1. variarum resolu. cap. 10. num. 4. E. Suarez.

Praescriptionem qui semel bona fide perfecit, quamuis post ea rem, quam praescripsit, alterius esse noverit, illam restituere nullo iure tenebitur, vt frequentius placitum affirmant Bal. Nouel. de praescrip. 2. par. 3. par. prin. q. 9. Tiraq. in tract. cessante causa, limit. 12. n. 16. ac vir doctrina & eruditione commemorabilis lac. Meno. de recup. poss. remed. 16. nu. 17. idem.

Praescriptio non inducitur in actibus voluntarijs, sec. com. per Rol. conf. 52. nu. 28. 29. & seq. libr. 3. vbi vide exempla notab. & conf. 34. lib. 2.

Praescriptio nem semel completam non tollit mala fides superueniens praescribentis, vt cit com. opi. Burgos in c. cum dilecti. n. 22. fol. 26. de emp. & vend. Bonacoff.

Praescriptio 30. vel 40. an. cum mala fide non currit in actibus personalibus etiam pro legato competentibus. cois est opin. Cur. iu. conf. 203. n. 26. in 3. vol. Nec etiam haeres defuncti, qui fuit in dolo, quia tenetur exonerare conscientiam defuncti, vt est magis com. opin. in Feli. in c. si diligenti de praescrip. Balb. de praescrip. in 2. part. 3. part. dist. 1. q. 12. idem.

Praescriptio in delictis etiam occultis locum habet, vt est commu. opi. de qua D. Gargianus inter conf. crim. conf. 124. nu. 17. idem.

per Praescriptionem 10. vel 20. annorum acquiritur vtile dominium non directum, teste lafo. in l. traditionibus. nu. 13. C. de pact. vbi dicit communem: quam limitat sex modis, vt ibi per eum. Put.

Praescriptio, in criminalibus per libelli solam oblationem, aut inquisitionis a iudice formationem etiam sine citatione rei interruptitur praescriptio. l. miles. §. sexaginta. & ibi Bar. ff. de adul. do. Cato in l. 2. §. hoc edicto. ff. de eo per quem fac. erit. licet Bal. ibi contra. & in d. §. sexaginta. allegans duas glo. quae secundum com. intelligunt, q. ibi interueniat partis citatio. Balb. decif. 252.

Praescriptio, per solam citationem minus legitime aut nulliter factam, non interruptitur praescriptio 30. vel 40. annor. per text. nota. cum glo. in l. si pater. C. ne de stat. defunct. & secundum glo. in cap. ex tuarum. ver. putantes. extr. de purg. ca. no. in cap. cum plures. extr. de offic. del. in cap. penult. ver. legitime. extr. de foro compet. Papor. in cap. illud. extr. de praescrip. Bal. in repetit. Paduana. l. edita. C. de eden. col. 10. Balb. decif. 192.

Praescriptio. Exclusus praescriptione longi aut longissimi temporis a suarum rerum vendicatione, non habet remedium denunciationis ecclesiasticae: quia qui rem praescripsit, potest retinere cum bona conscientia, licet post finitam praescriptionem euenierit de illegitimo titulo. secundum lnn. in ca. cura, extra de iure patronat. in sua gloff. penult. in ca. quia plerique. ext. de im

ext. de immun. ecclesie. & ibi Panor. quod etiam sentie vide-
tur glo. in c. vigilanti. & si. ext. de prescrip. fecus in actionibus
personalibus, in quibus procedere potest opin. Bart. in confi-
tione ad reprimendam, in verbo, per denunciationem, qui
tenuit in dicto casu esse locum denunciationi. & Bald. in ca. si
quis per 30. si de feud. sue. contro. ibi, sed quare nunquid sta-
turum. Balb. decif. 147.

Prescriptio in causa usuraria non currit, vt est com. opi. Ar-
no. prolemate 35. Bonacoff.

Prescriptionem lex inducens & admittens mala fidei, non
valet, vt est com. opi. de qua Fortunius in tract. de vltimo sine
iu. cano. & ciui. n. 40. & cõem dicit Zaneti. in tract. de differen-
inter ius cano. & ciuile. n. 75. Balb. in tract. prescrip. in 13. prin.
q. n. 4. Bouius de statuta prescrip. idem.

Prescriptio rerum in corporalium debet esse cum bona fi-
de. Fel. in c. si de prescrip. com. dicit. idem.

Prescriptione non impedit mala fides predecessoris. Affli.
decif. 4. n. 7. com. dicit. Cagnol. in l. qui in alterius. nu. 16. ff. de
reg. iur. dicit contrariam esse cõem. Sed tu dic pro concordia.
secundum iura, quæ allegat Affl. intelligit de singulari succes-
fore. Cagnol. aurem in vniuersali herede q. tenetur exonerare
confcientiam defuncti. Cur. iu. in conf. 177. n. 14. ita conciliat
Io. Baptista Vezinus Hispanus in suo ratio communium o-
pinion. in verbo prescriptionem. idem.

Prescriptio 40. an. aduersarium excludit etiam a beneficio
restitutionis in integrum ex capite ignorantie. secundum ve-
ram & magis cõem opi. vt plenè demonstrat Socin. iun. in
conf. 66. cum dieb. elapsis. nu. 102. vol. 1. & vltra autoritates
multas ibi allegatas, quæ sunt vsque ad 16. idem tenet Bertra.
in conf. 139. cum supponatur. 2. volu. ex primis. Paris. in conf.
23. prima in huiusmodi. nu. 221. 1. vol. Rube. in conf. 60. circa
dubitationem ad finem. Qui asserit, ita esse cõem opi. Et Ioan.
igneus in l. 1. §. si conditioni. nu. 126. ff. ad Sylla. quod etiam se-
quitur. And. Tiraq. in tract. de vtroque retract. n. 37. 8. & 39.
vt hæc refert Soc. iu. in conf. 17. n. 15. vol. 4. E. Muscul.

Prescriptio in annuis præstationibus requirit ad minus cur-
sum 30. an. l. cum notissimi. §. in his, vbi Bald. Salic. & alij. & de
prescrip. 30. vel 40. an. Nec est intrandum in arduam illam dis-
putationem, vt utrum sufficiat vna prescriptio pro omnib. ann.
an verò præstatio cuiuslibet anni, requirat particularem præ-
scriptionem, & incipiat in initio cuiuslibet an. sicut regulari-
ter in annuis legatis, de qua per doc. maximè Sal. in d. §. in his,
& per Bart. & alios maximè Alex. in l. de pupillo. §. si pluribus,
ff. de noui operis nunciat.

Et licet apud Citramontanos sit magis com. opi. q. vna præ-
scriptio sufficiat pro omnibus annis: Tamen Ultramontani &
Cyn. cum eis tenuerunt, contrarium, vt per Balb. in tracta. de
prescriptio. in 4. par. 4. part. principal. in 4. q. & nouissimè per
Crauet. de antiquit. temp. in 4. part. 20. q. n. 181. Et hoc maxi-
mè pcedit, quando inter Ultramontanos ista veratur, apud
quosita communiter tenetur. vt tradunt Guid. Pap. q. 406.
pone quod debes & c. Nicol. Boer. in dec. 336. circa hanc q. cū
aliis allegatis per Crauet. sub dicto n. 181. Hæc refert Soc. iu.
in conf. 27. nu. 3. in 4. vol. E. Muscul.

Prescriptio interruptitur per citationem & litis contesta-
tionem, quam cõem opi. dicit Rol. à Valle. in conf. 39. n. 30. in
1. Tom. conf. quomodo autem hoc intelligatur passim doct.
declarant, quia longi temporis litis contestatione interruptur-
pitur, sed nõ sola citatione. l. moræ litis. C. de rei ven. prescrip-
tiones longissimi temporis 30. vel 40. an. per solam in ius vo-
cationem interpellantur, multò magis ergò per litis contesta-
tionem. l. sicut. §. quæ ergò. & l. cum notissimi. C. de prescript.
30. ann. Bar. Iaf. & alij in l. ex hoc edicto. ff. de eo per quem fa-
ctum erit quò minus quis in iudicio sistat. Pan. & Fel. in c. il-
lud. ext. de prescrip. 10. Pet. de Ferr. in sua præf. in form. respon-
rei conuenti. in verb. prescriptionis. versic. restat nunc videre
quib. modis prescriptio interruptatur, n. 26. Lud. de Gozad.
conf. 36. n. 12. vers. 5. addo. Franc. Balb. in tracta. de prescrip. in
2. part. 6. part. prin. in §. expedita. in §. 4. principaliter. in §. circa
tertiam speciem prescriptionis. Oldendorp. in tract. de vsuca.
& prescrip. in §. quantum autem vtilis. n. 21. cum seq. ver. per
interruptionem. in 8. vol. tracta. & in tracta. exceptio. vsucap.
feu prescrip. Ioan. Crot. in conf. 71. n. 62. cum seq. & Bernhad.
Vuumbler. in præf. obser. lib. 1. tit. de prescrip. c. 9. incip. præ-
scriptio interruptitur. & in c. duobus seq. incip. prescriptio
interruptitur & actionis perpetuatio. item prescriptio inter-
rumpitur quandoque per interpellationem extraiudicalem.
Kirchouius.

Prescriptio currit contra creditorem habentem hypothe-
cariam intentandã aduersus tertium possessorem, etiam non-
80 47. vide infra Taciturnitas.

dum discussis bonis principalis, vt per Dec. in c. cum inter, nu.
23. de exception. & Son. iu. conf. 17. n. 13. & conf. 117. per tot.
vol. 1. vbi docent communiter reprobari Alex. conf. 58. vol. 5.
asserentem contrarium. quoniam, cum quis impedimentum
remouere potest, & non remouet non excusatur aliquo mo-
do, & cum hac opinione communi incurrit quoque Alex. sibi
contrarius conf. 220. vol. 6. nam, vt ipse inquit creditor est in
culpa, cum non egerit ad discussionem principalis, sed pro pri-
ma parte multa accumulauit Tiraq. in tract. de prescrip. in gl.
7. ipse verò in hæreo sententia cõmuni. tanquam verior per
c. quæ scribunt Socin. in d. conf. & Dec. vbi supra. F. Viuius
lib. 2. opi. 214.

Prescriptio bona fide causata spacio longissimi temporis,
puta, 30. an. sine titulo valido, iure subsistit. l. si quis emptio-
nis. C. de prescript. 30. ann. Quo casu generalis est Regula, q. præ-
scriptio procedat sine titulo, sec. Rom. con. 166. col. 4. n. 8. Fel.
in c. si diligenti col. fin. de prescrip. Dec. conf. 267. nu. 5. Paris.
conf. 66. nu. 88. lib. 3. Balb. de prescript. 2. part. 3. part. princip.
quæstio. 6. & quòd in prescriptioe 30. annorum bona fides
fit etiam necessaria, communem dicit contra Bar. Deci. conf.
266. column. final. & in consil. 272. column. 3. & d. conf. 267.
col. pen.

Pro. præfens habetur pro consentiente vulg. l. quidam ex
parte. ff. de cui. q. vbi latè not.

Obiec. contra de l. Caius. ff. de pign. act. vbi præfentia non
habetur pro consensu.

Solut. in iis, quæ nobis inuitis fieri non possent, vt in pi-
gnore, præfentia habetur pro consensu, vt in nostra regula, se-
cundum ius, quæ fieri possent nobis præfentibus etiam inuitis, vt
venditio. l. rem alienam. ff. de contrah. emp. & legatum. §. non
solum. in fit. de leg. vt in contrario allegatur rex. pro hac solu-
in l. hæp. §. ff. de re iud. Et è contrario abfens pro dissentien-
te habetur. all. tex. in l. qui potest. ff. de reg. iur. & l. in eo iure. §.
deinde. ff. de rit. nupt.

Obiec. opponitur de l. duo ex tribus. ff. de re iudi. & l. si in
tres. cum l. seq. ff. de arbi. vbi dicitur, q. duo inuito tertio pos-
sunt iudicare, sed non eo ignorante seu absente.

Solut. Hæc regula ibi fallit, ratio specialitatis ibi assigna-
tur, quia tertius traxisset eos fortè in suam sententiam. Vel
dic, quod possum facere altero inuito, possum facere eo ab-
sente quando negotium ad eum non pertinet, quando ve-
rò negotium aliquo modo pertinet, tunc factum eo abfente
non valet, sed factum eo præfente & contradicente valet,
vt ibi. Bellon.

Pro. præfens trahitur ad præteritum, vt Troia capta est. l.
fuit. & l. verbum erit. ff. de ver. sig. Bellon.

Propo. præfens verbum non trahitur ad futurum, l. si sti-
pulatus. §. primo, & l. cum stipulamur. ff. de verb. obligat.
idem.

presentia donatarij cum taciturnitate inducit consensum.
communem dicit Clar. in §. donario. quæstio. 14. vers. sed po-
ne. P. Fich.

presentes in materia prescriptionis dicuntur si sunt laici
quando sunt sub communi præfide: si autem sunt clerici, si
sunt sub eodem archiepiscopio, presentes dicuntur. Balbus
in tertia parte. 4. part. 1. quæstio. 4. in fin. communem dicit.
B. Villalob.

presens in iudicio compellitur recipere libellum, etiam si
ad hoc non fuerit citatus, tamen non compellitur responde-
re, nisi plenè instructus Fel. in capit. 1. de iud. num. 19. comm.
dicit. idem.

presens in iudicio, quamuis citatus non fuerit, litem acci-
pere cogitur, si antequam instruat, respondere compelli ne-
queat. commune ait Fel. in capit. primo. numer. 19. de iudi.
E. Suarez.

presentia taciturnitati adiuncta in iis actibus, qui super re
mea me inuito geri possunt, consensum nec præ se fert, nec
inducit. at in iis, quæ me aduersante impedirent fecus erit:
vt frequenter placitum constituto ex Alexand. & Iaf. in l. quæ
dotis. ff. sol. matr. Alex. in l. hæp. ff. de re iud. Cor. Iaf. n. 11. Curt.
iun. nu. 1. in l. cum proponas. 1. C. de pact. Iaf. in l. fundum. de
fideic. nu. 7. ff. de leg. lib. 1. Iaf. rursus ad Porc. in §. præterea. nu.
14. ad si. in lit. quib. mod. ius patr. fol. Io. Crot. in l. filius. §.
diui. nu. 169. ff. de leg. lib. 1. Caro. Ruin. in l. 4. §. Cato. n. 169.
ff. de verb. ob. E. Suarez.

Presentia & taciturnitas mea quando fit actus in re mea,
qui me inuito fieri possit, imò ne quidem subscriptio mea
tanquam testis ad illum actum, mihi præiudicabit, vt com-
muniter teneri refert Benedic. capr. regul. 56. numer. 15. &
80 47. vide infra Taciturnitas.

Præfens

Præfens ac tacens si præfenderit actus siue contractus de cuius
natura ad illud quod fit eo præfente & tacente tenebatur, ha-
beretur pro consentiente. l. 3. C. de acquiren. possess. & ibid. glo.
Bart. Bal. Sali. & communiter Legistæ, & Bar. in d. l. quæ dotis.
ff. sol. matr. refert Ben. Cap. regul. 56. numero 30.

Præfens ac tacens actui qui per coniunctum fit, censetur fie-
ri de eius consensu, nisi protestetur, vt communiter teneri re-
fert Bend. Capr. reg. 55. nu. 20. & reg. 56. nu. 3. 1. & sequenti. vi-
de infra Ratihabitio, & Taciturnitas.

Præfentia & taciturnitas in iis quæ respiciunt præiudicium
tertij, cuius ad nos cura & sollicitudo spectat non inducit con-
sensum, similiter communem etiam in actibus qui contradi-
cendo impedire poterant, nisi taciturnitas longo tempore du-
ceretur, quia tunc videretur consentire, vt refert Bend. Cap. d.
reg. 56. nu. 54. & seq. vide infra Taciturnitas.

Præfentati duo ad beneficium, & colligantes si vnus mo-
riatur, patroni non possunt præfentare alium. Gome. in regu.
cancel. de subrogan. q. 12. communem dicit. Villalob.

præsidentes ciuitatis nõ habent merum imperium, sed tan-
tum minimam iurisdictionem. Alci. in c. quod sedem. n. 86. de
offic. ord. com. dicit. Villalob.

PRO. Præsumptio de præfenti ad præteritum fit. l. si qui adul-
terij. vbi glo. C. ad legem Iul. de adul. l. non est verisimile. ff. de
probat. Bellon.

PRO. præsumptio transfert onus probandi in aduersarium.
l. generaliter. §. si petitum vers. sed cum ex præsumptione. ff. de
fid. libert. Bellon. Tolosa.

Præsumptio iuris quando est pro aliquo non releuat, nisi al-
legetur Alci. tract. præsump. 2. n. 2. cõem dicit. de iure regio.
exceptio. si fiat notoria: sufficit quod allegetur, & petatur. l.
42. in pragma. c. 8. & per dictam l. declaratoria. 2. tit. 6. lib. 3. or-
din. ex quibus resultat, quod si declinatoria iudicij sit notoria,
quod non requiritur probatio & approbatur per dictas leges
glo. in clementina appellanti de appellation. & dictum Ioan.
Andr. in capitul. hæp. de appellatio. quod fallit pro intellectu.
l. 14. tit. 2. lib. 3. ordi. & l. 91. stylli. vbi ponuntur casus de quib.
potest quis conueniri in domo regia. ex quibus si vidua est
notoria: non indiget probatione, vt tenet Cyn. in l. 2. ff. si quis
in ius vocat. non gerit. Et nota vnum satis notabile pro am-
pliatione d. l. 14. & 92. quod si quis commisit plura delicta, &
inter ea sit vnum ex istis comprehensa in d. l. quod curia potest
de omnibus cognoscere. Cassane. in consuet. Burgund. rub. 2.
§. 1. glof. si. nu. 26. quæ etiam faciunt ad intellect. opinionis po-
sitæ in ver. iurisdictione. nu. 125. vide quæ ibi habes. B. Villal.

PRO. Præsumimus plus audire masculos quam foeminas
l. qui quis. §. ad filias. C. ad leg. Iul. maieftat. Bellon.

PRO. Præsumitur quis sanæ mentis, donec contrarium pro-
betur. l. 2. C. qui testa. fac. poss. vel non. idem.

PRO. Præsumitur quis ignorare, nisi probetur scire. l. verius.
ff. de probat.

OBIEC. Contra. imo præsumitur scientia. l. cum de indebi-
to. §. ff. eod. titul.

SOL. Ibi etiam probatur ignorantia præsumptiuè eo ipso
quod probatur indebitum, vt ibi not. idem.

Præsumptio paribus existentiis probationibus ille debet
obtinere, qui habet pro se etiam leuem præsumptionem, per
textum cum glossa, quæ reputatur singularis in l. si duo patro-
ni, in verb. fidei, & ibi not. Bart. ff. de iureiur. Balb. decif. 122.

Contra præsumptionem iuris, admittitur probatio in con-
trarium: nisi sit præsumptio iuris, & de iure, ita communiter
& plenè per glo. Abb. & alios traditur in c. is quidem, extra de
præsumpt. cum concordantibus per Corn. in consil. 136. visis
articulis. litera F. vol. 1. & per Ruin. in conf. 41. de duobus prin-
cipaliter n. 18. vol. 1. & per Soc. iu. in conf. 77. Lata fuit senten-
tia n. 21. vol. 1. & in conf. 85. magnificus dominus Petrus. nu.
40. 2. vol. ac dicit cõem in conf. 38. sub n. 17. vol. 3. E. Muscul.

Præsumptio procuratoris, si veniens de longinquis partib.
tanquam procur. alicuius producat instrumentum mandati
in quo nomine proprio & cognomine nominatur, præsumit-
ur esse illa persona de qua in mandato, licet pars hoc neget,
maximè si ostendat instrumentum debiti principalis sui, per l.
si cum glossa. C. de pact. conuen. secundum Cyn. & Bald. in l. si
qua per calumniam. C. de episcop. & cleri. Panor. in c. coram.
extr. de offic. delega. allegat glo. in c. nonnulli. extr. de rescrip.
Balb. decif. 403.

Præsumptio etiam si sit a lege, debet allegari, aliàs non suf-
fragatur, l. si adulterium cum incestu. §. 2. idem pollioni, cum
not. ff. ad l. Iuliam de adult. etiam si id quæ lex ipsa præsumit,
notorium sit. Fel. in ca. cum ordinem, & ibi Dec. de rescriptis
idem Dec. in c. ex insinuatione circa fin. & in cap. vlt. debitus. in
80

3. not. de appella. sequitur iaso. in l. ex quacunque. ff. si quis in
ius voc. non ier. & in l. si verò. §. si pro rei. ff. qui satis. cog. hinc
est, q. licet bona fides præsumatur, nisi allegetur, non prodest,
trahit Alex. conf. 49. & conf. 136. lib. 2. ac conf. 69. lib. 2. & q.
necessariò illud a lege præsumptum etiam vbi notorium exi-
stet, vt profit ei, qui ex tali præsumptione se iuuare, & illam
pro se inducere vult, allegari debeat communiter a doctõr.
nemine discrepante teneri ait Crauet. in conf. 258. efficacia-
ra. F. Turz.

Præsumptio est minus semiplena probõe. Est com. opi. sec.
Iaf. conf. 129. in casu. ver. secundò moucor. vol. 1. Hinc est, q. re-
stis non iuratus facit præsumptionem, licet non semiplenè.
probet. c. nuper. & ibi gl. extr. de testib. Deci. conf. 540. quæri-
tur in fi. vol. 3. M. Charian.

Præsumptio etiam si a lege necessario inducatur & noto-
ria, vt doctores fantur, in aliqua specie fit, non aliter tamen
quempiam iuuabit quam si ab illo allegetur, vt nemine do-
ctõrum discrepante vnanimiter receptum affirmant Aymo.
Crauet. conf. 257. efficacia. Franc. Turz. opi. 157. nulla item
præsumptionem copia, quamuis illa vehemè istimæ & cum
indubitatis indiciis coniuncta sint, ad infligendam corpori
penam sufficit, et si ad pecuniariam multam proculdubio
suffectura videatur, commune aiunt Hip. in rub. nu. 252. cum
seq. C. de prob. Nouel. in præf. crim. rubr. de testib. in mat. cri-
nu. 33. Tiraq. de poen. temperan. causa 27. nu. 2. & nu. 22. cum
seq. Viuius lib. 2. opin. 56. E. Suarez.

P R A E S V M P T I O.

Summaria.

Solennitatem extrinsecam non præsumi, nisi accedat diur-
nitatis temporis. q. 1.

Cum probatio impossibilis est propter diurnitatem tem-
poris, omnia solennia interuenisse præsumi. ibid.

Solennitatem, de qua facit mentionem notarius in instru-
mento, præsumi interuenisse. q. 2.

Ex temporis diurnitate præsumi interuenisse solennita-
tem a statuto requisitam. q. 3.

Probantem se vel maiores suos habuisse semel dominium,
præsumi semper retinuisse dominium: atque hanc præsum-
ptionem sufficere ad hoc, vt reo conuento res litigiosa aufer-
ratur. q. 4.

Inuestituram præsumi ex sola possessione annali. q. 5.

Ex præsumptionibus & indiciis indubitatis non posse con-
demnari aliquem ad mortem, sed sufficere ea ad torturã. q. 6.

Q V A E S T I O I.

Quæro, an solennitas extrinsecã præsumatur? resp. q. regu-
lariter non præsumatur. ita tenet gl. sciendum. & doct. com-
muniter, teste iaso. ibi. nu. 15. & seq. ff. de verb. obl.

Limita non procedere propter temporis diurnitatem.
Nam ex longissimo temporis cursu omnia solenniter inter-
uenisse præsumuntur. ita tenet Angel. imol. & Alex. d. l. sci-
endum. qui dicit hanc esse com. opi. teste iaso. nu. 16. Eandem di-
cit esse com. opi. Gozad. conf. 73. n. 20. Et eam tenet Iaf. l. cum
aliquis. nu. 7. C. de iur. delib. Calc. conf. 90. nu. 4. conf. 16. nu. 1.
Ang. l. in aliena. ff. de acq. hæ. Boer. decif. 281. nu. 15. part. 2. Et
quando probatio est impossibilis propter temporis longin-
quitate, omnia solennia interuenisse præsumi, dicit com-
muniter teneri Gozad. conf. 83. nu. 20. Et sequitur Bertrand.
conf. 194. nu. 5. vol. 2. per ea, quæ not. Alex. conf. 48. n. 6. conf.
50. vol. 5. Cæpol. conf. ciuili 38. nu. 9. Rom. conf. 275. nu. 3.

Q V A E S T I O II.

Quæro, an solennitas, de qua facit mentionem notarius in
instrumento, præsumatur interuenisse? resp. q. sic, dummodo
talis solennitas potuit interuenire tempore confecti instru-
menti. ita probat gl. l. 1. C. de fid. instr. & hanc dicit esse com.
opin. iaso. d. l. sciendum. nu. 14. ff. de verb. obl.

Q V A E S T I O III.

Quæro, an ex temporis longinquitate præsumatur inter-
uenisse forma a statuto requisita? resp. q. sic, & hæc est commu-
opi. vt testatur Deci. conf. 222. nu. 9. Et eam tenet Alexan. d. l.
sciendum.

Q V A E S T I O IIII.

Qui probatur semel dominus, semper præsumitur reti-
nuisse dominium, etiam post mille annos. l. siue possideris. Et
ibi Bart. Bald. & doctõr. communiter. C. de probat. Sed quæ-
ro, Vtrum hæc præsumptio sufficiat ad hoc, vt reo conuento
res controuersa auferatur? resp. varietas est opinionum in hoc
art. namque nonnulli existimant, hanc præsumptionem, quæ
vult esse, qui semel fuit dñs, semper retinuisse dominium non
sufficere ad hoc vt reo conuento res controuersa auferatur,
præsertim

præsertim, si de dominio per probationes alioquin sufficiens facta est fides. Alex. conf. 16. num. 2. & 3. vol. 5. Abb. c. veniens. ext. de testib. Corn. conf. 142. ver. nec obstat. lib. 3. & in conf. 3. vol. 1. col. fi.

Contrarium tamen, quod scilicet ex eo, quod quis probavit se vel maiores suos habuisse semel dominium alicuius rei, resultet præsumptio sufficiens ad hoc, ut res controuersa possit reo auferri, tenent doct. magis communiter, ut firmat Fran. Rip. l. rem quæ nobis. ff. de acq. pos. Aym. Crauet. in tract. de antiq. temp. par. 1. §. viso. Deci. c. 1. ext. de appel. Eandem tenet opin. Fran. aret. c. veniens. el. 1. & ibi Fel. nu. 16. ext. de testib. Deci. in conf. 43. nu. 3. Ludol. Schrader in conf. 32. inter conf. iurisc. German. nu. 36. Vbi dicit hanc esse magis com. opi. Fel. c. scribebant. nu. 4. ext. de præsumpt. Angel. in l. atqui natura. §. cum me absente. ff. de neg. gest. And. Sic. conf. 27. conf. 37. lib. 3.

QVAESTIO V.

Quæro, an ex sola possessione annali, præsumatur inuestitura? resp. sic, etiam non accidentibus aliis adminiculis, & hoc legibus cautum, & ad doct. communiter receptum est. c. 1. §. si. si de inuest. inter dom. & vas. l. is oriat. Et hanc sententiam firmat Aluar. & Præpos. c. si quis per triginta. si de feud. defun. content. Et ita dicit communiter teneri Fran. Balb. in tractat. præscript. 4. par. 4. par. prin. 1. 2. q. prin. q. 1. nu. 2. Schrad. d. conf. 32. nu. 74.

QVAESTIO VI.

Quæro, an ex præsumptionibus & iudiciis indubitatis possit aliquis condemnari ad mortem? resp. magna est controuersia inter doct. circa hanc q. Nam quæ nonnulli existimant præsumptiones & iudicia indubitata sufficere ad condemnationem sine aliis probationibus, Spec. & lo. An. in addit. tit. de prob. §. videndum. ver. 1. 3. Bart. l. 2. ff. de furr. Sal. l. si. C. de probat. Eandem sententiam firmat Bald. l. excipiuntur. ff. ad Sylla. Ange. in tract. malefic. ver. comparue. d. inquisitū & neg. nu. 5. Paris. de Put. tract. synd. char. 59.

Alij verò contra censuerunt, præsumptiones quantumuis indubitatas non sufficere ad condemnationem pœnæ corporalis. Gand. tract. malefic. rub. de præsumpt. & indubit. vbi dicit se vidisse ita in practica obseruari. & omnes doc. Bononia. & alibi existentes ita consuluisset, ex quo dubium non est, eam opi. esse communem. Eandem sententiam firmat Ang. in l. 2. §. de furt. vbi reprehendit Bart. & dicit ex præsumptione aliqua violenta non posse aliquem damnari criminaliter maxime ad mortem, sed esse indicium sufficiens ad torturam. Et sequitur Paul. de cast. conf. 179. incip. visa inquisitione. Capol. conf. 6. incip. veritas. Aug. arim. in addit. ad Ang. d. tract. malef. d. ver. fama publica. nu. 22. & seq. & ibi Hier. Cuchalon in addit. hanc esse com. opi. Hanc quoque tenet Mathæf. not. 1. 18. incip. nota q. præsumptio. Im. l. si. ff. de hæ. instit. Brut. in tract. de indic. & tort. char. 5. Hippol. in prac. crim. §. quoniam. n. 29. cum seq. & in repe. rubri. c. de prob. in materia probat. quæ sit per præsumptiones. Et eam dicit esse communem Inn. c. quia verisimile. de præsumpt. Michael Grass.

Præsumptiones seu indubitata iudicia sunt triplis generis. Alia iuris & de iure, super quibus lex statuit, & ea approbat, etiam in criminalibus. Alia iuris, quæ lex approbat in civilibus. Alia hominis, quæ colliguntur ex factis hominum, & signis; alia autem præsumptiones, quando delicta sunt huiusmodi, quæ sine dolo non committuntur ad condemmandum aliquem non sufficiunt, vt est communis opi. de qua D. Hiero. Gabriel. conf. 180. nu. 20. plures tamen præsumptiones simul coniunguntur. Moronus de fide, treuga & pace. q. 183. & ibi etiam, an ex præsumptionibus quis possit damnari ad mortem, q. 186. Bonacoff.

Præsumptiuq. sufficit probatio, & per coniecturas in his, quæ occultè fieri solent, & sic à communiter accidentibus. Calepha. inter conf. crim. diuer. conf. 86. nu. 2. 1. vol. 2. communem esse probans. Bonac.

Præteritus si intelligitur qui in testamento non est institutus, neque nominatim exheredatus, etiam quod de eo in testamento esset alio modo facta mentio, com. dicit Cla. in §. testamen. q. 42. in prin. P. Fich.

Præteritus sine causa filius emancipatus, ius hodie habet dicendi nullum patris testamentum, vt frequenter placitum renuncio ex Pau. nu. 7. Corn. nu. 29. las. nu. 18. in auth. ex causa. C. de lib. præte. las. in l. Gallus. §. & quid si tantum. lect. 1. nu. 54. ff. de lib. & posthu. Im. in l. filio præterito. ff. de iniust. rupt. Jul. Clar. de testam. q. 42. ver. & hæc quidem conclusio quam nis illi honorum possessionem contra tabulas solum deferri esset, et communiter receptum Porc. in §. vltim. numer. 1. 1. institut. de bon. possell. E. Suarez.

Præteritio filij reddit testamentum ipso iure nullum, etiam si præteritus nullum non diceret. Est magis com. opi. sec. las. conf. 113. nos iason. vol. 1. M. Charian.

Præteritione filiaz testamentum annullatur, com. dicit Cla. §. testam. q. 42. ver. item quæro. P. Fich.

Auth. ex causa. C. de lib. præte. dicens ex præteritione solam institutionem vitari, cætera verò firma manere, non habet locum in relictis ipsi præterito testamentum impugnant. Est com. opi. sec. Rom. conf. 516. in casu proposito. M. Char.

Testamentum nullum præteritione filij propter clausulam codicillarem sustinetur in vim fideicommissi. Est magis com. opi. sec. Deci. conf. 228. in casu proposito. circa prin. vol. 2.

Præteritione filij vel nepotis, facta sine causa per matrem vel auiam, testamentum est adhuc hodie ipso iure nullum, nec conseruatur, per auth. ex causa. C. de libe. præte. Est com. opi. sec. Alex. conf. 26. circa primum. ver. circa tertium. vol. 1. id.

Dispositio authen. ex causa procedit etiam in præteritione vel exheredatione, facta sine causa. Est com. opi. contra Dyn. sec. Alex. d. conf. 26. ver. nec obstat dicta lex. idem.

Præteritio filiorum testamentum nullum prorsus reddit, etiam antequam filij illud nullum dicant, & quamuis nullum non dicant, vt frequentius placitum renuncio ex las. ad nu. 23. Dec. in l. posthumo nato. C. de bon. pos. contr. tab. Imo. in l. filio præterito. ff. de iniust. rupt. Alex. conf. 27. nu. 1. & n. 3. lib. 6.

Guliel. in c. Raynutius. ver. in eodem testamento in 1. n. 96. de testam. Boer. decif. 96. par. 1. nu. 1. & 2. Amplia vt idem iure etiam prætorio futurum sit: vt commune constituto ex Aret. Alex. & las. n. 28. Dec. n. 11. Curt. iun. 48. in l. posthumo nato, C. de bono. pos. cont. tab. Imo. in l. filio præterito. ff. de iniust. rupt. Soc. in l. si filius. ff. illo eod. tit. Ant. Gomez. de testamen. c. 11. n. 5. amplia secundo, vt hoc etiam procedat, tamen si pater extraneum heredem instituerit sub conditione, si filius se viuio mortem obeat, vel institutionem in id tempus cõferat, quo filius hæres iam esse nequeat. commune pronunciant Aret. in l. si quis eum §. vlt. ff. de vulga. & pupil. idem Aret. Alex. ac las. in l. Gallus. in princ. ff. de lib. & posthu. Guliel. in c. Raynutius. ver. adiciens. de testamen. Segur. l. 3. §. vlt. ff. de libe. & posthu. doct. meus Emanuel à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. par. 1. n. 51. ff. illo eod. tit. amplia tertio, vt idem ius lo cum habeat, quamuis præterito cum illius causa adiectione fiat, quæ exheredationi satis superque foret, quem admodum commune interpretum dogma esse miserunt in literas Im. in d. l. filio præterito. n. 14. & in l. 1. ff. de testamen. idem Imo. Soc. n. 7. & in d. §. & quid si tantum. Alex. & las. in l. sicut. n. 1. C. de testam. mil. Soc. & Alc. nu. 5. in l. si filius, qui in potestate. ff. de lib. & posthu. Corn. nu. 28. ias. in auth. ex causa. C. de lib. præte. Alex. conf. 161. nu. 1. lib. 2. & in auth. non licet. C. de lib. præte. ias. in arenam. C. de inof. testa. Guliel. in c. Raynutius. ver. in eodem testamento. in 2. nu. 46. de testa. atque alij, quos referunt Did. à Couar. in eod. c. Raynutius. nu. 1. Ant. Gom. de testa. c. 11. num. 2. Eman. à Costa in d. §. & quid si tantum. 3. part. nu. 164. intellige tamen quod si hæres institutus adiectionem ingratitudinis causam hac in specie probauerit, testamentum iure ipso alioquin nullum, conualecet, & filius penitus excludetur. receptum quoque esse liquet ex Bart. nu. 12. Salic. nu. 6. Pau. nu. 5. ac nu. 9. ias. nu. 1. in fin. late Curt. iun. nu. 39. in d. authen. ex causa. ias. d. l. in arenam. nu. 3. & Galeaul. nu. 49. Costa part. 2. n. 166. in d. §. & quid si tantum. Ant. Gom. vbi §. nu. 3. quorum tamen opinio & sequitanti consentanea videatur, tamen à veris iuris definitionib. oppidò quam abhorret, vt non immerito ab ea defecerint Alex. Curt. iun. nu. 15. in d. authen. non licet. Corn. in d. auth. ex causa. nu. 28. Guliel. in d. ca. ver. in eodem testamento. in 1. nu. 218. Alciat. d. l. si filius qui in potestate. nu. 5. Viglius in rub. nu. 4. de inof. testa. & nos alibi id latius efficacibus argumentis refellimus. Quamquam iure ipso sustineri posse huiusmodi testamentum, quod longe maius est, non improbabiler contendere videantur Did. à Couar. Ant. Gom. Eman. à Costa, cum nonnullis antiquioribus. sed ea tota de re, vt dixi, alibi latius & opportunius. Amplia præterea quarto, vt idem ius prorsus dici debeat, est si testamentum, de quo agitur inter ipsos liberos conditum fuerit. commune assuerant Dec. conf. 105. nu. 5. in fin. Claud. in l. inter cætera. nu. 8. ff. de lib. & posthu. iul. Clar. de testa. q. 8. ver. sed quæro tu scis. Quamuis eiuscemodi testamentum valere possit tamen clausula codicillaris, quæ in testamento inter liberos exarata semper intelligitur. commune efferunt Bellon. conf. 85. numer. 4. iul. Clar. vbi §. ver. vnum tamen scias. Amplia quinto atque vltimò, vt & militare testamentum præteritio nullum reddat, si causam aliquam expressim non prætulcrit, commune inquit Rip. in l. Centurio. nu. 43. ff. de vulg. &

vulg. & pup. l. Clar. vbi §. q. 42. ver. bene verum est. Obseruatamen diligenter, ac memorie tenaciter insculpiro, quod si hu iusmodi testamentis clausula codicillaris inserta fuerit, testamentum fideicommissi iure subsistet; atque institutis hæredibus hereditatem restituere filij cogentur, & reliquos omnes suos effectus clausula illa codicillaris consequetur. commune renuncio ex Bald. conf. 43. lib. 3. & conf. 104. lib. 4. Rom. conf. 122. Alex. conf. 32. in causa mota & conf. 41. lib. j. & conf. 285. ad si. lib. 2. Alex. rursus nu. 13. ias. nu. 22. post Paul. nu. 15. in d. auth. ex causa. C. de lib. præte. Ang. in §. i. nu. 4. in sit. de codic. ias. in auth. nouissima. nu. 24. in finem. C. de inof. testa. dec. in l. posthumo nato. C. de bo. poss. contra tab. Io. dilect. de art. testan. tit. 3. cau. 1. nu. 4. Ant. Gomez in l. 3. Tauri. n. 78. lae iul. Clar. vbi §. quod amplius, licet eo tempore, quo factum testamentum proponitur, filius præteritus nondum natus esset commune proferunt Ruin. conf. 193. nu. 3. lib. 2. Tiraq. in l. si vnquam. ver. donatione largitus C. de reuoc. do. & copiose ac diligenter de materia disserit I. Cla. vbi §. ver. & hæc quidem com. opi. cum ver. frequentibus limitabis autem superius commune placitum: vt si, cum testamentum fieret, præteritioni filius consentisset, testamentum illius causa nullum non reddatur: secus si post testamentum iam conscriptum assensus sit. communia ponit verberimè I. Cla. vbi §. q. 43. ver. sed quid si ipse filius. E. Suarez.

Præteritio parentum ac maiorum per lineam paternam cõtingentium, etiam cum adiecta causa à filiis, vel de castrensi peculio restantibus admiffa, testamentum ipsorum nullum iure reddat. commune pronunciant Alex. in l. nemo. in fine. C. qui testa. fac. poss. Ripa in l. centurio. nu. 43. ff. de vulg. & pup. verberius Cla. de testa. q. 48. idem.

præteritio eorum, quibus legitima non debetur, nullum vitium, nullamque labem testamento afferre potest. commune affirmat. Corn. conf. 40. litera F. lib. 3. & vide §. ver. legitima. idem.

PRO. prætor de patria non de extraneis prouinciis eligendus est l. tres. C. de of. prætor.

ORIEC. Contra de l. Barbarius. ff. eod. tit.

SOL. ibi propter communem errorem, qui facit ius. l. 3. in si. ff. de sup. leg. Bellon.

PRO. prætor quandoque mentiri permittit. §. namque in si. de act. idem.

PRO. prætoris est estimare, an sua sit iurisdictio, vocari autem non contemnere prætoris auctoritatem. l. si quis ex aliena. ff. de iud. c. cum persona. de priuileg. in 6. idem.

PRO. prætoris factum iuri derogare non oportet. l. 1. ff. de furt. & dil. idem.

prætor quis esse non potest in loco, vbi est ortus, nec potest subrogari loco prætoris de iure, vel consuetudine, nec subdelegari, & hoc nõ videtur habere aliquod probabile dubium. Rui. in conf. 138. nu. 2. & 3. & seq. in 5. vol. Bonacoff.

PRO. precium loco rei succedit. l. quia qui precio. ff. de usufr. Bellon.

PRO. precia rerum constituntur, secundum communem estimationem, non, secundum singularem cuiusque affectionem. l. precia rerum. ff. ad leg. Falc. l. si seruum meum. ff. ad l. Aquil. idem.

precium rei dicitur deductis omnib. expensis, vt commune inquit Ant. Gomez. de testa. c. 12. nu. 25. ver. secundo inferitur. Eius autem annui constitutio quamuis sit emptio nis nomine, in contractu exarata, dicitur, ac ducetur locatio. commune ait Rip. de peste. parte. 2. primæ part. n. 39. Alias autem generaliter, ac regulariter precij mentio emptionem arguit: vt frequenter placitum constituto ex Fabian. de empt. & ven. q. 2. n. 2. ias. lect. 1. n. 107. & lect. 2. n. 145. Rip. n. 103. Loazes. nu. 187. in l. filius §. diu. ff. de lega. li. 1. late Tiraq. de retract. lign. §. 1. gl. 1. in prin. E. Suarez.

Primogenitus. In regnis & principatibus omni iure procedit, & laudabilis est consuetudo seu constituto Gallicana, q. primogenitus succedat in totum, & ceteri illi subfin: probatur hoc l. diuina Genes. 25. c. iuregentium apud Xenophonem in vita Cyrî regis Persarum, qui intelligens regnum esse indiuiduum, iussit vt primogenitus rex esset, & secundo genitus ei subesset, cui certa particularia assignauit. Idem sentit Philofophus. 4. metaph. qui dixit omnem pluralitatem principatum esse malam, & subicit, princeps ergo vnus. Lege euangelica Deus vnus est. Vna fides, & erit vnus ouile, & vnus pastor vt in Euangelio io. 5. c. auctoritate canonum, quibus mōstrosum videtur, vt vna prouincia habeat duos archiepiscopos: & vna diocesis duos episcopos. Ideo iubetur q. queque diocesis habeat vnum solum cap. & ecclesia Romana vnum

pastorem. c. quoniam in plerisque. ext. de of. ord. fac. c. imperialem in §. præterea ducatus de prohib. alien. feud. per Frider. c. quam periculosum. 7. q. 1. & seq. & c. licet, & ibi gl. lo. And. in si. & communiter cano. extrâ de voto. Dummodo primogenitus alius fratribus prouideat honestè secundum qualitatem personarum & patrimonij de victu. Balb. decif. 141.

Primogenita sunt licita. Coua. in resolu. in li. 1. c. 5. n. 4. cõmunem ex Tiraq. & de primogenitu. q. 4. nu. 13. B. Villal.

princeps si alicui feudum concedat, & in concessione vtatur verbo donamus, vel alio simili importante donationem, censetur libera donatio. com. in §. T. q. 17. P. Fichard.

Si imperator vel alius princeps, fecit pactum aliquod cum ciuitate, vel alio loco, illud obseruare tenetur, & ex tali pacto obligatur. est com. opi. sec. ias. in conf. 1. præsupponitur in facto. vol. 1. M. Charian.

princeps de plenitudine potestatis non potest auferre ius perfectè acquistum alij ministerio iuris ciuili sine causa veluti per sententiam præscriptionem, aut aditionem hæreditatis, quoniam licet modus acquirendi sit de iure ciuili inductus nihilominus ipsum dominium est de iure gentium, sec. doc. cõmuniter in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posthu. in l. si. C. si contra ius vel vti. publi. & in ca. quæ in ecclesiarum de consti. quam commune sequitur ias. in l. si is qui pro empto re. ff. de vfucapio. in d. §. & quid si tantum. nu. 125. & in d. l. si. C. si contra ius vel vti. publi. in 7. limita. fel. in d. c. quæ in ecclesiarum, nu. 33. Alex. Soci. Gallia. & Moder. Hispani in §. & quid si tantum. lac. Nigri. in rub. ff. si cer. pct. nu. 15. & Ruynus conf. 95. n. 1. & 9. vol. 1. Bellonus conf. 2. nu. 2. & seq. & ista est mag. com. opi. quam sequitur, & citat Parisi. conf. 101. nu. 70. vol. 1. Soc. nu. conf. 120. n. 3. 2. vol. 2. Crauet. conf. 172. n. 3. con. sil. 103. conf. 135. n. 20. & seq. conf. 172. n. 10. Contrariam verò partem q. princeps possit auferre ius perfectè alteri acquistum sine causa, tenuit Ang. in l. Lucius ff. de euid. abb. in c. ex parte secunda, de of. deleg. Steph. Bertr. conf. 301. nu. 5. vol. 3. & ias. sibi contrarius in consulendo tenet hoc idè in conf. 1. libr. 1. vbi sequitur Bald. in l. fin. C. sent. rescind. non poss. vbi ait, q. princeps potest rescindere contra sententiam, quæ transiit in rem iudicatam, dicens illud dictum Bald. esse singulare, & posse auferre dominium acquistum, medianre tali sententia Similiter idem ias. conf. 197. lib. 4. arguit pro opinione Pauli. de castro. in l. cum hæredes in prin. ff. de acq. poss. & in l. 3. ff. de testa. quo princeps possit legitimare spurium, etiam post aditam hæreditatem per agnos dummodo possessio bonorum nondum apprehensa sit. Eandem opinio. sentit idem ias. conf. 93. li. 1. vbi voluit q. pontifex eximendo monasterium, à decimis in consequentiam præiudicat laicis, quibus decimæ debentur: quia non attenditur præiudicium, quod venit in consequentiam. His igitur non obstantibus, prima opinio q. princeps non potest auferre ius acquistum per aditionem hæreditatis, aut per sententiam videtur magis communis, & sequenda vt auctacter asserunt moder. in d. l. si. C. si contra ius vel vti. publicam. Capacius decif. 166. nu. 4. & 10. Crauet. in d. conf. 172. nu. 3. & alij quamplurimè relati. Hæc communis interpretatur & limitatur non procedere, quotiescunq. que princeps tolleretur ius quæsitum de iure gentium ex causa, vt illud ex causa auferri possit requiritur q. sit huiusmodi causa, quæ principaliter utilitate publicam, secundum Bart. in l. quæcunq. in fi. C. de fid. instr. & iure hoste. fiscal. 10. Old. conf. 224. istæ sunt allegationes Paul. cast. conf. 177. confil. 229. conf. 287. lib. 1. dec. conf. 161. & conf. 588. post fel. in d. c. quæ in ecclesiarum, ias. in l. Barbarius. ff. de of. præto. & conf. 233. lib. 2. Istam scribit esse magis communem opi. Alex. conf. 361. nu. 10. volu. 2. Limita secundo loco dictam communem opi. non procedere, quando princeps ex causa remunerationis seruitutionem auferret dominium alterius de iure gentium quæsitum tunc enim certum est principem posse auferre. Item si verberatum, vbi Bart. & Ang. ff. de rei vend. & alij scriben. in l. Antiochenus ff. de prinile. credito, & quod remuneratio sit sufficiens causa principij ad tollendum dominium alienum, consuluit dec. confil. 498. viso casu proposito & confil. 588. viso puncto. post alios relatos per Grammaticum decif. 66. nu. 2. & seq. F. Viuius.

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

10

In e. nostra de Insuper hoc idem tenent idem abb. in c. inter quatuor de maior. & obed. vbi fel. attestatur hanc esse communem opi. & constat ex allegatis per Alex. & Moder. in d. 6. & quid si tantum. Ampliantur prædicta non solum procedere in dubio sed etiam quando princeps, vel superior vellet expressè sub restitutione comprehendi bona interim alienata, secundum Bal. Cy. & Alex. in d. 6. & quid si tantum. Sed card. in d. c. quia diligentia videtur expressè tenere contrarium, videlicet quod restitutio facta per principem, vel superiorem cum clausula prægnanti, quod bannitus plenissimè restituatur. ita nihil de banno opponi possit, trahatur & extendatur ad bona in tertium alienata cum quo quidem card. sentiunt omnes doctores. magis communiter, ut scribunt Moder. in d. 6. & quid si tantum. & iaso. ibi n. 77. & fel. in d. c. inter quatuor, & licet iste restitutus recuperet bona non alienata, ob hoc non recuperaret in isto casu, nec in aliquo alio casu fructus, qui donec extiterat bannitus, à fisco, seu ab alio priuato fuissent percepti, restituitur singularis in auth. idem Nestorianus, C. de herede. secundum omnes doctores communiter qui ita tenent ut refert ias. in d. 6. & quid si tantum nu. 64. vbi etiam Moder. omnes. Vinius.

Princeps obligatur per suum contractum, & astringitur successorem in dignitate, ias. in conf. 10. vol. 3. com. dicit.

Nota istam communem quæ facit ad corroboracionem l. 3. ti. 9. lib. 5. ord. vbi rex & regina inuenerunt contractum cum ciuitatibus regni sui, quod non possit alienare villas, aut ciuitates, vel alia loca, vel bona regni, nisi ex iustissima causa. & cum consilio senatorum magni consilij, & contra factum est nullum, & rex potest propria autoritate reassumere, de quo per fel. & dec. in 2. lect. n. 6. in c. ecclesia S. Marie. de constit. In tantum autem est vera nostra communis, quod nec de plenitudine potestatis, quidem potest contrahere. Paul. de cast. in l. digna vox. de legib. C. Et quod rex non possit alienare bona regni. l. 4. tit. 1. 5. par. 5. et si alienat perdit nomen regis. l. 6. tit. 1. par. 2. de qua per Io. Lupum in rep. c. & vide 5. in verb. præscrib. B. Villal.

Princeps an ex suis contractibus obligetur, & obligare possit suos successores item an possit alienare vnam ex ciuitatibus in præiudicium successorum, vide cumulum allegationum apud Tiraq. in tract. de primogen. 3. q. nu. 2. 3. & 24. I. Fich. princeps si restituit rebellem, talis restitutio non extenditur ad bona iam alienata, communiter tenent doctores in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. ut refert Mas. de aff. decif. 36. i. nu. 7. fallit nisi publica pax hoc exigeret, ut dicit ibi dem Matth. idem.

Princeps statuens aliquid contra ius naturale vel gentium non præsumitur habere iustam causam, magis receptam scribit Minling. obser. 8. cent. 4. Secus, si contra ius positium aliquid statuatur, vel scribatur: quia tunc semper iusta causa præsumitur moueri. Sed ita, si motu proprio non ad instantiam partis id faciat, ut ibidem tractatur. idem.

Princeps sine causa non potest tollere alicui ea, quæ sunt iuris naturalis. curt. iun. conf. 138. num. 5. communem dicit. B. Villal.

Amplia, quod princeps non potest tollere alicui ius suum sine causa. fel. in c. quæ in ecclesiis. nu. 33. de consti. com. dicit. & Bello. conf. 2. nu. 2. & 3. idem.

Contrariam opinionem, quod imò princeps, etiam sine causa, possit rem subditi propriam de plenitudine potestatis auferre, & alteri dare, adeoque in totum cum legibus displicere, communem esse sententiam scribit Vasq. illustr. contro. li. 1. c. 15. in prin. ipse tamen eam postea improbat. I. Fich.

Amplia ad feudum, quia de illo non potest priuare vassallum sine causa. Aym. de antiqui. tempo. part. 1. vers. nu. 17. com. dicit ex Bald. in conf. 326. lib. 1. idem.

In iis, quæ non dependent à libera voluntate principis, protulunt contractus, & ibi agitur de priuando aliquem iure quæsitio non potest princeps procedere, parte non citata. idem, Aym. part. 1. vers. 1. n. 30. com. dicit ex Soci. conf. 16. Villal.

Amplia etiam de iis, de quibus princeps ad libitum disponere non potest, parte non citata. idem Aym. nu. 32. com. dicit ex Bal. conf. 326. vol. 1. idem.

Amplia ad alienationem faciendam per principem hominibus ville, vel castri inuitis quod non potest facere: quia ipsis conuenit non mutare dominium. curt. iun. conf. 174. n. 17. com. dicit: quod tamen fallit nisi pro bono pacis, ut per Gome. in §. item seruiana. inst. de actio. nu. 43. vbi vide alias limitationes, & vide fel. in c. dilecti. de maiestate, & obed. in vers. inuictissimi. idem.

Concor. cum l. 4. tit. 1. 5. part. 2. nec donare potest. l. 4. tit. 2. 8. part. 2. & quoad reditus regales vide l. 6. tit. 2. 8. part. 3. & vide 80

Io. de Pala. rub. in e. per vestras. de don. inter vir. & vor. §. 4. 8. numero 4. 1.

Fallit, quia licet princeps non possit auferre alicui ius suum: potest tamen tollere obitaculum de medio, faciendo de inca pace capacem sine causa legitimado spurium, ut sic succedat in hereditate. curt. iun. conf. 157. nu. 19. & conf. 138. nu. 10. com. munem dicit. nō tamen potest legitimare ad hoc quod succedat in bonis iam acquisitis per hæredem, non solum per additionē ciuilem: sed etiam acquisitionem iuris gentium. Bello. conf. 2. nu. 3. com. dicit ex ras. in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. idem.

Princeps, siue imperator Romanus dominus est totius orbis. com. dicit Vasque. li. 1. illustr. contro. c. 20. nu. 1. multa pro hoc allegans, tamen vltimo sic concludit. Ad hanc tamen tot sunt qui teneant contrarium, ut referunt prædicti, quod mihi non satis certum est, vtra pars receptor sit. I. Fichard.

Principij, & de his, quæ ex principio sequuntur. idem iudicium est. curt. iun. conf. 154. nu. 13. com. dicit. B. Villal.

Princeps licet non possit auferre dominium quæsitum ex contractu iuris gentium ex causa tamen id facere poterit, si causa respiciat publicam vtilitatem. l. locus. C. de cui. l. venditor. §. si constat. ff. com. præd. probatur etiam secundum Ange. in l. 2. & in l. bene à Zenone. C. de quadri. præscri. hancque opi. magis esse com. dicit Alex. in conf. 361. arg. vers. pro hoc. nu. 10. vol. 2. F. Turz.

PRO. princeps est lex animata in terris in §. si. auth. de conf. colla. 4. Bellon.

PRO. princeps omnia iura communia in scriinio sui pectoris dicitur habere. in l. omnium. C. de testa. in ca. 1. de constituto. in 6.

OB. Contrà, quia Roma pontificem aliquando obliuio fallit. in c. præterea. 13. dist. ergo non habet omnia iura in pectore suo.

SOL. ibi non erat obliuio iuris, sed exemplorum.

PRO. princeps iura tuetur. l. si quando. C. de inoffi. testam. idem.

PRO. princeps est philosophiæ plenus. l. cum Sillanianum. C. de is quib. vt indig. idem.

PRO. princeps legibus est solutus. l. princeps. ff. de legibus. & l. ex imperfecto. de leg. 3. ff. & l. imperfecto. C. de testa. & si. insti. quib. mod. testa. insti. vbi licet princeps legibus solutus sit, tamen fatetur se legibus alligatum, & secundum leges vel le viuere.

SOL. contrarium procedit de honestate, quia de necessitate secus, ut hic. idem.

PRO. princeps facta seruari tenetur. ca. 1. vbi not. extra, de probationibus. idem.

PRO. princeps debet esse humanus, non superbus. l. si. C. de don. inter vir. & vx. idem.

PRO. princeps alia incapacem, seu inabilem habitare potest. l. quidam consulebant. ff. de re iud. idem.

Principem ex contractu cum subditis inuito, naturaliter, nō autem ciuilitate obligari, communiter doc. voluerunt Io. de imo. in c. i. ver. Nota, quæ ex contractu principis cum subdito princeps obligetur saltem naturaliter. Ciuilitate obligari non videtur. n. 2. extr. de proba. Adeo etiam ut successor eius teneatur ad ipsius obseruantiam. Cy. l. digna vox. ver. vltimo sciendum. C. de legib. Pan. in d. c. 1. n. 1. latè fel. ibid. n. 3. vers. modò aduerte. Pan. in c. 1. n. 7. extr. de consti. Et hanc communem opi. doct. esse inquit dec. in d. c. j. ext. de proba. n. 1. vers. subiicit D. abb. & Moder. hic sequuntur, vbi plures autoritates doct. adducit. Quæ obligatio naturalis tamen eum obligat efficaciter vel vtilis & efficax est ad agendum, sec. communiorem sententiam referente Vasque Henchacensi. in lib. j. contro. illustr. c. 3. n. 1. Licet autem nonnulli alij voluerint illum quoque; ciuilitate obligari per pulchra fundamenta, quæ cum authorib. referuntur à Hiero. Schurp. nostro in conf. 72. n. 8. & ibi illa doctrina egregiè ab eo explicatur in 2. cent. conf. In hac tamen sententia omnes doc. persistunt, principem tam efficaciter, sec. sententiam doct. communiore calculo approbatam obligari, ut nec de potestate absoluta possit à tali contractu recedere, aut illum vlla ex parte violare. Paul. de cast. in d. l. digna vox. n. 5. vbi ipse allegat doctrinam Bar. in l. omnes. in 3. q. principali. n. 21. cum seq. Si statutum transiisset in contractum, illud non posse à statuentibus renouari. ff. de iust. & iure. doct. communiter in d. c. j. de consti. in d. c. 1. de proba. & ibi dec. multas autoritates doc. adducit. Similiter in conf. 528. n. 6. §. 80. n. 1. & 600. nu. 3. Pulchrè ias. in l. 1. post alios. ff. de pact. in prin. & in conf. 1. nu. 1. 2. & 3. imò per totum conf. in 1. vol. Ludo. de Gozadi. in con

in conf. 9. n. 44. & 45. Maria. Soc. iun. in conf. 60. n. 1. §. 16. & 17. in 3. Tom. conf. Restaurus Castaldus in suo tract. de imper. q. 111. vers. 8. 1. princeps non potest etiam de plenitudine potestatis contrahere contractui proprio. & q. 116. dicit, principem etiam ciuilitate obligari ex contractu. in 12. vol. tract. Hiero. Schurpff in conf. 7. n. 1. & 2. & in conf. 59. n. 4. §. 6. & 7. in j. cent. & in conf. 53. n. 16. & in d. conf. 72. n. 8. in 2. cent. Nic. Euerhard. in locis arg. legalib. loco à plenitudine potestatis nu. 30. lib. mei. cum seq. vers. secundò limitatur, ut non procedat quò ad legem contractus. Et valde eleganter Ant. Alc. in resp. 167. ver. circa tertium dubium. n. 10. consulendo scribit in alio casu, si dem Domino non seruantur impune non seruari, sed de priori decisione videantur quoque ea, quæ congesti lac. Philip. Port. lib. 5. concl. 18. ver. tertio amplia etiam si cum suo subdito princeps contraxerit. kirchouius.

Princeps potest omnes poenas remittere, tam corporales quam pecuniarias etiam per sententiam & condemnationem inflictas, etiam si talis sententia in rem iudicatam transiuerit. Ita omnes indifferenter firmare, dicit parif. conf. 1. nu. 59. Cla. d. §. si. q. 59. vers. & hæc quidem. P. Fichard.

Princeps potest receptionem testium alteri committere in criminalibus, siue sit ecclesiasticus siue secularis. communem opi. dicit Nunius, de los corregidores. vers. Decimo fallit. Clarus d. §. si. q. 26. vers. vnum scias. idem.

Princeps tenetur ad obseruantiam contractus seu conventionis initæ cum subditis, secund. Guido. de Sufa. Cy. & communiter doct. in l. digna vox. C. de legib. Albe. in l. princeps. ff. eo. Vnde cum priuilegium à principe concessum data aliqua pecunia transeat in vim contractus, non poterit de iure illud reuocare vel rumpere, secund. Baldum in l. qui se patris. C. vnde lib. col. pen. Bart. in l. quod semel. ff. de decre. ab ord. fa. Pan. in c. nouit. 10. col. extr. de iudi. Balb. decif. 321.

Princeps mandans vel committens aliquid iudici ordinario, non facit ipsum esse iudicem delegatum in eo, sed videtur potius suam iurisdictionem ordinariam excitare: nisi in mandato vel rescripto sint verba alterantia, augmentia vel minuentia iurisdictionem ordinariam sec. gl. si. in c. hi qui. de præb. in 6. cano. communiter post inn. in c. licet in corrigendis, ext. de offi. ord. & legitas in l. sapè audiui Cæfarem. ff. de offi. præsid. Balb. decif. 49.

Princeps semper iustæ causæ præiudicio fouetur, commune ait ias. in l. 1. n. 7. de testa. & quamuis nondum corona potius sit, rectè atque vtiliter priuilegia concedet. commune ponunt Ang. in proem. inst. n. 7. Cag. in proem. ff. veteris nu. 4. Henricus Mauroy, vir magna eruditione ac doctrina præditus, in Apolog. part. 2. c. 34. Potest autem princeps omnes penas tum corporales, tum pecuniarias etiam per sententiam rei iudicatæ vires iam adeptam, inflictas indulgere. commune inquit Paris. conf. 1. n. 59. lib. 4. l. Cla. de materia latè agens in pract. §. vl. q. 59. per totam. Non tamen ius alicui sine causa potest esse demere. commune ait fely. in c. quæ in ecclesiis nu. 33. de constituto. Quamquam & sine causa ac de nihilo indimentum eius auferre queat, cui ius illud alioquin competiturum sit. commune effatur curt. iun. conf. 130. nu. 10. & conf. 177. n. 19. Sed nec etiam vel in ciuilibus, vel in criminalibus causis citationis tollendæ potestatem habet, ut frequens placitum esse constat ex fel. in c. cum olim. n. 12. de re iud. Ant. Campeg. decif. 69. n. 26. Soc. conf. 120. n. 3. & n. 10. lib. 3. Hipp. in re lect. l. de vno quoque; à n. 10. ff. de re iud. Nec aliquam generaliter criminalis causæ defensionem validè intercludet. commune renuncio ex Hipp. in l. vna. n. 170. C. de rapt. virg. & in tract. §. opportunè. n. 61. Matth. de aff. lib. 1. constit. Neap. rub. 51. §. item dura. n. 3. & decif. 391. n. 9. Paris. conf. 2. n. 157. li. 2. Quin nec ciuilibus causæ protectionem eripere potest quemadmodum accurate commune ostendit Arius Pinel. meus iuris doctor, in rub. part. 1. c. 2. n. 21. & nu. 22. & nu. 23. vers. concederem etiam. C. de rescin. ven. Nec rursus vel priuilegia vel officiorum dignitatem, vel iurisdictionum collationes ob præclare merita locatas etiam cum causa iustè retractabiles commune aio ex Ia. in l. ex hoc iure nu. 54. ff. de iust. & iur. fel. in c. nouit. de iudi. Matth. de aff. in c. 1. n. 24. de nat. feud. atque ex alijs vtriusque iuris professoribus, quos refert Arius Pinel. verè quidem, sed non admodum æque in contrarium opinionem profectus in l. 1. part. 3. vers. infertur. 16. C. de bo. mater. & in rub. part. 1. c. 2. nu. 31. C. de rescin. ven. Multo autem minus iuregentium quæsita auferre princeps poterit commune asseuero ex And. ab Exea de pac. n. 147. Tiraq. de consti. par. 3. limit. 7. n. 47. curt. iun. conf. 1. nu. 20. & conf. 138. n. 5. Bello. conf. 2. n. 8. vberius Pinelus in d. rub. part. 1. c. 1. n. vlt. C. de rescin. ven. Sed si vel donationem, quam liberaliter in aliquem contulit, ex legitimis 80

etiam causis reuocare velit, dummodo nulla donatarij offensio, nulla culpa proponatur, applene satisfacere ius suum omnem illi donatione sic euerfo tenebitur. commune asserit copiosissimè Arius Pinel. in d. l. 1. par. 3. C. de bo. mater. & d. rub. part. 1. c. 2. n. 15. C. de rescin. vend. Nec id mirum vel dubium cuiquam esse debet: quia princeps generaliter quamuis contractum cum subiectis iniens, vel naturali obligatione ad agendum apta, vel potius naturali, ac ciuili obligatione irretitur, commune pronunciant ias. in l. 1. ff. de pact. dec. & fel. in c. j. de proba. Ant. Gomez. de contract. c. 1. nu. 1. Quin & successores quoque eo contractu obligat. commune effert. ias. conf. 10. li. bro 3. conferunt, quæ cumulat Viuius lib. 2. opi. 23. 5. Castrum porro vel ciuitatè inuitis illiusmet loci incolis nec alteri alienare, nec alteri subicere poterit commune scribit curt. iun. conf. 184. nu. 17. E. Suarez.

Princeps statim atque de causa cognoscere incipit, ad se illam auocare censetur. commune interpretum placitum asserit mant Rip. in c. cum M. Ferrar. n. 197. de consti. Nic. Ant. Grauius, diligentissimus iuris interpres ad Vestrum li. 3. c. 8. n. 18.

Quod procedet et si iudex inferior id genus auocationem ignorasset. commune inquit idem Rip. vbi §. n. Nic. eo. nu. vbi rectè declarat cum motu proprio princeps id egerit. idem.

Principis beneficia ante agnitionem nemini quærentur, commune inquit And. Alc. in c. cum contingat nu. 23. 5. de iure iuri. Et si enim amplissime exaudiri, interpretari que debeant, non tamen manifestas, ac necessarias iuris definitiones præter gredi opus est. E. Suarez.

Principis voluntas conditionem, qua comprehenditur, impossibilem reddit. ut est communis interpretum opi. in l. continuus §. cum quis. ff. de verb. obl. & in l. apud Iulianum. §. constat. ff. de leg. li. j. quam attestatur, ac merito damnat Did. à Co. uar. de spon. 2. part. c. 3. n. 8. Quamuis. n. difficilis admodum id genus conditio sit, vel à casu pendens, non idcirco tamen impossibilis conditio censi debet, ut dicit frequenter placita Accursij doctrina in §. impossibilis. insti. de hæred. insti. Sed & contra falsum hoc interpretum dogma, est text. expressus in l. interdidit. ff. de cond. & demon. adiuncta l. §. eum qui ff. de postulan. verum ea de re latius. idem.

Principi vel remere, atque inique aliquem suspendi iubenti audiens esse potest ab animo inculcate officialis, ut commune inquit Cagn. in l. velle. n. 1. §. ff. de reg. iur. Si tamen prætere aliquid causa, ac moram interponere tuto possit, non precipitandum certe est, sed dandus locus, quò ille respiciat, ac secum animo recolat tanto minus ipsi licere, quanto plus potest, verum hæc vberius alibi differuntur. E. Suarez.

Princeps saltem ex iusta causa potest ius vnus auferre, & dare alteri. l. item si verberatum. §. 1. ff. de rei vend. per quem rex. dicit ibi Ang. & plerique sequuntur: quod mentitur, qui negat Principem libere rem vni, & alteri dare. Et ita videtur firmare Alb. in l. quoties. C. de precibus impe. offer. & hanc opi. sequuntur plures, pro ea, allegando Hipp. in l. de vnoquoque. nu. 16. ff. de re iud. Et ita alias consuluisset Soc. iun. testatur ipse met in conf. 17. n. 6. vol. 4. vbi etiam commune ait. E. Musc.

Principis actus ex certa scientia absque clausula, non obstante, valet, quando tractatur de præiudicio ipsius principis tantum, & non alicuius tertij, ut per Alex. in l. 3. §. si is quo & c. vers. nisi essemus in casu. ff. quod quisque iuris & c. Qui dicit, quod ita se habeat magis communis conclusio, quem refert & sequitur Bertr. in conf. 130. nu. 12. vol. 3. ex vltimo impressis, & ita licet etiam generalius loquatur voluit Bart. per illum text. in l. idem Vlpianus. §. si. ver. ex isto textu not. ff. de excus. tut. & ita etiam generalis loquendo voluit insignis moder. Aug. Berro. in c. 1. n. 7. de consti. Dicens, quod vt derogatur simpliciter constitutioni, sufficit certa scientia principis in contrarium disponentis. absque clausula, non obstantè, ut per eum. Refert Soc. iun. in conf. 60. nu. 20. & 21. vol. 4. E. Muscul.

Principis voluntas debet in suo ducatu seruari saltem de facto, nec in prædicto eius ducatu debet quis posse contrahere, iuxta doctrinam Cy. communiter receptam in l. rescripta. 3. & 4. & quæstione in fi. C. de precib. impera. offer. Et tradit Barbat. conf. 34. præclare optimus dixit Psalmista nu. 4. 1. & 42. 2. vol. Soci. iun. in conf. 60. n. 24. vol. 4. allegans consilium nonnū. quemadmodum ex facto ius oritur. nu. 35. 1. vol. idem.

Princeps qui habet iura imperij, vt Dux Mediolani qui habet iura regalia, & fiscalia, & omnia potest in suo statu, quæ potest imperator in toto imperio, gaudet prærogatiua l. bene à Zenone. C. de quadri. præscri. vt signanter concludit Bald. in conf. 363. quaritur an sit officialis. vol. 1. & in pluribus alijs suis consilijs, vt refert & sequitur Corn. in conf. 127. primo aspectu videtur, in litera H. la 1. 2. vol. Quod etiam voluit idem Com. opin. Tom. ij. p. Baldan

Bald.in proem. decret. vt refert & sequitur Martin. Lauden. in trac. de principib. 1. r. q. & dixit Rom. in conf. 59. in 6. dubio, loquens de quoda domino, &c. Idem etiam dixit Ias. loquendo de Duce Sabaudia in consil. 227. Carolus olim illustrissimus, & vol. 3. Et firmat Io. Fran. Balb. in tract. de prescriptio. in 8. q. 2. parte. 5. partis prin. cum concordantibus per Soc. iu. in conf. 17. nu. 9. & 10. vol. 4.

Et licet plerique contrarium tenuerint, tamen ista videtur magis com. opi. sec. Soc. iu. in d. conf. 17. vbi allegat Soc. Seni. Patrum suum hanc opi. etiam sensisse in conf. 46. n. 12. Nam ibi refert pro responsione d. l. bene à Zenone, quod secundum aliquos illa lex solum procedit in Imperatore, & non in ciuitatibus etiam superiorum non recognoscantibus, & sic quæ habent iura imperij, sed statim dicit, quod talis responsio non est tuta, & sic illam non approbat, & consequenter tenet d. l. bene à Zenone habere locum etiam in inferioribus principibus, modo habeant iura imperij, & fiscalia, & superiorum, de facto saltem, non recognoscant, &c. Ita adducit & intelligit eum Soc. iu. in d. conf. 17. nu. 10. in fi. vol. 4. E. Muscul.

Princeps, papa & alij merum ac mixtum imperium, & sic auctoritatem legis aut statuti condendi habentes, in dubio non presuntur ius tertij quod nondum in contractum vel priuilegium transfuit, tollere velle, nisi concedatur dilatio, aut secunda iustio emanet aut reponatur clausula non obstante tali lege, vti communiter acceptum testatur Bened. capr. reg. 10. nu. 56. & seq. qua de re vide s. in verbo ius.

Princeps supremus & Papa possunt ex plenitudine potestatis sententiam non suo nomine, & sic prorsus nulliter latam, ratâ habere & confirmare quia substantialia processus mutare possunt, ita vt rati habitio eorum retrahatur, & mandatum comparatur, quemadmodum communiter teneri refert Bened. capr. reg. 54. nu. 33. vide j. rati habitio.

Principem alienare vel etiam alicui donare vrbem posse, ex communi doct. doctrina traditur. Bart. in l. prohibere. §. pla. n. 5. vbi ipse distinguit, talem donationem aut alienationem, modo non contineret magnam diminutionem iurisdictionis regalis, esse receptam. c. intellecto. extra. de iure iur. Secus, si donaret ea quæ non diminuerent iurisdictionem regiam, eo casu valeret donatio, & præiudicaret successoribus per tex. in c. abati sane, de re iud. lib. 6. ff. quod vi aut clam. cuius doctrinam alij approbant. Bal. in prælud. feudorum. n. 32. & Matth. de aff. n. 63. ver. autem Rex possit regnum in aliquem trãf ferre. Pan. in conf. 3. nu. 1. cum seq. in 2. par. conf. Io. de Ana. in conf. 81. Alex. de imo. in conf. 1. n. 18. & 28. in li. 5. conf. Bar. Soci. in conf. 3. nu. 19. in 3. vol. conf. fel. in c. 1. n. j. extra. de proba. & in c. ad audientiam. n. 4. ver. de aliis vero princip. alienantibus extra. de præscr. dec. in conf. 191. nu. 1. Pet. Belluga in speculo principum. Rub. 8. n. 7. in fi. Ant. Capi. in decif. sacri regij conf. Neap. decif. 121. n. j. Restau. Castald. in d. trac. de impera. q. 104. n. 3. in 12. vol. Alb. Bru. in conf. 51. inter cõ. feuda. Crauet. in conf. 54. n. 2. Quorum tamen doct. sententias receptas nouissimè impugnantur, post alios allegatos, in verb. modicum. Aposfill. in d. tract. conf. 1. Alex. in li. 5. Vasquius Menchacensis in lib. 1. controuers. illustr. c. 3. n. 5. & c. 4. vsq. ad n. 11. & ante illum idem Aposfill. in suis add. marginalib. ad consil. Alex. in d. verb. modicum. litera C. in d. conf. 1. lib. 5. & in suis commenta. in consuetud. Paris. §. 2. gl. 4. nu. 17. kirchouius.

Princeps non potest tollere alicui, quæ ei de iure diuino, naturali vel gentium acquisita sunt, secundum ea quæ tractantur à doct. in c. quæ in ecclesiarum. ext. de consti. & in l. fi. C. si contra ius vel vitit. publ. Et hanc communem sententiam esse scribit consulendo Albert. Brun. in conf. 1. nu. 49. inter consil. feudalialia. Quæ tamen sententia non procederet, quando princeps ex voluntate sua fuisset causa acquisitionis, tum ille potest ipsum ius sola voluntate auferre, sec. Ang. in l. Lucius. ff. de euidio. volentem, q. imperator possit sine causa auferre rem acquisitam ex prescriptioe iure vsucapione, cum talis modus acquirendi inductus fuerit de iure ciuili, vt Albert. Brunus ibid. nu. 50. & 51. cum aliorum doct. vberiori allegatione profequitur. Kirchouius.

Princeps, Duces, Marchiones & Comites in suis regionib. & terris, ea possunt præstare, quo ad eorum subditos, quæ posset imperator. Ita expresse consulendo scribit Paul. de Cast. in conf. 228. circa fi. ver. Reges ergo & Duces, Comites & Marchiones in eorum terris videntur esse principes. cuius sententiam sequitur Alex. de imo. in conf. 2. nu. 25. & 26. in 1. vol. & in conf. j. nu. 29. & 30. & 31. in 2. vol. Licet fel. in d. c. quæ in ecclesiarum. n. 32. verif. sed hanc declarationem & omnes decisiones, &c. extr. de consti. sententiam contrariam sequi videatur: tamen Paul. de cast. opinio magis communiter recepta esse di-

citur. Bar. Soci. in conf. 66. n. 12. verif. tertid quia. in 3. vol. con. fil. iaf. in conf. 101. n. 2. in 4. vol. conf. curt. iun. in conf. 61. n. 9. & Marian. Soci. iu. in conf. 98. nu. 1. in 3. Tom. conf. qui hanc sententiam nu. 20. verif. nec prædictis. latius profequitur, & nõ nullas declarationes doctrinæ Paul. de Cast. ibid. addit, quas partim fel. loco citato quoque attigerat. kirchouius.

Princeps licet faciat aliquam conuentionem, vel aliquod pactum cum priuatis, & illud obseruare teneatur, adeo vt ex illo pacto obligetur. doct. in l. digna vox. ff. de legib. & in c. 1. de proba. Quæ sententia comm. opi. legistarum & canonistarum dicitur, de qua decisione quoque dictum est in priori inci. Principem ex contractu cum subditis inito, naturaliter nõ ciuilitè obligari. Tamen illa non procedit nec locum habet, quando superuenit aliqua causa legitima, ob quam promissa obseruari non possunt, cum ex causa noua superueniente recedatur à qualibet dispositione, nec tunc dicitur fieri contra voluntatem: quia si de tali status mutatione ille qui disposuit cogitasset, illud idem fecisset, vt per multa exempla egregiè deducit Rol. à Valle in conf. 1. n. 158. cum seq. in 2. tom. conf. Per ea quæ scribunt Alex. de imo. n. 5. iaf. n. 8. & alij, in l. q. feruius. dispositionem quamlibet, s. intelligendam esse rebus sic se habentibus. vbi ipsi exempla in testatoris dispositione, vel in vltima voluntate, in contractibus, in priuilegijs, in iuramento & etiam in statutis iuratis referunt. ff. de cond. cau. da. kirchouius.

Princeps potest contra habitam extra eius dominium, poenam indignationis, & confiscationis bonorum indicare, secundum communem per Burf. conf. 34. nu. 26. lib. 1.

Princeps potest bannitum restituere ad bona etiam in alios alienata, secundum magis communem per Burf. conf. 54. nu. me. 14. lib. 1.

Princeps ius suum alicui sine causa non tollit, secundum magis communem per Burf. conf. 54. nu. 17. lib. 1. Princeps etiam ex causa, bannitum restituere non potest pro damnis parti illatis, seu pro poena concernenti interesse priuatum, secundum communem per Burf. conf. 54. nu. 18. lib. j. Princeps causam exprimeri non debet, quia ea in eo presumitur, iuxta communem, quam limita, & intellige, vt per Burf. conf. 54. nu. 19. 20. lib. 1.

Princeps auferendo rem alicui: pretium soluere, vel de proprio recompensare tenetur ei cui rem aufert, secundum communem per Burf. conf. 54. nu. 22. lib. 1.

Princeps non aufert quæ quis ex illius sententia habet, secundum communem per Burf. conf. 54. nu. 31. lib. 1.

Princeps non reuocat contractum cum tertio initum etiam ex plenitudine potestatis, secundum communem per Burf. conf. 16. nu. 46. 47. lib. 1. Et vide quæ idem scribit conf. 78. nu. me. 6. eod.

Principis prior concessio attenditur, etiam q. in secundum possessio transferatur, secundum communem per Burf. conf. 78. post nu. 6. lib. 1. pro qua vide quæ scribit Rom. conf. 298. vbi plura etiam de principe & fide illius.

Princeps, vt princeps tollat ius suum alicui causa requiritur, secundum communem per Burf. conf. 54. nu. 17. lib. 1. post Alex. conf. 117. li. 2. conf. 47. li. 7. parif. conf. 87. n. 52. lib. j. Quam declara, vt per doct. in apostil. ad Rom. conf. 256. in fi.

Licet causa per principem exprimi seu verificari non debeat, sed presumatur, secundum communem per Burf. conf. 54. n. 19. lib. 1. Limita tamen dummodo causa possit verosimiliter ex cogitari, secus si nulla, quia remaneret sola voluntas principis quæ non est apta ius suum cuique auferre: Burf. d. conf. n. 02. curt. iu. conf. 170. nu. 22. 23. Soc. iu. conf. 65. nu. 8. lib. 2.

Secundò limita, si princeps procederet ex certa scientia, vel motu proprio, secus si ad partis instantiam, cum eo casu in principe non presumatur causa, nisi exprimat vel probe tur, dec. conf. 576. nu. 12. curt. iu. d. conf. 170. nu. 25. prout nec quando ex certa scientia procedit, requiritur citatio illius, cui præiudicium infertur, ex not. per doct. in apostil. ad Rom. conf. sil. 369. nu. 29. & vbi addit clausula morus proprii derogatum credatur cuicumque priori suæ concessioni & q. haberet clausulam derogatoriam ad communem doct. apostil. Rom. conf. sil. 327. nu. 7. ver. prioribus.

Tertid intelligitur, dummodo princeps illi cui bona vel ius aufert, soluat præcium, vel de proprio recompenset, venditor. §. si constat. ff. com. præd. Hipp. sing. 634. iaf. in l. fi. C. si contra ius. vel vitil. pub. Rol. conf. 69. lib. 2. conf. 71. li. 3. Burf. d. conf. 54. nu. 20. 21.

Princeps ex quauis potestate absoluta ius tertij quæsitum iure naturæ vel gentium: tollere non potest, nisi ex causa vel restituito pretio, & parte vocata, secundum communem per Burf. conf. 32. nu. 52. lib. 1.

princeps

Princeps ex causa præiudicat iuri tertij, secundum magis communem per Burf. conf. 2. post nu. 33. lib. 1.

Princeps contractum suum, nec donationem, etiam de plenitudine potestatis reuocat, secundum communem per Burf. conf. 78. nu. 6. lib. 1.

Princeps sine causa, & parte non citata: non tollit dominium, vel ius alteri quæsitum in contractu, secundum magis communem per Burf. conf. 78. nu. 12. lib. 1. Neque etiam tollit ius quæsitum ex facto ipsius principis, iux. communem ibi d. conf. n. 13. minus etiam dominium quæsitum ex contractu cum priuato, vel cum ipso principe, sine causa non tollit, ex communi relata in d. conf. 78. ante nu. 13.

Princeps non tollit dominium de iure gentium quæsitum, etiam ex partis consensu, secundum communem per Burf. conf. 78. nu. 15. lib. 1.

Princeps reuocans facultates sub quibus formis, & clausulis, non reuocat ob hoc concessas recepto precio, & in vim pacti, nam reuocaret conuentionem quod non posset, fec. Bald. in l. qui se patris. C. vnde lib. Roma. conf. 52. n. 3. Anch. in c. j. nu. 8. de const. lib. 6. abb. in c. nouit. n. 25. ibi quia illud transfuit in quasi contractum, quo etiam princeps obligatur de iud. fel. in c. quæ in ecclesiarum. n. 51. de consti. dec. conf. 286. n. 6. conf. 292. n. 7. & conf. 689. n. 5. & seq. & curt. iu. conf. 174. n. 24. & 33. vbi scribit istam opinionem esse communem, & Paris. quoque conf. 82. n. 49. & seq. & n. 52. vol. 1. & ratio assignatur, siquidem princeps in contractibus videtur vti iure priuati, vt per Pau. cast. in l. digna vox. C. de legi. Rom. conf. 436. nu. 17. & seq. iaf. post alios in l. traditionib. C. de pac. & dec. in d. conf. 286. nu. 6. imò si princeps ipse motu proprio reuocat ea, quæ tenetur obseruare, fingitur circumuentus, adeo q. cõ-

trarium probari non possit, quasi sit præsumptio iuris, & de iure, vt per dec. conf. 588. n. 19. & prædicta communita comprobata accedit hæc altera opinio communis similis, videlicet, q. in illis rebus, quæ motu proprio principis apparent alicui concessa absque dubio aliquo in eum retorqueri non debent, & sic retorquendo fieri nequit, quando concessio est facta motu proprio, sec. glo. communiter approbatam, in l. 1. in verbo decernitur. ff. quod quis iuris, quàm sequitur, & recitat esse communem Iasfr. Lanfr. in decif. 368. in his quæ motu p-

ponit multos casus, in quibus fit retorquendo etiam, quando concessio motu proprio esset facta, & vnum casum posuit quoque iaf. in l. fi. n. 13. C. de indic. vid. tol. F. Vi. li. 2. opi. 235.

Principis literis ac priuilegijs, continentibus seu attestantibus, aliquem commississe delictum, super quibus fundet postea donando bona illius, standum est & sic ista assertio atque narratio principis, est sufficiens probatio delicti, secundum Tancre. Io. And. & abb. in c. cum oporteat, ex de accus. & in add. spec. in ti. de inquisitione. §. nunc tractemus, verif. hoc autem notandum, & Barba. conf. 46. vol. 1. In contrariam verò partem, videlicet, q. assertio principis non fetur, siue fides adhibeatur super crimine commissio inclinavit consulendo dec. cum alijs signatis per eum conf. 410. sub nu. 8. cum alijs seq. & curt. sen. conf. 49. sub nu. 94. Sed primam opinionem mihi sequendam fore constitui, cui inhæret quoque Aegidius Bossius, in prac. cri. in tit. de principe, & priuilegijs eius, n. 80. & seq. vbi ostendit istam opi. Tancre. & aliorum verissimam, & communem fore, quoniam verbis narratiuis ipsius principis credendum est, vbi cunq. in eis princeps se fundat, cle. 1. de proba. Alex. conf. 15. vol. 5. Aret. conf. antepe. & fel. in c. cum in iure, de of. deleg. & in c. nonnulli. §. 1. de refer. F. Viuius lib. 2. opi. 236.

Princeps an possit suis subditis imponere collectas, pro filia sua matrimonio collocanda. Et respondent doct. q. si aliquis dominus elocat filiam, vel vult aliquid facere p. honore suo, non debeat suos subditos onerare collectis. Paul. de cast. in l. neminem. n. 3. C. de fa. san. eccl. & idem post Io. Fabri. in l. 3. n. 2. C. de statu. & imag. per tex. ibi expensis proprijs statuam collocari præcipimus. l. cum satis. §. caueant. C. de agricol. & censit. li. 11. & per alias plures auctoritates quas adducit Boer. in suis decif. decif. 126. n. 6. & Vasq. lib. 1. controuers. illust. c. 7. n. 3.

Communis tamen doct. sententia est in prium. Licet Vasq. arbitratus fuerit partem negatiuam videri longè veriore. Accur. in verb. canonicam. l. placet. vbi iaf. in repe. eiusdem l. nu. 19. C. de factis. eccl. spec. in tit. de feu. §. quoniam. n. 67. verif. & no. q. vassalli comitum. vbi ipse voluit hoc non procedere in filio, quia tunc dominus recipit & fit ditor: sed quando filiam elocat, tunc dat de suis bonis, & fit pauperior, ideoq. vassallus tunc de iure cõferre tenetur. Alb. in suo dictio. in verb. dominus. Alex. de imo. in conf. 35. n. 3. in 2. li. conf. Clauasin. in summa Ang. in verb. taliam. ver. sed quando. & in sum. Ro-

80 fel. in verb. dominus. verif. an autem in aliquibus casibus. Iac. de S. Georg. in trac. feuda. in verb. qui quidem inuestiti præstituerunt iuramentum. n. 76. verif. circa alium casum Zas. in epit. feud. par. 7. c. ad quid vassallus domino, & dominus vassallo tenetur. n. 50. ver. tenetur etiam vassallus. Et hoc in praxi obseruari testatur Restau. Castald. in trac. de imperat. q. 57. nu. 7. in 10. vol. tract. kirchouius.

Princeps de plenitudine potestatis non potest tollere defensionem reo, vt est com. opi. de qua marf. in conf. 81. n. 79. in 2. Effet tamen ponere os in celum consulere cõtra potentiam principum, quia possent sequi mala & periculosa valde. Bald. conf. 248. nu. 4. in 1. vol. Bonacoff.

Princeps potest omnes poenas remittere, tam corporales q. pecuniarias, etiam per sententiam & condemnationem inflictas. Etiam si talis sententia in rem transtulisset iudicatam, vt est com. opi. Cla. q. 59. verif. & hæc quidem. idem.

Princeps potest testium receptionem alteri committere in criminalibus siue sit ecclesiasticus, siue secularis, vt est com. opi. Cla. q. 26. verif. vnum scias. idem.

Princeps non potest inuitis hominibus castrum, vel ciuitatem alteri alienare, ac subiicere. curt. iun. in conf. 184. nu. 17. com. dicit. Neuiza. inter conf. feuda. Brun. conf. 12. per totum. idem.

Princeps licet non possit ius alicui competens auferre sine causa, potest tamen auferre obstaculum ab eo, cui tale ius cõpetere potest, faciendo capacem, de incapace sine causa. Curt. iun. in conf. 138. n. 5. com. dicit. vide Soc. in suo communium opinionum. litera Princeps. nu. 10. com. dicit. fely. in c. quæ in ecclesiarum. nu. 33. de consti. com. dicit. idem.

Princeps non potest tollere sine causa ea, quæ sunt iuris naturalis. curt. iu. in conf. 128. nu. 5. com. dicit. idem.

Princeps sine causa potest tollere hæreditatem illis, qui ab intestato acquisierunt, legitimando spurium. curt. iu. conf. 15. & consil. 138. nu. 10. & com. dicit, vel qui aliàs sunt vocati, vt ibi. idem.

Princeps mandans temerè, vel iniquè aliquem suspendi, excusat officialem. Debet tamen expectare per aliquos dies exequi, vt videat, si princeps respiciat. Sed non nostræ tempestatis. Soarez. in ver. principi. nu. 273. idem.

Princeps monitus à subditis, si non desistit ab iniusta actione, poterit per superiorem feudo priuari, vt est com. opi. de qua D. m. Alc. in conf. 7. n. 33. in 3. lib. nec isto casu dominus ipe erit iudex, sed superior, cuius officium poterit subditi implorare, ne eos permittat in debitis oneribus aggrauari, vt ibi latus per D. Alc. & si hoc facere nequeunt propter metum, superior debet prouidere motu proprio, vt per doct. in c. cum M. Ferrar. de const. Iac. à canibus in tract. repreferaliarum. n. 12. Nam ab initio principatus principes debent cauere de non exercenda tyrannide, vel vtenda, de qua cautione D. Menoch. post trac. de recuperanda possessione. fol. 8. in 1. responso. nu. 56. principes autem, qui non exercuerunt tyrannidem enumerat Io. Claudius conf. 14. inter quos principes ex familia Extensi, memoria dignos se cernit. idem.

PRO. principalis obligatio extinguit accessoriam, si in eadem causa concurrat, secus in duabus obligationibus paris potentie. l. generaliter. ff. de fidei. Bellon.

PRO. principale in spicimus. licet accessorium sit maioris valoris. l. si in emptione. ff. de contrah. empt. idem.

PRO. principale non confirmatur per accessorium. l. quod permanus. ff. de iure cod. idem.

Principalis pro alio. Constituens se principalem pro alio, adhuc habet beneficium excussionis, & dicitur fideiusor sec. gl. in verb. fideiusorem. in auth. de fideiusor. §. 1. Cy. in l. dictantibus. C. de testa. Sal. in auth. presentem. C. de fideiusor. nisi sec. Bal. & Sali. in l. dictantibus constaret, q. creditor illum non acceptasset, nisi se principalem debitorem constituisset: vt quia renuntiauit cum iuramento beneficio de principali prius conueniendi. Balb. decif. 83.

PRO. principium est spectandum potissima. n. pars cuiusq. rei principium est in l. 1. ff. de orig. iur. & difficile est, vt bono peragantur exitu, quæ malo sunt inchoata principio. ca. cum principatus. 1. q. 1. reg. quod ab initio. ff. de reg. iur. Hæc regul. probatur ex l. 1. §. idem Pomponius. ff. deposit. & l. si procuratorem. 1. resp. ff. mand. & l. vbi coeptum. ff. de iud. & in ca. proposuisti. extra. de foro comp. c. post cessionem. de prob. c. eam te. de refer. & c. dudum. vbi bon. gl. de elec. Bellon.

Principium seu proceum generale efficit, vt dispositio generalis censatur, quamuis verba specialia sequantur. com. dicit Cur. iu. conf. 178. n. 1. & 11. Villal. in sua collect. E. Suar.

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

PRO. prior tempore, potior est iure. l. potior. ff. qui pot. in Com. opin. Tom. ij. p. 3. pig. hab

pig.hab.l.ii fundum.C. qui pot. in pig. habeat. l.quoties. C. de rei ven. c. episcoporum. 74. dist. c. fi. 17. dist. & c. vlt. 75. dist. c. j. de maio. & obed. c. eum cui canonicatus. de preben. in 6.

OB. opponitur de constitutionibus, de pactis, de rescriptis, de testamentis, vbi posteriora preuident prioribus.

SOL. hec regula non habet locum in his, quæ ex vnus tantu voluntate dependent, vt in legibus, rescriptis, & testamentis. sed in his quæ ex vtriusque voluntate dependent, vt in contractibus nisi omnes consentiant: tunc enim vltimum derogat primo. l. pacta nouissima. C. de pactis. ita gl. in l. quoties. ff. de re. iur. & c. qui prior. de reg. iur. in 6.

OB. secundo opono de s. ordinatione. in auth. de mon. col. la. 3. vbi non est eligendus quis ex prioritate temporis: qui enim prior est tempore, non præfertur in electione, sed qui optimus est ad idem text. in can. sicut. 2. 3. q. 4. & c. no loca. xl. dist.

OB. præterea prior constitutio postponitur in cano prima annotatio. 16. dist.

SOL. vbi melius est posterius, præfert prior. vt ibi. Bellon. PRO. prior est via testati, quam intestati & instituti, quam substituti. l. quamdiu. 1. & 2. ff. de acq. hære.

PRO. prius conuenitur hodie principalis, si est præfens, de eum eo discussio fideiussor. auth. præfente. C. de fid. Bellon.

PRO. prius est cognoscendum de possessione, quam de proprietate. l. ordinarij. C. de rei vend. l. si de vi. ff. de iud. l. certi iuris. C. de interdi. §. retinenda. in st. de interd. Bellon.

PRO. prius querendum est de habilitate personæ quam de solennitate rei. l. si queramus. ff. de testa. idem.

priuata delicta ea sunt, quorum accusatio vel persecutio regulariter non permissitur nisi parti lese, vt est furtu, damnnum, iniuria, arborum furtim cæsarum, bonorum raptorum & huiusmodi. communem attestatur. Ant. Gomez. in c. 1. delictorum, nu. 9. vt refert Cla. in lib. 5. sent. §. 1. vers. priuata. & hoc quid dicit procedere de iure ciuili, secus autem esse de iure canonico, nam secundum illud omnia delicta sunt publica. Hanc communem op. esse refert idem Clar. in d. §. 1. vers. hæc tamen. ex Host. & Anan. in c. statumus, post n. 19. de maled. & ita tenet gl. & canonistæ, in can. infames. in verbo fures, 6. q. 1. & Bald. in rub. C. qui non poss. accus. n. 10. in fi. Addit tamen Clar. hodie potius adharere dum statuto vel consuetudini quæ viget in eo loco, in quo delictum commissum est. P. Fichard.

priuatio iuris vel rei alicuius, vt incurratur, etiam si lex dicat ipso iure, tamen requiritur quod dominus declarat, vel reuocasse in commissum, vt que hoc etiam petat. Et tertio (subsequatur sententia declaratoria, vt latè probat Tiraq. in l. si vnquam, in verb. reuertatur. nu. 10. 11. & seq. C. de reuo. do. Et similiter copiose Rimi. in §. 1. n. 21. & multis seq. instit. de don. vbi nu. 3. 1. 3. 2. & 33. declarat, qd tali sententia non priuatio, vel etiam poena decernitur, sed tantummodo declaratur, qd tale delictum fuerit commissum: tunc enim poena sequitur à iure secundum gl. Bart. in l. apud delatorem. ff. de iure fisci. Itaque iudex declarat donatarium. Exempli gratia vitium ingratitudinis incidisse, proindeque donationem esse reuocata, & quatenus opus sit eam reuocare, condemnando donatarium ad relaxandam libere rem sibi donatam, ipsi donatori &c. I. F. PRO. priuatio præsupponit habitum. l. decem. ff. de ver. ob. l. manumissiones. ff. de iust. & iu. Bellon.

priuatio hereditatis vel legatorum non ob quamlibet, sed duntaxat ob grauem iniuriam inducitur, iuxta not. in l. 3. ff. de adimend. legat. Et imo. in c. Raynuius. de testa. quod communiter tenet refert Bened. capr. in tractatu substitutionum post regul. posito in spe. 2. nu. 104.

PRO. priuatorum consensus non tribuit iurisdictionem l. priuatorum. C. de iurisd. om. iud. Bellon.

priuilegium concessum à principe habet effectum à tempore scientiæ. iaf. in l. beneficium. n. 46. de constit. princip. ff. communem dicit. B. Villal.

priuilegium concessum descendibus masculis, & foeminis non comprehendit nuptas. Io. à Ripa in resp. 2. li. 2. de ref. nu. 11. com. dicit. idem.

priuilegium gratia concessum à principe, per successorem indistinctè reuocari potest, communem esse quæ Guliel. dicit Alb. Ros. in l. digna vox. C. de legit. & Mar. Laudensis in tract. de priuileg. in 34. q. 1. Fichard.

priuilegium concessum alicui, non debet operari reuocationem alterius priuilegij. iaf. in l. si rusticus. nu. 5. de testa. mil. com. dicit. B. Villal.

priuilegia concessa ecclesijs, quoad earum bona, non extenduntur ad clericos, quoad eorum patrimonia, nisi in casibus iure expressis, de quibus abb. & fely. in c. ecclesia. S. Mariæ. de constit. Hanc communem dicit dec. in d. c. ecclesia. n. 8. refert

Did. Couar. lib. 1. varia. resol. c. 4. I. Fichard. Priuilegium continens idem quod ius comune per secundum derogatur etiam de illo non facta mentione. Ripa in c. j. de rescri. nu. 78. com. dicit.

Amplia ad priuilegium insertum in corpore iuris: quia tollitur per aliud non insertum: & de eo mentionem non faciens idem ibidem com. dicit.

Amplia secundo, si in secundo priuilegio sit inserta clausula derogatoria, non obstantibus priuilegijs in contrarium factis, etiam si de illis oporteret facere mentionem, quorum tenores de verbo volumus pro insertis haberi quia per tale priuilegium tolluntur omnia priuilegia contraria. Ana. in conf. 56. com. dicit, quum intellige vt per Rip. in d. c. 1. de rescri. nu. 80. idem.

priuilegium concessum in iis, quæ reiterationem recipiunt ad illud tollendum, requiritur 30. an. Lud. Goza. in conf. 23. nu. 9. dicit magis communem ex quo priuilegiati vt non teneantur ad collectas, perdunt priuilegium, si per 30. an. pacifice collectas soluerunt. Ripa in l. 1. de leg. c. 2. nu. 11. communem dicit. B. Villal.

priuilegium concessum habenti 12. filios, durat etiam mortuis filiis. Alc. de præsum. reg. 1. præsum. 36. communem dicit. idem.

priuilegijs concessis militibus armatæ militiæ, gaudent milites legalis militiæ. iaf. in l. miles. n. 9. ff. de rei iud. comm. dicit.

Clausula generalis derogatoria, in qua de priuilegio & loco priuilegiato, secundum formam ipsius priuilegij specialis mentio facta non reperitur, non est sufficiens ad derogandum priuilegio alteri concessio, de quo specialis mentio fieri debuisset. est com. opi. secundum dec. in conf. 165. viso tenore. sed supra dictis non obstantibus, & ver. ex quibus omnibus, & conf. 374. viso consilio. in fi. M. Charian.

priuilegiata probatio, veluti per iuramentum, nunquam lo cum habet contra eum qui ex delicto alterius conuenitur. est com. opi. sec. dec. in conf. 4. 10. in causa mota. ver. 4. principaliter. M. Charian.

priuilegium concessum subdito, potest per ipsum concedentem ad libitum reuocari. Est com. opi. secum. curt. iu. conf. 1. nu. 34. vol. 1. idem.

PRO. priuilegium principis intelligitur semper concedi sine præiudicio alterius. l. 2. §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publ. l. cum filiis. ff. de militari testa. l. impuberi. ff. de adm. ni. tut. l. nec auus. C. de emanc. liberi. capit. cum olim. extra de consuetud.

OB. contra de l. sciendum. ff. quib. caus. na. & l. si quis sepulchrum, in prin. ff. de relig. & sumpt. fune. vbi beneficium princeps concedit cum damno alieno.

SOL. dic. qd princeps priuilegium non potest concedere cū præiudicio alterius graui, sed cum damno modico potest. l. quoties. C. de preci. imper. offer. Bellon.

PRO. priuilegium testantis non tollit delictum scribentis. l. in fraudem. §. si quis. ff. de milit. test. idem.

PRO. priuilegium successoris. non rescindit legitimum factum prædecessoris. l. ea. quæ. C. de restit. militar. idem.

PRO. priuilegium meretur amittere, qui concessa sibi abutitur potestate. in l. iudæos. & ibi gl. not. C. de iudæis. in l. qui fine. ff. de neg. gest. tex. expressus in cano. priuilegium. 2. q. 3. & c. tuarum. & c. vt priuilegia. de priuileg. extra. idem.

PR. priuilegia sunt priuatorum leges, quasi priuata: leges, quasi in priuatis ferantur. c. priuilegia. 4. dist. idem.

PRO. priuilegia dantur ob merita. l. honores. ff. de decur. l. fi. C. de stat. & imag. Bellon.

PRO. priuilegia non sunt multiplicanda. in l. ius singulare. ff. de leg. gl. no. in l. à diuo Pio. ff. de rei iud. Bellon.

PRO. priuilegiatus contra priuilegiatum non vitur priuilegio suo. l. verum. §. ff. cum l. seq. ff. de min. in l. 2. C. de priuileg. fise. idem.

PRO. priuilegiati sunt nobiles & literati. c. de multa. extra de præben. idem.

priuilegia principum licet regulariter latissimè sint interpretanda. l. fi. ff. de const. id tamen inter alia fallit si contra ius concederetur, quia tunc vt odiosa strictè interpretanda sunt, iux. no. in c. olim. de verb. sign. & c. si canonici. de of. ord. libr. 6. sec. D. Nic. in n. Rodolphus. de rescrip. nam vt dicunt Arch. & Domi. in c. quamuis. de præb. lib. 6. Interpretatio omnium excedentium ius commune naturaliter strictè est facièda. 2. 2. q. 2. c. hoc tamen. & ca. tua. de decimis. & id præcipue quando tractatur de præiudicio tertij argumento. l. 2. §. meritò. & §. si quis à principe. ff. ne quid in loco publ. Bar. in l. si quando. C. de bo. vac. lib. 10. & inn. abb. & Io. An. in c. cum dilecti. de do. na. Bar

na. Bar. in l. finita. §. ex hoc edicto. ff. de dam. infe. & in l. fi. ff. de consti. prin. Compostell. in c. causam quæ. de rescrip. & c. cate rum. de vsu Pallij, quod communiter canonistas ac legistas tenere refert Bened. reg. 102. nu. 16. addens tamen non calumniosè interpretanda esse. c. in iis, de priuileg. & c. fi. de translatio. prælatorum. vide supra Beneficium. Similiter fallit quando latè interpretando priuilegium siue beneficium efficeretur inutile, tunc enim strictè interpretandum foret, secundum Io. And. & Petr. de Anch. in d. c. olim. & Bar. d. l. fi. per l. sape. & ibid. gl. ff. de off. præfidis. quum communiter sequuntur doct. vt ibid. nu. 2. refert idem capra.

Priuilegium iuxta veriore ac receptiore doct. sent. non statim à die concessionis factæ, sed demum à die notitiæ ipsi priuilegiati, vires assumit, vt patet ex c. 1. de concess. præbend. lib. 6. & ita communiter teneri asserit capra conclus. siue reg. 5. num. 9.

Priuilegium posterius non præiudicat rescripto, cuius vigore lis iam cœpta sit, quò ad illam litem, nisi faciat mentionem de processu cause illius. aliàs lite necdum cœpta priuilegium post rescriptum impretratum præiudicat, cum possit priuilegiatus opponere de iure suo, in prima citatione, quod verum est, nisi priuilegium in fraudem ad supplantandum rescriptum impetrasset. iuxta communem, vt refert Bened. capr. reg. 40. n. 12. vide j. in verbo rescriptum.

priuilegia Papæ vel principis latissimè sunt regulariter interpretanda. l. fi. ff. de consti. l. si quando. C. de bo. vac. li. 10. & ibidem Bart. c. porro. c. pastoralis. in his. de priuile. c. ad audientiam. de decimis. in fi. Quare si domum vel aliam possessionem bonorum vacantium concesserint, intelliguntur cum suis iuribus & pertinentiis concessisse, vt castro concessio in feudum omnis iurisdictionis cum eodè concessa. videtur, vt ciuitate cœcessa, castra & villæ quæ subsunt ciuitati, & sunt de eius districtu vel comitatu, concessa videbuntur, etiam si id expressum non sit. d. l. fi. & d. l. si quando. & l. 1. §. initio. ff. de of. præf. vrb. c. cum dilecti. de don. in fi. & ibid. gl. fi. & gl. in c. olim. de verb. sign. quod communiter teneri refert Bened. capr. reg. 102. numero 3.

priuilegia in tertij præiudicium expressè concessa, licet quoties utilitas publica non vertitur, valeant. l. 2. §. si quis. & ibid. notatur. ff. ne quid in loco publico. l. fi. C. si contra ius & utilitatem publicam. idque procedit etiam si cessat publica utilitas, & dispendium tertij non ita magnum sit. l. 2. C. de precib. impe. offeren. inn. c. cum dilecti. de donat. tamen utilitate publica cessante, si cum graui præiudicio tertij concessum fuerit, non valet, secundum gl. & Bart. in d. l. fi. & gl. d. l. 2. C. de precib. & ita communiter teneri refert d. reg. 102. nu. 12. Ben.

priuilegium & ius non perditur non vtendo quando non euenit occasio vtendi, etiam si quis staret per mille annos, & idè dicebat Bar. in l. in filiis. n. 2. C. de curionib. lib. 10. Quod si ciuitas debet aliquod seruitium Domino tempore belli, & contingat qd per 100. an. eo non vtatur, quia non indigeat, nõ propterea Dominus amittit ius suum. Et idem voluit Io. And. in add. ad spec. in tit. de feud. super Rub. & Pan. in c. ad audientiam. in col. fi. extra, de præfer. Et ibi imo. n. 8. ver. vlt. posset du bitari. & Pan. in c. abbate. n. 18. extra de verb. sig. Et hoc est generale, qd per non vsum, quis non amittit ius suum, quando non contingit occasio vtendi, vt pluribus decisionibus comprobatur. iaf. in l. fi. n. 51. ver. 3. principaliter quærunt doct. ff. de const. prin. quarum antea magna ex parte mentionem fecerat fel. in c. cum accessissent. n. 25. cum seq. extra, de const. Et hæc sententiam communem doct. conclusionem esse dicit Nico. Bello. in conf. 1. nu. 11. kirchouius.

Priuilegium fori lite pendente superueniens reo, citra eius factum volutarium, illum eximit à iudice, coram quo lis erat inchoata, sec. Bar. in l. 1. ff. de poenis. Ang. in l. si quis postea. ff. de iud. per l. non distinguemus. §. si quis. ff. de arbit. Balb. de cif. 70.

priuilegium à principe concessum habita pecunia transit in vim contractus, vt non possit reuocari sec. Bald. in l. qui se patris. C. vnde vi. Bart. in l. quod semel. ff. de decre. ab ord. faci. Pan. in c. nouit. 9. col. extra de iudi. quod à fortiori procederet in alijs concessionibus, quæ non saprent priuilegium. Balb. de cif. 125.

priuilegium habens clausulam derogatoriam ad alia priuilegia non facientia de ea speciale mentionem, non reuocatur per clausulam generalem in secundo appositam, hanc comunem doct. opi. esse aliorum sententijs reprobatis, referunt fel. in c. accedentes. n. 4. vers. hanc partem. extra, de præfer. Io. de Sélua. in trac. de benef. in par. 3. q. 14. n. 20. ver. nunc soluendo. in 15. vol. tract. & Io. Neuiz. in conf. 12. n. 172. inter consil.

feuda. Albert. Brun. Licet Io. de Ana. conf. 56. n. 3. contrariam sententiam communiorem esse voluerit. deci. in l. certum. n. 4. ff. si cert. pet. kirchouius.

priuilegia concessa per auth. habita. C. ne filius pro patre. habent etiam locum in studio Grammatices, Rhetorices, & huiusmodi, vt dicit ibi Bologninus, & voluit Arch. in c. de qui busdam. 37. dist. qd eo casu clarissimum est per verba illius text. dum generaliter mouetur, causa studioru, & qui amore scientiæ exulant. & indistinctè omnes scholares complectitur, & cum dicat (maximè legum) includit alia studia. l. illud. ff. ad l. aquiliam. Et qd talia priuilegia etiam literarum Grammatices studiofis concedantur, voluit Phi. Fran. in proemio 6. decre. per tex. ibi. vniuersis scholaribus. Et eam communem opi. docto. esse referunt Pet. Rebuf. in tract. de priuileg. scholar. in priuileg. vlt. n. 2. in 1. 1. vol. tract. doct. & Syluester Aldobrandin. in §. item Romæ. n. 4. & 5. insti. de excusa. tut. vbi ipsi nonnullas limitationes prædictæ communis doctriæ posuerunt. kirchouius.

priuilegiati vel speciales alioquin casus generalibus iuris definitionibus regentur, si nullam expressum prerogatiuam habeant in specie de qua agitur. vide j. vers. speciales. E. Suarez.

priuilegium concessum patri pro se, suisque filiis, & filiabus non competit filie nuptæ, & sic priuilegio hoc filia nupta gaudere nequit, sec. Bart. Ang. Io. de Plat. & ceteros, in l. quoties. C. de priuileg. schola. lib. 12. fel. in c. nouit. de iudi. Corsetum, in fi. in vers. priuilegium. Barb. in c. proposuisti. de foro comp. Roma. & iaf. in l. cum quadam puella. ff. de iurisd. om. iudi. & Rip. in resp. 2. li. 2. de ref. n. 2. vbi dicit istorum sententiam comunem esse, idem que firmat Hier. Cuchalon, in add. ad dec. in l. foemina. ff. de reg. iur. quamuis ibi dec. & malè, nu. 33. & seq. contrariam partem sustineat, vt latius docuimus §. in 1. par. in opinio. 126. incip. priuilegium concessum alicui. F. Viuius lib. 2. opi. 238.

priuilegium concessum iudæis, vt possint mutuare super rebus alicuius, etiam furatis. Intelligitur quando ipsi ignorant esse alienas, vel esse furatas. Secus si sciunt, & idè renerunt tunc eas restituere pro dicto pretio. fel. in c. causam, quæ. de rescrip. Et si princeps concedit priuilegium iudæis retinendi res furtiuas sibi pignoratas, donec sibi precium restituatur, tale priuilegium non afficit clericos, nec studentes, & idè debet restituere perditio precio, etiam si ignorant ipsi iudæi res furatas esse. Ita abb. in c. quod clericis, de foro comp. in 7. col. n. 34. in vers. ex his infero. Quod dicit perpetuo notandum Bened. de Vado. In Reperto. Fel. in vers. priuilegium concessum iudæis cremenfis. sing. 8. 1. requiritur enim in Diplomate constitutionis clausula non obstante auth. habita. C. ne filius pro patre. Et sic in eo debet fieri specialis mentio d. auth. Barto. in extrauag. ad reprimen. in vers. non obstantibus. vers. si verò dicitur in l. non obstantibus. Scodobius in d. auth. habita. C. ne filius pro patre fol. 125. nu. 7. Rebuffus in tract. de priuilegijs schola. Bonacoff.

priuilegium suum, vel præcessorum suorum princeps tollere potest, vt est com. opi. de qua Mart. Lauden. in trac. de priuilegio & rescripto q. 33. idem.

priuilegium verba in priuilegio iuxta præteriti temporis morem, non faciunt rescriptum conditionale, nec qd aliquod sit probandum. text. in c. Abbate S. Syluani. vers. contra quod fuit responsum extra de verb. sig. gl. in c. quoniã abbas. de off. deleg. fac. quæ scribit Io. And. ad spec. tit. de feud. §. 1. ver. porro si feudum castr. conf. 17. li. 2. in l. admonendi. col. 5. de iure iur. vbi iaf. in rep. col. 1. 1. Aret. conf. 76. gl. in c. si Romanorum vers. definit 19. dist. vbi Papa confirmans exemptionem quã habet in suis priuilegijs intelligitur ecclesia exempta: licet priuilegia non appareant, quam gl. no. Alex. d. l. admonendi col. 4. & vide dec. conf. 325. Secus si dispositio de se clara & certa non est, neque ad aliud refertur de quo non etiam constet, fe ly. in c. ex parte el. 1. de rescrip. Aret. d. conf. 76. Adde fel. d. c. quoniam abbas. col. fi. de of. del. Quid de dictione prout vide Bal. in l. edita 1. lect. col. 18. C. de eden. de dictione secundum quemadmodum & perinde vide doct. in apostill. ad abb. in c. abbate de verb. sig. & de q. quando iudex dicit, condemnno te ad dan par caponum anno tali & secundum quod sui antecessores consueuerunt vide Bart. in l. eum qui §. Iulianus. ff. de const. pec. Put.

Priuilegium potest concedere pontifex, per quod religiosi à decimarum præstatione eximantur, tex. est in ca. ad audientiam. c. ex parte. il 1. & il 2. c. ex multiplici. c. cilecti. & ca. super, de deci. & docuimus supra in opinione conclusu non soluendi decimas circa fi. & potest pontifex per huiusmodi priuilegia eximere eos, liberareque à præstatione ipsa decimarum, Com. opin. Tom. ij. p 4 etiam

etiam ab aliis possessorum dummodo de hoc mentionem faciatur. text. est clarus & apertus, in c. dudum, de priu. & ibi inno. Card. Ant. abb. & alij, & Oldr. conf. 268. sed si priuilegium hoc per 30. vel 40. ann. continuè, pacificè, & absque lite aliqua seruatum non sit, & sic decimè post impetrationem priuilegij huius soluta sint in dicto tempore, & spatio, tunc per actum, consuetudinem, & vsum contrarium perditur, & omnino extinguitur prædictum priuilegium concessum, text. est in c. accedentibus, de priu. & ibi gl. quæ alias opiniones contrarias, tamquam erroneas approbat, & gl. ipsam sequitur inn. Card. Ant. & alij communiter ibi, & in c. cum accessissent, de cost. vbi felix multa congerit, & hoc idem voluit Alex. conf. 33. in prin. vol. 5. qui ex mente And. de Barulo, in l. 2. C. de iis, q. mu. spon. sub lib. 10. determinat, q. quando priuilegium actum reiterabilem continet ei nullo pacto præiudicari potest, nisi spatio 30. vel 40. ann. & sic opinio ista communis est, & indubitata quidem, tam ex relatis autoritatibus, quam ex omnibus docto. vtriusque iuris consulentibus, & iudicantibus variis in locis, & ita fuit conclusum, licet in alio proposito in Rota Bono nensi, teste Petro de Benintendis decis. 13. sub nu. 9. F. Viuius lib. 2. opin. 237.

probatis extremis, principio, s. & fine præsumitur probatū etiam medium, com. dicit Lanfr. in repe. c. quoniam, in ver. testium de positiones. nu. 96. circa fi. I. Fichard.

Adde supra eod. in ver. possessio. nu. 133.
Probatio negatiua non solutionis potest fieri per explorationem librorum omnium, cur. iu. conf. 106. nu. 10. com. dicit Villalob.

probatio quæ dicatur incontinenti relinquatur arbitrio iudicis, præpos. in c. quod restituit. 33. q. 1. com. dicit idem.

probationum materia relinquatur arbitrio iudicis, cur. iu. conf. 166. n. 1. & in conf. 106. & in conf. 178. nu. 1. com. dicit, vbi etiam dicit, q. cū sit arbitraria, potest etiam testi plenè deponenti non adhibere fidem, & dec. in c. 3. de probatio. & est l. 28. tit. 16. par. 3. idem.

probare tenetur qui habet præsumptionem iuris contra se. Gigas de pensio. q. 9. in fi. com. dicit idem.

probare tenetur allegas factum meliori modo quo potest, ad aliquod obtinendū, vel ad fundandā propriam intentionē, Coua. in resol. lib. 2. c. 6. nu. 5. com. dicit ex Bar. in l. in illa. ff. de ver. ob. & vide in verbo vitam, & in verbo negatiua. idem.

probatio potest arctari per statutum, vt vel per testes tantū vel instrumenta fiat, com. dicit minsing. obserua. 5. cent. 1. vbi ponit limitationem. I. Fichard.

probatio ex partis confessione procedens admittitur contra præsumptionem iuris & de iure, vt gl. & cōiter doct. volue re, in auct. sed iam neesse. C. de do. ant. nup. & in corpore, vñ de sumitur, quod etiam sentit inn. in c. quia pleriq. de immu. eccl. vbi no. sententiam, quæ in rem transit iudicatā retractari posse, si pars in cuius fauore fuit promulgata, illam esse inquam fateatur. Quæ tñ communis conclusio tunc procedere limitatur, cum talis præsumptio est in ipsius consentis fauorem, secus aut si in fauorem rei, vel contractus. exempli causa aliquis contraxit sponſalia cum muliere, postmodum illam carnaliter cognouit, & sic matrimonium contraxisse præsumitur, si deinde cum alia contrahat, hoc secundum matrimonium contra primum, pro quo est præsumptio iuris, & de iure, redditur nullum. c. is, qui. & ibi no. de spon. licet enim vir opponens confiteatur, q. mulier carnaliter cognoscendo animum non habuit illam maritali affectione cognoscere: talis tñ confessio huiusmodi præsumptioni iuris & de iure non obest, quoniam hic, non de ipsarum partium, sed matrimonij fauore agit, ita voluit abb. d. c. is, q. n. 5. de spon. Turz.

probationes de iudicij substantia existere. Vltra gl. fi. in c. Eccl. e. S. Mariæ, de const. plurimi tenuere doc. quos refert Cra. conf. 265. illustr. Marchio circ. fi. ver. non obstat. par. 2. ipse tñ ibi magis communem contrarium ait esse sniam ad, quem si primam tueri volueris, disputatiuè loquendo recurrere poteris, & magnæ auctoritatis viros illam sectantes comperies, à communitatē vel magis communi in consulendo & iudicando oculos conscientie non auertas alias illam lædes com ipsum cōem, vel magis comm. tunc sequi teneatis, ex omnium post Bar. scrib. doctrina in l. fi. C. de pe. iud. qui ma. iudi. & in l. cum prolatis ff. de re iud. & in quæst. per ipsum Bart. disputat, incip. iudex per in precedentiam, & cano. in c. ne inuitaris. de const. quæ autem dicatur magis communis tradit ias. in l. fi. is, qui pro emptore. ff. de vsu. veruntq. Doctorem qui grauiores sunt, est obseruanda sententia, inquit Ang. in l. si idem cum eod. ff. de iur. om. iu. per illum tex. in fi. & facit tex. in Lob car men. in fi. ff. de testa. id quoque scribit Alex. consil. 13. ex his.

vol. 1. F. Turzan.

PR. probationes in criminalibus debent esse luce meridiana clariore. l. sciant cuncti. C. de prob. canonizata. in c. sciant. 2. q. fi. Bellon.

PRO. probatur ignorantia, eo ipso quod contra non probatur. l. super feruis. C. qui mili. non possunt. lib. 12. Bellon.

probatio incumbit dicenti pauperem aut diuitem. Alc. de præsum. reg. 2. præsum. 27. nu. 4. com. dicit, de qua vide Coua. in resol. lib. 2. c. xij. B. Villal.

Ad hoc vt propter antiquitatem probatio imperfecta sufficiat, & plena reddatur, requiritur tempus centum an. est com. opi. fec. dec. conf. 13. vol. 1. M. Charian.

Valet consuetudo, vel statutum, q. probatio imperfecta plena legitima habeatur. est commu. opi. fec. dec. in conf. 37. in causa religioſ. circa prin. vol. 1. Charian.

probatio vitiat si variatio circa confinia generet incertitudinem cur. iu. conf. 93. nu. 13. com. dicit. Villalob.

probare impeditur, Cui est via præclusa à lege, statuto vel iudice, non admittitur, ponendo, seu iuramentum parti defendendo, aut partem interrogando per l. tutor. §. qui non cōpel. litur. ff. de iure delib. l. in contradi. §. illo. C. de non nu. pec. & sec. Ang. & cōiter doct. in l. sed si restituitur. §. ex quibus. ff. de iudi. per illum tex. & iura prædicta. Balb. decis. 74.

probatio exceptionis concernentis merita cause ad processum obiectæ, circa quam actor se non fundat, incumbit excipienti, iuxta regu. affirmanti & non neganti incumbit probatio, quia reus excipiendo fit actor, secus est si triplex actor se circa exceptionē talem merita cause respicientem fundaret, quia ipsi incuberet probatio, & nō reo, vt puta, si aliquis conueniretur eod. qd. hic contraxisset, & ipse declinādo iurisdictionem, exciperet se nō contraxisse, actori incuberet probatio hic contractum fuisse, & ita Bart. & Guliel. de Cuneo cōiter ob. tinere asserit Bened. capr. reg. 44. nu. 2. i. vide supra exceptio.

probatio iudicialiter facta, non solum inducit manifestum, c. cum olim. de verbo. sig. c. super quibusdam. eo. ti. gl. in c. vestra. de cohabita. cleri. & mul. 2. q. 1. c. manifesta. Sed etiam inducit notorium, cum in iudicio probatum, sit probatio firma & notorium. c. quæsitum. de temp. ordi. c. euidencia. de accus. 28. q. 1. c. cum in summa. inn. c. constitutus. de filiis presb. Archid. in c. 1. de litis contest. 10. And. in c. quam perniciosum. in verb. constitut. de vsur. & lo. Cald. d. c. vestra. & ibidem D. Anto. ita communiter à Doctores teneri in c. dudum. 2. de elect. affirmat, quemadmodum refert Bened. capr. in tractatu notorij post 65. regula. 1. membro prin. nu. 47.

probationes, ac tota probationem materia in iudicij arbitrio locantur commune pronunciant dec. conf. 463. nu. 23. Th. Gram. decisio 34. nu. 47. cur. iu. conf. 106. in prin. & conf. 166. n. 1. & conf. 168. nu. etiam 1. Did. à Coua. lib. 1. resol. c. 1. nu. 2. & nu. 6. Arius Pinel. meus iuris doct. in l. 2. c. vlt. n. 44. C. de rescin. vend. Quod etsi verissimum, & quissimum, ac maxime necessarium in tot mortalium fallacis, rechneris, ac peritriis censerit debet, tamen nunquam aliter prudens iudicij arbitrium ab istis, ac legitimis probationibus desciscere poterit, quam si causam, qua ad id inducitur expressim adiciat quemadmodum etiam receptum cum multis professoribus ponit idem Pinel. eo. c. n. vlt. Quin & generaliter probationes de iudicij substantia non existere vulgò verè creditur, vt frequenter placere testificantur Aym. Crauet. conf. 265. illustris Marchio & qui eum laudat Fran. Turz. opi. 160. Vbi autem vel statuto, vel lege probatio manifesta exigitur, nullus iuriurando locus est. commune asserunt Rip. & qui eum laudat Fran. Viuius lib. 1. opi. 167. Nullus item præsumptionibus etiam iure improbat locus erit: commune affirmat dec. in rub. de probatio. Nec iisdem in casibus & consequenter in causis criminalibus duæ probationes semiplenæ vnam plenam seu perfectam efficient commune inquit, ac rectè exponit I. Cla. in præcti. §. vlt. q. 13. ver. pen. Quamuis alioquin generaliter receptum sit duabus semiplenis probationibus vnam perfectam constari, vt attestatur accurate explicans Franc. Viuius d. l. 1. opi. 426. Quod tamen nec etiam tunc procedet, cum testis vnus de numeratione, alter de rei cōfessione testificabuntur, quippe quia nec ea in specie applene probari existimabitur: vt frequenter placitum constituo ex fel. in c. licet ex quadam nu. 2. de restibus ias. in l. admonendi. nu. 260. ff. de iure iur. dec. in c. cum causam nu. 11. de probat. Probationes denique de confinis incertæ pro nihilo erunt, commune scribit cur. iu. conf. 93. nu. 13. E. Suarez.

probando, ac probationi habendæ præfixus à iudice terminus exigit, vt testium examen, & probationis complementū in ipomet termino fiat, nec sufficere si testes induci iam sint, & iurave

& iurauerint. commune ponit Abb. in c. licet causam in fi. de probationi. E. Suarez.

Probatio ficta. Ficta probatio, putà, quia positiones sunt habitæ pro confessis, perit instantia cause perempta, nec proderit alia instantia, secundum Bal. & do. Sandilia. in l. 2. C. de eden. per. l. 3. C. de fide instr. iuncta. l. 2. in §. diui. ff. de iure fisci. quod est ad limitationem traditorum, in d. l. 2. in l. cum lite. ff. iudi. sol. Balb. decis. 282.

Duæ semiplenæ probationes etiam diuersi generis ad eundem finem tendentes, inducunt plenam probationem. c. fi. de suc. ab intest. etiam sec. Bar. in l. admonendi. ver. his præmissis. ff. de iure iur. & in l. §. idem Cornelio. ff. de qstio. Bal. in l. spado nem. §. qui iura. ff. de excu. tu. Bu. in c. fi. in 7. col. extr. de iure iur. do. Alex. in d. l. admonendi. col. antep. & ibi do. Ias. & do. Fran. de Cu. Pan. in d. c. fi. de suc. ab intestat. Alb. in l. 3. iuncta glo. in verbo legitimis. ff. de excu. tur. Pau. de castr. in conf. 82. incip. Quod præfata sententia. Balb. decis. 56.

Probatio in promptu quando dicatur? dic, q. committitur arbitrio iudicis, siue p. instra, siue per testimonia fieri dicatur. l. 3. §. cum igitur. vbi Bar. ff. de vi & vi arm. l. in l. si ita quis. §. 20. Scia cuius. n. 14. de ver. ob. in l. 4. §. condemnatum. n. 30. de re iud. Abb. in ca. veniens. de testi. & hanc communem opi. dicit Marc. delphi. decis. 569. 570. 601. cui adde, q. appellatiōe probationis: intelligitur de vera & plena probatione, teste Ias. in l. eum qui col. 3. circa fi. n. 16. ff. de iure iur.

Probatio per visum secundum omnes est maior omnibus aliis. Casonus in tract. de iudicij. tract. 10. c. 1. num. 1. fol. 49. Bonacoff.

Probatio rei dubia in delictis confundit probationem actoris, communis est opi. Boss. tit. de conuictis. n. 60. idem.

Probatio rei imperfecta. directè contraria probationi actoris, nihil operatur. Secus si tendat ad probandum quid diuersum, vt quod ad defensionem homicidium factum sit, vel q. mortuus sit ex malo regimine vulneratus, vt est communis opi. Boss. de defensionibus. reorum. n. 10. idem.

Probationes in falsi crimine debent omnino concludere, vt est communis opi. Soc. iu. in conf. 38. nu. 44. in 2. vol. Bonacoff.

Probata aggressura, & insultu, si insultatus incontinenti percutit, semper præsumitur percussisse ad defensionem, vt est communis opi. Ancha. in cle. 1. de homicidio. per gl. ibi communiter approbatam, de qua Rimin. in conf. 23. n. 17. ver. vnde succedit. Bonac.

Probatio vera fit ex pluribus iudiciis, vt est communis opi. Marf. in conf. 3. n. 4. in 1. vol. Bonac.

Probatio admittitur contra factam confessionem, i. contumaciam. communis est opi. D. Rol. à Valle conf. 47. n. 29. in 3. vol. idem.

Probationes in criminalibus debent esse luce meridiana clariore, vt est communis opi. Cla. q. 24. in prin. Nouellus regul. 162. i. 3. fallen. vbi ponit fallentias, & no. triplicem esse probationem in criminali. scilicet perspectiuam, siue intuitiuam. ite præsumptiuam, & indicatiuam, de quib. omnib. Bal. in l. sciant cuncti. col. 2. n. 8. C. de probat. vbi de qualibet tradit exempla. & omnino est videndum. Vt sciat, quando sit probatum plenè, semiplenè & plenissimè. & vide Cla. q. 66. ver. debent aut. Alias tamen vbi est difficilis probatio, lex est contenta ea probatione, quæ haberi potest, etiam per coniecturas, vt à cōmunitate accidentibus contingit. Alex. conf. 37. n. 2. in vlt. vol. Et illa dicitur sufficiens probatio, quæ inducit iudicem ad creditulitatem. Soc. conf. 54. n. 13. in 3. vol. & conf. 9. n. 6. e. vol. Limita, vbi, si ageretur de poena corporali, qd. probationes debent esse luce meridiana clariore, secus si de poena pecuniaria. & ita limitatur l. fi. C. de prob. Ludo. Bolog. in add. ad cōl. 49. Ananiaz fufius. D. m. Alc. in tract. præsump. reg. n. 2. præsump. 9. sub. n. 4. & etiam in crimine falsi probationes debent esse euidenstissimæ & concludentes, vt est communis opi. de qua D. Hier. Gabriel. in conf. 169. n. 13. idem etiam in crimine hæresis. idem D. Hier. Gabriellus. in conf. 178. n. 1. Bonac.

Probationes non coniunguntur in criminalibus, nec fit earum collectio, vt est communis opi. D. Brunorus à Sole in suo vnico conf. n. 69. idem.

Probationum materia est arbitraria iudicij. cur. iun. in conf. 106. n. 10. cōmunem dicit, & in conf. 166. n. 1. & in conf. 178. n. 1. vbi dicit, quod cum sit arbitraria potest iudex ex causa testi plenè deponenti non adhibere fidem. Bonac.

Probationes duæ semiplenæ non coniunguntur ad faciendum plenam probationem, vt est communis opi. Clar. qu. 63. ver. tu scis. In causa criminali quoties agitur de poena corporali, secus si de pecuniaria, etiam ad condemnationem. Secus

si causa effet decidenda per Principem, quia plura iudicia iungi possunt ad condemnationem, etiam corporalem. Clar. ibi. Bonacoff.

Processus factus coram duobus iudicibus de vna re, valet Io. à Ripa in c. cum M. de consti. n. 99. communem dicit.

Fallit in sententia, quæ si data sit contra aliam non valet secunda, nisi secunda data sit, pendente appellatione super prima: quia valet secunda, & poterit excipi coram iudice appellationis de secunda, & inde ventilabitur quæ illarum iustior sit, idem ibi n. 200. com. dicit. B. Villal.

Licet reus possit cōparere coram iudice quem maluerit, si in vno tempore citatur coram diuersis, & ille erit iudex competens, tamen si procurat citationem, nihil ei prodest. Io. à Ripa ibi com. dicit.

Processus factus coram persona inhabili per l. vel statutum, est ipso iure nullus. Pet. Rau. in alpha. Aure. in ver. lex, com. munem dicit, & sic processus factus coram minore procuratore alterius, est ipso iure nullus, etsi à parte non opponatur. Fran. cur. in c. qui generaliter. §. licet. de proc. in 6. com. dicit.

Nota istam communem ad intellect. l. 5. tit. 5. par. 3. idem. Processus si formatus fuerit contra minorem 25. an. nullo ei prius dato curatore, ipso iure nullus est. l. clarum. C. de auct. præstati. & communem dicit Boss. in tit. si aduersus rem iud. n. 2. Rol. conf. 3. 1. nu. 1. lib. 1. Ploza lib. 1. delic. c. 3. n. 1. 2. in fi. Cla. d. §. fi. q. 50. in prin. P. Fich.

Processus factus post reculationem iudicis suspecti est ipso iure nullus. Quia iudex recusatus procedēs in causa antequā sit pronunciatum, facit contra iuris ordinem. c. cum speciali. extrà, de appellat. c. suspitionis. extrà, de of. deleg. Nam recusatōne proposita, ipso iure est recusans exemptus ab eo, & eius iurisdictione, per tex. l. 1. c. si quacunq. præsid. potest. vbi facta iudicis recusatōne omnis eximitur ab eo iurisdictione. Bart. in l. quia poterat. n. 3. ver. sed quæro. ff. ad senatus consult. Trebel. Ang. Arc. in §. ergo siquidem. n. 2. ver. quærit ibi. Bart. insti. de fideic. hæred. Alex. de Imol. in conf. 89. n. 6. & ibi apofill. in verb. nullus. litera A. in lib. 1. q. 5. Er hanc sententiam communem doct. doctrinam esse affirmat Stepha. Bertr. in conf. 150. n. 1. in 6. vol. conf. Kirchouius.

Processus si formatus fuerit contra minorem 25. an. nullo ei prius dato curatore, ipso iure est nullus, vt est communis opi. Cla. q. 50. in prin. Bonac.

Proceditur criminaliter duob. modis, vel ex officio, vel ad instantiam partis, vt est communis opi. Cla. q. 3. ver. 1. ad instantiam partis, quando pars porrigit quærelam, vel accusationē. Ex officio, quando iudex ex se suscipit. informationes contra delinquentem, & contra eum procedit, & hoc est procedere p. viam inquisitionis. Et quando iudex procedit ad instantiam partis, iudicium est ordinarium, extraordinarium vero. quando ex officio. communis est opi. Cla. ibi. ver. ex hac. Nisi ex cōsuetudine hodierna, quæ efficit, vt iudex ex officio in omnib. criminibus potest procedere per inquisitionem. Cla. ibi. ver. certe, com. dicit. Bonac.

P. R. O. procurator per litis contestationem efficitur dominus litis l. procuratorib. C. de proc. Bell.

Per traditionem actorum vel iurium quis censetur constitutus procurator, & tanquam procurator admittitur, saltem cū cautione de rato. Est communis opin. fec. Hyp. in l. si quis ne quæstio. ver. & dixit. Bald. ff. de quæst. M. Charian.

Vbiunque à iure vel statuto requiritur pro forma proprium iuramentum, nō sufficit iurare per procuratorem, etiam cum mandato speciali. est com. opi. fec. Abb. in c. licet ex quadam. ver. item quæro, extrà de test. idem.

Procurator fisci quādo venditur res fisco, non potest habere fidem de pretio, vt dominium transferatur. est com. opi. fec. Ias. in l. quæ acta. de of. proc. Caf. idem.

Procurator fisci, si aliquid vendat, non potest habere fidem de pretio. Ias. in l. quæ acta. ff. de of. proc. caf. n. 18. Villal.

Procurator generalis non potest facere actum, per quē dominus cadat in pœnam. cur. iu. conf. 149. nu. 9. comm. dicit. idem.

Procurator ad resignandum ex causa permutationis etiam cum iuramento, potest reuocari. Boer. decis. 207. n. 2. com. dicit. idem.

Procurator non tenetur appellationem persequi à sententia definitiua, secus ab interlocutoria, nisi alias interlocutoria esset tranſtanda in loco remoto. Ias. in l. inuitus. n. 4. C. de pro. cu. com. dicit. vide in verb. aduocatus. idem.

Et tener Bar. Bal. Saly. Ias. & communiter doct. in l. inuitus. C. de procur. quam tamen ibidem limitat quatuor modis. Ias. nu. 4. I. Fich.

Procurator actoris cum reus non potest statim actorem reconvocare, tenetur satisficere de defendendo dominum in futurum, laf. in l. actionem. n. 7. C. de proc. com. dicit. Villal.

Procurator datus ad exigendum, potest recipere solutionem a sponte solvente, Raven. in alpha. Aure. in ver. procurator. in si. magis com. dicit. idem.

Procurator verè contumax licet non admittatur ad appellandum, non præiudicat domino, quin possit appellare. Curt. in l. vnic. §. si procurator. ff. si quis ius dicen. non obtemp. n. 12. com. dicit ex Bar. ibi.

Notam istam communem ad limitationem l. idem.

Procurator intra decem dies si non appellat, domino præiudicat, com. dicit Za. in l. vnic. §. si procurator. ff. si quis ius dicen. addit. tamen. Sed habet suam moderationem, & c. I. Fich.

Procurator si mittatur, vt compareat, & non comparet, dominus dicitur contumax. Cur. in l. d. §. si procurator. n. 2. com. dicit ex Bar. ibi. Vill.

Procurator specialis requiritur ad petendum restitutionem in integrum, postquam sententia transit in rem iudicatum. Pan. in c. suscitata. de resti. in integr. n. 5. com. dicit. idem.

Procurator constitutus a domino, & sibi non confitito de mandato, gesta per eum tanquam per falsum procuratorem, non valent. Alex. in l. licet. de procuratoribus. C. n. 1. & Balb. decis. 348. n. 7. communem dicit, vbi d. Balb. limitat in beneficiis. idem.

Procurator si sit constitutus ad talem, vel talem actum, & postea sequatur clausula, quod promittit habere rata omnia gesta per procuratorem illa verba generalia ponuntur ex superabundanti, laf. in l. quæ acta. n. 2. i. de officio proconsul. ff. com. dicit. idem.

Procurator non potest petere salarium in causa propria, potest tamen per modum interesse & damni, secundum Bart. & communiter doct. in l. si. C. de fructi. & lit. expel. & in l. propebandum. §. in autem alteruter. C. de iudi. & vide §. aduocatus. n. 60. P. Fich.

Procurator ad lites, & causas constitutus, ante litem contestationem substituere non potest. l. quod quis. C. de proc. c. 1. §. 1. c. tit. in 6. limitatur tamen ista conclusio per Alex. in d. l. quod quis quadrupliciter, primo quando & querit de persona ipsius constituti, videlicet an sit procurator, necne. Quia in istius dis-

ceptationis articulo poterit alium substituere, quia tunc censetur illa causa esse propria ipsius constituti ad gl. in l. licet. C. e. ti. de proc. Secundo in procuratore rei, qui satisfecit iudi. sol. qui immediatè post satisfactionem est effectus litis. l. Titius. ff. eodem, quod intelligitur secundum Bal. Sal. & Pau. quo ad præiudicium suum, non autem dñi, & subdit, quod aut loquimur de procuratore, qui cum mādato comparuit tanquam procurator rei, & tunc ante litem contestat. nō potest substituere. l. neque. C. e. ti. de proc. aut loquimur de eo, qui sine mādato comparuit, quo casu cum debet fieri executio. l. Plautius. ff. eo. & tunc potest substituere, d. l. Titius. & ibi Bart. & Io. And. in c. i. extra e. tertio casu fallit, vbi est constitutus ad excipiendum tatum, quæ tunc poterit incontinenti substituere, ex quo sup exceptio ne lis non contestatur, vt per Bal. in l. si procurator. §. 1. ff. man. da. quartò in causis, in quibus lis non contestatur, ad Bar. in l. ab executione. §. ff. de appel. & l. nulla. C. e. ti. de pc. F. Turz.

Procurator ad negotia generaliter ad omnia constitutus quandoque etiam in præiudicium domini substituere potest, per d. l. si procuratorem. & l. cuiusque. in si. cum seq. ff. de instito. & l. 1. §. magistro. ff. de exercit. Specialiter autem constitutus regulariter substituere non potest, vbiunque certa, & limitata forma in mandato non existit, puta, fuit constitutus ad vendendum fundum non designato, nec limitato pretio quo casu videtur electa industria personæ. l. in vscapione. §. i. ver. item adiciendum. & ibi Bart. de diuer. & temp. præscri. & in l. 1. in si. ff. de proc. cas. si verò constitutus est cum certa & limitata forma, iuxta tex. in c. si cui. de of. deleg. in 6. primo respõ. substituere potest, secundum ipsum Alex. in d. l. quod quis. C. de proc. vbi latius videre poterit. F. Turz.

Procuratorem ad causas infamem constitui posse ciuili iuris censura non prohibet. no. Doct. in l. 2. C. de digni. lib. 12. & est tex. in §. vlt. inf. de excep. Limitatur tamen hæc conclusio, vt per Bal. in l. Cassius. ff. de senato. & in l. milites. §. sed & ignominia. n. 1. ff. de excusat. tuto. iure autem pontificio hoc prohiberi probat gl. in c. cum deputati. extra de iud. & in c. Imperatorum. de iuramen. calum. & firmat Spe. ti. de proc. §. 1. ver. item quod est infamis. sequitur tanquam commune dictum Alex. lmo. in l. reum criminis. C. de proc. F. Turz.

Procuratorem constituere nemo cogitur, ca. quærelam, de proc. gl. in c. intelleximus. de iud. ver. conuocari, vbi quod ex-

communicatus procuratorem constituere non cogitur, & licet Cald. ibi contrarium voluerit cum gl. tamen omnes conueniunt & illam sequuntur. Turza.

Procurator citandus est, & non dñs principalis, quando ipse procurator, & non dominus litem fuit contestatus, sed si p. cura. non fuit litem contestatus, tunc vterque ipsorum citari potest, ex sententia Maria. Soci. in tract. suo de citatio. quinto principali arti. q. 4. cuius opi. approbat tanquam communem, & à nemine improbatam Boc. qu. 285. qui illam limitat ex mente

Bal. in c. in nomine domini. ver. quæro nūquid extra de testib. non procedere quando procurator. esset absens, vel aliter im peditus, siue etiam iam se nolle cōparere declarasset, quia casu bus istis dominus, etiam quod non ipse, sed procur. litem contesta- tus fuerit, & procuratorem constituendo se à comparendi onere ex legis consilio exoneravit l. 1. §. vltus. ff. de proc. cū inuitus com- parere nō teneatur. l. 1. C. e. de proc. c. 1. extrade iud. citari poterit, & iudicium valebit. Cōcordat Fel. cū Bald. in d. c. in noie dñi. n. 33. de testi. & ibi Petrus. & in c. si quem. de procurat. in 6. vbi et habes de tacita, & expressa reuocatione, & an & quan-

do procurator inuitus reuocari, vel si reuocari possit. F. Turz. Procurator simplex victus an appellare tenetur, & posse col- ligitur ex gl. l. si. ff. an per alium caus. Sed an psequi teneatur, dicit gl. q. lis est sub iudice Alex. l. inuitus. C. de proc. cum gl. ibi in verb. extendere allegat l. si actor. C. de appel. dicit illum esse bonum tex. pro opinione, quæ habet, quod actor, & pari rōe procurator constitutus ad vnam causam, non tenetur causam appellationis psequi, & hanc magis communem fatetur, & sequitur idē Alex. in d. l. inuitus. C. de pc. per tex. in d. l. actor. & in d. l. inuitus. in ver. nec eandem. & est tex. apertus, in c. non iniuste. in si. e. ti. extra de procu. nisi esset constitutus generali- ter ad omnes causas præfentes, & futuras: & sic sequitur Bart. qui ibi hoc decidit dicens ita intelligi debere tex. in d. l. si. ff. an per alium cau. appel. subdens, quod in dubio non intelligitur cō- stitutus ad futuras, sed ad præfentes tantum & in hoc etiam magis communiter conuenire doct. cum quibus est gl. in l. om- nium ff. eo. de proc. & in l. domus. §. si quis vicinas aedes. vers. augere. ff. de dam. infe. F. Turz.

Si quis procuratori, tutori, curatori vel id genus psonis so- lutionis recipiendæ à debitore facultatem dederit cum clau- sula, quod in prædictis & circa ea liberam habeat administratio- nem, & iis quoque vt terminum seu dilationem debitori con- cessam prorogare possint concessisse censetur, vt voluit Bar. in l. qui Romæ. §. Calimachus. de verb. obl. cuius opi. à cæteris doctorib. communiter approbati attestatur Alex. in l. pactum curatoris. C. de pac. F. Turz.

Procuratorem, curatorem & huiusmodi personas, si eis cō- cessa & data sit potestas solutiones à debitore recipiendi cum clausula, quod in prædictis & circa habeat liberam administratio- nem. terminum & dilationem ipsi debitori prorogare pos- se, voluit Bar. in l. qui Romæ. §. Calimachus. ff. de ver. ob. & cū communiter in hoc doct. sequi scribit Alex. in l. pactum curato- ris. C. de pac. tu tamen aduerte quia Bart. ibi tres casus ponit. Primus est, cum quis constituit procuratorem in aliqua causa il- li specificata & expressa, videlicet constituo N. Procuratorem neum in tali causa, quam habeo, vel habere intēdo, cū siue ð N. cedens illi liberam & generalē in prædictis administratio- nem, & tūc illud, quod importat liberæ & gñalis administratiōis concessio, quo ad omnia iuxta l. procuratorem cui libera. ff. de proc. illud idem importat adiecta ad certā speciem vel causam l. si duo. ff. de administ. tuto. c. qui ad agendū. c. ti. in 6. secundus, quando constituitur procurator ad agendum & defendendū, libellum dandum, litem contestandam, & c. cum clausula dās in prædictis liberam administrationem, tunc tali procurato- ri non est concessa libera administratio causæ, sed solum instan- tia, vt ipsa verba sonant, & tunc nō potest transigere & cō- sequenter dilationem ad soluendum prorogare, sed solum super instantia conuenire, & pacisci poterit. Tertius casus est, quando constituitur in causa, quam constituens habet, seu ha- biturus est cum N. causa aliter non expressa, & isto casu verbū causa impropiatur, & de necessitate refertur ad instantiam, quæ est de futuro, & non ad ius, quod est de præfenti: & meri- to super causa pacisci, ne aliter conuenire, nec dilationem pro- rogare poterit. ex qua casuum positio constat Alex. in d. l. pactum. C. de pact. minus indistincte loquutū fuisse, & de dif. Bart. non eo tunc meminisse. F. Turza.

Gl. in l. licet. C. de proc. in verb. inueniatur ibi probare, & c. voluit quod si exceptio falsi procuratoris, veluti tu nō es, p- rator, post litem contestatio. differatur, ex tali mora trāsferatur onus probandi in negantem, & opponentem, illam tamen re- probant Guid. de Suza. Cy. Franc. Tig. & Bar. tenentes præiudicium

videlicet ipsum procuratorem allegantem se habere manda- tum teneri illud probare per tex. in l. actor. C. de probatio. & l. asseueratio. C. de non nu. pec. cum quibus conuenire videtur Imo. in c. quoniam contra, de probatio. & ibi Abb. Alex. tamē dicit gl. veriore, & cum ea transit, cum qua cōcordare dicit aliam gl. in l. Pomponius. §. rati. ff. e. & ibi Ang. Bal. quoque Sa- li. Fulgo. & Castr. in d. l. licet, transeunt cum gl. Limitat tamen hanc op. idem castr. non habere locum, vbi reus cōdemnatus ad impediendum executionem sententiæ ð eum late opponere, quod hæctenus procurator nō habebat mandatum, quia tunc, cū nō dicatur opponi ad impediendū processum causa, cum iam sit finitus. sibi non incumbit onus probandi quod esset falsus procurator. sed ipsi actori quod mandatum haberet. secus tamen quando opponitur ad impediendum processum, & ni- hil allegat, ac propterea Ale. ibi hoc dicit parui pendit dicens, quod leges supra allegatæ videntur, si diligenter considerentur, etiam procedere in casu isto hac ratione quia dominus peten- do executionem sententiæ late ad eius fauorē cum falso pro- curatore, videtur habere ratum quod idem alferus procura- tor gessit, & hoc facere posse, & isto modo sententiam alias nullam conualidare, per gl. quam dicit magis communiter ap- probatam in l. si mater. §. iure. ff. de exceptio. re. iud. & applau- dit Bar. dicenti in d. l. licet. quod quando declaratū esset procura- torem esse legitimum vel approbatum fuisset instrumentum mandati, si postmodum in persecutione litis opponatur exce- ptio falsi procuratoris, incumbat onus probandi opponenti. vide latius ad prædicta omnia per Alex. in d. l. licet. F. Turz.

Procuratoris mandatum potest probari per testes, Balb. de- cis. 90. Boe. deci. 181. n. 1. laf. de pro. C. in l. si cautio. n. 7. com. dicit. Villal.

Procuratorium si dicat, quod constituens promissum ratum, quicquid legitime factum sit, est nullum. laf. in d. l. quæ acta, n. 23. com. dicit. idem.

Procuratorium si habet clausulam, quod procurator possit facere omnia ea, quæ possit de dominus, si fuisset præfens, cen- setur habere mādatum cum libera, laf. in l. quæ acta. n. 2. de off. proconsul. ff. com. dicit. idem.

Procuratorium debet probari plenè, laf. in l. cautio. de pro- curato. C. com. dicit. idem.

Procuratorium exemplatū manu ipsius notarij, qui ipsum confecit, facit fidem, non tamen alterius, etiam si notarius dicat instrumentum donationis, vel alterius contractus, quod Petrus nomine petri, & de eius mandato, quod ipse vidit, non creditur, nisi totus tenor sit insertus de verbo ad verbum authori- tate iudicis. Boe. decis. 281. n. 3. communem dicit. idem.

Si torus tenor instrumenti in actis iudicialibus inseratur, cre- ditur, & facit fidem, can. 2. decis. 281. n. 9. com. dicit.

Amplia, si de mādato iudicis in extraiudicialibus inseratur, si totus tenor inseratur in alio instrumento publico. Boe. ibi. n. 23. com. dicit.

Amplia secundò, si per notarium sit insertus totus tenor in alio instrumento de consensu partium, facit fidem. Boe. ibi n. 23. com. dicit. idem.

Procuratoris officium vilissimum est, & similiter non pu- blicum, sed priuatum est. §. si. & ibi late Are. Insti. de except. & probatur expressè in l. si quis procuratorem, & ibi Bart. C. de decur. lib. 10. merito procurator ipse illud quod acquirat me- diante officio suo procuratoris nō dicitur, nec dici potest pe- culium quasi Castrense, sed aduentitium, ita voluit Baldus & Are. in l. fori. C. de aduocatis diuerforum iudiciorum, Bald. in l. cum oportet. C. de bonis quæ liber. quorum opi. non habet cōtradictentem & communem adserunt esse doct. passim, præ fertim quæ Riminaldus in §. in insti. per quas person. ius nobis acq. n. 61. & seq. licet ipse ibi, & male per pulcherrima funda- menta conetur suadere contrarium. F. Viuius.

Procurator diligenter fines mādati custodire tenet. l. diligen- ter. ff. manda. Quod late declarat. laf. in l. 1. n. 37. ff. de off. eius, in l. si mora. n. 23. ff. sol. mat. in l. 1. §. si procurator. n. 3. ff. si quis ius dicen. non obtemp. & l. si quis mihi bona. §. sed quid. ff. de acq. hære. sed quotiescūque procurator, tutor, vel curator p- mitteret nomine proprio tantum, & vltra nomen officij indu- bitanter obligarentur, quoniam præsumuntur egressi officij naturam proinde ex huiusmodi obligatione perpetuo tenē- tur. l. procurator qui de euictione. ff. de proc. vbi Bart. fatetur esse vnum ex casibus in quibus stamus certè, & cum eo sentiant cæteri communiter ibi, vt omnes Doct. testantur in dicto loco Soc. conf. 2. vol. 2. F. Viuius.

quens, sed per procuratorem in causis predictis specialiter con- stitutum, & plenariè instructum reputandus est contumax se- cundum Io. Andr. in ca. fi. de iur. calum. Ang. in l. si actor. ff. de proc. & in l. si. eo. ti. vbi ait, quod in palatiis ira seruatur, & hoc idem restatur Aug. in addit. ad Aret. in tract. de malef. in ver. qui iudex videt quod inquisiti, & ita iudicauit reputandus in finitos delinquentes contumaces casibus euenientibus dum eram iu- dex criminalis in ciuitate Terami, anno Domini 1560. tamē limita prædicta quæ amittendus est procurator ad allegandum iniustitiam, seu nullitatem banni, quæ ventilatur seorsum à negotio seu delicto principali, ita no. Ang. ibi, & idem videtur concludere Io. de Imol. in c. veniens, extra de accusatio. & Io. de Anania ibi, vbi aiunt omnes Doct. communiter hoc tene- re ibidem quod procurator, seu informator de defensionibus absen- tis, potest in causa criminali audiri, & ad hoc subdit Imol. lo- co de quo supra se alias fecisse porrigi capitula iudicij per pro- curatorem, ac nominari testes, qui super eis possunt iudicem informare cum protestatiōe, quod vellet super eis veritatem inuestigare, cum ad id nemine petente, & ex seipso teneatur.

aliter imputandus foret in syndicatu, propter hoc asserit idem Imol. magnum verbum, videlicet se euasisse vnum delinquen- tem à sententia bāni, & refert Anania in d. c. veniens, & sequi- tur consulendo Marf. conf. 6. n. 24. & istorum opinionem se- quitur quoque approbat, & inquit communem Gram. conf. ciuili. 37. n. 10. cū alijs seq. & quamuis vt superius docuimus procurator in capitalibus interuenire nequeat, tamen potest interuenire in causa criminali, in qua venit imponenda poena relegationis, vel minor, vt sentit gl. in d. §. publicè, & in d. §. au- crimen. & in c. veniens, & istam opi. recitant esse communem

& obseruari in practica Moder. in §. ad crimē. & Aug. Berouius in d. ca. veniens. nu. 35. & 39. In contrarium verò sententiam præcipitanter inclinavit gl. in auth. quod ius. C. de proc. Bart. in d. §. ad crimen. & Sali. in l. reos. C. de publi. iud. Quicquid ob hoc isti celebres Doct. suadent non discedo à prædicta com- muni, quam sequitur, & tuerit ab omnibus cōtrariis Berouius in d. c. veniens, & his vtiliter accedit ad præmissorum declara- tionem, vbiunque in causa criminali admittitur procurator, si dubitatur, de mandato debet caueri de rato per procurato- rem rei, secundum Baldum in l. non solum. §. si. ff. de procur. & hoc idem dicendum est in procuratore accusatoris per ean- dem, & fortio rem rationem per no. per Bart. in d. §. ad crimen. F. Viuius.

Procurator minor 25. annis pro alio esse iuxta communem non potest vt refert Ben. capr. reg. 61. n. 2. & 3. vbi vide fallen- tias §. in verbo Minor.

Procurator pro quo dominus satisfecit licet præcisè non teneatur defendere dominum, & ne quidem si ipse procura- tor satisfecerit de iudicio soluendo vtrunque & ob rem nō defensionem committatur stipulatio & domino teneatur ad in- teresse. l. non cogendum. ff. de proc. §. mandatum, institutio, de mandat. & notat per Inn. in ca. constitutus, de procuratoribus, tamen si dominus præfente & non contradicente procurato- re satisfecisset præcisè defendere teneatur. gl. & Bart. in l. si- lius familias. §. si. ff. de proc. gl. in clem. 1. & ita Paulus de Leaza- ris. Zenzel. & Stephan. eodem tit. gl. & Bart. in l. sed & hæ. §. præter. ff. eodem. & ita communiter tenent refert Bened. capr. reg. 63. n. 2. idem est, si suscepisset procuracionem litis pcuri- ræ quia tunc cogetur litem contestari. secundum Io. Andr. in c. accedens. de procuratoribus. & Doctores in d. clem. 1. e. tit. iuxta textum & glo. in l. mutus. §. si. lege metus. l. sed etiam. ff. eo. tit. & id communiter quoque tenent ibid. numer. si. refert Benedictus.

Procurator licet secundum gl. in capi. cum olim Abbas, de officio delega. possit prorogare causam de tempore ad tem- pus, contrarium tamen verius est, iuxta communem opinio- nem, vt voluit Goffred. d. cap. olim. & ibidem Abbas & Inn. in ca. de causis, de officio deleg. quod & Bart. voluisset videtur in l. qui Romæ. §. Callimachus. ff. de verb. obl. D. Nicol. d. ca. cum olim. quod procedit nisi procurator haberet generale manda- tum cum libera administratione, & potestate, aut si talis pro- rogatio esset parui præiudicij, nisi fieret in commodum domi- ni, aut si dominus sciuit prorogationem factam, nec cōtradi- ceret, iis enim casibus prorogatio de tempore ad tempus pro- cederet, vt refert Bened. capr. reg. 64. n. 6. & seq.

Procurator siue generaliter ad omnes causas, siue ad vnam litem persequendam constitutus sit à sententia contra se lata tenetur appellare. l. inuitus. & ibidem gl. & Bartol. §. 2. C. de procuratoribus quod regulariter atque communiter proce- dere dicit Benedictus Capra regul. 65. num. septimo. & 27. a- lias tenebitur domino actione mandati ad interesse, iuxta l. si

procura

procura

procura

procura

procura

procura

procura

procura

procura

procura

procura

procuratorem. §. si ignorantes. ff. mandati l. liberto §. fin. ff. de neg. gestis. Aut domino denunciare, se in causa succubuisse, ad hoc ut ipse possit appellare, nam hoc casu si non appellet, modo denunciet excusabitur. alterutrum enim tenetur facere, etiam si dominus resciverit eum succubuisse, ut est textus & gl. in d. c. non iniuste. vers. vel potest dici, ut tenet Io. Andr. & communiter tenentur secundum D. Nicolaum ibidem refert Bened. ibidem nu. 14. quod etiam procedit licet ex actis constet facere malam cam, quia tutius sit ut appellet vel denuntiet, quam communitur teneri n. 15. asserit idem Bened. quod verum est in procuratore ad totam causam, non autem ad certum aliquem actum constituto, ibidem n. seq. idem obtinet in defensore, negotiorum generali gestore, & actore, & c.

Procurator ad certum actum tantum datus, puta ad recipiendum libellum vel audiendam sententiam, non tenetur appellare, quia eius mandatum eousque non se extendit vno. n. 2. c. c. so. aliud prohibitorium censetur. l. maritus. C. de proc. secundum Goff. Io. Andr. & D. Nicolaum in c. non iniuste. de proc. idem est in defensore, qui non ad plenam causam, sed duntaxat ad allegadam absentiam admittit. iuxta l. liberto. §. fin. ff. de neg. gest. sec. Bart. l. inuitus in 2. lectura. de procuratoribus. & vtrumque communiter receptum asserit Bened. Capr. reg. 65. n. 17. & seq.

Procurator si ob paupertatem in scriptis non appellauerit excusatur, cum non potuerit soluere aduocato & scriptori, nec arctatur ad appellandum viua voce, cum sit in sua electione, secundum gl. & Hof. in ca. non iniuste. de procurato. & ibid. Goff. & D. Nicol. & ita communiter teneri refert Bened. capr. reg. 65. n. 23. idem si ob iustum metum iudicis, partis, vel status appellanti imponentis poenam, non appellauit, quia similiter excusabitur secundum gl. & Hof. d. c. non iniuste. & D. Nicol. in c. fi. de appellationib. idque communiter teneri asserit ibidem n. 24. bened. idem si infirmitate impeditus non appellauit, Hof. d. c. non iniuste. licet autem ob paupertatem metu ac infirmitatem, ob omissam appellationem excusatur procurator, ita quoque ob non factam ex tali impedimento denunciationem excusari posse videbitur. ut ibid. n. 27. ex lege, illud. ff. ad legem Aquil. Bende. capr.

Procurator licet appellare teneatur, non tamen appellationem profequi tenetur. doct. in l. inuitus. C. de procu. canonist. in c. non iniuste. e. tit. vbi Imol. communem dicit. quemadmodum refert Bened. reg. 65. n. 30. iuxta l. actor. C. de appellatio. Quod tamen fallit, si in sua fide suscepisset causam ad si. vique profequendi, aut nisi ad vtramque instantiam fuisset constitutus, aut nisi generaliter ad omnes causas, aut in rem suam constitutus fuisset, aut nisi ab interlocutoria appellatio esset, aut si consuetudine aliter obrinuisset, iis enim casibus appellationem profequi procurator teneretur, ut ibid. n. 31. & seq. recet. set idem Bened.

Procurator licet in appellatione ab interlocutoria etiam si ad vnam tantum causam datus sit tenetur appellationem profequi, cum veniat incidenter ad ipsam causam principalem. l. ad rem mobilem. & l. ad legatum. ff. de procur. & in l. procurator. in fine principij ff. de oper. no. nunc. c. non iniuste. de procurator. id tamen fallit, si causa deberet tractari in loco remoto, quia tunc procurator ne abstrahatur a propriis negotiis, non tenetur profequi ad causam appellationis, argumento. l. sancimus. C. de aduocat. diuer. iudi. secundum Fulgof. & Salicet. in l. inuitus. C. de proc. idem tenuit Io. Andr. post Imo. in d. c. non iniuste. de proc. & ita similiter passim receptum esse asserit Bened. capr. reg. 65. n. 36. & 37.

Procurator eo casu quo non tenetur appellationem interpositam profequi, neque potest eam si velle profequi ut procurator, sed ut quilibet alius, de nouo potest admitti, secundum gl. & Bart. in l. actor. C. de appellation. vnde si velit interuenire pro reo, pro quo fuit procurator, poterit interuenire fatidando de iudicio soluendo. l. minor ff. de proc. Sin p. actore, tunc si est coniuncta persona poterit appellationem profequi cauendo de rato, prout voluit Bart. d. l. actor. & ita communiter Cy. Rayn. & Doct. in l. inuitus. C. de proc. tenere asserit Bened. capr. reg. 65. n. 42. & 46.

Procuratorem non valens constituere, excusatur: probatur per multa iura, in quibus semper consideratur, quod quis possit procuratorem constituere, ad hoc, ut contra eum procedatur, vel iudicetur, uti contumacem, vel in aliquo, eius interio repellatur: ut est l. Papinianus, ibi potuerit adire per procuratorem. ff. de minor. & in l. fed. & si per praetorem. §. 1. ibi, quia potuit procuratorem relinquare. ff. ex quib. caus. maior. & v. ubique dicit Bart. idem dicitur c. bonae. post medium, ibi, se cure potuisset procuratorem constituere, de elect. & ca. cum

dilecti, circa medium, ibi, & dirigere potuerat responsum: de dol. & contuma. prout haec, & alia iura considerant in suis. Doct. Patauni Collegij ostendentes, quod ita communiter tenentur. Et vltra allegatos per eos, ita firmat Bellamer. in c. querelam. in 3. qu. de Procurator. inquit enim, in absentia ex causa non probabili, ut quando ex culpa sua id euenit, & in quibusdam aliis casibus, certum est, quod tenetur mittere procuratorem si potest, ut per eum: Si igitur non potest, secus erit secundum eum, ut inquit Soc. iu. in conf. 3. n. 10. vol. 4. allegas Soc. Sen. patrum suum in solenni suo tractat. de citatio. nu. 57. in fi. & n. 60. ponentem huius dicti rationem, Nam si non potest, & c. E. Muscul.

Procurator. Si pupillus cum auctoritate tutoris constituit procuratorem secundum formam. l. neque. C. de procu. solus tutor illum poterit reuocare, secundum Dy. in l. si quis mancipium. §. si pupillus. ff. de instito. per l. si epistolam. ff. de acquir. hare. facit quod vult Inn. in ca. ad haec. extra de testi. de procuratore constituto a monasterio cum consensu abbat. ut abbas solus illum possit reuocare. ita etiam tenet Bart. in l. actor. ff. rem rat. ha. ga. solus tutor habet exercitium actionum. Balb. decif. 100.

Procurator accedens de partibus valde remotis in aliquod iudicium cum instrumento mandati, petensque creditum sui principalis, atque exhibens mandatum ipsum in iudicio predicto, licet aduersarius excipio opponeret de procuratore incognito, ac non esse illum in mandato descriptum, nihilominus praesumitur fec. Cy. Bald. & Saly. in l. si qua per calumniam. C. de episc. & cler. Ang. in l. comparationes, in fi. C. de probat. Abb. in c. coram, de offi. deleg. Imol. in clem. 1. de procur. Fel. in c. 2. de testib. Alc. in tract. de praesumptio. reg. 1. praesump. 3. nu. 2. & Marf. cum aliis accumulatis per eum, in l. si quis ne quaestio. n. 143. ff. de quaestio. & ista est communis opinio, praecipueque ad praesumptionem inducendam pro producendo, ut onus probandi transferatur in aduersarium opponentem esse illum, de quo in mandato fit assertio. quamuis Felin. in d. c. coram, ab hac communi sententia, & verissima recedere non erubescat. F. Viuius. lib. 2. opi. 239.

Procuratorium mandatum non solum per expressam confessionem mandati & procuracionis, sed etiam per traditionem instrumenti inducitur. Nam eo ipso quod quis compareret in iudicio tanquam procurator, & produxit instrumentum praesumitur ex eo procurator, ut admittatur saltem cum cautione de rato. Bart. in l. vul. in fi. ff. de administ. & peric. tutor. & in l. 3. causae. n. 2. ff. de carbon. edict. Bal. in l. si qua per calumniam. in fi. C. de episc. & cler. & Pau. de ca. in l. Mauius marito. nu. 3. sol. ma. Quamuis Bal. sententiam contrariam in l. 1. n. 11. ff. de proc. amplectatur: tamen Bart. & aliorum magis communiter approbatur. Io. de Imo. Fel. & alij i. c. communia. ext. de of. & potest. iud. delega. l. af. in d. l. 1. n. 1. C. de proc. Marant. in repet. l. actor. n. 2. C. e. & Rol. a Valle, in conf. 46. n. 6. in 2. Tom. conf. Kirchouius.

Procurator an possit in criminalibus admitti, quotiescumque abfens definitiue condemnari potest, magna est Docto. controuersia. Nam Cy. in l. reos. C. de accusat. tenuit quod sic, cuius opinionem communem dixit Imola. in l. pe. §. ad crim. de pub. iud. quam secuti sunt. Corn. conf. 17. lib. 3. Ruin. conf. 118. lib. 5. Cepolla conf. crim. 46. Marianus in cap. veniens. de accusat. & alij multi. contrariam vero, quod etiam hoc casu non sit admittendus procurator, tenuit Rayn. in d. l. reos. cuius opinionem communem esse, & in practica indistincte seruati, dicit Cla. d. §. fi. q. 3. 2. vers. Hae autem. Si tamen procurator non defendere, sed tamen causas absentiae proponere vel let, audiendus esset, ut non solum communem, sed receptissimam esse opinionem attestatur Menchiaca controuerf. vfu frequent. c. 17. nu. 2. Cla. ibidem in fine. P. Fich.

Procurator non solum in publicis criminibus non admittitur, sed etiam in priuatis delictis. communem opinionem dicit Bened. de Plumbin. in l. pe. §. ad crimem. ff. de public. iud. nu. 3. & Rubeus ibidem nu. 10. 12. 1. & seq. Marianus in c. veniens. nu. 20. & seq. de accusat. quem refert Boff. in titul. An in causis criminalibus, nu. 1. ver. Prima igitur. Menchiaca controuerf. vfu frequent. cap. 39. num. 24. Ratio est, quia si reus condemnaretur in poenam corporalem, executio non posset fieri in procuratorem, & ita iudicia criminalia redderentur elusoria. communem opinionem dicit Alberic. in l. seruum quoque. §. public. ff. de Procurator. nu. 18. Blancus in Practica crim. nu. 14. Clar. dicto §. fi. quaeft. 3. 2. vers. 1. & seq. Et hinc infertur, quod dicta conclusio de procuratore non admittendo procedit tantum quando veniret poena coporalis imponenda, ut communem opinionem dicit Sapia. in Rept. l. Imperium

Imperium. n. 42. ff. de iurisd. omnium iudic. Si autem ex iuris dispositione non imponitur poena corporis afflictiva, sed pecuniaria tantum, eo casu admittitur procurator. comm. unem opinionem dicit omnium tam legitimum quam canonitarum opinionem Marian. in c. veniens. n. 24. de accusat. Mēchiaca, in c. 17. controuerf. vfu frequ. in fi. Imo etiam si veniat poena relegationis, vel alia ea minor imponenda, similiter poterit interuenire procurator. communem opinionem dicit Bened. de Plumbin. in d. §. ad crimem. nu. 24. & Rubeus ibidem num. 124. & seq. idem attestantur scribentes in d. cap. veniens. & in specie Abb. nu. 18. Anan. nu. 18. Marian. nu. 4. Berous, n. 35. Cy. in l. reos. C. de accusat. Cepolla, conf. cri. 72. & alij permul ti, quos refert Cla. d. q. 3. 2. ver. ex hac autem & sequentib. P. Fichar.

Procurator potest in causis criminalibus interuenire, si veniret poena pecuniaria, & non corporalis, imponenda. communem opinionem dicit Marian. in c. veniens. de accusat. nu. 24. Menchiaca controuerf. vfu frequ. c. 17. in fin. idem est si relegationis vel priuationis aut depositionis poena imponenda esset, dicit Abbas, in d. c. veniens. nu. 18. & Marian. num. 4. 1. & seq. vide Clarum d. §. fi. q. 3. 2. ver. Caeterum, & sequentibus. Similiter poterit admitti procurator in casu quod statutum dicat: si non soluat poena pecunia infra certum tempus, quod debeat imponi poena corporis afflictiva, ut communem dicit Marianus in d. c. veniens. nu. 32. item si pro vulnere imposita sit poena pecuniaria, sed dubitetur, an vulnus sit lethale, ut commu. dicit Alex. in l. prator ait, in prin. num. 5. & seq. ff. de dam. infect. intellige sub conditione tali, si Titius moriatur, procurator habeatur pro non admisso, quae tamen opinio Claro non placet. d. quaeft. 3. 2. ver. vltimus quaro. & sequent. idem.

Procurator potest in criminalibus pro reo interuenire, si reus est praesens in iudicio, vel ex illa causa carceratus. comm. dicit Imola in l. pe. §. ad crimem. ff. de pub. iud. nu. 18. & seq. Clarus tamen dicit, si respondendum sit accusationi, inquisitioni, interrogationibus que fiunt a iudice, siue in examine, siue in tortura, siue in aliis, similiter et si ferenda sit sententia, procurator non posse interuenire, sed in aliis actibus cause, vt ad opponendas exceptiones, perducendum capitula, & simil. tunc enim tanquam quilibet defensor pro carceratis admitti solet, & ita practici dicit Ang. l. seruum quoque. §. public. ff. de proc. & in l. reos. C. de accusat. Alber. in d. §. public. nu. 18. Blanc. in pract. cri. n. 65. Cla. d. §. fi. quaeft. 3. 2. ver. idem quaro. idem.

Procurator potest in criminalibus interuenire ad proponendas exceptiones dilatorias, seu declinatorias aut alias, que ante litem contestationem proponi solent ut quod accusator sit infamis, excommunicatus, aut aliis inhabilis ad accusandum. communem dicit Bened. de Plumbin. in l. pe. §. ad crimem. ff. de publ. iud. nu. 52. Intellige tamen, dummodo talis exceptio nihil ad ipsum crimen pertineret, aliis secus, vt si diceret se alias de illo crimine fuisse accusatus & absolutum. communem dicit Rubeus in d. §. ad crimem. nu. 214. nisi talis exceptio esset notoria. Nam tunc admittendus esset, ut communem dicit Nellus de bannitis, d. 2. part. secund. temp. q. 14. Similiter si illa exceptio mixta & dubia esset, admittitur procurator, ut communem attestatur Berous in c. veniens. n. 32. de accusat. Cla. d. §. fi. q. 3. 2. ver. pariter. vide Clarum. in d. q. 3. 2. per tot. vbi hanc materiam, de Procuratoris admiffione per plurimas quaestiones latissime tractat. idem.

Procuratoris reuocati & certiorati gesta quam diu iudex vel aduersarius reuocationem ignoret, valent & tenent & domino prauidicant. l. vna. C. de fatid. & ibid. Bart. l. si procuratorem. 2. ff. de procur. gl. in c. mandato. eo. tit. l. dispensatori. l. eius. ff. de sol. §. recte. in fit. de mandato. gl. Inn. & Imol. in d. c. mandato. de procuratoribus. & ita communiter teneri asserit Bened. capr. regu. 58. nu. 3. quod etiam procedit si iudex vel pars aliter quam per viam intimacionis reuocationem resciverit ab ipso domino, ut vult Goffred. Hof. & Io. Andr. de mandato, quod communiter teneri secundum D. Ant. ibid. nu. 4. & 29. refert ibidem Bened. Capra idque contra regul. c. cum qui certus. de regul. iur. lib. 6. adhibita tamen Bart. distinctione. lege quidam. §. ex quo. ff. de administratione tut. quam communiter ibidem receptam dicit Bened. quoniam non ad notificandum tantum, sed etiam ad incitandum vel prohibendum requiritur intimatio siue denunciatio, quo casu sola scientia non sufficit. denunciasse. ff. de adulter. idque obtinet siue reuocatio post vel ante litem contestationem fiat, & communiter teneri argumento. c. translatio. de constituto. & gl. in ca. in nostra. de procur. act. quae videtur velle quod licet

procurator non fuisset ingressus iudicium, tamen reuocatio debuisset peruenire ad aduersarium, quod verum est, & similiter communiter tenetur, quando notitia mandati peruenisset ad aduersarium, secundum gl. notabilem, & communiter approbatam in ca. 2. de procurator. lib. 6. secus si talis notitia ad eum peruenisset, refert ibidem nu. 12. & sequ. Bened. quam similiter communiter esse ibidem refert. Fallunt praedicta, nec procedunt in procuratore generali ad causas vel ad negocia, non solum respectu causarum, vel negotiorum, sed etiam persona reum & tribunalium, quia satis est quod ipse procurator certioratur, excusatur enim & ab onere intimandi releuatur ob incertitudinem, & contrahenti vel colligenti cum eo consilium, quia poterit agere contra ipsum procuratorem reuocatum, & reuocationem occultantem. l. falso procuratore. ff. de conditio. ob causam. l. plautius. ff. de proc. ca. per tuos. de arbitris. quod voluit Martinus Sillimannus, quem refert & sequitur Guliel. de monte Lunduno in clem. vnica. de renunciatio. & Bart. in l. vnica. de fatid. & Do. Nicol. in rub. de procu. cum quibus caeteros transire refert Bened. capr. ibidem nu. 17. reg. 59. n. 2.

Procuratoris reuocati & certiorati gesta licet domino non prauidicant. gl. in c. ex insinuatione, & in c. nostra. de procuratoribus. tamen si dominus post reuocationem gesta tacite vel expresse rata haberet, quod facere potest, et post sententiam latam in fauorem vel contra procuratorem, in sui prauidicium, & tenerent. l. 3. §. falus. ff. rem ratam haberi. l. licet. ff. de iudi. l. saepe. ff. de re iud. gl. in l. si mater. §. hoc iure. ff. de excep. rei iudicatae. idque etiam inuito & contradicente aduersario, ut approbant Bart. Bald. & Ang. in d. l. licet. & Imol. in d. l. saepe. idque communiter teneri contra vltimontanos asserit Bened. capr. reg. 58. n. 22.

Procuratorem fines mandati egredientem, qui scit, nec contradicit, videtur consentire & ratum habere. gl. in c. cum olim. & ibid. D. Nicol. Hof. Io. Andr. D. Floria. & Imol. & communiter doct. de officio deleg. vbi Imol. id quoque ad extra iudicialia actus extendit per l. fi. C. quod cum eo. ut refert Bened. capr. reg. 55. n. 2. & seq.

Procuratoris reuocati gesta, ipso procuratore, iudice, vel aduersario, reuocationem ignorante, licet valeant. tamē si per ipsum procuratorem, iudicē, vel aduersarium, malitiose fiat, quod minus reuocationis intimatio ad eos vel ad alterum ipsorum perueniat, non valebunt. gl. in clem. vna. de renunciat. & ibid. Laud. cum quo communiter transeunt doct. ut refert Ben. Capr. reg. 59. n. 10.

Procuratoris reuocatio in his quae requirunt perseverantiam consensu, nec sine iussu praesentis domini fortiri possunt effectum, siue intemetur & perueniat ad notitiam partis siue non, semper impedit actum. gl. & Rayn. de Farguis in clem. vna. de renun. Imola in c. ex parte Decani. de rescrip. l. quod nostrum, de regulis iuris. cap. fi. de procuratoribus lib. 6. l. si poenituit. ff. de diuortijs. vbi secundum Baldum ponderari debet praesentiam consensus, & non domini praesentia, quae loco cum sit circumscripta, non potest esse vbique quemadmodum mens & animus, idque communiter teneri refert Bened. capr. reg. 59. nu. 20. quod tamen nume. 24. fallere dicit in resignante beneficii reuocato mandato. propter superioris reuerentiam, quae ea ratione illuderetur, quod verum esse & communiter teneri d. clem. vna. de renunciatio. ibidem. nu. 32. dicit.

Procuratoris reuocatio iudici tantum intimata ignorante aduersario, postea gesta ipso iure reddit nulla, quia iudex scienter ferret sententiam contra personam non legitimam. gl. in l. vna. C. de fatid. vbi Bart. & Doctores. & gl. in l. si procuratorem. 2. ff. de procur. & ita communiter teneri dicit Bened. capr. regu. 59. numero 35. argumento. capitul. si duobus. de appellation. aliis si peruenisset ad notitiam aduersarii, ope exceptionis fungi possunt. dict. l. vnica. C. de fatid. vbi gloss. & Bartolus.

Si procurator citatus vel assignatus per contumaciam venire neglexerit, adhuc poterit dominus appellare, maxime si procurator non sit soluendo, secundum Bart. in l. 1. §. si procurator. ff. si quis iudic. non obt. in l. 1. in fi. ff. quando ap. sit. Sa lic. in l. 3. C. quomodo & quando iu. circa fi. Inn. Bu. & Pan. in c. 1. extra vt lite non contest. in 5. col. Nisi dominus sciens citationem procuratoris comparere neglexerit, quo casu procedat opinio contraria Ang. in d. §. si procurator. secundum canon. vbi supra. Balb. decif. 158.

Licet procurator qui litigauit, non patiatur executionem sententiae, poterit tamen conueniri ex stipulatione & promissione sua de iudicatum soluendo, per leg. si procurator meus. in

meus.in fi. ff. de proc. Nam sic fatidando procurator intelligitur...

Procurator falsus. Gestum per falsum procuratorem in auditorio principis...

Procurator dominus litis. Etiam per primum actum contraditorum...

Procurator citandus. Si principalis citatus in principio causa comparuit...

Procurator constitutus ad agendum & defendendum, ac appellandum...

Si procurator a iudice fuit admittus in causa criminali, cum non debuisset admitti...

Procuratoris reuocatio. Et si constitutus procuratorem in mandato promiserit...

Procuratoris mandatum. Regulariter mandatum procuratoris post etiam per testes probari...

Procurator non potest sine speciali mandato aut generali cum libera iurisdictione prorogare...

Procurator regulariter appellare non tenetur, cum in dubio pro sententia praesumatur...

Procurator ex longinqua regione cum mandato accedens, si is esse negetur...

infamem creari procuratorem ad causas, auctoritas iuris Pontificij inhibeat...

Procurator ad matrimonium dendum non aliter valide constituitur...

Procurator in iis criminis causis admittitur, in quibus vel relegationis, vel infamiae supplicium...

Procurator, plurium nomine nec suam, nec suorum iniuriam vendicatum...

Procurator regulariter in criminalibus non admittitur, ut est communis opi...

Procurator sine speciali mandato potest petere restitutionem in integrum...

fente in causa capitali potest interuenire tanquam instructor. seu informator pro defensione rei...

Clar. ibi. item admittitur procurator, qñ proceditur per viam exceptionis, qñ vult repellere accusatorem ab accusatione...

Procurator, qui ad aliquam causam simpliciter constituitur, & in ea succumbit, appellationem ritè interponere tenetur, quamvis illam prosequi non cogatur, at qui ad omnes causas quæ vertentes, quæ futuræ expressè procurator creatur, appellationem tum interponere, tum scitari obligatus est, ut cum multis receptum affirmat Turzan. opinio 3. Quæ intelliges de sententia litè finiri, nam in re loquutionum appellationes indistinctè prosequi tenentur, si locus in quo retractari debent, remorsus non erit, commune air las. in l. inuitus. nu. 4. de procur. Quin & cū in intra decem dies procurator haud appellat, domino nocet, commune inquit rectè modo deratus Zaf. in l. 1. §. si procurator. ff. si quis ius dicent. idem.

Procurator, qui solutionis recipiendæ facultatem habet cū clausula, vti in prædictis & circa illa liberam administratione obtineat, dilationem solutionis debitoribus summo iure largietur, commune inquit Alex. in l. pactum curatoris. d. C. pact. & qui rectè distribuit Franciscus Turzan. opinio. 82. idè.

Procurator tamen fisci, vt aliquid vendat, nec fidem de precio habere poterit, commune inquit las. in l. quæ acta. n. 18. ff. de of. proc. Caf. Villal. in sua collecta. idem.

Procurator, qui ad certum aliquam actum constituitur, nõ idèd maiori facultate præditus intelligitur, quod postea mandato inserantur verba illa generalia, quod constituens promisi habere rata omnia gesta per illum procuratorem. At si dicatur, quod procurator possit facere omnia quæ præsens dominus possit, cum libera mandatum habere censetur, communia ponit las. in l. quæ acta. n. 2. & n. 2. de offi. proconsul. item.

Procurator quantumcunque generali mandato creatus, nunquam quidquam ex illius mandati viribus agere poterit, nõdèd illicitum sit, vel mandatem alicui penæ obnoxium reddat, vt frequenter prædictum renuncio ex las. à n. 5. atque aliis plerisque omnibus interpretibus in l. si procurator. ff. de condit. indeb. Dec. in l. alterius cricumuentio. ff. de regul. iur. Fel. in c. 1. à n. 8. vt lit. non contest. Cur. Io. conf. 149. n. 9. Fráci. Turzan. opi. 66. Non tamen idcirco verum erit condemnari debere procuratorem in eius litis expensis, quam non inculpate, nec absque dolo instituit, q̄ cum principali causa allud longè diuersum agatur, nec quidquam de procuratoris culpa, vel dolo tractetur, succedit iurisconsulti. doctrina in l. de qua re. ff. de iudi. essetque perquam iniquum si procurator an requam ea de re audiretur, ac defenderetur, tãquam culpæ ac doli conuictus in expensis iudicari posset, vel non iudicatus ex tacita ipsius sententia virtute expensarum executioni obnoxius fieret c. 1. cum similib. de caus. Quamuis contrarium existimauerit Bart. & Alex. n. 7. verò præuere in l. 4. ff. de re iud. Sal. in l. non est ignotum. C. de administr. tut. Pan. in c. i. vt lit. non contest. atque alij frequentius, teste las. in l. procurator. n. 1. §. ff. de condi. ind. contra quos alibi latius, & opportunius differetur, illorumque opi. vel præxis ipsa rerum optima doctrina abiurauit quemadmodum las. sibi aduersus, testamentum in d. l. 4. n. 13. & in l. 1. §. si procurator. ff. si quis ius dicent. non obtemp. idem.

Procurator si mandati formam, ac fines sciente domino egressiatur, domino ipsi proculdubio nocebit, at si nullum mādaturum præcesserit tantumquæ domini & scientia & taciturnitas proponatur, longè aliud ius erit, communia inquit late & diligenter Ar. Pin. in l. 2. par. 2. n. 12. C. de rescin. ven. quod nos in conf. quodam pro domina Gratia à Nassi. multifariam impigre declaramus. idem.

Procuratoris mandatum plene probari debet, commune inquit las. in l. cautio. n. 1. ver. in ea. C. de procur. & vir selectæ doctrinæ Nic. Ant. Grauat. ad Vestrum lib. 4. c. 5. nu. 24. & seq. Ac si de eo non cõstet, gesta ab illo omnia nullius sunt momenti: vt commune affirmant Alex. in l. licet. n. 1. C. de procur. Balb. decif. 348. n. 7. probari tamen testibus poterit, commune profitentur las. in d. l. si cautio. n. 7. Boer. decif. 180. n. 1. Balb. decif. 190. & vide quæ scripsi superius ver. mandatum. E. Suarez.

Procuratoris cõfessio pecuniam mutuo acceptam eius nomine confitentis, qui illam mutuo accipere ipsi iniunxerat, nõ efficit, vt mandator cõueniri possit, quemadmodum docet Bart. in l. 2. §. vlt. n. 6. ff. si cer. pe. cuius doctrinam frequenter placitum testantur inibi Alex. las. n. 20. latè Tiraq. lib. 2. retract. §. 4. gl. 6. n. 12. adde Alex. vbi ponit rationem in l. 1. §. si quis ita n. 3. §. ff. de ver. obl. atque intellige id nequitium processurum, si procuratori data expressè cõstitendi facultas sit, vt vero & crebrius tradunt Alex. Purpur. n. 67. in d. §. vlt. Fel. in c. si cautio. de fide instr. quidquid Bart. vbi supra relictari videatur. idem.

Procuratoris falsi gesta non possunt post defectum mandati appositum rata haberi, commune aulim affirmare ex Ang. in §. item si instr. de exceptio. las. in l. licet. n. 10. C. de proc. Fel. in c. causam. n. 9. de iudi. Balb. decif. 348. nu. 7. Antea vero & quæ vsui domino sunt rectè valideque dominus confirmat, commune inquit iud. las. Fel. vbi §. & liberaliter Seb. Vant. de nullit. n. 112. magis commune cum Alex. testificatur Franc. Turz. opi. 92. E. Suarez.

Procuratores quæ ex causis aliorum sollicitè procuratis quæ sunt, non castrensis peculii, sed aduentitij vicem, ac rationes subeunt, commune inquit Riminald. contrarium ipse rectè si me astruens. in §. 1. n. 61. & seq. instr. per quas personas nobis acq. quicquid illum carpat Franc. Viuius, commune quoque illud attestatus lib. 1. opi. 299. E. Suar.

Procurator dubium habens mandatum: volens admitti tenetur satisfacere de rato, aliàs iure repellitur. l. 1. vbi doct. C. de procur. Capic. decif. 1. quæ concl. intellige, locum non habere, vbi spale mandatum requiritur, teste Host. in summa. titul. de procur. n. 12. Quos casus, spale mandatum exigere ponit Spe. tit. de proc. §. ratione Ang. instr. de his per quos ag. pos. post prin. Alex. conf. 189. libr. 7. Dec. conf. 25. & ideo dixit las. in l. licet. nu. 4. C. de procur. falsum dici procuratorem tamen si generale mandatum haberet, si causam spale mandatum requirenti agat, illud autem quod dicitur, haberi dubium mādaturum, admittenti, eff. cū cautione Rati. limita, non procedere in causa matrimoniali, secundum Paris. conf. 61. n. 6. libr. 3. & in alio casu, vt per Hypo. sing. 24. debet enim de mandato edocere: ne iudicium reddatur inualidum, ex no. per Bar. & doct. in l. licet. C. de procur. Abb. in ca. in nostra de procur. Alex. conf. 74. libr. 5.

Quamuis in odium procuratorum eo casu, saltem per expen. iudicium non redderetur nullum, Alex. in l. si se nõd obtulit in prin. de rei vend. no. in l. plautius de procur. per gl. in l. si expressum. ff. de appel. egid. decif. 29. las. concl. 234. 437. & sic melius erit procuratorum ostendere, Bar. in l. 1. §. vsus. ff. de procur. in l. 1. §. si nemo ff. quod cuiusque vnuer. Iaso. in l. sancimus. n. 6. de iudi. in l. de pupillo §. qui procuratorio 4. no. de op. no. nun. Bar. in l. non solum §. qui alieno de procur. & hanc communem dicit las. in l. cautio. nu. 11. C. eo. tit. procurenti §. repellendum, si de mandato non constet cuius personam statim legitimumdam no. doct. in d. l. licet in ca. in nostra de procur. etiam in omni iudicio quantumuis summario per las. in Rub. C. qui admittit, cuius potestas à die recepti mandati transfertur, ita vt ante notitiam gesta sint nulla, veluti à falso procurar. facta, licet à domino constitutus esset, ea ratione, quia de mandato sibi non constabat, secundum communem per Alex. in d. l. licet nu. 1. Villal. inter. com. opi. lib. ver. procurator Boer. quæst. 274. quæst. 348. vbi num. 7. limitat in beneficiis libus.

Procurator quando constitutus ad talem & talem actum, deinde subiicitur clausula, quod promissit habere rata quecunque gesta per eum an per talem generalitatem dicatur habere mandatum cum libera ad omnes causas & actus? & Dic, q̄ illa verba nihil operantur, teste las. in l. que acta num. 2. ff. de off. procur. caf. de mandato autem generali cum libera vide eundem las. in l. cõtra iuris §. si filius ff. de pact. in l. indebitam circa med. ff. de cond. indeb. & vide quæ scribit præct. Pap. for. Respon. rei ver. simon.

PROCVRATOR.

Summaria.

Procuratorem posse interuenire in causa criminali, quando ex forma statuti procedi potest contra absentem, non quidem ad omnes actus iudiciarios, sed ad allegandas causas absentis: idem ad docendum de innocentia, de priuilegio suo, vel incompetencia iudicis, & similibus. q. 1.

Si in causa criminali interueni procurator, nec fuit oppositum, valere iudicium. q. 2.

Stante statuto, q̄ in causa criminali non possit interuenire procurator, admittendum tamen instructorem ad docendum de innocentia. q. 3.

Iudicem ex officio suo posse compellere procuratorem ad exhibendum mandatum, vel ad cauendum de rato, si dubitetur de mandato. q. 4.

Iudicem ex officio, etiam nemine petente, posse compellere procuratorem ad præstanda ea, quæ omiſsa iudicium retrò sint redditura nullum. ibid.

Procurator habens mandatum ad exigendum, potest etiam recipere solutionem. q. 5.

Coniunctam personam admitti quidem ad agendum, non autem ad exigendum, & recipiendum. q. 6.

Procuratorem posse iurare de calumnia in animam domini, si hæ

ni, si habeat eam ad rem speciale mandatum. q. 7.

Clausulam vſitam in mandatis procuratoriis, q̄ dominus releuet procuratorem ab omni onere satisfaciendi, nihil operari si dominus non sit soluendo, nec possideat immobilia: Et ita fideiusor sit minus idoneus. q. 8.

QVÆSTIO I.

Quæro, an procurator possit interuenire in causa criminali, quando ex forma statuti potest procedi contra absentem? Respon. Diuersæ sunt sententiæ. Nam Cyn. in l. reos. quæstione terria. C. de accusationibus, existimat quod possit. Et hanc sententiam quoq; tenet Aretin. l. inter accusat. ff. de public. iudic. Alex. conf. 116. incip. animaduersis statutis. vol. 2. Et hanc dic. esse magis communem. las. in qui. C. qui testam. facere poss. alij verò contrà censuerunt, hoc casu non posse procuratorem interuenire, Rai. d. l. reos. Et ibi Bald. & Salyc. q. 2. & Fulg. Eandem sententiam firmat Bart. l. penultima. §. ad crimen. ff. de public. iudic. Et eam dicit esse cõem Alexandrinus, & seruandam dicit. conf. 116. Hipp. verò de Marf. in præct. criminal. §. sequitur. nu. 27. distinguendo concordat has opiniones, vt procurator possit interuenire ad docendum de innocentia rei, vel legitima absentia, vel de priuilegio suo, vel incompetencia iudicis, & similibus, & ita proceda prima opinio. Secus verò si procurator velit cõparere ad omnes actus in iudicio occurrentes, quia non potest, & hæc distinctio æqua est, aliàs si prima opinio indistinctè procederet, daretur magna occasio delinquendi.

QVÆSTIO II.

Quæro, an valeat iudicium, si in causa criminali interuenit procurator, & non fuit oppositum? Respond. Licet magna sit controuerſia inter doct. vt per Hipp. de Marf. in præct. §. sequitur. n. 17. Tamen magis communiter approbata est ea sententia, quod tale iudicium valeat, ita tenet glo. c. 1. verb. criminalis. de iudic. in 6. Specul. in tit. de procuratoribus. §. 1. ver. itè quod est miles. Archid. c. ad agendum, de procuratoribus in 6. Eandem opinionem firmat ioan. de Lignano. c. veniens. de accusationibus. Ang. de aret. in tract. de malefic. verb. qui iudex videt, q̄ inquisiti non comparent. n. 55. Old. conf. 130. incip. omiſsa prolixitate. Capoll. cautel. 22. incip. statuta quandoque. Roma. conf. 215. incip. duo sunt, quæ principaliter. & eam dicit esse com. Hipp. d. §. sequitur. nu. 17.

QVÆSTIO III.

Quæro, an stante statuto, q̄ in causis criminalibus non possit interuenire procurator, debeat tamen amitti instructor ad docendum de innocentia? Respon. q̄ sic. & hæc dicit esse cõem opi. ias. in l. 2. C. qui testam. facere poss. eandem sententiam firmat communiter esse Fran. de aret. in conf. 147. incip. vſa consultatione. & tenet Capoll. conf. 20. incip. quidam dum es set potestas. Corn. in conf. 17. vol. 3. & ab hac communi sententia in cõsulendo, & iudicando non esse recedendū dicit angelus l. penulti. §. ad crimen. ff. de accusatio. Eandem dicit esse cõem opi. Aug. arim. in addit. ad Ang. in trac. malef. verb. qui dominus iudex. numer. 13. Et eam tenet latissimè Hipp. dicit. §. sequitur. num. 42.

QVÆSTIO IIII.

Quæro, an iudex ex officio suo possit procuratorem compellere ad exhibendum mandatum, vel ad cauendum de rato, si dubitatur de mandato? Respon. in hoc articulo doc. sententis variant. Nam imol. in l. inter quos. §. qui alieno. ff. de dam. in f. d. tenet, q̄ non possit, reprobans glo. in c. 1. verb. absentia. de elect. lib. 6. & in c. cum in iure peritus. de offic. delegat. quia iudex non debet officium suum impartiri non postulatam. Et eum sequitur Fel. in c. causam quæ. nume. 1. de iudic. vbi dicit gloss. d. verb. absentia. quæ tenet contrarium, communiter esse reprobata.

Sed in contrariam sententiam, q̄ imò possit iudex ex officio suo, nemine opponente, cogere procuratorem ad exhibendum mandatum, vel cauendum de rato, magis communiter itum est, iuxta glo. d. c. 1. verb. absentia. ne iudicium reddatur illuſorium, & retrò nullum, opposita exceptione falsi procuratoris. Hanc opinionem prædictæ glo. sequitur ang. in l. pomponius. §. rati habitio. ff. de proc. pau. de castr. in d. §. alieno. Bald. l. licet. C. de procuratoribus. & in authentic. offeratur. C. de lit. contest. eandem sententiam firmat ant. de Butr. & ibi Barbat. in c. cum M. de consi. Geml. in c. causam quæ. per illum text. de iud. vbi dicit, iudicem posse supplere in his, quæ reddunt iudicium retrò nullum, & ibidem dec. n. 10. & n. 13. vbi dicit gl. in d. verb. absentia. esse magis communiter approbatam, & sequitur Roma. in conf. 67. n. 5. eandem opinionem glo. dicit magis communiter approbatam iacob. de S. Geor. l. licet. n. 9. C. de proc. subdens q̄ ea in cõsulendo & iudicando non esse recedend.

dū. & eam quoque firmat Fran. Rip. l. 4. §. hoc iudicium. n. 49. ff. de dam. inf. Maran. in Spe. par. 6. rub. de inquisitione. n. 194.

QVÆSTIO V.

Quæro, An procurator habens mandatum ad exigendum, possit recipere? Resp. variant doct. Nam spec. tit. de procu. §. vt autem. ver. verum vt ad euitandas, existimat non posse, idem firmat Rom. l. non solum. ff. fo. ma.

Contraria verò sententia communiter recepta est, q̄ procurator habens mandatum ad exigendum, possit indistinctè quoque solutionem recipere, vt firmat ias. in d. l. non solum. nu. 17. Verba enim intelligi debent secundum intentionem proferentis, & secundum qualitatem personæ, ita tenet Bart. & doct. d. l. non solum. & latè l. hoc iure. ff. de solu. & in specie ibi Alex. Bald. & Ang. in l. nam & nocere. ff. de pact.

QVÆSTIO VI.

Quæro, Nunquid coniuncta persona admittatur ad exigendum & recipiendum? Resp. communiter in eam itum est sententiam, coniunctam personam admitti quidem ad agendum pro coniuncto, non autem ad exigendum. Ita tenet gl. l. hoc iure. ff. de solut. quam in hoc communiter approbatam esse dicit ias. l. 2. §. voluntatem. n. 16. ff. fo. ma.

QVÆSTIO VII.

Quæro, An procurator possit iurare de calumnia in animam domini? Resp. q̄ possit & proprio nomine in animam suam, & alieno in animam domini, si habeat speciale mandatum sec. communem & receptam doct. sententiam, vt firmat Marant. in spec. aduoca. rub. de iura. cal. n. 8. Et tenet Bart. l. 2. §. si. C. de iuram. cal. nec sufficit generale mandatum, quia generali mandato non venit delictum, & ita tale mandatum non obligaret dñm procuratore iurante in causa iniusta, & ita est insufficiens.

QVÆSTIO VIII.

Quæro, An clausula quæ communiter poni solet in mandatis procuratoris, l. q̄ dominus releuet procuratorem ab omni onere satisfaciendi, aliquid operetur? Resp. sec. cõmunem & receptam doc. sententiam, talem clausulam multum operari, & releuare procuratorem, quando dominus est soluendo, & possidet immobilia, Aliàs si non est soluendo, ex quo dominus non est fideiusor idoneus, talis clausula nihil operatur, ita tenet Bart. Rub. ff. de iud. soluen. Ang. & ias. l. filius. ff. qui satisf. cogant. Et hanc dicit esse communem opi. Maran. d. part. 6. memb. 8. nu. 11. Mich. Graff.

Procurator generalis cum libera. potest expedire omnes casus & causas in quibus etiam spale mandatum requiritur, teste Bal. in l. illud circa fi. de minor. las. in l. indebitam circa med. ff. de cond. indeb. cui adde q̄ spale mandatum & generale cum libera equiparantur tam in contractibus quam in iudiciis, ex no. per catel. verſi. procurator generalis, Seb. de nullit. c. 1. n. 87. vbi q̄ generale mandatum cum libera sufficit etiam in casibus spale mandatum requirenti. Ias. concl. 52. Quid de facto vel dicto procuratoris haberi liberam sine spali mandato, vel rati habitatione? & dic, quod non potest facere cadere dominum in aliquod quod sapiat damnum delictum vel penam, l. si procurator ff. de cond. indeb. l. creditor. §. lucius ff. mand. l. 3. §. 1. quod quisque iur. l. 1. §. quoties ff. de vi & vi ar. potest tamen obligare & hypothecare virtute d. clausulæ libere potestatis, teste Alex. conf. 118. col. si. n. 24. lib. 5. & etiam alienare, l. procurator istorum & l. procur. cui generaliter ff. de procur. Quam concl. de lara, vt per Rebuff. in præct. benef. par. 1. c. 2. n. 30. vbi quod procur. cum libera potest facere quæ sub mando generali continentur, dicit l. procur. istorum & l. procur. dicitur autem procur. constitutus com libera, nedum per expressionem verbi libera: Sed per alia multa verba æquivalentia qualia sunt illa, quod facere possit quicquid ipse dominus faceret, si præsens esset, ex no. per Bar. in d. l. procur. cui nu. 3. Abb. in c. petitio post nu. 2. extr. eo. & in c. si. n. 18. ext. de dila. per tex. in d. l. creditor. §. lucius ff. mād. Quæ omnia declar. vt per Moron. tract. de fide & pace q. 13. par. 1. Aym. conf. 262. col. si. Dec. conf. 430. Alex. conf. 44. lib. 2. Quid si in mandato dicatur, quod procur. possit facere omnia: quæ possit facere dominus, si præsens esset, an dicatur hñe mandatum cum libera? & dic, quod sic, per las. in l. quæ acta num. 22. ff. de offi. procurat. caf. Reg. autem quæ habet, quod tantum operatur mandatum generale cum libera, quantum si esset mandatum spale, intellige, quantum ad contrahendū & ea quæ respiciunt administrationem rerum dominij, sed in his quæ sunt ext. administrationem: illa parificatio non procedit, secundum las. in l. si quis iniquum §. si procurator num. 13. ff. quod quisque iur.

Procurator faciens actum simpliciter: intelligitur facere procuratorio nomine, quæ concl. limitatur procedere quado Com. opin. Tom. ij. q̄ fecit

fecit mentionem mandati, procuratoris, & officij, aliàs si nihil diceretur fecus esset, quia prælumeretur potius suo nomine fecisse, teste Iaf. in l. post dotem. n. 72. & seq. ff. sol. matr. vbi infert ad plura notabil. in Prac. pro qua vide quæ idem scribit in l. 1. §. nuntiatio n. 3. & 4. ff. de op. no. nun. cui Adde, qd illa verba, procuratorio nomine talis, necessario non sunt adiicienda ex not. per Bar. in l. si procurator ff. de procur. Declara, vt per Iaf. in l. si procurator ff. si quis caut. in l. Rescriptum §. si. ff. de pac. vbi docet formam concl. quam debet facere procurator in libellis & petitionibus, & in d. l. post dotem. n. 72. & seq. ff. sol. matr. de quo etiam per Prac. Pap. for. Responf. Rei. ven. simon. numero 8.

Procurator licet interuenire non possit in casibus in quib. absens possit damnari alius tamen admitti debet ad iudicium, quando vult offendere innocentiam vocati non comparentis. sec. R. ol. conf. 47. n. 17. lib. 3. vbi n. 18. qd quilibet potest instruere iudicem pro accusati absentis innocentia, & qui defensor non admittitur pro absente: si venit ad plenam defensionem inquisiti, secus si ad instruendum iudicem, per R. ol. d. conf. n. 23. & n. 26. vbi licet instrutor non possit producere capsa, nec facere examinari testes: quia hoc Reo nocere posset, poterit tamen testes nominare Iudici, & petere eorum examen pro Rei innocentia, Qui Iudex non admittens defensionem Rei absentis facit litem suam: teneturque in syndicatu, & ad damnâ Reo, de quo vide latius per eundem d. conf. vbi inter alia, qd probatio confictam confessionem admittitur, secundum communem ibi relata.

Prodigus antequam ipsi interdicta sit bonorum suorum administratio per iudicem, potest testari. cõem dicit in §. testamentum quæstione 33. P. Fichard.

Prodigus est inhabilis ad testandum, aded vt etiam ad pias causas non possit testari. cõem dicit in §. testamentum quæstione 5. vers. 2. infertur. idem.

Prodigus citandus est in datione curatoris sec. Angel. Paul. de Cast. Alex. Imol. & Moder. in l. is, cui bonis. ff. de verb. obli. & ista opinio est com. vt auctacter asserit Clau. aquen. ibidem, & Cagn. in l. furiosi. circa finem. ff. de regul. iuris, & in praxi asseruit ibi in additio. ad Dec. apostillator. in contrariam verò sententiam inclinavit Dec. conf. 274. & in dict. lege furiosi. & Hierony. chucalon. ibi in additio. & Ruy. conf. 89. n. 13. & seq. 40 volu. 5. Quicquid isti tamen dicant. suadentque. non ob hoc descendunt arbitror ab opinione affirmatiua, quæ videtur communis, obseruaturque in practica (vt s. docuimus) & omnib. ferè fundamentis Deci. & aliorum quam optimè respondet Aqen. in d. l. is cui bonis, & Cag. vbi supra. F. Viuius.

Prodigus notoriè prodigus rediens ad sanos mores. ipso iure definit esse sub cura absque Iudicis facto, alias opus est sententia fec. Iacob. de aret. & Bart. in l. is, cui bonis. ff. de verb. oblig. quorum opin. sequuntur asseuerantes esse magis com. Iaf. ibidem, & Hier. Butig. nu. 33. & Iaffr. decis. 62. & doct. post Bald. in l. 1. C. de curatore furioso. per tex. ibi. & hoc idem dicendum est in furioso, qui ipso iure definit esse furiosus postquam ad sanos peruenerit mores d. l. 1. C. de curatore furioso. & ibi Bald. post Petr. de Bellap. & in l. humanitatis. & ibi doc. C. de impuberum. & Guido Papæ decisio. 240. hoc intelligens procedere. quando biennio, aut triennio post stetit prudens, & discretus, quicquid voluerit Bart. in d. l. is, cui bonis, quem plures doc. ibidem sequuntur, & Dec. conf. 270. nihilominus dicta Bar. opinio verior videtur per d. l. 1. C. de curat. furios. vt referunt scriben. in dicta l. is, cui bonis. F. Viuius.

Prodigo etiam notorio non est ipso iure per legem bonis interdictum: sed requiritur sententia iudicis declaratoria fec. Bart. Bal. & Paul. de cast. in l. is, cui bonis. ff. de verb. obli. Imol. in l. is, cui. de testam. & Bartol. in l. tutores per illum tex. in fin. de admini. tutor. & istam opinio. scribit esse communem Boer. decis. 33. nu. 3. Alex. Paul. de Cast. Aret. in d. l. is, cui bonis, quos refert. Iaf. ibi. & de dicta communi auctacter mentionem fecit etiam Hier. Butigella ibidem. n. 2. & is, vbi latè eam declarat. F. Viuius.

Prodigus & furiosus in omnibus & per omnia non conueniunt, quia furioso statim per legem est interdicta administratio, sed prodigo etiam notoriè, & manifestè non interdictur administratio per legem, sed per Iudicem, secundum gloss. in l. 1. de curato. furio. & glo. Bar. Ang. & Paul. de Cast. in l. is, cui bonis. ff. de verb. oblig. Dyn. Bar. Bal. Ang. & Imol. in l. is, qui de testa. & ista est communis opi. vt per Mod. in dictis locis, & Boer. decis. 33. nu. 3. & seq. & diximus supra. idem.

Prodigo filio, an pater cui legitima vel aliquid in peculium assignauit, si illam ludendo dissipauit, rursus aliam assignare teneatur. Bar. & Bal. cum quibus videtur transire lo. de imol. 80

in l. cum dotem §. si post solutum. ff. solut. matr. & ceteri quos idem Alex. refert partem sectantur negatiuam. Sed an pater ipse alimenta dicto catu illi subministrare teneatur, Bal. in l. 2. §. 1. ff. eod. sol. matr. & in l. sancimus. in principio. q. 6. C. de in. offic. testam. concludit patrem alimenta denegare nõ posse per tex. in l. libertus, qui operatum, & ibi trad. per Iacob. de are. na. ff. de oper. liberto. idem tamen Bal. in auth. contra rogatus. ver. & facit ad duas quæstiones. C. ad Trebellian. Limitat hoc quod dicitur de alimentis non procedere, vbi filius dolo vel lata culpa dissipasset, quoniam tunc alimentis etiam indignus efficitur nec illa sibi debentur, sunt tamen alimenta quæ iure naturæ debentur. cap. ius naturale 1. distinct. l. 1. §. penult. ff. de iustitia & iur. Instit. de iure naturali gent. & ciui. in princ. & cap. si quis reliquerit. 30. distinct. l. cum non solum. §. hoc proculdubio. vers. ipsum autem filium. C. de bon. quæ liber. cum simi. & aded ac in tantum. eo iure debentur, quod etiam si filius iurauerit non petere alimenta, si tamen egerit cepit & in inopiam inciderit. iuramento non obstant illa sibi per patrè, & econuerso, subministrari petere poterit, & ministranda erunt, tex. est clarus, & apertus in canone inter cetera, 22. q. 4. Quæstionem quoque ponit Specu. in titu. qui fil. sint legitim. §. 1. ver. sed pone talem videlicet quidem emancipauit filium, & dedit ei partem, filius iurauit non petere de cetero alimenta ta à patre tunc laborat inopia: quaritur, an hoc non obstante filius alimenta petere possit, & soluit quæstionem affirmatiuè, mouetur quia pactum huiuscemodi est contra ius naturale, quo iure alimenta debentur dicto cano. ius naturale. 1. distinctio. & capit. si quis reliquerit. 30. distinct. ided improbatum, nec valet. l. ius autem agnationis ff. de pact. & consequenter, nec iuramentum tanquam accessorium. reg. accessorium. de reg. iur. in 6. & veluti contra bonos præstitum mores nõ obligat, capit. non est obligatorium. eod. titul. & libro cum similibus & iis contentus esto quoad propositam hoc in loco quæstionem. F. Turz.

Prodigus licet equiparetur furioso in omnibus, nõ tamen in delictis. Hieronym. Cagnol. in l. furiosi. nu. 13. ff. de reg. iur. com. dicit. B. Villal.

Prodigus quantumcunque notorius, potest contrahere & alienare antequam bonis inre dicitur. Ant. de Tremo. in add. ad Bonac. in practi. exceptio. in rub. qui. mo. suo no. n. 7. cõem dicit contrariam imò quod non possit contrahere, nec administrare, dicit communem Anto. Nic. in concor. glof. concor. 70. sed tamen primam affirmat communem Alexandr. in l. is cui bonis. ff. de verborum obligation. & Aufre. in additio. ad quæstionem. cap. Tholof. 362. & ista est magis communis, vt per Boerium in consuetu. Bitur. §. 8. in fi. & cum hac concord. l. 5. titul. vndecimo, parte quinta, & secundum hanc communem intellige, quam habes in verbo iuramentum, & cessante prodigalitate, cessat prohibitio, & absque sententia. Ioannes de Ripa in l. is, cui bonis. ff. de verborum obligationib. quam intellige, quando est notorium prodigaliter cessare Tiraq. tract. cessante causa in verb. interdictionis causa n. 120. communem dicit ex Bartol. Paul. Alexandr. Aretin. in dict. l. is cui bonis. idem.

PRO. Prodigus est, qui neque modum, neque finem habet in rebus expendendis. l. 1. ff. de curato. fur. Bellon.

Prodigus notorius, si ante interdictionem contrahat. potest eius Curator aduersus illos contractus restitui l. Patri pro filio 1. resp. de minor. sed loquitur in prodigo minore. & id eo si iustam causam alleg. iste prodigus est restituendus, aliàs secus, l. prima. & l. nec non §. prætor. ff. ex quibus causis maior. not. Rom. singul. 226. Quid in prodigo etiam notorio. an requiratur sententia iudicis declaratoria? & dic. vt per Bar. in l. is bonis. de ver. obl. Capel. Tolof. qu. 362. præterquam in minore prodigo, per glo. d. l. patri Boer. q. 23. Quam conclusionem declara, vt per Rip. d. l. is cui bonis. num. 36. Capel. Tolof. d. q. 362. Guid. Pap. q. 260. Prac. Bonacur. lit. quibus mod. suo no. ciuil. nu. 7. & qui prodigus in datione curatoris citari debet, iuxta tradita per doct. communiter in dict. l. is cui bonis. Cagnol. in l. furiosi cir. fi. de reg. iur. & ita in prac. obseruari dicit doct. in apostil. ad Dec. ibi Quamuis ipse contrarium teneat conf. 274. col. si. cui doc. respondent. in d. l. furiosi qui de prodigo notorio redeunte ad sanos mores: an desinat esse sub cura ipso iure absque facto iudicis: & dic. qd aliqui dicunt quod sic, idem dicentes esse in furioso, qui ad sanos mores peruenerit, de quo habetur per Guid. pap. q. 260. vbi declarat hoc procedere quando per longum tempus stetit prudens, & quocur. de quo vide quæ scribunt doct. in d. l. is cui bonis per l. 1. C. de cur. fur. Guid. d. q. 260.

prodigus notorius, ac manifestas potest contrahere, obligare, & alienare antequam sibi expressè interdictum à iudice administratio bonorum, & sic prodigus ipse notoriè ante interdictionem bonorum administrationem contrahere valet, secundum gloss. Bart. Bald. Angel. Paul. castren. & Roma. in l. is, cui bonis. ff. de verborum obl. Bald. in c. ex parte, de consuet. Imol. Anchar. & ceteros omnes Canonistas. in cap. secundum de testam. Bart. Bald. Angel. Imol. & Aret. in l. is, cui lege. ff. de testam. & ista est communis opinio, vt referunt Castren. Alex. Aretin. & Iaf. in dicta l. is, cui bonis, & magis communem inquit Boer. in consuet. Biturig. §. 8. in fi. & Aufre. in addit. ad quæstio. Tolosa. 362. & Apostil. in addit. ad Dec. in l. furiosi super litera, F. ff. de reg. iuris. F. Viuius lib. 2. opin. 240.

Prodigus delinquens postquam ei bonis interdictum fuit puniri ob tale delictum commissum non potest, & sic ad mortem naturalem propter facinus commissum damnari nequit aliquo pacto post bonorum interdictionem secundum communem opinionem relata p. Apostil. in add. ad Dec. in l. furiosi super litera, A. ff. de reg. iur. in contrariam verò sententiam, videlicet, vt prodigus ipse delinquendo subeat poenas à lege de finitas, sicut quilibet alius delinquens inclinatur glo. Bar. n. 14. Bald. num. 7. & Saly. num. 5. in l. si quis in tantam. C. vnde vi, Tiraquel. post leges connub. glo. 3. num. 147. Bart. num. 6. Ripa. num. 33. & Iaf. num. 17. in l. is, cui bonis. ff. de verb. oblig. vbi firmat istorum opinionem communem fore. aded quod prodigus ipse, etiam ad mortem condemnari posset, vt voluerunt Bald. in l. furiosum, circa fi. C. qui testam. facere pos. Ang. in l. Fulcinius. §. aded. ff. ex quibus cau. maio. Aret. in d. l. is, cui bonis, in fi. Dec. n. 6. & Cag. n. 13. in d. l. furiosi, vbi scribit istam esse com. opi. F. Viuius lib. 2. opin. 241.

Prodigus interdictio prodigo facta cessat statim, cum rediit ad sanos mores, & definit esse prodigus, pariter & cura ipso iure absque iudicis facto, si hoc esse manifestum: aliàs secus, secundum Iac. de aret. Bart. & communiter doc. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. per l. 1. C. de cura. furios. Balb. decis. 63.

Prodigus non excusatur de delictis, sed punitur, vt quilibet alius. communem opinionem dicit Cagnol. in l. furiosi. num. 13. ff. de reg. iur. Plaza. lib. 1. delict. capit. 29. num. 1. licet enim contrahendo non obligetur, tamen delinquendo obligatur, vt communem dicit Iaf. in l. is cui bonis, ff. de verb. oblig. nu. 17. & Ripa. num. 53. quicquid dixerit glossa in l. si quis in tantam. C. vnde vi. quæ ab omnibus doctoribus reprobat, vt dicit Angel. in l. is cui bonis numero 7. Hæc tamen omnia intellige in delictis quæ fiunt omittendo, omnes ferè consentiunt quod prodigus excusetur Clar. dicto §. fin. q. 66. vers. vlt. terius quæro. P. Fichard.

Prodigus notorie prodigo non intelligitur interdicta administratio sine facto iudicis, secundum gloss. Bartol. Bald. Ange. & Imo. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. licet gloss. in l. is cui Jega. ff. de testa. & ibi Pe. tenuerit contrarium. Nec secundum præfatos doct. sufficit fieri proclama parte iudicis, ne quis contrahat cum tali, vt dicatur facta interdictio à iudice. cum exigatur causa cognitio. l. interlocutio. & l. præses. C. com. vel epist. Balb. decis. 310.

Prodigo cui bonis interdictum est sicut nec furiosus testari non potest, etiam ad pias causas, ex quo bona alienare nõ potest, prout notatur in l. is, cui bonis. & l. si ita quis, §. ea lege ff. de verborum obligationibus, vt voluit Bart. in l. si queramus. ff. de testam. Bald. in l. 1. C. de sacrosanct. eccles. quod tamen sublimitatur, quando patiens defectum mentis, iuris presumptione esset à statuto habilitatus ad testandum, cum per statum habilitari possit, ex quo talis prohibitio procedit ex dispositio in iuris, per id quod habetur in l. omnes populi. ff. de iust. & iure, vt voluit Bart. in d. l. si queramus. & ita communiter tene-ri refert Bened. capra. reg. 103. nu. 11.

Prodigo exemplariter, perinde atque furioso substitui rectè potest, prout tenuit Bart. in l. ex facto. ff. de vulg. & pupil. quia vt ipse ibidem dicit, prodigalitas procedit ex quadam amètia, propter quam prouidetur, & à lege vt detur ei curator in vita, ergo eadem ratione prouidetur in morte, vt eidem possit substitui, quod etiam tenuit Bald. in l. humanitatis. C. de impuberum & aliis substitui. id verum dicens, nisi dementia vel prodigalitas simulata sit, idem videtur tenere Imol. in ca. Raynuntius. de testam. cum testari non possit, per not. in l. si constante. in princ. & l. si vera. §. de viro. ff. sol. matr. & ita communiter tene-ri, licet Guliel. de cuncto d. l. ex facto. & Aug. ibidem aliud voluerit, refert Bened. cap. in tractat. substitut. post regulas posito in spe. 3. num. 44.

Prodigo non excusatur in delictis, sed punitur vt quilibet alius, vt est communis opinio. Licet enim contrahendo non obligetur. Tamen delinquendo obligatur, vt est communis opinio. Quæ omnia intellige in delictis, quæ fiunt committendo, secus in iis, quæ fiunt omittendo, quia omnes ferè consentiunt, quod prodigus excusetur Clar. q. 60. vers. vlt. terius quæro. Bonacoff.

Prodigus licet equiparetur furioso in omnibus, non tamen in delictis. Cagnolus in l. furiosi num. 13. ff. de reg. iur. communem dicit. idem.

prodigus etiam liquido, palam, atque apertè bona profundens, antequam illi bonis interdicatur, omnia pro sui animi arbitratu gerere poterit. commune inquit Alexand. in l. is cui bonis. ff. de verborum obligat. Aret. in l. is, cui bonis. ff. de testam. Anto. de Tremo. in addit. ad Bonacoff. in pract. exceptionum rub. quib. mod. ciui. nume. 7. Villalob. in sua collecta. Aufre. in addit. ad quæst. Capell. Tolof. 362. magis communem affirmant Vigl. in §. item prodigus. num. 3. Instit. quib. non est permiff. facer. testa. Boer. in consuet. Biturig. §. 8. in fi. Franc. Vi. lib. 1. opi. 247. & 248. stant pro illis (ne nunc iuris loca promam) Cicero elegatem in officijs de Sophocle historiam con- texens, & Horatius in tercia illa Satyra oium facetiarum plena libr. 2. ferm. Quamobrem contrarium ineptè inquit commune Anto. Nicel. in gloss. concord. 65. Quin & citandus prodigus erit, cum ei curator assignari vult. commune aiunt Cagnol. in l. furiosi. ad finem. ff. de reg. iur. Francisc. Viuius d. lib. 1. opi. 245. & ante quam assignetur, pupillariter etiam suis substitui poterit. commune dicit Segur. in l. Imperator. nu. 10. ff. ad Trebell. Vbi autem semel à bonorum gubernatione ab actus fuerit, nec si verè frugi erat, atque est, contractum vltim. vel testamentum facere potest, commune contra Vigl. num. 4. Steph. Budeus ad finem in d. §. item prodigus. Nec veri prodigi contractus à iure iurando vires capiet. comm. effatur Alciat. in cap. cum contingat. 238. de iureiuran. Si tamen postea isce prodigus, cui bonorum administratio subla- ta est, & curator additus iam fuit, sese colligat, & ad prudètes, bonosque mores redeat, sub alterius cura statim iure ipso esse definit commune proferunt Iaf. Hiero. Butigella nu. 33. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. Francisc. Viuius lib. 1. opi. 246. nos tamen ea de re alibi probabiliter dubitamus. E. Suarez.

prodigus à bonis capessendis ex actus poenas nihilominus ob delicta instar cuiusvis licet, commune aiunt Cag. in l. furiosi. n. 13. ff. de reg. iur. Ant. Gomez. de delict. c. 1. n. 75. Iuli. Clar. in prac. §. vlt. q. 60. ver. vlt. terius quæro. Quamuis alioquin tum remediis, tum prerogatiuis, tum priuilegijs omnibus fruatur, quæ vel in furiosos, vel in minores annis conferuntur, vt frequenter placitum constat ex Alex. ac Iacob. à Sancto Georg. in l. si curatorem habens. C. de restitution. in integrum. Alex. & Iaf. in l. imperatores. ff. de re iudic. Alex. in l. centurio. num. 13. ff. de vulg. Iaf. in l. is cui bonis. ff. de verb. oblig. Feli. in cap. pastoralis. de iudic. Bolog. in rub. num. 6. ff. si certum petatur. Anton. Gomez. de contract. cap. 13. num. 30. Quin & substitutio quasi pupillaris illi rectè possit fieri, quemadmodum cõ- mune, ac magis commune dogma asserit idem Antonius Gomez. de testam. cap. 6. idem.

prodigo non interdicti administratione lex sed iudex. l. Iulianus. ff. de curato. furio. l. patri pro filio. ff. de minor. propterea in prodigo etiam notorio requiritur sententia declaratoria. Bart. in l. is cui bonis interdictum. num. 1. Paul. de cast. nu. 4. ff. de verb. obligat. Et hanc sententiam doct. communem opinionem esse inquit Alex. de Imol. lib. 1. n. 7. vers. rament primam opinionem. Iaf. nu. 9. vers. Et ista est communis opi. Licet alij multi contrariam sententiam amplexi fuerint, quos ibidem recensent Alex. & Iaf. Io. Fabri in §. furiosi. nu. 2. Instit. de curato. tamen magis cõmunis sententia est in contrarium Bald. in l. vnica. nu. 24. vers. modo circa personam confite- tis quare. C. de confess. Nicol. Boer. in decis. suis. q. 33. n. 37. in 1. par. Aldobrandin. in d. §. furiosi. nu. 7. Kirchoffius.

Proditor punitur poena capitis, tanquam reus lese maiesta- tis. Clar. q. 68. vers. proditor. Et proditor dicitur tripliciter, Pri- mo, qui prodit Principem, vel Rempublicam. Secundo, qui prodit socium, vel amicum, occidendo, vel vulnèrando. Ter- tio, qui prodit eum, qui in fide suscepit. Ita Bald. in cons. 361. nu. 3. in 4. vol. Bonacoff.

Producens instrumentum, vel scripturam, potest interroga- ri. An eo, vel ea vti vult pro verò, vel vera, vel nec, vt est com. opi. Ant. Gabriell. communium coclu. lib. 7. concl. 7. vbi ampli- at & limitat. Bonacoff.

professio minoris, ante legitimam ætatem facta iuxta capi- tum primum de regulis iur. in sexto, est ipso iure nulla, etiam si ipse minor sit discretus, glo. in dicto capitulo primo, quam Coua. in epitom. ad 4. Decretal. capitul. 2. numcr. 1. comunem dicit. B. Villalob.

Producens instrumentum, vel scripturam, potest interroga- ri. An eo, vel ea vti vult pro verò, vel vera, vel nec, vt est com. opi. Ant. Gabriell. communium coclu. lib. 7. concl. 7. vbi ampli- at & limitat. Bonacoff.

professio minoris, ante legitimam ætatem facta iuxta capi- tum primum de regulis iur. in sexto, est ipso iure nulla, etiam si ipse minor sit discretus, glo. in dicto capitulo primo, quam Coua. in epitom. ad 4. Decretal. capitul. 2. numcr. 1. comunem dicit. B. Villalob.

Proftens fib conditioe, vt poffit bona retinere, vitiatur profellio. Barb. conf. 3. vol. 1. communem dicit, vt refert Cou. in epit. 4. ca. 3. nu. 18. contrariam dicit communem. iaf. in l. morte, de noui operis nunc. ff. imò quod vitiatur profellio fiue conditio. Et idem iaf. in authen. ingreffu. C. de facrofanct. ecclli. nu. 10. & 37. vbi vide regulam & tres limitationes, cum quibus poffunt opiniones concordari. idem.

Prohibens aliquem testari incidit in crimen falſi. cõem dic. Boſſ. in titu. de his qui prohib. aliq. teſt. Clar. lib. 5. §. falſum ver ſic. prohibens. P. Fichard.

Prohibita alienari longiſſimo tempore præſcribẽtur. com mune pronuntiant Corn. conf. 1. 17. libr. 1. & conf. 294. ad fin. lib. 3. Balb. de præſcript. 5. part. 5. part. q. 4. nu. 4. Rip. num. 113. Io. crot. n. 140. Alcia. nu. 47. Loazes nu. 191. in l. filiusfamil. §. diui. ff. de legat. 1. E. Suarez.

Prohibens aliquem testari incidit in crimen falſi, vt eſt com munis opinio. Clar. in §. falſum, verſ. prohibens. Bonacoff.

Prohibitus extra familiam alienare, prohibetur testari & he redem inſtituere, ſecundum commun. doct. ſententiam. doct. in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de leg. 1. Alex. de imol. in conf. 56. nu. 6. in 1. libr. conf. iaf. in conf. 120. in 1. volu. & in conf. 96. in 4. volum. conf. Licet multi contrariam ſententiam ſecuti fue rint. Dec. in conf. 23. & Socy. iu. in conf. 112. in 1. par. ſed cum ea quaſtio nouiſſimè in vtramque partem explicata fuerit à Bart. Romul. in d. §. diui. n. 90. non proſequor illam. kirchow.

Prohibere potens delicto, nec prohibens, non ideo præſu mitur aſſentire delicto. nec habet iudicium contra ſe ad tortu ram. communis eſt opinio. Blancus in l. fi. num. 305. ff. de qua ſtionibus. Bonacoff.

Prohibitus alienare, non impeditur ſibi venientes ab inte ſtato inſtituere, licet non ſint de familia, ſicut non prohibetur etiam ſucceſſio ab inſtato. l. cum pater. §. cum inter. & ibi tra dunt Agrippa. & alij doct. ff. de legat. 2. & eſt gloſ. in l. pater. §. Iu lius Agrippa. ff. de legat. 3. Tradunt Bart. & alij in l. ſi ita quis. §. ea lege. ff. de verbor. obligationibus & in l. filiusfami lias. §. Diui. ff. de legat. 1. Paul. de caſt. in conf. 60. viſis ſtatutis. in fine. volum. 2. in nouis Alex. in conf. 23. conſideratis ver bis. numero octauo. libro 2. & in conſilio 59. attentis verbis. numero 10. & 11. libro 3. cum aliis multis, de quibus per do minum conſultent ibi, qui longè hoc proſequitur demon ſtrando, quòd ita ſe habet communis opinio. Soc. iu. in conſi lio 30. numero 11. volum. 4. vbi refert contrarium tenentes, & remittit ſe ad dominum Conſultentem, vt per eum ibi. E. Muſcul.

Prohibitus ſine certa cauſa aliquid facere ſi cauſam illam in tervenit aſſerat, fidem nõ merebitur, nec actus idcirco vale bit. commune pono ex Alex. iaf. ac Decio in l. ſi donatione. C. de collat. Soc. conf. 65. & conſil. 66. libr. 1. Aym. de antiqui. par. 2. à num. 10. cum ſeq. Ferret. cautel. 33. Rip. in l. ſi vnquam. q. 12. C. de reuoc. donat. Ar. Pinel. in l. 1. part. 3. n. 23. ver. 9. lim. C. de bonis mater. videro etiam hac de re, què ſuperius ſcripſi. verſ. Aſſertio. E. Suarez.

Prohibito facta filio non cenſetur facta nepoti. cõem dic. Didac. couarr. varia. reſol. lib. 3. cap. 5. nu. 4. idem.

Prohibito vno, cenſetur prohibitu omne illud, quod ſe quitur ex eo, ſiue ſit conſequens. ſiue ſit antecedens. Cur. iu. in l. 2. n. 56. ff. de iuriſd. om. iudic. com. dicit. B. Villal.

PRO. prohibitus vendere, non videtur prohibitus locare. l. codicillis. §. inſtituto. ff. de leg. 2. Bellon.

PRO. prohibito vno prohibentur & omnia, per quæ per venitur ad illud. l. oratio. ff. de ſponſ. l. ſcire. §. ſi mater. ff. de tut. & curat. l. ſin. C. ſi mancip. ita vend. idem.

PRO. prohibito vno, prohibentur & omnia quæ ſequuntur ex illo. l. final. C. de reb. alie. non alien. l. non dubium. C. de legib. c. nam conſuetudinem. extra. de conſtit. idem.

PRO. prohibito alienationis ſine cauſa niſi fiat in fauorem certæ perſonæ, non valet. in l. filiusfami. §. diui. ff. de leg. 1. idè. prohibito alienationis facta in contractibus, & ſic per pa trum inter viuos, ſi quis contrafaciat, non impedit tranſlatio nem dominij, ſecundum veram, & communio rem opinionem in l. ſi ita quis. §. ea lege. C. de condit. ob cauſam, vbi gl. & alij. & traditur in l. filiusfamilias. §. Diui. vbi plenè Soc. iu. ff. de leg. 1. & in conf. 91. nu. 5. vol. 4. E. Muſcul.

Prohibito facta filiis, non cenſetur facta nepotibus, quando teſtator prohibet alienationem per filios ſuos, volens apud eos bona cum honore, & vtilitate eorum conſeruari. §. nos i gitur. in auth. de reſtitu. fideicommiſ. & traditur communiter in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de legat. 1. Soc. iu. in conf. 31. n. 18. vol. 4. idem.

Prohibito facta filiis, non cenſetur facta nepotibus, quando teſtator prohibet alienationem per filios ſuos, volens apud eos bona cum honore, & vtilitate eorum conſeruari. §. nos i gitur. in auth. de reſtitu. fideicommiſ. & traditur communiter in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de legat. 1. Soc. iu. in conf. 31. n. 18. vol. 4. idem.

Prohibito teſtatoris concurrẽs cum prohibitione legis, eſt potentior, quàm ſi ſola eſſet, vt eſt cõmunis doctrina Scri bent. in l. filiusfamilias. §. Diui. ff. de legat. prima vincula enim duo, ſunt fortiora vno. auth. itaque. C. commu. de ſucceſſ. Soc. iu. in conf. 16. nu. 22. vol. 4. idem.

Prohibito alienationis, quæ cum generali bonorum hypo theca in contractu inſerta eſt, ius alienandi nõ tollit. commu. ne inquit Ant. de Fano. de pignorib. par. 2. memb. 1. n. 4 magis commune pronuntiant Ant. Gomez. in l. Tauri. 40. n. 19. Did. 10 à couarr. lib. 2. reſol. c. 15. nu. 3. contrariam tamen opinionem communem ait Grat. conſil. 95. num. 2. & magis communem eſſe conſtat, quidquid alij dicant, ex Alex. in l. qui abſenti §. 1. ff. de acquir. poſſeſſ. & conſil. 59. num. 6. lib. 5. Soc. Nep. conſil. 118. lib. 2. Rhoderic. Soarez in reſol. l. poſtrem iudicatam. ff. de re iud. Chaffan. in conſuet. Bungund. rubr. 1. §. 3. n. 35. Io. Crot. in l. filiusfamilias. §. Diui. n. 10. ff. de lega. lib. 1. Cagn. in l. 3. n. 175. C. de pact. inter empr. & vendit. Steph. Forcat. in Ne cyomant. iuris c. 13. & ſine dubio longe verior, atque æquior eſt ſententia. E. Suarez.

Prohibito alienandi extra familiam non inducit tacitum inter eos fideicommiſſum, qui in familia cenſentur: ſed illud tantum eſſicit, vt res fideicommiſſo comprehenſæ antea vendi nequeant: quàm gẽtiles moniti ſefe nolle emere renũtiant, commune ait Dec. conſil. 422. num. 7. & commune num. 72. magis commune num. 198. affirmat Loazes in l. filiusfamil. §. diui. ff. de leg. lib. 1. Quamuis contrarium receptus proſitea tur Ant. Gomez. in xl. tauri. num. 44. Tiraq. de retract. libro 1. numero 112. idque verius videtur. Sed ea de re & quæ ſupe rius verſic. Alienatio, & quæ alibi vberius diſſerò, veritatis ſtu diòſi vidento, idem.

Prohibitionis diſpoſitio generaliter, & in æternum exaudi ri debet. commune inquit Alc. & Tiraq. limit. 7. in l. boues. §. hoc ſermone. ff. de ver. ſig. Marc. Mant. de ſoluen. argumen. poſt princ. & videro quæ hanc etiam in rem obſeruatur ſupe rius ver. Negatio. E. Suarez.

Prohibito alienationis facta per patrem filio, ſolum in ipſo filio procedit, & non trahitur ad nepotem, licet alias filiorum appellatione veniant nepotes. l. iuſta interpretatione. & l. filij appellatione. ff. de verb. ſigniſ. cum ſimilib. Hoc enim caſu ſit ſtricta interpretatio, & ſub nomine filij, nõ venit nepos, prout ita eſt ſecundum ſtrictam verbi ſignificationem, alio enim no mine appellatur filij, alio nepotes. l. quid ſi nepos. ff. de teſta ment. tutel. & §. ſi inſtitut. qui teſtamen. tuto. da. poſt. Et de hac diſpoſitione eſt textus in terminis in §. nos igit. in Authen. de reſtitu. fideicommiſ. collat. 9. vbi Iacob. de Beluiſ. Ang. & alij tradunt. Et eſt notabil. decif. Bart. poſt Dyn. in l. filiusfamilias. §. Diui. in 10. q. ff. de lega. 1. quam ibi communiter ſequuntur doct. & vbi poſt alios dicit, & reſpondit quibusdam in contra rium adductis ibi per Crotum: vt refert eum Soc. iun. in conf. 13. nu. 10. vol. 4. E. Muſcul.

Prohibito alienationis dicitur perſonalis, quando certa per ſona prohibetur ſimpliciter alienare, nec tranſit de perſona in perſonam, & ſic in ea procedit diſpoſitio. §. nos igitur in Au then. de reſtit. fideicommiſ. prout firmant doct. communiter poſt Cyn. & Bart. in l. filiusfamilias. §. Diui. in 10. queſt. ff. de le gatis pri. Soc. iun. in conſilio 13. n. 2. vol. 4. vbi allegat Soci. Sen. patruum ſuum in conſilio 73. capiẽdo 1. num. 24. volu. 4. idem.

Prohibito facta ſine cauſa, etiam per ſtipulationẽ in dubio non valet, niſi appareat quod fuit facta animo donandi. Eſt magis commune. opi. ſec. Alex. conf. 13. ex his quæ in themate. verſ. ex quibus. vol. 1. quoniam potius per errorem facta præſumi tur. Vide ſuprà. Donat. nu. 13. M. Charian.

Prohibito omnium bonorum poſt mortem, non facta mẽ tione de præſentibus, nec de futuris, valet. Curt. iun. conf. 15. com. dicit. B. Villal.

Prohibito ex cauſa donationis facta poſt mortẽ, eſt valida. idem conf. 81. nu. 3. com. dicit. idem.

PRO. promiſſioni facte ſine cauſa, non ſtatutur, niſi debitum probetur. l. cum de indebito in fi. ff. de probat. Bellon.

Promiſſio, quæ abſque cauſa fit, nullus eſt momenti. com mune dicit Alex. conf. 152. nu. 2. lib. 2. & conf. 157. nu. 1. lib. 6. Io. ceph. qui limitat. conf. 108. per totum, ſed tu videro, quæ la tius obſeruo ver. Stipulatione. E. Suarez.

Promiſſio ob turpẽ cauſam, ne quis ſcilicet iniuriam faciat, vel vt faciat, vel ſi iniuriam fecerit, vel ſi non fecerit, nulla ip ſo iure proſus eſt, vt cenſet Accuſus in l. iuriſgentium. §. ſi ob maleficium. ff. de pac. cuius opinionem receptam eſſe cõ ſtituo ex Bart. & ceteris plerique omnib. iuris interpretib. in illo eodem §. ex Bart. rufus Sal. & Fulg. in l. perque. ff. de con dit. ob

diſt. ob turp. cauſ. ex Bart. denique Alex. iaf. ac reliquis ſcriben tibus in l. generaliter. ff. de verbor. oblig. ex Aret. ac Rip. in l. ſi plagij. ff. illo. cod. tit. idem.

Promiſſio ob turpẽ cauſam, ne quis ſcilicet iniuriam faci at, vel vt faciat, vel ſi iniuriam fecerit, vel nõ fecerit, eſt pror ſus nulla, cõis eſt opin. Soarez in eius theſauro communium opinio num. verſ. promiſſio nu. 341. Bonacoff.

Promiſſionem impunitatis reo ad erucendam, veritatem iud ex facere p̄t. cõis eſt opi. Cla. q. 5. ver. circa primũ quã tamen damnat Clar. ibi conſultens iudicibus ne ea vtantur. Et ex tali promiſſione extorta, quis nõ poteſt damnari ad mortem. Si promittens eam impunitatem concedere non valebat Sec us ſi valebat, vt Princeps. Clar. ver. circa ſecundum Sed extra ordinem, vt ibi per Clar. idem.

Promiſſio iudicialis. Ad factũ vnũ præciſè quis cogitur, nec li beratur præſtando inter eſſe in iudicialibus promiſſionibus. fa ciendi, ſeu quando factum iudicio promittitur, per text. cum glo. in verbo cogam. in l. filiusfamilias. §. procuratorem. ff. de procur. & ſecundum Bart. in l. ſtipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig. Panor. in ca. 1. ext. de iudi. ſic limitatur quod dicitur in ſtipulationibus faciendi ſuccedit obligatio ad inter eſſe. Balb. decif. 371.

Promiſſio de non offendendo intelligitur rebus ſic ſtantib. & aliqua cauſa non ſuperueniente, vt eſt communis opin. de qua D. Oſtaua. Vulpellus in tract. de Pace q. 45. nu. 4. & ſeq. Bonacoff.

Promiſſio de non offendendo neque per me, neque per he redem meum vno ex hæredibus contrafaciente, pœna contra omnes committitur pro portione hæreditaria, vt eſt com. opi. de qua D. Hercula. de cautio. de non offen. c. 18. num. 15. fol. 66. idem.

Promiſſio facti alieni eſſi valeat quando pœna eſſet adiecta vel intereſſe, tamẽ excuſabitur promittens à pœna, ſi omnem curam & diligentiam, quæ cõque adhiberi poſſet, adhibuerit, & quod potuit fecerit. Vnde ſi aliquis promiſſiſſet ſub pœna, quòd ſemper contraheret matrimonium cum Paulo, ſi ſe cerio quantum in eo eſt non incurrit in pœnam, quia difficul tas, cum factum ſit in obligatione, impedit cõmiſſionem pœn æ, ſi vehenda mancipia. ff. ad l. Rhod. de iactu. Bar. in conſil. 236. incip. Martinus promiſiſt. Panor. in c. Gemma. n. 9. ver. ad vnum tamen ſingulariter aduerte. ext. de ſponſalib. Quamuis de hac doctrina multi dubitauerint non poſtremã authorita tis iuris interpretes. Francif. de Acol. Aret. in l. ſi ita ſtipulatus. §. poſſum. n. 1. ff. de verb. oblig. Bar. Soc. in conf. 238. n. 30. ver. ſed tamen his non obſtantib. cum ſeq. n. in 2. vol. conſ. iaf. in l. ſtipulatio iſta habere. nu. 10. vbi & ipſe Canoniflarum ſententiam in d. ca. Gemma. improbat. ff. de verb. oblig. Tamen hanc cõem ſent. eſſe inquit ipſi Aret. & iaf. in d. l. ſi ita ſtipulatus. & in d. l. ſtipulatio iſta. & Phil. Dec. in conf. 313. nu. 2. & nu. 4. vbi ipſe Soc. argumẽta in contrarium adducta ſoluit, cuius tamẽ ſententiam Molin. ibid. in verbo, contrarium, admittere non vult. Item ſi promiſſor promiſiſſet ſe cum effectu curaturum, quod Paulus approbaturus eſſet, eo caſu nõ excuſaretur, quia ex illis verbis, cum effectu, apparet de expreſſa intentione cõ trahentium, quod committatur pœna in caſu non ſub ſecutæ ratificationis. l. ſi non mortis. §. ſi. ff. de inoffiſoſo teſtamento. Io. Fran. Rip. in l. quod te. n. 47. ff. ſi cer. pet. Quam ſententiam & ipſe Dec. amplectitur, in l. finali. §. Labeo. n. 11. ff. cod. vbi ip ſe aliquot diſtinctiones huius doctrinæ recenſet, & bono ordi ne explicat. & in l. impoſſibilem. ff. de reg. iur. Kircho.

Promiſſio facta per verba generalia, & adulatoria non indu cit obligationem aliquam, ſec. Ant. Io. de Im. Abb. & ceteros per illum text. in c. cum veniſſent, de inſtit. quia verba hæc nõ ſunt appieccatoria, cum licitum ſit ſeruare de vento, vt per præcitatos doct. & Alex. in l. ita ſtipulatus, la grande. ff. de ver. oblig. n. 5. & ſeq. & Afflic. in tract. de iure, ſeu domiſeos. §. 1. n. 9. & hinc eſt, quod poſtulo à Titio viſ dare, ſed donare mihi ta lem rem, & ipſe reſpondeat non modo rem iſtam, ſed etiam quæcunque habeo, & quicquid tibi placebit, tunc proſedò ex iſtis verbis generalibus non naſcitur obligatio, & petens quæ huiusmodi reſponſione non poſſet ſe fundare aliquo pacto, etiam ad petendam illam rem ſolam, cum promiſſio præ dicta per illa verba nulla reddatur. d. c. cum veniſſent per quem text. ita voluit Bald. in conſuſionibus iuris. Rom. in rub. ff. de arb. & Alex. in d. l. ita ſtipulatus. nu. 5. cum aliis ſignatis ibi per eum, & Fran. Curt. iu. in l. ea quæ commendandi. ff. de contra hen. empr. & And. ab Exea. in tract. de pactis, in 1. parte, n. 271. vbi ſcribit iſtam eſſe cõem opi. & quod hæc communis ſit cõ ſtat pariter apertiffimè ex congeſtis per Alex. in d. l. ita ſtipula tus, n. 5. idè ob hoc cautè agunt aduocati, qui nullam fidem

adhibent promiſſionibus magnatum, vt eis ſuadet Io. Andr. in add. Specu. in tit. de aduoc. §. hic dicendum, & refert Afflic. in d. §. 5. n. 9. quoniam pluſquam ſimplices cenſentur illi, qui ſuaſionibus credunt. Bald. in l. j. in princ. C. ne filius pro pa tre. Et licet verba animo iocandi prolata non ſint in cõſidera tione nec obligent, nihilominus iuramentum iocoſè prolatum obligat ſaltem ad veniale peccatum, glo. in c. nam. §. fin. 25. diſtin. An autem iuramentum temerarium obliget venia liter, vel mortaliter, dic vt per glo. & Arch. in can. Archidiaconum Florentinum, aliàs incipit, Florentinum, 85. diſt. & per Abb. in cap. 1. de iis quæ ſiunt à maiori parte cap. F. Viuius libro 2. opin. 242.

Promittens ſe facturum, & curaturum, &c. factum alienum ſi fecerit, quicquid potuit nõ tenetur ad principale factũ, nec ad intereſſe ſec. glo. in c. ex reſcripto. de iureiur. Ant. de Bur. & Abb. in c. Gemma. de ſpõſa. Aret. in l. ſi ita ſtipulatus. §. poſſum. ff. de verb. obli. & conf. 142. Abb. conf. 90. vol. 1. Afflic. decif. 295. Dec. conſil. 13. vbi meminit iſtam eſſe cõem opin. acita in practica obſeruari, vt reſpondet Soci. contrarium conſulen ti. idem tradit Dec. conf. 323. & concludit diſputando per pul cherrima, fundamenta Maranta in quaſtionib. quæ reperiuntur in ſi tract. de iudiciis. in q. 7. per totum. & Ruyn. conf. 67. vo. 4. vbi conſultuit in fortioribus terminis, quòd promittens ſe facturum, & curaturum cum effectu ſimiliter excuſari de bet, ſi adhibuit omnẽ conatum, quamuis nullus ſequatur effe ctus, huicque opinioni inhæret quoque conſulendo Io. Bapt. Ferretus conf. 128. & hoc ſequitur etiam Maranta in d. q. 7. n. 20. verum promittens ſe facturum & curaturum, & c. ſi hoc non fecit quàm primum potuit, in mora conſtituitur abſque vlla interpellatione ſec. Bald. in c. 1. §. ad hæc in tit. hic finitur lex Corrad. in vſib. ſeud. Aret. in l. ſi ita ſtipulatus. §. poſſum. ff. de verb. oblig. & Alex. in l. quod te ſi certum peta. & Ruynum conſ. 42. n. 26. vol. 1. & iſta eſt cõis opi. teſte Curt. iu. conf. 74. n. 6. Ad tollendum itaque omne dubium circa præmiſſa tradi tur iſtud optimum remedium per doc. quòd quis promittat in inſtrumento factum, & intereſſe, & quòd non vult poſſe excuſari ſi fecerit omnem ſuum conatum, quòd principalis ob ſeruabit, ſed vult teneri de ſuo proprio ſoluere, & obſeruare contenta in ipſo inſtrumento, tunc quippe promiſſor ipſe tenetur ad intereſſe dato quod fecerit poſſe ſuum ſec. Dec. in d. conf. 323. & conf. 330. & conf. 345. vbi poſt Abb. Aret. Soc. & Cuma. in aliquibus conſ. vt ibi per eum hoc expreſſe firmat, & Maranta etiam elegantiffimè in d. q. 7. n. 25. & ſeq. vbi reſpon det Afflic. contrarium inuenit, ſeu aſſeuerant in d. decifio. 295. & opinio iſta Deci. & ſequacium videtur communis, & ſecundum eam conſului, & obtinui in actu practico in cauſa magni momenti, non obſtante decifion. Affli. 295. præcitata, quæ intelligi debet ſecundum doctrinas, & leges quas allegat, & in effectu mouetur per conſ. Aret. 142. & nonnullas alias doct. quæ duntaxat loquuntur quando quis promiſit ſe facturum & iuraturum abſque adiectione illorum verborum, vt non excuſetur promiſſor feciſſe omnem ſuum conatum, idèõ offenſis his, & aliis quamplurimis, quæ omiſimus, & c. Iudici cauſæ prædictæ, non dubitauit Spreta opinio Affli. ſec. Dec. ſententiam iudicare. F. Viuius.

Promittens ſtare definitioni offenſi circa æſtimationem in iuria eidem illata, tunc erit locus arbit. boni viri, nec præciſæ mandabitur exequutioni quod offenſo vſum fuerit, ſec. Alex. poſt Accur. in l. 1. ff. ſol. matr. Gerar. in ſingu. 6. Abb. & Fely. in c. contingit. de ſen. excom. idem Abb. in c. quinquauallis. de iureiur. Iſta eſt cõis opi. quam ſequuntur Lanfr. in tract. de arbit. Baptiſt. de S. Blaf. q. 24. de arbitris. & in ſpecie quò ad æſtimationem damnorum. expenſarum, & intereſſe, hoc idem tenet Affli. decif. 91. nu. 10. F. Viuius.

Promittens donare poteſt conueniri, vt donet. Io. à Rip. de dona. lib. 3. cap. 12. com. dicit. idem. Villal.

Promittens ſe curaturum, & acturum factum alterius, non eſt neceſſaria interpellatio. Curt. iu. conſ. 74. n. 6. com. dic. idè.

Promittens de contrahendo matrimonium cum vna ex fi liabus Titij, ſi poſtea cognoscat vnã ex illis tranſit in matri monium promiſſio. cum illa. Fran. in c. ex literis. el. 2. de ſpon ſal. n. 6. & Coua. in epiſt. 4. c. 4. §. 1. nu. 17. & Petr. in Summa, in verbo matrimonium, el. 2. q. 11. com. dicunt. Villalob.

Promittens non mouere quaſtionem, non adimplet promiſſum ſi mouet, etiam ante litem conteſtatam. Gome. in ca. diſpendia. de reſtit. lib. 6. nu. 4. com. dicit. idem.

Promittens quòd cum duobus equis accomodat ſi faciat, quòd habeat tres obligatur ad quinque ſecus tamen, ſi dicit & promittit quòd habeat tres non exprimendo niſi ſum mam, tunc non ſit conſeruatio. iaf. in l. manumiffiones. n. 15. Com. opin. Tom. ij. q. 3. ff. de

ff.de iustit.& iure.com.dicit idem. Promittens de soluendo in quocunque loco potest poenitere, secus si promissit se conueniri, quia potest poenitere, iuxta l. si conuenierit, ias. si quis in scribendo, nu. 12. C. de pact. com. dicit idem.

promittens, in instrumentis de statutum circa expensas, dicto creditoris (vt sepè fit) obligatur soluere facta declaratioe per creditorem. Magis est com. opi. vt dicit Bene. Va. in Apost. ad Fel. in c. si diligenti. n. 13. in verb. vtrum extra de foro com. pet. I. Fichar.

promittendi verbum tam publicæ, quàm priuatæ scripturæ insertum in re dubia stipulationem præ se fert, commune aiunt Marcell. Berincut. in rub. ff. si cert. pet. Caccialu. de pact. q. 4. atque ita consuluit Alex. conf. 68. li. 4. quem inaduertenter capit Aym. de antiquit. 1. par. n. 104. Quin & tunc semper præsentia partium præsumitur, nec aliter probari necesse est. commune inquit Galeaul. in l. 1. n. 66. ff. de verb. oblig. Limitabis tamè vt id neutriquam procedat, & cum id, quod actum est, aliter valere potest, & cum id verbum in cõtractu innominato respectiuo inseritur, quemadmodum frequenter interpretib. placuisse videtur exiis, quos laudat Eman. à costa in l. si ex cautione. 3. declar. nu. 12. & sequentib. C. de non num. pec. limita item vt locus huic dogmati frequenter placito nõ sit, cum priuatæ scriptura vel ab alio iuris imperio exarata proponitur, cõmune tradit Viuius lib. 1. opi. 4. 3. Si autem isthoc promittendi verbum testes in suis depositionibus proferant, non stipulatio inde colligetur, nec significata ducentur, vt fræ quens placitum memoria prodiderunt Alex. conf. 173. nu. 7. lib. 7. Marcel. Berincut. in rub. ff. de verb. voblig. Imò nec tunc suffecerit testes deposuisse interrogatione præcedente sequutam fuisse promissionem, nisi etiam incontinenti id factu adiecerint, quemadmodum commune affirmant ias. nu. 44. lac. n. 3. in l. si vnus. §. pactus ne peteret. de pac. ff. idem. ias. n. 1. Alc. n. 6. lac. de Nigris à n. 3. in l. 1. §. ff. de verb. oblig. quamuis huic ampliationi merito reluctentur Ar. in l. sciendum. nu. 7. ff. de verb. oblig. Galeau. in d. §. 1. l. 1. n. 6. ff. de verb. oblig. Afflic. decif. 120. sed hac de re tota copiosius alibi. E. Suarez.

promittens factum suum non videtur comprehendere factum tertij licet heredis sic, Bal. in l. si. in fi. C. de act. emp. & qui promittit se non intrigare seu non impedire non incurrit poenam si excipit. Bar. in l. non solum. §. si status ff. de procur. 2. op. pos. & qui promittit vim non facere: non incidit in poenam promissam si id, faciat autoritate iudicis, l. factum non videtur de reg. iur. Bal. d. l. si. C. de act. emp. & quando promissio trahatur ad ius de futuro, vide Dec. conf. 396. Rui. conf. 42. 88. n. 8. conf. 204. lib. 1. Put.

promittens donare non tenetur donare vt commune dicit Andr. Alc. in l. 1. n. 16. de ver. oblig. quamuis contrarium male asserat receptum Franc. Rip. de donation. lib. 3. ca. 12. tu videto que hanc in rem copiosius obseruantur superius versis. Donatio. E. Suarez.

promittens sese æstimationi iniuriæ statutum, quam offensus ipse fecerit, ad arbitrium boni viri confugere non prohibetur. commune inquit Lanfran. de arbitr. Viuius lib. opin. 256. idem.

promittens de suo facto, dato, & cesso tantum intelligitur promittere de facto prædecessoris sui, item heredis, vt est cõmunis opi. de qua testatur Boer. decif. 67. D. Herculi. de cautione de non offendendo. c. 24. nu. 12. Bonacoff.

promittens sese stare æstimationi iniuriæ, quam offensus ipse fecerit, intelligitur arbitrio boni viri, vt est com. opi. Soarez in vers. Promittens. nu. 352. idem.

promittens præsentare reum sub poena infra certum tempus, quod sit minus sex mensium, non statim incidit in poenã, nisi ultra tempus statutum, dentur sibi alij sex menses, etiam si in promissione intrinsecus iuramentum. Et habet locum, etiam in criminali, vt est cõis opi. de qua Curt. iu. in consil. 181. nu. 23. in 3. vol. idem.

promittens de contrahendo cum vna ex filiabus Titij, si postea cognoscat vnam, trãsit in matrimonium promissio cum illa Præpos. in c. ex literis. 2. de sponsa. nu. 6. Couarruias in Epito. 4. §. c. 4. n. 17. & Pierius in summa. in ver. matrimonium. 2. q. 2. communem dicunt. Io. Bapti. Vezinus Hispanus in suo Aerario communium opin. vers. promittens. idem.

promittens aliquem non offendere, pace facta, non dicitur pax rupta, ex offensione ob nouam causam, vt quia quis vrtauit, verbis que conuinit. alicui fecerit, vt est cõis opi. de qua Nonius conf. 96. n. 15. & in dubio ex noua causa præsumitur offensio. vt ibi. nu. 16. Et si quis promittit, quod alius cum nõ offendet, cum sit facti alicui promissio, excusatur, si fecit dili-

gentiam pro viribus, ne ille talis offenderetur. vt ibi. Bonac. Si promissor solidæ seruitutis decessit relicta pluribus hæredibus nõ potest vnus constituere seruitutem in fundo communi, nisi aliis consentientibus. Est cõis opi. sec. ias. in l. 2. §. ex his vers. 5. de verborum obligationib. Charian.

promittens facere contractum in quo sola voluntas contrahentium sufficiat, obligat eum, vt ex cõtractu facto, secundum veram per Burf. conf. 100. nu. 10. lib. 1.

promissione de securum faciendõ, vel dando centum, statim ad id quis conueniri potest, vt euitetur circuitus, secundum communem per Burf. conf. 100. n. 11. lib. 1.

promittens vendere, si rem habeat, non liberatur soluendo Interesse, sed cogitur rem tradere, secundum cõem per Burf. conf. 100. nu. 36. lib. 1.

De pronuntiatione positionum pro confessis ex Decreto, scribit Nicol. Moron. trac. de fide & pace par. 1. q. 26. vbi etiam agit de eo qui recusat respondere ipsi positionibus, nec vult iurare de cal. post Bal. in l. 2. §. quod obseruari. C. de iuram. cal. Neui. conf. 6. per tot. conf. 7. consil. 8. nu. 65. conf. 79. Mathes. 20 sing. 37. Nat. conf. 93. conf. 363. Rol. conf. 90. nu. 16. & seq. lib. 3. post Rom. sing. 695. & de obscure respondentib. idem Roma. conf. 455. vbi inter alia, qd responsio indeterminata referatur ad interrogationem, & obscure respondens similis est nihil respondenti contumaciter, Rom. conf. 321. in fi. vbi paria sunt nihil ferari vel ita respondere, vt incertus dimittatur interrogator, Oldr. conf. 81. col. 2. Dec. conf. 440. in fi. Rom. d. consil. 455. nu. 2. & n. 3. qd respondere monitus, contumaciter tacens: habetur pro confitente, & quando quis est contumax in respondendo, an moram purgare possit & quomodo? Dic. quòd mora ab eo purgari non potest qui fuit contumax in respondendo positionibus, quando à Decreto apposita fuit dies & poena, Alex. conf. 14. lib. 2. Nat. conf. 53. col. 5. vbi respondet contrariis, & ibi quid quando iudex prefigit terminum, quid quando lex.

Qua in re, in prac. sunt qui vtantur infra scriptis duabus conclusionibus, Cum positiones ipso iure pronuntiate sunt à Decreto, ob tarditatem respondere debentis, nec requiritur alia pronuntiatione, ita verbis Decreti, quoniam postquam à Decreto & sic à lege sit executio non potest mora purgari, Doc. in l. si insulam de verb. oblig. Aym. conf. 216. nu. 23. Item etiam post terminum legis, mora non purgatur. Idem Aym. consil. 166. n. 15. Nat. conf. 53. col. 5. conf. 364. Ofasc. decif. 71. n. 55. & seq. Qui etiam in mat. recusat respondere positionibus & denegañ iurare de cal. scripsit decif. 113.

Quæ autem requirantur vt positiones habeantur pro confessis, declarat Cur. trac. positionum, col. 3. circ. fin. & col. 5. in prin. vbi ponit fallentias quarũ vna notabilior videtur, quòd non procedit Regula in interrogationibus, sed in positionibus, tãtum, quia interrogans nihil ponit, intellige, quando quis interrogatur ad preparatoria iudicij, quia tunc nihil ponit, Sed ab aduersario certificari petit, Secus si fierent interrogatoria & positiones super aliquo emergenti probando ante litem contest. vel in medio causæ, quia tunc non respondens habetur pro confesso, vel negante, prout vtilius fuerit interroganti, l. de etate. §. qui tacuit ff. de interrog. act. latius per Cur. d. trac. col. 5.

Quomodo autem & per que verba respondendum sit positionibus eleganter monet Nat. conf. 59. 1. & 2. col. & in specie nu. 12. Quid quando ex forma decreti datur forma respondendi: vt legitur in nostris Ducal. decretis lib. 3. ca. 16. & Nat. d. conf. n. 19. qd positiones habende sunt pro confessis contra eum qui aliquibus positionibus falsò respondit, & quid de mendace. vide ibi nu. 16. nu. 20. Sed quæ dicantur pertinentes vel impertinentes, & quales debeant esse positiones, & sic simplices nec cõtinentes plura membra, sed vnũ duntaxat, scribit Nat. conf. 20. 2. col. vbi et quid de decreto, & quibus positionibus sit respondendum, & quæ admittende quæ nõ: quo in loco, habetur etiam pract. illa, qua vtuntur Causidici & alij respondendi positionibus cum protestatione, qd quatenus respondendum non sit habeatur responsio pro non data. Dum verò aliqui tractant de stilo c. respons. position. Dic. qd de hoc ex decretis predictis disponitur, vt non detur positionum copia ante responsiones, præsertim quando concernunt factum proprium respondere debentis, & ita seruatur in hac patria Subalpina ab iis maxime iudicibus, qui in sinceritate ambulant, Deum & æquitatem semper præ oculis habentes.

Qua in materia, an positionum exemplum edendũ sit, scribit Ias. post alios in l. is apud quem nu. 5. C. de eden. vbi concludit qd sic, & hoc vsu receptum esse testatur idem ias. in l. 1. n. 16. ff. de reb. cred. Verum Purp. in d. l. is apud quem. nu. 92. limitat in po-

in positionibus dependentibus à facto proprio respondeñ, quorum duplex vt iam dixi, non datur ante responsiones, quicquid dicat ias. ex Bal. auctoritate in additione. ad Spec. qui & hoc non dicit, Sed ias. op. pluribus in locis seruatur, sicq; Curiarum stilius attenditur, Nam in regno Napolit. ante publicationem non datur articularum copia, ea ratione ne litigatores ad falsitatem instruantur, Afflic. decif. 33. n. 3. Sed hoc totum iud. arbitrio remitteñ esse testis est Bal. in l. 2. n. 6. C. vt lit. pend. sequitur Luc. de pen. in l. in sacris col. 5. ver. 2. ex quo. C. de prox. sac. lib. 12. qui dicit qd post examen articularum siue positionũ exemplum dari est, vt sic deinde testib. super eis examinandis interrogatoria formari possint, quod tradidit Rob. de ord. iud. 6. par. act. 4. n. 19. Et hoc quidem eò fortius in casu Purp. procedit, quando positionibus à facto proprio respondentis dependent, nõ esse dandam copiam priusquam responderit, quod & decretis ducal. patriæ nostræ Subalpina tradidit, cap. 16. lib. 3.

pronuntiam est contra fiscum in dubio, quando fiscus agit ex causa lucratiua concernente delictum, vt est cõis opi. de qua Phebeus inter conf. crim. conf. vlt. n. 3. Bonacoff.

proccemium generale, etiam si postea sequantur verba specialia, facit, vt dispositio censetur generalis Cur. iu. conf. 174. nu. 1. & 2. com. dicit. B. Villal.

Ex Proccemio sumitur causa finalis statuti, quia causa proccemialis, dicitur causa finalis. cõis est, vt apparet ex accumulatis per Bened. Vadum in Apostil. ad Lan. de Oria. in c. quoniam, contra in prin. extra de proba. I. Fichard.

proccemium generale efficit, vt dispositio sit generalis, licet verba eius, sint specialia, vt est cõis opi. Soarez verbo principium. nu. 254. Bonacoff.

proccemium statuti & cõstitutionis, etiam pœnalis dat causam finalem & rationem, vt est cõis opin. Cur. iu. in conf. 166. nu. 1. & conf. 178. vbi dicit, quòd cum sit arbitraria, potest iudex ex causa testi plenè dependenti non adhibere fidẽ. & conf. 344. nu. 69. in 3. vol. idem.

propositio inepta si non sit necessaria, non vitiat actum aut libellum Albricus Brun. in trac. tit. effect. amplia. 18. comm. dicit. B. Villal.

PRO. propositum in mente retẽtum nihil operatur. in leg. si reperendi. C. de cond. caus. dat. causa nõ secut. in l. quicquid adstringenda. ff. de verb. oblig. & l. stipulatio ista. §. alteri. ff. eo. tit. l. veterib. ff. de pact. l. cum in plures. Bellon.

propria auctoritate dominus vasallum feudo priuare non potest sed debet pcedere sententia declaratoria, feloniam vel culpam priuatione dignam, esse commissam. Veram & omnibus doct. cõem esse dicit Apostill. conf. 3. n. 5. & 6. Et idẽ plenius in consuet. Paris. §. 30. n. 23. vbi idem affirmat, & vnicum tantum casum excipit, videlicet, si vasallus feudum irrequisito domino alienasset. &c. I. Fichard.

Amplia dictam cõem procedere etiam in crimine læsæ Majestatis, sec. Thom. Gram. decif. 105. n. 55. & seq. quia etiam in illo requiritur sententia declaratoria quam conclusionem an re ipsam tenuit etiam Bar. in l. imperator. ff. de iure fisci, & mul. ti alij, quos refert. Gigas in trac. de cri. læsæ maiest. lib. 2. c. 25. vbi concludit hanc esse veriorẽ, & omnino tenendam, per text. cui dicit respondere non posse in l. quæsitum. ff. qui & à quibus. Et hanc tenuit etiam Card. Zabarel. consil. 125. nu. 2. idem.

PRO. propria res est in qua quis commodum & damnum capit l. 1. §. in propria ff. quand. app. sit. Bellon.

PRO. proprium nemo dicat quod commune est. can. sicut. hi. 47. distinet. idem.

propriarium se dicens, aut proprietatem ad se ipsum pertinere affirmans succumbet, si dominium duntaxat vtile sibi competere probauerit, cõe aio ex multis quos citat Ariu. Pin. in l. 1. part. 2. nu. 8. C. de bon. mater. ex Marmer. nu. 7. Coraf. n. 39. in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acq. poss. Quamuis contrarium verius, ac non minus receptum ostendat Arius Pinel. vbi supra. cum quo sum. E. Suarez.

PRO. propter discordiam peruenitur ad sequestrũ. l. si que. ff. famil. ercisc. Bellon.

PRO. propter importunitatẽ petentium, Princeps aliquando non concedenda concedit l. 1. C. de pet. bon. sub. libro 10. idem.

PRO. propter ingratitudinem donatarij, donatio reuocari potest in l. si. C. de reuo. do. in c. final. extra. de do. idem.

PRO. propter instrumenta de nouo reperta lis potest retrahari, in l. admonendi. ff. de iureiurando. idem.

PRO. propter malos boni non sunt deferendi, sed propter bonos mali sunt tolerandi. can. nimum. 20. q. 5. idem.

PRO. propter officium datur beneficium cap. fi. de rescrip. lib. 6. idem.

PRO. propter vnumquodque tale, & illud magis sec. Aristo telem auth. multò magis C. de sacrosanct. eccle. idem.

prorogare iurisdictionem non sui iudicis, potest laicus in habentem consimilem iurisdictionem, vt in habentem merum mistumque imperium. Panor. in cap. cum sit. de foro competenti. nu. 12. com. dicit. B. Villal.

Fallit, quando in ciuitate est diuisa iurisdictione per quarte- rios, quia homines vnus quarterij nõ possunt prorogare iurisdictionem iudicis alterius quarterij, ias. in l. si per errorem n. 7. ff. de iurisdic. om. iud. com. dicit. idem.

Tempus instantiæ præfixum à statuto, partium consensu prorogari non potest nec etiam tempus presequendæ appellacionis. (vel sic: Tempus instantiæ, præfixum à statuto, etiam in causa appellacionis, partium consensu prorogari non potest.) Est magis cõis opi. sec. Alex. in conf. 24. in spec. cõto processu vol. 4. M. Charian.

Licet prorogatio compromissi per arbitros fieri possit, tamen non valet, nisi partibus fuerit intimata. Est cõis opin. sec. Dec. in conf. 39. iurisdicam. in prin. vol. 1. B. Villal.

prorogatio iurisdictionis in dubio, secundum cõem opin. non præsumitur, sed ignorantia, per regulã. l. verius. ff. de probat. & ita communiter à doct. concludi inquit ias. in l. si per errorem. n. 10. Quisuis ipse sententiam contrariam amplectatur, cnius meminit quoque Pet. Io. Anc. in suis quest. q. 5. n. 7. in 1. par. Kirchouius.

prorogatio potestatis arbitri, perinde atque cuiuslibet alia iurisdictionis, licet arbiter non tam iurisdictionem quàm notionem habeat, potest prorogari, cum dependeat ex cõsensu partium, comm. dicit Benedi. Capra. in trac. prorogationis. statim post conclus. siue reg. 53. posito num. 40. vide supra in verbo Arbiter.

prorogatio iurisdictionis, tam delegatã quàm ordinariã, potest fieri de re ad rem, siue de causa ad causam, quod cõmuniter teneri ac procedere refert Bened. Cap. in trac. prorogati. post regul. 53. posito nu. 49. quando prorogatio fieret ad rem vel ad causam similem. secus si ad dissimile, nam à causis ciuilibus ad criminales, vel contrã, nõ potest fieri prorogatio. De casu autem ad causam siue sub certa conditione, ante cõditionis euentum, iuxta commune non fit prorogatio, vt ibid. firmat Bened. nu. 55. vide supra in verbo iurisdictione.

prorogatio iurisdictionis ordinariã, licet de persona ad personam fieri possit, tamẽ delegata etiam ad vniuersitatem causarum vtcunque ordinaria videri possit, ad alias personas iuxta cõem non potest prorogari, nisi causa illa contingeret personas ad quas prorogaret, quia tunc iurisdictione delegata ad tales personas, licet in rescripto non fuerit expresse prorogari posset, vt in dicto tractat. prorogati. nu. 59. & sequi refert idem Capr. Qua de re similiter vide supra in verbo iurisdictione.

prorogatio iurisdictionis delegatã de loco ad locum semper procedit dum modò partes expresse consentiant, nisi ex priuilegio cum limitatione effect concessa, quo casu non licet egredi limites huius iurisdictionis. Similiter prorogatio ordinaria de loco in quo ordinarius solitus est retinere tribunal, ad alium locum existentem intra suam iurisdictionem, fieri potest, sed non ad locum alterius iurisdictionis, quemadmodum communiter tenetur, quia ordinarius ibidem pro priuata persona censetur, quod verum est, quando iudex alterius territorij id sciret ac prohiberet, aliàs secus, quemadmodum refert ac sequitur Bened. Capr. in dicto tract. prorogati. nu. 62. qua de re vide supra in verbo, iurisdictione.

prorogatio iurisdictionis non tantum in spiritualibus modò ad habẽtem similem iurisdictionem fiat, fieri potest, cum nusquam de iure prohibitum inueniatur, sed etiam in criminalibus etiam meri ac mixti imperij in habentem simile imperium fieri potest, idque communiter receptum testatur Benedi. Cap. in dicto tractatu prorogati. n. 79. addens nu. seq. id procedere tamen quò ad præiudicium prorogantis, cum in præiudicium reipubli. aut proprij iudicis non procederet prorogatio, vide supra iurisdictione.

prorogationem causæ de tempore ad tempus per procuratorem fieri posse communiter teneri refert Ben. Capr. reg. 64. n. 6. & seq. fallentias vide supra in verbo Procurator.

prorogatio termini i compromisso. Si in compromisso dicitur, quod arbiter & arbitrator possint procedere, & terminum de quo in compromisso prorogare, præsentibus & absentibus partibus. Et ipse arbitrator absentibus partibus prorogauerit terminum: & demum iudicauit parte non citata,

80 valebit prorogatio, & sententia per text. in l. diem proferre. §. si Com. opin. Tom. ij. q. 4. quis

quis litigatorum. ff. de arbit. Et ita dum casus accidisset, dicitur consilium collegium Mediolani propter potestatem in compromisso datam arbitrari procedendi & prorogandi absentibus partibus, per l. nō distinguemus. §. si. cum l. sequen. & ibi bona glo. ff. de arbit. licet Bald. tenuerit non valere prorogationem vel sententiam, nisi intercesserit saltem intimatio, quando absentibus partibus processum est, in l. eos. §. apostolos. C. de appel. & idem Specul. in titul. de arbitris. §. excipitur. vers. sed pone quod actum sit. Quando in compromisso fuit tantum dictum, quod possit pronunciari partibus absentibus: nec fuit additum, & non citatis. aliās procedat prima opinio. & sequitur Inn. in ca. cum dilectus. extr. de arbit. do. Alexan. in l. si quis arbitraui in 8. col. ff. de verb. oblig. Sed dom. Cato in d. §. vbi decretum, cōcordat dictas opiniones, vt prima procedat, quando iudex ante prorogationem cognouerit de meritibus causae partibus praesentibus, aliās procedat secunda. Balb. decis. 33.

prorogatio iurisdictionis fieri potest, etiam in criminalibus, etiam si sit meri & mixti Imperij, dummodo fiat in eum, qui similem habet iurisdictionem, vt est cōis opi. Capra reg. 54. n. 78. fol. 58. Clar. q. 4. 2. in prin. Expresse & tacite, quō ad praedictum partis, vel partium, quae prorogationi consentiunt, nō autem in praedictum Reipublicae, vel iudicium, ad quos spectat perpetrati criminis cognitio & punitio. Clar. ibi. Et dummodo iudex prorogatus habeat iurisdictionem in similibus, causis criminalibus. alias secus, vt est cōis opi. Clar. ibi. ver. est etiam. Item prorogatio etiam habet locum, si iudex procedit ex officio, & consentiat reus in sui praedictum, non autem in praedictum cōpetentis, vel alterius accusare volentis. Clar. ibi. ver. vlt. Bonacoff.

prorogatio non habet locum vbi per inquisitionem ex merito officio proceditur, cōis est opi. de qua Calefa. inter consil. 102. nu. 4. in l. lib. Clar. q. 4. 2. Alias secus, vt est com. opin. vt ibi fufius per Clar. Bonacoff.

prorogatio iurisdictionis non potest fieri causa inquisitionis, cū non adsit actor & reus. Et sic personae necessariae ad prorogationem. Bal. in l. j. C. vbi de crim. agi oport. Nellus in tract. de bannitis in 2. par. primi temporis. q. 11. Soc. conf. 108. in fi. in 4. vol. vbi com. dicit. idem.

prorogationis reuocatio. Rusticus, mulier & miles possunt tacitam iudicis prorogationem factam litigando coram eo reuocare, etiam vsque ad sententiam, secundum Spec. in titu. de compe. iudi. adi. §. 1. vers. sed nunquid. Ang. l. fi. C. de excep. faciunt not. in l. 1. C. de iur. & fac. igno. Et quilibet alius etiam post litem contest. si superuenerit iusta causa reuocandi, sec. But. & Imol. in c. 1. extra de iud. faciunt not. in l. apertissimi. C. eo. sequitur. D. cato in d. l. si conuenerit. Balb. decis. 110.

Prorogatio iurisdictionis non inducitur per comparationem rei coram iudice incompetente per inquisitionem procedente. Ita notabiliter Bald. in l. 1. C. ad l. corne. de fica. Balbus decis. 159.

protestatio de reuocando factum illicitum, non releuat facientem: quoniam statim actu consumato quaestum est ius parti. Est comm. opi. sec. Dec. in conf. 160. in causa, in fi. vol. 1. M. Charian.

protestatio (vt vulgo fandi mos est) simpliciter facta nihil operabitur, nisi actus is, de quo fit, tunc temporis, cum fit, vel incontinenti explicetur, siue actus ille ab vnus voluntate, siue à libero plurium arbitrio p̄deat. commune attestatur Fel. in c. cum M. de constit. E. Suarez.

protestatio Mentiris, saluo honore tuo, vel es falsarius, non suffragatur protestanti, quo minus de illata iniuria teneatur, vt est verior, & magis recepta doct. sententia, de qua D. Menochius in conf. 4. nu. 31. Bonacoff.

protestatio est denuntiatio cum testatione facta. Io. à Ripa in c. cum M. de constit. nu. 68. de constit. com. dicit. Villal.

protestatio post actum perfectum super dependentibus à sola voluntate protestantis vitatur, & valet actus, idem ibi. n. 13. com. dicit. Et sic dicit intelligendum esse ti. in l. per seruum. §. 1. ff. de vsur. per l. sed si de fructu. ff. de vsu & habit. idem. Protestatio facta per emphyteutam in alienatione rei emphyteuticae, videlicet sine praedictio domini, non releuat protestantem, Io. à Rip. ibi. n. 80. cōem dicit iaf. in §. morte. ff. de noui operis nuntia. nu. 77. idem.

Fallit, si in alienatione dicatur, Domini accedente consensu, alias quod alienatio non valeat. Idem ibi. tu non recedas à com. dicit. idem.

protestatio si praecedat actum, qui dependet de sola voluntate protestantis, nō videtur deserta. Secus tamē, si dependeat cum voluntate tertij. Anth. Gom. ia l. 4. §. tau. nu. 44. cōem di-

cit ex Bart. in l. non solum. §. morte. ff. de no. ope. nun. idem. Protestatio quae fit quotidie in productione instrumenti, s. quantum pro se facit, & non in aliis operibus, q. in aliis iudex non possit se fundare Fel. in c. imputari. de fid. instr. com. dicit. Io. à Rip. in d. c. cum M. nu. 39. idem.

protestatio facta per mulierem cum iuramento de non alienando rem dotalem, si postea fiat alienatio, etiam cum iuramento, & ignorante recipiente alienationem, valet protestatio. Io. à Rip. ibi. nu. 8. 1. ver. secundo limitatur. com. dicit. idem. Protestatio non est necessaria, sed utilis metum passo. Hieron. Cagn. l. in omnib. ff. de reg. iur. nu. 13. com. dicit. idem.

Amplia ad impeditum etiam ex facto iudicis, quia non est necessaria. idem ibi. nu. 15. com. dicit. idem.

ADDITIONE. Et hanc opi. tanquam humaniorem tenuit Rot. in verb. tempore. Card. Crensi. dum erat Aud. vt refert Marc. Ant. Bard. in trac. de temp. vti. & cont. c. 4. sub num. 3. & cam esse vtilem, & de consilio, & non necessariam.

protestatio sola non probat metum: sed requiritur probatio metus. Io. à Rip. nu. 92. com. dicit. contrariam imō q. protestatio sola praecedens, prober metum, tenet gl. in ca. clarius. 32. q. 2. & doc. communiter in c. 1. quod me. cau. sed pro concordia dicit: aut actus, pendet à voluntate solius protestantis, & tunc protestatio praecedens probat metum, vt tenet Bart. & doc. communiter in l. qui in aliena. §. ff. de acq. har. aut actus pendet à voluntate duorum, & tunc si protestatio fiat ipso actu, parte praesente, probat metum: aut ante actum, & non probat, hac Io. à Rip. in d. nu. 92. B. Villal.

protestatio ob metum potentioris fieri potest etiam clandestine & nihilominus valet talis clandestina protestatio. Phil. Dec. l. in omnibus causis. ff. de regula iuris. Et idem conf. 219. nu. 2. Bart. Soc. conf. 262. nu. 5. & 9. vol. 2. Hofst. & Abb. c. pastoralis. §. 1. de of. del. Et idem Abb. in c. cum M. n. 19. & ibi plura alleg. per Seb. Sap. in ver. metus, & c. de constit. Quod si nec clandestine protestari commode posset, propter eundem metum (fortē alicuius potentis principis) tunc potest postea probare talem metum, & actui contrauenire, secund. iaf. in l. qui in aliena. §. celsus. nu. 46. ff. de acq. har. I. Fich.

Protestatio contraria praesumptioni iuris, & de iure tollit ipsam praesumptionem sicut confessio. Idem ibi. nu. 49. communem dicit. B. Villal.

Fallit in protestatione continentur in se turpitudinem, quia tollitur per contrarium actum seq. Io. de Ripa. nu. 9. 1. communem dicit. idem.

Protestatio vnus ex contrahentibus matrimonium, quod non intēdit consentire, etiam si verba proferat altero nesciente, non valet matrimonium, gl. in c. tua nos. de spon. quam com. dicit Coua. in epito. 4. par. 2. q. 2. nu. 3. com. dicit. idem.

Protestatio facta per profitentem, vt possit bona retinere, vitatur. fel. in c. cum M. de consti. & iaf. in auth. ingressi. C. de sacro. eccl. vbi est gl. Barba. autem in 1. vol. conf. comm. dicit contrariam quem refert Coua. in epi. 4. c. 3. 2. n. 18. com. dicit, & nullam elegit. Mihi autem videtur primam esse magis commumem vt euidenter patet per doct. in auth. ingressi. in d. c. cū M. & doct. in l. non solum. §. morte. de noui oper. nunt. ff. praecipue, per iaf. in nu. 20. idem.

protestatio respondentis libello, & dicentis, quod non facit animo litem contestandi, operatur quod secundum alium intellectum interpretatur, vtputa animo informandi iudicem, & non contestandi. Ripa in d. c. cum M. n. 91. com. dicit.

Amplia in protestatione rei opponentis in iudicio cum protestatione, quod non intendit in iudicem consentire, quod operatur etiam si deducat alias exceptiones, quod non videatur prorogare iurisdictionem. Idem ibi. nu. 99. com. dicit. idē.

protestans (vt in communi praecedenti est dictum) poterit per iudicem tanquam contumax puniri, Io. à Rip. d. c. cum M. nu. 99. com. dicit. quam intelligit, si solum stetit. in finibus protestationis. secus tamen si falua protestatione respondit petitioni. idem.

Protestatio facta in contractu dicens, q. non vult consentire, vitatur contractus, Dec. d. c. cum M. de consti. n. 23. com. d. vel etiā si in protestatione addat, nisi si & quatenus de iure teneatur, quia tunc ex toto extinguit iurisdictionem iudicis. iaf. d. l. non solum. §. morte. ff. de no. ope. nun. n. 46. com. dicit. idem.

protestatio interueniens non extenditur ad actum factum ex interuallo. Rip. d. c. cū M. n. 101. com. d. iaf. d. §. morte. n. 13. Intellige in actibus pendentibus ex voluntate aliorum; si protestatio non recipit fructum factum, alias secus. iaf. in l. paeta nouissima. nu. 14. C. de pac. com. dicit. idem.

Protestatio declaratoria animi, per quam nemo grauetur, non requirit praesentiam alicuius dummodo fiat taliter, quod possit

possit de protestatione apparere. Io. de Rip. in c. cū M. nu. 106. per l. idcirco. C. de codicil. com. dicit. idem.

protestantis expressus consensus requiritur ad hoc quod ei praedictat regulariter, sed in casu. l. fin. §. item si praedixerit. ff. de nau. cau. itabu. sufficit tacitus. ripa ibi. n. 23. com. dicit. idē.

Amplia primam cōclusionem istius cōis ad matrimonium in quo protestatio quae fit contra substantiam matrimonij, ta centi non praedictat, nec videtur consentire, rip. n. 127. com. d. quam vide. idem.

protestatio domini recipientis pensionem temporis futuri, saluo iure expulsionis, si emphyteuta tacet, nihil valet, cū protestatio sit contraria facto. Io. à Ripa d. c. cum M. nu. 139. vers. totius casus est, com. dicit. quam intelligit, q. durante tēpore solutionis recepte non potest emphyteutam expellere, secus tamen postea. idem.

protestationi inhibitoriae ne fiat illud, ad quod tenetur, nō est parendum, nisi veritas causae ostendatur per instrumētum, q. non requiritur, si protestatio fit auctoritate iudicis, quia ei est parendum. ripa ibi. nu. 153. com. dicit. idem.

protestatio potest fieri vbiunque, etiam in ecclesia. Rip. n. 144. com. dicit. idem.

protestatio simpliciter facta in tantū in actu operatur, quō tūc vel statim explicatur: vt tradit Bart. in l. non solum. §. morte. in princ. ff. de noui. op. nun. & in l. item quia. §. final. de pact. in l. qui in aliena. §. fin. de acq. har. ed. & in l. Titia. §. penultim. de verb. obl. & in l. pacta nouissima, vbi etiam Salic. C. de pac. per textum in l. cum in plures. §. locator horrei. ff. locat. secundum vnum intellectum glof. tamen ibi sumat sic. propositum in mente retentum nihil operatur, & patientia pro consensu habetur, per text. in l. per retentionem. cum glo. verbo rata. C. de vsur. idem tenent Ant. & Im. in c. cum M. de consti. Et licet cōclus. hęc multipliciter limitetur ac in certis casibus. locum nō habeat, inter quos est, vbiunque protestatio fit in actu qui à solius protestantis pendet voluntate quoniam tunc trahitur ad actum etiam postea & ex interuallo sequuntur, vt Bart. & Ang. voluere in d. l. pacta nouissima. C. de pact. cōis doc. est opin. vt protestatio simpliciter facta in actu, siue ab vnus siue plurium voluntate, dependeat, nihil operetur nisi in actu, qui tunc, vel in cōtinenti, explicatur: vt rectē scribit Fel. in d. c. cum M. de consti. quoniam, inquit ipse, nulla saltem bona inter istos casus reddi pot. diuersitatis ratio, nisi dicere velimus, qd quando sumus in actu à plurium voluntate dependente, ad hoc vt operetur, protestatio fieri debet coram altero, vel vno ex illis à quorum voluntate actus ille dependet, vt ibi per Fel. quia hac in materia protestationis multa scripsit tunc quādo protestatio fit, vel fieri dabitur propter metum illius cum quo quis nollet contrahere, vel inuitus contrahit. puta cum Tiranno. F. Turzan.

PRO. protestatio declarat voluntatem & sententiam nostram. lat si quis. §. sed interdum. ff. de relig. & sumptib. funer. l. pro hared. ff. de acq. hared. Bellon.

PRO. protestatio contraria actui nō releuat protestantem. l. qui in aliena. §. Celsus. ff. de acq. har. ed. c. cum Mar. Ferrar. iensis. extra de consti. idem.

PRO. prouiso hominis facit cessare prouisionem legis. l. fin. C. de pactis conuen. idem.

PRO. prouiso facta in casum mortis naturalis, extenditur ad casum mortis ciuili. l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & pohu. idem.

PRO. prouiso facta in casibus separatis, non porrigitur ad eosdem casus simul coniunctos. l. si ita scriptum. ff. de liber. & posth. idem.

prouiso ordinaria generalis legis nō tollitur per prouisionem specialem hominis Bellon. conf. 22. n. 3. com. dicit ex gl. in l. 2. C. de iure emphy. & iaf. ibidem. n. 176. & Dec. in l. creditor. ff. si cert. pet. secus tamen sit extraordinaria, quia tunc cessatur per prouisionem hominis. Bell. ibi. n. 5. cōem dicit. exemplum in primo casu, quia si in locatione, per hominē sit prouisum circa non faciendam diminutionem pensionis propter casum fortuitum, non tamen cessat generalis dispositio circa interesse locationis. B. Vill.

prouiso sine causa inefficax est. l. 2. §. circa. ff. de dol. exceptio. & erronea non autem animo liberali, & ex certa scientia facta praesumitur, & dicēti quod ex certa scientia promiserit, probandi, onus incumbit Bald. in l. generaliter. 4. & 6. oppof. C. de non numer. pecu. & ibi Salic. & Ang. qui sic consuluisse asserit, concordat Alex. qui affirmat hanc com. conf. 13. ex his. vol. 1. F. Turzan.

prouocatus qui deliquit, regulariter non excusatur. cōem dicit Boer. conf. 4. n. 28. Mitius tamen, quia in dubio praesumi

tur defendendi, non vliscendi causa, fecisse. ita iura & doct. dicere, ait Marfil. conf. 137. n. 8. clarus d. §. fin. q. 60. vers. nunc quaro. P. Fichard.

prouocatus qui deliquit regulariter non excusatur, vt est cōis opi. Sed tamen mitius est puniendus, quia in dubio praesumitur, q. causa se defendendi, non vliscendi, fecerit; vt est cōis opi. clar. q. 60. vers. nunc quaro. Et quia non dicitur in do lo, vt est cōis opi. de qua curt. iu. conf. 135. nu. 16. & seq. in 3. vol. idēo punitur extra ordinem. Etiam, si post sedatam rixam ex interuallo facit insultum in vulnerantem, vt est cōis opin. de qua Clar. in §. homicidium, ver. scias tamen vbi etiam concludit, q. in omnem casum occidens aggressorem, nunquam tenetur de occiso, sed tantum de excessu. Et in terminis statuti de homicidio ita dicit Bal. in c. 1. de iniuriis. Bar. in l. 2. de excep. Fel. in c. delicti. de except. Corn. conf. 133. in 3. vol. Gram. decis. Neapoli. 37. Arnonus Soliloquio 23. Claud. regu. crimi. 71. & seq. & est tex. in l. fin. ff. ad l. lul. repet. & inter conf. crim. conf. 76. nu. 5. conf. 77. Bossi. tit. de homic. nu. 91. Afflic. decis. Neapol. 37. n. 3. Sed debet puniri poena pecuniaria. Grammar. voto. 23. n. 20. Nouellus in tract. ad defensionem. fol. 21. n. 61. & seq. Moronus de fide, treuga & pace. q. 125. Et requiritur, q. aliter euadere non possit, vt est cōis opi. de qua Cor. conf. 274. litera H. in 1. vol. Bonacoff.

proxeneta non est testis integer, nisi vtraque parte consentiente, Curt. iu. conf. 112. nu. 8. com. dicit. B. Villal.

Concor. cum l. 36. tit. 16. par. 3.

proxeneta vel mediator à testimonio submouetur, nisi vtraque parte volente deponat. §. quoniam. & ibi gl. in ver. legum. & Ang. de perus. in auth. de testib. glof. in ver. super criminibus. in c. delictorum. vbi Abb. num. 3. & Fel. nu. 2. annotarunt ext. de testibus cogend. Alex. de imol. in conf. 128. nu. 2. in lib. cō. Hippol. de Mar. in suis singula. singul. 539. Steph. Auffrer. in tracta. de reprob. test. in verb. media. nu. 67. in 5. vol. tractat. Et hanc communem opi. Doct. esse inquit Alex. de imol. in conf. 13. num. 14. & Lancelotus conrad. in suo prator. & curia. breuia. tit. peronas testium aggrediendo. in ver. proxeneta. numer. 62. Licet multi alij contrariam sententiam defenderint, quos adducit Alex. in d. conf. 128. & Lancello. in d. ver. proxeneta. & nouissime Apoftillat. in addit. suis marginalib. ad conf. Alex. in d. conf. 13. in ver. dilectorum. adducens text. in c. 1. de testib. & attesta. lib. 6. à doc. malè intellectum esse, & de iure ciuili. d. §. quoniam, non requiritur consensum vtriusque partis, ad hoc vt proxeneta volens admittatur in testem, sed solum vt inuitus compellatur, ergō volens ab alterutro produci potest. kirchouius.

Proxeneta non aliter quā vtroque reo consentiente integer testis existimabitur. commune aiunt Alexand. in conf. 13. libro primo. Curt. conf. 112. nume. 8. ac latē Franc. Viuius libr. 1. opinio. 38. cui adde Ioan. Ceph. conf. 65. numero 23. E. Suarez.

Proximiores vbi vocantur in fideicommissio, post mortem alicuius sine liberis, in dubio semper inspicitur proximitas ipsius grauari vltimo defuncti. ita pluries firmavit Socin. seni. legendo, & consulendo, vt eum allegat Socin. iuni. conf. 126. numer. 40. volum. 1. vbi etiam longē hanc difficultatem disputando, tandem pro veriori opinione firmasse, proximitatem vltimo defuncti, & grauari esse attendendam, restatur ipsemet in conf. 22. n. 28. vol. 4. vbi per eum. E. Muscul.

proximitas solum attenditur in fideicommissaria substitutione. Alex. conf. 305. vol. 6. Io. Duran. in arte testan. tit. 3. cau. 21. com. dicit. B. Villal.

Pubertati proximus in masculo dicitur, qui est ætatis annorum 10. cum dimidio, & in foemina quae excedit nouem annos cum dimidio. gl. in ver. infantia proximus. §. pupillus. institut. de inutil. stipulat. & gl. in ver. pupillum. l. pupillum. ff. de regul. iur. Bart. in l. 1. numero quinto. ff. de nouat. Per. Phil. Cor. in conf. 240. numer. 13. volum. 1. conf. Et hanc glo. communiter obseruari inquit Angel. Aret. in d. §. pupillus. numer. 3. Et communem conclusionem esse dicit iaf. in l. properandum. §. & si quidem. numer. 2. ff. de iud. Et horum sententiam sequitur Roland. à Valle, conf. 57. numer. 25. in 1. tom. conf. Licet alij contrariam sententiam amplexi fuerint, quos refert Ioan. Francisc. Fara Sardinensis in tractat. de essent. infan. capit. 7. numero sexto. & capit. vndecimo. vbi ipse reprobat communem opinio. doc. nouam considerationem huius doctrinae recenset. kirchouius.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

Pubertati proximus, doli que capax non solum ex delicto verum etiam ex iuramento obligatur. l. pupillum. ff. de reg. iu. l. imuberem. ad l. Cornel. de fals. doc. in auth. sacramenta. C. si aduers. venditio. & in cap. cum contingat. extra. de iureiuran.

pulchrè Petr. Philip. Cornæ. in conf. 240. n. 5. cum seq. in 1. vo. & Phil. Dec. in conf. 682. incip. in causa dominæ Lucretiæ. n. 16. 17. & 18. Et hanc cõem doc. sententiam esse referunt Phil. Dec. in d. l. pupillum. n. 4. & Cagn. n. 10. Matt. de Afflic. in Dec. 22. n. 5. licet hanc sententiam Apostil. ad Dec. reprobare videatur in verb. iuramento. in d. l. pupillum. kirchovius.

Pubes maior factus potest testificari de his quæ vidit ante pubertatem. Hiero. Cag. in l. foemina. §. fi. nu. 23. ff. de reg. iur. cõem dicit. & Coua. in reg. possessor. §. 3. par. 2. n. 8. ex Fel. in c. vlt. de sent. excom. concor. cum l. 9. tit. 16. par. 3. Adde gl. in ver. bo. impubes. §. testes autem. Infit. de testa. ordi. B. Villal.

pubertati proximus dicitur vir, qui est decem annorum cõ dimidio, foemina autem nouennis cum dimidio. iaf. in l. properandum. C. de iud. §. & si quidem. nu. 1. com. dicit.

Et hanc ætatem, l. 8. tit. 8. part. 7. exprimit ad hoc quod si committens delictum sit minor istius ætatis non debet puniri. idem.

pubertati proximus dicitur, ille, qui annum decimum & dimidium peregerit, si sit masculus, foemina verò proxima est pubertati si nonnum annum cum dimidio compleuerit, sec. gl. no. & singularem in §. pupillus in ver. infantia. Infit. de inuti. stipul. & in l. pupillum. ff. de regu. iur. quas asseuerat esse communiter approbatas iaf. in l. properandum. §. & si quidem. n. 1. C. de iud. Soc. in l. 1. §. adipsimur. ff. de acq. poss. Aret. in memorato. §. pupillus. Dec. & Cagn. n. 2. in d. l. pupillum. In contrariam verò sententiam inclinarunt complures doc. qui quoad delicta illum esse proximum pubertati opinantur, cui ad ætatem perfectam sex tantum menses deficiunt, ita not. Bald. per illum tex. in l. excipiuntur. ff. ad Sylla. quem sequitur ibi Ioan. Ignæ. Cor. conf. 147. n. 2. vol. 1. & iaf. in auth. sacramenta pupulorum. n. 15. C. si aduer. vendi. nonnulli verò scriben. opinio. istam sequuntur non solum in delictis, sed aliis quibuscunque actibus, pro quibus est glo. in l. non tantum. ff. de excusa. tuto. in c. continebatur, & in c. attestations. de sponsa. impub. & abundè no. Io. ignæus in l. 1. §. impubes, & in l. excipiuntur. ff. ad Sylla. sed his omiſſis puto hoc relinquendum esse iudicis arbitrio, quia dicitur proximus pubertati, siquid hoc iudex debet arbitrari ex pueri discretione, & ex aliis circumstantiis contingentibus. ita tenet Io. Faber in d. §. pupillus. Sal. in l. impium. C. de pœnis. Io. de Ana. in ca. 1. n. 4. de delict. puerorum. Ant. de But. in memorato c. attestations. in fi. Abb. & prepos. in d. c. continebatur. Dec. & Cagn. n. 3. in d. l. pupillum, quod intellige procedere, vt declarat Couar. in sua epito. de sponsa. in 2. part. cap. 5. nu. 5. Viuius.

PRO. publica vtilitas est præponenda priuata. l. vnica. §. fi. C. de caduc. tol. auth. res qua. C. com. de leg. l. actione. §. Labeo. ff. pro foc. l. vtilitas. C. de primip. libr. 12. can. scias. 7. quæstio. 1. Bellon.

PRO. publica salutis & securitatis interest, riuos & cloacas purgari. l. de pupillo. §. si quis riuos. ff. de no. oper. nunt. idem. publico in causa potest fieri ab alio iudice succedente in officium primi iudicis, & non ab alio. Ripa in l. is apud. n. 3. 2. C. de eden. com. dicit. B. Villal.

publiciana requirit possessionem vacuum sicut & vsucapio. Præposit. in c. reintegranda. 3. q. 1. com. dicit. idem. publica delicta sunt, quorū accusatio vel persecutio permittitur cuilibet de populo. cõem opi. refert Clar. lib. 5. §. 1. in princ. allegas Gomez. c. 1. delictorum. post numerū quartum. Idque procedere ait secundum ius ciuile, nam de iure canonico dicit omnia crimina esse publica, & ita cõem esse fec. Ana. in c. statumus. post 19. de maled. ibidem referentem Hostien. vide Cla. d. §. 1. ver. hæc tamen. P. Fichard.

publicatur processus in criminalibus offensiuus, alias esset nullus & decernitur copia parti, vnà cum termino ad se defendendum. alias esset nullus ipso iure sec. cõem practicam. Clar. q. 48. vers. 2. Bonacoff.

In publico ædificans sine Principis permissione, & sic non legitime, & iuste, non facit suum, quia non iure ædificat, cum licentiam non habuerit à Principe, iuxta tradita per doc. magis communiter, in l. fluminum. ff. de dam. infect.

Quod tamen videtur intelligendum, nisi qui in flumine aliquid faceret, haberet prædia vicina, quia tunc quatenus non transcendat medium fluminis saluari potest opinio Raphael. Cuma. in d. l. fluminum. Sed transcendendo medium fluminis, non licite facit, & ideo sibi non acquirit, sed vicino ex alia parte fluminis, & ita proprie loquitur Bart. in l. quo minus. ff. de flum. in 10. q. & alij. qui Bart. sequuntur: quem refert & sequitur Soc. iu. conf. 28. nu. 3. 1. vol. 4. E. Muscul.

publica delicta quando dici, duci que debeant, ex multis receptis interpretum sententiis ponit eleganter, & copiose Iul. Clar. in pract. crim. §. 1. in prin. ad quem semper hac in materia recurrit. E. Suarez.

publiciana in rem actio totiens in eum defertur, qui rem à nō domino adeptus est quotiens in eundem si à domino rem nactus esset, dominium transfret. cõe dicit Ant. Gom. de testa. c. 5. n. 13. vers. item adde & extende. Quin nec alij vnquam dabitur, quam illi, qui & bona fide titulum à non domino consequutus sit, & vacuum possessionem semel nactus fuerit, vt frequenter placitum inquitur Alexan. in l. 3. §. ex contrario. numer. 40. ff. de acq. ren. posses. Præpos. in cap. reintegranda. 3. quæstio. 1. Ludo. Gom. in §. fed. istæ. nu. 30. in fit. de actione. E. Suarez.

PRO. pudor est foeminis nuptiarum præmia non habere. capit. pudor. 3. 2. q. 2. Bellon.

puella cui pater assignauit certum quid, & præcepit vt cum illo esset contenta, potest petere supplementū legitime. Boer. decif. 3. nu. 10. com. dicit. B. Villal.

PRO. pudor est foeminis nuptiarum præmia non habere. capit. pudor. 3. 2. q. 2. Bellon.

puella cui pater assignauit certum quid, & præcepit vt cum illo esset contenta, potest petere supplementū legitime. Boer. decif. 3. nu. 10. com. dicit. B. Villal.

PRO. punctus punitur loco copulæ. l. 3. §. duæ autem caus. in gl. in verb. moliri. ff. de Carb. edit. & l. duobus. §. si in coeuin da. in gl. in verb. precium. ff. pro focio. Bellon.

PRO. punitur affectus, licet nō sequatur effectus: voluntas enim reputatur pro facto. in l. diuus. ff. ad leg. Corne. de fisa. in l. is qui cum telo. C. eod. tit. l. quisquis. C. ad l. Iul. maieſtat. & l. præſenti. C. de his qui ad ecclē. confug. in l. si quis non dicam rapere. C. de episcopis & clericis. in capitul. nuper. extra, de bigam.

OBIEC. contra, quia cogitationis poenam nemo patitur. l. cogitationis, ff. de pœnis. l. 1. §. 1. quod quisque iur. ff. c. fi. extra de sponsa.

SOL. Dic quod cogitatio sola non punitur, vbi scilicet nō processit ad aliquem actum, secus si ad aliquem actum seu conatum venit vt hic intelligitur. Bellon.

Puniri corporaliter nemo debet, nisi dolus interueniat. cõem opi. dicit Cepol. conf. crimin. 33. Neque sufficit lata culpa, quia illa in criminalibus non æquiparatur dolo, vt cõem dicit iaf. in l. in actionibus. nu. 23. & n. 26. ff. de in lit. iur. quem refert Blanc. in pract. crimin. n. 137. & seq. Nuius de los Corrigidores. in princ. Bermond. de concub. nu. 71. Dias reg. 540. Claud. in l. 1. nu. 3. ff. de legib. Idque non solum procedere si agatur de poena mortis, sed in quacunq; alia poena corporali. secundum glo. in d. l. in actionibus. in verbo Non etiam ob culpam, quem doct. sequi attestatur Marfil. conf. 67. num. 40. Pro culpa tamen lata etiam puniri, dixit cõem opi. esse Maranta. in suo specul. num. 59. in fine, sed mitiori, idque maxime si culpa præcessit delictum. vt communem opinio. dicit Ana. in c. de infantibus. nu. 4. de his qui fil. occid. Et quæ dicta sunt de poena corporali, etiam locū habent in poena infamiae, nam condēnatus propter culpam, non efficitur propter talem sententiam infamis, cõem opin. dicit Roma. in dicta l. in actionibus. num. 16. Fama enim & vita æquiparantur. Clar. d. §. finali. 60 quæstio. 84. vers. primo. P. Fichard.

punitur quis poena ordinaria, non minus si procedatur ex officio & per inquisitionem & ita infamatur, sicut si per accusationem procedatur. Clar. q. 60. vers. potest etiam allegari. Bonacoff.

Puniri quis non potest in poenis criminalibus, nisi dolus interueniat. Clarus quæst. octuagesima quarta. in princ. Neque lata culpa sufficit, vt est communis opin. Et hoc procedit non modo in poena corporali & mortis, sed etiam in mutilatione membri, vel quacunq; alia poena corporali, vt est communis opinio. Clar. ibi. etiam in statuto communis est opinio.

Clar. ibi pro culpa autem punitur delinquens, quando culpa præcessit delictum, vt est communis opinio. Clar. ibi. sed non efficitur infamis, vt est communis opinio. ibi. item poena est imponenda pro pluribus vulneribus simul concurrentibus omnibus, est communis opinio. Clar. ibi. vers. scias etiam. idem si quis percussit clericum eodem impetu quatuor, vel quinque vicib. vnam tantum excommunicationem patitur, vt est com. opin. & poena pro numero vulnerum est danda & multiplicanda. & ita seruat consuetudo. Clarus ibi. & ita etiam dictante statuto, siue eodem iudic, siue pluribus. & ibi. quid

quid si quis bifurcato ferro percussit, & vulnera duplicata intulit. quia pluribus vulnerib. plecti debet Clar. ibi & quando delicta sunt diuersi generis, si committuntur ex intervallo, omnia sunt punienda, si sunt facta eodem tempore, & ad eundem tendant finem. puniuntur tantum poena maioris delicti. puta extant tria statuta. vnum, punitur arma portantem in centum: aliud, punitur insultum in centum, & aliud punitur vulnus in centum. Si quis enim insultat alium cum armis vitis & vulnerat non punitur in tercentum, nec coaceruantur hæc tres centum, licet in centum tantum pro vulnere, quia alie poenæ confunduntur, vt est com. opi. Clar. q. 84. vers. alius est casus. similiter si quis aggreditur aliquem animo vulnerandi, deinde ex quoquo dicto, vel facto vulnerati illum occidit. punitur tantum de occisio, & non de vulnere prius illato, com. est practica, à qua non est recedendum Clar. d. q. 84. vers. sed pone. & propter consuetudinem delinquendi non aggrauatur poena, vt quis ob id puniri possit poena mortis. com. est opin. Clar. ibi. ver. sed hic. & plures delinquentes simul contra vnum, tenentur omnes in solidum, vt est com. opin. Clar. d. q. 84. ver. vltimò quæro. Bonac.

punitur ciuis originarius delinquens in loco originis, vbi forum sortitur absque dubio poena statuti loci, vbi fecit delictum. Clar. q. 85. in prin. com. dicit. idem si sit forensis ratione commissi delicti, ibi forum sortitur. vbi deliquit. communis est opi. Clar. ibi. Punitur autem iudicis arbitrio forensis extrahens frumentum contra deuetum, inspecta facti, & personarum qualitate, pro eius religione quoties ignorantia forensis esset probabilis. Clar. ibi. & punitur originarius ciuis & subditus pro delicto extra territorium commissio poena statuti loci, vbi deliquit, vt est communis opi. Clar. ibi. ver. tertius est casus. & per poenam statutariam est sublata poena iuris communis, vt est cõis opi. Clar. d. q. 85. vers. debet iudex. Et quando plures poenæ sunt impostæ per statuta, vel legem, cuius sit electio. an iudicis vel rei. & si verba statuti dirigantur ad iudicem, iudex habet eligere, vt est cõis opinio. Aut diriguntur ad reum, vt si dicat statutum, qui fecerit tale maleficium soluat decem, & electio est rei. Aut neque ad iudicem, neq; ad reum diriguntur, & poena est corporalis vtraque. & si dicat statutum, vel lex pro tertio furto suspendatur, vel decapitetur, & cõis est opinio, q. electio sit iudicis. Aut vtraque poena est pecuniaria, si dicit pro furto sit poena decem, vel amittat tertiam partem bonorum mobilium. & communis est, q. electio sit ipsius rei, Aut altera poena est corporalis, altera pecuniaria, & electio est ipsius rei, quæ omnia procedunt. Nisi aliud verba legis, aut statuti suadeant. Et stante statuto. q. vulneratus puniatur in centum, quas si non soluerit intra decem dies, amputetur sibi dextra manus, si iste condemnatus nō soluerit decem in termino, nihilominus iudex eum poterit punire in centum, omiſſa poena corporali, vt est cõis opi. Clar. ibi. vers. sed hic quæro. item fiat statutum, q. non comparens ponatur in banno, de quo non eximatur, nisi soluerit mille, quidam vocatus non comparens fuit bannitus, & condemnatus in mille, iste vult stare potius in banno quam soluere condemnationem non ideo potest sifcus confectus illa mille, vt est cõis opi. Clar. ibi. vers. successiue. Et vbi agitur de imponenda poena alicuius specialis constitutionis, oportet, q. in illo casu verificentur omnes qualitates in ipsa constitutione expressæ, aliàs poena non committitur, vt est cõis opin. Clar. ibi. ver. vbi agitur. & iudex potest ex causa minuere poenam ordinariam impostam à iure pro aliquo delicto siue agatur de poena imponenda per ius commune, vt est cõis opi. Clar. ibi. ver. vltimus quæro. siue agatur de poena impostam à statuto, vt est cõis opi. Clar. ibi. & hæc procedunt in maioribus magistratib. vt est com. opin. secus in minoribus, & ante sententiam condemnatoriam, & non post, vt est com. opi. & ex causa, quia iudex in causis criminalib. minoris poenam imponens quam de iure imponere debet, est infamis. l. seruos. C. ad l. Iul. de vi pub. & debet puniri eadem poena, qua erat puniendus reus, vt ibi per Clar. q. 85. ver. vltimus quæro. & colligitur ex l. 3. C. ne san. bapt. reit. in fi. nec est opus exprimere causam in sententia, quare minui potest poena, sed sufficit dicere ex iustis causis animum nostrum mouentib. & c. vt est com. opi. Cla. ibi. Et quando reus non est capax poenæ, iudex potest eam commutare, ideo testis qui falsum dixit, ex statuto manu dextra sit priuandus si aridam habet manum, vel non habet, debet commutari poena, vt est com. opi. Clar. ibi. vbi etiam dicit, q. gibbosus non potest torqueri, & ideo ei poena commutari debet. Similiter hermosus torqueri non potest, vt ibi. idem.

pro. pupillus quicquid videt, ignorat. l. 1. C. de fal. mone. l. pupillus. ff. de acquirend. hæreditat. idem.

pro. pupillus quicquid videt, ignorat. l. 1. C. de fal. mone. l. pupillus. ff. de acquirend. hæreditat. idem.

pro. pupillus sine tutoris auctoritate potest facere conditionem suam meliorem, non deteriorem. §. i. infi. de auct. tut. pro. pupillus naturaliter obligatur. l. 1. ff. de nou. idem.

obic. contra de l. pupillus. ff. de auct. & ob. vbi pupillus nec mutuum quidem pecuniam accipiendo cum auctoritate tutoris naturaliter obligatur.

Sol. distingue, quando pupillus est infans, tunc nec quidem naturaliter obligatur. d. l. pupillus. rō est, quia non habet consensum: quando verò est proximus pubertati. tunc quia doli capax est, sine tutoris auctoritate naturaliter obligatur, vt hic. ita sentit gl. & doc. communiter, in l. pupillus. ff. de reg. iur. vel aliter solue, quando pupillus est, nec naturaliter obligatur: factus verò pubes & locupletior, naturaliter tenetur: quia si soluat, non repetit. l. naturaliter. in fi. de cond. ind. idem.

pupillus testari non potest de iure communi, etiam ad pias causas. licet sit proximus pubertati. com. dicit in §. testamentum. q. 5. ver. hinc refertur. P. Fich.

Pupillus sine tutoris auctoritate intra 14. ann. non potest hereditatem, vt habetur in l. 1. C. pro foc. & not. Capr. cõf. 17. n. 3. quia quicquid videt, & quicquid audit ignorat. l. fi. cir. fi. ff. rem pu. fal. fo. l. fi. ff. de iur. & fa. ign. & l. 2. ad fi. C. de fal. mo. & hoc habet locum non solum in societate expressa, verum & tacita, vt deducit Craue. conf. 286. n. 1. idque interpretatur & limitatur non procedere vbi cunq; pupillus post finitam ætatem pupillarem ratificaret talem societatem. tunc n. validatur societas ista interueniente ratihabitione, sec. Bar. in add. ad Bart. trac. de duob. fra. simul hab. quem sequitur Alex. conf. 49. vol. 1. & Crauet. d. conf. 286. n. 2. Amplia primum istam conclusionem ita declaratam, q. pupillus ipse minime potest facere testamentum. l. qua ætate. ff. de testa. imò nec pupillus miles potest testari, vt est tex. mirabilis, & formalis in l. fi. C. de test. mili. per quem tex. determinauit eleganter & doctè Ang. in l. si quaramus. ff. de testa. quod si statutum disponat, q. pupillus possit facere testamentum, huiusmodi statutum non valeat, per d. l. fi. & eum sequitur ibi Io. de im. licet aliter dixerit Bar. ibi, & malè & malitia, quò ad hoc non supplet ætatem, ad eò quod pupillus etiam doli capax, non potest condere testamentum. l. fi. C. de test. min. & ibi per doc. & per Barb. c. Raynuitus de testa. istud procedit, etiam si pupillus velit ad pias causas testari, vt per Bart. in l. 1. q. 2. C. de sacrosan. ecclē. l. in l. rescripta. C. de prec. imp. off. & Dec. post alios ibi congestos per eum in l. pupillum. n. 5. ff. de reg. iur. & istam ait esse cõem opi. Abb. in rub. n. 9. de testa. Sed hoc fallit, q. pupillus doli capax ex Principis, licentia, seu indulgentia faceret, testamentum, quippe quod princeps pupillo doli capaci potest dare, pariter ac concedere testamenti factionem, vt per Bar. in l. si quaramus. ff. de testib. Alex. in memorata l. fi. cum allegatis per iaf. in d. l. rescripta. in fi. & Dec. d. l. pupillum circ. fi. ff. de reg. iur. Fallit etiam quotiescunq; pupillus doli capax, in euentum motis, donando disponeret de bonis suis sub cõditione, si ipse deceſſerit in pupillari ætate, & similiter confirmaret talem dispositionem iuramento, tunc quidem exploratum est talem dispositionem valere vt per Bart. Alex. catherofq; doc. l. qui iurasse. ff. de iur. iur. & iaf. post Bart. in auth. sacramenta puerum. C. si aduer. ven. ista est cõis opi. vt scribit Dec. d. l. pupillum, quæ pfecto cõis comprobatur ista ratione, quoniam attingitur etiam talis impubes religione iuramenti. l. fi. ff. de lib. cau. c. par uuli. 2. q. 5. Abb. conf. 108. lib. 2. Barb. c. quia ingredientib. de testa. & Paul. Cast. conf. 212. lib. 1. Ampliatur secundo loco, q. pupillus neque potest esse Notarius, sec. Bald. d. l. impuberem. ff. de fal. in prin. & Dec. l. 2. §. item impubes. n. 9. ff. de reg. iur. Ampliatur tertio quòd impubes, neque iudex esse potest l. c. prætor. §. non autem. ff. de iudi. & not. Marant. tract. iudicio. 6. par. n. 98. & Dec. in l. foemina. §. item impubes. n. 2. ff. de reg. iur. Ampliatur quarto, quòd pupillus ipse regulariter accusare non potest propter carentiam rationis, & intellectus. vt l. 1. & 2. ff. de accus. not. Bart. l. 2. §. pupillus. in princ. & in l. qui accusare. n. 4. ff. de accus. ideo accusatio facta ab isto pupillo, & ab aliis personis inhabilibus, est nulla si excipiat, vt per Bart. in l. 1. §. accusationem. ff. ad Turp. Alex. in l. in prouincia. l. §. fi. ff. de nou. oper. nunt. Aret. in c. 1. de iudic. vbi Abb. Imo. & Saly. in l. clarum. C. de auct. pref. Sed hoc fallit non habere locum in adulto & minore 20. annis. tunc licet sit minor 25. potest accusare, vt voluit Bar. in l. 1. ff. de accus. cuius opin. asserit esse cõem Abb. & Augu. Berouis in c. 1. de accus. nu. 50. & seq. vbi eam comprobatur optimis rationib. Fallit etiam quod pupilli accusatio non est prohibita in crimine læsæ maiestatis adulterij, & defraudatæ annonæ secund. Ang. in tract. de malefic. in vers. cul. & ad querelam Titij numero 39. Ampliatur

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

quò quinto quòd pupillus minime habet legitimam personam stand

standi in iudicio, ut latet per abb. in c. fi. de confes. sexto & vltimo loco, qd pupillus & infans, q caret omni intellectu, ut quia sit duorum vel trium ann. non potest cum auctoritate tutoris acquirere possessionem, nam furioso equiparatur. l. i. ff. de bo. pol. infan. fur. mu. ratio est, quia cum omnino careat intellectu, non potest per tutorem suppleri. l. sed & si manente. ff. de precat. idemque videtur concludendum in furioso, qui non potest cum auctoritate curatoris, sed debet ipse solus tutor, si sit solus curator gerere, & acquirere possessionem, si autem sit pupillus, qui non caret omnino intellectu, vel infans, ut quia sit 5. vel 6. ann. & per consequens fati & loqui possit, tunc ille bene potest acquirere possessionem cum tutoris auctoritate, quia habet aliqualem intellectum, qui potest per tutorem suppleri, ita loquitur. l. namuis. §. infans. ff. de acq. pos. & ad hoc bene fat. tex. §. pupillus. inst. de iur. stip. & c. i. o. p. com. tenetur per Bart. Ang. in Rom. Paul. de cast. & Mod. in l. i. ff. de acq. pos. & c. i. tenet Pan. de cal. pupillus. per gl. ibi. ff. de acq. har. & i. a. test. de coi. in l. i. §. n. 17. ff. de acq. pos. F. Viuius.

quāuis pupillo, vel minori, tutoris, aut curatoris culpa curat tempus infantiae, aduersus tamen ipsos tutorem & curatorem, ad id quod ipsius pupilli, vel minoris interest, competit actio, qd sit tutor & curator, soluendo non fuerint, tunc pupillo, & minori, contra lapsum infantiae, datur in integrum restitutio, ut tenuit Cass. l. decif. 4. de app. & clarē probat tex. in l. properandum. §. illo. ver. hęc autem omnino. C. de iud. vbi P. u. cast. & alij cōiter hoc tradiderunt, hincque annotandum esse voluerūt, qd ipsi iudicia, ut puta, infantia, cāe principalis, & appellōis, ac tps ad appellan. iure processum curat ipso iure qd tex. in l. i. C. de temp. in int. rest. qd locū hēt in alijs tps. Tur.

Pupillus ex propria significatio ne verbuli, non dicitur decedere intestatus, sed tamen, ex communi vta loquendi. Boer. in consue. Bitu. rub. des. consuetudes concernans les testaments. §. 4. com. dicit ex Bart. conf. 138. B. Villal.

Purgatio morae non admittitur in casu, si quis maior. C. de tranfac. Dec. conf. 453. nu. 12. com. dicit. idem.

pupillus siue impubes, licet quidem ad pias causas testari possit. l. qua aetate. ff. de testa. c. si pater. e. tit. lib. 6. idque procedat etiam si sagax sit, & malitia suppleat aetatem. im. c. quia ingressa. e. tit. tamen si statuto indiceret quod talis pupillus sagax testari possit, contra Petr. de anch. d. c. quia ingressa. testamentum valeret, quia statuto talis defectus tolli potest, ut voluit Bart. in l. si quaramus. ff. e. tit. quod ibid. sequitur Ange. per id quod habetur in l. i. C. de testa. mili. cum quib. docto. communiter transire refert Bened. Capr. reg. 103. nu. 30.

Pupillaris substitutio, vide j. Substitutio.

pupillus in causis ciuilib. regulariter agere, sed in criminalib. accusare non potest gl. in ver. alieno. l. 2. C. qui accus. non pot. & ibi. Bal. n. 15. ver. sed an potest accusare. Sal. n. 2. ver. que ro an pupillus. vnde si iniuriam suam aut suorum non profeceretur, etiam cum curatore non possit in iudicio stare, & processus esset nullus. Bald. in rub. n. 3. & 5. eodem allegans l. 2. ver. pupillis ex confi. ff. de accus. Et hanc com. opi. doct. esse scribit Seb. Vant. in suo egregio tract. de nullit. proces. ac sent. c. de nullit. ex defectu inhabilitatis. n. 3. §. 3. vbi ipse hanc regu. & doct. eruditē explicat. quam antea Bart. d. l. 2. d. §. pupillis. adhibitis distinctionib. explicauerat. Kirchouius.

Pupillus propter defectum aetatis non potest testificari in criminalib. sed pubes factus, bene poterit de his testificari que vidit in pupillari aetate. com. opi. dicit Calc. conf. 110. n. 8. ver.

nec obeat. lgn. in l. excipiunt. nu. 37. ff. ad Syll. Cla. d. §. fi. q. 24. ver. vidi quandoque. intellige si testificetur de rebus quas vidit cum esset proximus pubertati. vt com. opi. dicit Alb. de testib. 1. part. §. vnde admodum est. nu. 1. r. item limita modō ferat testimonium de his rebus quas eo tempore intelligere poterat, alias secus. Clar. ibi. P. Fich.

pupillo vel infante decedente hereditate non adita, licet eius haeres possit restituere aduersus aditionem ommissam ex clausula generali, si qua iusta causa esse videbitur, &c. cum in articulo mortis laesus fuerit per l. pantonius. ff. de acq. hare. illud tamē procedit si tutori nulla possit imputari negligētia, aliās beneficium d. restitutionis cessabit, cū non subit acquitas, cuius ratione restitutio datur. l. i. ff. de in int. resti. cum que plene haeredi minoris contra eius tutorem aliās consuli possit. Pau. de cast. in l. i. C. si aduer. ven. pig. Et hanc receptam doct. sent. esse ex multis auctorib. vteriori adiecta probatione probat Rol. à Valle. conf. 10. nu. 18. cum seq. 2. Tom. conf. kirch.

pupillo non habenti tutorem potest ad item curator decerni. l. curator. & ibi gl. ff. de tur. & cur. da. ab his. sumpto arg. à contrario sensu. Balb. decif. 124.

pupillam tutor vel curator carnaliter cognoscens, punitur poena deportationis & confiscationis omnium bonorum. com. opi. dicit Ant. Gom. super l. 80. Tauri. nu. 24. tex. in l. vnica. C. si quis eam. cuius tut. fuer. refert Clar. lib. 5. sent. §. fornicatio. ver. cum pupilla. P. Fich.

Pupillus infante etiam maior sine tutore in ius vocari nequit. com. dicit Alex. in l. nec impubes. ad fi. ff. de in ius voc. magis cōe pronunciat meus iuris doctor Ar. Pin. l. 1. par. 2. C. de bon. mat. tradit de eo multa Viuius lib. 1. opi. 253. E. Suar.

pupillus pubertati proximus iururando obligatur. cōe adiunt Dec. in l. pupillū. n. 3. ff. de reg. iur. lo. Dil. de ar. test. cau. 5. nu. 2. Ant. Gom. de contrac. c. 14. n. 18. ver. quod extende. sed contrariam opi. affirmat magis com. And. Alc. à quo sto, in c. cum contingat. n. 144. de iur. iur. eaque de re late alibi. idem.

pupillus intestatus mori haud proprie dicitur, quamuis ex frequenti loquendi vtu dicatur. cōe inquit Boer. in consue. Bitu. rub. des. consuetudes concernans les testaments. §. 4. idem.

pupillus in causis criminalib. accusare non potest, nisi suam aut suorum iniuriam prosequatur. etiam cum curatore, quia processus esset nullus, ut est com. opi. Chirc. in suo commun. concl. cent. 4. concl. 2. Bonac.

pupillus & pubes potest iuramento obligari, & inuolabiliter tenet obseruare, quod iuramento promiit, alias est periurus. ut est com. opi. de qua abb. conf. 39. nu. 1. vol. 1. idem.

pupillus propter defectum aetatis non potest testificari in criminalib. sed pubes factus bene poterit testificari de his, que iam vidit in pupillari aetate, ut est com. opi.

intellige, si testificetur de rebus, quas vidit, cum esset proximus pubertati, ut est com. opi. item intellige, dummodo ferret testimonium de his rebus, quas eo tempore intelligere poterat, alias secus. Clar. q. 24. ver. vidi quandoque. idem.

pupillam tutor, vel curator carnaliter cognoscens, punitur poena deportationis & confiscationis omnium bonorum, ut est com. opi. Cla. §. fornicatio. ver. cum pupilla. idem.

Purgatio canonica indici non potest, nisi ex cā iure approbata, id est vel propter infamiam publicā, vel propter vehementem suspicionem, quae contra reum sit, aut penes suum epm, aut penes alios, ita ut possit timeri de scandalo, ut est comm. opin. D. Hier. Gabr. conf. 178. nu. 34. idem.

per assassinos, licet probatum fuerit homicidium, tamen si illi qualitas christiana non fuerit probata, debet sequi absolutio, sicut notab. deci. Io. And. in c. i. de hom. in 6. quod est com. approb. sec. Alex. conf. 166. videtur fortasse in n. vol. 7. & faciunt multa ad hoc, cum lata per Hypol. in l. si quis ne quatio. ff. de quaest. vide in ver. delinquens. M. Chæria.

qualitas quando est fundamentum intentionis, non solum sufficit probare intentionem, sed etiam qualitas est probanda. Cur. iu. conf. 24. nu. 11. com. dicit. B. Villal.

pro. quae de nouo emergunt, nouo indigent consilio. l. de aetate. §. ex causa. ff. de inter. act. l. i. ff. de ven. in spi. c. nulli. de elect. in 6. Bellon.

pro. quae res pluris est, vtique tanti est. l. cum furti. ff. de in lit. iur. idem.

pro. quae depositis rebus accedunt, deposita non sunt. l. i. §. quae depositis. ff. de po.

pro. quae differunt secundum plus & minus, non differunt genere, sed specie. l. si. ff. de fun. instr. leg. l. scapham. ff. de euic.

pro. quae dubitationis tollenda causa contra dicitur, inferuntur, ius commune non laedunt. l. qui mutuum. ff. mand.

pro. quae eodem tempore confirmantur, simul fieri videntur. l. 2. C. de test. tutel. idem.

pro. quae in praefationibus dicuntur, in sequentibus repetita intelliguntur. l. Titia. §. idem respondit. ff. de ver. ob. litem quia. §. si. ff. de pact. l. quoties. C. fam. ercisc. §. praeterea. in lit. de inut. stipu. can. apof. d. 3. 2. q. 7. idem e contrario dicendum, ut in c. egressus. 27. q. 2. idem.

pro. quae incōmmentum sunt, inesse videntur. l. iurifigentium. §. quinimo. ff. de pac. l. lecta. ff. si cer. pe. idem.

pro. quae inducuntur ad augmentum, non debent operari diminutionem. l. legata inutiliter. ff. de leg. j. l. legata inutiliter. ff. de adm. leg. idem.

pro. quae natura sui dominio nostro exempta sunt, in obligationem deduci nullo modo possunt. §. l. in iur. de inuti. stip. idem.

pro. quae non profunt singula multa iuuant. l. instrumenta. C. de prob. l. si plures. in fi. ff. de pac. idem.

obiec. contra d. l. vnica. C. qui num. tut. se excu. vbi e contrario, quae non profunt singula, nec multa iuuant.

Sol. dic. qd quando plura tendunt ad fundandum diuersa, tunc contrarium procedit, quando autem tendunt ad perficiendum vnum totum, tunc procedunt ista iura hic.

obiec. item contra d. l. sancimus. §. si quis autem. C. de don. & l. si idem. ff. de iur. om. iud. vbi non admittitur coaccruatio singulorum.

Sol. hęc regula procedit in favorabilibus, ibi in odiosis.

pro. quae pater studiorum causa filio subministrat, in legitimam non imputantur. l. quae pater. ff. fam. erc. idem.

pro. quae religiosus adhaerent, religiosa sunt. l. quae religiosus. ff. de rei ven. idem.

pro. quae specialiter nota egent, nisi specialiter exprimantur, pro neglectis habentur. l. item apud Labeonem. §. hoc edictum. ff. de in iu. c. quamuis. de praeb. lib. 6. idem.

pro. quae sunt contra bonos mores, sunt impossibilia de iure. l. si filius. ff. de cond. insti. idem.

pro. quae sunt temporalia adagendum, sunt perpetua ad excipiendum. l. pure. §. si. ff. de dol. mal. excep.

pro. quae quicunque post litem contestatam contingunt, arbitrium iudicis desiderant. l. quod si nolit. §. si mancipium. ff. de ad. l. edict. idem.

pro. quaedam permittuntur extra iudicia, quae in iudiciis non permitterentur. l. seruus. & l. mutus. ff. de proc. idem.

pro. quaedam possunt per me, quae per alium non possunt. l. post mortem. §. i. ff. de adop. l. 2. C. de his qui ven. aet. impet. auth. ad hęc. C. de iud. l. pen. cum auth. seq. C. de proc. l. at qui natura. §. cum me. ff. de neg. gest. §. sed neque. in auth. de sanct. episc. idem.

Quaelibet causa, etiam iniusta, excusat à delicto, dolo & poena. dicit gl. in l. plagij. ver. iusta. C. ad l. g. Flauij. de plagia. quam dicit esse communiter approbatam iocann. de Amic. conf. 84. nu. 5. Boer. decif. 168. nu. 1. Soc. iu. conf. 4. num. 16. Hanc etiam dicit esse communem regulam Deci. conf. 170. num. 2. ver. vltimo non obstat. refert Gratus conf. 38. nu. 12. libr. 2. iaso. in l. si quis id quod. hu. 3. ff. de iur. om. iud. Cur. iu. in l. 1. nu. 6. ff. quod quisque iur. Blanc. in prac. crim. nu. 6. Bos. in tit. de decreto Mecciolan. nu. 19. qd ita dicunt omnes qui ad pauca respiciunt. Clar. tamen ita distinguit. aut loquimur in delictis, in quibus dolus est de substantia, ut est falsum, periurium & similia. & tunc siue causa iusta sit, siue iniusta, excusat: nam videtur cessare animus delinquendi. aut loquimur de delictis

in quibus dolus non est de substantia, & tunc causa iniusta excusat quidem à dolo, sed non à culpa, ideoque punitur pro culpa, non pro dolo, sed si iusta sit causa, excusat etiam à dolo. ita secundum omnes distingui debere attestat Bald. d. l. plagij. nu. 2. C. ad l. Fla. de plag. Clar. d. lib. 5. §. si. q. 60. ver. & generaliter. P. Fich.

quaelibet causa, etiam iniusta excusatur à delicto, dolo & poena, ut est com. opi. quam recipit Clar. q. 60. sub distinctione. Nam aut loquimur in delictis, in quibus dolus est de substantia, ut est falsum, periurium, & similia. & tunc siue causa fuerit iusta, siue iniusta excusatur. Nam videtur cessare animus delinquendi. aut loquimur in delictis, in quibus dolus non est de substantia, & tunc causa iniusta excusatur quidem à dolo, sed non à culpa, ideoque punitur pro culpa, non pro dolo, sed si iniusta sit causa, excusatur etiam à dolo, ut est com. opi. de qua ibi Clar. Bonac.

Quaestio incidens. Si quaestio & causa summaria, ut est executio iudicati, incidit alia quaestio non summaria, ut est quaestio proprietatis, tamen debeat quaestio illa incidens summarie decidi, sicut principalis, secundum doctores. communiter in l. à diuo pio. §. post aditam. ff. de re iud. Balb. decif. 29.

Quaestio mutata. Si quaestio spiritualis incidat in prophanam, iudex secularis de ea cognoscere non potest. c. tuam. extra de ord. cogn. c. lator. ext. qui fil. sint legi. secundum Bart. in l. 2. ff. de iur. om. iud. Pau. de Leaz. in c. de. i. de vfor. Archi. in c. pletique. 4. q. 3. & Panor. in c. cum sit generale. ext. de fo. com. & hoc si sit quaestio iuris, si autem facti, tunc bene cognosceret, secundum Bart. & Sandilia. in l. omni. C. de sacro. eccles. in l. Titia. §. vsuras. ff. de lega. 2. licet Bald. in d. l. omni. contrarium sentiat. Balb. decif. 363.

Quaestio dominij relata. Etiam agenti conditione ex l. si quis conductionis. tit. C. loca. seu possessorio recuperand. potest referri quaestio dominij, quando esset notorium ipsum agentem non habere ius: imò conuentum per casum notabilem, cum gl. in ver. praesumitur. c. ad decimas. de resti. spol. in 6. & c. significantib. ext. de diuor. idem in casu c. literas. ext. de resti. spol. & c. i. eo. tit. Et certis alijs casibus, de quib. per doc. in l. naturaliter. §. nihii commune. ff. de acquir. pos. Balb. decif. 498.

quaestio facta potius quam iuris que, & quando dicitur, vt de tex. in l. idem erit. ff. de sta. hom. & quae scribit Bar. in l. si arrogator. col. 10. lec. 2. ff. de adop.

Quaestio seu tortura non est danda, vbi non venit poena corporis imponenda, vt est communis opi. Soarez ver. quaestio. nu. 1. Et iudex, qui iniuste aliquem torquet, poena est ei capitis, ut est communis opinio. ibi. numer. 2. sed hodie vech. pluribus iudicibus, quia sine capite remanent. Bonacof.

Quaestioibus, nec locus est, vbi poena corporis imponenda non est, nec item cum aliter probati delictum potest. communia inquirunt Did. à Couar. in pract. quaest. 23. & qui latissime ex receptis sententiis scribit quando & vbi quaestiones procedant. Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 64. per totam. si quis autem iudex aliquem quaestio in iniuste subiecit, poenam capitis licet communie proferunt Hipp. in l. quaestio. modum. numero septuagesimo tertio. ff. de quaestio. & in pract. §. expedita. numero 87. in fin. Iulius Clarus. qui plures refert, & recte atque accurate totam hanc rem explicat in d. quaest. 64. 60 E. Suarez.

Qualitas, quae alicui fundamentum intentionis est, ab eo necesse est probetur, nec satis erit ipsammet intentionem solum probari. commune dicit Curtius iunior. in consilio 124. numero vndecimo. Quin & qualitas seu facti seu delicti in accusationis libello adiuncta, nisi manifestò probetur, quamuis delictum ipsum simpliciter probetur, condemnatio procedere nequit. commune aiunt Roman. in consilio centesimo decimo. & consilio centesimo septuagesimo secundo. Alexand. in consil. 166. videtur fortasse ad fin. libro septimo Hippol. in consil. 7. & qui rectissime hoc explicat, tunc deum processurum, cum qualitas illa adiuncta delictum alterius generis reddit, Anton. Gomez. de delict. cap. 6. nu. 7. Iul. Clar. cum quamplurimis, in pract. §. vlt. quaest. 66. ver. sed quid si pro parte. E. Suarez.

Qualitas in dispositione posita, semper verificari, & attendi debet. l. nonnunquam. ff. ad Treb. Et debet etiam probari, iuxta tradita communiter in c. 1. de homic. lib. 6. & tradit Bar. in l. 1. §. ait praetor. ff. ne quid in flum. publ. & ponit Deci. conf. 356. in causa dominæ Mariæ. nu. 4. cum concordantib. vt per 80 Paris. in consilio 17. potuit absque dubio. numer. 28. volu. 1. & vo

COMMUNIVM OPINIONVM,
SIVE IVRIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XV.

Quadragesimalis praescriptio omnem actionem excludit, c. ad aures. ext. de praescript. Bellon.
P. R. O. Quadrimestre tempus datur laico ad praesentandum, ecclesiasticae autem personae semestris. capitulo primo. §. finali. de iure patronat. libro sexto. idem Bellon.

PRO. qualitas iuncta verbo, intelligitur secundum tempus verbi. l. in delictis. §. si extraneus. ff. de noxal. idem.
Qualitas posita in accusatione, vel inquisitione, debet necessario probari aliās etiam si probetur delictum sine illa qualitate, nihilominus inquisitus est absolueendus. V. g. Si fuerit deductum quod Titius fecit occidi hominem Christianum per

& voluit Soci. in conf. 159. magnifica comitissa. nu. 22. vol. 2. & in conf. 40. nu. 8. vol. 4. com. dicit. E. Muscul.

Qualitate delicti adiecta non probata, licet delictum probatum sit, si talis sit qualitas, vt propter eam varietur effectus condemnationis, tunc pendente iudicio debet fieri detractio illius qualitatibus, ad hoc vt possit sequi aliqua condemnatio, alias si qualitas ipsa non fuerit probata, reus totaliter absolvendus est, secun. theoricam Bart. in l. denunciasse. §. quid tamen. nu. 2. ff. de adult. quam tenent communiter docto. vt ait Corn. conf. 197. lib. 2. Marf. in pract. crim. §. quoniam. nu. 52. & seq. Soc. iu. conf. 36. nu. 2. libr. 2. Menchiac. controuer. vsu frequent. c. 36. nu. 12. sed quicquid sit de iure. contrarium feruatur de consuetudine, vt scilicet non probata qualitate, reus tamen condemnatur de principali delicto, de quo est conuictus. & ita communiter seruari attestatur Bald. in l. 2. C. de prob. quem refert Anan. in c. continentiam. nu. 5. de cler. percut. & Blanc. in prac. crim. num. 76. & seq. & in specie in curiis Delphina. ita seruari attestatur Guid. Pap. decif. 833. & ita pluries se vidisse seruari, quicquid dixerit Signoro. conf. 245. nu. 14. dicit Clar. d. §. si. q. 66. ver. fed quid. P. Fich.

qualitates in lege vel statuto expressa, omnes, verificari debent, ad hoc vt imponi possit poena illius legis, vel statuti, secundum doctrinam iocan. And. in c. 1. de homic. in 6. quam dicit esse ab omnibus approbatam Tortus inter consil. Ant. de Butr. conf. vlt. nu. 1. in fi. Clar. d. lib. 5. §. si. q. 85. ver. vbi agit. P. Fichard.

qualitates in libello accusatione vel articulis probatoriis adiecte alterantes actionem vel delictum intentatum, vel que necessario sunt apponendae, debent probari, alias secus. Et primo casu procedit opin. Specu. tit. de libel. concept. §. ad huius. 30 ver. & in sum. Archi. in c. 2. de testi. Bar. in l. diuus. ff. de re iud. Cyn. & Iac. de Arc. in l. 2. C. de prob. glof. in cle. fi. de rescript. Panor. in c. auditis. extr. de praescript. qui noluerunt tales qualitates necessario probandas. in secundo casu opi. gl. in c. 2. extra de praescript. & Bal. in l. 1. C. de condi. ind. & quod colligitur ex tex. iuncta gl. l. scio. §. fed illud. ver. quid ergo. ff. de ap. ita etiam tenet Panor. d. c. 2. Balb. decif. 223.

PRO. Qualitates intrinseca praesumuntur: non autem extrinseca, nisi probentur, glof. in cap. si forte. de electio. in 6. Bellon.

qualitas requisita a statuto puniendi. aliquid factum, puta puniendi deflorati, virginem honestam, si non probetur qualitas honestatis locum non habet statutum, secund. comm. per Burf. conf. 60. nu. 4. nu. 9. lib. 1.

qualitas in inquisitione posita si non probetur, reus absolvitur: iuxta communem per Burf. conf. 94. nu. 36. Et quando fit fundamentum in iudicio super aliqua qualitate, quae non probatur, quale debeat esse officium iudicis in pronuntian- do: vide abb. in c. cum sit generale. de for. compet. adde quod qualitas quae est fundamentum intentionis alicuius, ab eo 50 probari debet. vt per Aret. in l. necessariis. col. penul. in fi. ff. de acquir. her. castr. in l. pen. §. docere. ff. ne quis eum qui. & qui fundat se in diuitiis, vel paupertate, eam qualitatem probare debet. l. si vero. §. 1. vbi glof. castr. & iaso. ff. soluto matrimo- nio. Put.

qualitate delicti non probata de consuetudine, condemnatur de principali delicto, de quo est conuictus. vt est com. opi. de qua Clar. q. 66. ver. fed quid. ex clausula generali. non se astringens. & ex clausula, quare petit pro praedictis & quolibet eorum, &c. & ex clausula super quibus. omnibus in libello, vel inquisitione contentis. Clar. ibi. Cherian. in suo com. opi. ver. qualitas. Rol. à Valle conf. 11. nu. 4. volu. 3. vbi dicit, qd si in inquisitione deducitur aliqua qualitas, vt sequatur condemnatio, si ea non probatur, absolutio sequi debet. Et maxime, quando super tali qualitate est principaliter intentio in- 60 quiritis, vt est com. opi. nisi confessus sit omnia & singula, in in- quisiione contenta fuisset, & esse vera. Pau. de castr. in l. si cui serui. §. 1. n. 4. ff. de leg. 1. & pro euitandis disputationibus, hodie in accusatione apponuntur ista clausula Non se astringes. Fel. in c. ex parte. nu. 46. ver. restringe secund. ver. quarta solutio. Et clausula saluo iure. & clausula deducens, &c. quae operan- tur, vt siue sit probata qualitas, siue non, semper requiritur condemnatio. Blanc. in pract. crim. fol. 52. nu. 100. Nouel. reg. 164. vbi quando sit probanda, vel non probanda qualitas. Duen. reg. 18. Guid. Pap. q. 53. Paris. conf. 152. in 4. numer. 1. Corn. conf. 197. in 2. Rom. conf. 110. Marf. sing. 187. & not. qd inquisitor non arctatur ad probationem qualitatibus, nec potest se ad hoc astringere in praedictum reipublicae, quam opi. tenet Bal. conf. 152. in fi. vol. 2. & dicit eam sequi bonos assesso- res, & de facto ita est, qd inquisitores non se astringunt ad om-

nia, sed inquirunt de singulis, ne delicta in aliquo remaneant impunita. Bonac.

Qualitas doli a lege requisita a fisco, vel accusante est probanda. com. est opi. Burf. conf. 95. nu. 35. idem si in inquisitione. Burf. conf. 94. nu. 36. & conf. 20. n. 11. Soarez. ver. qualitas. nu. 5. vide tamen postea. idem.

qualitas inharens personae principalis poenam auget in auxilium praestante. vt est com. opin. teste Sal. in l. vnic. nu. 26. C. de rapt. virg. quem refert & sequitur D. Octauia. Vulpel. tra. de pace. q. 42. in 3. idem.

qualitas statuti etiam criminalis est articulanda & probanda, siue quis agat, siue excipiat, vt est com. opi. vt per Plot. in l. si quando. nu. 34. & 35. ad fi. C. vnde vi. & communior dicit D. Lauren. Occa Ferrar. conf. 60. inter conf. crim. tom. 2. vbi dicit, qd testes in criminalibus debent esse omni exceptione maiores. Et ista qualitas est probanda, & articulanda. D. Hercule. de negatiua. nu. 155. Soc. conf. 57. nu. 8. vol. 3. Tiraq. de retract. §. 8. in gl. 7. num. 1. Moron. de fide, treuga & pacc. q. 168. nu. 8. Personalis in tract. quor. bon. nu. 546. fallit si in fine accusationis petitum sit reum condemnari secundum formam iuris & statutorum. Nam videntur deducta omnia iura, ex quibus reus potest puniri, & sit simplex delictum, etiam si ne qualitate. Fel. fusius c. ex parte. nu. 46. ver. tertia declaratio. de rescript. idem.

qualitas quando est fundamentum intentionis, non solum sufficit probare intentionem, sed etiam qualitas est probanda. Cur. iu. conf. 124. nu. 11. com. dicit. Soc. iu. in suo com. opi. ver. qualitas. vbi com. dicit. D. Brunorus à Sole in vnico suo conf. nu. 91. vnde si dicit, quod aliter veritas haberi non poterat hoc habet probare, vt est communis opinio. vt per eum. idem.

pro. Quando quis viuunt, acquirere potest. l. si creditores. ff. quae in frau. cre. Bellon.

pro. quando a lege certa & expressa est ratio, illa sola est inducenda & finalis, non alia quaelibet: istam reg. ponit Bart. in l. non solum. §. morte. col. 6. ff. de no. ope. nun.

PRO. Quando agitur de peccato seu periculo animae, ius canonicum seruatur in vtroque foro ciuili & canonico. in capit. nouit. extra de iud. glof. in regul. malafidei possessor. 40 de reg. iur. in 6.

pro. quando aliqua qualitas vel circumstantia in aliquo actu desideratur, arbitrio iudicis est relinquenda. l. 1. ff. de iure delib. i. Quijntus. ff. de annuis legatis. idem.

pro. Quando aliquid lege canonica est clare decisum: de iure autem ciuili dubium est relictum, lex canonica seruatur in vtroque foro, ciuili & canonico, hanc regulam tradit Pan. in c. 1. ext. de nou. oper. nunt. Bellon.

pro. Quando aliquid prohibetur fieri directo, prohibetur & per obliquum. in l. si sponfus. ff. de don. inter vir. & vxor. §. 2. in fit. de her. instit. idem.

PRO. Quando alicuius decisionis certa redditur ratio, pro specialiter expressa habetur. glof. & ibi Docto. in l. quamuis C. de fide.

pro. Quando allegatur impedimentum, quis in causa sit impedimenti, non venit audiendus. l. 2. §. si quis tr. ff. si quis caut.

pro. quando concurrunt, habens directum, & vtile: prefer tur qui habet vtile l. in causa. §. si. & l. procur. ff. de proc. idem.

pro. Quando concurrunt duae causae, vna naturalis, alia accidentalis, praevalet naturalis. ff. de tut. in l. qui habent. idem.

pro. Quando dirigitur verba ad iudicem, expediri nobili iudicis officio res debet. ista est doctrina gl. in l. si soror. C. de colla. quae communiter approbatur. idem.

pro. Quando dubium est cui aliquid sit attribuendum, ve tustiora attribuimus. l. in finalibus. ff. fin. regun. §. singulorum instit. de rerum diuisi. idem.

pro. Quando duo sunt, quorum vnum sine alio esse non potest, sed sublatum virtute remanens perdat. in l. si ita scrip tum. §. regula. ff. de ini. rupto testam. idem.

PRO. Quando duo iudicia ita se habent, quod absolutoria lata in vno patiat exceptionem rei iudicatae, in alio, concursus non admittitur. in leg. fundum Titianum. & leg. fundi. ff. de except. idem.

pro. Quando lex est specialis, ratio autem generalis, generaliter lex est intelligenda. l. regula. §. si quis ius. vbi Bar. ff. de iur. & facti igno. in glo. in clem. 1. de elect. in clem. vide textum in c. porrecta. de consir. vtil. vel inut. idem.

pro. Quando non exprimitur in obligatione noua, quo genere actionis vtamur, conditione ex lege agendum est. l. vnic. ff. de condit. ex lege. idem.

pro. Quando plures vocantur ad eandem rem simpliciter. in dub

in dubio intelliguntur vocati viriliter. l. reos. §. cum in tabulis. de duob. reb. l. 1. C. si plures vna sent. com. fu. idem.

pro. quando quis alium facientem prohibere ex officio necesse habuit, id ipse committere non debuit. l. altius. ff. si ser. ven. pro. quando superuenit causa tendens ad eundem effectum, licet ea existente ab initio non valisset dispositio non vitiatur. l. debitor. de leg. 2.

pro. quando vni competunt plura iura, vno sublato alterum remanet: si enim vnum remittit, alterum remittere non dicitur. l. si domus. ff. de ser. vrb. praed. Bellon.

Quandocunque, hoc verbum licet generale sit, tamen intellectu iuris solummodo de tempore legitimo, videlicet 30. vel 40. ann. intelligitur. Hier. Cag. in l. 2. de rescind. vend. com. dicit. sequitur dom. à Tauten. concl. 70. B. Vil.

quantitas certa vt praestetur a principio domino emphyteuse, pro primo ingressu, non est de substantia & forma contractus emphyteutici. com. dicit Clar. in §. emphyteusis. q. 3. P. Fichard.

creditor confessus in diuersis scripturis, se decem recepisse, talis confessio de diuersis Quantitatibus intelligitur. est 20 com. opi. secun. Alex. c. 6. circa primum. ver. quini mo plus. vol. 1. M. Cherian.

quantitatis debitor quamvis ob incendium non liberetur, tamen si propter aliquam speciem, quae incendio intercepta sit, quantitatem debeat, liberabitur, vt est Bart. doctrina in l. quod te mihi. nu. 4. ff. si cer. pet. quae frequenter interpretibus placuit. teste Alex. nu. 4. las. nu. 15. ad illam eandem l. ac teste etiam Deci. conf. 7. & Did. à Couar. lib. 2. resol. c. 4. n. 14. quod tamen exaudiri ac recipi solum debet, quando species illa creditore inuito solui quantitatis loco possit quemadmodum 30 verè resoluunt ad illammet l. quod te mihi. Paul. nu. 9. Alex. nu. 5. Soc. nu. 12. las. nu. 15. E. Suarez.

quantitatem qui in diuersis apochis se recepisse confitetur non de eadem, sed de diuersa quantitate exaudiri, intelligique debet. commune inquit Alex. conf. 4. circa primum. ver. quini mo plus. lib. 1. E. Suarez.

pro. quanto quis praestit melioribus & honestioribus. tanto ipse melior & honestior est. §. 1. in auth. de def. ci. col. 3. Bel. pro. quanto iuniores, tanto perspicaciores. l. praecipunt. ff. de ad. edict. gl. in l. Gallus. in prin. ff. de lib. & posth.

obiec. contra de l. prouidendum. C. de postul. quia senes sunt magis exercitati & doctiores, quam iuuenes adhuc rudes & tyrones.

Sol. licet vetustiores plus sciant in arte cui studuerunt, quam iuuenes, tamen iuniores sunt semper habiliores ad omne opus, studium, seu ministerium, quam senes.

quarta qua debetur arrogatis, non est aucta vsque ad trientem, quae debetur legitimis & naturalibus. ias. in l. si arrogator. nu. 52. ff. de adopt. com. dicit. B. Villal.

quarta trebellianica deductionis prohibitio inefficax est in liberis primi gradus, communis est fec. las. in l. Marcellus. ff. ad treb. fec. lo. Duran. in tit. 5. cau. 3. 1. nu. 4. refert tamen ibid. qd Corf. Alex. & Corn. dicant contrariam opi. esse comm. vide apud illum. I. Fich.

quarta detractio transit ad haeredes. Bal. conf. 282. & 377. vol. 3. & lo. Duran. in arte testam. tit. 5. cau. 3. 1. communem dicit. B. Villal.

pro. quasi & quodammodo, sunt nota improprietatis. l. patris & filij. ff. de vulg. & pup. subft. §. igitur. in fit. de pup. subft. l. in suis. ff. de lib. & posth. quandoque tamen dictio quasi, 60 est expressiua veritatis. l. mulier. §. si. ff. ad treb. l. 1. ff. ad leg. iul. de vi priu. vbi Accur. Bellon.

quarta falcidia licet ratione delicti, & si haeres cancellasset testamentum, ne legata praestaret, aut si negaret rem hereditariam esse, vt conuincatur de mendacio, non detrahatur. l. si tacitum. l. beneficio. l. haereditatem. §. si. ff. ad leg. Falc. secun. Vin cent. & ioan. And. in c. Raynaldus. de testa. & ibid. glof. si id tamen intelligendum & accipiendum est, vt procedat in eo quod auferret vel quod accessit poenae nomine propter iudicis condemnationem, vt in illo non detrahatur falcidia. l. cum pa ter. ff. ad leg. Falcid. vel propter specialem affectionem, vt l. sequen. eo. tit. secus autem si poenae nomine iussu testatoris relic tum sit, vt contradicentibus legatariis aliis reliquisset, quia non meret poena est, sed potius legatum, prout voluit Innoc. capi. Petr. & Abb. & d. c. Raynaldus. quod sequitur ibid. ioan. And. secun. do. Anto. ibid. quia haeres poterit detrahere falcidiam secun. do. Nicol. ibid. quod communiter tenei ibid. nu. 3. refert Bened.

quartam falcidiam licet haeres non detrahat, nisi infra annum, à die monitionis per iudicem factae, legata integraliter 80

exoluat, imò omnibus emolumentis ex testamento priuatur. gl. in c. Raynaldus. in ver. legitimum. de testa. & Bart. in auth. hoc amplius. C. de fideic. & c. si haeredes. de testam. c. nos quidem. eo. tit. & gl. in authen. de haeredi. & falc. §. si quis non im plens. col. 1. quod ita communiter teneri refert Bened. capra, reg. 110. nu. 22. id tamen inter alia fallit quando aliud tempus à testatore, intra quod voluntas eius explenda veniret, esset praefixum, nam tunc illud erit attendendum, argumento eorum quae not. in l. statulibero. §. haere de ff. de statulibe. l. si. §. in autem. C. de iure deliber. prout voluerunt in d. nos quidem Anch. Im. do. Nicol. & communiter docto. sicut refert ibid. nu. 28. Bened. capra.

quartam falcidiam vel trebellianam, licet haeres inuentarium conficiens regulariter detrahere possit auct. de haeredib. & falcid. §. si vero non fecerit inuentarium. col. 1. id tamen inter alia fallit quando testator id expresse prohibuisset auct. sed cum testator. C. ad leg. falcid. & ibid. Cyn. & d. auct. de haered. & falcid. §. si vero expressum. Bart. & in col. in l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad trebel. quem sequuntur canonistae com muniter in c. Raynaldus. de testa. similiter fallit, quando lega tum esset factum ad pias causas, vel pro redemptione captiuorum, vt auct. de eccles. ritu. §. sin autem. col. 9. quod secun. dom. Ant. in d. c. Raynal. tam in falcid. quam trebelliana. ab vtriusque censura doctorib. communiter teneri refert Bened. capr. reg. 110. nu. 3. & 5. per not. in c. si pater. de test. lib. 6. d. l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad treb. & Bald. in lid. quod pau peribus. C. de episc. & cle. Bened. cap.

pro. Quasito principali, quassatur & accessorium. in l. nò dubium. C. de legib. in l. cum lex. ff. de fideiuss. l. 1. & 2. ff. de pe cu. leg. in §. liberis. instit. de pup. subftit. & §. 2. instit. de haeredi. instit. l. cum principalis. ff. de reg. iur. c. inter dilectos. extra de fid. instrumen. capit. cum quid. & capit. accessorium. de regul. iur. in 6.

obiec. Contra de authen. ex causa. C. de lib. praeter. vel ex haeredatis. vbi quassata institutione qd est caput & fundamen tum testamenti. §. ante haeredis. instit. de legatis. remanent sal ua legata & fideicommissa.

SOL. Illud in odium parentum qui praeterierunt vel exhaeredarunt sine iusta causa filios.

obiec. Secundò contra de authen. furiosi. C. de episc. aud. vbi tenet legatum in testamento, non haeredis institutio seu testamentum.

SOL. Illud ibi in odium filiorum qui patrem contempserunt: quod non militat in accessoris legatis, sicut in institutio ne principali: ergo non sequitur praecipale.

obiec. Tertio contra de ca. cum contingat. extra de iureiu rand. & ca. pactum. de pact. in 6. vbi non tenet principalis contractus de iure, & tamen valet accessorium.

SOL. Ibi ratione iuramenti propter animae periculum, quod è eueniret, si non seruaretur, vt ibi.

obiec. Quarto contra de l. 1. & authent. sacramenta pube rum. C. si aduers. vend. vbi principalis contractus minoris uò valet, quia restitutio competit minori, & tamen accessorium iuramentum validum est.

SOL. Illud est propter periculi periculum, quod non versatur eodem modo in principali contractu sicut in accessorio.

obiec. Quintò & vltimò oppono de l. stipulatio ista. in §. alteri. ff. de verborum oblig. vbi stipulatio principalis alteri facta non valet, & tamen stipulatio poenae accessoria valida est.

SOL. Ibi accessorium est praeter legem & non contra legem, & ideo tenet, secund. glof. in d. l. cum principalis. Bellon.

pro. Quem de euictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio. l. vendicantem. ff. de euict. idem.

pro. Quem non honoro, non grauo, in lab eo. C. de fideic. l. fed & si sic. §. 1. ff. de leg. 2. idem.

Querela inofficiosa testamenti, quando exhaerdatio est cum causa, est necessaria, licet secus, quando exhaerdatio est facta sine causa. lason in authen. ex causa. C. de liber. praeter. nu. 18. com. dicit. B. Villal.

Querelam iniustam proponens, habetur perinde ac si non querelaret, vt est vera iuris conclusio. l. 1. ff. quod quisque iur. ibi indignatione iusta. Curt. inter consil. crimi. consil. 101. nu. 16. Bonacof.

Querela inoff. testa. non est hodie sublata, Imò est necessaria, secundum communem per las. in Auth. ex causa. post. nu. 18. C. de lib. praeter. vbi dixi, & quid hodie circa eam mutatum sit vide ibi.

pro. Qui accusat criminaliter, non potest conueniri ciuili ter, in l. 1. §. si. de iudic. Bellon.

pro. qui alij nocere existimauit, ipse suam sentiat iacturam. vnde

vade Ouidius, dicat in authorem poena redire suum. l. pen. in fi. C. de leg. Bellon.
 pro. Qui alios cum potest ab errore non reuocat, seipsum errare ostendit. c. 2. extra de hæret. idem.
 pro. qui aliud dicit quam vult, neque id dicit, quod vox significat, quia non vult; neque id quod vult, quia id non loquitur. l. in ambiguo. ff. de reb. dub. idem.
 pro. Qui cepit actionem proponere, eandem tenetur persequi, & finire. auth. qui semel. C. quomodo & quand. iud. idē.
 pro. qui declarat, nihil de nouo dat. l. hæredes palam. §. sed si quid post. ff. de testa. idem.
 pro. Qui dicit se hæredē, in dubio intelligitur in solidum. l. si defensor. §. qui interrog. de interro. actio. idem.
 pro. qui dissimulat iniuriam, callidissimus est. Prou. 1. 2. gl. in l. 1. ff. de dol. idem.
 pro. Qui dolo dicit factum, probare debet. l. quoties. §. qui dolo. ff. de prob. idem.
 pro. Qui dolo desit possidere, vt possessio conuenitur. l. sin autem. §. sed & his qui. ff. de rei vend.
 pro. qui donat, videtur perdere. l. filiusfam. ff. de donat. idē.
 pro. Qui ca docet, quæ ab auditoribus non valent intelligi, non ad eorum vtilitatem, sed ad sui ostentationem facit. c. fi. 4. dist. idem.
 pro. qui elegit viam contractus, nō potest reassumere viam distractus & penitentia. l. commissoria. C. de pact. inter emp. & vend. idem.
 pro. Qui est adhibitur actus, vt testis, non præiudicat iuri suo. l. Titia. §. lucia titia. ff. de leg. 2. idem.
 pro. qui est causa causa est causa causati. l. & si amicis. vbi Bart. ff. ad leg. iul. de adult. idem.
 pro. Qui ex vico natus est, patriam intelligitur habere, cui reipubl. vicus ille subest. l. qui ex vico. ff. ad municip. idem.
 pro. qui facit artes mechanicas, non potest esse nobilis. l. nobiliores. C. de comm. & merc. idem.
 pro. Qui facit contra legem: non habet beneficium legis. in l. filio. §. 1. ff. de rit. nup. idem.
 pro. qui facit peccatum, seruus est peccati. Io. 8. gl. in l. fi. §. pen. C. de sent. pal. in c. secuti. 2. q. 7. idem.
 pro. Qui grauat in vno, in alio debet releuari. Nam qui sentit onus, debet sentire commodum, & eōtrā in l. eum qui. vbi glo. ff. de iureiur. l. id quod ff. de peric. & commo. rei vend. in §. cum eunt. in tit. de empt. & vend. in l. vnic. §. pro secundo. C. de ca. tollen. l. si non fuerit. §. si ff. pro socio. l. manifestissimi. §. 1. C. de furtis.
 obiec. Contrā de §. si instit. de leg. pat. tut. sol. Ibi speciale propter sexum.
 obiec. Præterea contrā de l. qui proprio. §. procurator, vt in ceteris ff. de procur. & l. qui negotia. ff. de negot. gest. vbi quis sentit damnum, & non eōtrā commodum.
 sol. Illud contingit ibi propter culpam, vel delictum procuratoris, quod scilicet teneatur, & non agat, secundum Paul. de castr. ibi.
 pro. Qui iam certus est, amplius certificari non debet. l. 1. §. si ff. de act. empt. idem.
 pro. qui in vnum casum pepigit, etiam in aliis sibi prouide re non videtur. in l. si cum dorem ff. solut. matrim.
 obiec. Sed contrā de l. si extraneus. ff. de condit. causa da ra & causa non fecit.
 sol. Ibi non agit ex stipulatione, sed agit conditione ob causam, ac si nulla stipulatio esset facta. idem.
 pro. Qui in vno peccauit, factus est omnium reus. Iac. 2. c. defleat. extra de reg. iur. idem.
 pro. qui in vtero est, habetur pro nato. l. qui in vtero. ff. de stat. hom. §. si instit. qui testa. tuto. dar. poss. idem.
 pro. Qui male agit, odit lucem. Io. 3. l. 1. §. tria lumina. ff. de ventre in spi. in c. consuluit. de offi. deleg. extra. idem.
 pro. qui mandat solui, ipse soluere videtur. l. qui mandat. ff. de solu.
 pro. Qui manifesto fac. nori definit obuiare cum potest. consentit. c. 1. 17. q. 3. idem.
 pro. qui morbo corporali laborant, à muneribus personilibus se excusant. l. 1. & 2. C. qui morb. se excus. lib. 10. idem.
 pro. qui negligentiam amico rem custodientiam tradidit, nō sibi, sed sue facilitati id impurare debet. §. præterea. instit. quib. mo. re contra obligat. idem.
 pro. Qui nimium emungit, elicit sanguinem. prouerb. 3. c. denique. 4. dist. idem.
 pro. qui nomine eximuntur, etiam fructu carebunt. l. à nul lo. C. de feriis. idem.
 pro. qui non consentit, videtur contradicere. l. in iurium. 80

ff. de ser. vrb. præ. l. filiusfamil. §. inuitus. ff. de procur. idem.
 pro. Qui non est, sed esse speratur, facit partem. l. si duob. ff. de leg. 1. idem.
 pro. qui non est idoneus ad officia seu beneficia, admitti non debet: quia debentur tantum idoneis. in l. cum prætor. ff. de iudic. l. ad rem publicam. ff. de muner. & honor. l. spurij. §. minores. ff. de deci. c. graue. & ca. referent. extra de præbend. vnde clausula semper subintelligitur in illis conferendis, si dignus vel idoneus sit. in l. vt gradatim. §. 1. ff. de mune. & hono. in c. cum adeo. extra de rescrip. idem.
 pro. Qui non est in culpa, non debet esse in poena. l. si ideo. de his quib. vt indi. c. cognoscentes. extra de constit. c. sine culpa. de regu. iur. in 6. idem.
 pro. qui non facit quod est vellet facere, non posset, de iure culpam non debet. in l. 1. §. si. C. de anna. excep. idem.
 pro. qui nō habet in ære, luat in corpore. l. 1. §. si. ff. de poen. l. quicumque. C. de ser. fugi. l. si. ff. de in ius voc. idem.
 obiec. Contrā de l. interpretatione. ff. de poen. vbi poenæ mollienda sunt, non exasperanda. Hic autem grauior poena imponitur, quia de pecuniaria transit in corporalem, quæ maior est pecuniaria. in l. in seruorum. ff. de poen.
 sol. Hoc in vilibus personis non habet locum, vt l. hæ opere. in fi. ff. de oper. lib. idem.
 pro. qui non impedit maleficium, quando ad eum spectat prohibere, ipsum perpetrare videtur. l. 2. ff. de nox. act. idem.
 pro. Qui non laborat, non manducet. 2. Thefal. 3. gl. in l. quamuis. ff. de damno infect. idem.
 pro. qui occasionem damni dat, damnum dedisse videtur. l. qui occidit. §. penul. ff. ad legem Aquil. idem.
 pro. qui omne dicit, nihil excludit. l. Iulianus. ff. de leg. 3. l. à procuratore. vbi not. C. mand. in can. si Romanorū. 19. dist. obiec. contrā de l. qui habebat. ff. de le. 3. vbi legatis omnibus prædiis nō veniunt pignori obligata. contra d. l. Iulianus. vbi legato omni prædio non tantum pars quæ est dominij nostri, sed etiam pars hypothecata legata censetur.
 pro. pro sol: cuius contrarij, dic qd in d. l. qui habebat, cum testator dixit Prædia omnia quæcunque in Syria, habeo, do, lego videtur legalis tantum prædia iure dominij, non autem quæ possidebat iure pignoris, quia licet verbum habeo, in legato positum possit comprehendere causam possessionis & proprietatis: vt l. stipulatio ista. §. habere. ff. de verb. obl. tamen in dubio à digniori denominari debet. l. 1. ff. si ager, vel emph. pet. & sic à domino non à possessione pignoris. Vel dic, qd dictio omnia, facit vt comprehendatur omnia, quæ possunt comprehendendi de natura sermonis: sed prædia obligata nō possunt comprehendendi ex natura sermonis. l. seruos. de leg. 3. idem.
 pro. Qui peccat, contra legis auctoritatem peccat. can. qui peccat. 23. q. 4. idem.
 pro. qui per alium facit, per seipsum facere videtur. Et potest quis per alium, qd posset facere per seipsum. l. ita autem. in §. gessisse. ff. de admi. tuto. in d. §. de iocisse. ff. de vi & vi arma. in c. mulieres. §. 1. de sent. excom. in 6. idem.
 obiec. contrā de l. 1. §. in alienis. C. de thes. lib. 10. vbi non potest quis facere per alium, quod posset facere per seipsum.
 sol. Ibi fallit ratio personæ, cui hoc non conuenit suo nomine.
 obiec. item contrā de l. cum fundum §. quæsitum. ff. de vi & vi arma. vbi possum expellere violēter possessorem per me, & non per procuratorem.
 sol. Ibi patet, quia erat illicitum mandatum. idem.
 pro. Qui per ignorantiam iuris patitur alium vt re sibi debita, non cadit à credito. l. quæ fideicommissum. ff. de legatis secundo.
 pro. qui per se capere non potest, etiam per alium capere non poterit. l. neque per se. C. de her. instit. idem.
 pro. Qui percusserit clericum, excommunicationi subiacet. c. si quis suadente Diabolo. 17. q. 4. idem.
 pro. qui perdit principale, perdit & accessoriū. l. Labeo. ff. quemad. ser. amit. idem.
 pro. Qui prior appellat, prior agat. l. q. prior. ff. de iud. idē.
 pro. qui prohibetur à iudice emere, phibetur & in pignus accipere. in l. in quorum finibus. ff. de pignor. idem.
 obiec. Contrā de l. 1. §. eam rem. ff. quæ res pigno. obliga. poss. vel non. idem.
 sol. Ibi prohibetur à lege, hic à iudice.
 pro. Qui prohibetur alienare, non prohibetur donare, si sorori donatio fiat, qd nota, quia quotidianum. in l. voluntas. C. de fideicommiss. idem Bellon.
 pro. Qui resistit potestati, ordinationi Dei resistit. Rom. 13. cap. qui resistit. 1. 1. q. 3.

PRO

PRO. qui se ingerit, suspectus est. l. quæ omnia. ff. de proc. idem.
 pro. qui semel calumniatus est, præsumitur adhuc velle calumniari. l. si cui. §. iisdem. ff. de accus. quia qd semel malus, & c. reg. qui semel malus. de reg. iur. in 6. idem.
 pro. qui semel est hæres, non potest delinere esse hæres. in lege. & si sine §. sed quod Papinianus. ff. de min. l. ei qui soluen do. ff. de hær. inst. idem.
 pro. qui seruit altari, de altari viuere debet, 1. Corint. 9. c. cum secundum apost. ext. de præb. in antiq. idem.
 pro. qui sibi non parcat, multo minus alij parcat. in l. si. ff. de bon. eorum qui ante sent. mort. sibi consc. idem.
 pro. qui iustitiam factam emendat, laudabilior est eo qui primus adiuuenit. l. 1. §. sed neque. C. de veteri iure enucle. idem.
 pro. qui tacet, consentire videtur. litem quæritur, §. qui impleto. ff. loca. l. 2. §. voluntatem. ff. sol. mat.
 Obiec. contrā de l. filiusfam. §. inuitus. ff. de proc. & l. nam ita. ff. de adopt. & l. qui vas. §. vetare. ff. de furt. vbi qui non consentit & sic tacet, dissentire videtur.
 SOL. Tacens habetur pro consentiente in his quæ pertinent ad vtilitatem suam & commodum: in his autem quæ pertinent ad præiudicium suum, tacens non habetur pro consentiente, sed dissentiente, vt in contrariis.
 pro. qui tacet quod ad suum incommodum, negare videtur. in l. de ætate. §. qui tacuit. ff. de inter. actio. idem.
 pro. qui tacet verum, committere videtur falsum. l. paulus. & l. qui testamentum. ff. ad leg. Cor. de fal. in auth. presbyteri. de episc. & cle. in can. quisquis. 1. 1. q. 3. c. 1. ext. de cri. fal. idem.
 pro. qui tenetur ad dandum, dare præcisè compellitur. l. vbi autem non apparet. §. si. ff. de ver. ob. idem.
 pro. qui tenetur ad pretium rei, re perēpta liberatur. l. qui dam. §. si tibi. de leg. 1. idem.
 pro. qui tetigit auriculam, totum corpus videtur tetigisse. l. vulgaris. quæstio. ff. de furt. idem.
 pro. qui videt vtilius, & legit deteriora, absit ei radius luminis absque mora. no. in §. ceterum. instit. quod cum eo qui in alie. potest. est neg. gest. esse dica. idem.
 pro. qui vnum excludit, aliud includere videtur. l. qui accusare. ff. de accus. l. cum prætor. ff. de iudic. c. nonne benedicimus extra de præsum. & eōtrā, qui de vno dicit, de alio negare videtur. in l. maritus. C. de proc. & l. 1. C. ad leg. iul. de adult. idē.
 pro. qui vno testiculo natus est, iure militabit. l. qui vno testiculo. ff. de re milit. idem.
 pro. qui voluntatem mutatam dicit, probare debet. l. eum qui. ff. de proba. idem.
 pro. quicquid acquirit filius, acquirit patri, & seruus domi no. l. placet. ff. de acq. hæred. Bello.
 pro. quicquid acquirit monachus, acquirit monasterio. in auth. ingressi. C. de sacros. eccle. idem.
 pro. quicumque primatum desiderat in terra, inueniet confusionem in celo. in c. multi. 40. dist. Bello.
 pro. quicumque vult Deum instituere, & nō filium, quærat alium pro consilio, non Augustinum. in can. si. 17. q. 4. idem.
 pro. quid permittitur publicè, quod priuatim non permit teretur. l. ff. de polli. l. in tantum §. vniuersitatis. & insti. de rerum diu. & l. non existimo. ff. de admi. tut. Bellon.
 pro. quilibet doli capax, teneatur saltem semel in anno, cōfiteri proprio sacerdoti, vel alteri de eius licentia, & Eucharistia sacramentum ad minus in Pascha recipere, c. omnis vtriusque sexus. de pœni. & remissio. extra. idem.
 pro. quilibet potest renunciare iuri pro se introducto. l. si quis in conscribendo. C. de pact. & l. si iudex ff. de mino. idem.
 pro. quilibet prima facie præsumitur idoneus, nisi probet contrarium. c. dudum. de præsum. extra. idem.
 Quingenti solidi quorum mentio fit in l. pe. §. si. C. de don. faciunt hodie summam septingentorum scutorum. Hanc eōmunem dicit Cla. in §. donatio. q. 1. 5. Addit etiam Duenam in reg. 124. limi. 19. in fi. dicere. quod hodie valeant vltra mille aureos. l. Fich.
 pro. quincque sunt sensus corporis, & vnusquisque habet perfectam cognitionem secundum subiectam materiam. gl. in l. quod meo §. si venditorem ff. de acq. poss. Bello.
 Quinquennalis dilatio debitori concessa, siquidem ab eo præstetur fideiussio, valet effectualiter, & confirmatur per satisfactionem subsequentem. eommunem dicit Bald. in l. vniuersa. C. de præcib. Imp. offe. refert & sequitur Matth. de Affli. deci. 378. in prin. l. Fich.
 pro. quis non debet admitti vt talis, nisi probet se esse talē. l. non ignorat. C. qui accus. non poss. Bello.

pro. quisque præsumitur scire facultates sui patrimonij. l. quisquis. C. de rescin. ven. auth. sed cum testator. C. ad le. Falc. Obiec. contrā de §. in fraudem insti. quib. ex caus. man. nō licet. vbi sepè amplius de facultatibus nostris speramus, quam in his est.
 Sol. contrarium procedit in vltimis voluntatib. Ratio est in l. hac consultissima. §. at cum humana fragilitas. C. qui test. fa. poss. vel non. nisi contrarium aliqua suadeat qualitas, vt ga testator prohibuit detrahi Falcidiam. d. auth. sed cum testator cum gl. Nostri autem regula procedit in contractib. inter viuos in rebus immobilib. seu mobilibus, & præsentibus, quæ peruenerunt ab antiquo. aliàs secūs. idem.
 pro. quod ab initio nullum est, tractu temporis conualescere nō potest. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de ver. ob. reg. quod ab initio. de reg. iur. & ibi vide. Bello.
 pro. quod accedit fundo, venit in obligationem. l. si fundus. ff. de pig. idem.
 pro. quod approbo, nō reprobo. in l. Pomponius. ff. de nego. gest. in l. generaliter. C. de non num. pec. §. semel autem. in 20. si. quib. ex caus. man. non licet. in can. horrendus. 3. 2. qu. 5. & can. dilectissimi. 8. q. 1. c. p. tuas. extra de prob. c. de illis, extra de desponsa. impuber. c. nulli. de electio. in 6.
 Obiec. oppono primò de medico, qui semel pbatus reprobari potest. l. sed & reprobari. ff. de excusa. tuto. l. vt gradatim, §. reprobari. ff. de munerib. & honorib. Secundo de grammatico & oratore, vt in l. grammaticos. C. de prof. & med. lib. 10.
 SOL. in medico est speciale propter publicam hominum sanitatem: grammatici autem & oratores reprobari possunt, quamuis semel probati. vbi subest causa, vt ppter insufficienciam: ex causis enim postea emergentib. probatus reprobari potest. d. c. nulli. de elect. idem.
 pro. quod belli calamitas introduxit, hoc pacis lenitas sopire debet. l. vnic. in prin. C. de cadu. toll. idem.
 pro. quod commune est, meum est. l. serui electione. §. si. ff. de leg. 1. l. illud. ff. de ritu nup. l. 2. ff. de cond. insti. l. si pupilli. §. si quis ita. ff. de neg. gest. l. 1. §. domini. ff. ad fena. Syl.
 Obiec. contrā de l. sed si hac lege. §. qui manumittitur. ff. de in ius voc. & can. apostolus. §. qui manumittitur. 1. 2. qu. 2. vbi res quæ est plurib. communis, non est propria singulorum.
 SOL. ibi de re vniuersitatis, quæ non est propria singulorū. §. vniuersitatis. insti. de rer. diu. Hic in re communi.
 Obiec. cōtrā de communi nullus potest dicere, hoc meum est. rex. in can. nulli. 12. q. 1.
 Sol. Dicendum, quod ibi falsum dicit, vt ibi gl. Vel. sol. quod commune est, meum non est in totum, sed pro parte, vt hic. idem.
 pro. quod contra rationem iuris introductum est, non est trahendum ad consequentiam. l. quod contra. ff. de leg. idem.
 pro. Quod differtur, non aufertur. l. quoties. C. de precib. 50 Imper. offer. can. ancillam. 3. 2. qu. 2. can. nemo. de poen. dist. 3. idem.
 pro. quod ex te obligata superest, obligatum est. l. domo. ff. de pig. act. idem.
 pro. quod fauore aliquorum introductum est, in eorum lesionem retorqueri non debet. l. quod fauore. C. de le. c. quod ob gratiam, de reg. iur. in 6.
 OB. contrā de l. 1. ff. quod quisque iur. vbi qui iniuriam aduersus aliquem ius obtinuit, eodem iure vt cogitur: & sic in eius fauorem introductum, in eius incommodum retorquet.
 SOL. vbi illud procedit, quando ad postulationem fuit cōcessum. l. 3. ff. e. tit. hic non.
 OB. item contrā de §. neque. insti. de autho. tutor. vbi licet sit lucrosa hæreditas: tamen pupillus eam adire nō potest sine tutoris autoritate.
 SO. ibi ideo illud statuitur: quia etiam damnum poterat ibi esse in vexando, ne, silitibus & sumptibus vexaretur. l. minorib. ff. de minorib. quam rationem sequitur Bart. in l. potuit. C. de iur. delib. item obligaretur creditoribus hæreditariis. Vel dic, qd licet appareat lucrosa, tamen frequenter est onerosa. l. si hæreditatem. ff. mand. idem.
 pro. quod sit contemplatione alicuius, ab eo factum videtur. l. sed & si plures. §. in arrogato. ff. de vulg. & pup. substi. l. cū aliquis. C. de iur. deliber. l. profectitia. ff. de iur. dot.
 pro. quod fit per legem, potest fieri per pactum. l. non impossibile. & ibi Bar. no. ff. de pact. idem.
 pro. quod gratis accepit, gratis date. Matt. 10. c. quicquid. 1. q. 1. idem.
 pro. quod humani iuris esse desit, seruitutem non recipit. l. caueri. ff. communia prædio. idem.
 80 pro. Quod in diem promissum est, vel statim dari potest. l. Com. opin. Tom. ij. quod in

quod in diem ff. de fol. idem.

Pro. quod in genere debetur, incertum est. l. cum incertus. ff. de leg. 1. idem.

P R O. Quod in pœnam alicuius introductum est, in eius commodum conuerti non debet. c. & si necesse. extra de do. inter vir. & uxorem. Bellon.

Pro. quod in religionem diuinam committitur, in omnium fertur iniuriam. l. Manichæos. C. de hæret. idem.

Pro. quod maior pars facit, omnes facere videntur. in l. qd maior. ff. ad muni. l. & sui iur. §. si cum l. maiorem. ff. de pact. l. si. C. qui bon. ced. pos. vbi maiori parti standum est. & c. i. ext. de his, quæ sunt à maiori par. cap. idem.

Pro. quod meum est vsu capere non possum. l. sequitur. §. la na. ff. de vsu capio. idem.

Pro. quod meo nomine possideo, possum & alieno nomine possidere. l. quod meo. ff. de acq. poss. idem.

Pro. quod naturalis ratio inter omnes homines constituit, id apud omnes peræquè gentes obseruatur. l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. idem.

Pro. quod negat natura, lex non audet. l. 2. §. 1. ff. de vsu. ea rum rerum quæ vsu consum. idem.

Pro. quod non capit Christus, capit fiscus. c. maiores. 16. q. 7. idem.

Pro. quod non est concessum, intelligitur prohibitum. l. 3. ff. de coll. illi. l. filiusfam. ff. de don. l. nulli. ff. quod cuiusque vniuers. l. 1. §. ait prætor. ff. de postu. c. 2. de transf. epif. idem.

Pro. quod non fit per hominem, reputatur à lege. l. i. ca. lege. C. si man. ita fuer. aliena. idem.

Pro. quod non inuenio prohibitum, videtur permissum. l. necnō. ff. ex quib. caus. mai. l. mutui. ff. de proc. c. 1. de pc. in 6.

OB. contrà de l. 3. §. 1. ff. de colle. illi. vbi collegia d. leges dicuntur coire, nisi ex autoritate principis vel iuris celebrenf.

SOL. ibi ideo, quia illicita sunt. l. j. ff. de ti. hic verò quia licita, ideo hæc conceduntur, illa prohibentur. idem.

Pro. quod non licet maiorib. licet minorib. non econtra. l. obseruandum. ff. de ritu nuptiar. idem.

Pro. quod nō possum per me, possum per alium. l. si cōmunem. ff. quæ ad modum ser. amit. l. Imperator. 2. ff. de stat. hom. l. Aristo. ff. quæ res pig. oblig. poss. & vide pulchram gl. si. in ca. 1. de iur. pat. in 6. vide textum in. ca. si. ne cler. vel mona. secul. neg. se immif. & cōtra. quod possum per me, possum per alium. l. qui aliena. §. quāquam. ff. de neg. gest. vbi gl. & l. 2. ff. de ad. re rum ad ciuit. perti. c. potest quis. de reg. iur. in 6. idem.

Pro. quod nullius est, primo occupanti cōceditur. l. quod enim nullius. ff. de acq. rerum domi. idem.

Pro. quod nullum est rumpi non potest. l. si quis sub conditione. §. rumpendo. ff. de iniust. rup. irritōue factō teita. idem.

Pro. quod omiffum est legibus, religione iudicantium sup pleri debet. in l. quæ situm. ff. de testib. idem.

Pro. quod omnes tangit, ab omnibus approbetur, in l. si. C. de anti. præstan. idem.

Pro. quod operatur diminutio, quantum ad augmentum; operatur diminutio, quantum ad diminutionem. l. si ex toto, ff. de leg. 1. idem.

Pro. quod operatur propositum in proposito, operatur op positum in opposito. §. si. ff. de le. 3. idem.

Pro. quod possum per me, possum per alium. l. si mihi. §. regula. ff. de leg. 1. idem.

Pro. quod primum est, aliud ante se habere non potest. in proem. storum. §. in reliqua. idem.

Pro. quod principi placuit, legis habet vigorem. l. j. ff. de cō. sti. prin. §. sed & quod principi. insti. de iur. natu. gent. & ciuil.

Pro. quod prohibetur initiari, potest postea impedimento cessante confirmari, accedente consensu nouo. l. & si cōtra. C. de nup. idem.

Pro. quod remittitur à iure non est necesse remitti à iudice. l. quæ sub conditione. in si. ff. de cond. insti. idem.

Pro. quod semel consecratum est, ad humanos vsus transferre non decet. c. mancip. extra de rerum perm. idem.

Pro. quod semel emiffum est, manet irreuocabile verbum. c. si. 4. 3. dist. idem.

Pro. quod semel ordo decreuit, id rescindi non debet. l. qd semel. ff. de decret. ab ordine facien. idem.

Pro. quod semel meum est, amplius meum fieri nō potest. l. cum res. & l. si mater. C. de contrah. empt. l. & an eadem. §. actiones. ff. de excep. rei iudi. in §. sed & si rem. insti. de leg. & §. sic itaque discretis. insti. de actio. idem.

Pro. Quod si testamenti facti tempore decessisset testator inutile foret, id legatum, quandocunque decesserit, non valebit. l. 1. ff. de reg. Caro. idem.

Pro. Quod vna via prohibetur, alia permitti non debet. l. scire oportet. §. si mater. ff. de tut. & cur. l. quæ sub conditione. §. si quis. ff. de cond. insti. idem.

Pro. quod libet prædium præsumitur liberum, nisi contrarium probetur. l. alius. vbi scrib. C. de feruit. & aqu. idem.

Pro. quo semel est imbuta recens, seruabit odorem. Testa. diu. & quod noua testa capit, inueterata sapit. not. gl. in c. quibusdam. 1. q. 1. & c. cum in iuuentute. extra de præsumpt.

Quorum bonorum interdictum vtiliter etiam ad successores iuris ciuilib. pertinet, communiter ab omnibus teneri dicit Salic. in rub. c. eo. tit. l. Richard.

Pro. quos Deus coniunxit, homo non separet. Matth. 19. can. an quod in subditos. 33. q. 2. Bellon.

Pro. quot capita, tot sensus. varij. quot in orbe colores, bella multorum es caput. l. quia poterat. ff. ad trib. sen. Bell.

Pro. quotidiana sunt plenius pertractanda. l. legauit. ff. de lib. leg. Bellon.

Pro. quoties aliquid pro forma requiritur, nō sufficit illud per æquipollens adimpleri. in l. qui per salutē. ff. de iureiur. id.

Pro. quoties deficit actio, vel exceptio, vtilis actio vel exceptio danda est. l. quoties. ff. de præscript. ver. idem.

Pro. quoties lex nouam obligationem introducit, nisi expressè caueatur, quæ sola actione vtamur, etiã veteres eo nomine actiones cōpetere certū est. l. quoties. ff. de ac. & ob. idē.

Pro. quoties plures leges concurrunt ad vnum effectum, si cessat vna remanet virtus alterius. l. si non lex Elia Sentia. ff. de hæ. insti. idem.

Pro. quoties plures qualitates, aut plura iura in eandem personam concurrunt, perinde est, ac si in diuerforum personis essent, & loco plurium personarum habentur. in l. tutor. ff. de his, qui. vt ind. l. si consul. ff. de adop. l. 2. ff. de of. præt.

Ob. contrà de l. si plures. ff. de pact. vbi duorum vicem sustinere quis non potest.

So. ibi habetur respectus ad personam, & tunc est impossibile quem sustinere vicem plurium, secus si habetur respectus ad personam ratione officij vt hic. idem.

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE IURIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XVI.

R

Raptor honestæ mulieris punitur, pœna capitali, & in flagranti crimine deprehensus potest à cōiunctis personis impunè occidi. l. vnic. C. de raptu virgi. & hoc procedit, quādo raptor carnaliter cognouisset mulierem raptam, vel rapuisset libidinis causa, sec. Deci. conf. 234. n. §. Marf. in dic. l. 1. n. 245. & ista est magis communis opi. teste Boerio decif. 306. nu. 4. & Moder. in allegata. l. 1. Sed prædicta non habeat locum in Meretrice raptâ, tunc quippe nō fortiter effugium diſta pœna capitis sec. Doc. in l. raptores. C. de e-

piſc. & cleri. & in d. l. 1. quia leges abhorrent vitam inhonestâ mulierum, & quæ sint Meretrices vide Alex. latē declarantem conf. 99. vifâ inquisitione contra Arram lib. 6. vbi ait eam esse Meretricem, quæ licet nō prostituat se publice in lupanari, tamen aibi & in quacunq. domo pudori suo non parcat, & quemcunque causa quæritus admittit. F. Virius.

Raptor is demum dicitur, qui & de loco ad locum libidinis causa mulierem abducit & abducendi animo, non commodioris coitus gratia id patrat. commune ponunt latē l. Clar. in pract. §. raptus. in prin. Franc. Virius lib. 1. opi. 158. Si autem is verè ac

verè ac propriè raptor matrimonium cum rapta contraxerit, quod iuxta benignam iuris Pontificij licentiam proculdubio inire potest, pœnas raptus euadet, cōmune aſſeuerant Parisi. conf. 170. n. 6. li. 4. Ant. Gomez. meus iuris doctor in l. 3. Tauri. nu. 43. Quamuis bonis fisco applicandis nihilominus euertatur. commune aiunt Marcus decif. 2. nu. 3. & qui illum refert, atque hoc memorabile cenſet I. Cla. in d. §. raptus. verſ. pen. quin & cum raptor raptam carnaliter non cognouit, nō luet pœnas. l. vna C. de rapt. virg. vt frequenter placitum affirmant Boer. decif. 306. n. 4. Did. à Couar. in clem. si furioſus. de homicid. & qui id cum matura diſtinctione probat I. Cla. in d. §. raptus. verſ. sed quid tamenſi laſatque Aegidius Boſſius, qui illum laudat, ſeuerè nimis contrarium amplectantur, ac receptum dicant. E. Suar.

Raptor quando puniatur, vide Ferret. conf. 65. lib. 1. & quis de raptu cognoscere poſſit. Hip. conf. 61. n. 25. & de pœna raptus, Gram. decif. 2. n. 29. & de proprietate verbi rapere, & quaſiter intelligatur in ſtatutis, vide Caſtr. in l. 4. ff. ne quis cum. & ad l. si quis non dicam rapere, vide Hipp. in conf. 105. n. 11. & ſeq. Put.

Raptor cum rapta non potest contrahere matrimonium, de iure ciuili, per textum expreſſ. in l. vnic. C. de raptu virg. de iure verò canonico bene potest. per textum. l. c. de raptu virg. & ita com. atteſtatur Parisi. conf. 170. n. 6. lib. 4. Ant. Gomez. in l. 80. Tauri. nu. 43. vbi etiam ſubdit, quod raptor propter tale matrimonium cuitat pœnas à lege propter raptum impoſitas. Pœna tamen cōſiſcationis bonorum quæ applicatur fisco tēporali, locum habet contra raptorem, non obſtante tali matrimonio, etiam de iure canonico, per gl. in cap. cum ſecundum. in verbo certoque caſu. de hæreti. in 6. quam communiter ap probatam dicit Marcus decif. 2. nu. 3. Cla. d. lib. 5. §. raptus ver. quarto modo. P. Fich.

Raptor incidit in pœnam. l. vnicæ. C. de raptu virg. etiam si rapta cōſenſerit, ſiue ab initio ſiue ex poſt facto. communem opi. dicit Alb. in l. raptores. n. 7. C. de Epifcop. & cleri. Cla. d. §. raptus. ver. adde. idem.

Raptor si raptam non carnaliter cognouit, non debet puniri pœna. l. vnicæ. com. de raptu virg. C. dicit Boer. decif. 317. n. 4. quem refert Did. in reper. clem. si furioſus. n. 8. Alij, contrarium communem dicunt, vt Boſſ. in tit. de rapt. mulier. nu. 14. referens laſ. in quodam conſilio ita dixiſſe. Clar. tamen diſtinguit, dicendo. Aut non cognouit, quia nō potuit, & nihilominus incidit in pœnam dict. legis. aut potuit, ſed noluit, & non incidit in pœnam. Cla. d. §. raptus. ver. ſed quid ille. idem.

Raptores etiam illi dicuntur qui non vi, ſed blandimentis & verbis deceptoris, puellas libidinis causa abducunt. com. dicit Berber. in ſuo viatorio. titulo de raptorib. in med. Intelligetamen, modò fiat ad effectum illas abducendi, & alio loco contra voluntatem ſuorum retinendi. Clar. d. lib. 5. §. raptus. ver. adde. idem.

Rapiens meretricem non incidit in pœnam, l. vnicæ. C. de rapt. virg. com. dicit. Cla. in §. raptus. verſ. quarto nunquid. Aemilia. conf. 72. n. 7. Riminal. conf. 17. nu. 16. & conf. 43. in 3. Caſtr. in conf. 272. in 2. vol. vbi dicit, quod rapuit mulierē, quæ permiſerat ſe ſupraui, non punitur pœna raptus, quia non dicitur honeſta. Si ſtatutum hoc requirit. Bonac.

Rapiens mulierem non incidit in pœnam dict. l. 1. C. de rap. virgi. communis est opin. Cla. in d. §. raptus. verſ. ſed pone. quidquid aliter dixerit. Marf. à quo diſſentit ibi Cla. idem.

Raptor cum rapta non potest cōtrahere matrimonium de iure ciuili. Sed ſecus de iure canonico, vt est communis opin. Licet etiam iure canonico nihilominus bona raptoris conſiſcentur non obſtante matrimonio contracto cum rapta. vt est communis opi. Cla. in d. §. raptus. ver. quarto modo. Negat tamen Iodocus in prac. cri. c. 95. de raptu. n. 16. idem.

Raptor incidit in pœnam legis vnicæ. C. de rap. virg. etiam si rapta conſenſit, ſiue ab initio, ſiue ex poſt facto, vt est cōmunis opi. Cla. in d. §. raptus. ver. adde, & debet raptor mori. Cla. d. q. 68. ver. raptores. idem.

Raptor si raptam non carnaliter cognouerit, non debet puniri d. l. 1. C. de rap. virgi. vt est communis opi. Licet alij cōtrarium opi. communem dicant. Sed diſtingue ſecundum Cla. in d. §. raptus. nam aut non cognouit, quia non potuit, & nihilominus incidit in pœnam d. l. 1. Aut potuit, ſed noluit, & nō incidit. Cla. d. §. raptus. verſ. ſed quid ille. idem.

Raptores etiam illi dicuntur, qui non vi, ſed Blandimentis & verbis deceptoris libidinis causa mulierem abducunt, vt est communis opi. Modò fiat ad effectum illam abducendi, & alio loco cōtra voluntatem ſuorum retinendi. Cla. d. §. raptus. ver. adde. Pucros tamen abducentes ſtipendiarij, non puniuntur.

vt raptores, vt est com. opi. Cla. ibi. verſ. vnum tamen vnde l. vt tamen. §. de filio. ver. ſed vtilis. ff. de ſeruis corrupt. de filio inquit Paulus I. C. filiæue familias corruptis huic edicto locus non est. Sed vtilis cōpetit officio iudicis æſtimanda, quoniam intereſt noſtra animum liberorum noſtrorum non corrumpi. idem.

Raptoris dicitur, qui de loco ad locum libidinis causa mulierem abducit. communis est opi. Soarez. ver. raptor. n. 1. qui ſi cum rapta matrimonium contrahit, quod de iure cano. poſteſt pœnas raptus euitat, vt est communis opi. ibi. quādiu tamen est in poteſtate raptoris rapta, non poſteſt contrahi matrimonium, ſecus ſi ſit in loco tuto, & libero conſtituta, quia poſteſt. ex ſacri concilij Tridentini decreto. de ſponſalib. & matrimoniis. c. 4. & nihilominus ipſe raptor, ac omnes illi cōſilium auxilium & fauorem præbentes ſunt ipſo iure excommunicati, ac perpetuò infames omniumque dignitatum incapaces. & ſi clerici fuerint. de pprio decidunt gradu. & no. q. attentatio, ſed non perfectio in raptu non punitur ex generali cōſuetudine, niſi extra ordinē, vt est communis opi. de qua D. Hieronij. Gabrill. cōf. 172. n. 2. & lex ſi quis non dicā rapere. C. de epifc. & cle. & ſimi. que puniunt ſolum conatum, & nō ſequuto effectu, debet intelligi, qñ deũtium eſt ad actum proximū, vt est communis opi. Cla. q. 62. ver. ſcias etiam. vide Chirc. cōmuni. concl. centuria quinta concl. 21. Nouell. reg. 178. pariſ. conf. 170. in 4. vol. practica in probando, q quis aliquam per vim cognouit eſt puniendus, vt in libello dicat. Talem cognouiſſe Bertam paſſam ab eo vim committēdi adulterium. Barr. in l. si vxor. §. si quis vxorem. ff. de adulte. & nor. quod rapere non dicitur, qui detinet in loco, in quo eſt, Bald. in l. ſed ſi eximendi. ff. de iniur. voc. & oportet, vt ſit violentia præſiſta. affli. decif. Neap. 151. ſub n. 10. Nec punitur de iure, ſeu ſtatuto raptor, ſi delictum violentum non eſt conſummatū. l. ſue. ff. qui fatiſd. cog. nam crimen violentiæ dicitur crimen perſonale, q requirit vim ſequutam in perſonam patientem. Paul. de ca. in conf. 27. per totum. in 1. vol. vbi docet, quæ ſit vis, quæ violentia, & quid ſit violenter factum, & qualiter & quor modis violentia inferatur, quando affectus pro effectu ſit puniendus. & ſtatutum Mediolanenſe, quamuis iubeat rapientem, vel vim inferentem mulieri honeſtæ vltimi ſupplicij & bonorum publiciſationis pœna affici. etiam ſi copula ſequuta nō ſit. Tamen debet intelligi eo caſu, quo copula ſequuta nō eſt propter impedimentum. Sed non comprehendit eum, qui mulierem nō cognouit. ita D. Hieron. Gabriellius. conf. 72. n. 5. & 6. & intel ligitur etiam in abducente causa libidinis, vt ibi. alias ſecus. & raptor non eſt, qui vxorem ſuam vi abducit, vt eſt communis opi. de qua Gabriellius in conf. 172. n. 19. in ſi. vide Cla. d. §. raptus. Marf. ſing. 65. idem.

Raptorem non excuſat tractatus, ſeu etiam ſponſalia p verba de futuro contracta cum perſona, ſponſa cum nolens rapitur, vt eſt communis opi. Gabriel. conf. 173. n. 5. idem.

Rapto boue, vel alia re per vim, poteſt agi criminaliter, vt eſt communis opi. Boſſius de rapinis. n. 8. idem.

Rafura, vel vitium ſcripturæ circa ſubſtantialia inſtrumenti, vitiat inſtrumentum, in aliis aut vitiat ſolum caſum, in quo eſt rafura. Ant. Gom. in l. 4. 5. tauri. nu. 145. communem dicit, ex gl. in l. si. C. de edi. diui. Adri. & doct. in c. fraternitatis de hæretic. Villal.

Rafura, vel cancellatio ſi eſt correctæ per notarium cōſtruentem ſcripturam, non vitiat inſtrumentum rafura, vt tenet Bar. in d. l. si. tamen iſta correctio debet eſſe in d. ſcriptura, & ſub eius ſigno, & non ſufficit, quòd fiat in margine. idem Gome. ibi. n. 146. magis communem dicit ex Bal. in l. si vnus. C. de teſtam. B. Villal.

Radens vel abradens inſtrumenta, vel literas principis, falſum committit. communem dicit. Affli. decif. 404. n. 4. Cla. li. 5. §. falſum. ver. abradens. P. Fich.

Rafura non vitiat literas, quæ reddite ſunt clauſæ, ſecundum communem opi. Soc. in c. ex conſcientia. n. 10. de crimine falſi. Bonac.

Ratificans delictum commiſſum, debet puniri. communē dicit Balb. in l. obſeruare. §. proſiſfici. nu. 9. ff. de offic. proconſul. vt illam refert Aug. ad Ang. de malef. in verbo & Sempronium. n. 36. Cla. tamen ita diſtinguit: Aut tale delictum committi ſolet principaliter propter libidinem ipſius delinquentis, vt eſt adulterium, ſtuprum, & huiusmodi, & in talibus delictis non habet locum ratiſhabito. ita tenet gl. in l. j. §. deieciſe. de vi & vi. armat. & hanc communem eſſe dicit Plaza lib. 1. delictorum. cap. 18. n. 1. auth. principaliter committi ſolet ad offeſſam & iniuriam alterius, vt eſt homicidium, & talia delicta poſſunt rata haberi per alium. vt communem atteſtatur

Plaza ibid.nu.2.in fi.vt tamē ratificatio delicti obliget ad poenam, duo requiruntur. Primum, quod delictum sit commissum nomine ratificantis. Secundum, quod ratificans sciens suo nomine commissum, ratificet tanquam suo nomine factum. Ita dicit gl. in d. §. deieicisse, in verbo ratum habuero. & est communis sententia, vt attestatur Aret. conf. 163. nu. 3. verfi. circa primum. ita quoque tenet gl. in clem. vnic. in prin. in verb. rata. de poen. quem sequuntur communiter Doctores, vt dicit Colleg. Florent. inter consilia Curtij Sen. conf. 2. r. n. 6. in dubio tamen ex eo quod quis ratum habet aliquod delictum, censetur ratum habere, vt suo nomine gestum. & ita dicunt Doctores, vt ait Salicet. in l. non idē minus. n. 3. r. C. de accusat. & sic opus est quod ratum habens probet, quod non fuerit gestum nomine suo. Hęc Cla. d. §. fi. q. 87. ver. fi. & nota quod talis ratificans debet puniri in loco delicti, non in loco domicilij sui, vt com. attestatur Marian. in c. postulasti. de foro comp. n. 5. ver. circa tertiam, vt refert Cla. d. §. fi. 38. ver. sed pone. P. Fichard.

Ratificantis actum, non comprehendit statutum disponēs de vero actu hominis. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de neg. gest. vbi si homo liber gessit negotiū peculiare filiifamilias, vel serui ipsorum contempatione sequens ratihabitio patris vel domini nihil operatur, quia per ratihabitioem non tenetur vltra quantitatem peculij, ad quam prius quoque tenebatur, d. §. sed si ego. ver. nam & seruum. iuxta gl. in c. ratum. de reg. iuris, lib. 6. cum qua communiter scribentes transire affirmat Bened. capr. regu. 54. nu. 6. 22. 24. idque ideō, quia eorum nomine gestum non fuerat, vbi ponit aliquot limitationes. n. 17. & seq.

Ratificans delictum iam commissum, debet puniri, cōmunis est opi. Cla. q. 78. ver. quāro nunquid. nam ad hoc, vt quis puniri possit ex sua cōfessione, debuit cōfessio esse certa & ratificata. Bero. q. 136. sed qd si quis vario modo bis fuisset confessus. Dic quod magis specificē super cōfessione ab eo, facta. debet interrogari, vt ibi Bero. q. nō procedit in adulterio, stu pro & huiusmodi, secus in homicidio. Verū si adulterium fuit commissum in alterius iniuriam, & quis raptum haberet, puniretur, vt est communis opi. & ad hoc vt ratificatio obliget ad poenam, duo requiruntur. I. quod delictum fuerit commissum nomine meo, secundū quod sciens commissum nomine meo, illud tanquam meo nomine factum ratificem vt est cōmunis opi. in dubio autem ex eo, quod quis ratum habet delictum, censetur ratum habere nomine suo gestum, vt est cōmunis opi. Cla. ibi. Bonac.

Ratificans delictum sui causa commissum ab alio, debet puniri in loco in quo fuit commissum, non in quo fuit per eum ratificatum, vt est communis opi. Cla. q. 38. ver. sed pone. idē.

Ratificandi ius non transit in fiscum, sicut nec ius declinandi voluntatem transit in heredem, nec in fiscum, vt est cōmunis opi. de qua Plotus inter conf. cri. conf. 130. to. 1. idem.

Ratificatio non potest fieri in praeiudicium tertij. Curt. iun. conf. 76. n. 6. & Deci. conf. 247. n. 5. com. dicunt.

Fallit in emptione rei alienae facta cum bona fide, si res pereat, potest dominus rei ratificare, cum damno emptoris. l. 51. tit. 5. par. 6. B. Villal.

Ratificatio debet fieri illo tempore, quo actus principalis debet fieri, & sic tempore habili ad hoc vt valeat, Ant. Gome. in l. 45. Tau. n. 53. com. dicit. idem.

Ratificatio, quae fit tempore, quo actus nihil operatur propter lapsum temporis non valet, quia inuenit obstaculum in medio, quod quippe impedit, ne tempora, seu extrema coniungantur, secundum doctrinam Bald. in l. fi. C. ad Maced. cōmuniter approbatam ibi à Doct. & ab Alex. cum ceteris citatis per eum in l. 1. C. qui admit. & à Gomelio in reg. cancellariae super reg. de annali possessore. q. 46. in prin. vbi meminit de ista communi sententia, & sic ratificatio ipsa debet fieri tempore habili, ad hoc vt valeat, vt per doct. F. Viuius libr. 2. opi. 244.

Ratificatio actus nomine alterius gesti non requiritur, vbi ex dicto contractu merum commodū illi resultat, secundum communem per Burf. conf. 118. n. 4. lib. 1.

Ratificatio resultat ex diuersis actibus in genere probari potest: ideo testes singulares sufficiunt, secundum cōmunem per Burf. conf. 33. n. 25. lib. 1.

Ratificatio per scientiam inducitur, secundum cōmunē, & sufficit vt in genere constet, quae scientia praesumitur ex cohabitatione, cōiunctione sanguinis, & notabilitate contractus, licet testes singulares non sufficiant, secundum cōmunem per Burf. conf. 118. n. 11. 12. lib. 1.

Ratificatio testib. singularibus probatur, iuxta cōmunem

per Burf. conf. 118. n. 23. lib. 1.
Ratificatio ex non improbatione contractus & longotempore praesumitur, & ex eo quod est verisimile, secundum cōmunem per Burf. conf. 118. n. 24. lib. 1.

Ratificatio nō est necessaria vbi agit de nouo iure acquisito conseruando, sed sufficit dicti iuris vera approbatio, quae fieri potest etiam donante mortuo, secundum cōmunē per Burf. conf. 33. n. 3. lib. 1.

Ratihabitio est consensus ratione cōiunctionis cōcurrente scientia & patientia eius, cuius negotium geritur, praesumitur. arg. l. si seruus. ff. de don. inter virum & vxorem, secundum gl. in lege qui patitur. ff. mandati. & Bart. in d. l. quae dotis. ff. sol. mat. lege non solum. §. qui alieno. ff. de proc. & ita cōmuniter teneri refert Bened. capr. reg. 55. n. 20. similiter si alius actus concurrat cum scientia & patientia, praesumitur. de quo j. in verbo Taciturnitas. idem reg. 56. n. 31.

Ratihabitio ad hoc vt possit operari, id est retrotrahi, & mandato comparari, requiruntur extrema habilia. videlicet temporis quo actus est gestus, & tēporis ratihabitioem prout determinauit Ricardus Malumbræ. in quadam disputatione, de qua per Io. And. in c. sine culpa. de reg. iur. l. 6. & in Mercurialibus, & plenius per Bart. in l. si is qui pro emptore. ff. de vfu. & in l. bonorum. ff. rem ratam haberi. gl. Io. And. D. A. nt. & doctores in c. 1. de conuers. infidel. sicut refert Bened. capr. regu. 54. n. 60. dicens eos ita cōmuniter concludere quemadmodum in infante & furioso dilucida interualla habente, ac simili lib. in quibus non cadit delictum si eorum nomine tempore infantiae vel furoris delictum committeretur per eōdem, illud postquam infans maior factus est, vel furiosus ad mētem redierit ratum habere non possit, ita post mortem mariti in ipsius mortem non potuisset machinari nec quod ad machinationem ratum habere vxorem furentem cap. si quis viuente. 31. q. 1. quo ad decisionem multorum casuum dicit ibid., notandum vide quoque reg. 70. numer. 72. vbi simile quoddam ponit.

Ratihabitio quo ad retrotractionem nihil agit aut operatur, quādo fuisset solum defectus executionis seu exercitij iurisdictionis in actu, cum in habitu adesset, & si proconsul ante quam prouinciam introisset, mandasset & delegasset causam. tūc enim nihil agit, si postquam ingressus est dationem illam ratam habeat. de officio proconsul. quod secundum gl. in c. ratihabitio. de reg. iur. lib. 6. cōmuniter teneri refert Bened. capr. reg. 54. in fi.
Pro. ratihabitio retrotrahitur. l. licet. ff. de iud. l. fi. C. ad Maced. Bellon.

Ratihabitio retrotrahitur & mandato comparatur, si Papa vel supremus princeps ex plenitudine potestatis sententiam non suo nomine. & sic profus nulliter ratam habeat & confirmet. 2. q. 1. c. in primis. & 3. q. 6. c. hęc quippe. quia possunt substantialia rei ex plenitudine potestatis mutare. l. vnic. in princip. C. de rei vxor. actio. sec. Inn. & D. Nicol. in cap. prouidentiam. de of. deleg. quod cōmuniter teneri refert idem Bened. d. reg. 54. n. 33. & 41. etiam in maleficiis. idem regu. 8. nu. 69. & seq.

Ratihabitio etiam in delictis mandato comparatur. l. 3. §. si procura. & ibi Ange. ff. quod quisq. iur. l. 1. §. si cum. ff. de vi. & vi. ar. c. pe. de sen. exc. in 6. & ratihabitio debet fieri intra tempus actus gerenti, aliās non validat actum. l. pen. & ibi Bart. rem ra. ha. operatur etiam ratihabitio quandoque mādaturum ad sequentem actum. l. si quis mihi bona. §. sed quid si mandauerit. ver. aut quid si petitam. ff. de acq. hære. & ibi Bart. Balb. decif. 126.

Ratihabitio an æquiparetur mandato, & retrotrahatur vide Bart. l. obseruare. in fi. ff. de of. proconsul. vbi distinguit, vt qñ factum ante mandatum potuisset aliquo iure valere, & tunc retrotrahitur aut non poterat valere, & tūc secus, vt per eum. cui adde Bald. in d. l. obseruare. in fi. Fel. in cap. sicut tuus. de si. mon. vbi ponit regulam cum fallent. Bart. in l. aliena res. ff. de pig. act. Dec. in l. pe. C. ad Maced. quae lex non procedit vbi requiritur actus pro forma. quia ratihabitio non æquiparatur mandato. Bald. in l. executorem. verfi. sed quid, notarius. C. de execut. rei iudic. sequitur Dec. in l. semper qui non prohibet. n. 17. ff. de re. iur. & an & quando consensus accessorius opere tur, & æquiparetur mandato, no. idē Bald. in l. 1. col. pe. ver. extra queritur. C. qui admit. vbi qd aliud est mandatum, aliud ratihabitio. & quando aliquid requiritur pro forma, qñ non sufficit per æquipollens adimpleri, no. Aret. in l. qui ante calendar. col. fi. de verb. obl. Bald. in d. l. executore. vbi alleg. l. quod ergo. in prin. ff. de his qui nor. infami. & quando conditio retrotrahatur, no. Dec. in l. contractus. ff. de reg. iur. & in d. l. semper

per qui non prohibet. & quid quando extrema non sunt habilia, vide quae habentur in l. bonorum. ff. rem rat. haberi. & qñ res non est integra, an tunc ratihabitio retrotrahatur, no. Corn. conf. 110. litera L. M. N. lib. 2. & conf. 172. liter. x. afflic. decif. 300. vbi retrotrahitur etiam quod extrema non sint habilia, contra tex. d. l. bonorum. ff. rem rat. haberi. & an ratihabitio confirmet actum prout ex nunc, vel prout ex tunc: vide Deci. in d. l. semper qui non prohibet. & conf. 366. 367. & 643. Alexand. confil. 70. lib. 5. & an partes possint actum nullum ratificare. Quid de sententia nulla, an illam conualidare possint, & quis sit effectus ex tali eorum consensu. Bald. in l. eum qui. ff. de iur. vfd. om. iudi. Dec. d. conf. 367. vbi vult quod possit ratificari, non vt valeat prout ex tunc, sed prout ex nunc. Et quid de sententia nulla, an possit consensu partium confirmari, vide Bart. in l. 1. ff. de feriis. Quae omnia declara, vt per eundem Bart. in d. l. obseruare. & an possim ratificare quod meo nomine gestum non est & quando ac quo casu, vide Bart. vbi doct. in Apostil. in l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de negot. gest. & dic quod possum in mei prauidicium, teste Imo. in c. cum super. n. 7. de re iudi. Put.

Ratum fieri, haberiue aliquid in alterius damnum non potest. commune aiunt Dec. conf. 248. n. 5. Curt. iun. conf. 76. n. 6. Sed & nec illud, quod tuo nomine gestum est, ratum eo tempore habere poteris, quo amplius geri ipsum non poterat. commune pronunciat Ant. Gomez. in l. 45. tauri. n. 53. in delictis praeterea, vt nullus ratihabitio locus sit, necesse est tum delictum eius nomine admissum esse, à quo ratum habeatur, vt commune inquit Aret. conf. 163. n. 3. circa primum, tum etiam vt eius generis delictum sit: vt ad alterius offensionem, non ad illud suscipientis libidinem patratum intelligi debeat. commune affirmat I. Cla. in pract. §. vlt. q. 87. ver. vlt. Nihil autem ratihabitioem prohibet, aut remoratur illius absentia, cui tanquam profuturus actus probatur. commune aiunt Crauet. de antiquit. tempor. part. 1. n. 123. ver. absentia. Viuius li. 1. opi. 3. E. Suarez.

Ratum habere non possum quod meo nomine gestum nō est, at si quod meo nomine gestum est ratum habeam, ratihabitio retrotrahatur, & mandato comparabitur: & perinde obligor ac si mandassem, vt dicit Dynus in c. ratum. & c. ratihabitio. de reg. iur. lib. 6. cum quo reliquos transire refert Bened. d. capr. reg. 53. n. 2. idque procedere commune refert in iudiciis & contractibus vel quasi, & vltimis voluntatibus, ibi dem n. 7. 8. & seq. fallentias vide ibidem nu. 17. & seq. Pater enim & dominus etiam in prauidicium suum sine suo consensu facta rata habere possunt, & princeps vel Papa similiter sententiam non suo nomine nulliter ratam ratificare possunt. Imō quilibet actum non tam ratione formae quam contemptus nullum, ratum habere potest, Hares quoque iura quae sine agnitione defuncti transmittuntur, rata habere potest. Successor praetati quoque ratum habere potest, multas alias fallentias vide ibidem per tot. reg. nu. 17. 23. 29. 30. 34. 44. 47. 55. 60. & seq. licet autem verius videatur in delictis perpetratis sine iussu aut mandato, ratihabitioem non mereri poenam, sic nec mādans tenetur de mandato, quoties principalis aliās erat facturus, vt notat Iac. But. l. 1. §. 1. ff. de eo per quem fact. quia tunc mandatum nec opem nec causam dedit delicto, tamen non tenetur, vt est in cōtraarium, secundum Bald. in l. obseruare. §. ff. de of. proconsul. quam Dy. Card. Zenzelin. c. ratihabitio. de reg. iur. lib. 6. & Io. And. & gl. in c. quam sit. de election. lib. 6. teneri refert Bened. capr. ibid. n. 14.

P. R. O. ratio est anima legis. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de l. 2. l. 1. C. que sit long. conf. vbi gl. in c. erit autem lex. 4. dist. c. consuetudo. 1. dist. Bello.

per qui non prohibet. & quid quando extrema non sunt habilia, vide quae habentur in l. bonorum. ff. rem rat. haberi. & qñ res non est integra, an tunc ratihabitio retrotrahatur, no. Corn. conf. 110. litera L. M. N. lib. 2. & conf. 172. liter. x. afflic. decif. 300. vbi retrotrahitur etiam quod extrema non sint habilia, contra tex. d. l. bonorum. ff. rem rat. haberi. & an ratihabitio confirmet actum prout ex nunc, vel prout ex tunc: vide Deci. in d. l. semper qui non prohibet. & conf. 366. 367. & 643. Alexand. confil. 70. lib. 5. & an partes possint actum nullum ratificare. Quid de sententia nulla, an illam conualidare possint, & quis sit effectus ex tali eorum consensu. Bald. in l. eum qui. ff. de iur. vfd. om. iudi. Dec. d. conf. 367. vbi vult quod possit ratificari, non vt valeat prout ex tunc, sed prout ex nunc. Et quid de sententia nulla, an possit consensu partium confirmari, vide Bart. in l. 1. ff. de feriis. Quae omnia declara, vt per eundem Bart. in d. l. obseruare. & an possim ratificare quod meo nomine gestum non est & quando ac quo casu, vide Bart. vbi doct. in Apostil. in l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de negot. gest. & dic quod possum in mei prauidicium, teste Imo. in c. cum super. n. 7. de re iudi. Put.

Ratum habere non possum quod meo nomine gestum nō est, at si quod meo nomine gestum est ratum habeam, ratihabitio retrotrahatur, & mandato comparabitur: & perinde obligor ac si mandassem, vt dicit Dynus in c. ratum. & c. ratihabitio. de reg. iur. lib. 6. cum quo reliquos transire refert Bened. d. capr. reg. 53. n. 2. idque procedere commune refert in iudiciis & contractibus vel quasi, & vltimis voluntatibus, ibi dem n. 7. 8. & seq. fallentias vide ibidem nu. 17. & seq. Pater enim & dominus etiam in prauidicium suum sine suo consensu facta rata habere possunt, & princeps vel Papa similiter sententiam non suo nomine nulliter ratam ratificare possunt. Imō quilibet actum non tam ratione formae quam contemptus nullum, ratum habere potest, Hares quoque iura quae sine agnitione defuncti transmittuntur, rata habere potest. Successor praetati quoque ratum habere potest, multas alias fallentias vide ibidem per tot. reg. nu. 17. 23. 29. 30. 34. 44. 47. 55. 60. & seq. licet autem verius videatur in delictis perpetratis sine iussu aut mandato, ratihabitioem non mereri poenam, sic nec mādans tenetur de mandato, quoties principalis aliās erat facturus, vt notat Iac. But. l. 1. §. 1. ff. de eo per quem fact. quia tunc mandatum nec opem nec causam dedit delicto, tamen non tenetur, vt est in cōtraarium, secundum Bald. in l. obseruare. §. ff. de of. proconsul. quam Dy. Card. Zenzelin. c. ratihabitio. de reg. iur. lib. 6. & Io. And. & gl. in c. quam sit. de election. lib. 6. teneri refert Bened. capr. ibid. n. 14.

P. R. O. ratio est anima legis. l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de l. 2. l. 1. C. que sit long. conf. vbi gl. in c. erit autem lex. 4. dist. c. consuetudo. 1. dist. Bello.

Pro. ratio legis durat, licet ius ciuile destruat, gl. in ca. nouit. extra de iudi. idem.

Pro. ratio vel responsio quae est eadem cum dicto, non valet. l. qui interrogatus. ff. de per. har. gl. in l. fi. ff. de offi. procon. Cas. idem.

P. R. O. ratioe dubitationis fit quod aliās non fieret. l. 1. §. sed si dubitetur. & l. si qñ ex aliena. ff. de iud. l. haereditarij. ff. de quaest. l. de iure. ff. ad mun. l. item Mela. §. 1. ff. ad l. Aquil. l. ordinata. §. ff. de lib. caus. & l. lite. C. e. tit. idem.

Quando in statuto non potest nisi vnica ratio assignari, illa habetur pro expressa, & ab ea arguere licet. Est com. opi. sec. Dec. conf. 33. licet propositio. ver. 4. & vlt. & ver. preterea sec. com. M. Charian.

Ratio finalis statuti, excludentis foeminas, & descendentes ab eis, videtur esse propter fauorem agnationis, vt bona operentur in familia & familiae dignitas conseruetur, est com. opi. per Dec. conf. 172. vbi & diligenter circa. si. ver. tamen sec.

Ratio vnica statuti habetur pro expressa. Cur. iun. conf. 170. n. 6. com. dicit. Villal.

Rationum librum mercator tenetur edere ad fundandam intentionem actoris. Io. à Ripa in l. 1. C. de edendo. n. 8. cōmunem dicit. Et intelligit in mercatoribus matriculatis & iuratis qui dicuntur succedere in locum argentariorum. B. Villal.

Ratio si non sit scripta, non potest ab ea argui: quando non est vnica ratio tantum, sed si sit vnica, illa habetur pro scripta, & ab ea arguitur, tanquam a ratione scripta, iuxta singula rem illam gl. communiter ab omnibus receptam in l. quamuis. C. de fideic. cum concordantibus, vt per Dec. in cōf. 554. in causa in qua agitur per Ruin. in conf. 31. vifis, ac diligenter ponderatis. n. 3. vol. 3. Per Paris. in conf. 83. pro resolutione. n. 23. vol. 3. & per Bertr. in cōf. 300. in casu. n. 3. vol. 1. ex primis. & dixit Soc. iun. in conf. 167. dominus Bernardi. n. 1. vol. 2. Nec sufficit, dicere, imō sunt plures, nisi alia colorata allegetur, per quam qui vnica asserit, reddatur dubia & incerta, & vbi alia non allegetur, illa remanet vnica, & ab ea semper arguitur, alioquin regula glo. in d. l. quamuis. communiter per omnes vbi que approbata, nūquam posset verificari, quia contra arguētem a ratione non scripta, tanquam ab vnica, facile esset disce re, quod imō sint plures, quod valde absurdum esset, & destrueretur illa communis regula: ita saepe dixisse in legendo, & etiam dixisse in conf. 1. n. 53. vol. 1. Vbi ostēdit ita etiam voluisse Salic. in l. serui vestri. C. de noxal. & Curt. iun. in conf. 80. Vbi haec refert ipsemet Socin. iun. in conf. 22. num. 12. volum. 4. E. Muscul.

Ratio generalior dicto, nunquam ad terminos dicti restrigitur. l. regula. §. licet. vbi Bart. ff. de iur. & facti ign. & l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de le. 2. Bene facit. l. nomen debitoris. §. fi. & ibi tradita per doc. ff. de le. 3. & de hoc est gl. communiter approbata in clem. 1. de elect. quam Card. ibi dicit esse singularē, & ita per praedicta firmat Alex. in conf. 52. circa hanc dubitationem. n. 10. li. 4. Soc. iun. in conf. 37. num. 7. volu. 4. E. Muscul.

Ratio nec par, nec maior etiam in legum correctionib. quodam operabitur. cōmune asserunt Iac. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccl. Turz. opi. 98. & hanc quoque in rem videto quae superius scribo ver. extensio. E. Suarez.

Rationes qui alicui reddere tenentur, illarū libros in primis ipsi reddere cogetur, vt est communis resolutio Curabar. per illum tex. in l. vlt. §. 1. ff. de lib. lega. docet idem Bart. ac Paulus in lege cum seruus. in prin. ff. de conditionib. & demonstratio nib. idem Bart. in l. 1. quod de frumentaria. ff. de administ. rerum ad ciuit. pertinent. & in l. 1. §. officio. ff. de tut. & rat. dist. late Deci. conf. 178. & 192. Chaf. in consuet. Burg. rub. 6. §. à n. 1. procedetque illud non tantum in seruis vel infitorib. aut factorib. vt Imo. & Cum. existimarunt in d. l. cum seruus. Sed & in quibusuis aliis personis. vt diligenter tradit Soc. in l. quāuis. ver. postremo. ff. de conditionib. & demonstrationibus. ac Dec. vbi s. veriorque ac receptor ea est opi. si qui rationes illas reddit nihil damni ex libris penes se non retentis passurus videatur. Rationum autem liber ex parte improbari non poterit, quemadmodum frequenter placitum ponit Francif. Viuius lib. 1. opi. 259. cum Corn. conf. 81. lib. 4. E. Suar.

Ratio legis vel statuti si tantum vna reddi poterit & si expressa nō sit, expressa loco habebitur. commune inquit Dec. conf. 333. Curt. iun. conf. 107. n. 6. asserunt. idem Dec. conf. 554. Ruin. conf. 31. n. 3. lib. 2. Paris. conf. 83. n. 23. lib. 3. Bertr. conf. 300. n. 3. lib. 1. Soc. Nep. conf. 167. n. 2. lib. 2. E. Suar.

Ratio dicti testis trahit & regulat ipsum dictum, ipsumque destruit, si dicto non congruit, cum tota vis testis stet in ratio ne, ita magistraliter Bald. quem ceteri commendat, in l. conuentulam. C. de episc. & cler. Balb. decif. 404.

Ratio legis vel statuti, si vna tantū reddi possit, & si expressa non sit, pro expressa haberi, videtur, vt est communis opi. Soarez ver. ratio, nu. 6. Curt. iun. conf. 170. nu. 6. communem dicit. Bonacof.

Ratio in testibus semper praeualet etiam in criminib. Curt. iun. in conf. 244. n. 42. in 3. vol. com. dicit. idem.

Rationes nō fuisse plenē & legitime redditas alleganti, incumbit onus probandi, teste Rol. conf. 49. nu. 50. libr. 1. Quae conclusio fallit, quando quis tenetur ad factum, & exhibitionem librorum: quia tunc confessio sola non sufficit. Rol. dic. conf. n. 49. & seq. practica autem conficiendū rationes ab officialib. publicis, vide per Bart. in l. 2. C. de nautico. lib. 1. & an ratio scmel reddita, iterum reddi debeat, vide per Aym. conf. 80. 238. & quae nō. Bart. in l. 2. C. de iure fisc. lib. 10.

commu. idem.
Ratio vnica statuti habetur pro expressa. Cur. iun. conf. 170. n. 6. com. dicit. Villal.

Rationum librum mercator tenetur edere ad fundandam intentionem actoris. Io. à Ripa in l. 1. C. de edendo. n. 8. cōmunem dicit. Et intelligit in mercatoribus matriculatis & iuratis qui dicuntur succedere in locum argentariorum. B. Villal.

Ratio si non sit scripta, non potest ab ea argui: quando non est vnica ratio tantum, sed si sit vnica, illa habetur pro scripta, & ab ea arguitur, tanquam a ratione scripta, iuxta singula rem illam gl. communiter ab omnibus receptam in l. quamuis. C. de fideic. cum concordantibus, vt per Dec. in cōf. 554. in causa in qua agitur per Ruin. in conf. 31. vifis, ac diligenter ponderatis. n. 3. vol. 3. Per Paris. in conf. 83. pro resolutione. n. 23. vol. 3. & per Bertr. in cōf. 300. in casu. n. 3. vol. 1. ex primis. & dixit Soc. iun. in conf. 167. dominus Bernardi. n. 1. vol. 2. Nec sufficit, dicere, imō sunt plures, nisi alia colorata allegetur, per quam qui vnica asserit, reddatur dubia & incerta, & vbi alia non allegetur, illa remanet vnica, & ab ea semper arguitur, alioquin regula glo. in d. l. quamuis. communiter per omnes vbi que approbata, nūquam posset verificari, quia contra arguētem a ratione non scripta, tanquam ab vnica, facile esset disce re, quod imō sint plures, quod valde absurdum esset, & destrueretur illa communis regula: ita saepe dixisse in legendo, & etiam dixisse in conf. 1. n. 53. vol. 1. Vbi ostēdit ita etiam voluisse Salic. in l. serui vestri. C. de noxal. & Curt. iun. in conf. 80. Vbi haec refert ipsemet Socin. iun. in conf. 22. num. 12. volum. 4. E. Muscul.

Ratio generalior dicto, nunquam ad terminos dicti restrigitur. l. regula. §. licet. vbi Bart. ff. de iur. & facti ign. & l. cum pater. §. dulcissimis. ff. de le. 2. Bene facit. l. nomen debitoris. §. fi. & ibi tradita per doc. ff. de le. 3. & de hoc est gl. communiter approbata in clem. 1. de elect. quam Card. ibi dicit esse singularē, & ita per praedicta firmat Alex. in conf. 52. circa hanc dubitationem. n. 10. li. 4. Soc. iun. in conf. 37. num. 7. volu. 4. E. Muscul.

Ratio nec par, nec maior etiam in legum correctionib. quodam operabitur. cōmune asserunt Iac. in auth. quas actiones. C. de sacros. eccl. Turz. opi. 98. & hanc quoque in rem videto quae superius scribo ver. extensio. E. Suarez.

Rationes qui alicui reddere tenentur, illarū libros in primis ipsi reddere cogetur, vt est communis resolutio Curabar. per illum tex. in l. vlt. §. 1. ff. de lib. lega. docet idem Bart. ac Paulus in lege cum seruus. in prin. ff. de conditionib. & demonstratio nib. idem Bart. in l. 1. quod de frumentaria. ff. de administ. rerum ad ciuit. pertinent. & in l. 1. §. officio. ff. de tut. & rat. dist. late Deci. conf. 178. & 192. Chaf. in consuet. Burg. rub. 6. §. à n. 1. procedetque illud non tantum in seruis vel infitorib. aut factorib. vt Imo. & Cum. existimarunt in d. l. cum seruus. Sed & in quibusuis aliis personis. vt diligenter tradit Soc. in l. quāuis. ver. postremo. ff. de conditionib. & demonstrationibus. ac Dec. vbi s. veriorque ac receptor ea est opi. si qui rationes illas reddit nihil damni ex libris penes se non retentis passurus videatur. Rationum autem liber ex parte improbari non poterit, quemadmodum frequenter placitum ponit Francif. Viuius lib. 1. opi. 259. cum Corn. conf. 81. lib. 4. E. Suar.

Ratio legis vel statuti si tantum vna reddi poterit & si expressa nō sit, expressa loco habebitur. commune inquit Dec. conf. 333. Curt. iun. conf. 107. n. 6. asserunt. idem Dec. conf. 554. Ruin. conf. 31. n. 3. lib. 2. Paris. conf. 83. n. 23. lib. 3. Bertr. conf. 300. n. 3. lib. 1. Soc. Nep. conf. 167. n. 2. lib. 2. E. Suar.

Ratio dicti testis trahit & regulat ipsum dictum, ipsumque destruit, si dicto non congruit, cum tota vis testis stet in ratio ne, ita magistraliter Bald. quem ceteri commendat, in l. conuentulam. C. de episc. & cler. Balb. decif. 404.

Ratio legis vel statuti, si vna tantū reddi possit, & si expressa non sit, pro expressa haberi, videtur, vt est communis opi. Soarez ver. ratio, nu. 6. Curt. iun. conf. 170. nu. 6. communem dicit. Bonacof.

Ratio in testibus semper praeualet etiam in criminib. Curt. iun. in conf. 244. n. 42. in 3. vol. com. dicit. idem.

Rationes nō fuisse plenē & legitime redditas alleganti, incumbit onus probandi, teste Rol. conf. 49. nu. 50. libr. 1. Quae conclusio fallit, quando quis tenetur ad factum, & exhibitionem librorum: quia tunc confessio sola non sufficit. Rol. dic. conf. n. 49. & seq. practica autem conficiendū rationes ab officialib. publicis, vide per Bart. in l. 2. C. de nautico. lib. 1. & an ratio scmel reddita, iterum reddi debeat, vide per Aym. conf. 80. 238. & quae nō. Bart. in l. 2. C. de iure fisc. lib. 10.

PRO.ream linguam, non facit nisi rea mens. can. homines. 22. q. 7. Bell.

Pro. reatus omnem honorem excludit. l. 1. c. vbi senat. vel clariss. idem.

Rebellis impune occidi potest, & tunc demum probari & declarari, quod fuerit rebellis, & ita dixit Bart. in extrauagant. qui sunt rebelles, in verb. rebellando. n. 2. & est communis, vt dicit Boss. in tit. de hereticis n. 29. & in tit. de crim. laesa maiest. n. 119. & ita seruatum fuit i Duce Urbani, qui interfecerat Cardinalem Papiensem, super quo casu consuluit Ruin. c. d. 4. li. 5. & Ferrer. conf. 3. 1. Sed Claro hac opi. periculosa videtur, & dicit quod non ita consuleret amico suo, Cla. §. laesa maiestatis. ver. Hinc inferitur. P. Fich.

Rebellis impune occidi potest, ac deinde foedissima eius criminis labi obnoxius tum probari, tum declarari. commun. ne aiunt Aegidius Bossius in pract. ti. de heret. n. 29. & in tit. de crimine laesa maiest. n. 119. & qui merito ea in re heret. l. Cla. in pract. §. laesa maiest. ver. hinc inferitur. Cur enim in auditum quemquam occidi licebit: cur tanta grassandi fenestra aperitur: verum ea de re alibi verius. E. Suar.

Rebellis impune occidi potest, & tunc demum probari, aut declarari quod fuerit rebellis, vt est communis opi. Clar. in §. laesa maiestatis. ver. hinc inferitur. sed Claro non placet. vide ibi per eum Soarez ver. rebellis. n. 16. vide Portium commun. opi. li. 1. concl. 2. Ant. Gabriel. communi. opi. lib. 7. concl. 11. Bonacoff.

Recatatio. Facultas rem alienatam recatandi ex statuto competens proximiori agnato, non potest extraneo cedi, secundum Pe. Cy. & Bal. in l. 3. C. communi di. Alb. in l. par. stat. q. 88. d. constantium in l. si stipulatus sum illud aut illud. ff. de ver. ob. & nunc tempus praefixum ad recatandum incipit curere a tempore scientiae, secundum lac. de Arc. in l. vero procuratori. & in l. aliud ff. de solu. Imo. in l. quae dotis. ff. sol. mat. Barto. & Bal. in l. generoso. ff. de his qui notan. infra. per l. cum sexum. ff. de ad. l. edic. & l. quinquaginta ff. de excusa. tut. Balb. decif. 193.

Receptor furis tenetur eadem poena, qua & ipse fur, vt est communis opi. Cla. q. 9. potest tamen defendi, vt ibi. ver. quare etiam, vide omnino. Quis nam sit receptor, vide per D. Hieron. à Monte in suis variis quaest. q. 17. num. 1. & sequ. & no. q. recipere in domo amicos humanum est secundum Bal. in l. quicumque. C. de seruis fugi. Blancus. in l. si. n. 202. ff. de q. & si quis scienter receperit sine aliquo lucro, vel sine spe lucri, non tenetur statuto de furtis. Crauer. conf. 18. nu. 22. Marf. in conf. 53. n. 30. in l. vol. portius conf. 226. item limita non procedere in recipiente, & non abscondente, quia recipere quis dicitur, quando bannitum, vel furem abscondit, vel rem furata abscondit, Bart. in l. 1. ff. de seruo corrup. & in occultis semper per capimus interpretationem in meliorem partem. 6. q. 1. si omnia, & c. ex tuarum. de fortilegiis. additio. ad D. m. Alcia. in tract. de praesum. reg. 1. praesum. 7. in fi. Item limita, si de furto profusus receptor quis esset ignarus. l. si. C. de operis liberto. & opus esset quod praestaret opem furto l. 2. §. homines. ff. de vi bono. rap. l. 2. ff. de origi. iur. Bal. conf. 250. n. 5. in l. vol. l. 1. §. si. ff. de receptato. Grammati. conf. 37. num. 2. 1. pafethus in confil. 185. numero 2. & qui tenetur ex receptione & reprobatione non tenetur, si illam sine culpa & coacte fecit. Soci. q. 90. n. 9. in 3. vol. Res autem reperta apud aliquem facit indicium ad torturam. fallit si sit homo bonae famae & conditionis. Marf. sing. 392. Et bannitus receptans alium bannitum non puniatur. Cumio. in practica syndica. c. 8. n. 4. s. Bonac.

PRO. recipiendo sortem tacite videtur remitti poena. in l. si post mortem. ff. de eo quod cer. loco.

Obiec. contra de l. cum stipulati sumus. ff. de ver. ob. & l. 1. C. de iud.

SOL. dic q. creditor petendo in iudicio sortem principalē, non praedicit sibi in vltis interesse, damnis, nec aliis accessoriis, vt ibi. secus videtur in receptione solutionis: quia recipiendo sortem simpliciter, sibi praedicit in istis accessoriis, vt hic & l. 2. ff. si quis cauit.

OB. ad idem contra de l. & eleganter. §. non solum. & ibi no. ff. de dol. vbi recipiendo rem non videtur remittere interesse.

SOL. ibi, quia erat ex diuersis causis debitor. vt ibi gl. Bell.

Reciproca donatio non dicitur proprie donatio. com. dicitur Cla. in §. donatio. ver. item quare. P. Fich.

Reciproca donatio non eget insinuatione. com. in §. D. qu. 16. ver. Sed nunquid. idem.

Recognitio feudi per errorem facta non nocet posteris, com. Cla. in §. F. qu. 20. ver. Sed pone. idem est, si recognitio aliter fiat quam more solito vel debito, vt ibid. quod intellige

de feudo antiquo, vbi vasallus defunctus non potest praedici care vocatis ex tenore inuestiturae. P. Fich.

Recognitio facta quoad bona quid operetur: & an & q. si. bi in bonis recognitis noceat, & q. n. tertio, vide Iaf. conf. 65. li. 3. conf. 136. col. antepe. li. 4. & quid operetur quo ad psonam recognoscentis, vel eius filij Bald. Sal. & Arc. in l. transacione matris. C. de transac. l. 1. c. 1. li. 1. quid de descriptione facta in catastro, quid operetur. & an probet pro catastante, vel terio prejudicet. vide Bald. in l. censu. C. de don. & in l. si functiones. eo. ti. quibus adde quae scribit Bald. in l. si certis annis. col. 3. ver. extra. C. de pact. & per recognitionem factam p aliquem qui se recognouit emphyteutam, quod ius dicatur trāsire in eum cui fit recognitio: vide Rip. in l. si aliquē. ff. de acq. pos. & ibi quid inferatur in praedictum tertij: qd quoad possessionem & petitorium: & quid operetur ea confessio quoad dominium & possessionem: vide Bald. in l. cū falsa. C. de iur. & fact. ign. & quid de confessione & recognitione in reali, Arc. conf. 36. col. 2. Barb. conf. 14. col. 16. li. 2. & ibi an reuocentur per errorem emissa, quid in recognoscente rem suam esse censualem: vide Iaf. in d. l. cum falsa. & an recognoscentes rem tenere in feudum, transferat directum dominium. castr. conf. 11. lib. 1. Quae omnia declarata vt per Iac. in sua inuest. ver. qui quidem vasalli promiserunt recognoscere. nu. 12. Aym. Crauet. conf. 15. Put.

Reconuentio. Clericus agens contra laicum coram iudice laico, volūtariē dimisso iudice ecclesiastico cuius copiam habebat, potest ibi reconueniri, secundum gl. Host. & Io. And. & plerisque cano. in c. ar. si clerici. ext. de iud. Nisi in fraudem hoc fecerit, aut reconueniatur in actione famosa, vel re spirituali, & nisi ageret pro iniuria vel damno: secus si ex necessitate, vt quia causa erat merè prophana: & tunc procedat opio. Pe. Cy. & Iac. But. tenentium q. non possit reconueniri secundum Arch. 3. q. 8. in c. cuius in agendo. in c. nullus. ext. de foro comp. in c. 1. ext. de mu. petito. Spe. in tit. de reconuen. §. nunc dicamus ver. sed pone clericus. & ver. & no. Ang. in l. confessio. §. sed si agant. ff. de iudi. Bal. & Sal. in auth. & cosequenter. C. de sen. & interlo. om. iud. Balb. decif. 64.

Quando reus vult reconuenire actorem, non incōtinenti, sed in futurum, procurator actoris tenetur satisfare q. in causa futura defendet dominum in causa reconuentionis, & hoc procedit, quando reus non habet iura sua in promptu, quibus possit de praesenti reconuenire procuratorem, tunc debet ei satisfari: secus, si possit re conuenire de praesenti, & nolle. Est com. opi. sec. Iaf. in l. actionem. C. de proc. M. Charian.

Reconuentio post litem contestatam fieri non potest. Est com. opi. sec. Fel. in c. 1. in prin. de mut. petit. idem.

Reconuentioni non est locus, quo ad effectum simultanei processus aliquo pacto, quādo vna causa reperitur summaria, altera verò plenaria, vt per Inn. & communiter Canonistas omnes in c. 1. de mu. peti. & Legistas in auth. & cosequenter. C. de sen. & Ang. in l. sed & ha. §. non solum. ff. de procu. in quibus locis plerique scriben. asseuerant istam esse communem opi. doct. vtriusque censura. aduertit autem, q. quoad effectum simultanei processus reconuentio ipsa fieri debet ante litē contestatam, secundum praefatos doctos. secus autem quoad effectum prorogationis iudicis, quia vsque ad sententiam fieri potest reconuentio coram eo. c. dispendiosa. c. reus quoque, & ibi. Io. And. de rescr. li. 6. & in d. c. 1. F. Viuius.

Reconuentio non fit coram iudice delegato electo de consensu partium. Gome. in c. dispendiosa. de rescr. n. 3. lib. 6. com. dicit. B. Villal.

Contrarium deciditur per l. 20. tit. 4. par. 3.

Reconuentio non habet locum in causa appellationis, sec. Inn. Bu. & Pan. in c. 1. de mu. petito. Cy. & Bal. in l. per hanc. C. de tempo. app. Gul. Bar. & Sali. in auth. & consequenter. C. de sen. & interlo. om. iud. Spe. in tit. de reconuen. §. nunc dicamus. ver. sed nunquid coram iudice per casum quem Bal. dicit singularem. in l. ad cognitionem. ff. ex quib. cau. in poss. ea. & l. 1. §. sed si agant. ff. de iud. Quod limitat Ang. in l. cōsensisse. §. le gatis. e. ti. But. & Pan. in d. c. 1. Nisi appellans; cum haberet copiam iudicis appellationis in proprio domicilio, voluit ad alium remotum iudicem appellare, & in appellatione extra iud. quod sequitur do. Praepo. in rub. extra, de app. in 30. col. Balb. decif. 65.

Reconuentio. In iurisdictione prorogata habet locum reconuentio sec. gl. si. & notabilem i. su. 2. intellectū in d. l. est receptum. ibi Ang. & dominus Cato. faciunt not. in l. cum Papiianus, & in auth. & consequenter, C. de sen. & interlo. om. iud. per can. in c. 1. ext. de mutu. petit. Balb. decif. 115.

Reconuentio habet locum etiam in officio iudicis impo-

rato, secundum gl. in l. 1. §. si iuncto illo tex. & iungendo gl. ibi in verbo debetur. cum gl. ff. de variis & ext. cogni. contrarium tenuit gl. in l. sed si restituitur. circa princ. ff. de iudi. prima opi. potest procedere quando officium iudicis principaliter imploratur. Secunda quando incidenter secundum Inn. in titulo extra, de mu. petito. in fine. ibi, & secundum praedicta. Balb. decif. 242.

Reconuentio. Quando vna causa est summaria, alia plenaria, non est locus reconuentioni quo ad effectum simultanei processus, secundum Inn. & communiter can. in c. 1. de mu. peti. legistas. in auth. & consequenter. C. de sen. Angel. in l. sed & ha. §. non solum ff. de procur. Et quo ad effectum simultanei processus debet reconuentio fieri ante litem contestatam, secundum eos. secus quo ad effectum prorogationis iudicis: quia vsque ad sententiam fieri potest reconuentio coram eo, c. dispendia. §. reus quoque, & ibi Io. And. de rescr. in 6. & d. c. j. Balb. decif. 279.

Reconuentioni ex causa plenè atque exactè executā locus non est ob causam summam agitadam: atque id, quo ad spontaneum processum effectum, vt frequenter placitum ponit Franciscus Viuius lib. 1. opi. 258. E. Suar.

Receptor vniuersitatis non potest eligi nisi sit clericus, Soc. in c. 1. de foro comp. de cla. 14. n. 13. comm. dicit. Villal.

Dubia etsi quaestio sit, an rector, vel praelatus de rebus ecclesiae signanter, quae absque capituli consensu, & tractatu, ac superioris auctoritate alienari non possunt, compromissum de iure, & in arbitrium, sine cōsensu capituli & superioris auctoritate, facere possit, vt videlicet in c. cum tempore de arb. vbi videtur negatiua, quam nonnulli secuti sunt, pro quibus facit quod voluit gl. si. & ibi Host. in summa, in tit. de arb. §. de qua re ver. quid de clerico. vbi indistinctè concludit, clericum super rebus ecclesiae suae, quas per se liberè alienare non valet, compromissum facere non posse, licet secus sit de propriis rebus, ea (vt inquit,) ratione, quia in re propria quilibet est moderator & arbiter. in re mandata. C. mand. alij verò, quos Inn. in d. c. cum tempore comminiscitur, contrarium voluerunt. Magis tamen communis & receptor illorum est sententia, qui negatiua assumptere, illamque tuerentur, cum quibus fuit Ant. de But. & Imo. id. c. cum tempore: quo in loco idem Imo. scribit, q. licet super propriis rebus, & fructibus praeteritis huiusmodi persona compromittere absque capituli cōsensu, loquendo de praelato, & sine superioris auctoritate possit, super fructibus tamen futuris, & iuribus ecclesiae, secus esse: & alij quamplurimi, quos Soci. qui hanc magis comm. affirmat, refert conf. 18. prosequendo. lib. 1. sequuntur, cum quibus fuit Ab. in d. c. cum tempore. vt ibi videre licet. F. Turiz.

Pro. recurrendum est ad vulgarem interpretationem in l. annulus. ff. de verb. sig. in c. ex literis. extra de sponf. & matr. Bellon.

Recusatio ita suspendit iurisdictionem iudicis, sicut appellatio. Ant. de Tremo. in addit. ad Bona. in rub. de recusa. in fi. magis commu. dicit. Villal.

Recusatione proposita, si iudex ex actis ante recusationem propositam procedit ad sententiam definitiuam, licet dicatur nulla, iudex recusationis, vel appellacionis potest dictam sententiam confirmare Philip. Franc. in addit. ad Io. Monachum. in c. iudex, de off. deleg. lib. 6. nu. 3. communem dicit ex Imol. & Io. And. in cap. 1. de conf. vti. vel inuti. & Alex. in conf. 67. vol. 6. idem.

Recusatio iudicis non minus illius iurisdictionem suspendit, quam quaevis appellatio ritè interposita. commune inqt Ant. de Tremo. in addit. ad Bon. in rub. de recusat. in fi. Villal. in sua collect. E. Suarez.

Reges originem à iure gentium trahunt. commune inquit Ant. Corset. de potest. reg. 1. qu. 1. Iouemque in terris, hoc est, Deum optimum maximum proculdubio repraesentant, vt vbi que tum omnis philosphorum schola, tum multi sonus poetarum cōcentus, tum denique serium theologorum studium profertur. Meminisse tamen in primis vel illud maximè omnes ij debent, quod alicubi Horat.

Regum timendorum in proprios greges, Reges in ipsos imperium est Iouis Clari gygant eo triumpho, Cannā supercilio mouentis. E. Suarez.

Recusari potest iudex in causis criminalibus, vt est communis opi. Cla. q. 43. in prin. recusari tamen non potest, nisi sit criminofus, communis est opi. Cla. ibi. ver. item quare. Et recusatus iudex, q. sit infamis, vel excommunicatus, non potest super

ista exceptione cognoscere, vt est communis opi. Cla. ibi recufari tamen non potest iudex ordinarius in criminalibus, vt est communis opi. de qua D. Ofafcus decif. Pedemontana. 16. in prin. Limita, vt ibi per eum multipliciter. Bonac.

Recusatio iudicis. Omnis etiam minima suspitio est iusta causa recusationis iudicis: non sic in teste. gl. ordinaria in c. cū R. canonicus. extra de officio delega. Balb. decif. 111.

Reditus annui, (non perpetui,) inter mobilia censentur, cōmuniore est, vt apparet ex allegatis per Nicol. Boer. conf. 3. nu. 7. Quae tamen sanè intelligenda sunt, nempe reditus ad modicum tempus, vt potè ad quatuor aut quinque annos (ita loquitur Boerius) duraturis. Non ergo ex hac communi sequit, Censu redemibiles, ob id quod quouis anno redimi possint, ipsos quoque inter mobilia computandos esse. Etenim possibile sit, vt vel altero vel secundo anno redimantur tamè per inde possibile est, vt centum annis non redimantur (cuius multa extant exempla.) cum tamen redimendi facultas quandoque cōpetat, si in instrumento venditionis (prout intalib. redimibilibus censibus vel pensionibus est moris) apposita fuerit. Cum ergo tempus redemptioni non certū, sed planè incertum adeoque indefinitum fuerit appositū, talis census perpetuus censetur. Iuris peritos. vbi notat ff. de excusat. sufficit iugit incertum esse. si ne futurū aliquid, an non, vt perpetuum in dubio censetur, ita scribit Tiraq. lib. 2. De Retra. §. 2. gl. 1. n. 39. per l. sufficit. & ibi Iac. in 2. no. ff. de condi. indeb. & subina git. Ex qua omnes illud vbi que assumunt, dubia & incerta interpretari praesumi que perpetua, & c. cum multis ibi allega. & firmat idem Tiraq. in eo. Tract. lib. 1. gl. 1. n. 120. I. Fich.

Reditus & emolumenta fiscalia inter primum & secundum conductorem quomodo diuidantur quando tempore vnus commissum est maleficium, & instruetus processus, & tempo re alterius lata est sententia: dic vt per Alex. conf. 7. lib. 3. Iaf. in l. more. n. 2. ff. de iurisd. om. iudi. Boer. q. 5. Put.

Reductio ad arbitrium boni viri in laudo potest peti vsque ad 30. an. Praepo. in c. à iudicibus, 2. q. 9. & Balbus de praer. in 4. par. 4. princ. q. 33. communem dicit. Nota tamen verbum Nunij in alpha hispano. de leg. re. in litera in verbo aluedriado res, quod l. si titulo par. 3. quae disponit quod à sententia arbitri est appellandum in 10. dies habet locum in arbitris, & no. Salic. in arbitratoribus, quod nota, & vide illum. B. Villal.

Reductio ad arbitrium boni viri, est petēda, vel appellatio est proponenda coram iudice illius, contra quem sententia arbitri, vel arbitratoris est prolata, Alex. conf. 13. 1. vol. 2. quem refert Coua. in reso. lib. 2. cap. 12. in prin. communem dicit, & hanc communem limitat Pan. in c. Quinque uallis de iureiurad. quando ex forma statuti, sententia arbitri, vel arbitratoris potest mandari executioni, quae opinio facit multum ad intelli. l. vlt. ord. de madrid. & l. 8. de anno. 1539. & in compilatione noua tit. 4. lib. 3. l. 1. ord. sed tamen contra opinio. Panor. teneat Pau. in l. 2. C. vbi & apud quem, & alij quos refert. d. Coua. in d. ca. 12. in verbo. primo, etenim, quem vide quia ipse contra opi. Pan. se resoluit de iure regio per l. 23. tit. 4. est subflata hac cōtrouerfia, qua disponitur, q. per iudicem ordinarij vbi sententia est prolata, tractetur de reductione, ibi de les luezes del tal lugar do acaeciēre. Et ad hoc notat illam l. Nunius de execution. mand. regul. c. 1. n. 19. idem.

Reductio iudicis Reductio, vel appellacionis non est appellandum, secundum Bart. in l. 2. C. vbi, & apud quos, quae magis commu. dicit apof. til. in addit. ad Alex. confil. 106. vol. 3. contrariam, imò quod possit appellari, commune dicit Deci. in l. 1. ff. de reg. iur. & Philip. Franc. in rub. de regu. iur. lib. 6. nu. 17. Et hanc magis comm. dicit Alex. in d. conf. 106. & hanc vltimam dicit viorem de iure Coua. in reso. lib. e. 12. n. 5. ver. j. si authores.

De iure regio est approbata hac vltima, vt possit appellari per l. vlt. in ord. de madrid. de qua vide per Coua. in d. c. 12. lib. 2. in resol. B. Villal.

Reductio ad arbitrium boni viri debet secundum magis communem sententiam Doct. examinati & distincti coram ordinario rei. Bart. in l. societatem §. arbitratorum. num. 19. verfi. contrarium puto. ff. pro socio. Io. Pèr. de Ferrar. in sua pract. in forma libelli quo agitur ad poenam ex compromisso. in verb. nec reductio. Calder. in conf. 5. nu. 2. de arbitris. Io. de Imol. in c. quinquauallis. nu. 54. ver. circa quartum. Pan. nu. 39. verfi. sed dubitatur. ext. de iureiur. Licet autem alij contrariam sententiam sequantur Lud. Rom. in conf. 265. & Matth. de Afflic. in Decif. sacri conf. Neap. in decif. 5. p. c. multas aliorum doc. autoritates & rationes ibi allegatas: Tamen priorem sententiam veram & communem conclusionem esse inquit Alex. de Imol. in conf. 13. 1. nu. 1. in libr. 2. consiliorum. Meminit &

Com. opin. Tom. ij. 4 huius

Regum timendorum in proprios greges, Reges in ipsos imperium est Iouis Clari gygant eo triumpho, Cannā supercilio mouentis. E. Suarez.

Recusari potest iudex in causis criminalibus, vt est communis opi. Cla. q. 43. in prin. recusari tamen non potest, nisi sit criminofus, communis est opi. Cla. ibi. ver. item quare. Et recusatus iudex, q. sit infamis, vel excommunicatus, non potest super

de Imol. in conf. 13. 1. nu. 1. in libr. 2. consiliorum. Meminit &

huius sententiae Rol. à Valle in conf. 76. nu. 33. in 1. Tom. cõ-
filiorum. Probat & hanc apostillator in suis annotationibus
marginalib. ad conf. Alex. in verb. ordinariarum. in d. conf. 13. 1.
Et secundum hanc sententiam in Camera Imperia. iudicatum
esse annotat Mynsing. in obserua. iudic. Imper. Camer. in se-
cunda Centur. obserua. 6. vbi ipse & plures aliorum doct. au-
thoritates allegat. De qua multa disputat in vtramque par-
tem Didac. Couar. in libr. secundo. variar. resolut. ca. 12. incip.
an à iudice qui vt bonus vir arbitratu liceat appellare. Kir-
chouius.

Reductionis petitio propter enormem læsionem ad arbi-
trium boni viri, non obstante renunciatione, admittitur, quia
non est verisimile quod compromittentes hoc voluerint, vt
eos arbitri vel arbitrator enormiter læderet. Bal. in l. cum an-
tea. nu. 3. C. de arbi. lo. Petr. Ferr. in sua pract. in for. libel. quo
agitur ad pœnam ex compromisso in verb. nec reductio peti
ad arbitrium boni viri, nu. 3. & hanc esse communem opinio-
nem & obseruantiam, quod per nullam cautelam verborum
appositorum in compromisso, fieri possit, quo minus petatur
reductio, si laudum allegetur iniquum propter enormem læ-
sionem dicit Pau. de cast. conf. 74. ver. breuiter communis o-
pinio. secundum veterem impres. Hanc quoque sequitur &
communem dicit Dec. in conf. 1. nu. 6. & ibi apostill. in verb.
nulla. & in conf. 3. nu. 6. & 7. & in conf. 533. nu. 1. Nic. Boc. in
suis Dec. q. 284. nu. 18. D. Vitalis de Camban. in tract. clausula.
in claus. an reductioni ad arbitrium boni viri possit renuncia-
ri. pag. lib. mci. 63. 1. & Phil. Dec. in conf. ad hæc. 20. nu. 30. & ibi
Moder. in verb. consilii. ext. de appel. nec non Did. Couar. in
2. rub. par. nu. 14. ver. hinc etiam procedit. extrâ, de testa. in 1.
Tom. Kirchouius.

Reductio ad arbitrium boni viri non excluditur, licet sit i-
psi reductioni renunciatum cum iuramento quando dolose
est arbitratum, vel est læsio enormis, secundum Bar. in l. si so-
cietatem. in §. arbitratorum. ff. pro socio. Hof. But. & Imo. in ca.
quintauallis. extrâ, de iureiur. Dy. in regula scienti. de reg. iur.
in 6. lo. Andr. in addi. ad Specu. titul. de arbi. §. superest. verific.
item quid si compromissum. & Alber. in dict. §. arbitratorum.
Quia iuramentum habet illam tacitam conditionem, si equè
arbitrabitur. ff. de ope. lib. si libertus. & d. c. quinquauallis. Balb.
decif. 168.

Reductio ad arbitrium boni viri nunquam tollitur per a-
liquam verborum cautelam, appositam in cõpromisso, quã-
do arguitur dolus ex proposito arbitri, & data eius magna ini-
quitate ex enormissima læsione, vt est communis practica ad-
uocatorum de qua Dec. conf. 587. nu. 11. in 4. volu. Bal. conf.
380. in 1. vol. n. 1. Preposit. in c. à iudicibus 2. q. 6. communem
dicit. Cherianus in suo communium opi. in verb. compromissum.
communem dicit, & communem dicit, Dec. conf. 39. cir-
ca si. vol. 1. n. 60. Ripa in c. 2. de rescrip. n. 5. Balbus in tract. pre-
scrip. in 4. part. quartæ partis qu. 3. communem dicit. Alex. in
conf. 133. nu. 4. in 6. vol. Etiam quod in compromisso sit iura-
tum. Curt. iu. conf. 79. nu. 4. communem dicit, & communem
dicit Cagn. in l. 2. num. 88. & 89. C. de rescin. vend. etiam non
obstante statuto nostro Ferrariense de compromissis. Dec.
conf. 587. nu. 11. Ab ipso tamen laudo non datur appellatio
ob id, Abb. conf. 77. col. si. ver. circa primum communem di-
cens. Bonacoff.

Reductio intra quantum tempus peti debeat? & dic, vt per
Rom. conf. 27. col. 2. vbi inquit, aut dictum fuit, quod vt arbi-
tratores declarare deberent: & tunc eorum declaratio redu-
ci potest ad arb. boni viri, dum tamen reductur dictum lau-
dam intra decedum, ex no. per pract. Pap. for. lib. ex compro-
misso. ver. nec reductio. nu. 2.

Contrarium tenet Oldr. conf. 156. 4. dub. Bar. in l. socie-
tatem. §. arbitratorum. ff. pro soc. Bal. in l. si. col. 5. ver. si. quæro vs-
que ad quod tempus. C. de contr. empt. Ang. conf. 315. Feli. in
in c. quoniam contra. col. 19. ver. verum est de proba. & hanc
communem dicit Io. de ana. conf. 16. n. 12. Alex. conf. 95. col.
si. lib. 2. conf. 183. num. 3. lib. 6. Dec. conf. 39. col. pe. ad si. conf.
587. in si. Rob. de ord. iud. vlt. part. 2. Actu. num. 122. & magis
communem refert Soci. conf. 220. col. 3. lib. 2. Afflic. decif.
132. & quam communem opin. quod peti possit ea reductio
vsque ad 30. annos intellige, & declara, vt per Alex. dict. conf.
95. lib. 2. conf. 183. nu. 3. lib. 6. vbi doct. in apostill. Dec. d. conf.
39. col. pe. circa si. dummodo intra annum pars sit conquesta,
Feli. in c. quo ad consulationem. col. si. in si. de re iud. De quo,
& quis ad eundem sit iudex in tali reductione: vide Rob. dict.
tract. capit. 54. numero 126. & seq. vbi concludit quod ordi-
nariis.

Reductio ad arbit. boni viri. Quando iudex aut arbitra.

tor est persona secularis vel ecclesiastica: ad quem petatur re-
ductio? & dic, vt per Rom. conf. 173. 265. col. 1. 299. quid si re-
ducentes fuerint personæ mixte, quia vnus clericus, alter lai-
cus, dic, quod clericus trahet laicum, & reductio petetur ad iu-
dicem ecclesiasticum, secundum Saly. post Bal. in l. præcipi-
mus ante si. C. de appel. Mathef. sing. 144. lafo. in l. imperium.
col. 3. de iur. om. iud. Rob. de ord. iud. 1. dist. nu. 18. de quo vi-
de Rom. d. conf. 173.

Qua in re, aduertenti dicunt aliqui, quod istud procederet, si
teneretur illa opi. quod reductio peti debeat coram superio-
re arbitratoris, quæ opi. ab aliquibus dicitur reprobata, dicefi
igitur, hoc non procedere in petitione reductionis: sed in ap-
pellatione, adeo quod ad superiorem clericum non laici appel-
landum sit, quando clericus & laicus simul de causa cognoue-
runt, teste Rob. vbi sup. num. 20. de quo vide Iaf. in l. testamen-
ta omnia in si. C. de testam. dixit tamen Rom. dict. conf. 265.
col. 2. quando petitur reductio: illam peti debere ad superio-
rem arbitratoris laudantis, & quo ad appellacionem non de-
bere inspicere personam litigantem sed iudicis à quo, & idem pro-
cedere in reductione, resoluendo tamen. Dic, quod imo peti
debet coram eo qui iudex causæ fuisse, si de ea compromif-
sum non esset, teste Bar. in l. si societatem. §. arbitratorum. num.
19. & seq. ff. pro soc. iuxta distinctionem pract. Pap. for. lib. ex
compromisso. ver. nec reductio. n. 5. quam dicit communem
Alex. conf. 133. in prin. lib. 2. Soc. conf. 18. num. 3. lib. 1. Rui.
conf. 7. lib. 4. 6. post numer. 4. lib. 5. Rob. de ord. iud. 2. actu
principali. vlt. par. num. 126. vbi dicit esse magis communem,
in quam videtur inclinare Afflic. decif. 51. quem alleg. Mis-
sing. ceter. 2. obser. 6. 1. dum quaerit de reductione ad arbitrium

boni viri, coram quo iudice petenda sit, & refert Rom. dict.
conf. 265. qui censet petendam coram eo, qui fuit iudex arbi-
tratoris, ad instar appellacionis, contrariam vero opi. receptã
fuisse in camera scilicet eundem esse ad iudicem rei, qui scilicet
esset futurus iudex causæ: si actor voluisset in iudicio liti-
gare, vt latius per eum ibi.

Reductio peti debet coram ordinario, secundum commu-
nem per Rol. de ordin. iudic. vlt. actu. num. 176. pro qua vide
Rol. conf. 26. nu. 30. lib. 7. conf. 76. nu. 33. vbi quod reductio
ad arbitrium boni viri examinari debet & diffiniri coram or-
dinario rei, vel coram superiore arbitratori: vt d. conf. nu. 34.
de quo tamen per afflic. decif. 51. Quid si iudex aut arbitrator
fuerit secularis, aut persona ecclesiastica, ad quem appellari
debeat, aut reductio peti? dic vt per Rom. conf. 173. 265. 299.
Iaf. in l. imperium. ff. de iurisd. om. iudic. & quid si sunt perso-
næ mixtæ: vide Rom. d. conf. 265. col. 1.

Reductio. Quancunque potestatem dederint compromitteñ
ei in quem factum est cõpromissum, nõ tamen prohibetur e-
normiter læsus, reductionem petere ad arbitrium boni viri, in
quacunque enim generalitate verborum enormis læsio exce-
pra intelligitur, l. si libertus. ita. ff. de op. lib. si creditor §. lucius.
ff. mand. Rom. conf. 90. col. 2. post prin. Alex. conf. 133. n. 12.
lib. 2. Dec. conf. 11. col. 5. ver. prin. conf. 39. n. 6. conf. 60. col.
2. 533. in prin. 587. ad si. 632. col. 2. Cur. iun. conf. 79. ante si. &
et communis opi. per Abb. in c. quinquauallis col. 15. & seq. de
iureiur. Iaf. de arb. par. vlt. q. 14.

reductione ad arbitrium boni viri pendeñ: an possit fieri
executio laudis? & dic, vt per Abb. c. quinquauallis col. 20. de iu-
re iur. Bar. & Socin. in l. Iulianus. l. 1. ff. de cond. & dem. quod
procedit in laudo arbitri de quo loquitur text. in l. cum antea
C. de arb. qui tex. non habet locum in arbitratore, vt per doct.
ibi, & Bar. in l. societatem §. arbitratorum ff. pro soc. in quo lau-
do arbitratoris suspenditur semper executio, quia est instar
contractus.

reductio ad arbitrium boni viri ex læsionæ sententiæ arbitra-
lis fieri solet, nec aliqua cautela euitari potest, imo stant læsio-
ne: non obstant iuramento ea petitur, secundum communem
per Burf. conf. 99. n. 11. & 12. lib. 1.

reductio ad arb. boni viri ex laudo: coram ordinario peti de-
bet, secundum communem per Rob. mar. de ord. iud. actu. vl.
n. 126. pro qua vide quæ scribit Rol. conf. 76. n. 33. lib. 1. cõf.
26. n. 30. lib. 2. vbi quæ reductio ad arbitrium boni viri exami-
nari & diffiniri debet coram ordinario rei, vel superiore arbi-
tratoris ibi n. 34. sed intra quantum tempus ea reclamatio ex-
laudo proponi debeat Alex. q. 103. col. 1. li. 5. 13. col. 1. lib.
2. Paris. conf. 45. n. 11. n. 65. lib. 1. quam autem facultatem ha-
beat iudex reductionis ad arb. boni viri? Dic, vt per Rol. dict.
conf. 76. nume. 48. Dec. in c. dilecto col. pen. de appell. afflic.
decif. 51. Quid in iudice vel arbitratore ecclesiastico? & vide
Rom. conf. 173. 265. 299. Iaf. in l. imperium. col. 3. ff. de
iurisd. om. iudic.

Reductio

Reductio pars condænata volens post decedum reducere
laudum ad arbitrium boni viri: an contineatur sub statuto de
causa reductionis ad arb. boni viri? & dic, quod sic, quia regula nõ
valenti agere seu reductionem non petere: terminus non cur
rit, locum habet, nisi pars condemnata dederit sibi casum im-
potentiæ, aut non volendi reducere, tunc enim impotentia
tamquam sua culpa causata ei non prodest, quum terminus
currat, ita Rom. conf. 9. vbi concludit partem condemnatam
statuti termino obstã reductionem petere nõ posse, ex quo
dedit sibi casum impotentia: aut intra dictum tempus non va-
lendi reducere, quam concl. declara, vt latius per eum, d. conf.
vbi dicit, partem condemnatam ad reductionem exclusam esse,
quia post latum laudum terminum petiit ad satisfaciendõ con-
tentis in laudo, ex no. per Bal. in l. ad solutionem C. de re iud.
Regalia præscribi potest temporis cuius non extat memoria.
communior est, vt videre licet apud Aym. Crauet. in tract. de
antiquo. temp. in 4. part. §. absolutis differentiis, ver. quarto
quæro. nu. 13. L. Fichard.

PRO. regina non habet eandem prerogatiuam, quam Rex.
l. quod princi. cum l. seq. ff. de leg. 2. Bellon.
PRO. regina est & domina in vltimis voluntatib. voluntas
testatoris. l. cum quæstio. in si. C. de leg. 1. in conditionibus. ff.
de condi. & demonst. Bellon.

Regulæ inherendum est, & qui cam habet pro se: habet fun-
datam intentionem, Bar. in l. 2. ff. si quis in ius. voc. non ier. vbi
Iaf. ampliat in col. 8. in princ. dec. conf. 8. col. 1. qua in re, dixit
Bar. in l. quoties. ff. si quis caut. quod illud nõ dicitur esse dubium
de quo est regula, licet aliqui sint casus speciales vt per eum.
de quo vide quæ plenè scribit Abb. in c. quoniam frequenter.
extra, vt lite non contest. Nat. consilio 199. dec. consilio 401. 30
& 517.

Rei vindicatio pro singulis tantum rebus competere, inten-
tariq; potest commune dicit Anto. Gomez. de testa. c. 5. nu. 7.
competet autem & contra merum rei detentorem, vt com-
mune ait Io. Coraf. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 3. ff.
de acq. poss. Non tamen aduersus eum ritè intentabitur, qui
cum rem nec possideat, nec teneat, eam potest restituere, si ve-
lit. commune inquit Alex. in l. Pomponius. §. si is, qui pre-
cario. nu. 2. ff. de acq. poss. Ac non solum in domiciliij loco, sed
vbi res ipsa sita est, rei vindicatione quis pulsari poterit. com-
mune scribunt Pan. in c. sanè, de foro compe. Turan. opi. 127.
E. Suarez.

PRO. relatiuum quis vel qui, in dubio non facit veram re-
lationem, sed simplicem. l. Iulianus hæred. inst. Bellon.

PRO. relatiuum quod vel qui restrictiuum est. l. ca. tamen adie-
ctio. ff. de le. 3. Aliàs declaratiuum. vt l. omnes populi. ff. de iu-
sti. & iur. & in l. cunctos populos. C. de summa trin. & fide ca-
tho. vbi Bart. Bellon.

Relegato debet restitutio concedi. cur. iu. conf. 182. nu. 13.
com. dicit. Villal.

Relegatio nõ est in vsu, sed eius loco est exilium iure ciuili,
& hodie etiam iure canonico, contrarium seruatur, vt est cõ-
munis opinio. Clar. q. 67. ver. relegationis. Bonacoff.

relegato restitutio debet concedi. cur. iu. conf. 182. nu. 13.
com. dicit. Bonacoff.

PRO. relictum pro anima, censetur esse ad pias causas, gl. in
l. si quis titio. ff. de leg. 3. Bellon.

PRO. relictum ab instituto censetur repetita à substituto. l. li-
cet imperator. ff. de leg. 1. Bellon.

relictum institutionis titulo non censetur, si testator ita di-
cat: filio meo centum relinquo, nec volo quod vltius pete-
re possit. com. in §. T. q. 38. ver. præterea. F. Fichard.

relictum spurio nihil valet, & pro non scripto habetur, nec
tamen sisco applicatur, sed defertur hæredib. institutis. com.
in §. T. q. 31. ver. sed quid si pater. idem.

relictum per uxorem filio mariti, non habita mentione pa-
tris, nec patriæ potestatis, intelligitur factum intuitu filij, &
non patri, Stephanus Bertr. in l. hac adiecta. C. de sec. nup. n.
13. com. dicit. B. Villal.

relictum filia, si nupserit, centum, & si non, quinquaginta,
si ingrediatur in monasterium habebit centum. dec. conf. 64.
Io. Duran. in arte testam. tit. 6. cau. 6. dec. conf. 419. commu-
nem dicit. idem.

relictum ad meram alterius voluntatem, inutile est, l. sena-
tus §. legatum, vbi gl. & ff. de lega. 1. nisi factum esset relictum
ad causam piam, tunc valeret de iure canonico. cum tibi. de
testa. Et hanc communem dicit Iaf. conf. 110. vol. 1. F. Fichard.

relictum pro anima censetur: quando legatus alicui mona-
sterio, seu religiosis quod quidem relictum pium dicitur, se-
cundum communem per Burf. conf. 47. nu. 15. lib. 1.

relinquo verbum ad rem, seu quantitatem certam relatum
trahi non posse ad filij hæredis institutionem. doct. communi-
ter in §. aliud quoque capitulum. iuncto §. ceterum. in auth. vt
cum de appella. cogn. imol. in c. Raynutius de testa. nor. etiam
in l. 1. §. quoties. & in l. his verbis, in pr. vbi Bar. Bald. & Ang. ff.
de hæred. insti. Bart. & alij in l. cogi. in prin. ad Treb. Alex. in
conf. 321. nu. 20. lib. 2. F. Turz.

relinquendiverbum cum vnuerfali bonorum nomine, vel
cum aliqua illorum parte coniunctum ad institutionem re-
fertur, vt si quis, verbi causa, omnia sua bona, vel quartam bo-
norum suorum partem alicui reliquerit, hæres institutus dicefi, ac
ducedur, cui relinquitur. cõmune dicit Iaf. in l. cum ij. in prin.
nu. 6. ff. de transf. & in auth. nouissi. na. nu. 3. C. de inoffi. testa.
Arius Pinel. in rub. par. 1. nu. 15. C. de bo. mater. At si isthoc re-
linquendi verbum ad rem aliquam particularem, vel certam
quampiam quantitatem referatur, ad institutionem trahi nõ
poterit. commune ponunt Turz. opi. 37. Viuius lib. j. opi. 44. 1.
E. Suarez.

religiosis potest indici durior vita secundum regiam, & or-
dinem. Pan. in c. ad nostram. nu. 4. de app. com. dicit. & dec. nu-
mero 6. B. Villal.

religionis professio sub ea conditione, vel modo suscepta,
qui vel continentia, vel paupertatis, vel obedientia voto re-
luctetur, irrita profus est. commune ait Did. à Couar. de spon-
sa. 2. par. c. 3. §. 1. nu. 18. Quin & si quocunque metu vel etiam
reueñtiali, vt doctores fantur, vel obsequiali officio indu-
catur, nullius erit ponderis, ac momenti. commune interpretum
dogma pronunciat Did. à Couar. d. ca. 3. §. 6. num. vltim.
E. Suarez.

Religionem si pater ingrediatur, liberi ipsius sic statim sui
iuris ac mancipij efficiuntur, vt testari & cætera quæuis ritè
gerere possint. commune affirmant Iaf. in l. patre furioso. n. 4. 5.
ff. de iis qui sunt sui, vel alien. iur. Boer. decif. 112. nu. 2. & seq.
Fran. Viuius lib. 1. opi. 121. Præterea vsufructus, què de libe-
rorum bonis carpebat, nec penes ipsum manet, nec monaste-
rio conciliatur, sed ad liberos proprietatum dominos redaci-
tur. commune aiunt Sal. in auth. idem est. C. de bo. quæ lib. Di-
da. à Coua. in c. 2. n. 8. de testa. Quamuis Alex. arque alij apud
Franc. Viuium li. 2. opi. 220. contrarium perperam receptum
effutiant. Si verò religionem filius proficiatur, patriæ potesta-
tis vinculis exemptus ad ea duntaxat censetur, quæ ipsi cõ-
modo non erunt. commune dicit Ant. Gomez. de testa. c. 4. n.
3. & c. 10. n. 10. Nec tamen propterea bonorum ipsius vsufu-
ctu pater labetur. commune pronunciat Did. à Coua. in c. quia
nos. nu. 2. de testa. Vasquius in tract. de success. process. tit. qui
testa. non poss. lib. 1. §. 1. nu. 4. 1. Semper autem cuiuscunque re-
stamentum ob religionis initia rumpeatur. commune ait Io.
Dilect. de hæred. insti. tit. 3. caut. 9. E. Suarez.

religionis initiatio non impeditur, moravè esse debet,
quominus ob crimina antea commissa atque antea in accu-
sationem deducta sanctæ iure poenæ lauantur. commune asserit
Marquard. de iudic. par. 3. c. 5. nu. 3. Nec quicquam proderit
si quis se ante patratum delictum religionem vouisse iuret:
quippe necis, vel ecclesiastici fori prærogatiuis potietur, vel
vltices poenæ euadet, vt praxi, vera rerum doctrice, recepti
contra vulgares interpretum gerras attestatur. l. Clar. in prac.
§. vlt. q. 93. ver. sed quid. E. Suarez.

Religionis professio vicem filiorum subit quo ad excluden-
dum substitutum: vt frequenter placitum inquit fulg. cõf.
53. Ang. conf. 80. incip. quæstio subtilis est. & vide quæ hanc
etiam in rem inferius obseruo ver. Substitutio in liberorum
defectum. idem.

religionem professuris, vel professis si qua statuta succeden-
dius adimant, nihil generaliter atque indistinctè valebunt.
commune inquit Alex. consilio 139. viso themate. libro 2.
Bolognet. numero 105. Marc. Mant. numero 78. cum seq.
in l. vltim. C. de pact. Viuius libro 1. opi. 312. autem illi,
& quando non solum hanc, sed & aliam testamenti factio-
nem habeant, difficit latissimè ex receptis interpretum sen-
tentiis. l. Clar. de testa. q. 28. cum duabus seq. ad quem de mate-
ria acturus recurrit. E. Suarez.

religionem ingressa filia, cui, si factis imberetur, ducenta,
si nuberet, mille nummum sextertia legata grant, integra mil-
le consequetur. commune ponunt Hippo. in l. vna. nu. 4. 5. C.
de rap. virg. Emanuel à Costa, cum dec. fely. & Ferret. in l. cum
tale §. si arbitrato. ampliat. 11. numero 5. ff. de condit. & de-
monst. intellige tamen nisi si testator prohibeat expressim
ne illa mille nummum sextertia aliter filia adipisci possit,
quàm si matrimonium inierit. commune asserunt dec. consil.
419. Berous in c. in præsentia. nu. 494. & seq. de probat. Vi. li. j.

opi. 125

opi. r 2 s quamvis mihi solidas hac in re iuris vtriusque ratio...

Religionis ad alterius populos qui merces vetitas detulisse probabitur...

Religionem aliquam, puta fratrum minorum, si quis ingrediatur postquam est institutus...

Religionem ingredi volentis testamentum non subiacet dispositioni iuris communis...

Religionem ingredi volentis testamentum non subiacet dispositioni iuris communis...

Religionem ingredi volentis testamentum non subiacet dispositioni iuris communis...

Remedium cap. redintegranda. 3. q. 1. & l. si coloni. C. de agri. & censu. lib. 1. 1. competit cuiuslibet...

Remedium ca. redintegranda 3. q. 1. datur contra quemlibet possessorem...

Remedio ca. redintegranda agens non tenetur probare quod tempore spoliationis possederit...

Remedium l. 2. C. de resc. ven. non habet locum in contractibus stricti iuris...

Remedium l. 2. C. de resc. vend. non habet locum in contractu transactionis...

Fallit, ubi quis esset deceptus vltra dimidiam iustae aestimationis futurae...

Remedium l. 2. C. de resc. ven. non habet locum, quando interuenit in actum decretum...

In remedio. l. 2. C. de resc. vend. supplementum pretij non est in obligatione...

Remedium canonis redintegranda, competit etiam laicis pro rebus prophanis...

Licet multi alij contrariam sententiam defendant, quos refert Menochius in d. 1. 5. remedio. n. 26. vers. contrariam sententiam...

Remedium c. redintegranda. 3. q. 1. comperit possidenti vi gore constituti...

Remedium praedicti canonis redintegranda. 3. q. 1. datur secundum communem sententiam...

Remedium cap. redintegranda. competit tam pro rebus ecclesiasticis, quam prophanis...

Remedium quorum bonorum, cessat contra ostendentium, similiter petitio hereditatis...

Remedium l. 2. de rescind. vend. & vtrum deceptus vltra dimidium iusti precij...

Remedium l. 2. C. de resc. vend. quae vult simpliciter peti restitutionem rei...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium ca. redintegranda datur etiam contra possidentem cum titulo...

Remedium

Remedium l. fi. C. de acq. poss. Vbi in instrumento est hypoteca generalis bonorum...

Remedium denunciationis non habet locum contra filium familiatum exceptione Macedo...

Remedium l. fi. C. de edic. diui. adr. competit pro codicillis iuxta vtiorem sententiam...

PRO. remittere est dare. l. si mulier. ff. de cond. caus. dat. & caus. non secuta. Bellon.

PRO. remittere est dare. l. si mulier. ff. de cond. caus. dat. & caus. non secuta. Bellon.

PRO. remittere est dare. l. si mulier. ff. de cond. caus. dat. & caus. non secuta. Bellon.

Remittere tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis...

Remittere tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis...

Remittere tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis...

Remittere tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis...

Remittere tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis...

Remittere tenetur reum vel delinquentem de iure communi, iudex originis...

seu officiali cogi, vt com. dicit marf. conf. 98. num. 6. & hanc opinio Bald. in l. 1. §. quies. nu. 2. ff. de of. praefect. vrb. & hanc...

Remissio etiam in ciuilibus non habet locum. com. dicit Bern. a Dias. in tract. reg. iur. Regula 642. vbi limit. 15. modis. I. Fichard.

Remissiones in criminalibus hodie de consuetudine non fiunt, istam communem esse opi. doct. vtriusque iuris...

Remissio iniuriae facta in foro conscientiae, non impedit quo minus remittens iniuriantem postea in foro iuridico accusare possit...

Remissio si facta sit delinquenti a parte offensa, nihilominus adhuc poterit accusari...

Remissio si facta sit delinquenti a parte offensa, nihilominus adhuc poterit accusari...

Remissio delinquentis ad commissi delicti locum vsu abo lita, ac praxi communi antiquata iam est...

Remissio pensionis vel mercedis, licet colonis regulariter ob sterilitatem...

Remissio pensionis vel mercedis, licet colonis regulariter ob sterilitatem...

Remissio pensionis vel mercedis, licet colonis regulariter ob sterilitatem...

Remissio de loco ad locum in contractibus fieri potest, quando debitor renunciauit...

Remissio rei ad iudicem loci, in quo deliquit, de consuetudine totius Italiae...

Martinus de Laude conf. 40. Plotus ibi. in add. Fallit, vt ibi per Plot.

per Plotum d.conf. 133. Capolla conf.crimi. 58.nu. 1. Vbi de iure communi fit remissio, quando est graue delictum & reus sit contumax, vt est com.opi. ibi. vide etiam lac. de Beluifio in pract. tit. de remissione fienla. Fran. Mar. decis. Delphina. 176. in 2. par. vbi dicit. qd antequam debeat fieri remissio, qd debet consistere de delicto, vt est com. opi. de qua ibi per eum. nu. 7. & decis. 179. in 2. par. & decis. 33. 1. ea. par. Iudex ergo originis eum punit. Et hec quidem remissio non fit inter illos iudices, qui non sunt subiecti eiusdem principis. Et ideo hortatur Clar. reos, vt delinquentes ipsos in locis finitimis faciant sibi facere saluum conductum. Sed vach qui vult securè viuere sub dictis saluis conductis: quia non est credendum propriè matri in hoc. Et dicebat ille pontifex, qui fecit saluum conductum. Vix potui te habere cum saluo conductu, vt per Neuiz. in sylvia. Et aiebat ille iudex. Vedi tu, che me Phai saluo conducto. Soluta itaque princeps potest facere tales remissiones, vel eius locum tenens. Cla. d. q. 38. vers. sed quid. Nec debet fieri remissio, vbi agitur de leuibus criminibus, vt est com. opi. Clar. d. q. 38. vers. scias tamen. idem quando agitur de leuibus delictis, etiam ciuilibiter, siue de grauibus, vt est com. opi. Clar. ibi. vers. item scias. Remissio tamen omnino est facienda de clerico iudici ecclesiastico, vt est com. opin. Cla. d. q. 38. ver. item intelligenda. Soarez vers. remissio. & ver. delinquens. Bonacoff.

Remittere iniuriam, seu pacem facere, nemo potest à iudice vel officiali cogi, vt est com. opi. sed bene potest suadere, sed non cogere subditos ad pacem. Cla. q. 58. ver. si licet persuadere quandoque fit plus quam compellere. l. 1. §. persuadere. ff. de seruo. corrup. Bonacoff.

Remissio iniuriæ facta in foro conscientiae, non impedit quominus remittens iniuriantem postea in foro iuridico accusare queat. Nam per talem remissionem non censetur sublatum ius accusandi, vt est com. opin. quia non tenetur quis ex præcepto euangelico remittere nisi rancorem & odium. Cla. q. 58. vers. sed in proposito. com. dicit. idem.

Remissio si facta sit delinquenti à parte offensa. nihilominus adhuc poterit accusari à tertio, si aliquo modo suorum iniuriam profequatur. & alius ipsi competat ius accusandi, vt quia crimen sit publicum, vt est com. opi. Cla. q. 58. ver. sed potest nam quis remittere tantum tenetur rancorem pro iniuria sibi illata & odium. com. est opi. Soc. in c. olim. nu. 29. de iniur. & prælati non potest remittere iniuriam factam ecclesiæ, vt est com. opi. Soc. ibi. nu. 34. idem.

Remittere potest pœnam delictorum princeps & indulgere, vt est com. opi. Clar. q. 59. vers. alia est. & tam corporales, quam pecuniarias. & tam lata sententia, quam ante, vt est com. munis opi. ibi. Bonac.

Remittere pro bono pacis potest princeps iniurias, & damna singulorum, nec eorum requiritur consensus, vt est com. opi. Cla. q. 59. ver. adde. quod intellige ex causa, vt ibi latissime vbi etiam dicit, quod princeps debet habere consensum eorum, qui habent offensam in remissionibus pro bono pacis. vide omnino. idem.

Remissio in confessione facta sacerdoti. remittit solum rancorem animi offensi. Non tamen ob id actio iniuriarum remissa censetur. quo ad damna, & pœnas pecuniarias, vt est communis opi. de qua D. Lauren. Occa Ferrarien. inter conf. crim. conf. 64. tom. 2. Bonacoff.

Remissio criminis publici, quod infert iniuriam, cui libet fieri non potest. etiam si sit priuato illata soli, vt est com. opi. vt per Bos. de furt. n. 58. vnde sibi etiam non præiudicat, quando pœna applicatur fisco. idem.

Remuneratoria donatio, non potest dici propriè mera donatio, com. dicit Cla. in §. donatio. q. 3. P. Fichard.

Remuneratoria donatio ad hoc vt valeat, requiritur vt ipsa merita æquiualeant donationi. com. in §. donatio. q. 3. vers. Sed nunquid. in residuo enim erit donatio simplex. idem.

Remuneratoria donatio, vt valeat, quando sumus inter personas donare prohibitas, vt inter patrem & filium in potestate, requiritur vt de meritis omnino constet: illa vero si apparent, in causa sunt, vt donatio facta remuneratoriè, præsumatur, quantumcumque simpliciter facta fuerit, absque vlla meritorum expressione. secundum doct. alleg. ab Hippo. in ti. de dona. in fin. in prin. nu. 84. Et com. dicit dec. in l. si donatione. C. de collat. I. Fichard.

Renubens vxor vel mulier, si certum nuncium de obitu mariti accepit, vel etiam fama publica interueniente probabili ter credere potuerit illum defunctum, excusanda est, aliàs vero punitur de adulterio. com. dicit Ant. Gom. super l. 80. Tauri. nu. 3. Clar. in §. fornicatio. vers. sed pone. P. Fichard.

Pro renuntians privilegio non videtur renuntiare iuri communi. l. miles. §. sexaginta. ff. ad l. iul. de adul. Bellon.

Renuntians appellationi non videtur nullitati renuntiasse. est commu. opi. secun. dec. 533. vt refert Sebast. Van. in tract. nullita. In minori editione. I. Fichard.

Renuntians filia partem facit, licet ipsa non admittatur ad partem, & idcirco eius portio remanet & accrescit hæredi, cui pater prouidisse videtur, communiorem dicit Guido Papa de cif. 295. vt refert Minf. obs. 22. cent. 4. I. Fichard.

Renuntiare non posse fideiussorem beneficio excussionis, com. dicit Vasq. lib. 1. illust. contro. 34. nu. 25. Postea verò allegat permultos contrariam opinionem tenentes. I. Fichard.

Renuntians beneficium in manibus prælati, potest pœnite re antequam alteri facta sit collatio Boer. dec. 350. nu. 3. com. dicit. Villalob.

Renuntiare feudum, inuito domino, vasallus non potest, quia feudum est contractus nominatus vltro citroque obligatorius. neque dependet ex vnius voluntate. Hæc opinio Claro magis placet quam quod possit renuntiare. Dicit tamè doct. communiter ita distinguere: Si Vasallus non tenetur ad certa seruitia eo casu non potest renuntiare inuito domino, sed si feudum simpliciter ad incerta seruitia concessum sit, potest renuntiare. Hec dicit Cla. in §. feud. q. 34. vers. contrariam. P. Fichard.

Renuntiare potest pater beneficio, l. si vnquam. C. de reuoc. do. etiam in præiudicium filiorum. est magis com. opi. sec. iaf. in conf. 125. circa primum. ver. ex prædictis. vol. i. Contrarium tenet latiffi. curt. in conf. 1. per tot. & ibi dicit esse veriolem, æquiolem, & amplectendam. Egeret decisione Cæsarea. M. Chærian.

De consensu vtriusque partis potest soli instantiæ Renuntiare. est contra com. opi. Bar. sec. Alex. in conf. 22. viso instrumento. ver. & licet Bart. vol. 1. idem.

Renuntians specialiter conditioni indebiti, sine causa & omni legum auxilio, non tamè propterea impeditur solum per errorem repetere, quia promissio, vel renuntiatio erronea non præiudicat. est magis opi. cum Bart. sec. iaf. in l. si §. item questum. per illum tex. ff. de cond. ind. M. Chærian.

Legi prohibitiuæ Renuntiare potest cum iuramento. est com. opi. contra Bart. sec. Alex. in l. si constante. §. quoties. fol. mat. Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 73. de verbo. oblig. idem.

Renuntians feudum vel emphyteusim, nunquam admittitur donec supersint de cõprehensis in prima inuestitura, nisi ad effectum, vt non deuoluat, secundum communem per Burf. conf. 63. nu. 30. lib. 1. pro qua vide doct. in l. qui Romæ. §. duo fratres. vbi Alex. q. 10. ff. de verb. oblig.

Renuntiare potest in compromise restitutioni in integ. secundum magis communem per Burf. conf. 114. nu. 3. lib. 1.

Renuntiare posse legi prohibitiuæ, cum iuramento ex communi tradidit Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 73. ff. de verb. oblig. Alex. in l. si constante §. quoties. ff. so. ma. quam conclus. declara, vt per Rol. conf. 98. nu. 13. num. 4. 1. 4. 2. lib. 1. pro qua vide etiam quæ scribit prac. pap. for. respon. rei. ver. saluis. num. 17.

Renuntiasse quis non intelligitur iuri quod ignorat, l. mater decedens. ff. de inof. test. iaf. in l. stichus. §. item questum, nu. 3. ff. de cond. indeb. & renuntiatio iurata simpliciter facta: intelligitur rebus sic se habent prout sunt, l. si ff. qui fatid. cog. iaf. in l. quod si stipulatus. post nu. 1. ff. si cert. pet. vbi ponit q. notab. de filia renuntiante, quam concl. de renuntiatione: declarata, vt per iaf. in l. 1. ff. de cond. indeb.

Renuntiatio facta in iudicio tollit ius conditionale, l. o. à Ripa in l. conditionis. nu. 16. C. de pact. com. dicit.

Amplia ad renuntiationem iurata. idem ibi, nu. 17. com. dicit. B. Villal.

Renuntiatio omnium casuum, per quos reuocatur donatio, non valet. Rube. conf. 94. com. dicit. B. Villal.

renuntiatio reductionis ad arbitrium boni viri, vel appellationis in compromisso non operatur contra enormissimam lesionem, curt. iu. conf. 79. nu. 4. com. dicit. B. Villal.

renuntiatio exceptionis non numeratæ pecuniæ tempore cautionis emissa. est nulla. Alexand. in consilio 35. vol. 1. com. munem dicit, quem refert & idem sentit Coua. in suis resol. c. 4. nu. 3. lib. 1.

De iure regio, contrarium est determinatum per l. 9. titu. 1. parte 5. B. Villal.

Renuntiatio generalis cum iuramento operatur circa legitimum. l. o. de Rip. de le. lib. 1. c. 6. nu. 8. com. dicit. B. Villal.

Amplia ad renuntiationem bonorum patrimonium cum iuramen

ramento. Idem ibi, num. 13. com. dicit contrariam Boer. decis. 3. nu. 7. sed tene primam quia plures sunt qui tenent eam, vt per Coua. in relec. d. ca. quamuis. de pact. par. 3. §. 2. num. 2. idem.

Renuntiatio vasalli non præiudicat agnatis eius. com. dicit in §. feud. q. 34. in fi. P. Fichard.

Renuntiatio generalis & indefinita non comprehendit ius fideicommissi futuri. est com. opi. sec. Soc. in conf. 25. quoniam in præcedenti. vol. 2. & Ripa in §. duo fratres. in 3. q. Bart. in fi. de verb. oblig. per tex. in l. & vno. §. 1. de accep. & l. si ita scripsisset. de leg. 2. M. Chærian.

Renuntiatio filii, viuo patre defunctæ, nepotibus indistinctè non præiudicat. est com. opi. teste dec. in conf. 181. satis nota. idem.

Renuntiatio non numeratæ pecuniæ facta tempore confessionis non valet, quemadmodum enim quis pecuniam inueniendi causa facilius est in confitendo, sic facilius esse censetur in renuntiano, vt lac. ab Arena. Cy. Bart. Bald. Ang. & Sal. tra. diderunt in l. si ex cautione. C. de non nu. pec. vbi attestantur hanc opinionem esse communem. F. Turz.

Renuntiatio etiam iurata non trahitur ad casum valde insolitum, & incogitatum. est com. opi. sec. Alex. conf. 28. visis. vol. 1. M. Chærian.

Renunciatio Velleiani per mulierem facta etiam cum iuramento, non extenditur ad beneficium auth. si qua mulier. C. ad Velleia. secundum Bald. in l. 1. C. ne vxor pro mari. per gl. ibi, & do. Alexan. in l. generaliter. C. ad Velleia. Balb. decis. 506.

Renunciatio generalis casuum in iudiciis facta post certos casus speciales expressos, licet in sua generalitate non valeat, tamen valet ad hoc, vt extendatur ad casus similes expressos, non autem ad maiores secundum Guil. de Cu. Bald. Caro. & do. Ambro. in l. sed & si quis. §. questum. ff. si quis cau. & communiter doct. ibi: bene facit. c. qui ad agendum. de procura. in 6. c. sedes. de rescri. cle. non potest. de procura. l. si §. cui dulcia. ff. de vino triti. oleoque leg. licet Bart. & Ang. post Cy. in d. §. questum. tenerint contrarium. & idem Cy. in l. i. C. commo. In contractibus autem idem tenent communiter doct. vbi §. quando clausula generalis posita est post casus speciales. Si autem temante, tunc secundum do. Car. ibi extenditur etiam ad casus maiores expressos per l. questum. §. si ff. de fundo instruc. quasi illi casus speciales post generalem renunciationem intelligantur appositi ad declarandum, non ad restringendum. d. §. si. Balb. decis. 347.

Renunciatio cessionis bonorum facta, iuxta benigniorem & magis communem doct. sententiam, non tenet, nisi debitor dissipasset omnia bona in fraudem creditoris, aut nisi contraxisset sciens se non esse soluendo, vt illud tacuisset. leg. 1. ff. que in fraudem credit. l. pen. ff. de iure dot. vt refert & sequitur Bened. capr. reg. 75. nu. 26. & 29.

Renunciatio etiam iureiurando munita casus insolitos, & incogitados non complectitur. commune inquit Alex. conf. 28. lib. 1. Quin & generalis & indefinita renunciatio non comprehendit futuri fideicommissi ius, vt receptum affirmant Soc. conf. 25. lib. 2. Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. in 5. q. ff. de verb. oblig. E. Suarez.

Renunciare legi interdicti cum iureiurando quiniis poterit. commune per Ric. in l. qui Romæ. §. duo fratres. nu. 73. ff. de ver. oblig. post Alex. in l. si constante. §. quoties. ff. so. ma. E. Suarez.

De renuntiatione defensionum quam faciunt rei in causis criminalibus, vide Bart. & doct. in apostill. in l. custodias. ff. de publ. iud. vbi quando, quomodo & quo casu facta valeat. de quo plura. Et pro opi. negatiua scribit Bald. in l. 1. nu. 27. C. de confess. iaf. in l. sed & si quis. §. questum. ff. si quis caut. vbi in causa ciuili scribit quod sic: fecus in criminali. Et quod præcluditur via defensionis in causa criminali per lapsum termini, Bald. in l. si. not. ff. de feriis. pro qua principali conclusione vide Natr. conf. 359. col. 2. declara vt per Bald. in l. si accusatoribus. nu. 19. C. de accus. Rom. conf. 176. Capel. Tolos. q. 146. fol. in pract. crim. 1. part. 3. part. nu. 72. & in 2. part. 2. par. num. 8. Amplia & limitata vt per fel. in c. cum super. de re iud. Pur.

Renunciatio facta de non contrahendo generaliter occasione fideicommissi, vel substitutionis cuiuscunque, vel aliter iuris præsentis, vel futuri ex testamento, vel ab intestato, non præiudicat in fideicommissis conditionali inter ignorantem. Ita est doctrina Bart. magis communiter approbata in l. qui Romæ. §. duo fratres. in 5. q. ff. de verb. oblig. Et licet Ang. & quidam alij aliter dixerint. Tamen cum Bart. est communis opi. vt ibi per iaf. & Soc. iu. vt refert ipse Soc. iu. in l. non

fil. 20. nu. 28. vol. 4. E. Muscul.

Renunciatio mulieris in casibus, in quibus valet, debet fieri expressè, & specialiter. S. C. Velleiano, vel eius exceptioni, cum certioratione illius. Nam illa ratione fecus præsumitur illud ignorare. Hoc magis concorditer dicit doct. in l. si. C. ad Velleian. & Bald. & alij in l. 1. cod. tit. Et ita etiam post alios voluit Alex. in Apostill. ad Bar. in l. si. fin. ff. ad Vellei. & licet ibi fulg. & plenius, in l. si. C. ad Velleian. disputando dicat potest teneri, certiorationem non esse necessariam. Tamen in fine subdit, quod communis opinio est, quod certioratio requiratur, & quod ab ea recedendum non est, & propterea in suo discursu non negat, quod debeat specialiter, & expressè Velleiano non renunciari, sed illud omnino præsupponit, vt refert Soci. iu. in conf. 20. nu. 42. vol. 4. E. Muscul.

Renunciatio legitime nunquam in generali renuntiatione includitur, secundum communem per Burf. conf. 102. nu. 12. libro 1.

Renunciatio filie etiam minoris 25. annis pro modico accepto de bonis paternis & maternis cum iuramento valet, si non sit enormissima læsio, nec de dolo constet, secundum communem, sed si maior, etiam enormissimè læsa sustineretur, iuxta veriolem & magis communem per Burf. conf. 75. nu. 1. nu. me. §. lib. 1.

Renunciatio in vno: non inducit exclusionem in alio, l. si domus. ff. de fer. vrb. pred. not. iaf. in l. necis. §. hæres. ff. de acq. hæred. post Rom. conf. 40. in prin. 132. in fi. 168. in prin. Quæ renuntiatio non præiudicat petiti ius iam renuntiatum: ob nouam superuenientem causam, teste Rom. d. conf. 168. nu. 2. vbi de muliere petenti fratrem successorem quæ iam prius paternæ renuntiauerat, qua in materia, Adde, quod renuntiatio renuntianti non officit, data enormissimè læsione & ideo sicut in casu c. Quamuis de pact. ius excluditur dolo, ita etiam quando enormiter quis reperiretur læsus, quia ex magna læsione dolo præsumitur, & tali casu, nedum minor, sed etiam maior contrahere potest, non obstant iuramento, adeo quod non est necessaria absolutio, quia talis enormis læsio excepta est à iuramento, quod procedit, et si quis promissit non contrahere aliqua ratione, vel causa, vt per curt. in n. conf. 141. col. 2. vbi quod iuramentum non tollit enormissimè læsionem propter

quam dolus re ipsa causatur, qui quidè appellatur dolo præsumptus, qui dicitur propriè dolo, ex not. per Rol. consilio 96. colum. si. in fi. lib. 3. Quid de renuntiantibus cum iuramento, an comprehendat casus insolitos & incogitados? & dic, quod non, secundum communem per Alex. conf. 28. col. penult. lib. 1. consilio 16. lib. 2. vbi quod generalis renuntiatio non firmatur iuramento, licet in hoc distinguat iaf. in l. sed & si quis. §. questum. col. si. n. 42. ff. si quis caut. neque etiam remittit ius futuri fideicommissi, teste Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. q. 5. de verb. oblig. reg. autem quod quis possit renuntiare iuri in sui fauorem introducto, limita, vt per Archid. in cap. quam periculofum. col. 2. nu. 6. nu. 7. qu. 1. Quid de renuntiatione exceptionum? & vide pract. Bonacur. tit. de impedi. & excep. quæ contra rescri. num. 16. Quid de electione iuris in competenti: an per eam videatur renuntiatum iuri quod quis ignorabat sibi competere? & dic, quod non, secundum aff. de cif. 53. nu. 3. vbi loquitur in materia mutationis actionis, quid de eo qui renuntiauit omni iuris & legum auxilio sibi competenti? & dic, talem generalem renuntiationem ad excep. cedendum excludi non extendi, ex not. per Alex. consilio 196. ante fi. lib. 5. dec. consilio 99. numero 3. consilio 104. colum. 2. 446. post prin. Hypol. in rub. numero 29. de fideiuss. licet non loquatur quando renuntiatum est omni iuris auxilio, nam eo casu videtur potius sentire contrarium d. rub. numero 35. & pro affirmatiua opi. stat. aff. decis. 182. nu. 10. numero 13. dec. consilio 27. numer. 6. in l. si. in prin. si certum petat. in capit. ex parte 2. numero 7. de officio deleg. Soc. consilio 200. colum. penult. & seq. Negul. tract. pig. 3. memb. 5. parte prin. numero 24. Com. consilio 51. lib. 2. licet contrarium quod scilicet, ex vi illius generalis clausulæ, renuntiauit omni legum auxilio, videatur renuntiatum beneficio cedendum: cui renuntiare posse scribit Rom. consilio 472. colum. 2. circa med. gloss. in l. nisi hic actum. ff. de pact. cuius clausulæ effectus plures enumerat Rol. consilio 13. à numero 6. vsque ad 20. libro 1. post iaf. in l. plerique. numero vigesimo nono. & trigesimo quarto. ff. de in ius voc. qua iure fac. qua idem iaf. scribit in l. 1. numero 1. vsque ad 24. ff. si quis in ius vocand. non fer. quod quando in renuntiationibus, & aliis actibus requiruntur clausulæ & verba generalia, vel specialia, quid de generali vel speciali renuntiatione, & vide eundem

in l. sed & si quis. §. questum. ff. si quis caut. vbi numero 6.

ponit

ponit limit. ad illi tex. q. generalis renuntiatio non valet, ve- rum est quoad exceptiones futuras, secus quoad prateritas, quam concl. Declara, vt latius per eum ibi vbi nu. 16. dicit, qd ad hoc vt renuntiatio valeat, non solum debet esse specialis, sed etiam singularis, idem iaf. in l. 1. nu. 10. & seq. ff. de cond. in deb. & fac. que de liberatione generali scribit Tiraq. inter reg. iur. lib. 3. ver. causa legis ver. & ideò. Quid quando aliquis, pu- t. 1. minor renuntiat beneficio minoris etatis & restitutionis in integ. & omni alij iuris & legum auxilio, cum iuramento, per ista verba: quibus videatur renuntiatum: & dic. vt per Bar. in auth. matri & auia. C. quando mul. tutel. of. fung. poss. Nat. conf. 14. 5. col. 3. in fi. & col. seq. in prin. & ibi q. renuntiatio iu- rata nunquam extenditur ad casus ad quos non iurata non ex- tenderetur, Bar. d. l. fed. & si quis. §. quæsitum in fi. vbi Bal. Ang. & alij, Nat. d. conf. nu. 8. vbi q. illud dicitur iuramen- tum habere vim specialis dispositionis, l. cum pater §. filius ma- trem de leg. 2. intelligitur in iis in quibus consentitur, secus in alijs, & d. conf. nu. 9. vbi q. renuntiatio generalis, qua renun- tiatur omni iuris & legum auxilio pertinet ad omnia, cum fal- ua ratione recti sermonis, aliter fieri non possit cuius renun- tiationis virtutem, & sic 14. effectus enumerat Rol. de dote q. 42. Quid quando quis approbat omnia contenta in aliquo instrumento cum iuramento, promittens non contrauenire? & dic. vt per Rip. resp. conf. 147. col. m. fi. in fi. per iaf. in l. 1. ff. de cond. in deb. & de prædicta clausula, renuntiauit omni iuris & legum auxilio, vide catel. ver. clausula general. dec. conf. 27. Rol. d. q. 42. nu. 10. & seq. Ofac. decif. 9. 1. nu. 18. pulchrè Ga- briel. com. opi. lib. 6. tit. de reg. iur. concl. 4. post iaf. in l. 1. ff. de cond. in deb. in l. stichus. §. item quæsitum. eo. tit.

Renuntiatio vt odiosa est restringenda, vt non extendatur nisi ad expressa. nec renuntiatio respectu vnus iuris: præiudi- cat quod ad alia, quæ non veniunt in consequentiam, secundum communem per Burf. conf. 3. 2. nu. 40. 4. 8. lib. j. vbi latius declarat.

Renuntiatione simplicis ipso iure an extingatur ius vel ac- tio alicui competens sine facto suo, puta ex dispositione leg- is vel statuti, aut ex testamento: dic vt per doct. in apostil. ad Bart. in l. Pomponius scribit. ff. de neg. gest. Put.

renuntiationes S. C. Velleiani factæ à mulieribus efficaces non sunt nisi ipse fuerint antè de priuilegijs sibi competen- rib. certioratæ per doctrinam Bald. in l. 2. in 4. q. C. de rescind. vend. dec. in conf. 180. num. 8. in 1. parte conf. Et renuntiatio Velleiani in intercessione mulieris non præsumitur, imò for- tius si mulier renunciauerit non præsumitur certiorata. De- bet enim certiorari. l. 1. §. penult. ff. ad S. C. Velleian. Et licet nonnulli doct. voluerint hanc etiam sententiam procedere, si iuramentum interuenisset, quia qua facultate mulier interdu- citur ad intercedendum & renunciandum, eadem interduce- tur ad iurandum, per alia & similia argumenta, quæ doct. refe- runt in l. sciendum. ff. de verb. obl. Contraria tamen sententia, vt propter vim iuramenti valeat renuntiatio Velleiani facta à muliere etiam si non sit certiorata, magis communis est Ale- xan. de imo. in d. l. sciendum. nu. 30. cum seq. ver. quod tamen iaf. ibid. nu. 3. Marian. Soc. iur. præceptor nu. 57. & 58. Pro hac sententia communiter doct. allegarunt ca. ex rescripto. extrà. de iureiur. & regulam illam tritam, q. iuramentum semper de- heat seruari. c. cum contingat. c. quamuis. extra eod. cum alijs similib. ibi adductis. Alex. in conf. 27. nu. 3. in lib. 1. & in conf. 127. in 2. lib. conf. & in priori consil. in verb. certioratione. vo- lunt mod. parif. omnes eiusmodi sententias de iure falsas esse, nec apud Gallos inquam in vsu receptas, & ibi remittunt se ad sua commentaria, super consuetudines parif. titu. 5. §. 76. kirchouius.

Renunciatio continens dolum reipsa, ratione enormissimæ læsionis, iuramento non firmatur, secundum communiorem sententiam. Licet alij contrariam communem esse voluerint, vti quoque dictum est in verb. læsus enormissime. Philip. dec. in conf. 45. nu. 1. & 2. & in conf. 180. in fi. & in conf. 379. num. 15. & nouissime pulchrè lo. Cephal. in conf. 34. nu. 40. in li. 1. conf. Kirchouius.

Renunciatio facta per filiam de hereditate patris cum iura- mento, si ea parente viuente decesserit, non nocet nepotibus. Bart. in l. qui superstitis. n. 3. ff. de acq. har. Bald. in l. pact. quod dotali. nu. 2. C. de collat. & ibid. Alex. nu. 7. ver. extra gl. & dec. n. 18. testantur hanc sententiam communem esse, licet idem dec. in conf. 181. num. 3. contrariam sententiam communem opinionem doct. appellauerit: tamen recentiores doct. prio- rem sententiam tanquam communem sequuntur Gozadin. in conf. 75. col. penult. in fi. dicens, q. dec. in d. conf. 181. confu- luerit contra communem. Aym. Crauer. in consil. 34. num. 5. 80

iniquis, quod in practica feruaretur quod renunciatio non noceret. & Rol. Valle in conf. 1. 1. num. 7. in 1. volum. consil. kirchouius.

RENUNCIATIO Summaria.

Filiam renunciantem bonis paternis, extantibus masculis, succedere fratri mortuo sine liberis, etiam in bonis paternis, vel solam, vel cum alijs fratribus & sororibus, renuntiatione non obstante. q. 1.

Filiam renunciantem bonis paternis extantibus masculis, succe- dit patri sine masculis extincto, quamvis neptem habenti ex pramortuo filio: Aliud est, si pater decessat ante filiam. q. 2.

Filiam accepta dote generaliter renunciantem bonis pater- nis, cum pacto, quod non velit amplius quicquam petere, non videri renunciasse legitimæ. Verum petere posse supple- mentum legitimæ, vel dotis in vicem legitimæ. Aded, vt etiam si legatum pro legitimæ & hac conditione relictum, ne quid amplius petat, acceperit, nihilominus rectè agere possit ad supplementum. q. 3.

Filiam dote accepta etiam cum iuramento renunciantem non impediri petere supplementum legitimæ. Iuramentum enim non supplere vim clausulæ specialis. q. 4.

Iuramentum quidem firmare, ac roborare actum, vt valeat omni meliore modo, quo potest, non tamen extendi ad id, de quo specialis debet fieri mentio. ead. q.

Filiam nuptam renunciantem bonis paternis, maternis, & fraternis, nocere hæredib. suis, si moriatur post eum, de cuius agitur hereditate: Secus si decesserit ante eum, de cuius hære- ditate queritur. q. 5.

Mulierem consentientem alienationi, seu obligationi re- rum immobilium in donationem propter nuptias datarum, & cum iuramento renunciantem beneficio. auth. siue à me. C. ad senatuf. Velleianum, non posse venire contra suum iura- mentum: & si maritus alia bona non habeat. q. 6.

Si iurans non renunciat, postea renunciet cum iuramen- to, non valere secundum iuramentum: Et consequenter, nec renuntiationem. q. 7.

QVÆSTIO I.

Quero, an filia renuncians bonis paternis extantibus ma- sculis, succedat fratri mortuo sine liberis, etiam in bonis pa- ternis, non obstante renuntiatione: Resp. communiter ea ap- probata est sententia, q. possit, siue sit sola, siue cum alijs fratri- bus vel sororibus, vt firmat Alex. & communiter doct. in l. 1. §. veteres. ff. de acq. pos. Paul. de cast. l. Paul. respondet. §. si. ff. de acq. har. Lucas de Pen. l. 1. C. quand. & quib. quar. debet. Bal. l. pactum. C. de colla. & hanc dicit esse communem Rober. Ma- ran. disputa. 10. nu. 16. Postquam enim hereditas per fratrem adita est, non amplius dicuntur bona paterna, sed sunt ipsius fratris propria, & certum est, filiam renunciantem bonis pater- nis, non videri renunciasse bonis fraternis, secundum doct. in locis alleg. Et ita iudicatum esse in consilio Neap. firmat Mat- thæ. affl. decif. 178. nu. 4.

QVÆSTIO II.

Quero, Nunquid talis filia quæ renunciauit bonis paternis si pater decessat relicta dicta filia & nepte ex filio præmortuo, non obstante renuntiatione possit patri succedere, An verò excludatur per neptem? Resp. secundum communem & rece- ptam doct. sententiam, filiam non excludi propter renuncia- tionem factam, existente nepte ex filio, quado filius mortuus est ante patrem, quia renunciatio ista facta est in fauorem ma- sculorum. Vnde sublata causa, existentia masculorum, tolli- tur quoque effectus renuntiationis, non obstante nepte, in qua non est qualitas masculina, licet secus sit in nepote ex fi- lio. Ita tenet Bar. in l. liberorum. ff. de verb. sig. fulg. Alex. & iaf. in l. 2. C. de in ius voc. Vbi communiter reprobata esse di- cunt opinionem Baldi ibid. qui contrarium tenet. Eandem sententiam firmat Paul. de cast. in conf. 47. incip. proponitur. vol. 1. Et eam dicit communem Soc. in conf. 296. vol. 2. col. penult. Hanc sententiam firmat Gramm. decif. 63. per totum, vbi num. 15. dicit opinioni Bar. esse ad hærendum per multas autoritates.

Sin verò filius superuiuat, & mortuo patre demum decessat relicta ex se filia & sorore, sine dubio soror excluditur à ne- pte ex quo filio iam quæsitum est ius hereditatis, q. in filiam deuoluitur, & soror perpetuò exclusa censetur, secundum do- ct. communiter §. alleg.

QVÆSTIO III.

Quero, An filia renuncians bonis paternis, cum pacto, q. non vt

non velit amplius quicquam petere, videatur renunciasse legi- time? Resp. licet in hoc articulo sit controuersia: Tamen cre- briori calculo in eam itum est sententiam, filiam, quæ dotata à patre renunciauit bonis paternis in ampla forma de non pe- tendo vltius quicquam non intelligi renunciasse legitimæ, per illam generalem renuntiationem, nisi expressè fiat men- tio legitimæ. tex. est de hoc in l. si quando. §. generaliter. & ibi omnes doct. & in specie Bal. & Pau. de cast. C. de inof. test. Gul. de Cun. Bal. & Ang. in l. de his. de transf. Alex. in conf. 69. incip. Pet. de Rodolph. vol. 1. iaf. d. l. de his, asserens esse cõem opi. & in d. l. si quado. per illum tex. vbi sub generali dispositione nõ comprehenditur legitima, nisi specialis de ea fiat mētio, & ita iudicatum esse testatur Matth. de affl. decif. 178. n. 3. Eandem dicit esse communem Tho. Gram. decif. sua 57. nu. 26. Soc. in conf. 30. vol. 1. Alex. conf. 180. & seq. vol. 5. & q. ita omnes tenent doct. firmat Maran. d. disput. 10. n. 19. & sequitur Pau. de cast. in conf. 73. vol. 1. & pro hac conclusione est tex. in §. cate- rum. vt cum de app. cog. quem allegat ad hoc Gram. decif. 102. nu. 115.

Hęc conclusio adeò vera est, vt etiam filia, cui pater aliquid legauit pro sua legitima, cum hoc, q. nihil aliud petere possit, etiam si simpliciter acceptet illud legatum, non tamen ex hoc sibi præiudicat, quò minus possit petere supplementum legiti- mæ, aut dotis, loco illius, ita tenet Bal. & Paul. de cast. iaf. & do- ct. d. §. generaliter. & in l. omnimodo. C. de inof. test. & firmat Alex. in conf. 68. vol. 1. iaf. d. l. de his. Alex. in conf. 89. col. fi. vo- lu. 4. Soc. in conf. col. j. vol. 4. & q. ita communiter tenent do- ct. dicit Maran. d. disp. 10. n. 19. & q. etiam si pater prohibui- set filiam plus petere posse, non tñ intelligatur prohibuisse le- gitimæ, dicit oēs doct. ita concludere Gram. decif. 57. nu. 26. 30

QVÆSTIO III.

Sed quid si filia renunciauit cum iuramento, nunquid talis renuntiatione extēditur ad legitimam? Resp. Magna est contro- uersia apud doc. in hac q. vt per Th. Gram. in decif. 101. & seq. & in decif. 57. Tamen magis crebriori calculo in eam itum est sententiam, filiam dotatam à patre si renunciauit, virtute talis iuramenti non excludi à Legitima, ita firmat iaf. in d. l. de his. ff. de tranfa. Ang. §. cum autem in fin. inst. de inof. test. Are. l. 1. §. si quis ita. n. 7. ff. de ver. ob. & in l. qui superstitis. ff. de acq. her. v- bi talis renuntiatione non extenditur ad legitimam. Guid. Pap. q. 93. Gul. Bened. c. Raynuntius. verb. in eodem testamento. n. 200. de testa. Chassanæ. in consue. Burgun. tit. des successions. ver. limita 6. ver. & facit pro hoc tex. & in filia dotata, etiam stante iuramento dicit hanc esse communem opi. Boer. decif. 3. n. 7. vol. 1. Licet enim iuramentum faciat actum valere omni meliori modo quo potest: Tamen non operatur, vt extēdi possit ad id, de quo specialis mētio fieri debet, iuxta præfatos doct. & ita iudicatum esse firmat Matth. affl. decif. 178. n. 3. Li- cet ibi tantum loquatur in simplici renuntiatione, verum do- ct. per eum allegati loquuntur in iurata: ita quoque decifum refert Guid. Pap. decif. 427. & consulendo sequitur Barba. in conf. 55. vol. 2. vbi subdit, quòd iuramentum non supplet vim clausulæ specialis. Gram. decif. 101. nu. 6. & 89.

QVÆSTIO V.

Quero, Vtrum si filia nupta renunciat bonis paternis, ma- ternis & fraternis, ista renuntiatione noceat filiis suis hæredib., quò ad hoc vt excludantur à successione? Resp. Articulus est valdè dubius, vnde pro concordia distinguendum puto. Aut mater moritur post eum de cuius hereditate queritur, & nul- lum est dubium, filios eius hæredes à successione excludi, ita notant omnes doc. in l. pactum. C. de collat. & in l. qui supersti- tis. ff. de acq. har. vt firmat Rober. Maran. in disput. 10. nu. 40. Aut verò moritur ante eum, de cuius hereditate agitur, & non obstat filiis renuntiatione, siue loquamur de bonis paternis, maternis, siue fraternis, & in successione bonorum paterno- rum dicit hanc esse magis com. opi. Alex. in d. l. pactu. Maran. d. disputa. 10. nu. 42. ex quo filij isti veniunt ad successione ex persona propria, & non ex persona matris. auth. cessante. C. de legit. her. ita tenet Bart. imo. Pau. cast. Fran. de Aret. & commu- niter doct. in l. qui superstitis. ff. de acq. har. Ideo que matris re- nuntiatione eis obstat non debet, dummodo dos conferatur. Licet contrarium hoc casu velit Lud. Ro. in d. l. qui superstitis eò, quia filia renunciat propter dotem quam habet à patre, qto casu recipit illam in locum suæ legitimæ, & proportionis debita, & dicit se contentam sua parte, vnde iniquum esset, fi- liis idem bis deberi. Eandem dicit esse communem in bonis maternis & fraternis, idem Maran. d. disputa. 10. n. 13. & n. 48. & hoc casu nõ habet locu ratio dotis receptæ allegata p Rom.

QVÆSTIO VI.

Quero, an dispositio auth. siue à me. C. ad Velleia. habeat lo-

cū in renuntiatione iurata ita, vt ea non obstante possit agere actione hypothecaria super bonis alienantis, si maritus non habeat alia bona, ex quibus possit dotem recuperare? Resp. communior & receptor est sententia, mulierem hoc casu nõ posse venire contra iuramentum, ita tenent canonice in c. per- uenit. de emp. & ven. per c. cum contingat. de iur. licet con- trarium velit gl. l. si qua mulier. C. ad Velleia. quam communi- ter reprobata esse dicit Matth. de affl. in decif. 311. n. 4. Eandem sententiam firmat Alex. & doct. in l. Maria. §. fi. ff. so. ma. Cy. & Bal. in d. auth. siue à me.

QVÆSTIO VII.

Quero, Si iurans non renunciet, postea renunciet cum iu- ramento, An valeat secunda renuntiatione? Resp. communiter recepta est ea snia, non valere secundū iuramentum, & per cõ- sequens secundā renuntiationem, ita est gl. in c. licet mulieres de iureiur. li. 6. quam sequitur imo c. cum contingat, & c. de iureiur. & eam dicit communiter approbatam esse Maran. dif- put. 10. n. 53. Hanc opinionem quoque firmat Alex. in l. stipu- latio hoc modo. ff. de verb. obl. & Bar. in l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. M. Graffus.

Repetitio testis in criminalibus est necessaria parte citata, vt est com. opi. Burf. conf. 34. nu. 5. Bonacoll.

Repressaliæ concessæ contra alios ciues, pura Genueses vel florentinos propter denegatam iustitiam, non habent locum contra Genueses & Florentinos alibi habitantes, quando fuit denegata iusticia: quia illis culpa imputari non potest. Est comm. opin. secund. dec. in conf. 351. viso puncto. circa med. M. Charian.

Captus & exactus pro repressalijs, concessis ex facto vel deli- cto alterius, potest repetere illud quod soluit, & damna & inter- esse, supportata ab eo, cuius occasione repressaliæ emanarunt. Est com. opi. sec. iaf. in l. 2. §. si. ver. extra gl. de ver. ob. per reg. rex. d. §. si. qd. qñ quis condemnatur ex delicto alteri, & cogit soluere, potest repetere ab eo cuius facto condemnatus est. idē. Fallit, nisi tales repressaliæ fuissent iniuste & indebitè con- cessæ, respectu alicuius, sine tamen culpa ipsius: quia talis nihil tenetur rescarcire. iaf. & alij do. ibi per tex. in l. si per impruden- tiam. ff. de euid. idem.

Repressaliæ possunt concedi contra clericum debitorem, Guido Papa decif. 34. communem dicit. B. Villalob.

repressalijs, vt doctores sentur, qui causam dedit, seu com- munitas aliqua sit, seu quispiam priuatus fuerit, damnum ex illis passio omne omnino rescarciet. communem atque indubita- tum latè ait Francif. Viuius lib. 2. opin. 35. post iaf. in l. 2. §. vlt. ver. extrat glo. ff. de ver. ob. quòd tamen non procedet cum iniuste & contra æquum ac bonum concessæ illæ arguentur, vt est frequenter per l. si imprudentiam. ff. de euid. d. §. vlt. E. Sua.

repressaliæ si sint concessæ contra Perusinos poterit capi Pe- rusinus, non habitans perusij, si per se, vel alium subeant one- ra perusij, alijs secus, vt est com. opi. de qua Petr. Rauen. in suo alph. aur. ver. repressaliæ. Bonac.

representare promittens, liberatur bina præsentatione. vt est com. opi. Ant. Gabr. in suo com. opi. lib. 7. concl. 15. idem.

Pro. reprobata pecunia non liberat soluentem. l. eleganter. §. qui reprobos. de pig. act. Bellon.

pro. res sacra non recipit æstimationem. l. sacra. ff. de rer. diuis. idem.

pro. res semel data amplius dari non potest. l. oratione. ff. de feri. idem.

pro. res sua nemini seruit. l. vti frui. ff. si vsum fr. petar. l. in re communi. ff. de ser. vrb. præd. idem.

pro. res tñ valet quantum vendi potest. l. 1. §. si hæres. ff. ad Treb. l. si seruus. ff. de cond. furt. l. si quis vxori. §. si. ff. de fur. id.

pro. res transit cum suo onere. l. alienatio. ff. de contrah. empt. l. tutor. §. si fundus. ff. de pig. act. l. 1. C. rem alic. ger. l. 1. §. si hæres. ff. ad Treb. idem.

pro. rei appellatio est generalis. l. 1. ff. si cer. pet. l. rei appel- latione. ff. de verb. signifi. idem.

Ob. contrà de l. si in rem ff. de rei vendi. vbi appellatio rei non genus, sed speciem significat.

So. ibi quo ad libellum actionis realis, in quo res certa de signari debet. vt ibi. idem.

pro. rei appellatione pars continetur. l. rei appellatione. ff. de verb. sig. idem.

pro. rei appellatione veniunt personæ. l. omnia. §. fin. ff. de leg. 1. §. 1. inst. de reb. incor. idem.

pro. rei alienæ valet emptio, & legatum. l. rem alienam. ff. de contrah. empt. §. non solum. inst. de leg. l. cum alicnam. C. de leg. idem.

PRO. rei commodatæ & proprietatem & possessionem retinem

retinemus. l. rei commodat. ff. commod. idem. PRO. rei legata vel per fideicommissum relictae dominium transferuntur a morte testatoris. in l. a titio. ff. de furt. in l. vnic. §. cum igitur. C. de cad. toll.

OB. contra de l. si tibi homo. §. cum seruus. ff. de le. 2. vbi ab adita hereditate.

SOL. verè ab adita hereditate, si dè autem ex legis interpretatione, à morte defuncti dominium transferuntur. idem.

PRO. rei faris demonstratae quicquid adicitur, frustra est. l. 1. §. ff. de dot. praeleg. idem.

PRO. rei turpis nullum mandatum est. l. si verò non remunerandi. §. rei turpis. ff. manda. idem.

REI vindicatio competit contra ciuilitèr possidentem, Io. Cora. in §. nihil commune. nu. 27. ff. de acquir. posses. communem dicit.

Amplia etiam contra simplicem detentatorem. Idem ibi nu. 30. com. dicit.

Not. qd si rei vindicatio intentatur contra aliquem, qui tēpore ferendae sententiae non possidet, actor pronuntiabitur dominus, & absoluitur reus, & virtute istius declarationis, auferuntur reo si inueniatur possidere, iaf. in d. §. nihil commune, nu. 139. & 140. com. dicit. B. Villal.

PRO. rem quae culpa caret, in damnum vocari non conuenit. c. cognoscetes. extra de const. Bellon.

PRO. res sunt immutabiles, nomina vero mutabilia in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1. Bellon.

PRO. rerum ordo confunditur, si vnicuique iurisdicatio sua non seruetur. in l. hac consulti summa. C. qui test. fa. pos. vel non. can. peruenit, 1. 1. q. 3. idem.

PRO. rebus iudicatis standum est. l. si patronus. §. si quis. ff. de bon. lib. idem.

Res legata non censetur hypothecata legatario, sed solum alia res testatoris Roge. in §. 1. insti. de leg. n. 3. communem dicit. B. Villal.

PRO. res communis mea est. l. serui electione. §. ff. de leg. j. OB. contra de l. Quintus. ff. de aur. & arg. leg. vbi si legetur id quod vxoris causa emptum est, quod ad proprium eius vsu est emptum, non autem communem, cedit legato.

SOL. Quod commune est, meum est, scilicet improprie, non autem proprie. Bellon.

PRO. res de facili reuertitur ad suam naturam. in l. si vnus. §. pactus. cum l. seq. ff. de pact. idem.

PRO. res denominatur a suo auctore. in §. naque. insti. de ac. §. capite. insti. de leg. acqui. in can. quaedam. 2. dist. idem.

PRO. res est diuisibilis in infinitas partes. l. interdum. §. 1. ff. de hered. insti. idem.

PRO. res emptae ex pecunia mea, non est mea. l. si ex mea. C. de rei vend. idem.

PRO. res extinguitur, vbi peruenit ad eum casum, à quo incipere non potest. l. pluribus. §. & si placeat. ff. de verb. oblig. idem.

PRO. res facti infirmari iure ciuili non potest. l. 1. §. si vir vxoris. ff. de acq. poss. idem.

PRO. res intelligi debet vt duret. l. si pro parte. §. verum. ff. de in rem verso. idem.

PRO. res inter alios facta aliis non prauidicat. tot. tit. C. res inter alios act. l. saepe constitutum est. ff. de re iud. l. quia. ff. de his qui not. inf. l. Modestinus. ff. de excep. cum super contro uersa. & c. pe. ext. de re iud. idem.

PRO. res iudicata pro veritate accipitur. l. ingenuum. ff. de stat. hom. idem.

PRO. res non intelligitur reddita, quae deterior reddita est. l. 3. §. si reddita. ff. commod. idem.

Res quaelibet libera, & pleno iure possessa praesumitur, etiā si praedia vicina sint feudalia, secundum communem per Bur sar. conf. 46. nu. 8. nu. 9. 23. lib. 1. vbi latius declarat.

Res prohibita alienari non potest publicari, nec venit in generali publicatione bonorum, etiam durante vita prohibiti alienare. Et haec est com. opi. doct. licet nonnulli contrariam sententiam amplexi fuerint. Alex. de imol. in conf. 23. in lib. 1. Bart. Socy. in conf. 121. nu. 2. cum seq. in 4. vol. conf. & Marian. Soci. iu. in conf. 77. nu. 1. in 2. par. & in conf. 49. in 3. vol. Quam communem dixerunt post alios Marian. Socy. iu. in l. filius familiaris. §. Diui. nu. 39. & Bart. Romul. nu. 66. kirchouius.

Rerum ecclesiasticarum alienationes, quomodo fieri debeant, & quae requirantur ad earum alienationem solennitates, passim doct. in c. 1. & in c. cum apostolica. extra de his quae sunt à praes. sine consensu ca. & praesertim ibi Io. de imo. & in conf. 115. & 116. & gl. & ibidem Dom. de S. Geminian. in c. 1. de rebus eccles. non alienand. & Marian. Soc. Sen. in conf. 15.

& in conf. 29. in 1. vol. conf. & Bart. Soc. in conf. 53. in 4. vol. conf. Alex. de imol. in conf. 17. in 4. vol. conf. & nouissimè Ro land. à Valle, in conf. 15. in 1. To. conf. tractant. Sed quaeritur cum tractatus de forma in alienatione rei ecclesiasticae sit, an iste tractatus pluries fieri debeat, an verò vnus sufficiat: Ad hanc quaestionem respondet dubitatiuè speculator, inquiens, qd iste tractatus debet pluries fieri, saltem ter, & de qualibet vice publicum debet fieri instrumentum, qd durum videtur in tu. de loca. §. sequitur. vers. & scias. lib. 4. parte 3. Verum vnicū tractatum sufficere firmat ibidem Io. And. in verbo, videtur: nisi in nigris monachis S. Benedicti, vigore constitutionum dicti ordinis, requirerentur tractatus duorum dierum interpellatorum: Et hanc sententiam approbant Domini de S. Geminia. in d. c. 1. ibi gl. in verbo, tractatus. Marian. Soc. Sen. in d. conf. 29. n. 19. vers. & debet. Quare vnicum tractatum sufficere com. opi. doct. receptum est Io. de imo. in d. c. 1. nu. 15. vers. an autem sufficiat vnicus tractatus. ext. de his quae sunt à praes. sine consensu ca. Maria. Soc. in d. conf. 15. n. 33. & in d. conf. 29. n. 16. circa fi. Cuius quaestionis quoque mentionem facit Io. Bertachin. in tracta. de episcop. in 4. part. §. de potestate episc. in temporal. circa res eccles. n. 113. §. 8. q. in 2. vol. tract. doct. & Rol. in d. conf. 15. n. 10. Kirchouius.

Rerum ecclesiasticarum alienationes duo copulatiuè requirunt, videlicet formam, id est, solennitatem & iustam causam alienandi. c. 1. de reb. eccles. non alienand. in 6. & in clem. 1. eod. tit. gl. in verb. redire. in c. 1. ext. de in integ. resti. & ibi Ab. n. 17. dicens, hanc gl. doct. tam antiquos quam modernos cōmuniter sequi, And. Barbat. in conf. 14. n. 2. inquiens, hanc cōmunem esse doct. sententiam, in 2. vol. conf. Similiter Philip. dec. in conf. 142. n. 4. vers. est ergò videndum. & in conf. 174. in 1. part. conf. Kirchouius.

PRO. res pub. & ecclesia aequiparantur, l. vt inter diuinum. C. de sacros. eccl. Bellon.

PRO. res publica pupillo aequiparatur. l. rem publicam. C. de iur. reip. lib. 10. idem.

PRO. reipublice interest, quam plurimos ad defendendam suam causam admittere. l. nam reipublicae. ff. de nou. oper. nau. riat. idem.

PRO. reipublicae interest ne crimina remaneant impunita. l. si ita vulneratus. ff. de ad leg. Aquil. l. si operis. C. de poen. l. si longius. §. 1. ff. de iu. l. locatio. §. quod illicitè. vbi no. ff. de pub. c. vt fame. ext. de sent. excom. idem.

PRO. rem publicam hominum adiectione potius quam pecuniarum copia augeri conuenit. in l. 1. ff. de bo. dam.

Rei mobilis ratione quis sortitur forum, Azo, Jac. de But. & Bald. in l. 1. C. vbi in rem actio. Et hanc communem opi. doct. esse scribit consulendo Petr. de Anch. in conf. 140. nu. 4. vers. ex quo sequitur. kirchouius.

Rescindens, ac rescissorium iudicium simul in eodem libello cumulari possunt, Ioan. Mau. in tractat. de restitut. in integ. c. 9. communem dicit. B. Villal.

Rescissoria actio non potest deduci in iudicium, nisi prius per officium iudicis habita restitutione, communem dicunt. Faber & iaf. in §. rursus. nu. 82. insti. de actio. refert & sequitur Coua. lib. 1. var. resol. c. 4. nu. 5. I. Fichard.

Rescindi petens aliquem contractum, debet precium restitui auct. qui res iam dictas. C. de fac. fan. eccl. 1. C. si ser. ext. l. 2. C. de fur. l. bonafides. ff. de act. emp. §. fin. tit. de iis qui feud. dar. pos. vbi Bal. c. 1. §. 1. vbi gl. rit. per quos fiat inuest. vbi limitatur, quando emptor est bonafidei, simile in l. ait praetor. §. si. ff. de min. vbi restituit & restituitur, & l. quid si minor. §. si illo. co. ti. Quibus adde not. per doct. in l. si cum militaribus. C. de rest. milit. & dic. qd rescissoria primo competit, si proponatur restitutio in integ. l. in causae. la 1. §. interdum. ff. de minor. l. nec non. §. pen. & si. ff. ex quibus caus. maior. vbi gl. Put.

Rescriptum qui impetrauit, illi inuito eo aduersus quem impetrauerat, renuntiare volebat: Quae rebatur an posset, & dd. in c. de conquestione. de restit. spol. Bal. in l. petende. C. de temp. in integ. restit. communiter concludunt cum renuntiare posse exceptis tamen quibusdam casibus, quos enumerat fel. in rub. de refer. videre poteris. F. Turz.

Rescriptum ad beneficium potest quis impetrare pro alio absque mandato, Rip. in c. ad aures de rescrip. nu. 5. com. dicit. B. Villalob.

Rescriptum, secundum non faciens mentionem de primo, non est ipso iure nullum, sed venit annullandū ope exceptionis Pan. in ca. ceterum, num. 5. de rescrip. communem dicit idem.

Rescriptum impetratum ad obseruantiam iuris communis contra habentem priuilegium concernens merita causae, non tenetur

tenetur facere mentionem de priuilegio. Pan. c. cum ordinem. de rescrip. com. dicit idem.

Rescriptum si dicitur subreptitium, non sufficit solum de subreptione excipere, sed requiritur quod excipiens appellet, Pan. in d. c. ceterum. nu. 9. com. dicit idem.

Rescriptum principis nouas ac insolitas clausulas continēs, praesumitur falsum, & non venit exequendum, Io. Nic. in add. ad Alc. in tractatu praesump. re. 2. praesump. 3. in si. communem dicit idem.

Rescripti sola impetratio ad diuersos iudices sine vsu non ponitur. Gomez. c. dispensia. nu. 28. de ref. in 6. communem dicit idem.

PRO. rescripta sunt strictè interpretanda. c. 1. de rescrip. OBIEC. contra de l. pen. de const. prin.

SOL. ibi in beneficiis, hic in literis beneficialibus. Bellon.

PRO. rescripta ad ius perpetua sunt. l. falso. C. de diuer. rescri. PRO. rescripta contra ius impetrata non valent. l. rescripta. C. de precib. impe. offer. Bellon.

rescriptum principis, quod nouas atque insolitas clausulas praesertit, falsum censetur, & ad rem conferri non debet. cōmune ait Io. Nic. in add. ad Alc. de praesump. regu. 2. praesump. 3. in si. Si autem princeps aliquod rescriptum aduersus legem aliquam futuris principum concessionibus, ac priuilegiis non derogantem induxerit, & nullum graue damnum inde alteri irrogetur, non opus erit clausula obstatas leges repellenti, vt huiusmodi statutum valeat: at si rescriptum illud graui damno aliquem macet, clausula illa generali, non obstantibus legibus contrarium dispositionibus, opus habebit. Quod si non solum alteri insigne damnum inferat, sed & aduersus legem aliquam futuris eiusmodi concessionibus repugnātem rescriptum praesertat, specialem clausulam requiret, qua lex aduersans nuncupatim appellatur, ac non obstat praecipiat. verum enim uero si damnum insigne nemini rescriptum creet, quamuis contra huiusmodi legem praesertur, generali illa clausula contentum erit, nec specialem legis aduersans deprecationem requirit. commun. asseuerat Did. à Couar. de spons. 2. part. c. 8. §. 9. nu. 6. E. Suarez.

rescriptum per subreptionem impetratum, atq; omnia illud subsequuta nullius ponderis, ac momenti ipso iure sunt. cōde inquit Bern. Diaz. reg. 44. §. & vir commemorabilis diligentia. Nic. Ant. Grauat. ad Vestr. lib. 3. c. 8. n. 14. Erit tamen appellandum tum à tacita, tum ab expressa allegatē subreptionis reiectione, vt commune affirmant abb. in c. ceterum. nu. 9. de rescrip. fel. in c. suborta. nu. 4. de re iud. idem Nico. vbi supra nu. 15. E. Suarez.

rescriptum qui adeptus est illi renunciare iure poterit, tamen si reluctetur, cōtra quem impetratum est, commune interpretum dogma asserit Fran. Turza. opl. 33. vbi cum Felino nonnullos casus merito excipit. idem.

rescriptum secundum si primi mentionem non fecerit, exceptione nullum reddi poterit, quamuis iure ipso valeat commune ait Pan. in c. ceterum. nu. 5. de resti. idem.

rescriptum principis nouas ac insolitas clausulas continēs, praesumitur falsum, & non venit exequendum. Io. Nic. in add. ad D. m. Alc. in trac. praesump. reg. secunda, praesump. 3. in si. comunem dicit Bonacoff.

rescripti sola impetratio ad diuersos iudices, sine vsu non punit. Gome. in c. dispensia. nu. 28. de rescrip. lib. 6. com. dicit. Bonacoff.

rescripta secundum canonistas non vitiantur: licet in iis nō sit expressa clausula, si preces veritate nitantur, quia subintelligitur, vt expressum est & communiter ab iis tenetur in c. 2. de rescriptis. Secus est secundum legistas in l. vniuersa. C. de diuersis rescrip. quae lex inserta quoque est 2. §. 2. c. dicenti. Sed quia illa canonizatio est Gratiani, & non Papae, in foro canonico seruabitur decretalis d. c. 2. in foro autem ciuili seruabitur d. l. vniuersa, & hoc ex quo d. l. vniuersa sic per Gratianum canonizata reperitur contrarium. d. c. 2. secundum Io. And. & D. Flor. refert ac sequitur Ben. capr. conclus. siue reg. 7. nu. 7. & seq. vide supra in verbo decretum, & lex.

rescriptum quandoquocunque constabit esse falsum, omnia agitata eiusdem vigore declarantur nulla, etiam si non appellatur, prout voluerunt in c. super eo. de of. & potestate deleg. ac cedit quod notatur in c. 2. de dilationib. quod Bart. & communiter legistae sequuntur in l. praescriptione. C. si contra ius vel utilitat. publicam, & Io. de Lignano, & D. Floria. in d. ca. super eo refert Bened. capr. reg. 19. nu. 47.

Rescriptum regulariter expirat morte illius contra quem conceditur: re integra, sicut finitur mandatum morte mandantis c. relatum. de of. deleg. & c. gratum. & c. licet. cod. si. ca.

Rescriptum impetratum ad obseruantiam iuris communis contra habentem priuilegium concernens merita causae, non tenetur

fi. de rescriptis, lib. 6. gl. in c. significauit. eo. tit. quam communiter doct. sequi refert Bened. capr. reg. 34. nu. 2. quod tamen fallit si quis succederet in vitium, aut si emanet secundum rescriptum contra successorem, aut si res esset facta litigiosa, aut si in rescripto mentio facta fuisset de successore, de quibus ibi dem nu. seq. vide eundem capram.

rescriptum impetratum pro persona vel contra personam licet non transeat ad vel contra successorem singularem, nisi succederet in vitium, aut nisi emanet secundum mandatum, aut res litigiosa esset, vt s. dictum, tamen tranfir in vel contra vniuersalem successorem secundum communem opinionem, cum censeantur eadem persona l. si. C. de heredi. insti. l. mortuo. ff. de fideiuf. quod verum si tempore concessionis in rerum natura fuerit contra quem impetratur, aliis non valet. l. Paulus. ff. quae sent. sine appell. refert Bened. capr. reg. 35. nu. 16. & seq.

rescriptis duobus specialibus concurrentibus, si primus impetrans fuerit negligens, tum qui praesentando valebit, secundum rescriptum primo praesertendum secuta citatione iux. c. vt debitus, de appella. Sin autem non fuerit negligens, sed ob id quod copiam iudicis impetrati habere non potuit impeditus, debet expectari primus annus modo fuerit protestatus de impedimento, & non amplius iux. c. sin autem, c. plerunq; de rescrip. cum qua distinctione doct. communiter transire ibidem ex imola affirmat Bened. capr. reg. 39. nu. 16. & seq. Licet Aegid. c. sin autem, contra imol. sentiat protestationem non esse necessariam, quos idem capra ita conciliat, vt Aegidij sententia procedat quando infra terminum infra quem actus fieri debebat, quis se vult excusare, propter impedimentum, quando autem post terminum, secundum imol. requiritur quod in termino fuerit facta protestatio, iux. ca. si iustus, de appella. & ibidem not. & in c. ad audientiam, de cleric. non resident. & in l. de pupillo. §. si quis ipsa. & ibidem nota. per Bart. ff. de noui operis nunciat.

rescriptis ita à diuersis impetratis, si annus elapsus sit, cum tunc primò impetrans praesumatur negligens prauelebunt secundae literae: vt apparet ex ca. plerunq; de rescriptis, quod non tantum procedit quando ipsae literae secundae prius, sed etiam quando simul aut eodem tempore, fuerint praesertatae post annum, etiam si vterque fuisset negligens intra annum, prout in d. c. plerunq; Goffr. Host. & Io. Andr. & ita contra in. ibidem communiter teneri dicit Bened. capr. reg. 39. nu. 27. & seq. n. 3. vbi addit. secundas literas etiam si secundo loco post annum praesertatae fuerint, nihilominus primis praesertari, quia post annum secundae habent efficaciam, quare non possunt per primas veluti extinctas. ac mortuas praueeniri, vt secundum imo. ex d. c. plerunq; patet: quod verum est, si secundum impetrans non fuisset in dolo, alias quando fuisset in dolo, tacendo scilicet primas: prauelebunt primae etiam post annum, quia eliduntur secundae replicatione doli: quod obinet non solum si primus fuit negligens, & sic in culpa, sed etiam si fuisset in dolo in non vtendo: modo data primarum non sit vitiosa, sed secundarum: secundum Host. & Io. And. d. ca. plerunq; iux. not. in c. super literis de rescrip. & ita communiter, secundum Do. Bened. capr. d. reg. 39. nu. 3. id verum docens quando primae literae non fuerint de communi consensu impetratae: alias si vtraque pars neglexit vti per annum, si post annum altera pars impetret literas, non valebunt, nisi de primis commu. consensu impetratis, mentionem faciant ca. ceterum, de rescrip.

Rescripto non prauidicat priuilegium postea impetratum lite iam coepta ac inchoata, vigore illius rescripti, quo ad illa causam, nisi faciat mentionem de processu, iuxta c. causam. 2. de test. & c. si. vt lite pend. & ibidem inn. secus si lis non erit vigore rescripti inchoata, quia tunc rescripto prauidicat, cum possit priuilegiatus opponere de iure suo in prima citatione: iux. c. cum olim. de priuileg. argumento. l. si quis ex aliena. ff. de iud. quod verum est, nisi priuilegiatus impetrasset in fraudem ad supplantandum rescriptum, argum. ca. suggestum, de app. secundum Hosti. in d. c. j. de rescri. cum quo transeunt Io. And. D. Ant. ac similiter imol. & communiter doct. qui tamen dicit qd ad hoc vt impediatur priuilegium, non requiritur citationem fuisse factam vigore rescripti, & sic litem inchoata sed sufficere qd sit facta commissio, vt voluit glo. in cle. 2. vt lite pend. refert Bened. capr. reg. 40. nu. 10. & seq. vbi in fine addit, id procedere in rescriptis siue literis ad lites, in beneficialibus autem sequendum esse. ca. constitutus, & c. ex literis, de rescrip.

Rescriptum surreptitium non est nullum ipso iure, sed ope exceptionis annullandū, quia si non opponatur, valebit processus

Com. opin. Tom. ij.

cessus

tenetur facere mentionem de priuilegio. Pan. c. cum ordinem. de rescrip. com. dicit idem.

Rescriptum si dicitur subreptitium, non sufficit solum de subreptione excipere, sed requiritur quod excipiens appellet, Pan. in d. c. ceterum. nu. 9. com. dicit idem.

Rescriptum principis nouas ac insolitas clausulas continēs, praesumitur falsum, & non venit exequendum, Io. Nic. in add. ad Alc. in tractatu praesump. re. 2. praesump. 3. in si. comunem dicit idem.

Rescripti sola impetratio ad diuersos iudices sine vsu non ponitur. Gomez. c. dispensia. nu. 28. de ref. in 6. communem dicit idem.

PRO. rescripta sunt strictè interpretanda. c. 1. de rescrip. OBIEC. contra de l. pen. de const. prin.

SOL. ibi in beneficiis, hic in literis beneficialibus. Bellon.

PRO. rescripta ad ius perpetua sunt. l. falso. C. de diuer. rescri. PRO. rescripta contra ius impetrata non valent. l. rescripta. C. de precib. impe. offer. Bellon.

rescriptum principis, quod nouas atque insolitas clausulas praesertit, falsum censetur, & ad rem conferri non debet. cōmune ait Io. Nic. in add. ad Alc. de praesump. regu. 2. praesump. 3. in si. Si autem princeps aliquod rescriptum aduersus legem aliquam futuris principum concessionibus, ac priuilegiis non derogantem induxerit, & nullum graue damnum inde alteri irrogetur, non opus erit clausula obstatas leges repellenti, vt huiusmodi statutum valeat: at si rescriptum illud graui damno aliquem macet, clausula illa generali, non obstantibus legibus contrarium dispositionibus, opus habebit. Quod si non solum alteri insigne damnum inferat, sed & aduersus legem aliquam futuris eiusmodi concessionibus repugnātem rescriptum praesertat, specialem clausulam requiret, qua lex aduersans nuncupatim appellatur, ac non obstat praecipiat. verum enim uero si damnum insigne nemini rescriptum creet, quamuis contra huiusmodi legem praesertur, generali illa clausula contentum erit, nec specialem legis aduersans deprecationem requirit. commun. asseuerat Did. à Couar. de spons. 2. part. c. 8. §. 9. nu. 6. E. Suarez.

rescriptum per subreptionem impetratum, atq; omnia illud subsequuta nullius ponderis, ac momenti ipso iure sunt. cōde inquit Bern. Diaz. reg. 44. §. & vir commemorabilis diligentia. Nic. Ant. Grauat. ad Vestr. lib. 3. c. 8. n. 14. Erit tamen appellandum tum à tacita, tum ab expressa allegatē subreptionis reiectione, vt commune affirmant abb. in c. ceterum. nu. 9. de rescrip. fel. in c. suborta. nu. 4. de re iud. idem Nico. vbi supra nu. 15. E. Suarez.

rescriptum qui adeptus est illi renunciare iure poterit, tamen si reluctetur, cōtra quem impetratum est, commune interpretum dogma asserit Fran. Turza. opl. 33. vbi cum Felino nonnullos casus merito excipit. idem.

rescriptum secundum si primi mentionem non fecerit, exceptione nullum reddi poterit, quamuis iure ipso valeat commune ait Pan. in c. ceterum. nu. 5. de resti. idem.

rescriptum principis nouas ac insolitas clausulas continēs, praesumitur falsum, & non venit exequendum. Io. Nic. in add. ad D. m. Alc. in trac. praesump. reg. secunda, praesump. 3. in si. comunem dicit Bonacoff.

rescripti sola impetratio ad diuersos iudices, sine vsu non punit. Gome. in c. dispensia. nu. 28. de rescrip. lib. 6. com. dicit. Bonacoff.

rescripta secundum canonistas non vitiantur: licet in iis nō sit expressa clausula, si preces veritate nitantur, quia subintelligitur, vt expressum est & communiter ab iis tenetur in c. 2. de rescriptis. Secus est secundum legistas in l. vniuersa. C. de diuersis rescrip. quae lex inserta quoque est 2. §. 2. c. dicenti. Sed quia illa canonizatio est Gratiani, & non Papae, in foro canonico seruabitur decretalis d. c. 2. in foro autem ciuili seruabitur d. l. vniuersa, & hoc ex quo d. l. vniuersa sic per Gratianum canonizata reperitur contrarium. d. c. 2. secundum Io. And. & D. Flor. refert ac sequitur Ben. capr. conclus. siue reg. 7. nu. 7. & seq. vide supra in verbo decretum, & lex.

rescriptum quandoquocunque constabit esse falsum, omnia agitata eiusdem vigore declarantur nulla, etiam si non appellatur, prout voluerunt in c. super eo. de of. & potestate deleg. ac cedit quod notatur in c. 2. de dilationib. quod Bart. & communiter legistae sequuntur in l. praescriptione. C. si contra ius vel utilitat. publicam, & Io. de Lignano, & D. Floria. in d. ca. super eo refert Bened. capr. reg. 19. nu. 47.

Rescriptum regulariter expirat morte illius contra quem conceditur: re integra, sicut finitur mandatum morte mandantis c. relatum. de of. deleg. & c. gratum. & c. licet. cod. si. ca.

Rescriptum impetratum ad obseruantiam iuris communis contra habentem priuilegium concernens merita causae, non tenetur

fi. de rescriptis, lib. 6. gl. in c. significauit. eo. tit. quam communiter doct. sequi refert Bened. capr. reg. 34. nu. 2. quod tamen fallit si quis succederet in vitium, aut si emanet secundum rescriptum contra successorem, aut si res esset facta litigiosa, aut si in rescripto mentio facta fuisset de successore, de quibus ibi dem nu. seq. vide eundem capram.

rescriptum impetratum pro persona vel contra personam licet non transeat ad vel contra successorem singularem, nisi succederet in vitium, aut nisi emanet secundum mandatum, aut res litigiosa esset, vt s. dictum, tamen tranfir in vel contra vniuersalem successorem secundum communem opinionem, cum censeantur eadem persona l. si. C. de heredi. insti. l. mortuo. ff. de fideiuf. quod verum si tempore concessionis in rerum natura fuerit contra quem impetratur, aliis non valet. l. Paulus. ff. quae sent. sine appell. refert Bened. capr. reg. 35. nu. 16. & seq.

rescriptis duobus specialibus concurrentibus, si primus impetrans fuerit negligens, tum qui praesentando valebit, secundum rescriptum primo praesertendum secuta citatione iux. c. vt debitus, de appella. Sin autem non fuerit negligens, sed ob id quod copiam iudicis impetrati habere non potuit impeditus, debet expectari primus annus modo fuerit protestatus de impedimento, & non amplius iux. c. sin autem, c. plerunq; de rescrip. cum qua distinctione doct. communiter transire ibidem ex imola affirmat Bened. capr. reg. 39. nu. 16. & seq. Licet Aegid. c. sin autem, contra imol. sentiat protestationem non esse necessariam, quos idem capra ita conciliat, vt Aegidij sententia procedat quando infra terminum infra quem actus fieri debebat, quis se vult excusare, propter impedimentum, quando autem post terminum, secundum imol. requiritur quod in termino fuerit facta protestatio, iux. ca. si iustus, de appella. & ibidem not. & in c. ad audientiam, de cleric. non resident. & in l. de pupillo. §. si quis ipsa. & ibidem nota. per Bart. ff. de noui operis nunciat.

rescriptis ita à diuersis impetratis, si annus elapsus sit, cum tunc primò impetrans praesumatur negligens prauelebunt secundae literae: vt apparet ex ca. plerunq; de rescriptis, quod non tantum procedit quando ipsae literae secundae prius, sed etiam quando simul aut eodem tempore, fuerint praesertatae post annum, etiam si vterque fuisset negligens intra annum, prout in d. c. plerunq; Goffr. Host. & Io. Andr. & ita contra in. ibidem communiter teneri dicit Bened. capr. reg. 39. nu. 27. & seq. n. 3. vbi addit. secundas literas etiam si secundo loco post annum praesertatae fuerint, nihilominus primis praesertari, quia post annum secundae habent efficaciam, quare non possunt per primas veluti extinctas. ac mortuas praueeniri, vt secundum imo. ex d. c. plerunq; patet: quod verum est, si secundum impetrans non fuisset in dolo, alias quando fuisset in dolo, tacendo scilicet primas: prauelebunt primae etiam post annum, quia eliduntur secundae replicatione doli: quod obinet non solum si primus fuit negligens, & sic in culpa, sed etiam si fuisset in dolo in non vtendo: modo data primarum non sit vitiosa, sed secundarum: secundum Host. & Io. And. d. ca. plerunq; iux. not. in c. super literis de rescrip. & ita communiter, secundum Do. Bened. capr. d. reg. 39. nu. 3. id verum docens quando primae literae non fuerint de communi consensu impetratae: alias si v

cessus per tale rescriptum agatur, secundum communem, et si hæc exceptio non admittatur, securus ac iustus est, ut inde appellatur. Nam licet contra tales literas surreptio opponi possit: iudices tamen habent iurisdictionem per talia rescripta, quare si non admittitur exceptio procedatur, valere videtur processus, nisi prouocetur, quod communiter sequuntur docto. quod verum est, nisi etiam rescriptum obreptitium esset, aut accessorie veniret ad gratiam, quia tunc sicut surreptio viariet gratiam, aut nisi surreptio haberet originem à causa fundante nullitatem de per se, quibus casibus non tantum ope exceptionis sed ipso iure annullaret rescriptum, quod potestimum communiter teneri asserit Bene. capr. reg. 4. r. nu. 1. 7. 9. & 16. vide j. surreptio. Bened. capr. regul. 42. num. 44. & reg. 44. nu. 2.

Rescriptum primum si directo ad alterius impetrationem reuocatur, tunc valebit processus ante reuocationis notitiam agitatus, sec. imol. D. Floria. & D. Nic. in c. ceterum, de rescrip. c. audita. de resp. spol. Videtur enim tunc ineffe clausula illa, si videlicet impetrans eo uti voluerit, & communiter teneri refert Bened. capr. reg. 42. nu. 1. 1. 5. Nisi in talibus literis reuocatoriis apposita sit clausula Decreti, vel alia verba, per que appareat quod princeps voluerit mutare, & tunc quicquid fuerit agitur per primos iudices, quia tunc processus est ipso iure nullus, etiam data ignorantia, secundum D. Nic. argumento. c. 1. & ibid. not. de concef. præb. lib. 6.

Rescriptorum data pluralitate si primi & secundi iudices non concordent, & tunc coram iudicibus coram quibus secundo loco literæ præsentatæ sunt, solum opponitur de aliis literis primo loco præsentatis, nec aliqua pars petat procedi, secundum formam c. pastoralis, de rescr. nec proceditur, secundum formam d. c. pastoralis. Et illi soli coram quibus de ipsis opponatur, poterunt super exceptione opposita cognoscere & definire. c. super literis de rescr. & si male diffiniatur, poterit appellari. c. significauerunt, de excep. ut dicit in d. c. pastoralis, Io. And. post inn. & communiter tenetur ut refert idem capr. d. reg. 4. r. nu. 42. Sin autem coram vtriusque iudicibus non solum opponatur de viribus rescriptorum, sed etiam petatur procedi secundum formam c. pastoralis, secundum illud erit procedendum, ut dicit ibidem post inn. Io. And. Si tamen iudices forma d. c. pastoralis non obseruata, procedant, iuxta communionem nisi appellatur valebit processus, ut refert ibid. nu. 44. & seq. idem Bened. capr.

Rescriptorum concursu ita dato, iudices de literarum dubiis ex iurisdictione delegata cognoscunt, prout tenuit Fran. Yercel. in d. c. pastoralis, de rescr. quia talis potestas accessoria est ad principalem, argumento c. accessorium, de reg. iur. lib. 6. quam opinionem communiter teneri, & D. Ant. eandem sequi refert ibidem nu. 46. idem Bened. capr.

Rescriptum concessum contra ius per Papam aut principem, ita demum valet, si in tali rescripto apponatur clausula derogatiua nominatim & specificè, iuxta gl. c. nonnulli, de rescrip. ut communiter tenetur, aut saltem per verba equipollentia, puta non obstante tali constitutione, Aut si in rescripto ponatur factum ita ut appareat de certa scientia ipsius principis, secundum Goffr. d. c. nonnulli, refert Bened. capr. reg. 46. nu. 2.

Rescriptum per quod dantur iudices meriti, puta, si dentur illi quos imperator elegerit, ipso iure non valet, ut est casus in c. ad hæc, de rescr. sec. lecturam communiter approbatam, quod verum intellige, nisi detur tale rescriptum ex rata scientia, prout voluit gl. ibid. refert ac sequitur Bene. capr. reg. 48. n. 2.

Rescripto si certæ exceptiones in specie tollantur, subiecta clausula generali, tunc non solum expressæ videntur sublata, iuxta gl. in c. ex parte, de of. iud. delega. sed etiam omnes aliæ similes expressæ, ut voluit Host. & post eum Io. And. & D. Nicol. d. c. ex parte, per id quod habetur in c. quid ad agendum, de procur. lib. 6. Bart. in l. sed & si quis, quæ situm, ff. si quis cautionib. & ita communiter teneri refert Bened. capr. regul. 4. r. nu. 10. quod extenditur ad renuntiationes exceptionum, ut statuta tollentia certas exceptiones, quæ de re vide no. in c. sedis, de rescrip.

Rescriptum seu statutum generaliter tollens omnes exceptiones præter talem & talem, omnes alias quantumuis rationabiles tollere videtur, quare ultra specificatas nulla alia exceptio etiam sit rationabilis, erit admittenda ut no. Bart. in l. j. ff. quod vi aut clam. Cy. & Bald. in l. ita pudor. C. de adult. qui idem esse dicunt in statutis disponentibus, quod contra instrumentum non admittatur aliqua exceptio: nisi talis, quia tunc omnes alie videntur rescindere etiam si sint rationabiles, quibus accedit quod notatur in c. item cum quis, de resp. spol. & ita communiter teneri refert Bened. capr. reg. 5. r. nu. 19. quod tamen si

generaliter verum sit, fallit tamen quando exceptio veniret ex alio capite statuti, quia possit opponi, ut tenuit Bald. & Cy. d. l. ita pudor. Aut si opponeretur quod tale instrumentum non sit instrumentum ut dicit Bart. d. j. 1. quia ex quo euacuat qualitatem instrumenti, potest opponi, accedit quod notabiliter vult gl. in clem. 1. de sequest. poss. & fructu. Quod quantumcunque exceptio nullitatis tollatur tali statuto, tamen non censetur sublata exceptio nullitatis proueniens ex defectu iurisdictionis ut no. Bald. in l. 1. C. de condi. indeb. & ita communiter teneri refert idem capr. ibid. nu. 22. Fallit similiter si implore tur officium iudicis, quia id licet, non obstat tali statuto, argumento l. plane, ff. de peti. hæred. quod est verum, nisi statutum ultra disponat capr. ibidem nu. 24.

Rescripto de consensu partium recte dantur iudices remoti, ultra vnam vel duas dietas, cum enim ex suo facto & voluntate trahuntur partes ad iudices remotos ultra vnum aut alteram dietam, non habet locum constitutio, ca. nonnulli, sec. gl. inn. & D. Nic. ibid. de rescr. & c. statutum, §. cum vero, & ibid. de Archid. e. tit. ut vtrouque communiter tenent doct. quod etiam in practica obseruari refert Bened. capr. regu. 53. nu. 133. & 19. Tamen si autem sublati dict. constitutionibus d. c. nonnulli, & ca. statum, per clausulam generalem derogatoriam, aut æquipollentia verba, videatur rescripta indifferenter impetrari posse non solum ultra vnam aut alteram dietam, sed etiam ultra tres vel quatuor dietas, ita ut quis extra suam Diocesin ad remotissimas partes in iudicium trahi possit, sec. doct. Ant. in d. c. nonnulli, cuius opinionem veriore in iure tenet ibid. imol. tamen contrarium tenuit Fran. Yercellensis arg. c. sedes, de rescrip. inn. c. 2. e. tit. lib. 6. cum quo ibidem refidet Io. And. cuius opinionem in practica seruari & communiter teneri asserit d. reg. 53. nu. 16. & 19. idem Bened. capr. quia ut ibidem dicunt Pet. de Anch. & imol. non sit venisimile, quod pontifex per generalia verba derogatoria voluerit quem extra suam Diocesin ad remotissimas partes trahi. Argumento, c. cum in multis, de rescr. lib. 6. ut autem rem vniuersam ab ovo uti dicitur intelligas, l. totam regulam.

Rescripta per subreptionem impetrata nec non ab eis omnia subsecuta sunt ipso iure nulla teste Old. conf. 2. §. 7. in c. ad audientiam 2. nu. 2. de rescr. & est com. opi. teste secundum Diaz. reg. 44. §. ex doct. in d. c. ad audientiam, quam ampliam, & limita, ut per fel. ibi, quæ quidem subreptio ipso facto gratiam quoque vitiat c. constitutum eod. tit. & c. si motu proprio de præb. in 6. quod comprobat Rom. conf. 3. 26. dec. in c. constitutus in prin. de rescrip. doct. in c. super literis eo. tit. iaf. in l. & si legibus n. 1. C. si contra ius vel vitil. pub. sic etiam & obreptio quinimo ea magis rescriptum vitiat. Gozad. conf. 2. num. 2. §. paris. conf. 1. nu. 7. lib. 1. Quot autem modis rescripta impugnentur: vide Host. in summa tit. de rescrip. nu. 30. & dic. quod sufficit de subrep. solum excipere: sed requi, quod nedom ab expressa sed à tacita reiec. appellatur, cum expressè aut tacite reici contingat, qua appellatio stante, processus nullius roboris esset, aliàs non, iuxta communem doct. sententiam, per abb. in c. cæterum nu. 9. eo. tit. fel. in c. suborta nu. 4. de re iud. nam simplex protesta. ad reddend. processum nullum non sufficit, teste abb. in c. cum olim. 3. not. de of. deleg. c. ex parte. 2. col. 1. de appel. fel. in c. ecclesia S. Mariæ col. 2. vers. nec excusatur de consli. Accedit, quod principi causæ status narrari debet, ut locum habeat: si in rescripto essent clausule motu proprio, ex certa scientia, de plenitudine potestatis & clausula non obstantibus secundum. curt. conf. 49. col. 2. v. 13. dec. conf. 57.6. in fi. Gozad. conf. 5. nu. 1. §. nam princeps vbi de negotio & causa certior factus non fuerit: dictis clausulis non obstantibus, præiudicium inferre voluisse nunquam presumitur, sed rescriptum subrep. impetratum intelligitur, ut per Alex. conf. 12. §. in fi. lib. 2. Cor. conf. 189. col. 3. lib. 4. Bal. l. fi. col. 2. C. sent. rescind. non posse. dec. in c. de confirmationibus nu. 10. de confir. vitil. vel inutil. cum tales clausule in his quæ in facto consistunt nihil operatur, de quib' principem notitiam habuisse non presumitur, confirmatur prædicta ex not. per iaf. in l. si quisquam ff. si quis caut. Gozad. conf. 62. n. 17. & con sil. §. nu. 8. nu. 9. vnde à principe ut causa ipsa auocata intelligatur illius status narrari, est, aliàs eam euocare voluisse non est præsumen, sed princeps causam cognoscere incipiens ad se eam auocare videtur dec. in c. cum. M. Ferrar. nu. 36. secunda concl. consli. conf. 137. & est com. opi. teste Rip. d. c. n. 197. & ideo attentata deinde coram inferiore reuocantur, ex not. per prædictos doct. Rip. d. c. nu. 96. vbi extendit, etiam si inferior ipse auocationem ignorasset, & hanc esse communem opin. quam tamen intellige cum temperamento, si motu proprio, à potestice fieret ea auocatio, secus si ad partis petitionem, & dixit egid.

Rescriptum concessum contra ius per Papam aut principem, ita demum valet, si in tali rescripto apponatur clausula derogatiua nominatim & specificè, iuxta gl. c. nonnulli, de rescrip. ut communiter tenetur, aut saltem per verba equipollentia, puta non obstante tali constitutione, Aut si in rescripto ponatur factum ita ut appareat de certa scientia ipsius principis, secundum Goffr. d. c. nonnulli, refert Bened. capr. reg. 46. nu. 2.

Rescriptum per quod dantur iudices meriti, puta, si dentur illi quos imperator elegerit, ipso iure non valet, ut est casus in c. ad hæc, de rescr. sec. lecturam communiter approbatam, quod verum intellige, nisi detur tale rescriptum ex rata scientia, prout voluit gl. ibid. refert ac sequitur Bene. capr. reg. 48. n. 2.

Rescripto si certæ exceptiones in specie tollantur, subiecta clausula generali, tunc non solum expressæ videntur sublata, iuxta gl. in c. ex parte, de of. iud. delega. sed etiam omnes aliæ similes expressæ, ut voluit Host. & post eum Io. And. & D. Nicol. d. c. ex parte, per id quod habetur in c. quid ad agendum, de procur. lib. 6. Bart. in l. sed & si quis, quæ situm, ff. si quis cautionib. & ita communiter teneri refert Bened. capr. regul. 4. r. nu. 10. quod extenditur ad renuntiationes exceptionum, ut statuta tollentia certas exceptiones, quæ de re vide no. in c. sedis, de rescrip.

Rescriptum seu statutum generaliter tollens omnes exceptiones præter talem & talem, omnes alias quantumuis rationabiles tollere videtur, quare ultra specificatas nulla alia exceptio etiam sit rationabilis, erit admittenda ut no. Bart. in l. j. ff. quod vi aut clam. Cy. & Bald. in l. ita pudor. C. de adult. qui idem esse dicunt in statutis disponentibus, quod contra instrumentum non admittatur aliqua exceptio: nisi talis, quia tunc omnes alie videntur rescindere etiam si sint rationabiles, quibus accedit quod notatur in c. item cum quis, de resp. spol. & ita communiter teneri refert Bened. capr. reg. 5. r. nu. 19. quod tamen si

xit egid. decif. 139. causam esse deuolutam procedendo ad vltiora, sic vt eam iudex reassumere videatur, quinimo per solam commissionis præsentationem absque citatione censeatur deuoluta, egid. decif. 576. de clausulavero ex certa scientia quæ excludat errorem præsumptum, & tollat vitium surrep. no. Rol. conf. 1. nu. 6. §. 66. lib. 3. & ibi nu. 67. q. rescriptum ex certa scientia remouet commune obstaculum, addita clausula de plenitudine potestatis, & nu. 68. q. ea clausula de plenitudine operatur vt nihil opponi possit quod annullat gratiam, vide latius ibi plura notab. in materia clausul. in rescrip.

Reseruatio iuris colonici in contractu facta, nihil operatur: nec prodest referuanti, nisi emptore sciente nullum subesse colonum, est com. opi. sec. Alex. conf. 28. visis ver. & ideo. volu. 1. M. Charian.

Reseruatio super fructibus. Si iudex in sententia dicat: referuare iudicare de fructibus, quia non de eis liquet, poterit super eis alia die iudicare, sec. spe. in ti. de disp. & alleg. §. si ver. quid si de fructibus, & Io. And. ibi in add. gl. cum Bart. in l. terminato. C. de fru. & lit. exp. licet contrarium teneant Sal. ibi. & Angel. in l. Paulus, ff. de re iud. allegans inn. in c. cum dilectus. extra de dolo, & contumacia. Balb. decif. 430.

Resistere non licet iudici, quando procedit vt iudex, secus si procedit vt priuatus, vt est com. opi. Clar. q. 29. vers. sed hic incidenter. Bonacoff.

Resistentem non licet occidere beroariis. Nisi aliter facere non possent Clar. q. 29. in prin. Bonacoff.

Resistentes iudici. Si cõsanguinei seu attinentes alicuius appellauerint, aut vnus eorum in casu à iure permisso à sententia contra illum lata in criminali, & iudex velit facere executionem, possunt iudici resistere, sec. inn. in c. si quando. extra de of. dele. Bal. in l. aduocatos. C. de episc. aud. Balb. decif. 257.

Resistere se defendendo quis potest magistratui, qui extra judicialiter procedit, siue grauamen sit reparabile, siue non. Grassus lib. 1. concl. communi. c. 2. q. 10. com. dicit. secus si judicialiter, vt est com. opi. ibi. Bonacoff.

PRO. resolutio iure datoris, resoluatur ius acceptoris. l. lex veltigali fundo, ff. de pign. Bellonus.

respondere qui simpliciter ex statuti forma tenetur, & alioquin pro confessio haberi debet, non simpliciter respondisse debetur, si dicat, quod centum nummos, quos Mæuius ab eo petiit, non recepit, & quod si aliud aliqua ratione apparuerit, ait se illos in eisdem Mæuij negocia expendisse, communiter inquirunt iaf. in l. 1. §. si quis simpliciter, ff. de vul. & pup. Boer. decif. 339. nu. 4. E. Suarez.

PRO. responsio debet esse conformis interrogationi ad hoc vt valeat. l. §. si quis simpliciter, ff. de verb. obl. in §. præterea. infl. de inut. stip. l. vt responsum congruum. C. de transact. Bellon.

PR. responsio sine interrogatione valet. l. si sine, ff. de inter. Bellon.

PRO. respondere de iure licitum est, etiam in 17. anno. l. 1. §. 1. ff. de postul. idem.

responsio indefinita in criminalibus secundum specificam interrogationem, vt videatur reus confiteri factum, & coherentia, tamen secundum interrogationem præcedentem, & ista est com. opi. de qua iaf. in l. si cui §. si n. 19. & seq. ff. de leg. j. licet contraria videatur communis, & in practica seruetur, & maxime quando tractatur de grau. præiudicio, & quando sunt opinionēs doctorum pro & contra iudicandum est pro reo ad absolendum; vt ibi dicit iaf. qui tenet hanc secundam cõmunem opin. faretur tamen iaf. ibi primam opin. esse magis communem. Bonacoff.

responsuris de facto proprio tempus ad deliberandum non indulgetur. commune proferunt præd. Conrad. nu. 2. Amand. de synd. nu. 184. l. Cla. in pract. §. vlt. q. 4. §. vers. sed hic quæro. E. Suarez.

resitutio ex capite ignorantie post 40. an. intra quadriennium competit ecclesiæ & pauperibus, reiecta opinione Ale. dicentis quod post centum annos. Boer. decif. 39. nu. 7. & Bellon. conf. 46. nu. 1. §. com. dicit. B. Villal.

resitutio ex capite ignorantie, datur contra præscriptionem: 30. an. Bert. conf. 1. §. vol. 1. nu. 42. & eurt. iu. conf. 57. nu. 3. & Balbus tract. de præf. in 4. part. 4. prin. q. 29. cõdem dicunt. Limita tam in præscriptione quadragenaria, quam in alia, si resitutio in integrum petatur pro consequendo lucro, iaf. in l. possideri §. Labeo. nu. 14. de acq. poss. ff. com. dicit. idem.

Nota primò, quod quadriennium intra quod resitutio est postulanda, incipit currere à tempore læsionis, & impletæ præcriptionis, Balbus de præf. in 5. part. q. 2. com. dicit.

Nota secundò, quod hoc quadriennium non currit per vitam, &

prælati alienantis. Idem Balb. ibi com. di. Et de hoc quadriennio vide §. in verbo absens, nu. 2. cum seq. idem.

resitutio in integrum transmittitur ad heredem hæredis impeditum ex aliqua causa non adire hæreditatem sibi delatam, rub. 57. nu. 2. com. dicit. idem.

Amplia, ad heredem ab intestato. Io. Mau. de resti. in integ. c. 288. com. dicit. idem.

resitutio in integrum per clausulam generalem datur hæredi non soluenti canonem, etiam aduersus præscriptionem quadragenariam. Hier. Cagn. in reg. qui in alterius, ff. de regu. iur. nu. 6. com. dicit, vbi vide bonam distinctionem, vide in litera. C. nu. 70. idem.

resitutio in integrum ex clausula generali datur contra sententiam ex scriptura de nouo reperta. curt. iun. conf. 18. nu. 1. com. dicit, quam intellige in reo, non autem actore, & vide Boer. dec. 307. & iaf. in l. imperatores, n. 6. ff. de re iud. idem. Nota istam communem ad ampliationem. l. 1. tit. 26. par. 5. idem.

resitutio in integrum ex capite iustæ ignorantie datur contra præscriptionem 30. an. Hanc communem esse restantur multi, Soc. Matth. affl. dec. Balbus, Boer. Alex. Hier. Gratus Tiraq. Couar. Aym. Crauet. Arius Pinel. Ioan. Dilect. qui omnes hanc esse communem dicunt, vt eos refert Ferd. Vassillu. contro. lib. 2. c. 7. §. statim post prin. I. Richard.

Vtrum verò talis resitutio, ex eodem capite detur etiam contra præscriptionem quadragenariam, nõ mediocriter cõtrouertitur. Quod concedenda sit, communem esse opi dicunt Alexandrinus Felinus, Balbus, Boerius, Alexandrinus, Aymon Crauetta.

Contrariam autem opinionem tenuerunt ferè omnes prædicti doct. (sibi ipsi contrarij.) Ex quibus Soci. Patruus & Alexandrinus hanc dicunt communem idem dicunt Apostill. Socinus Vaspos, Gomescius, Galianus, & Io. Dilectus, pro vt eos refert Vasquius in d. c. 7. Imò ex illis Alexandrinus & Crauetta, post alios, voluerunt etiam contra centenariam præscriptionem, talem resitutionem esse concedendam in illis casibus, in quibus currit centum annorum præscriptio contra ecclesiam vel fiscum, vel ciuitatem &c.

Ipsæ autem Vasquius ibidem ita concludit.

Quid dicendum? Et sanè longe verior est in puncto iuris opinio, partis negatiuæ, in omnibus quatuor casibus præmissis, vt in præscriptione longi temporis, decem, vel 20. an. & in præscriptione centum annorum, cesset resitutio, postquam ex præscriptione legitime expleta fuerunt, ne præscriptio iam perfecta, infecta reddatur, & c. Et ibidem multas pro hac cõclusionē rationes affert. B. Villal.

Amplia ad testes de nouo repertos, iaf. in d. l. imperatores, n. 10. com. dicit, quam communem intellige in vniuersitate, ecclesia ac minore: nam in aliis stat regula in contrarium, de qua p. iaf. in d. l. imperatores, vbi ponit regulam & limitationes. resitutio est necessaria, quando petitur sententiam retractari ex eo, quod fuit lata ex falsis probationibus, licet sit tutus exceptio falsitatis, iaf. in d. l. diuus Adrianus, nu. 8. ff. de re iud. communem dicit.

Nota primò quod hæc exceptio, vel actio falsitatis, est proponenda intra quadriennium, quod datur ad resitutionem in integrum petendam, iaf. ibi nu. 30. magis com. dicit. idem.

Nota secundò, quod ad hoc quod competat resitutio, sufficit probare falsitatem testium sine eo quod probet corruptelam, nisi petens ad vtrumque adstringatur probandum, iaf. ibi nu. 18. com. dicit.

Amplia, si vtrumque imponatur diuersa oratione, vel quando vnum non qualificat alterum, vt si dicatur, actor produxit testes falsos, & corruptos, non tenetur ad vtrumque probandum, iaf. ibi nu. 22. com. dicit. idem.

Resitutio concessa minori in iis, quæ sunt indiuidua & cõnexa, ad consortes extenditur, Io. Mau. de resti. in integ. c. 185. com. dicit. idem.

Resitutio concessa Bannito, vel rebeli per principem, non trahitur ad bona ipsius resitutio iam antea amissa, vel per principem in alium alienata. Communiter asserunt omnes doct. l. Gallus §. & quid si tantum, ff. de lib. & posth. Et Aegid. Bellame. decif. 774. exceptis tamen bonis ad fiscum delatis, & alteri nõ dõ cõcessis, put limitat Pet. Pau. Paris. conf. 69. n. 199. l. f.

ADDITIO. Hoc idem sequitur Cassan. in conf. 66. Aliqua, n. 6. §. & idem in aliis causis, in quibus consortes privilegia sua fuerit, cum vnitorum ad iniucem eadem sit natura; Io. de Amic. conf. 1. in causa & lite. n. 1. §. & refert M. Ant. Bard. tract. de tempo. vti, & contin. in c. 18. sub nu. 24.

De iure regio, licet appellatio vnus ex socijs profit omnibus aliis

bus aliis, tamen si sententia retractatur, ex restitutione minoris, habentis rem communem, non prodest aliis. l. 5. tit. 23. par. 3. quæ videtur esse contra nostram communem. B. Villal.

Restitutio in integrum cessat in executionibus pœnarum, Mau. c. 152. com. dicit.

restitutio in integrum potest delegari indistinctè, ias. in l. ne quicquam. nu. 82. ff. de of. proconf. com. dicit. idem.

restitutio, si alicui est facienda de aliqua re, sufficit quod in bonitate intrinseca, ac substantia non mutata restituatur, Boer. n. deci. 327. nu. 11. com. dicit. idem.

restitutio in vna causa concessa circa eandem rem non potest iterum postulari, nec est concedenda, Io. Mau. de resti. in integ. c. 258. com. dicit.

Nora istam communem ad intel. l. 18. in ordine de madrid. vbi prohibetur minores restitui, secundo, ad opponendum, & excipiendum in causa, quod illa prohibitio extenditur ad totam causam, etiam causæ appellationis. idem.

Restitutionem in integrum post quadriennium non competere, regulare est c. 1. & c. 3. de in integ. rest. li. 6. fallit tamen vbi adest enormissima læsio, quia tunc siue ecclesia, siue minor sit, qui taliter læsus sit, restituitur lapsu quadriennij non obstat. gl. est in d. c. 1. de in integ. rest. quam Soc. dicit communiter approbatam in conf. 226. in causa. lib. 2. vbi videas quando dicatur enormissima læsio. quod consilium prout affirmavit mihi dominus meus reuerendus, & excellentissimus Ant. Augustinus, apostoli causarum palatii ex primatibus auditor meritissimus tempore suo Rota sequura fuit, & obseruat, Ad di. potest Roman. conf. 123. circa prin. nu. 5. Alex. verò consil. 30. ponderatis. lib. 5. inquit, quod post quadriennium non datur restitutio aduersus rem iudicatam etiam si de lesione confiteri potes. tu intelligere pro concordia, nisi læsio sit enormissima, quia tunc secus, vt per Soc. & Ro. allegatis consiliis. F. T. Beneficium restitutionis in integrum etiam ciuitati, & castro, & vniuersitati hominum, quæ per suos administratores regi solet, conceditur. est com. opi. sec. Rom. in conf. 323. pro plenior. ver. secundo videndum. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

restitutio in integrum non conceditur priuato aduersus præscriptionem 40. an. est com. opi. sec. dec. conf. 375. iuridicam esse. circa fi. & latè conf. 29. & pro tenui. Secus tamen est in ecclesia, quoniam illa restituatur: vt supra in verbo. ecclesia. nu. 1. & 4. vide infra nu. 5. M. Charian.

uis antea centum anni præterfluxerint. commune affirmant. dec. conf. 36. lo. Dilect. de art. testand. tit. 11. caut. 1. Viuius lib. 1. opin. 146. idem.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

restitutio in integrum & ob res minimas minori conceditur, vt verius & receptius asserunt Arius Pinel. in l. 2. part. 1. c. 1. nu. 26. C. de rescin. ven. Did. à Couar. lib. 1. variarum resol. c. 3. n. 11. Eman. à Costa in l. Gallus. §. & quid si tantum. 2. par. nu. 77. cum seq. ff. de lib. & posth. Quæ si in iis minori indulgetur, quæ indiuidua & coniuncta sunt, ad consortes dilatur.

addit. Quod hanc opinionem tenent infra scripti Moderni, vt delict Bertr. conf. 139. cum supponatur 2. vol. ex primis, & in conf. 203. punctus quois. n. 4. & 5. 2. vol. in nouis Paris. conf. 23. prima in huiusmodi nu. 22. 1. 1. vol. Igneus in l. 3. §. si conditio ni. nu. 126. ff. ad Syllan. Alex. in conf. 56. circa dubitationes. ad fi. vbi post dec. dicit quod est com. opi. & Tiraq. in tract. de vtroque retract. Car. 234. n. 37. 38. & 39. Et ante omnes istos ita videtur tenere ias. in conf. 209. vera vt arbitror. vol. 2. Hæc refert Soc. iu. d. conf. 37. nu. 5. vol. 4. E. Muscul.

Restitutio in integrum competit etiam ratione lucri. I. ait prætor. §. si. ff. de minor. & in c. constitutus. vbi abb. in 6. nota. extr. de in integ. restitut. Limitatur non procedere, si tale lucrum cum iniuria, & damno consideretur. Nam quando restitutio est concedenda, etiam si de lucro agatur, necesse est, vt tale lucrum fecerit absque præiudicio alterius, prout declarat Ang. Paul. de Cast. Raph. Cuma. & Roma. in l. cum quidam. in prin. ff. de acq. hæ. Vbi etiam idem tenent Alex. ver. limitatur tamen hoc Aret. ver. nec tamen intelligo, & ias. 1. not. in prin. ver. limita nisi illud. Et hoc est commune dictum, nemine contradicente, vt attestatur Soc. iu. in conf. 46. n. 43. in 4. vol. E. M. restitutio in præscriptione conuentionali, non datur ex clausula illa, si qua mihi iusta causa videtur, ex capite ignorantia. Hoc apertore ver. firmavit Curt. Sen. in conf. 58. super præmissa dubitatione, ore. ff. de præmissis omnibus, vsque ad fin. vbi ad hoc, facit quinque pulchra fundamenta. & in eis in effectu respondet omnibus contrariis, & ita etiam sequitur pro vteriore opinione Hier. Cagn. in l. 2. C. de pact. inter emp. & ven. in l. lect. in q. 16. sub n. 125. cum 4. seq. Et licet idem doct. in 2. lect. eiusdem l. n. j. Contrarium teneat asserendo, ita magis communiter teneri. Tamen verior videtur opinio supra posita: vt dicit Soc. iu. in conf. 45. num. 3. vol. 4. remittens ibi se ad Curt. sen. in d. conf. 58. E. Muscul.

Restitutio, quando competit non ratione minoris ætatis, sed tantum ex æquitate, de qua in illa clausula si qua mihi iusta causa videbitur quia non datur in privilegium personæ, sed tantum ex illa equitate, non potest dari, vbi cessat æquitas, puta, quia aliunde potest ius suum consequi, vt post alios, quos allegat Ruin. in conf. 119. videtur fortasse prima facie nu. 21. vol. 5. & est insignis doctrina Bar. communiter approbata in l. Aemilius. ff. de minor. Quam & Soc. iu. in conf. 46. nu. 47. vol. 4. refert & sequitur. E. Muscul.

Restitutio in integrum datur minori aduersus præscriptionem 40. ann. & quæ restitutio ex capite ignorantia conceditur nedum minori sed maiori aduersus eam præscriptionem 40. an. secundum magis communem per Rol. conf. 72. n. 46. 48. li. 3. & conf. 68. col. 4. eodem, vbi ponit declarationem notab. nu. 21. & 22. vbi in casibus in quibus conceditur restitutio minori, in eisdem conceditur vniuersitati & villæ, secundum communem ibi, Quid in ecclesia? & dic, qd restituitur etiam aduersus præscriptionem 40. an. secundum communem d. conf. 68. nu. 24. 26. 27. vbi qd præscriptio quadragenaria non nocet illi qui impedimento iuris vel facti agere non potuit, de quo vide que scribit Rom. conf. 123. col. 4. in fi. conf. 166. col. 1. in prin. nu. 12. Quid in ecclesia? vide ibi col. fi. vbi quid de vna ecclesia an aduersus aliam ecclesiam restitutio in integ. vt possit? Distingue, vt per eum d. conf. 166. 123. col. fi. vbi an post quadriennium ad restitutionem datum detur restitutio? quod repetit etiam conf. 369. nu. 22. aliquam ponit fel. in c. 1. post nu. 9. de præscr. Hipp. sing. ibi. Quibus adde, qd ignorantia aduersus quem præscriptio longi temporis currit, datur in integ. restit. secundum Rom. conf. 477. col. fi. quæ concl. procedit etiam in ecclesiis & hospitalibus, quæ regulariter, nec solum ex capite ignorantia restituntur, teste eodẽ Rom. conf. 123. nu. 3. conf. 407. nu. 2. Nunquid autem ecclesia seu hospitale post lapsum quadriennij à tempore præscriptionis decursæ excludatur à dicta restitutione? dic, vt per eundem Rom. conf. 407. col. 2. n. 6. conf. 123. ante n. 5. ver. quimmo. conf. 166. post nu. 12. ias. in l. 2. nu. 49. C. de iur. emphyt. Boer. q. 39. col. 5. in prin. & vide tex. in c. 1. de in integ. rest. lib. 6. in l. vlt. C. de in integ. rest.

Restitutio non datur aduersus cursum temporis, cuius initij memo. non est in contrarium, secundum communem per Rol. conf. 59. post nu. 17. & seq. li. 4. item non datur rest. aduersus præsumpturis & de iure, quæ non admittit probationem in contrarium vt est in præscriptione immemoriali Rol. d. conf. nu. 20. & aliis nu. seq. vsque ad nu. 26. vbi latius profequitur declarando, & d. nu. 26. vbi qd rest. in integ. non conceditur auctori aduersus præscriptionem immemorabilem, secus in reo conuento, vt ibi.

Restitutio temporis appellanti. Licet propter impedimen-

Restitutio in integrum etiam post decursum quatuor annorum spacium, si enormissima læsio arguatur concedi debet, commune fatur Soc. conf. 266. in causa. lib. 2. Et semel atque petita restitutio est, sententiæ executionem impedit, commune inquit ias. in l. qui se obrulit. §. condemnatum. nu. 23. ff. de re iud. amicus noster Graua. ad Vestrium li. 8. c. 3. nu. 25. & vide supra nu. 69. E. Suarez.

Restitutionsi subiecta quibus interpretum depositionibus illustrentur, vide supra ver. Alienari & ver. prohibita. Et memineris quod nec pro seipso redimendo filius alienare illa poterit, commune dicunt ias. in auth. res quæ n. 20. commune de leg. Arius Pinel. merito atque humaniter, in contrariam sententiam abiens, in auth. nisi tricennale. nu. 36. prope finem. C. de bo. mater. E. Suarez.

Restitutio datur ecclesie & monasterio aduersus contractus ex quibus resultat læsio, item contra sententias iudiciales, aut arbitrales, secundum Rom. conf. 123. col. pen. & fi. conf. 369. nu. 22. vbi an post quadriennium ad restitutionem datum, detur restitutio? & dic, vt per eum locis præalleg. præsertim conf. 123. col. 4. & 5. conf. 166. col. pen.

Restitutio in integ. vt petatur principaliter: requiritur speciale mandatum, secus si incidenter, teste Rol. conf. 26. nu. 1. nu. 7. li. 2. post abb. in c. sciscitatu. nu. 5. de rest. in integ. vbi plura in materia specialis mandati.

Restitutio in integrum non competit hæredibus substitutis, quando culpa tutoris non fuit adita hæreditas pupillo delata, secundum communem per Burf. conf. 8. nu. 4. lib. 1.

tum contingens appellanti in secundo anno, non detur tertius annus: poterit tamen ei succurri beneficio restitutionis in integrum aduersus lapsum quadrienni ex clausula generali, si qua mihi iusta causa, de qua in l. 1. in fi. ff. ex quib. caus. maio. Quæ restitutio tanquam remedium extraordinarium non videtur in tali casu remota, sec. gl. & Sal. in auth. ei, qui. C. de tem. po. app. Roma. & Niccl. in l. 2. ff. de re iud. per l. 1. §. quæsitum. ff. de separa. in l. planè. in fi. de peti. hæ. qd imò succurratur appellanti de iure communi in casu præmissis, videtur casus in c. ex ratione. extrà de app. sed ille textus ibi, præiudicium generari, intelligi debet ope restitutionis in integ. sec. Roma. vbi 3. & Pan. ibi. Archi. 2. q. 6. ad fi. nisi secundum eos impedimentum processerit facto iudicis, vel fuerit de partium consensu supercessum, quia tunc ipso iure tempus non currit, nec opus est restitutione, cle. quandiu. de app. & sec. glo. d. c. ex ratione. & in d. auth. ei, qui. Balb. decif. 478.

Restitutio in integrum ex ignorantia probabili, etiam maioribus concedenda est, sec. gl. si. cæteros, præsertim que ias. in l. 2. C. de iur. emphy. spec. in tit. de locato. §. nunc aliqua. q. 15. & seq. Bar. in l. Aemilius. de mino. dec. conf. 564. nu. 19. fel. in ca. vigilanti. de præscr. aff. decif. 37. in prin. & 329. per totum. Bar. to. cæterosq; communiter in l. cum filius. §. in hac. ff. de verb. obl. Craue. conf. 204. nu. 22. & conf. 225. nu. 7. Rui. conf. 139. nu. 14. & 17. vol. 2. conf. 26. nu. 19. & 32. vol. 3. & Balb. in tract. de præscr. in 4. part. 5. partis prin. q. 29. vbi cum aliis copiose relatis per eum dicit istam communem opinionem fore. & Gram. quoque decif. 52. nu. 5. & seq. & sic non tantum minoribus ex iusta ignorantia, verum etiam maioribus, vt 5. docuimus ipsa in integ. restitutio ex clausula generali venit concedenda. F. Viuius lib. 2. opi. 245.

Restitutio in integrum non competit doctori minori 25. annis, propter peritiam & probatam industriam eius, vt vult gl. in l. C. qui aduers. quos. Allegandum enim facultatem, dicitur pitudinem suam. l. 2. §. nunciij. ff. de ori. iur. hoc tenet domi. Ca. to. in l. 1. ff. quod quis iur. Balb. decif. 69.

Restitutio in integrum per clausulam generalem datur hæredi non soluenti canonem, etiam aduersus præscriptionem quadragenariam. Cagn. in reg. qui in alterius. nu. 6. ff. de regu. iur. distinguendo vt ibi. Bonacoff.

Restitutio in integrum cessat in executionibus pœnarum, Mauritius de rest. in integ. c. 152. com. dicit. idem. Restitutio tamè in causa criminali

Restitutio in integrum ad adeundam hereditatem non ad fam competit tantum absenti causa reipublice seu ex alia cau si legitima excluso tempore vel morte, id est impedimento in firmitatis, secundum communem per Burla. conf. 60. num. 5. lib. 1.

Restitutio in integrum denegatur, nisi de latione constet causata sui facilitate, vel dolo aduersarij, secundum magis comunem per Burla. conf. 27. nu. 17. lib. 1.

Restitutio in integrum aduersus lationem renuntiari potest in compromisso, secundum magis communem per Burla. conf. 114. nu. 3. lib. 1.

Restitutio a principe etiam quo ad bona, non recuperat iam alienata & in alios translata, nisi id expresse caueatur, secundum communem per Burla. conf. 54. nu. 12. lib. 1.

Restitutio in integrum aduersus prescriptionem longissimi temporis, etiam 40. an. concedi ex capite ignorantia, ex illa clausula, Si qua mihi iusta causa esse videbitur, multi doct. voluerunt, ad hanc decisionem allegantes Bart. in l. j. si quis autem propter. ff. de itin. actu que priua. doct. in clem. 1. de restit. in integ. per tex. illius. Clem. ubi generaliter dicitur, quod etiam aduersus lapsum temporis in integrum restitutio peti potest. Lud. Ro. in conf. 166. n. 12. Quorum sententiam communem & verioem esse inquit Alex. de imol. in conf. 169. n. 15. ver. non obstat. in 2. lib. & in conf. 116. in lib. 5. conf. appellat hanc communem conclusionem, a qua in iudicando non esset recedendum. Sed alij contrariam sententiam sequuntur, quod ad 40. an. quos refert Bartholom. Soci. in l. filiusfamilias. §. in hac. n. 10. addens se sepe ita consultum vidisse per doctissimos viros. vbi Apostillator in ver. sepius, illorum doct. consilia meminit. ff. de verb. obl. Et hanc sententiam communem doct. opinione esse testantur Philip. dec. in consil. 375. nu. 5. ver. & vltimus ista conclusio, & se refert ad conf. 29. vbi ipse eandem sententiam latius tradiderat. & ibi Apostilla. in verb. concludo. Et Marian. Soci. iu. in conf. 76. nu. 102. ver. & primo dico, addens & hanc verioem, & quam idem in consilio 174. nu. 32. in 2. part. se solitum defendere, & ita pluries contra Alex. consuluisse, in alia tamen prescriptione 30. ann. vel minori, si contra ignorantem interuenisset, omnes ferè sententiarum, dari posse in integrum restitutionem, refert. Et hanc sententiam ipse Alex. sequitur in conf. 151. nu. 8. & 9. vbi Apostillat. in verb. attamen. in d. secundo lib. conf. kirchouius.

Restitutio ad prosequendam appellationem non datur minori nisi de latione probetur. l. verum. §. item non restituitur. ff. de minor. 2. §. an. l. nam postea. §. si minor. ff. de iureiur. Bar. l. si in fi. C. de integ. rest. Phil. dec. in conf. 436. nu. 5. Quam sententiam tanquam communem latius explicarunt iaf. in d. §. si minor. & Rol. à Valle, in conf. 53. nu. 42. 43. 44. & 45. in 2. To. conf. post Crauet. in conf. 179. nu. 8. kirchouius.

Restitutio in integrum vitur ecclesia aduersus ecclesiam, sicque priuilegiatus contra priuilegiatum, teste abb. in c. auditis col. 2. de restit. in integ. Rom. conf. 166. in fi. & dic. q. restituantur nedum respub. sed ciuitas, & pagus, secundum Bar. & Bal. in l. respública C. ex quib. caus. maior. Alex. conf. 1. lib. 4. & hanc communem dicit dec. conf. 42. in fi. de quouide que scribit iaf. in l. domus. §. si fundus. nu. 19. ff. de leg. 1. in l. inter diuinum n. 15. C. de fac. san. eccl. vbi loquitur de ciuitate & repub. quam concl. intelligi, procedere, nisi in ru. e. puta, sex vel octo commorarentur homines, ex not. per doct. in d. l. respública. aff. in prelud. consil. reg. Neapol. q. 5. princi. ex quibus resultat concl. restitutionem in integ. reipub. ciuitati, & villæ seu pago competere.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

foecunda atque veri clausula restituitur, & si fructus inter de portationem & gratiam perceptos nunquam seruet. commone ponit Viuius vbi supra, & qui latius de hac re agit. I. Clarus in prac. §. vlt. q. 59. ver. item quaro, cum seq. E. Suarez.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Restitutio in integrum, tempus quadriennij ad peten restitutionem in integr. a iure præfinitum: locum habet tam in ecclesia, quam minore, & repub. & in omnibus vniforme est, & secundum communem ex æquo omnibus competit, teste aff. sic. decif. 175. Quod quidem quadriennium à principio vitale est, quia à die scientia currere incipit, secundum dec. consil. 42. in fi. Boer. q. 39. nu. 7. Bellon. conf. 46. nu. 15. Sed hanc restitutionem ex capite ignorantia, post 40. an. intra quadriennium tantum ecclesiæ & pauperibus competere dicunt, reiecta aliquorum opinione contraria, quæ prior opi. verior est, per deci. Boer. & Bellon. vbi supra illud tamen non est prætermittendum q. quadriennium ad peten in integ. restitutionem aduersus tres sententias: vel omittas probationes à die vltimæ sententiæ computari debet, secundum capel. Tolof. q. 54. 55. ca. siad. de in integ. rest. decif. 2.

Aff. dec. 228. nu. 10. idem.

Fallit secundò, si fieret sine iusta & legitima causa, doct. in l. digna vox. C. de LL. Ceterum de iure canonico planum est, q. succesor quando cunque sui antecessoris priuilegia & gratias reuocare possit, c. si cuius de præb. & dignit. lib. 6. idem.

Reuocari non oportet, neque debet q. nulliter factum gestumve sit, vbi omnino si id factum non esset, fieri deberet, ratio est, quia ex quo de nouo sic faciendum esset, partis non interest q. reuocetur, & voces quorum non interest, recipiendæ, & audiendæ non sunt, inquit iure conf. in l. ff. de appel. recip. probatur conclusio ex tex. in l. ff. de eo quod met. caus. & ex his, quæ scribit Ang. & Alex. in l. si finita. in prin. ff. de dam. in fec. Aret. in §. quadrupl. in sti. de actio. qui loquuntur in tenuta nulliter data. Pau. de cast. conf. 472. in causa capturæ. lac. in fi. li. j. Soc. conf. 113. ad fi. li. 3. dec. in c. cum cessante, in fi. de app. & in conf. 449. iaf. in l. à diuo pio. §. in vltima. de re iud. & in l. si pacto quo pœnam in 5. no. C. de pact. curt. iu. in consil. 127. ver. accedunt ad confirmationem. Gozad. consil. 21. abb. conf. 29. in fi. par. 2. imo in conf. 105. ver. nec obstat quod legitur & notatur: quos omnes pro comprobatione communis sententiæ, quam attestatur, refert Craue. conf. 189. in causa appellationis nu. 6. ad quem data facti contingentia recurrere poteris & ad eundem conf. 65. sorores. & conf. 140. in causa spoliij in fine quam conclusionem veram se credere ait d. conf. 65. quando ex eisdem actis constat quod illud quod nullum est de nouo fieri deberet, aliàs secus. F. Turz.

In actione personali reus vsque ad 30. an. potest petere reuocationem tenet ex primo decreto quando vult rescire actori expensas, & satisficere de iudicio sisti, sec. formam auct. & qui iurat. C. de bo. auct. iud. pos. est com. opi. sec. Alex. in conf. 205. vifa dicta. circa med. vol. 7. M. Charian.

Reuocatio donationis, quæ fit ex dispositione l. si vnquam. C. de reuoc. do. fit pro ipso iure immediatè, cum nascuntur liberi. com. dicit Cla. in §. donatio. q. 23. ver. præterea. P. Fich. reuocatio testamenti generalis non sufficit, si vnus vel plura testamenta præcesserint, quorum vnus vel plura habuerint clausulam derogatoriam, sed requiritur vt in reuocatione fiat expressa & specialis mentio clausulæ derogatoriæ. comunem dicit in §. T. q. 99. ver. Et hæc quidem idem.

Reuocatio testamenti facta coram tribus testibus, si concurrat perseverantia longi temporis nempe decennij, censetur reuocatum testamentum factum, etiam si postea non fiat vel subsequatur aliud testamentum. com. in §. T. q. 91. ver. dictum. Si autem reuocatio fiat coram septem testibus, & testator expresse dicat se velle intestatum decedere, tunc non requiritur cursus decennij. com. in d. §. T. q. 12. idem.

hanc communem scribentium opinionem esse referunt Io. Fran. Purpurat. in d.l. fi. nu. 39. ver. f. fallit. & Marc. Mantua. in d. cap. 1. num. 40. versic. quinto limitatur. extra, de probat. kirchouius.

reus in causa ciuili fisco instrumenta edere tenetur, etiam ad eius intentionem fundandam. Et hanc communem concl. doct. esse inquit dec. in l. 2. is apud quem nu. 40. & in l. fi. n. 12. C. de eden. refert quoque Hier. de Monte. in trac. de fin. regen. c. 82. n. 4. Quam sententiam latius declarat dec. in c. 1. nu. 13. ver. f. de proba. vt non habeat locum in fisco agente, vbi ex speciali privilegio reus propria instrumenta edere tenetur. l. ne quisquam. aliis. fenatus censuit. vbi Bart. & alij. ff. de eden. & nouissime Mantua. in d. c. 1. nu. 32. Kirchouius.

Reus si negaret se possidere, quando tractaretur de ipsius incommo. licet probaretur eum prius possedisse, non tamen praesumeretur hodie possidere, adeo vt possit condemnari ad restitutionem verae possessionis. sec. gl. & doct. in l. siue possideris. C. de probat. & in l. non ignorabit. C. ad exhiben. Et hanc sententiam communem, & omnium docto. conclusionem esse scribit consulendo Alex. de imol. in conf. 137. n. 20. ver. sed licet probatum. in 2. lib. conf. sed de huius doctrine & conclusionis veritate, & limitationib. eiusdem videantur ea quae annotata sunt ad Ale. in trac. de praesump. 2. reg. prin. pre sumpt. 2. 1. Kirchouius.

reus tenetur subministrare expensas litis actori. petenti vni uersam hereditatem vel eius partem. l. si instituta. ff. de inof. te stal. si ver. si aliqua alia facultas esse non poterit. C. de ord. co gnit. Et hanc communem doct. sententiam esse scribunt Did. in c. 6. nu. 6. praet. q. 1. Io. Cephal. in conf. 127. nu. 10. in libro 1. vbi ipse plures doct. auctoritates adducit. Licet Boer. re ferat se non vidisse id seruari. in conf. 303. in 2. par. decif. tamē priorem sententiam communi calculo approbatam esse satis liquet ex scriptis Guidonis Papae conf. 561. in suis decif. Gratianop. D. Andr. Ale. praesum. 9. in reg. 3. in trac. de praesum. Ay mon. Crauet. in conf. 164. in 1. part. conf. Kirchouius.

Reus magis quam actoribus probandi competit, si homicidium ab illis commissum fuerit, ipsos animum occidendi non habuisse, quia homicidium de genere prohibitorum esse dicuntur. Ideo iuris praesumptio est contra reos delinquentes q. habuerint animum occidendi. Item quia difficile est probare negatiuum. Actor. C. de prob. Similiter cum animus probandus sit, difficultis est probatio, cum animus nullius appareat, nec testes quocquam deponere possint de his quae ab animo dependent. Bald. in l. si quis filio. §. eius qui ff. de iniur. rupto. Ita asserit Cepolla in conf. 19. nu. 4. & in conf. 3. nu. 2. in con sil. suis crimin. & ita quoque communiter magis doc. concludere scribit Bart. Romul. in l. vt vim nu. 176. ff. de iustit. & iure. vbi ipse noua ratione & distinct. materiam illam latius prosequitur, tradit quoque Hartman. in suis praet. obseruari. sub ti. de accus. c. 12. in ci. homicidium quando committit. & quando puniatur. Kirchouius.

reus si delictum ipsum confessus fuerit, nullae sunt amplius partes iudicis nisi condemnando, talis enim confessio contra eum plenè probat. Gomef. dicit Barr. in trac. de quaest. C. quae tractatum tamen alij Gandino ascribunt. Idem dicit Gand. in in. de quaest. nu. 15. Item Guido Suzardus. de indic. & tortu. nu. 44. quem refert praet. Conrad. imol. conf. 109. praet. Milei. nu. 17. Cla. d. §. fi. q. 6. in prin. P. Fichard.

reus si examinatur super informatione vel inquisitione, & neget, tunc debent testes parte citata examinari super veritate ipsius delicti. com. dicit Card. Alex. c. de accusat. 2. q. 8. Cla. d. §. fi. q. 4. 5. ver. ceterum si reus. idem.

reus si in tortura illata constanter neget delictum commississe, & in ea negatione persistat, dicitur purgasse indicia & se existens, quasi puram veritatem dixisse videatur, & ita ser uatur, vt dicit Alb. in rub. C. de quaest. nu. 9. Idem in l. edictum. n. 2. ff. de quaest. dicit q. communiter totus mundus ita tenet & seruat. quem refert Boer. decif. 163. nu. 12. Gram. decif. 8. nu. 9. & decif. 96. n. 2. & Did. praet. q. 23. praet. Cafoni. nu. 2. Hanc etiam dicit esse communem obseruantiam Cepol. conf. crim. 1. ver. nec potest dici. Idque etiam si delictum fuisset contra ip sum plenè probatum, vt dicunt aliqui ex praedictis Doctori bus. Debetque hoc casu iudex facere inscribi in actis qualiter tortura fuit moderatè adhibita & indicia sunt purgata, & post ea debet vt relaxare fideiussori. Et ita est comunis practica & obseruantia, vt dicit mar. l. repetin. ff. de quaest. & in praet. crim. §. quoniam. n. 49. quem refert Anto. Gom. c. 13. delictorum. nu. 18. Carer. in praet. crim. nu. 202. quem refert Siman cas de heret. c. 63. nu. 36. Cla. d. §. fi. q. 64. ver. illata reo. idem.

reus si moriatur ante executionem, si de crimine confessus, 80

conuictus vel cōdemnatus sit, iudex non debet executionem in ipsum cadaver facere. com. dicit Sapia. in l. imperium. nu. 7. ff. de iurisd. om. iud. cur. i. u. ibid. n. 3. Igneus in l. 1. §. si sibima nus. nu. 46. & 54. ff. ad Sylleia. Boss. in tit. de accus. nu. 33. Sed quicquid sit de iure, contrarium seruatur in practica, vt attestatur igneus ibidem nu. 21. & 42. & Bald. in l. 2. C. qui testam. facer. poss. quem refert Marcus decif. 953. imol. in l. defuncto. num. 1. ff. de publ. iud. Cla. d. §. fi. q. 51. ver. sed hic incidenter. idem.

Reus si praesens in iudicio neget factum, non est ulterius ex aminandus, sed recipiuntur testes, & ad vltiora proceditur ad perfectionem processus, com. dicit Marianus in c. qualiter & quando. de accusat. nu. 207. q. 7. 5. in fi. hodie tamen de consuetudine in practica seruatur contrarium, vt testatur idem Marianus ibidem, & licet aliqui dixerint, q. quando nulla praecedit diffamatio de crimine, non teneatur reus respondere, vt etiam docto. communiter concludere attestatur Card. Alex. in d. accusatione 2. q. 3. nihilominus in distincte seruat q. reus teneatur respondere super crimine ipsi iudici. Cla. d. §. fi. q. 45. 20 ver. scias autem. idem.

reus si velit confessionem suam sponte factam reuocare, au diendus est, modo velit docere confessionem illam fuisse erro neam, & errorem probare. Ita communem dicit Aret. in cap. cum delict. in vltimo verbo de accus. quem refert Boss. in tit. de confes. nu. 60. & in tit. de defens. reorum nu. 4. Non tamen potest confessionem illam prorsus perimere & eneruare, sed potest tantum se excusare, & aliquid deducere contra propria confessionem, vt omnes dicere attestatur Boss. in d. tit. de con fessis. nu. 35. Et licet Sali. in l. fi. nu. 2. C. de probat. dixerit quod indistincte, pro sit reuocatio, atque etiam Angel. de maies. in verbo, comparent. nu. 1. dicat se vidisse practican, tamen seruat contrarium, vt nimirum nunquam admittatur reuocatio nisi probato errore. Haec Clar. d. §. fi. q. 55. ver. in. idem.

reus si danda est copia indiciorum, communem dicit Ripa in l. secunda. numero octauo. C. de edendo. & regulariter si procedatur contra aliquem per viam inquisitionis, danda sunt in quisito nomina testium contra eum productorum, nec non etiam dicta eorum, si petat reus, publicanda sunt ad effectum vt se ipsum possit defendere, & suas exceptiones aduersus eorum dicta & personas proponere, vt communiter tenent Doctores attestatur Cepolla consilio crimin. sexagesimoquinto. in fine, & consilio sexagesimo sexto. versiculo, quinto probatur. Parisius consilio secundo, numero 155. libro quarto. Clarus dicto §. fina. quaestione 49. versicu. primo. & secundo. P. Fichard.

Reus delictum sponte confessus, mitius puniendus quam is qui probationibus conuictus est. arg. l. vnic. C. de his qui se det. Et hanc sententiam communiter approbatam dicit Si mane. de heretic. c. 55. nu. 6. quam etiam communem appel lat Berous in c. at si clerici. in prin. num. 88. de iud. sed iudices hoc non curant, vt etiam nunquam seruari vidisse attestatur Alb. in l. 1. §. quaestioni. nu. 3. de quaest. Cla. d. §. fi. q. 60. ver. non deant. P. Fichard.

reus in criminalibus, non tenetur vt in ciuilibus, edere iura & instrumenta fisco. com. dicit Dec. in l. 2. nu. 4. C. de edend. Et hoc non solum si causa sit capitalis, sed etiam si sit merè pecuniaria, vt com. dicit Rip. d. l. 2. nu. 22. C. de eden. quod etiam dicit ex mente omnium Boss. tit. de fisco. nu. 11. Cla. d. §. fi. q. 22. ver. sed hic. idem.

Reo non debet dari terminus ad respondendum super facto proprio, etiam si petat tempus deliberandi. com. dicit Aug. ad Ang. de malefic. in ver. comparuerunt. nu. 6. vt illum refert praet. Conrad. nu. 2. Et licet Alex. in l. 1. nu. 6. de edend. dicat contrariam communem esse, tamen prior illa seruatur de consuetudine, vt testatur Sali. in auth. offeratur. nu. 6. C. de lit. cont. Castr. ibid. nu. 5. & 11. vt refert praet. Conrad. num. 5. Ama. l. de syndic. num. 184. Cla. d. q. 45. ver. sed hic quaero. P. Fichard.

reus non est fideiussoribus relaxandus, regulariter quoties pro crimine imponitur poena corporis afflictiua. com. dicit Xuares. in vol. alleg. vbi copiose de hac materia. Et huic opi. applaudit consuetudo, vt dicit Card. Alex. in can. qui quis. 2. q. 8. vbi verò non agitur de poena corporali. non debet reus carceribus mancipari. com. ait Ant. Gom. c. 9. delict. n. 8. intel lige vt procedat, modo offerat praestare fideiussorem, aliis si non haberet fideiussorem, debet in carceribus detineri, & ita seruari, dicit Clar. d. §. fin. quaest. 46. ver. in hac autem materia. P. Fichard.

Reus non tenetur respondere, si non sint aliqua indicia con tra ipsum, imò non tenetur respondere si non praecedat aliqua diffamatio. com. dicit Card. Alex. in can. de accusatione 2. qu. 8. idem dicit Are. in c. qualiter & quando. 2. §. debet. ver. in foro autem. de accusat. quem refert Do. Ant. de Padilla in l. tran sfigere. n. 5. C. de transact. Clar. d. §. fi. qu. 4. 5. ver. sed pone. in fi. idem.

diffamatio. com. dicit Card. Alex. in can. de accusatione 2. qu. 8. idem dicit Are. in c. qualiter & quando. 2. §. debet. ver. in foro autem. de accusat. quem refert Do. Ant. de Padilla in l. tran sfigere. n. 5. C. de transact. Clar. d. §. fi. qu. 4. 5. ver. sed pone. in fi. idem.

Reus potest etiam ex vnica confessione iudiciali sponte facta, condemnari. communem dicit Brun. de iudiciis & tortura. n. 2. 1. quae refert Foller. in praet. cri. n. 39. & quod in tali confessione sponte facta & sine tormentis non requiratur ratificatio seu perseverantia consentitis, sed q. statim q. est confessus crimè, debet cōdenari. com. esse dicit Din. in l. 2. ff. de cust. reor. quem refert Guido Pape decif. 339. Gand. in ti. de quaest. n. 15. Jac. de Beluifo, in praet. cri. in rub. de q. n. 97. Bald. in trac. de q. n. 2. Vitalis de Malef. tit. quaest. indicia. n. 3. Imol. conf. 109. n. 1. quem refert Carer. in praet. cri. nu. 24. Marf. in praet. cri. §. quoniam. n. 18. & quod ita seruet consuetudo, dicit Bart. in l. 1. de cust. reor. quae refert Bald. in l. si quis ea. n. 2. de cust. reor. Licet autem gl. in l. 1. ff. de q. dicat q. vna confessio spontanea non sufficiat, sed quod requirantur tres. tamen gl. illam communiter non teneri dicit Salicet. in l. 2. C. de cust. reor. nu. 3. Si autem confessio facta esset in tormentis, vel metu, tunc reus non posset condemnari, nisi in ea perseveret, illam q. ratificet. vt communem dicit Boer. decif. 163. n. 18. Brunus de indic. & tortur. n. 3. & n. 2. 1. idque siue indicia praecerint, siue non. vt com. dicit praet. Carer. n. 196. Cla. d. §. q. 65. ver. fi. & q. 64. ver. ceterum si reus. idem.

Reus regulariter non debet interrogari de fociis. textus est in l. fi. C. de accusat. & est communis omnium sententia, vt dicit Io. de Amicis conf. 27. n. 1. praeterquam in nonnullis munitibus, in quibus propter eorum immanitatem permiffum est. interrogetur, quae dicuntur crimina excepta, & ea ponit gl. in d. l. fi. Cla. d. §. fi. q. 2. 1. ver. dictum socij. P. Fichard.

Reus damnatus ad mortem statim non debet post sententiam morti tradi, sed expectari debent decem dies, qui dantur ad appellandum. vt est communis opi. de qua Bened. de Vado. in repto. Fel. in ver. reus damnatus ad mortem. Fel. in c. quae renti. n. 3. de off. & po. iud. delegat. vbi communem dicit. fallit si reus confessus fuit crimen, quia tunc statim potest tradi morti lata sententia. Secundo fallit, quando statutum disponeret, q. statim reus morti tradatur, vt ibi per Vadum. reus tamen in aliquibus casibus non est statim morti tradendus, vt ibi in repto. Fel. vide omnino, & plenè per Fel. in d. ca. quereenti. col. 2. nu. 3. Bonac.

Reus inuentus cum aliqua re subtracta alicui, si ibi res esset mensura, potest ibi conueniri. aliàs ad suum iudicem, praestita satisfatione, remittitur. Boer. decif. 218. n. 3. & 4. communem dicit. idem.

Reus conuictus de homicidio, potest se tueri exceptione, quod ad suam defensionem fecit. Cagn. in l. nemo. nu. 4. ff. de reg. iur. com. dicit. idem.

Reus liberatur a morte per semiplenam probationem, vt est communis opi. quam totus mundus seruat. de qua Apostillates ad conf. 2. Pau. de ca. n. 59. in 3. vol. idem.

Reus semel diffinitiuè absolutus amplius inquiri de eodè nequit delicto. etiam superuenientib. iudiciis, vt est communis opi. Burf. conf. 34. n. 1. idem.

Reus absolutus in criminalibus, actore non probante, vt est communis opi. Burf. conf. 59. n. 18. idem.

Reus absoluitur, non probata qualitate in inquisitione posita, vt est communis opi. Burf. conf. 94. n. 36. idem.

Reo in deciforiis magis fauetur quam actori. l. Arianus. ff. de actionib. & obl. l. fauorabiliores. ff. de reg. iur. idem ergo videtur in probationibus à quibus decisio causae dependet, quia actore non probante reus absoluitur. l. qui accusat. C. de eden. l. lege lunia petronia. quae est 24. ff. de manumif. vbi q. dicitur de sententia pariter habet locum in testib. & probationib. Nam probationes respiciunt decisionem causae. Bal. in l. cum magistratus. n. 6. C. quando prouocare non est necesse. Ale. in l. de die. n. 1. & 2. & l. as. n. 3. ver. & in omnib. causis, in quib. praefertur quis in sententia, similiter praefertur in probationib. ff. q. satisd. cog. Phil. Dec. in l. nō est nouum. n. 2. ver. sed animaduertendum est. C. de eden. & in d. l. fauorabiliores. n. 5. & hanc communem scribentium sententiam esse testatur ibid. nu. 5. Hieron. Cag. Licet l. as. in d. l. non est nouum. ver. ista nihil valet, contrariam sententiam tanquam communem amplectatur. kirchouius.

Reus actori ad fundandam replicationem eius instrumenta edere tenetur. Bar. in l. fi. n. 2. ver. tertio q. reus edat. C. de eden. Quoniam sicuti actor edere tenetur reo ad fundandam exceptionem, ita aequum est in replicatione actoris, vt idem fa-

ciat reus ipse, cum replicatio nihil aliud sit, q. quaedam exceptio exceptionis. l. 2. ff. de excep. doct. in ca. 2. ext. e. Licet multi alij doct. referent Alex. de Imo. in d. l. fi. n. 2. 5. ver. sed Azo. triam sententiam approbauerint, moti potissimum, quia replicare est eiusdem naturae, cuius est actio. l. quaesitum. §. fi. & ibi nota. ff. de pecul. l. si pactum. cum gl. C. de exceptionib. sed Bartoli sententiam communiter approbatam, eamque communem doct. opi. esse annotant Phil. Dec. in d. c. 1. n. 34. ver. septimò fallit. & n. 39. ver. & ex rationib. Marc. Mantua. nu. 30. vbi ipse tamen Azon. sententiam sequitur. & ante eos Bald. ibid. nu. 12. ver. si communis opi. est, q. debeat fieri editio, quia replicatio est exceptionis exceptio, & actor in replicando est quodammodo reus. kirch.

Reus per satisfationem de iudicio sisti, quam ex necessitate praestatur reus per alium actum quem facit ex necessitate & iussu iudicis, putat, quia soluit sportulas, non videtur in iudicem consentire, vel inducitur prorogatio, sec. Inn. quem sequitur Fel. in c. inter monasterium. ext. de re iud. & ibi Bal. in j. col. Arch. 4. q. 4. in c. nullus. Ang. in l. fed si susceperit. ff. de iudi. Bar. in l. si conuenit. ff. de iurif. om. iud. Bal. in l. 2. C. de bo. autho. iudi. pos. & in auth. offeratur. C. de lit. contest. vbi est casus ad hoc. Balb. decif. 90.

Reus excipiendo non videtur confiteri intentionem aduersarij, secundum magis communem & veriorum doct. sententiam. c. exceptionem obiciens. de reg. iur. in 6. vbi dicitur: exceptionem obiciens non videtur intentionem aduersarij confiteri. l. non vtique. ff. de excep. vbi dicitur: Nō vtique aestimatur confiteri de intentione aduersarij cū quo agitur, quia exceptione vititur. igitur acceptatio actoris non debet hoc operari, cum virtus exceptionis hoc nō dicat. Nā exceptio dicta est quasi quaedam exclusio, quae opponi actioni cuiusq. rei soler, ad excludendum id, q. in intentionem condemnationis de adu. est. l. 2. ff. de exce. item per tex. expressum in c. cū venerabilis. ext. de excep. vbi exceptio fuit acceptata, & tñ non inducitur confessio eius quod de necessitate exceptio videtur excludere. Praeterea exceptio inducitur ad excludendum adorem. d. l. 2. ergo non debet operari augmentum intentionis actoris. l. legata inutiliter. ff. de adm. legat. Porro si ille qui excipit confiteretur tacite confiteri, sequeretur q. per exceptionis obiectū induceretur litis contestatio. Quia litis contestatio inducitur per negationem vel confessionem tacitam vel expressam. c. cum causam, & ibi notatur per doct. extr. de prob. & declarat Bart. in l. 1. C. de litis contest. in 7. ergo & antecedens. Hinc Bald. scribit in l. per hanc. n. 1. in fi. C. de temp. appel. q. illud q. ponit actor dicitur assertio, & differt ab exceptione rei. Quia reus excipiendo nihil asserit. Et idem Bald. in addit. ad Specul. in ti. de accus. in 4. col. in ver. qui excipiendo. tenet, quod qui excipiendo aliquid dicit, non tamen vnquam intelligitur illud fateri.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

Non refragatur, q. confessio ante litem contestatam in iudicio facta non minus operetur, quam si post litis contestationem facta esset: confessio namque ad sui validitatem, nō requirit litis contestationem, aut tutelam iudicij, vt inquit, Inn. in c. qualiter & quando. 2. extra de accusat. quem allegant & sequuntur Pan. & reliqui canonistae, in c. at si clerici. de iudae. & c. ex parte. extra, de confess. Quia illud dictum Inn. huc ratione excep. propositae transferri non potest. ita illud ipsum inter ligat Pan. l. d. c. ex parte. n. 15. ver. ego dictum hoc intelligo extra, de confessis. & latius in d. c. cum venerabilis. n. 26. quia cū regula exceptionem, & c. & d. non vtique. indistincte loquatur, ergo simpliciter sunt intelligendae. & sic nisi actor probaret intentionem suam reus absolueretur. l. siquidem. & quod ibi noratur. C. de excep. ita quoque scribit consulendo Alex. de Imol. in conf. 159. n. 1. 2. & 3. in 6. vol. conf. & hanc doctrinam communiter approbari scribunt doct. in l. decem stipula tus. ff. de ver. obl. Quare nō opus est de isto articulo, licet plures dari possint solutiones, prout referunt doct. in d. c. ex parte. & preclarè Dec. in c. at si clerici. quando nō habeat sua substantia. extra. de iud. vltierus disputare. Nam preclarè Bal. inquit: q. nunquā reus videatur confiteri, licet actor velit inherere exceptioni, cum quia voluntas agentis nihil disponit in voluntate excipientis, quae est perimere & negare intentionem sui aduersarij, tum quia adhesio actoris non potest mutare naturam exceptionis. l. alia causa. C. de his quibus vt indig. & hanc sententiam communem doct. opi. esse, eamque veram, scribit Dec. in d. c. cum venerabilis. n. 19. ver. & ita ex omnib. s. dictis. kirchouius.

& instrumenta fisco, non solum si causa sit capitalis, sed etiam si sit merè pecuniaria, vt est communis opi. Cla. q. 2. ver. sed hic. idem.

Reo non debet dari terminus ad respondendum super facto proprio. etiam si petat tempus deliberandi, vt est communis opi. & hæc quidem seruatur de consuetudine. licet alia opi. etiam sit communis. Cla. q. 4. 5. ver. sed hic quæro. Bonac.

Reus non est fideiusorib. relaxandus regulariter, qñ pro crimine imponitur pœna corporis afflictiua, vt est communis opi. & ita seruatur de consuetudine. aliàs, vbi non venit pœna corporalis imponenda, non debet reus carceribus mancipari, vt est communis opi. Modo offerat se præstare fideiussorem, alias detinetur. Cla. q. 4. 6. ver. in hac autem materia. idem.

Reus non tenetur respondere, si non sint aliqua indicia contra ipsum. Immo si non præcedat aliqua diffamatio, non tenetur respondere, vt est communis opi. Cla. q. 4. 5. ver. sed pone. in fi. idem.

Reus potest èt ex vnica cõfessione iudiciali sponte facta cõdemnari, vt est communis opi. Nec requiritur in tali cõfessione spontanea facta, & sine tormentis alia ratificatio, vel periclerantia confitentis. Sed ita ut q̄ est confessus, debet cõdemnari. vt est communis opi. & ita seruatur de consuetudine. sed si confessio fuisset facta in tormentis, vel metu, nõ posset reus condemnari, nisi in ea perseveret, illamque ratificet, vt est cõmunis opi. Idque siue indicia præcesserint, siue non, vt est cõmunis opi. Cla. q. 6. 4. ver. ceterum si reus. idem.

Reus regulariter non debet interrogari de sociis, vt communis opi. præterquam in quibusdam exceptis criminalibus. Cla. q. 2. 1. ver. dictum socij. idem.

Reus si delictũ ipsum fuerit confessus, nullæ sunt amplius partes iudicis, nisi in condemnando. talis n. confessio ð eum plenè probatur, vt est communis opi. Cla. q. 6. 5. in prin. idem.

Reus si examinatur super informatione, vel inquisitione, & neget. Tunc debent testes, parte citata, examinari super veritate ipsius delicti, vt est communis opi. Cla. q. 4. 5. ver. ceterum si reus. idem.

Reus si in tortura illata constanter negat delictum commississe, & in ea negatione persistat, dicitur purgasse indicia cõtra se existentia, quasi puram veritatem dixisse videatur. & ita seruatur, vt est communis opi. Idq̄, etiam si delictum fuisset ð ipsum plenè probatum, debet que hoc casu iudex facere inscribi in actis. Qualiter tortura fuit moderatè adhibita, & indicia sint purgata, & postea debet eum relaxare fideiussori, vt est communis opi. Cla. q. 6. 4. ver. illata reo. idem.

Reus si moriatur ante executionem, si de crimine cõfessus, conuictus, vel condemnatus sit, iudex non debet executionem in ipsum cadauer facere, vt est communis opi. sed quicquid sit de iure, contrarium seruatur in practica. Cla. q. 5. 1. ver. sed hic incidenter. idem.

Reus si præsens in iudicio neget factũ, non est vterius examinandus, sed recipiuntur testes, & ad vteriora proceditur ad perfectionem processus, vt est communis opi. sed hodie de consuetudine in practica seruatur contrarium. Et licet dicatur, q̄ quando nulla præcedit diffamatio, reus non tenetur respondere super crimine ipsi iudici, tamè communiter seruatur cõtrarium, & indistinctè tenetur reus respondere super crimine ipsi iudici. Cla. q. 4. 5. ver. scias autem. idem.

Reus si velit confessionem suam spontè factam reuocare, est audiendus. Modò velit docere confessionem illam fuisse erroneam, & errorem probare, vt est communis opi. Non tamen potest confessionem illam prorsus perimere & enervare. Sed potest tantum se excusare, & aliquid deducere cõtra propriam confessionem, vt est communis opin. & ita seruatur in practica, quòd non admittitur reuocatio, nisi probato errore. Cla. q. 5. 5. ver. si. idem.

Reo dàda est copia indiciorum, communis est opi. & si procedatur per viam inquisitionis, dàda sunt inquisito nomina testium contra eum productorum, necnon etiam dicta eorũ, petente reo, publicanda, ad effectum, vt possit se defendere, & suas exceptiones aduersus eorum dicta & personas proponere, vt est communis opi. Cla. q. 4. 9. ver. 1. & 2. idem.

Pro. rex Francie nullum recognoscit superiorem, de iure, nec de facto. in c. per venerabilem. §. insuper. extra, qui fil. sint legit. facit quod no. gl. in §. 1. insti. de patr. pot. idem.

Reus potest in suo testõ ordinare vnum ex filiis, qui post se regnet, & sic vnũ aliis præferre, etiam si iurisdictione ipsi testatori sit in feudum data, & ipse fuerit stipulatus pro se & filiis, cõmunem dixit Barb. conf. 5. 5. inter 3. Ale. vol. 4. cum locupletissimè ibi allegatis Cautius tamè esset, sec. la. i. l. 2. q. vlt. C. de iure emphy. si tunc aliis filiis condignam recompensationem

relinquerit. de quo vide Dil. in Ar. test. tit. 3. cau. 8. I. Fich.

Rex romanorũ vel alius potest alicui cõcedere castrum no mine & iure antiqui feudi possidendum, quod licet sit nouum feudum, assumit tamè qualitatem paterni & antiqui feudi. & hanc communem opi. doct. esse ibid. attestatur Phil. Dec. n. 3. in fi. de qua decisione videantur ea, quæ dicta sunt in verbo, feudum nouum si fuerit alicui datũ, & in inuestitura, illa verba iure feudi paterni & antiqui adiecta esset. & de hac valdè eleganter & copiosè, in vtramque partem multis adductis authoritatib. scribit And. Tiraq. in trac. de vtroque retract. §. 3. 2. à n. 3. 1. vsque ad n. 4. 3. Kirch.

Rex romanorum potest ante coronationem, res imperij in feudum dare, & de his concedere inuestituram, imò alicui priuilegium largiri. Hanc communem doct. opi. esse per multas authoritates firmant Guido Papa in conf. 6. 5. ver. ad aliud dubium. n. 9. & Phil. Dec. in conf. 1. 9. n. 1. & 2. & in c. eam te. n. 2. extrà, de re. tract. kirchouius.

Pro. ridiculum est tunica fundum accedere. l. iustissime. ff. de æd. edict. Bello.

Pro. ritè denotat solennitatem, rectè iustitiam. gl. in l. non putauit §. non quæuis. ff. de bon. poss. contra tab. idem.

Rixa sedata, si vulneratus ex interuallo insultũ faciat in vulnerantem non videtur facere defensionis, sed vindictæ causa, communem dicit Cepol. conf. cri. 4. 3. in prin. Cla. lib. 5. sent. §. Homicidium. ver. scias tamen. P. Fich.

Rixantes inuicem, si quis eorũ fuerit aggressor, & nescitur quis fuerit primus, neuter punitur propter incertitudinem, q̄ procedit in pœna corporali, vt est communis opi. secus in pœna pecuniaria. Cla. q. 6. 0. ver. vidi ego. Bonac.

Rogatus hæreditatem expendere post mortem in virgines maritandas, vel in pauperes, non potest illam erogare in vita, Decius in l. cum tempus. de re. iur. ff. com. dicit. contrariam vero riorem. & communiorum dixit Hiero. Cagn. in d. l. cum temp. per totam optimis fundamentis. B. Villal.

Pro. Roma communis omnium patria, & caput mundi. l. Roma. ff. ad municip. l. 1. §. sed neque leges. C. de vet. iur. enuc. in c. cuncta per mundum. q. 3. in c. fi. de pœ. in 6. Bello.

Rubrica generalior nigro non restringitur per nigrum specialiter loquens: Imò ex ipsa rubrica generaliori potest extendi nigrum, Curt. iu. conf. 1. 0. 7. n. 7. com. dicit. B. Villal.

Rubrica generalior nigro, potest allegari in sua generalitate, Curt. iu. conf. 6. 5. n. 3. com. dicit. idem.

Rubrica que legib. ea contentis generalior sit, rectè in sui ipsius generalitate allegatur, commune offert Curt. iu. cõfi. 6. 5. n. 1. 3. Nec à legib. adstringitur, sed illarum tractatum amplificat potius, ac dilatat. commune ponunt idem Curt. conf. 1. 0. 7. n. 2. latè Viuius lib. 1. opi. 3. 14. E. Suar.

Rubrica, quæ orationem habet perfectam, pro textu allegari potest. etiam ad decisionem caularum, vt est cõmunis opi. Menochius conf. 3. n. 1. 5. Bonac.

Pro. rursus, aduerbium verificatur in duabus vicibus tantum. l. fideicommissa. §. si quis decem. ff. de leg. 3. idem.

Pro. rustica familia non vitur cibis delicatis, vt pullis: sed caseo, fabis, & ouis. gloss. in l. feruis vrbanis. ff. de legat. 3. Bellon.

Pro. rustici nec æquitate, nec pecunias portare audent. l. do mini. C. de agri. & cen. lib. 1. in l. idem que. §. idem Labeo. vbi Accur. ff. mandat. idem.

Rusticus si testetur in ciuitate, vel cuius in comitatu, nõ gaudebunt priuilegio. l. fi. C. de testam. in qua conceditur rusticis quod saltem coram quinque testib. testari possint. com. dicit Cla. in §. testamentum q. 5. 6. ver. sed quid. P. Fich.

Rusticus ad hoc q̄ possit petere restitutionem contra contractum ininitum contra ius, deberet saltem consulere duos iurisperitos, & non sufficit vnum, Io. Mau. in tract. de resti. in integrum, c. 7. 8. com. dicit. B. Villal.

Pro. rusticorum auctoritati credendum est in l. si chorus. §. 1. ff. de leg. 3. Bello. Tol.

Pro. rusticorum vulgare dictum est, vt diuidat rem per medium. gl. in l. Nefennius. in fi. ff. de neg. gest. bene facit l. 1. §. fi. ff. de stip. ser. & l. si paternam. de hæred. insti. c. asserte. de præsump. Reg. 3. Bello.

Rustici testamentum, tum demum quinque testib. rite conditũ censetur, cum à rustico, & ruri exaratum erit. commune affirmant Boe. decif. 3. 2. n. 10. l. Cla. de testa. q. 5. 6. ver. scias tamen. E. Suarez.

Rusticus ad hoc q̄ possit petere restitutionem in integrum contra contractum, factum contra ius, debet ante consulere duos fidei iurisperitos, nec sufficit vnum. Mauritijs de re. iur. in integr. c. 8. 8. communem dicit. Bonacosi.

COMMUNIUM OPINIONUM, SIVE IURIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XVII.

S

Acra alienari nõ possunt. l. iubemus. C. de sacros. eccl. §. sacre. insti. de rerum diui. tot. tit. in auth. de reb. eccl. non alien. & extra e. ti. c. nulli. Bello.

Pro. sacramentum coniugij apud fideles & infideles existit. c. gaudemus. de diuort. idè.

Pro. sacramenti timore contentiosa litigantium instantia compefcitur. l. 1. C. de iura. calum. idem.

Pro. sacri canones non dedignantur imitari leges. nec cõtra sacra leges, sacros canones. in c. 1. extra. de no. ope. nun. in auth. de eccl. tit. in prin. col. 9. idem.

Pro. sacri canones arctari non debent grammaticis regulis. Indignum est sacros canones adstringi regulis Donati, inquit tex. in can. indignum. 4. 4. dist. idem.

Sacerdos benedicens secundas nuptias, est suspensus ab officio & beneficio. c. 1. de sec. nup. non tamen incurrit hanc pœnam ipso iure, sed est per sententiam suspendendus. commune attestatur Diaz. in pract. cri. can. c. 6. 8. in fi. Cla. d. §. si. q. 7. 5. ver. Sacerdos. P. Fich.

Sacerdos non potest reuelare, si quis confiteatur sibi in cõfessione se hominem vellet interficere. sed debet celare, vt est communis opi. de qua Soc. in c. omnis n. 7. 1. de pœni. & remissio. Bonac.

Sacerdos potest absoluere de magnis criminibus, etiam si sit homicidium, vt est communis opi. Soci. in ca. Deus, nu. 12. de pœni. & remissio. Nec quis ob id tenetur adire Papam, vel episcopum, vt ibi. idem.

Sacerdos secularis cõstitutus procurator ab aliqua vniuersitate potest agere in iudicio & litem contestari. Capella Tolo. in suis decisio. q. 1. 3. 1. Hunc contra clericũ secularem post litis contestationem non posset opponi exceptio. Steph. Auf. frer. in suis addit. in quibus, hoc intelligendum ab illo qui sciebat illum esse clericum, aliàs post litis contestationem posset opponi. Guiliel. de Suza & Salice. in lita demum. C. de proc. kirchouius.

Pro. sacerdotis officium est nulli nocere, omnibus autem velle prodesse, c. denique. 1. 4. q. 5. c. c. c. sacerdotis. de postu. extra. sacerdotium enim datur, non tantum vt præsit, sed etiam profici. c. si qui. 1. q. 1. Bello.

Pro. sacrilegij instar est dubitare de principis potestate, an is quem elegerit, dignus sit. l. 2. C. de cri. sacri. idem.

Sacrilegium, vt propriè commissum dicatur, duo requiruntur, de iure ciuili, primum, vt sit res sacra quæ furata est, secundò, vt furata sit in loco sacro. com. dicit Bart. in l. diui. n. 1. ff. ad l. iul. pecul. quem refert Grillan. de diuers. crim. lib. 3. q. 1. n. 5. Cla. d. lib. 3. §. sacrilegium. in prin. De iure verò canonico alterum sufficit. Cla. ibidem. P. Fich.

Sacrilegij pœna de iure ciuili est extraordinaria, secundum qualitatem rei, personæ, temporis & sexus, semper tamen est capitalis. com. dicit Salice. in rubr. C. de crimine sacrilegij. in fi. quem refert Boer. decif. 2. 5. 4. n. 1. 3. & Bertachinus in verbo sacrilegium. nu. 17. Cla. d. §. sacrilegium. verfic. sed quæro. P. Fichard.

Sacrilegij crimen est vtriusque fori. Cla. q. 3. 7. ver. item que ro. Bonac.

Sacrilegium punitur pœna extraordinaria. communis est opi. Cla. in §. sacrilegium, ver. sed quæro. vide postea. Et sacrilegium punitur statuto laicorum, & statuto canonico. Vnum quodque in foro suo, vt est communis opi. Cla. ver. sed pone in d. §. idem.

Sacrilegium, vt propriè dicatur commissum de iure ciuili, oportet, vt sit res sacra, quæ sit furata, & sit furata in loco sacro vt est communis opin. de iure autem canonico sufficit alterum. Cla. in §. sacrilegium in prin. idem.

Sacrilegi debent deponi, vt est communis opi. Soc. in ca. ecclesia. n. 4. §. de fortilegiis. idem.

Sacrilegi puniuntur pœna capitis. Cla. q. 6. 8. ver. sacrilegi. idem.

Sacrilegium est de facto Papæ, vel principis iudicare. l. 2. C.

de crim. sacrile. & est communis canonum sententia. Deci. in conf. 6. 0. 2. & 6. 0. 3. idem.

Pro. sæpe ad hoc commodantur pecuniæ, vt ditis gratia, numerationis loco intercedant. l. sæpe. ff. commod. Bello.

Pro. sæpe confines fundos, etiam supra iustam æstimationem, interest nostra acquirere. l. si cui fundus ff. de legat. 2. idem.

Pro. sæpe & solutio, & exactio partium nõ minima incommoda habet. l. planè. ff. fam. ercif. idem.

Pro. sæpe fit, vt proprietati originis, obstat longinquitas temporis. c. sæpe. 1. 2. q. 2. idem.

Pro. sæpe plus in nigro, quàm in rubro continetur. vt in ti. ff. de iustit. & iur. iuncta l. iustitia. in §. iurispru. idem in rubr. de v. sic. iuncta l. præscriptio. vide gl. in rubr. C. de relig. & in rub. C. de reb. cred. idem.

Pro. sæpe pro meritis subditorum, deprauatur vita rectorum. c. si hæreticus. 2. q. 7. idem.

Sagittam iaciens si sit in vno territorio, & lædat illa sagitta alicum in alio territorio existentem, tunc talis poterit puniri in vtroque territorio, erit tamen inter ipsos iudices vtriusque territorij locus præuentioni. commune dicit Abbas in c. fi. n. 2. 5. de foro comp. quem refert pract. Conradi Alb. in 4. par. primi temp. q. 8. Cla. d. §. si. quæst. 3. 8. ver. sed pone. P. Fichard.

Salarium integrum debetur potestati mortuæ ante finitum officium. l. in l. diem functo, n. 3. ff. de of. assesso. & iu. n. 19. com. dicit. B. Villal.

Amplia, in salario assessoris, curt. iun. ibi. n. 3. 7. communem dicit.

Amplia secundò, in salario doctoris legentis, idem ibi com. dicit.

Amplia tertio, in aduocato, idem ibidem nu. 5. 3. communem dicit.

si prædens remoueat per culpam suam, non perdit salarium præteritum, sed futurum, idem ibi, num. 5. 3. com. dicit. idem.

salarium aduocati, vel procuratoris pars non petit, si gratis officium exercuerunt. Boe. deci. 2. 10. n. 5. communem dicit.

Amplia in aduocato, qui propriam causam prosecutus fuit, quia non repetit salarium, si vincat. Boer. deci. 2. 10. nu. 3. com. dicit. & vide §. aduocatus, n. 4. 4. idem.

Salarium seu honorarium aduocati, vel procuratoris gratis opitulanti non petit victor à victo, vt frequens dogma inquit Boer. decif. 2. 10. n. 5. E. Suar.

Salarium integrum debetur magistratui ante officii finem mortuo, vt & assessori, ac doctori publicè profiterenti, atque ad uocato. commune pronunciant l. n. 3. 8. curt. iun. 2. 9. & nu. 3. 7. ac n. 5. 3. in l. diem functo. ff. de of. assess. Hanc etiam in rem videto quæ superius obseruo ver. Mortuus. idem.

Salarium totius anni cõcepti debetur hæredibus, medici vel alterius professoris de publico conducti, qui morte præuentus annum perficere non potuit. l. qui operas. ff. locati. l. 1. §. diuus. 2. vbi Bart. ff. de var. & extraor. cogn. Philip. Dec. in consi. 70. Alc. in tract. præsump. in 3. reg. prin. præsum. 1. 9. ver. debet tamen habere integrum. in fi. & hanc sententiam com. esse dicunt Franc. de Ripa in tract. de peste. c. de priuil. contract. cau. pest. n. 1. 1. 5. ver. hinc dicit gl. in d. §. diuus. Quod si pendente anno moriatur doctor vel aduocat, hæredib. debeat salarium totius anni. & Io. Cæphal. in conf. 70. n. 4. & in seq. conf. 7. 1. diluit ipse quæ in contrarium adduci possent in libr. 1. conf. De qua doctrina etiam facit mentionem Baptif. à Villalobos in verb. aduocatus. in verb. salarium. & Emanuel. Soarez. in verb. mortui aduocati. kirch.

Saluanum interdictionem vitæ, secundum communem Doct. sententiam, mere possessorium est. doct. in §. item Seruiana. in fit. de actio. Rol. à Valle, in conf. 1. 4. 1. nu. 1. 1. & 1. 2. in 1. Tom. conf. vbi ipse plures authoritates doct. adducit. Kirch.

Saluificòductus perpetuò durat, & seruari perpetuò debet, vt est magis communis opin. D. Hercula. de cautione de non offend.

offendēdo. c. 3. n. 11. vbi plura de saluocōductu. plura de co. Nouellus reg. 4.8. Duen. & reg. 182. Bonac.

Pro. sapiens fallere non vult, falli autem non potest. gl. in l. iustitia. ff. de iusti. & iur. idem.

Pro. sapiens pauca. & multa intelligit. §. 1. vbi gl. in auth. de consang. & vterin. frat. colla. 6. idem.

Sapientis dictamine iuramentum suum extendi velle si testator dixerit: tunc poterit ille sapiens relicto filio vel filiis factō, apponere illa verba iure. infirmitatis, vel titulo institutio nis. cō. §. T. q. 3. 8. ver. vltimus. P. Fich.

Pro. sancta rusticitas omnia palam habet. Accur. in §. item Seruiana. insti. de actio. Bello.

Pro. sanctissima res est ciuiliis sapientia, quæ pretio numma rio non est æstimanda. l. 1. §. 1. ff. de var. & extra. cog. idem.

Sanguinem suum vnicuique licet redimere, & ideo de crimi nibus pro quib. irrogatur pœna sanguinis licet transigere. per tex. in l. transigere. C. de transactionibus. & ibi gl. in verb. prohibitum, quæ ab omnibus approbatur, vt dicit purpur. in d. l. transigere, n. 17. & illam communem appellat Curt. iu. in eadem l. nu. 4. refert Don Ant. de Padilla in eadem lege nu. 2. Mantua. ibid. n. 18. Cla. d. §. fi. q. 58. ver. successiue. & sequenti bus. P. Fich.

Sanguis exiens cadaueris coram occifore facit indicium ad eorturam, vt est communis opi. Blancus in l. fi. num. 408. ff. de quaestio. Bonac.

Pro. satis iniquum esse videtur, per leges quæ periuria puniunt, viam periuuriis aperiri: auge. n. magis rempublica homi nibus legitime natis quàm impiis periuriis affici conuenit. l. r. C. de indic. vid. toll. Bello.

Pro. satis est impunitum relinqui facinus nocentis, quàm innocentem condemnari. in l. absentem. ff. de pœn. idem.

Pro. satisfactio pro solutione est. l. satisfactio. ff. de solut. idem.

Satisfactionem cum fideiussore si lex exegerit, necessariò de bent interuenire fideiussores, aliàs enim non censetur satisfac tum. l. 1. ff. qui satisfada. cog. est enim communis opi. Doct. q. si lex in satisfadatione exigit fideiussores, & tunc nō suppleatur datis pignori. vel facta depositione auri vel argenti. auth. of feratur, de litis contesta. Sin lex exigit simpliciter satisfadationē, & tunc fideiussores non requiruntur: necessariò: ita tenet glo. communiter approbata in l. pratorie stipulationes. vlt. ff. de prator. stipul. l. 1. ff. qui satisfada. cog. vbi ita concludunt Alex. Soc. & Iaf. post alios ibi asserentes. ita communiter tenet Syl. uest. Aldobrand. in §. 1. n. 2. 1. & 2. insti. de satisfada. tuto. vel cu rato. licet ei communis opi. non satisfaciatur. Kirchoius.

Satisfadatio. Arrestatus pro causa criminali tenetur satisfadare de iudicatio soluēdo, antequam relaxetur. licet multa bona possideat, & pœna imponenda sit modica, secundum Bal. in l. minor. §. is qui. ff. de procur. per illum tex. & l. 1. & 2. ff. de cust. reo. Balb. decif. 55.

Satisfadatio. Possidit immobilia non releuat à satisfadatione de iudicio sifiti, si persona sit de fuga suspecta, sec. Bald. & Ang. in l. Iulianus. ff. qui satisfad. cog. & l. sciendum. e. tit. ex quo limi tatur d. l. sciendum. Balb. decif. 377.

Satisfadatio. Vbi quis non potest per viam iuris rem suam vel sibi debitam consequi, tunc sibi licet quomodolibet satisfadare, dummodo sine scādalo, secundum Inn. in c. cum olim, in 2. col. ext. de resti. spoli. in ca. quia plerique. extra de immu. eccl. Bald. in l. 1. C. de testa. Balb. decif. 140.

Schedula scripta manu propria ipsius testatoris, continens eius voluntatē vltimā, disponendo de bonis suis in fauorem piæ causæ, in tali casu (sc. piæ causæ) illa non sustinetur in vim testamenti, neque alterius vltimæ voluntatis. Sed si inter liberos reperitur talis schedula à testatore confecta, seruanda est tanquam testamentum. com. Cla. in §. testu. q. 7. in prin. id. que procedit siue testes adhibiti sint necne, cum in §. T. qu. 14. in prin. cum ver. seq. Requiritur tamē quod dies sit appōita, qua confecta est. com. in d. q. 14. ver. Sed nunquid. item requiritur qd scripta sit absq. vllis abbreviaturis, vel notis, et vfitatis. com. in d. q. 14. V. sed quia. hoc tñ Clarus intelligit de numero vnciarū, vel summa aliqua pecuniæ, ne notis arithmeticis expriman tur. Valet aut huiusmodi schedula etiam si nō fuerit manu testatoris scripta, sed saltem subscripta. com. in d. q. 14. ver. quæro quid si. nā si neque scripta, neque subscripta esset manu testatoris, sed factum in eius arca reperiretur, nihil valebit. d. q. 14. ver. item quæro. si tñ à filiis subscripta esset. (licet à patre neque scripta neque subscripta) valeret. com. in d. q. 14. ver. sed pone. intellige tñ, si vt testamentum valere, sed vt contra ctum ex conuentione ipsorum filiorū. ibid. Si verò talis sche dula reperiatur in libro Notarij, non tñ manu testatoris scri

pta vel subscripta nihil valebit, etiam si ibidem reperiantur no mina testium adhibitorum. d. q. 14. V. præterea quæro. P. Fich.

Schismatici omnes sunt excommunicati. c. de schismaticis. Si tamen duo vel tres electi in Papam de Pontificatu contē dunt, & aliqui bona habent vnum illorum pro vero Pō tifice, qui tamen legitime nō est electus, illi sunt propter probabile dubium excusandi, & ita sentire omnes diuini & huma ni iuris peritos attestatur Simancas de heret. c. 56. n. 6. Cla. d. §. fi. q. 78. ver. Schismatici. P. Fich.

Scholarium, vel professorum appellatione veniant Docto res: vt latè per Abbatem, & Fel. in proœ. Gregoria. Barba. in c. ex literis n. 9. de constit. & Iacobum Mandellum conf. 27. n. 6. sed appellatione ipsorū scholariorū, aut studentiorū vtique non veniunt scriptores aliquo modo secundum glo. singula rem, in clem. 1. de elect. Ant. ceterosque omnes, & præsertim Barba. n. 13. in c. ex rescripto, de locato, vbi istam esse com. opi. existimat. F. Viuius lib. 2. opi. 247.

Scholares non possunt extrahi de scholis pro delicto. & ita seruatur. Cla. q. 30. ver. in hoc autem. Bonac.

Scholares delinquentes punit rector, Prætor vel ep̄s, si sunt clerici, vt est communis opi. Cla. q. 3. 5. ver. quæro nunc. idem.

Scholares & bonarum literarum studiosi habent optionem & priuilegium eligendi iudices in causis etiam criminalibus. Etiam si criminaliter tractetur de pœna sanguinis, vt est com muniis opi. Doctorum, de qua Oldr. in tract. de iure singulari. tit. de Priuilegijs, quæ bonarum literarum professoribus, &c. Tomo 5. fol. 137. idem.

Scholaris quamuis vagus sit & ab studio abhorreat, si tamē honestè viuat, scholarium priuilegijs potietur. commune in quibus Iaf. in l. 1. n. 50. C. sol. ma. & Tiraq. in tract. cessante cau sa. ver. priuilegij causa. n. 207. E. Suar.

Scholari, qui lectione cōtempna, studium alterius (scholaris vicini) perturbat, silentium iure imponetur. commune ait Iaf. in l. 1. n. 47. ff. sol. mat. E. Suar.

Pro. scinditur incertum studia in contraria vulgus. in can. sicut in sacramentis. §. item si possit. de consec. dist. 3. ca. super literis extrā, de resc. Bellon.

Pro. scientia potest donari nō vendi. in l. §. proinde. vbi gl. ff. de var. & extra. cog. n. idem.

OB. contra, cui ius est vendendi, & donandi ius est. l. cui ius. ff. de reg. iu.

Sol. dic quod illa regula quandoque locum non habet, quā do quoque permittitur donatio, non venditio: vt l. fin. C. de præd. decur. lib. 10. idem.

Pro. scientia nobilitat hominem in l. fi. vbi glof. C. de post. in c. pe. extra. de præb. idem.

Pro. scienti & consentienti non fit iniuria. l. qui autem. §. 1. ff. quæ in fraud. cred. idem.

Pro. scire leges non est verba earum, sed vim ac potestatem tenere. l. scire leges. ff. de legib. idem.

Scientia patientiæ coniuncta, tunc demum consensum no tat, cum res, quæ geritur, me nolente geri nequit, vt est Accur sij doctrina in l. Caius. ff. de pign. action. crebrius probata iusta Corn. Iaf. n. 11. Curt. iu. n. 2. in l. cum proponas. 1. C. de pact. A. lex. in l. sape. ff. de re iudi. Io. Crot. in l. filiusfam. §. diui. n. 14. ff. de leg. lib. 1. Carol. Rui. in l. 4. §. Cato. n. 169. ff. de verb. obli. Quin & mandati formam ac fines generaliter profert, & dilatat: quamuis mandatum de nouo non inducat, vt verius ac re ceptius contra complures cum quamplurimis ponit Arius Pi nelus in l. 2. part. 2. cap. 1. nu. 18. C. de rescindenda vendit. E. Suarez.

Scientia sola nunquam in delictis regulariter ac generali ter punitur. commune inquit Carauit. super 4. ritu magnæ curiæ, nume. 2. Quamuis in læsæ maiestatis crimine sola ad infligendam mortis pœnam sufficiat. commune inquit Menchiaca controuer. illustr. cap. 16. num. 1. Placa delict. c. 2. 2. nu. 17. Taeg. in pract. crim. ca. 5. nu. 9. Aegid. Bosius in pract. titu. de cri. læsæ maiest. nu. 6. & seq. Longè tamen mihi verius, hu manius, ac iustius videtur, vt qui aliquam proditionem vel in regem, vel rempublicā texi scierit, atque illam, cum potuerit, non indicauerit, citra naturalem mortē plectatur, quod etiam receptius affirmant Cag. in l. culpa caret. n. 2. 1. ff. de re. iur. G. de cri. læsæ maiest. n. 10. Rolan. vir multa & recondita doctri na præditus. conf. 88. n. 10. lib. 2. & qui accuratè hanc quæstio nem tractat Clar. in pract. §. vltimo, quæst. 86. per totam. E. Suarez.

Sciens delictum committendum, & non reuelans, nō ideo est puniendus, vt est communis opi. non enim quis tenetur re uelare delictum, neque ei obuiare, etiam clamando. Cla. q. 87. in prin. Bonacoll.

Scientia

Scientia sola nunquam in delictis regulariter & generaliter punitur, vt est communis opi. Soarez ver. scientia. nu. 9. Licet in crimine læsæ Maiestatis sola sufficiat, vt mortis pœna ple ctatur sciens, vt est communis opi. Soarez ibi. n. 10. Licet con traria opi. sit magis communis & humanior. Bonac.

Sciens delictum committendum, & non reuelans non ideo est puniendus. ita doctores vbi que tenere, attestatur Carauita super quarto ritu magn. curiæ. n. 2. & ita sola scientia non est punibilis, neque tenetur quis obuiare delicto. etiam clamando vel reuelando, Cla. d. §. fi. q. 87. in prin. P. Fich.

Sciens delictum, ex sola scientia, etiam in eo, qui non habet facultatem prohibendi delictum, non punitur, vt est commu nis opi. Cla. q. 87. in prin. Nisi sciat tractatum proditionis con tra Principem, vel contra patriam, quia nō reuelans debet de capitari. commune est opi. Cla. ibi ver. punctus est. vide taniē postea. item, nisi delicto perpetrando consentiat, non simpli citer, sed per viam auctoritatis, & defensionis, & tunc plus de bet puniri, quàm ipse delinquens, vt est communis opinio. Cla. d. 87. versic. Hæc autem omnia, quæ procedere ait in gra uiorib. criminibus, secus in minorib. quia pari pœna punitur. 20 Bonacoll.

Scientia sola in crimine læsæ maiestatis ob delicti atrocita tem, & immunitatem non sequuto aliquo consensu, consilio & facto est punibilis, ideo valallus sciēs maleficiam commit ti contra personam principis sui, vel contra patriam, & id nō propalans, seu reuelans incidit in crimen læsæ maiestatis, & punitur vti rebellis, secundum Bart. in l. vtrum. ff. ad leg. Pom pe. de patric. Ang. & ibi Aug. in addit. in tract. malef. in versu. tu hai tradito la tua patria. in ver. quod crimen. nu. 10. Salyc. in l. quisquis. C. ad leg. Jul. maiest. Ang. in §. publica. in fi. in fi. de pu blic. iudic. affli. in c. 1. §. & bona committentium. nu. 103. in ti. que sint regal. in v. lib. feud. Calca. conf. 2. quod autem. Deci. in l. culpa caret. n. 9. ff. de reg. iur. Mart. Laud. in tract. de crim. læ sæ maiest. qu. 13. Abb. & Fel. in c. 1. de offi. deleg. & in practica opinionem istam seruari dicit ibi Fel. & Ang. in locis præcita tis, & sequitur Berach. in suo reperto. in ver. scire. in versu. 14. vbi meminit se fecisse decapitari quosdam ex sola scientia tra ctatus non releuati contra summum Pontificem. & Augu. in d. additio. ad Ang. refert quoque aliàs se fecisse vnum poten tem dominum decapitare hac de causa. & Deci. in d. c. 1. n. 3. 5. 40 asseuerat quod ita obseruatum extitit Florentiæ, dum ipse le gebar Pisis contra Renatum de Patis, qui ob non reuelationem factam coniurationis contra rempublicam fuit decapita tus, & infinitos decapitari vidit Bononiæ Barb. per istam Bart. sententiam vt ipse testatur in d. c. 1. nu. 26. & eandem opinio nem declarat Io. Cephalus conf. 75. nu. 6. 28. cum alijs seq. & conf. seq. nu. 60. cum cæteris seq. vol. 1. Sed priam partem te nuerunt nonnulli doct. congeffi per Fel. in ca. quanto. de sent. excom. & in c. de cætero. de re iudi. vbi titubanter fatetur opi nionem Bart. in praxi non obseruari, & nimis rigorosam esse ait Gigas in tract. læsæ maiest. lib. 3. in tit. de pluribus & varijs quæstionibus. q. 2. & Cassaneus in consuetu. Burgundiæ. rubr. 1. n. 3. 2. & iniquissimam appellat Marf. in sing. 164. nemo de bet se submittere, & crudelem commemorat Barb. in d. c. 1. n. 62. & Bal. conf. suo incip. cum quædam allegata sint, qui origi naliter reprobaui consulendo Bart. & protulit ibi quædam fatua verba, quod iudices sequentes Bart. doctrinam omnes sunt homicidæ, quod anima Bart. ob hoc sepulta est in infer no, nihilominus (pretis verbis Bald. tanquam vanis, & morda cibus, ipse sequor opinionem Bartol. de qua vide quæ scribit Franc. Boscius Decanus Senensis in c. 1. n. 93. de off. dele. & op iniones istas conatur concordare distinguendo Augu. Be rous in d. c. 1. sed opinio ipsa Bar. est communis, teste Alciato, licet sub dubijs verbis, in l. bona fides. nu. 20. ff. de positi. & in l. 4. §. Cato. n. 2. 5. ff. de ver. obl. & in effectu communis, & verissi ma est, obseruaturque in practica, vt patet ex relatis apertissi mæ: quæ quidem communis procedit quoque, in filio, qui sciēs aliquem occisurum patrem suum & non reuelans, licet nō sit delicti particeps punitur, vt parricida, secundum Bartolum in d. l. vtrum: nec obstat ratio Baldi in d. conf. quod non reperit 70 tur lex, quæ dicat, quod quis propter solam scientiam mori debeat, quia respondeo qd transcenduntur fines legum crimi nis atrocitate ex deductis per Bart. in d. l. vtrum. & hoc in ter minis tenent Abb. in c. 1. de resti. spoliat. & Domini in can. ne gligere. 1. 1. q. 7. F. Viuius lib. 2. opi. 246.

Sciens, vel scire debere in delictis à pari procedunt, vt est cō muniis opi. vnde dicit Bartol. in l. cunctos populos. C. de sum ma tri. quem communiter sequitur omnes scribentes. Quod si crimen de iure communi non esset delictum, sed tantum ex dispositione statuti Si communi non esset delictum, sed tan

tum ex dispositione statuti. Si forensis traxit moram in loco statuti, adeo quod verisimiliter debet scire tale statutum, tūc obligatur forensis pœna talis statuti. D. Gabr. Casatus. Crotus Cripus & Sanfonus. inter conf. cri. conf. 59. n. 3. 2. Iodocus in Enchiridio Parium vel similiū. i. verbo scire debere. fo. 49. 1. Sed non sufficit scientia. vbi denunciatio pro forma requiritur. Tiraquellus fusè in tracta. de retractu. §. 3. 6. in gl. 2. nu. 28. Bonacoll.

Scommessæ: id est, cum certa statuta pecuniæ summa, aliqui certant inuicem an aliquid factum vel futurum sit, & c. de iure licitæ sunt. commu. dicit Decius conf. 115. n. 4. quem refert Did. in reper. c. peccatum. dubius enim fortunæ euentus non facit contractus illicitos. Cla. d. lib. 5. §. ludus. ver. sed quæro etiam. P. Fich.

Scommessæ, id est, cum certa statuta pecuniæ summa, ali qui certant inuicem, an quid factum, vel futurum sit, & c. de iure sunt licitæ, vt est communis opin. Dubius enim fortunæ euentus non facit illicitos contractus. Cla. in §. ludus ver. sed quæro. Dec. conf. 115. n. 4. communem dicit. Et ita aliàs obri nui Ferrariæ in fauorem D. Iulij à Campode Luca. & postea confirmauit sententiam cōsiliū iustitiæ anno 1573. Soarez in ver. scommessæ seu sponsones. Bonac.

Scriptores nomine scholarium non apprehenduntur. com mune inquit Barb. in c. rescripto. n. 13. de locato. Et si autē ho rum aliquis non se antea ab aliquo loco discessurum promit tat, quàm conductam libri conscriptionem perfecit, impu nē ab eo recedere poterit, & conuentioni stare non cogetur. commune aiunt Rip. in l. obligatione generali. n. 9. ff. de pign. Franc. Viu. lib. 2. opi. 207. E. Suar.

Pro. scriptura cedit chartæ. §. literæ. insti. de re. di. Bello.

P. R. O. scriptura fit ad facilitorem probationem, & perpe tuam rei memoriam. l. cum res. C. de probat. l. contrahitur. ff. de pig. l. 4. de fid. instr. l. iubemus. ver. sed ne aliqua. C. de testa. idem.

Pro. scripturæ veritas per ipsum debet probari authorem. l. l. si quis decur. C. ad leg. Cor. de fal. idem.

Pro. scripturæ diuersæ nihil probant. l. scripturæ. C. de fide instrumentorum. idem.

Scripturam minus solemnem cōtra Titium productam per Sempronium non potest ipse Titius acceptare in parte, & in parte non, etiam quando Capitula essent separata secundum Cornel. consil. 81. volumin. 4. sed debet fieri acceptatio in totum, aut in totum repudiari. contrarium verò sentit Bart. in l. quædam. §. nummularios. ff. de adendo. in l. Aurelius. §. item quæstio. in fi. ff. de liber. legat. & in l. Publia. §. fi. ff. de positi. vbi ipse docet modum, quando fit vnum capitulum, & quādo di uersa, & illam opinionem Bart. sequitur Abb. in cap. 2. de fide instr. & conf. 36. vol. 2. Ant. de Bur. & Imol. in ca. bonæ. 2. extr. de postul. prælat. & in c. ex parte decani. extra de rescru. Rom. conf. 3. 6. Iaf. in reper. l. admonendi. ff. de iureiur. & ibidem Ri pa. n. 123. idem Iaf. in l. non solum. §. morte. ff. de ope. no. nun. vbi rationem adducit, quia approbatio scripturæ dependet à potestate approbantis, seu acceptantis, & huiusmodi sententiam sequitur etiam Guido Papæ q. 503. & plerique ex præci tatis Doct. asserunt eam esse communem, & Bellonus cōf. 46. n. 11. & seq. Quæ communis ita retenta tanquam verissi ma limitatur non habere locum in scriptura alicuius admini stratoris, vt puta in libro rationū tutoris, nā si aduersarius vel let acceptare in parte, tenebitur stare in toto propter vnitatē officij sui. l. cum quæritur ff. de admi. tut. & in istis terminis lo quuntur Corn. in d. conf. 81. & Ang. in l. sumptus. C. de admi. tur. vbi ait, qd excepto libro rationum administratoris in alijs scripturis potest fieri acceptatio in parte tantum, quando capi tula reperiantur separata: coarctatur similiter hæc commu nis, nō procedere in priuata scriptura facta manu alicuius ter tij: illa quippe non potest in parte acceptari, etiam in capitulis separatis sec. Iaf. in d. l. admonendi. limitatur postremò ista communis non procedere quando iudicialiud causa cognita videretur, & ex verisimilitudine, ac qualitate personæ scribentis, qd etiam cōtineat in alijs partib. liber veritatem, verbi gra tia: si ageretur de modica summa, & scribens ipse sit bonæ famæ. ita Bald. conf. 156. vol. 3. & sic sec. Bal. hoc videtur reside re in iudicij arbitrio, & sequitur Dec. in c. 2. de fide instr. & in l. 1. C. de æden. & circa materiam scripturæ aliqua scripturimus 70 j. in ver. testes. in scriptura priuata, &c. B. Villal.

Scripturam esse de substantia cōtractus emphyteotici. ma gis com. dicit Cla. §. Emphyteu. q. 4. P. Fich.

Scripturam seu instrumentum præsentans in iudicio, sem per solet apponere clausulam, qd præsentet eam in quantum ppo se facit, & non aliter. Si iam talis clausula protestationis fuerit ad

Modern. ibi qui quidem iudex variè arbitrari possit, secundum qualitates iudicium, qui pronunciantur, quia magis absque dubio præsumeretur pro sententia vnius iudicis maioris, quam inferioris in dubio. l. i. ff. de offi. præf. prætor. no. Bald. in l. tutores. ff. de confirm. tuto. Iaso. in l. pacta nouissima. in 3. nota. C. de pactis. & in rub. C. qui admi. & hoc procedit quando iudicis maioris qualitas non esset nota iudici arbitranti, si enim manifesta esset, & iudicè sciret imperitum, præcipitem, aut minus integrè arbitrium eius, considerabit tempus longius, quam in iudice recto, integro, perito & inculpato, vbi vero tempus exactum esset annorum 30. illud sine dubio videtur sufficere secundum Veronen. conf. 63. Ampliatur prædicta communis, quod sicut pro sententia præsumitur, ita pro laudo præsumendum est, secundum Alex. in l. sciendum. ff. de ver. obl. Bald. in l. si de meis. §. recepisset. ff. de arbit. & doctor. in ca. quoniam contra falsam, de probatio. quod procedit de plano in laudo arbitratoris, vt habeat præsumptionem pro se, secundum communem opinionem omnium scriben. quam celebrat, & citat Dec. in d. c. quoniam contra. n. 184. Lanfr. de Oriano, Parisi. & August. Berouis ibidem. Similiter hoc procedit in laudo quod in dubio pro eo præsumitur etiam pendente reductione ad arbitrium boni viri, vt concludunt omnes in differenter. in d. c. quoniam contra, præsertim que Deci. ibi. n. 186. Ampliatur quoque ista communis, que habet quod præsumatur pro sententia quæ transiit in rem iudicatam non solum procedere in sententia, verum etiam in quolibet decreto iudicis, imò doctor. in d. c. quoniam contra, communiter cõueniunt, quod præsumatur adhibitum causa cognita, etiam quod in specie non exprimentur solemnia requisita ad ipsum actum, super quo decretum interponitur, & loquuntur Doctor. etiam in actu, in quo tales solemnitates remitti non poterant, vt in alienatione bonorum ecclesiarum, vel minoris, & ista exempla, & alia similia ponunt doct. in l. cum hi. §. si prætor. ff. de transact. vbi Bal. & Pau. de castr. F. Viuius.

Sententia lata pro iudicem finita instantia, est nulla, secundum Bald. in l. obseruare. §. proficisci, in 2. q. ff. de off. procon. & in c. 1. si de inuict. inter Domi. & vasa. l. ori. in vlt. feudor. & in l. propterandum. C. de iudi. Abb. in c. venerabilis, de iudi. Fely. post eundem Abb. in ca. de causis. de offic. delega. Rom. conf. 425. & 427. Paul. de Castr. conf. 324. videtur dicendum, facit text. in auth. & qui. C. de temp. appell. & firmat Paris de Puteo in tract. syndic. in ver. sententia. in princip. vbi dicit instantiæ lapsum non suppleri, per cap. detestantes. in Regno. & ista est communis opinio, vt per Moder. in dict. cap. de causis. F. Viuius.

Sententia non potest ferri, parte non citata, per consequens lata non præiudicat, secundum doctor. in l. de vnoquoque. ff. de re iudic. vbi Marf. & Doct. in l. nec quicquam, vbi Ias. n. 20. de offic. Procon. & legati, & Bernard. de Luco in reg. 673. per tex. in ca. Deus omnipotens, 2. qu. 1. & in cap. 1. de caus. pot. & propriet. quia citatio est fundamentum iudicij, vt inquit Spe. in tit. de citatio. in prin. Abb. & alij in ca. quoniam contra falsam, in verb. citationes, de probat. & ibi tradit Deci. & dicit Bart. in l. prolata. C. de sententiis & interlo. omnium iudic. post Antiquos per eum relatos, quod citatio dicitur de substantia iudicij saltem eo respectu, quia ea ommissa sententia contra absentem non citatum erit nullius momenti, & cum Bart. transeunt omnes communiter ibi, ampliatur primò ista conclusio, vt in tantum procedat, quod si sententia fuerit lata contra absentem non citatum, non valeat nec teneat, etiam quando esset lata in fauorem absentis non citati, vt voluit Saly. gl. & Bart. in l. eos qui. C. quomodo, & quando iudex, & in l. furioso, ff. de re iudi. vbi Alex. n. 3. scribit istam esse communem opinionem, & Ias. in d. l. nec quicquam. num. 48. quam ipse limitat non procedere in sententia definitiua, secus in interlocutoria lata in fauorem absentis non citati. Ampliatur secundo loco quod sententia, ommissa citatione, etiam à principe, lata, dicitur nulla, vt in l. si in princip. cum gl. 2. C. de legib. tenet Bald. ibi, Alex. conf. 111. alij consulti, lib. 7. Soci. in tractat. de citatio. in 7. art. prin. Marf. in d. l. de vnoquoque, vbi hoc plerumque declarat, num. 13. cum aliis multis seq. & Ias. in d. l. nec quicquam, nu. 29. vbi refert doctor. contrarium asserentes: ratio istius ampliationis videtur ista, quippe negans citationem videtur negare defensionem, quæ cum naturalis sit, & iure naturali concedatur. l. vt vim. ff. de iusti. & iure, aufertur nemini debet, vt est text. in clem. pastoralis. §. ceterum de re iudica. & ita tenet Bald. in l. cum fratrem. in fi. C. de is quibus, vt indigni Alex. consil. 5. vol. 2. n. 2. Ias. in l. 2. quam legit cum l. 1. C. quando libellus Principi datus, & in l. rescriptum. in secundo nota. ff. de pact. imò citatio ipsa dicitur adinuenta de iure diuini

no. Nam etiam Deus omnipotens, cui omnia secreta sunt clara, non prius Adam damnauit, quam citasset, quando dixit: Adam, vbi es, vt legitur, Genes. ca. 3. & ita dixit Bart. in extra. ad repri. in verb. & figura, Soc. in præallegato tract. de citatio. in secundo articul. Abb. in c. cum olim. de re iud. & Curtius sen. conf. 49. n. 92. vbi alios allegat. Ampliatur tertio hoc habere locum non solum in sententia definitiua, verum etiam in interlocutoria requirente causæ cognitionem & afferente parti non modicum præiudicium, in qua quidem sententia requiritur, vt feratur partibus præsentibus, & legitime citatis, secus autem si sit parui præiudicij, à procedente. C. de dilat. tenet, & declarat Bart. in d. l. nec quicquam. §. vbi decretum, Angelus, Imol. Paul. de castr. & Marf. nu. 4. & seq. in dict. l. de vnoquoque, Bart. Imol. & Alex. in d. l. si opus. ff. de noui oper. nuntiatio. & Ias. in d. l. nec quicquam, vbi nu. 23. ait istam esse communem opinionem, & Ruynus conf. 69. nu. 6. quia causæ cognitio est de iure Diuino, secundum Abb. in cap. ecclesia sanctæ Mariæ de constitutio. & Deci. conf. 264. reuocatur. aduerte tamen quod in interlocutoria sententia non solum requiritur citatio, verum etiam peremptorium, secundum Hieronym. Tortum in quodam suo consilio quod refert, & citat Marf. in d. l. de vnoquoque, nu. 6. Ampliatur quarto, quod etiam sententia definitiua videtur nulla si pars citetur. adaudiendam iudicis voluntatem, quia requiritur citatio adaudiendam sententiam, secundum Rotam Roma. in decisione 342. in nouis. istud autem procedit etiam in causis summariis, vt per gl. & Doctores in clementina sepe, de verbor. sig. & Io. Ferretum conf. 95. nu. 3. Ampliatur quinto loco, quod quando domino fuit facta citatio ad audiendam sententiam in casu, quo iudicium fuerit agitur cum eius procuratore, tunc sententia ipsa domino non comparente non valet, vt per Bart. in l. mutari, circa si. ff. de procu. & in l. procurator. C. eodem tit. canonistæ omnes in cap. in nomine domini, de testibus, & Alex. in l. furioso nu. 7. ff. de re iudica. Ampliatur sexto quod si reo fuerit citatio facta septima die mensis April. & lata fuerit per iudicem sententia die 13. eiusdem mensis in fauorem actoris sine alia citatione rei condemnati, tunc ex defectu istius citationis ommissæ sententia redditur nulla, non obstante præcedente citatione facta pro alia die l. si. §. cum ibi notat. ff. quod vt, aut clam. & no. & declarat Ruynus conf. 136. nu. 1. volu. 5. Ampliatur prædicta vltimo loco, quod non valet Statutum quod sententia possit ferri parte non citata, secundum Bald. in l. 1. C. quomodo, & quando iudex, per dictum clem. pastoralis, & idem tenet Soc. conf. 164. vbi bulla Bonifacij, volum. 2. Ant. & Io. de Imol. in d. clem. pastoralis, & Barthol. Soc. conf. 7. nu. 14. posito, ac inserto inter consil. feudalia Albert. Bruni, & Curtius iu. conf. 70. nu. 2. & istam conclusionem ita & aliter ampliata limitat in 19. casibus Ias. in d. l. nec quicquam, nu. 23. eandem regulam limitat in aliis 19. modis Franc. Niconicus in c. quoniam contra falsam, de probatio. in ver. citationes, nu. 54. vsque ad nu. 97. eandemmet regulam limitat Ant. Nicol. 115. modis in concord. Iantis gl. concordan. 52. n. 224. vsque ad nu. 371. & in repetitio. c. testium. & in ca. 2. de testib. F. Viuius.

Sententia Principis absque citatione non valet de iure canonico tex. est in clem. pastoralis, in ver. ceterum de re iudica, quia citatio ipsa à iure naturali prouenit, & est vera species defensionis, itaque nullo pacto per Principem etiam omitti potest, vt per Abb. in c. 1. de causâ posses. & proprietaria. Corne. in c. cum olim. de re iudi. Aret. conf. 165. sicut Ioan. Soc. consilio suo incipien. sepe numero, quod est positum inter consilia Fran. de Cur. & est 20. in ordine, vbi vult post alios relatos per eum sententiam declaratoriam non adhibita citatione esse nullam, & huiusmodi opinionem sequitur etiam tanquam communem Maranta in tractat. de iudic. in 7. parte prin. num. 3. & Soci. conf. 12. vol. 1. & Sebast. Vantius in tractatu de nullit. in tit. quis possit dicere, & c. & Fortunius in l. Gallus. §. & quid, ff. de libe. & posthum. ista verò communis limitatur non procedere de iure ciuili. l. fin. C. de legibus, vbi apparet sententiam Principis absque citatione valere, & notat Roma. consil. 349. in secundo dubio: circa si. allegans l. Lucius, ff. de euctio. & l. item si verberatum, ff. de rei vendi. & ideò Alex. conf. 87. vltis codicillis. lib. 2. dicit quod, quando apparet principem omninò voluisse alicui præiudicare non oportet citare illum, ex quo actus eo inuito poterat expediri, quod etiam tenet Roman. conf. 212. quod ad primum, & Moder. canonistæ. in d. ca. cum olim, sequitur etiam Deci. conf. 191. in causa, nu. 6. & 8. & conf. 269. consultius ab illustri, & Soc. conf. 4. lib. 3. nu. 14. confirmatur prædicta conclusio: nam Princeps de absoluta potestate potest procedere etiam parte non citata, secundum

Io. And. in additio. Spec. in tit. de sentent. §. iusta, vers. est etiam nulla, & in c. 1. de causa possessio. & propriet. & in c. inter quatuor, vbi Inno. Imol. & Abb. de maior. & obediens. cum aliis cumulatis per Alex. in l. de vnoquoque. ff. de re iudic. & per Soc. in d. conf. 20. & conf. 21. & per Fel. in d. c. cum olim, & licet ibi videatur concludere, quod processus factus etiam de plenitudine potestatis contra non citatum non valeat, tamen in ver. recipiunt ista, concludit, & tenet valere in casibus, in quibus potest omitti citatio, qui ponuntur per Ale. d. l. de vnoquoque, & per Maria. Soci. in tractat. de citatio. & opinionem istam quod Princeps de plenitudine potestatis possit procedere, & facere actum validum absque partis citatione, firmavit quoque per plura argumenta, & rationes disputando Marf. in repetitio. l. de vnoquoque. ff. de re iudic. n. 12. vsque ad n. 23. ego verò concludo posse à principe citationem tolli, quæ iure humano post conclusionem causæ necessaria est ad sententiam pronuntiandam, in isto quippe primo casu nulla est alleganda defensio, & ideò potius ea citatio est iuris postiuæ, & humanæ, quam naturalis, quemadmodum in specie tradit elegantissimè Afflic. in decis. 283. & Maranta in tractat. iudiciorum in 6. part. n. 10. vbi explicant quod omnes sententiæ sacri consilij Neapolitani proferuntur post conclusionem ipsam in causa absque citatione, & tenent tanquam late sub nomine Regis, & Principis. Secundo casu similiter constat principem posse tollere citationem in his actibus, quos ipse agere potest liberè absque iniuria etiam sine causa, & in alterius præiudicium. Nec enim citatio tunc impedire potest liberam voluntatem principis, quod expressè tenuerunt Soc. conf. 164. vol. 2. & alij, quos refert, sequiturque Crauet. conf. 5. F. Viuius.

Sententia interlocutoria de necessitate non debet in scriptis proferri, ias. in l. nequicquam. n. 59. de offic. Procon. com. dicit. Villal.

Sententia absolutoria ab obseruatione iudicij, licet sit interlocutoria, habet tamen vim definitiuæ Coua. in reso. lib. 1. n. 8. com. dicit, ex Rebuff. l. quod iustit. nu. 48. ff. de re iudi. idem.

Idem ante illos dixit Fel. in c. Examinata. in fi. de iud. l. Fich. Sententia interlocutoria, quod ad partes, transiit in rem iudicatam, quod ad iudicem tamen non præp. in c. 12. q. 1. & Ias. in l. quid iustit. nu. 46. de re iud. ff. com. dicit. B. Villal.

De iure regio, iudex habet terminum trium dierum ad illi renocandam, & si ab eo fuerit appellatum, vsque quo deueniat ad iudicem, ad quem. l. 3. tit. 2. lib. 2. For. II. & de hoc loquitur l. 3. & s. tit. 13. & l. 1. tit. 15. lib. 2. For. II. idem.

Amplia etiam contingat aliquod factum, potest reuocari, ias. ibi nu. 23. com. dicit.

Amplia secundò, quod in tantum est vera, quod si pars in prosecutione appellationis fecerat expensas, non sunt refarciende ias. ibi nu. 9. com. dicit.

Fallit in interlocutoria, in qua iudex pronuntiauit se esse iudicem, quia per eum non potest reuocari, ias. ibi, num. 9. communem dicit.

Fallit secundo, in interlocutoria bis confirmata, gl. in cle. fi. in ver. super ea. de appel. sec. Spec. & Car. ibi. & Auser. in addi. ad Dec. capel. Tol. 181. quia tunc per iudicem, nec per partes potest reuocari. Et vide Alex. conf. 99. vol. 5. idem.

Sententia lata contra Vassallos, sciente domino præiudicat domino quantum ad possessionem non quod ad proprietatem, sibi in c. cum super. nu. 12. de re iudi. com. dicit. idem.

Sententia ex testimonio periti in arte, nunquam transiit in rem iudicatam, Hier. Cag. in l. consil. de reg. iuris ff. n. 32. com. dicit. idem.

Sententia quæ transiit in rem iudicatam non potest impugnari ex eisdem actis, Curt. iu. conf. 9. nu. 6. com. dicit. idem.

Fallit si apparet euidenter iniqua ex eisdem actis, quia nunquam transiit in rem iudicatam Curt. iu. 124. nu. 14. com. dicit & est ipso iure nulla, ias. in l. errorem. n. 11. C. de testam. com. dicit. idem.

Sententia prolata non viso processu, est ipso iure nulla, si constat, Ant. de Trem. in addi. ad Bona. in pract. excepti. in rub. de impe. executi. nu. 17. in verb. alij casus, vers. quid autem de publicatione testium com. dicit. idem.

Sententia lata pro absente non contumace, non valet, ias. in l. nequicquam, ff. de offic. Procon. & in l. furioso. n. 3. de re iudic. ff. com. dicit.

Amplia istam cõem etiam si sit lata in fauorem furiosi, vel absentis qui non potuit citari, fran. de aret. in c. causam quæ, de iudi. nu. 23. ex Ant. ibi & ex gl. in l. furioso. & in l. quæsitum. ff. de re iud. idem.

Sententiæ definitiua, vel interlocutoria parte cuius interest, non citata, non valet, Ant. de Trem. in addi. ad Bonac. in prac.

excepti. nu. 17. in fi. commu. dicit. idem. Sententia referens se ad aliquod instrumentum quod non est in processu, non valet secus tamen si est in processu ias. in l. ait prætor. §. si iudex. n. 19. ff. de re iudi. cõem dicit, quia ad alia acta iure potest se referre Sebast. Vantius de defectu processu. & folleoni. nu. 105. com. dicit. idem.

Amplia, etiam si iudex sit informatus de dicto instrumento, non tamen producto in iudicio. Coua. Reso. lib. 1. c. 1. n. 9. com. dicit ex Aret. in c. 3. de accusa. num. 14.

Sententia prolata de nocte non valet, ias. in l. non minorem, nu. 3. C. de transactio. com. dicit. B. Villal.

Sententia lata pro maiori contra minorem ex falsis testib. aut probationibus, est ipso iure nulla, & non est necessaria restitutio, ias. in l. si quis ad quem. ff. de acquir. hære. cõem dicit. Si tamen proferatur contra maiorem, non est ipso iure nulla, sed cum beneficio restitutionis in integrum petito intra quadriennium, sec. magis cõem opi. vt attestatur Ant. de Tremo. in addi. Bonac. in rub. de excepti. & Be. nu. 3. in ver. vbi instrumta. idem.

Nota istam cõem ad intell. l. 1. titu. 26. part. 3. & est maximè effectus, quia si esset ipso iure nulla, deberet nullitas proponi intra 60. dies à tempore late sententiæ, per l. 2. tit. 15. lib. 3. ord. Sed cum requiratur restitutio, sufficit quod proponatur intra quadriennium, quod nota. Et circa istam. l. nota dictum notabile, Balbi in tract. de præscrip. in 4. part. 4. q. 52. nu. 4. cum seq. vbi dicit, quod si apparet de nullitate, manifestè in ppetuum potest dici de nullitate, secus tamen, quia non durat nisi per triginta annos. idem.

Sententia, in qua non est appositum verbum, absoluo, vel condemno, non valet, ias. in l. errore. C. de testa. nu. 3. communem dicit. idem.

Sententia in vna parte inualida quando sunt plura capitula, non est in totum inualida, Anto. Nic. in concord. gl. concord. 55. com. dicit. idem.

Sententiæ nullam ex turpitudine iudicis non potest iudex, qui protulit corrigere, nec aliter pronuntiare, Pan. in c. oportet. nu. 6. de accus. com. dicit. idem.

Sententia iniusta, quæ transiit in rem iudicatam, si hoc constat per confessionem partis, vel si id sit notorium, condemnatus restituitur, non obstante sententiæ, Ale. c. nouit. de iud. n. 40. cõem dicit. Et potest etiam retractari per Euangelicam de nuntiationem, Curt. iu. in conf. 104. nu. 4. comm. dicit. & vide Boer. decis. 306. idem.

Sententia arbitramentalis, quæ transiit in rem iudicatam à partibus homologata, debet obseruari. Cur. iu. conf. 177. nu. 13. com. dicit. idem.

Sententia lata per arbitros cum clausula arbitratorum, & arbitratorum si pronunciant tanquam arbitri, & arbitratores, censetur prolata tanquam ab arbitratoribus, Io. de Rip. in lib. 2. respon. c. 2. nu. 5. com. dicit. idem.

Sententiæ potest proferri de consensu partium per iudicem ordinarium, arbiter autem non potest ias. l. si conuenerit. de re iudi. n. 7. ff. cõem dicit, quam intellige, si à partibus non sit homologata, secus tamen, cum pariat actionem in factum, Bart. d. l. si conuenerit.

Nota quod sententia arbitri homologata ex compromisso, rato manente pacto, producit actionem in factum, ias. in l. ait prætor. nu. 12. ff. de re iudica. com. dicit. idem.

Sententia si per iudicem appellationis sit confirmata, producit actionem, & ex ea agitur & non ex prima, ias. in l. res iudicata. nu. 11. ff. de re iudica. com. dicit. idem.

Fallit, si sententiæ appellationis, sit confirmata ex desertione primæ per lapsum fatalium, cum sit interlocutoria, agitur ex prima, ias. ibi nu. 4. com. dicit. idem.

Sententia lata contra hæredem, per quam est pronuntiatum testamentum nullum, præiudicat legatariis, Alex. in l. sepe. ff. de re iudic. magis cõem dicit, vt refert Ant. de Trem. in addi. ad Bonac. in pract. excepti. in rub. de excep. & Bene. nu. 5. in ver. bo. nota autem nono. idem.

Sententia licet sit pronuntianda in loco maiorum, tamen propter necessitatem eminetem, potest proferri super turrim, ias. in l. ab antiquis. C. de testam. com. dicit. idem.

Sententia continens certam dispositionem, licet adiciatur (prout hætenus solitum est) illa verba non faciunt conditionem, nec oportet aliquid probare, quando petitur executio Curt. iu. conf. 79. nu. 3. com. dicit. idem.

Sententiæ verba strictè sunt intelligenda. Curt. iu. conf. 74. com. dicit. idem.

Sententia, vel processum in fauorem falsi procuratoris, do. minus potest ratificare, siue maior, aut minor, ias. in l. licet de Com. opin. Tom. ij. e proc

procurat. C. num. 10. communem dicit. idem.
 Sententia contra principalem lata non habet executionem paratam contra fideiussorem contractus, in fideiussore vero iudicij fecus, sec. gl. in c. 1. de iniur. & dam. dat. in 6. in ver. pragrauatur. & Bart. in l. 1. ff. iud. fol. sed agi debet ordine iudiciorum seruatō actione ex stipularu, & quomodo agendum sit docet lmo. in cap. peruenit. de fideiuss. qui opinionem gl. & Bart. vbi supra com. dicit. Turzan.
 Sententia, quæ in rem transiit iudicatam standum est, & pro dicto eius processu præsumitur siue de præsentī siue de antiquis & siue in præsentem, siue absentē lata sit. Inn. & lmo. qui asserunt hanc cōem in c. cum in iure peritus. de off. deleg. Fel. in c. quoniam contra. versiculo quarto conclusio, & vers. tertio, conclusio de probationibus. idem.
 Sententia post peremptam instantiam lata, dicitur esse nulla, vt doc. communiter tradiderunt in l. properandum. C. de iud. & in c. de causis. de offic. deleg. Io. And. in addit. ad spec. in tit. de iud. deleg. §. testi. vers. quid si statuto. & Bald. in l. obseruare. §. proficisci. ff. de of. proc. & leg. & in c. ex ratione. de appel. cuius rei illa est rō, quia lapsa instantia perinde firma remanet prima sententia, ac si nūquam appellatum fuisset. l. 2. in fi. §. illud. C. de rempt. appella. l. 1. contra. C. de appella. & d. cle. pe. sic que huiusmodi sententia lata censeret à non suo Iudice. c. at si clerici. de iudi. & toto titulo C. si à non compe. iud. iudi. fu. idem.
 Sententia contra maiorem absentem, contumacem, per dolum, & falsas probationes producentem lata, est nulla præsertim si iudex secutus fuerit probationes huiusmodi vt probatur in l. si prætor. §. Marcellus & ibi gloss. Bart. & alij de iudic. Abb. in c. cum venerabilis, de except. & plenius in c. licet causam de proba. probatur etiam in l. qui agnitis eo. tit. de excep. faciunt l. 1. 2. & 3. C. si ex fals. instr. & quod notatur in l. querela. C. de fals. Io. And. in d. c. licet causam, hancque opinionem secutus est lmo. in conf. 18. in 1. parte. idem.
 scribit ias. in §. bonæ fidei. col. mihi. 3. n. 6. quod si sententia iudicis, siue iudicium delegatorum sit iniqua, erit quoque nulla, nec potest esse iniqua, quin sit etiam nulla, ea, inquit, ratio, quia illis mandat, vt iusticiam faciant. si igitur iniquam ferant sententiam mandatū non adimplent, verum contra illius formam pronuntiant, consequenter nulliter, c. cum dilecta, de rescr. cum aliis vulg. q. ias. sententia alio sic corroborari potest meo: si compromissum fiat in aliquem, seu aliquos ea lege, quod de iure tantum decidant, & definiant, si quidem arbitri contra ius pronuntiant, laudum erit nullum. l. non distinguemus. §. si. ff. de recep. arb. Bar. in l. diem proferre. §. itari. ff. e. Arer. conf. 68. vers. 3. ostenditur. Cor. conf. 177. lib. 2. ergo idem dicendum in iudice delegato, cui mandat, vt pronuntiet, secundum ius. sed contra ias. dictum inuicitur, & tenet Fel. c. in causam, quæ, de re iud. sequitur Rip. in l. qui Romæ. §. duo fratres. ff. de verb. obl. & breuitatis sectator & amator, vers. que leg. interpres. But. Asten. cōf. 69. vers. 7. ipse delegatus. Pro opinione vero ias. tenet Cor. conf. 177. n. 27. lib. 2. Ita demum si expresse mandatū sit iudici delegato, q. prout de iure pronuntiet, sequitur Oldr. conf. 93. magister ordinis, ver. & sic cum iustas causas. conf. 29. 5. orta materia. Barb. ca. prudentiam, & c. in literis. de offic. deleg. Fel. tamen vbi supra dicit illam opi. com. sed dici potest ias. & sequa. opi. procedere possit, quando dispositiōe demandaretur, q. de iure pronuntiaret, & non sub verbis illis generalibus iusticiam faciat, quia tunc, licet demandatum sit q. tacite inest, illa tamē dispositiua expressio aliquid operari debet, iuxta text. l. si quando. ff. de leg. 1. & in c. si Papa de priuileg. 6. cū similib. & pro hac declaratione seruit dictum Bar. in d. diem proferre. §. itari. ff. de arbit. Abb. d. c. cum dilecta. de rescript. Fulg. conf. 11. F. Turzan.
 Sententia lata de nocte, quasi extra tempus statutum à lege prolata, & quando potestas iudicis suspensa videtur non valet, secundum gloss. Bar. Abb. Bald. Ang. Paul. castr. Alex. & Ias. qui asserunt opinionem istam esse communem in l. nō minorem. C. de transact. & in l. more. vbi gloss. & alij. ff. de fer. & lassa. in decis. 4. 12. vbi scribit quoque istorum sententiam esse cōmunem, & sequitur glo. Ang. & omnes in §. omnis. in sit. de verb. obl. vbi ipse Ang. inquit opinionem præmissam Bart. seruandam fore, & quod recedens ab ea item suam faceret, & inquit communem, & declarat & sequitur pariter subtilissimus & celeberrimus in legendo: & consulendo hac tempe stare D. Thobias Nonius perusinus in dic. §. omnis. num. 2. 2. & seq. & Maranta in tractat. iudiciorum in 6. patr. 3. & vltimæ partis, in 1. actu nu. 9. In contrariam vero partem inclinavit Hostiensis in summa de iudic. §. qualiter & glo. & Butr. in c. consuluit, extra de offic. deleg. quorum opinio procederet absq. dubio, quando ambæ partes essent præsentēs, & non contradicerent. quan

do vltima dies instantiæ & iurisdictionis expiratura esset, aut quando accederet expressus partium consensus, siue quando iudex negociorum multitudine impeditus de die pronuncia re non potuisset, aut quando conuictus in loco vigeret: vt nocturno tempore sententia feratur, & sic in omnib. istis casibus prædicta Hostiensis opinio procederet, & sententia lata de nocte valeret & teneret, prout communiter declarant doc. in locis præcatis. & Canonistæ in dicto c. consuluit. vbi Fel. Io. And. in addi. Spec. de sent. §. iusta. in vers. de nocte. ias. in d. l. nō minorem & lassa. in d. decis. 4. 12. vbi meminit de ista cōi, & prædictas limitationes, seu declarationes & alias quamplures posuit vberius vtilius, ac distinctius quam alius, quæ hucusque viderim D. Thob. in d. §. omnis, & aduerte ad præmissorum declarationem, q. nox dicitur quando tenebræ sunt in per terram, ad eod. q. homo de facili non cognoscitur. c. si perodiens, extra de homic. quem tex. ad hoc citat Ang. in l. 1. C. de custo. reo. declarat. Bal. in d. l. more. in princ. & refert Dec. conf. 354. in casu in fi. & aduerte etiam, quod quando sententia ipsa fertur de nocte in dictis casibus tria luminaria adesse debent secundum Bart. Ang. & omnes in d. §. omnis, & ego tam in causis ciuilibus quam in criminalibus, multoties in regno dū eram iudex, impeditus de die nocte protuli sententias, tribus tamē luminaribus accensis, & ita vidi obseruari multis vicibus, me patrocinante, quamuis iudices non teneantur, nec cogantur modo possint ad pronuntiandum de nocte de iure cōmuni, nam magistratibus temporibus versperis in publicū esse non cōuenit l. 2. §. deinde cum esset ff. de orig. iur. sed causas audientes matutino, mox meridie, & demū vespere, id est, ante noctem sedere debet. §. sedebunt. in auth. de iudic. & hoc idem in regno sancitum reperio in constitutione baiulorum, l. imponente, q. omnes iudices à mane vsque ad vespas præter necessarias horas comestiones & somni sui copiam omnibus præstare teneantur. F. Viuius lib. 2. opi. 24. 8.
 Sententia capitalis non debet statim executioni mandari, sed debent expectari decem dies à iure communi concessi ad appellandum, communem dicit Paris. de Put. de syndicat. nu. 1. 1. fely. in cap. querenti. numer. tertio. de officio deleg. quem refert Didacus pract. questio. vigesimatertia. numero quarto, Boss. in titu. de Appellation. numero quarto. Sed quidquid sit de iure, contrarium seruatur consuetudine, vt attestat Bart. in l. qui vltimo. in fi. ff. de pœnis. Paris. de puteo in loco allegato. Dias regul. 110. Pract. Foller. nu. 5. Clar. d. §. si. q. 96. in prin. P. Fichard.
 Sententia capitalis si vigore statuti contra aliquem lata sit, in casu tamen quo neque à iure communi neque ipso statuto bonorum publicatio imponitur, tunc ex tali sententia nō venit confiscatio in consequentiam, communem dicit Boss. in ti. Banniti quid admittant, n. 1. 1. Clad. §. si. q. 78. ver. sed pone. idem.
 Sententia publicationis bonorum trahitur etiam ad bona sita extra territorium confiscantis. communem opinionem legistarum & canonistarum dicit Roman. Sing. 572. quem refert August. ad Ang. de malefic. in verbo, & eius bona. nume. 7. in fine. relatus per pract. Conrad. Hanc etiam communem dicit Arno. Epito. 75. meminit. Bona autem ipsa applicantur domino, in cuius iurisdictione sita sunt. com. Bru. conf. 3. 1. feuda l. nu. 16. Roland. conf. 78. nu. 14. lib. 2. Intellige tamen quod hoc procedat, modò ille dominus habeat etiam ipse ius confiscationis bonorum, aliàs secus, vt cōem dicit Rom. d. singu. 572. quem refert & sequitur Affl. dec. 282. n. 16. item intellige, modò confiscatio fiat secundum ius commune, secus si fieret ex statuto vel lege speciali, vt com. attestatur Boss. de bon. public. n. 62. Cephal. conf. 79. n. 15. lib. 1. Intellige etiam vt nō cedat de bonis immobilibus, nam bona mobilia non circumscribuntur territorio, & ideò applicantur domino confiscanti, etiam si extra eius territorium sita sint. Ita tenuit Bal. in l. mercatores. n. 1. C. de commerc. & mercator. Et licet idem postea in c. 1. n. 6. de pace tenenda, contrarium tenuerit, tamen prior eius opinio in d. lege mercatores, magis est approbata, vt dic. Carautia super 132. ritu mag. cur. num. 3. & seq. quam tamen Clar. dicit se nunquam vidisse obseruari. d. §. si. q. 78. vers. Sed hic quæro. idem.
 PRO. sententia à non suo iudice lata, est nullius momenti, in l. si. C. si à non comp. iud. c. in clericorum. 1. 1. q. j. c. in primis. in fi. 2. q. 1. c. at si clerici. ext. de iud. c. ad audientiam de cōluer. ext. Bellon.
 PRO. sententia debet esse conformis libello. l. vt fundus. ff. com. diui. l. si. de fide. lib. C. c. licet Heli. de simo. idem.
 Sententia diffinitiuā lata ex falsa causa, valet mō iure, licet sit iniusta. l. 1. §. item cum contra sacras constitutiones. ff. que

quæ senten. sine appel. rescindant. leg. cū m putarem. ff. familia herc. doc. in l. si prætor. §. Marcell. ff. de iud. & in l. diuus. ff. de re iud. Bart. Soc. in l. qui agnitis. ff. de except. & in l. iuste possidet. nu. 6. ff. de acquir. poss. propterea restitutionis remedium quo ad retractationem necessarium est, d. l. diuus. & ibi doc. ff. de re iud. quæ sententiam cōem esse ibi doctor. testantur. Et Syluest. Aldobran. in §. si quis autem. n. 8. & 13. cum seq. Inst. de excus. tut. vel curat. quamuis ipse putet per d. l. qui agnitis. defendi posse in sententia non opus esse restitutione, cum cognita rei veritate non detur rei iudicatæ exceptio, quæ daretur ante restitutionem, si mero iure valeret. Adde l. 1. & 2. C. si ex falsis instr. Præterea cum ideò subsistat rei iudicatæ auctoritas, quia lex præsumit ei veritatem inesse. l. linguenum. ff. de statu hom. l. res iudicata. ff. de reg. iur. decreta autem veritate rei & falsitate instrumentorum iam enervatum sit fundamentum d. præsumtionis, cū nihil magis repugnet veritati quam falsitas quæ est veri inmutatio, sequitur quod sententia ipsa vitiatu ex vitio intrinseco, quod inest ipsi sententiæ, ideò nō est necessaria restitutio, quæ solet reparare ea quæ accidit rei & sententiæ, non quæ insunt, vt patet in l. 1. ff. de integr. restit. & hoc est de mente gl. in l. si fideiuss. §. in omnib. in verb. cessat. in fi. ff. mandati. & per alia nonnulla. que & similia argumenta ante illum ias. in reper. l. admonendi. nu. 10. & l. Cor. ibid. in §. incipien. species facti. n. 2. & Zaf. nofer in d. l. diuus Adria. nu. 6. 7. 8. & 9. & d. l. qui agnitis. n. 6. cum seq. Item idem Zaf. in lib. 1. singul. respon. c. 13. incip. sententias transactione siue ex falsis instrumentis datas, sine in integrū restitutione retractari adduxerunt. tamen sententia cōis à plerisque doct. pluribus optimis & bonis argumentis defenditur. gl. in verb. denegandam. in d. l. si prætor. §. Marcellus. & ibi doct. in d. l. admonendi. & in d. l. diuus. & ibi maxime ias. nu. 7. & in d. l. qui agnitis. Abb. in c. cum venerabilis. n. 4. 1. Dec. n. 3. 1. & 3. ext. de excep. quorum argumenta ibi quilibet per se videre poterit. kircho.
 Sententia expertorum peritorumq. in arte, vt sunt Medici, obstetrices, extimatōres, similes que de credulitate iurant, & non de veritate, nunquam transit in rem iudicatam, ita quod perpetuò ab ea possunt appellari, ac possunt retractari, reuocarique ipsa sententia post tempus datum ad appellandum, si superueniret dictum aliorū magis peritorum, qui cōrariūm dicerent, q. prædicti imperitè extimauerunt, & iudicauerunt, sec. Io. And. in addi. Spec. in tit. de homicid. §. in ver. sed pone. Bald. in l. si ab hostibus. §. si vir. ff. fol. matr. Ang. in l. q. si mancipium. ff. de edil. edict. Ant. & omnes in c. propofuiti. de probatio. ias. in l. admonendi. ff. de iure iur. Barb. & Dec. n. 42. cum aliis seq. in d. c. propofuiti. Maran. in trac. iudiciorum. in 6. par. in 1. actu. nu. 14. 1. & Marfil. in l. 1. in fin. aliàs si quis vltro. ff. de quæst. n. 55. vbi scribunt iudex esse cōem opi. & ita consuluit Io. de Amic. conf. 102. vbi n. 4. pariter dicit istam communem sententiam fore, prout asseruit quoque Grammat. conf. ciuili. 118. nu. 2. & Cag. in reg. consilij. ff. de reg. iur. n. 3. sed si appellatio interposita extitisset ab hac sententiā expertorum vtique curaret, & periret instantia appellacionis vnus anni circulo, quemadmodum in cæteris iudiciis, & possit ipsa sententiā executi, vt in c. ex ratione. de appel. & ita consuluit Grammat. in d. conf. ciuili. 118. item interpretatur dicta communis nō habere locum, vbi cuiusque experti assumpti foret accedente ambarum partium cōsensu, tunc quippe sententia istorum retractari nequit, sec. ias. in d. l. admonendi. & Maran. vbi supra. F. Viuius lib. 2. opin. 249.
 Sententia, qua iudex simpliciter pronunciauit, prout in consilio sapientis, seu consultoris continetur, qui in eo reuelat Titium condemnandum, valet, & tenet propter relationem factam ad illud consilium, sec. Pet. Cy. & Bald. in l. j. c. si aduer. lib. Ang. in l. qui se dicit. ff. de iud. Abb. & Dec. in c. cum venerabilis de exceptio. n. 142. & Marant. in tract. de iud. in 6. part. 3. par. n. 126. super primo actu, in quibus locis recitant istam esse cōem opi. Hoc verò limitatur non procedere vbi cuiusque iudex diceret in sententia pronuncio in omnibus, & per omnia, sicut pronunciauit talis iudex in tali causa, tunc perfectò huiusmodi sententia non valeret aliquo pacto, si quidem certificatio nulla sit per relationem ad acta eiusdem instantiæ, sec. Ang. & Imol. in l. si conuenerit. ff. de re iud. spec. in tit. de sent. prela. §. qualiter. ver. sed si iudex. vbi pariter Io. and. in add. hoc firmat Ang. & ias. in §. curare. nu. 37. in sit. de actio. vbi scribit istam esse cōem opi. fallitq. similiter præmissa cōis non habere locum, q. iudex formaliter assereret pronuncio absolutio nem, vt in consilio, hoc enim casu, cum iudex ipse futurus temporis verbis vratur non valet sententia, sec. Bart. in d. l. 1. C. si aduer. lib. & Dec. in d. c. cum venerabilis. vbi nu. 144. præsupponit istam esse cōem opi. sed si iudex diceret in sententiā, con

demno si est probatum aliter absoluo, hoc casu absque dubio valet sententia ista, sec. Ang. in d. §. curare. & ibi ias. nu. 39. qui explicat opin. hanc. com. fore. F. Viuius lib. 2. opi. 250.
 Sententia est nulla, quæ pendet dilatione fertur, quia dilatio pendet termino non currit, teste ias. conf. 10. lib. 1. in l. qui tribunali n. 37. ff. de re iud. sed de nullit. ex defect. iurisd. ord. n. 157. Quam concl. limita, nisi causa ob quam dilatio concessa fuit: cessaret, aut iudex eam reuocasset, quia tunc iudicis officium non conquiesceret, sec. Bal. in c. 2. de dila. Alex. conf. 34. in il. lib. 2. Tiraq. tract. caus. cess. part. 1. n. 74. sive iudicem alicui tēpus ad comparē vel respondeñ. positionib. præfixisse: Ille verò statim comparuit, & respondit, tunc iudex non aliquid peccato termino dictorum trium dierum: ad vltiora, iure pcedere potest, cum finita sit causa dilacionis, teste Bart. & alius in l. a filia §. alumno ad trebell. Rom. conf. 503. col. 3. ver. moueor. idem erit q. iudex dilacionem reuocet ex not. per Arer. l. si quis hæres. 2. ff. de acq. her. quam tamen reuocare posse intellige, causa deficiente, vt per Io. And. ad Spec. titu. de dilat. §. 1. verit. probatoria. Quæ omnia limita, vt per ias. d. l. qui tribunali. q. vi. vbi reg. negatiuam tradit, q. pendet dilacione nihil à iudice est innouandum, quam et pluribus modis limitat.
 Sententia arbitralis, propter magnam iniquitatem, & maximam læsionem, semper potest peti, q. reducatur ad arbitrium boni viri. Ita dicit Dec. in conf. 39. iuridicam esse arbitror ver. 2. principaliter laudum impugnatur, vbi post plures, quos allegat, subdit, q. ita se habet communis opinio, & obseruantia, allegando etiam alios doc. qui ita dicunt, vt per eum. Soci. iu. in conf. 94. n. 1. vol. 4. E. Muscul.
 Sententia declaratoria requiritur, vt quis ex culpa seu negligentia possit feudo priuari, sec. Bald. per illum tex. in cap. 1. de feud. sine culp. non amitt. & bene probatur in cap. 1. qualiter dom. prop. feud. priue. Vbi etiam Bal. dicens: quod ibi est optimus text. quod licet euidens culpa sit, & notoria, tamē requiritur sententia priuatiua, vt per eum. Et ita voluit Paul. de cast. in conf. 84. q. ista vertitur. vers. præterea vt supra dixi vol. 2. in nouis. Et ita se habet Communis opin. vt per Curt. iu. in conf. 142. Habita diligenti consideratione. n. 1. 1. & per Soci. iu. in conf. 1. nu. 87. vol. 4. idem.
 Sententia lata contra impuberem indefensum, est nulla. l. cum & minores & ibi per doct. C. si aduerf. rem iud. & l. acta. §. inna. ff. de re iud. Et ibi etiam tradunt doct. cum concordant, vt per Dec. in conf. 411. visis his. n. 4. Et dixit Ang. in l. 1. super glo. 1. C. qui per. tur. vel curat. Et non solum in Ciuilibus procedit, verum etiam in Criminalibus, vt docet Bart. quem alij sequuntur in l. contra Pupillum. in ver. quæro quid in crimina. l. ff. de re iudic. Et allegat tex. in l. clarum. C. de auctorit. præst. Et ibi etiam doct. idem voluit. Soci. iu. in conf. 1. nu. 80. vol. 4. comm. affirmat. idem.
 Sententia lata contra non citatum, est ipso iure nulla. Clem. pastoralis. §. cæterum. & ibi tradunt doct. de re iudic. & probatur in c. nuper. de decim. & ita per illum text. firmat Soci. sen. in suo solennit. tracta. de citat. in 7. artic. ver. quartò procedit, vti eum allegat Soci. iu. in conf. 76. nu. 3. vol. 4. E. Muscul.
 Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, sicuti si fertur ex testimonio partis aduersæ in supplementū semiplenæ probationis, 3. in multis aliis casibus, quod est contra l. omnibus. C. de testib. cum similibus, nunquam transit in rem iud. intantum quod perpetuò, semperque apparentibus veris probationibus reuocari potest, sec. Inn. in c. tua nos. ext. de cohabi. clerici. & milie. Bar. Rom. Alex. Ias. & omnes in l. admonendi. ff. de iu. re iur. Ang. in l. sub specie C. de re iud. Ant. Imol. cæterofque Cano. in c. propofuiti. de prob. Pano. in c. ex tuarum. de purg. cano. Deci. in d. c. propofuiti. n. 44. & Io. de Ami. conf. 102. n. 4. vbi exprimit istam esse cōem sententiæ: & sequitur, ac limitat Marant. in tract. iudiciorum, in 6. par. in 1. actu. nu. 146. vbi n. 130. cum aliis seq. refert. 24. casus, in quibus sententia non transit in rem iudicatam. F. Viuius lib. 2. opin. 251.
 Sententia lata ex præsumptionibus non transit in rem iudicatam, vt habetur in l. si qui adulterij. C. de adul. secund. communem intellectum, de quo per feli. post alios, in c. propofuiti. ext. de prob. F. Viuius lib. 2. opi. 252.
 Sententia quando est nulla, quia est defectus in sententia, seu in concernentib. sententiam ipsam, & non in reliquis substantialib. ipsius processu, tunc iudex appellacionem illam reformare potest. Alex. de imol. conf. 53. nu. 1. lib. 5. conf. Deci. in rub. ext. de appellat. nu. 12. ver. 2. Abb. hic concludit. Aym. Crauet. conf. 140. nume. 8. 1. part. conf. quam opinio communem esse inquit Rolan. à Valle, conf. 41. num. 40. tom. 1. conf. kirchouius.
 Sententia super legitimo statu facit ius quoad omnes. Bal. Com. opin. Tom. ij. t 2 in l. iug

in l. ingenuum. n. 6. ff. de statu hom. To. fab. in §. præiudiciales. n. 17. cum seq. Instit. de act. doct. in c. causam. 2. ext. qui filij sint legitimi. Et hanc sententiam cōm esse refert Za. in l. saxe. n. 6. §. ff. de re iudic. Et quomodo hoc intelligatur in allegatis locis, doct. satis copiose declararunt. Kirchouius.

sententia quamuis ipso iudicis ore prononari debet, rāmen generali Italiae consuetudine illam norarius recitat. ac iudex subiungit, ita absoluo, vel ita condemno, vt attestatur Vital. de malef. in rub. de pœ. condemnat. n. 26. l. l. Clar. in pract. §. vlt. q. 93. in princ. Quin & iudicis subscriptione sententiam vallari sufficit, tamen si non eiusdē manu exaretur. cōe inquit Eman. à Costa in l. si ex cautione. ver. 2. species. C. de non nu. pecun. E. Suarez.

sententia vt perfecta esse, ac suis omnibus numeris constare intelligatur, expletumque iudicis officium existimetur, necesse cum primis est absoluendi, vel condemnandi verbum illi inferatur, alioquin nec verba illa sufficiunt, lata, data, &c. vt frequenter placitum inquit Alex. conf. 118. omnis. nu. 12. lib. 3. nec sententia ipsa aliquid valebit cōe scribit ias. in l. errore. nu. tertio. C. de testamentis. idem.

sententia, si consulti dicat in consilio, aliquem fore condemnandum, vel absoluendum, & iudex in sententia dicat: Pronuncio secundum formam consilij: non valet sententia, secundum glo. in l. 1. in verbo, admittit, ad finem, iuncta glo. in l. fin. C. si aduer. liber. & ibidem Bart. Specul. in tit. de excep. §. vlt. ver. porro in Italia. ibi, ego puto, &c. & ibi Io. And. in addit. idem sentit Bald. in l. solent. ff. de offic. procon. Imo. in c. si pro debilitate. ext. de offic. deleg. Fede. de senis conf. 204. do. Prapo. in c. dilecto. ext. de appel. Sal. post Jac. But. in d. l. licet contrarium ibidem fenserint Pet. Cy. ac Bald. & Angel. in l. qui se dicit suis nummis. ff. de iudic. Panor. & Fel. in c. cum venerabilis. ext. de excep. Quorum opinio secundum Spec. vbi supra, posset procedere in interlocutoria, non in definitiva. Balb. decif. 1.

sententia lata contra infirmantē, vel alio iusto impedimento impeditum hoc scieat iudex, est nulla. si autem ignorabat iudex, valet: sed restituitur, secundum Bart. in l. questum. ff. de re iud. & in l. 2. ff. de appel. recipien. Et est consilium, q̄ citatus mittat excusatorem ad nunciandum iudici infirmitatem vel impedimentum, secundum Bart. vbi supra. Nisi fama esset vel notorium de ipsa infirmitate vel impedimento: quia tunc nō requiritur dicta nunciatio. per text. in c. illud. extr. de clerici. excommunic. mini. & glo. in l. si tutor penitus. C. de peri. tutor. Et vult Imol. in d. l. questum. Balb. decif. 16.

sententia lata pro mortuo, non valet pariter nec decretum in eius fauorem interpositum, secundum Bart. & communiter doct. in l. in summa. §. fin. ff. de re iudic. Reprobata glo. ibi quæ visa est tenere contrarium. Balb. decif. 27.

sententia arbitri lata per pecuniam tenet ipso iure. l. ita demum, cum glo. 1. circa fi. ff. de arbi. gl. fi. in c. cum ab omni, ext. de vita, & honest. cle. Secus in sententia iudicis. l. venales, cum glo. in verbo infirmas. C. quando prouoc. non est ne. Balb. decif. 16.

sententia lata contra statutum particulare loci est nulla, sec. Bal. in l. 2. C. quando prouoc. nō est ne. Bart. in l. cum prolatis. ff. de re iud. dummodo sit inclusum in volumine statutorum: alās secus. idem Guido de fusa. in suis questionibus statutorū in 3. col. & fel. in c. 1. ext. de re iud. Balb. decif. 166.

sententia clauisula apposita in sententia, proniso q̄ quoties per libros rationum de aliquibus solutionib. constiterit, quid importer, & operetur: Dic, quod importat conditionē resolutionis in hā quoties postea constaret per libros rationum, vel aliās de aliquibus solutionibus, secundum Berr. consil. 335. lib. 2. 1. par. num. 14. & sic licet sententia prima facie videatur pura: propter tamen sequē. reservationem efficitur conditionalis. gl. in litem labeo. ver. sed si pure. ff. famil. ercif. Berr. d. conf. vsque ad numer. 17. pro quo vide quæ scribit Dec. in l. plerunque. cir. si. de reg. iur. ias. in l. qui Romā. §. augerius. n. 9. ff. de verb. oblig. & fac. quæ nor. Bart. in l. iulianus. nu. 39. ff. de cond. indeb. Quid de dictione nisi posita in sententia, quid importer, puta si iudex dixerit pono te in banno, nisi solueris x. intra menscm, & Dic, vt per ias. in l. si eum. §. qui in ius. nu. 27. & seq. ff. si quis cauit.

sententia scripturam in sententia de necesse requiri, not. doct. l. 1. & per tot. C. de sent. ex breui. reci. Bar. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ff. de off. proconf. & si in ca repererit: dictio abbreviata ex non posset fieri extensio, secundum ias. in repe. l. gallus. §. idem crede. numer. 7. ff. de lib. & posthum. ex quibus autem nulla reddatur sententia: vide per Alex. consil. 123. lib. 2. Quid quando ex breuitate temporis: & Dic, vt per ias. conf. 22. lib. 1. Deci. conf. 295. col. vlt. vbi declarat, & calus

in quibus in sententia scriptura non requiritur: vide per glo. in §. sancimus in gl. magna. in auc. de exhib. reis. in auc. vt cler. apud proprios episcop. in auc. vt iud. sine quoquo suffrag. §. necesse ver. in non scripto.

sententia lata super appellatione ab interlocutoria est respectu partium interlocutoria, licet respectu iudicis dicatur definitiva, si pronunciat contra appellantem, & remittatur negotium diffiniendum iudici à quo secundum Bal. in Auth. ho die. C. de iura. calumniæ. Balb. decif. 219.

sententia nulla, quia lata die feriata ob necessitates hominum non potest per partes confirmari, aut ratificari tacite vel expresse: quia talis nullitas prouenit ex defectu iurisdictionis & solemnitatis substantialis, cuius suppletio & confirmatio voluntate ratificantis non est, secundum Cyn. l. cum antea. C. de arb. Bal. & Pan. in c. prudentiam. ext. de offic. deleg. & per theoreticam Inn. ibi, in ver. Item non est contra. Instit. de testa. milit. & ibi, sed respondemus. contra facit l. 2. C. communia vtriusq. iudi. Balb. decif. 253.

siue sententia sit lata pro falso procuratore siue contra, potest per dominum ratificari, secundum Bar. in l. fin. autem. ff. de aqua plu. ar. per illum text. & per l. fin. C. ad Macedo. & c. cura. de iur. pat. & secundum gl. Bar. & communiter doct. citamontanos in l. si mater. §. hoc iure. ff. de excep. rei iud. dom. de Rota, decisione. 459. & do. Prapof. in c. dilecto. col. 47. extr. de appel. & pro hoc. l. licet. ff. de iudic. l. 3. §. falsus. ff. rem rat. hab. licet domini docto. vlt. amon. tenuerint contrarium, quando pro falso procuratore lata est sententia: nam tunc dicunt non posse ratificari ad præiudicium partis, per gl. nota. in l. si indubitum. §. 1. ff. rem rat. hab. & in l. fin. §. necessitate. C. de bo. quæ libe. & quia quod est nullum, non potest ratificari. ca. auditis. ext. de elect. nota. per gloss. & inn. in c. prudentiam. ext. de offi. deleg. Prima opin. videtur communior, quoniam in casu premissio validitas actus pendet à mera voluntate ratificantis, nec voluntas exigitur pro forma. ideo subsequens ratificatio validat, in l. de testa. mili. §. penul. & ita etiam intelligitur dictum c. cura. idem quandoque talis voluntas tendit ad bene esse, seu ad extensionem præiudicij ratificantis, & ita loquitur d. l. sin autem & ibi Bal. & domini de Rota, vbi supra, & gloss. in dic. §. hoc iure. Si autem voluntas ratificantis exigitur pro forma & substantia actus, tunc ratificatio subsequens non valet, & eo casu procedit gloss. in d. §. necessitate. & opin. vlt. amon. & etiam quando sententia esset lata in fauorem falsi procuratoris, & contra partem absentem, licet citatam ad instantiam falsi procuratoris: nam tunc cum citatio non tenuerit, nec sententia tanquam lata in absentem non legitime citatur, ratificatio non valet in præiudicium absentis, secundum Ang. in d. l. licet. & facit gl. in d. c. prudentiam, dum ponderat, q̄ duo ex tribus delegatis processerunt contra absentem, & sequendo primam opi. in casu suo, saltem valet sententia in vim pacti. per l. 2. C. communia vtriusque iud. Balb. decif. 255.

sententia absolutoria à iudicij obseruatione propter libelli ineptitudinem vel actoris absentiam magis est interlocutoria, quam definitiva. c. ad dissoluendum. ext. de despon. impu. & ibi Panor. & Bar. in l. Titia. ff. de accusat. secus si absolueretur, quia actor non probauit, secundum gl. ca. de his. extr. cod. Balb. decif. 262.

sententia lata contra fiscum absente aduocato fiscali est nulla, nedum in causa status, sed etiam in aliis, secun. gl. not. in l. si fisci. ff. de iure fisci. Balb. decif. 267.

sententia ex causis mixtis. si in sententia exprimentur plures causæ, quarum aliquæ sint falsæ, aliquæ veræ: non vitatur sententia propter causas falsas: sed sustinetur propter veras, secundum inn. io. And. & Panor. in c. in presentia extrā, de renuntiatio. eundem Panor. in c. cum inter. in 2. column. in penultimo notabili. extr. de re iudicata. imolam in l. si plagij ff. de verb. obligat. facit l. si ex falsis. C. de transact. idem si omnes causæ expresse essent falsæ, sed iudex dixisset his & aliis causis, &c. vel esset vsus verbis præsertim, præcipue, vel aliis includētib. aliis causis, quam expressas, dummodo ex processu possit apparere de aliqua legitima causa: aliās secus, cū iudex non possit moueri nisi ex causis contentis in processu. l. illicitas. §. veritas. ff. de off. præsid. secund. Panor. vbi s. & est de mente Bal. in repe. l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de his qui not. in fa. col. 10. & in l. 1. C. de condi. indeb. Fel. tamen in c. sicut. extr. de re iudicata. tenet tunc sententiam valere, licet ex actis non appareat de legitima causa: quod improbat: Rom. in l. si is ad quem. ff. de acquiren. hæredit. Butr. in d. cap. in presentia. & do. Prapofitus in capit. dilecto. col. 8. extr. de appellat. Balb. decif. 300.

sententia in rem iudicatam nūquam transit si ex priuilegiatis probationibus lata sit, commune inquit Corn. conf. 55. visis lib. 3. Io. de Amicis conf. 102. num. 4. Nec item vnquam rei iudicatæ vires induet sententia, quæ ex periti alicuius artis testimonio dicta est. commune affirmat additio Panor. in c. fraternitatis. de frigid. & malef. Gramm. conf. ciuil. 118. num. 2. Cagnol. in l. consilij. num. 32. ff. de regu. iur. Io. de Amicis d. conf. 102. nu. 5. & qui id eleganter contringit, ac multos generaliter contrarium asserentes laudat Pinel. in l. 2. c. vlt. num. 6. C. de rescind. vendit. Nec item sententia ex ipsis actis euidenter iniqua, in rem iudicatam vnquam veniet. commune ait Curt. iun. conf. 124. numero 14. nec item quæ ex sapientis confidētia est. commune inquit Dec. conf. 278. non leuis. in fi. idem.

sententia quamuis ex partium consensu à iudice ferri potest, tamen ab arbitro non potest. commune dicit ias. in l. si

sententia præcipit ante lata, & tam breui tempore quo verisimiliter acta mature videri non potuerunt, est nulla secundum Bart. & Bald. in l. 2. C. de eden. in l. 2. C. de sent. ex breui. re ci. Bart. in l. prolatam. C. de sent. in fi. per c. tum ex literis. ext. de integ. restit. Butr. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. ext. de constit. do. prapof. in c. dilecto. 7. col. ext. de appell. nisi secundum fulgof. esset lata partibus presentibus & consentientibus, quasi tunc præsumitur causæ cognitio præcessisse. Balb. dec. 357.

sententia lata pro pupillo, qui fuit in iudicio sine tutore, valet secundum glo. in verbo aduersus, cōmuniter approbatam in l. 1. C. qui legit. person. l. non eo minus. C. de procurat. quicquid contra fenserint domin. docto. vlt. amon. in dicta leg. 1. Balb. decif. 343.

sententia diffinitiva ciuiliis, causæ expressionem non requirit, secus in criminali, secundum Iodoc. pract. crim. c. 55. n. 10. de quo vide Bar. & Bal. in l. in summa. ff. de re iud. lafr. de oria. tract. interloq. & appell. nu. 77. & seq. qua in q. in absolutoria. sententia inferi causam dixit Bar. in l. 2. §. Senatus censuit ff. de iure fisci. Quibus autem sententiis causa exprimi debeat: ponit idem Bar. in l. properandum. §. illo procul. n. 3. C. de iudi. prac. Bar. tit. de sent. q. 1. pract. Pap. for. sent. diff. ver. relaxandum. n. 4. pulchrē Abb. in c. exam. nu. 8. de iudi. licet Corn. conf. 79. col. 1. lib. 3. dixerit q̄ iudex prudens casū in sua sententia non exprimit vt etiam per Anch. conf. 208. col. 2. nu. 8. & in criminalibus, vide tex. in l. 2. §. ignominie. ff. de iis qui no. infam. cur. in l. col. 6. in fi. ff. si cert. pet. plura not. Paris. conf. 102. libr. j. lafr. concl. 300. ias. l. 1. n. 47. ff. de edend. & an iudex mutando pœnam legis causam in sententia exprimere debeat: Dic, vt per Misung. cent. 2. obser. 30.

sententia, à qua appellatum non est, quæque in rem iudicatam transtulit, magno præiudicio, ac multa præsumptione munitur, siue illa de presentibus siue iam olim lata sit, & siue in presentibus, siue in absentem dicta proponatur. commune pronunciant Imol. in c. cum in iure peritus, de offic. deleg. Alex. conf. 25. vlt. processu. ad med. lib. 6. felin. in c. quoniam contra ver. 4. conclusio. de probat. latē Did. à Couar. in tract. de spons. c. vlt. §. vlt. num. 12. ver. ex quibus ac Francis. Viuius lib. 1. opin. 261. Si tamen iniquè lata fuerit, & aliquis illa scienter ac prudenter vtatur, mortifero peccato se irretiet, cōe affirmat Did. à Couar. d. §. vlt. nu. 19. E. Suarez.

sententia, in qua iudex, si probatum est, cōdemnat alioquin absolutum, proculdubio valet, firmatque omnino est. commune inquit ias. in §. curare. num. 39. instit. de action. vt. Et illa profectō seruari necessariò debet, quæ in consulenti consilio continetur lata est. commune ait Marant. de ordin. iud. 6. par. 3. par. num. 126. super jactu. Quod tamen ita demū processum intelliges si notum iudici consilium illud iam sit: secus verò si vel adhuc literis mandatum non sit, vel saltem iudici nō innotuerit. commune affirmat Dec. in c. cum venerabilis. nu. 144. de except. idem.

sententia etiam quæ in actione reali fertur iudicati actionem producit, vt communiter doctoribus probari inquit Ripa. in l. miles. §. iudicari. num. 6. ff. de re iud. Quod si ab ea prouocabitur, ac deinde confirmata fuerit, non iam illa, quæ confirmata est, sed quæ confirmat, actionem pariet. commune testantur ias. num. 11. Rip. nu. 15. in l. 1. ff. de re iudic. amicus noster Nicol. Grauatius ad Vestrum, lib. 8. c. vlt. num. 3. Nec rāmen idcirco pristina vel obligatio, vel actio extinguetur. commune dicit Porc. in §. præterea. numer. 5. instit. quibus mod. toll. oblig. idem.

sententia quæ cōtra homicidas lata est, paratum confiscandorum bonorum effectum habet aduersus ipsorum hæredes. commune dicit Alex. in l. cum filiusfamilias. n. 7. n. 8. ff. de verb. oblig. idem.

sententia in rem iudicatam nūquam transit si ex priuilegiatis probationibus lata sit, commune inquit Corn. conf. 55. visis lib. 3. Io. de Amicis conf. 102. num. 4. Nec item vnquam rei iudicatæ vires induet sententia, quæ ex periti alicuius artis testimonio dicta est. commune affirmat additio Panor. in c. fraternitatis. de frigid. & malef. Gramm. conf. ciuil. 118. num. 2. Cagnol. in l. consilij. num. 32. ff. de regu. iur. Io. de Amicis d. conf. 102. nu. 5. & qui id eleganter contringit, ac multos generaliter contrarium asserentes laudat Pinel. in l. 2. c. vlt. num. 6. C. de rescind. vendit. Nec item sententia ex ipsis actis euidenter iniqua, in rem iudicatam vnquam veniet. commune ait Curt. iun. conf. 124. numero 14. nec item quæ ex sapientis confidētia est. commune inquit Dec. conf. 278. non leuis. in fi. idem.

sententia quamuis ex partium consensu à iudice ferri potest, tamen ab arbitro non potest. commune dicit ias. in l. si

conuenerit. nu. 7. ff. de re iudic. idem. Sententia quæ super alterius sententiæ executione fertur, interlocutoria vice ac numero habetur. commune ponit Franc. Viuius lib. 1. opi. 157. in finem. tamen si contrarium verius, meo quidem iudicio, sit, vt etiam arbitratus est Iac. Butr. in l. ab executione. ff. de appel. idem.

sententia nullius momenti prorsus ipso iure erit, si ab eo tantum à iudice, aut tanquam à delegato lata sit, qui nec iudex, nec delegatus reuera sit, nec proderit, obstatique quidquam quod is, qui iurisdictionem alteri concedere vel delegare potest, illam postea raram habuerit. commune aio ex Guid. Pap. decif. 286. num. 2. Geor. in clement. saxe. ver. mandato. de re iudi. Barb. in clem. 1. de sequest. poss. felin. in c. nonnulli. §. sunt & alij. in princip. nume. 49. de rescrip. item secundò, sententia nulla ipso iure habeda erit, si à duobus iudicibus feratur, cum & tres creati essent, & tertius abesset, nec quidquam officiet quod tertius ille postea præsens eam confirmet. commune renuncio ex Ang. in l. licet in finem. ff. de iudic. Dec. conf. 434. in fi. Sebast. Vant. de nullita. num. 176. Tertio, nulla penitus sententia erit si eo non citato feratur, cuius interest. cōmune pronunciant Ant. de Tremor. in addit. ad Bon. in prælud. except. num. 17. in fi. Villalob. in sua collect. Quarto, nulla iure ipso sententia est, quæ vel non inspectis rei probationibus lata est, vt commune effatum asserit Alex. conf. 53. quæritur. in fi. lib. 1. Vel quam non perspectis actis latam esse constat. commune scribit Ant. de Tremo. in addit. ad Bon. in rub. de impedimen. execut. num. 17. in ver. alij casus. ver. quid autem de publicatione. Quintò, nec nomen sententiæ, nedum vires consequetur sententia, quæ expresso facti errore innitetur, vel manifestum, & liquidum errorem continet: vt frequenter placitum renuncio ex Fel. in c. quoniam contra. num. 6. de prob. Sebast. Vant. de null. num. 126. Quamobrem si se ad acta nihil probantia retulerit, nulla ipso iure erit, quod in specie cōmune enunciatum dicunt Alex. conf. 123. discussis. num. 4. lib. 1. ias. in l. si is ad quem num. 2. ff. de acquiren. hæred. Dec. in c. quoniam contra. num. 158. de probatio. Item consequenter nulla etiam ipso iure erit, si se ad instrumentum in processu nusquam adductum referat, quod rursus in specie commune profertur ias. in l. prætor. §. si iudex. nu. 19. ff. de re iud. Rursus etiam consequenter vel à fortiori nulla omnino sententia erit, se ad probationes referens, in quibus cōtrarium reperitur. commune testatur Alex. conf. 127. num. 7. lib. 1. Alex. n. 11. ias. num. 2. in l. si is, ad quem. ff. de acquiren. hæred. Fel. in c. inter cætera num. 2. in fi. de re iud. Soc. conf. 99. nu. 13. lib. 3. Matth. de affict. decif. 47. num. 3. Sextò, nulla ipso iure sententia erit, quæ per errorem iuris in illam expressum feretur, quod si error in ipsamet non exprimitur, valet quidem, sed appellatione rescindi poterit. commune affirmo ex ias. in l. cum prolatis. num. 7. & in l. præses. num. 3. ff. de re iud. & in l. penult. n. 6. ff. de iustitia. & iur. & in l. si is ad quem. n. 16. ff. de acquiren. hæred. Marant. de ordin. iudic. par. 4. num. 4. & par. 6. à n. 17. late Sebast. Vant. de nullit. à num. 118. Septimò, nulla erit sententia, quæ ex falsa causa contra minorem dicitur. commune profert ias. in d. l. si is, ad quem. num. 14. ff. de acq. hæred. Octauò vires, nullumque pondus sententia fortietur, in qua iudex causam ineptam expressit, quamuis nullam rationē iudex exprimeret teneatur. commune asserunt Curt. iun. in l. 1. num. 3. ff. si cert. pet. Franc. Viuius lib. 1. opi. 156. Quod tamen non procedet, si iudex in reddenda causa verbo, maxime, vsus sit, & alia legitima causa perpētis actis eluceat, alioquin etenim secus. commune testificatur Carol. Ruin. conf. 63. li. 1. n. 16. Nonò, nullum robur, nullumque momentum sententiæ inest, quæ post finitam instantiam fertur. commune ponit Viuius d. lib. 1. opi. 262. Decimò, sententia, in qua quis in maiorem multā dānatur, quam statuto sanciat, ea fini nullas vires habet, qui statam summam supregreditur. commune inquit Io. de cane mortuo conf. 33. num. 2. inter. conf. crimin. Iulius Clar. in pract. §. vlt. q. 93. ver. quarto si iudex. Vndecimò, nihil sententia valet, in qua quis peritorum ex parte dānatur, ex alia nec absoluitur. nec cōdemnatur. commune ait Fran. Viuius lib. j. opi. 176. cum Corn. Gozad. & aliis. Duodecimò, si nulla erit sententia ob iudicis turpitudinem, vt nec amplius corrigi, nec amplius aliter à iudice prononari possit, cōmune enunciant Panor. in c. cum oporteat. numer. 6. de accusa. Tertiodecimò, nulla prorsus erit sententia si noctu feretur. cōe inquit, contrarium cōsuetudine plerisque in locis seruari attestantes ias. in l. non minorem. nu. 3. C. de transact. Seb. Vantius. de nullit. titul. de nullitate sententiæ ex defectu iurisdic. nu. 132. Socin. in tract. fallen. reg. 359. fallen. 2. ac lac. b. Monach. qui in arbi

tritis securè contrarium probat de arbitr. iudic. lib. 1. q. 62. n. 1.

Com. opin. Tom. ij. t 3 Deniq

Denique (non enim latius in hanc rem nuncspatari lubet) sententia iure ipso nulla erit, si euidenter iniqua ostendatur. vt receptum interpretum dogma ponunt felin. n. 26. Dec. nu. 26. Lanfr. in princ. rep. nu. 4. in c. quoniam contra. de probat. idem fel. in c. inter ceteras. ver. 6. declaratio. & ver. 2. declaratio. de re iud. Grat. huiusmodi nullitatem, & post tres sententias conformes admittendam asserens, consil. 72. lib. 2. & qui cōplures laudat Nic. Ant. Graua. ad Vest. lib. 4. c. 4. n. 26. quam nis contrarium longè verius iure sit, vt latissime alibi demonstrat aduersus in c. per tuas. nu. 4. ad fi. de sen. excomm. asserit idem luculenter Ang. in l. j. C. de re iud. & quanquam dubiter, tamē hoc magis probat Curt. in l. si diuersa. num. 13. C. de transact. sed nos, vt diximus, hæc alibi vberimè. Notandum porro est, & memoriam diligenter commendandum, quod sententia simpliciter confirmans sententiam ipso iure nullam, & ipsa quoque iure ipso nulla est, vt commune auisim constituit ex iac. ac Dec. in ver. 3. conclusio. in l. vna. C. de error. calcul. fel. in c. ea quæ ver. meritò, de re iud. Sebast. Vant. de nullitate. nume. 13. 1. Notandum rursus hac in materia est, & memoriam tenaciter inscribendū, quod sententia euidenter ac notoriè, vt doc. fantur, nulla, nec etiam post duas alias cōformes penitus sententias executioni mādatur, sed nulla semper dici, nulla semper declarari poterit. commune asserunt Bernard. consil. 83. libro primo. Marianus iu. consilio quadagesimo quinto. Aymon Crauet. consil. tertio, & consil. centesimo quarto. Grat. consil. 72. & consil. 80. & consil. 85. lib. 2. Paris. consil. 98. lib. 3. ratio autē ea est, quam nos in elucubratisimo consilio pro Salomone Darderio contra Baptistam Lambertum duabus sententiis iure nullis inintēte copiosius attulimus, quia huiusmodi generis sententia improprie, ac falsò sententiæ dicuntur, cum reuera nec ipsum nomen, nedum effectum sententiarum aliquem habere intelligantur. libro quarto. §. condemnatum. ff. de re iudic. non putauit. §. non quæuis. ff. de bonorum possessione. contra tabul. tradit late felinus in c. ex tenore. numer. 4. de rescript. conferunt ad idem text. in libr. 2. ff. de auth. rit. in l. quoties. ff. qui satisfare cogant. in l. si quis aliquid. §. testamentum. ff. de pœn. in l. si aut nullum. C. de legit. hæred. Sed & notandum denique in hac eadem materia valde est, ac menti ferè inculpendum, quod sententia nulla ipsarum partium consensu nequit conualescere, quamuis pacti instar vires sumat. commune ait Paul. in l. 1. n. 7. C. qui pro sua iurisdict. E. Suarez.

sententia iudicum delegatorum, quibus semper iniungitur, vt iustitiam faciant, non ideo nulla erit, quia iniqua sit. cōe asserunt fel. in c. causam. quæ. de re iud. & qui aliquam multos in contrarium profectos diligenter refert franc. Turzan. opi. 156. cuius discordia veritas ex iis pendet, quæ supra proximè posuit ver. deniq. & alibi vberius à nobis excutiantur. E. Suar. sententia arbitratorum eo compromisso electorum quo illis summa indulgetur facultas, appositis omnib. verborum cautelis. semper nihilominus reductioni ad arbitrium boni viri obnoxia intelligitur. cōe inquit Dec. conf. xi. ver. quarto principaliter. & conf. 3. circa medium. & conf. 60. libr. 1. debet tamen intra triginta annos proponi reductionis petitio. cōe asserunt Dec. d. conf. 39. idem.

sententia arbitraria, quæ ex compromissi prorogari videtur, non aliter valet, quam si prorogatio partibus ipsis renuntiata, atque intimata fuerit. cōe asserunt Dec. conf. 39. iuridicam. in principio libr. 1. idem.

sententia ob instrumenta de nouo reperta, quorum vsus in primo iudicio certam ob causam impeditus est, retractari poterit. cōe pono ex iac. in l. Imperatores. n. 6. ff. de re iudic. And. Alciat. in l. sub prætextu. C. de transact. Quod si nulla iusta impedimenti causa ostendatur, nec instrumentis de nouo repertis, nec etiam testamento vel aliqua alia vltima voluntate de nouo eruta, atque inuenta rescinditur. sic enim dicit vera, & frequentius recepta Accur. doctrina. l. 3. §. item si ipse ver. euerit. ff. si cui plus quam per l. Falcid. à qua stant eodem in loco antiquiores iuris proceres, & Alex. in d. l. Imperatores. n. 1. iac. in l. non minorem. n. j. C. de transac. Quamuis perperam aliud autumarint Roma. sing. 9. iac. sibi aduersus, in laudata l. Imperatores. n. 2. Fel. in c. suborta. n. 1. de re iud. & illud cum Alex. in d. l. sub prætextu. n. 6. magis cōe posuerit Franc. Turz. vir alioquin magna diligentia laude dignus opi. 84. quæ etiam de re latius alibi. idem.

sententia, quæ vel per aduersarij confessionem iniquè obta probatur, vel sic rem esse liquido cōstat, restitutione cōdemnato indulta infringitur. cōe inquit Alciat. in c. nouit. n. 46. de re iudic. vel per piam, at religiofam denunciationem re

tractabitur. cōe fatur Cur. iu. conf. 104. n. 4. quæ apprimis conserunt ad ea, quæ supra obseruati n. 50. ver. Denique. idem.

sententia. quæ nullum fuisse testamentum cōtra hæredem pronunciat, & iis, quibus aliquid legatur, nocet. cōe ponit Alex. & qui illum laudat Ant. de Trem. in addi. ad Bon. in rub. de except. & bon. n. 5. ver. nota autem nono. ac Villalob. in sua collect. idem.

sententia, quæ irtractabile damnum infligit, si nulla dicatur, non antea executioni mandabitur, quam illius vires diligenter excutiantur. tametsi alteri indagine opus sit. cōmune inquit iac. in l. tertia. §. si seruus. n. 9. ff. de acq. pos. Iulius Clarus in pract. §. vlt. q. 94. ver. scias autem. idem.

sententia in criminalibus causis lata, quamuis ante decem dies appellationi præstitutos executioni tradi non debeat, tamen generali consuetudine contrarium obseruabitur. vt attestantur Marian. in repet. c. qualiter, & quando. n. 267. de accusatione. & qui copiosius hac de re agit Iulius Clar. in pract. §. vlt. quæst. 96. Differet tamen absque dubio criminalis sententiæ executio, & cum damnatio rationes alicui eas postulant redditurus est, & cum accusatio ab eodem in alium orsa ad finem perducenda adhuc erit, & cum ad penitentiam adigendus monitionibus proponeretur, & cum grauida mulier corporis supplicium luere alioquin debet. vt frequenter placita attestatur, & accurate explicat Iulius Clarus in pract. §. vlt. quæst. 97. per totam. Differet item rursus, si de damnati innocentia alicunde postea constiterit. cōmune asserunt Ant. Gom. de delict. c. 8. n. 4. Iulius Clar. in d. §. vlt. q. 98. ver. sed nunquid. idem.

sententia declarari ex coniecturis. si quæ sint ab eo iu licepo terit, qui ipsius latori successerit, quamuis alioquin absque illis nequeat. commune ponit Franc. Viuius. l. 1. opi. 158. idem.

sententia executioni mandari potest per eum iudicem, qui vel ipsius latori successerit, vel statuto, iure, aut consuetudine sententiis exequendis præfectus sit, quamuis nullæ ad id iuræ proponantur vt cōe inquit Soc. in l. à Diuo Pio. §. sententiam Romæ. n. 17. & seq. ff. de re iudic. quem laudat Viuius. l. lib. 1. opin. cap. 7. & qui latius aliquantulo loquuntur Aegid. Boss. in pract. tit. de for. compe. nu. 87. Iul. Clar. in pract. §. vlti. q. 95. ver. sic item quæro. idem.

sententiæ verba expressè ac strictè exaudiri debent. cōe interpretum placitum effatur Curt. iu. conf. 74. idem.

sententia an ferri debeat contra dnuum vel procuratorem: Dic, vt per Bartol. in l. Quecunque ff. de act. & ob. in l. furioso ff. de re iudic. in l. 1. C. de sentent. & interloq. col. pen. & antep. Bar. in l. stipul. ista §. si stipuler alicui num. 1. de verb. obl. in l. si procuratori presentis eo. tit. tex. l. si ideo. §. 1. ff. de euc. Bar. in l. stipulatio ista. §. pen. col. 3. in prin. vbi iac. nu. 12. de verb. obl. in auc. vt omnes obed. iud. prouin. §. 1. col. fi. Ab. lre in c. que relam col. 3. in fi. & col. seq. extr. de elec. pulchrè Rob. de ord. iud. c. 53. numer. 108. vbi quod si quis litigat per procuratorem: & facta litis contestatione: moritur dominus, sententia cōtra procuratorem ferri potest, quia procurator effectus est dominus litis, & debet iudex dicere, condēnamus talem procuratorem quon filij defuncti procurato. nomine hæredum, vel eorum ad quos ea res pertinet, eodem modo quando lis agitata esset cum procuratorem, & iudex ferret sententiam in personam domini, nam non valet, per text. in l. 1. C. de sentent. in quo articulo distinguit, vt per Tremol. ad prac. Bonacur. tit. de imped. exec. & cau. null. post numero 14. ver. vel quia condemnauit iudex, Quid de sententia lata cum procuratore reuocato: an sit nulla: & Dic, vt per Rom. conf. 367. num. 10. vbi videtur concludere quod non, nisi plura concurrant de quibus ibi, Quid si procurator decedat ante causæ definitionem an possit sententia ferri in personam domini causæ: & Quid, pap. quæstion. octuagesima sexta, concludit quod sic, de quo vide quæ scribit iac. in l. nulla C. de procur. sed si ambo sint mortui & procurator & dominus, distingue, aut ex eisdem actis constat de morte, & tunc non fertur sententia in personam mortui, sed citantur hæredes, si verò non constet, tunc si proferatur sententia valet, Quid de executione sententiæ: an contra procuratorem litis exequi possit: & Dic, quod non, sicut nec contra tutorem, curatorem, & similes, nisi esset procurator in rem suam, de quo vide quæ habet per prac. Pap. for. exec. sentent. per Bart. in l. 1. C. de sent. Quid si procurator litem fuerit contitatus: & dominus litis effectus: an valebit sententia lata cum domino: absente procuratore? & Dic, quod sic, & si dominus aliqua agat quæ concernat ordinem litis, procurator è domino litis effectus non vocato, non valebunt, secus si aliqua agat concernentia litis decisionem, secundum Aufr. ad capel. Tolos. quæstion. centesima secunda. Quid

Quid quando filius fuit admissus ad defendendū psem absentē, contra quem erat lis contest. finito processu an iudex debet proferre sententiam condemnatoriam contra psem, an verò contra filium? & dic, qd contra filium, secundum veriore sententiam per Iac. in l. exigendi. n. 22. C. de proc. vbi vide rationes no. prædictas autem principales cōcl. intellige, & declara, vt per Abb. d. c. querelam. col. 4. & seq. de elect.

Valet sententia lata vtraque parte præsentē, licet neutra insisterit tunc ius dici. Secus si altera partium tantum fuit præsentē, nisi esset lator actor, qui semel in libello petiit reum condemnari secundum Bald. in l. 1. C. vt quæ defunt aduocat. Ang. in l. quamuis. C. de adulte. Balb. decis. 409.

Sententia lata de nocte est nulla secundum gl. in §. in diem. ver. id autem insi. de ver. obl. in l. more ff. de fer. Bar. & communiter doct. ibi, per §. sedebunt. in auth. de iudi. licet contrarium tenuerit gl. in l. non minorem. C. de transact. in c. cōsuluit. ext. de of. deleg. & ibi Bu. nisi esset dies vltima instantiæ, quæ expiraret, d. c. cōsuluit. vel nisi illa die actio expiraret si nō pronuncietur. l. 2. & 3. ff. de fer. vel nisi de consensu partium feratur de nocte, sec. doct. communiter in locis præallegatis, quasi facta prorogatio de tempore ad tempus, vt in l. 2. §. si iudex. ff. de iudi. Balb. decis. 412.

Sententia super ineptitudine libelli est interlocutoria: casus est singularis sec. Roma. in l. merum. §. sed quod prator. ff. qd metus causa. & secundum Nicellum in rubrica. ff. de re iudi. idem in sententia super recusatione iudicis, sec. Archid. & Io. And. in c. iudex ab apostolic. de offic. delegati, in sexto. Nicel. vbi §. idem in sententia super defensione appellationis, licet habeat vim diffinitiuæ, sec. Inn. in c. auditis. extr. de procu. Ang. in l. imperium. ff. de iurisd. om. iudi. Bald. l. 2. C. de episc. audiē. dis. Roma. & Nicel. in d. rubrica. quod admittunt domini de Rota in nouis. decisio. 432. super rubrica. de re iudic. vt habeat vim diffinitiuæ, quando est appellatum à diffinitiuæ, vel à sententia lata super exceptione preemptoria, secus si ab alio grauius illato ante diffinitiuam. Balb. decis. 421.

Sententia lata super executione sententiæ, est interlocutoria secundum communiter docto. in lab executione. C. quom appellat. licet lac. But. ibi teneat esse diffinitiuam in sententia excommunicationis secundum Spec. in tit. de sen. §. species. ver. sententia autem excommunicationis. glo. But. & Pan. in c. sacrosan. de sen. excomm. Fel. in rub. extr. de re iudic. Roma. & Nicel. in rub. ff. eodem secundum eos, vbi §. in sen. lata super exceptione preemptoria, licet habeat vim diffinitiuæ, vt etiam vult Bal. in l. pe. C. de sen. ex breuic. recitan. & in sententia super incidenti secundum eos, & Specu. in d. §. in prin. Nec in ea requiritur scriptura per l. defendente. in verbo facias iudicata. & in verbo responsum habes. ff. de auth. tuto. secundum Bal. in d. l. pen. idem in sententia primi vel secundi decreti, secundum Bar. in l. si finita §. si forte. ff. de dam. infect. Roma. & Nicel. vbi §. allegat glo. in l. præsentis §. si hoc facere. §. magna, in fi. C. de his qui ad eccles. confugi. Licet sententia secundi decreti habeat vim diffinitiuæ, & possit dici mixta, secundum Bald. in l. per hanc. circa fi. C. de tempo. appella. & domi Præpo. in ca. cum cessante. 9. col. extr. de appellat. Balb. decis. 422.

Sententia appellatione in dubio intelligimus de diffinitiuæ, non de interlocutoria simplici. l. 1. §. quod in sententiis, iuncta gl. ff. quando appellat. sit. & secundum gl. in l. 1. C. sent. rescin. non pos. in c. cum olim. extr. de testi. lmo. & Alex. in rub. ff. de re iudi. Fel. in rub. ext. eo. Ideo sententia ab obseruatione iudicij non excusat iudicem, qui ex statuto tenebatur ferre sententiam intra certum tempus, secundum Bart. in l. generali. C. de decurio. lib. 10. & Nicel. in d. rub. iudicasset. quia sibi de causa non liquebat, per nota in l. properandum. §. 1. C. de iudic. Nec statutum loquens de appellatione à diffinitiuæ, habet locum in appellatione ab interlocutoria, præsertim non habere vim diffinitiuæ secundum Pau. de ca. conf. 23. inci. Viso puncto: vt refert & sequitur dominus Præpo. in c. pastoralis. in 5. col. ext. de appellat. Balb. decis. 424.

A sententia lata de consilio electi de partium voluntate potest appellari, secundum Bart. & communiter doct. in l. si conuenerit. ff. de re iudi. in l. 1. §. quæ situm. ff. de appell. Pan. & Fel. in c. causam. quæ. in prin. extr. de re iudic. Balb. decis. 433.

Sententia arbitramentalis. Arbitramentalis sententia non debet executioni mandari pendente reductione ad arbitrium boni viri: quia reductio habet instar appellationis, secundum Bal. in repeti. l. tale. §. qui prouocauit. ff. de pact. in 22. q. & Do. Cato, ibidem faciunt notata in l. si societatem §. arbitrorum. ff. pro socio. in l. non distinguemus. §. arbitror. ff. de arbitris. Balb. decis. 461.

A sententia arbitri ex necessitate statuti, vel præcepto iudicis electi appellatur. l. si. & ibi Barto. & communiter doctores C. de iudi. in fi. Et sic emptor victus per talis arbitri sententiam poterit agere contra venditorem de euictione, quod aliàs nō posset. l. si dictum. §. si compromisero. ff. de euct. quod probat ille tex. ibi, nulla enim necessitate cogente id fecit, à contrario sensu iuncta gl. Balb. decis. 467.

Sententia non valet, si iudex pronūciat antequam nūcius missus ad citandum fecerit relationem, licet post sententiam referat se ante sententiam citasse ad audiendum sententiam, secundum Bart. in l. hoc autem. §. 1. ff. ex quib. cau. in poss. eat. Inn. in c. cum contingat. in gl. sua, in verb. iustè & in ca. prudentiam. ext. de of. deleg. Bar. in l. multum. ff. de cond. & demonst. Balb. decis. 499.

Sententia capitalis non debet statim executioni mandari. Sed debent expectari decem dies à iure communis terminati ad appellandum concessi, vt est communis opi. Sed quicquid sit de iure, contrarium seruatur de consuetudine. Cla. q. 96. in prin. Bonac.

Sententia capitalis si vigore statuti contra aliquem lata sit, in casu tamē, quo neque à iure communi. neque ipso statuto bonorum publicatio imponitur. Tunc ex tali sententia non venit confiscatio bonorum in consequentiam. vt est commun. opi. Cla. q. 78. ver. sed pone. idem.

Sententia publicationis bonorum, trahitur etiam ad bona sita extra Territorium cōfiscantis, vt est communis opi. Bona autem ipsa applicantur domino, in cuius iurisdictione sunt sita, vt est communis opi. intellige tamen, vt hoc procedat, modo ille Dominus habeat ius confiscationis bonorum, alias secus, vt est communis opi. intellige que modo confiscatio fiat secundum ius commune, secus si fieret ex statuto, vel speciali lege, vt est communis opi. itē intellige, vt procedat de bonis immobilibus, quia bona mobilia Territorio non circumscribuntur, & ideo applicantur domino cōfiscanti. etiam si extra ius sit Territorium, vt est magis communis & receta sententia. Cla. q. 78. ver. sed hic quæro. idem.

Sententiæ verba sunt strictè intelligenda. Cur. iu. conf. 74. com. dicit. idem.

Sententia, quæ per cōfessionem victoris apparet iniusta, retractatur per Euangelicam denunciationem. Cur. iu. in conf. 104. n. 4. com. dicit. idem.

Sententia nulla ex turpitudine iudicis, nō potest iudex, qui protulit corrigere, nec aliter pronūciare. Pan. in ca. cum oporteat. n. 6. de accusatio. com. dicit. idem.

Sententia criminalis est nulla iuris ordine nō seruato, quod est, quando nulla præcessit denūciatio, accusatio, vel inquisitio. l. 2. §. 1. & 4. C. de sent. ex breui. recitan. l. si feriat. ff. de feris. Et præsertim etiā si quis nō fuit citatus, & datus sibi terminus ad se defendendum, & statutus sibi terminus preemptorius, & alia deficiunt, de quibus Plotus inter conf. criminalia. conf. 3. n. 19. communem opi. dicens. Bossi. tit. quomodo procedatur per præcepta. col. 2. Rol. à Valle in conf. 47. nu. 44. & 45. in 2. vol. alias esset facere iniustitiam Bal. in ca. 1. in §. seu futurum. in 5. col. de pace iura. Firman. in vibus fendo. Mar. conf. 27. nu. 20. in 1. lib. Cla. q. 5. ver. scias etiam vnde omnino. idem.

Sententia in causis criminalibus lata, licet ante dies 10. appellationi præfixos, executioni de iure mādari nequeat. Secus tñ est ex generali consuetudine. Soares in ver. sententia. n. 91. & 92. differunt tamen ob rationes reddendas per reum, vel si alium quem accuset, donec sit finis accusationis, vel donec reus penitentiam agat, vel donec mulier grauida pareat, vt est communis opi. ibi n. 96. vel si de innocentia postea rei manifestè constiterit, vt est communis opi. ibi n. 97. idem.

Sententia contra homicidas habet executionem paratam quod ad bona cōfiscata contra hæredes, vt est communis opi. Soares ver. sententia. n. 43. idem.

Sententia excommunicati valet, vt est communis opi. de qua Corn. cōf. vlt. lib. vlt. litera F. si sit tollerata, secundum omnes Modernos, quæ tolerantia tamē debet esse probabilis, & ex probabili ignorātia. Vnde scienti excommunicationem nihil prodest tolerantia hæc. communis sententia, & vbi parat autorē vitium, non potest esse probabilis ignorantia, & per consequens sententia, & quæ subsequitur ibi Corneus. idem.

Sententia lata super contractu, vsurario nunquam transit in rem iudicatam propter periculum animæ, licet non sit appellatum. vel deferta appellatione in principali, vt est communis opi. de qua Iac. in conf. 2. l. n. 1. in 1. vol. & Maranta in speculo. idem.

Sententia carceratum, vel sub quavis alia custodia, seu cautioe puta de se presentando alibi est nulla, vt est commun. opi. Com. opin. Tom. ij. t. 4. de qua

de qua Vantius de nullitatibus processu fo. 105. n. 161. Bonac. Sententia lata non visis actis, & causa cognitione non procedente, est nulla, vt est communior & verior sententia. Vantius de nullitatibus processu fo. 214. n. 36. idem.

Sententia tenetur & valet, licet communiter non cōtineat illa verba apponi solita per notarios. Lata, data & in his scriptis promulgata. &c. vt est com. opi. de qua Vantius de nullita. processu fo. 224. n. 88. idem.

Sententia ad aliud quam ad acta pro eius certitudine se referre non potest, vt est com. opi. de qua Vantius de nullitatibus processu fo. 228. n. 103. Nisi illa acta essent falsa, quia sententia non valeret, vt est com. opi. ibi n. 129. idem.

Sententia per falsos testes, vel falsas allegationes, seu instrumento lata est nulla, vt est com. opi. de qua Vantius de nullita. processu fo. 235. n. 132. Limita, vt ibi per eum. idem.

Sententia data ex falso instrumento licet non teneatur, ex falso tamen iuramento data ipso iure tenetur, vt est com. opi. de qua Vantius de Nullita. processu fo. 237. n. 139. idem.

Sententia criminalis lata aliquem in loco commissi delicti, non facit fidem in loco originis, vel domicilij, vt sit executioni mittenda, qñ est lata per iudicem alterius Territorij, prorsus à iurisdictione illa separati, vt est com. opi. Facit tamē iudicium extra eum, ita qñ per iudicem non confitit de delicto potest procedi, vt est com. opi. Cla. q. 38. ver. sed pone. idem.

Sententia in criminalibus debet esse absolutoria, hoc mō. Nam si reus probat innocentiam suam, aliter quam per torturam, absolvitur diffinitivē, neq; amplius p̄t inquietari. etiam si noua superueniant indicia. Si verò per torturam, vel si nō adstant in dicitia sufficientia ad torturam, vel ad imponēdum aliquā p̄nam extraordinariā, absolutur reus non diffinitivē, sed statim rebus prout stant, & si superueniant noua indicia, proceditur adhuc super crimine. nō obstantē d. sententia. Clar. q. 62. & 57. Vide s̄. in ver. absolutus. Et in formanda pronūcia. diligenter sunt cōsideranda verba legis, super qua fundatur pronūciatio.

Vnde qñ iudices pronūciant secundum statuta terrarū. Verba statuti debent apponi in ipsa sententia, vt est text. quem ad hoc no. ibi Bald. in l. qui se dicit. ff. de iudiciis. idem.

Sententiam legere nō tenetur iudex in criminalibus, sed de cōsuetudine notarius eam legit. Et ita obseruatur. Clar. q. 93. in prin. Rochus de Curte in tract. de consuetudine n. 150. vbi dicit, qñ communiter ita faciunt omnes iudices. Nec tenetur iudex in sententia exprimere causam, vt est com. opi. Cla. ibi ver. fait aliquando. & si est p̄sens reus, sufficeret dicere eundem n̄mus, quia legitime se non defendit. Absolvimus, quia legitime se defendit. Vel quia contumax, condemnamus, &c. Cla. q. 93. ver. fuit aliquando. & tenetur sententia, q̄ demno in centum, quæ si nō soluat, amputetur sibi manus. Et ita de consuetudine obseruatur. Cla. d. q. 93. ver. quero nunquid. & si iudex condemnauit aliquem in maiori summa, quam dicat statutū, sententia est nulla, & iudex, qui malē iudicauit, tenebitur versus Rempublicam ad interesse. Cla. d. q. 93. ver. quero. & sententia, condemnno. Titium ex tali causa in centum, saluo & reseruato, qñ si esset eodem modo in plus, vel minus, quam statutum dicit, ex nūc eam reduco ad debitum quātitatem. Cla. ibi. vbi dicit non ita seruari. & apponitur clausula in ipsa sententia, & in omnibus & per omnia, iuxta formam statutorum superinde disponēdum, vt est communis opi. Clar. ibi. ver. sed pone. idem.

Sententia nulla, nō debet exequi etiam in criminalibus, vt est com. opi. Cla. q. 94. ver. scias aurem. & est nulla lata cōtra mortuum. l. p̄. ff. de sententia sine appella. resein. Cæpolla conf. cri. 59. nu. 3. Bonacoff.

Sententia etiam criminalis reprobari potest per contumacem, qui est admissus ad nouas defensiones per Principem, vt est communis opi. Cla. q. 94. ver. est etiam. idem.

Sententia lata per iudicem criminalem contra aliquem ad furcas, cum restitutione bonorū raptorum, damnorum & interesse, secundum communem valet, & tenetur. D. Rol. à Valie in conf. 30. n. 1. in 2. vol. idem.

Sententia declaratoria opus est, crimen, esse commissum, vt est com. verior & magis recepta opi. de qua Menoch. conf. 99. n. 168. distingue tamen, vt per Bald. in l. iubemus. n. 7. C. de sacrosanct. vbi ponit, vtrum p̄na intelligatur inflicta ipso iure, an verò requiratur sententia iudicis. vide etiam omnino. D. Hiero. Gabriel. in conf. 5. n. 36. Moro. in tract. de fide, treuga & pace. q. 3. nu. 4. & q. 13. per totum. & q. 36. & vide Apollinar. ad consilium Paul. de ca. conf. 3. litera E. in 3. vol. & per eundem Castr. in l. decuriones. C. ex quibus infamia irroga. in p̄nīs itaque, quæ ipso iure per legem imponuntur, requiruntur sententia declaratoria, vt est text. in l. si quis iniquum, &

qñ autem ait. ff. quod quisque. nu. 4. qui ita declarat omnes leges tam ciuiles, quam canonicas. in c. cum secundum. §. si de here. in 6. & subdit la. lib. n. 3. qñ p̄na fituli, quod quisque iuris. imponitur ipso iure, vt est communis opi. sed iudex non ardeat pronūciare super crimine, quia satis est, qñ pronūciat reum sic fecisse, vel non fecisse crimen. vide D. Hier. à Monte. q. 1. n. 15. & seq. & moris pronūciandū est iudicis opi. Si enim pronūciat simpliciter reum commississe illud delictum, de quo agitur, statim venit imponēda p̄na. Si verò simpliciter imponit p̄nā, satis videtur pronūciare super delicto, vt per Abb. in c. veritatis. n. 14. de dolo & contuma. & in c. inter dilectos. n. 12. de excessib. p̄laro. vbi dicit, qñ p̄na, quādo imponitur alicui ipso facto, non requiritur, qñ apponatur in sententia p̄demnatoria. & ista verba habeantur pro conuictō & confesso, denotat per sententiam. Fel. in c. Rodolphus. n. 27. de resc. & de decreto, seu statuto qñ quis non respondēs positionib. habeatur pro confesso, vel habeatur pro confessis, qñ requiratur sententia declaratoria. vide per Syluanum in consil. 100. in 2. vol. & si dicat statutum ipso iure, non requiritur sententia, nisi declaratoria. D. Hier. Gabr. in conf. 196. nu. 1. & seq. Riminaldas nouissus in conf. 72. n. 136. & seq. vbi dicit, qñ non requiritur sententia declaratoria, quando statutum aliter vult. vide Ant. Gabriellum in suo communium concl. lib. 7. concl. 12. vbi ampliat & limitat. Anan. conf. 2. n. 4. vbi dicit, qñ declaratoria opus est, etiam si quis p̄tineat contēta in inquisitione fore & esse vera. sed p̄rium tenet Burf. conf. 77. nu. 24. & dicit communem. & no. qñ nullus homicida a iuriter, falsator moneat, aut alius committens publicum crimē, est infamis infamia iuris, nisi lata sententia, licet sit infamis infamia facti, vt p̄ Ang. in l. 1. §. 1. ff. de infamis. idem.

Sententia lata contra absentem in criminalibus etiam est nulla, vt est com. opi. Menoch. conf. 100. n. 278. idem.

Sententia publicationis bonorum trahitur ad bona extra territorium existentia, vt est com. sententia doctorum. de qua Anonus Epitoma. 75. idem.

Sententia criminali debet adesse reus, & ita quotidie practicatur, vt dicit Blanc. fo. 18. n. 40. & debet apponi practica que se habet, qñ debeat caput amputari, ita quod anima separatur à corpore. Fel. in c. ex literis. n. 22. de confit. idem.

Sententia criminalis, lata ex consilio peritorum, non trāsit in rem iudicatam, & sic potest retrahari. Vt si vulnus sit lethale, vel non. Corsetus in repertorio Abbatis. in ver. inia. n. 4. sed an p̄ snia capitali p̄sumatur. vide per Corn. c. 278. vol. 4. idē.

Sententia lata per falsas scripturas non potest exequi, & cōtra eum potest opponi exceptio falsi, vt est com. opin. de qua Soc. in c. super eo. n. 6. de crimine falsi. idem.

Sententia lata contra absentem per falsas probationes dolo p̄sentis inductas, quas iudex fuit sequutus est nulla, vt est com. opi. Soc. in c. super eo. n. 30. de crimine falsi sententia requiritur, vt bona per fūsum apprehendantur, quæ tamen fieri potest mortuo hæretico, vt est com. opi. Burf. conf. 43. nu. 24. seu nu. 2. idem.

Sententia declaratoria delicti non requiritur, vbi pars est confessā delictum in iudicio, vt est com. opi. Burf. conf. 77. nu. 24. idem.

Sententia declaratoria requiritur semper, vt p̄na ipso iure infligatur, vt est com. opi. Burf. conf. 77. nu. 22. idem.

Sententia postquam transit in rem iudicatam, p̄sumitur pro rectitudine processu, siue lata sit de recenti, siue non, siue in p̄sentem, siue in absentem contumacem, verum vel fictum. ita referunt per multas auctoritates Io. de Im. c. in p̄sentia. n. 34. 35. & 36. ext. de renun. & c. cum in iure. n. 30. & 31. ext. de of. del. & Alex. de imo. in l. sciendum. n. 2. ff. de ver. ob. & Alex. de imo. conf. 22. lib. 2. conf. volentes hanc sententiam eorum niter receptam esse, non obstantē eo quod Bart. contrariam sententiam veriore esse voluerit in auth. si quis in aliquo. nu. 13. C. de eden. idem Bar. in l. 1. n. 5. C. de relat. cuius communem doctrinam esse scribit Fran. Cur. d. auth. si quis in aliquo. n. 13. ver. ex his infert etiam. & idem Cur. in addit. suis ad l. c. Alex. d. l. sciendum. lit. l. sed imo. & Alex. sententiam fecerunt alij doc. Fel. c. quoniam contra. n. 3. 1. ver. quarta conclusio. ext. de prob. vbi ipse multas auctoritates aliorum doc. adducit, additque hanc sententiam communiter receptam esse. Pau. conf. 73. n. 2. lib. 1. conf. Lud. Rom. conf. 334. n. 7. & 8. Alex. de imo. conf. 123. lib. 2. quorum sententias Ang. aret. conciliare voluit in §. si. n. 9. in l. de fideius. kirchouius.

Sententiam non suo nomine, & sic prorsus nulliter latam, papa vel supremus princeps ex plenitudine potestatis ratificare ac confirmare potest. commune refert hęc. Capr. reg. 54. numer. 33. vide supra, Ratihabitio.

Sententiam non referentem se ad acta, quam tamen ex actis apparet iniquam esse, valere ipso iure. Et hoc casu sententiam dici latam contra ius actoris. q. 14.

Si duæ causæ sint expressæ in lnia, quarū vna vera, altera falsa, sustineri nisi iam ex causa vera: nec reddi nullā ex falsa. q. 15.

Sententia iudicis referētis se ad certā quātitatē, de qua liquet in certo inflrō, nō tamen in actis p̄ducto, non valere. q. 16.

Sententia latā pro absente et nō cōtumace, nō valere. q. 17.

Sententiam latam contra minorem indefensum, ipso iure nullam esse. q. 18.

Sententiam latam pro minore indefenso, valere. q. 19.

Mortuo domino post litem contestatam, proferri sententiam contra procuratorem, mortuo domino post litē contestatam, hoc modo concipi, & proferri debet condemnatio talem procuratorem quondam Titij defuncti, procuratorio nomine hæredū, vel corū, ad quos res illa pertinet. q. 21.

Sententiam latam super incerto bello, ex quo non potest legitime colligi actio ipso iure non valere. q. 22.

Sententia latā ex iudicio expertorum in arte, nō trāsit in rem iudicatam, sed retractationi subiacere, & obnoxiam esse. q. 23.

Sententiam nullam pro non citato, licet secundum communem & veriore opinionem contra gl. in l. propterandum. §. si autem in verbo. contradictionem. C. de iud. ab ea ratificari non possit, secundum gl. in l. quæsum. & ibid. Bar. ff. de re iud. & gl. in l. furioso. ff. eo. tit. ibid. Bar. & gl. & Bar. in l. ea quæ. C. quomodo & quando, vt communiter teneri dicit Bene. reg. 4. n. 4. id tamen fallit in iudiciis summarijs & criminalibus secundum Bar. in extratrag. ad reprimendum Ball. obseruare. §. si. ff. de de of. proconf. & in l. accusatorib. C. de accus. ibidem nu. 42. & seq.

Sententia ex sententia plus inferri non debet: quam ex ea necessario inferatur, per tex. in l. si quis à liberis. §. si vel parēs. ff. de lib. agnos. verba enim sententia intelligi debent prout sonant, & stricte, nec extendi ad intellectum quem ex lata significatione habere possent, l. 1. C. si plures vna sent. cuius rei exemplum ponit Olasc. decif. 64. vbi post plura, dicit, qñ verba sententia restringuntur, & limitantur ex actis, quam conclus. declara. vt latius per eum, vbi quod d. & sententia includit in se ea, quæ ex actis desumi possunt.

Sententiam producere obligationem ciuilem, non autem naturalem, proprie sic dictam. q. 1.

Præceptum iudicis in confessum, esse sententiam. q. 2.

Condemnationem expensarum, quæ ante sententiam definitiuam, dici interlocutoriam: sed quæ sit cum definitiuam, esse partem sententia definitiuæ. q. 3.

Ad sententiam interlocutoriam partem citandam esse, si ei præiudicium inde oriatur: secus si nullum sit præiudicium. q. 4.

Si partes sint p̄sentes in iudicio, nulla opus esse citatione, vel ad interlocutoriam, vel ad definitiuam. ibid.

Sententia nulla pro non citato, licet secundum communem & veriore opinionem contra gl. in l. propterandum. §. si autem in verbo. contradictionem. C. de iud. ab ea ratificari non possit, secundum gl. in l. quæsum. & ibid. Bar. ff. de re iud. & gl. in l. furioso. ff. eo. tit. ibid. Bar. & gl. & Bar. in l. ea quæ. C. quomodo & quando, vt communiter teneri dicit Bene. reg. 4. n. 4. id tamen fallit in iudiciis summarijs & criminalibus secundum Bar. in extratrag. ad reprimendum Ball. obseruare. §. si. ff. de de of. proconf. & in l. accusatorib. C. de accus. ibidem nu. 42. & seq.

Sententia ex sententia plus inferri non debet: quam ex ea necessario inferatur, per tex. in l. si quis à liberis. §. si vel parēs. ff. de lib. agnos. verba enim sententia intelligi debent prout sonant, & stricte, nec extendi ad intellectum quem ex lata significatione habere possent, l. 1. C. si plures vna sent. cuius rei exemplum ponit Olasc. decif. 64. vbi post plura, dicit, qñ verba sententia restringuntur, & limitantur ex actis, quam conclus. declara. vt latius per eum, vbi quod d. & sententia includit in se ea, quæ ex actis desumi possunt.

Sententiam producere obligationem ciuilem, non autem naturalem, proprie sic dictam. q. 1.

Præceptum iudicis in confessum, esse sententiam. q. 2.

Condemnationem expensarum, quæ ante sententiam definitiuam, dici interlocutoriam: sed quæ sit cum definitiuam, esse partem sententia definitiuæ. q. 3.

Ad sententiam interlocutoriam partem citandam esse, si ei præiudicium inde oriatur: secus si nullum sit præiudicium. q. 4.

Si partes sint p̄sentes in iudicio, nulla opus esse citatione, vel ad interlocutoriam, vel ad definitiuam. ibid.

Citationem requiri in inhibitorijs, quas faciunt iudices ecclesiastici secularibus. Nonnullis tamen contrarium opinantibus. q. 5.

Non esse necesse sententiam interlocutoriam in scriptis proferri: sed sine scriptis ferri posse, & postea in scriptis redigi debere. q. 6.

Sententiam definitiuam semper in scriptis ferendam: Et nequidem de partium consensu sine scriptis latam valere. ead. q.

Sententiam ferendam esse in solito & consueto loco iudicij, sed tamen iudicem appellationis posse sententiam proferre in omni loco honesto. q. 7.

Sententiam proferendam de die, & non de nocte. q. 8.

Iudicem ita in sententia dicentem, pronuncio, pro vt in tali consilio continetur, videri condemnasse, si consultor in consilio condemnandum esse consuluit. q. 9.

Sententiam quæ transiit in rem iudicatam, probare acta & processum iudicij. q. 10.

Sententiam interlocutoriam reuocari posse à iudice: nisi talis sit, qua lata finiatur officium iudicij. q. 11.

Quomodo intelligēdum illud, qd̄ vulgō dicitur, interlocutoriam, quæ habet vim definitiuæ, reuocari nō posse. ibidem.

A sententia arbitri nō esse appellandum, sed ei standum, & si iniqua sit. Quod verum in arbitrio voluntario: secus in statuario. Item nisi sententia arbitri contineat errorem expressum. q. 12.

Sententia referens se expresse ad acta nihil probantia, ipso iure nō valet: idē appellatione non opus esse, cum non transeat in rem iudicatam. q. 13.

Sententiam non referentem se ad acta, quam tamen ex actis apparet iniquam esse, valere ipso iure. Et hoc casu sententiam dici latam contra ius actoris. q. 14.

Si duæ causæ sint expressæ in lnia, quarū vna vera, altera falsa, sustineri nisi iam ex causa vera: nec reddi nullā ex falsa. q. 15.

Sententia iudicis referētis se ad certā quātitatē, de qua liquet in certo inflrō, nō tamen in actis p̄ducto, non valere. q. 16.

Sententia latā pro absente et nō cōtumace, nō valere. q. 17.

Sententiam latam contra minorem indefensum, ipso iure nullam esse. q. 18.

Sententiam latam pro minore indefenso, valere. q. 19.

Mortuo domino post litem contestatam, proferri sententiam contra procuratorem, mortuo domino post litē contestatam, hoc modo concipi, & proferri debet condemnatio talem procuratorem quondam Titij defuncti, procuratorio nomine hæredū, vel corū, ad quos res illa pertinet. q. 21.

Sententiam latam super incerto bello, ex quo non potest legitime colligi actio ipso iure non valere. q. 22.

Sententia latā ex iudicio expertorum in arte, nō trāsit in rem iudicatam, sed retractationi subiacere, & obnoxiam esse. q. 23.

Si in tres pluresve compromissum sit, non valere sententia, vel arbitrium prolatum vno absente. Idque de iure ciuili, secus de iure can. q. 24.

Dispositionem c. si. ext. de arb. non habere locum in terris imperij. q. 25.

Iudicem ordinarium in sententia posse tempus executionis à lege indultum, ex causa prorogare, vel minuere. q. 26.

Delegatum non posse prorogare, vel minuere tempus executionis à lege indultum. q. 27.

Si agatur actione iudicari ex sententia, requiri libellum, & ordinem iudicarium: sin imploretur officium iudicis, sufficere summariam petitionem. q. 28.

In executione snie requi citationē p̄is: & qñ sit huiusmodi. q. 29.

Indistincte in omni executione citari parē, æquif. q. 30.

Ordo executionis hic seruandus est, vt prius capiantur bona mobilia minus damnosa. q. 31.

Executionem factam non seruato ordine, & forma l. à diu pio. in §. in venditione, ipso iure non valere. q. 32.

Executorem & victorem non teneri de euictione rei venditæ, sed periculum spectare ad emptorem, seu potius in effectu ad debitorem. q. 33.

Executionem sententię impediri per petitionem restitutionis in integrum. q. 34.

Exceptionem nullitatis, si sit liquida, & summarie probari possit, impedire executionem sententię, secus si requiratur alio rem indaginem. q. 35.

Exceptionem nullitatis non impedire executionem trium p̄formium sententiarum: idq; obtinere ac procedere & in criminalibus, & in tribus sententijs interlocutorijs. q. 36.

Nullitatis exceptionem admittendam aduersus tres conformes sententias, quoties nullitas ipsa notoria est, & euident ex actis: aut tertius aliquis eam opponat. ead. q.

An & quando tertius possit impedire executionem sententię inter alios lata. q. 37.

Tertium, sententię executionem impedire volentem, docere debere summam & intra breue t̄ps ius d̄dicendi. q. 38.

Tertius opponens se executioni sententię, cum calumnia p̄sumitur, non est admittendus. q. 39.

Intellectus clem. 1. de re iudic. Et an tertius possit impedire executionem trium sententiarum ex causa nullitatis. q. 40.

Sententia lata contra haredem, an & quando noceat & p̄iudicet legatarijs. q. 41.

QVAESTIO I. QVAERO, an sententia condemnatoria producat vtramque obligationem, naturalem & ciuilem: resp. quoad ciuilem, nullus est qui dubitat, vt testatur iaf. in l. iulianus verum debitorem. nu. 23. ff. de cond. ind.

sed an naturalem producat, inter doctores est controuersia. communis tamen & vera sententia est, qñ sententia condemnatoria producat obligationem t̄m ciuilem, t̄m naturalem, vt relatis plurib. opi. firmat iaf. d. l. iulianus. nu. 23. Quæ communis sententia tamen intelligenda est, de naturali obligatione impropria, quæ scilicet nascitur ex illa naturali equitate, quæ vult, vt patriæ magistratui, & sic sententię iudicis obediamus. habet enim sententia secundum communem d. l. iulianus. duo capita, ex quibus oritur, consensum nemp̄, & aequitatem naturalem in genere.

QVAESTIO II. QVAERO, an præceptum iudicis in confessum, sit sententia definitiuam, vel interlocutoriam: resp. qñ licet inter doc. sit controuersia: communiter tamen in eam itum est sententiam. qñ sit sententia, ita tenet Bald. in add. ad specul. tit. de sent. ver. sed an valeat præceptum. Ang. §. illud. auth. de here. & fidei. eandem tenet Rip. c. quoniam contra. ver. interlocutiones. ext. de probatio. Fel. c. quarenti. de of. del. Et eam dicit esse communem Marant. in specul. par. vlt. c. 1. nu. 28.

QVAESTIO III. QVAERO, an eodem modo expensarum dicatur interlocutoria, vel definitiuam: resp. cōis & vera concl. est, qñ si eodem modo expensarum fiat in processu causæ ante sententiam definitiuam, tunc est interlocutoria. secus si fiat cum sententia definitiuam: quia tunc censetur pars sententię definitiuæ. ita tenet Fel. rub. extr. de re iud. Ang. l. qui agnitis. ff. de except. & hanc esse com. opi. firmat Marant. in specul. par. vlt. c. 1. nu. 36.

QVAESTIO IIII. QVAERO, an sententia interlocutoria requiratur citationem partis: resp. quod secundum magis communem & veram doctō. sententiam, si sententia interlocutoria sit præiudicialis parti, requiratur citatio partis, aliās nihil valet. secus si sit modici præiudicij. ita tenet Bartol. & omnes doc. in l. nec quicquam.

ff. de

t 5 ff. de

ff.de of.proconf. Et ibi iaf. dicit hanc esse magis com. opi. Eandem tenent Bart. imol. & doct. in l. si opus. ff. de noui ope. nun.

Limita hanc communem conclu. vt non procedat, quando partes sunt presentes in iudicio, namque tunc etiam inuitis partibus quecumque sententia potest proferri etiam diffinitua sine citatione. Ita est text. qui probat in l. de vnoquoque. verb. presentib. de re iud. vbi tenent hanc sententiam Ang. imol. & Alex. Et qd ista sit communis opi. firmat iaf. d. nec quicquam. nu. 26. quam tamen intellige & declara vt per eum.

QV AESTIO V.

Sed quæro, Nunquid in inhibitoriis, quas faciunt iudices ecclesiastici secularibus, requiratur citatio? Resp. doct. in hac q. sententia variant. Vna est illorum, qui dicunt non requiri citationem, ex quo tradicere non possunt. Hanc partem amplectitur Bald. in l. presbyteri. C. de episc. & cler. Ant. de Butr. c. tuam. de ord. cog. Aret. conf. 7. incip. diligenter. Altera est opinio illorum, qui volunt, qd requiratur citatio, quam tenent imol. & Pan. c. debitores. ext. de iureiu. Per. de Anch. in consil. 222. incip. casus talis est, post præceptum. Hanc dicit esse magis communem opi. Alex. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. & in l. titia. ff. so. ma. & in consil. 9. incip. visis ac mihi transmis. vol. 2. conf. 9. incip. præstantissime doctor. vol. 4.

QV AESTIO VI.

Quæro, An sententia interlocutoria debeat proferri in scriptis? Resp. communis & vera conclusio est, qd necessario non sit in scriptis ferenda: licet postea debeat in scriptis redigi, ita tenet gl. in ca. quoniam contra verb. interlocutiones. Et hanc opi. sequitur Bart. in l. 2. C. de sent. ex breui. recit. Ang. & imol. in l. 1. §. libelli. ff. de appel. Et hanc dicit esse communem opi. iaf. d. nec quicquam. n. 59. cū seq. Et in hoc differt à sententia diffinitua, que non valet nisi in scriptis feratur, & descripti re citatione, tex. l. si. C. de sent. ex breui. recit. & est communi secundum præfatos doct.

Amplia hanc communem, vt etiam de partium consensu sententia definitua sine scriptis lata non valeat, ita tenet gl. c. si verb. illustrium. de re iud. in 6. gl. §. sicubi. auth. de mand. prin. Et ita communiter firmat iaf. d. nec quicquam. nu. 67.

QV AESTIO VII.

Quæro, Vbi sententia sit ferenda? Resp. sec. communem & receptam doct. opinionem, sententiam esse ferendam in loco solito iudicij, de hoc est text. in l. cum sententiam. C. de sent. & qd hæc sit communis opi. firmat iaf. in l. pe. per illum. tex. ff. de iustit. & iur. Maran. in spec. par. 3. prin. c. 1. nu. 7. 1.

Limita hanc communem conclu. vt non habeat locum in iudice appellacionis, namque is in omni loco honesto potest sententiam proferre. Ita tenet gl. in d. cum sententiam. & ibi doct. communiter, vt firmat Robert. Maran. in spec. d. part. 3. c. 1. nu. 81.

QV AESTIO VIII.

Quæro, Quando sententia sit ferenda? Resp. qd sententia debet proferri de die, & non de nocte, aliàs si noctu iudicatum sit non valet. text. in c. consiluit. de of. deleg. l. 2. §. & quia magistratus. ff. de orig. iur. Hanc opi. tenet gl. Bart. & doc. communiter in l. more Romano. Et ibi in specie firmat iaf. ff. de feriis. Eandem dicit esse magis communem opi. Corn. in consil. 54. vol. 2.

QV AESTIO IX.

Quæro, Si iudex in sententia sua dicat, pronuncia prout in tali consilio continetur. An videatur condemnasse, si consultor in suo consilio condemnandum esse consiluit? Resp. Videtur dicendum qd non, quia in sententia pro forma requiritur verbum condemnatio, vel absoluo, aliàs sententia ipso iure nulla est. Contraria tamen opinio communiter approbata est, vt firmat Alex. in l. 1. ff. de re iud. Rober. Maran. d. part. 6. c. 1. n. 126. intentio enim iudicis hæc fuit, vt condemnaret, relata ad consilium sapientis. Vnde ita debet interpretari, vt actus potius valeat, quam pereat. Et ita tenet Angel. in consil. 250. incip. domina.

QV AESTIO X.

Quæro, An sententia probet acta iudicij præcessisse & processum? Resp. qd non probat, nisi transiisset in rem iudicatam, quia tunc habet præsumptionem iuris pro se, quod ad relictudinem processus, & instantiam. Ita tenet gl. ca. quoniam contra extr. de proba. quam sequitur ibi inn. Ant. de Butr. & doct. inn. c. bonæ memoriæ. ext. de elect. spec. tit. de sent. & re iud. §. si verfic. in summa. Rota decif. 417. & decif. 296. Fred. de Sen. conf. 165. siue sententia lata parte præsentem, siue contumaciter absente, Ant. de Butr. d. c. quoniam. Spec. tit. de sent. prola. §. vt autem, præf. Papienf. form. sent. definit. verb. vifaque litis contest. imol. & Rom. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. imol.

c. cum in iure. de of. delegat. Vbi dicit hanc esse communem opi. quem refert Th. Gram. decif. 24. nu. 5. Ratio quia non appellans videtur approbare sententiam, & per consequens omnia ex eadem cōsequencia, vnde verbis ipsius cuncta acta narrantibus standum est, & omnia legitime interuenisse præsumendum est. Eandem opi. tenet Bertr. conf. 232. vol. 3. incip. addendo eleganter. Vbi dicit, qd multi sunt doctissimi, & magne authoritatis, qui huic sententiæ astipulantur, quod pro sententia præsumatur, que transiuit in rem iudicatam, siue lata fuerit de præsentem, siue non: siue in præsentem, siue in absentem, & contumacem, verum vel fictum. Et eam dicit communem idem imo. in d. c. quoniam. & in c. in præsentia. de remis. Rom. in l. sciendum. ff. de ver. ob. idem consuluit curt. sen. conf. 65.

QV AESTIO XI.

Quæro, An iudex possit reuocare sententiam interlocutoriam? Resp. qd sic, & de hoc est tex. in l. quod iussit. ff. de re iud. & ibi communiter teneri firmat iaf. in princ. Et dicit præf. Papienf. in for. sent. interloc. sup. incompet. iud. quod veritas est secundum omnes doct. tam legistas, quam canonistas, qd sententia interlocutoria possit reuocari omni casu, si interueniat causa cognitio, nisi sit talis, qua lata finiatur officium iudicis, vt quia iudex pronunciat se non esse iudicem competentem, siue sententia interlocutoria contineat aliquid dari: vel fieri, siue decisionem alicuius articuli incidentis vel emergentis. Et hanc esse communem opinionem firmat idem iaf. d. l. qd iussit. n. 23. Et ita intelligenda est communis doct. opinio, que vult, interlocutoriam, que habet vim definitiuam, reuocari non posse, vt procedat in illis, que non sperant aliam sententiam post se, Aliæ namque, que dantur in medio processu, que sperant diffinitiuam post se, reuocari possunt Alex. d. l. quod iussit Maran. d. part. 3. c. 1. nu. 46. & 32. Vbi dicit supra d. conclusionem esse communem.

Amplia communem opinionem, vt procedat, etiam si post interlocutoriam factæ essent expensæ per partem. Namque nihilominus potest reuocari etiam non refulis expensis parti, ita probat tex. in c. cum cessante. de app. & ibi tenet Hosti. Io. And. & doc. communiter. Hanc dicit esse communem opinionem Alex. d. l. quod iussit. limi. 5. & iaf. nu. 9.

QV AESTIO XII.

Vulgaris conclusio est arbitri sententiæ, etiam si iniqua sit, standum esse, ita probat tex. l. diem proferre. §. stare. ff. de arbi. & tex. l. qualem. e. tit. Hanc dicit esse communem opi. Rober. Maranta, in spec. par. 6. rub. de app. nu. 259.

Limita hanc conclusionem procedere in arbitrio voluntario: secus in statuto, Nam ab eius sententia appellatur ex dispositione iuris, cum multum assimilatur iudici ordinario, secundum not. per doc. l. si. C. de iud. Hanc opinionem tenet gl. c. à iudicibus. 2. q. 6. gl. in ca. ab arbitris. de of. deleg. Hanc opi. sequitur Bar. Sal. iaf. & Iac. de S. G. in d. l. si. Et ibi Aret. qui dicit, quod hæc est verior & com. opi. Et eam tenet Iaf. §. omnium. nu. 1. inst. de actio. & est verissima opinio, licet contrarium teneat Ant. de Bu. c. cum dilectus. de arbi.

Secundò limita, vt non procedat, quando sententia arbitri continet errorem expressum, ita tenet Bart. Alex. iaf. & doc. in l. cum prolatis. ff. de re iud. Et dicit iaf. qd hanc sententiam tenent omnes post inn. in c. P. & G. ext. de of. deleg. fel. in c. 1. nu. 6. de re iud. Eandem tenent omnes modern. in l. qui Romæ. §. duo frēs. ff. de ver. ob. An. de Bu. c. quinquaginta. n. 42. de iur. iud.

QV AESTIO XIII.

Quæro, An sententia referens se ad acta nihil probantia valeat, si non fuerit appellatum? Resp. In hoc articulo variè locuti sunt doct. Quidam sentiunt, qd talis sententia non sit ipso iure nulla. Ita firmat inn. d. c. qm̄ d̄ falsam Bal. l. prolata. C. de sen. & interl. & in l. j. C. de erro. calc. l. j. C. de indict. vidui. abb. c. inter cetera. de re iud. Marth. de affl. cū multis p̄ eū alleg. decif. 28. n. 3. & seq.

Contrariam sententiam, qd talis sententia sit ipso iure nulla, & consequenter non transeat in rem iudicatam, quamuis non sit appellatum, tenet idem inn. in c. cum Berthold. ibi, Ant. de Butr. de re iud. Ant. de Bu. imo. & Aret. d. c. quoniam contra. Et hanc opi. dicit esse communem Alex. l. si is ad quem. ff. de acq. hæz. Eandem dicit esse communem Marth. de affl. decif. 47. n. 3. & eam tenet Io. de imol. l. ex diuerso. §. si. ff. sol. mat. Eandem dicit esse magis communem Alex. in consil. 123. incip. discussis hæsitacionibus. vol. 1. Et eam tenet Hosti. c. sicut nobis. de re iud. Et hæc quidem procedunt, quando iudex expressè in sententia se refert ad acta.

QV AESTIO XIII.

Sed quid si sententia non refert se ad acta, sed tamen ex actis apparet esse iniquam, quo casu sententia dicitur lata contra ius litigatoris? Resp. In hoc articulo magna fuit controuersia inter

inter doc. Quidam existimant sententiam esse nullam, si apparet ex actis iudicem malè iudicasse. Hanc opi. tenet Iacob. de Rauen. Petr. de Bellaper. l. 1. C. de error. calc. Rot. decif. 335. incip. fuit iudicatum. Eandem sententiam firmat Abb. c. cum inter. de re iud. c. quoniam contra. de prob. Card. cle. 1. §. si. de foro comp.

Contrariam opi. qd talis sententia non sit nulla, tenet Bald. in l. 1. C. de error. calc. Alex. l. rei iudicata. §. si. ff. sol. mat. Feli. c. inter ceteras. de re iud. Fandem tenet Bald. l. 1. C. ne filius pro patre. Et eam dicit esse magis communem Alex. de imol. in l. 10. præf. ff. de re iud. quem refert Marth. de Affl. decif. 28. nu. 8. Eandem dicit esse com. opi. idem Marth. de Affl. decif. 47. n. 4.

QV AESTIO XV.

Sed quid si duæ causæ in sententia sint expressæ, quarum vna est vera, & altera falsa, nunquid sententia reddatur nulla, an verò sustineatur ex causa vera? Resp. qd sententia valet & remanet firma, inspecta causa vera, quia in dubio semper pro sententia præsumit, ita tenet Inn. c. in præsentia. ext. de renua. & sequitur Im. Paul. de cast. & Alex. d. l. si is ad quem. Et dicit ibi Alex. dictum Inn. communi calculo approbari, & in consil. 146. incip. in causa & lite vertere. eandem dicit esse communem Iaf. d. l. si is ad quem. nu. 27.

QV AESTIO XVI.

Quæro, an valeat sententia iudicis, referentis se ad certam quantitatem, de qua liquet in certo instrumento, non tamen in actis productis? Resp. Inn. in c. venerabilis. ext. de except. concludit per tex. ibi, dum dicit per authen. scripta. qd sic. eandem sententiam firmat Bal. l. 1. C. de sent. ex breui. recit. Alex. sibi contrarius in l. ait prætor. §. si iudex.

Sed in contrariam partem magis communiter itum est, qd scilicet talis sententia non valeat, si instrumentum in iudicio, vel instantia illa productum non sit. Hanc opi. tenet Io. Andr. in addit. ad Specul. tit. de senten. prola. §. qualiter. ver. quid si iudex. Ioan. de Imo. c. cum venerabilis. de except. Eandem tenet Roman. l. 1. §. si quis ita. ff. de verbor. obligat. Et eam dicit esse communem Alex. in consil. 53. incip. quæritur an stare nullitate. volu. 5. & in consil. 109. incip. visio processu causæ vertentis. Et hanc dicit esse veriozem & communiorem Iaf. d. §. si iudex. nu. 19.

QV AESTIO XVII.

Quæro, An valeat sententia lata pro absente non contumace? Resp. glo. l. proferendum. §. si autem reus. verb. contradictionem. & §. si autem alterutra. verb. victori. tenet quod sic.

Sed negatiua sententia communiter approbata est, vt firmat Rapa. Cuma. & Alex. l. furioso. ff. de re iud. & ibi iaf. n. 3. Eandem dicit esse cōem idem iaf. l. nec quicquam. n. 48. ff. de off. procon. Ex quo enim deficit citatio, qd est de forma substantiali sententiæ, sententia pro absente non citato lata æque non valet in eius fauorem, ac si d̄ absentem non citatum esset prolata.

QV AESTIO XVIII.

Quæro, an sententia lata contra minorem in defensum valeat mero iure? Resp. qd non, sed est ipso iure nulla, de hoc est textus in l. cum & minores. C. si aduer. rem iudicatam. l. contra pupillum. ibi, Bart. & Alex. & doct. communiter. ff. de re iud. iaf. l. si is ad quem. num. 14. ff. de acq. iur. hæred. & hoc est indubitatum.

QV AESTIO XIX.

Sed quæro, Nunquid valeat sententia, si pro minore lata sit? Respond. quod sic, & de hoc est text. in l. non eo minus. ibi Alex. & omnes doct. C. de procuratoribus. Alex. in l. furioso. ff. de re iudicata. Et quod hæc sit communis opinio, firmat Rober. Marant. d. 6. part. Rub. de senten. nu. 106.

QV AESTIO XX.

Quæro, An sententia possit ferri contra procuratorē mortuo domino post litem contestatam? Resp. quod sic, quia effectus est dominus litis, ideoque non extinguitur mandatum morte principalis.

QV AESTIO XXI.

Sed dubium est, qualiter ferenda aut concipienda sit sententia, quia si mortui fiat mentio, videtur sententia non valere, per text. in l. in summa. §. finali. Et quæ ibi not. doct. ff. de re iudicata. Resp. in hoc communiter approbata est sententia Alex. in l. nulla. C. de procuratorib. secundum quam iudex ita pronunciat: Condemno talem procuratorem quondam Tisij defuncti, procuratori nomine hæredum, vel eorum, ad quos res illa pertinet. Et talis sententia valet. Hanc esse communem & receptam sententiam testatur Rober. Maran. in Spec. 6. par. Rubr. de sent. nu. 108.

QV AESTIO XXII.

Quæro, An sententia lata super inepto libello, ex quo scili.

cet non possit legitime colligi actio, sit ipso iure nulla? Resp. quod sic, ita tenet glo. in princ. Institut. de obligat. verb. secundum, quam communiter approbatam firmat Maran. in d. nar. 6. Rubr. de sent. nu. 67. & eam opinionem tenet Abb. c. cum dilecti. extra. de emptione & venditione. Bald. l. ex hoc iure. ff. de iustitia & iure. Ex quo enim talis libellus non valet, etiam parte non opponente, imò potest de ineptitudine opponi post sententiam, apparet sententiam esse nullam.

QV AESTIO XXIII.

Quæro, An sententia lata ex iudicio expertorū in arte, transeat in rem iudicatam, ita vt retractari non possit? Resp. Communis & recepta doct. opinio est, quod nonquam transit in rem iudicatam, ita tenet Bald. Alex. & doc. l. si ab hostib. ff. sol. matrim. Ang. l. quod si nolit. §. si mancipium. ff. de adilit. edict. eandem tenet Feli. c. proposuisti. ext. de prob. & eam dicit esse communem Iaf. admonendi. in rept. nu. 39.

QV AESTIO XXIII.

Quæro, si in tres vel plures fuit compromissum, an valeat sententia, vel arbitrium, vno absente? Resp. de iure ciuili expeditum est non valere, ita probat text. litem sit vnus. §. fin. ff. de recept. arbi. secus de iure canon. Namque maior pars potest procedere ad sententiam tertio absente, & valet arbitrium. text. est expressus. c. fi. de arbi. in 6.

QV AESTIO XXV.

Sed dubium est, an dispositio d. c. fi. sit quoque seruanda in terris imperij? & communis ac recepta doct. opinio est, quod non, sed debet ius ciuile seruari in foro ciuili, & ius canonicum in terris ecclesiæ subiectis. Ita tenet gloss. in d. c. fi. ver. ciuilib. & hanc opinionem sequitur Bart. & doc. in l. duo ex tribus. & ibi Iaf. dicit hanc esse communem opinionem. nu. 4. ff. de re iud.

QV AESTIO XXVI.

Quæro, an iudex in sententia possit tempus executionis à se indultum ex causa prorogare vel minuire? Respond. quod in iudice ordinario hoc est expeditum per text. l. 2. ff. de re iudic. & quod ista sit communis opinio, firmat Iaf. ibi in princ. & nu. 6.

QV AESTIO XXVII.

Sed controuersia est inter doc. nunquid delegatus possit illud tempus prorogare vel minuire. communiter tamen in eam itum est sententiam, qd non possit, vt testatur Iaf. d. l. 2. nu. 5. & nu. 9. quia iudicaret de re, que non est suæ iurisdictionis, & imponeret legem suo superiori, quod fieri nequit secundum not. per Bart. & doc. ibi communiter.

QV AESTIO XXVIII.

Quæro, an in iudicio, quo petitur executio sententiæ, requiratur libellus, & ordo iudicarius? Resp. qd si agatur actione ex sententia descendente, tunc requiritur libellus, & ceteros actus iudiciales, secus si imploratur officium iudicis, quia tunc sufficit summaria petitio, ita tenet Spec. tit. de execut. sent. §. qualiter. in prin. Bart. & doc. l. intra dies. ff. de re iud. & nouiter constituit Imper. Carol. v. August. 3. part. art. 48. hanc dicit esse com. opi. Imol. d. l. intra dies. subdens ab ea non esse tutum recedere. eandem dicit ibi com. Rapa. cuma. & in præf. seruandam. & Alex. cum multis per eum alleg.

QV AESTIO XXIX.

Quæro, an citatio partis requiratur in executione sententiæ? Resp. qd sic. l. 1. ibi, si cooperis conueniri. C. de iur. & fac. ign. Bart. Alex. Iaf. & doc. l. à diuo Pio. §. in venditione. & ibi Vinc. de Hercul. nu. 32. ff. de re iud. Ratio est, quia aliter pars potest ladi propter multas exceptiones, quas opponere poterit. Gl. & doc. d. l. 1. Matth. de Afflic. in consil. Neapol. libr. 2. rub. 17. numer. 15.

QV AESTIO XXX.

Sed nunquid indistinctè in omni executione requiratur citatio? Resp. Cyn. l. ab executione. C. quor. appel. non recip. tenet qd sic, siue executio fiat in actione personalis, siue in reali, propter identitatem rationis, & hanc sententiam sequitur Im. d. §. in venditione. & ibi Alex. qui dicit, qd hæc opi. est verior, & Iaf. nu. 9.

Contrarium tamen tenet Bart. d. §. in venditione. nu. 2. qd in reali, quando sit executio in eadem re, in qua facta est condemnatio, & quando in personali agitur ad speciem extantem, non requiratur citatio, aliàs secus. Et hæc opi. est magis com. vt firmat Iaf. d. §. in venditione. nu. 9. Mihi tamen placet opi. Cyn. quæ nititur æquitate, quam etiam tenet Soc. in trac. de dilat. art. 7. q. 19. & est magis iuta.

Amplia hanc conclus. procedere etiam post defertionem appellationis, scilicet, si pars intra tempus non fuit prosequuta appellationem, & sic remansit deserta, ita tenet Bart. l. j. in fi. ff. nil no

ff. nil no. ap. pen. Bald. & doct. communiter in l. si contra. C. de app. vt teitatur Marian. in Spe. par. 6. Rub. de execu. n. 16. & sequitur Dec. conf. 97. nu. 2. Matth. de Afflic. conf. Neap. lib. 2. Rub. 17. n. 20. alijs si pars in executione non fuerit citata, non valet executio. vide dec. Neap. 358.

QV AESTIO XXXI.

Quero, Quis sit ordo, & forma executionis? Resp. de hoc est textus in l. a diuo Pio. ff. de re iud. l. 1. C. de execut. rei iud. & tradit gl. in c. pastoralis. §. quia verò. de offi. deleg. Et nor. cõem conclusion. q. prius debent capi bona mobilia minus damno- sa, ita tenet glo. ibi in verb. animalia, quam dicit communiter approbatam ibi iaf. n. 10. Licet Raph. Cuma. velit in electione creditoris esse capere, de quibus ipse velit.

QV AESTIO XXXII.

Sed quero, An executio facta nõ seruatõ ordine d. l. a diuo Pio. sit ipso iure nulla? Resp. Bart. in d. §. in venditione. tenet q non, quem sequuntur Io. An. & Ant. de But. in c. quoniam fre- quenter. §. fin. ext. vt lite non contest. Abb. c. quod ad consul- tationem. de re iudi. Et hanc esse magis commun. opi. firmat iaf. d. §. in venditione. n. 19. Licet ipse amplectatur contrariam opi. quam etiam tenet ibi Alex. & Im. & hæc videtur verior, vt scilicet dicamus iureconsultum ibi ponere formam, à qua re- cedi non debet, ne nimis grauetur debitor. Hanc opinionem tenet quoq; Fel. d. c. q. ad consultationem. Maran. part. 6. Rub. de execut. & ita iudicatum refert Matth. de Afflic. decif. 358.

QV AESTIO XXXIII.

Quero, An executor & victor teneatur de euictione rei vè- dita? Resp. q non, sed periculum spectat ad emptorem, ita tenet gl. d. l. a diuo Pio §. si post additum. verb. periculũ. quam communiter approbatam dicit iaf. ibi nu. 3. quia tamen ipse habet regressum contra debitorem condemnatum, cui pro- fuit solutio, & qui fuit liberatus per solutionem pignorum, effectus periculi euictionis est ipsius debitoris condemnati.

QV AESTIO XXXIII.

Quero, Vtrum petitio restitutionis in integrum impediatur executionem sententiæ? Resp. q sic. tex. est l. vnica. C. de restit. in integ. postul. Inn. glo. Abb. & omnes. c. suscitata. de in integ. restit. Bart. l. defendente. ff. de autor. tuto. & l. si prætor. §. Mar- cellus in fin. ff. de iud. Eandem tenent sententiam Imol. Cum. & Alex. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. vbi iaf. n. 26. & Ri- pa n. 30. fatentur hanc esse communem, & tenet Bald. in conf. 358. vol. 3. Soc. conf. 109. vol. 4. Paul. Paris. conf. 109. col. vlt. lib. 4. Rota. decif. 446. in nouis Rober. Maran. de ordine iudic. par. 6. c. de execut. senten. n. 58. Rota. decif. 379. in nouis.

QV AESTIO XXXV.

Quero, vtrum sententiæ executio impediatur nullitatis ex- ceptione? Resp. q sic, dummodo summarie & statim probari possit nullitas, l. a diuo Pio §. si super rebus. ff. de re iud. Bart. & omnes. l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. Fran. c. dilecto. de ap- pel. doc. l. h. C. si ex fals. instru. Bal. l. ab executore. n. 7. C. quor. app. non reci. Matth. de Affl. decif. Neap. 283. & hanc dicit esse com. opi. Alex. conf. 33. n. 9. lib. j. Sebast. Vant. de nullit. c. quot & quibus. mod. nullitas proponi possit. n. 32. Alex. iaf. & Mo- derno d. §. condemnatum, & præsertim Ripa.

QV AESTIO XXXVII.

Sed quid, si sint tres conformes sententiæ, nunquid nullita- tis exceptio impediatur executionem? Resp. Receptor est opi- nio, non impediri trium sententiarum conformium executio- nem. text. est Clement. 1. de re iud. & firmant omnes doc. præ- sertim Alex. iaf. & apertius Ripa. dic. §. condemnatum. numer. 60 14. & sequent.

Amplia prædictam conclusionem, vt procedat et iam in cri- minalibus, Namque non obstante nullitatis exceptione tres conformes sententiæ executioni mandandæ sunt, ita firmat gl. communi consensu approbata. d. Clem. 1. verb. quamuis.

Amplia secundò, vt obtineat quoque in tribus sententiis interlocutoriis, ita tenet. d. glo. communiter approbata, vt fir- mat Alex. Rub. ff. de re iud. Abb. c. causam matrimonij. de offi. delegat. Eandem sententiam tenet Rot. decif. 113. in nouis. & Fel. Rub. de re iud.

Limita prædictam cõem conclusionem, vt admittenda sit nullitatis exceptio aduersus tres sententijs cõformes, quoties nullitas ipsa notoria est, & euidẽs ex actis, ita tenet Oldr. conf. 106. Card. d. Clem. 1. Dom. conf. 24. & conf. 95. col. j. Eandem sententiam firmat Fran. c. dilecto, de appel. Bald. l. 1. C. ne lice- terio prouo. Imo. l. de pupillo. §. qui opus. ff. de oper. no. nun. Corn. conf. 204. lib. 2. iaf. conf. 44. lib. 3. Curt. sen. conf. 59. col. 6. Aim. Crau. conf. 3. col. 1. Io. ab Amic. conf. 128. & eam dicit com. Rip. d. §. condemnatum. & tenet ibi Alex. & iaf.

Secundò limita, vt non habeat locum in tertio opponente

nullitatis exceptionem, Namq; impeditur executio, ita tenet Io. And. d. Clem. 1. in glo. verb. contra se. & ibi Card. q. 4. Fel. c. cum super. de re iud. nu. 28. & e. qualiter. el. 1. nu. 3. vbi dicit hanc esse communem opinionem. c. veniens. el. 2. ext. de testi- bus. Alex. & iaf. d. l. a diuo Pio. §. super rebus. ff. de re iud. Ean- dem dicit esse com. Sebast. Vant. de nullit. ti. quis possit dicere de nullit. & sequitur Dec. c. sua. n. 10. de appellat. Rot. dec. 441. in antiq. Rom. sing. 291. Quam sententiam ego indistincte ve- ram puto, quoties sententiæ tertio vel ex natura causæ, vel ra- tione scientiæ non nocent, licet contrarium velint Barb. Zen- zeli. & Imo. d. Clem. 1.

QV AESTIO XXXVII.

Quero, An tertius possit impedire executionem sententiæ inter alios lata? Resp. Circa hunc passum in varias per doc. iur. est sententijs, pro clariori igitur declaratione distinguendum est. Aut sit executio sententiæ lata in actione reali, aut perso- nali. primo casu aut victus possidet rem duobus simul peten- tibus, & tunc qui prius vicicit, obtinebit in executionis iudi- cio, præstata tamen cautione victo de eum defendendo cõtra tertium, ita probat text. expressus in l. is à quo. cum l. seq. ff. de rei vend. l. cum idem. ff. de pet. her. per quæ iura, ita tenet Bart. Alex. iaf. & doct. l. a diuo Pio. §. si super rebus. ff. de re iud. Bart. d. l. cum idem. & l. si alienam rem. ff. de solut. Abb. Ant. de Bur. Card. felin. n. 7. Aret. & alij. c. veniens. el. 2. de testib. Inn. c. cum super. n. 4. felin. n. 11. de re iud. Si verò tertius post sententiam, quæ transiit in rem iudicatam, cõpigit agere contra victum, vel opposuit se executioni, non auditur, sed mandatur execu- tionem sententiæ contra possessorem in re petita, etiam sine villa cautione, ita tenet Inn. Imo. Ant. de But. & fel. d. c. veniens. n. 8. & Aret. ibi, num. 3. dicit. hanc esse communem opinionem, & quod omnes sequuntur firmat felin. num. 9. Eandem senten- tiam firmat Ang. Aret. l. a sententiæ. ff. de appellat. Alex. & iaf. d. §. super rebus. glo. d. c. cum super. verb. interpositam.

Aut tertius se opponens possidet, & tunc dubio procul au- diendus est, & impedit executionem. Ratio, quia hic tertius rei petite possessor nondum fuit victus ab eo, qui petit executio- nem: alioquin non fieret executio contra victum, sed contra ipsum tertium, qui nusquam litigauit, nec victus fuit, sicut p- batur in d. d. cum super. & d. §. super rebus. & l. ob maritorum. C. ne vxor pro marito. Facit regula, Res inter alios acta, aliis non nocet. l. sepè. de re iud. Ita tenet imola. l. a sententiæ, in pr. ff. de app. quam sequitur Alex. & doct. communiter. d. §. si su- per rebus. Pet. à Duen. in tract. regula. reg. 274. limit. 2.

Aut res quæ à duobus petitur, vacat, & tunc admittitur op- ponens se ad impediendam executionem, si velit docere, qel? inter sit possessionem victori non tradi: quia facilius eam obtinebit vacantem, quam si fuerit alteri tradita. tex. in d. c. veniens. vbi tenet inn. & omnes doct. Bart. Alex. & iaf. d. §. si super rebus. fe- li. & doc. d. c. super rebus, & hanc esse communem sententiam firmat Did. à Corua. in lib. pract. q. c. 16. nu. 3.

Secundo casu principali. qñ lis est super actione personali, & snia executioni mandanda in rebus, quas victor asserit esse debitoris condemnati, si tertius volens impedire executionem, nõ possidet, & vult probare se dñam esse illarum rerũ, impeditur ex- cutio. tex. l. a diuo pio. §. si super reb. ibi gl. verb. fiat. Bart. & cõs doct. communiter. ff. de re iud. inn. & doc. d. c. veniens. Sin verò tertius ille possidet, sufficit, q alleget possessionem, ad impedi- endam executionem quò ad possessionem, quam obtinet, etiam si non dixerit se dominũ, & victor velit probare domi- nium esse apud debitorem victum, ita tenet Bart. & doct. communiter, teste iaf. num. 9. Zas. d. §. si super. Fab. l. 1. C. de pri- uileg. sic. abb. d. c. cum super.

Prædicta omnia ego vera esse iudico, in iis casibus, quibus sententia lata inter alios aliis non præiudicat, nec iure nocet, vel nocere quidem potest & nocet, tertius tamen potuit ap- pellare & appellauit. Secus verò in iis casibus, quibus senten- tia nocet tertio quoad plenum præiudicium ex natura causæ, vel ratione scientiæ, aut alio pacto, & tertius appellare nõ p- t. Namque tunc quoque quoad tertium translata est sententia in rem iudicatam, ideoque executio impeditur nequit, per ea q no. doc. cõiter d. l. sepè. ff. de re iud. & in specie vbi interuenerit scientia tertij, dicit hanc esse communis opi. Alexan. d. §. si su- per rebus. num. 24. per tex. c. quamuis. de re iud. Ant. de But. Pan. & fel. d. ca. veniens el. 2. de testib. quos refert & sequitur Pet. à Duen. tract. reg. reg. 274. limitat. 1.

QV AESTIO XXXVIII.

Quero, Quid probare debeat tertius volens impedire exe- cutionem sententiæ inter alios lata? Resp. frequentissimo om- nium consensu traditum est, eum, qui velit impedire senten- tiæ executionem, docere debere summam & intra breue tempus

tempus ius cõtradicens, causam scilicet, qdam num patitur ex illius sententiæ executione, ita probat text. c. veniens. el. 2. de testib. ibi no. Pan. & Fel. l. a diuo Pio. §. si super rebus. ibi doc. ff. de re iudi. & ista est communis opinio, vt testatur Did. Cou. in lib. pract. quaest. c. 16. n. 1. & tenet Fel. c. præterea. col. penul. de testib. cogen. Quod tamen ita intelligi debet, vt sufficiat se- miplena probatio, nec requiratur plena probatio, vt firmat Inn. & omnes doc. d. c. veniens. vbi Fel. ita communiter à doc. nostris receptum esse dicit. n. 13. & d. c. cum super. n. 16. de re iud.

QV AESTIO XXXIX.

Sed quero, quid si addit suspicio calumniæ, an admittendus tertius opponens se executioni? Resp. q non. c. suscitata. de in integ. restit. & tene. glo. Abb. Fel. & Dec. c. super eod. de offic. deleg. ver. tenebit. Fel. c. si de calum. Card. fel. n. x. d. c. veniens. el. 2. de testib. Card. clement. 1. q. 4. de re iudic. quorum opinio communis est, teste Couar. d. c. 16.

QV AESTIO XL.

Quero, An tertius possit impedire trium sententiarum exe- cutionem, ex causa nullitatis? Resp. doct. sententijs variant, nonnullis existimantibus non posse, quæ sententia est Guliel. & Barb. clement. j. de re iudi. quam etiam sequitur ibi Zenzel. & Imol. eo casu, quando tertius ille fuit certus de omnib. tribus sententijs, alijs verò vbi nullam scientiam habuit duarum sententiarum, censuerunt nullitatis exceptionem admitti, ad impediendam executionem à tertio.

Contrariam opi. quòd scilicet indistincte exceptio nullita- tis per tertium obiecta impediatur trium sententiarum executio- nem, frequentiori calculo approbarunt interpretes. Io. And. d. clem. j. verb. contra se. Card. q. 4. fel. c. veniens. 2. n. 11. ext. de testib. Dec. c. sua. nu. 10. de appell. Alex. & iaf. l. a diuo Pio. §. super rebus. ff. de re iud. Rot. decif. 441. in antiq. Rom. sin. 297. Fel. c. qualiter. 1. nu. 3. vbi dicit ita tenere doct. communiter, de accusat. c. cum super. n. 18. de re iud. Vant. de nullit. ti. quis possit dicere de nullitate, vbi asserit hæc esse cõmunem, quam ego indubitanter veram iudico, quoties sententiæ nec ex na- tura causæ, nec ratione scientiæ tertio nocent etiam scienti. se- cis verò esse arbitrò, qñ tertio sententia nocet vt tertia, & ea ex causa appellatio interdicitur, quod probatur ex rõe d. cle. j.

QV AESTIO XLI.

Quero, An sententia lata cõtra heredem præiudicat & no- ceat legatariis? resp. in hoc varia sunt docto. sententiæ. Aliqui dicunt distinguendum esse. An sententia lata sit contra hære- dem contumacem vel colludentem, & tunc ipso iure absque necessitate appellacionis, minimè præiudicat legatariis, qu' non obstante exceptione rei iudicatæ possint agere ad legata aduersus victorẽ ipsum. an verò lata sit ob iniuriam & culpam ipsius heredis, qui iudicem ad iniquè pronuciandum prouo- cauit, nec deinde, cum potuisset à sententiæ appellauit, & tunc nocet legatariis ad hoc ne possint victorem conuenire, quia tutus est exceptio rei iudicatæ, & hæc fuit opinio Bart. in l. si seruus plurium. §. si hereditatis. ff. de leg. 1. quam sequuntur ibi Iac. Aret. Alb. nu. 5. Cuma. lect. 2. & iaf. qui dicit cum Bart. communiter transire alios, Ratio differentiæ allegatur, quia in primo casu hères versatur in dolo, ideoq; propter dolum haredis subuenitur legatariis etiam contra victorem: in secũ- do verò tantum est in culpa, atque ob id contra heredem qui dem, non autem aduersus victorem subuenitur. Quidam ve- rò existimant contra Bart. etiam hoc vltimo casu, quando hæ- res fuit in culpa, nec appellauit cum potuisset, sententiam la- tam iniquè legatariis ipso iure non nocere absque vlla neces- sitate appellandi, sicut in præced. glo. ibi, verb. non nocet. 2. intellectu. Im. Paul. de Cast. Cuma. lect. 1. Alex. & Aret. Ideoq; agere possunt aduersus victorem, & dicere vim & potestatem testamenti non obstante exceptione rei iudicatæ.

At quicquid sit hæc doct. controuersia optimo distinctio- nis moderamine tollitur, vt sententia lata cõtra heredem, qui fuit in culpa, quia non appellauit cum potuisset, legatariis no- ceat ne possint agere contra victorẽ, si scilicet ab ea intra tem- pus legitimum à die scientiæ non appellauerint, q si verò legi- timè appellauerint, tunc agant quoque aduersus victorem, vt sententia lata per iudicem appellacionis reuocetur, ita tenet gl. d. §. si hereditatis. verb. non nocet. in 1. intellectu. & ibi se- quitur Cum. lec. j. & eam sententiã frequentiori doc. calculo approbatam esse firmat Alex. l. sepè. n. 83. ff. de re iud. M. Graf.

PRO. Separatum separata debet esse ratio. l. naturaliter. §. nihil cõe. ff. acquir. poss. l. Papinianus exuli. ff. de mino. l. fin. ff. de calum. Bellon. Tolof.

sepultura prælati, licet sit honestũ, q sepelietur ante electio- nem, non tñ est necessaria. Guil. conf. 206. n. j. com. d. B. Villal. sequestratio non aliter fieri potest, quã arriorũ timore, atq;

offensionis euitandæ causa, quo nõte si se illam fieri iussisset iudex asserat, fidem absque dubio mereretur. cõmune inquit Soc. conf. 115. li. 1. Franc. Viuius li. 1. opi. 17. Tolletur autem regulariter satisfactio, vt commune ponit, ac rectè declarat idem Viuius eodem li. 1. opi. 266. nec aliter vnquam possessio ne possessorem interuertet, quàm si ex vtriusque partis cõsen- su fiat quemadmodum frequenter placitum latè ait idem Vi- uius d. lib. 1. opi. 265. & ante eum amicus noster Nic. Ant. Gra- uat. lib. 7. c. 2. n. 7. E. Suarez.

sequestrum nõ tollit possessionem, si est necessarium, secus si est voluntarium, curt. iu. de sequestris q. 2. n. 71. com. dicit, vi de in ver. possessio. B. Villal.

sequestrum regulariter tollitur satisfactio, Balb. decif. 240. curt. iu. de sequestris. q. 14. com. dicunt. idem.

sequester p- t præsentare beneficium ecclesiasticum, Io. Co- ra. in Miscel. lib. 3. c. 2. nu. 16. com. dicit, licet contrariam dicat com. Borsetus. in cap. examinata de iudi. sed hanc dicit magis com. Lamb. de iure pat. q. 9. ar. 3. lib. 1. par. 2. idem.

sequestrum absque cõsensu vtriusque partis possit penes aliquem mercatorem nõ priuat possessionem, præcipueque si per iudicem incompetentem appositum fuit, tñc iuxta communem scribetur, quam sequitur & declarat Fel. & alij ibi in c. illud de præsc. Cassaneus conf. 48. per totum. & nouissimè Gomb. in regula cancell. in reg. de annali possessio- re. q. 6. ante fi. F. Viuius.

sequestrum regulariter tollitur per satisfactio. l. si. C. de ordi. cog. & sec. Cyn. & communiter doct. in l. vnica. C. de pro- hi. sequest. pecu. dummodo in satisfactioe promittatur de re- stitudo sine procrastinatione. sec. Bart. in l. i. l. i. C. de agri. & censi. nisi in casu clem. 1. de sequestra. possessio. in quibusdã alijs casib. de quibus per Pan. in c. 2. ext. c. item cõtumacia. vel absentia impetrantis sequestrum nõ curantis litem profequi. l. si oleum. ff. de dolo. Similiter nota, quod multi sunt casus in quibus sequestratio fieri permittitur de quibus per gl. in c. di- lectus. extra de seque. posses. & fruct. & per Bal. in l. si de ius. §. si. ff. qui satisf. cogan. & in l. vnica. C. de prohi. seque. pec. & p. Ab. in d. c. delictis, & licet ad cõcessionem sequestri exigatur sum- maria cognitio. nõ tantum citatio partis, vel alius ordo iudici-arius propter suspicionem fugæ, & exportationis rei, vt per Bald. in præc. q. si. & Pan. in d. c. 2. circa fi. idem.

Sequestrum regulariter tollit satisfactio. l. si. C. de ord. cog. l. i. l. i. C. de agrico. & censi. l. si fideiussor. §. si. ff. qui satisf. cog. & sec. Cy. & communiter doct. in l. 1. C. de prohi. sequest. pecu. Dummodo in satisfactioe promittatur de restituenda sine procrastinatione. sec. Bar. in d. l. i. l. i. C. de agri. & censi. l. de se- questr. pos. & in certis casibus, de quibus per Pan. in c. 2. ext. eo. circa 4. col. Item contumacia vel absentia impetrantis seque- strum non curantis litem profequi. l. si oleum. ff. de dolo. Item sententia post sequestrum lata sec. doc. in d. §. si. Et licet ad cõ- cessionem sequestri exigatur summaria cognitio, non tamen citatio partis vel alius ordo iudiciarius, propter suspicionem fugæ, & exportationis rei, sec. Bal. in d. §. si. & Pan. in d. c. 2. in fi. per l. ait prætor. §. si debitorem. ff. de his quæ in frau. credi. fa- cit gl. l. si. C. de feriis. Balb. decif. 240.

Sequestrum tollitur per iuratorium cautionem, sec. gl. quæ reputatur singul. in l. 1. C. de asser. tol. pro hoc est tex. c. pen. ext. de don. inter vir. & vx. & ibi gl. Et et gl. in c. ex parte. el. 2. extr. de verb. sig. Pan. multum commendat illam gl. dicens, q exte- dit auth. generaliter. C. de episc. & cler. ad omnes casus, in qui- bus quis tenetur fideiubere. Sed dictam glossam credo proce- dere, si persona, contra quam est factam sequestrum, sit honesta & non suspecta: alijs secus, vt in simili distinguit Bart. in l. vlt. fruct. C. de vsufru. Balb. decif. 6.

PRO. sero accusas mores quos vxorem ducendo probaue- ris. l. hæc verba. §. si. ff. ad leg. iul. de adult. Bellon.

Seruus testamento in testem adhibitus, qui tamen commu- ni opinione non habebatur pro seruo, non ideo facit testa- mentum irritum sed valebit. com. dicit Cla. §. testamentum. q. 55. vers. vlt. P. Richard.

seruus acquirit domino ignoranti ex causa peculiari posse- sionem & vsucapiendi cõditionem. Sed ex causa peculiari licet acquirat possessionem, nõ tñ cõditionem vsucapiendi, iaf. in l. pos- sessionem appellata, §. item acquiramus, nu. 5. ff. de acq. pos. & in §. per seruum nu. 8. communem dicit. B. Villalob.

PRO. seruus nescit quid faciat dominus suus, lo. 15. not. gl. in l. eius qui in prouincia. ff. si cert. per. Bellon.

PR. serui cõiter sunt fures. gl. in l. iulianus. ff. de act. emp. idè.

Seruus extra causam peculiarem nec ciuilitur, nec quo ad obligationis naturalis effectus naturaliter obligatur. com. dicit Porc. in §. præterea. nu. 3. in fin. quib. mod. tolli. oblig.

Nec vnq

Nec nunquam in pecuniaria pena cōdemnari potest, quem admodum frequenter placitum inquit Placa de delict. lib. 1. nu. 8. & qui cum, cum aliis laudat Iul. Clar. in pract. §. ult. q. 80. ver. item quaro. E. Suarez.

Seruus & absque causa intra modū à domino impudē verberari potest. commune ait Porc. in §. sed hoc tempore. ad gl. ver. cognita. n. 6. Instit. de iis, qui sunt sui, vel alie. iur. Et si cum auctoritate ac iussu domini flagitia vel atrocija patrauerit, leuiori pena plectetur. commune affirmat Did. à cou. de sponf. 2. part. c. 4. §. 4. nu. 7. idem.

Seruus si matrimonium cum libera muliere contraxerit, ac dominus cum id sciret, vel consenserit, vel nō contradixerit, & mulieri conditionem serui ignoranti non se dominum esse nunciauerit, libertatem ipso facto consequetur. At si vel mulier statum serui non ignorauit, vel dominus ipsi illum exposuit, matrimonium quidem valebit, sed seruus libertatem nō adipiscetur. commune latē ponit Did. à couar. de spon. 2. part. c. 3. §. 7. n. 1. qua in re grauitē hallucinantur Ang. & qui eum sequitur iaf. ad Porc. addit. in principio, institut. de nupt. idem.

Seruo, qui stipulatus est, rectē ac iure regulariter soluitur. commune inquit doctor meus Emanuel à costa in l. si ex cautione. ver. tua. nu. 6. C. de non num. pecu. E. Suarez.

Seruus pœnā, vita functi loco ponitur, vt censet glo. in l. ex facto. §. si quis rogatus. 2. vers. sed cum decedit. ff. ad S. C. T. rebel. necessaria, & cōmuniter interpretibus probata iuxta Claudium inibi ad fi. Quamuis cum nonnullis haud de nihilo relictur meus iuris p̄ceptor Eman. à cost. in l. Gallus. §. & quid si tantum. par. 2. nu. 1. ff. de lib. & posthu. idem.

Seruus non potest condemnari in pœnā pecuniariam, cum dicit Salic. in l. 2. nu. 4. C. de accusat. & licet Bar. in l. hos accusare. §. omnibus. ff. de accusat. tenuerit contrarium, tamen eius opinio communiter reprobatur, vt dicit Greg. Lopes in l. 10. in litera L. quem refert & sequitur Plazo, lib. 1. delictorum. n. 18. in fi. P. Fichar.

PRO. seruitus seruitutis esse non potest. l. i. ff. de vsufu. leg. vnde prædium ipsum sibi feruire non potest. l. cum esset. §. fin. ff. de rer. rust. præd. Bellon.

PRO. seruitutes sunt indiuiduæ, lege, viæ atque itinēris. ff. de serui. idem.

PRO. seruitutes sunt perpetuæ, non temporales. l. 4. ff. de seruit. idem.

Seruitus non dicitur propriè quæ à persona personæ debetur. Cora. in rub. de serui. nu. 13. com. dicit. B. Villal.

Seruitus, vel ius piscandi, vel secandi ligna ex nemore, vel pascendi pecora in pratis alienis, est personale, idem Cora. ibi, nu. 208. com. dicit. idem.

Seruitus de non edificando molendinum, præscribitur à tēpore præscriptionis aliorum habentium molendina, lac. de S. Georg. in tract. de feudis in verbo. molendino, num. 5. comm. dicit. idem.

Seruitus, vel ea, quæ habent causam discontinuam, non præscribitur, nisi per tantum tempus, de cuius initio non est memoria in contrarium, etiam contra scientem, Curt. iun. conf. 178. nu. 28. & 38. com. dicit. & in verbo præscripto, idem.

Seruitus probatio inducitur ex causa habili allegata, & p̄bato tempore. Præpos. in c. quia cognouimus. 10. q. 3. comm. dicit. idem.

Seruitutem vel onus aliquod imponere potest vasallus rei feudali sine consensu domini in sui præiudicium tantum, Sed in præiudicium domini, vel agnatorum non potest, ideo ipso mortuo extinguitur etiam seruitus illa com. dicit Clar. §. feudum quæst. 37. P. Fich.

Seruitutes quas vasallus pretio acquisiuit in beneficium rei feudalis, vel alia quæcunque iura inseparabilia, accedunt feudo, & ad dominum directum pertinent non ad hæredes vasalli ad quos feudum non transit. com. in §. E. q. 88. ver. sed quid de. idem.

Seruus non potest condemnari in pœnā pecuniariam, vt est cōis opi. Clar. q. 80. Placa. lib. 1. delictorum. n. 18. in fi. Clar. ibi. ver. item quaro. Bonacoff.

Seruus pœnā loco mortui habetur, vt est cōis opin. Soarez ver. seruus. idem.

Seruus qui cum domina se immiscuit, punitur morte. Clar. quæstione 68. vers. seruus. idem.

Seruitus viæ, quæ semel assignata est, immutari poterit. si viæ æquè commoda alibi præstetur. commune inquit Socin. conf. 14. n. 4. lib. 1. E. Suarez.

Seruitutis titulum à domino habens, licet non possit probare per instrumenta, ac testes, potest tamen illum titulum probare ex longa possessione, vnde in casu isto allegas ad proban-

dum titulum pro cōiectura tituli se vsu fuisse illa seruitute domino sciente, & patiente 10. vel 20. an. debet obtinere in causa. sec. gl. & Flor. in l. seruitutes. ff. de seruit. Inn. & Abb. in ca. si diligenti. de præsc. Inn. Ant. & Abb. in fi. in c. peruenit. de cens. gl. Bar. Fulg. & Flo. l. cum de in rem verso. ff. de vsu. Bar. i. sua di. sput. exordiente quadam mulier. Ang. Are. in §. aque. in fi. de actio. Bar. & Imol. in l. 1. §. fi. ff. de aqua plu. arc. & Pau. castr. in d. l. seruitutes vbi scribit istam esse communem opi. Legistarum, & canonistarum, quod omnes refert Fel. in ca. de quarta. 10. de præscr. & idem firmat Capol. in cautela 108. incip. in præscribenda seruitute. F. Viuius lib. 2. opi. 2. §. 3.

Seruitutis, quæ vel cōtinua, vel discontinua (vt vulgo fandi mos est) cōsetur, allegatus titulus, ac proposita iusta aliqua illius causa idoneè probabitur, si quis se illa vsu inter præsentem per 10. an. inter absentes per transactum 20. an. curriculum ostendat, vt est celebris Accursij autoritas in l. seruitutes. 14. in vers. certam prope fi. ff. de seruit. quam communiter interpretibus probari constat ex Bart. nu. 4. Fulg. nu. 3. ad eandem l. & Pau. castr. in l. si filius. C. de pet. hæred. & in l. quam Tuberonis. §. 1. n. 3. ff. de pecul. Im. in l. 1. in fi. ff. de aqua plu. arc. testificatur quæ illam frequenter placitam Alex. conf. 79. circa primū dubium. lib. 5. Fel. in ca. de quarta. n. 4. 1. de præscr. Balb. de præscr. 2. par. 4. par. prin. in prin. nu. 3. Did. à Couar. libr. 1. resolut. c. 17. n. 1. ver. & siquidem. Quæ tamen opi. de iure falsa prorsus est, si verum erit seruitutes reales, & vt sermo est, discōtinuas, tempore hominum memoriam supergresso duntaxat præscribi, quamuis tunc nulla ad id vel scientia, vel domini patientia exigatur. quod commune affirmat Iaf. in l. imperium. n. 2. ff. de iuris. omnium iudicum. idem Iaf. n. 76. Rip. n. 4. in l. 1. ff. de acq. pos. Fel. d. c. de quarta. Balb. d. 2. par. 4. par. q. 1. D. à Coua. d. c. 17. n. 1. Cur. iun. conf. 274. n. 28. & 38. vt nō iniuria ab illo frequenter placito deficiuerint relati à Bart. d. n. 4. Florian. n. 36. Pau. n. 9. in eadem l. seruitutes. Alex. n. 19. Iaf. n. 4. in l. qui aliena. ff. de acq. hæred. & ij, quos citat Balb. in d. tract. 1. par. 3. par. q. 10. n. 10. à quibus stat etiam Zasius ex recentioribus. in l. 1. n. 8. ff. de ser. Sed quid quid illi dicant, cum longe verius sit ex solida iuriscōsultorum doctrina omne seruitutum genus stans temporibus præscribi, vt alibi vberimè demōstro, verior absque dubio, & incunctabilis superior recepta sententia ceteri debet. E. Suarez.

Seruitus præsentē ac tacente vicino imposita non præsumitur eo cōsentiente imposita fuisse, iuxta. com. vt refert. Bened. capr. reg. 56. n. 48. j. Taciturnitas.

Seruitutis titulus præsumptiue probatur ex possessiōe decennali inter præsentē, cum scientia & patientia domini, ex quibus seruitus acquiritur, iuxta magis communem per Burf. conf. 78. num. 22. lib. 1. vbi loquitur etiam in seruitutibus discontinuis.

Seruitus aqueductus est realis discontinua præscribitur longo tempore inter præsentē probata scientia aduersarij, & actib. à seruitute prouenientibus. tam contra facientem, quam contra patientem, secundum communem per Burf. conf. 87. nu. 29. lib. 1.

Seruitutis stillicidij debitor vicinus cum vult illud recipere, semper edificare potest, & murum altius tollere, iuxta communem per Burf. conf. 111. nu. 15. libr. 1. ex gl. in l. seruitutis, quæ in superficie. §. si seruitus. ff. de seruitu. ad cuius seruitutis stillicidij præ. vide plura per eundem d. conf. per tot.

Seruitus etiam discontinua acquiritur probata possessione 10. annor. cum scientia & patientia domini inter præsentē, & cum tituli allegatione, secundum magis com. per Burf. conf. 87. nu. 22. lib. 1.

PRO. feu, dictio est ampliatiua. l. si ita. ff. de aur. & arg. lega. Bellon.

Seu dictio in legatis amplificat. com. ait Soci. l. si is, qui ducenta. §. vtrum. ff. de reb. dub. Quod tamen ex coniecturis huc atque illuc trahi poterit. E. Suarez.

PRO. si, pro quia sumitur. l. videamus, vbi glo. ff. de in lit. iur. Bellon.

PRO. si cæcus cæcum ducat, ambo in foueam cadunt. Matt. 15. Luc. 6. c. fi. de æta. & qual. extra. idem.

PRO. si ex vna obligatione plures nascantur actiones, vna tantummodo, non omnibus est vtendum. l. plura. ff. de ac. & obligat.

PRO. si fueris Romæ Romano viuito more. si fueris alibi, viuito sicut ibi. no. in cano. illa. 13. dist. idem.

PRO. si idem essent codicilli, & testamenta, cur diuersis nominibus nuncuparentur, si idem. C. de cod. idem.

Obiect. contra quia imo idem sunt. l. fi. C. de testa. & l. hac consultissima. §. 1. C. qui testa. face. poss. vel non.

SOL.

SOL. Tbi sunt duo casus speciales, in quibus æquiparantur testamenta, & codicilli. quo ad testium numerum tantum, in testamento scilicet rustici & cæci. idem.

PRO. si in vno casu decedat pater & filius, pater prius decessit se præsumitur. l. qui duos. §. cum in bello. ff. de reb. dub.

PRO. si nemo adeat hæreditatem relicta in testamento non valet. l. si nemo. ff. de iur. l. si nemo. ff. de reg. iur.

PRO. si non valet quod ago vt ago, valet vt valere potest. l. j. vbi latē not. ff. de iur. cod. l. fi. C. de Cod. l. ex ea scriptura. §. 1. ff. de testa. l. si vnus. §. vltim. ff. de pactis. idem.

PRO. si non valet quod in veritate agitur, tamen valet quod simulatē concipitur. l. Lucius. vbi Bart. ff. de pos. idem.

PRO. si omnia in hoc seculo vindicata essent locum diuina iudicia non haberent. c. 2. 1. §. q. 6. idem.

PRO. si quis contra domini voluntatem rem attigerit, furti actione tenetur. l. si quis in tantam, C. vnde vi. idem.

PRO. si vinco vincentem te, multo fortius te. l. de accessiōibus. ff. de diuer. & temp. præf. idem.

PRO. sic facienda est interpretatio in ambiguis, vt magis actus valeat, quam pereat. in l. quoties. ff. de reb. dub. l. quoties, ff. de verb. obligat.

OB. contra de l. si ita fuerit. ff. de reb. dub. & l. duo sunt Titij. ff. de testa. ru. vbi in dubiis potius actus virtatur, quam valeat.

SO. aut sit interpretatio circa eos, quibus relinquunt, & tunc vbi sunt incerti relictum impeditur, quia deficit probatio nō ius. l. quoties. ff. de vsufr. & l. si quis de pluribus. de reb. dub. & ita procedant contraria, aut verò sit interpretatio circa eum, à quo relinquunt, & tunc humanior sententia est sequenda ne pereat relictum in dubio. l. si ita fuerit. §. planè. de reb. dub. & ita hic intelligitur. Bellon.

PRO. sicut actiones sunt arma actorum, ita exceptiones sunt arma reorum. gl. in verb. persequendi in §. j. instit. de actio. idē. sigillum in epistola an sit necessariū: vide Bart. in rub. proemij fororum, ver. item quaro. Et dic qd sigillum non probat quæ in eo cōtinentur. tex. in l. 2. vbi Bart. C. de reb. alien. non alien. habet tamen vim subscriptionis. Rom. conf. 303. nu. 2. Put.

Signum notarij non est necessarium quod apponatur, licet sit vtile propter comparationem. Alex. in rubr. de noui oper. nunciat. ff. 14. com. dicit. B. Villal.

Vulgaris fuit doctor, quæstio, videlicet Rom. & Im. in rub. de no. op. nun. Bart. in l. ad testamentum. §. si quis. ff. de testam. Guy. in l. comparationes. C. de fide instrum. ff. & Bald. in l. contractus. co. ti. Bald. in l. scripturas. C. qui pot. in pignor. & aliis in locis. An omisio Signi Tabellionatus notarij vitiet instrumentum, & communiter concludunt omnes non vitia re, quia illius oppositio de iure necessario non requiritur, vt refert & sequitur Alex. in d. rub. n. 14. vbi videre poteris. F. T.

Signum notarij an sit necessarium, vide iaf. in l. qui Romæ. §. Chirifogonus. nu. 43. ff. de verb. obl. vbi in apostil. post Bart. in rub. proem. ff. & qd signum sit de substantia, not. Ang. conf. 22. col. 1. cuius contrarium vult Card. in ca. cum P. tabellio de fid. instr. quem sequitur ibi Fel. col. 3. specul. tit. de instr. edit. §. 1. col. pen. in fi. Abb. in c. 1. de fid. instr. Card. conf. 133. quæ conclusio maximè procedit, vbi notarius non est conuictus apponere signum, vt per eum ibi, col. 3. sequitur Alex. con. 14. n. 30. lib. 6. & nō reperitur in iure qd debeat interuenire signū, nam glo. in l. generali. C. de tabul. lib. 10. enumerat signum inter alia requisita. Et eorum opinio qui dicunt debere interuenire signū, procedit de consuetudine quando extat, teste Cor. conf. 118. col. fi. lib. 4. Dec. conf. 447. col. j. Alex. conf. 153. lib. 2. qui solet in contrarium allegari, loquitur in subscriptione, non in signo. & qd imbreuiatura nō cōtinens signum, probet, dummodo contineat alia, not. Bald. in l. fideicommissa. §. qm de leg. 3. & vide Card. in d. c. cum P. tabellio, vbi loquitur de imbreuiatura defuncti, absq; signo, an debeat dari fides extracti ab eo auctoritate iudicis. & dicit qd sic propter auctoritatem iudicis, cuius auctoritate fuit talis scriptura extracta, leuata, & exemplata. Put.

Signi notarij omissionem nō vitia re instrumentum, nec de substantia esse nisi consuetudine fuerit hoc introductū, multi doct. tradiderunt, Zarabell. Card. in conf. 133. n. 4. ver. tertio obicitur. Petr. phil. cornæ. in conf. 226. num. 3. ver. His tamen minimè refragantibus. in 3. volu. & in confil. 70. num. 2. & in confil. 118. num. 3. versic. volunt enim doctor. quod signum notarij sit de solennitate instrumenti. in 4. volum. conf. Dec. in Rub. num. 13. ver. non d. signum notarij requiritur. ext. de fid. instrum. vbi ipse multas auctoritates allegat. Et hanc doc. sententiam communem esse scribunt Alex. de Imo. in Rub. num. 14. ver. Roman. & Io. de Imol. ff. de noui oper. nunciat. & Roland à Valle, in conf. 44. num. 40. vers. non obstat. in 1. Tom.

Simonia est ex criminibus, exceptis, etiam si sit commissa tantum in beneficio. com. dicit Are. in c. cum P. Manconella nu. 27. de accusat. & consequenter in ea locum habent quæ dicuntur de aliis criminibus, exceptis. Cla. d. lib. 5. §. simonia. vers. scias autem. P. Fich.

Simonia nō est, si quis recipiat aliquid pro labore suo, vt p̄ sacramento ministrando, dummodo non veniat in pactione rei spiritalis & sit aliquid modicum. com. dicit Card. Ale. in c. iudices. ver. in ea. pro sacramētis autem ministrandis, ita vt ipsa sacramenta emanant, nō licet aliquid dare, & hoc, tam secūdam sacros doctores theologos, quam canonicos, vt dicit Foller. in pract. cri. cano. n. 5. Cl. d. §. simonia. ver. 1. idem.

Simonia

confiliorum. Kirchouius. Similitudo causæ colligitur pœnæ affectionem ipsius testis vt est communis opinio. D. Brunorus in vnico consilio criminali. numero nonagesimo octauo: ad fi. vbi dicit, quod ex ea redditur testimonium suspectum etiam in criminalibus: Bonacoff.

Simonia commissa in ordine suscepto, non dat, neque præbet aliquo modo executionem huius ordinis, imò impedit executionem omnium aliorum, & sic simoniaci iste est suspensus ab ordine per simoniam suscepto, & ab aliis ordinibus, sec. tex. in c. præter. §. verum. 3. 2. dist. & inn. & omnes in c. tanta. de simo. Host. in summa. ti. de simo. §. qua pœna. Syluel. in vers. suspensio q. 7. Archi. in c. ordinationes. l. q. 1. Anno: & abb. in c. per tuas il secundo, num. 5. de simo. quorum opinio communis est, vt per scriben. in c. si quis. cod. in d. tanta: & hoc procedit quoque in simonia commissa in beneficio, vide licet quod simoniaci iste est ipso iure priuatus beneficio, secundum præpos. in c. presbyter. l. q. 1. & in c. statimus. in ead. q. & licet opinio hæc olim per aliquos doc. dubia redderetur: hodie tamen per constitutiones modernorum pontificum simoniaci ipso iure beneficio est priuatus, teste Fel. in c. in nostra. de rescrip. & in c. 2. eo. ti. imò concilio Constantiensis fuit facta determinatio ita clara, perspicua, & aperta. vt non oporteat amplius villo pacto circa hæc dubitare, vt constat in extra uaganti exordiente multa, ibi Martinus Papa ita inquit: sacro approbante concilio declaramus, qd ordinati simoniacè ab executione suorum ordinum sint ipso iure suspensi, electiones in postulationes, confirmationes, & quauis prouisiones simoniacè ecclesiarum, monasteriorum, dignitarum, personatum, officiorum & beneficiorum quorumcunque deinceps factæ, nullæ ipso iure, nullumque per illas ius cuiuscunque acquiratur, nec promoti, confirmati, aut prouisi faciant fructus suos, sed ad illorum restitutionem, tanquam iniuste ablaturum, teneantur statuentes insuper quod dans, & recipiens ipso facto sententiam excommunicationis incurrat, etiam si pontificali, aut cardinalatus refulgeat dignitate. item in alia extrauaganti facta anno secundo tui pontificatus, in c. damnablem, confirmat omnes excommunicationes, suspensiones, priuationes, & interdicia, & alias censuras latas à summis pontificibus contra simoniacos, quos incurrere vult ipso facto omnem simoniacum occultum, vel manifestum vbiçunque simoniam commiserit, cuiuscunque status, etiam si episcopus, aut cardinalatus, aut quauis alia ecclesiastica, vel temporalis præfulgeat dignitate, dictarum excommunicationum, suspensionum, & pœnarum absolutionem sibi referuans, nisi in mortis articulo, nec vult qd virtute concessionis indulti, aut cuiuscunque facultatis absoluedi concessa, vel concedenda à sede apostolica, possint absolui, nisi specialiter de peccato simoniae auctoritatem absoluedi contineant. hoc idem statuit Eugen. in alia extrauag. inc. cum detestabile, excommunicatos tam in ordine qd etiam in beneficio, & absolutionem referuat sibi, & successoribus suis præterquam in morte, nec vult (sicut & Martinus) qd possint absolui, nisi mentionē faciāt de simonia, & sic oēs simoniaci in ordine, & beneficio, & oēs meditatores, procuratores, & p̄sententes sunt excōicati qm vt ait Paul. ad Rom. q. talia agūt digni sunt morte nō solum qui faciūt, sed et qui p̄sentunt facientibus, & ideo scriptum est, nemo assumat sibi honore, nisi vocatus à Deo, tanq; Aron. & simoniaci p̄ dictam extrauag. cū detestabile. Eugenij, seu Pauli ij. ti. de simonia, est excōmunicatus ipso iure. & ipso facto: vnde hæc verba posita ibi de simoniaco canonem inducunt late, nō autem ferenda sententiæ, secundum gl. in ca. pœnis. de reg. iur. in 6. & in c. quemcunque. de hæret. in 6. l. in l. 2. C. de iure emph. & Ab. in c. 2. circa fi. de for. comp. vbi recitat istam esse communem opi. idemque fatetur Casadorus in decif. 1. n. 2. 4. 5. ti. de simonia, proferendo quoque hoc vtile. & magnum verbum quod ita in curia Ro. tempore suo interpretata fuit de extrauag. cum detest. F. Viuius lib. 2. opi. 2. §. 4.

Simonia est ex criminibus, exceptis, etiam si sit commissa tantum in beneficio. com. dicit Are. in c. cum P. Manconella nu. 27. de accusat. & consequenter in ea locum habent quæ dicuntur de aliis criminibus, exceptis. Cla. d. lib. 5. §. simonia. vers. scias autem. P. Fich.

Simonia nō est, si quis recipiat aliquid pro labore suo, vt p̄ sacramento ministrando, dummodo non veniat in pactione rei spiritalis & sit aliquid modicum. com. dicit Card. Ale. in c. iudices. ver. in ea. pro sacramētis autem ministrandis, ita vt ipsa sacramenta emanant, nō licet aliquid dare, & hoc, tam secūdam sacros doctores theologos, quam canonicos, vt dicit Foller. in pract. cri. cano. n. 5. Cl. d. §. simonia. ver. 1. idem.

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia

Simonia vera non committitur, nisi concurrat pecunie vel rei alicuius, exactio vel promissio, illa enim quae precibus & gratia fit, non est proprie simonia, nisi preces fiant illa mente & intentione, vt notorie indignus preferatur digno. com. dic. Gomel. super reg. can. de triennali possess. q. 12. Clar. d. lib. 5. § Simonia in princ. idem.

Simoniae crimen est merè ecclesiasticum, ideoque iudex secularis non potest de eo cognoscere. gl. in c. cum sit generale, i. 1. de for. compet. quem doct. communiter sequi dicit Ana. in c. 1. de simo. nu. 9. Clar. d. § simonia. ver. hoc crimen. P. Fich.

Simoniae crimen non habet locum in curia Romana, com. dicit feli. in c. cum venissent, de iudi. vt illum refert Apollit. ad Abb. in c. extirpanda. § qui verò, n. 53. de præb. videtur autem dicendum non committi in curia Romana, quum sit ibi præsentente Pontifice tolerata, sicut & crimen ambitus non dicitur committi in aula principis. Hæc Clar. d. § simonia. versic. Item quæro. idem.

Simonia etiam Papa committere dicitur, si recipit aliquid pro collatione alicuius beneficii habentis administrationem ordinis, vel executionem clauium. com. dicit fely. in c. 1. nu. 2. de simon. Alij ita distinguunt. Aut loquimur de simonia quæ prohibita tantum est de iure positiuo, prout est vendere beneficia, & huiusmodi. & non dicitur Papa committere simoniam. Aut de simonia quæ de iure diuino prohibita est, vt vendere sacramenta: & tunc dicitur Papa committere simoniam. Et hanc distinet dicit esse com. Ana. in d. c. 1. nu. 7. quæ Clar. magis placet. d. § simonia. vers. quæro etiam. idem.

Simoniam non veram, sed quasi, committit, qui pecuniam recipit pro concessione licentiae docendi. com. di. Bertr. conf. 157. nu. 2. lib. 5. Clar. d. § Simonia. vers. vlt. idem.

Simonia est, quando venditur spirituale, vel illi annexum, vt est cõis opi. Clar. in § simonia. in princ. quæ verò præcibus, vel gratia fit, simonia proprie nõ est, nisi indignus præferatur digno, & ita præcetur, vt est com. opi. Clar. ibi. Bonacoff.

Simonia non est aliquid recipere pro labore: p. sacramento administrando, dummodo nõ pacificatur, & si quid modicum, vt est cõis opi. clar. in § simonia. ver. quæro nõquid. Pro sacramentis autem ministrandis, ita vt ipsa sacramenta emanant, non licet aliquid dare, vt est com. opi. vtrobique. idem.

Simonia non dicitur committere, qui licentiam concedit docendi, sed quasi simoniam, vt est cõis opi. Clar. in § simonia, ver. vlt. quæro. Pro officio autem consequendo principi licet quid offerre & dare, licet palam, non clam. Secus si aliis, vt est cõis opi. clar. in d. § simonia, ver. præterea. Alias esset infamis, & puniretur poena centum aureorum. Et tenentur in initio officij officiales iurare, q. non dederunt, nec dabunt aliquid pro tali officio, vt ibi per Cla. Sed hoc recepit ab aula. & vt dicit Alb. in l. 1. de offi. affesso. Iam nunc iudicium nihil est, nisi publica merces. Bonacoff.

Simoniam committit Papa, si vendit sacramenta, aliàs secus. commun. est opinio. Clar. in § simonia, versic. quæro etiam. Bonacoff.

Simoniae crimen est merè ecclesiasticum, & ideo laicus nõ potest se in eo intrinmittere, vt est com. opi. Cla. in § simonia, vers. hoc quæro. Bonacoff.

Simonia est ex criminibus exceptis. Eriam si sit tantum commissa in beneficio, vt est communis opi. Clar. ver. scias autem. Et ideo nõ habent locum ea, quæ in aliis criminibus exceptis dicuntur. Bonacoff.

Simoniae crimen non habet locum in curia Romana, vt est com. opi. Vt scilicet non videatur committi, cum sit præsentente Papa tolerata, sicut & crimen ambitus non dicitur committi in aula principis. Clar. in d. § simonia. Bonacoff.

Simoniam etiam Papam committere dicitur, si recipit aliquid pro collatione alicuius beneficii, habentis administrationem ordinis, vel executionem clauium, vt est communis, cū distinctione tamen ista. nam aut loquimur de simonia, quæ est prohibita de iure positiuo tantum, prout est vendere beneficia, & huiusmodi. Et non dicitur Papa committere simoniam, aut de simonia, quæ de iure diuino est prohibita, vt vendere sacramenta. Et tunc dicitur Papa committere simoniam, vt est communis opin. Clarus in d. § simonia, vers. quæro etiam. Bonacoff.

Simonia non est recipere aliquid pro labore in sacramento ministrando, dummodo non veniat in pactione rei spiritualis, etiam si modicum sit præpos. in c. iudices 1. q. 1. com. dicit. Clar. d. § simonia. Bonacoff.

Simoniacus notorius est ipso iure sus.ensus ab officio, vt est com. opin. Clar. in § simonia, vers. sed quæro. Et clericus non est beneficio priuatus, vel alius propter conditiones & il

licitas pactiones, modo non contineant veram & puram simoniam. Bonacoff.

PRO. simplicitatis legibus est, amica §. sed quia stipulationes, Instit. de fid. hered. & veritas. in c. veritatis extra de iur. Bell.

PRO. Simplicitati, seu rusticitati & ignorantia parcedum est. in l. 2. ff. si quis in ius voc. non ier. l. j. §. ff. de eden. l. i. quis ver. doli. ff. de iurif. om. iud. l. i. quis in grau. §. si quis ignorans. ff. ad Syll. de die. §. si seruus. ff. qui satisfar. cog. l. qui unque. C. qui admi. adde. tex. in l. fina. C. de fide. in l. final. ad Turp. in l. fi. C. de testam. in l. 1. ff. de dol. in l. generaliter. C. de tab. lib. 10. & in c. cum vniuersorum. extra de rerum permut.

OB. Contra de l. 2. C. de in ius voc. & l. 1. C. de inter. ma. & l. 1. C. de ma. Imò vbi rusticitas seu ignorantia non excusat.

SOL. Dic quòd contraria casualia sunt in iure naturali, & interdico matrimonio, & falsa moneta.

PRO. simulans demetiam tenetur. l. cõgruit. §. ff. de offi. præsid. Bellon.

Simulatio contractus & testibus, & literis probari potest, cõem inquit Boer. conf. 12. nu. 9. Nec iureiurando expressim renũciata quidquam procedet. cõe aiunt Bero. c. ad nostram. nu. 12. & seq. de empt. & vend. Franc. Viuius lib. 1. opin. 185. E. Suárez.

Simulatus contractus si solum concernit præiudicium cõtrahentium tantummodo potest opponi exceptio cõtrahentium simulati, secus si concernit præiudicium tertij, quia nõ potest, quia esset allegare propriam turpitudinem, ista est cõis & vera doct. intelligentia. de qua Alba. conf. 1. n. x. vide omnino. quia bene super contractu simulato. Bonacoff.

PRO. Sine accusatore nemo condemnari debet. Ioan. 8. l. rescripto. §. si quis accusatorem. ff. de mun. & ho. cano. de manifesta. 2. q. 6. c. 1. de accusa. extra. Bellon.

PRO. sine colloquio adulterium non committeretur. l. & si amicis. ff. ad l. iul. de adul. idem.

PR. sine possessione nõ procedit vsucapio, nec præscriptio. l. sine possessione. ff. de vsu. c. sine possessione. de reg. iur. in 6. Bellon.

PR. sine possessione rei, dominium, in ecclesiam transfertur in l. si vbi not. C. de sacro. eccles. c. 2. extra de conf.

PR. sine suspitione omnes lites procedere nobis cordi est l. apertissimi. C. de iud. idem.

PRO. singulare, vniuersale positum potest referri ad omnia præcedentia, cuiuscunque generis vel numeri existant. hæres meus §. vxori. ff. de leg. 3. idem.

PR. singula corpora, quæ cuiusq. propria fuerunt ex cuius. que consensu mixta communicata esse intelligitur. §. quòd si frumentum. Instit. de rerum diuis.

OB. contra de l. si alieni. ff. de solut. vbi si alieni nummi mixti fuerint, non sunt communes, sed fiunt accipientis.

SOL. speciale ibi in pecunia numerata, quæ multa habet singularia. l. singularia. ff. si cert. per. idem.

PRO. singula officia singulis sunt personis committenda. in c. cum singula de præb. in 6. idem.

PRO. singulæ causæ, singulis appellationibus commodius distinguuntur. §. alio quoque modo. Instit. quib. mod. testam. in firm.

PRO. singulæ causæ singulas obligationes sequuntur. l. & eandem §. actiones. ff. de exceptione rei iudic. Bellon.

PRO. societatis ius, quodammodo fraternitatis in se continet. l. verum ff. pro socio. idem.

Societas vniuersalis omnium bonorum non solum specialiter & expresse, sed etiam tacite contrahi potest. Est commun. opi. cont. glo. secund. Soc. in conf. 291. visis literis. in prin. vol. 2. M. Charian.

Societas omnium bonorũ tacite potest contrahi, iaf. conf. 21. vol. 3. & conf. 3. com. dicit. B. Villal.

Societas præsumitur inter fratres, si simul post mortem patris vixerunt hereditate diuisa, & lucra communicata non data ratione, Alci. in tract. præsump. regula. 1. præsump. 25. in princip. com. dicit. idem.

Societas omnium bonorum tacita, secundum communem sententiam, complectitur omnia vndeunque quæ sita. Vnde vbi apparet quod essent focij omnium bonorum, eadẽ per omnia dicenda essent in fratribus quæ dicerentur in focis extraneis. Quia inter eos omnia prospera & aduersa communia sunt. Ita scribit Bal. in l. si patruus. nu. 11. C. communia vtriusque iudicij. Quare quando sunt focij omnium bonorum, si filia essent elocandæ, de communibus bonis impenas fierent. Et hanc communem doct. sententiam esse post multas adductas auctoritates inquit Phil. Dec. in conf. 66. nu. 4. vers. & ita ex prædictis omnibus apparet. & in conf. 68. n. 2. ver. & ex prædictis vid

etiam ex prædictis omnibus apparet. & in conf. 68. n. 2. ver. & ex prædictis vid

dictis videtur. Licet autem Spe. in ti. de iud. §. sequitur. n. 7. 8. & 11. ver. quid si vnus ex fratrib. contrariam sententiam amplectatur: tamen huius sententiam in casu præsentis adiecta de claratione Bal. in d. l. si patruus. n. 11. & Dec. in d. conf. 66. nu. 3. in fi. non admittit. sed Iaf. Spec. & aliorum plurium docto. quorum auctoritates ipse adducit, in auth. quod locum. n. 6. sententiam sequitur, & illam magis communem esse arbitrat. C. de collat. de qua de cõisione multa scribit Rol. à Valle, sequens sententiam Baldi & Decij tãquam communiorum in d. conf. 91. n. 10. & 31. cõi seq. in 1. To. conf. Nõ obstat eo quod societas omnium bonorum nõquam intelligatur esse cõta, nisi si specialiter expresse hoc actum sit, respõdet Iaf. veritatem esse in contrarium, cum societas vniuersalis possit etiam tacite cõtrahi secundum communem & veram doct. cõclusionem in cõ. 1. ver. tenedo istam opinionẽ in 3. vol. cõ. cõterum de ea sententia dotatiõis filiarum, an ea inter socios omnium bonorum de communi fieri possit, multi dubitarunt, & Io. Petr. de Ferrar. inquit in sua pract. in form. libell. in causa societatis. in verb. vndeunque quæ sita. n. 3. si alter ex sociis haberet filiam nubilem, an poterit ipsam dotare de reb. communib. dic quod non, nisi super hoc pactum intercesserit speciale, etiam si sint focij omnium bonorum. l. si focius pro filio. ff. pro socio. Barthol. Soc. in conf. 291. nu. 3. ver. primò q. focius. vbi ipse hanc sententiam communem esse scribit in 2. vol. conf. eleganter & eruditè Moder. in suis addit. ad conf. Alex. de Imo. in cõ. 154. in verb. ergò in lib. 2. conf. kirch.

Societas omnium bonorum nõ solum expresse, sed & tacite, ritè, rectèque cõtrahitur, commune inquit Soc. cõf. 291. in prin. lib. 2. Non tamen idcirco inter fratres contracta censetur, quod hereditas paterna inter illos indiuisa perstituerit, commune ponit Iaf. conf. 5. factum sic se habet. in prin. Tu tamen vide, quæ alibi ea de re scribo. E. Suar.

Socius, qui industriam ac laborem pecunia, quæ alter confert, præstat, partè fortis postea deperdit: alteri non refarciet, commune pronunciat, ac rectè exponit Did. à Coua. lib. 3. resolut. ca. 2. n. 2. E. Suarez.

Socij à focis compelli possunt, vt in communi domo conductorem idoneum accipiat, quemadmodum frequenter placitum ait Iaf. in l. quamquam. n. 24. C. qui test. fa. pos. E. Suar.

Societatis expressæ & tacitæ, nulla est differentia data paritate terminorum. Licet nonnulli voluerint, inter societatem expressam & tacitam differentiam esse, quia in expressa veniunt omnia vndeunque, quæ sita, & in tacita solum quæ proueniunt ex questu. l. coire societatem cum l. seq. ff. pro socio. l. si fratres patentes, secundum veterem impressionem. l. cum duobus. §. focium vniuersa, & ibi gl. in verbo, focium omnium allegas l. 3. §. primus. ff. e. Alex. de Imo. in cõf. 76. n. 8. & in subscript. 3. n. 18 in 4. vol. conf. tamen sententia cõmunior referret Dec. est in d. rium, quia ita tacita sicut expressa in omnib. bonis contrahi potest societatis, cum solo consensu contrahatur. l. cõsensu. ff. de act. & obl. cum q. taciti & expressi par sit virtus. l. cum quid. ff. si cer. pe. Bart. in l. si patruus. n. 10. C. communia vtriusque iudicij. Dec. in rub. n. 17. cum seq. C. qui test. face. pos. & in conf. 68. n. 2. & in cõf. 54. n. 5. cum seq. quorum sententiam quoque referit Rol. à Valle, in cõf. 91. n. 28. in 1. to. & Crauet. in cõf. 26. n. 5. in 1. par. cõf. sed Moder. approbat d. gl. in §. focium vniuersa. in verb. focium omnium, & aliorum sententia in suis addit. marg. ad conf. Alex. in verb. expresse. in d. conf. 76. & idem Moder. in addit. ad cõf. Decij in verb. tacite. in conf. 66. vbi ipse plures aliorum do. auctoritates adducit. kirch.

Socius vnus Fundici, ex plurib. quòd non possit agere cõtra debitorem Fundici in solidum, sine mandata, est opi. Bar. in l. eandem. in prin. in 7. q. ff. de duo. reis. & eam communiter per omnes ibidem teneri, testatur Alex. in l. si vnus. in prin. nu. 2. & 4. ff. de pact. & ibidem etiam Iaf. nu. 2. in fi. eam dicit com. B. Villal.

Socius criminis quando admitteretur contra focium eiusdem criminis, intelligitur in socio non infamato de aliis delictis. Ang. in l. qui iudicio. ff. de accusa. vbi ipse dicit, q. si ex forma statuti deberet credi accusatori damni dati, vel alterius criminis, quòd tñ ei nõ crederetur, si ipse accusator esset infamis infamia facti. Referunt hoc dictũ & sequuntur Hyp. de Marf. in conf. 74. n. 23. & Thom Gram. in conf. 38. n. 9. & in cõf. 61. n. 3. & in voto 34. n. 19 Nicolaus Boer. in decif. 319. nu. 3. ver. & sic est singularis limitatio. & hæc com. doct. sententiam esse satis apparet ex iis, quæ consulendo scribit Rol. à Valle in d. conf. 16. n. 20. cum seq. & in d. conf. 73. n. 24. & Hyp. Riminal. in conf. 10. n. 10. in 1. vol. conf. cri. kirch.

Socius criminis non creditur, si ex alio delicto esset infamis, vel si eius confessio esset sine tortura, vt est com. opi. D. Hier. à Mon. q. 16. nu. 22. Bonacoff.

Socius criminis à statuto admittitur intelligitur, nisi alias exceptiones patiat, vt est com. opi. Burf. conf. 71. n. 25. idem. Socius criminis, si sit periurus, nõ facit indicium, nõ solum ad torturam, verum etiam ad inquisitionem, propterea q. in eo deficiat fundamẽtu testis, videlicet fides ipsa. c. testimonium. c. sicut nobis. ext. de testib. quia quauis alius criminofus emen datus de crimine sit idoneus testis, tñ secus est in periuro emẽ dato. ex quo semel deierat, quòd adhuc credẽdum est eum iterum deieraturũ gl. in verb. adulterij, in c. per tuas extr. de simon. & Pan. ibi n. 12. inquit. sub generali dispositione, qua habilitatur testis criminofus, nõ habilitari periurum. Vnde Alc. in tract. de præsum. in 2. reg. prin. præsum. 10. n. 3. post alios ibi ab eo adductos dicit, quòd licet in casib. aliquib. focius criminis faciat indicium ad inquisitionem formandam, tamẽ hoc nõ admitti in periuris per multas, & alias rationes & auctoritates scribit cõsulendo excellẽtissimi recentiores iuris interpretes Aym. Crauet. in cõf. 6. n. 16. in 1. par. Rol. à Valle, in cõf. 71. n. 6. cum seq. in 1. to. & lo. Ceph. in cõf. 204. n. 29. cum seq. in lib. 2. cõf. Ex quorum dictis & allegatis hanc sententiam communiter approbari satis liquet. Et addunt Doct. hoc ad eũ verũ esse, vt etiam locũ habeat, si dictus criminofus deposuisset in tortura, quia ratione periurij omninò inhabilis redditur. Dec. in d. conf. 189. n. 11. ver. nec obstat quòd infamia. Nam licet in causa ciuili periurum purgetur per torturam, & tñ dicto testis in tortura, secus tamen est in causa criminali. Rol. in conf. 16. n. 11. & 12. in 1. to. Imo assertionem focij criminis periuri etiam in casib. exceptis nõ facere indicium ad inquirendum voluit Ruin. in conf. 7. vol. 5. & hanc indubitatam iuris cõclusionem appellat Rol. à Valle, in d. conf. 73. n. 18. quam Rol. quoque in d. conf. 16. n. 13. antea posuerat. Quòd quidem intelligit Clarus, vt procedat, quò ad transmittendam inquisitionẽ, sed ad assumendas informationes certè sufficeret, secundum eum in d. q. 21. vers. scias tamen. ipse tamen nullam auctoritatem aliorum allegauit. Kirch.

Socius criminis in criminibus, etiam exceptis nõ concurrente alia presumptione, nõ facit indicium sufficiens ad torturam. Sal. in l. si n. 10. circa fi. C. de accusa. allegas gl. in verb. conscientia exigentem, presumptionem aliquam procedere oportere, priusquã vltimus procedi possit. & ita Alex. de Imo. consulendo scribit in cõf. 89. n. 10. in 1. lib. & in conf. 128. n. 5. in 4. li. cõf. Licet ipse in cõf. 69. n. 7. li. 2. d. riam sententiam sequatur: tamẽ in plurib. locis priorem sententiam approbavit in cõf. 123. nu. 14. in 6. vol. cõf. Horum sententias & alij doct. approbarũ. Pet. Phil. Corna. in conf. 58. in 1. vol. Phil. Dec. in conf. 180. nu. 10. ver. secundò etiam respondetur. Hip. de Marf. in conf. 15. n. 5. conf. 22. n. 21. cõf. 28. n. 17. cõf. 74. n. 8. cõf. 109. n. 16. conf. 130. n. 42. & in suis singul. sing. 209 in l. 1. §. Diuus Antoninus. n. 1. cõf. de q. & in sua pract. cri. in §. diligenter. n. 60. vbi plures doct. auctoritates ab ipso adducuntur, & Crauet. in cõf. 178. n. 3. 1. par. conf. Hanc sententiam magis communiter approbatam esse scribit Boer. in suis decif. q. 319. n. 3. & 4. Rol. à Valle, in cõf. 16. n. 17. & in cõf. 73. n. 20. in 1. to. & l. Cl. in sua pract. cri. q. 21. ver. sed quid in criminibus exceptis. Sed quid an dictum focij criminis sufficeret ad inquirendum, i. vt verba Iulij Clari retineã) ad assumendum alias informationes ð eum qui ab ipso non i natur? & nõ dubium est sufficere ad fundãdam inquisitionẽ. Quam sententiam communiter approbari, referente Augustino arim. in addi. suis ad tract. Angel. aret. de malefic. §. quòd fama publica præcedente. ver. quæro an particeps criminis dicitur testis idoneus. n. 31. pag. 45. lib. m. scribit Lud. Rom. in l. cõf. certus. ff. ad syll. Et hanc cõcl. intelligendam esse voluit in alleg. q. 21. Clarus, vt procederet, siue talis delinquẽs illum focium nominauerit ad interrogationem iudicis, ipsũ in genere interrogãtis, an in maleficio committendo aliquis alius interuenerit, siue et illa n. sponte sua nominauerit, dum ð se examinaretur. puta quia postquam cõfessus est se Titium occidisse, iudex iubeat illum narrare, quomodo occiderit, & ipse dicat quòd tali die ipse & Petrus tali & tali modo illum occiderunt. nã vtroque casu talis nominatio aperit viam iudici ad inquirendum & assumendũ alias informationes ð Petrum nominatum, etiam si prius ð ipsum nihil aliud esset in p. cõf. Neque putat Clarus faciendam esse aliquam differentiam, an simus in criminibus exceptis, vel non. nam et in criminibus non exceptis credit, quòd faciat indicium ad inquirendum. & ita loquendo et in criminibus, si exceptis, dicit tenere cõiter doct. Blanc. trac. de iudi. ad l. si ff. de quæst. n. 387. sed Carol. Ruin. in conf. 147. n. 1. & 2. sententiam contrariam, quòd focius criminis in culpando vel accusando socios eiusdem criminis, nullum faciat indicium, nisi in casib. exceptis, siue sponte depo-

Mon. q. 16. nu. 22. Bonacoff.

Socius criminis à statuto admittitur intelligitur, nisi alias exceptiones patiat, vt est com. opi. Burf. conf. 71. n. 25. idem. Socius criminis, si sit periurus, nõ facit indicium, nõ solum ad torturam, verum etiam ad inquisitionem, propterea q. in eo deficiat fundamẽtu testis, videlicet fides ipsa. c. testimonium. c. sicut nobis. ext. de testib. quia quauis alius criminofus emen datus de crimine sit idoneus testis, tñ secus est in periuro emẽ dato. ex quo semel deierat, quòd adhuc credẽdum est eum iterum deieraturũ gl. in verb. adulterij, in c. per tuas extr. de simon. & Pan. ibi n. 12. inquit. sub generali dispositione, qua habilitatur testis criminofus, nõ habilitari periurum. Vnde Alc. in tract. de præsum. in 2. reg. prin. præsum. 10. n. 3. post alios ibi ab eo adductos dicit, quòd licet in casib. aliquib. focius criminis faciat indicium ad inquisitionem formandam, tamẽ hoc nõ admitti in periuris per multas, & alias rationes & auctoritates scribit cõsulendo excellẽtissimi recentiores iuris interpretes Aym. Crauet. in cõf. 6. n. 16. in 1. par. Rol. à Valle, in cõf. 71. n. 6. cum seq. in 1. to. & lo. Ceph. in cõf. 204. n. 29. cum seq. in lib. 2. cõf. Ex quorum dictis & allegatis hanc sententiam communiter approbari satis liquet. Et addunt Doct. hoc ad eũ verũ esse, vt etiam locũ habeat, si dictus criminofus deposuisset in tortura, quia ratione periurij omninò inhabilis redditur. Dec. in d. conf. 189. n. 11. ver. nec obstat quòd infamia. Nam licet in causa ciuili periurum purgetur per torturam, & tñ dicto testis in tortura, secus tamen est in causa criminali. Rol. in conf. 16. n. 11. & 12. in 1. to. Imo assertionem focij criminis periuri etiam in casib. exceptis nõ facere indicium ad inquirendum voluit Ruin. in conf. 7. vol. 5. & hanc indubitatam iuris cõclusionem appellat Rol. à Valle, in d. conf. 73. n. 18. quam Rol. quoque in d. conf. 16. n. 13. antea posuerat. Quòd quidem intelligit Clarus, vt procedat, quò ad transmittendam inquisitionẽ, sed ad assumendas informationes certè sufficeret, secundum eum in d. q. 21. vers. scias tamen. ipse tamen nullam auctoritatem aliorum allegauit. Kirch.

Socius criminis in criminibus, etiam exceptis nõ concurrente alia presumptione, nõ facit indicium sufficiens ad torturam. Sal. in l. si n. 10. circa fi. C. de accusa. allegas gl. in verb. conscientia exigentem, presumptionem aliquam procedere oportere, priusquã vltimus procedi possit. & ita Alex. de Imo. consulendo scribit in cõf. 89. n. 10. in 1. lib. & in conf. 128. n. 5. in 4. li. cõf. Licet ipse in cõf. 69. n. 7. li. 2. d. riam sententiam sequatur: tamẽ in plurib. locis priorem sententiam approbavit in cõf. 123. nu. 14. in 6. vol. cõf. Horum sententias & alij doct. approbarũ. Pet. Phil. Corna. in conf. 58. in 1. vol. Phil. Dec. in conf. 180. nu. 10. ver. secundò etiam respondetur. Hip. de Marf. in conf. 15. n. 5. conf. 22. n. 21. cõf. 28. n. 17. cõf. 74. n. 8. cõf. 109. n. 16. conf. 130. n. 42. & in suis singul. sing. 209 in l. 1. §. Diuus Antoninus. n. 1. cõf. de q. & in sua pract. cri. in §. diligenter. n. 60. vbi plures doct. auctoritates ab ipso adducuntur, & Crauet. in cõf. 178. n. 3. 1. par. conf. Hanc sententiam magis communiter approbatam esse scribit Boer. in suis decif. q. 319. n. 3. & 4. Rol. à Valle, in cõf. 16. n. 17. & in cõf. 73. n. 20. in 1. to. & l. Cl. in sua pract. cri. q. 21. ver. sed quid in criminibus exceptis. Sed quid an dictum focij criminis sufficeret ad inquirendum, i. vt verba Iulij Clari retineã) ad assumendum alias informationes ð eum qui ab ipso non i natur? & nõ dubium est sufficere ad fundãdam inquisitionẽ. Quam sententiam communiter approbari, referente Augustino arim. in addi. suis ad tract. Angel. aret. de malefic. §. quòd fama publica præcedente. ver. quæro an particeps criminis dicitur testis idoneus. n. 31. pag. 45. lib. m. scribit Lud. Rom. in l. cõf. certus. ff. ad syll. Et hanc cõcl. intelligendam esse voluit in alleg. q. 21. Clarus, vt procederet, siue talis delinquẽs illum focium nominauerit ad interrogationem iudicis, ipsũ in genere interrogãtis, an in maleficio committendo aliquis alius interuenerit, siue et illa n. sponte sua nominauerit, dum ð se examinaretur. puta quia postquam cõfessus est se Titium occidisse, iudex iubeat illum narrare, quomodo occiderit, & ipse dicat quòd tali die ipse & Petrus tali & tali modo illum occiderunt. nã vtroque casu talis nominatio aperit viam iudici ad inquirendum & assumendũ alias informationes ð Petrum nominatum, etiam si prius ð ipsum nihil aliud esset in p. cõf. Neque putat Clarus faciendam esse aliquam differentiam, an simus in criminibus exceptis, vel non. nam et in criminibus non exceptis credit, quòd faciat indicium ad inquirendum. & ita loquendo et in criminibus, si exceptis, dicit tenere cõiter doct. Blanc. trac. de iudi. ad l. si ff. de quæst. n. 387. sed Carol. Ruin. in conf. 147. n. 1. & 2. sententiam contrariam, quòd focius criminis in culpando vel accusando socios eiusdem criminis, nullum faciat indicium, nisi in casib. exceptis, siue sponte depo-

Socius vnus Fundici, ex plurib. quòd non possit agere cõtra debitorem Fundici in solidum, sine mandata, est opi. Bar. in l. eandem. in prin. in 7. q. ff. de duo. reis. & eam communiter per omnes ibidem teneri, testatur Alex. in l. si vnus. in prin. nu. 2. & 4. ff. de pact. & ibidem etiam Iaf. nu. 2. in fi. eam dicit com. B. Villal.

Socius criminis quando admitteretur contra focium eiusdem criminis, intelligitur in socio non infamato de aliis delictis. Ang. in l. qui iudicio. ff. de accusa. vbi ipse dicit, q. si ex forma statuti deberet credi accusatori damni dati, vel alterius criminis, quòd tñ ei nõ crederetur, si ipse accusator esset infamis infamia facti. Referunt hoc dictũ & sequuntur Hyp. de Marf. in conf. 74. n. 23. & Thom Gram. in conf. 38. n. 9. & in cõf. 61. n. 3. & in voto 34. n. 19 Nicolaus Boer. in decif. 319. nu. 3. ver. & sic est singularis limitatio. & hæc com. doct. sententiam esse satis apparet ex iis, quæ consulendo scribit Rol. à Valle in d. conf. 16. n. 20. cum seq. & in d. conf. 73. n. 24. & Hyp. Riminal. in conf. 10. n. 10. in 1. vol. conf. cri. kirch.

Socius criminis non creditur, si ex alio delicto esset infamis, vel si eius confessio esset sine tortura, vt est com. opi. D. Hier. à

Mon. q. 16. nu. 22. Bonacoff.

Socius criminis à statuto admittitur intelligitur, nisi alias exceptiones patiat, vt est com. opi. Burf. conf. 71. n. 25. idem. Socius criminis, si sit periurus, nõ facit indicium, nõ solum ad torturam, verum etiam ad inquisitionem, propterea q. in eo deficiat fundamẽtu testis, videlicet fides ipsa. c. testimonium. c. sicut nobis. ext. de testib. quia quauis alius criminofus emen datus de crimine sit idoneus testis, tñ secus est in periuro emẽ dato. ex quo semel deierat, quòd adhuc credẽdum est eum iterum deieraturũ gl. in verb. adulterij, in c. per tuas extr. de simon. & Pan. ibi n. 12. inquit. sub generali dispositione, qua habilitatur testis criminofus, nõ habilitari periurum. Vnde Alc. in tract. de præsum. in 2. reg. prin. præsum. 10. n. 3. post alios ibi ab eo adductos dicit, quòd licet in casib. aliquib. focius criminis faciat indicium ad inquisitionem formandam, tamẽ hoc nõ admitti in periuris per multas, & alias rationes & auctoritates scribit cõsulendo excellẽtissimi recentiores iuris interpretes Aym. Crauet. in cõf. 6. n. 16. in 1. par. Rol. à Valle, in cõf. 71. n. 6. cum seq. in 1. to. & lo. Ceph. in cõf. 204. n. 29. cum seq. in lib. 2. cõf. Ex quorum dictis & allegatis hanc sententiam communiter approbari satis liquet. Et addunt Doct. hoc ad eũ verũ esse, vt etiam locũ habeat, si dictus criminofus deposuisset in tortura, quia ratione periurij omninò inhabilis redditur. Dec. in d. conf. 189. n. 11. ver. nec obstat quòd infamia. Nam licet in causa ciuili periurum purgetur per torturam, & tñ dicto testis in tortura, secus tamen est in causa criminali. Rol. in conf. 16. n. 11. & 12. in 1. to. Imo assertionem focij criminis periuri etiam in casib. exceptis nõ facere indicium ad inquirendum voluit Ruin. in conf. 7. vol. 5. & hanc indubitatam iuris cõclusionem appellat Rol. à Valle, in d. conf. 73. n. 18. quam Rol. quoque in d. conf. 16. n. 13. antea posuerat. Quòd quidem intelligit Clarus, vt procedat, quò ad transmittendam inquisitionẽ, sed ad assumendas informationes certè sufficeret, secund

facit, siue a iudice interrogatus fuerit, cum non debuerit interrogari, approbat & tanquam magis communem amplectitur, cuius sententiam & Rol. in Valle, in conf. 63. nu. 2. in 1. to. sequitur. Ceterum Clarus existimauit hanc opi. magis communiter approbari, eo enim casu dictum testis, sed tanquam denunciatoris vel notificantis, qui tantummodo aperit viam iudici ad inquirendum, & Ruini inquam procedere in casu suo, ad formandam inquisitionem. Nam alia ratio est, secundum illum, inter fundam vel inchoandam inquisitionem in quo casu Ruini dictum non intelligitur, & inter formandam & transmittendam inquisitionem, seu libellum criminalem & socium nominatum, ita ut teneretur personaliter comparere & defensiones suas facere. Propterea in casibus non exceptis, non esse sufficiens indicium ad formandam inquisitionem: in aliis vero exceptis esse sufficiens, & hanc esse communem Doct. sententiam, nec Rol. clarè explicare, an simpliciter ad inquirendum, an autem ad transmittendam inquisitionem dictum socii eiusdem criminis sufficeret. Hæc eruditè Clar. Ego verò cum hæc quotidiana sint, iuxta mentem ipsius I. C. Pauli in l. legauit. ff. de libe. lega. quædam ex doct. solummodo repetat. Phil. Dec. vbiq. in conf. 20. quæ postea allegabo, in ea est sententia, quod si reus fuerit interrogatus in illis casibus, in quibus de iure interrogari non potest, quod non faciat præsumptionem, vt inquiri possit, allegat ipse 24. cõf. Pet. de Anch. vbi ille loquitur i eo qui erat inquisitus, quod testes induxisset ad falsum deponendum, nam si tales testes dixerint, iè falsum deposuisse precib. illius inquisiti, non probabunt in eius præiudicium, deinde cõf. Fulgof. 173. vbi similiter ipse voluit non esse credendum testibus, si falsum deposuisse precib. & consilij inquisiti de tali falsitate, per regulam volentem, socium criminis si debere interrogari, d. l. si. C. de accusa. & l. qui liberi. C. de testib. addit q. ille, quod iste casus non fit de casibus exceptis, in quibus d. regul. non procederet. Postea cõf. Fulgof. 106. vbi ipse in causa falsitatis inquit, quod assertio socii criminis etiam non faciat indicium ad inquisitionem formandam, & per alias auctoritates quas ad iudic. Phil. Dec. in conf. 189. nu. 9. & in conf. 234. & ibi concludit, quod etiam plures, qui secundum eorum dictum, essent socii criminis nihil probent, nec eorum dicto præiudicium aliquod inferatur illi, quod deponuerunt, vbi & ipse Io. Anan. in cõf. 59. allegat, volentem socium criminis non admitti tanquam accusatorem, neque vt denunciator, neque vt testem, quia nihil probat. Adeo hoc apud Dec. receptum est vt in omnibus sociis, in quibus hæc questio tractatur, defendat eam sententiam tanquam magis communiter approbatam, quod si reus fuerit interrogatus in illis casibus, in quibus de iure interrogari non debeat, quod non faciat præsumptionem vt inquiratur. Huius sententiam sequitur Hyp. de Marf. in d. §. diligenter. n. 67. & in conf. 78. n. 17. Hinc Ruin. & Rol. videtur illam sententiam tanquam communem rectius sequi, quod in casibus non exceptis nullum faciat confessio socii criminis indicium ad inquirendum, neque ad procedendum siue sponte deposuerit, siue a iudice rogatus fuerit, cum non debuerit interrogari, non distinguendo inter illa capita, quod ibi distinctio esse debeat, inter fundandam vel inchoandam inquisitionem, & inter formandam & transmittendam inquisitionem, cum Dec. post alios expressè illis verbis (ad inquisitionem fundandam) vsus fuerit, & nullam vbiq. distinctionem addiderit. Quamuis ego nemini detrachere velim, ita tamen & alios indifferenter loqui reperio. Ludo. de Gozad. inquit, socium criminis non facere in dicitum socium eiusdem criminis, vt propter dictum socii criminis inquisitio formari possit, in conf. 11. n. 21. vbi ipse conf. 60. antea adducta Fulgof. & Decij adducit, ita quoque loquitur Tho. Gram. eorumdem doct. conf. allegans in conf. 38. n. 20. Similiter etiam recentiores consulentes loquuntur, Petr. Calaphatus in conf. 93. n. 2. & 6. in 2. vol. conf. cri. & Io. Bapt. de Plotus in conf. 131. n. 3. in 1. to. cõf. ad causas criminales reces editorum, vbi ipse inquit, hanc communem opi. esse, post rationem conf. antea allegatorum Fulgo. Decij & aliorum, cum igitur ipsi doct. vbiq. sine distinctione locuti fuerint, eum tamen hæc sententiam generalem communem admitti oportere sine distinctione, & Rol. quem admodum nec Ruin. nec alij antea distinxerunt, non oportuisse distinguere, de qua distinctione mentionem facit Cla. in d. q. 2. 1. ver. reueta. & ver. si vero queris. & Ruin. & Rol. bene locutus esse. kirsch.

Socius non testificatur pro socio in concernentibus societate, in alijs sic. Ang. & dominus Caro in l. fed si quis, in §. si duo. ff. si quis cautionib. Balb. decif. 349.

Socius non tenetur de casu fortuito, nisi culpa præcedat ea sum. Bart. in l. cum duob. §. damna. ff. pro socio. Societas autem quomodo præsumatur inter fratres, vide Iaf. in l. 1. n. 6. C. qui testis. fac. poss. Aym. Crauer. conf. 26. n. 5. & conf. 159. in princ.

declara vt per doct. in apostil. ad Bart. in l. si fratres. §. idem Pa. pinianus. n. 3. ff. pro socio. & an & quando societas trãseat ad hæredes, vel pacisci possit vt transeat, Dec. conf. 213. Iaf. conf. 2. & 3. lib. 3. conf. 100. lib. 4. Bart. in l. adeo autem. ff. pro socio. Put.

Sociorum bona omnia ex generali societate communicata intelliguntur, nedum presentia: sed etiam futura, exceptis bonis quæ inhoneste ac turpi causa acquisita sunt, teste Rom. conf. 106. n. 2. Bal. conf. 65. in prin. lib. 5. Rom. conf. 168. post n. 3. Alex. conf. 77. vlt. dub. libr. 5. hæc tamen est differentia inquit Rom. d. conf. 106. quod ex contractu societatis generali presentium rerum corporalium dominium sine traditione transit in alterum ex socijs. l. 1. §. in societate. ff. pro soc. incorporalium autem rerum, aut earum quæ post celebratam societatem acquisita sunt, dominium sine traditione non transferuntur, l. ea verò. l. si societatem. l. si quis societatem. ff. e. ti. de quo vide quæ scribit idem Rom. d. conf. 168. col. 2.

Socius præpositus negotiationi ipsius societatis si fuerit in culpa accipiendi non idoneum nomen debitoris ab initio: id sui ipsius damno & periculo ascribitur, l. litis §. si pecunia. ff. de neg. gest. l. si remunerandi. §. apud Iulianum. ff. mand. iuncta gl. ver. periculo socius enim socio culpa nomine tenetur, eo casu, quo in proprijs rebus cum non esset verisimile committere, l. socius socio. ff. pro soc. §. si instit. eo. Quid autem dicendum sit de impensis voluntarijs per ipsam societatem factis, & non in necessariam ipsius societatis expeditiam, an ipsi societati imputari debeant: vel ipsi tertio socio? & dic. quod ob sumptus nulla cogent necessitate: sed voluntate factos, contra socios actionem non habet, l. ex duobus. ff. de neg. gest. Rom. conf. 47. col. si in si. conf. 416. vlt. dub. vbi querit an expense per vnum ex fratribus factæ in alimentis socij: ei soli, vel communi imputari debeant: & concludit quod sibi, idem Rom. d. conf. 47. §. Aym. conf. 129. n. 10.

Sodomia delictum videtur contra ipsam naturam naturamque est Deus, & contra naturam naturam naturam, quæ est cælum & contra naturam naturam, & eius generationem, quæ est homo, & propter huiusmodi delictum ac peccatum & fames, pestilentia, & terramotus fiunt, & sodomia tenentur poena vltimi supplicij, i. mortis, vt habetur in auth. vt non luxurien. contra nat. & in l. cum vir nubit in foemina. C. de adul. & §. item lex iulia. inst. de adul. & Deus opti mus maximus licet sit misericors, & ipsa pietas ac misericordia, pro tali tamen delicto atrocissimo fecerit funditus subuerit Sodomam & Gomor. & alias ciuitates, de quibus in Testa. Veteri factæ scripturæ, ex quo proprie loquendo tam Sodomiam quam peccatum contra naturam dicitur siue fiat cum masculo, siue cum foemina, vt inquit Dec. l. si qua mulier. n. 9. C. de sec. nup. & idè Dec. ibid. in si. vbi reprobat Soc. qui voluit solum proprie dici Sodomiam, quod fit cum masculo, & si fiat cum foemina, dici pollutionem extraordinariam, quæ quid opi. Decij. (quicquid dicat Soc.) vlt. verior, & color quod proprie loquendo Sodomiam dicatur, eam latè probat Hier. Pau. in prac. cancell. & pari modo punitur siue cum masc. siue cum foemina. fiat. vt voluit Card. cle. 1. q. 13. de conf. & aff. Cotta lib. memorial. ver. pedicones. Affl. in conf. regni. lib. 3. rub. 4. 2. & probatur in c. v. 5. 3. 2. q. 7. vbi masculis, & in foeminis, & in c. adulterij. malum ea. c. & q. licet & malè Alc. lib. 10. Parerg. c. 11. asseruerit d. rium, & his accedit vtiliter, quod sodomitarum bona confiscantur & ipsi fiunt infames, & testari non possunt, vt latè consuluit Anstaf. Platus conf. si. vol. 1. inter conf. Barbacia, & nouissimè Nicol. Bello. conf. 69. circa testamen. Decij. d. l. si qua mulier. nu. 7. Bal. in auth. incestas. C. de incest. nup. & Cotta in lib. memorial. ver. pedicones. F. Villal.

Sodomiam crimen iustam, & legitimam causam præbet dissoluedi matrimonium quo ad thorum: vnde ob hoc nefandum, si eius contra naturam peti potest separatio thori absque aliquo dubio, & maritus dimitti debet. c. omnes accusationes 3. 2. q. 7. & no. Bald. Ant. Ab. & Ana. in c. maritis. de adul. Sylue. ver. diuortij. q. 7. Affl. in consti. repudium. n. 2. rub. 1. 54. lib. 3. & Caffa. in consuet. Burg. rubr. 6. §. 3. & n. 6. opi. istorum eodem dicit Barb. conf. 64. vol. 1. Abb. d. c. maritis. & Lamb. in trac. de iurepa. par. 1. lib. 2. q. 9. art. 18. in si. fed gl. d. c. omnes. ver. sodomita & Inn. c. 1. de adul. dissentient ab ista cõi abique aliqua ratione militante in iure, idè sequor eodem, tanquam verissimam, cui videtur inherere Hier. in epist. ad Damascum, vel ad Amand. presbyt. 3. epistolarum tom. 6. & apertissime Ambr. 1. Corin. c. 7. dum asserit, aut querat vsum vxoris interuenire, quibus profecto verbis inuere videtur vxorem posse petere coniugij diuortium, ac separationem quo ad thorum, si a viro ad vsum contra naturam testata fuerit, quod etiam Barb. asserit

asserit, in d. conf. 64. quem sequitur Decij. in l. 1. nu. 8. C. de sec. nupt. F. Viuius lib. 2. opi. 2. 56.

Sodomia non solum cum pueris & masculis, sed etiam cum mulieribus committitur & punitur, ita tenuit Decij. in l. si qua mulier. nu. 9. C. de sec. nupt. & est communis vt attestatur Viuius lib. com. opi. ver. sodomia delictum: ideoque tam mulieres quam viri qui cum eis sodomiam talem committunt comburenda sunt, & refert Ant. Gom. super l. 80. Tau. n. 33. quod in oppido Talaueræ fuit combustus quidam, qui propriam vxorem præpostera venere cognouerat. Clar. d. libr. 5. sodomia. ver. vidi. P. Fich.

Sodomia poena, est poena mortis, tam in patiente quam agente, com. dicit Soci. iu. conf. 7. nu. 3. Anto. Gom. super l. 80. Tauri. n. 32. per tex. l. cum vir nubit. C. de adul. & quamuis illa lex videatur imponere poenam gladij, tamen de consuetudine sodomia hodie igne comburuntur, vt dicit Ang. in d. l. cum vir affli. super tertiam part. consti. regn. rubr. 42. nu. 13. Cla. d. §. Sodomia. ver. sed quero. P. Fich.

Sodomiam vitium teterrimum, & cum masculis, & cum foeminis patrari intelligitur, eiusque poena olim mors ac bonorum proscriptio fuit, hodie in fama, testamèti incapacitas, bonorum confiscatio atque ignis: vt receptum latè ponit Frac. Viuius lib. 1. opi. 2. 87. l. Cla. in prac. §. sodomia ac iustam, semper matrimonio dissoluedo causam præstat, seu vir cum vxore, seu cum alijs illud suscipere nitatur commune pronunciant Abb. in c. maritus. in fi. de adul. Barb. conf. 64. n. 8. lib. 1. Frac. Viuius lib. 2. opi. 2. 56. l. Cla. d. §. sodomia. ver. item propter. E. Suarez.

Sodomita occultus, etiam peracta poenitentia, est ipso iure suspensus ab executione ordinis, & celebrando interim ante pontificis dispensationem irregularitatem incurrit ac irregularis efficitur, ea quidem irregularitate, quæ a solo Papa fit debilis, secundum Spec. in titu. de dispensatione. §. iuxta propositionis. n. 17. Host. & Io. And. in c. nisi cum pridem. §. 1. de renunt. Archid. Domini. & Præpos. in c. de his in ij. 50. dist. Are. & omnes in d. c. nisi cum pridem. §. 1. & in c. si. de temp. ordina. & Soc. in ca. ad audientiam. nu. 27. de homicid. & Berach. in trac. de episcopo. in 1. par. 2. libr. q. 30. & Casarem Lambert. in trac. de iure patr. in 1. par. lib. 2. q. 9. art. 19. n. 4. vbi istorum opinionem tuetur ab omnibus, ferè contrariis, & fateretur esse communem, & huiusmodi nefandum crimen committentibus, poena etiam statuta est, quod deponatur, & in monasterium detrudantur, vt in c. clericis. de excess. prælat. ideoque ecclesiastici iudices tales sodomitas post depositionem ob huiusmodi canonis dispositionem perpetuis carceribus, & obscuris includere consueverunt, in quibus miseriam mortem ipsam exoptando vitam agunt, nisi fuga eos liberaret, & nonnulla alia tractantia de huius nefandi criminis grauitate traduntur per affli. in consti. Neap. lib. 3. rub. 4. 1. nu. 10. Lucam de Penna in l. 3. C. de exactor. & exceptor. lib. 12. Paris. conf. 163. lib. 4. & per Casarem Lambert. id art. 18. fed hodie episcopis licitum, permissumque est dispensare super omnibus, irregularitatibus, & suspensionibus, ex delicto prouenientibus, excepta ea, quæ ex homicidio voluntario oritur, & sic quilibet episcopus in sua diocesi si delinquentes quoscumque sibi subditos per se, aut vicarium suum in foro conscientie gratis absolueret, & nonnulla alia quæque casibus occultis, etiam sedi apostolicae reseruatis, imposita poenitentia seculari, vt expressè videtur statutum in concilio Tridentino, in sessio. 24. c. 6. F. Viuius lib. 2. opi. 2. 55.

Sodomita clericus, etiam occultus, & peracta poenitentia, suspensus est ab ordinis executione, & interim celebrans, efficitur irregularis tali irregularitate, quæ non nisi à summo Pontifice remitti potest, ita inter doctores receptum esse attestat Apostil. ad Diaz in prac. cri. can. c. 8. Cla. d. §. sodomia. ver. item clericus. P. Fich.

Sodomite poena mortis puniuntur. Cla. q. 68. ver. sodomita. Bonacoli.

Sodomia non solum cum pueris & masculis, sed etiam cum mulieribus committitur, & punitur, vt est communis opi. & idè agentes & patientes sunt comburendi. Cla. in §. sodomia. Cla. 70. etiam ibi. §. fed quero. Vbi de consuetudine igne ambo cremantur, vide Suarez. ver. sodomia. n. 128. Plotus inter consilia cri. conf. 132. n. 28. & 29. com. dicit. idem.

Sodomita clericus, etiam occultus, & peracta poenitentia, suspensus est ab ordinis executione. Et interim celebrans, efficitur irregularis, tali irregularitate, quæ non nisi à summo Pontifice remitti potest. Clar. in §. sodomia. ver. item clericus. idem.

Sodomita amittit bona, quæ confiscantur, vt est com. opi. Cla. in §. sodomia. ver. item sodomita. & quidem ipso iure, &

sunt infames sodomitæ, & testari non possunt. Plotus in l. si quando, nu. 311. contrarium tamen tenet idem Plotus inter conf. cri. conf. 132. to. 1. Quod non confiscantur bona sodomitæ, nec publicantur, sed Cla. dicit proculdubio veriorè & magis com. opi. esse credere, quod publicentur. Suarez. ver. sodomia. nu. 128. idem.

Sodomita separatur ab vxore, vt est communis opi. Clar. in d. §. sodomita. ver. item propter. Suarez. vbi supra nu. 128. idem.

Sodomiam eriminis cognitio est vtriusque fori, vt est com. opi. Cla. q. 37. ver. item quero nunquid. idem.

Sodomia, adulterium & simi. non possunt puniri per auditum, imo nec per visum, vt est com. opi. Marf. conf. 28. nu. 5. in 1. idem.

Pro sola testatio, sine redditione causæ, non valet. l. solam. C. de testibus. Bellon.

Pro solo consensu matrimonium contrahitur. l. in copulandis. C. de nup. l. cõsensu. C. de repud. §. nuprias. in auth. de nup. col. 4. l. nuptias. de reg. iur. idem.

Solennitas requisita per can. sine exceptione 12. q. 2. in alie natione rerum ecclesiasticarum, non potest tolli consuetudine. solennitas autem introducta per auth. hoc ius porrectum, C. de sacros. eccl. tollitur consuetudine. Iaf. in l. de quibus. ff. de legib. n. 62. com. dicit. B. Villal.

Solennitas extrinseca præsumitur ex tempore longissimo 30. an. Aym. de antiquit. temp. part. 3. in verbo primo, nu. 25. com. dicit. idem.

Amplia istam communem ad mandatum procuratoris in certum in alio instrumento antiquo, Boer. decif. 281. nu. 15. com. dicit ex Alex. conf. 101. vol. 7.

Limita primò, quado ex eius aspectu apparet defectus, Curt. iu. conf. 30. n. 4. com. dicit.

Amplia etiam in alienatione rerum ecclesiasticarum, Io. à Ripa in c. 62. de resc. c. 22. com. dicit. idem.

Solennitas intrinseca materialis non præsumitur, vt pretium in venditione, Alb. Brun. de forma & solenni. in parte de proba. & præsum. formæ. conf. 5. com. dicit. idem.

Solennitas sententiæ præsumitur, quando partes fuerunt præfentes. Aym. in 2. par. in verbo, fed ista limitatio. num. 15. com. dicit. idem.

Solennitas excussionis cessat, vbi notorium est, debitorem principalem non esse soluendo. com. dicit Iaf. in l. decem. nu. 27. ff. de ver. ob.

Contrariam opinionem, quod imò requiratur præambula excussio principalis debitoris, vt fideiussor conueniri possit, veram & com. dicit idem Iaf. (sibi ipsi contrarius) in l. stipulatio. §. habet autem n. 6. ff. de ope. no. nunt. Vide vtrouque allegatos doct. I. Fich.

Solennitas certa à iure requisita in testamento, si per statutum remissa sit, propterea non censetur proportione eadem remissa solennitas in codicillis, & causa mortis requisita, vt si nota lege quinque tantum testes in testamento sufficere sufficiant tres test. fec. Bart. in l. 1. ff. de leg. 1. quæ communis est, vt dicit Coua. in rub. de testa. 3. n. 21. l. Fich.

Pro solennitate ommissa vitiat actum, leg. si vnus. C. de test. Bello.

Pro solennitate intrinseca præsumitur. l. sciendum ff. de ver. obl. l. iuris gentium. §. quod ferè. ff. de pact. l. 1. in prin. C. de rei vx. actio. §. scriptum. in si. de inut. stip. idem.

Pro solennitate intrinseca non præsumitur, nisi probetur. l. quæcumque. §. si. ff. de pub. in rem actio. idem.

Solennitas antiquo actui, cuius inspectio non aliud præferebat, adfuisse præsumitur. commune inquit Curt. iu. conf. 130. n. 4. Quin & extrinseca solennitates longissimo tempore præscribuntur. commune ait Boer. decif. 281. n. 15. Quamuis solennitates, seu solennia, aut quæ formæ, substantiæue numero habeantur, consuetudine non suppleantur. vt commune ponere auctim ex Fel. i. c. ex literis. n. 13. ver. fed ad hæc. de fid. instr. Dec. in l. si semper in stipulationib. n. 16. ff. de reg. iur. in l. vt liberis. n. 8. C. de collat. E. Suarez.

Solennitatum defectus, quæ in aliquo actu ad alicuius personæ fauorem exiguntur, actum nec vitiat, nec impedit, si actus illi eidem personæ vtilis ostendatur, ac reuera sit commune aio ex Imol. in l. cum lex ad fi. ff. de fideiussor. Soci. in l. conditionibus pupillus. n. 1. in prin. ff. de condit. & demonstr. Iaf. in l. contra iuris. n. 8. ff. de pact. Soci. iu. conf. 28. n. 1. libr. 2. Gomez in §. omnium. in si. de act. latissimè Tirac. de iure marit. q. 8. gl. 8. à n. 56. & vide quæ hanc in rem obseruo etiam 5. ver. Mulier. & ver. Minoris contractum. idem.

PRO. solet verbum denotat perpetuitatem. l. qui saltum. ff. de leg. 3. Bello.

Pro. solet saepe iudex, exacto iurejurando secundum eum, qui iuravit iudicare. l. admonendi. ff. de iureiur. idem.

Pro. solidum non soluitur, non minus quantitate quam die. l. solidum. ff. de sol. idem.

Solutum inducitur ex vnico actu, ac ex vnica vice. l. Mella. §. sed & si alimenta. de ali. & ciba. leg. & ibi Bart. cur. iu. conf. 19. n. 4. Ang. & Paul. castr. in l. consentaneum. C. quomodo & quando index. & Gozadi. cum aliis signatis per eum conf. 53. n. 5. vbi perhibet istam esse communem sententiam. Quod tunc verò exigit saltem binos actus, vt tradit Dec. conf. 222. n. 10. conf. 44. n. 1. in l. vt liberos. nu. 1. C. de collat. & in c. 1. de confuet. F. Viuius lib. 2. opi. 257.

Solutum vnico actu inducitur, etsi consuetum duos actus exigat. commune inquit Gozad. conf. 53. n. 5. qui eum laudat Franc. Viuius lib. 2. opi. 257. E. Suarez.

Sollicitator in causa si non sit salario conductus, repellitur à testificando, secundum communem per Bursā. conf. 20. nu. 57. lib. 1.

Pro. soluta resolutur in coniunctam. l. triplici modo. ff. de ver. sig. l. cum in testamento. §. 1. ff. de hær. insti. Bello.

Soluturū se in aliquo stato loco promittens, ac foro suo renuntians, in eo loco & non inuentus conueniri potest. vt frequenter interpretib. probari testatur Alc. de præsum. reg. 3. præsump. 36. E. Suar.

Soluēs timore statuti, dicitur habere iustum metum. Cur. iu. conf. 126. n. 4. com. dicit. Villal.

Soluens ignoranter, nō obstante renūciatione, potest intendere conditionem indebiti, prout determinat Bart. in l. si §. i. dem. quas sit. ff. de condi. indeb. Nam cum ipse crederet, se verum debitorem putabat sibi etiam non competere conditionem indebiti, & idē quo errore ductus soluit, eodem errore tali conditioni renūciavit, non renūciaturus verosimiliter, si sciisset illam sibi competere, cum nemo præsumitur velle iactare suum l. cum de indebito. ff. de prob. Nō ergo valet dicta renūciatio, nisi à sciente fiat. l. Campanus. ff. de ope. liber.

Et licet plerique teneant contra Bart. tamen opi. Bar. defendit ibi la. dicens. Quod sit magis communiter recepta, eamque plurib. rationib. comprobatur, vt per eum. & hāc opi. refert, & sequitur Soc. iu. in conf. 20. nu. 28. in fi. vol. 4. cum concordant. ibidem per eum. E. Muscul.

Soluens indebitū in certo loco, potest illud repetere in quo cunque loco, & sic in loco in quo soluit, si aduersarius ibi inueniatur. l. is qui certo. & ibi doct. ff. de eo quod certo loco. & licet Guiliel. de Cun. ibi voluerit, q̄ in loco vbi quis recipit in debitum, non possit conueniri, inquit, q̄ in loco distractus non sortitur quis forum, etsi sortiat in foro contractus, tamen communis opi. est in contrarium, quod etiam in loco distractus sortiat q̄ forum, quamuis in se oriatur obligatio præter intentionem partium. l. omnem. ff. de iudic. vbi omnis obligatio, quantum ad fortiendum forum habetur pro contractu, vt ibi quis sortiat forum, vbi contra eum oritur obligatio. Rol. à Valle, in conf. 26. n. 34. in 2. to. Kirch.

Soluēs timore statuti, dicitur habere iustum metum. Cur. iu. conf. 126. n. 4. com. dicit. Bonac.

Soluere delinquens poenam pecuniariam sisco, vel parti applicandam, in foro conscientiae non tenetur, vt est com. opi. Cla. q. 80. ver. sed hic. sed bene in foro conscientiae tenetur refarcire damnnum ex eo delicto parti illatum. plura ibi Cla. vide eum. idem.

Soluens in executionem præcepti iudicis emanati sine causa cognitione, & sic nulliter, nō repetit secundum gl. in verbo, simplici, in prin. in l. si. ff. quod metus causa. quæ reputatur singularis. Balb. decif. 249.

Pro. solutio magis præsumitur esse facta pro eo quod meo nomine, quam quod alieno debetur. l. & magis. ff. de solut. Bello.

Pro. solutione facta pro parte tantum, adhuc integra remanet obligatio. l. si quis, ff. de sol. idem.

Solutio facta per hæredem putatiuum cēsetur in dubia nomine veri heredis: & hoc si talis solutio fuerit facta post mortem, si facta fuerit ante: quia tunc cēsetur facta nomine proprio ipsius soluentis. Est com. opi. sec. Dec. conf. 247. de duobus. ver. & idē illa, &c. M. Charian.

Vbi que solutio est aliquid pro aliqua re, si creditor est illius fori, in quo res sita est tenetur debitor, licet alterius fori, accedere ad domum creditoris, & ei solvere. est com. opi. secund. la. in consil. & rescriptis, veris. & quamuis Bal. vo. 80.

lumin. r. M. Charian. Solutio debet fieri de moneta antiqua, quæ currebat tēpore contractus, cur. iu. conf. 24. n. 4. com. dicit. B. Villal.

Fallit, quando valor monetæ extrinsecus est mutatus, quia tunc inspicitur tempus solutionis, & non contractus. maxime quando debitor est in mora, Boer. decif. 327. num. 4. commu. dicit.

Amplia, & in restitutione dotis. Franc. de Aret. conf. 2. com. dicit.

Nota quatuor conclusiones communes in hoc quando pecunia muratur, Prima si tempore solutionis ex toto sit mutata pecunia, & reprobata, soluitur æstimatio eius in pecunia, Boer. in d. decif. n. 22. com. dicit.

Secunda, si pecunia non est mutata ex toto, sed diminuitur propter deminutionem ligæ, vel ponderis, periculum est debitoris, Boer. ibi. n. 13. com. dicit.

Tertia, si pecunia non diminguitur ex liga, vel pondere, vel augeatur, sed quia Principi placuit augmentum, aut diminutio, periculum est creditoris. idem ibi com. dicit.

Quarta, si variatio est facta post moram debitoris, soluere tenetur quanti plurimi fiat post moram. idem ibi com. dicit. Villalob.

Solutio de consuetudine potest fieri in moneta grossiori, licet moneta sit in obligatione. cur. in conf. 24. n. 5. com. dicit Villalob.

Solutio est probanda per dicentem soluisse, quando agitur cum illo, cui solutio erat facienda, secus tamē, si cum alio tertio opponente de non solutione, quia negatiua non solutionis est probanda per opponentem, la. in l. in emphyteuticariis. n. 133. C. de iur. emph. com. dicit. idem.

Solutionis exceptio semper potest opponi in executione sententiæ, vel contractus habentis executionem paratam. Hier. Cag. in l. bona fides. n. 2. ff. de reg. iu. com. dicit. idem.

Solutio partis stipulationis iuxta l. 2. §. & harū. ff. de ver. ob. repetitur conditione indebiti. Alc. d. l. nu. 52. com. dicit.

Soluere promittens in certo loco cum renunciatione fori, potest ibi conueniri, etiam si ibi non inueniatur. Alci. de præsumt. 36. com. dicit. idem.

Solutio facta per longum tempus quid operetur, quando quis non potest aliter probare ius suum. vide quæ scribit Ancha. c. si. de caus. poss. & propr. vbi solutum fuit cuidam ecclesie per longum tempus, deinde cessatum per biennium pro re immobili, quæ ecclesia dicebat rem cecidisse in commissum: non tamen aliter probat de iure suo, vide ibi quid iuris. & dic. q̄ solutio census non probat contra tertium. Paris de Put. tract. de reinteg. feud. pag. 49. c. incip. sequitur. & vide quæ scribit Bart. in l. solent. §. non ver. ff. de offic. procon. vbi plura de materia solutionis fieri solita.

Solutio licet esset facta nomine hæredis ab ipsis agentib. videtur tamen soluisse de propriis eorum pecuniis. Barto. in l. cum proponas. C. pro soc. vbi ipse inquit: si quis emeret aliquid pro se & nomine fratris, & solueret precium, quamuis nomine fratris sit facta emptio, precium tamen solutum videtur de propria pecunia soluentis, ita vt à fratre possit petere partem pecuniæ, si velit habere partem in re emptā. Quia in dubio videtur quis soluere de propriis pecuniis. Bart. in l. si patruus. circ. fi. C. com. ver. iud. Lud. Rom. conf. 3. Alex. de im. conf. 78. nu. 4. & ibi apostill. in ver. propria. lib. 2. & ita magis communiter doc. concludere inquit Alex. conf. 134. nu. 7. lib. 4. conf. Et hanc sententiam vbi que Philipp. Deci. approbat in conf. 21. nu. 10. & ibi apostill. in ver. dubio. & in conf. 23. n. 5. & in conf. 348. nu. 3. & ibi apostill. in ver. propriis. Kircho.

Solutio quamuis in ea moneta fieri debeat, quæ contractus tempore in vsu erat, vt commune ait Curt. iun. conf. 24. nu. 4. tamen alia fieri debet, si illius temporis nummorum indicatio mutetur: vt commune effert Boer. decif. 327. nu. 4. Poteritque semper de consuetudine fieri solutio in maiori moneta, quam quæ in ipsa obligatione exprimitur. commune testatur Cur. iu. d. conf. 24. nu. 5. quam etiam in rem vide quæ superius obseruo ver. moneta. E. Suarez.

Solutio retribus probari poterit, quamuis eam non aliter prebari possit, quam scriptis contrahentes paciscantur. commune inquit Ant. de Cap. in tract. de execut. instrument. q. 36. nu. 75. Foller. in pragmat. de censib. ver. quæ quidem executio nullo falsitatis. nu. 57. & seq. idem.

Solutionis iam factæ exceptio sum sententiæ, tum executioni contractus sine mora faciendæ opponi potest. commune affuecit Cagn. l. bona fides. nu. 2. ff. de reg. iur. E. Suarez.

Solutionis loco res data subibit remedium l. 2. C. de rescin. vbi. si dantem plura iusti ac germani precij dimidium laferit. comm

commune dicit latē, eleganter, atque accuratē id explicans Arius Pinel. meus iuris doctor, in illam eandem l. 2. par. 1. c. 4. nu. 8. & nu. 9. idem.

Formus criminis poenam dormienti tollit, si non sit solutus in somno delinquere, alias secus. com. est opi. Soarez. ver. formus. nu. 144. Bonacoff.

Somnus tum demum criminis à dormiente suscepti poenas tollet, cum nunquam aut raro delicti patratior, talia aggredi somnolentus consuevit, vt receptum affirmant Did. à Couar. in cle. si furiosus. nu. 6. de homic. Plac. de delict. libr. 1. c. 3. i. nu. 3. Jul. Clar. in prac. §. vlt. q. 60. ver. quæro etiam. E. Suarez.

Soror potest querelare testamentum fratris, in quo sibi non sit relicta integra legitima, & instituta sit turpis persona. ita cōcludit Guiliel. de Cu. in l. fratres. C. de inof. testa. prout eum refert & sequitur Sal. in 3. q. Quod etiam videtur velle Paul. de cast. in l. fratris. in 3. q. C. de inof. testa. & hoc sequitur Deci. in conf. 530. viso puncto. & 7. dubiis, in 3. dubitatione sub n. 13. afferēs inter cætera, quod ita voluit Bar. in d. l. fratres. & quod ibi la. tenet & dicit, quod ita se habet com. opi. vt refert Soc. iu. in conf. 87. nu. 10. volu. 4. vbi dicit secus esse in filio, vt per 20 eum. E. Muscul.

Soror licet indotata excludit aliam, quæ cum iuramento renūciavit bonis paternis & maternis iuxta communem per Bursā. conf. 75. n. 2. lib. 1.

Soror quamuis statuto à fratris hæreditate excludetur, non idcirco etiam ab illius hæreditate frater abigitur. commune affirmat latē Franc. Viuius lib. 1. opi. 295. E. Suarez.

Sororis filius non dicitur proprie agnatus, licet videatur retinere ius agnationis, & ideo non habebit locū in statutis excludē cognatos, propter agnatos, teste Bal. in l. lege in fi. C. de leg. hær. Angel. Aret. in §. cæterum inst. de leg. agna. success. Dec. in rub. C. vnde leg. & ext. i. §. fi. vbi Arc. inst. de pat. pot. vbi dicitur quod nepos ex filia est de agnatione aui paterni nō materni l. pronūciatio in fi. & l. seq. §. 1. ff. de ver. sig. Aym. conf. 67. n. 3. vbi q̄ soror tamen est agnata, §. nos verò ibi ex agnatis autem mulierib. inst. de leg. agnat. suc. & Alibi dixit idē Aym. conf. 180. n. 1. q̄ licet soror sit agnata: in eius tamen persona finitur agnatio, nec per eam conseruatur, ex quo inferit q̄ dispositio sue statuaria siue vltimæ voluntati facta in fauorem agnatorum non comprehendit foeminas agnatas, ex nō. per Deci. in l. 2. nu. 9. 1. ff. de reg. iur. in rub. C. vnde leg. conf. 13. col. 2. pro quo vide Brun. tract. statut. arti. 12. q. 9. & de principali art. de quo §. de filio sororis. no. pract. Pap. for. li. ab intest. ver. nulli que nu. 28.

Sorte, & fortuna dubia dirimuntur. de legat. & notatur satis superque in §. optionis. inst. de leg. l. cum ambo ff. de iud. vnde in Euāgelio. Partiti sunt vestimenta mea ad inuicem, & miserunt ea in fortem. Io. 9. Pfal. 21. gl. in l. si quæ. ff. famil. excisc. Villal.

Sorte quid diuinatur. adde la. in l. 2. §. ex his. n. 12. ff. de ver. ob. in l. huiusmodi. §. si is cui. de leg. 1. differentiam inter fortilegium & diuinationem vide per Feder. de sen. conf. 28. sorte autem quid discernendum sit, vide tex. in l. sed cum ambo. ff. de iudic. Abb. & Fel. in cap. licet. de probat. & ibi Dec. col. pen. Put.

Sortilegij crimen est vtriusque fori, vt est communis. Cla. in §. hæresis, ver. vltimo. Bonac.

Sortilegij crimen est communis fori, ita vt tam secularis quæ ecclesiasticus super eo cognoscere possit. commune dicit Nunius de los corregidores. n. 1. Cla. d. lib. 5. §. hæresis, ver. vlt. P. Fichar.

Pro. sortitur quis forum ratione domicilij. l. si fidei commissum. §. pe. ff. de iud. & ratione contractus, vel quasi. l. hæres absens. ff. de iud. & ratioe delicti. leg. capitalium. §. si de pœ. auth. qua in pronuncia. C. vbi cri. agi oport. can. ibi causa. 3. q. & ratione rei. l. si. C. vbi in rem act. & vide de hoc in c. fi. ext. de for. comp. & gl. in d. l. hæres. in §. apud Labeonem. Bello.

Pro. species furti est, de alieno largiri. l. si pignore. ff. de furt. idem.

Specificatio vnus casus fortuiti, facit extendi verba generalia ad alios casus non specificatos. est magis com. opi. sec. Ale. conf. 3. viso. vol. 1. M. Charian. speciales, vel priuilegiari alioquin casus generalib. iuris definitionib. regitur, si nullam expresse prerogatiuam in ipsa specie, de qua agitur, habeant. commune aio ex Bart. in l. 2. n. 1. ff. si quis in ius voc. ex relatis à Dec. n. 8. Cag. in fi. l. ff. de reg. iur. Bald. in l. 3. n. 5. C. si. regund. la. c. n. 9. Alc. à n. 6. in l. 1. ff. sol. ma. la. rursus in l. vlt. n. 4. ad fi. C. de testa. & in l. vlt. n. 14. C. de edict. diui. Adrian. tollen. Dec. in l. 2. in fi. C. vnde lib. Straccha de mercat. n. 5. adde gl. notab. in l. à duo Pio. ff. de re iudic. quæ

ibi Pau. ad hoc celebrat, & arbitratu optimam, meus iuris doctor, Ar. Pin. in rub. 2. par. c. r. n. 15. C. de rescin. vend. Vbi tamē semel prerogatiuam aliqua in specie quis habuerit. nō illam amittet per nouam legem, vel statutum de nouo conditum, tamen si generalia, atque vniuersalia verba faciat. quemadmodum cum aliquamultis receptum attestatur Franc. Viuius lib. 1. opi. 321. cui addes §. laudatos auctores, & Dec. cōf. 165. viso tenore, & conf. 174. viso conf. ad. si. atque eūdem præclarum iuris antistitem Pinelum in auth. nisi tricenale. n. 59. ver. Tandem hæc opi. post medium. C. de bonis matern. licet generaliter generalem dispositionem non comprehendere casus, nec personas priuilegiatas censeant. gl. in l. postquam liti. C. de pact. Rip. in l. 1. nu. 58. cum seq. ff. de vul. & pup. Gozad. conf. 43. n. 11. & seq. Ruin. conf. 133. n. 6. li. 3. & latē Io. Cephal. cōf. 72. n. 11. & seq. E. Suarez.

Pro. spes venit in considerationem. l. nec emptio. & l. si auctum retis. ff. de contrah. emp. l. spem. C. de don. Bello.

Pro. spiritualia esse non possunt, sine temporalibus: nec anima sine corpore. in can. si quis obiecerit. l. 2. q. 3. idem.

Pro. spiritualia sunt digniora temporalibus. c. illud, & c. solita. extr. de maior. & obed. c. nouit. ext. de iud. vnde anima præfertur corpori. l. sancimus. C. de sac. fan. eccl. c. præcipimus. l. 2. q. 2. idem.

Spiritualium rerum causa, si circa factum ipsum controuertatur, coram ordinario seculari iudice incidēter discipari, ac determinari poterit: secus si aliquo ipse iure agatur: vt frequentius doctorum iudicia placitum cum Alex. in l. quoties. C. de iudi. ponit Turzan. opi. 90.

ibi Pau. ad hoc celebrat, & arbitratu optimam, meus iuris doctor, Ar. Pin. in rub. 2. par. c. r. n. 15. C. de rescin. vend. Vbi tamē semel prerogatiuam aliqua in specie quis habuerit. nō illam amittet per nouam legem, vel statutum de nouo conditum, tamen si generalia, atque vniuersalia verba faciat. quemadmodum cum aliquamultis receptum attestatur Franc. Viuius lib. 1. opi. 321. cui addes §. laudatos auctores, & Dec. cōf. 165. viso tenore, & conf. 174. viso conf. ad. si. atque eūdem præclarum iuris antistitem Pinelum in auth. nisi tricenale. n. 59. ver. Tandem hæc opi. post medium. C. de bonis matern. licet generaliter generalem dispositionem non comprehendere casus, nec personas priuilegiatas censeant. gl. in l. postquam liti. C. de pact. Rip. in l. 1. nu. 58. cum seq. ff. de vul. & pup. Gozad. conf. 43. n. 11. & seq. Ruin. conf. 133. n. 6. li. 3. & latē Io. Cephal. cōf. 72. n. 11. & seq. E. Suarez.

Pro. spes venit in considerationem. l. nec emptio. & l. si auctum retis. ff. de contrah. emp. l. spem. C. de don. Bello.

Pro. spiritualia esse non possunt, sine temporalibus: nec anima sine corpore. in can. si quis obiecerit. l. 2. q. 3. idem.

Pro. spiritualia sunt digniora temporalibus. c. illud, & c. solita. extr. de maior. & obed. c. nouit. ext. de iud. vnde anima præfertur corpori. l. sancimus. C. de sac. fan. eccl. c. præcipimus. l. 2. q. 2. idem.

Spiritualium rerum causa, si circa factum ipsum controuertatur, coram ordinario seculari iudice incidēter discipari, ac determinari poterit: secus si aliquo ipse iure agatur: vt frequentius doctorum iudicia placitum cum Alex. in l. quoties. C. de iudi. ponit Turzan. opi. 90.

Spoliantes christianos nauigantes, vel naufragium passos, sunt excommunicati, hic tamen cano. non est lata sententia, sed ferendæ. ita commune dicit Summa Syluestrina in verbo excommunicatio. 8. in 20. excommunicat. in 2. dubio. Cla. d. §. si. q. 77. ver. spoliantes. P. Fich.

Pro. spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliantes christianos nauigantes, vel naufragium passos, sunt excommunicati, hic tamen cano. non est lata sententia, sed ferendæ. ita commune dicit Summa Syluestrina in verbo excommunicatio. 8. in 20. excommunicat. in 2. dubio. Cla. d. §. si. q. 77. ver. spoliantes. P. Fich.

Pro. spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

Spoliatus ante omnia venit restituendus. l. si quis ad fundum. C. ad leg. lul. de vil. momentanea. C. vnde vil. l. 1. C. si per vim, vel alio mo. can. redintegrandā. q. 1. 3. c. in literis. & c. ex conuentione. ext. de rest. spol. idem.

mentum tantum. com. in §. D. q. 10. in prin. idem ex eod.
 Sponsa coniugis appellatio, & sponsalia matrimonii, nota in odiis, ac poenis non committuntur. commune inquit Gulielm. in c. Raynautius, ver. duas habens filias. n. 1. §. 1. de testa. Did. à Coua. de spons. 2. par. c. 1. n. 2. & 3. Quamvis qui sponsam alterius de presentibus per molit, adulterij iudicio, ac supplicio obnoxius fiat: ut receptum asserunt Ant. Gome. in l. 80. Tauri. Jul. Cla. in pract. §. adulterium. ver. sed hæc omnia. E. Suarez.
 Sponsalia transunt in matrimonium per copulam, etiam si sit protestatus quod non intendit per copulam contrahere matrimonium. Ripa in c. cum M. de consti. n. 9. & Coua. in epi. 4. c. 5. n. 18. com. dicitur. B. Villal.
 Sponsalia ex sola traditione ad domum, non transunt in matrimonium. Praposi. in ca. si de spon. Coua. in epito. ad 4. Decretal. ca. 4. §. 2. com. dicit. B. Villal.
 Communem similiter dicit Phan. in tract. de iure doris. in 2. gl. statuti, verb. nupt. n. 7. vbi vide. I. Fich.
 Amplia ad sponsalia de verbis, quæ non transunt in matrimonium per amplexus, oscula, & munera, Coua. in epi. 4. com. dicit. B. Villal.
 Fallit in sponsalibus de futuro ex iuris interpretatione, quæ tractata fuerit per verba de presenti, quia per amplexus ac signa, ætate superueniente, transunt in matrimonium, Coua. in epito. ad 4. Decreta. §. 2. n. 3. & Deci. conf. 368. communem dicunt.
 concor. cum l. 3. tit. 1. par. 4.
 Amplia ad matrimonium contractum ante septennium, quod ante pubertatem duravit, Coua. ibi nu. fi. ex Dec. Rotæ. 462. in nouis, com. dicit. idem.
 Sponsalia si contrahantur medio iuramento, compellitur iurans contrahere, etsi sponsa post sponsalia efficiatur pauperior, cum nihil promissit, secus tamen, si promissit, Coua. in epito. ad 4. Decr. c. 5. n. 3. ex mente doc. in c. quemadmodum. de iureiu. com. dicit. idem.
 Sponsalia etiam iurata soluuntur per matrimonium de presenti, etiam nondum carnali copula subsecuta, Coua. ibi. n. 9. com. dicit.
 concor. cum l. 10. tit. 1. lib. 3. For. II. quæ faciunt ad intel. l. 8. tit. 1. par. 4. idem.
 Sponsalia de futuro non comprehenduntur per dispositionem punientem matrimonium clandestinum, Coua. in epi. 4. par. 4. 2. c. 6. n. 2. com. dicit. idem.
 Sponsalia facta de presenti secundum verba, scilicet in interpretatio de futuro, superueniente ætate legitima per amplexus, oscula & munera, transunt in matrimonium: secus in sponsalibus de futuro, quo ad verba & mentem, est com. opi. sec. Dec. conf. 348. in causa matrimoniali. ver. sic. secundo modo. M. Charian.
 Proximi septennio, dummodo non sint minores quadrennium, possunt valide contrahere sponsalia, est com. opi. sec. Soc. in conf. 3. circa presentem. in prin. vol. 1. Imò Soc. ibi vult oppositum quod non solum maior quadrennium, sed nec proximum septennio possit valide contrahere sponsalia: & dicit ita communiter teneri. idem.
 Sponsalia de futuro licet requirant verba & expressum consensum eorum qui contrahunt sponsalia vel nuptias. ca. si inter. ca. tuæ. de sponsal. si tamen parentes nomine liberorum presentium ac tacentium contrahant, præsumuntur consensisse, quia sufficit taciturnitas liberorum, secundum Bald. in l. si. C. de impub. & aliis substi. & ita communiter teneri fert Ben. capr. reg. 56. n. 37. & seq. iuxta c. vnicum. de sponsalib. lib. 6. Inn. in ca. 1. de mati. contract. cont. interd. ecclesi. & ibid. Bern. D. Ant. Arch. Alan. Vinc. Goff. Vercel. d. ca. vnico. Bal. & Petr. de Anch. & quemadmodum dñendis sponsalibus, ita etiam in dissoluentibus, requiritur expressus & non tacitus per presentiam & taciturnitatem inductus consensus. l. in eo iure. §. deinde. ff. de actio. emp. iuxta gl. c. qui tacet. de reg. iur. li. 6. communiter approbaram vt refer. ibid. n. 53. idem Cap.
 Sponsalia de futuro sicut non solum matrimonium carnale præambulum prout notat. in c. ex literis. de sponsalibus. ita pariformiter non solum coniugium spirituale præambulum. argumentum eorum quæ notatur in simili, in l. ea quæ. & l. impetratores. §. idem refer. perunt. ff. ad municipal. & hoc tenuit Io. And. in c. 1. de cler. coniugat. & Domini de Rosa. decif. 24. incipit. item si impetrans, quod communiter teneri refert Ben. capr. reg. 97. n. 56. vnde licet clericus contrahens nuptias vel sponsalia de presenti etiam absque copula, beneficium ecclesiasticum iuxta communem doctorum sententiam amittat, etiam si contractum ob consanguinitatem non teneret, vt voluit Io. And. d. ca. 1. clericis coniugat. tamen tempore minoribus

ætatis contractum non valebit, nec beneficium amittitur, quod sec. Io. And. & dominos de Rota. d. decif. 24. communiter teneri ibidem refert Ben. Cap.
 Sponsalia etiam à septennio minoribus, si quæ agunt, intelligunt, rectè contrahuntur, commune ponit Didac. à Coua. de sponsal. 1. par. c. 1. n. 1. post Soc. videndum cõf. 3. circa presentem in prin. lib. 1. Nec illa à quibusuis contracta vnquam ob sponsa deductionem in viri domum, vel ob amplexus atque oscula, vel ob munera, & similia nomen ac vim matrimonij inducent. communia inquit Did. à Coua. d. 1. par. c. 4. §. 2. n. 1. ac n. 2. Quin et si iureiurando sponsalia confirmantur, mutuo postea iuratorum consensu nihilominus dissoluentur commune scribit accuratè idem Did. eadem 1. par. c. 5. n. 2. intellige tamen, quod si sponsalia de presentibus contracta fuerint, & legitima ætas ingruerit, per amplexus, oscula & munera in matrimonium transibunt. commune placitum ait deci. cõf. 348. in causa matrimo. E. Suarez.
 Sponsus si contraxerit sponsalia per verba de presenti cum Catharina, & acceperit ab ea rõe doris mille, si decedat ante matrimonij consummationem, voluit Bar. maritum statuto ita disponsante, dotem, vel aliquam partem lucrari, et si ille cum ea non habitauerit, si mō per verba de presenti matrimonium contractum fuerit, in l. nihil. ff. de actio. rer. amota. allegas ad hæc decisionem argumentū illius tex. & l. cū hic status. §. si maritus. ff. de don. inter vir. & vx. l. res. §. C. de donat. inter vir. & vx. & Bar. in iam Bal. il. Deo. nob. n. 6. ver. sed iuxta hoc pone quod matrimonium est contractum per verba de presenti. Pau. de ca. n. 7. ver. vltimò determinat. C. de epif. & cler. & idem Pau. de ca. in conf. 124. inc. super primo quæsito. Licet D. Barth. de Sal. secundum antiquam impressionem, quia ante copulam & traditionem etiam dñ propriè dos & matrimonium. l. denique. & l. deoq. ff. de rit. nup. & l. nuptias. ff. de reg. iur. Quam communem appellat Pet. Phil. Corna. in l. non sine. ver. sed primum videtur verius & commune. nō procul à fine. C. de bon. quæ libe. & cõsulendo eam sequitur ipse Corna. in c. 84. inc. Licet elegatè & diffusè. in 3. vol. cõf. & Bald. Nouel. in tract. de dote. 6. par. in priuili. 37. cir. fi. ver. & hinc est. & Soc. iu. hanc Bart. sententiam communior esse quoque refert in rub. n. 43. in add. adiecta distinctione quæ sequitur in ver. & tunc. n. 44. ff. fol. ma. allegas inter ceteros Iaf. in conf. 135. n. 2. ver. sed præmissis non obstat tibi. vbi ipse tamen, præsertim in casu mulieris traditæ ad maritum, quæ lōgo tēpore apud eum vixisset, licet ab eo non fuisset cognita, in 1. vol. conf. loquitur. & Io. Campetzi tractatū de dote. in parte de statutis loquentib. de dote. quæst. 14. vbi ipse n. 5. cir. si. quæstio. inquit. in decidendo licet opinio sit verior & de subtilitate, tamen prima opinio gl. Bart. & Bal. obseruaretur in pract. maxime si maritus ante mortem vxoris in cooperat sustinere onera matrimonij, in faciendos vestes & iocalia. in 6. vol. tractat. doct. Matth. de affii. decif. Neapol. decif. 61. n. 4. ver. sed contrarium. & Steph. Bertr. in conf. 229. in par. priore. 2. vol. & Tiraq. in l. si vnquam. in verb. donatione largi tis. n. 23. contrariam tamen sententiam late defendit Sal. per decem argumenta in l. cum te. C. de donat. ante nup. quorum duo refert Ripa in d. rub. n. 68. ff. fol. ma. & hanc com. opi. esse inquit Barth. Soc. in l. cum fuerit. n. 5. ff. de cõdi. & demõst. & Phil. Dec. in conf. 67. nu. 2. ver. non obstat, quod notat Bart. in l. Nihil, quia com. opi. est in contrarium. in 1. par. conf. quæ antea copiosè defenderunt Pan. n. 5. & Fel. nu. 1. 2. 3. & 4. in c. tertio loco. ext. de præsum. Pan. in rub. n. 4. Fel. in 3. ext. de sponsalib. vbi ipsi multas auctoritates allegarunt. Præterea ibi sunt quoque egregiæ additiones Pan. in c. ex publico. n. 7. extr. de conuers. coniuga. in consil. 1. in 1. part. & in conf. 79. in 2. part. consil. quare sustinabilior & magis com. opi. doct. est, inquit Feli. sponsum non lucrari dotem si matrimonium non fuerit consummatum, licet doct. variè locuti fuerit, Hip. de Mar. in suis sing. §. 105. alij enim distinguunt, an sponsa ad domum deducta fuerit nec ne. item, an statutum de materia fauorabili vel odiosa loquatur. Fel. in d. c. tertio loco. eleganter & egregè Hiero. Schurpf. in conf. 9. in 3. cent. ca. n. materiam prosequitur. kirchouius.
 Sponsiones, quas vulgus scõmessas fatat, quia valeant, nullum ius impedit. commune asserunt Did. à Coua. in rep. capi. peccatus. Straccha. de sponsio. 3. par. Jul. Cla. in pract. §. ludus. ver. quero etiam. Franc. Viui. lib. 2. opi. 211. E. Suarez.
 Sponsus solui non debent de iure canonico in foro ecclesiastico, & sic hoc iure clerici ad solutionem sportularum non tenentur. ca. cum ab omni. de vita & honesta. cleric. & hinc est, quod iudex ecclesiasticus ordinarius habens beneficia sufficientia, non potest à litigantibus petere ipsas sportulas, secundum Io. And. Panor. & ceteros com. miter. in l. 1. c. cap. cum ab omni

ab omni. per tex. ibi. Similiterque iudex delegatus habens sufficientes redditus minimè sportulas recipere possit, sec. abb. d. c. cum ab omni. & Corfet. in sing. in ver. sportulæ. Sed stante consuetudine in contrarium, tunc profecto de necessitate huiusmodi sportulæ soluendæ forent, vt voluerunt spec. in titu. de salar. §. 1. ver. si verò ordinarius. imol. in l. Pantonium aliis si vni. de re iud. gl. & Bart. in auth. offeratur. in ver. sportulis. C. de litis contest. gl. Io. Fabri. & omnes in §. tripli. in fi. de actio. & ibi etiam Iaf. nu. 46. qui ostendit istam esse magis com. opi. & licet Roma. sing. 180. asseueret sententiam gl. & Io. And. in elem. statutum. de elec. contrariam videlicet, quæ talis consuetudo non valeat, esse communem, nihilominus eum reprehendit Corfet. in d. sing. in ver. sportulæ: & in effectu præmissa opinio spec. censetur magis communis, obseruaturque in practica, teste Io. Bur. de Nigris, in extraua. Clementis 7. de vit. & honest. cler. nu. 3. 2. quæ reperitur in fi. sui reperiuntur super capitulo regni. De iure verò ciuili in foro seculari sportulæ recipi possunt per iudicem. l. cum clericis. & auth. ibi posita, vbi omnes scrib. no. C. de epif. & cler. & §. sportularum. auth. de san. epi. sc. Ideò si plures libelli porrecti in iudicio essent, tunc tanquam pro pluribus sportulæ soluerebantur, sec. Bald. in l. edita. in c. pet. Paduana. ver. 1. 5. quæritur quomodo cognoscimus. C. de eden. Ceterum aduerte, quod pro libello cumulatō non soluentur, nisi vnica sportulæ. vt per Bald. eleganter, in ca. ad vltimum. in arg. illius tex. de causa possess. & propriet. subdentem ibi quod absque dubio aliquo verum foret, si respiceret vnicum interesse. debentque ipsæ sportulæ solui etiam arbitris, sec. Bar. in l. si. n. 2. per tex. ibi. C. de principib. agentium in reb. lib. 1. 2. spec. in tit. de arb. in §. sequitur. Flo. in l. sed & loci. §. in iudicio. ff. si. reg. Alber. per tex. ibi. in l. Labco. §. ait prætor. ff. de arbit. Marcum Ant. Blanc. in tract. de compromissis. q. 8. n. 2. 2. & Io. de Arnono in commentario seq. vbi ostendit hoc procedere quoque de iure regni Neap. Sed tales sportulæ ipsi iudici, seu arbitro per pauperes litigantes solui non debent, sec. gl. Henric. Boic. & ceteros in d. c. cum ab omni. in ver. præter. Marc. Ant. Blanc. in d. q. 8. sub n. 2. 2. Io. Ant. de Nigris, in d. extraua. cle. sepimi. n. 3. vbi luculenter, & doctè more suo interpretatur. & Io. de Arnono in commentario 30. cum hodie in regno omnes causæ sunt summariæ. F. Viuius lib. 2. opi. 259.
 Spurius ita demum non succedit matri, si est natus ex coitu damnabili, putè ex adulterio, stupro, vel incestu, vel alio simili accusabili secundum leges natus alias, ex coitu non accusabili, secundum leges succedit matri ab intestato, & contra testamentum. est com. opi. om. gl. & doct. in l. si qua illustris. C. ad ophit. sec. Soci. conf. 148. ver. quibus fundatis, quod incip. nemini iam sunt. vol. 1. M. Charian.
 Dato etiam quod filius spurij esset incapax, tamen liberi, seu descendentes ipsius spurij legitimi, & naturales possunt legitima, vel relicta sibi ab auo capere: post tamen mortem eorum, patris spurij, est com. opi. sec. Alex. in conf. 138. vifo testamento. in prin. vol. 7. vide §. in verb. nepos. idem.
 Auus non potest relinquere nepoti, etiam legitimo ex filio spurio, (stante legitima sobole, est vera & com. opi. sec. Iaf. in l. hæreditas. C. de his quibus vt indig. idem.
 Nepos legitimus ex filio spurio, cessante legitima sobole, valide ab auo institui & substitui potest est magis com. opi. sec. cun. dec. conf. 462. vifa legitimatione. vol. 4. idem.
 Statutum quod spurij succedant, non valet. est com. opi. sec. de ci. conf. 271. in casu transmissio de Hispania. vbi refert Federi. conf. 275. inc. casus talis est statutorum. Tamen contra com. opi. bonis rationibus: cum Calde. transit. eius opinionem confirmando & respondendo contrariis. Tamen pro communi opinione in odium spurij faciunt multa accumulata per Hip. de mar. in suis singul. 273. notissimum. & in singul. 303. filiorum. & sing. 488. spurius. idem.
 Spurius habens, si instituat extraneum aliquem heredem, & ille hæres postea moriens instituat spurium illum heredem in omnibus bonis, quæ à patre spurij habuerit, non præsumitur talis institutio facta in fraudem, nisi alia coniectura fraudis concurrerent. com. dicit §. testamentum. q. 3. 1. ver. sed pone quod pater. P. Fichard ex Claro.
 Spurius pater instituitur potest heredem sub conditione si legitimeur. com. dicit in §. testa. 3. 1. ver. sed quero nunquid. idem.
 Spurius suum si pater instituat heredem, vel ei aliquid relinquat in testamento, talis institutio vel relictum nihil valet, & habetur pro non scripto. com. dicit in §. testa. q. 3. 1. ver. Sed quid si pater. Ab extraneo tamen si quid relinquatur spurio, poterit illud capere. eadem q. 3. 1. ver. regulariter. idem.

Spurij testamento patri non succedunt, & statutum contrarium non valet, quia datur materia fornican. dec. in c. in presentia. de proba. Io. Duran. in arte testan. tit. 1. caur. 14. com. dicit, nisi causa alimentorum. Iaf. conf. 26. vol. 1. n. 1. vel si conseratur in tempus cum institui possint, data potestate legitimandi in testamento, Iaf. conf. 117. vol. 2. nu. 1. §. com. d. B. V.
 De iure regio per l. tau. 9. & 11. & filij naturales matri succedunt, non stantibus filiis legitimis, etiam si tempore mortis sint ascendentes legitimi, tam ex testamento, quam ab intestato. patri autem solum ex testamento, et si sint ascendentes, dummodo non sint descendentes, & in hoc corrigitur l. 8. ti. 13. parte 6. & vide l. 1. ti. 6. li. 3. For. II. aliis autem filiis adulterinis, vel spuris, procedit nostra communis opi. & concor. cum l. 2. tit. 3. lib. 1. ord. & l. tau. 9. sed quantum hæc nostra cõis limitatur nisi causa alimentorum. d. l. 2. & l. 3. tit. 3. lib. 5. in d. ord. quæ de nouo approbat per d. l. 9. tau. non concordat eum communi. Imò ex toto tollit omnem donationem, & legatum factum per clericum suis filiis ibi, ordenanamos y mandamos que los tales huios de clericos no ayen ni heredem ni pue dan azer ni heredar los bienes de sus padres clericos ni de otros pacientes ni ayen ni pue dan gozar de qualquier manda o donacion o vendida que les sea oecha. Hoc idè, quia leges vitium paternum tantum reseruant esse existimant, vt in l. si. C. de natur. libe. & l. 3. in fi. tit. 2. 1. part. 4. & ibi gl. sic non potest eis legari expressè, nec fidei. vt traditur per Did. de segu. in l. 3. §. si. de lib. & posth. ff. nu. 145. Et de materia istius l. & cõmunis, vide per Boer. in consue. Bitur. rub. des coutumes concernans les testamens, & Fortu. Garcia. de vl. si. iuris cohe. 2. 8. cum seq. vbi concludit tam spuris filiis, quam procreatis ex damnato coitu alimenta non sunt deneganda, quem vide. idem.
 Spurius filius institui potest à testatore in tempus, quo capere possit. Et dare illi licentiam, vt mortuo se quando cunque faciat legitimari, &c. Hanc caurelam communiter esse receptam, dicit Iaf. conf. 112. par. 2. Et dilect. in art. testa. tit. 1. cau. 14. nu. 15. I. Fichard.
 Spurij filius legitimus non succedit auo, etiam legitimis non stantibus, nisi auus prohibeat vsum relictorum filio. Iaf. in l. hæreditibus. ff. de iis, quibus vt indig. Io. Duran. in arte testan. tit. 1. cau. 3. nu. 12. com. dicit. idem.
 Spurius rectè ac iure à patre instituitur sub conditione si natalibus restituatur. commune ponunt Did. à Coua. de spons. 2. part. c. 8. §. 5. n. 12. I. Cla. de testamentis. q. 3. 1. ver. sed quero nunquid. Quin & interim, dum conditioni satisfacta, hæreditaria bona vtiliorum curator administrabit. receptum asserunt iidem ibidem matri autem etiam non plebiæ, nec pullatæ spurij filius ex coitu tam tñ accusationi, ac poenis obnoxio suscepius, tum statuto tum intestato succedere. sed. n. vterius fratribus, & cognatis intestatò vita fungentibus hæres erit. commune scribunt fulg. in l. si quæ illustris. n. 3. & n. 4. C. ad Orfic. Soc. conf. 148. nemini iam sunt li. j. prolixè Did. à Coua. d. §. 5. n. 15. & n. 19. Alioquin ad parentum hereditatem nec statuta spurios iure ac valide admittunt. commune inquit dec. in c. in presentia. de proba. & conf. 271. in casu transmissio. Hipp. 273. & 303. & 734. Io. Dilect. de arte testan. tit. 1. cau. 14. Did. à Coua. d. §. 5. n. 6. sed nec legitimus filij spurij filius, auo intestato succeder. commune dicitur curt. iu. conf. 157. n. 1. Pyrrh. in consue. Aurel. de success. c. 6. Si tamen auus legitima prole destitutus erit, donare ac testamento relinquere suis ex filio spurio neporibus nequaquam prohibetur. commune interpretu dogma affirmant Alex. & Apollil. ad illum conf. 24. li. 3. & consil. 158. li. 7. dec. conf. 462. Iaf. in l. hæreditas. n. 8. C. de iis, quibus, vt indig. copiosè Did. à Coua. d. §. 5. n. 13. & qui de materia vberimè agit I. Clar. de testa. q. 3. 2. Intelliges tamen, quod si hi nepotes legitimi patri filij erunt, prohibere necessarid auus debet ne vltus fructus spurio illorum patri quærat, aut saltè opus erit ne eos honoratos patris causa esse constet. commune pronunciat Io. Did. & de aut. testa. tit. 1. cau. 14. n. 12. Did. à Coua. d. §. 5. nu. 13. Quod si etiam ipsi nepotes spurij sint, nihil omnino amplius exigetur, quam ne auus legitima prole alitè de auctus sit. commune affirmat meus iuris doctor Ar. Pinel. in l. 3. n. 2. C. de bo. mat. Sed & præterea spurios ipse filius pupillariter omnibus fratribus pupilli bonis abvtriusque patre substitui potest, commune efferunt Rip. l. Lucius. n. 3. ff. de vulg. & pup. Gulielm. in c. Raynautius. ver. & vxorem. n. 690. de testa. Ari. Pinel. in d. l. 3. nu. 2. 1. C. de bo. mat. Et patrem item suum semper ac popularis etiam iudicis ope adiget ad suppeditando sibi alimenta, vt frequenter placitum dicit Alci. in rub. n. 2. ff. de verb. ob. Quod intelliges processurum, nisi fe aliunde alere ipse possit. commune ait curt. iuni. consilio 148. nume. 1.

Quæ vero id genus spuris prohibente alioquin iure relinqui...

Spurio licet omnibus legibus odioso, donari atque legari...

Licet spuris proprie videatur dici, qui vulgò sit conceptus...

PR. standum non est arbitrio, si sit iniuam, in l. si libertus...

OBIEC. contrà de l. diem proferre. §. stari. ff. de arbi. vbi stan...

SOL. dic. q. si iniqua sit, reducitur ad arbitrium boni viri, nisi...

PRO. statutum est lex. l. omnes populi. ff. de iustit. & iure...

PRO. statuto etiam contrauenitur, per vnum actum contra...

PRO. statuta proprie, & strictè sunt interpretanda. l. 3. §. ait...

PRO. statuta disponantia aliquid præter ius commune, in...

PRO. statuta & consuetudines contra ecclesiasticam liber...

Statuto ita stante, q. extantibus masculis filia non succedat...

Statutum puniens delinquentem pro aliquo crimine, non...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum loquens de intestato, non comprehendit intesta...

Statutum quod est contra ius commune, loquens in casu...

Statutum debet potius censeri superfluum, quàm q. quis in...

Statutum excludens matrem ab hæreditate filij ab intesta...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

git deci. q. in casu dicti statuti mater non solum per agnatos...

Statutum in obseruantiam non receptum, nec venturum mo...

Statutum siue in rem, siue in personam loquatur, non ex...

Statutum disponens de effectu probationum, etiam circa...

Statutum, q. filia dotata non succedat, velut odiosum ad bo...

Statutum excludens foeminas & cognatos, propter agna...

In respicientibus formam, & solennitatem actus qui gerit...

Statutum disponens, q. qui non petierit creditum suum à...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

eueniens, indubitanter tam in consulendo, quàm in iudican...

Statutum imponens nouam poenam in dubio propter im...

Statutum vnum si pro maleficio imponeret poenam mille...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

se habet communis opinio, de qua testantur moder. ibi, & Boe...

Quando duo per modum regulæ æquiparata sunt à iure...

Statutum iubens libris camporum, seu mercatorum adhi...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Statutum, q. vnus pro alio teneatur & puniatur, est validū...

Tertio limitatur praefatum statutum qd credatur libris mercatoru, vt intelligatur procedere, nisi talis mercator sit infamis vel alius incurrit infamiam, ita voluit Bald. in d. l. cunctos populos. quem refert & sequitur iaf. in §. sed iste inf. de actio. & in repe. d. admonendi. nu. 102. & Stracca in d. tract. de mercatore in tit. quomodo in causa mercatorum procedendum sit, nu. 39. Limitatur quarto mentionatum statutum intelligendum, ac interpretandum esse quatenus liber mercatoris conscriptus sit in territorio statutum, & non alibi, vnde si Aquilanus Roma commorans, & ibi in libro suo annotaret se soluisse centum que Martino Aquilano debebat, seu solvere tenebatur. tunc virtute praedicti statuti non probaretur solutio. vt voluit Seue. in d. l. omnes populi. nu. 164. post Baldum in c. cum dilectus. extr. de fide instr. & iaf. in d. l. cunctos populos. Sed contra istam limitationem complura scribit, & refert praetermissaque auctoritate Bald. Cornaeus conf. 319. circa primum, in vltima dubitatione, volumine tertio, vbi dictam questionem insoluitam reliquit. idem.

Statutum disponens, qd causa vertentes inter affines debeant compromitti non habet locum, nec procedit si causa vertatur inter quondam socerum, & generum, quoniam est dissoluta affinitas propter mortem alterius coniugum, sec. Bar. Bal. Ange. in l. cui eorum. §. affinitatis. ff. de postul. hoc idem firmat, ac tenet idem Bald. in l. fi. C. de verb. sig. & in l. rei iudicatae. ff. de iur. ma. & Sali. Paul. castr. & Alex. ibi. & iaf. in l. tantum ff. de rei. vbi Alex. audacter asseuerat hanc esse communem opi. num. 27. & Crocus in tract. de testibus. in 2. q. 6. quaestio. prin. Sali. vero precipitanter videtur tenere contrarium in d. l. fi. cuius fundamentis optime respondet Alex. in praetata. l. non tantum, & consil. 207. volu. 7. vbi consuluit pro dicta communi. 30 idem.

Sub statuto disponente coniunctos, & affines teneri ad compromittendum non comprehenditur nouerca & priuignus, nec in aliquo pacto habet beneficium istius statuti, vt alter alterum possit ad compromittendum compellere, sec. Bal. in l. affinitatis. C. communia de success. & Alex. conf. 207. circa fi. vol. 7. vbi asseuerat hanc esse communem opi. om. doc. & moder. apostillantes Alex. in ibi. & in tract. de compromissis. idem. Statutum disponens qd monasterium, vel religionem ingredientes patri, vel matri succedere non possint valent tene. Bart. in l. fi. C. de pactis, secus autem esset si dictum statutum vteretur verbo futuri temporis, veluti, si ingressa fuerit, &c. Tunc enim secundum eundem Bart. valeret statutum, sed docto. omnes vnanimiter tenent hoc statutum indistincte non valere, praecipue qd Ang. in l. Rom. Alex. & iaf. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de verb. obl. & idem iaf. cum aliis late ibi congestis per eum in d. l. fi. vbi hoc idem tenet dec. Claud. Aquē. Riminal. alique moder. Soci. in l. fi. ff. de his, quae pene nomine, & ista est vera, indubitata, & com. opi. contra Bart. vt asserit Alex. conf. 139. vifo themate. vol. 2. dec. in c. in praesentia. extra de probat. nu. 197. Io. Baptist. Caste. in add. ad Matth. est in sing. 145. nota dictum. &c. Ruynus conf. 205. nu. 2. vol. 1. Bolog. in d. l. fi. nu. 105. & Mantua ibi. nu. 78. cum seq. & idē dec. in c. ecclesia S. Mariae, nu. 188. de cons. Item nec valet statutum praecipiens qd qui non petierit creditum suum intra tale tempus, puta intra decennium, amplius petere non possit sec. Bart. in l. omnes populi. in 3. q. prin. ff. de iustitia & iure, & alios quam plures congestos per Th. Ferrar. in caute. 38. nu. 1. vbi asseuerat hanc esse communem opi. & nouissime Anto. Gallusius in tracta. de formulis Cameralis obligationis super formu. Camera. oblig. 3. q. nu. 11. quomuis ibi dicta istud statutum non seruari in vrbe Roma, & de hac communi diximus supra in vers. statutum disponens, quod qui non petierit creditum suum a debitore, &c. idem.

Statutum excludens filias a successione patris, praecipiensque eas dotari arbitrio propinquorum, tunc non possent propinqui minus legitima arbitrari secundum communem opi. om. doct. quam allegat Gram. in decis. 101. nu. 20. & quamuis propinqui in casu praallegato minus legitima arbitrari nequeant, nihilominus poterunt arbitrari in plus, quando legitima non sufficeret sec. Sali. & fulg. in auth. res. qua. in 2. not. C. communia de leg. Alex. conf. 69. vol. 1. dicentem, qd ita consuluit Ang. conf. incip. D. Gregorius Pagoni. & c. quia secundum eum legitima est pars minucula. l. si quis plures filios. C. de in of. test. & Bald. conf. exordiente. Antonius plures filios, vt pote, qd bonus vir non debeat arbitrari, qd legitima filiae sit auferenda, qd censetur as alienum, & debita iure naturali. l. Papi nianus. §. si quis impubes. de in of. testa. & succedit in locum alimentorum & legitima. per not. per Cyn. in l. sancimus. C. de sec. nup. & idem per eandem rationes tenet Alex. conf. 7. volu. 80

2. conf. 83. vol. 4. Istam opinionem approbare videtur Soci. in l. haeres mei. §. cum ita ad trebel. dicens, qd istam sententiam tenet, & firmat Sali. in disputatione inchoate statuto cauetur, &c. Bal. conf. incipiente. Materia diuiditur, & conf. exordiente statutum tria capita, subdenque ibi, qd secundum hanc opinionem sapius moder. Perusini consuluerunt habentes istam opinionem pro canonizata, & qd aliis fuit iudicatum in ardua causa in ciuitate Florentia. in qua vtrinque erant consilia doctorum totius Italiae, & dictam sententiam tenet etiam, sequiturque corn. conf. 197. vol. 1. conf. 91. 107. 162. vol. 2. & consil. 111. conf. 115. vol. 3. & conf. 1. conf. 258. vol. 4. curt. consil. 27. 38. & seq. & 78. & si quis opponeret praefatae communis conclusioni hoc fundamentum, videlicet qd regulariter substantia contractus in alterius ex contrahentibus, voluntatem contraferri non potest. l. quod saepe. §. 1. ff. de contrah. empt. responde. breuiter quod dotis substantia potest. l. cum post. §. gener. ff. de iure dot. & non solum per verba resonantia arbitrium boni viri, vt promitto dotem arbitrio meo. & quam estimauero, seu arbitratus fuero. l. sic. ff. de leg. 1. sed etiam per verba libera voluntatem importantia, vt promitto dotem, quam voluero. l. fideicommissa. §. quanquam. ff. de le. 3. Idcirco semper videtur boni viri arbitrium, stipulationi in insertum esse. l. 3. C. de dot. promiss. vbi omnes not. & in l. 1. ff. solut. matri. idem.

Statuti rubrica disponens, vel prohibens, qd filia dotata non succedat in bonis ascendentiis, nigrum vero praedicta rubricae, seu statuti non disponens, nisi de bonis matris, vel auenulum verbum addendo, ac faciendo de bonis paternis, hoc casu filia non potest succedere in bonis paternis, secundum Paulum de cast. conf. 83. vol. 2. praefens casus modicam, ratio allegata doctrinae videtur ista, quia rubrica generalis habens rubricam perfectam non restringitur per nigrum, vt dicunt moderni in d. l. 1. ff. si cert. peta. Imo dic fortius, quod praedicta rubrica generaliter nigro potest allegari ad decisionem causarum, & pro textu, & l. secundum Bartolum in d. l. 1. quod intelligunt omnes scriben. ibi communiter, quando rubrica habet orationem perfectam, vt supra docuimus, & tenet etiam Alex. conf. 13. in prin. vol. 3. conf. 180. mature digestis. vol. 2. Corn. conf. 67. plane quidem. libro 1. & conf. 104. eod. volu. & conf. 182. in hac consultatione. vol. 2. quam quidem communem vltra alios iam congestos sequuntur, & attestantur Alex. & dec. in 2. lec. in d. l. 1. & omnes moder. corroborat similiter dictam doctrinam Paul. de cast. per decisionem Petri Gerar. in singu. 7. qd si statutum disponat, vt filia foemina non succedat, debet intelligi in bonis dotantis, & per iaf. in l. qm no uella. C. de in of. testa. licet de eo, ad quem ius dotandi spectat nigrum nihil dicat. in contrarium vero partem inclinavit per septem fundamenta iaso. in d. l. 1. quibus omnibus respondet Dec. Niger. & Mantua. ibi, & quam optime respondebat respondendo cum doctrina Paul. cast. fortissimis, & nouis fundamentis, quae omitto breuiter studendo. Raynaldus Rodolphus Perusinus singularis praceptor meus Iurifconsultorum eloquentissimus, & acutissimus hac tempestate dum eum perusij superioribus annis publice audiebam, & cum dicta doctrina Paul. de cast. transeunt, omnes doc. communiter in locis mentionatis. Corroboratur vltierus praefata opinio Paul. de cast. per extensionem ex mente statuentium collectam comprehenditur successio patris, quoniam inficiari nequit aliquo modo, qd si statuentes fuissent interrogati de successione patris qd idem aquae disposuissent, sed omiserunt tanquam clarum, vt potē quia maior erat dubitatio de successione matris, quam bona non discedant a familia agnatorum, & ista est com. opi. vt per Soci. conf. 128. Alex. conf. 23. & 122. vol. 3. & Alc. in d. l. 1. & mihi videtur esse probabile, iuri consonam, & equam sententiam, quia hoc statutum est fauorabile sec. Bald. in l. maximum vitium. C. de lib. prat. idem.

Statutum excludens foeminas propter masculos est principiatur fauorabile, vt per Bald. in l. maximum vitium. C. de lib. prat. & per Alex. conf. 89. & conf. 132. vol. 6. & consil. 141. vol. 7. quia pro conseruatione agnationis, & familiarum, est inductum, vt volunt Bald. & ceteri in d. l. maximum vitium, & alios quam plures eiuſdem sententiae relatos per curtium iu. conf. 87. n. 5. vbi asserit hanc esse communem opinionem, Soci. iunior. vero consilio 1. num. 46. & 108. lib. 1. circa istam materiam refert quatuor opiniones, & denique secundam opinionem, videlicet qd dictum statutum sit odiosum asseuerat esse magis communem, sed quid concludendum in tam variis iuris nostri interpretum sententiis: Ego pro nunc in hanc opinionem, hac potissimum ratione omittis aliis, quia huiusmodi statutum in totum legitimam tollere non potest, sed deminuerit, ex quo leg

quo legitimam reduxit ad dotem datam, vel promissam, quae dicitur esse loco legitima, vt tenent Bald. & Sali. in 2. not. per illum tex. in l. quoniam nouella. C. de in of. test. Ampliatur primum hoc statum disponens, qd filius masculus excludere possit foemina, vt procedat etiam in nepote ex filio, qui quidem potest dictam foeminam excludere, sec. Bal. Alex. & alios docto. in l. venia. C. de in ius voc. Anch. in canone. statuta, de consitu. Ruyn. conf. 141. nu. 3. vol. 2. & conf. 58. nu. 5. post alios ibi per eum congestos. volu. 5. quoniam appellatione filij nepos comprehenditur. l. liberorum. vbi Bar. ff. de verb. sig. & modo der. in d. l. venia. Roma. conf. 129. Rochus de curte in repetit. c. fi. de consue. Goza. conf. 90. mars. conf. 85. nu. 14. & latius in sing. 303. filiorum appellatione, & iaf. in l. de quibus. nu. 16. ff. de legib. vbi attestatur hanc esse communem opinionem, & Soci. nepos. conf. 144. nu. 83. lib. 3. post dec. in l. 2. C. de in ius vocan. Comprobatur etiam ista communis, quia consuetudo extenditur, quando casus, ad quem fit extensio comprehenditur sub casu expresso saltem ex lata vocabuli significatione: na ad talem casum extenditur consuetudo etiam contra ius, aut a iure exorbitans. l. filium habeo. ff. ad Maced. Comprobatur item ista conclusio, quoniam nepos in casu nro locum patris tenet: sec. Pau. cast. conf. 144. praefens casus, & Fran. de Are. conf. 64. subrogatum etenim sapit naturam eius, in cuius locum subrogatur. l. si eum. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. l. 1. §. haec actio, vbi Bart. ff. si quis test. liber esse iustus fuerit, & persona subrogata vtitur eisdem privilegiis, quibus ille cuius loco subrogatur. l. decernimus, & ibi per Bart. C. de aqua ductibus. lib. 1. & l. comperimus. vbi etiam Bart. C. de proximis sacror. scri. li. 12. Amplia secundo praefatum statutum, vt non solum habeat locum in laicis, verum etiam in clericis, qui absque dubio possunt gaudere beneficio dicti statuti contra foeminas, secundum Sand. in c. ecclesia S. Mariae. vers. septimo quarto, & c. de cons. Bald. in l. cunctos populos, in 2. lect. vers. sed his vltis quae ritur, & conf. 30. vol. 1. abb. in c. constitutus. de in integ. rest. in 5. no. Lopus in alleg. 100. & seq. Barb. conf. 54. in fi. Soc. iu. conf. 110. nu. 23. vol. 3. & alios quam plures relatos per Io. Baptist. castellonem in add. ad Roma. in sing. 441. habeo casum in factu, vbi attestatur hanc esse communem opi. quoniam statutum inter laicos, est obseruandum etiam inter clericos, quando statutum iniecit vinculum ante clericatum c. restitutus de in integ. restit. & no. canonista in d. c. ecclesia S. Mariae: contrariam sequutus est Soci. in d. conf. 1. nu. 93. vol. 1. vbi dixit hoc in iudicando, & consulendo, semper legitur communem, quia iudicare contra communem esse contra stimulum calcitrare, vt per Crauet. conf. 91. n. 11. Ampliatur tertio istud statutum excludens foeminas propter masculos, qd excludat etiam legitimatos per subsequens matrimonium, sec. Ancha. conf. 242. & tenore, & dec. conf. 155. & diligenter pro tenui. Amplia quarto dictum statutum excludens foeminas extantibus masculis ligare etiam foeminas ingredientes religionem, & sic operatur contra foeminas professas religionem, seu moniales, vt per Io. And. in reg. sine culpa. de reg. iur. in 6. mercurialibus. Pau. cast. conf. 339. primum dubium de quo queritur. Roma. in l. stipulatio hoc modo concepta. ff. de ver. ob. Ab. & alios in c. quod clericis de fo. comp. Ab. & fel. in d. ca. ecclesia S. Mariae: & Rip. in suis respon. in titu. de longa. consuetudine c. 6. nu. 11. vbi audacter attestatur hanc esse com. opi. & Soci. nepos conf. 25. nu. 11. vol. 3. nonnulli vero doct. & male fuerunt in contraria sententia, quos refert Ruyn. consil. 200. nu. lib. 2. & Laurentius Syluanus consil. 49. nu. 4. Amplia quinto hoc statutum, qd foeminae excludantur propter masculos extendi, etiam ad Indeos, vt voluit Ana. in c. Iudei. el. 2. de iudeis & fel. ibi. & nouissime Marquardus de Soffannis, in tract. de iudaeis, & infidelibus in 2. part. c. 2. nu. 4. & seq. post alios ibi relatos per eum, vbi audacter asseuerat hanc com. opi. Amplia sexto loco dictum statutum, qd stantibus filiis masculis foemina excludatur, habet locum & procedit etiam stante vero secun. Bal. in l. 1. C. de cond. inser. per illum tex. quem refert, & sequitur dec. in c. prudentiam §. adicimus. n. 8. ff. de of. deleg. preallegatumque statutum qd foemina excludatur superstitibus masculis. Amplia septimo, vt procedat, vt tam filia, quam venientes ex persona eius a successione repellantur, vt per Bar. in l. 2. §. videndum. in fi. ff. ad Terr. & in d. l. liberorum per Lillam. C. de collatio. Ruynum. conf. 120. nu. 2. vol. 1. & conf. 151. nu. 6. vol. 2. cum aliis congestis per dec. conf. 56. iuridicam. Laurentium Syluanum conf. 1. nu. 65. & Ruynum conf. 8. nu. 9. vol. 3. ista est vera & indubitata conclusio. Amplia vltierus, qd sub huiusmodi statuto exclusio foeminarum comprehenditur non solum filius legitimus & naturalis, sed etiam arrogatus

in filium ab auo materno, quia per omnia similis est filio vero, legitimo, & naturali tam ratione patriae potestatis, quam quo ad effectum iuratis, ac etiam respectu successione ab intestato, vt §. sed hodie ex nostra. inst. de adop. §. pc. inst. de her. quae ab int. iuncta l. cum in ad optiuis circ. fi. C. de adop. & l. si re parens, & ibi Bart. C. de suis & leg. in d. dic. qd arrogatus filij appellatione continetur l. filij appellatione. l. iusta, & l. libero rum. ff. de ver. sig. ergo secuta arrogatione cum in eo concurrant vinculum ciuile & naturale. d. §. sed hodie. filius legitimus & naturalis dicitur, & eadem ratione quia filius legitimus & naturalis foeminam excludit, eadem & ipse arrogatus excludere videtur. Ampliatur, seu interpretatur nono dictum statutum excludens foeminas propter masculos, quod est de iure licitum sec. communem opi. Do. citatam, & relatum per Alber. Brun. in tractatu de statutis excludens foeminas. Fallit primo loco istud statutum excludens foeminas propter masculos non habere locum extra territorium statutum, & sic non propagatur, nec extendit radices, & vires suas, quo ad bona existentia extra territorium statutum, sec. Bar. in l. cunctos populos. vol. 6. C. de sum. tri. Alex. conf. 127. consideratis verbis in instrum. vol. 1. vbi latissime respondet omnibus fore rationibus Sali. contrarium asseuerantis in l. cunctos populos. C. de sum. tri. & fide cath. & ista videtur com. opi. vt testatur allegato conf. & Ruyn. conf. 48. n. j. circ. med. vol. 3. vbi ait ab ista sententia communi non esse recedendum, & Rol. a Valle post alios relatos per eum in trac. de iure dotis, in q. 20. n. 14. Interpretatur, & limitatur secundo dictum statutum excludens filium a successione patris, qd ipso mediante non excluditur ad inuvalidandum testamentum inter liberos additum, & sic filia simpliciter a statu to exclusi, si in testamento patris fuerit praeterita, potest illud recipere, si pater extraneos vel filios instituerit, quia in hoc filia extranea psona non reputatur, sec. Corn. in l. hac plurissima. §. ex imperfecto. ver. p̄dida facit. Cum. conf. 119. cir. si est alius relatis p Boe. dec. 241. n. 9. vbi ait, hanc esse com. opi. & Boer. post alios relatos per eum i. repetit. c. Rainutus. n. 234. cu aliis seq. de test. vbi ad vtraq. parte doct. sublimiter, ac late hanc quaestione disputat. Ratio dicta com. opi. vide est ista, qd pater tenetur necessario vocare filiam in suo test. vel ei filios, vt decidit Bar. iaf. ceteriq. doct. cōiter in l. stipulatio modo concepta. ff. de ver. ob. & de dicta cōi attestant mod. inibi. & Gu. Ben. in rep. d. c. Raynuius. de testa. n. 81. fallit tertio praefatum statutum disponens, qd stantibus masculis filia foemina non succedat, non habere locum in legitimatis per scriptum com. Palatini, vel alterius habentis potestatem legitimandi, cum non excludant foeminam, sec. Deci. in l. liberos. circa fi. C. de collat. ca. in praesentia. n. 40. ext. de prob. & late consuluit conf. 1. & Cur. sen. conf. 16. n. 5. & seq. & conf. 35. n. 16. cuius consilio complures excellentes, & illustres doc. se subscripserunt, & ita in opulenta hereditate fuit Mediolani iudicatum, & ista est communis opi. sec. eundemmet Deci. d. l. liberos. Et de dicta cōi attestatur etiam Fran. Cur. in praal. consil. 8. & de vltimate istius conclusionis communis plura scribit Iaf. l. si quis vbro empto re. ff. de vuc. Croc. in l. Gallus. §. quid si tantum. ff. de libe. & posth. Brun. in tract. qd stantibus filiis masculis filia foemina non succedat. q. 12. art. 4. declarat hoc non procedere in filio spurio legitimo per principem, qui quidem sub statuto praedicto ad exclusionem foeminarum comprehenditur, vt potē quia ipse verē, ac proprie legitimus & naturalis censetur, vt concludunt Bar. & alij omnes cōiter in d. l. si quis, qui pro empto re, & late per Alex. conf. 2. vol. 1. ergo filius iste dicitur excludere foeminas, sicut legitimus & naturalis, & hoc voluit idem Alex. in l. sed si huc. §. patronum. ff. de in ius voc. qui attestatur istam doc. cōiter tenere, & in d. conf. 111. & conf. 87. vol. 2. Limitatur quarto qd dictum statutum excludens foeminarum, cessat si masculi sunt in capaces, puta si sint deportati, qd tunc habentur pro mortuis, & pro non stantibus, vt per Bar. in l. 1. §. pen. ff. de ho. poss. sec. tab. quem sequitur Bal. in auth. ingressi. circ. fi. C. de sacros. eccl. & Ruyn. conf. 54. nu. 5. vol. 2. Interpretatur similiter & restringitur hoc statutum etiam habere locum si masculus extaret & succedere noller. l. 2. §. sed si sint sui. ff. ad Tertulia. & ibi not. Bartol. quia huic statuto potest masculus renunciare, vt per Bald. in l. maximum vitium. vers. sed pone frater. C. de lib. prat. Fallit sexto hoc statutum quod stantibus filiis masculis foeminae non succedant, qd si masculi non superstit, sed solum foeminae, ipse admittitur, vt per Bar. in l. si q. 1. ff. ad Tert. Bald. in l. hi qui bus. C. de sec. nupt. & ista est com. sententia omnium scribentium, & longo ac diutino tempore obseruata, vt refert, & attestatur Soci. conf. 80. n. 6. vol. 2. Limitatur septimo hoc statutum excludens foeminam dotatam a successione dotantis non excludere eam a bonis

emphyteuticis, cum de ipsis non fiat mentio prout voluit Bal. in d. liberti, libertaque. C. de ope. liber. Bart. & alij. doct. com munitur in l. i. iur. iur. §. si liberi. ff. de oper. libert. imol. & alij omnes in c. potuit. de loca. & conducto, & Ruynus conf. 4. n. 6. vol. 1. ubi hoc declarat, & limitat. Interpretatur octavo loco dictum statutum præferens masculos foeminis non habere locum in adoptiuis vt voluit eleganter Io. de Ana. conf. 37. vifo casu, cuius dictum refert, ac comprobatur, & sequitur deci. d. ca. in præsentia. n. 117. & seq. & Tiraq. cum alijs infinitis ibi relatis per eum in repetitio. l. si vnquam. C. de reuoc. dona. in ver. super sint liberos. n. 11. Interpretatur non d. præallegatum statutum qd licet excludat foeminas à successione, non propter hoc excludit à supplemento legitime, vt per multa conclu dit Sal. in auth. nouissima. C. de inof. testamento in l. serui no stri. prop. si. ff. de noxal. in l. sancimus. C. de nup. & in auth. res. quæ. C. communia de leg. vbi etiam Raph. Cuma. hoc idem tenet Alex. conf. 7. lib. 2. conf. 69. vol. 1. & conf. 78. volu. 4. & hoc idem tenuit Soci. iu. in d. l. Gallus. §. & quid si tantum, & ita consuluit conf. 30. 1. 50. vol. 1. Nam scribit esse com. opi. Soci. in l. heredes mei. §. cum ita. ff. ad Trebel. & Gram. vltra alios per eum congestos decif. 10. 1. nu. 46. & istam quæstionem late disputat ad vtramque partem Augustinus Boerius in repe ritio. d. c. Raynutius. num. 23. Moderatur, & coarctatur nono hoc statutum non procedere quando ex dispositione statuti foemina non posset petere supplementum legitime sec. Bart. & alios in d. §. & quid si tantum, & ista est communis opinio, vt patet ex allegatis per Alex. in d. §. quid tantum, & iaso. in d. auth. nouissima. Soci. conf. 1. 50. prima igitur radix. iaso. conf. 82. statuto ciuitatis. libr. 2. dec. conf. 26. diligenter in conf. 89. vifo puncto. in fi. conf. 203. in casu. & c. curt. conf. 37. considera to Themate. Calca. conf. 11. & quamuis istud statutum prohi beat supplementum dotis, vel legitime, nihilominus non ha bet locum in magno excessu, ex quo detegitur patris dolus. l. vnde si Nerua. ff. pro soc. & tenet ac declarat Paul. castr. conf. 110. q. referit Ruynus conf. 98. nu. 4. post prin. vol. 2. Fallit de cimo qd filia excludit à statuto donec supersunt masculi possit aliquando succedere. Vnde scias, qd filia, quam statutum à suc cessione, donec supersunt masculi, excludit, etiam si post qua draginta an. deficerent masculi à successione admittetur vt per Bartolum in l. si. ff. ad Tertul. cuius opinionem fatetur esse communem Soci. conf. 63. in causa vertente. lib. j. Io. Dilectus in trac. de arte testandi. in cautela 6. nu. 5. tit. 1. & Soci. nepos conf. 110. nu. 4. & 16. vol. 2. & conf. 1. nu. 1. libr. 1. & conf. 3. 1. nu. 1. eod. vol. quam quidem Bart. Paul. de castren. Sali. Corn. ceterique omnes in l. 2. C. de libe. præter. post alios quamplu res relatos per Soci. iu. conf. 1. nu. 1. libr. 1. & intelligit procede re vltra præallegatos doct. ipsemet Soci. iu. in d. conf. 110. nu. 16. & conf. 114. nu. 12. & 3. eod. vol. quando foemina non simpliciter excluditur, sed temporaliter, veluti donec, & quan diu masculi supersint, secus autem esset, si foemine excluderentur simpliciter per statutum, extantibus masculis quia hoc ca su exclusio eorum esset perpetua. Interpretatur 11. loco dictum statutum, qd filius masculus excludat foeminam simplici ter locum habere etiam in ea, quæ momento fuit exclusa, vt in perpetuum excludatur & sic sufficit tum quod momento masculus foeminam excluderit, vt sit exclusa in perpetuum, secun. Bald. in l. si quis posthumus. §. 1. ff. de libe. & posth. quem sequitur dec. conf. 623. Interpretatur 12. prædictum statutum excludens foeminas dotatas à successione verificari etiam in ea foemina, cui dos promissa fuit vt per Bald. in l. non sine. C. de bo. que lib. Affl. decif. 61. & ias. conf. 1. 1. lib. j. In contrariam verò sententiam videntur inclinare Iaco. de Arena. Pet. Cy. & fulgo. d. l. non sine. Cum. & imo. in l. titio centum §. titio gene ro. ff. de cond. & demonst. Alex. conf. 13. vol. 3. & Soci. confil. 207. volu. 2. fed in isto consuetu opinionum casu eueniente semper considerem pro prima opi. quæ videtur verior vbi sta tutum simpliciter excluderet foeminam dotatam secus vbi cunq. exigeret dotem esse datam, vt per Soci. conf. 92. volu. 1. quem sequitur Brun. in trac. exclu. foeminarum. in 7. q. Li mitatur 13. hoc statutum vbi cunq. filius masculus morere tur antè quam portionem sibi debitam ex forma dicti statuti adiret, & agnosceret, quia tunc portio ad quam ipse filius ad mittitur ex dispositione statuti, excludendo foeminam, non transmittitur ad quoscunq. hæredes, vt voluit Sali. in l. 1. C. de adulte. Sed Sali. noli adhibere fidem ne te decipiat, quia contra eum est com. opi. vt per Alexandr. conf. 20. vol. 1. Soci. conf. 143. vol. 1. & conf. 296. vol. 2. & per Brun. in suo trac. exclu. foemi. in 13. artic. prin. q. 6. idem Viuius.

testamento filiorum, vnde filius faciens testamentum in casibus à iure permisis, tenetur parentes in aliquo instituire hæ redem, quia illis præteritis testamentum viribus caret, §. siue igitur, & §. hæc autem disposuimus. in authentic. cum de app. cognosci. notat. Calderi. conf. 5. an si testator. in tit. de test. Bal. conf. 84. veritas lib. 4. & hec est com. opi. vt constat ex cõgelsis per scriben. in auth. nouissima. C. de inof. test. & per Barb. in c. Raynutius, de testa. contra Bart. in d. auth. nouissima, quia legi tima debetur parentibus propter honorem, & reuerentiam, & quam filij erga illos præstare tenentur. d. §. hæc autem, & præcipue debetur matri, ne à luctuosa filij hæreditate dicatur ex cludi. l. si. C. de insti. & substi. sub cond. fact. & l. liberi. §. 1. C. de inof. testa. & hoc late docuimus §. in ver. filius. in conclusione incip. Institutio parentum, & c. Limitatur hæc com. opi. seu li mitari potest per statutum contrarium disponens, vnde legiti ma matri debita cum sit de iure positio, potest per statutum tolli, sec. Bald. in l. 1. §. ius naturale, ff. de iust. & iure, & hanc ef se com. opi. asseuerant auctacter Io. de imo. in l. quod de bonis, §. si. ff. ad legem fal. Alex. conf. 168. vol. 7. dec. conf. 372. & Pa ris. conf. 23. vol. 2. idem.

Provincia aucta, & augmentata accessorie comitatu vel re gno, ita qd sit vnum regnum cum primo, vel vnus comitatus regulatur secundum statuta, & regulas ipsius regni, vbi comi tatus, & eiusdem statutis, legibus, & priuilegijs est gubernanda, quibus gubernatur regnum ipsum, & comitatus, secundum Bart. in l. si conuenerit. §. si nuda. ff. de pig. ac quem sequuntur omnes doct. ibi, & Rom. conf. 218. Alex. conf. 114. vol. 4. & conf. 47. vol. 6. affl. in c. j. §. & si clericus, de ca. Corr. in v. lib. feu. Calcan. conf. 2. Barbat. in c. translatio. de const. ias. in §. in perso nam. inst. de actio. Rip. in 1. part. responsorum. 22. & curt. Sen. conf. 56. vbi ait hanc esse comm. opi. & Moder. in d. §. si nuda. Viuius.

Statutum habilitans, vel inhabilitans personam alicuius alijs inhabilem, seu habilem de iure communi, non extenditur ali quo modo ad forenses, sec. Bart. in l. 1. ff. de tuto. vel curat. da tis ab iis, vbi asserit eleganter quod statutum ciuitatis, quod disponit circa personam legitimandam ad aliquem actum, nõ extenditur, nec porrigitur ad omnes, qui non sunt suæ iurisdi ctionis, hoc idem videtur intrepide tenere ipsemet Bart. in l. cunctos populos, in 3. q. C. de sum. trinit. & fide cath. vbi con cludit qd si statutum disponeret filium familias posse condere testamentum, tunc filius familias forensis in ciuitate, in qua re peritur huiusmodi statutum nõ poterit testari: nam statutum legitimare nequit personam sibi non subditam, nec circa ip sam disponere aliquid, & cum Bart. transeunt omnes doct. in præcitat. locis, & præsertim ias. ibi in 1. lect. & in 2. mar. in l. si. ver. hanc tamen conclusionem, ff. de iurisdi. om. iudi. Alex. conf. 45. vol. 5. Corn. conf. 45. vol. j. & conf. 14. vol. 2. Ruynus conf. 120. vol. 1. & conf. 201. eod. vol. vbi ait hanc esse comm. opin. Viuius.

Statutum simpliciter disponens, seu loquens de marito lu crante dotem, aut bona mobilia mortua vxore in matrimo nio, recipit interpretationem per legem hæc editali. C. de sec. nup. i. nisi supersint filij prioris matrimonij, vt per Bar. Bal. Sal. & ceteros cõiter in d. l. hæc editali. in 6. q. & sic filij primi ma trimonij, non obstante dicto statuto, possunt totam dotem, & bona mobilia petere, iuxta dispositionem tex. in d. l. hæc edi tali, & istam opi. sequuntur omnes doc. in l. vnica. C. de inof. dot. & dicunt esse magis com. ias. & curt. iu. in auth. præterea. nu. 14. C. vnde vir. & vx. & Aug. Boerius in suis quæst. familia ribus. q. 119. nu. 2. Istam etiam sententiam communem seque batur similiter publicè legendo Perusij Raynaldus Rodulph. præceptor meus, interpretans annis præteritis cum non mo dica utilitate suorum Scholarium. d. auth. præterea, qui quid em optimis fundamentis respondebat Bart. & sequacibus in l. ea. lege. q. 4. C. de condi. ob causam, contrarium asseuerantibus, vbi cunq. tamen (nota) statutum non faceret mentio nem expresse, & specificè qd maritus, etiam existentibus filiis primi matrimonij, lucretur dotem, sed ex coniecturis, ac ver bis ipsius statuti, & mente statuentem colligi possit facillimè qd vellet derogare dictæ l. hæc editali, & sic præiudicare filiis prioris matrimonij videtur derogatum dictæ l. hæc editali, absque aliquo dubio, licet expresse statuentes non fecerint mentionem de ipsa derogatione, & maritus, tunc lucretur dotem, etiam existentibus filiis primi matrimonij, secundum Bal. conf. 485. vol. 6. Sal. in d. l. hæc editali in 6. q. Paul. de cast. conf. 192. vol. 2. vel j. Rom. conf. 44. & istam asseuerat esse com. munem opi. om. doct. Paris. conf. 91. lib. 3. in contrariam verò partem præcipitanter inclinavit Soci. conf. 35. vol. 4. & curt. Senior consilio 78. videlicet, quod, si statutum specificè, d. l. hæc

d. l. hæc editali non deroget non cõteatur aliquo modo dero garum, tamen quicquid isti doct. suadeant temerarium, & fa tuum esset in iudicando, & consulendo recedere à præallega ta communi opinione, quam declarat, sequitur, & tuetur Ro landus à Valle post alios ibi per eum relatos in trac. de statu to de lucro dotis in q. 2. n. 1. & 3. Sed hoc dubium cessat quo tiescunq. statutum disponeret, qd vxore præmoriante sine liberis, maritus lucretur totam dotem, aut partem dotis, vel bona mobilia in præiudicium filiorum primi matrimonij, tunc valet dictum statutum, & præiudicat filiis primi matrimo nij, sec. Bald. in l. vnica. C. de inof. dotibus, & Paul. castr. ibid. tenet Bald. in d. conf. 495. & in d. l. hæc editali. & ibi Sal. in 6. q. Paul. de cast. in d. conf. 192. & conf. 448. vol. 2. & ita se habet communis opi. omnium doct. de qua testatur Boerius decif. 113. nu. 4. Boerius in dicta q. 119. nu. 1. Ruynus conf. 58. & conf. 59. vol. 3. Paris. conf. 91. vol. 3. & istud statutum fuit in ductum rationabili, & iusta causa, & dicitur fauorabile, ac in ductum fauore matrimonij, & publica utilitatis, vt vidua cõtius, & facilius virum reperire possint, vt per Baldum in d. cõ sil. 495. & Decium conf. 19. Alc. in trac. de præsum. in 1. regu. 20 præsump. 8. nu. 6. Paris. d. conf. 91. & ita per istam rationem, & alias quam plures concludat acutissimus præceptor meus Raynaldus Rodulphus Perusinus, dum eram sub eius discipli na perusij, interpretans d. auth. præterea. Interpretatur secundo loco prædictum statutum procedere in matrimonio vero, se cus in matrimonio putatiuo, idè statutum de lucrando do tem per matrimonium non habet locum in marito putatiuo, secundum Bald. Sali. in l. 1. C. de condi. ob causam. Alex. in l. si cum dotem §. si. ff. fo. ma. & Ripam in rub. eod. tit. & istam ait esse communem opi. R. Ol. in trac. de statu de lucro dotis in q. 97. nu. 167. & 13. Interpretatur tertio dictum statutum dis ponens maritum lucrari debere dimidiam partem dotis, & a liam partem restituat, qd tunc maritus non lucretur dotem promissam, sed tantum solutam, secundum Bartolum consil. 133. statuto ciuitatis Angulinæ cauetur, & ista est magis com munis opinio doct. de qua meminit Boerius decif. 22. nume. 7. 9. & 13. In contrariam verò sententiam inclinavit idem Bart. in l. iubemus. §. sanè. C. de sacro. eccl. Ang. sibi cõtrarius conf. 158. las. sibi contrarius in l. si donaturus. §. si. ff. de condit. caus. dat. Alex. in l. non tantum ff. de re iud. Soci. in l. de diuisio ne. ff. fo. ma. Crotus in rub. eod. tit. & ibi Parpal. Ruynus sibi contrarius conf. 197. vol. 1. Tiraq. in trac. de retractu. nu. 59. videlicet, qd maritus ex forma huiusmodi statuti lucretur dotem non solum solutam, sed etiam promissam, tamen quic quid isti doctores dicant prima pars videtur tutior, & magis communis secundum Sali. in l. si constante. C. de donatio. ante nup. & ias. in rub. ff. fo. ma. Ratio est, quia dare, & promitte re paria sunt. l. si. C. ad legem falcid. & quia mulier ex sola pro missione dicitur habere dotem, vt notatur in l. cum post. §. 1. ff. de administra. tuto. & in l. vnica. §. accedit. C. de rei vx. actio. & ita residetatum prædictæ communi præcitur D. meus Raynaldus Rodulphus, quem imitantem vestigia Bart. & om nium illustrium doct. ac habendo veritatem ante oculos per septem an. audiui defensorum communem opinio nem, idè non est mirum, si perusij hac tempestate in eum vi rum enasit, quem totus orbis prædicat, interpretatur quarto loco dictum statutum deferens lucrum dotis marito mortua vxore, vt habeat locum etiam si in vno momento matrimo nium carnali copula consummatum durasset, ac vna nocte concubisset vxor cum marito, sec. Baldum in l. non tantum. C. de legat. & cum Bal. sentiant Ang. Cornæ. & alij doct. com muniter ibi, licet ibi ias. contradicat opinioni Bald. & malè, vt per moder. in d. auth. præterea, imò dic in fortioribus termi nis qd si statutum in ciuitate viri disponeret simpliciter, qd vxore præmoriante maritus lucretur dotem, habet locum etiam si mulier præmoriatur antè, quàm ad domum sui mariti du cta fuerit, & tunc maritus lucrum dotis potest consequi, vt per Bar. eleganter in l. nihil. ff. rerum amota. & istam ait esse communem opi. R. Ol. à Valle in trac. de statu de lucro do tis in q. 16. num. 9. Interpretatur vterius hoc statutum de lu cro dotis locum etiam habere, si vxor post matrimonium per verba de præsentia, ante tamen copulam consecutam ingressa fuerit, monasterium mendicantium & in eo professã fuerit: quia tunc maritus potest consequi, & lucrari dotem secundum Bar. Paul. de cast. in l. Deo nobis. in prin. C. de sacro. eccl. fely. in rub. de spon. ias. in auth. si qua mulier. C. de sacro. eccl. & in l. si decesserit. ff. qui fatid. cog. & in l. ex ea. §. in silam. ff. de verb. obli. & ita consuluit ipsemet ias. conf. 135. vol. 2. in qui bus locis ait hanc esse veram, & communem doct. quam se quitur etiam Alc. in 2. libr. de verb. sig. Et animaduerte circa

præmissa vtiliter, qd dictu lucrum dotis non venit cõdicandum per maritum cum fratribus, quia tanquàm aduentitium præcipuum est mariti, secundum Bartolum in l. si cum dotem. §. transgrediamur. ff. sol. matr. in l. 1. C. de bo. que libe. cum quo transeunt Bald. in l. si donaturus. §. si. ff. de cond. caus. data. & in l. in actione. §. si. ff. pro socio. Floria. Sali. Ang. Cornæ. & fulgo. ibi, & Alex. in add. ad Bar. ibi, Cornæ. conf. 149. vol. 1. Aret. in §. fuerat, inst. de actio. Ista opinio communi calculo ab omni bus scriben. est approbata secundum Flor. in l. si filia §. si filius. ff. famil. ercisc. Crotum in l. frater à fratre. ff. de conditione in debi. & omnes moder. Baldus Nouellus in tracta. de dot. in 6. part. speciali. 37. Campe. in eodem tracta. de dote. in 5. part. q. 7. & moder. in c. in præsentia de probatio. Sed in ista quæstio ne reperiuntur tres aliæ opiniones contrariæ, quæ communi ter reprobantur per moder. in d. l. frater à fratre, & per doctores supra citatos. Interpretatur & limitatur vterius præmis sum statutum disponens, qd maritus per mortem vxoris, cum liberis lucretur dotem: non habere locum vbi cunq. maritus transfret ad secunda vota, & sic propter transitum ad secun das nuptias maritus perdit huiusmodi lucrum quo ad pro prietatem, sec. Bald. in auth. vxore. C. de sec. nup. in auth. ex testa mento. C. de sec. nup. in auth. ex testamento. C. e. rit. & in l. pro hæreditarijs. C. de hæredi. actio. idem voluit Sali. in l. foeminæ. §. illud. C. de sec. nup. Roma. in l. si cum dotem. ff. fo. ma. & conf. 190. Alex. in l. 1. §. hoc autem. ff. ad Trebel. conf. 269. vol. 4. & in d. auth. ex testamento. Paul. de cast. in l. si. C. de bonis mater. & in l. 2. ff. sol. mat. & istam fatetur esse magis com muniter opinionem Boerius decif. 185. num. 7. cum alijs seq. Ruynus conf. 101. vol. 1. & Ripa in d. l. foeminæ. nu. 45. In con trariam verò partem titubanter inclinauerunt Bal. & Cornæ. in l. si. C. de bonis mater. per illum text. tamen reperio Cre men. in sing. vltimo asseuerantem se consuluisse contra Bal. in d. l. si. vbi dicit quoddam Antro. de Butr. idem consuluit in consilio exordiente. Circa examinationem reperio similiter fuisse iudicatum in curia Burgalensi contra dictum Bal. in d. l. si. vt ad testatum apparet per Boerius in decif. 185. nu. 78. & 9. vnde re probata communiter per scriben. ista secunda opin. Bald. quæ de iure optimis fundamentis, & rationibus reprobari posset: inhæreo optimæ opinioni communi secundum meum consilium, & constitutum, stylum, & morem. Interpretatur prædi cta septimo loco, similiter qd si statutum loci vxoris, ea præ mortua absque liberis disponeret: deferendum esse lucrum to tius dotis, tunc attendendum esset statutum loci mariti, non autem vxoris secundum Archidia. in c. illud. 12. dist. Barto. & omnes communiter in l. cunctos populos. C. de Sum. Trinit. & fide catholica & in l. exigere dotem. ff. de iud. Bald. in con sil. 32. & in consil. 208. vol. 1. & conf. 53. vol. 5. Alex. conf. 100. vol. 1. & conf. 129. vol. 7. Cuma. conf. 26. & conf. 100. vbi asse rit hanc esse communem opinionem curtius iu. conf. 129. & quamuis nonnulli doctores & præsertim Angel. in d. l. exige re dotem. aduerfentur ac contradicant dictæ communi sententia: tenendo quod statutum loci vxoris inspiciendum sit, vbi celebratus fuit contractus dotis, tamen si propter hoc non discedo à dicta communi, à qua discedere hæreticum esset in iudicando, & consulendo, vt asseuerat Soci. iu. conf. 14. vol. j. Sequendo dictam communem, & ias. in l. 1. nu. 24. cum alijs seq. C. de Summa Trinita. & fide cathol. vbi istam commu nem opinionem limitat in septem casibus. In tantum autem hoc procedit, quod si vxor duxerit maritum ad eius domum, attendatur statutum domicilij ipsius mariti in lucro dotis, & non statutum loci vxoris, vt per Baldum in l. cum quædam puella. ff. de iurisdictione omnium iudic. quem sequitur Ioannes Baptist. de Sancto Seuer. alijs Caccialupus in repet. l. cunctos populos. C. de Summa Trinitate & fide catho. Sed contrarium tenuit idem Baldus reuocando sententiam in melius. in lege finali. C. si à non competent. iudi. iudica fuer. videlicet quod in isto casu attendatur domicilium vxoris, & non viri, hoc idem voluit sequendo Bal. in dicta lege finali. Alexander in addit. ad Barto. in d. l. exigere dotem. in prin. & curtius iu. ibi, & Cagnolus decif. conf. 283. fel. in cap. j. de sponf. & ias. in d. l. cum quædam puella. & ista est commu nis opinio, secundum Purpuratum in d. l. cunctos populos. nu. 120. quam quidem communem declarauit & intellige pro cedere, vt per fel. in d. c. in 1. limit. F. Viuius.

Statutum disponens, quod de contractibus, vel de quali bet negotiatione soluatur gabella, non habet locum in con tractibus nullis, idè coque de contractu nullo non erit soluenda gabella aliquo modo vigore dicti statuti secundum Alua. in ca. 2. quo tempore miles in vsibus feudorum. Bal. in l. non dubium. C. de legi. & ita consuluit. Rom. conf. 78. Christi, & c. Interp

interpretatur similiter dictum statutum. quod in illo non comprehendatur legatum. ex quo non est proprie negotiatio. sec. Barthol. in l. cetera. §. sed & si quis ad opus. ff. de leg. 1. quem sequuntur omnes doct. communiter ibi & passim in iure nostro. &c.

Per statutum, vel legem novam iura limitatoria, seu specialia non videntur sublata etiam si in ea vel in eo reperiretur clausula non obstantibus statutis & legibus auct. de heredit. ab intesta. vbi gl. in verb. vacantibus & ibi scriben. l. sciendum. ff. qui satisd. cog. vbi gl. in verb. non compelli. & omnes doctores communiter. Rom. conf. 40. visis conf. 33. 2. in casu & consil. 399. vt praesens. quia ius specialiter competens nunquam videtur sublatum, & ista est communis opi. l. decurionibus, vbi textus gl. & doct. C. de silentiar. lib. 12. & gl. communiter approbata in §. praeterea si quis infestat. vbi Bald. l. ser. Alvaro. praepos. & alij doct. de prohib. feud. alie. per fede. in v. s. feud. fel. in c. 1. ver. declara. de rescrip. iaso. in l. sicut certi. C. de testa. milit. iaso. in l. quod dicitur. in secundo notab. ff. de verb. obl. & in l. j. tertio nota. ff. fo. ma. & Cotta in memorial. in ver. dos habet. & c. idem.

Statutum imponens poenam corporalem pro homicidio, vel pro alio delicto interpretatur & intelligitur, si dolus adsit, nec lata culpa sufficit, vt per Bartolum in l. 1. §. non autem. ff. si quis test. lib. esse. Bald. in l. data opera. C. qui accus. pos. Cy. Bal. Ange. & Paul. cast. in l. 1. ff. de legib. & per huiusmodi doctrinam idem Paul. de cast. in l. 1. & si feuerior. C. de his, qui no. infra. refert se exemisse quendam a morte, vbi etiam Alex. sequitur etiam dec. alios citans legendo in c. 2. de consil. & consulendo in conf. 9. mar. in l. lege Cornelia. n. 3. ff. ad leg. Corn. de sica. & hanc opinionem asseuerat esse communem Claudi. Aquef. in d. l. 1. ff. de legib. nu. 3. & iaso. in l. in actionibus nu. 26. ff. de in lit. iurand. vbi dec. & alij respondent omnibus fundamentis pro contraria parte allegatis, & circa hoc scripsimus supra late in verb. statutum disponens, qd Bannitus non possit reuerti ad ciuitatem circa finem coarctatur dictum statutum non procedere, quando disponeret, quem corporaliter puniri pro homicidio qualitercunque commissio: tunc enim quamuis culpa homicidium committere debet capitari secundum Saly. in l. 2. C. de noxa. & huiusmodi casu secundum Saly. forte non distingeretur, vt in homicidio factum sit ad defensionem, & hoc dictum Sal. sequitur Alex. in l. & si feuerior. C. ex quib. caus. infra. irrogat. idem.

Statutum pactum, vel consuetudo disponens ad dandum, & tradendum aliquid publicae utilitatis causa, veluti pro fabrica ecclesiae, seu pro paramentis faciendis, pro consequendo spiritualia non valet, nec tenet sec. doct. omnes in c. veniens extra de testib. Pan. & alij communiter in c. cum M. Ferrar. de consil. vbi Ripa nu. 174. Sed hoc non procedit in pacto facto post traditionem rerum spiritualium, tunc profecto obseruandum esset huiusmodi pactum, vel statutum secundum Io. And. & Pan. in d. c. veniens. Ista est communis opi. teste Ripa, & alijs mod. in d. c. cum M. Ferrar. nu. 176. nec habet locum dicta conclusio, vbi tunc consuetudo ipsa disponderet aliquid soluendum esse simpliciter, pro lampade ardente ante facram Eucharistiam: tunc enim dicta consuetudo dicitur rationabilis. cap. ad Apostolicam. de simo. A. animaduerte autem qd haec consuetudo non dicitur inducta ex hoc duntaxat, qd aliqui homines vniuersitatis part. culariter ex deuotione fecerunt sumptus pro dicta lampade, quia opus est, qd praedicti homines particulariter fecissent impensas intentione inducendi consuetudinem, non autem ex particulari deuotione, vt per abb. in ca. fi. de consuetud. in antiq. Imo requiritur necessario qd huiusmodi impensa sciente, consentienteque vniuerso populo, vel saltem maiori parte eiusdem fuerit facta, & hoc casu dicta consuetudo obligat vniuersitatem, & totum populum ad soluendum pro dicta lampade. secundum canonistas communiter in d. ca. fi. & leg. i. in l. de quibus. ff. de legib. quam quidem communem sequitur & attestatur Rochus curt. in d. ca. fi. & Ripa in suis singularibus responsis in tit. de legib. & consuetudinibus. c. 20. nu. 7. idem.

Statuta condere, & consuetudinem inducere potest quilibet populus iurisdictione carens, & omnes aliae ciuitates principum dominio suppositae legis condendae habent facultatem ex potestate ipsa a lege concessa: secundum Albe. Bald. & omnes legistas, tam antiquos, quam etiam moder. in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure, quorum opinionem dicit esse communem. ibi iaso. in l. 2. lect. num. 2. & 26. contra Bart. contrarium ibi asseuerantem, sequitur Aug. conf. 139. visis omnibus statutis. Aret. conf. 7. abunde, & satis, & iustitiam in fi. canonice omnes in c. quod clericis. de foro comp. Alex. conf. 176. viso

themat. vol. 2. & Matra. qui ait hanc esse communem sententiam conf. 12. contra ea quae alias allegauit. nu. j. moder. in c. fi. de consue. idem.

Statutum vel proclama disponens, qd qui coeperit bannitu, seu aliquem malefactorem, habeat tale castrum in seu sum, tunc mutus, caecus foemina, & alia similes personae de iure in habiles, vt in c. j. an mutus vel aliter imperfectus in v. sibus feudorum, ad feudum admittuntur ij. Guliel. de Cu. Bal. Salice. Rom. & Ale. in l. si filius familiae. ff. si cer. pe. & ias. ibi n. 3. cum alijs seq. dicit istam doctrinam Guliel. ab omnibus communiter approbari, hoc idem tenet ipse met. ias. in l. 1. nu. 14. in 2. lectu. C. de sacros. eccl. in l. 1. §. nuntiatio. de oper. no. nuntia. Alex. conf. 35. nu. 6. lib. 6. Alber. in tract. de statu. in 1. par. q. 181. Bal. in tract. statu. ver. ca. pere. ver. castru. Alc. de verb. sign. lib. 1. idem.

Statutum puniens delicta intelligitur de consummatis, & non attentatis, vnde si statutum disponderet, qd si quis dolose occiderit hominem pena mortis puniatur, intelligitur secuta morte effectualiter tantum, & non aliter. secundum Barto. & omnes communiter in l. is qui cum telo. C. ad legem Cor. de sicar. Bar. in l. 1. §. diuus. ff. eod. tit. Bald. & omnes in l. si quis ferro. de fur. & in auct. sed nouo iure. eo. tit. lo. de imo. in c. 1. de praesump. & hoc late probat & confirmat per nonnulla alia similia exempla mar. in l. qui falsam monetam. nu. 23. cum multis seq. ff. de falsis. & Grammaticus deci. 2. per totam, vbi refert ita in contingencia facti fuisse iudicatum in sacro Regio consilio Neap. Nam statutorum verba necessario debent proprie intelligi, non autem improprie, & fidei, vbi absque intellectus non sequitur, & sic statuta ipsa requirunt casum verum, & non fictum. l. 3. §. haec verba, vbi Bar. no. ff. de neg. gest. & alij doct. in l. 1. ad legem Corn. de sicar. Iam autem esse communem opi. dec. in l. non vult haeres. nu. 4. cum alijs seq. ff. de reg. iur. & Ang. Berous in c. si quis Episcopus, nu. 6. de accusi. & circa hoc late scripsi in ver. statutum disponens qd mulier, & minor non possint contrahere in decima limitatione. Praedicta autem vera sunt maxime, quia hodie per consuetudinem generalem totius mundi est derogata omnibus legibus disponentibus conatum puniri, & sic per talem consuetudinem conatus non punitur, nisi sequutus sit effectus. sec. spec. in tit. de accusatio. §. 1. cum quo sentiunt Ang. Paul. de cast. Alex. iaso. & ceteri. in l. 1. §. haec autem verba. ff. quod quisque iur. fel. in tract. quando conatus puniatur. cum alijs abunde congestis per mar. in d. l. qui falsam monetam. ad leg. Corn. de fals. nu. 24. & hoc idem tenet Boeri. dec. 306. nu. 3. & Hier. Chucalon in additio. ad deci. in d. l. non vult haeres, vbi asseuerat haec esse communem opi. & Gram. quoque in d. dec. 2. nu. 19. Hoc autem declarant non procedere Ang. Paul. de cast. Alex. & ias. in d. §. haec autem verba in crimine laesae maiestatis, & in crimine proditae, ac expugnatae patriae, quorum quidem opinionem in istis duobus casibus dicit communem Boeri. in tract. de seditionis. circa fin. 4. 1. & seq. Iste vltimus casus comprobatur ex eo, qd scripsit Soc. conf. 121. praemittenda est disputatio. vol. 4. vbi dixit qd ille, qui venit ad expugnandam patriam committit crimen laesae maiestatis. vt habetur per Bart. in extraua. qui sint rebelles, in ver. tenore, & in ver. rebellando, & per doct. in l. quisquis. C. ad legem Iuliam maiesta. idem.

Statutum disponens qd ad onera taxarum, equorum, & hospitalitatis militum etiam exempti teneatur, exceptis iis, qui a principe literas speciales cum speciali derogatione illius sanctionis habuerint, quo casu non sufficit clausula immunitatis omnibus, & quibuscunque oneribus cum clausula non obstantibus quibuscunque, etiam si de verbo ad verbum deberet fieri mentio in specie, & quibus omnibus derogatur, nisi in specie fiat mentio de immunitate, etiam respectu taxarum, equorum, & onerum belli cum derogatione illius statuti, secundum communem opi. omnium doct. quam citat, & sequitur deci. conf. 165. viso. & conf. 168. verecunde ias. conf. 121. vol. 4. fel. in c. accedentes, de recti. & Gome. in proem. reg. cancel. q. 5. comprobatur ista communis opinio: nam statutum ipsum circa onera dicitur transire in contractum, adeo qd non possit reuocari saltem absque eius specialissima derogatione, secundum Lud. Bolog. conf. 4. viso. & Rub. Alex. conf. 9. in causa: onera enim taxarum, equorum & hospitalitatis militum sunt onera realia, a quibus nemo potest se excusare, etiam si esset alius priuilegiatus, & exemptus, vt per par. conf. 52. tenetur volu. 1. Rub. Alex. in praecitato conf. 9. nu. 6. per rex. in l. 3. §. minus. & in l. rescripto. §. sciendum, vbi Bar. n. 1. ff. de mun. & hono. & quia etiam status pacificus, & publica quies conseruatur armorum intuitu secundum Signo. de homodeis, conf. 8. 2. nu. 6. in quaestio. idem.

Statutum disponens qd de damno dato stetur iuramento damnum passu, isto casu si alicui sit commissum furtum, non stabitur eius iuramento, cum furtum sit merè criminale, licet in furto insit damnum, ita voluit eleganter Bald. in l. nauta. §. quaecunque. ff. nau. caup. stabu. in l. ait praetor. in prin. ff. de iureiur. & in l. si seruus seruum. §. oliuam. ff. ad legem Aquiliam. Host. in summa. ti. de damno dato. §. locum habet in prin. Alb. in l. 1. §. occisorum. ff. ad Syllan. & in 2. parte statutorum q. 13. item quareo aliam & c. Alex. & Roma. in l. 2. ff. de dam. infect. & idem Alex. conf. 167. requisitus, vol. 2. & mar. post alios ibi relatos per eum in l. de minore. §. tormenta. nu. 3. ff. de quaest. & in sua prac. crim. in §. expedita. nu. 75. & Io. Bapt. Plotus in repe. l. si quando. C. vnde vi. num. 823. circa si vbi asserit hanc esse communem opi. & Ripa. in d. l. 2. ff. de dam. infect. nu. 2. licet ibi de ea non nihil dubitet complura satis vrgentia in contrarium adducendo. Interpretatur secundo praefatum statutum, ac limitatur qd accusatoris iuramento, de damno illato fides adhibeatur non procedere quotiescunque accusatoris iuro. de dano illato fides adhibeatur non procedere quotiescunque accusatus qd iuratus fuit instantia faceret iudici, vt ad inspicendum locum accederet quia ex euidetia, & inspectione oculorum nullum damnum illatum apparebit, eo casu iudex equitatus a parte non obstante dicto statuto proficisci poterit ad locum damni, & pronunciare illud quod ex aspectu constabit, Bald. & Sali. contra negantem. C. ad legem Aquiliam & in l. 1. C. si aduer. lib. Barbat. c. perniciosam. de of. ordi. cur. ita praedictari scribit l. admonendi. ff. de iureiur. Ratio huius conclusionis est, quia nulla lex prohibet ac excludit probationem per rei euidetiam, vt voluit Azo in summa C. ad legem Aquiliam. Bald. l. Deo nobis. C. de episc. & cler. & rub. C. de probat. licet Bald. titubanter l. 2. de iureiur. teneat expresse contrariam in nube fundata, amplector primam opi. quae videtur communis teste Curto d. l. admonendi. nu. 352. Limitatur tertio dictum statutum, vt non credatur iuramento damnum passu si accusatus perat exprimi diem per damnum passum: quia intendit illum redarguere de falso, & probare ipsum damnum passum: vel accusatorem fuisse alibi. tunc enim necessario debet exprimi dies per damnum passum alioqui iuramento non creditur. Bald. l. 1. in fi. C. de iudi. Ista est communis de qua per doc. in l. arbitraria. §. si quis Ephesi. ff. de eo quod certo loco. & l. libello rum. ff. de accus. B. Plotus in d. l. si quando. limitat hoc statutum 6. casibus & alijs. li. F. Viuius.

Statutum, Lex, vel princeps potest prohibere, qd non iuretur super contractibus sec. Bald. in l. non dubium. circa fin. C. de legib. per tex. in l. si ff. qui satisd. cog. & doct. omnes communiter in c. laicus. de foro comp. in 6. quam communem praecitati doc. ibidem sequuntur, & pleno ore attestantur, & alij passim in iure nostro, vide aliam conclusionem consimilem §. in ver. statutum mulierem, vel minore prohibens, & c. F. Viui.

Reus pro crimine, ac delicto capitali condemnatus ad mortem, mediante sententia definitiva, secundum formam iuris communis efficitur seruus poenae. l. qui vltimo. ff. de poenis, sed condemnatus ad poenam mortis per sententiam vigore contumaciae, ac fictae confessionis ex forma statuti non efficitur seruus poenae, donec venerit in iudicis potestatem, sec. Bal.

Arbitri

Arbitri, seu iudicis morte expirat compromissum. l. diem proferre. §. 1. iuncta gl. ibi, & l. si interpellatur. vbi gl. ff. de arbitris & hoc procedit in vno solo arbitro electo. Amplia dicta conclusionem, qd si ex tribus arbitris qui necessario eliguntur ex forma statuti vnus decedat, finitur compromissum, nec duo superstitres poterunt sententiam ferre. c. vno delegatoru. vbi Host. Io. And. & ceteri canonistae communiter notant, & Bar. Paul. de cast. Alex. ias. alique omnes in l. duo ex tribus ff. de re iud. hoc vero de plano procedit in arbitris statutariis qui sunt arbitri iuris, & sunt ordinarij iudices, de quibus facit mentionem tex. in c. praesentata. de testib. & Barb. in d. c. vno delegat. idem.

Statutum disponens super gradibus, vel de gradibus loquens debet interpretari, & intelligi de gradibus iuris ciuilibus, & fieri computatio graduum, secundum ius ciuile, ita tenent, & concludunt per quamplures rationes Iac. Butr. & Bal. in l. fi. C. de succes. edict. & inter alias rationes assignant istam, quia computatio graduum secundum ius canonicum est impropria, sequitur ibi Alex. n. 6. Bar. l. iuri. confultus §. 1. ff. de grad. affi. & in d. l. fi. & idem ibi Sali. & ias. in d. l. nu. 12. & dec. nu. 14. & Alber. Brun. in trac. qd stantibus masculo. artic. 5. nu. 20. sub q. 2. vbi etiam late distinguit ante nu. 20. & idem consuluit Bart. conf. exordiente queritur vtrum gradus, & ista est com. opi. vt per moder. in d. l. si vbi ias. dec. & alij scrib. ampliant. limitant ac late declarant in pluribus casibus dictam communem. idem.

Statutum disponens, qd de damno dato stetur iuramento damnum passu, isto casu si alicui sit commissum furtum, non stabitur eius iuramento, cum furtum sit merè criminale, licet in furto insit damnum, ita voluit eleganter Bald. in l. nauta. §. quaecunque. ff. nau. caup. stabu. in l. ait praetor. in prin. ff. de iureiur. & in l. si seruus seruum. §. oliuam. ff. ad legem Aquiliam. Host. in summa. ti. de damno dato. §. locum habet in prin. Alb. in l. 1. §. occisorum. ff. ad Syllan. & in 2. parte statutorum q. 13. item quareo aliam & c. Alex. & Roma. in l. 2. ff. de dam. infect. & idem Alex. conf. 167. requisitus, vol. 2. & mar. post alios ibi relatos per eum in l. de minore. §. tormenta. nu. 3. ff. de quaest. & in sua prac. crim. in §. expedita. nu. 75. & Io. Bapt. Plotus in repe. l. si quando. C. vnde vi. num. 823. circa si vbi asserit hanc esse communem opi. & Ripa. in d. l. 2. ff. de dam. infect. nu. 2. licet ibi de ea non nihil dubitet complura satis vrgentia in contrarium adducendo. Interpretatur secundo praefatum statutum, ac limitatur qd accusatoris iuramento, de damno illato fides adhibeatur non procedere quotiescunque accusatoris iuro. de dano illato fides adhibeatur non procedere quotiescunque accusatus qd iuratus fuit instantia faceret iudici, vt ad inspicendum locum accederet quia ex euidetia, & inspectione oculorum nullum damnum illatum apparebit, eo casu iudex equitatus a parte non obstante dicto statuto proficisci poterit ad locum damni, & pronunciare illud quod ex aspectu constabit, Bald. & Sali. contra negantem. C. ad legem Aquiliam & in l. 1. C. si aduer. lib. Barbat. c. perniciosam. de of. ordi. cur. ita praedictari scribit l. admonendi. ff. de iureiur. Ratio huius conclusionis est, quia nulla lex prohibet ac excludit probationem per rei euidetiam, vt voluit Azo in summa C. ad legem Aquiliam. Bald. l. Deo nobis. C. de episc. & cler. & rub. C. de probat. licet Bald. titubanter l. 2. de iureiur. teneat expresse contrariam in nube fundata, amplector primam opi. quae videtur communis teste Curto d. l. admonendi. nu. 352. Limitatur tertio dictum statutum, vt non credatur iuramento damnum passu si accusatus perat exprimi diem per damnum passum: quia intendit illum redarguere de falso, & probare ipsum damnum passum: vel accusatorem fuisse alibi. tunc enim necessario debet exprimi dies per damnum passum alioqui iuramento non creditur. Bald. l. 1. in fi. C. de iudi. Ista est communis de qua per doc. in l. arbitraria. §. si quis Ephesi. ff. de eo quod certo loco. & l. libello rum. ff. de accus. B. Plotus in d. l. si quando. limitat hoc statutum 6. casibus & alijs. li. F. Viuius.

Statutum disponens qd inuentus de nocte cum armis puniatur tant. poena, tale statutum intelligitur duntaxat punire apprehensos, non autem testib. conuictos, vt per Bar. Ang. imo. Rom. & alios doct. magis communiter in l. 1. ff. de acq. pos. mar. in l. qui falsam monetam. nu. 33. ff. ad legem Corn. de falsis, in l. is, qui cum telo. nu. 45. C. ad l. Corn. de licariis. in sua prac. crim. in §. pro complemento. nu. 24. & in sing. 395. dubitant doct. & c. In quibus quidem locis ipse refert omnes doct. in contrariam sententiam inclinantes, tamen opinio Bar. & sequacium videtur communis, vt attestantur ias. & Rip n. 53. & seq. in d. l. 1. & Soci. moder. in l. 3. §. Neratius. ff. de acq. poss. & Ang. de Aret. in tract. malef. in ver. datus Andr. armatus. n. 7. Ampliat istud statutum praecipiens qd nullus proficiscatur de nocte sine lumine, vel cum armis, sub tali poena comprehendere etiam foemina secundum Cy. & Bal. in l. quicunque. C. de seruis fugiti. mar. in reperito. l. vnica. nu. 266. C. de raptu virgi. & Soci. nepos. conf. 1. nu. 9. lib. 1. & conf. 7. n. 19. eod. lib. idem videmus in statuto disponente, quod nullus audiat iudicium volens exceptionem opponere, qd pactum sit nullum: istud statutum comprehendit etiam foemina, vt voluit Bal. in l. in multis. ff. de sta. hominum. quia statutum loquitur in materia, quae est par maribus, & foeminis, in qua viget eadem ratio. l. fi. C. de indic. vidui. rollen. idem videmus in statuto prohibente vestes, vel alia portare sub aliqua poena, tunc portans vestes prohibitas vigore praedicti statuti, non incidit in poenam nisi apprehendatur cum reb. vetitis secundum Ang. in auth. de san. episc. reuerendissimis. & ista est com. opi. teste Ant. Gomef. in l. 4. §. tau. nu. 50. idem.

Statuta contra venditorem etiam in poenalibus censentur facta, ac condita contra emptorem ratione correlationis, vbi est eadem ratio. sec. Bar. & doct. in l. 13. C. de cupressis lib. Com. opin. Tom. ij.

Statuta contra venditorem etiam in poenalibus censentur facta, ac condita contra emptorem ratione correlationis, vbi est eadem ratio. sec. Bar. & doct. in l. 13. C. de cupressis lib. Com. opin. Tom. ij.

in l. data opera. C. qui accusa. non poss. & in l. 1. C. de haered. insti. vbi omnes hoc sequuntur, & in Leius. §. si cui. ff. de testa. & si ista sententia non operatur effectum suum, donec praefatus reus condemnatus ad mortem repetus fuerit, tunc enim ipsi poena vltimi supplicij erit imponenda, & ita se habet com. opi. vt patet ex allegatis per Boer. decif. 268. n. 8. cum alijs seq. vbi refert nonnullos doct. in contrariam sententiam inclinat. Ratio huiusmodi com. opi. videtur ista, quia sententia lata contra aliquem contumacem potius praesumitur propter vitium contumaciae lata, quam propter ius partis. text. est in l. praesens. ff. de pignor. & in l. si ideo. ff. de euict. & in l. si de emptio. & vend. quae iura ad hoc allegat Roma. conf. 329. praesens consultatio. vbi etiam allegat Bar. in l. saepe. ff. de re iud. & in l. res inter alios ff. res inter alios non nocet. & Ant. in c. quamuis. de re iud. imò vltius dicas, qd dicta sententia lata ex forma statuti contra contumacem, nunquam transit in rem iudicatam. vt voluit Io. de Anania in c. de his. extra de accus. cuius dictum pro valde singulari, & notabili refert, & sequitur Lud. Bo. log. conf. 34. circa h. mar. in sua prac. crimi. in §. ex ordine sue cessiuo. nu. 2. idem.

Statutum puniens in aliqua ciuitate arma ferentem poenam centum: aliud statutum puniens insultantem aliquem eadem poena centum, & aliud statutum in eademmet ciuitate puniens vulnerantem aliquem poena centum, quomodo intelligitur ista tria statuta, & interpretentur, dic qd statuta dictis statutis, si euenerit casus, qd Titius vulnerauerit Matium cum armis, non punitur poena centum, videlicet poena centum pro armis poena centum pro insultu, & poena centum pro vulnere. Sed punitur duntaxat poena centum, & sic vna sola poena pro vulnere, quia portatio armorum, & insultus confunditur, vt per gl. notabilem, & singularem in l. qui de crimine. C. de accusatio. quam sequuntur omnes scrib. communiter ibi, vt de ista communi attestatur laffer. in dec. 95. idem tenet Bar. in l. quemadmodum. §. illud. ff. ad legem Aquiliam & insidiano. §. illud. ff. de fruct. circa fi. lo. Andr. in add. spec. in titu. de hono. id. super rub. vbi vulgata est quaest. Bal. in l. quicunque. C. de seruis fugitiuis. in l. d. mortuo. ff. sol. mat. & in l. aduersus. in fi. C. de furtis. Anch. conf. 272. de titulis & c. per Gandi. in tract. maleficio. sub rub. de poenis reorum. ver. pone in super. & c. abb. & alij in c. 1. de poenis, & Alb. de Rosa. in tractatu. statutorum, in 2. parte q. 89. idem.

Statutum imponens poenam vendentibus rem immobilem forensibus, non excusat aliquo pacto haeredem damnatum a testatore in testamento vendere, quia ob praesumptum testatoris de vendendo forensibus, non excusandus est ipse haeres a poena praefati statuti. l. fenatus. ff. de leg. j. & tenet omnes scrib. communiter in l. cetera. §. fi. e. ti. vbi doc. de ista communi auctoritate testantur, & ias. in l. iuste possidet. nu. 18. & seq. ff. de acquir. poss. idem.

Statutum disponens, qd inuentus de nocte cum armis puniatur tant. poena, tale statutum intelligitur duntaxat punire apprehensos, non autem testib. conuictos, vt per Bar. Ang. imo. Rom. & alios doct. magis communiter in l. 1. ff. de acq. pos. mar. in l. qui falsam monetam. nu. 33. ff. ad legem Corn. de falsis, in l. is, qui cum telo. nu. 45. C. ad l. Corn. de licariis. in sua prac. crim. in §. pro complemento. nu. 24. & in sing. 395. dubitant doct. & c. In quibus quidem locis ipse refert omnes doct. in contrariam sententiam inclinantes, tamen opinio Bar. & sequacium videtur communis, vt attestantur ias. & Rip n. 53. & seq. in d. l. 1. & Soci. moder. in l. 3. §. Neratius. ff. de acq. poss. & Ang. de Aret. in tract. malef. in ver. datus Andr. armatus. n. 7. Ampliat istud statutum praecipiens qd nullus proficiscatur de nocte sine lumine, vel cum armis, sub tali poena comprehendere etiam foemina secundum Cy. & Bal. in l. quicunque. C. de seruis fugiti. mar. in reperito. l. vnica. nu. 266. C. de raptu virgi. & Soci. nepos. conf. 1. nu. 9. lib. 1. & conf. 7. n. 19. eod. lib. idem videmus in statuto disponente, quod nullus audiat iudicium volens exceptionem opponere, qd pactum sit nullum: istud statutum comprehendit etiam foemina, vt voluit Bal. in l. in multis. ff. de sta. hominum. quia statutum loquitur in materia, quae est par maribus, & foeminis, in qua viget eadem ratio. l. fi. C. de indic. vidui. rollen. idem videmus in statuto prohibente vestes, vel alia portare sub aliqua poena, tunc portans vestes prohibitas vigore praedicti statuti, non incidit in poenam nisi apprehendatur cum reb. vetitis secundum Ang. in auth. de san. episc. reuerendissimis. & ista est com. opi. teste Ant. Gomef. in l. 4. §. tau. nu. 50. idem.

Statuta contra venditorem etiam in poenalibus censentur facta, ac condita contra emptorem ratione correlationis, vbi est eadem ratio. sec. Bar. & doct. in l. 13. C. de cupressis lib. Com. opin. Tom. ij.

vi. tex. est in l. fi. vbi ias. & scrib. omnes. C. de ind. vidui. tellen. Euerardus in sua centuria. n. 76. in loco à correlatiuis. Ratio præfati statuti videtur ista, quia statuto de emptore nullum verbum factum fuisse. E conuerso statutum puniens emptorem bladorum, videtur punire etiam venditorem, esto qd de venditore nulla mentio fuisse facta, quando esset eadem ratio sec. Euerard. in præal. tract. de centum mod. argu. vbi asserit hanc esse communem opi. & Fabianus de monte S. Sauii in trac. contractuum in 2. q. priu. circ. fi. & istam communem sequitur, & tenet abb. & omnes canonistæ in proem. Decret. Bar. Io. de Platea. ceterique legistæ in d. l. i. C. de cupressis, Bar. Ang. ias. & doct. in d. l. i. C. de ind. vidui. tollen. curt. sen. conf. 1. i. Statuto, & c. nu. 7. deci. in l. sic ut bonis, n. 7. C. de in ius voc. Domi. de S. Gemina. in c. eos. §. clericis, de tempo. ordi. Limitatur hæc opinio communis, qd ex dicto statuto de v. ditione. bladorum non ligantur clerici pro fructibus bonorum ecclesiasticorum, secun. Rip. in trac. de peste, tit. de præf. reme. contra pestem, in parte inci. Deuenio nunc ad modum, & normã vbertatis conferuanda, n. 22. & in c. ecclesia S. Mariæ de consi. q. 40. Limitatur secundo loco, quod ne ligatur emptor, vel venditor, aut conductor forensis ex dispositione præfati, statuti vbi probabiliter ignorabant dispositionem istius statuti, puta quia non diu comorati fuissent in loco statuti. quo casu forensis præsumitur ignorare statuta loci secundum Rip. in d. part. deuenio, n. 120. & seq. & Gandinum in tit. de rebus non portandis contra deuentum, ver. sed statutum est. l. fi. ff. de de. ab ordi. facien. & c. idem.

Statutum imponens pœnam centum ducatorum, vel aliam pœnam minorem, seu maiorẽ pecuniariam, seu corporalem percutienti aliquem, quõ est intelligendum vbiq; Titius minorem, seu maiorẽ pecuniariam, seu corporalem percutienti aliquem, quomodo est intelligendum vbiq; Titius vulneraret, aut percuteret sempronium vno ictu cum bidente, vel tridente, dic qd hoc casu vigore prædicti statuti non debet puniri nisi de vno vulnere secundum cõmunem opi. quæ seruatur in practica quotidie, vt meminit Ange. Aret. in trac. maleficiorum, in ver. & ipsum titium. n. 11. & ibi Aug. in addi. & mar. in l. si in rixa, numer. 1. §. ff. de sicariis, & in practi. crimi. in §. pro complemento, nume. 29. in quibus locis non nihil aperit mentem dicti statuti. idem.

Statutum prohibens, qd non possit extrahi frumentum extra ciuitatem, ampliatur habere locum etiam in extrahentibz farinam secundum Bartolum in l. quæstrum. §. illud. ff. de leg. 3. & l. Cesar. 2. n. 16. ff. de publica. & vectig. ias. in l. non dubi. 40. & 3. C. de legib. Bonifac. in tracta. maleficio. in rub. quid sit accusatio, ver. quidam. Maranta. in trac. de iud. in prin. nu. 20. Rip. in trac. de peste rub. de remed. ad conferuandam vber ratem. n. 7. vbi attestatur hanc esse communem opi. & Gand. in tract. malef. in rub. de reb. non port. con. tr. decret. n. 40. 2. m. plia secundò, vt habeat locum in statuto disponẽte, quod non possit exportari vinum extra territorium. l. sub pœna. quod minime possit vigore istius statuti extrahi vinum bucciale, vt voluit eleganter Bal. in l. ad Barbaricum. C. quæ res expor. non pos. Amplia tercio, statutum puniens inuentum exportare frumentum extra territorium, vel ciuitatem interpretari, ac extendi, vt puniat non solum personaliter adprehensum, sed etiam testibus conuictum secundum omnes legistas, in l. 1. ff. de acq. pos. & istam ait esse communem opi. Ripa in tracta. de peste. in tit. de remed. ad conferuand. vberat. n. 104. vbi istam cõmunem sequitur vbi similiter idem Rip. ampliatur hoc dictum etiam procedere, si statutum puniret adprehensum frumentum exportare: quia eo casu comprehenderet etiam testibz conuictum, vt per gl. in l. 1. C. vbi fenar. vel clarissimi: & ista gl. cõmuniter approbatur: vt refert Ripa vbi s. n. 10. 5. Amplia quarto, qd statutum inibens sub pœna extrahi frumentum super equo. aino, vel curru, extra territorium habere locum etiam sec. Sali. in l. si ferui. nu. 24. & seq. C. de noxal. si porter dictum frumentum super humeris propriis, vel collo boum. Ratione ibi assignat. statuentes cõsiderauerunt factum exportationis, non autem modum exportandi facta de equo, vel aino, & curru, fuit facta causa exempli Limita primò, dictum statutum puniens extrahentem frumentum extra territorium, vt non comprehendat illum qui ante conditum statutum incepit exportare, sed ante quàm exiret, firmavit se & tunc: & tunc statutum factum, seu publicatum fuit, & illud sciuit, & prout incepit, frumentum extraxit. Ratio est, quare extrahens hoc casu non puniatur aliqua pœna: quia inritum spectatur in isto casu, non autem illud quod superuenit postea, vt voluit Io. And. Anc. Ant. Bal. & ceteri omnes in c. cognofcentes. de cõ. si. l. horum doctrinam dicit esse communem Bero. ibid. nu. 2.

& sequi. licet de ea non nihil dubitet nonnulla in contrarium adducendo. Limita secundò, dictum statutum prohibens, & puniens extrahi frumentum extra territorium, non habere locum in extrahente sui vsus causa sec. Bald. in l. cum proponas. C. de nau. foen. imo. in l. cetera. §. si ff. de leg. 1. mar. ling. 86. ita tutum fit à principe, & ias. in d. l. cetera. §. sed & si quis ad opus, nu. 7. vbi ait hanc esse communem opi. Limita tercio, dictum statutum prohibens extrahere annonã extra territorium non obligare, nec ligare ecclesias, quin possint annonam extrahere, quam colligunt ex prædiis suis, sec. Rip. trac. de peste. tit. superius citato. n. 122. per c. ecclesia S. Mariæ. de consi. Hoc autem ampliatur procedere non solum in ecclesia, verum etiam in clericis. Ripa trac. de peste. post Bal. tit. 19. 3. vol. 3. & ista omnia sequitur, & refert Gram. decif. 100. nu. 1. 5. Limitatur istud statutum, vt non procedat in distrahente originaliter de suo territorio: scilicet si ex alieno portaretur per transitum illius territorij vt voluit glo. in l. post hac. de ædific. priuat. cum qua sententia communiter doc. & in d. l. cerera. §. sed & si præsertim. ias. ibi nu. 2. 1. & adignat rationem huius conclusionis, & testatur esse communem. Limita quinto, qd statutum prohibens portati, seu adduci vinum in ciuitatem collectum extra illius finem, & territorij non comprehendere clericos, & ecclesias, vt per sel. dec. & alios in c. ecclesia S. Mariæ. de consi. & ita fuit decisum iudicatum & definitum in sacro regio concilio Neap. in causa, & lite que interuenit inter ciuitatem Salerni, & abbatem S. Benedicti, vt refert Gram. decif. 100. n. 17. cum aliis seq. & hoc idem refert & sequitur Coua. in rep. c. quamuis pactu. de pactis. in 7. §. 4. nu. 8. Limitatur 7. statutum puniens emptores, vel extractores bladorum extra territorium non ligare forenses ignorantes puta quia non diu morati sunt in dominio statuentium quo casu forensis præsumitur ignorare statuta illius loci, vt per Ripam in trac. de peste, in tit. de præf. remed. con. pestem, in parte quæ incipit: Deuenio nunc ad modum, & normam vbertatis conferuandã, n. 120. & seq. & Gandi. in trac. maleficiorum. in tit. de rebus non portandis contra deuentum, ver. sed statutum, & c. quia statutum dictos forenses ligare non potest l. si ff. de iur. iud. om. iud. neque. C. qui dare tuto. poss. & c. vt inimarum. §. statutum. de consi. in 6. Animaduerte autem qd statutum in dubio est ita interpretandum, vt non comprehendat forenses sec. Cy. in l. i. q. vlt. C. que sit longa consue. & Guid. de suza. in quadam disputatione incip. sed pone statutum, & in alia quæ incip. quæstio talis est Bononiensis & c. dicentem qd statutum semper ita debet arctari, vt in eo extraneus non contineatur, allegat. l. 1. §. si ff. quod quisque iuris, & dicit Bald. in repe. l. de quibus. ff. de legib. ver. quarto quæritur. an consuetudo & c. quod consuetudo immediatè compulsiua, & phibitua, aut pœnalis non extenditur ad forenses, sed mediare aliquo facto. vel delicto intra territorium commissio ligat: quia consentire tunc videtur, qui delinquit, & idem tenet spec. in tit. de consi. §. 1. Io. And. in rub. de consuetud. & Alex. la. è conf. 44. vol. 5. Septimò interpretatur & limitatur dictum statutum pœnale prohibens extrahere frumentum de comitatu, vt non liget minorem sec. Rom. in ung. vlt. Viuius.

Statutum disponens, qd bannitus non possit reuerti ad ciuitatem, vel qui occidit occidatur, nisi habuerit pacem ab hæredibus defuncti, tunc in isto statuto non comprehenditur mulieres hæredes occisi, idco sec. doct. sufficeret in omnem suentium bannito habere pacem à maiori parte hæredum, ita voluit Bart. & alij doct. in l. 4. Cato. ff. de ver. ob. quorum quidẽ opinio communiter approbatur ab omnibus, vt per Paul. de Calt. in l. 2. §. ex his. ff. de ver. ob. Boer. in decif. 121. n. 2. Moder. in d.

Statuta potius intelliguntur superflua, & nihil operari, quàm qd quis indebitè damnus patiatur, sec. gl. communiter ab omnibus scrib. approbatam in l. si quàm ibi Bar. summe extollit. C. de iure deli. vbi Bar. post gl. ibi vult, qd ista statutum, qd executio instrumenti fiat contra hæredes, licet fieri poterat contra defunctum: huiusmodi statuti præfatio non habebit locum in hæredem cum beneficio legis, & inuentarij, ne ille indebitè damnus patiatur, licet & ipse proprie sit hæres, & consequenter verba statuti illum comprehendant, & de prædicto communi attestantur moder. in d. l. fi. & doct. in trac. de statutis. idem.

Statutum disponens qd bannitus non possit reuerti ad ciuitatem, vel qui occidit occidatur, nisi habuerit pacem ab hæredibus defuncti, tunc in isto statuto non comprehenditur mulieres hæredes occisi, idco sec. doct. sufficeret in omnem suentium bannito habere pacem à maiori parte hæredum, ita voluit Bart. & alij doct. in l. 4. Cato. ff. de ver. ob. quorum quidẽ opinio communiter approbatur ab omnibus, vt per Paul. de Calt. in l. 2. §. ex his. ff. de ver. ob. Boer. in decif. 121. n. 2. Moder. in d.

Statutum disponens qd bannitus non possit reuerti ad ciuitatem, vel qui occidit occidatur, nisi habuerit pacem ab hæredibus defuncti, tunc in isto statuto non comprehenditur mulieres hæredes occisi, idco sec. doct. sufficeret in omnem suentium bannito habere pacem à maiori parte hæredum, ita voluit Bart. & alij doct. in l. 4. Cato. ff. de ver. ob. quorum quidẽ opinio communiter approbatur ab omnibus, vt per Paul. de Calt. in l. 2. §. ex his. ff. de ver. ob. Boer. in decif. 121. n. 2. Moder. in d.

der. in d. §. Cato. vbi seprobat ceteras quinque opiniones quæ in hoc articulo reperiuntur, & nota, qd præfatum statutum, quo cauetur licitum esse alicui vindictam fumere sec. la. co. Butr. & Paul. cast. in l. refectionis, per illum tex. ff. com. prædio. quia tendit ad refræmandum maleficia, & quia priuatum facit ministrum reipublicæ. l. 1. C. quomodo licet sine iudi. se vindi. imò doct. d. l. refectionis, extendunt hoc dictum, quod in isto casu licitum sit congregare amicos etiam extraneos, qui illum adiuuent, & isti conuocati non puniuntur sicut nec principalis, & allegant gl. in l. cum fundus. ff. de vi, & vi arma. & idem tenuit Bal. in c. fi. de iuram. calum. qui secundum eum, quando conceditur quod aliquid impunè fiat videtur semper concessum, vt illud fieri possit cõuocatis amicis, & familiaribus. l. si stipulatus fuero per te non fieri. ff. de verb. obl. & idem tenet Capo. in trac. de ferui. vrb. prædio. vbi asserit qd ita obtinuit in ciuitate Veronæ, & sequitur ias. in l. 1. §. ff. de noui ope. nun. Fallit. ac claudicat dictum statutum, quando loqueretur in numero plurali, vt puta dicit statutum bannitum non posse reuerti ad ciuitatem, nisi pacem habuerit cum hæredibus occisi, tunc enim comprehendit tam masculos hæredes, quàm feminas, sec. Bar. in l. si filius qui patri, in vlt. q. ff. de vulg. & pupil. sub. & hoc non solum, procedit de iure statuario, & municipali, sed etiam de iure communi omnibus hæredibus, etiam feminis competit ius vindicandi defuncti necẽ. l. fororem. C. de his qui vlt. vt indig. & l. femina. C. ad turpillia. & not. omnes doct. in d. §. Cato, præsertim ias. n. 39. vbi ait hanc esse communem opi. & Ruyus ibidem n. 20. in 2. lect. & Pontanus perusinus n. 70. & seq. præfatum statutum simpliciter disponens, quod occidens occidatur. Interpretatur, & limitatur secundo incurere pœnam statuti, nisi qui ex animo, & dolose occiderit, & sic statutum (licet simpliciter loquatur) debet declarari secundum ius commune, vt in c. cum m. dilectus, de consuetud. vbi per doct. tradit Calderi. conf. in 9. in titu. de consist. quicquid disputet Cornæ. conf. 1. dec. in conf. 10. consideratis. vol. 3. & Bald. hoc latè declarat in l. data opera, ver. item si statutum. C. qui accusare non possunt, & dicit magnũ verbum Paul. de cast. in l. & si fuerit. C. ex qui. causis infra. itroga. qd per hoc liberat quendam, qui proiciendo saxum hominem interfecerat casu, & præter propositum suum, licet in loco extaret statutum de quo s. & determinat idem Pau. de cast. conf. 277. in causa in carceratorum, in prin. vol. 2. secundũ nouam impressionem, & Deci. conf. 9. per tot. vbi plurima ad propositum reperies: idem voluit Card. in c. lator. vbi idem dicit fel. ext. de homic. Barba. conf. 40. illud adduco. vol. 2. Alex. conf. 140. videtur in casu proposito li. 2. & ias. in l. 1. ff. de legi.

Statutum disponens, qd bannitus, possit impunè occidi valet & tenet de iure, vt per Io. And. in addi. ad spec. in tit. de consi. §. 1. Hoff. in c. 1. eo. tit. Bart. l. omnes populi. ff. de iusti. & iu. & in l. vt vim. eo. tit. & cano. omnes. in c. quæ in ecclesiarum, de consi. mar. in l. 1. ver. & tale statutum. ff. de fca. conf. 73. nu. 75. & conf. 32. nu. 2. & in sua pract. crim. §. aggredior. nu. 1. Ratio istius statuti videtur ista, quia dicitur fauorabilis ex eo, qd ob bonum publicum videtur inductum. l. 2. vbi Bart. & alij. C. quando licet sine iudic. & in l. omnes populi. 2. q. 1. q. prin. ias. conf. 133. lib. 1. & l. vbi pactum. C. de transac. Bald. §. 49. post med. lib. 3. & moder. in c. quæ in ecclesiarum. de consi. dec. conf. 327. nu. 3. in fi. In tantum autem hoc statutum valet, vt etiam in foro animæ & apud Deum valeat, vt dicit Alex. in l. si plagij. in prin. de verb. obl. & P. Duenas in trac. reg. reg. 68. Limit. 2. cum alijs per eum ibi congestis, latè per ea, quæ voluit Alb. in trac. statut. 4. part. q. 19. Imo huiusmodi statutum potest premiari occidentem bannitum, quamuis homicidium de se malum sit, vt not. Hoff. & doct. in c. fi. extra de consuetu. Soci. conf. 157. Præfens consultatio. in prin. vol. 2. cum alijs congestis per dec. in d. c. quæ in ecclesiarum. n. 54. & seq. vt i attestatur hanc esse communem opi. Ratio istius conclusionis videtur ista quia estimari non potest quantum inrerit prouinciam liberam esse à malis hominibus. congruit. ff. de of. præfid. His addenda est fing. doctrina Bal. in l. ita scriptum. §. si. ff. de leg. 2. vbi dicit statutum dispositi, qd capiens bannitum, & præfentans illum in carceribus cõmunis possit habere præmium à communi, tunc si quis cepit bannitum, & post conditum statutum illum præfentauerit communi, videtur posse habere & consequi præmium. Et licet occidens bannitum (ad institutum redeundo) statuto permittente non puniatur aliqua pœna corporali vel pecuniaria, nihilominus est infamis vt per Bal. in l. decuriones. C. ex quib. caus. infamia irroget. quem sequitur & refert mar. conf. 9. n. 39. & in l. lege Cornelia. ff. de sicar. adeo qd in facto graui non potest esse testis absque tortura sec. Bal. in auth. si vero testis productus dicatur. C. de testi

bus. Et casu, quo dictum statutum loqueretur, qd bannitus possit impunè occidi: Hanc quæstionem latè disputat Nellus in trac. bannito. parte secunda. nu. 1. & 8. & refoluit prædictum, statutum sic declaratum. Ampliatur primò etiam habere locum, si occidens sub pœna iuramento vallata ante bannum nõ offedere, vt puta titius erat Mæuius inimicus, fecit pacem cõ eo cum promissione iurata de non offendendo: nihilominus vigore istius statuti de occidendo, non obstante promissione, titius poterit Mæuium occidere, nec tenetur pœna conuenta, vt per Bart. C. quando licet sine iud. vbi Alex. in apostil. & in l. qui seruum. ff. de ver. ob. Anch. & Barb. nu. 162. ca. cum M. de consi. Rip. in repetitio. l. fi. C. de reuoc. do. nu. 86. vbi ait hanc esse communem Beroi. verò in d. c. quæ in ecclesiarum. 123. & seq. per pulcherrimas, & subtilissimas rationes conatur suadere contrarium, tamen (quicquid ipse dicat) ob hoc non discedo à communi. Ampliatur secundo dictum statutum, qd occidens patrem, filium fratrem, vel dominum bannitum non debet puniri vel aliqua pœna affici, vt voluerunt Bart. & Alexan. ibi in addi. in l. si adulterium cum incestu. §. liberto. ff. de adult. Sali. in l. vnica. C. de iis, qui parent. vel lib. abb. consil. 104. lib. 1. imol. in l. triticum. prope. fi. ff. de ver. obl. fel. in d. c. quæ in eccles. n. 5. P. Duenas reg. 68. n. 88. & nouissime Augu. Beroius in memorato c. quæ in ecclesiarum. nu. 1. 14. de consi. tit. in antiquis, vbi respondet contrariis, & audacter asseruat hanc esse magis communem opi. Ratio dictæ communis opinionis videtur ista, quia bannitus transfuga, & hostis ciuitatis, l. amissione. §. 1. ff. de capi. deminu. & in l. 1. ff. ad legem iul. de sicar. & notat Bart. in l. vt vim, & in l. omnes populi. ff. de iustitia & iure. Floria. in l. binas ædes. ff. de seruit. vrb. prædio. & moder. in d. c. quæ in ecclesiarum. quamuis contrarium tenet Ruyus post alios ibi relatos per cum conf. 4. n. 7. vol. 5. videlicet qd filius patrem bannitum propter reuerentiam occidere non possit, vigore dicti statuti, & Follerius in commentariis ad pragmaticam editam per reuerendum Cardinalem Pacecum de contumacibus nõ comparantibus infra decem dies. & c. n. 13. Ampliatur tercio præallegatum statutum in tantum procedere, quod si quis vellet interficere bannitum vigore statuti, & bannitus protestetur insultanti, vel se offendere volenti, vt nulla sibi inferatur contumelia, vel iniuria fuit enim ab solutus, tunc potestans nisi statim faceret fidem de se, in integr. vel absolutione sibi facta à suo iudice possit impunè offendi, secundum theoreticam Bart. in l. non solum. §. morte. ff. de noui ope. nun. communiter approbatam ibi à scrib. & in c. cum M. Ferr. de consi. vt attestatur Ripa ibi nu. 176. Ampliatur quarto statutum permittens alicum impunè occidi, vt intelligatur permittente illum verberari, ac iniuria affici secundum Bart. in l. nec in ca. ff. de adult. Bal. in l. 2. C. de exhib. reis. in l. si quis non dicam rapere, in prin. C. de episco. & cleri. in l. pen. C. de priua. carce. in l. 3. ff. de adimen. lega. & in l. in suis, & ibi Ang. & imol. ff. de lib. & posth. Io. And. in addi. spec. in titu. de consuetud. §. 1. in fi. Ant. in c. fi. de consuetud. in 1. fallen. & imol. in l. si verò §. de viro. ff. fo. ma. quos sequit, & refert Ale. in d. l. nec in ea. Ampliatur quinto, statutum permittens generaliter bannitum occidi, qd generaliter debet intelligi siue quis occidat per se, siue per alium, etiã data pecunia, vt voluit Bal. conf. 401. ad euidenciam dicendorum, vol. 1. Limitatur primo iusd statutum vt intelligatur solummodo de bannitis ex veris probationibus delicti: non autem de bannitis per contumaciam sec. Bald. Io. de imol. in l. si mora. ff. fo. ma. Alb. in trac. statu in 1. part. q. 52. sed hic quæro, & c. qd dictum sequitur etiã Ale. in l. omni delictum, circa prin. ff. de re milit. mar. consil. 82. nu. 1. conf. 10. nu. 8. & 12. & in l. infans. nu. 24. ff. ad legem Corn. de fca. post nonnullos alios doc. ibi per eum relatos, & Bero. in d. c. quæ in ecclesiarum. nu. 117. & Alex. per pulcherrimas rationes in d. l. si mora. n. 13. vbi asserit hanc esse communem opi. qd bannitus propter contumaciam non intelligatur ex maleficio bannitus. His accedit pro maiori declaratione præcitati, qd vnusquisque de populo in iudicio potest comparere, & dictum bannitum etiam defendere, ac terti per remediã nullitatis, huiusque taliter parenti obici nõ possit, qd sua non interesser per doctrinam singularem Bart. quam ibi sequitur Ang. Sali. folg. & Paul. de cast. in l. vbi pactum. ver. statuto cauetur. & c. Bal. in l. decurionum. C. ex quib. caus. irrog. infra. abb. in c. illa. de accusat. cum alijs, de quibus per fel. in c. illa. de accusat. cum alijs, de quibus per fel. in c. cum super. ver. non solum: non interesse & c. & mar. in l. si quis repetere etiam, nu. 14. 1. ff. de quæst. Limitatur secundo, qd si statuto cauatur bannitum in centum, posse impunè occidi, tunc si quis reperitur bannitus in vnã causa in quinquaginta, & in alia causa in alijs quinquaginta, non debet fieri hoc casu cumula. Com. opin. Tom. ij. x 2 tio, vt

rio, vt dicatur bannitus in centum, quoniam ista est materia odiosa. l. vbi fideiussor. vbi omnes doc. hoc tenent, & firmiter. ff. de solutio. Barbat. in c. licet. n. 4. & seq. de foro comp. & i. fo. in l. si idem cum eodem. ff. de iurisd. om. iud. vbi attestatur hanc esse communem opi. Limitatur tertio prefatum statutum, qd carcerati occidi non possunt, stante isto statuto, qd banniti possint occidi, sec. Bar. in l. in laqueum. ff. de acq. rer. do. & probatur in l. si. C. de custio. reo. & firmat marf. sing. 1. 50. accessus ad meretrices. & in l. n. 8. circa si de sicariis. Limitatur quarto premiffum statutum permittens bannitum posse impunè occidi, habere locum in rite bannito. l. non putauit. §. non quæuis. & ibi Bar. ff. de bo. poss. contra tab. & l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. & iste occidens non ritè bannitum, non iuuaretur dicto statuto secundum canonistas in d. c. que in ecclesiis, legitas omnes post Bartol. in l. 3. §. si feruus. ff. de acq. poss. & in d. §. non quæuis: cum aliis abundè congestis per marf. consil. 10. nu. 10. & 16. vbi ait hanc esse communem opi. imò occidens bannitum, qui fuerat nulliter bannitus non excusabitur, quominus puniatur ordinariè, videlicet si taliter occidès haberet notitiam huiusmodi nullitatis, alias cum diligentia perquirere, & se informare debuisset antè, quàm ad actum, cui naturaliter inest dolus deueniret, tanquam culpabilis iudicandis arbitrio plectendus erit iuxta communem theoreticam scriben. de qua per Alex. conf. 77. visus. li. 3. post Bart. Bald. & alios in l. non putauit. §. non quæuis. ff. de bo. poss. contra tab. & in l. si. ff. de adulter. & Bal. in l. ex morte. ad legem A qui. doct. maxime iaf. in l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. cum aliis, de quibus per dec. conf. 4. 8. 2. n. 10. per Bal. in l. 1. C. de pe. & in addit. spe. in tit. de cita. vers. non valet, Ale. conf. 114. n. 4. lib. 1. conf. 160. lib. 7. & fel. in d. e. quæ in ecclesiis. Limitatur 5. dictum statutum dans premium occidendi bannitum, non cõprehendere occidentem eum se defendendo, ac tuendo, qm hoc nõ facit principaliter, vt occideret bannitum, verum vt se defenderet, vt voluit Bar. pilli tex. in arg. in l. si qs in graui. §. vtrū. ff. ad Sylla. & in l. nulla macula similiter per illum tex. C. de delato. lib. 1. vbi hoc idem tenet Ale. sequendo Bar. & Roma. in d. §. vtrum. Coarctatur istud statutum quinto loco loquens de bannito occidendo non procedere in bannita, & sic in muliere secundum Io. de Ana. in c. intelleximus. de his, qui si. occi. Bal. in l. imperator. 2. ff. de statu homi. Aug. cõf. 67. 1. Alex. conf. 2. 8. præclar. vol. 3. & dec. in l. famina. nu. 83. de reg. iu. qd procedit in famina dum est prægnans, sec. marf. in præc. cri. in §. nunc videndum. n. 50. & Duen. reg. 68. n. 187. Animaduerte, quod si quis interficiat mulierem bannitam, quæ ex d. statuti dispositione interfici potuisset, & illa prægnans fuisset, ille de homicidio tenetur, & punitur licet prægnantem ignorauerit, quia de hoc cogitare debuit, secundum l. imperatores. ff. de stat. hominum, quem sequitur Sal. in l. quoniam. C. ad leg. iul. de vi. Nell. in tract. bannito. 2. par. 2. tem. q. 4. §. illud quod s. do cuimus mulierem bannitam non posse occidi probatur ista ratione sec. Bal. & Io. de Anan. in locis s. relatis, quia grauissimū facinus committit, qui prægnantem occidit, & prædicta procedunt secundum eos, etiam si partus sit adulterin⁹, vel in carcere conceptus, & procedunt etiam si esset mulier prægnans decem vel viginti dierum tantum quia licet non sit anima, tamen est spes. Limitatur sexto d. statutum non habere locum, nec extendere vires suas extra territorium statuentium, & si occidens bannitum extra territorium eorum, non iuuabitur tali statuto, nec erit immunis à pæna, sec. iaf. l. si. ff. de iurisd. om. iud. Post Io. imol. in clem. pastoralis. de iurciur. & Anch. in c. canonum statuta. de consil. 1. 6. vers. tertio principaliter. & hoc tenet & probat Ruinus conf. 84. n. 4. & 6. vol. 4. marf. conf. 121. nu. 2. in variis locis post Baldum conf. 397. vol. 6. dicit, qd statum præmians occidendum bannitum, continet etiam occidentem bannitum extra territorium mihi placet opinio prima, quam hac ratione confirmo, qd bannitus non possit impunè occidi extra territorium, verum nec capi etiã potest, quia captus relaxandus esset, cum sit illegitimè captus, vt per Bald. in auth. item nulla communitas. in si. C. de sacros. eccl. iaf. l. vbi pactum. C. de pact. F. Viuius.

tutum tale iniquum valere non potest & vide l. si. finita. §. si de vedigalibus. ff. de dam. inf. Ang. in l. filius. ff. de inof. testa. His tamen non obstantibus, contrarium verius videtur, quod etiam communiter tenetur, vt s. recensui, per tex. in c. 2. de deli. puer. & ibi Anch. & post eum Io. de Anan. gl. in rub. C. de decret. decurio Bald. in l. 1. C. ne fil. pro patr. Ruyn. conf. 149. nu. 13. vol. 3. & qd ista opinio sit communis, & seruetur in practica tenet Ale. in d. l. lex Cornelia. Aldobrand. in §. pterea. insti. quibus mod. ius patr. potest. fol. Chassa. in consue. Burg. ti. de successions. n. 7. §. 2. n. 5. Limitatur dictum statutum non habere locum de iure comm. quia si filius sit condemnatus ex delicto pater de iure com. ad pænam iure legitimam non tenetur, auri. si qua mulier. C. de sacros. eccl. & ibi Bart. in si. abb. ca. 2. de delict. puero. spec. de executo. sent. n. 2. Soci. iu. conf. 51. n. 5. lib. 1. Limitatur secundo d. statutum non habere locum in nepote. Ruyn. post Bald. in conf. 7. n. 6. li. 5. licet nepos largè veniat appellatione filij, quia huiusmodi statutum est odiosum & irrationale. Rayne. de forliu. l. Iulia. §. ff. de ritu nup. Cro. in l. omnes pop. ff. de iustitia & iure. vnde in penalibus non fit extensio per identitatem rationis c. statutum c. licet, de elect. libr. 6. quem tex. ad hoc citat Calderi. conf. 1. tit. de hæreti. quod sine dubio procedit, quando constitutio pænalis contineret odiū irrationale, vt s. docuimus, prout etiam apparet ex l. quisquis. C. ad l. iul. maiefta. vbi filij puniuntur propter delictum parentis, ideoque lex illa loquitur in filiis & non extenditur ad filias, vt ibi habetur & not. Bar. in l. 1. ff. de verb. sig. Ang. in l. qui conque. C. de seruis fugiti. iaf. si quis id quod, in 6. limita. ff. de iurisd. om. iud. quia continet odium irrationale similiter non habet, contra si filius committat crimen læsæ maieftat. quia propter id puniatur pater sec. Sali. in d. l. quisquis, quem sequitur dec. conf. 64. & illud quod superius retulimus, quod appellatione filiorum veniunt nepotes sequitur etiam Bart. in l. patri. ff. de adulter. Limitatur tertio loco præfatum statutum procedere, quando delictum per filium esset commissum in territorio statuentium aliàs secus, vt per Bart. in tract. represali. in 1. q. & iaf. in §. actiones, n. 88. insti. de act. Limitatur quarto hoc statutum marf. in sing. s. citatis non habere locum in filia pupillo committente delictū. Quinto limitat idem marf. dictū statutum non procedere quando filius esset cõdemnatus propter contumaciam in l. infans. nu. 20. de sicar. & in l. de vnoquoque n. 173. ff. de re iud. & Corne. post Bald. & alios per eū conf. 92. n. 5. li. 4. Sexto fallit præallegatum statutum, qd pater teneatur assignare legitimam filio pro filio delinquente procedere, quo ad patres ciues non autem quo ad patres forenses sec. Bal. in l. si qua ff. de his, qui sunt sui vel alie. iu. quemadmodū valet. præcitatum statutum ita etiam valet aliud statutum patris vel auo pecuniariam pænam imponens pro delicto filij, vel nepotis, vt per Bar. in l. 1. C. ne filius pro patre in l. sancimus. C. de pænis post Guid. de Suza. in l. si quis in tantā. post gl. ibi. C. vnde vi, & Bar. in c. cognoscentes de consil. nu. 7. circa si. & alios complures relatos per Ruynum conf. 8. nu. 1. li. 5. vbi hoc optimis rationibus probat, limitat, & declarat, & istud statutum qd vnus teneatur pro alio tenet, vt s. docuimus, & ista est vera, & com. opi. teste dec. in d. c. cognoscentes de consil. nu. 8. & dic qd istud statutum demum valet, quando subest causa legitima, sicut quando pater obligatur pro delicto filij, quia inest causa, vt quis retrahatur è delicto, quamuis non subist culpa patris sec. Bald. in l. sancimus. C. de pænis imola in l. cum filius in prin. ff. de verb. ob. & Ale. in l. fape. ff. de re iud. Limitatur dictum statutum quando disponderet, qd quis corporaliter puniretur pro alio, tunc enim non valet secund. Bal. in l. 1. C. ne filius pro patre, & Sali. in rub. C. res inter alios act. Anch. in d. c. canonum statuta. de consil. lib. 6. vers. quarto vterius scriptum est, &c. & Alex. in d. l. fape notaque ex prædictis qd si pater voluisset pro redemptione filij legitimam filio ex forma statuti s. relati non cogere illam in testamento relinquere, nec per consequens teneretur amodo ad assignandam aliam sec. Bald. in l. si cum dotem §. si post solutum ff. fo. ma. & in d. lex Corne. & Guido Pape sing. 568. post mediū. Sed super hoc Bar. distinguit in d. l. si stichus, n. 2. in fi. quod si pater solueret emendam pro condemnatione filij voluntariè tunc soluta non sunt imputanda in legitima, secus verò ex necessitate forte per statutum tunc proculdubio imputanda essent, quam distinctiõnem sequitur Bal. in l. omnimodò. §. impurari. C. de inof. test. Sed eam reprobat Fabianus de monte in repe. auth. nouissima. C. de inof. test. q. 8. eandem reprobat Ripa. in l. in quartam, n. 185. ff. ad legem falc. vbi dicit ita communiter teneri, & pro ista communi facit tex. in l. re legatorū. §. si. ff. de interd. & releg. vbi dicitur qd ex delicto quis non debet habere beneficium, & multò minus si pater filio vtendo liberalitate

liberalitate adhuc legitimam dono dedisset, & hoc casu, qm filius præfaram legitimam assignatam dissipauerit, non tenetur pater rursus legitimam assignare, ita tenet Bart. & ibi Pau. de cast. & doc. d. §. si post solutum. Paul. cast. conf. 80. n. 3. vol. 1. & Bald. in l. data alias incip. l. a. C. de donat. & dato quod pater soluat legitimam pro filij delicto, nullo iure, nec statuto cogente, si eo prætextu ipsam sibi assignaret, non tenetur aliquo modo ad aliam, vt voluit expresse Bald. in d. §. si post solutum, & sic pater ab initio quando soluit dictam legitimam integram, vel partem ei⁹ debet protestari, quod soluit animo compensandi, & repetendi. l. ar. si quis. §. plerique. ff. de religio. & sump. fun. & not. gl. & doct. in l. 1. C. de neg. gest. & in l. alimentum eod. tit. Similiter his occurrit, quod pater generaliter soluendo condemnationem pro delicto per filium perpetrato, & confessario habentem peculium aduèritium, i. bona materna, videtur ac presumitur soluere in dubio nulla facta mentione de vna causa, magis, quam de alia de bonis filij, & nõ de suis, & illud computabitur in partem ipsi filio sec. Bart. in l. si chus, ff. de peculio lega. nu. 2. circa med. per l. Nefennius. ff. de neg. gest. quam sequitur Bald. in auth. ex testamento. C. de colatio. in 5. q. & istam Bart. opinionem ait esse magis communem Alex. d. l. in quartam, nu. 23. ff. ad legem falc. & Ruynus conf. 149. nu. 14. vol. 3. F. Viuius.

Statutum excludens sororem à successione fratris non propter hoc cõsetur frater exclusus à successione sororis, vt notab. voluit Bald. per illum tex. l. lege 1. 2. tab. C. de legit. hæred. quæ sequitur ibi Pau. & Alex. in l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. ob. & ista est com. opi. per moder. in rub. ff. de acq. possid. quod comprobatur hac potissimum ratione per Bald. in d. l. lege 12. quia dato vno inconuenienti aliud dari non debet & hoc procedit etiam in seruandæ agnationis causa sec. Soci. rub. ff. de acq. pos. dec. in l. secundum naturam. ff. de reg. iu. n. 5. sed si hæc cõseruandæ agnationis non esset in isto statuto expressa, vt quod simpliciter loquatur. vt s. habetur p. expressa sec. com. opi. doct. quam celebrat, & allegat Alb. Bru. in tracta. statut. in 3. part. q. prin. Contrarium verò tenet, per multa, & pulcherrima fundamenta Soci. in d. rub. circa fi. ff. de acq. pos. iaf. tamen ibi auctacter asserit communem opi. esse contra Soci. & licet dicto statuto caueatur qd soror non succedat fratri, nõ ob hoc erit exclusa à successione sororis. Eo enim casu masculinum respectu personæ cui succedendum est, non continet foemininum, ita per nonnullas, & ferè optimas rationes determinat Paul. de cast. conf. 340. hæreditas prædicta alias secundum aliam impressionem est, n. 19. vol. 1. idem concludit capr. conf. 62. in 4. dubio, Cornæus conf. 111. vol. 1. conf. 94. vol. 2. & iaf. in d. rub. de acq. pos. Viuius.

Statutum disponens, qd mulier & minor non possint contrahere sine consensu duorum consanguineorum: poterit tñ nõ obstante dicto statuto bona sua offerre ecclesiæ sec. Bald. in l. generali. C. de sacros. eccl. quem sequitur Anch. in c. 1. de consil. abb. in c. relatum primo de testa. Io. de Anan. conf. 57. & dec. in c. in presentia, n. 98. & Aug. Berouius ibidem nu. 158. & alij doct. magis cõmuniter in d. c. relatum. Ratio est quia est actus spiritus super quo laicus statueri non potest. l. priuilegia. C. de sacros. eccl. Limitatur 2. ac interpretatur istud Statutum, quando mulier disponderet donando causâ mortis, potest mulier ita donare non obstante hoc statuto secundum magis cõmunem opi. doct. quam attestatur Soci. in l. 2. ff. de leg. 1. & sequitur ibi iaf. nam prohibitus facere testamentum, non intelligitur prohibitus donare causâ mortis, l. tam is. §. si. ff. de donatio causa mor. vt per dec. consil. 196. in casu proposito, & per Bald. conf. 408. vol. 2. cõtraria verò opin. videtur communis quam declarat, & citat iaf. in d. l. 2. ff. de leg. 1. & Ripa ibi, n. 10. & Tiraq. in tract. de legibus connubialibus. in 3. glo. 4. q. Sed primam opinionem sequendam fore mihi constitui, quæ videtur magis communis, & æqua, vt pater ex congestis per Alex. Soci. & moder. in d. l. 2. Fallit tertio huiusmodi statutum, quando propinqui, seu consanguinei mulieris consensum præstare ad vtilitatem propriam, vt puta si mulier veller propinquos quorum consensum desideratur ex forma statuti in testamento sua bona relinquere, tunc propinqui ad proprium cõmodum consensum accõmodare non possent per not. per gl. & Bart. in l. 1. ff. de author. tutor. & Bart. in l. frater à fratre. ff. de condi. indebit. cum allegatis per Socin. in conf. 172. & per Corn. conf. 294. eleganter lib. 1. & ita se habet commun. opin. vt asserit dec. conf. 612. conclusionem, circa fi. contra Bald. qui in oppositam opinionem inclinauit in consil. 6. hæc est copia. lib. 2. & in l. j. C. vnde vir. & vx. Limitatur hoc quotiescunque per propinquos ante testamentum mulierum accõmodetur cõsensu in genere ad faciendum testamentum arbitrio suo: non

autem in ipso testamento, vt probatur per Alex. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad treb. & per Corn. conf. 242. volu. 2. est tamen necesse post huiusmodi consensum præstitum, testamentum fieri ex interuallo, vt per dec. conf. 245. in causa interpretatur quarto dictum statutum disponens, qd mulier non obligetur sine consensu propinquorum, quod si ipsi propinqui sine causa recuset: coguntur à superiore consentire, sec. doctrinam Ant. de But. in c. cum consuetudinis. de consuetu. quam sequitur abb. per illum tex. in c. nullus, de iure patr. in c. qd Dei timor. circa si. j. de statu monach. de quo Bart. & late Alex. in l. si cum dotem. §. co tempore. ff. fo. ma. & ista est com. opi. vt inquit Io. Bapt. Plotus post alios ibi per eum congest. in repet. l. si quando, nu. 32. C. vnde vi. Interpretatur quinto dictum statutum expostulans in contractibus minorum & mulierum, propinquorum consensum non habere locum in donatione viri & vxoris vt consuluit Paul. de cast. conf. 82. in ista donatione in 2. dubio, li. 2. quem refert, & sequitur Tiraq. in repet. l. si vnquam. C. de reuoc. don. in vers. libertis. n. 113. Limitatur sexto huiusmodi statutum exigens, ac requirens consensum propinquorum, non verificari in vno, quia vbius statutum prohiberet qd contractus, vel actus non possit fieri absque patris & matris, vel duorum agnatorum licentia: tunc enim sola patris licentia sufficeret, dum viuunt, sed eo defuncto sola licentia matris sufficit absque licentia patris prædefuncti, & sine etiam licentia agnatorum, sec. gl. in l. Gallus. §. quidam rectè verbo: non exprimitur, quam sequitur ibi Bart. nu. 4. Ripa. Bal. Alb. Nic. de Neap. Ang. Cuma. Paul. cast. & Alex. & ista est com. opi. teste iaf. ibi, nu. 12. & 20. Ripa. in c. ex parte 1. nu. 54. de re scrip. & Io. Bapt. Plotus in d. repet. l. si quando, nu. 842. & seq. cum aliis ibi per eum relatis. Fallit vterius præcitatum statutum qd mulier contrahere non possit absque consanguineorum consensu, non comprehendere hermaphroditum, sec. Bald. in l. omnes populi vers. quid si statutum dicat. ff. de iusti. & iure, quia hermaphroditus est homo multus, non autem propriè mulier, idem tenuit Anch. in repet. c. canonum statuta, in ver. venio ad quartum membrum de consil. in 6. de quo vide solemne. doct. præceptorem meum pontanum perusinum in l. stipulationū, ver. quid, firmat Bald. & c. ff. de ver. ob. interpretatur octauò hoc statutum, vel huic simile, videlicet, quod eo mediante consensu viri in cõtractibus vxoris requiratur, nõ habere locum in viro furioso, ideo contractus valet sine consensu mariti. l. cum hæres. ff. de acq. hæ. & ita per illum tex. tenet ibi imo. & Aret. vt refert Ruynus, conf. 145. n. 4. Fallit nonò, quando iudex suppleret defectum consensu propinquorum sua præsentia, & autoritate, quod potest facere iudex vbiunque aliquorum consensus ad actum requiritur, si illi sint inhabiles ad consentiendum, vt per Bald. in l. si furiosus, per illum tex. C. de nup. & in l. bonorum, vbi alij doc. communiter. C. qui admi. & per Alex. in l. 1. §. fuit quæsitum. ff. ad trebell. & sequitur Soci. conf. 87. in præfenti. vol. 1. Fallit d. statutum requirens propinquorum consensum non verificari in tacito, vel ficto, qui ex sola præsentia, & taciturnitate inducitur: qm debet intelligi in casu vero, & non ficto. l. 3. §. hæc verba. ff. de neg. gest. & ibi Bart. & in hoc casu concludit Bald. l. 2. §. voluntatem. ff. fo. ma. cum quo sentiant communiter omnes, vt per dec. in c. at si clerici de iudi. n. 77. Rui. conf. 62. n. 1. vol. 3. vbi dicit hoc procedere præsertim, quando statutum copulatiuè vult adesse præsentiam cõsentientium in aliquo actu declarando per mulierem. Fallit 11. d. statutum non habere locum in contractibus damnosis. secus in vtilibus Bal. l. neq. C. de contrah. & com. stip. Fallit 12. quando consanguinei, quorum consensus haberi possit, præsentem: secus, si abessent à longinquo, nec eius consensus haberi possit, valebit contractus sine cõsanguineorum consensu Bald. conf. 488. sequens qd. vol. 1. Crauet. conf. 42. n. 4. His addendum, qd si statuto cauetur, quod mulier non possit contrahere sine præsentia consanguineorum, fiat absq; consensu consanguineorum, tunc nõ potest ratificare postea per consanguineos: quia licet ratificatio repræsentet consensum, non tamen repræsentat præsentiam corporalem. Bal. l. 1. vers. extrà quaeritur. C. qui admit. Fallit 13. quando mulier faceret testamentum extrà territorium, vbi non extet huiusmodi statutum arg. l. 2. quemadmod. test. aper. Bar. l. 1. C. de sum. tri. & trahitur testamentum ad bona vbi que sita. Limitatur etiã dictum statutum vt non possit mulier compromissum facere absque d. solennitate Ang. l. si. §. necessitate. C. de bo. qua. lib. Fallit 15. d. statutum vt videatur prohibere mulierem acceptare tutelam. Bart. l. 2. ff. de leg. & vide Alc. trac. præsum. reg. i. Com. opin. Tom. ij. x 3 præsum

præsump. 52. n. 7. Interpretat 16. quotiescunque cauetur, qd si mulier dixerit sine propinquorum consensu, dicitur sit nullus, tunc enim fm. l. 1. C. qui admitti partes non possunt huic constitutioni prohibitoria renuntiare, & facit tex. c. deniq. 4. dist. in fina libus verbis, fallit 17. istud statutum non habere locum qm mulier contraheret cum patre, & omnia solennitate statuti, i. propinquorum consensu in manibus patris renuntiat, vt voluit. l. pacti dotali. C. de collat. quæ sequitur Alex. 106. quoad præsens. v. lu. 1. Tira. l. si vnquam. C. de reuo. do. in verbo præfatio. Limitatur 18. d. statutum, vt recipiat interpretationem à iure cõi, vt habeat locum in obligatione necessaria. Roma. conf. 394. p. l. 1. C. qn dicitur. opus non est, quem sequitur Alex. conf. 215. vol. 6. Statutum disponens qd naturales, & spurii possint succedere patri quem admodum & legitimi, nõ valet Bald. in l. 1. ff. de testa. Bal. l. 1. C. de iure aur. anul. quia tale statutum præbet pro nicadi occasione cõtra. l. cõueniri. ff. de pact. dotal. & ita per il lam rationem tenet Feder. Senef. conf. 233. & 227. Bald. in l. cum quam C. de fideic. imo. l. 3. ff. de testa. & ista opinio est communis quam citat, & sequitur Io. Bapt. de S. Severi. in repe. l. omnes populi ff. de iust. & iur. Ang. Arret. in tract. de testa. dec. c. 1. de consili. & in c. in præsentia. de proba. licet ipsemet dec. parü sibi ostans qd communem efficacissimis fundamentis sequitur & sustinet Paleotus in tractatu de nothis & spuris. q. 54. tñ quicquid isti suadeant ob hoc non discedo à iura cõi tanquam magis æqua, & melioribus rationibus, vallata. Limita prædicta, qd quauis filius illegitimus vigore statuti præfati patri succedere nõ possit, tñ de iure cõi omnis filius illegitimus ex coitu non accusabili natus, ad successionem matris admittitur, nisi mater sit illustris. l. si qua illustris. ff. ad Officia. & voluit Corne. conf. 25. in præsentia. in fi. l. 1. & per consequens ante obitum matris filij habebunt alimenta, quia mater locuples, tenetur alere filium spurium, vt not. Bart. in auth. ex cõplexu. C. de incest. nup. ideoq. pater scies filium naturale ei succedere nõ potest ex dispositione huius statuti, potest facere hæredem spurium ad hoc, vt post matris mortem spurius possit cõsequi omnia, & scias quod etiam concubina donare, ac in testamento relinquere possunt. l. donatione. ff. de donatio. & l. qui concubinam, & l. vxore. §. concubina. ff. de leg. 3.

Statutum Florentinum disponens patrem habentem domicilium Florentie, scietemq. ipsius filium negotiari, exercereq. mercantiam in ipsa ciuitate teneri, ac obligari, nisi à dicta negotiatione filium expressè prohiberet sec. gl. in rub. C. de decre. d. curi. li. 10. quæ sequitur omnes scrib. cõiter in l. filius familias. ff. de ver. ob. & in d. rub. & Boer. decif. 121. n. 15. vbi expressè attestatur de dicta cõi opinione gl. Interpretatur & limitatur primò huiusmodi statutum, quod pater teneatur pro dicitibus filij mercatoris restringi ad contractus filij, qui fierent, & celebrarentur ob causam mercaturæ, nõ aut ex alia causa, vt tradidit Alex. conf. 113. vol. 3. Crauer. conf. 3. nu. 25. & conf. 171. Idem videmus in alio simili Statuto disponente, qd filius non possit se obligare, vel contrahere, nisi sit artifex, vel mercator, nõ valet dicitus, vel obligatio, si fiat tñ occasione artis, vel mercaturæ. Bald. Sal. in l. si. C. ad Maced. B. in l. 3. §. ex hoc edito. ff. nauar. caup. stab. iac. in l. age. C. de transac. dec. in c. post cessionem. de probat. & marf. in rub. ff. de fideiur. nu. 210. Interpretatur secundo loco dicta cõi opinio, quod pater vigore prælegati statuti ex dicitibus filij, celebratis ext. territorium nõ teneat, nec obligetur, sec. dec. conf. 359. in cau. D. Marci, & ita consilium misse refert Soci. in l. modestinus. ff. de excep. genitor. suus. Arret. qd statutum Florentinum quoad patrem, qui permiserat filium negotiari, & non contradixerit pro filio obligatum iubet, nõ dñi ad negotia, quæ extra territorium filius gesserit. Viuius.

Statutum, seu lex faciès mentionem de fructibus, intelligitur deductis impensis sec. Bart. in l. fructus, per illum tex. ff. de ma. Bal. Ang. & omnes moder. in l. non amplius. in prin. ff. de leg. 1. & idem tenet Bal. in l. 1. per illum tex. C. de fructibus, & lit. expen. cum aliis latè congestis per Alex. in d. l. fructus, in 4. no. & per fel. in cap. ad nostram. ext. de iureiur. & in c. ad aures. de rescrip. & dec. conf. 156. Statutum, vbi idem consilium de pensione, quæ ex fructibus detrahi debet, in æstimando valorem beneficij, & opinio præcatorum Do. videtur communi omnia calculo approbata vt assensit moder. in d. l. nõ amplius, & alij scrib. passim, & ad hoc facit tex. in l. si nõ dñs §. si. ff. de petitio. hære. vbi ad literam dicit iurisconsultus, qd fructus intelliguntur deductis impensis, quæ querendorum colligendorumq. gratia fructuum sunt quæ dicitur vnici ad hoc & singulare Rom. in sing. 334. male fidei possessor il. 1. & ob hoc tenet Bald. & Ang. in l. 1. C. de fruct. & lit. expen. qd poterit deducti expense factæ pp custodiendos fructus, & operas factas. F. V.

Statutum præiudicium, vel ordinatio in præiudicium eccle-

sia, aut laicorum etiam subditorum in iudicina habentium, seu de nouo constructum facta vel factum, etiam per indirectum nõ valet. nec tenet aliquo modo, vt consilium collegium Bononiense, vt constat in conf. 13. inter conf. Anc. in eodem casu consuluit Calderi. vt est videre inter conf. Anch. conf. 153. quæ consilium refert, & sequitur Alex. conf. 214. vol. 2. Soci. consilium. 272. lib. 2. iac. in l. ciuitas. ff. si cert. per. in l. quominus, q. 25. ff. de sum. in l. 1. ff. de legi. & Boeri. decif. 125. Sed tamen contra riam partem, qd imò tale statutum valeat etiam in præiudicium ecclesiæ, tenet Bal. inter conf. Anch. in conf. n. Calder. titubater, & sibi cõtrarij conf. 21. rit. de consili. cui consilium subscriptum Anch. sibi parum cõstans, & præcitatum consilium Bal. 11. sequitur iac. sibi contrarij conf. 236. vol. 2. & conf. 39. in fi. lib. 3. curt. iu. conf. 147. circa fi. dec. in c. ecclesia S. Mariæ, de consili. in anti. ver. tertio conclusio facta. in conf. 269. & cõf. 271. & conf. 293. & iac. in l. filius familias. §. diu. ver. tu vltra alios. ff. de leg. 1. in istis tam ambiguis iuris nostri interpretum sententiis quid dicendum? profecto casu eueniente intrepidè semper consulere primò opinione tanquam magis communis, & in iure verissima, & qd sit magis communis attestatur iac. in d. l. quominus. in quaestio. 25. & Boerius decifio. 125. F. Viuius.

Statutum disponens, qd positionibus simpliciter, & præcisè responderi debeat alias habeatur pro confesso, si contingeret in casu prædicti statuti, qd titius negaret se recepisse centum à Mæuio quæ ab eo in iudicio petebatur hoc est suppleudo, & addendo, quod quatenus appareret in aliquo euentum, ipsum titium ista ceterum habuisse, affirmat & fatetur in negotiis dicit Mæuii petentis, seu agentis expendisse, vel ei restituisse, hoc casu animaduerte, quod non vide fesse dicto statuto simpliciter responsum, & respondens ipse habetur pro confesso, sec. Bar. Rom. Alex. Fran. de Arret. & iac. in l. 1. §. si quis simpliciter. vbi ait istam esse com. opi. ff. de ver. ob. & Boeri. post alios complures congestos per cum decif. 39. nu. 4.

Statutum, vel consuetudo disponens quod testamentum possit fieri coram quinque testibus, aut paucioribus tam circa leuia, quàm circa grauiora valet, & intergerit feruatur, sec. Cy. Bal. & omnes ferè doct. in l. 1. C. de sum. tri. & fid. cat. & l. 3. ff. de testa. & ista est com. opi. teste iac. in d. l. 1. & dec. in c. sicut, de proba. qui reulit omnes ferè dictam contrariam partem tenentes, licet ipse demum teneat cõem, & Boer. decif. 228. nu. 6. & seq. & sic manifestè apparet legem municipalem, vel consuetudinem posse addere formam testamenti vltra solennitatem traditam de iure ciuili. l. si non specialia. C. de testa. vbi per illum tex. communiter not. doct. vt ex congestis per Alex. constat ibi Amplia primo d. statutum vt comprehendat non solum ciues, sed & forenses, sec. Bart. in d. l. cum quo sentiant omnes doct. communiter vt meminit iac. d. l. 1. nu. 40. Ampliat 2. d. conclusio quod testamentum, secundum formam d. statuti conditum potest vbique effectum sortiri etiam quoad bona alibi existentia, vt volunt omnes scrib. in d. l. 1. præsertim iac. ibidem. nu. 44. vbi ait hanc esse communem. Interpretatur tertio dictum statutum quod licet quinque sufficiant in cessione testamenti, sufficiunt etiam in ipsius reuocatione sec. dec. & alios in c. cognoscentes in 2. l. et. nu. 6. de consili. Fallit d. conclusio in codicillis, quia statutum disponens in testamento sufficere quinque testes non tamen ob hoc presumitur qd in codicillis, sufficiunt tres testes, sec. not. doct. in am. Bart. in l. 2. circa fi. ff. de leg. 1. communiter ibi ab omnibus scrib. approbata, vt referunt moder. in ibi, & Ripa in tract. de peste in ti. de priuileg. vltimarum voluntatum causa pestis, n. 47. Limitatur 2. dicta communis conclusio quando aliquis subditus, vel vassallus conderet testamentum extra territorium statuentium, & in loco vbi feruatur ius cõe, tunc n. valet testamentum factum secundum formam iuris communis, arg. l. si fundus. ff. de cuius. cum aliis relatis per Corneum conf. 232. circa primum, lib. 4. vtpote quia seruanda est forma, quæ seruari consuevit in loco, vbi fit testamentum, adeo quod testator Christianus existens in territorio Saracenorum potest conderere testamentum seruata solennitate iurisdictionis, quam seruant hostes Christianæ fidei in suis testamentis, secundum Paulum de castro eleganter & Ang. in l. 2. C. quemadmodum testa. aperian. quos refert, & sequitur iac. in d. l. cunctos populos, licet Bart. contrariam asseruerit in l. quia latronibus. ff. de testam. & Barba. in rub. de testa. vbi poteris videre multa congesta per eum, & vide Angel. in auth. omnes peregrini. C. communia de successio. vbi per illum text. tenet peregrinos posse facere testamentum non seruata solennitate iuris ciuili, cuius opi. impugnare nititur Barbat. in d. rubr. de testam. ego verò in hereo dicta Angel. sententiæ, ne verba d. authen. omnes peregrini, non aliq

non aliquid operentur. arg. l. si quando. ff. de le. 1. & c. si Papa. de priuileg. lib. 6. & l. 1. ff. de milit. testa. F. Viuius.

Statutum filias personæ defunctæ ab intestato excludens stante patre, & fratribus defunctæ personæ, non extenditur ad bona extra statuentium territorium existentia, vt iac. Rauen. Guil. de Cu. & Raph. tenentur in l. cunctos populos. C. de summa Trini. & si. cath. & ibi Bal. in repet. l. vbi concludunt hanc opinionem esse magis communem. arg. l. pupillo. ff. de tut. & curat. datis ab his. & l. Titium. §. tutoris. ff. de adm. tut. & ab eis non dissentit. Alex. eam pariter magis com. inueniens in conf. 16. viso titulo. vol. 1. quæ vide. est quidè statutum huiusmodi iuri contrarium, ideo debet restringi. vt doct. superius allegati voluerunt in d. l. cunctos populos. & Alex. vbi supra. arg. l. certa forma. C. de iure fisci. lib. 10. & l. constitutionibus. ff. ad munici. Quatenus autem dicitur loci statutum esse attendendum id procedit siue in re, siue in persona loquatur. vt tenuit Anch. in re. c. canonum statuta. de constitu. F. Turzan.

Statutum loquens in faciente, habet locum in mandato. Bart. in l. sed si vnus. §. seruus meus. ff. de iniur. ver. stante statuto. & iac. in l. si quis id quod. ff. de iurisd. om. iud. qui in hanc sententiam communiter doct. concurrere inquit, & hanc tenuit Rota, anno 1551. 16. Martij in vna bononiens. caducitatis bonorum de Buchis, in qua ego etiam p. ista parte, videlicet pro dominis Gaspare & fratribus de Buchis cõtra do. Io. Baptist. & Ludouic. etiam de Buc. coram R. P. D. meo. D. Fabio Rota Decano meritissimo doctrina, & integritate singularissimo. F. Turzan.

Statutum si excludit filiam dotatam non simpliciter masculis existentibus, sed donec supersint masculi, illis deficientibus & mortuis recuperat locum suum redintegratur ad patris successionem, perinde ac si nunquam exclusa fuisset, demonstratur, quia si pater, ipsa filia præterita in suo testamento filium, vel filios masculos instituat hæredes, testamentum corrumpit, & ex die mortis ipsius nullum est, vt tradit Bald. & Sal. in l. Auus. de pact. Ang. & Imo. in l. qui soluendo. ff. de hered. inst. vbi idè Ang. collegium bononiense ita consilium inquit. ergo succedit tanquam sua. Dixit quoque Bart. qui quæst. nostram etiam in remissis ponit in l. fin. ff. ad sena. consul. Tertull. quod ex quo pendit dubium, an testamentum ipsum rumpatur, arg. text. in l. sius quoque §. sicut, ver. & ideo de hæred. non iudicabitur, nec censetur interim validum, ita quod filius sic institutus hæreditatem adire valeat & ad solutionem alterius quaestionis an talis filia dotata præterita testamentum rumpat. arguit sic ille filius, qui non succedat & ab intestato præteritus, rumpit testamentum. l. prima, §. pe. ff. de bono. possel. contra tabu. ergo filia, quæ ex forma statuti quousque supersunt masculi excluditur à successione patris si in eius fuerit testamento præterita, rumpit testamentum. F. Turzan.

Statutum disponens idem quod ius commune addens, vel minuens poenam, non tollit ius cõe, Pan. in c. de causis. de offi. dele. Henr. Bothic. de fin. 3. par. arg. j. n. 360. cõem dicunt. licet Henr. tendat in oppositum, & distinguit. B. Villal.

Statutum sic est interpretandum, vt si fieri potest, quam minimum ledat ius cõe, Bart. & alij in l. omnes populi. ff. de iust. & iure. Et ibi comm. dicit Ioan. Crot. in repet. nume. 194. l. Fichar.

Statutum simpliciter loquens, non trahitur ad contractus iuratos, Cur. iu. conf. 67. nu. 1. comm. d. ex qua iustificatur alia com. opi. quod statutum prohibens donationes sine decreto iudicis, non habet locum in iuratis, vt per Io. de Ripa. in lib. 3. de doua. c. 10. n. 3. com. d. Et sic si statutum prohibeat minori contrahere, si contrahat, & iurat valet, & tenetur ad obseruantiam iuramenti, iac. in auth. sacramenta puerum, nu. 51. C. si aduer. vendit. com. dicit. B. Villal.

Statuta non possunt annullare vires iuramentorum. com. d. Cur. in Auth. Sacramenta puerum. C. si aduer. vendi. vt refert Rumin. super titu. quibus alie. non licet, nu. 10. 297. vbi limitat duobus modis. l. Fich.

Statutum loquens in vno ex correlatijs, etiam si sit correctorium iuris communis habet locum in alio, Curt. ia. conf. 6. nu. 1. comm. dicit. de qua vide iac. in auth. quas actioes. C. de sacrosanct. nu. 33. & in l. iuliam nu. 17. C. de indicta vidu. toll. & in l. qui condemnare. ff. de re iu. nu. 9. com. dicit. B. Vill.

Amplia etiam si sit poenale iac. in l. si prius. ff. de noui oper. nuntiat. com. dicit. idem.

Statutum potest tollere Legitimam communis est, secund. Cor. conf. 150. incip. hanc quaestionem 1. vol. Alb. Bru. in Tracta. de stat. excl. fœ. n. 8. Dec. in l. iura sanguinis. Et Bello. conf. 13. nu. 21. l. Fich.

Statutum disponens circa scribentem manu propria habet

etiam locum in subscribente, Dec. in authen. si quis in aliquo documento. C. de eden. nu. 17. com. dicit. ex Ang. in l. si ita stipulatus §. Chryfogonus. de verb. obl. B. Villal.

Nota istam communem ad intel. Pragm. de anno 124. n. vlt. in conuentu madricio de apocha recognita, quod habeat executionem paratam. idem.

Statutum disponens, qd sententia lata contra vnũ, possit exequi contra alium, valet & tenet, Ant. de Trem. in addit. ad Bonnac. in pract. except. in rub. de excepti. & bene. quæ post. n. 3. in verbo, & interdum, com. dicit. idem.

Statutum cõcedens mercatoribus forum, vt coram suo iudice conueniantur, intelligitur si agitur super re mercantili, Io. de Ripa. de leg. c. 2. nu. 2. com. dicit. idem.

Statutum disponens circa testamenta, comprehendit forem sem ibi testantem, & trahitur testamentum ad bona vbicunq. existentia, & hæres vbicunq. succedit, iac. in l. cunctos populos, nu. 91. de summa trinit. com. dicit. idem.

Cõtrarium, imò quod vel statutum loquatur cum reb. vel personis testamentum non habet locum, nisi in bonis sitis in loco statuentium, tenet Soc. conf. 292. vol. 3. & conf. 288. eo. vbi dicit com. Et magis cõem dicit Alex. conf. 19. vol. 6. & conf. 11. lib. 1. n. 1. cui applaudit comm. opi. de qua per Corn. conf. 162. vol. 3. & in conf. 15. vol. 2. dicentem, qd statutum excludens foeminas propter masculos, non extenditur ad bona existentia in alieno territorio. Et cum Soc. referens omnes has communes opi. transit Gozza. conf. 49. nu. 8. & 9. & 11. non referens iac. reprobata opi. Bar. in d. l. cunctos populos. Sed opinio. quam com. dicit, iac. ego teneo. Scimus enim quod testamentum per forenses factum secundum solennitatem loci, vbi testamentum conficitur, vbique valere, etiam in locis, vbi alia vel diuersa solennitates & forma requiruntur. l. 1. C. de eman. lib. cum concor. & Bart. in d. repe. l. cunctos populos, in 3. q. vbi tenet Cy. Saly. & Fulgo. & alij, quos refert Alb. Bru. in tract. de feu. & solem. ver. quas res vel quos casus, sed si vbiq. valet, quod ad effectum bonorum, ideo cogita. B. Villal.

Statutum ne bona extraneis vendantur validum, & licitum est. Idque cõmuniter tenetur à D. vt apparet ex alleg. per Tiraq. lib. 1. R. retract. in præfat. nu. 14. ibi citatur etiam Alb. in 2. part. stat. q. 2. ex prædictis, vbi dicit hoc communiter teneri. l. Fichard.

Fallit in Ecclesia, & clericis, quia illi sub tali statuto non cõprehendantur, sec. magis cõem, vt prolixè receset d. Tiraq. in tract. De legib. conu. Glof. 8. nu. 172. Villal.

Statutum disponens circa ea, quæ sunt volutarie iurisdictionis, comprehendit forenses, iac. sibi nu. 86. com. dicit.

Statutum introducens prescriptionem, non valet, vt tanquam iniquam non est seruandum. Crot. in l. omnes pop. n. 7. ff. de iust. & iure. l. nemo potest. de leg. dicit comm. Et Alc. in ru. de pres. nu. 5. l. Fich.

Contrariam opinio. dicit cõem Rip. in l. nem. & Gui. Pap. Dec. 1. 29. & 319. & 400. d. l. prout refert cum multis pro vtra que opi. alla. Io. Baptist. Bouius in trac. de statu. ver. prescrip. n. 11. & 12. quam & postea sub nu. 17. tanquam veriore sequitur. idem.

Statutum non potest facere, qd lapso aliquo tempore statim creditor cadit à iure suo, Soc. conf. 203. com. dicit feruor & cõmuniõ est contraria, quod possit facere. Ferd. de Soarez in tract. de matri. num. 21. B. Villal.

Statutum respiciens factum in delictis, secund. delictum grauat optimum, vt si dixerit, qui fecerit tria furti, moriatur, sed si respiciat poenam, non grauat, vt si dicat, pro duobus furtis fur de capietur, Alc. in c. cum non ab ho. de iud. nu. 15. com. dicit.

Statutum requirens in cõtractu solennitatem probatoriam talem cõtractum non firmat iuramentum si illa solennitas nõ adhibeatur Sic testamentum in quo requiruntur septem testes iuramentum non validatur Alc. in c. cum contingat. de iureiur. nu. 155. com. dicit. idem.

Statutum nõ potest disponere, qd ingrediens in monasterium, non succedat. iac. in l. de quaestio. C. de pact. n. 25. com. d. idem.

Statutum, qd inuentus portans arma, quod punitur intelligitur si fuerit inuensus & deprehensus. Bello. conf. 40. n. 4. com. dicit. ex Bar. in l. si Barbalorem. C. de fideiuss. & doct. præcipue iac. in l. 1. ff. de acquirend. possel.

Statutum prohibente velles vel alia sub poena nõ incidit quis in poenam, nisi apprehendatur cum reb. vetitis. Ant. Gom. in l. 45. nu. 50. tau. cõem dicit ex Ang. in auth. de sanct. episco. §. reuerendissimis. colla 9. Villal.

Nota istam communem ad intel. Prag. 215. & 167. & aliarum l. loquentium de prohibitione armorum ac vestium, & aliarum rerum.

Statutum prohibens uxorem testari sine licentia mariti, non habet locum in testamento ad pias causas Bello conf. 19. c. om dicit ex iac. in l. 1. C. de sacrosanct. eccle. idem.

Statutum vel consuetudo potest addere formam testandi, ultra solennitatem traditam à iure ciuili cōdem dicit Alex. in l. si non speciali. C. de testa. I. Fich.

Statutum excludens foeminam dotatam, solum excluditur ab hereditate dotantis, Curt. iu. conf. 5. n. i. nisi statutum pro cedat exprimendo personas, ex quo colligitur ad omnes extendi, idem ibi num. 2. com. dicit. B. Villal.

Statutum excludens filiam dotatam à successione patris non excluditur filia à successione fratris habentis bona patris. iac. l. possessio appellata de acquir. poss. ff. n. 20. communem dicit. Quia hereditas non dicitur amplius hereditas, vt per eundem ibi. nu. 18. idem.

Item statutum excludens matrem per patrem non extenditur ad patrum magnum, iac. in l. si mater. nu. 2. C. de success. edi. com. dicit.

Item statutum excludit fororem à successione fratris. non excludit fratrem à successione fororis, Hier. Cag. in l. secundum naturam nu. 20. ff. de re iur. com. dicit. idem.

Statutum excludens cognatos per agnatos, dicitur in fauorem conseruandæ agnationis, Curt. iu. conf. 154. nu. 1. comm. dicit, & in conf. 150. num. 1.

Item statutum excludens foeminas dotatas propter masculos, est constitutum fauore agnationis Curt. iu. conf. 107. n. 7. com. dicit. Villalo.

Statutum excludens filias fauore agnatorum, dicitur fauorabile, cōdem dicit Geor. Natta. in tract. de stat. exclud. fo. nu. 15. Et Brun. in simili suo tract. in 4 argumen. nume. Et Alc. in l. 2. C. de in ius vocand. I. Fich.

Amplia etiam ad foeminam ingressam monasterium, quod statutum excludens foeminas ab hereditate stantibus masculis, excludit eam. Io. de Ripa lib. 1. c. 2. n. 2. com. dicit. B. Villal.

Statutum de agnatis loquens, comprehendit legitimatos Curt. iu. conf. 153. com. dicit. idem.

Amplia ad statutum disponens, quod stantibus filiis filiae non succedant, quod habet locum nisi sint filij legitimari, Curt. iu. ibi magis communem dicit Licet Curt. sen. in consil. 37. com. dicit contrarium, sed primam dicit communem iac. in l. cum acutissimi. C. de fideicommiss. sed pro concordia dic. vt dicit Dec. in conf. 306. & Paul. de Castr. quos refert Goz. conf. 6. n. 73. quod prima opinio habet locum cum quis est simpliciter legitimatus, secus tamen, si sit legitimatus, vt possit succedere in bonis parentum cognatorum in omnibus, & per omnia perinde ac si de legitimo matrimonio esset natus, & sic procedit cōmunis sententia tamen ab hac distinctione discedunt Moder. in consue. Pari. rub. 1. §. 8. gl. 1. nu. 50. vbi sentit legitimum non excludere filiam, etiam si legitimatio sit plena vbi dicit communem, & affirmat communem etiam in addit. ad Alex. conf. 2. ver. legitimo. vol. 1. sed quod fat sit legitimo gaudere dispositione, & fauore com. vt succedat cum filia legitima, & hæc est magis com. opi. idem.

Statutum excludens foeminas propter masculos est licitum. Alb. bru. in tract. de statu excludente foeminas. com. dicit. idem.

Statuto stante quod decedente uxore in matrimonio, maritus lucretur dotem non potest maritus plus habere quam vnus ex filiis. Cur. iu. conf. 122. nu. 10. com. dicit, quam intellige, quando statutum disponit simpliciter, secus tamen si adiungat etiam stantibus filiis, secun. iac. in l. præterita. nu. 15. C. vnde vir & vxor. quod nota. idem.

ADDITIONE. Circa statuta dotium, dicit Bar. in l. iubeamus. §. sane. C. de sacrosanct. eccle. quod statutum loquens de dote data non habet locum in dote promissa. Quæ opinio communiter reprobat ut Nico. de Neap. rub. nisi soluto matrimonio. Bald. in l. Deo nobis. C. de episc. & cler. & in l. si pater. C. de iure dot. & alij.

Statutum de lucrando dotem, intelligitur secundum terminos. l. hac edit. C. de sec. nupt. cum Bar. est communis opinio. doc. d. l. hac edit. C. de com. reitatur Cur. iun. post alios doc. in auth. præterea. C. vnde vir & vxor. & similitur Soc. conf. 52. sit per hac. vol. 3. plura consilia deducens, refert & sequitur Bel. ui. conf. 13. nu. 2. I. Fich.

Statutum vel pactum deferens lucrum dotis marito, locum etiam habet in dote promissa tantum. com. dicit Alex. l. si donaturus. §. si quis. n. 7. & iac. ff. de condi. ob. caus. & Fran. Are. l. 2. n. 2. ff. sol. ma. Soc. conf. 32. in præfenti consultatione. nu. 7. & lib. 3. Fran. Cur. iu. conf. 129. nu. 9. idem.

Statutes non possunt arcere modum probationis respe. 80

Atu clerici agentis. Alc. in c. cum contingat. de iureiu. nu. 155. com. dicit. B. Villal.

Statutum disponens quod banniti pro debito pecuniario possent impunè offendi, non valet, communem ait Dec. in d. cap. quæ in ecclesiarum. nu. 14. ver. excipiuntur plures. si tamen ex huiusmodi statuto aliquis bannitum occideret, videtur excusandus. Cla. lib. 5. sent. §. homicidium. ver. plerunque etiam, P. Fichard.

Statutum disponens quod homicida sit decapitandus, intelligi debet, dummodo homicidium dolo commissum sit, non autem culpa. com. dicit Iaso. in l. 1. ff. de legib. Alciat. in l. magna negligentia. ff. de verb. signi. Clar. d. §. si. quæst. 83. in princip. idem.

Statutum imponens aliam poenam quam ius commune, seruadum est: nam per illam poenam statutariam tollitur poena iuris communis. hanc magis communem & à consuetudine approbatam dicit Clar. d. §. si. q. 85. ver. debet etiam. alleg. Bald. in l. data opera. numero decimonono. & C. qui accular. non pos. dicentem, quod fatuus esset iudex, qui aliam poenam imponeret quam statutariam. allegat item prædicam Carre. rii, numero decimoquarto. Dec. in cap. de causis. de off. deleg. Alc. consilio 433. numero quinto. Alber. in prima parte, stat. quæstione octaua. numero decimo. in fi. Gandin. in titul. de aliquibus quæstion. numero quarto. Grammat. consilio 35. numero quinquagesimo sexto. qui omnes prædicam opinionem communem esse attestantur. Et licet Bartol. in l. 1. numero 1. ff. de vi bonorum raptorum. contrarium tenuerit nempè, quod per statutum imponens nouam poenam, non intelligatur sublata poena iuris communis, quam opinionem communem dixit Cyn. in l. qui sepulchra. C. de sepulchr. violato. Angel. ibid. Abbas in cap. de causis. de off. delega. & Sali. in d. l. qui sepulchra. tamen priorem magis communem attestatur Blanc. in præf. crimi. nu. 61. & Anto. Gome. lib. delic. c. 1. nu. 38. idem.

Statutum laicorum disponens, ne filij contrahant matrimonium absque consensu patris, non valet. com. dicit Alex. conf. 97. in fi. lib. 1. Feli. in cap. 1. nu. 13. de sponsal. Curt. in conf. 27. Decius in l. nuptias. ff. de regul. iuris. & consilio 231. numero secundo. & hanc magis communem dicit Clarus, licet Bartolus in l. adiciamus. C. de murileg. lib. 1. tenuerit contrarium, sed eius opinionem communiter non seruat attestatur Deci. d. l. nuptias. nu. 13. in fi. dicit tamen Clarus, si de consuetudine obseruaretur opinio Bartoli, ab ea non fore recedendum, non quidem circa prohibitionem matrimonij, sed bene circa poenam priuationis dotis, vel aliam poenam à statuto impostam. Clarus d. §. si. quæstio. 82. stat. 3. ver. sed nunquid. idem.

Statutum prohibens contrahi matrimonium cum forensi, & contrahenti poenam imponens, non valet neque quod ad prohibitionem matrimonij, neque quod ad poenam impostam. communem attestatur Curt. sen. conf. 27. nu. 3. quem refert Corra in morab. ver. statuto Mediolani & Laudæ. in fi. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. hinc inferitur. idem.

Statutum prohibens exportari frumentum, carnes & similia, ligat etiam forenses. communem dicit Alb. in 2. part. statu. q. 1. nu. 13. Non tamen ligat portantem per transitum. communem dicit iac. in l. cætera. §. sed & si quis. nu. 2. 1. ff. de lega. 1. Alber. in dicto loco. quæstio. 3. Neque etiam comprehendit exportantem ad vsum proprium. communem dicit Alciat. in l. censoria. in ver. victus. ff. de verbor. obliga. Iac. in d. §. sed & si quis. numero septimo. Imò, etiam si talis postea mutet propositum, & vendat. tamen non incidet in poenam statuti. communem dicit Alb. in 2. part. statu. quæstio. 206. Hoc verò statutum locum etiam habet in exportante farinam, vt communem dicit Ripa de peste, in rub. de remed. ad confer. vbert. nu. 75. & ita tenuit Bartol. in l. quæsitum. §. illud. nu. 1. ff. de lega. 3. & licet Alber. in secunda parte statuti. quæstio. quinta. contrarium communem dicat, tamen Clar. dicit se semper vidisse seruari opinionem Bartoli. & nota quod statutum hoc non solum operatur in deprehensio exportante, sed etiam in conuictio per testes. vt communem dicit Rip. in loco allegato. nu. 104. vt illum refert Viuius in libr. communium opinio. ver. statutum prohibens. Clar. autem dicit Ripam quidem ita tenere, sed fateri, esse contra communem, vt etiam ipsi Claro videtur. item nota quod is contra statutum hoc aliquid exportat, non solum amittit merces illas prohibitas, sed etiam non prohibitas, quas cum prohibitis habuit, siue sint ipsius portantis, siue alterius, qui tamen fuerit de ea sciens & consentiens. ita communem dicit Boer. decif. 178. nu. 2. alij vero dicunt quod solum illicitæ perduntur, vt communiter seruari attestatur Alb

Statutum puniens assultantem aliquem in domo, habet locum etiam contra assultantem in porticu domus. comm. dicit Albert. in 2. part. Statut. q. 208. Aug. ad Ang. de malef. in ver. fecit insultum nu. 3. Item habet locum etiam si aliquis fuerit assultatus in domo quam habet cum alio communem, modo non esset communis cum ipso insultante. communem dicit ibidem Aug. nu. 5. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 10. per tot. idem.

Statutum quod pro homicidio imponit poenam pecuniariam, non valet, com. dicit Ana. in c. fi. n. 1. de delict. puer. Dec. in c. 2. n. 2. de constit. quem refert Public. super consuet. Aluer. nu. 4. Didacus lib. 2. refolut. c. 9. nu. 2. Contrarium verò communem, dicit præf. Carer. nu. 12. quam etiam tenuit Bart. in l. 1. nu. 10. ver. Vltorius quare de public. iud. Sed priorem magis communem dicit Clar. libr. 5. sent. §. Homicidium verfic. sed nunquid valet. idem.

Statutum si prohibeat ne quisquam cum bannito loquatur, tunc scribens ad eum literas. non incidit in poenam statuti. communem dicit Alc. in l. 1. in princ. nu. 20. de verb. oblig. idem.

Statutum si promittat præmium reuelanti seu denunciati malefactorem, & veniat aliquis ex participib. delicti qui reuellet, tunc talis reuelans non gaudet beneficio statuti, communem dicit Aug. ad Ang. de malef. in verbo. Nec non ad denuntiationem, nu. 31. Ang. in l. quarta. §. si tibi. n. 2. de condict. ob. turp. cau. Anan. in c. qui cum fure, nu. 8. de furt. Clar. d. §. si. q. 27. ver. in multis. P. Fich.

Statuto disponente, quod ei qui sponte confitetur delictum diminuatur poena, licet tunc aliquis primò negauerit, postea tamen sponte confessus sit, nihilominus gaudebit beneficio illius statuti, magis communem esse dicit Clar. d. §. si. q. 82. stat. nono. ver. si. allegans iac. in l. cum qui. ff. de iureiur. nu. 8. Bart. tamen in eadem l. tenuit contrarium, cuius opinionem dicit communem Soc. in l. non fatetur, nume. 7. ff. de except. quem refert Menchiaca lib. 3. de testa. §. 23. nu. 22. vbi tamen etiam postea refert iac. & Fel. attestantes cōmunem esse contra Bart. P. Fichard.

Statuto prohibente ne quis arma deferat, & si quis cum armis inuentus sit, debeat puniri, eo casu, si quis arma detulerit, sed non capus sit, non est puniendus, com. dicit Alex. in l. 1. in pri. nu. 77. ff. de acq. pos. Ant. Gom. in l. Tauri. 4. 5. nu. 50. & licet iac. in l. 1. in prin. ff. quod quisque iuris Contrariam communem dixerit, tamen priorem magis communem & veriorum dicit Clar. d. §. finali. q. 82. stat. 6. in prin. P. Fichard.

Statuto si caueatur ne quisquam bannito ferat auxilium nihilominus Aduocati & procuratores illi impunè poterunt

Alber. in loco allegato, quæst. 4. nu. 5. quæ opinio Clar. quoque tanquam mitior placet, maximè vbi verba legis vel statuti non expressè aliud disponderent. Hæc Clar. d. §. si. quæst. 82. stat. 7. per tot. idem.

Statutum prohibens ne soror nubat absque consensu fratris, non valet. communem dicit Alex. in conf. 97. nu. 5. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. Item. quæro. idem.

Statutum prohibens rem mobilem alienari in forisem, sub poena, valet, communem dicit Alb. in 2. part. statu. q. 2. num. 10. Barb. in rubri. de reb. eccles. non alien. Curt. sen. conf. 27. num. octauo. Tale tamen statutum non ligat clericos, communem dicit Barb. conf. 47. num. 9. libr. 3. Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. numero 89. de constit. Clar. dicto §. si. q. 82. stat. in princip. & ver. 1. Non tamen per hoc statutum videtur prohibita heredis institutio, vt contra gloss. in l. 1. in verb. loca sui. C. non lice. habi. lib. 11. communiter teneri ait Ludouicus de Interamne. in l. pero. §. fratre. ff. de legat. 2. quem refert Fabia. de emptio. & vendit. in vltim. quæst. quæstionis princip. numero 27. Neque etiam hoc casu censetur prohibita locatio. vt communem dicit Plott. conf. 107. nume. 59. Et si testator rem immobilis alicui legauerit, tenetur hæres eam, non obstante hoc statuto, soluere. communem dicit Alexand. in l. apud Iulianum. §. constat. num. 14. de legat. 1. iac. ibidem numero 34. alienationem, non tamen prohibet prescriptionem. vt communem dicit Alex. conf. 1. num. 23. libro 4. quem refert Plott. in repet. l. si quando, nu. 266. Item per hoc statutum non prohibetur quis cedere forensi actione ad rem immobilem, quia computatur actio inter mobilia. communem dicit Claud. in l. Gallus. §. videndum. numer. 10. de lib. & posthu. Item nota si quis contra hoc statutum alienet. non censetur translatum dominium in acquirentem. cōmunem dicit Claud. nisi ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig. possessio tamen transfertur, vt ibidem Claud. Item nota quod hoc statutum habet solummodo locum in alienatione voluntaria, non autem in necessaria, vt communem dicit Albert. in 2. part. statu. q. 206. Hæc omnia Clar. dicto stat. quinto. per tot. idem.

Statuta laicorum priuantia filiam dote, in casu quo nubat indigno, absque consensu patris, valent, neque de iure Canonico reperiuntur correctæ, & ita seruari in practica attestatur Card. Alex. c. 1. de sponsal. quem refert Paris. conf. 29. n. 3. lib. 3. quod consilium omnino in hac materia videndum. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. si. P. Fichard.

patrocinari, videntur enim potius iuris ministerio quam ipso Bannito præstare auxilium. cōdem dicit Tag. in præf. crimi. c. 12. nu. 25. Clar. d. §. q. 82. stat. 2. ver. quæro nunquid. idem.

Statuto si cautus sit vt villa teneatur pro damno dato in eius territorio, tunc non statuit iuramento dampnum passi, in probatione damni. communem dicit Dec. conf. 4. 10. num. 13. iac. in l. si quando, numero 37. C. de vnde vi. Bertr. conf. 218. lib. 8. Damnum verò si datum sit in confinib. duarum villarum, tenetur vtraque. communem dicit Alber. in 2. part. stat. quæst. 75. quem refert Affl. super 1. constit. reg. rub. 27. n. 54. idem.

Statuto si cui denegetur actio, vt in bannitis aliquando fit, & iis qui non soluerunt onera, & huiusmodi talis non est admittendus neque ad accusationem, neque ad querelam, imò etiam iudex non potest hoc casu contra delatum inquirere. com. dicit Claud. in repet. l. vt vim. n. 23. in fi. ff. de iust. & iu. Et licet Alex. in l. i. §. sublat. n. 4. ff. ad Trebel. dixerit contrariam cōdem, Claro tamen placet opinio Claudij, quam etiam Barr. in l. non solum. §. quamquam. ff. de iniur. Clar. d. §. si. q. 50. ver. possit etiam. P. Fichard.

Statuta imponentia poenam pro delictis, non ligant subditos delinquentes extra territorium, sed delinquentes eo casu puniendi sunt secundum ius commune, vel statuta loci delicti, nisi statutum expresse loquatur etiam de delinquentibus extra territorium. Hæc est doctrina Bart. in l. cunctos populos. C. de summa trinit. nu. 47. & seq. quam communiter approbati dicit Soc. conf. 302. nu. 4. in fi. lib. 2. Alex. conf. 111. nu. 1. ver. cum sit. lib. 2. quem refert Paris. conf. 159. num. 6. lib. 4. Ruin. conf. 84. in fi. lib. 4. Boss. in tit. de poen. nu. 19. Fel. in c. à nobis. 1. nu. 6. de sent. excom. Duen. reg. 146. Clar. d. §. si. q. 85. verfic. Terius casus. idem.

Statuta laicorum priuantia filiam dote, in casu quo nubat indigno, absque consensu patris, valent, neque de iure Canonico reperiuntur correctæ, & ita seruari in practica attestatur Card. Alex. c. 1. de sponsal. quem refert Paris. conf. 29. n. 3. lib. 3. quod consilium omnino in hac materia videndum. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. si. P. Fichard.

Statuto stante vel consuetudine in loco peccati nutritiuo, siue nutritiuo an secularis iudex adiri possit, vt desuper decernat, & illud vel illum non tenere declarat, videtur dicendum quod non, quia decernere ratione peccati & super concernentibus peccatum, ad ecclesiasticum iudicem, non autem ad laicum pertinet, c. nouit §. siue ver. non enim intendimus, de iudici. vbi Papa de quolibet mortali peccato decernere & quem libet corrigere, ad ipsum & eius spectare officium ait: idem est text. in §. si verò ecclesiasticum, in auth. vt clerici. apud prop. episc. coll. 7. Abb. tamen in c. ex parte, ver. ego puto, de consuetudin. voluit, quod ad laicum etiam hoc spectet, & ipsum adiri posse, ea inquam motus ratione, quod ad ipsum quoque peccato occurrere pertineat, all. tex. in l. senatus. ff. de offic. præsid. qui tamen mihi hoc non probat. Text. verò in c. Rex debet. 23. quæstione quinta. hoc satis probare videtur. ibi periueros non sine viuere, cum tamen alibi dicatur de iuramento & periuero cognocere ad Papam, & ecclesiasticum iudicem pertinere, d. c. nouit. verfic. licet autem, de iudi. habesigitur ex illo tex. quod periueros ad mortem per laicum damnandus est, glo. tamen declarat hoc intelligi de teste, qui fallum in criminali causa dixit testimonium. l. 1. ff. ad leg. Corn. de scar. secus vero si aliter, puta ex inobseruantia contractus quis periuurum. incurrat, quia tunc tantum infamatur. l. si quis maior, C. de transf. ac. vel alias solum Deum habere vltorem, l. 2. C. de reb. credit. vel per principem fustibus castigatur. l. si duo. §. si. ff. de iureiur. alias quoque poena sustinet de quibus in c. quicumque 6. q. 1. vbi videas. & ad propositum conclusionis nostræ facit, quod colligitur ex text. & ibi per Bart. in l. sub prætextu, ff. de extrar. ord. crimi. inquiring quod Capitaneus & potestates terrarum videre possunt statuta & ordinationa istorum disciplinatarum, & si in illis quod ad religionem non spectant vel quod illi aduersetur statutum adinueniant, non solum statuta & ordinationa ipsa, cassare & irritare, verum etiam collegium dissoluere, sequitur Bal. in c. 1. §. conuenticula. de pa. iura. firmam. Vbi subdit, quod episcopus coget ipsos disciplinatos ad eundem, & præsentandum dicta statuta & ordinationa & quod contra malas conuentiones habet episcopus iurisdictionem à iure. d. §. conuenticulam, & cum Bartol. trāsīt idem Bald. l. v. nica. C. de monopo. & in l. collegium. C. de her. inst. F. Turz.

Statutum si simpliciter loquatur de dote, habet etiam locum in dote promissa, secundum magis com. concluf. doc. ita inquit Alex. de imol. in l. si donaturus. §. si quis. numer. 7. verfic. & magis. ff. de condictio. causa data, sequitur allegatis multorum doctor. autoritatib. Roland. à Valle, in suis quæstionib. super sta

Statuta laicorum priuantia filiam dote, in casu quo nubat indigno, absque consensu patris, valent, neque de iure Canonico reperiuntur correctæ, & ita seruari in practica attestatur Card. Alex. c. 1. de sponsal. quem refert Paris. conf. 29. n. 3. lib. 3. quod consilium omnino in hac materia videndum. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. si. P. Fichard.

Statuto stante vel consuetudine in loco peccati nutritiuo, siue nutritiuo an secularis iudex adiri possit, vt desuper decernat, & illud vel illum non tenere declarat, videtur dicendum quod non, quia decernere ratione peccati & super concernentibus peccatum, ad ecclesiasticum iudicem, non autem ad laicum pertinet, c. nouit §. siue ver. non enim intendimus, de iudici. vbi Papa de quolibet mortali peccato decernere & quem libet corrigere, ad ipsum & eius spectare officium ait: idem est text. in §. si verò ecclesiasticum, in auth. vt clerici. apud prop. episc. coll. 7. Abb. tamen in c. ex parte, ver. ego puto, de consuetudin. voluit, quod ad laicum etiam hoc spectet, & ipsum adiri posse, ea inquam motus ratione, quod ad ipsum quoque peccato occurrere pertineat, all. tex. in l. senatus. ff. de offic. præsid. qui tamen mihi hoc non probat. Text. verò in c. Rex debet. 23. quæstione quinta. hoc satis probare videtur. ibi periueros non sine viuere, cum tamen alibi dicatur de iuramento & periuero cognocere ad Papam, & ecclesiasticum iudicem pertinere, d. c. nouit. verfic. licet autem, de iudi. habesigitur ex illo tex. quod periueros ad mortem per laicum damnandus est, glo. tamen declarat hoc intelligi de teste, qui fallum in criminali causa dixit testimonium. l. 1. ff. ad leg. Corn. de scar. secus vero si aliter, puta ex inobseruantia contractus quis periuurum. incurrat, quia tunc tantum infamatur. l. si quis maior, C. de transf. ac. vel alias solum Deum habere vltorem, l. 2. C. de reb. credit. vel per principem fustibus castigatur. l. si duo. §. si. ff. de iureiur. alias quoque poena sustinet de quibus in c. quicumque 6. q. 1. vbi videas. & ad propositum conclusionis nostræ facit, quod colligitur ex text. & ibi per Bart. in l. sub prætextu, ff. de extrar. ord. crimi. inquiring quod Capitaneus & potestates terrarum videre possunt statuta & ordinationa istorum disciplinatarum, & si in illis quod ad religionem non spectant vel quod illi aduersetur statutum adinueniant, non solum statuta & ordinationa ipsa, cassare & irritare, verum etiam collegium dissoluere, sequitur Bal. in c. 1. §. conuenticula. de pa. iura. firmam. Vbi subdit, quod episcopus coget ipsos disciplinatos ad eundem, & præsentandum dicta statuta & ordinationa & quod contra malas conuentiones habet episcopus iurisdictionem à iure. d. §. conuenticulam, & cum Bartol. trāsīt idem Bald. l. v. nica. C. de monopo. & in l. collegium. C. de her. inst. F. Turz.

Statutum si simpliciter loquatur de dote, habet etiam locum in dote promissa, secundum magis com. concluf. doc. ita inquit Alex. de imol. in l. si donaturus. §. si quis. numer. 7. verfic. & magis. ff. de condictio. causa data, sequitur allegatis multorum doctor. autoritatib. Roland. à Valle, in suis quæstionib. super sta

Statutum si prohibeat ne quisquam cum bannito loquatur, tunc scribens ad eum literas. non incidit in poenam statuti. communem dicit Alc. in l. 1. in princ. nu. 20. de verb. oblig. idem.

Statutum si promittat præmium reuelanti seu denunciati malefactorem, & veniat aliquis ex participib. delicti qui reuellet, tunc talis reuelans non gaudet beneficio statuti, communem dicit Aug. ad Ang. de malef. in verbo. Nec non ad denuntiationem, nu. 31. Ang. in l. quarta. §. si tibi. n. 2. de condict. ob. turp. cau. Anan. in c. qui cum fure, nu. 8. de furt. Clar. d. §. si. q. 27. ver. in multis. P. Fich.

Statuto disponente, quod ei qui sponte confitetur delictum diminuatur poena, licet tunc aliquis primò negauerit, postea tamen sponte confessus sit, nihilominus gaudebit beneficio illius statuti, magis communem esse dicit Clar. d. §. si. q. 82. stat. nono. ver. si. allegans iac. in l. cum qui. ff. de iureiur. nu. 8. Bart. tamen in eadem l. tenuit contrarium, cuius opinionem dicit communem Soc. in l. non fatetur, nume. 7. ff. de except. quem refert Menchiaca lib. 3. de testa. §. 23. nu. 22. vbi tamen etiam postea refert iac. & Fel. attestantes cōmunem esse contra Bart. P. Fichard.

Statuto prohibente ne quis arma deferat, & si quis cum armis inuentus sit, debeat puniri, eo casu, si quis arma detulerit, sed non capus sit, non est puniendus, com. dicit Alex. in l. 1. in pri. nu. 77. ff. de acq. pos. Ant. Gom. in l. Tauri. 4. 5. nu. 50. & licet iac. in l. 1. in prin. ff. quod quisque iuris Contrariam communem dixerit, tamen priorem magis communem & veriorum dicit Clar. d. §. finali. q. 82. stat. 6. in prin. P. Fichard.

Statuto si caueatur ne quisquam bannito ferat auxilium nihilominus Aduocati & procuratores illi impunè poterunt

Alber. in loco allegato, quæst. 4. nu. 5. quæ opinio Clar. quoque tanquam mitior placet, maximè vbi verba legis vel statuti non expressè aliud disponderent. Hæc Clar. d. §. si. quæst. 82. stat. 7. per tot. idem.

Statutum prohibens ne soror nubat absque consensu fratris, non valet. communem dicit Alex. in conf. 97. nu. 5. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. Item. quæro. idem.

Statutum prohibens rem mobilem alienari in forisem, sub poena, valet, communem dicit Alb. in 2. part. statu. q. 2. num. 10. Barb. in rubri. de reb. eccles. non alien. Curt. sen. conf. 27. num. octauo. Tale tamen statutum non ligat clericos, communem dicit Barb. conf. 47. num. 9. libr. 3. Fel. in c. ecclesia sanctæ Mariæ. numero 89. de constit. Clar. dicto §. si. q. 82. stat. in princip. & ver. 1. Non tamen per hoc statutum videtur prohibita heredis institutio, vt contra gloss. in l. 1. in verb. loca sui. C. non lice. habi. lib. 11. communiter teneri ait Ludouicus de Interamne. in l. pero. §. fratre. ff. de legat. 2. quem refert Fabia. de emptio. & vendit. in vltim. quæst. quæstionis princip. numero 27. Neque etiam hoc casu censetur prohibita locatio. vt communem dicit Plott. conf. 107. nume. 59. Et si testator rem immobilis alicui legauerit, tenetur hæres eam, non obstante hoc statuto, soluere. communem dicit Alexand. in l. apud Iulianum. §. constat. num. 14. de legat. 1. iac. ibidem numero 34. alienationem, non tamen prohibet prescriptionem. vt communem dicit Alex. conf. 1. num. 23. libro 4. quem refert Plott. in repet. l. si quando, nu. 266. Item per hoc statutum non prohibetur quis cedere forensi actione ad rem immobilem, quia computatur actio inter mobilia. communem dicit Claud. in l. Gallus. §. videndum. numer. 10. de lib. & posthu. Item nota si quis contra hoc statutum alienet. non censetur translatum dominium in acquirentem. cōmunem dicit Claud. nisi ita quis. §. ea lege. ff. de verb. oblig. possessio tamen transfertur, vt ibidem Claud. Item nota quod hoc statutum habet solummodo locum in alienatione voluntaria, non autem in necessaria, vt communem dicit Albert. in 2. part. statu. q. 206. Hæc omnia Clar. dicto stat. quinto. per tot. idem.

Statuta laicorum priuantia filiam dote, in casu quo nubat indigno, absque consensu patris, valent, neque de iure Canonico reperiuntur correctæ, & ita seruari in practica attestatur Card. Alex. c. 1. de sponsal. quem refert Paris. conf. 29. n. 3. lib. 3. quod consilium omnino in hac materia videndum. Clar. d. §. si. q. 82. stat. 3. ver. si. P. Fichard.

Statuto stante vel consuetudine in loco peccati nutritiuo, siue nutritiuo an secularis iudex adiri possit, vt desuper decernat, & illud vel illum non tenere declarat, videtur dicendum quod non, quia decernere ratione peccati & super concernentibus peccatum, ad ecclesiasticum iudicem, non autem ad laicum pertinet, c. nouit §. siue ver. non enim intendimus, de iudici. vbi Papa de quolibet mortali peccato decernere & quem libet corrigere, ad ipsum & eius spectare officium ait: idem est text. in §. si verò ecclesiasticum, in auth. vt clerici. apud prop. episc. coll. 7. Abb. tamen in c. ex parte, ver. ego puto, de consuetudin. voluit, quod ad laicum etiam hoc spectet, & ipsum adiri posse, ea inquam motus ratione, quod ad ipsum quoque peccato occurrere pertineat, all. tex. in l. senatus. ff. de offic. præsid. qui tamen mihi hoc non probat. Text. verò in c. Rex debet. 23. quæstione quinta. hoc satis probare videtur. ibi periueros non sine viuere, cum tamen alibi dicatur de iuramento & periuero cognocere ad Papam, & ecclesiasticum iudicem pertinere, d. c. nouit. verfic. licet autem, de iudi. habesigitur ex illo tex. quod periueros ad mortem per laicum damnandus est, glo. tamen declarat hoc intelligi de teste, qui fallum in criminali causa dixit testimonium. l. 1. ff. ad leg. Corn. de scar. secus vero si aliter, puta ex inobseruantia contractus quis periuurum. incurrat, quia tunc tantum infamatur. l. si quis maior, C. de transf. ac. vel alias solum Deum habere vltorem, l. 2. C. de reb. credit. vel per principem fustibus castigatur. l. si duo. §. si. ff. de iureiur. alias quoque poena sustinet de quibus in c. quicumque 6. q. 1. vbi videas. & ad propositum conclusionis nostræ facit, quod colligitur ex text. & ibi per Bart. in l. sub prætextu, ff. de extrar. ord. crimi. inquiring quod Capitaneus & potestates terrarum videre possunt statuta & ordinationa istorum disciplinatarum, & si in illis quod ad religionem non spectant vel quod illi aduersetur statutum adinueniant, non solum statuta & ordinationa ipsa, cassare & irritare, verum etiam

super statu, de lucro dot. q. 5. n. 11. vbi & ipse hanc sententiam lege, ratione, & auctoritatibus probat, & contraria quæ addu...

Statutum moniale excludens à successione, licet D. Bart. distinguat, an statutum loquatur de ingrediente vel ingressa...

Statutum vel consuetudo loci diminuens solemnitate nu meri testium, vt si saltem interuenerint duo testes, ita videlicet...

Statutum si disponat, qd contra instrumentum non admittatur exceptio, nisi talis & talis, tunc oēs aliæ exceptiones quan tumuis rationabiles iuxta communem opi. videntur reiectæ...

Statutum loquens siue disponens de vero actu hominis, nō compræhēdit actum ratificantis. l. quid ergo. ff. de infamis, secundum Bald. in c. ratum de reg. iur. lib. 6. c. cum quis, de sent. excomm. libr. 6. l. si pupilli. §. sed si ego. ff. de negot. gest. & glo. in d. c. ramum, cum qua communiter tractat docto. refert Bened. Capr. reg. 54. nu. 6. supra in verbo Rati habitio.

Statutum iuratum in quo est clausula hæc: Non intendētes quod prælitum impediatur ipsos statuentes, quo minus possint illud etiam nuda voluntate, & sine causa tollere, potest sine metu periri, iurari & tolli, vt voluit Io. And. in cap. 1. de iis quæ sunt à malo. part. capi. cui accedit. c. cum tu. de constit. & ita communiter teneri asserit Bened. Capr. conclus. siue reg. 9. nu. 3. vide supra iuramentum.

Statutum iuratum tendens ad vtilitatem seu præiudicium tertij, licet nō impediatur reuocationem, nec contra statuentes incurant peritium, cum sublato statuto, sublatur intelligatur iuramentum iuxta veriorē & cōmuniorem sententiam doct. supra in verbo iuramentum. Tamen id fallit, quando talia statuta transiissent, in contractum, quo casu amplius in præiudicium tertij, tolli non possunt per nor. in l. quod semel, & ibidem Bar. ff. de decret. ab ordi. fac. idem in l. omnes populi. ff. de iust. & iure. & notant communiter Canonistæ in c. que ecclesiarum, de constit. & in c. primo de probation. similiter fallit, quando talia statuta fuissent approbata per superiorem, aut statuentes, per se vel eorum Syndicum legitime ac specialiter constitutum nō solum simpliciter seruare, sed etiam non reuocare irassent aut nisi statutis apposita fuisset clausula, qd non possint tolli quib. casibus si fiat reuocatio peritium incurritur, vt prolux. refert ac comprobatur Bened. Capr. conclus. siue reg. 9. nu. 4. §. seq. & nu. 94.

Statutum disponens quōd Bannitus pro pecunia possit occidi, non valet, quia non subest iusta causa propter quam meretur mortem, iuxta ea que notat Hostien. in c. si de consuet. & Io. And. in ad. lit. ad Specul. tit. de constit. & gl. notabilis. 4. q. 1. c. in summa, quam sequuntur D. Ant. & Imo. in c. que in ecclesiis, de constit. quam id ita aperte dicentem communiter probari asserit Bened. Capr. conclus. siue reg. 10. numero 23.

Statutum perinde atque lex potest distinguere ac limitare, non solum ius naturale siue gentium sed etiam ius diuinum, vti communiter receptum refert Bened. Capr. reg. 10. nu. 24. & 30. vide supra in verbo Lex. ius civile autem, siue positium

in totum tolli potest, de qua re vide supra in verbo ius. Statutum recens factum quàm citò liget cum in iure nō reperitur expressum, relinquatur iudicis arbitrio. comm. refert Bened. cap. concl. 5. nu. 18. vide §. constitutio.

Statutum si damnet factum à iure damnatum, imponendo nouam pœnā, forensis cum eo casu censetur in supina ignorantia esse, nō meretur beneficium restitutionis in integrum, vt tenent cōiter legistæ p̄sertim Cy. & Bart. l. 1. c. de sum. tri. per l. vulgaris §. si quis. ff. de furt. refert Bened. cap. concl. 5. nu. 34. idem obtinet quando statutum damnat factum communiter damnatum per loca propinqua, sicut est, extrahere vicia, &c. debuit enim interrogare de conditione & qualitate loci, quia qui cum aliquo contrahit non debet ignorare. &c. l. qui cum alio. ff. de regul. iur. in lata enim fuit culpa, non indagando ea quæ erant perquirenda. Bal. l. 3. c. de nau. foen. quod voluit D. Ant. & Imo. in c. 2. de constit. & ita communiter teneri asserit Bened. cap. ibid. nu. 37. vide §. in ver. lex.

Statutum si disponat, quod instrumenta confessionata mandentur executioni, nec aliqua exceptio nisi solutionis opponi possit, tunc instrumenta quoque ante tale statutum facta, habebunt tale priuilegium, secundum opinionem quam ponit Bened. cap. concl. 6. nu. 3. 6. & seq. & n. 57. qua de re §. in ver. constitutio.

Statutum disponens super actu successiuo, habente plures partes, emanans post actum inchoatum, sed nondum perfectum, concernit actum inchoatum de præterito, quod ad partes futuras, nisi partes de futuro ita sint connexæ, vt à præteritis non possint separari, communem refert Bened. cap. concl. 6. nu. 53. & seq. & n. 57. qua de re §. in ver. constitutio.

Statutum nouum respiciens finem, respicit præteritum à quo finis dependet, secundum opinionem quam refert ac exemplis illustrat Bened. cap. reg. 6. nu. 58. & seq. qua de re vide §. in ver. bo, constitutio.

Statutum sicut nec consuetudo contra præcepta moralia iuris diuini, de quibus in gl. c. si. de consue. & cano. non est. §. is itaque. 6. dist. non valet, vt vult gl. communiter approbata in c. cum tacitè. de consue. vt refert Bened. cap. reg. 1. nu. 5.

Statutum vel consuetudo si disponat qd bannitus impune offendi & occidi possit, secundum communem opinionem valebit, quia tunc offensio vt homicidium committitur tanquam à ministro legis vel iustitiæ, iuxta l. amissionem. ff. de capi. dim. l. crimin. ff. de relig. & sumpt. prout voluit Io. and. in addi. ad Spec. tit. de constit. pro quo facit quod habetur 23. q. 5. & quod not. per Bart. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. & per do. Ant. in c. si. de consuetud. vbi dicit hoc procedere in bannito pro crimine vel delicto. refert ac sequitur Bened. cap. in reg. 11. nu. 14.

Statuto generali laicorum postquam in eo non perinde atque in speciali superioritas denotetur, clericus vel ecclesia modò fauorabile sit, vti poterit, ita communiter teneri asserit Bened. cap. reg. 1. nu. 3. ex iis quæ not. Bal. in l. omni. c. de sacros. eccl.

Statutum disponens qd instrumentum publicum debeat sine libello mandari executioni, licet Bar. in l. 1. c. de sum. tri. voluerit quod liget quoque clericos, tamen eius opi. ibidem impugnat Bald. & communiter damnatur per canonist. secundum D. Ant. in c. ecclesia sanct. Mariæ. de constit. quem sequitur ibid. Io. de Ligna. refert ac comprobatur Bened. cap. reg. 1. nu. 4. 1.

Statutum per quod disponitur quod iudex teneatur committere causam consilio sapientis, si partes vel aliqua ipsarum hoc voluerit, & quod teneatur illud requirere, & sequi, valet & teneri, prout voluit Io. and. in addi. ad Spec. tit. de requisitio. consilij. §. 1. ver. vt autem. & hoc communiter, de consuetudine seruari dicit Bened. cap. reg. 2. nu. 3. arg. l. si conuenit. vbi Bart. quoque idem videtur tenere. ff. de re iud. vt in l. 1. §. si plu. res. ff. de exec. act. quod procedit, vt voluit Io. and. in d. addi. quando talis iudex haberet iurisdictionem & potestatem ab ipsis statuentibus aliàs si haberet à superiore, nō possent ipsum arctare ad requirendum, vel sequendum consilium, nisi esset à superiore confirmatum illud statutum. arg. c. cum inferior. de maiorit. & obed. Bened. cap.

Statutum excludens filias, etiam propter paternos, licet sit factum fauore agnationis, vt comm. dicunt doc. Er talis fauor pro vnica ratione solet considerari, prout post alios plenè relatos firmat Alb. brun. in solenni suo tract. de stat. exclu. foem. propter masc. art. 3. & plenè dixit Soc. iun. conf. 1. factum tale proponitur. n. 3. vol. 1. tamen non extenditur in fauorem patrum, & sic filiorum patrum, licet sint agnati: sed illa ratio intelligitur tantum in casu expresso, vt post alios voluit Soc. se. conf. 9.

conf. 9. viso statuto 3. vol. quem & retulit & sequutus est Soc. iun. cōf. 6. moriatur vltimo loco, cum multis similib. decisio nib. n. 10. vol. 1. & in simili, in testamētaria dispositione firmat Ruin. in conf. 102. n. 14. vol. 4. vt hæc refert Soc. iun. in cōf. 13. nu. 16. vol. 4. E. Mufcul.

Statutum excludens sororem propter fratrem, fortius excludit neptem ex prædefuncto filio, propter patrum, licet de eis in statuto nulla fiat mentio, quicquid dixerit Bal. in contrarium in l. venia. C. de in ius voc. ad fi. Nam eius opinio ibi, & alibi per doctores magis cōmuniter reprobat, vt plenè multos allegando scripsit Soc. iun. in conf. 168. magnificus Comes. n. 4. 5. vol. 2. vt hæc refert in conf. 10. n. 17. vol. 3. remittens se ad d. conf. 168. & ibi dicit addit Rui. in cōf. 140. visa facti narratione. n. 16. vol. 3. & hoc voluisse, si bene aduertatur Ale. in conf. 36. viso themate in secundo dubio, li. 6. Vult enim ibi, qd stante tali statuto, nepos ex prædefuncto filio, excludit neptem ex alio prædefuncto & sic eius sororem patrualem attenda ratione statuti, quæ fuit fauor conseruandæ agnationis, vt per eum. Fortius ergo velle Alex. quod illa neptis excluderetur per filium defuncti patris eius, licet de eo nullum sit verbum in statuto. Hoc indubitatum putat Soc. iun. in d. conf. 10. vt ibi per eum. idem.

Statuti verba debent regulari à mēte, & ratione statuentium, vt est in iure regula infallibilis, vt attestatur Ang. in conf. 296. in vol. statutorum. cum concordantib. per Soc. iun. in conf. 13. in nouissimo statuto, n. 4. vol. 1. & in conf. 4. nu. 12. vol. 4. vbi demonstrat, que sit mens statuti, quod excludat foem. propter masculos, inquit enim exploratissimum esse apud iurisconsultos, statuentes in statuto foeminas excludere, ppter masculos, eam mentem habuisse, vt scilicet bona in agnatione cōseruentur, & sic dicitur tale statutum editum, fauore agnationis in diuitiis, & dignitate conseruanda, publica quadam vtilitate in eo considerata: & in hoc stat. vera ratio huiusmodi statuti, vt plenè scribit idem Soc. iun. in conf. 3. factum tale proponitur. n. 3. 8. vlt. ad n. 4. 5. 1. vol. & vltra ibi dicta, multa etiam ad propositū dicit, & plures alios allegat Albe. Bru. in suo solenni tract. de stat. exclu. foem. propter masc. in 3. art. concludens secundum communem opi. qd ista est vera finalis, & vnica ratio similib. statutorum, & qd habetur perinde, ac si à statuentibus fuisset expressa, vt per eum, qui etiam subdit: qd à tali ratione argui potest, allegas ad hoc plures Doctores, ita vt de hoc sit com. opi. (licet aliqui aliter tenuerint) vt per eum ibi ad quem etiam se refert Soc. iun. in d. conf. 10. n. 12. Vbi hæc dicit, & hæc refert, vt per eum. idem.

Statuta qd statim masculis, foeminae non succedant, censentur indistinctè fauorabilia, quia bona cōseruantur in agnatione, & licet ex eis resultet odium foeminarum tamen valet secundum magis communem opi. vt late ostendit Albe. Brun. in solenni suo tract. de statu. exclu. foem. & c. in 4. art. verf. sed verior & magis com. opi. vbi post quam plurimos doctores, per eum allegatos ita firmat, & probat ratione concludenti. Semper enim ratio finalis, & principalis intentio disponentis attenditur per iura vulgaria, sed motus principalis, & finalis ratio statuentium fuit fauere agnationi, vt dictum fuit, ergo illud debet attendi, & licet ex eo resultet odium foeminarum. Tamen dispositio statuti debet dici fauorabilis inspecto eo, quod principaliter intendunt facere statuentes, iuxta l. qui exceptionem, & ibi tradunt doct. maximè Bar. laff. ff. de condi. ind. prout hoc plenè declarat etiam alia allegado Brun. in loco prædicto vsque in fi. 4. art. & per Soc. iun. in conf. 10. nu. 14. vol. 4. com. ait. idem.

Statuti verba cum sunt clara, non est vterius disputandum, argumento l. ille §. cum in verbis. ff. de leg. 3. attento, qd in qua libet ciuitate statuta eius legitime condita, sunt omninò seruanda. l. omnes populi, & ibi tradunt communiter doct. ff. de iustitia & iur. Soc. iun. in conf. 49. n. 1. vol. 4. idem.

Statutum alicuius ciuitatis, dicitur ius proprium illius, quasi quod non sit alterius. l. omnes populi. ibi, ipse sibi ius constituit proprium ciuitatis, & c. ff. de iustit. & iure. & ita nota ibi doctores communiter: merito ergo beneficium talis statuti contra ius commune concessum alteri ciuitati, seu eius ciuibus, non debet dici concessum. Soc. iun. conf. 80. n. 7. vol. 4. idem.

Statutum loquens in personam, illam excludendo, vel vocando, contra ius commune, non comprehendit nō subditū, & sic forensē. Alex. in conf. 4. ex multis, quæ in themate. n. 6. lib. 3. & in conf. 64. n. 10. lib. 5. & hanc opi. plures alios allegando firmat Soc. sen. in conf. 23. 1. cum in presenti consultatione. ver. 3. quod forensis. vol. 2. & in cōf. 128. circa presentem. n. 4. vol. 4. vbi plures ita tenentes allegat. idem etiam tenet Co. n. in cōf. 94. circa 1. dubium in 2. dubitatione, Dicēs, 80

hanc doctrinam esse communiter receptam, vt. Chabilitatio ad succedendum contra ius commune, non procedat in fauorem forensium, vt per eum. Quod etiam firmat Deci. in cōf. 114. & pro tenui facultate post prin. vbi plures allegat, vt per eum. ita etiam voluit D. Io. de Lecier in suo tract. de primogenitura in x. q. lib. 2. n. 7. Vbi inquit, qd sicut statuta non comprehendunt, forēses, vt illis noceant, ita nec etiam, vt illis profint, vt per eum. sic etiam firmat Carol. Ruin. in cōf. 112. nu. 1. 1. vol. 5. qui et idem dixit, si talis forensis onera non sustinet in conf. 100. visis statutis. n. 7. vol. 5. & plenius & clarius, in cōf. 200. viso themate proposito. n. 12. vol. 2. vbi multos allegat. Hoc idem egregiè per multas rationes voluit Io. Croc. in l. omnes populi. n. 158. ibi, primo statutum concludens quam conclusionem etiam generalem tenet, etiam Paris. in conf. 12. in presenti informatione. n. 24. 25. 26. 27. vbi plures rationes, & auctoritates allegat. & hanc opi. videtur etiam tenere Hierò. Cag. in l. secundum naturam. n. 7. ff. de reg. iur. dum de hoc se remittit inter alios ad Alex. in d. conf. 4. ad Dec. in d. conf. 114. & etiam ad alia duo, & ad Alber. Brun. in tractat. de statu. exclu. foem. in 6. art. in 1. memb. qui omnes prædictam opinionem sequuti sunt vt hos omnes etiam refert, & allegat Soc. iun. in conf. 80. sub n. 14. vol. 4. vt plenè ibi cum aliis etiam cōcordantibus per eum. idem.

Statutum in partibus tusciæ loquens de intestato habet locum in pupillo, propter communem vsum loquendi in Tuscia, & sic statutum hoc disponens, qd mater filii intestatis vel ab intestato non succedat, de verbi proprietate in pupillo, qui propriè intestatus non decedit, locum habet, & per consequens mater ad hereditatem ipsius pupilli defuncti non admittitur, 30 sec. Bart. in l. 1. ff. de suis & legi. per tex. ibi, quem ait interpretationem huiusmodi, seu extensionem facere ex communi vsu loquendi, & licet magna altercatio sit super hoc d. Bart. p. ea, quæ late tradit Ale. in l. gñaliter. C. de insti. & substi. vbi ponit duas opiniones principales, & latissime per Decium cōf. 466. vbi refert & ponit duas communes, & conf. 563. n. 2. vbi inqt magis com. opi. Bart. in d. l. 1. & vberius per Curt. iun. conf. 134. per totum. & n. 5. tñ quicquid sit, quando Deci. & alij inferūt qd Bart. videtur se fundare ex diuersitate rationis vnus casus ab altero, sed ratio diuersitatis assignari non potest: & idem Corn. cōf. 18. ex plurib. videtur. n. 7. vol. 1. firmat, qd omnes fatētur, qd apparetur communi vsu loquendi, talia statuta, etiam cor rectiua, extendantur, & qd communis vsus loquendi ampliet. & restringat dispositionem, & sic opinio Bart. ex rationib. & auctoritatib. congestis per præcitatos doct. in locis præmissis videtur verior & communior, & eam sequor, prout eam quoque sequitur, fulcit, & ab omnib. p̄iis tuctur Ruin. conf. 50. n. 2. 7. & 12. vol. 3. vbi profert hoc magnum, & vtile verbum, qd re vera com. opi. non est in contrarium, vt præsupponit inaduerterter Ale. in d. l. generaliter, & ei inhæret etiam Boer. cōf. 34. nu. 1. E. Viuius lib. 2. opi. 260.

Statutum factum in ciuitate pro lege communi habetur, vt est communis & indubitata conclusio. Roland. à Valle in conf. 72. n. 2. in 3. vol. & recipit interpretationem à iure communi. licet contra ius commune, vt est com. opi. ibi. n. 34. & si fiat statutum super aliquo, super quo sit prouisum de iure communi, non censetur derogatū iuri communi, licet diuersimode statuatur. & quando statutum ponit aliam pœnam pro crimine, quam ius commune videtur recessum à iure communi. Nisi ex aliquibus coniecturis appareat, quod statutum noluit recedere à iure communi. iudex tamen tenetur seruare statutum, & imponere pœnam statuti, quod certè iurauit. cast. in l. 1. §. dixerit. ff. de publica. Bonacoss.

Statutum qd dicit, ipso iure puniatur, non requirit factū hominis nec partis, vt est com. opi. de qua Rol. à Valle in cōf. 90. n. 17. in 3. vol. Portius conf. 149. idem.

Statutum præfigens certū terminum ad inquirendum, elapso illo tpe, perit, ius procedendi de eo crimine, adeo qd de eo amplius cognosci nō potest. & idem si maleficium sit notorium, & sit elapsum tempus datum ad inquirendum secundum formam statuti, tandem si reus confitetur maleficium, reus non potest ex ista confessione condemnari, vt est com. opi. de qua D. Rol. à Valle in cōf. 94. n. 12. in 3. vol. vbi adducit rationem, & istud statutum inducens prescriptionem inquisitioni formandæ procedit tã in occultis, quã in non occultis delictis. Sylua. conf. 7. n. 2. in 1. vol. & idem confessio rei post elapsum terminum d. statuti est nulla, & non nocet confessio, vt est magis com. opi. de qua ibi Sylluanus. n. 6. vide tu tamen Marf. in cōf. 87. n. 15. & per totum. Natta conf. 22. §. n. 2. in 1. vol. idem.

Statuta vsu non recepta non ligant, vt est com. opi. de qua Menoch. conf. 75. nu. 90. idem.

Si statutum prohibet emi frumentum, nisi pro vsu suo, oportet q tempore, quo quis emit, emat animo vtendi pro vsu suo, adeo q si mutauerit postea voluntatem, & non vtatur, sed vendat, non incidit in poena, quia ille animus vtendi debet adesse ab initio, nec curatur qualis ex postfacto fuerit animus, vt est com.opi. vt per doct. in l. cetera. §. sed si parauerit. ff. de le. 1. Pasethus conf. 190. n. 1. & voluntas extrahendi debet probari per daciarium fuisse tempore venditi frumetri ad poenam incurrendam. & tali casu standum est iuramento ementis, vt est com.opi. de qua per doct. in d. §. sed si putauerit. & de qua etiam ibi Pasethus. n. 12. an stante statuto, q nullus possit emere frumentum sub poena, idem intelligatur de venditore. Bart. in l. si ego. n. 1. ff. de pratoris stipulatio. vbi determinat, quod sic, & ibi per Apostillantes. idem.

statuto depositionis, est satisfactum, si quis respondet occidi, sed ad mei defensionem, vt est com.opi. vt per Soci. in l. 1. ff. vulga. col. 6. ver. vnde considera. & perinde est, ac si simpliciter respondisset, vt est communis opi. D. m. Alc. in l. 1. §. si quis simpliciter. ff. de verb. ob. fufius Pasethus in conf. 191. nu. 1. & seq. Bonacoff.

statuto poena potest minui, vt est com.opi. de qua Tiraq. de poenis. in praetha. n. 22. ex causa scilicet etiam iurati. ibi. n. 33. idem.

statuta etiam poenalia & exorbitantia ex identitate rationis extenduntur de similib. ad similia, vt est com. opin. de qua Ripa in tractat. de peste. n. 283. fo. 52. non tamen statuta in casu simplici extenduntur ad casum mixtum, quia sunt odiosa. Dec. conf. 334. n. 1. idem.

statutum etiam poenale ex identitate rationis, extenditur ad similes casus etiam fictos, vbi casus verus & casus fictus æquivalentur per ius commune, vt est com. opi. de qua Ripa in tractat. de peste. sub rubrica de remedio praeseruatiuo. nu. 50. D. Hier. de Monte. q. 28. n. 19. & statutum quod loquitur in materia poenali, non debet extendi ad alium casum, vt dicit Ioan. And. in c. odia. de reg. iu. in 6. Ang. & cast. in l. 1. ff. quod quisq; iur. vbi dicit hoc vsu receptum. idem.

statutum disponens, q sententia contra filium noceat patri in poena corporali non tenetur. secus in poena pecuniaria, vt est com. opi. quæ in practica seruatur, vt per Ant. de Tremol. ad practic. Bonacur. fo. 108. ver. quartus casus. vide omnino. 40 Mar. sing. 362. vbi ponit limitationes. idem.

statutum permittens bannitum occidi, etiam in foro conscientiae occidens est tutus, vt est com. opi. Pe. Rau. in suo auro Alpha. in ver. bannitum. col. pe. ver. si statutum. fo. 12. & valet d. statutum. Abb. in c. dilecti. de excep. idem.

stantibus statutis generalib. de armis non portandis, forenses non excusantur. Pe. Rau. in Alphabeto auro, in ver. bla dum. com. dicit. idem.

statutum, q poena maleficiorum duplicentur in palatio, duplicatur etiam poena, si quis maledixit. Deum in palatio, vt est com. opi. de qua Petr. Rau. in alphab. in verb. blasphemare. idem.

statutum q vnus pro alio puniatur, valet, vt est com. opin. Dec. in c. cognoscetes. n. 4. de cõsti. Bened. de Vado in reposito. Fel. ver. statutum, quod vnus. idem.

statutum imponens poenam mortis pro homicidio debet intelligi, dummodo ex dolo & proposito committatur, vt est com. opi. vt per Dec. in c. cognoscetes. n. 11. de cõsti. ampliat & limita, vt ibi per Dec. idem.

statutum dicens, q quis puniatur poena manus, vel alia poena iudicis arbitrio, intelligitur de simili poena. & sic de mutilatione membri, non autem capitis amputatione. Dec. in c. ex literis. n. 15. de cõsti. idem.

statutum dicens, q iudex omnes poenas suo arbitrio imponat, quomodo intelligatur? ponit Corfe. in repertorio Abb. in ver. poena. & in ver. iudex procedens. aliter etiam non probato delicto. & debet iudex multum temperare poenam, quando procedit ex praesumptione, vt ibi fufius per Corf. idem.

statutum, q contumax habeatur pro confesso, valet & tenetur, vt est com. opi. de qua Viuius in suo communium opin. ver. statutum. ver. reus pro crimine in 1. parte. Abb. in ca. veritatis. n. 29. de dolo & contuma. alias secus de iure communi, vt ibi. idem.

statutum puniens eum, qui portauerit extra Territorium, habet locum in reperto in via quando confitetur, q volebat portare extra. Territorium. Cur. iu. in conf. 237. n. 40. vide Riminal. nouissimum in conf. 8. vbi de inuento plura. idem.

statutum poenale, etiam extenditur ad additionem factam praedicto statuto Corf. in reperto, Ab. in ver. statutum poenale extenditur. etiam si non dicatur, Rui. conf. 25. n. 28. in 5. volu. 80

Euerat. in centuria legali. in loco à ratione legis larga. in 3. ca. fu. princ. in ver. circa quod volo te scire. pagi. 289. Fel. in ca. 1. col. 2. de iure iu. Dec. conf. 90. col. fi. idem.

statutum in casu vero, non habet locum in casu ficto. Fel. in c. infinuatum. n. 1. de simonia. vbi dicit hanc esse regulam. fallit, vt ibi per apostillantes. idem.

Statutum dicit, q si quis cõdemnatus in amputatione manus non soluat centum, sibi amputetur manus quatum tempus habeat ad soluendum. resp. Bal. in c. quod ad consultationem. n. 13. de cõsti. q habet quatuor menses post decem dies, qui dantur ad appellandum in poena corporali. l. 2. C. de vsuris. Nisi tempus sit limitatum à statuto cum causa, vel sine, vel à iudice cū causa. casus est in d. c. quod ad consultationem. vbi omnes. idem e contra, si sit condemnatus in centum, & si non soluat amputetur ei manus. idem si statuto cauetur, q si cõdemnatus non soluerit condemnationem, puniatur alia grauiore poena, & non apponit tempus. dic. q monitio est necessaria. Bald. in c. sicut. in fi. n. 13. de cohabita. clerico. & mulie. ite si statutum dicit puniatur in centum, aut amputetur manus, ista non est proprie alternatiua, sed est quaedam poena subordinata, & corpora liter in defectum pecuniariae, & non propter naturam poenae corporalis. Bald. in l. Lucio Titio. col. 2. ff. de le. 2. idem.

statutum non tenetur, quod non possit appellari, vt est magis com. opi. de qua Nicellus de concor. gl. n. 157. & seq. idem.

statutum alicuius ciuitatis dicitur proprium illius ciuitatis, quasi q non sit alterius, vt est com. opi. de qua Soc. iu. in conf. 80. nu. 7. vol. 4. & in suo communium opin. ver. statutum. nu. 13. idem.

statutum loquens in personam non comprehendit forensem, si est contra ius commune, & personam excludit, vt est com. opi. Soc. iu. communi opi. ver. statu. n. 14. idem.

statutum generaliter refertur ad ius commune, non solum ne quis puniatur iniuste. sed etiam ne quis perdat legis beneficium, vt est com. opi. Steph. in tract. de interpreta. iur. n. 43. & omnes doct. in §. in computatione. in gl. c. consentiunt. & in c. dilectus. de consue. & no. Bald. in l. ab executione. C. quorum appell. non recip. idem.

stante statuto, q occidens occidatur, nisi habuerit pacem ab hærede occisi. ius habendi pacem non est qui hæreditarium, vt est com. opi. D. Phanucius in de consec. inuenta. par. 6. n. 56. & ideò pecunia ob id data pro consequenda pace ab hæredib. in terfecti, hæreditaria non censetur. & ideò creditores hæreditarij ad eam nullum habent regressum. idem.

statutum requirens pacem haberi ab hæredib. occisi. est necessarium haberi ab omnib. vt dispositio cesset statuti, vt est com. opi. reator est D. Phanucius de inuentario. par. 6. nu. 58. idem.

stante statuto, q bannitus in centum possit impunè occidi. Si aliquis est bannitus ex vna causa in quinquaginta, & ex alia causa in aliis quinquaginta, non fit cumulatio, vt dicitur bannitus in centum, quia ista est materia odiosa, & in odiosis non fit cumulatio. & ista est com. opi. de qua Iaf. in l. si idem cum eodem. n. 4. ff. de iuris. om. iud. in prin. legis. vbi Dec. & ceteri, qui de ea testantur. idem.

statuto cauetur, q statuta intelligantur simpliciter præcisè ad litteram, prout iacent, nec aliquam interpretationem recipiant. Dic q nihilominus poterunt interpretari declarado vel distinguendo. non autem restringendo, vel ampliando, maxime argumento à simili vel à contrario sensu, vt est com. opi. de qua Steph. de Feder. in tract. de interpreta. iur. par. vlt. n. 95. Cur. iu. in conf. 340. nu. 3. in 3. vide tamen postea. & no. quod vnus statutum declaratur per aliud. Cur. iu. in cõf. 329. n. 44. in 3. vol. idem.

Statuta simpliciter loquentia, habet locum in casu ficto, vbi cunq; casus verus & casus fictus æquiparantur, vt est com. opi. de qua Gram. de extensio. n. 69. alias secus. Cur. iu. in cõf. 329. n. 36. & seq. in 3. vol. idem.

statutum correctum non potest allegari. sed eius ratio sic, vt est communis opi. de qua Gram. de extensio. nu. 149. tom. 1. idem.

Statuta condere potest quilibet populus, secundum quod Reipublicæ expedit, & consuetudines contra ius commune, vt est com. opi. de qua Gram. de extensio. nu. 179. quæ postea debent confirmari à Principe, & talis confirmatio dicitur noua datio, vt est com. opi. de qua Cur. iu. in cõf. 341. n. 20. in 3. vol. idem.

Statutum in casu simplici non habet locum in casu mixto, vt est com. opi. de qua Gram. de extensio. nu. 169. & statutum loquens de homicidio, non habet locum in homicidio qualificato. Corf. de verbis geminatis. nu. 10. idem.

Statutum

Statutum de receptatore bannitorum. non habet locum, si ipsi sunt banniti in cõtumaciam. Bal. & Imola in l. si mora. ff. fo. ma. vbi & Ale. qui dicit hanc esse magis com. opi. & cæti magis receptam sequitur. Iaf. in l. si plagij. col. 2. ff. de verb. ob. vbi dicit hoc perpetuò notandum. Marf. in prac. sua. in §. sequitur. n. 20. & in §. postquam. n. 54. & in conf. 82. n. 1. & in cõf. 106. n. 2. 1. & in l. 1. n. 13. C. de rap. virgi. quia non dicitur banniti ritè sed magis propter contumaciam, facit q inquit Marf. in l. infans. n. 2. ff. ad l. Corn. de fira. Marf. conf. 10. col. 3. & statutum non habet locum in eo qui sine culpa sua, sed coactè receperat bannitum. Bal. in l. delictis. ff. de noxalib. Rom. in l. 1. §. si in eo. ff. ad sylia. quos sequitur. Ariminen. in addi. ad Angel. in malef. ver. dicto maleficio. in fi. Soc. in conf. 90. volu. fi. col. 3. Nam quæ fiunt q, vel præter voluntatem facientis, non impunitur ei. c. 1. 2. & 3. q. 5. l. cura. ibi, ne si per vim. ff. de munc. & hono. & q nostra voluntate non procedunt actiue, nec in præ iudicium nostrum passiuè à lege interpretant. l. si ministerium. vbi Bal. C. de liberali cã. & in maleficiis volutis spectatur, non exitus. l. diuus. C. ad l. Corn. de fira. & in omnib. dependentib. ab animo, magis attenditur intentio quam factum. l. et. §. 1. vbi Bal. & Alex. in 4. no. ff. sol. ma. l. 1. §. diuus. ff. de fira. volutis si quidem totum facit inquit Cicero p. A. Cecina. & in poenis corporeis nunquam est locus, vbi dolus non interuenit, quamuis maxima culpa lata arguatur. com. est opi. de qua Soarez in eius thesauro litera P. n. 155. item statutum debet intelligi si qs receperat, & dederit auxilium & fauorem dolosè. Dec. q. 9. n. 1. Viuius com. opi. l. 1. ver. statutum. Rimi. cõf. 5. & 6. Cl. q. 82. statutum. 12. & quis à dolo excusatur quibuscuq; excusationib. vel psumptionib. etiam iniustis. l. plagij. C. ad l. fauam de plagia. ligitur. §. 2. ff. de liberali causa. & per scriben. in Ang. de malef. in ver. falsario. & voluntas coacta non venit in statuto mentionem faciente de voluntate, quia verba statutorum proprie accipiuntur. Cag. in l. velle. n. 6. ff. de re. iu. Et poena non est imponenda, vbi à iure non imponitur, vt est com. opi. Soarez in eius thesauro in ver. poena. n. 126. item quis excusatur à d. statuto & proclamato, quod iuberet bannitos esse reuelandos, & denunciandos, si hoc ignoraret. Nã edictum publicum q sciens, debet intelligi de his, quæ probare possunt q ipsi sciunt, & denuntiare iuben. c. placuit. n. 6. q. 2. Ripa. in tract. de peste fol. 92. in 2. q. q. a boni viri tacet, quod pbare non possunt. ite nemo debet se exponere, & subicere periculis. l. 5. C. ad l. Iuliam majestat. & eo magis, si metu filer. cum metus, aut vis in delictis excuset. & delinques propter metum, vel coactè non punitur, vt est communis opi. de qua Dec. in l. vt vim. in 2. no. ff. de iusti. & iure. Cl. q. 60. ver. quæro modo. nūquid metus, & præsertim si ipsi banniti mortè incurrerent denunciatur ro. Metus si quidem mortis terret, etiam constitutissimos viros. Baldus in tract. de schisma. in 5. col. etiam quod mors non sequatur. lege si quis fumo. §. pe. ff. ad l. aquil. & ibi dicitur iustus metus, vbi iusta est suspicio, & metus iustus probat, probando potentiam, & malam consuetudinem alicuius. sec. Bart. in l. 1. ff. quod vi aut clam. Follerius plene in pract. sua part. 2. titulo qui fuit leno. n. 2. vide D. R. ol. à Valle in cõf. 45. in fi. in 1. vol. & Arno. Dialogo. 45. Riminal. nouissimus conf. 28. idem.

statutum puniens factum, non damnatum alias de iure communi, non ligat ignorantem, vt est com. opi. Soc. in c. à nobis. nu. 48. de sent. exc. Bonacoff.

statutum puniens deslorantem virginem honestam. Non procedit, non probata qualitate honestatis, vt est comm. opi. Burf. conf. 69. n. 4. Parisius conf. 160. in 4. vol. com. dicit. & no. quod mulier dicitur vim passa, quæ terrorib. coarctari poterat. Bald. conf. 267. n. 4. vol. 1. idem.

statutum dicens, q bannitus non audiatur processus itaque erit nullus, si procedatur etiam parte non opponente. tanquã factus contra legis prohibitionem vel statuti, vt est com. opi. de qua Pet. Rau. in suo Alphabeto auro. in verbo lex. & si statutum dicit, q bannitus habeatur pro confesso, debet intel ligi quò ad ea, quæ sunt intentata in hanno, non quò ad alia. Stephanus de Federicis in tract. de interpretatione iuris. n. 87. in vlt. parte. idem.

statuta condere non possunt magistratus inferiores à principe cõtra ius commune, vt est com. opi. Pe. Rau. in suo Alphabeto auro. in ver. magistratus. idem.

stante statuto q si quis fuerit inuentus cum armis, & c. si non est captus, non dicitur inuentus, vt est com. opi. de qua dixi s. & de qua Riminaldus nouissimus in conf. 8. nu. 2. vbi ab ea in iudicando, & consulendo non debere recedi dicit. & ibi plura similia adducit. fallit si contrarium de mente condentis statutum, vel proclama appareret. vt ibi per Rimi. d. cõf. 8. n. 23. vide Alex. in conf. 216. in 6. vol. vbi similia etiam adducit, & ad 80

hoc vt habeat locum poenæ legis vel statuti, requiritur, quòd delictum sit consummatum. Barto. in l. 1. ff. ad l. Corn. de fira. idem.

Statutum q dicit, non audiatur, vel non admittatur bannitus, intelligitur ope exceptionis, non ipso iure, vt est magis communis opi. de qua Iaf. in cõf. 167. n. 3. ver. item in quantum, Nisi dicat non audiatur villo modo, vt ibi per Iaf. in 2. vol. & in conf. 168. vbi etiam dicit, quod quando statutum denegatur dientiam generaliter, poenitus inhabilitando personam, vt in bannito, tunc quia deficit persona in qua substantiatur iudicium, ipsum iudicium est ipso iure nullum, quamuis exceptio non fuerit opposita. secus quando statutum denegat audientiam, non propter personam inhabilitatè sed propter facti præcedentis cõdrietatem, vel difformitatem, vel propter alium defectum. qui non personam, sed causam respiciat. & ista est magis communis opi. vt ibi per Iaf. in 4. & 5. col. & per totum. & no. quòd vnum statutum aliud declarat. Soc. iu. in conf. 1. n. 29. in 2. vol. item statutum, quòd quicumque quid agètem expellatur de ciuitate. Dic quòd localem tantum adiectionem significat. Ang. in l. & feruorum §. 1. ff. de statu. homi. item statutum disponens, quòd ius commune, aut aliquid vltra sublatum iure communi, censetur sublatum statutum. Abb. in c. fi. n. 4. de obserua. ieiunio. item castatis status, non attenditur ad iurata. Moronus de fide, treuga & pace. cap. 6. nume. 3. in 2. editione. idem.

Si statuto caueretur contra sententiam latam cõtra inquit non posse opponi aliquam exceptionem nullitatis, nõ diceretur sublata exceptio nullitatis prouenientis ex defectu iurisdictionis, & competentia iudicis, Soc. iu. in conf. 78. n. 15. vbi com. esse probat. idem.

Statutum puniens plus petentem, non habet locum in eo, qui ante sententiam desistit à petitione, vel post pendente appellatione. Gratus responso 85. num. 1. & est communis opi. idem.

Statuta seruari debent loci dominantis in loco dominato. cum statuta ciuitatis dominantis seruentur in locis subiectis, & si iuri communi repugnarent. & statuto loci cautum esset, quòd vbi deficeret suum statutum, deberet haberi recursus ad ius cõmune. Nihilominus prius debet recurri ad statutum ciuitatis dominantis, & illud seruari tanquam ius commune. q ciuitatis Ferrariae iure municipali cauetur, vt in terminis. Gra tus responso. 11. n. 11. & 12. in 2. vol. cast. in l. si conuenierit §. si nuda. n. 4. ff. de pig. actio. & extant literæ Principis, de quibus ad propositum. Riminal. conf. 72. n. 8. in 1. vol. & no. q vnum quodque ius debet seruari in foro suo. quia iudices laici iurāt seruare leges, non canones, nec possunt mandata Principum transgredi. Bal. in conf. 386. in 5. vol. idem.

Statutum quis obseruare debet in omnib. suis partibus, qui in eo se fundat, vt est indubitata opinio. de qua Riminal. cõf. 396. nu. 1. in 2. vol. & si dicat statutum reformationes debere præcisè seruari, intelligitur præcisè. id est ad litteram prout iacet. & si opus est manu militari, & remedio etiam carceris. Baldus in c. ex parte. n. 13. de rescrip. idem.

statutum certi loci, apponens certam poenam, afficit etiam non subditos, data scientia statuti, vt est com. opi. de qua Ab. in c. à nobis. n. 6. de resc. secus si sint ignari, ibi n. 9. & verba statutorum quantumcunque generalia restringuntur ad habitos. idem.

statutum iuratum collegij, & vniuersitatis potest tolli, vel mutari ex iusta causa abique eo quòd incurrat in peritium, vt est communis opi. Capra reg. 9. num. 38. Fallit vt ibi. idem.

statutum generaliter loquens cõprehendit minores, vt est com. opi. de qua Marf. sing. 481. fallit vt ibi. idem.

statutum non valet, quod filius absque consensu patris matrimonio trahere non possit, nec ob id exheredari potest. nec alimentis priuari. Dec. conf. 231. in 2. vol. idem.

statutum, quòd pater teneatur pro filio, & vnus pro alio, nõ valet, cum sit odiosum. Dec. in conf. 359. in 1. vol. idem.

Statutum disponens, q delinques in festo beatae Mariæ Virginis debeat duplici poena puniri, non comprehendit delinquentem, seu vulnerantem, in nocte, quæ subsequitur festum beatae Virginis, quia non ipsa, quæ sequitur huiusmodi festiuitatem non comprehenditur sub die præcedenti: & sic delinques nõ venit puniendus aliquo modo duplici poena, nec sub dispositione huius statuti cõprehenditur, vt tenuit p optimas rationes consulendo Federi. de Senis conf. 44. factu tale est, quæ sequuntur omnes scriben. in l. more Romano. ff. de Feriis. Fel. cum aliis citatis per eum in c. ecclesia sancta Mariae, de cõsti. in c. si perfodiens. in 2. notab. & c. consuluit. de officio deleg. in quib

in quibus locis ipse fatetur istam esse commu. opi. & idem restatur Cotta, in memoriali, in ver. diem, circa fi. F. Viuius lib. 2. opi. 61.

Statutum requirens ad probationem alicuius negocij testes optimos, vel optimam famam, & conditionis, tunc per fundantem se in eo debet illa qualitas articulari, atque probari, vt voluit Ang. in l. 2. §. diem. ff. quem ad. test. aperi. Marf. sing. 187. qualitas opposita post medium. Petrus de Moncada cum alijs signatis per eum, in tract. de testib. n. 392. cum alijs seq. quem fecit ad perficiendum tractatum lo. Croti. qui morte praeventus suum tractatum de testib. perficere nequiuit: ideò iste tractatus Petri continuatiuè ponitur cum tractatu Croti: & eadem opinionem sequitur, tuetur, & magis com. ac verum esse refert Ale. in tract. de praesum. in 3. reg. praesump. 2. n. 10. F. Viuius lib. 2. opi. 262.

Statutum factum conditumque in odium, seu prauidium certae personae, non potest dici nullum, sec. Dec. in c. cum omnes. in l. 1. §. n. 1. §. cum alijs seq. de constituto. & in c. consult. el. 3. n. 3. de appella. vbi restatur istam esse communem opin. contra Abb. ibi contrarium asseruerantem. & de eadem communi contra Ab. facit mentionem Curt. iu. etiam in l. 2. n. 7. ff. quod quisque iur. & in l. si n. 2. §. c. de edicto diui Adria. tol. ceterum opiniones istas ad realem concordiam reducere nititur Are. in rub. n. 7. de consti. & licet de nullitate statuti huiusmodi in prauidium particularis personae dici nequeat, tamen ab eo appellari potest, atque permittitur sec. Bart. in repet. l. omnes populi. n. 3. ff. de iust. & iur. i. l. n. 3. & seq. ff. de legib. Ripam. in l. lib. responsum. c. 2. n. 4. & Dec. in d. c. cum omnes. in l. 1. §. n. 1. §. in quibus locis ponunt hoc pro regula cum ampliationib. limitationibusque quamplurimis. F. Viuius lib. 2. opi. 263.

Statutum de compromissis faciendis inter cõiunctos valet, & tenet, atque ob publicam vtilitatem inductum est. sec. Bart. Bal. & Pau. cast. in l. contii. codicis. Bart. in l. ambiciofa. & Ale. in addit. ibi. ff. de decr. ab ord. faci. quorum vtrique opinionem approbat, limitat à contrarijs quibuscumque tutam derelinquit, & denique communem esse, atque contradictorem habere nullum fatetur Marc. Ant. Blanc. in tract. de compromissis. in l. q. d. 1. & seq. F. Viuius lib. 2. opi. 264.

Statutum disponens, quod causae inter affines compromitti debeat, vltra quod valeat, ac publice vtilitatis occasione inductum sit, vt in praecedenti opinione docuimus, nihilominus est et fauorabile, vt voluerit Bald. in l. d. i. n. 1. §. c. communia de fuc. ces. Fulg. in l. 4. §. pretor. ff. de ius voc. Bald. Pau. cast. Rom. Sa. ly Corn. Dec. & ceteri in l. qui se patris. C. vnde liber. Rom. & Sal. l. 1. c. vnde vir. & vxor. la. in l. de quibus. ff. de legib. Anch. consulendo conf. 158. Alex. conf. 207. in prin. vol. 6. Soc. cõfi. 4. in fi. vol. 1. Cuma. conf. 50. & Marc. Ant. Blancus in tract. de compromissis. in l. q. n. 3. & seq. vbi citat complures alios eiusdem sententiae, responderi contrarijs ferè omnibus eam limitat, ac simul magis communem fore inquit, & ei pariter inhaeret, atque proficitur communem Petrus de Benintendis deci. 2. 1. sub n. 23. F. Viuius lib. 2. opi. 265.

Statutum de denastatione, valet. Cla. q. 82. statuto. 8. in prin. & seq. ver. Bonaeof.

Statutum duplicans poenam ratione loci, habet locum etiam in peregrinante in finibus ipsius domus, vt est communis opi. Cla. q. 82. verbo statutum. in principio. & debet duplicari semel poena, licet statutum adfit, quod duplicatur poena in committente delictum in nocte, & in platea, vt est com. opi. Clar. ibid. ver. pone stat. & nox. intelligitur ante Solis ortu, vel postquam Sol non est super terram, sed & hoc est arbitrium iudici. Cla. ibi ver. quæro. idem.

Statutum quod si quis spõsè fatetur delictum, diminuatur poena, si quis primò negauit, postea spontè confitetur, sibi debet diminui poena, vt est communis opin. Clar. qu. 82. statuto. 9. idem.

Statutum puniens faciètem insultum ad domum, habet locum in faciente insultum ad porticum domus, vt est comm. opi. Cla. d. q. 82. statuto decimo. in prin. etiam, quòd haberet domum communem cum alio, vt est com. opi. ibi. ver. si item quæro. idem.

Statutum tenetur, quòd dominus pro familia reneatur. com. est opi. Cla. q. 85. ver. & ex hac conclusionem. idem.

Statutum, quod pater teneatur soluere condemnationem pro filio vsque ad legitimam tenetur, vt est com. opi. Clar. qu. 86. ver. valebit igitur. Quod non procedit, si filius fuit cõrumax, & se non defendit, vt est com. opi. ibi. N. si verba statuti aliud suaderent, vt est com. opi. Cla. ibi. vbi tradit exemplum, & stat. te statuto, quod condemnatus pecuniariter pro aliquo deli-

cto, si non satisfaceret infra decem dies amputetur sibi pes. Sufficit, si infra terminum pignora, vel fideiussorem dederit. D. Hier. à Monte, in suis quaestio. q. 29. n. 25. idem.

Statutum imponens poenam capitale non intelligitur de poena capitis sed de deportationis, vt est com. opi. Graffius opi. com. muni. lib. 1. c. 3. q. 25. idem.

Statutum dicens, quod stetur iuramento alicuius, certè potest contrarium probari, vt est com. opi. Bart. Accerbus inter consilia cri. conf. 1. n. 3. To. vlt. & si statutum dicat, quod stetur sacramento accusatoris, nõ habet locum in furto, nisi quatenus ius commune disponderet. Nec si quis exporteret ligaa, creditur domino accusanti contra accusatum ex solo iuramento. Ale. conf. 168. n. 3. in 2. idem.

Statutum habens clausulam derogatoriam non tollitur per aliud. Nisi de ea expressè faciat mentionem, vt est com. opi. de qua Riminal. nouissimus in conf. 88. n. 66. & ideo si vult primum statutum talem clausulam derogatoriam habentem quod copia indiciorum tradatur, per aliud nõ potest tolli, nisi de ea faciat mentionem expressè, etiam, si esset principis litera Ducal. l. 2. vlt. ibidem. idem.

Statuta sunt stricti iuris, & ideò strictè intelligenda D. Rol. à Valle in conf. 24. n. 9. in 3. vol. com. dicit. Cast. in l. quicquid astringend. n. 5. ff. de verb. ob. & ideò stante statuto, quod si quis sententiae executionem petierit, incidat in poenam, statutum intelligitur, si executionem petierit, & illam ad finem perduerit, quia quando poena à statuto imponitur, delicti consummatio requiritur. cù statuta sint strictè interpretanda. D. Hier. à Monte. in suis quaest. q. 29. n. 47. & seq. vbi fufius, & vbi statum non loquitur, cessat eius dispositio. Curt. iu. conf. 276. n. 45. in 3. vol. idem.

Statuti forma substantialis est omnino seruanda, vt est com. opi. de qua Rol. à Valle in conf. 30. n. 1. in 3. & forma substantialis dicitur, quando dispones vltra proceditur actum annullando, solemnitate non seruata, vt est com. opi. de qua Rol. ibi. n. 1. & vbi statutum disponit aliter quam ius commune, tale statutum tanquã substantialia ponens, censetur dare formam. & ideò est omnino seruandum, vt est communis opin. Rol. conf. 72. n. 61. & ommissio formae statuti & proclamatis, etiam in minimo vitiat actum, vt est communis opi. ibi. n. 64. idem.

Statuto vt quis ligetur, requiritur, quod statuentes habeant iurisdictionem in loco, vbi dirigitur virtus statuti, vt est com. opi. Rol. à Valle. fufius. in conf. 32. n. 44. in 3. vol. idem.

Statutum non ligat subditum delinquentem extra territorium. Nisi hoc dicat, & potest fieri tale statutum, vt est com. opi. de qua D. Rol. à Valle. in conf. 32. n. 46. in 3. vol. Soc. in c. à nobis n. 51. cum seq. de sententia exc. vbi plenè. idem.

Statutum non valet, quod soluatur pedagium de rebus quae sui vltus causa deferuntur, vt est com. opi. de qua Rol. à Valle in conf. 34. n. 20. in 3. vol. alias. sic. & forenses non excusantur etiam in terminis proclamatis. Riminaldus nouissimus in conf. 72. n. 156. & ideò pro libris, qui gratia iuris exercendi portantur per doctores, non debet solui gabella. Rol. ibi. n. 15. & 16. imò exigentes pedagia puniuntur poena capitali. ibi. n. 18. adde, quod incurrunt in poenam indignationis Principis nostrae ciuitatis ex decreto Herculis Ducis ferrariae doctorum collegij concessio, pro quo vide Syluan. conf. 1. n. 44. vol. 1. decif. Delphi. 425. n. 1. lib. 2. idem.

Statutum executionem paratam personalem instrumenti guarentigati concedens, seu permittens creditori principali mentionato, ac in instrumento descripto, prodest quoque cessionario creditoris praedicti, vt ipse etiam possit vigore istius statuti petere executionem instrumenti debitorum obligatum. sec. lo. And. in add. Spec. in ti. de cessio actio. sub rub. lac. But. Bal. Sal. Rom. & Dec. in fi. in l. 1. ff. si cer. pet. Ang. conf. 8. Cy. Bald. & Alex. n. 24. in l. si ff. de leg. 1. Sal. in l. si à creditore. C. de actio. & obl. Bened. de Blas. in tract. de instr. guarentigato, in l. par. principali. q. 9. Pau. cast. & Alex. n. 9. in l. postulante. ff. ad senatus. conf. Treb. vbi scribit istam esse magis communem opi. & lo. Bapt. Bouius etiam in tract. de stat. vrb. praescrip. tit. tra omn. cred. gl. 19. n. 48. & ita consuluit Rom. cõf. 142. & sic petere posset executionem dicti instrumenti cessionarius, sicut posset creditor principalis, siquidem transfusus in cessionarium cù priuilegio suo instrumento cohereret, secundum praemissam comunem sententiam, & ob hoc certè in regno Neap. cessionarius instrumentum vndique liquidum posset praesentare, secundum formam ritus magna curiae vicariae, incipit quod si debitores, aut debitorum, in ti. de instrumentis, & eorum praesentationib. vt voluit glosator ibi, & Maranta sub du-

biis, & irresolutis verbis, in tract. de iudicijs, in 6. par. prin. ver. propo

propofui in principio huius septimae partis, n. 9. nihilominus practica contrarium obseruat in regno, teste Bolognato, in d. l. 1. ff. si cer. pe. nu. 59. per rationem ibi assignatam per eum, & expresse firmat, ac optime probat afflicti. in constitut. eos qui scienter, n. 14. rub. 5. §. 3. & quod hoc fieri, & admitti nequeat videtur colligi plane ex deductis, ac notatis per Bald. & Sal. in l. per diuersas. q. 10. C. manda. vbi tenet quod vbiusque ex statuti vel instrumenti forma, ac dispositione capi, & excommunicari possit debitor ad instantiam creditoris nulla citatione interueniente, tunc equidè hoc fieri, ac peti nõ posse per cessionarium, sicut creditor poterat vigore instrumenti praedicti, nisi in primis, & ante oia esset de cessione, & eius iurib. & sic necessariò apparere debet ante executionem faciendam, audito & citato prius debitore, istum esse verò cessionarium, & sequitur Ang. in d. l. postulate. Rom. in d. conf. 142. in fi. Alex. cõf. 95. & conf. 443. vol. 1. Barb. conf. 15. li. 1. & ista est com. opi. vt constat ex citatis per Boer. decif. 10. vbi meminit ita fuisse notatum, ac decisum in sacro Burdegalensi senatu, & sequitur Marf. in l. si quis ne quaestio, n. 8. ff. de quest. & in sing. 26. vbi inquit hoc in actu practico pluries obtinuisse, ideò nõ mirandum est de assertio re facta per Bolog. in d. l. 1. sed contrarium obseruari vidisse restatur Cotta in memoriali, in ver. haeres cõfetur eadem persona cum defuncto post medium. F. Viuius lib. 2. opi. 266.

Statutum conditum per ciuitatem de praestanda elemosina ecclesiae quolibet anno, potest reuocari per eandem ciuitatem, etiam post acquisitionem factam ipsi ecclesiae, sec. Cy. Imo. Alex. n. 5. & Iaf. n. 9. cum alijs seq. in l. non amplius. §. 1. ff. de le. 1. Fulg. & Pau. cast. in l. priuilegia. C. de sacro. eccl. Sal. in auth. Casta in §. q. eo. tit. Deci. in c. ecclesia sanctae Mariae, de const. n. 23. 1. & seq. vbi etiam Fel. in q. 12. ostendens istam esse communem opi. in contrarium verò partem videlicet, quòd ciuitas elemosinam quae vigore huiusmodi statuti religiosi dari consuevit reuocare nequeat, inclinatur Bart. in d. l. priuilegia. n. 3. Gem. in c. quae in ecclesiarum. de constit. in c. 1. de cõstit. in 6. Roma. in auth. similiter. in 9. special. C. ad l. fal. Ca. cialup. in rep. l. admonendi. ff. de iureiu. & Ant. Fran. de doctõribus in scholijs ad Ale. in d. l. non amplius. §. 1. in litera, C. vbi fronte aperta attestatur istorum sententiam veriore fore, que secundum eam consuluisse apud partes Germaniae collegium Paduanum. tamen spreta opinione hac concuro cum prima Cy. & sequacium assertione communi, cui videtur inhaerere Iafetiam cum aliquo moderamine §. 1. vol. 1. prout facit, in d. l. non amplius. §. 1. n. 15. Alex. conf. 260. vol. 2. Calcan. conf. 12. & Aegidius Bossius. in pract. cri. in ti. de principe, & priuilegijs eius. nu. 222. vbi pariter meminit de communi opinione. F. Viuius lib. 2. opi. 267.

Statutum prohibens alienationem in forenses valet, & tenet secundum Bart. in l. si. C. de sacro. eccl. Bald. & Angel. in l. ea lege. C. de cõdi. ob causam. Bart. Ang. Imol. Alex. Iaf. & ceteros omnes communiter, in l. filius familias. §. diui. ff. de leg. 1. Alex. conf. 53. vol. 3. & conf. 126. vol. 5. Io. And. Anchara. Domi. & Francum. in ca. si. de immun. eccl. lib. 6. Ruinum conf. 49. circa si. vol. 3. & Tiraq. cum alijs copiosè signatis per eum ita tractat. de vtroq; retractatu in praefatione n. 14. Deci. cõf. 661. nu. 1. & Ripam. nu. 79. in d. §. diui. vbi meminit istam esse communem opi. & huiusmodi statutum prohibens vendere extraneo, aut forensi non solum tenet vt si. sed fauorabile est etiam tanquam principaliter conditum ob publicam vtilitatem, vt possidentes ipsi bona immobilia ad onera grauaria possint, atque exactio illorum facilius fit, sec. Alex. conf. 116. vol. 6. Paul. cast. conf. 342. Signorolum conf. 211. n. 3. & 5. & Ripam. in responso. 2. n. 1. & in d. §. diui. n. 79. 80. 102. F. Viuius lib. 2. opi. 268.

Statuto, vel consuetudine induci potest quòd valeat captatoria voluntas, vt alter pro altero testetur, & sic captatoria voluntas vltima per statutum ipsum approbari possit, secundum Ang. in l. captatorias. ff. de haered. insti. Alex. Soc. Ripam. & alios, in l. 2. ff. de vulg. in prin. qui cum Iaf. perhibent istam communem opi. fore, & sequitur Alex. in l. captatorias. C. de testam. milli. & Couar. inc. cum tibi, n. 13. de testa. F. Viuius lib. 2. opi. 269.

Statutum puniens malum eficium, an extendatur ad mandantem, dicitur quòd statutum dispones per verba in rem concepta, vt puta pro homicidio perpetrato, vel pro furto, sit poena mortis, tunc etiam mandans tenebitur ea poena, sed si in personam loqueretur statutum ipsum, puta si homicidium commiserit, tunc mandans non proprie homicidium fecisse videretur, sic que poenam ordinariam non subierit, verum aliam mitiorem sec. Bart. in l. aut qui aliter. §. si. nu. 3. ff. quòd vi. aut clam. Deci. nu. 3. & seq. & Cagnolum. n. 2. in l. is damnus dat. ff. de reg. iu.

Iaf. cum alijs congestis per eum, in l. si is, qui pro emptore, nu. 82. ff. de vlt. ca. & Carrerium copiosè in sua pract. cri. in §. circa igitur tertium, de homicidio commissio. n. 59. in quibus locis audacter firmant istam communem opinionem fore, sed huiusmodi distinctio, tanquam verbalis à plerisque reiecta est, & sic, vt vtroq; casu poena ordinaria teneatur firmat esse communem sententiam Gandinus, in rub. C. de transact. & in rub. de poenis, ipse verò prima sententia Bart. & sequacium, tanquam mitiori, veriori in puncto iuris, & communi inhaerere. F. Viuius lib. 2. opi. 270.

Statutum disponens vt per iudicem in certis causis nulla iuris solemnitate seruata procedi possit, tunc quippe etiam diebus feriatis in honorè Dei procedere possit ipse iudex, secundum Bart. n. 3. Bald. & Ang. in l. mulieris. C. de test. milit. Rom. in rubr. de arbit. q. 17. Bart. & Bald. in l. 1. ff. de milit. testa. Bart. in l. prouinciarum. C. de ferijs, & Ancha. in clem. sapè, de ver. sig. quia haec feriarum obseruatio inducitur iure humano cõfetur, contrarium verò partem firmare Imo. & Roma. in l. si cum filius. ff. de don. per d. clem. sapè, cum ibi nota. Alex. ff. 4. & seq. in d. l. milites, & Tiraq. de priuilegijs pia causa, priuilegio. 156. tamen quicquid doctõrum ista acaent, ob hoc igitur in actu practico nullo modo recedendum foret à prima opinione Bart. & sequacium, quae vera, cõmuniisque ex relatis apparet. F. Viuius lib. 2. opi. 271.

Statuta & à populo alterius ditioni mancipato cõdi possunt, vt commune inquit And. Ale. in c. quod sedem. n. 59. de off. ord. & à ciuitate sine superioris facultate cõponi queunt, vt receptum affirmat Gozad. conf. 35. n. 16. latè Franc. Viuius lib. 1. opi. 324. intelligi que semper debent norefenses seu ex teri ligentur, & ne quis indebitè damnus patiatur, quamuis aliquoquin superflua censentur, communia ponit Franciscus Viuius d. lib. 1. opi. 286. & opi. 288. comprehenduntur tamen exteri si de iis statuta egerint, quae voluntaria iurisdictionis sunt commune ait Iaf. in l. cunctos populos. n. 86. C. de sum. Trinit. Porro illorum verba pressè ac strictè exaudiit, accipique debet commune affirmat Deci. in l. non vult. nu. 4. cum seq. ff. de reg. iur. Berous in ca. si quis episcopus. nu. 6. de accusat. vbi tamen statutum aliquo in casu expressum loqueretur, & tanta rationis similitudo in alio erit, vt si statuentes interrogati fuissent, aliter respondere non possent, ad illum etiam statuti verba proferemus: vt commune renuncio ex Alex. conf. 83. & conf. 122. lib. 3. Soci. conf. 128. atque alios, quos latè dat Viuius d. lib. 1. opi. 314. Notabis praeterea quòd licet statuta ius commune antiquent, si tamen de vno correlatiuo verba fecerint, ad aliud amoliabuntur, commune asserit Curt. iu. cõf. 6. nu. 1. habebitque id locum, quamuis poena aliqua imponatur, commune profert Iaf. in l. si prius. num. 34. ff. de nou. oper. nunc. non tamen id genus statuta, si in casu vero loquentur, & in facto procedent, commune inquit Alex. consil. 189. viso statuto. lib. 7. Crauet. conf. 205. nu. 25. Notabis rursus statuta simpliciter loquentia ad contractus iureiurato confirmatos non referri, commune dicit Curt. iun. conf. 67. nu. 1. Notabis deinde quòd statuta, si obligationem naturalem vel ciuilem quouis temporis spatio tollent, nulla prorsus erunt, commune asseruat Balb. de praescrip. 2. par. 2. par. q. 5. nu. 14. & 5. par. quintae partis. qu. 6. Quamuis alios pro alijs obligare & pecuniarijs poenis subdere posse receperit sit, teste Dec. in c. cognoscetes. ver. & ex his. de constit. Notabis denique ac memorie perpetuo indes, quòd statuta in alicuius certae personae damnationem ac prauidium cõdi nihil vetat altera communitate inquit Dec. in c. cum omnes. lect. 1. n. 15. cum seq. de cõstit. & in c. consult. 3. n. 32. de appellat. Curt. iu. in l. vlt. nu. 25. C. de edict. diui. Adrian. toll. Quamuis ab illis appellari possit: vt commune ponit Dec. in d. cum omnes. lect. 1. n. 15. Iaf. in l. n. 3. & seq. ff. de legib. Rip. li. 1. resp. c. 2. n. 4. Quae autem statuta morib. vtentium nunquam excepta sunt, nullas vires prorsus habent commune affirmat Alex. conf. 6. viso thema te. lib. 1. E. Suarez.

Statutum si vestrum aut alterius rei vsus, cum poena interdicit, non in alios, quam in apprehensos locum habebit, commune pono latè ver. inuentus. idem.

Statutum superstitibus masculis foeminas excludens ad bona in alterius ditionis loco sita, non profertur, quemadmodum magis communem esse doctõrum sententiam memoriae prodidit Alex. cõf. 16. viso titulo. lib. j. censetur aut sola agnationis conseruanda ratione inniti, vt verius arbitror, & magis commune pono ex Bal. in l. maximum vitium. C. de liber. praeter. Roman. conf. 32. & conf. 311. deci. conf. 333. & conf. 372. Iaf. consil. 205. & consilio 221. libro 2. Curt. iunior consil. 87. & consil. 111. & conf. 150. Ruin. conf. 20. & conf. 89. & conf. 93. & con

& conf. 107. & conf. 179. & conf. 203. lib. 2. Tiraq. qui multos laudat, in tract. cessante causa, limit. 1. 2. nu. 1. 5. atque ante eos ex Pau. castr. in li. vero. ff. solut. ma. & conf. 40. lib. 2. Ange. Aret. in §. 1. instit. de iur. nat. gent. & ciu. Alex. conf. 110. lib. 3. & conf. 89. li. 6. Soc. conf. 128. li. 4. Quidquid multi contrarium dixerint, de quibus alibi idem.

Statutum, seu lex generaliter loquens non videtur comprehendere dotem, ac bona dotalia. l. si. C. de iure dot. vbi Sal. l. in l. 1. 3. nota. ff. sol. ma. in l. quod dicitur. ff. de ver. ob. Bald. Nouellus, in tract. dotis. in 6. par. priuileg. 47. Gozad. conf. 43. nu. 1. 1. & seq. Ruin. conf. 61. num. 3. volum. 3. & Negusantius, in tract. de pignoribus, in 8. par. primo membro. sub num. 23. vbi perhibet istam esse communem sententiam, atque Decio contrarium asserueranti respondet. F. Viuius lib. 2. opi. 272.

Statutum loquens de creditore, comprehendit etiam creditorem ex legato, & sic procedit quoque in ipso creditore ex legato vt per Deci. nu. 26. curt. iu. nu. 69. & las. nu. 46. in l. 1. ff. si cer. pet. vbi docet istam communem opinionem fore attento communi vsu loquendi, & Alex. in ibi. nu. 37. & 40. & Soc. nu. 43. præterea statutum hoc extenditur quoque ad creditores ius hypothecæ habentes, ideoque debet etiam legatarium comprehendere, q. habet tres actiones, ex testamento, rei vendicationem, & hypothecæ, vt no. Guid. Papæ decif. 387. F. Viuius lib. 2. opi. 273.

Statutum disponens quod credatur iuramento damnum passi, vel cretoris, non procedit in fauorem forensis vt per Dec. conf. 130. nu. 8. & Paris. conf. 12. n. 26. vol. 3. vbi dicit istam communem opinionem fore, quod quidem procedit etiam ipse forensis solueret onera merè realia, vt per Alex. conf. 3. a. las 4. 1. volu. 7. sed statutum hoc latius interpretati fuimus in prima parte in opinione 292. exordiente statutum quod de damno dato stetur iuramento damnum passi. F. Viuius lib. 2. opi. 274.

Statutum disponens q. testamenta inveniuntur, aliàs non habeant firmitatem aliquam, tunc si testator prohiberet in suo testamento illud in sinuari debere profecto ex defectu huiusmodi in sinuationis testamentum ipsum non valeret, quia testator prohibere nequit in sinuationem à l. municipalis requisitam, secundum Bart. nu. 8. & omnes in l. nemo potest. ff. de lega. 1. cuius opinionem communem esse scribunt ibi las. in secund. da. lectu. nu. 4. Io. Anniba. nu. 272. & Rip. n. 47. F. Viuius lib. 2. opi. 275.

Statutum si fuerit à summo principe Imperatore vel Pontifice Romano conditum, dicitur ius civile: si verò ab inferioribus à summo principe non recognoscitur, cum, de iure vel de facto, & tunc ex quo habent vim supremi principis, huiusmodi statutum ius civile appellatur: aut à Ducibus, vel Marchionibus, vicariis perpetuis, & habentibus perpetuam dignitatem, & istud pariter erit ius civile: si esset conditum à recognoscitibus superiore, & ab iis qui non sunt vicarii perpetui, nec qui habent perpetuam dignitatem, tunc erit ius prætorium: quia quicquid statuitur ab istis inferioribus ius prætorium appellatur. ita illa explicat Albert. Brunus in tracta. super statu. foem. & cognatorum lineam à successione excludentibus in 13. articulo. §. secundò quarto. Gregor. Natta in tract. super eandem materia §. circa primam questionem principalem. n. 1. 1. ver. 2. quæro. Rol. à Valle, in suis quæst. super statu. de lucro dotis. in 4. quæst. vbi Brunus d. loco. num. 4. & Rolan. hanc veriorum & magis communem opinionem Doctor. esse testantur. kirchouius.

Statutum prohibens reductionem ad arbitrium boni viri nisi dolus vel lata culpa arbitratoris intenuerit, intelligitur. las. in l. quidam cum filium. n. 2. 5. vt ipse multorum doct. consilia allegauit, de verb. oblig. quæ non transcribo. ita nouissime quoque scribit Socyn. iun. in conf. 48. nume. 52. in 1. part. conf. in quibus hanc sententiam communiter approbatam esse. kirchouius.

Statutum de dote verificatur etiam in promissa, quando mulier vel alius à quo dos solui debeat in mora fuerit, ne quis ex suo delicto commodum percipiat. Io. Crotus in d. rub. n. 85. ver. quod fallit. ff. sol. ma. & hanc communem sententiam esse adductis autoritatibus multorum doct. Rol. à Valle q. 7. n. 3. dicit. kirchouius.

Statutum prohibens reductionem laudi ad arbitrium boni viri non procedit data enormi læsione. ita cõsulendo scribit Per. de Anch. in conf. 206. cuius sententiam collegium Paduanum per viam sententiæ in seq. conf. 108. comprobauit. Pan. in conf. 3. secundò principaliter. in 2. volu. consiliorum Marian. Soc. iu. in conf. 48. n. 51. vbi ipse multas autoritates aliorum doct. allegat. Propterea minores læsi specialiorum pri-

uilegio restitutionis in integrum, laudi rescissionem petere possunt, iuxta l. 1. & tot. tit. C. si aduersum iud. toto tit. C. si aduersum tran. Nam ex compromisso secuto postea laudo oritur quedam transactio iuxta ea quæ habentur in auct. si verò contigerit. & in corpore vendè sumitur. C. de iudi. Nec per statutum vel aliud simile dicitur hoc remedium sublatum Bald. in l. si minor. §. minores. ff. de minorib. & in consil. 208. in 1. volu. & in conf. 177. in 2. vol. conf. & hanc com. opi. videri inquit Maria. Soc. iu. in d. conf. 48. n. 55. idem.

Statutum communiter non valet, quo homines directò vel per indirectum coguntur ire ad molendina seu furnos ipsius communitatis. ita egregiè consuluit Per. de Anch. in cõf. 298. vbi ipse in vtramque partem hanc questionem explicauit. ad cuius decisionem plures autoritates allegat Boer. in suis decif. q. 125. n. 4. & hanc doct. communem sententiam esse dicunt las. in l. quo minus. nu. 156. ff. de fluminib. & in conf. 161. in 2. vol. cõf. & Oñauia. Cacherman. in Deci. Sena. Pedemontani, Deci. 17. n. 8. vbi ipse plures autoritates doct. adducit. idem.

Si in fine alicuius statuti poenalis sit aliqua additio, poena apposita in principio, videtur repetita in illa additione. Ex quo enim adiicitur, videtur, quod sit pars illius statuti, quod intelligitur, cum adiicitur verbum adiicientes. Vel etiam, idè iudicium esse volumus, & c. communis est opi. vt per Ab. in c. de multa. num. 18. de præbendis. Vide las. in l. penult. ff. de in ius vocan. Bonacoff.

Stante statuto, quod non soluens onera, non audiatur in iudicio, si talis fuit vulneratus, iudex nihilominus ex officio potest inquirere contra vulnerantem, vt est com. opi. de qua Fel. in c. dilecti filii. num. 5. de excepr. Nisi statutum reddat maleficium impunitum, vt ibi idem.

Statutum disponens idem, quod ius commune addens, vel minuens poenam, non tollit ius commune. Pan. in c. de causis, de off. deleg. Henric. Bohich. de Sydono in 3. par. art. 1. n. 236. com. dicunt. Licet Henricus tendat ad oppositum, & distinguit Ioan. Bapt. Vezinus Hispanus, in suo Aeratio communium opi. ver. statutum. idem.

Statutum loquens in vno ex correlatiuis, etiam si sit correctorium iuris communis, habet locum in alio. curt. iu. conf. 6. n. 1. com. dicit, de qua vide las. in auct. quas actiones. n. 33. C. de sacros. eccl. idem.

Statutum respiciens factum, in delictis, secundum grauat primum, vt si dicat, qui fecerit tria furti moriatur. Sed si respicit poenam non grauat, vt si dicat pro duobus furtis quis decapitetur. D. m. Alc. in ca. cum non ab homine, de iudiciis. nu. 35. dicit. idem.

Statuta, seu proclamata, quod banniti impune possint occidi tenent, & valent, vt est communis opi. Nonius in conf. 98. nu. 6. idem.

Statutum, seu edictum prohibens extrahere de Territorio animalia, vel quid aliud, sub certa poena, non comprehendit vendentem in Territorio rem prohibitam extrahi, & si venditio sit facta in ciuitate, & traditio facta in Territorio, vel propè menia, ex pacto conuento inter partes, non punitur vendens, vel emens, etiam qui sunt in portu cum re prohibita extrahi, etiam quod habeat animum extrahendi, etiam quod sit forensis emptor, quia potuisset poenitere. Nam duo interuenire copulatiue debent, vt poena habeat locum, vt scilicet quis sit in itinere & voluntatem extrahendi habeat, & possit, etiam ante extractionem, extrahendi facultatem impetrare. Sed si appareret ex confessione, probationibus & cõdicturis eum, qui accusaretur, fuisse extrahendum, vel exiturum, esset secus. ita D. Hier. Gabr. in cõf. 18. per totum allegat l. Caesar. de publica. & vbi est casus legis ibi nulla est dubitatio. Lancilla. C. de furtis cum similibus. idem.

Statutum Ferrariæ. De fabricante falsam monetam, non cõprehendit fabricantem falsos Bagatinos, quia Bagatini in loco Ferrariæ non expendantur, & statutum Ferrariæ intelligitur de fabricante monetam falsam currentem in illo loco. Alex. in l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pign. actio. & in conf. 104. in 1. part. Et d. statutum non habet locum in minore 25. annis, vt per Roland. à Valle in conf. 77. num. 9. versic. 18. in 3. vol. idem.

Statutum denegans præcisè audientiam, operatur vt iudex ex officio non possit procedere. Corf. in Reperto. Abb. in ver. dictio præcisè. & in ver. iudex ex officio suo. Vbi dicit, quod quando statutum intenderet denegare præcisè audientiam: & tolleretur omnimodam facultatem audiendi. Tunc nec iudex potest ex officio procedere: quæ opinio ab omnibus approbatur, secundum Corf. ibi. & iudex procedit ex officio suo, quæ

quo, quando delictum est euidens & notorium. Nam tunc iudex potest hoc ex officio suo. Licet nõ iudicet de eo, quod est sibi notum, vt notorium. idem.

Stante statuto, prout est Peruffi. Quod pater teneatur ex delicto filij vsque ad legitimam. Et prout extat Ferrariæ Decretum, vel edictum, quicquid soluit pater fisco pro filio, habet filius imputare in legitimam, secus si non adesset tale statutum, quæ videretur pietatis gratia soluisse pater. Et tunc pater stante d. statuto. Si filium in testamento præterit, sustinetur testamentum ex clausula codicillari. Et potest filius consequi legitimam tantum, quæ à fisco rapitur sibi, si eius bona confiscantur. Et vltra legitimam, ex vi d. clausulæ codicillaris, tenetur restituere bona & hæreditatem, quædo scienter à patre est præteritus, vt est communis opin. de qua D. Hyer. Gabriel. conf. 109. per totum. Bonacoff.

Statutum criminale & poenale si interdicit vestes, vel alia portari, non comprehendit visum portare, sed apprehensum & inuentum, vt est communis opi. Soar. ver. statutum. n. 194. & ver. inuentus. idem.

Statutum de furtis non habet locum in eo, qui surripit hebreo sceneranti: quia cum furtum dicatur contractatio rei alienæ inuito domino. hebreus rerum vsura acquiratarum non est dominus, sed ecclesia vniuersalis, sicut & omnium bonorum hebreorum. Item, quia etiam fur de iure communi non debet mori, vt est communis opi. de qua Angel. de Vbal. inter conf. crimi. conf. 31. nu. 12. idem.

Statutum disponens quod banniti pro debito pecuniario possint impune offendi, non valet, vt est communis opi. & ideo si quis talem bannitum occideret, non excusaretur. Clar. in §. homicidium. ver. plerunque. idem.

Statuto cauetur, ne quisquam bannito ferat auxilium. Dic, q. nihilominus aduocati & procuratores illi impune patrocinari poterunt. videntur enim iuris ministerio potius quam ipse bannito auxilium præstare, vt est communis opi. Clar. q. 82. statutum 2. ver. quæro nunquid. idem.

Statuto si cautus sit, vt villa teneatur pro damno dato in eius territorio, tunc non statuitur iuramento damnum passum, in probatione damni. vt est communis opi. damnum verò si sit datum in confinibus duarum villarum, tenetur vtraque, vt est communis opi. Clar. q. 82. statuto 2. Dec. conf. 40. nu. 13. las. in l. si quando. nu. 37. C. vnde vi. Alb. in qq. ad statuta. q. 75. in 2. par. Afflic. super. 1. constituto. regni. rubr. 27. nu. 54. idem.

Statuto, si cui denegetur actio, vt in bannitis fit quandoque, & iis qui nolunt onera soluere. Talis non est admittendus neque ad accusationem, neque ad querelam. Imò etiam iudex non posset hoc casu contra delatum inquirere, vt est communis opinio. Clar. q. 50. ver. posset etiam. Quæ sibi magis placet. idem.

Statutum vbiunque poenam mortis infligit, semper requiritur quod dolus concurrat, vt est communis opi. Cum in præctica syndica. Vbi agit de sententiis. nu. 26. & 38. idem.

Statutum q. bannitus in criminalibus habeatur pro confessio, non comprehendit delinquentem, extra territorium iudicis bannitus, secundum But. in c. proposuisti, extr. de foro compet. Quia ipsam statutum non potest extorquere talem confessionem ab absente extra territorium, per nota. in c. postulati. ext. eod. tit. & in c. Roma. in §. contrahentes. eod. tit. libr. 6. Balb. decif. 200.

Statutum disponens compromitti de quæstione, intelligitur de quæstione facti, vel facti & iuris: non autem iuris tantum, cum ius sit certum. l. ornamentorum. ff. de aur. & ar. leg. secundum Bal. in l. ancilla. in 3. not. C. de fur. nisi quando quæstio iuris esset dubia propter doct. varias opi. secundum Bald. in l. cū proponas. C. de reb. credit. Balb. decif. 271.

Stante statuto, quod pro homicidio imponatur poena pecuniaria, si iudex reum condemnet & puniat ad mortem, poterit ipse iudex in syndicatu decapitari secundum Bart. Bald. & Ang. in l. prima. ff. quod quis iuris, contra tamen facit, quia cum dictum statutum sit iniquum, iudex non teneatur illud seruare secundum Hostien. & Panor. in c. secundo. de del. c. puer. Hostien. in summa de cõuet. §. qualiter. in fine. D. Conf. in l. quòties. ff. de actio. & ob. bene facit c. pauper. 1. 1. quæst. 3. Est præterea tale statutum cõtra legem Dei, quicunque gladio feriet, gladio peribit, & contra legem Dei non potest lex humana, ecclesiæ sanctæ Mariæ, ext. de consil. auct. statutu. nu. C. de episcop. & cleri. auct. cass. C. de sacrosan. eccles. Balb. dec. 366.

Statutum disponens quod iudex adeat consultorem, debet intelligi in casu dubio, nam qui in casu certo requirit consultum, columnari videtur. Iac. de Aret. in l. ille aut ille. §. cum in vobis. ff. de leg. 3. vt refert & sequitur Bald. l. 1. in fi. C. de legi.

Cald. in qq. syndicatus. q. 26. Balb. decif. 788. Valer. statutum, quod de omnibus causis laicorum illius loci compromittatur, & tamen intelligitur de causis dubiis, & de quibus non est instrumentum vel sententia, & quæ non habent paratam executionem, secundum Bart. & Bald. in l. consilii. C. Si tamen de voluntate partium iterum coeperit cognosci, valet secunda sententia contra primam, secundum Bald. Sal. & do. Alex. in l. fratris. C. de transac. Paul. de castr. in l. post rem. circa fi. ff. eo. Bald. in l. 1. col. 2. C. quando prouo. non est nec. Balb. decif. 406.

Statutum simpliciter loquens de sententiis diffinitiuis, comprehendit sententias interlocutorias habentes vim diffinitiuam, secus si expresse loquatur de mera diffinitiuam, secus Rom. & Nicol. in rub. ff. de re iud. circa fi. & secundum eos. ita determinauit Ang. per l. si ita legatum. in prin. ff. de leg. 1. nam & in huiusmodi interlocutoriis cum tractatur de magno præiudicio, requiritur preceptorium vt in diffinitiuam, secundum Bart. in l. confentaneum. C. quom. & quan. iud. nec in appellatione à talibus interlocutoriis requiritur insertio causæ, secundum Ioan. andr. in nouella. in c. peruenit. extr. de appel. & gl. singularem secundum Rom. in c. fi. de elec. in 6. in ver. inanes. Imol. & Card. in cle. appellanti. de appel. Bald. in l. minoribus. C. de his quib. vt ind. Balb. decif. 423.

Statutum remouens appellationem à sententia in dubio intelligitur remouere à diffinitiuam, non ab interlocutoria, secundum Panor. in cap. pastoris. extr. de appel. & ibi do. l. præpo. cum appellatione sententiæ in dubio, intelligatur de diffinitiuam, secundum gl. in l. 1. C. senten. rescin. non pos. in c. cum olim. de testib. faciunt tradita per Bald. in l. 1. C. ne lic. ter. prouoc. Balb. decif. 481.

Statuta laicorum fauorabilia habent etiam locum in ecclesiasticis, quia talia statuta in effectu cõfident priuilegium, quod quoque clericis videtur competere. Panor. in c. ecclesia S. Maria. nu. 2. §. ext. de consil. & idem in c. ex liris. nu. 2. ext. de co. hab. cler. & mul. Alex. de imol. in conf. 209. nu. 1. §. libr. 2. conf. & hanc communem conclus. doc. esse dicit Deci. in conf. 282. nu. 8. kirchouius.

Statuto Lubecensi aut alterius vrbis si cauere, q. vxore præmorte maritus lucratur dotem, illud ipsum statutum quoque in dote promissa non verificaretur. Bartol. in l. iubeamus. 2. §. sanè si hæc. nu. 7. C. de sacros. eccl. & hanc sententiam communem esse inquit Rol. à Valle, in suis allegatis quæstionibus super stat. de lucro dot. q. 6. num. 3. vbi ea quæstio ab ipso in vtramque partem, astrictis declarationibus, & limitationibus, optimo ordine explicatur. Sed ne quis arbitretur nullam esse differentiam, inter duas illas relatas quæstiones, obseruandum est, primam intelligi, quando statutum simpliciter deferret lucrum dotis marito, tunc procedit in dote promissa: sed quando statutum disponit de dote data lucranda, tunc non verificatur in dote promissa, vt valde notabiliter Ioan. Crott. in rub. num. 85. ver. sed iuxta præmissa. ff. solut. matr. explicat. kirchouius.

Statutum loquens per verbum, si quis non comprehendit vniuersitatem, & sic corpus quoddam fictum. i. l. si quis maior. nu. 7. C. de transac. Menoch. de arbit. iudic. casu 184. n. 15. vbi fufius. Arno. epito. 17. & est com. opi. vt per omnes recentiores in d. l. si quis. & ibi D. m. Alc. dicit vniuersitatem fuisse consilium laonis, de quo ibi. vide Alb. in d. l. si quis. & Cagn. in d. l. si quis maior. nu. 18. Rom. conf. 400. nu. 3. & com. est opi. q. vniuersitas, collegium, & simi possunt delinquere, & consequenter puniri. Boff. tit. banniti qui possunt. nu. 1. ad fi. Oldr. in tract. de iure & æquitate. tit. 14. Paris. conf. 21. nu. 30. in 4. Cagnol. in l. aliud §. refertur. ad fi. ff. de reg. iur. Albe. in l. si quis in tantam. C. vnde vi. col. 6. ver. communiter tenetur. vbi dicit, q. vniuersitas quemadmodum potest defendi per syndicum, ita & puniri, poena scilicet pecuniaria, vel poena aratri, vel priuari eius priuilegiis, & illi, qui fecerunt delictum possunt sententiam criminaliter puniri, & delictum, q. habet tractum successuum & continuatum vniuersitas potest delinquere, & puniri. Ber. Diaz regu. 197. in 2. Limita. vide Bal. in l. metum. §. 1. ff. quod met. caus. Et potest villa, vel vniuersitas puniri extra ordinem, & amittere causam, vt est gl. in c. venerabilis. de excepr. à cuius opi. in iudicando & consulendo non est recedendum, vt in terminis istis consuluit Barb. in conf. 53. col. 3. cum seq. vol. 3. Bonacoff.

Statutum imponens poenam pecuniariam pro homicidio, cum occasionem delinquendi præstet, non valere, multi doc. voluerunt, quos referunt Panor. in c. si. circa fi. n. 3. & ibi apostil. in ver. statutum. & in ver. pronitate peccandi. Roch. de Curt. nu. 190. ver. secundò inferitur non valere consuetudine Com. opin. Tom. ij. y vel fia

ultima.C.de inoff. testam. col. 8. ver. quarto quaritur. Soc. in l. cum filiusfamilias. col. 2. de verb. oblig. spec. in tit. de execut. sententia. §. sequitur videre. ver. quid si filiusfamilias. Bal. in l. si qua poena. de iis, qui sunt sui. & ibi per apostillan. Et hæc est communis opi. vt ibi per Soc. nu. 6. Item statutum simpliciter dicens, quod pater in maleficiis teneatur soluere condemnationem factam filio vsque ad legitimam. Tenebitur pater, etiam si filius positus fuerit in banno per contumaciam, & ista est magis communis opin. Soc. in d. l. cum filiusfamilias. nu. 10. ff. de ver. obl. Quod intelligit ibi. n. 20. Stante statuto, qd contumax habeatur pro confesso. Et quando pater ex forma statuti teneatur assignare legitimam filio delinquenti, fictione statuti pater intelligitur mori tunc, cum portio assignatur. & tunc viuo ipso patre legitima non augetur, nec minuitur. Bald. in l. si successione. C. de his, quæ in frau. credito. Et not. qd statuta terrarum, quæ volunt certa tempora statui, alioquin ponatur reus in banno, si non comparet, ita sunt præcisè seruanda, qd nihil addi, vel diminui potest, quia statutum dat formam iudici. Bald. in Auth. qui semel. C. quomodo & quando iudex. Bonac.

statutum puniens grauiori poena offendentem me ad domum etiam habet locum in offendente me ad domum communem, vt est commun. opi. de qua Alex. in l. serui electione. §. labeo. n. 2. ff. de leg. i. sed nunquid habeat locum statutum in offendente in porticu domus? Resp. Abb. in c. 1. de decimis. Satis dicere ponderandam mentem statuti. An ratio verificetur in porticu domus, vel ne? Et si statuto puniretur delictum commissum in ecclesia, non vindicaret sibi locum in delicto commissio in Basilica, seu Lodiana. Abb. in rub. de consecra. eccle. vel altar. Bonac.

statutum prohibens portari frumentum extra territorium, non intelligitur de eo, qd quis sui vsus causa portaret, vt est communis opi. de qua Alex. in l. præterea. §. sed si quis. n. 6. ff. de legat. 1. Et hoc habet locum, & sufficit, qd quis habeat propositum portandi à principio sui vsus gratia, quamuis postea ex noua causa frumentum istud nõ consumpserit in propriis vsus, sed venderit. Ale. ibi. Et quis non dicitur extraxisse bladum contra decretum, qui reperitur in finibus, licet verum sit eum portasse contra decretum, non tamen extraxisse, vnde delictum nõ est consummatum. Si statutum dicit, si quis extraxerit, Secus, si dicit, si quis portauerit, quia contra portat, ille qui per legem prohibitus tendit. Si autem nondum coepit portare, licet aptauerit falmas ad portandũ, non punitur, quia ista preparamẽta non faciunt rem nõ esse integram, & adhuc locus est poenitentia. vide Bald. in l. arboribus. col. 1. ad ff. de usufruct. idem.

statuto simpliciter loquente. Nõ obstante quacunque consuetudine in cõtra faciente, per istam clausulã derogatoriam censetur derogatũ consuetudinibus præcedentibus, & etiam futuris, vt est communis opinio, de qua ias. in l. de quibus. nu. 55. ff. de legibus. Bonac.

si statutum permittat aliquem offendi impunè posse, potest etiam impunè occidi, vt est communis opin. de qua latius ias. in l. in suis. nu. 25. ff. de lib. & posth. idem.

statutum dicit, quod bannitus possit impunè occidi, quidam bannitus dicit se nõ esse iure bannitum, vel de iure debere eximĩ de banno, si medio tempore occidatur, an occidens teneatur de homicidio vel ne? Et communis opi. videtur, qd indistincte, siue via appellationis, siue alia via agatur de nullitate, vel iniquitate banni, illo medio tempore non possit bannitus impunè occidi. ias. in l. possideri. §. si seruus. nu. 8. ff. de acquir. poss. idem.

stante statuto, qd si quis ingressus fuerit fundum alterius, & eum in possessione turbauerit, puniatur, &c. Si quis intrat ex decreto iudicis inualido, non excusatur à poena statuti simpliciter loquentis, vt est communis opi. de qua ias. in l. iuste possidet. nu. 24. ff. de acq. poss. Limita, vt ibi per ias. n. 30. idem.

statutum excommunicationis non comprehendit Episcopum, quia non potest se ipsum excommunicare, vt est cõis opi. de qua Soc. sen. in c. nostro. numer. 47. de poenit. & remissio. idem.

statutum imponens poenam vendenti rem immobilem forensi. Si hæres in testamento sit dñatus vendere rem immobilem forensi, testamentum cum non excusat, vt est cõmunis opinio, de qua ias. in l. iuste possidet. nu. 29. ff. de acquir. possel. idem.

si statuto cauetur, qd elapso termino banni, bannitus possit impunè offendi. Si constat bannitum intra terminum banni comparere nõ potuisse, interim offendi non potest, vt est cõis opi. de qua ias. in l. si quis stipulatus. §. 2. n. 8. ff. de verb. obl. Et dicit qd seruaretur in practica. Et nõ, qd occidens bannitum, nõ gaudet privilegio statuti, quando ipse dolose procurauit banniri. 80

num. Abb. in c. postulatus. nu. 7. de concess. præb. Facit quod inquit Natta. in conf. 233. & Fel. in c. non debet, sub n. 4. & seq. de testib. Rom. sing. 591. Ferrat. cautel. 18. D. Rol. à Valle in conf. 66. nu. 47. in 1. Bombin. q. 5. Fran. Marc. decif. Delphina. 22. n. 6. lib. 2. Et statutum disponens, bannitum haberi pro confesso, intelligitur, quod ad maleficiis descripta in libro banni, & non quod ad alia, & limitata causa limitatum producit effectũ, Ita ias. in l. age. nu. 12. C. de tranfact. idem.

statutum disponens, qd nullus possidens apothecam possit personaliter capi. Si quis possidet villulimam, poterit capi ias. in l. quia. de feudis. nu. 22. qui feud. dare. post. fol. 206. comm. dicit. idem.

statuta laicorum contra libertatem ecclesiasticam, etiam in criminalibus nõ valent, vt est cõis opi. de qua Plot. conf. 108. nu. 12. inter conf. crim. Et condens & non abolens incidit in excommunicationem, vt est cõis opi. Soc. in c. Nouerit. nu. 9. 13. & 14. de sent. excommunic. Bonac.

statuta poenalia non ligant forenses, & non subditos, nec notarium. forensium & non subditum, ex quo præsumuntur ignorare statuta, Secus si sciebant, vel erant in crassa ignorantia. Plot. in conf. 108. nu. 9. inter conf. cri. vbi cõem dicit. vide omnino Rui. in conf. 48. per totum in 3. vol. Alex. in conf. 45. Rui. etiam in conf. 49. in 3. vol. Alb. in l. municipia. ff. operibus publi. nu. 1. fallit in Decreto Papæ, vt ibi per eum. idem.

statutum tribuens iurisdictionem Potestati solũ super maleficiis commissis in suo Territorio, veians inquisitionem, cõfetur vetare accusationem, vt est communis opi. de qua Ang. de Aret. inter conf. crim. conf. 58. nu. 2. in 2. vol. idem.

statutum dicens, qd ex tunc sit exbannitus & condemnatus, verbum sit, est verbum expressiuum veritatis, & communiter non denotat fictionem, quæ est contraria veritati. Corn. conf. 104. litera F. in 1. vol. idem.

statutum simpliciter & indistincte loquens non cõprehendit subditum delinquentẽ extra territorium. Paris. conf. 159. vlt. vol. Corn. conf. 89. in 3. vol. Etiam qd illud territorium sit sub eodem Domino. Corn. conf. 106. vol. 1. fallit, vt per Paris. ibi. Bene potest subditus quæri per viam accusationis ad poenam impostam de iure cõmuni, vt est communis opi. de qua ibi Paris. nu. 8. & 9. idem.

statutum, quod transiit in cõtractum Princeps tollere nõ potest, vt est communis opi. de qua ias. in conf. 1. n. 2. col. 4. in 1. vol. fallit vbi subest iusta causa. l. quod d. semel. ff. de decre. ab ordi. facien. idem.

stante statuto, quod bannitus impunè possit occidi, potest occidi etiam proditorie: & ita obseruatur. Tob. Nonius conf. 99. nu. 26. idem.

statutum loquens in vno ex correlatiuis habet locum & extenditur in altero ex correlatiuis, puta loquens de vxore, habet locum etiam in marito. Etiam si sit corrector iuris communis, & sic sit extensio de vno statuti prædicti ad aliud correlatiuum. Bar. in l. iura. n. i. ff. de legib. Ang. in l. nec in ea. in prin. ff. ad l. iul. de adulter. ias. in l. si aut bonis. nu. 2. C. de in ius voc. ias. in l. legem Iuliam. n. 1. & seq. C. de indic. viduita. tollen. vbi communem dicit, quod sit extensio in correctoriis & correlatiuis, & huiusmodi. fallit, vt ibi: fufius per eum. Bened. de Vado in repertor. Fel. in ver. correlatiua. vbi etiam insert ad statuta de gabellis. Nam si lex facit exemptum monasterium à vendendo, intelligitur etiam facere exemptum emptorẽ, qui emit. no. Gemin. in c. 1. de temp. ord. in 6. & inquit lo. de Imo. in illo. c. 1. §. 1. qd eo ipso, qd lex facit exemptum monasterium à vendendo, intelligitur etiam facere exemptum, qui emit. & si statutum permittat aliquem emere aliquid sine solutione gabellæ. Intelligitur etiam permittere vendere. Et hæc quidẽ extensio correlatiuorum, etiam in poenalibus debet fieri, vnde dicit Abb. c. quia clerici. de iure patro. qd lex poenalis loquens de venditione extenditur ad emptorẽ, & hanc dicit esse cõem theoreticam Bart. & legistaram in l. ff. de acceptila. refert sic ias. in conf. 112. in 1. vol. n. 2. vbi & alia ad hoc adducit fufillimè qui omnino est legendus. idem.

statutum puniens vulnerantem, vel inferentem vulnus, nõ intelligitur de modico vulnusculo, vt est cõis opi. Herculi. de cautione de non offend. c. 27. nu. 18. ver. ex quibus. idem.

statutum contra ius commune valet & tenet. Aug. de Armino in tract. malef. in addit. ad Ang. in ver. fama publica. nu. 48. fol. 92. idem.

statutum Ferrariæ de furtis, nõ habet locũ in crimine expilatae hereditatis, vt est cõis opi. de qua Rimin. in addit. ad Sal. in l. si quis expilatae hereditatis. Sed expilator pupitur extra ordinẽ arbitrio iudicis, extra sanguinem. Menoc. de arbit. iudicis. casu 199. Cyrillus in eius summa criminali. c. de priua. delict

delict. §. 3. nu. 6. fol. 93. & furtum fieri non potest, nisi res ab aliquo sit possessa. Cyrillus vbi §. 5. nu. 2. vide Sal. in l. si te. nu. 2. C. ex quib. cau. infra. irrog. iaso. in l. si quis extraneus. nu. 1. ff. de acq. hæc. vbi dicit, qd crimen furti & crimen expilatae hereditatis sunt diuersa, quia rei hereditariae non fit furtum, & requiritur in furto, qd verè res sit aliena, & insit dolus. ibi. nu. 12. Nam hereditate iacente non fit furtum. Alb. in l. 1. §. scæuola. ff. si quis testa. lib. esse iustus fuer. per illum text. Bald. in l. 3. C. fam. ere. & Sal. in l. si abducta. nu. 8. C. de furt. fallit in trib. casibus, vt ibi in glo. nam hereditas antequam adeatur nondum eius res possidentur, ideo de his non fit furtum. l. contra. §. fin. ff. rer. amot. quia in re non possessa furtum committi non potest. l. 1. §. scæuola. ff. si quis testa. lib. quia hereditas antequam adeatur non dicitur in bonis, nec ius adeundi. Balb. in trac. præ scrip. ver. 12. prin. quæro. fol. 86. col. j. tom. 6. nec obstat statutum Ferrariæ, qd possessio defuncti continuetur in heredem, quia illud est fictione iuris, & hæres ante aditam hereditatem non est dominus. Bal. in l. si quæstio. nu. 2. C. de iis quib. vt ind. vbi com. esse dicit. fecus si statutum diceret, qd possessio continuetur in heredem, quod ad omnem effectum. Plotus in l. si quando. n. 837. C. vnde vi. vide ias. in d. l. Pompo. §. j. n. 8. Bossi. de furtis. n. 12. Menochium de arbitrio iudicis. casu 300. Alex. in l. si quis extraneus. nu. 5. ff. de acquir. hæred. Alex. conf. 135. ad fin. in 1. vol. vbi eximit quandam mulierem, quia esset mulier. vide Plotum in d. l. si quando. C. vnde vi. nu. 837. & 838. vbi dicit hoc fallere in decreto Mediolani. Castr. conf. 3. in fi. in 3. vol. Amplia etiam d. statutum habere tamen locum in publico & famoso expilatore hereditatis procedendo de similibus ad similia. imo de minoribus ad maiora, seu de positio ad cõparatium per locum à minori, vt possit in furca suspen di, prout fur, vigore d. statuti de furtis, vt dicit not. Bal. in l. de his. quæ n. 2. per gl. ibi. C. de furtis, & seruo corrupto. Bonac.

Statutum de furtis non habet locum in damno dato, quia damnum est cum rei corruptione, furtum verò cum rei amotione & contractatione, vt est communis opi. de qua Plot. in l. si quando. n. 823. C. vnde vi. Paris. conf. 158. nu. 1. in 4. vol. vbi dicit magis communem. Gratus responso. 154. in 2. vol. & statutum non habet locum si quis exigit à debitoribus alicuius pecuniam, & in vsum suum conuertit, quia nomina debitorum non censentur in dominio creditoris, antequam debitum exactum ad ipsum sit peruentum. Rui. conf. 202. n. 1. 1. vol. 2. & furtum est contractatio rei alienæ, quod genituum significat dominium, vt ibi per Ruinum. Bonac.

statutum non publicatum non ligat, vt est communis opi. de qua Plotus in l. si quando. nu. 858. C. vnde vi. Et quando statuta recipiant interpretationem. vide per ias. in l. quamuis. ff. de in ius vocand. idem.

statutum de furtis, vel damno dato, nõ habet locum in muliere, quia masculinum non concipit foeminum in odiosis. Etiam si statutum diceret, quod quilibet possit accusare, quia foemina non poterit accusare. Plotus in l. si quando. n. 862. C. vnde vi. communis est opi. de qua Ant. Gabriel. in suo communium concl. lib. 2. conclus. 6. Ant. Bardus in tracta. de tempore vtili & continuo. c. 8. nu. 15. idem.

statutu loquens de cognitione hominis. Intelligitur etiam de cognitione de praterito, quod scilicet cognoscat nunc talem, & per prius cognouerit, vt est cõmunis opi. de qua Gargareus inter conf. crim. conf. 126. nu. 1. to. 1. idem.

statuta & cõstitutiones annullantes contractus celebratos per minores sine certa solemnitate, licet iuramentum interueniat, non valent. vbi ipsa statuta & cõstitutiones iuratos contractus annullant, in contrahentibus, sine requisitis solemnitatibus, dolum & fraudem præsumentes, vt est cõmunis opi. de qua D. Simon inter conf. crim. conf. 154. tom. 1. idem.

stante statuto, qd condemnato filio de maleficio, debeat fieri exequutio in bonis castrellibus, vel quasi, & aduentitiis, nõ habet locum, si filius fuerit contumax, vt est communis opi. de qua Tobias. Nonius conf. 102. nu. 4. Et in peculio aduentitio filij condemnati adest etiam ius consequendi bona per patrem alienata. contra verò patrem alienantem ad precium agi non potest, nisi re perempta, vel præscripta, vt est magis cõmunis opi. Tobias. Nonius d. conf. 102. nu. 11. & 12. idem.

statuta, seu decreta concedentia liberationem, seu indulgentiam delictorum, vel dispensantia, qd banniti cancellentur de banno, non trahuntur ad banna, vel delicta futura, vt est com. opi. de qua Clar. q. 59. ver. successiue. Idem si sub precepto decreti, vel statuti cõdendi, qd cancellentur quis de banno, vel indulgentia liberetur, deliquit, com. est opi. vt ibi per Clar. d. q. 59. ver. fortius dico. idem.

statutum, quod Guelphus non accipiat in vxorem Gebel-

linam, non valet, vt est magis com. opi. de qua Petr. Rauem in alphabe. aureo. in ver. statutum, fol. 129. Bonac.

statutum prohibens rem immobilem alienari in forensium sub poena valet, vt est com. opi. Clar. q. 80. ver. statutum. §. circa alienationes. Ad quod statutum vide Barba. confil. 43. in 1. vol. vbi super statuto Ferrariæ, & D. Phannucium Lucensem in conf. suo vnico super d. statuto post tract. de consecratione in uentarij. idem.

statutum prohibens matrimonium non valet, vt est com. opi. Clar. q. 82. statutum. 3. idem.

statutum prohibens matrimonium contrahi cum forense, non valet, neque quod ad prohibitionem, neque quod ad poenam. vt est communis opin. Clar. q. 82. statutum. 3. ver. Hinc inferitur. idem.

statutum non valet, quod filii familias non possint contrahere matrimonium sine consensu patris, vt est com. opi. Clar. q. 28. statutum. 3. ver. sed nunquid. idem.

statutum quod de bestiis soluatur tot pro gabella an valet, & vide quæ scribit Nat. conf. 347. quid de damno peccuaria Iodoc. pract. crim. ca. 142. & quod pro damno animalium detur actio in dñum not. Dec. conf. 550. de ordi. autem quod d. pro quaff. bestia ingredien. predium alicuius: ea accusata exigantur tot pro poena, & banno, not. idem Dec. conf. 109. nu. 4. & quid veniat appellatione bestie vide ias. in l. possideri. §. nerua filius. n. 10. ff. de acq. poss. quibus adde, qd statutum qd stetur iuramento damnum passu: qd talis proba. est contra reg. iuris cõis. Ideo requiritur, quod ille qui iurat sit omni exceptio. maior docto. in l. qui accusare C. de eden. fac. quæ not. Bal. ibi nu. 19. in l. in bonafidei. q. 7. C. de reb. credi. Bar. in l. admonendi col. pen. ff. de iure iur. & de debitoribus in Inlfo promissit de damnis & interesse stare iuramento creditoris. qd possit eam conventionem reuocare antequam creditor iuret, scribit ias. in l. si ab arbitro nu. 4. ff. qui satisd. cog. Sed quid de saltuariis vel campariis aut aliis denuntiatoribus, & dic. quod ieorum accusationi statui vt publicũ officium habeat, si prius iurauerint officium predictum bene & legaliter exercere. Nat. conf. 550. num. 8. & seq. Bar. in l. Diuus Adrianus q. 3. ff. de custod. Reor. Idem Nat. d. conf. num. 9. vbi distinguit, quod quedam sunt malefic. graua & in illis non statuitur denuntiatoribus, nec alij iudici coequali. ea quidem C. de accus. l. 1. C. de decur. & staton. lib. 12. Quaedam sunt malef. non graua, & tunc fecus, & sic creditur officiali referere se aliquem inuenisse, puta, cum armis & similibus. Ita loquitur rex. in l. 1. §. cura. ver. quies. ff. de off. præfec. vrb. aliàs sufficit tantum ad inquirendum, non ad puniendum Salyce. d. l. ea quidem. q. 10. vbi quod d. statuti relationi Denuntiatoris vbi leue est delictum ex sui specie, & ex genere poene, & hoc ad eorum spectat officium Nat. d. conf. col. 3. vbi loquitur de deputatis à dominis locorum qui sunt inuestiti de mero & mixto imperio, & ibi etiam quid si ab vniuersitate aliqua creati & deputati fuerint vt fit in nostra Subal pina patria, vide ibi d. conf. vbi cõcludit c. tria, Primum, quod d. possint agrorum custodes constituere, Secundum statueri qd credatur eorum Relationi, Tertium qd. Dañ Damnu addere possunt poenam leuem.

statuta dicuntur recipere interpretationem passiuam, ita vt interpretentur à iure communi, quemadmodum Bartol. in l. omnes populi. nu. 60. ver. secundo casu. ff. de iust. & iure sequi tur lo. de Imo. in l. si verò. §. de viro. num. 15. ver. quarto fallit. ff. solut. matr. Licet multi alij contrariam sententiam amplexi fuerint: ramen hanc sententiam Bart. communem esse dic. lo. Crot. in d. l. omnes populi. nu. 104. ver. quærit Bar. an statuta recipiant interpretationem passiuam. in 1. vol. repet. De qua doctrina egregiè disputat Alex. de Imol. in l. 1. §. lex Falcidia. nu. 7. & 8. ver. 2. not. ff. ad l. Falcid. Kirchouius.

statutum quod præfert patruos & alios agnatos foeminis, licet sit contra ius commune. §. consequens. §. sequenti. in authent. de hæred. ab intest. venientibus. colla. 9. authent. defuncto. C. ad senatusc. tertul. & doct. in rub. extrã. de succes. ab intesta. Tamen communiter doc. tradunt tale statutum fauorabile esse. quia per illud conseruantur agnationes, dignitates, & familia: l. 1. §. si seruus. ff. de ven. inspic. conseruantur enim agnationes & familiae per masculos & non foeminas. l. pronuncatio. §. si. & Bald. in l. maximum vitium q. 2. nu. 2. C. de lib. prætr. ita consulendo scribit Ioan. de Anan. conf. 69. Et hanc magis com. opi. esse, multis adductis autoritatibus inquit Phil. Dec. in l. 2. nu. 5. in fi. C. de in ius voc. kirchouius.

statutum probari potest sine scriptura etiam per testes, quia lex vel constitutio pro sui essentia non requirit scripturam, secun. vnam opi. magis com. & verioem, quam iudex sequi tenetur in iudicando & decidendo, vt not. in c. 1. de consti. Et Com. opin. Tom. l. y 3 quod

quod scriptura non sit de substantia legis vel statuti, & deo p-
bari possit per testes, probatur per tex. in l. 1. ibi, quodcunque
igitur, & in verb. interlocutus est. ff. de constit. prin. l. 2. §. his le-
gib. ff. de orig. iur. & in c. confuetudo. j. distinc. & in c. 1. in prin.
in verb. & non scripta. de iureiur. lib. 6. & in c. j. iuxta. fi. de renun.
lib. 6. quam decisionem plurib. confirmat Henning. Gœden.
in conf. 2. de iniur. & in ord. conf. 193. nu. 53. Kirchovius.
Statutum disponens in dote data, locum habet & in dote
confessata, teste Olsac. decis. 20. n. 8. quam concl. maxime pro-
cedere dicit, quando confessio facta non est sub spe futura nu-
merationis, vel renunciatum est excep. non nu. dotis, lapsum-
q; est tempus opponere excep. quia tunc per confessionem pro-
batur cont. ipsum confitei naturalis numeratio, Olsac. d. de-
cis. nu. 10.

S T A T U T V M.

Summaria.

Rubrica statutorum, aut constitutionum, an & quando pos-
sint allegari ad decidendas causas. q. 1.

Rubricam seu titulum statuti, aut constitutionis, recte alle-
gari ad decisionem omnium casuum, qui sub generali Rubrica
comprehenduntur, licet specialiter in nigro (vt loquuntur)
non exprimentur. q. 2.

Rubrica generaliter concepta, hoc modo: Extantibus filiis
masculis, filiam dotatam succedere non debere. Atque dehinc
in nigro specialiter caueatur, & exprimat, filiam dotatam
extantibus masculis, non succedere debere matri, vel auie ma-
ternæ, licet patris mentio non fiat, tamen propter generalita-
tem rubricæ etiam à patris successione eam excludi. ibid. §.
hinc inferitur.

Vtrum Rubricæ statutorum prohibitoria, orationem per-
fectam continenti possit renuntiari. q. 3.

Statutis prohibitoris renuntiari non posse. ibid.

An quilibet populus, vel ciuitas possit statutum cõdere. q. 4.
Statuta contra bonos mores, aut super rebus, vel negotiis,
super quibus disponentes non habent potestatem, inualida ef-
se. ead. q. §. & hæc conclusio.

Statutum, quo disponitur filios spurios patri suo ex testam-
to, vel alia vltima voluntate posse succedere, non valere: & quæ
sit huius ratio. ead. q. §. ex quo inferitur.

Statutum, quo cauetur, vt creditor, si infra decennium non
petierit, perdat debitum, nec possit ulterius exigere, non vale-
re: & quæ sit huius ratio. ead. q. §. secundò inferitur.

Malam fidem excludere quamcunq; præscriptionem, siue
ciuilem, siue canonicam. ead. q. d. §. secundò inferitur.

Bartoli opinio, de præscriptione debiti decennalis, per statu-
tum introductenda, reiecta & improbat. ead. q. §. contrarium.
sciens rem esse alienam, nunquam potest eam per præscrip-
tionem, vel v. suapionem sine peccato acquirere. ead. q. dic. §.
contrarium, in fin.

Statutum, quo permittitur in aliquo casu, non seruare iura-
mentum, & sic occasio datur perituri, esse cõtra ius Diuinum:
Ideoque non valere. ead. q. §. tertio inferitur.

Statutum quandoque per indirectum condi posse contra
iuramentum, vel eius obseruantiam. ead. q. vlt.

Statutum tollens legitimam liberis debitam, an & quando
valeat. q. 5.

Legitima descendenti, debita iuris naturalis est. ead. q.
Ius naturale esse immutabile. ibid.

Statuta contra ius naturale non valere. ibid.

Statutum generaliter aliquem à successione excludens, an
& quæ videatur eum à petitione legitime quoq; exclusisse. q. 6.

Per statutum in totum tolli posse legitimam propter fauo-
rem agnationis, & familiæ, q. consuetuatur per masculos. ead. q.

Liberos non posse excludi ab alimentis, etiam iis casibus,
quibus legitimam eis auferre licet. ibid.

Statutum obligans & iubens patrem soluere ex legitima pro-
delicto filij, an valeat. q. 7.

Legitima ascendentibus debita, an penitus tolli possit statuto. q. 8.

Statutum respiciens personæ alicuius præiudicium, vel o-
dium, an & quatenus valeat. q. 9.

Abbatis opinio, existimantis, statutum in alicuius præiudi-
cium, vel odium conditum, nullum esse, ac ipso iure non vale-
re. probata: Et in qua specie sit admittenda, eiusdemque cum
communi conciliatio. ead. q.

Statutum in præiudicium alicuius factum, vt infirmetur, ap-
pellatione, vel pteestatione, aut cõtra dictione opus esse. ead. q.

Statutum diminuens solennitatem testamenti circa n. 7. tes-
tium de iure communem & receptam doc. sententiam. q. 10.

Septem testium solennitas requisita in testamento, introdu-
cta est de iure ciuili. ead. q.

Contra ius ciuile, aut ea quæ iure ciuili disposita sunt, statu-
ta condi posse. ead. q.

In patris testamento inter liberos, duo: & à rusticis condito,
quinque testes sufficiunt. ead. q.

Principem ex iusta & rationabili causa, posse distinguere
ius naturale, vel gentium. ead. q.

Constitutio principis vel Imperatoris, ius naturale, vel gen-
tium: ob iustam causam, distinguens, in iis casibus, quibus ra-
tio distinctionis cessat, locum habere non debet. ead. q.

Iure diuino, in ore duorum, aut trium cõsistere omne verum. ead. q.

Amplior, quàm duorum, triumve testium numerus iure
ciuili statutus, dimini mutarique statuto potest: Idq; autori-
tate iuris diuini. ead. q. in fin.

An & quatenus statuta alicuius loci, vel ciuitatis ligent fo-
renses, vel non subditos, tam in vltimis voluntatibus, quàm
contractibus. item successione. ab intestato. q. 11.

In his quæ respiciunt formam & solennitatem contractus:
Item quò ad decisionem litis & causæ merita ex ipso contra-
ctu originè trahentia, inspicienda sunt statuta loci contractus
celebrati, siue subditi sint, siue extranei, qui cõtraxerunt. ead.
q. §. primus casus.

In repetitione, seu exactione dotis, non statuta loci celebrati
sunt, sed statuta loci domicilij mariti, in principio. e. q. §. limita.

In his quæ respiciunt processum & ordinationem litis, seruan-
da statuta loci iudicij, non contractus celebrati. e. q. §. in his verò,
statutum minuens numerum 7. testium, in testamento de
iure communi requisitum, extenditur quoque ad extraneos,
in loco, vbi statutum viget existentes. ead. q. §. secundus.

Statutum, quò ad bona, in loco, vbi statutum viget, sita, ex-
tenditur etiam ad forenses: siue statutum hoc respiciat vtilita-
tem & commodum forisum, siue damnum & præiudicium.
ead. q. §. tertius casus.

Stante statuto, quòd mater non succedat filio, nisi in certa
parte bonorum, mater forensis vel extranea non admittitur
ad successionem filij ab intestato, nisi in illa parte tantum. ead.
q. §. hinc inferitur.

In successioneibus ab intestato semper attendimus statuta
illius loci, in quo bona defuncti sita sunt. non autem vbi defun-
ctus decessit, aut hæres domicilium habuit. Idque indistinctè,
siue statutum sit cõceptum in rem, siue in personam. e. q. in fi.

An statutum prohibens vendere certis personis, puta, non
subditis, includat clericos. q. 12.

Vtrum statutis, vel consuetudinibus alicuius Regni, vel Du-
catus, obligentur ipsi Reges, vel Duces. q. 13.

An & quatenus princeps lege sua teneatur. ead. q.

Quoties provincia, castrum, vel villa, quò ad districtum, &
iurisdictionem, adicitur alicui Ducatui, aut Comitatu accessio-
riè, neque retinet nomen regalis dignitatis: tunc debent homi-
nes eius regi fm statuta & constitutiones Regni vel Ducatus
cui adicitur: secus si non accessoriè, sed principaliter adicia-
tur. q. 14.

Statutum, quo cauetur, vt testamentum coram tribus vel
4. testibus factum, valeat, extendi etiam ad bona extra territo-
rium. sita. q. 15.

Statuta permittentia, quòd iure communi quidem in gene-
re licet, sed ratione solennitatis, de qua statuto disponitur,
prohibetur, extra territorium vigorem suum extendere. ead. q.

Actus, licet iuxta solennitatem statuti, & à subdito celebra-
tus, sed ramen extra territorium, in quo statutum viget, inua-
lidus est. ead. q.

Actus celebratus secundum statuta alicuius territorij, etiam
à non subdito, an & quando valeat. ead. q. in fin.

Statutum de hæreditate ab intestato aliter dispones, quàm
iure communi cautum est, an extendatur ad bona extra terri-
torium statutum sita. q. 16.

Statutum simpliciter aliquid disponens, debet intelligi se-
cundum ius commune, etiam si ita intelligendo nihil addat iu-
ri communi: & quæ sit huius ratio. q. 17.

Stante statuto, quòd instrumentum confessionatum habeat
70 executionem paratam, tamen non denegari moræ purgatio-
nem. ead. q. in fi.

An statutum, disponens, quòd in causis decidendis rigor
iuris seruari debeat, excludat moræ purgationem. quæstio 18.
remissiuè.

Stante statuto, quòd pro aliquo delicto manus amputetur,
an si delinquens habeat manum aridam, illa debeat abscindi.
quæstio 19.

Statutum disponens & loquens in contractu, habeat ne lo-
cum in liberatione, & renunciatione. q. 20.

Quæ foemina, prohibente statuto, sine cõsensu propinquo-
rum

rum obligari non potest, ea nec hæreditatem citra eorundem
consensum, potest adire. q. 21.

Mulier statuto prohibita contrahere sine consensu propin-
quorum, nihilominus hæreditatem adire potest. q. 22.

Adire hæreditatem, non est propriè contrahere, sed quasi.
ead. q.

Verba statutorum propriè & strictè esse intelligenda ead.
q. in fi.

Statutum disponens, q. mortua vxore sine liberis, maritus
lucretur dotem, habere locum etiam in dote promissa, nec
dum tradita. q. 23.

Cum statuto cauetur, q. filia debeat dotari arbitrio propin-
quorum, an propinqui possint arbitrari minus legitima. q. 24.

An statutum imponens pnam capitale, debeat intelligi
de pna mortis. q. 25.

Primogenito, qui ex statuto succedit i regno, præmoriète,
relictò filio: an filius iste præferatur patruo suo in successione
regni. q. 26.

Arbitrarius electus ad pronunciandum secundum iura potest
& debet iudicare secundum statuta & consuetudines. q. 27.

Nomine, seu appellatione iuris, contineri quamcunq; iu-
ris partem vel speciem. ead. q.

Q V A E S T I O I.

Quæro, vtrum rubricæ statutorum, aut constitutionum ad
decidendas causas allegari possint? Resp. communis & rece-
pta doct. opinio est, q. rubricæ, siue tituli statutorum æquè ad
causas decidendas allegari possint, sicut ipsa statuta aut consti-
tutiones, dummodò orationem perfectam contineant. ita tenet
gl. in proce. 6. verb. tit. gl. dist. 1. ti. de peniten. §. hæc autem
verba. & firmat Ab. in proce. decr. verb. rex. n. 2. Fel. rub. ext. vt
lit. non contest. Alex. in conf. 190. n. 5. lib. 2. Io. de Imol. rub. ff.
de ver. ob. Alex. n. 4. ibi Iaf. & Rip. n. 9. & vltra prædictos doct.
de communi testantur plures alij relati per Eberhar. in Topi.
in loco à rubro in prin.

Q V A E S T I O II.

Sed quid si statutum vel constitutio sit specialior rubro? Resp.
q. rubrica nihilominus allegari possit ad decisionem omnium
casuum, qui sub generali rub. comprehenduntur, nec restringat
per tex. specialem. ita tenet gl. auth. vt fac. no. cõsti. ver.
huiusmodi. & firmat Alex. l. 1. n. 4. & ibi cõmunem dicit Rip.
n. 13. ff. si cer. pe. Card. Paris. conf. 53. nu. 95. Alex. in conf. 190.
n. 4. lib. 5. conf. 6. lib. 3. Dec. conf. 527. Pet. Gerhar. sing. 7. incip.
quando rubrica est generalior nigro. Alex. in conf. 1. nu. 7. lib.
3. Eberhar. d. loco. ver. quod autem contra. & tenet gl. l. vni. &
ibi Bar. C. de capi. ciuili. conf. exim. quam communiter appro-
batam esse dicit Iaf. d. l. 1.

Hinc inferitur, si in rub. statuti generaliter dicatur, q. extan-
tib. filiis masculis filia dotata non succedat, & postea nigrum
specialius statuat, q. filia dotata extratib. masculis non succedat
matri, vel auie maternæ, & de patre nulla fiat mētio, propter
titulum generalem, filiam dotatam etiam à patris successione
excludi, ita consulendo tenet Pau. de ca. cõf. 134. inci. præfens
casus modicam dubitationem habere videretur. quem sequitur
Alex. d. l. 1. ff. si cer. pe. Iaf. rub. insti. de actio. n. 17. Pet. Gerar. d.
sing. 7. & hæc opinio secundum eos magis communis & vera
est, licet contrarium teneat Iaf. d. l. 1.

Q V A E S T I O III.

Sed quæro, Nūquid rubricæ statutorum prohibitoria orationem
perfectam continenti possit renuntiari? Resp. q. non,
sicut nec ipsi statuti prohibitoris, ita tenet gl. communiter
approbata l. 1. C. ne fideius. dot. dent. Bart. l. 2. C. e. tit. & firmat
Io. de Imo. ca. cum contingat. extrat. de iureiur. & Iaf. vbi com-
dicit. n. C. si aduer. vend. Tiraq. in tract. de iur. primogen. q. 24.
Eberhar. d. loco. in fi.

Q V A E S T I O IIII.

Quæro, an quilibet populus, vel ciuitas possit statuta con-
dere? Resp. q. sic, & ista est com. opi. siue is populus iurisdic-
tionem habeat, siue non, vt firmat Iaf. in l. omnes populi. in lect. n.
2. & n. 26. & in rep. nu. 7. ff. de iustitia & iure. Alber. de Rosa in
tract. statu. par. 1. q. 8. canonistæ communiter, & in specie Ab.
in c. quod clericis. extra. de for. comp. c. fi. & ibi Roch. Cur. ex-
tra. de consuet. Alex. l. 1. ff. de iurisd. omni. iud. Eandem opi. firmat
Bald. Salic. & Alber. d. l. omnes populi. Ball. l. 2. C. de con-
stit. pecu.

Et hæc cõclusio indistinctè procedit in iis rebus, vel nego-
ciis, de quib. statuentes liberam habent statuendi potestatem,
quæque principis aut superioris præiudicium non respiciunt,
aut etiam homin. morib. non repugnant, neque libertatem ec-
clesiasticam infringunt.

De aliis verò, super quib. disponendi potestatem non habet,
statuta condita inualida sunt, secundum communem & rece-
ptam doct. sententiam, vt firmant doct. in locis præal. Ab. Fel.
& Dec. in c. quæ in ecclesiarum ext. de consli. Bapt. de Caccia-
lup. l. cunctos populos. n. 169. & seq.

Ex quo inferitur non valere statutum, per quod disponitur
filios spurios patri suo ex testamento, vel alia vltima volun-
tate posse succedere, quia tale statutum est à bonis mores, &
præbet occasionem fornicandi c. quemadmodum. de iureiur.
& hanc opi. tenet Are. in d. l. cunctos populos. n. 15. Bald. n. 13.
Iaf. lair. prætor. in prin. n. 12. ff. de iureiur. eandem dicit esse cõ-
munem Dec. l. c. præfentia. n. 24. de probat. Nicol. Boer. deci.
127. n. 9. Bapt. de Caccialup. d. l. cunctos populos. n. 160. Hæc
quoque dicit esse communem ferd. Loazes in tract. de mari-
mo. 2. dubio. n. 7. cum multis per eum allegatis. Io. Gualden.
in trac. de arte testandi. ti. 1. caur. 14. n. 1. Guliel. de Bened. rep. c.
Rainutius. in prin. n. 39. & eam tenet Bar. Soc. in conf. 95. n. 9.
vol. 4. Are. in l. testamenti factio. ff. de testa.

Secundò inferitur, non valere statutum, quo disponitur, q.
creditor perdat debitum, nec possit ulterius exigere, si decen-
nium non petierit, tanquam nutritium peccati, & quod fundat
in mala fide, quæ omninò excludit quamcunq; præscrip-
tionem ciuilem siue canonicam, ita tenet Bart. contra moti
sibi contrarius in rep. l. omnes populi. n. 24. ff. de iustit. & iur.
Ang. & Imol. quod te. ff. si cer. pet. Ale. in conf. 51. vol. 5. &
hanc opi. Bart. in d. l. omnes populi dicit esse veriorum Imol.
sequitur. §. si viam. ff. de vsc. & eam dicit communem in cõf.
16. n. 1. & conf. 46. n. 2. eandem dicit esse com. opi. Crotus in
d. l. omnes & in l. nemo potest. ver. quarit etiam Bart. & ibi Ri-
pa. n. 16. ff. de leg. 1. Balb. in trac. præsc. 2. par. 3. par. prin. q. 12.
& 14. Gomel. in prin. instit. de actio. n. 67. & hanc quoque di-
cit esse communem Phil. Prob. in addit ad Io. Mona. in c. 1. n.
16. de præscrip. lib. 6. & hoc tenet Matthæ. de assu. in constit.
Neap. li. 3. rub. 3. n. 4. Gozad. in conf. 56. n. 13. Bertrand. conf.
184. n. 5. vol. 2.

Contrarium, q. tale statutum valeat, tenet Bar. in d. l. sequi-
tur. §. si viam. n. 1. & in l. 1. nu. 3. ff. de vscap. idem in fortiorib.
terminis tenet in d. l. nemo potest. a. 2. dicens, quòd in tantis
procedat, vt nec pacto renunciari possit, quia tale statutum in-
troducitur in fauorem publicum, & odium negligentis, &
istam sententiam amplectitur Iaf. in prin. instit. de actio. n. 100.
sed prima opinio verior & cõmunior est, vt ex alleg. patet, pro
qua etiam facit, quia causa statuti non excludit peccatum, iux-
ta doctrinam Bart. communiter approbatam. d. l. omnes. n. 22.
cum res aliena ab eo, qui eam alienam nouit, nunquam ab-
que peccato possit acquiri.

Tertio inferitur, non valere statutum permittens non serua-
re iuramentum in aliquo casu, cum sit nutritium peccati, &
inuiuer homines ad delinquendum, quia iuramentum hoc ca-
si abque peccato periurij nemo transgreditur, quod est cõtra
ius diuinum. ita probat tex. in c. si verò. ca. cum contingat.
ext. de iureiur. & ibi Doct. communiter. Hanc opi. tenet quo-
que Pau. de cast. in auth. sacramenta puberum. & ibi Iaf. dicit
hanc sententiam Pauli esse veriorum. n. 82. Io. Andr. quem se-
quuntur ibi omnes doct. c. tua nobis. el. 1. ext. de decim. Fran.
Are. conf. 8. incip. abun. de. eandem opi. tenet idem Pau. de ca.
in l. si quis pro eo. ff. de fideius. & est communis secūd. Iaf. in d.
auth. nu. 83.

Limita tamen, q. licet statutum contra iuramentum vel e-
ius obseruantiam directè condi non possit, per indirectum ta-
mē id fieri posse, receptum sit, ita tenet Bart. in l. omnes popu-
li. 2. q. 3. princip. dicens, q. ita vidit obseruari, quem ibi sequi-
tur doct. ff. de iustit. & iur. Pau. de ca. & Sali. d. auth. sacramēta
puberum. & ibi Iaf. dicit hanc esse com. opi. n. 83. Pan. in conf.
72. inc. quinque dubia. vol. 1. Rom. cõf. 12. inci. viso facto pro-
posito. Ale. conf. 59. incip. viso instrumento, vol. 1. conf. 38. in
cip. visa petitione. vol. 3.

Q V A E S T I O V.

Quæro, an valeat statutum, tollens legitimam filiis debita?
Resp. communis & recepta doct. sententia est, legitimam fi-
liis debitam statuto aut consuetudine vel alio iure ciuili peni-
tus tolli, aut distingui non posse, nisi ex iusta & rationabili cau-
sa. ita tenet Bart. in l. Titio. centum. §. si. ff. de cõdi. & demõst.
Alex. in conf. 55. vol. 2. conf. 134. nu. 3. vol. 7. Hanc dicit esse
communem opi. Iaf. in l. quoniam in priorib. nu. 3. & in auth.
nouissima. n. 56. C. de inof. testa. Dec. l. iura sanguinis. ff. de re.
iur. Ratio est, quia legitima in gne descendenti debita, est ius
naturale, qd immutabile est, & certum est, statuta à ius na-
turale condita non valere, si ius naturale vel penitus tollant vel
abique iusta & legitima causa distinguat, vt communiter tra-
dit. doct. in d. l. omnes populi, & in specie, Baptif. d. Caccialup.
Com. opin. Tom. ij. y 4. & Cro

& Crotus, canonista communiter, post Ab. Fel. & Dec. c. quæ in ecclesiis ext. de communi. arg. c. pastoralis. de sen. & re iudi.

Q V A E S T I O V I.

Sed quæro, vtrum statutum excludens aliquem à successione, intelligatur ipsum excludisse quoque à petitione legitimæ? resp. q. in iis casib. in quibus statutum potest in specie aliquæ excludere à legitima, si excludat ipsum generaliter à successione, intelligitur quoque excludisse à petitione legitimæ. vt firmat Ang. conf. 105. inci. statuto cauetur. Pau. de ca. conf. 110. incip. si domjna Cornelia. & conf. 135. incip. vifo puncto. Ale. J. Gallus. & quid si tantum. ff. de liber. & posth. vbi subdit se nunquam voluisse consilere pro parte contraria. eandem dicit esse communem Soc. conf. 288. cum seq. vol. 2. & Dec. 26. cum multis per eum alleg. & in conf. 276. Aym. Crauer. 26. 1. & vltimo. Dec. conf. 305. nu. 9. & eam tenet Bald. in l. cum lege. C. de episc. & cler. vbi dicit q. fauore agnationis & familiaria, quæ per masculos consecratur potest statutum in totum legitimam tollere. & tenet Curt. iun. conf. 10. licet ab alimentis excludi non possint. Eandem cum pluribus allegatis dicit esse communem Tho. Gram. decif. 101. n. 6.

In iis autem casib. in quibus statutum non potest aliquem in specie excludere à legitima, statutum excludens aliquem simpliciter à successione, non intelligitur ipsum excludisse à petitione legitimæ, ita communiter tenentur firmat Soc. in cõsi. 150. vol. 1.

Q V A E S T I O V I I.

Nunquid autem statutum, inducens, quod pater teneatur soluere condemnationem vel legitimam pro filio valeat, dixi j. c. filius. q. 23.

Q V A E S T I O V I I I.

Sed quæro. Nunquid legitima ascendentibus, debita penitus statuto tolli possit? resp. q. sic, & hæc est com. opi. sec. Bald. l. 1. §. ius naturale. ff. de iust. & iur. & firmat Ang. conf. 105. Rom. conf. 32. & Pau. de ca. conf. 344.

Q V A E S T I O I X.

Quæro, vtrum statutum respiciens singularis personæ præiudicium, vel odium valeat? resp. q. non, dummodò fuerit appellatum, ita tenentur in l. omnes populi. n. 53. ff. de iust. & iur. Bal. & iaf. l. 1. n. 3. cum seq. ff. de leg. Franc. Ripa. lib. 1. resp. c. 22. n. 4. Io. Cror. d. l. omnes populi ver. decima conclusio. Licet cõtra statum sed male teneat Ab. c. cum omnes. n. 2. ext. de consti. ca. consuluir. el. 3. nu. 4. de appel. q. si ipso iure non valeat, & ita q. possit dici nullum. sed primam opinionem contra Abbat. dicit esse communem Dec. d. c. cum omnes. & d. consuluir. n. 2. quod ita demum non valeat, si ab eo appellatum vel illi reclamatum fuerit. eandem opi. contra Ab. dicit esse communem Cur. iu. l. si. n. 2. C. de edic. Diui Hadri. tol. & in l. 2. n. 7. ff. quod quisque iur. possent tamen hæc opinioniones conciliari, si dicatur opinio Abb. procedere, quando statutum esset conditum in præiudicium alicuius de collegio, qui tempore conditi statuti contradixisset vel reclamasset: tunc enim statutum est nullum, ex quo contradicens est sanior pars capituli, in quo videtur residere ius capituli. Idem si alterius non de collegio præiudicium respiciat, & vnus de collegio contradicat. ita cõcordat Arc. rub. n. 46. de constitutionib.

Q V A E S T I O X.

Quæro, vtrum valeat statutum diminuens solennitatē numeri septem testium de iure communi requisitam? resp. diuerse sunt opinioniones, vt per iaf. in l. cunctos populos. lect. 1. n. 3. cum seq. & lect. 2. n. 81. & seq. sed magis com. est, quod valeat vt dixi j. c. 4. q. 36. quia solennitas testium 7. est solum introducta de iure ciuili. hæc consultiissima. C. de testa. & certum est q. ea quæ iure ciuili disposita sunt, statuta cõdi posse. sed naturalia. insti. de iur. natur. sic imperator statuit in testamento patris inter liberos duos testes, & à rusticis condito quoque sufficere. Vnde sicut legitima imperator hoc statuit, ita etiam statuto vel consuetudine id fieri posse dubium non est.

Non obstat, quæ tale statutum inducat occasionem delinquendi, falsitatis, sc. committendæ, quia non est præsumendum id fuisse de mente statuentium, sed quod plurimum consideret de legalitate suorum ciuium, vnde cum cesserit ratio, si fraus, re fumentum valet. Nãq. licet princeps ex iusta & rationabili causa possit ius naturale vel gentium distinguere. Tamen si eo casu de quo agitur, cessat illa ratio sine causa, constitutio illa seruanda nõ est. Vnde quoque cum ius diuinum generaliter disponat in ore duorum aut trium consistere omne verbum, licet leges ciuiles amplio rem numerum requirant, falsitatis cui tãda gratia, si illa causa in rei veritate cesserit, minorem numerum statuto induci posse certum est. Vtrum autem talis statutum extendatur ad forenses, statim dicemus.

Q V A E S T I O X I.

Quæro, vtrum forenses, vel non sub. iuri ligentur statutis alicuius loci vel ciuitatis? Respon. quod in hoc casu plures sunt considerandi casus.

Primus casus est in contractibus, in quo concludo secundum doctrinam. Bar. communiter approbatam in l. 1. C. de sum. tri. vt firmat ibi iaf. in l. 2. lect. n. 53. q. in his, quæ respiciunt formam siue solennitatem contractus, attendi debet statuta loci cõtractus celebrati, siue contrahentes sint subditi, siue extranei, Bart. Bald. iaf. d. l. 1. Card. Paris. conf. 99. n. 54. vol. 1. idem in his, quæ decisionem litis vel merita causæ respiciunt, si ipsa oriatur ex ipso contractu, inspicimus enim locum contractus celebrati. Bart. Bald. iaf. n. 22. & 58. 2. lect. & doct. communiter d. l. 1. Soc. conf. 266. vol. 2. & conf. 103. vol. 4.

Limita hanc communem non procedere in dotis contractu, quia quod ad effectum inspicimus statuta loci domicilij mariti, non loci contractus celebrati. De hoc est tex. expressus in l. exigere dotem. & ibi communiter Doct. ff. de iudic. vt firmat Gram. decif. 103. n. 132. Matthæ. de affli. decif. 226. n. 9. & 10. vbi dicit ita tenendum esse. eandem opi. tenent Ang. d. l. exigere dotem. dicens, q. hæc est veritas. Ant. de But. c. 1. & ibi Ab. de spon. sal. & hanc dicit quoque com. opi. esse iaf. d. l. cunctos populos. n. 24. & firmat Alex. conf. 101. incip. ex inspectione ditorum statutorum.

In his verò, quæ processum, & ordinem iudicij respiciunt, inspicimus locum iudicij, non contractus, ita tenet Bart. Bald. iaf. d. l. 1. n. 20. lect. 1. & lect. 2. n. 57. quæ doctrina Bart. communis calculo approbata est.

Secundus casus est in vltimis voluntatibus, in quo concludo, statutum minuens numerum. 7. testium, in testamento de iure communi requisitum, extendi quoque ad extraneos & forenses in loco vbi statutum viget, existentes. ita tenet Bart. & doct. d. l. cunctos populos. & ibi iaf. dicit hæc esse magis com. opi. nu. 40. 1. lect. & idem Bar. l. de quibus. ff. de legib. Bald. l. si non specialia. C. de testa.

Tertius casus est in successione ab intestato, in quo concludo, statutum indistinctè extendi ad forenses quod ad bona in loco vbi statutum viget, siue tale statutum viget, siue tale statutum vtilitatem forensium, siue damnum vel præiudicium respiciat, & ista est com. opi. quam firmat Ab. alleg. 101. Alex. 111. vol. 7. Soc. cõf. 36. n. 7. vol. 1. Pe. de Anch. c. canonum statuta. ext. de consti.

Hinc inferitur, stante statuto, q. mater non succedat filio nisi in certa parte bonorum, matrem quoque forenses non admitti ad successione filij ab intestato, nisi in illa parte tñ. Et hæc est verior & cõmunior opi. secundum præal. doct. licet cõtrariam voluerit consulendo idem Ale. in conf. 41. vol. 7. Nam quæ in successione ab intestato semper attendimus statuta illius loci, in quo bona defuncti sita sunt, non autem vbi defunctus decessit, aut hæres domicilium habet, id quæ indistinctè siue statutum sit conceptum in rem, siue in personam, atque hæc sententia communiter recepta est, vt firmat Alex. in cõsi. 19. vol. 6. & conf. 128. conf. 16. vol. 1. Cora. conf. 162. lib. 3. & conf. 202. lib. 2. Soc. conf. 298. vol. 2.

Q V A E S T I O X I I.

Quæro, an statutum prohibens vendere certis personis, puta non sub. iuris, includat clericos? resp. q. non, quia esset cõtra libertatem ecclesiasticam, & hæc est com. doct. sententia, vt firmat Fel. in ca. ecclesia S. Mariæ, ver. nõd. quæro. & eam tenent Io. And. & Gem. c. si. de immu. eccles. li. 6. Bart. l. filius familiaris. §. diu. ff. de leg. 1. Alex. in conf. 14. vol. 2.

Q V A E S T I O X I I I.

Quæro, vtrum statutis vel consuetudinibus alicuius regni vel ducatus obligentur ipsi reges vel ducæ? Resp. q. sic, dummodò eiusmodi statuta regni vel ducatus consensu sint condita & promulgata, & hæc est communis & recepta doct. opin. vt firmat Soc. conf. 58. vol. 3. Andra. Tiraq. de vtroque retract. par. 1. §. 1. gl. 13. n. 29. Licet enim princeps, quatenus princeps non ligetur lege sua: tamen ipse quod ad patrimonium suum priuatum, vt priuatus obligatur ex dispositione legis suæ. Zaf. & doct. in l. digna vox. C. de legib.

Q V A E S T I O X I I I I.

Quæro, Vtrum statutis alicuius ducatus ligentur homines alterius prouincie, castri vel ville isti ducatus quo ad districtum & iurisdictionem subiecta est? Respon. quod secundum communem & receptam doct. sententiam, prouincia si adiciatur regno, vel castro aut villa comitatus accessoria, neque retineat propriè nomen regalis dignitatis, tunc regibus debent secundum statuta & constitutiones istius regni vel ducatus, scilicet si non accessorie sed principaliter adiciatur.

Ita no

Ita not. Bart. l. si conuenerit. §. si insula. ff. de pig. actio. quem ibi sequuntur Sali. Pau. de cast. & doct. Bar. post gl. in l. ex ea. ff. de postul. Et hæc est com. opi. vt testatur Alex. l. 1. nu. 10. & seq. & Rip. nu. 16. ff. de leg. 1. Abb. c. 2. n. 5. ext. de relig. domib. Soci. iu. conf. 80. nu. 9. vol. 1. Ruin. conf. 219. nu. 7. vol. 1. Crauer. in tract. de antiq. tempo. par. 4. §. transeo. nu. 35. Et eam tenent Hier. de Mont. in tract. de finibus. c. 3. nu. 5. iaf. l. si eadem. nu. 3. ff. de affessor.

Q V A E S T I O X V.

Quæro, vtrum statutum, quo cauetur, vt testamentum coram tribus vel quatuor testibus factum valeat, extendatur ad bona sita extra territorium? Resp. doct. in hac q. fuerunt varij, vt refert spec. tit. de instru. edit. §. compendiosè venis. quid si de consuetudine. Verior tamen & communior opinio est, tale statutum extendi quoque extra territorium, quod ad hoc, vt in bonis etiam extra territorium sitis ratum sit. Et q. ista sit cõmunis opi. firmat practica papient. in for. lib. quo per. hæc. ex testa. Et eam tenent Bar. nu. 36. & 37. post Cy. in d. l. cunctos populos. & ibi iaf. nu. 91. in 2. lect. dicit hæc esse communem opi. Nam q. communiter receptum est, statuta permissiva id, quod secundum iuris communis dispositionem in genere quidem permissum est, sed ratione solennitatis, de qua statuto disponitur, prohibentur, extra territorium vigore suum extendere, non quidem vt talis actus secundum solennitatem statuti extra territorium etiam à subdito celebratus valeat, sed ad hoc vt intra territorium etiam à non subdito celebratus vbique locorum valeat, non tantum in iis bonis, quæ habuit in loco, vbi actus geritur, sed in omnibus vbique locorum sitis, vt firmat doct. alleg.

Q V A E S T I O X V I.

Quæro, An statutum de hereditate ab intestato aliter disponens, quàm iure communi cautum est, extendatur ad bona extra territorium statuentium sita? Resp. in hoc articulo doct. variè locuti sunt. Bart. in d. l. 1. C. de sum. trinit. distinguit an statutum conceptum sit in rem, vel in personam. Primo casu, vt si statutum dicat, q. bona defuncti perueniant ad filium primogenitum, vel q. bona descendentium perueniant ab intestato ad ascendentes exclusis transfuersalibus, tunc debent attendi statuta istius loci, in quo bona sita sunt.

Secundo casu, vt si statutum disponat q. primogenitus decedat, vel q. ascendentes succedant ab intestato descendentibus, exclusis transfuersalibus, tunc statutum extendit etiam effectum suum extra territorium ad quacunq. loca. Ita tenent pract. papient. de for. libell. quo per. hæred. ex testa. verb. vallarum.

Contraria tamen opinio communiter recepta est, q. statutum in successione ab intestato aliter disponens, quàm iure communi statutum est, nullatenus ad bona extra territorium sita extendi, siue sit conceptum in rem, siue in personam, vt firmat Alex. conf. 128. & conf. 16. vol. 1. Card. Paris. conf. 84. nu. 43. vol. 1.

Q V A E S T I O X V I I.

Communis & recepta doct. opinio est, q. statutum simpliciter aliquid disponens, debet intelligi secundum ius commune, etiam si ita intelligendo nihil addat iuri communi, quando aliàs quis indebitè damnum pateretur. Ita tenent gl. quam sequitur Bart. & doct. omnes. l. si. §. in computatione. C. de iure delib. & ibi iaf. nu. 12. dicit ita communiter teneri.

Hinc inferitur, stante statuto, q. instrumentum Guarentigatum, seu confessionatum habet executionem paratam, non tamen denegari moræ purgationem, vt dixi infra, libr. 2. post doct. communiter. c. 1. de mora. q. 16.

Q V A E S T I O X V I I I.

Quæro, Vtrum statutum disponens, quod in causis deciden dis rigor iuris seruetur, excludat moræ purgationem? dixi infra d. ca.

Q V A E S T I O X I X.

Quæro, stante statuto, q. pro aliquo delicto manus amputetur, an si delinquens habeat manum aridam, illa debeat abscindi? Resp. Diuersè in hoc articulo sunt opinioniones. Cy. in au. th. sed nouo iure. C. de ser. fugi. existimat bonam manum esse amputandam. Aliter sentit Bal. in d. auct. distinguens, An in statuto de certa manu dextera vel sinistra sit facta mentio, vel non.

Sed communis & recepta doc. opinio est, q. si statutum simpliciter dicat, manum amputandam, tunc arida debeat abscindi, ita communiter teneri firmat Io. And. in add. ad spec. rubr. de pœ. quem refert & sequitur Aug. Arimi. in add. ad Ang. in tracta. malef. verb. quas si non soluerit intra decem dies. nu. 4. Et eam tenent Iac. de But. in d. auct. sed nouo iure. & Alberi. de Res. & latè Raph. fulg. Eandem dicit communem esse opi.

Alex. in conf. 104. vol. 1. Cæpol. d. auct. fed nouo. nu. 34. & plur. res relati per Pet. à Duen. reg. 393. limit. 9. in fi.

Q V A E S T I O X X.

Quæro, An statutum, disponens in contractu, habet locum in liberatione, & renunciatione? Resp. q. sic, & est communis opi. vt testatur iaf. in l. more. nu. 37. ff. de acq. hæred.

Q V A E S T I O X X I.

Quæro, An statutum, quo disponitur vel cauetur, mulierè sine consensu propinquorum non obligari, prohibeat quoque hæreditatis aditionem? Resp. quod sic, ita tenent Bart. Sali. & doct. in d. l. more. ibi iaf. nu. 19. qui dicit hæc esse communem opinionem.

Q V A E S T I O X X I I.

Sed qui si statutum dicat, q. mulier non possit contrahere sine consensu propinquorum, nunquid potest adire hæreditatem? Resp. q. licet in hoc articulo variè locuti sint. Tamen magis communis opinio est, stante tali statuto, mulierem nihilominus hæreditatem adire posse, vt firmat Alex. l. mutum. ff. de acq. hæred. Et ibi eam tenent Sali. in l. cum. C. de Aret. Eandem dicit esse communem iaf. d. l. more. nu. 33. Quia adire hæreditatem non est propriè contrahere, sed quasi. Vnde cum verba statutorum strictè & propriè sint intelligenda secundum receptam doct. opinionem, statutum loquens in contractu, ad hæreditatis aditionem extendi non debet.

Q V A E S T I O X X I I I.

Quæro, Vtrum statutum disponens q. mortua vxore sine liberis maritus lucretur dotem, habeat locum in dote promissa? Resp. q. sic, & ista est magis vera & communis opinio, vt testatur Pau. de cast. & Alex. in l. si donaturus. §. si. ff. de condi. ob. cau. Eandem opinionem dicit esse magis veram Alex. in consil. 54. vol. vlt. quem refert Ant. Capi. decif. 176. nu. 32. iaf. d. rubri. ff. so. ma. nu. 23. Bald. in l. post dotem. ff. cod. titu. Vbi dicit, quod si statutum nõ haberet locum etiam in dote promissa, sequeretur maximum absurdum, quia promissor ex mora solutionis præmium consequeretur, & ita esset aperta via maliitiis.

Q V A E S T I O X X I I I I.

Quæro, stante statuto, q. filia debet dotari arbitrio propinquorum, an propinqui possint arbitrari minus legitimam? Respon. quod non, & ista est com. op. vt testatur Gram. decif. 101. nu. 20. Et eam tenent Sali. iaf. nu. 28. & doct. in auth. res quæ. C. commu. de leg.

Q V A E S T I O X X V.

Quæro, An statutum imponens pœnam capitalem, debeat intelligi de pœna mortis? Resp. quod non, sed pœna illa capitalis interpretanda est in mitiorem partem, vt comprehendat deportationem. Hanc opinionem probat tex. in l. in presentia. C. de his qui ad eccles. confug. Et eam tenent fel. c. qualiter & quando. el. secund. nu. 52. de accus. lo. de Ana. c. 1. de homici. Chaffanæ. in consuet. Burg. tit. des iustices. rubr. 1. §. 5. fo. 43. & fo. 54. nu. 119. Io. de Villamati. in repeti. l. Diuus. nu. 70. ff. ad l. Corne. de ficar. iaf. in l. transigere. & ibi Riminald. nu. 4. de tran. fact. Alc. in l. licet capitalis. ff. de verb. sig. iaf. in l. diuortio. nu. 16. Vbi dicit ita tenere omnes doct. post supradictos, vltra eos vide, quæ d. infra lib. 2. c. de pœn. q. 2.

Q V A E S T I O X X V I.

Quæro, stante statuto, q. primogenitus succedat in regno, si primogenitus decedat relicto filio, An filius præferatur patri suo in successione regni? Resp. doct. in hac quæst. sententia variant. Quidam volunt quod talis filius primogeniti præferatur patri suo. Ita consuluir Oldrad. Laud. consilio 224. incip. istæ sunt allegationes. Et tenent hanc opinionem Bal. l. liberti. C. de oper. libert. Lex hoc iure. q. 6. de iustitia & iure. Eandem opinionem sequitur abb. consilio 86. incip. in presentia quæst. Et eam dicit esse communem Barbat. in consilio 122. parte. Aret. consilio 163. incip. diligenter & maturè excussis.

Pro contraria parte, quod scilicet secundò genitus præferatur. text. in capit. pastoralis. de re iudic. & eam tenent Bart. in auth. post fratres. C. de legit. hæred. Old. Laud. sibi contrarius consilio 94. Vbi dicit eam de iure veriorē. Hanc quoque dicit magis communem Alexand. consilio 4. volumine 4.

Q V A E S T I O X X V I I.

Quæro, Vtrum arbiter electus ad pronuntiandum secundum iura, possit & debeat iudicare secundum statuta & consuetudines? Respon. quod sic, ita tenent glos. in proce. Clem. in principi. verb. iuris. Vbi sub nomine iuris comprehendit quod-

y 5 cunque

cunq; tam statutarum, quam alterius speciei. Hanc opi-
net Ant. de Bu. c. quinquauallis. n. 4. de iureiur. abb. in proem.
clem. in prin. & in c. cum venissent. nu. 4. de eo qui mit. in poss.
& in c. Cumana. n. 1. de elect. præpos. c. ius generale. n. 8. dist. j.
& hanc opi. dicit esse communem ias. l. præscriptione. n. 20. c.
si cont. ius vel vtil. pu. & eam tenet in l. omnes populi. lect. j. n.
3. & 2. lect. n. 19. Et ibi eandem dicit esse communem Crot. 1.
not. Baptist. de S. Seuer. dec. c. licet causam. n. 20. de proba. Eā-
dem dicit esse communem Claud. de Seyfel. l. ius pluribus. n.
4. & ibi tenet Pau. de cast. ff. de iust. & iur. Licet nonnulli doct.
teneant contrarium, relati per Rochum curt. Rub. de confue.
q. 5. nu. 50. Michael Grassus.

Statutum generaliter excludens mulierem dotatam ab hæ-
reditate ascendeñ. intelligitur ab hæreditate patris & matris,
secundum veriore sententiam per Rol. conf. 24. n. xi. & seq.
lib. 3. vbi n. 13. dicit, q; statutum excludens dotatam à suc-
cessione aui, patris, vel patruū respicit fauorem agnationis, quam
concl. declarat, vt latius per eum ibi.

Statutum disponens, q; muliere decedeñ in matr. sine libe-
ris, vir lucretur certam partem dotis date, non habet locum
in dote promissa tatum, secundum veriore sententiam per
Osc. decif. 2. n. 9. vbi hanc concl. procedere dicit si vx. pro-
mittente nulla mora imputari possit. Mathes. sing. 73. Distingue
tamen vt per Ofac. d. decif. post num. 15. Rol. de dot. q. 5.
tex. in §. si. in auc. de non eiig. sec. nub.

Statutum loquens in rem siue in personam: an extendatur
ad forensem quo ad bona sita in territorio statueñ? & dic. q; non,
secundum magis communem per Rol. conf. 24. nu. 17.
29. lib. 3.

Statutum puniens facientem: extenditur etiam ad fieri faci-
entem & fauore reipublicæ, ne delicta remaneant impunita, l. si
quis id quod. ff. de iuris. om. iud. & hanc opi. de iure veriorē
existimat Osc. decif. 67. nu. 6. Quam dicit procedere etiam si
statutum respiciat vtilitatem publicam secundario, teste eod.
d. decif. num. 7. qua in re, distingue, vt latius per eum vbi supra
num. 11.

Statutum generaliter excludens mulierem dotatam ab hæ-
reditate ascendente: intelligitur excludere ab hæreditate pa-
tris & matris, secundum communem per Rol. conf. 24. n. 11.
lib. 3. vbi n. 12. q; ascendeñ appellatione venit pater & mater,
& ibi n. 13. q; statutum excludens dotatam à successione aui,
patris vel patruū respicit fauore agnationis, de quo statuto &
maximè loqueñ in rem siue in personam: an extendatur ad fo-
rensem quo ad bona sita in territorio statueñ, & dic. q; non, se-
cundum magis communem per Rol. d. conf. 24. nu. 17. 29. vbi
q; statutum loquens in personam non habet locum in foreñ.
Quid in statuto disponeñ q; extañ filiis legitimis & naturali-
bus filia dotata non succedat: an locum habeat in legitimo
per rescriptum? & dic. quod sic, secundum communem per
Rol. conf. 8. nu. 11. & seq. lib. 3.

Statutum factum per collegium notariorum q; notarius
non matriculatus non possit recipere instrumentum, & rece-
ptum fidem non faciat, an valeat: not. ias. conf. 122. lib. 4. & po-
sito quod valeat an comprehendat causam dotis dic. vt per
Sali. in l. sancimus. C. de nup. ias. in l. 1. ff. fo. ma. & quando adest
statutum si instrumentum non sit descriptum in libro com-
munis quod non valeat: & habeatur pro casto & fidem non fa-
ciat, dic. quod poterit, tunc probari per testes, vt per castr. in l.
fernum filij. §. cum qui chirographum, de leg. 1. conf. 101. lib.
1. dec. conf. 17. & an tale statutum comprehendat notarios fo-
renses, vel contrahentes forenses Rui. conf. 201. lib. j. & quod
tale instrumentum confectum contra statutum non valeat:
scribit Bal. conf. 179. lib. j. Quod quidem statutum disponens
vt instrumentum receptum contra formā statuti non valeat
neque fidem faciat, locum habet etiam appposito iuramento,
Rui. d. conf. 201. col. vl. in fi. & vbi est tale instrumentum rece-
ptum: potest pars conualidare contenta in eodem per testes
infrum. entarios, vel per alios idem est vbi est statutum impro-
bans fidem instrumenti nisi adiecta certa solēnitate: vt et am-
iuramentum tunc non operetur, potest tamen probari per tes-
tes q; fuit iuratum, & propterea iurans ad obseruantiam iura-
menti compelli poterit de quo constat per testes, vt per abb.
in c. cum contingit col. pen. de iureiur. Soc. conf. 97. lib. j. Rui.
conf. 5. li. 5. & q; tale statutum non liget forenses contraheñ
in loco, tenet abb. conf. 52. lib. 2. & q; non sit contractus tunc
probari per testes. Ang. in l. generaliter. C. de non nu. pec. & q;
inhabiliter actum forensium facientium in territorio, not. ab.
conf. 92. lib. 2. Corn. conf. 64. lib. 3. Put.

Statutum puniens, vel dās executionem contra scribentem
comprehendit quoq; scribentem, secundum communem

per Burf. conf. 39. nu. 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000.

statutum de successione loci vbi sita sunt bona, est atten-
dendum, non autem statutum originis, siue loquatur in per-
sonam, siue in rem, quando defunctus erat ciuis loci vbi sunt
sita bona, secundum communem per Burf. conf. 8. num. 35.
libro 1.

Statutum simpliciter deferens lucrum marito, non censetur
derogare dispositioni l. hac edictali C. de sec. nup. vt plus non
habeat, quam vnus ex filiis primi matrimonij, secundum com-
munem per Burf. conf. 12. nu. 3. lib. 1. vbi dicit secus si defe-
ratur lucrum etiam existens filiis primi matrimonij, vel pars fi-
liis, & pars marito, quia tunc maritus in statuto confequitur
lucrum statuti absolute cōtra dispositionem d. l. hac edictali,
iux. communem ibi d. conf. nu. 39.

Statutum prohibens alienationem in forenses cum pæna:
prohibet quoq; successionem ab intestato, & legitimos hære-
des excludit, secundum communem per Burf. conf. 37. n. 13. lib. 1.
Statutum derogatorium iuris, ab ipso iure interpretationē
capit, iux. communem per Burf. conf. 12. nu. 53. lib. 1. post cur.
iu. conf. 7. nu. 8. Apostil. ad Rom. conf. 399. vers. non assumat.
Rol. de dote. q. 26. nu. 12.

Statutum prohibens loqui non comprehendit scribere nisi
eodem ratio vigeat, secundum communem per Burf. conf. 94.
nu. 7. lib. 1.

Statutum generaliter loquens, non comprehendit causam
dotis, secundum magis communem per Burf. conf. 32. nu. 1. n. 1.
nu. 27. lib. 1. Idem si disp. super casu aliter à iure communi pri-
uilegiato, vt ibi.

Statutum non extenditur ad bona extra territorium existen-
tia, secundum magis communem per Burf. conf. 93. nu. 2. 1. lib. 1.
Statutum excludens filias: includit eas quæ post conditum
statutum effecte sunt status clericalis secundum Brun. de sta-
tut. exclud. fæminas 6. artic. 1. memb. col. 2. Put.

Statutum exclusiuum fœminarum est simpliciter fauorabi-
le, secundum magis communem per Burf. conf. 93. nu. 7. lib. j.
licet secundum aliam rationem respectu mascululorum sit fauo-
rabile, respectu verò fœminarum odiosum, quam conclusio-
nem declarat vt latius per eum ibi. & vide quæ idem scribit cō-
sil. 76. nu. 28. eod. lib. vbi q; statutum fœminas excludens pro-
pter masculos est fauorabile, iuxta magis communem ibi
relatam.

Per statutum potest tolli ius quæsitum si generaliter ita fiat,
non si specialiter. Bart. in l. toties. in fi. ff. de pollicitatio. & in l.
pen. C. de fid. instr. & iur. hasta. in fi. lib. 10. & in l. neque. C. de
decurio. vbi doct. in apostil. & hoc potest fieri etiam speciali-
ter si in vtilitatem reipub. dummodo is contra quem statuerit
secum non contraxerit, vt ibi. & vide in l. vl. C. de debit. ciui-
rat. statuendo q; quis pro vtilitate reipub. cogatur vendere. vi-
de etiam doct. in l. venditor. §. si confat. ff. com. prædior. Put.

Statuti pœna tollit legis vel iuris pœnā, licet corporalem, iu-
xta magis communem per Burf. conf. 94. nu. 4. lib. 1.

Statutum excludens fæminas propter masculos, non habet
locum in hæreditate clerici, ex vna communi, licet contrariū
dicat magis communem Burf. conf. 93. n. 16. & 36. & vide con-
sil. 76. nu. 28. lib. 1.

Statutum lucrum dotis marito, semper secundum ius com-
mune intelligitur ne plus lucretur, quam vnus ex filiis primi
matrimonij habeat secundum communem per Burf. conf. 12. nu. 10. lib. 1.
quam conclusionem dicit procedere etiam q; adest illa verba, in totum lucretur, ex not. per eum ibi.

Statutum de restitutione dotis loquens, non comprehendit
affecurationem dotis factam constante matrimonio ob vi-
ri inopiam, sec. magis communem per Burf. conf. 120. n. 36. li. 1.

Statutum vltimum non tollit primum, quando primum est
speciale, & vltimum generale Bart. in l. omnes populi. ff. de iu-
sti. & iur. Item quando vltimum non facit expressam mentio-
nem de primo gl. in clem. dudum. circa fi. verb. pacta. extr. de
sepult. Item quando statutum vltimum derogat primo, intelli-
gitur in ea parte tantum, in qua est contrarium: in aliis parti-
bus remanet firmum, secundum Bald. in l. 1. C. de latin. libert.
tollend. & dixit Bald. in c. cum olim. de consue. q; in statutis nō
attenditur prioritas aut posterioritas quando sunt contraria:
sed iudex debet semper attendere quid iustius aut æquius. &
vide ias. in l. Gallus. §. quidam rectē. vbi Galiaul. in fi. d. §. ff. de li-
ber. & posth. Put.

Statutum loquens in dote data, an loc

cri spes, & dummodo quis vacet diuinis officiis, eundo ad ecclesiam, vt est communis opi. de qua Corset. in: repertor. Abb. in ver. iudicare. n. 3. Nisi necessitate suadente, quia doc. possunt consulere pro expediendis forensibus, vt ibi per Corset. Studere etiam diebus festiuis possunt scholares, quia res non patitur dilationem, & hominum labilis est memoria, vt probat ibi Corsetus. Bonacoff.

PRO. Stultis non solet succurri, sed errantibus. l. regula. §. si quis ius. de iur. & fact. ignor. Bellon.

Stuprator si dicat puellam non fuisse virginem, ipsa verò dicat se fuisse tunc virginem, in dubio præsumptio est pro virgine, donec stuprator probet contrarium. com. dicit Abb. in c. 1. nu. 5. de adult. quem refert Bermond. in tract. de concub. n. 9. Clar. d. lib. 5. §. stuprum. ver. sed pone. P. Fich.

Stuprum Vasallus committens cum vxore Domini post eius mortem, feudo priuandus est. secus si ad secunda vota transiisset. com. in §. feudum q. 40. P. Fich. ex Claro.

Stuprum non probatur per testes domesticos, sed illi testes faciunt tantummodo iudicium com. dic. Alc. de præsump. reg. 1. præsump. 3. n. 4. vt illum refert Pract. Conradi, n. 8. Clar. d. 2. lib. 5. §. stuprum. ver. 1. P. Fichard.

Stupri poena. vide supra in verb. Poena stupri.

Stupri poena in clericum depositio est, vt commune aiunt Grillan. de diuers. crimin. lib. 3. q. 7. n. 2. Bermond. de concubi. nu. 18. in alios sacris non initiatos non alia nunc de consuetudine infligitur, quam vt stuprator, vel matrimonium cum illis contrahant, quibus vitium intulerunt, vel dignam eis dotem largiantur. cõe effatur Anto. Gom. meus olim iuris doctor, in l. 80. tauri. n. 7. lul. clar. in prac. §. stuprum. ver. sed quæro. At stupri cum vidua patrati nulla hodie poena prorfus est. com. ne aiunt idem Gomez. d. l. Tauri, n. 14. atque idẽ Clar. d. §. ver. cæterum. Si quæ autem se virginem fuisse asseret, cū ludibrio habita est, fidem merebitur, ni contrarium probetur, com. ne fantur Ab. in c. 1. n. 5. de adult. Berm. de concub. n. 9. Foll. in pract. n. 13. Quin potro stupri crimẽ transactione aboleri possit, nihil impedit, vt frequenter placitum censent Io. coraf. lib. 2. Miscellan. c. 1. n. 5. Ant. de Padella in l. transigere. n. 82. C. de transact. E. Suarez.

Stuprum domesticis testibus probari nõ poterit quãuis illi nõ leue iudicium facturi ad eius probationẽ sint. cõe ponunt pract. Conrad. nu. 8. Iulius clar. in pract. §. stuprum. ver. quæro. Probabitur tamẽ præsumptionib. vt poena pecuniaria infligi possit, vt cõe pono ex Ang. & Aug. ad illum de malef. ver. che hai adulterato, n. 4. Foller. in pract. n. 13. Alex. conf. 115. in fi. lib. 3. Cepol. conf. 6. Rom. conf. 4. 5. 1. Mathesil. & eius additio. latissime in sing. & 20. 118. Boer. dec. 164. criminaliter autem puniri sic conuictus haud poterit. com. mune affirmo ex iusdem & ex Crauet. conf. 205. nu. 19. idem.

Stuprator virginis tenetur ad duo: aut virginem in vxorem ducere, aut ad interesse & damnũ pro dote. tex. in c. 1. de adul. quod quidem damnũ seu interesse partis iuramento probatur, cuius rei practicam docet Cassan. conf. 40. in quo dũ quæstio est an teneatur stuprator alere spurium, dicit cõe opi. esse q sic. quam intellige vt per eum. & ibi an & quomodo puniatur, cui adde quæ scribunt Io. doc. pract. crim. tit. de stupro. Syluest. in summa verb. luxuria. nu. 5. Neuzan. in synlva nuptial. lib. 3. pag. 219. n. 22. & 24. ia. in §. omnes autem. col. fi. Instit. de act. Plot. de in litem iurand. §. 33. Ofsac. decif. 107. post Paris. conf. 160. lib. 4.

Stuprum non probatur per testes domesticos, sed illi testes faciunt tantummodo iudicium, vt est communis opi. Clar. in §. stuprum. ver. primo, stupri poena. vide supra in ver. poena stupri. Soarez ver. stuprum, nu. 210. Probabitur tamen præsumptionibus, vt poena pecuniaria imponatur, vt est communis opi. ibi. n. 211. Licet criminaliter talib. præsumptionibus puniri nequeat, vt est com. opi. ibi. nu. 212. Bonacoff.

Stuprator si dicat puellam non fuisse virginem, ipsa autem dicat contra. In dubio præsumitur, quod fuerit virgo, donec contrarium probetur. cõe est opi. Clar. in §. stuprum. ver. sed pone. idem.

Stuprator Clericus deponitur, vt est communis opin. Clar. in §. stuprum. ver. si. sed quæro. Laicus verò tenetur dotare & puellam in vxorem accipere, si ea & pater sint contenti, si verò non sunt contenti, debet tantũ dotare, vel si ipse nolit eam in vxorem habere. eam dotare tenetur. quia aut ducat, aut do tet. Quod procedit in terris ecclesiæ tãtum, vt est communis opi. Clar. ibi qui cum refellit. Et prædicta procedunt, si puella, quæ fuit stuprata, sit honesta vitæ, vt est communis opinio. de qua Clar. ibi. Et de iure ciuili stuprator nõ punitur poena mortis, nisi violenter eam stuprauit, vt est communis opin. Clar. 80

ibi ver. sed pone. vide Alex. in conf. 229. per totum in 6. vol. Et desponsans duas virgines non punitur capite. Alex. conf. 165. in vlt. volu. Si non interuenit aliqua violentia, interpellando, vel conducendo eam mulierem, vel comminando, vt ibi vide Abb. in c. cum haberet. in 2. not. de eo, qui duxit in matrimonium. Ang. in malefic. fol. 10. in fine ver. & aduerte. vide Soarez. ver. stupri num. 205. & seq. & potest transigi super crimine stupri, vt est communis opinio. Soarez ibi nu. 209. idem.

Stuprum cum vidua est impunẽ, nec ipsa amittit dotem. etiam si infra annum stuprum committat, vt est communis opinio. Clar. in §. stuprum ver. sed nunquid vidua. Chircouius communis opi. centuria. 5. conclu. 99. & infra in ver. vidua vide omnino per Chachera. decif. Pedemon. 77. per totũ. Et vidua nubens intra annum non patitur penas, de quibus in legibus, quæ sunt sublata, exceptæ in viduis intra annum luctus luxuriose stuprum committentes. Et amittit relictum ei per virũ. Itidem & stuprator amittit relictum ab eius viro, vt est cõmunis opin. Clar. ibi ver. & generaliter. Et vidua, quæ inhonestè viuuit, priuatur priuilegijs viduarũ, & amittit domicilium mariti, vt est com. opi. Clar. ibi ver. pariter. Bonacoff.

Stuprans virginem nondum viri potentem, punitur morte. Si vi fuit conatus. Sed si non perfecti, punitur extra ordinem, vt est communis opin. Clar. in §. stuprum ver. fuit aliquando. idem.

Stuprum committens cum virgine, quam seduxit, punitur. Et hoc crimen stupri est mixtum, cum poena etiam laicis imponatur. per ius cano. secundum omnes in c. cum sit generale. de foro competent. Ruin. consil. 189. num. 8. & seq. in 2. volu. idem.

Stylus fori in quo cause agitantur: non autem Curia Delegantis, in concernẽ. processum seruandus est, teste Egid. decif. 78. super appellatione, & decif. 82. seruanda est enim fori consuetudo, l. 3. in fin. ff. de testib. spec. tit. de sent. §. qualiter. colum. 1. Deci. conf. 402. & 655. Hypolyt. singul. 118. Afflic. decif. 79. nu. 4. Cur. trac. consuet. num. 759. & est communis, per doc. in cap. quod clericis de foro comp. feli. in ca. causam loci. de rescrip. Bertr. conf. 377. nu. 7. lib. 1. conf. 124. nu. 4. lib. 2. 214. nu. 7. lib. 3. & vsque adeo hoc verum est, vt si sententia contra stylum proferatur, sit nulla. teste iaso. in authen. iubeamus. C. de iudi. Guid. pap. q. 292. illud autem quod dicitur de curiarum stylo, intellige, de antiquo, vsque recepto & approbato, non autem de vario, per ea quæ scribit feli. in cap. rodolphus. §. cæterum. col. 2. de rescrip. curt. in l. more. ff. de iur. omni. iud. Neuz. syl. nup. lib. 3. nu. 32. Quibus adde Ofsac. decif. 22. nu. 6. nu. 7. 15. Quid de stylo Romanae curia, an possit in aliis causis allegari: in quibus non extet talis stylus? dic, vt per eum d. decif. nu. 18. & per tot. accedit, quod pro stylo & consuetudine in dubio præsumitur, vt sit legitima, iuxta not. per eundem ofasc. decif. 66. nu. 8. Qui stylus pro lege seruari debet, etiam si in contrarium esset iuris dispositio. l. si quando. in fi. C. de iniur. §. si instit. de fatid. Guid. pap. conf. 123. & qui stylus vim legis obtinet, ac pro forma habetur, vt per Rolan. conf. 70. nu. 13. & nu. 15. lib. 1. vbi pulchre materiam tractat, Neuz. conf. 77. nu. 22. Nat. conf. 318. Afflic. decif. 78. circa fi. capel. Tolos. q. 115. Alexand. conf. 240. nu. 2. lib. 6. Qua in re illud notandum est, quod consuetudo seu stylus solo longi temporis cursu non inducitur, sed oportet semel saltem pro stylo fuisse iudicatum, ex gl. in §. ex non scripto. instit. de iur. nat. gen. & ciuili. Guid. pap. conf. 24. nu. 10. q. 12. r. & 292.

PRO. sub dubio forte respondent sæpe periti. gl. in l. si duo. ff. de recept. arbit. Bellon.

PRO. sub simplicibus mistum continetur. l. 2. vbi glof. ff. de verb. obl. idem.

Subditus vt quis dicatur, necesse est vt ibi domicilium habeat, secundum communem per Burfat. consil. 16. numer. 1. libr. 1.

Subditi si accesserint per longissimum tempus ad coquendum panem ad furnum alterius, cum hoc fiat per modum facultatis, non potest induci præscriptio, vel iuris acquisitio. de qua quæstione faciunt passim doct. mentionem. Guid. pap. q. 298. Rip. in c. cum eccles. sutrina. nu. 45. ext. de caus. possess. & propr. & in l. quò minus. nu. 132. ver. quarto quæritur an subditi. ff. de fluminib. vbi ipse plurimas authoritates doc. adducit. Hanc quoque com. sententiam esse meminit Rol. à Valle. conf. 53. nu. 23. tom. 2. conf. de ea quoque antea dictum est in ver. molendinum. kirchouius.

Subinfeudare alium de feudo potest vasallus, etiam sine consensu domini, com. in §. F. q. 32. in prin. etiam si sit feudum ecclesiasticum. com. in d. q. 32. ver. & hæc. non tamen feudum decimarum com. quæst. ead. ver. sed quid si sit. Vt autem, cõmunis modi in

modi infeudatio subsistat, tria requiruntur. Primum vt Vasallus hoc agat bona fide. Secundo vt subinfeudatus sit eiusdem conditionis & qualitatis cuius est ipse vasallus. Tertio vt subinfeudatio fiat eisdem causis & conventionibus quibus Vasallus prior feudum tenebat. com. d. q. 32. ver. Scias tamen. Nota tamẽ talis infeudatio esset facta in præiudicium Domini tantum, tunc feudũ debet remanere penes istum secundũ Vasallum etiam post finitam lineam primi. At si esset facta in præiudicium agnatorum qui succedere debebant vigore primæ inuestitura, tunc subinfeudatio illa resoluitur statim post mortem subinfeudantis veniente proximior agnatus ad feudum com. in d. q. 32. ver. Sed circa. P. Fichard.

subinfeudatus si alienare velit feudum debet id facere cum cõsensu supremi domini, nõ eius qui eum subinfeudauit: nam is non habet nisi reliquias quasdam vtiles dominiij. commun. §. F. q. 32. ver. vltim. idem.

PR. sublato principali, tollitur & accessorij. l. eos. C. de vsur.

OB. contrã de l. intelligere. C. de luit. pign.

SO. Hic de accessorio, quod non potest esse sine suo principali, vt in vsuris bonæ fidei, vbi de accessorio, quod esse potest sine suo principali. vt ibi hypothecaria per se stat, sine personali vel sublata petfonali actione. vt ibi Bal. Bellon.

Subreptitiæ literæ contentiosæ vel ad lites datæ conferunt iurisdictionem, licet exceptione elidi possint, prout voluit gl. in c. ad audientiam, in fi. de rescriptis, & ita communiter tenetur, sicuti noratur in c. ceterum, & in c. cum dicta. eod. ti. quod tamen fallit si ab excommunicato extra excommunicationis vel appellationis articulum fuissent impetratæ. c. primo, de rescript. lib. 6. Aut si literæ essent quoque obreptitiæ, vt voluit Innocentius in c. cum dilecti. eo. tit. & ibid. lo. And. & D. Ant. Literæ enim obreptitiæ, id est furtiuae, effugiunt secundum ipsos plenam ac deliberatam conscientiam Papæ vel Principis. Aut si literæ à non habente potestatem datæ essent, c. sua. de offi. vicarij. Aut si essent prorsus falsæ. Innocent. in c. super literis, de rescrip. dolosa enim subreptio vitiat in totum literas, aut si cessante subreptione Papa vel princeps nullo modo concessisset literas quia in totum vitiantur. vt d. c. super literis. idẽ obtinet in literis beneficialibus si contentiosæ sint ad beneficia cõsequenda, prout voluit Compost. quem sequitur Ioan. And. d. c. ad audientiam. & no. in c. postulasti. eo. tit. de rescrip. vt refert Bened. capr. reg. 43. nu. 2. 14. & 22.

Subreptitiæ literæ ad gratiam & beneficia non contentiosæ, ipso iure non valent, vt patet ex d. c. ad audientiam, & ibid. gl. in c. ad aures. c. constitutus, & ibid. Inn. de rescript. Compost. in c. super literis. eo. tit. argumento. clemen. primæ de præben. & ita communiter teneti vtrobique dicit Ben. capr. d. reg. 43. num. 11. & 12.

Subreptio regulariter nõ inducitur ex taciturnitate concernente tantum merita causæ, nec potest contra rescriptum ob talem taciturnitatem de subreptione opponi, puta si taceatur exceptio peremptoria, nisi obiciens offerat se in continentiam probaturum. iuxta communem, similiter not. in c. primo. de rescript. lib. 6. & Imol. in c. super literis. eo. tit. vt refert Ben. capr. reg. 44. nu. 9. vide infra Taciturnitas.

Subreptio in vno ex alternatiuè narratis, vitiat totum rescriptum, secundum accitum quem sequitur Io. And. in c. constitutus, de rescrip. accedit quod in c. sedes, & in c. inter cæteras. eod. tit. de rescrip. & c. si eo nomine. eo. tit. lib. 6. & ita communiter teneti refert Ben. capr. reg. 50. nu. 1.

Subreptio in non alternatiuè narratis, aut respicit vtrumq; & tunc neutrum potest adimplere, aut concernit alterum tantum, & tunc aut illud est connexum alteri, & vtrumque vitiat, quia rõe cõnexitatis subreptitium in parte censetur subreptitium in totum, & totum propter subreptionem vitiat, vt vult gl. in c. constitutus, de rescriptis, quam cõmuniter approbatam affirmat. Bened. capr. reg. 50. nu. 3.

Subreptio in literis ad lites impetratis non vitiat eas ipso iure, sed ope excep. vt tenent Goffr. Inn. Philip. Petr. & Abb. in c. ceterum, de rescrip. adeo quod si non opponatur exceptio subreptionis, valebit processus vigore talium literarum agiturus. cum detur per cas iurisdictionis, cū quibus residet Io. And. Imo. & D. Nicol. secundum Imol. est communis opinio, quæ optime probatur in c. si autem. & ceterumque. cod. ti. de rescrip. vbi patet, quod valeret post annum, ergo à principio nõ sunt necdici possunt nulle, cum alias non conualescerent iux. c. non firmatur, de reg. iur. lib. sextæ, iuxta c. vt debitus, de appellationib. vide si procedatur reiecta tali exceptione, valebit processus secundum Imo. ibid. communiter sequuntur doct. cum reiecta exceptionis dilatoria nõ reddat processum nullum si non appellatur: iux. c. ex parte secundum & c. cum dile

cti, de appellatio. quod, secundum Lignanum in d. c. cæterum procedit quando primus impetrans excipit coram secũdis iudicibus: & postea coram eis procedat. Alias si excipiat & petat vt arbitri secundum tenorem. c. pastoralis. de rescrip. eligantur, nec amplius compareat non tenebit processus agiturus per secundos iudices, cum nec primi nec secundi habeant potestatem procedendi per se, & licet multi contra hanc opin. clament. Imol. tamen D. Nicol. & communiter Modern. eam sequuntur: quorum dictũ procedit, quando ageretur de subreptione vnus rescripti, quo casu non sufficit excipere. sed oportet quoque appellare. secus si ageretur de preualiditate plurium rescriptorum, tunc enim sufficet quod primo impetrans compareat coram secundis iudicibus vt excipiat de primo rescripto & petat arbitros eligi secundum formam d. c. pastoralis. quo casu nec primi nec secundi iudices habent potestatem procedendi de per se, vnde non possunt exceptionem reicere, licet tutius sit quod excipiens protestetur quod non intendit comparere coram eis, sed procedere secundum formam d. c. pastoralis. qua de re vide Bened. capr. regul. 42. & 43.

Subreptio licet regulariter in rescriptis ad lites non ipso iure, sed ope exceptionis tantum vitiet rescriptum, id tamen fallit vbi concurreret obreptio, aut accessorie essent literæ subreptitiæ ad gratiam aut haberent originem à causa per se fundante nullitatem, quod postremo D. Ant. & Im. tenent in c. 1. de rescrip. lib. 6. & communiter teneti dicit Bened. capr. reg. 41. n. 1. 7. 9. & 16. vide §. rescriptũ, quia tunc ipso iure vitiantur.

PR. subrogatum debet sapere naturam eius, in cuius locum est subrogatum. l. si eum. §. qui iniuriam. ff. si quis cau. in l. 1. parabolani. C. de episc. & cle. in §. fuerat. insti. de act. vnde male faciunt, qui legunt per alium non eiusdem qualitatis. gl. l. 1. C. de manc. & col. lib. 1. r. Bellonus.

PRO. subscribens se vt testis, non obligatur. l. mutua. C. si cert. peta. idem.

Subscriptio facta per aliquem notarium, vel alium quempiam, si generalis illa fuerit, & non specialis, voluit Bart. in eo casu requiri specialem subscriptionem Bart. in l. diuus. §. item senatus. n. 3. ff. ad l. Corn. de fals. sed alij contrariam sententiam sequuntur Bald. in auth. si quis in aliquo. nu. 10. ver. vltimus ponamus. C. de eden. Petr. de Anch. conf. 242. Eamque communem doc. opi. esse inquit Alex. de Im. conf. 147. n. 6. ver. & secundum magis communes opiniones. lib. 2. conf. Philip. Deci. c. quoniam contra. nu. 48. ver. circa primum. ext. de probat. & conf. 447. num. 12. in 4. par. conf. Rol. à Valle. conf. 44. nu. 8. tom. 1. kircho.

Subscribere querelæ, vel libello actor debet, quæ subscriptio facit, q si succumbit poena talionis punitur, vt est com. opi. Cla. q. 12. ver. dixi. & est de prosequenda accusatione vsque ad finem, alias simili poena plecti vellet, vt est com. opi. ibi ver. forma. sed hodie non obseruatur ista subscriptio, & poena talionis, vt est com. opin. cæterum præterquam in crimine falsi. vt est com. opi. ibi & maritus accusans mulierem de adulterio, etiam tenetur se subscribere, vt est com. opi. Cla. ibi ver. sed reventa. itidem, & mulier in casibus à iure ciuili permissis de iure ciuili, secus de iure canonico. vt est commu. opin. ibi. Bonacoff.

Subscriptio idem operatur quod scriptura propria, iuxta magis communem per Burf. conf. 39. nu. 24. lib. 1.

Subscriptio satis superque est vt scriptura ipsius subscriben tis manu conscripta tota censetur, etiam quo ad omnes statutorum dispositiones, quamuis alterius manu exarata fuerit. commune ait Deci. in auth. si quis in aliquo. num. 17. C. de eden. magis commune proficitur Eman. à Costa. in l. si ex cautione. ver. tua. C. de non nu. pecu. E. Suarez.

PRO. substitutio, quæ nondum competit, extra bona nostra est. l. substitutio. ff. de acq. rer. do. Bellon.

Substitutio pupillaris facta vni ex filiis in testamento inter liberos sustinetur si substituitur vnus ex filiis, sed si extraneus substitueretur non sustinetur. com. in §. T. q. 10. ver. hinc infer tur. P. Fich. ex Cla.

testamentum ita potest incipere & sumere vires à vulgari substitutione, sicut ab expressa. Est com. opi. sec. Alex. conf. 1. incip. per spec. vol. 1. M. Charian.

Conditio adiecta substitutioni per verba naturalitatem importantia, non potest ciuilitate adimpleri, sed naturaliter. Fallit fauore religionis. nam si institutus habeat substitutũ sub conditione, si sine filiis, vel liberis legitimis & naturalib. decedat, si ingrediatur monasterium excluditur substitutus, quia monasteriũ, habetur loco filij, licet sit & ciuilitate est com. opi. sec. Ale. conf. 121. visò them. ver. in hanc partem. vol. 2. 147. Tunc dic

Tunc dicitur superesse persona, quæ ex præsumpta mente defuncti excludit substitutum, quando superest aliquis, qui sit prior in gradu quam substitutus, & de descendibus testatoris. alius si sit in pari gradu cum substituto, vel de transuersalibus, non excludit. Est com. opi. Bart. & doct. in l. hæredes. §. cū ita. ff. ad Trebel. sec. Alex. ibid. & Soc. in conf. 94. pro clariori. ver. sed ad hanc rationem vsq; in fi. column. vol. 4. licet Imol. tenuerit quod etiam transuersalis dicatur esse de personis excludentibus substitutum, in d. §. cum ita. idem.

Instituto vel substitutio facta ab extraneo de aliquo, & eius filii ac nepotibus qui non erant de necessitate instituendi, intelligitur facta de omnibus simul & semel, non autem ordine successiuo. Est com. & verior opi. secund. Alex. in conf. 3. visis in fi. vol. 4.

Fallit prædicta conclusio si institutio, vel substitutio esset facta per nomen collectiuum, velut liberos, quia tunc intelligitur ordine successiuo, sec. Dec. in conf. 1. 2. vol. quod est conf. 205. incip. in causa istorum, ver. secun. ratione. & c. idem.

Substit. breuiusloqua simpliciter facta, absque compendiosa, non continet fideicommissariam, sed directam tantum, veluti si testator solum dicat, Vos inuicem substituo. Est com. opin. sec. iaf. in conf. 134. in præsent. ver. tota ergo. vol. 1. idem.

Substit. vel instit. facta per verbum Lego, ad directam trahi non potest. est mag. comm. opi. sec. Alex. conf. 9. visis. volu. 1. idem.

Ius transmissionis substitutionem excludit. est com. opin. sec. Soc. in conf. 296. in præsent. vol. 2. idem.

Per dationem vulgaris substituti tollitur existentia fuitatis. est mag. com. opi. sec. iaf. in l. si filius hæres. ver. in præct. de lib. & post. idem.

Substit. vulgaris tollit existentiam fuitatis. est com. opi. in l. si filius hæres. de lib. & post. sec. Alex. conf. 4. videtur inspectis, ver. & licet dicta. vol. 2. idem.

Fallit hæc cõis opin. tribus modis. Primò, quando vulgaris est iuncta cum fideicommissaria, sec. Bald. in l. non iustam. C. ad Trebel. & Alex. in d. conf. 4. vbi supra.

Fallit secundò, quò substitutio vulgaris fuit expressè relata ad casum impotentie duntaxat, & non ad casum voluntatis, de proprio significatione verborum, quia tunc non tollit fuitatem. Alex. ibidem. ver. & quod non fuerit.

Fallit tertio, in tacita vulgari, cõtenta in expressa pupillari, quia per talem omnino tacitam non tollitur fuitas. Ita concludunt doct. com. in d. l. si filius hæres. idem.

Substitutio facta filio, hoc modo: filio meo talem substituo, continet vulgarem tantum, & non fideicommissariam. est com. opi. cum Bart. sec. doct. in conf. 1. circa fi. vol. 2. idem.

Testamentum à tacita vulgari incipere potest, quemadmodum ab expressa. est mag. com. sec. Alex. conf. 1. idem.

Rupto testamento per præteritionem, conseruatur pupillaris substitutio, per authen. ex causa. C. de lib. præter. est com. opi. sec. Rom. conf. 516. in casu propositæ, in fi. consilij.

Acquisitum ex pupillari substitutione, venit in restitutionem fideicommissi, etiam conditionalis, pupillari substituto iniuncti per verba vniuersalia. est com. opi. sec. Alex. in l. ita tamen. §. qui suspectam. ver. in hoc dubio articulo, ad Trebellia.

Tacita pupillaris non excludit matrem, imò expressa saltem verbis generalibus. est com. opi. sec. Dec. in conf. 211. subtilis est casus. in prin. vol. 2. M. Charian.

Breuiusloqua substit. per se facta sine compendiosa, siue fiat verbis directis siue cõmuni personis, parib. vel imparib. valet tantum iure dire. & ad fideicommissariam non porrigitur. est vera & com. opi. sec. iaf. 134. in causa quæ vertitur. vol. 1. idem.

Substitutio compendiosa facta à pagano per verba communia filio impuberi, intra tẽpora pubertatis, valet iure directo indistinctè, & mater per eam excluditur. est com. opi. sec. iaf. in l. precibus. & Lanfran. in l. centurio. ver. substitutio compendiosa ff. de vulg. pulchrè Corne. in conf. 187. tria & vulgata. vol. 1. per c. si pater. de testa. in 6. Tamen Deci. in d. l. precibus. ver. moderni, hic tenet oppositum, dicens quò non facile colligi potest, vtra opi. sit mag. cõmunis. Sed eius iudicio distinguendum est, ne mater omnino excludatur, sed salte habeat suam legitimam in bonis filij, quia iniuriam foret illam priuari, cui distinctio pro dubio cum sapiat æquitatem, in hæredum videtur tam in consulendo, quam iudicando. licet L. Galiul. in d. l. centurio videatur amplecti & approbare opin. Bart. quò mater non excludatur, respondendo ad d. c. si pater. in verfic. quarta est conclusio.

Substitu. compend. continet in se vulgare. Vel sic, compendiosa substit. vulgarem expressam continet. est communis sec.

Alex. in conf. 1. respectis. in prin. vol. 1. idem. Substitutio compendiosa impuberi filio facta verbo cõi veluti si testator dicat, Lucium filium meum hæredem instituto, & ei quando cunq; sine filiis decesserit, Sempronium substituo, intra tempora pupillaris ætatis directæ est, post autem pubertatem decedente filio conuertitur in obliquam. secundum gl. in §. qua ratione, in situ. de pupil. substitutio. & opinio hæc cõmuniter approbatur, vt asserit iaf. conf. 129. factum sic se habet. lib. 1. contra gl. in l. precibus. C. de impub. & aliis substit. & Old. conf. 99. factum tale, & Bald. conf. 392. super primo, & conf. 399. præmittendum lib. 4. Amplia istam communem procedere etiam si mater esset in medio, quia substitutio compendiosa facta per verba communia omni tempore pupillare quoque continet non tacitam, sed expressam verbis generalibus, d. l. precibus, & potentior est fauor pupilli ne absque testamento decedat, quam matris, vt filio ab intestato succedat. l. Papinianus. §. sed nec impuberis. ff. de inoff. testa. & in c. si pater, de testa. lib. 6. & hoc tenet, & firmat post alios per eum ibi congestos Tiraq. in tract. de legib. connubialibus, in gl. 5. nu. 60. Arnol. Ferronus in gl. ad consuetudines Burdegaleses in 2. parte in §. 1. lac. de S. Geor. in l. fin. nu. 37. C. de edict. Diui Adria. tol. licet contrarium, & male tenet corasus in d. l. precibus, nu. 19. & de ea dubitat etiam Dec. conf. 128. Sed prima opinio videtur verissima, & com. vt per Alex. in l. centurio. ff. de vulg. & pupilla. & conf. 12. vol. 3. ideo ne te decipiat Dec. suis suasionibus, non discedere in actu practico à d. communi. F. Viuius.

Substitutio pupillaris facta de duobus filiis, si decesserint in pupillari ætate, vno præmoriensi impubere, non habet locum nisi ambo decesserint, etiam si non sit posita dictio, vterque, iaf. in l. cum quidam, nu. 6. de impu. & aliis substit. C. comm. dicit. Villal.

Substitutio pupillaris reciproca facta inter duos filios per patrem emancipato vno & substitutione sublata, tollitur & reliqua, iaf. in l. testamenta. C. de testament. n. 21. cõem dicit. licet ipse veriorum contrariam asserat, & tenet. idem.

Substitutio pupillaris non conualefcit, impubere arrogato decedente ante arrogatorem, iaf. in l. arrogator, nu. 1. & 38. ff. de adopti. com. dicit. idem.

Substitutio pupillaris potest per patrem fieri vsque ad pubertatem, filio instituto hærede etiam in legitima, substituere vniuersaliter per fideicommissum non potest licet possit in substitutione pupillari iniungere vniuersaliter fideicommissum non solum in legitima, sed etiam in aliis bonis ipsius filij, iaf. in l. ex tribus. C. de inoff. testa. nu. 2. com. dicit. idem.

Substitutio impuberi facta per verbum commune, vt si dicat: Lucium filium meum instituto, & ei quando cunq; sine filiis decesserit Sempronium substituo, intra tempora pubertatis moriente filio directæ est, & post pubertatem conuertitur in obliquam, iaf. in conf. 129. vol. 1. & matrem excludit à legitima, Alex. in l. centurio. ff. de vulg. & in conf. 12. vol. 4. cõem dicunt, Dec. tamen. conf. 128. dubitat de hac cõmuni, & ideo putat deberi legitimam matri, & vide eundem consil. 371. idem.

Substitutio tacita pupillaris refultat expressa vulgari, & dicta vulgaris expressa continet sub se substitutionem tacitam pupillarem, iaf. in l. precibus. C. de impub. & aliis substit. num. 6. communem dicit.

Fallit quo ad matrem quia non admittitur, iaf. ibi. n. 7. com. dicit. idem.

Substitutio si fiat per paganus filio compendiose, per verbum commune substituo, si contingat filium mori in pupillari ætate admittitur substituo ex directæ pupillari, post pubertatem si moriatur solum habet locum fideicommissaria substitutio, iaf. in d. l. precibus, nu. 25. com. dicit.

Limita, quia si mater est in medio, censetur eius fauore talis substitutio omni tempore compendiosa, etiam pupillo decedente in pupillari, lo. de Ana. conf. 79. & Fran. de Aret. conf. 155. communem dicit, licet iaf. in d. l. precibus, nu. 6. repeat contrariam. Imò quòd eum tractemus de compendiosa substitutione, sub qua pupillaris cõtinetur, excludit matrem, sed prima videtur magis com.

Amplia istam limitationem ad patrem, quia substitutio vulgaris expressa aut quæ continet tacitam pupillarem non excludit patrem. Bened. in c. Rainutius in verb. si abque liberis, nu. 88. de testa. com. dicit. idem.

Substitutio exemplaris quæ parentibus conceditur cum filius est mente captus, si habet filios, sufficit quod fiat in vnum, iaf. in l. humanitatis, numer. 5. C. de instit. & substit. com. munem dicit. B. Villalobos.

Substitutio quando fit post mortem plurium, ad hoc vt inter illos plures dicatur in ductum tacitum reciprocum fideicommissum, inter cetera requiritur, quod substitutio sit facta in tota hæreditate, vt est magis communis opinio, vt per iaf. in l. pen. C. de impub. & aliis substitut. Vel saltem quod indefinitè fiat in hereditate, vt per Curt. iu. in d. l. penul. Soc. iu. conf. 176. & 164. n. 3. 4. & 5. vol. 2. & in conf. 4. n. 15. vol. 4. idem.

Substitutio vulgaris tollit fuitatem. Segui. l. 3. §. fina. n. 158. de liber. & posthu. com. dicit. idem. Substitutio vulgaris tollitur, si substitutus non sit hæres, vel si moriatur intra annum, intra quem tenetur adire si transmittat hæreditatem iaf. in l. cum proponas, nu. 18. C. de hæred. instit. com. dicit. idem.

Substitutio fideicommissaria facta duobus simpliciter in quocunq; eorum de per se purificatur conditio & substitutus admittitur, etiam si non sit omnium bonorum, iaf. in l. cum quidam, n. 7. C. de instit. & substit. com. dicit. idem.

Substitutio facta sub his verbis, instituit & substituit, ex verbo instituo refultat directæ, ex verbo substituo fideicommissaria. Curt. iu. in conf. 83. nu. 2. com. dicit. idem.

Substitutio in forma simplicis compendiosa per verba communia continet vulgarem. Apostil. in add. ad Alex. consil. 1. in verbo respondeo, com. dicit. idem.

Substitutio tacita vulgaris ita confert vires testamento, sicut expressa vulgaris, Alex. in d. conf. 1. nu. 1. magis com. dicit. idem.

Substitutio conditionalis euacuatur, si substitutus moriatur ante euentum conditionis. Et si substitutus sit de descendibus testatoris, Io. Dur. in arte testan. tit. 5. cau. 33. & Alex. in l. cum ex filio. ff. de vulg. & pupill. com. dicit. idem.

Substitutio conditionalis non transmittitur etiam ad filios, nisi aliud appareat ex coniecturâ mente testatoris, Curt. iu. conf. 3. nu. 25. com. dicit. idem.

Substitutio fideicommissaria habens plures gradus, si primus deficit admittitur secundus loco illius, Curt. iu. conf. 83. nu. 1. com. dicit. & conf. 135. nu. 2. com. dicit. idem.

Substitutio facta per verba habentia tractum temporis, & plura tempora respicientis, dicitur compendiosa, puta quando fit sub conditione mortis, cum quis possit diuersis temporibus mori, Bello. conf. 30. n. 3. com. dicit, ex Bart. in l. centurio, ver. expediti. ff. de vulg. & pup. & doct. in l. precibus. de impub. & aliis substit. idem.

Substitutio compendiosa de recerta facta per ciuilia verba, vt hæres esto, vel instituo, trahitur ad vniuersa bona filij in pupillari ætate decedentis, Boer. deci. 33. numer. 7. commu. dicit. idem.

Substitutio cum sit post mortem alterius, dicitur compendiosa. Curt. iu. conf. 172. nu. 2. com. dicit. idem.

Substitutio reciproca refultat cum subiicitur substitutio ab vitimo moriente in tota hæreditate, Curt. iu. conf. 155. nu. 1. & conf. 110. nu. 5. com. dicit. idem.

Item, si post mortem omnium, idem ibi nu. 2. com. dicit.

Substitutio de filiis, & de illorum filiis, filius autem præmoriens abque liberis, dicuntur vocati ordine successiuo, Curt. iu. conf. 161. nu. 5. com. dicit. idem.

Substitutio facta sub conditione si decesserit sine filiis omnino extinguatur, si cõi filius decesserit, nec habet aliquem effectum, etiam si tales filij postea sine liberis decedat. Voluit gl. final. circa medium in l. ex facta. §. si quis rogatus ff. ad Trebel. mora per §. quis autem in eadem l. qui bene probat, in ver. aut igitur filius superuixit. & c. Idem dixit Oldr. in conf. 21. thema tale est, & in conf. 41. Et per eadem ferè verba, de Oldr. tamen non faciens mentionem, idè firmavit Io. And. in add. ad Spec. in tit. de testam. §. imprimis propè finem. Hoc etiam in casu multum simili vult cin. in auth. & si quis in vlt. q. C. de secund. nupt. Dum vult, quod conditio illa si decedas sine hærede de tuo corpore deficit, si vnum talem hæredem habeat, licet ipse postea habeat hæredem extraneum, sufficit enim conditio semel defecisse. Idem voluit Bald. in l. finali. in 25. q. C. de hæred. instituen. loquens in casu, de quo per cin. in d. quaestione fina. Et in terminis nostris loquendo idem dixit in c. primo §. quin etiam. in tit. Episcop. vel Abb. in feud. vbi etiam idem dixit Iaco. Aluarot. Et dicunt etiam alij Feudistæ, & idem voluit Bald. in conf. 57. item in situo secundo volu. Paul. de castro in conf. 162. ne improprie vtrumque vocabulis in ant. §. in nouis est in conf. 97. numero 3. volum. 2. quidem dixit in l. ex facta. §. pen. ff. ad Trebel. crauetta conf. 48. nu. 1. Vbi dicit, quòd ita communiter tenetur, quòd & Socin. iu. testatur in consil. 29. nu. 22. vol. 4. Vbi adhuc plures concordantes cumulat, vt per eum. E. Muscul.

Substitutio quando fit post mortem plurium, ad hoc vt inter illos plures dicatur in ductum tacitum reciprocum fideicommissum, inter cetera requiritur, quod substitutio sit facta in tota hæreditate, vt est magis communis opinio, vt per iaf. in l. pen. C. de impub. & aliis substitut. Vel saltem quod indefinitè fiat in hereditate, vt per Curt. iu. in d. l. penul. Soc. iu. conf. 176. & 164. n. 3. 4. & 5. vol. 2. & in conf. 4. n. 15. vol. 4. idem.

Substitutio à substitutione vulgari tacita, puta in pupillari comprehensa, perinde atque ab expressa potest incipere, & effectum assumere testamentum, cum è ad eius confirmacionem non requiratur aditio, licet in pupillari requiratur, prout voluit gl. & ibid. Gul. de cun. Bart. & Bald. l. lex Cornelia. Bart. & Ang. in l. j. & l. si pater captus. ff. de vulg. & pupill. per l. neq; §. ff. de testament. milit. & l. pen. ff. de ventr. inspicien. idque contra gl. in l. apud Iulia. §. idem Iulia. ff. ad Trebel. communiter teneri refert Bened. capra in trac. substitutio. regulas insequente in 1. spec. nu. 83.

Substitutio vulgaris expressa, licet regulariter sub se contineat pupillarem tacitam. Iam hoc iure. ff. de vulg. & pupill. l. fi. C. de institutio. & substit. & ibid. Bald. Bart. l. 1. ff. de vulg. Imol. in c. Rainutius. de testamentis, id tamen inter alia fallit, quando superesset mater pupilli, tunc enim licet cõtineat pupillarem, tamen non habet effectum, nec admittitur substitutus contra ipsam matrem, prout voluit gl. in l. precibus. C. de impuber. & aliis substitut. & gloss. d. l. fin. C. de instit. & substit. Bart. l. 2. & in l. Centurio. ff. de vulg. & pupill. & ibidem Bald. quòd sequitur Im. d. c. Rainutius, de testamentis, Anch. & Floria. in c. si pater. de testamen. lib. 6. Vnde sequitur etiam mater repudiat hæreditatem, vel moriatur antequam pupilli hereditatem adeat, quòd non venientes ab intestato, sed substitutus admittitur, qui non veniret si à principio per existentiam matris non contineretur, argumento. l. quod ab initio. ff. de regu. iur. quòd communiter teneri, licet contradictione non careat, refert Bene. capra in trac. substitutio. post regulas posito spe. i. n. 93. idque contra gl. d. l. Centurio. quæ habet quòd non contineat pupillarem tacitam, cum mater est in medio, sequitur Petr. & Cin. d. l. precibus. Aug. d. l. 1. & Bal. alibi sibi contrarius. Idè ferè specie. 2. n. 124. Similiter fallit quòd esset in medio pater vel auia, tenens locum matris, quia tunc vulgaris expressa in effectu non continet pupillarem tacitam, ita vt eos excludat, prout voluit Tertul. in l. 2. ff. de vulg. & pupill. per not. in l. 2. §. si mater. ff. ad Tertul. & in l. nepotes. C. de suis & legit. Ben. ex Imo. d. c. Rainutius communiter teneri refert ibid. n. 94. idem capra & licet Bart. d. l. 2. idè putet esse, quò superesset frater pupilli vtrinq; vel ex patre tantum coniunctus, vt videlicet contra ipsum non admittatur substitutus, & Bal. in l. precibus. C. de impub. & aliis substitutio. contrarium tenent dicentes fratrem per tacitam pupillarem excludi, quò sequitur Im. in c. Rainutius, de testament. quia illis perinde atq; matri non debetur legitima, & ita cõiter teneri refert d. spe. 2. n. 95. idem capra.

Substitutio vulgaris expressa, facta in casu voluntatis vel per hæc verba: si hæres non erit, licet secundum quosdam non tollat fuitatem tollit tñ necessitatem, & facit de suo & necessario voluntarium, vt voluit gl. in l. Papinianus. §. quarta. ff. de inoff. testam. quam omnes communiter sequi testatur Ben. capra in trac. substit. post regulas posito, specie. 1. nu. 105.

Substitutio pupillaris non tantum naturalibus et legitimis liberis in potestate nostra cõstitutis, sed etiam legitimis tantum, vt si super adoptione vel arrogatione nostræ potestatis fiant, fieri potest, aliis secus. l. cõ adoptiuus. C. de adoptionib. prout voluit Bart. in l. 2. ff. de vulg. & pupill. & Im. in c. Rainutius, de testamentis, cū quibus ceteros cõmuniter transire refert Ben. capra in trac. substit. post reg. posito, spe. 2. nu. 26.

Substitutio pupillaris directæ tamen non possit nisi impuberi fieri, cū pubes ipse testari possit. Bart. d. l. 2. ff. de vulg. & pupill. c. si ter. de testam. lib. 6. id tñ inter alia non tantum in milite, sed etiam fallit, quò hoc statuto vel cõsuetudine inductu esset, & possint directè etiam post pupillarem ætatem substituere, prout voluit Bal. d. l. 2. quòd tamen si verum sit, non poterit tñ pater directè substituere filio, post pupillarem ætatem ad 20. annos accidetem, quantumcunq; statutum disponeret minorem viginti annorū testari non posse, cum non reperiatur iure cautum, prout Bar. & Bal. d. l. 2. & Imo. in cap. Rainutius de restam. cum quibus ceteros cõmuniter sentire ibid. refert Bened. Capra. num. 31.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet expiret si ante mortem testantis in potestate esse desinat, per emancipationem, aut adoptionem factam ab auo materno, aut ingressione religionis. Bart. d. l. 2. l. cum adoptiuus. C. de adop. l. in cohære. de §. cum filij. ff. de vulg. & pupill. Bal. Auct. ingreffi. C. de sacros. eccles. Bart. in l. in pupillari. ff. de vulg. & pupill. tamen si exeat post: statim per adoptionem dignitatis, aut spes sit quòd iure posthumi reincidat in potestate non expirat pupillaris substitutio, iuxta. not. in Auct. de dignitatib. in §. illud. col. 6. prout voluit Bar. in d. l. secunda. & Imol. dicto c. Rainut. per id quòd habetur l. lex Cornelia, cum quibus ceteros doct. sentire refert ibidem nu. 47.

Substitutio pupillaris licet non aliter valet quam si pater si-
 lii prius fecerit testamentum, iuxta l. i. §. prius. ff. de vulga. & pu-
 pill. & ibidem glo. & Bar. lmo. in c. Rainutius. & no. in l. si quis
 cum. §. si. ff. de vulga. & pupill. & ibidem gl. Bar. lmo. in c. Rai-
 nutius & not. in l. si quis cum §. finali. ff. de vulga. & pupillar.
 tamen miles potest substituere filio, etiam si sibi nullum fecit
 testamentum, iuxta l. miles ita. §. final. ff. de testamen. militum.
 quod verum est, si testamentum solenne fecerit. alius si minus
 solenne faciat, poterit quidem filio pupillariter substituere, &
 tenebit substitutio dummodo substitutus sit de liberis, quia
 inter eos valet testamentum, etiam minus solenne. l. hac con-
 sultissima. §. ex imperfecto. C. de testamentis. Secus autem si
 substitutus sit extraneus, per not. d. §. ex imperfecto. quod d. l.
 2. voluit Bart. & lmo. d. c. Rainutius. quod communiter tene-
 ri refert Ben. capr. ibid. nu. 50.

Substitutio pupillaris etiam si testamentum ex causa preter-
 itionis vel exheredationis rumpat, hodie manet firma, per
 Auc. ex causa, & ibid. gl. & Bart. C. de liberis preterit. vt not.
 gl. & doct. in l. i. ff. de vulg. & pupill. & hanc communiter tene-
 ri refert ibid. nu. 54. nu. 69.

Substitutio pupillaris ad hoc vt valeat requiritur. quod te-
 stamentum patris non tantum morte confirmatum, sed etiam
 ex eo hereditas adita, sit l. 2. ver. adeo. ff. vulg. & pupill. eam
 quam. C. de fideicommissis. quod procedit etiam si adita ex vul-
 gari tacita comprehensa in pupillari. Bar. & Ang. d. l. 2. & Bal.
 l. si. C. de instir. & substit. & ita communiter teneri refert ibid.
 n. 60. Ben. capr. licet autem sit regulariter verum, fallit tamen
 in testamento militis & substitutio. ad pias causas factis, vt i-
 bid. Capra.

Substitutio pupillaris omnino tacita, qualis est qua conti-
 netur sub vulgari expressa, fit per hanc vel similia verba: si fi-
 lius meus haeres non erit talem substituo vel talis sit haeres,
 quia tunc ex iuris dispositione talis substitutio continet tacitam
 pupillarem, prout voluit Bart. in l. 2. ff. de vulg. & pupill.
 & lmo. c. Rainutius. de testamentis. per l. iam hoc iure. ff. de
 vulg. & pupill. quod communiter teneri refert ibidem Bened.
 capra. num. 83.

Substitutio pupillaris inter alios effectus quoque habet, vt
 quos testator influendo potest facere suos & necessarios he-
 redes, possit similiter substituendo ipsi pupillo filio, suos & ne-
 cessarios facere. l. sed et si plures. §. quos possum. ff. de vulg. &
 pupill. quod est vtile pro transiitione hereditatis, qua fit ad
 quoscunque ratione iustitiae, iuxta not. in l. ventre. ff. de acq.
 hered. l. aquid hostes. C. de suis & legir. prout voluit d. l. 2. Bart.
 & lmo. d. c. Rainutius. cu quibus caeteros transire refert ibid.
 nu. 102. Bened. capra.

Substitutio pupillaris expressa hunc effectum quoque ha-
 bet vt excludat matrem & quoscunque alios ascendentes pre-
 teritos etiam quos ipse filius preterire non potuisset. iuxta l.
 Papinianus. §. sed nec impuberis. ff. de inoff. testamen. l. precibus.
 C. de impub. & aliis substit. quod tenuit Dyn. l. secunda. ff.
 de vulg. tenendo quod eos quoque excludat a legitima. c. si pa-
 ter. de test. lib. 6. quam Dyn. opinionem licet Iac. de Aren. Ri-
 card Malumbr. & Gul. de eun. per l. humanitatis. C. de impu-
 & aliis substit. aliter fecerint, communiter teneri refert ibid.
 nu. 104. capra. quia d. l. humanitatis. non de pupillari sed exem-
 plari loquitur.

Substitutio pupillaris omnino tacita non excludit matrem
 & ascendentes, sicut in par. instituta sit, & cohaeres filij facta l.
 si. C. de instir. & substit. sicut instituta non sit in aliqua parte. l.
 precibus. C. de impub. & aliis substit. vt tenuit Bart. d. l. 2. ff. de
 vulg. & pub. quod fec. lmo. in c. Rainutius. communiter tene-
 ri refert ibid. nu. 111. Bened. capr. Similiter talis substitutio
 pupillaris tacita non excludit patrem ipsius pupilli vt d. l. 2. te-
 nuit Bar. & lmo. d. c. Rainutius. quod cum eade sit ratio qua
 in matre. communiter teneri refert Bened. capr. ibid. nu. 112.
 & lmo. dicit si pupillus ipse decedat superstitibus ipso patre &
 matre, quod ambo venient ab intestato ad hereditate ipsius
 pupilli, iuxta Auc. defum. c. ad Tertul. quod secundum eum
 in aua quoque locum habet, vt ipsa non excludatur per tacitam
 pupillarem, prout etiam tenuit Bal. d. l. 2. & communiter
 teneri, cum aua succedat in locum matris, argumento l. nepo-
 tes. C. de suis & legir. refert ibid. nu. 114. & licet Bar. idem esse
 puerum cum Guliel. de eun. idem esse in fratre pupilli vtrinque
 ex linea paterna tantum coniuncto. argumento l. cum acutis-
 simi. C. de fideicommissis. tamen Iac. Bar. & Bald. in l. precibus.
 C. de impub. & aliis substit. contrarium tenuerunt, quod non
 extendatur ad fratrem, ex linea paterna vel vtrinque coniun-
 ctum, argumento l. 3. & l. si. C. de interdi. quod voluit etiam
 lmo. d. c. Rainutius. & ita communiter teneri testatur ibid. 80

nu. 120. ibid. Capra.
 Substitutio pupillaris tacita licet non excludat matrem &
 alios ascendentes, id tantum verum est, nisi appareat de contra-
 ria mente testatoris saltem praesumpta, puta si ad secunda vota
 transeat, non petito tutore, aut inhonestam amicitiam luxu-
 rianti causa inficio testatore contraxerit, aut aliam grauem in
 iuriam, vt voluit Bart. l. 2. ff. de vulg. & pup. argumento l. 3. ff.
 de adimen. legatis. gl. notabilis. l. fideicommissum. C. de fidei-
 commissis. lmo. d. c. Rainutius. Bal. in l. precibus. C. de impub. &
 aliis substit. gl. l. fororem. l. hereditas. C. de his quib. vt indig. l.
 1. ff. eod. tit. & ibid. Bart. & communiter teneri refert ibid. nu.
 134. 137. Bened. capra.

Substitutio exemplaris vt fieri possit, inter alia multa requi-
 ritur quoque vt sit mente captus cui facienda est. l. ex facto.
 ff. de vulg. & pupill. l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. &
 ibid. Bald. qui idem esse dicit in furioso, vt exemplariter substi-
 tui possit, quod fec. lmo. in c. Rainutius. de testa. per text. & gl.
 in l. si. §. 1. C. de cura. furios. communiter tenetur, quemadmodum
 refert Bened. capr. in tract. substitutionum, post reg. posito. specie
 3. nu. 4. 1. Quod lmo. quoque ad prodigum extendit, iuxta
 notat. in l. si constante. in princ. & l. si vero. §. de viro. ff. fol. ma.
 & ita communiter contra Ang. d. l. ex facto. teneri refert ibid.
 nu. 44. idem Capr. Quod lmo. loco praed. ad mutum & surdum
 qui testari non possunt extendit. vt ei quoque possit exempla-
 riter substitui, cum eadem sit ratio, & prouiso legis ad casum
 similem sese extendat. l. Gallus. §. & quid sit tantum. ff. de lib. &
 posthu. prout voluit Bart. post Gul. de Cun. & Rayn. in d. l. ex
 facto. & Bald. in d. l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. &
 ita communiter teneri, ibid. nu. 46. refert idem Capr. licet Iac.
 de Aren. Cyn. & Ang. d. l. ex facto. & lmo. d. c. Rainutius. vt
 ex lmo. ibid. videre est, aliud voluerint.

Substitutio exemplaris impuberi ac in potestate constituto
 a patre fieri nequit, cum pupillaris hoc casu praevalet. argu. l.
 qui habet. de tutel. & hoc voluit Bart. post Gul. de eun. in l. ex
 facto. ff. de vulg. & pup. & Bald. in l. humanitatis. C. de impub.
 & aliis substit. qui dicit cum ista substitutio sit subsidiaria, non
 potest fieri nisi adulto, id est maiori, vel minori in potestate
 non existenti, quam opi. lmo. in d. c. Rainutius. veram & com-
 munem esse dicit, licet Ang. d. l. ex facto. teneat oppositum, &
 licet pater filio impuberi mente capto, in potestate sua exi-
 stenti, exemplariter substituere non possit, tamen poterit ei-
 dem emancipato sicut mater exemplariter substituere, quod
 ex lmo. d. c. Rainutius. de testa. communiter quoque teneri re-
 fert ibid. Bened. capr. nu. 50. & 51.

Substitutio exemplaris vt procedat, requiritur inter alia
 quod mente captus post mortem testatoris efficiatur sui iu-
 ris, sic vt non reincident in potestatem alterius, perinde atque
 in pupillari idem requiritur. l. qui in potestate. ff. de testam. vt
 voluit Bart. d. l. ex facto. & Bald. d. l. humanitatis. cum quibus
 caeteros communiter transire refert Bened. ibid. nu. 64.

Substitutio exemplaris licet non possit fieri praeterito, ne-
 que exheredato, poterit tamen fieri institutio in minus quam
 legitima ex quo potest ad supplementum agere, iuxta l. omni-
 modo. C. de inoff. testa. prout voluit Bart. l. ex facto. ff. de vul.
 & pup. quod communiter teneri, esto quod Ang. d. l. ex facto.
 aliud voluisse videtur ob fauorem substitutionum, per c. si. de
 re iud. & aequum esse refert Bened. capr. ibid. nu. 73.

Substitutio exemplaris expressa continet in se tacitam vul-
 garem perinde atque expressa pupillaris, & licet lmo. in c. Rai-
 nutius. velit ex eiusmodi tacita vulgari nisi testamētum aliter
 confirmatum sit, hereditate adiri non posse, per l. eam quam.
 C. de fideicommissis. tacita comprehensa in exemplari testamē-
 tum possit assumere vires, & habere effectum sicut & vulgari
 tacita comprehensa in pupillari, prout communiter teneri re-
 fert ibidem nu. 82. Idem Capr. referens se ad relata sub prima
 specie substitutionum. circa primum effectum vulgaris, & sub
 specie 2. circa 3. membrum.

Substitutio vulgaris expressa, perinde exemplarem tacitam
 sicut & pupillarem tacitam in se continet, imò aliquando tam
 exemplarem quam pupillarem tacitas sub se complectitur, puta
 si fieret pupillo dementi & in potestate constituto, nam licet
 duo specialia concurrere non possint quando procedunt ex
 eadem causa. l. 1. C. de dot. promiss. tamen quando ex diuersa
 causa procedunt, concurrere poterunt. l. singularia. ff. si cer. per.
 lmo. in c. Rainutius. de testament. dicit quod casu praedicto si
 filius decedat in pupillari aetate, continetur exemplaris taci-
 ta, prout voluit Bart. l. ex facto. ff. de vulg. & pupill. & Bal. in l.
 humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & lmo. d. c. Rain. cum
 quibus caeteros communiter referere refert ibid. nu. 104. Capr.

Substitutio exemplaris ad alterutro parente facta, licet tra-
 hitur ad omnia eius bona, vnde cunctum quae sita, sicut & pupil-
 laribus substitutio, per l. sed et si plures. §. ad substitutos. & Bart. l.
 ex facto. ff. de vul. & pup. Bald. l. humanitatis. C. de impube. &
 aliis substitut. id tamen fallit si fiat a parente legitimo tantum
 bona adoptatore vel arrogatore, quia tunc tantum trahitur ad
 bona ipsius substituentis. l. si arrogator. ff. de adopt. & d. l. sed
 et si. Sin autem substitutio exemplaris ab vtroque parente, pa-
 tre & matre facta sit, tunc substitutus a patre habebit paterna,
 substitutus a matre materna bona, sed aliunde venientia sub-
 stituti inter sese diuidunt, argumento l. ex facto. ff. de heredi-
 b. instituendis, prout voluit Bart. post Nico. de Mattar. d. l. ex fa-
 cto. ff. de vul. & pup. quod et procedit, licet mēte captus in pa-
 tris potestate fuerit, quia hoc casu non attenditur vinculum pa-
 tris potestatis d. l. humanitatis. quod verius est fec. lmo. contra
 Dy. & Gul. de Cun. in d. l. ex facto. tenentes substitutum a patre
 in differenter omnia bona auferre. in c. Rainutius de testa. &
 ita communiter teneri testatur Ben. capr. in tract. substit. spe. 3.
 n. 119. dicens ea procedere, si pater ante filium decedat, alius
 non, quia filio manente in potestate substitutio a matre fa-
 cta corrui l. qui in potestate. ff. de testamentis.

Substitutio exemplaris informata a iure accrescendi, aut cu
 eo vnita, perinde atque pupillaris, etiam non agnita transmi-
 titur. l. qui primo. ff. de acq. nar. prout voluit Bald. in l. huma-
 nitatis. C. de impub. & aliis substit. quod communiter teneri re-
 fert Bened. Cap. ibid. n. 129.

Substitutio exemplaris expirat si mens sana redierit, & per-
 durauerit vsque ad mortem, quia sicut in testamento quod quis
 sibi facit inspicit debet an impedimentum cessauerit in vita
 ipsius testantis, ita quoque in testamento quod quis facit alte-
 ri vt pupillo vel furioso, inspicit debet an impedimentum ces-
 sauerit in vita eius cui facta est substitutio, vt voluit gl. mag. l.
 si arrogator. ff. de adop. sec. Bart. l. ex facto. ff. de vul. & pup. &
 lmo. in c. Rainutius. de testamentis. ac ita communiter teneri
 refert ibidem nu. 140. quod est verum, si verè cessauit mor-
 bus, alius si fuit occultus & velatus sub vmbra quiete mentis,
 aut etiam si fuit interpolatus interuallis sanae mentis, post re-
 currat, etiam si expirasset substitutio, inde reconualecit, vt
 voluit Bald. in l. humanitatis. C. de impub. & aliis. & Bart. d. l. ex
 facto.

Substitutio exemplaris licet interrumpatur per natiuitatem
 filij legitimi & naturalis ipsius dementis. l. si. Auc. licet. C. de
 natura. lib. id tamen inter alia fallit, quando talis filius natura-
 lis & legitimus ipsius dementis post substitutionem factam na-
 tus, decederet non tantum ante mortem aui vel auiae substi-
 tuentis, sed etiam si decedat post mortem quidem substituen-
 tis, sed tamen ante mortem ipsius filij, i. patris, cui facta est sub-
 stitutio, cum vtroque casu reconualecat substitutio, secus au-
 tem si post vtriusque mortem decederet, prout voluit Bald.
 in l. humanitatis. C. de impub. & aliis substit. & lmo. in c. Rai-
 nutius. de testamentis. argumento legis posthumus. ff. de in-
 iust. testamento & argumento l. 2. C. de posthu. hered. institu-
 cum quibus caeteros communiter transire, ibid. n. 152. refert
 Bened. capra.

Substitutio breuiloqua siue reciproca, cum non sit substi-
 tutionis species, sed alias substitutiones sub se continet, inter
 alia requirit, quod inter ipsos sibi mutuo substitutos sit paritas
 siue aequalitas, ita quod in persona cuiusque possit pariter
 ac aequaliter substitui, quia substitutio reciproca plures substi-
 tutiones coniungit, & copulat. l. iam hoc iure. l. Lucius. ff. de
 vul. & pup. l. quamuis. C. de impub. & aliis substit. vnde vt plu-
 res comprehendat vulgares requiritur vt singulis vulgariter
 possit substitui, & similiter vt plures comprehendat pupilla-
 res aut exemplares, requiritur vt singulis pupillariter aut exem-
 plariter possit substitui, vt voluit Bar. d. l. Lucius, & Bald. in l. in
 testamento. C. de testa. milit. & lmo. in c. Rainutius. de testa.
 aliis vero si inter ipsos non sit paritas, ita vt vnus pubes, alter
 impubes, vel vnus in potestate, & alius non, tunc licet substi-
 tutio reciproca comprehendat vulgares, tamen non compre-
 hendit pupillares, etiam in persona eius cui potuit pupillariter
 substitui, vt voluit Bart. d. l. Lucius, & Bald. l. in testamento. &
 lmo. d. c. Rainutius. quod communiter teneri refert Bened.
 capr. in tract. substit. post reg. posito spe. 4. n. 15.

Substitutio reciproca postea facta, vt continet vulgarem,
 requiritur quod omnes filij sint instituti, aliis si partim instituti,
 partim vel ambo exheredati sint, tunc licet talis substitutio reci-
 proca postea facta, comprehendat pupillarem, cum exherede-
 dato possit pupillariter substitui. §. non solum. inst. de pupill.
 substitutio, tamen non continet vulgarem, cum non possit ex-
 heredato vulgariter substitui. iuxta l. i. ff. de vul. & pup. vnde non
 comprehendit vulgarem, etiam ex persona ipsius instituti, ex

quo vniformiter vtrique non potuit vulgariter substitui, licet
 hoc iure. & Bald. l. Lucius. ff. de vul. & pup. quae sequitur lmo
 la. d. c. Rainutius. & hoc communiter, licet Gul. de Cun. & Ray-
 ner. aliud voluerit, teneri refert ibid. n. 2. idem Ben. Cap.

Substitutio reciproca si fiat testamento, non comprehendit
 substitutiones fideicommissarias, quia substitutio directa regula-
 riter non obliquatur. gl. in l. qui plures. Bart. l. Lucius. ff. Bald.
 & Ang. l. iam hoc iure. ff. de vul. & pup. Bal. in l. in testamento.
 C. de testa. milit. quod ex lmo. in c. Rainutius. communiter tene-
 ri refert Bened. Cap. in tract. substit. onum. specie 4. n. 32.
 quod est verum, nisi testamentum fiat hisce verbis. Vos inui-
 cem substituo vulgariter, pupillariter, exemplariter, & per fi-
 deicommissum, quia fec. Bald. d. l. testamento & lmo. d. c. Rai-
 nutius. continebit praeter vulgarem, pupillarem, & exempla-
 rem, etiam fideicommissariam ibid. n. 34. & seq.

Substitutio reciproca si facta est codicillis, continebit duas
 fideicommissarias tantum. l. Scruola ff. ad Trebell. l. hereditate-
 tem. C. de codicil. & Bar. d. l. Lucius. & ita communiter teneri
 refert ibid. n. 31. Bened.

Substitutio breuiloqua siue reciproca, si verbis generalib.
 continet substitutiones expressas, licet tunc hoc respectu dicantur
 tacitae. gl. & Azo. & Bart. l. Lucius. & gl. l. iam hoc iure.
 ff. de vul. & pup. & gl. pe. in l. precibus. C. de impub. & aliis substi-
 tamen cum generaliter dicantur expressae, ipsa substitutio re-
 reciproca in quantum continet pupillarem, excludit matrem, ex
 quo verbis generalib. eam expressè continet, vt voluit Bart.
 d. l. Lucius & Ang. d. l. iam hoc iure. & Bald. l. in testamento. C.
 de testa. milit. & lmo. c. Rainutius. de testa. & ita communiter
 teneri refert ibid. n. 35. idem Capr. secus autem, si pupillarem
 omnino tacitam complecteretur, quia tunc non excludit ma-
 trem, fec. Bart. d. l. Lucius.

Substitutio breuiloqua siue reciproca in dubio refertur ad
 omnes pariter, ita vt omnes veniant non seruato ordine, licet
 fuerit inter aliquot substitutos sanguinis coniunctio, vnde si te-
 stator 4. habens filios, duos ex prima reliquos ex secunda vx-
 xore, eosque heredes instituat, & sibi mutuo substituat, tunc vno
 mortuo, vel repudiante, non veniet alter, vtriusque coniunctio
 lus, sed omnes superstites pariter, vt tenuit Dy. l. coharede. §.
 qui distinctos. Bart. & Rayne. l. Lucius. Bald. & Ang. l. iam hoc
 iure. ff. de vul. & pup. per l. & periculo. ff. de le. 2. quia coniu-
 cto sanguinis non est attendenda, ex quo non inducitur ac-
 crescendi. l. re coniuncti. ff. de le. 3. Bald. in l. in testamento. C.
 de testa. milit. quod communiter tenentur n. 36.

Substitutio reciproca propter superuenientem inaequalita-
 tem, non cessat in persona alterius in quo non superuenit ine-
 qualitas, prout voluit Azo. & Gul. de Cun. d. l. Lucius. ff. de vul.
 & pup. per l. eadem §. 1. ff. de duob. reis. Vnde si facta sit inter
 duos filios, quorum vnus 12. an. alter annulus sit, non expira-
 bit in personam anniculi, licet alter ad pubertatem peruenerit,
 quod communiter teneri ibid. n. 4. refert idem capra. idque
 procedit non solum si talis inaequalitas peruenerit post mor-
 tem, sed etiam in vita substituentis, prout tenuit & notat Ray-
 ner. d. l. Lucius. arg. c. cum Marthae. de celebratione missae. & l.
 si fideicommissa. §. si rem. ff. de le. 3. l. rem lega. ff. de adimen. legat.
 ibid. n. seq.

Substitutio reciproca licet propter superuenientem inequa-
 litatem non esset in alterius persona in quo non superuenit ine-
 qualitas, vt dictum est, tamen si non naturaliter, sed facta ho-
 minis voluntario superueniret, puta si testator duos filios im-
 puberes instituat, ac eosdem sibi mutuo substituat, & deinde
 vnum ex iis voluntariis emancipet, tunc substitutio reciproca,
 quo ad vtriusque personam expirabit, prout voluit Guliel. de
 Cun. Ray. & Bart. in l. Lucius. ff. de vul. & pupill. Secus autem si
 necessitate coactus alterutrum emancipasset, iuxta gl. in §. si. in
 fit. quib. mo. ius pat. potest. soluit quia tunc non expiraret sub-
 stitutio pupillaris reciproca, in persona ipsius remanentis in
 potestate, argumento l. 2. l. alteri. ff. de adimend. lega. l. si. de ac-
 cept. lmo. in ca. Rainutius. de testa. quod tamen si Bald. etiam
 si voluntarie emancipauerit, idem esse putat, l. in testamento.
 C. de testa. milit. argumento l. si. ff. de duob. reis. l. tribunus. §. si.
 ff. de testa. milit. communiter teneri refert ibidem n. 50. & 52.
 idem Cap.

Substitutio copendiosa directis verbis facta cessat quum
 verba de eorum natura sonant, quod de manu propria quis ac-
 cipiat, & propria autoritate, iuxta no. in l. Titia cum testamen-
 to §. 1. ff. de le. 2. l. eam quam & ibidem gl. C. de fideicommissis.
 in verbo directis, quod etiam voluit Bart. in l. Centurio. ff. de
 vul. & pup. Floria & lmo. in c. Rainutius. in si. de testamētis.
 quod in effectu sequi videtur Bald. in l. si. C. de sacros. eccle. &
 ita communiter teneri refert in tract. subst. §. specie. n. 24. Beni.

Substitutio copendiosa facta, vt continet vulgarem,
 requiritur quod omnes filij sint instituti, aliis si partim instituti,
 partim vel ambo exheredati sint, tunc licet talis substitutio reci-
 proca postea facta, comprehendat pupillarem, cum exherede-
 dato possit pupillariter substitui. §. non solum. inst. de pupill.
 substitutio, tamen non continet vulgarem, cum non possit ex-
 heredato vulgariter substitui. iuxta l. i. ff. de vul. & pup. vnde non
 comprehendit vulgarem, etiam ex persona ipsius instituti, ex

Substitutio breuiloqua siue reciproca, cum non sit substi-
 tutionis species, sed alias substitutiones sub se continet, inter
 alia requirit, quod inter ipsos sibi mutuo substitutos sit paritas
 siue aequalitas, ita quod in persona cuiusque possit pariter
 ac aequaliter substitui, quia substitutio reciproca plures substi-
 tutiones coniungit, & copulat. l. iam hoc iure. l. Lucius. ff. de
 vul. & pup. l. quamuis. C. de impub. & aliis substit. vnde vt plu-
 res comprehendat vulgares requiritur vt singulis vulgariter
 possit substitui, & similiter vt plures comprehendat pupilla-
 res aut exemplares, requiritur vt singulis pupillariter aut exem-
 plariter possit substitui, vt voluit Bar. d. l. Lucius, & Bald. in l. in
 testamento. C. de testa. milit. & lmo. in c. Rainutius. de testa.
 aliis vero si inter ipsos non sit paritas, ita vt vnus pubes, alter
 impubes, vel vnus in potestate, & alius non, tunc licet substi-
 tutio reciproca comprehendat vulgares, tamen non compre-
 hendit pupillares, etiam in persona eius cui potuit pupillariter
 substitui, vt voluit Bart. d. l. Lucius, & Bald. l. in testamento. &
 lmo. d. c. Rainutius. quod communiter teneri refert Bened.
 capr. in tract. substit. post reg. posito spe. 4. n. 15.

Substitutio reciproca postea facta, vt continet vulgarem,
 requiritur quod omnes filij sint instituti, aliis si partim instituti,
 partim vel ambo exheredati sint, tunc licet talis substitutio reci-
 proca postea facta, comprehendat pupillarem, cum exherede-
 dato possit pupillariter substitui. §. non solum. inst. de pupill.
 substitutio, tamen non continet vulgarem, cum non possit ex-
 heredato vulgariter substitui. iuxta l. i. ff. de vul. & pup. vnde non
 comprehendit vulgarem, etiam ex persona ipsius instituti, ex

Substitutio breuiloqua siue reciproca, cum non sit substi-
 tutionis species, sed alias substitutiones sub se continet, inter
 alia requirit, quod inter ipsos sibi mutuo substitutos sit paritas
 siue aequalitas, ita quod in persona cuiusque possit pariter
 ac aequaliter substitui, quia substitutio reciproca plures substi-
 tutiones coniungit, & copulat. l. iam hoc iure. l. Lucius. ff. de
 vul. & pup. l. quamuis. C. de impub. & aliis substit. vnde vt plu-
 res comprehendat vulgares requiritur vt singulis vulgariter
 possit substitui, & similiter vt plures comprehendat pupilla-
 res aut exemplares, requiritur vt singulis pupillariter aut exem-
 plariter possit substitui, vt voluit Bar. d. l. Lucius, & Bald. in l. in
 testamento. C. de testa. milit. & lmo. in c. Rainutius. de testa.
 aliis vero si inter ipsos non sit paritas, ita vt vnus pubes, alter
 impubes, vel vnus in potestate, & alius non, tunc licet substi-
 tutio reciproca comprehendat vulgares, tamen non compre-
 hendit pupillares, etiam in persona eius cui potuit pupillariter
 substitui, vt voluit Bart. d. l. Lucius, & Bald. l. in testamento. &
 lmo. d. c. Rainutius. quod communiter teneri refert Bened.
 capr. in tract. substit. post reg. posito spe. 4. n. 15.

Substitutio reciproca postea facta, vt continet vulgarem,
 requiritur quod omnes filij sint instituti, aliis si partim instituti,
 partim vel ambo exheredati sint, tunc licet talis substitutio reci-
 proca postea facta, comprehendat pupillarem, cum exherede-
 dato possit pupillariter substitui. §. non solum. inst. de pupill.
 substitutio, tamen non continet vulgarem, cum non possit ex-
 heredato vulgariter substitui. iuxta l. i. ff. de vul. & pup. vnde non
 comprehendit vulgarem, etiam ex persona ipsius instituti, ex

Substitutio breuiloqua siue reciproca, cum non sit substi-
 tutionis species, sed alias substitutiones sub se continet, inter
 alia requirit, quod inter ipsos sibi mutuo substitutos sit paritas
 siue aequalitas, ita quod in persona cuiusque possit pariter
 ac aequaliter substitui, quia substitutio reciproca plures substi-
 tutiones coniungit, & copulat. l. iam hoc iure. l. Lucius. ff. de
 vul. & pup. l. quamuis. C. de impub. & aliis substit. vnde vt plu-
 res comprehendat vulgares requiritur vt singulis vulgariter
 possit substitui, & similiter vt plures comprehendat pupilla-
 res aut exemplares, requiritur vt singulis pupillariter aut exem-
 plariter possit substitui, vt voluit Bar. d. l. Lucius, & Bald. in l. in
 testamento. C. de testa. milit. & lmo. in c. Rainutius. de testa.
 aliis vero si inter ipsos non sit paritas, ita vt vnus pubes, alter
 impubes, vel vnus in potestate, & alius non, tunc licet substi-
 tutio reciproca comprehendat vulgares, tamen non compre-
 hendit pupillares, etiam in persona eius cui potuit pupillariter
 substitui, vt voluit Bart. d. l. Lucius, & Bald. l. in testamento. &
 lmo. d. c. Rainutius. quod communiter teneri refert Bened.
 capr. in tract. substit. post reg. posito spe. 4. n. 15.

Substitutio breuiloqua siue reciproca, cum non sit substi-
 tutionis species, sed alias substitutiones sub se continet, inter
 alia requirit, quod inter ipsos sibi mutuo substitutos sit paritas
 siue aequalitas, ita quod in persona cuiusque possit pariter
 ac aequaliter substitui, quia substitutio reciproca plures substi-
 tutiones coniungit, & copulat. l. iam hoc iure. l. Lucius. ff. de
 vul. & pup. l. quamuis. C. de impub. & aliis substit. vnde vt plu-
 res comprehendat vulgares requiritur vt singulis vulgariter
 possit substitui, & similiter vt plures comprehendat pupilla-
 res aut exemplares, requiritur vt singulis pupillariter aut exem-
 plariter possit substitui, vt voluit Bar. d. l. Lucius, & Bald. in l. in
 testamento. C. de testa. milit. & lmo. in c. Rainutius. de testa.
 aliis vero si inter ipsos non sit paritas, ita vt vnus pubes, alter
 impubes, vel vnus in potestate, & alius non, tunc licet substi-
 tutio reciproca comprehendat vulgares, tamen non compre-
 hendit pupillares, etiam in persona eius cui potuit pupillariter
 substitui, vt voluit Bart. d. l. Lucius, & Bald. l. in testamento. &
 lmo. d. c. Rainutius. quod communiter teneri refert Bened.
 capr. in tract. substit. post reg. posito spe. 4. n. 15.

quo vniformiter vtrique non potuit vulgariter substitui, licet
 hoc iure. & Bald. l. Lucius. ff. de vul. & pup. quae sequitur lmo
 la. d. c. Rainutius.

Capr. aliis si verba sonant vt quis capiat de manu alterius no directa sed obliqua erunt, prout vult Bart. d.l. centurio. capr. ibid. n. 29.

Substitutio compendiosa vulgaris communib. seu indifferētib. i. quae possunt habere vtrumque sensum, tam directum quam obliquum, ita vt manu ppria, vel de alterius manu accipere liceat, facta cōfertur. si testator vltus sit verbis substituo, perueniat, deueniat, redeat, deuoluatur, reuertatur, succedat, & similib. Ang. & Barr. in l. centurio. ff. de vul. & pup. Bald. l. C. de sacro. eccl. Imol. c. Raynutius. de testa. lo. And. c. licet. de sepult. lib. 6. quod communiter teneri refert Bened. ibid. nu. 32.

Substitutio compendiosa à milite impuberi facta, si impubes decedat intra pupillarem aetate, valebit vt pupillaris substitutio si sit talis cui pupillariter substitui poterat adeo q̄ ipse substitutus accedat ex pupillari iure communi, etiam si mater sit in medio, iux. gl. in l. precib. C. de imp. & aliis subst. Si vero decedat post pupillarem aetatem, nec mater sit in medio, valebit iure directo, ex privilegio militari, & sic iure speciali, iux. l. centurio. ff. de vul. & pup. aliis si mater est in medio, valebit fauore matris iure fideicommissi, iux. gl. l. precib. & l. centurio. quod est verum, nisi fuerit facta per verba directa ciuilia, puta si dictū fuerit: Quandoquocumq; filius meus decesserit talis sit haeres, vel talem instituo, quia tunc valebit vt directa, etiam post pupillarem aetate licet mater sit in medio, vt tenuit Bar. Bal. & Ang. d. l. centurio. Franc. de ramponibus, & D. Floria. in c. Raynutius. de testa. sin autem facta fuerit per verba directa non ciuilia, vel communia, matre existente, locus erit si deicommissaria substitutioni, iux. l. de precibus. prout voluit Bar. d. l. centurio. & licet gl. ibidem videatur velle, quod etiam si per verba directa ciuilia sit facta substitutio, q̄ post pupillarem aetatem quoque matre existente, valeat substitutio fideicommissaria, quod Imola quoque d. ca. Raynutius. videtur sequi, tamen Bart. d. l. centurio. aliud sentit, cuius opi. tanquam veriorē modernos communiter contra glossas sequi refert Bened. capr. n. 48.

Substitutio compendiosa à milite per verba communia facta, nō tantum vulgarem, sed etiam directam, etiam post aditam haereditatem, cōtinet, si facta puberi valebit iure directo ex privilegio militari, etiam si mater sit in medio, iuxta gl. d. l. precibus. sin impuberi per verba communia fiat j. pupillarem aetatem, valebit vt pupillaris, sed post eam aetatem, si mater non sit in medi, valebit iure directo, propter privilegium militis. si vero mater sit in medio, tunc post pupillarem aetatem valebit iure fideicommissi. iux. gl. Bart. d. l. centurio. & gl. l. precibus. Im. in d. c. Raynutius. quod communiter doctores quoque tenere refert ibid. n. 51. idem Bened. capr. de compendiosa substitutione plura require. & hic ordine prosequere.

Substitutio compendiosa per verba directa puberi à pagano facta ante aditam haereditatem comprehendit vulgarem. Bar. in l. centurio. ff. de vul. & pup. D. Ant. in c. raynutius. de test. post aditam vero haereditatem non comprehendit directam substitutionem, cum paganus non possit directō substituere, post pupillarem aetatem, & post aditam haereditatem. §. extraneo. insti. de pup. subst. quod est verū, nisi dementi vel furioso substituat, quia comprehendit exemplarem. l. humanitatis. C. de imp. & aliis substi. sed ipsa compendiosa facta puberi nō dementi, comprehendit fideicommissariam quantumcūque facta fuerit per verba directa, iux. l. scauola. ff. ad Treb. & voluit Bart. ibid. & Ang. d. l. centurio. id. que benignitate, non de rigore iuris, vt doct. communiter velle refert Be. capr. in tract. substitutionum post regulas posito speci. c. n. 5. quam ibidem vt & quam & communioem, in practica obseruandam dicit, per no. in gl. in verbis ciuilibus. de vul. & pup.

Substitutio compendiosa à pagano per verba directa impuberi cui pupillariter substitui potest facta, potentia seu aptitudine comprehendit, siue apta est comprehendere, non tantum vulgarem si vulgariter substitui potest, sed etiam pupillarem, adeo quod ipsi ex pupillari substitutione, modo in pupillari aetate decesserit, succedat, etiam si mater sit in medio. l. precib. C. de impub. & aliis substi. in quo gl. & doct. communiter conuenire refert ibid. nu. 57. idem capr. sed si decedat post pupillarem aetatem, gl. iur. ciuilib. & canonici concordant in hoc communiter, quod dicta substitutio post pupillarem aetatem annuletur, vt neque iure directo, neque fideicommissario valeat. gl. l. centurio. l. in pupillari. l. verbis ciuilib. ff. de vul. & pup. & d. l. precib. & in §. qua ratioe insti. de pup. substitutione. & gl. in c. raynutius. de testamentis. in ver. substitutionis, & in c. si pater. e. ti. lib. 6. in verbo abque deductione, idem tenet in d. c. Raynutius. Inn. & communiter doct. vtriusque iuris ne minē discrepante, vique ad lo. And. licet aliqui, quos recēser

Cy. d. l. precib. tenuerint cōtrarium, quos secutus est lo. And. vt refert ibid. n. 58. idem capr. & n. 66.

Substitutio compendiosa à pagano impuberi per quacūque verba directa siue ciuilia vel non ciuilia, aut etiam communia facta j. pupillarem aetatem valebit vt pupillaris, sed post pupillarem aetatem valebit vt fideicommissaria, sec. lo. And. in c. si pater. de test. lib. 6. & c. raynutius. e. ti. quod & d. c. capitulo raynutius. Do. Ant. dicit Florentinos practitari & hodie cano nistas Modernos communiter sequi refert ibid. n. 64. Bened. capr. quod pugnat cum praecedenti communi, ita vt dubia sit quāstio, dicit tamen praecedentem opi. veriorē videri, & magis com. per l. verbis ciuilibus. ff. de vul. & pup. vt refert ibid. n. 66. capra.

Substitutio compendiosa à pagano per verba directa impuberi facta, licet regulariter j. pupillarem aetatem etiam si mater sit in medio, vt directa pupillaris valeat, post eam verò aetatem, euanescat, vt etiam in vim fideicommissi non valeat, vt tenēt communiter gl. iuris ciuilib. & canonici. l. verbis ciuilib. l. in pupillari. ff. de vul. l. precibus. C. de impub. & aliis substi. & c. raynutius. de testamentis. capitulo si pater. e. ti. li. 6. id tamen inter alia fallit quando in dicta substitutione essent distincta tempora, vt si dictum esset: Quandoquocumq; filius meus decesserit in pupillari aetate, vel postea, talis sit haeres. quia tunc censentur duae substitutiones, vna pupillaris, & alia compendiosa, post pupillarem aetatem, prout voluit gl. d. l. verbis ciuilibus. quam sequitur Bart. & communiter doctores. propter quod difficile esset in practica tenere cōtrarium, licet alia opi. quod sit nulla, quā tenet gl. d. §. extraneo. de iure defendi vt verior possit, vt voluit Im. d. c. raynut. vt refert ibid. n. 71. Bened. licet autem Iac. de Aren. in l. precib. idem existimat esse quando in ipsa compendiosa substitutione apponitur dictio geminata, vt si dicatur: q̄n. unq; filius meus decesserit, talis sit haeres eō, q̄ dictio illa sit distributiva, nec vnica sed plures substitutiones, perinde ac dixisset: Quandoquocumq; in pupillari aetate, & postea decesserit, continet, argumento. l. sicut in annis. ff. qui. mo. v. s. amittit. gl. tamen. d. l. precibus. & Bar. d. l. centurio. ff. de vul. per l. stichum. §. stipulator. ff. de ver. ob. cōtrarium tenet, quod Imola d. c. raynutius. communiter teneri dicit, vt refert ibid. n. 71. & n. 103. Bened. capr. Similiter fallit quando substitutio compendiosa facta à pagano per verba directa fuisse facta impuberi extra potestatem substituentis constituto, puta à patre filio emancipato vel à patre aut extraneo, q̄ tunc est non valeat vt directa, etiam j. aetatem pupillarem, ex quo eidē directo substitui nō potuit, valebit iure fideicommissi, prout voluit gl. in l. verbis ciuilibus. & ibid. Bart. idem in l. centurio. ff. de vul. & pupil. quod licet gl. in §. extraneo. insti. de pupilla. substi. aliud voluerit, communiter teneri refert ibid. nu. 72. idem capra.

Substitutio compendiosa extraneo facta, quem postea testator loco filij adopter, iure directo valere non debet, ex quo à principio valeret iure fideicommissi, & licet fec. Imolam in c. raynutius. de testamentis & Bart. in l. 2. sed et si extraneum. ff. de vul. & pup. placuit. j. pupillarem aetate iure directo quoque valere, idq; defendari possit, vt iure forte verius sit: tamen ex quo alia opin. communiter tenetur, illa in practica erit seruanda, vt refert ibid. n. 72. idem capr. tamen si autem nonnulli quoque fallere id putent, quando in substitutione compendiosa à pagano impuberi facta, apposita fuit conditio, si sine liberis, cum tunc etiam si facta sit per verba directa, fideicommissaria semper futura sit, sic vt etiam j. pupillarem aetatem vt fideicommissaria valeat, iux. gl. in l. precibus. C. de impub. & aliis substi. cum illa verba sine liberis non possint cōuenire impuberi, qui non potest habere liberos, & sic puberi in quo iure directo non, sed iure fideicommissi valeat, etiam j. pubertatem facta censerit possit fec. Bar. in l. centurio. ff. de vul. & Iac. de Aren. in l. precibus. C. de impub. & aliis substi. gl. i. c. raynutius. & ibid. Inno. de test. iuxta l. scauola. ff. ad Treb. §. extraneo. insti. de pupillari substitutione. tamen contrarium tenuerunt alij Doctores communiter dicentes, q̄ cōditio sine liberis nō immutat naturam substitutionis, quia tacite etiam si non exprimitur, subintelligitur iuxta l. cum annus. ff. de condi. & demonst. l. cum acutissimi. C. de fideicommissi. vnde talis expressio nihil operatur, ex quo tacite inest l. 3. ff. de le. 1. ca. si pater. de test. lib. 6. vbi verba illa sunt, & nihilominus j. pupillarem aetatem valebit, iure directo, vt & pupillaris directa, vt refert ibid. n. 73. ibid. Bened. capr. similiter fallit inter alia quando ipsa substitutio compendiosa fuisse facta à pagano ipso impuberi per verba directa non ciuilia, quia tunc quoque valeat vt pupillaris, j. pupillarem aetatem adeo quod substitutus pupillariter succedat, etiam si mater sit in medio, iuxta c. si pater.

de test. lib. 6. in quo omnes communiter cōueniunt, se i post pupillarem aetatem, non euanescit, sed valebit vt fideicommissaria, prout voluit lo. And. d. c. si pater. Bart. & Bald. l. centurio. ff. de vul. & pup. Ant. & Floria. ca. raynutius. de testa. quorum opi. aequior est, vt dicit ibid. Imola. & de iure canonico verior, quia talem verborum subtilitatem non considerat, c. dilecti. de iudi. c. praeterea. de verb. sig. sicut ibid. n. 75. refert ibid. Bened. capra.

Substitutio compendiosa à pagano per verba merè obliqua, puta per verbum restituat, det, vel simile facta, semp est fideicommissaria & impropriatur vt fideicommissum valeat secundum omnes, vt refert ibid. n. 76. capr. Imò cōtinet solam fideicommissariam substitutionem, iuxta l. cohærede. §. cum filia. ff. de vul. & pup. & hanc substitutio matrem vel alios venientes ab intestato non excludit, nec excludit à legitima neque Trebelliana, quia detrahuntur, nisi testator id prohibuerit, vel nisi restitui deberet pauperib. vel ad pias causas, prout communiter teneri secundum norat. l. Marcellus. §. quod autem. ff. ad Treb. & Auc. sed cum testator. & auc. similiter. C. ad l. Falcidiam. c. si pater de testa. lib. 6. refert ibid. n. 78. idem capra.

Substitutio compendiosa hīce verbis à pagano facta: si filius meus quandoquocumq; decesserit, bona mea dentur pauperib. omni tempore erit fideicommissaria, ex quo facta est per verbum merè obliquum, dentur, vt voluit Bart. l. centurio. ff. de vul. vnde Episcopus poterit bona accipere & dare pauperib. etiam si testator id prohibuisset, quia cohibere non potest. auc. de ecclesiasticis titulis. §. si quis autem. & auc. licentiam. C. de episc. & cler. quod voluit Bart. d. l. centurio. cū quo tran sit ibid. Bald. & Aug. idem tenet Imo. d. c. raynutius. de testa. & Bart. communiter sequi doct. refert ibid. n. 80. idem capr.

Substitutio compendiosa à pagano facta per verba communia in codicillis omni tempore erit fideicommissaria. l. scauola. ff. ad Treb. quia codicillis directō substitui nequit. l. haereditatem. C. de codicillis. testamēto autem puberi vel etiam pupillo cui pupillariter substitui nequit, puta emancipato, aut extraneo facta similiter omni tempore fideicommissaria erit, & iure fideicommissi valebit, cum nullo tempore valere possit iure directo ex quo praedictis directō substitui non potest. l. verbi ciuilibus. ff. de vul. pup. §. extraneo. inst. de pupillari substit. iux. no. l. scauola. ff. ad Treb. & l. generaliter. §. si. C. de insti. & substi. & alia communiter teneri refert ibid. n. 98. capra.

Substitutio compendiosa à pagano impuberi cui pupillariter substitui potest, communib. hīce verbis: si filius meus decesserit vel quandoquocumq; decesserit, talem substituo, facta, cum verba illa possint intelligi & verificari siue decedat viuo patre, siue postea, vel siue decedat post testamētum ante mortem, siue postea, continet vulgarem substitutionem, quae verificari quoque pot. etiam si institutus possit esse haeres. l. Thais. §. si onde. ff. de fideicommissi lib. quod tenuit Bald. in l. precibus. C. de imp. & aliis substi. idem videtur tenere Barto. in l. centurio. ff. de vul. & pupil. si recte ponderetur, quod sequitur Imola in c. raynutius. de testa. & ita citra dubitationem communiter teneri refert ibid. n. 103. Bened. capr.

Substitutio compendiosa verbis communib. impuberi cum destinatione temporum facta aetatum à pagano facta, puta si dixerit: si filius mox decesserit in pupillari aetate, vel postea quādoquocumq; talem substituo, valebit iure directo, j. pupillarem aetate, quia propter distinctionem temporum censetur fuisse duae substitutiones, vna pupillaris, & alia fideicommissaria, vt vult gl. mag. in fi. d. l. precibus. & procedit etiam si mater sit in medio, prout vult Imola d. c. Raynutius. q̄ communiter teneri ibid. n. 104. refert idem capr. licet autem Iac. de Arena. & Cy. in d. l. precib. idē esse dicunt, siquidem sine distinctione temporum & aetatum, modò cum ditione distributina quandoquocumq; facta sit argumento. l. sicut in annos. ff. quib. mo. v. s. amittit. Bart. tamen l. centurio. ff. de vul. & pup. d. l. precibus. C. de impub. & aliis substi. & Bald. l. si quis ad declinandam, 3. cōcl. C. de episc. & cler. & doctores communiter cōtrarium tenent, vt refert ibid. n. 71. & 105. idem capra. Quia dictio distributiva non inducit pluralitatem dispositionum, nisi fiat expressio temporum, l. stichum. §. stipulatio. l. pluribus. cum ibid. no. ff. de ver. ob. ibid. n. 106.

Substitutio compendiosa per verba cōmunia à pagano impuberi facta omni tempore est fideicommissaria: & sic valebit etiam j. pupillarem aetate hīce verbis facta: si filius meus decesserit, talem substituo. quam opi. tenuerunt gl. in l. centurio. ff. de vul. in l. precibus. C. de impub. & aliis substi. & in c. raynutius. in verbo, vel substitutionis, de testa. in c. si pater. in verbo, abque deductione, e. ti. li. 6. quā d. c. raynutius. sequitur Inn. & Host. & Archid. in d. c. si pater. Azo. in summa de impub. &

aliis substi. similiter Dy Rayne. & Belsius, quae sequitur Bald. d. l. centurio. dicens communem esse, & secundum eam doctores consuluisse, quam communiter tam à canonistis quam legistis teneri refert ibid. n. 107. Bened. capr.

Substitutio compendiosa à pagano facta per verba communia in re vel quantitate certa, non trahitur ad directam substitutionem, nec per consequens ad vnitatem bona, iux. no. in l. lege. §. generaliter. ff. ad Treb. & auc. vt cum de appellationib. §. aliud quoque capitulum. coll. 8. prout voluit Bart. l. centurio. ff. de vul. Imo. c. raynutius. de testa. quod procedit etiam si in tertia vel dimidia parte bono nō facta esset substitutio, quia & tunc censetur in re certa facta. l. non amplius. §. si. ff. de le. l. i. si feruum. §. si. cū l. se. q. ff. de leg. 3. Quinimo et si facta sit in tertia vel dimidia parte hereditatis, nō trahitur ad directam substitutionem, si vnus tantum fuerit substitutus, prout voluit Bart. d. l. centurio. quam sequitur Imol. d. ca. raynutius. cū quib. ceteros communiter transire refert. ibid. n. 1. Bened. capr.

Substitutio compendiosa vulgaris plurib. institutis facta si per toto, alterutro tantum mortuo substitutus nō admittitur, sed coheres tanquam praedilectus. l. quidam testamento. ff. de vul. & pupil. vt voluit Bald. l. pe. C. de impub. & aliis substi. & Ang. in l. haeres mei. §. cum ita. ff. ad Treb. licet autem pluribus facta simpliciter & non super toto, alterutro mortuo substitutus regulariter admittatur, argumento. d. l. quidam testamento. à contrario sensu, quia verba ita sonant, à quib. verbis in dubio non est recedendum, iux. l. non aliter. l. ille aut ille. §. cum in verbis. ff. de le. 3. sicut d. l. pe. Bald. & d. §. cum ita. Cng. quoque placuit. id tamen inter alia fallit, quando ipsi instituti essent de liberis, & ipse substitutus extraneus, quia nec tūc veniet substitutus, nisi existat conditio in persona vtriusq; quia

attenta mente testantis videtur in dubio coheres tanquam magis praedilectus, ante ponendus substituto minus praedilecto. l. pluribus. §. 1. ff. de cond. & dem. arg. l. cum auus. ff. eo. ti. l. cum acutissimi. C. de fideic. l. si is, qui ducenta. §. item si pater. ff. de reb. dub. quod voluit Bald. d. l. pen. & Ang. d. §. cum ita. & Im. d. c. Raynutius. & ita communiter teneri refert Ben. capr. ibid. n. 150. idem est si substitutio compendiosa vulgaris copulatiue aut plurib. institutis per verba simplicia, etiam si haeres non erunt, talem substituto, quo casu verba illa vim copulatiue habent, quia substitutus non admittitur, nisi in vtriusq; instituti persona existat conditio, prout voluit Bart. & Ang. l. haeres mei. §. cum ita. ff. ad Treb. cum non sit verum, quod vno non existente haerde, ambo videantur non haeredes. l. quamuis. & ibid. Bal. C. de impub. & aliis substi. quod cōtinet teneri ibid. n. 166. refert Bened. capr. idem est si substitutio compendiosa vulgaris pluribus institutis sub nomine collectiuo fiat, puta si dicatur: Si vterque, vel si neuter non erit haeres, vel si ambo in tali aetate, vel sine liberis decesserint talem substituo, vt locus sit substitutioni, requiritur quod in vtriusq; persona existat. Bald. & Bart. l. pen. C. de imp. & aliis substi. Ang. d. §. cum ita. & d. l. quamuis. Im. d. §. cum ita. quod communiter teneri ibid. nu. 170. refert Bened. capr.

Substitutio compendiosa pupillaris vel exemplaris, pluribus filiis institutis simpliciter facta, vt quia dictum sit: Si tales filij mei decesserint in pupillari aetate, vel non sanae mentis, vel copulatiue, puta si dictum sit: Si Titius & Caius filij mei decesserint in pupillari aetate, vel non sanae mentis, talem substituo, substitutus non admittitur nisi vterque ita decesserit. l. pater filio. §. si. ff. ad leg. falc. l. pen. C. de imo. & aliis substi. quod voluit Bart. & Ang. l. haeres mei. §. cum ita. ff. ad Treb. & ibid. Im. dicens per d. l. pen. id procedere non tantum si substitutus sit extraneus, sed etiam si sit de liberis, maxime quando ad inuicem essent substituti. ceterum si vltimus decedat in pupillari aetate vel non sanae mentis, admittitur non tantum substitutus ad portionem vltimo loco decessentis ex ipsa substitutione, tam ex mente quam in verbis ipsius substituentis, ex quo conditio extitit in persona vtriusque, sed etiam ad portionem primo loco mortui. Imò si extrat tantum conditio in persona ipsius vltimi, admittitur substitutus ad portionē eius ex quo non superest alius institutus. arg. d. l. pen. & d. §. cum ita. puta si superest filius primi decessentis tempore quo vltimus decessit, vt voluit Im. d. §. cum ita. cuius dictum procedit, quando talis substitutio fuisse facta per verba simplicia, vel copulatiue, quia tunc cum talis pluralitas resoluatur in singularitatem ex quo tendit ad diuersos effectus, cum cuiuslibet de per se videatur facta pupillaris vel exemplaris substitutio. arg. l. falsa. §. si. ff. de condi. & dem. vt ibid. not. per Bart. quod in d. §. cum ita. secundum Bart. velle videtur & sequitur Bald. d. l. penult. C. de impuber. & aliis substitutionibus, quod communiter teneri ibidem numero centesimo octuagesimo tertio, refert

Bened. cap. ubi tamē adiungit, q̄ si substitutio facta sit sub nomine collectiuo, q̄ tunc at̄ēta verborum significatione, substitutus non admittitur, etiam si cōditio existat in persona vltimi, sed requireretur vt cōditio existat in persona vtriusq̄, iuxta dictam l. pe. ibid.

Filij haredum institutorum substitutio expirata per defectum conditionis, veniunt magis ab intestato, quam ex testamento, vel fideicommissio, secundum communē per Burf. conf. 1. n. 6. lib. 1.

Substitutio breuiloqua, siue sit facta verbis directis, siue verbis communib. siue sit facta personis imparib. siue parib. nunquam continet sub se nisi directas, vulgares, pupillares, & exemplares substitutiones, fideicommissariam autem nūquam, & hanc communem doctrinam antiquorum & modernorū doct. appellat Iaf. in cōf. 1. 3. 4. n. 2. vbi ipse multas auctoritates doct. allegat in 1. vol. cōf. & hanc communiter obseruari scribit consulendo Phil. Dec. in cōf. 20. 5. n. 6. & in cōf. 29. 2. n. 3. & in cōf. 21. 9. nu. 3. vbi ipse eandem opi. communem, à qua consulendo & iudicando nō est recedendum, esse refert. Licet Bald. contrariam sententiam in l. humanitatis. C. de impuber. & aliis substi. referente Barth. Soc. in cōf. 6. n. 2. in 3. vol. conf. secutus fuerit, etsi vera & communis sit ipsa hęc sententia, tamen recipit limitationem, vt locum non habeat, quādo cum breuiloqua iuncta est compendiosa, quia vbi substitutio breuiloqua facta est cum clausula, si quis eorum decederet sine filiis, & c. tunc post aditam hareditatem ipsa substitutio breuiloqua transit in fideicommissariam. Bald. in cōf. 5. 5. n. 5. in 3. vol. conf. doct. in d. l. Lucius. Rol. à Valle, in cōf. 2. 5. n. 10. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Substitutio ex vna specie ad aliam profertur atque extenditur, commune dicunt Iaf. conf. 20. 3. li. 1. Io. dilec. de art. testan. rit. 5. caut. 5. Ant. Gomez. de test. c. 3. nu. 10. Eman. à costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. par. 5. n. 1. cum seq. ff. de li. & posth. Si autem illa ab aliqua conditione pependit nec ad testatoris filios ante conditionis euentum transmittitur, si aliud ipsius testatoris voluntas coniecturis collecta nolit. commune pronunciant Cur. iu. conf. 3. n. 1. 5. & Franc. Viuius cum multis aliis lib. 1. opi. 3. 3. 5. E. Suarez.

Substitutio in liberorum defectum, hoc est, si quis sine liberis decesserit, & tunc euanescent, tūm is, cui substituitur, religionem profitebitur, commune inquit, Barb. cōf. 20. stat. difficultas. lib. 1. Dec. c. in presentia. n. 2. 2. 7. & seq. de prob. Quamuis idem processurum non sit si tantū clericus efficiatur, commune affirmat Boerius. decif. 2. 5. 3. Sylua nup. lib. 5. n. 8. 1. cum duob. seq. Nec item idem procedet si substitutio ad captiuorum redemptionem fiat, quemadmodum frequenter placitū asserit Com. conf. 5. 3. lib. 4. Nec denique id etiam procedet, cum testator aliter expressim cauerit, commune testificatur Calcan. conf. 7. incipit quia à me. idem.

Substitutio vulgaris inferior impendio est, quā vel iure sanguinis, vel iure delibrandi transmissio. Quin nec vllas vires habet, quādiu transmissioni ex his capitib. locus est. commune dicit Soc. conf. 2. 9. 6. in presentia. lib. 2. And. Alc. in l. 1. nu. 2. 2. ff. de vul. & pup. magis commune testat. Ant. Gom. de testa. c. 9. nu. 50. ver. & in expresso. idem.

Substitutio vulgaris tacita, quā ex pupillari substitutione expressa colligitur, tunc extra pupillarem aetatem porrigitur, cū nulla mentio vel pupillaris aetatis, vel temporis j. cam etatem sit. sed aut simpliciter, aut in longius tps cōposita est, q̄ pubertatis aetas cōprehendat. Verbi causa, si substitutio in hanc formā exaretur: ritium impuberi filio meo substituo, aut ritium, si filius meus intra 10. an. cadauer exnerit, bonis eius portiri volo extinguetur. at si ita testator verba fecerit: titius, si filius meus è corporis custodia euaserit, hares esto: aut, titius, si filio meo intra 2. 5. an. quid humanitas contigerit, eius locū habeto: tunc illic semper, hic ad expressum vsque tempus substitutio vulgaris durabit, vt commune esse antiquorum placitum testificatur Albe. in l. precibus. nu. 4. C. de impub. & aliis. ac receptum etiam neotericorum dogma pronūciat Imol. in l. qui habebat. ff. de vul. & pup. & in c. raynuius, in materia vulgaris substitutionis, n. 8. 3. de testa. idem.

Substitutio pupillaris expressa matrem omnino tum legitima portioe, tum bonis à linea materna pupillo quaesitis interuertit tam iure fori, quā iure poli. quemadmodum frequenter recepit inquit Ant. Gome. de testa. c. 4. n. 7. ver. sed his non obstantib. Quin & tacita pupillaris substitutio hareditatem p̄ se alicui caute delatara matrem excludet, commune ait Rip. in l. 1. ff. de vul. & pup. alias autem secus, vt frequenter placitū attestat Dec. conf. 2. 1. 1. subtilis est casus in prin. idem.

Substitutio pupillaris, quam auus praterito filij emancipa-

ti nepoti facit, hodie valet, ac firma rataque est. commune inquit Franc. Rip. in l. 2. n. 3. 1. ff. de vul. & pup. Nec vlla vnquam hodie irrita fiet pupillaris substitutio, quod patris testamenti ob filij prateritionem irritum sit. commune affirmat Rom. conf. 506. in casu proposito, ad fi. Ant. Gome. de testa. c. 4. n. 4. Emanuel à Costa. in l. Gallus. §. & quid si tantum. par. 3. n. 10. 1. ff. de lib. & posth. vide quā superius obseruo ver. Prateritio. idem.

Substitutio quasi pupillaris, seu vt vocant, exemplaris, non solū mente captis, ac furiosis, sed omnib. iis personis, quā sibi testamentum cōdere nequeunt, fieri rectē ac ritē potest. cōe dicit Vigil. in §. qua ratione. n. 4. in l. de pupil. substi. & matrem tūm à legitima tūm à ceteris filij bonis exigit, atque expellit, commune aiunt Iaf. n. 4. 3. Rip. nu. 4. 8. in l. ex facto. ff. de vulga. idem.

Substitutio compēdiosa verbis directis facta si iure directæ pupillaris valere potuit, iure fideicommissariæ extra pupillarem aetatem non valet. vt magis commune inquit Alex. n. 2. 4. Iaf. n. 2. 9. Ripa. n. 6. 9. in l. centurio. ff. de vul. & pup. Quamuis aliud generaliter receptum dicat Iaf. conf. 1. 2. 9. lib. 1. excludet autem illa matrem, vt latē receptum ponit Franc. Viui. lib. 1. opi. 3. 3. 4. idem.

Substitutio his verbis cōcepta, instituo, & substituo: ex verbo, instituo, directam: ex verbo, substituo fideicommissariam substitutionem inducet, commune testatur Cur. iun. conf. 8. 3. nu. 2. Villal. in sua collect. idem.

Substitutio compendiosa per verbum commune fideicommissariam continet, secundum magis communem per Burf. conf. 7. 1. n. 10. lib. 1.

Substitutio conditionalis non transmittitur ad filios filiorū institutorum, si pendeñ cōditione grauatus decedat, sec. com. per Burf. conf. 7. 1. n. 1. 5. lib. 1. quā conel. fallit, si sit vnica cum iure accrescendi, iuxta magis communem relatam. dict. conf. numer. 1. 4.

Substitutio conditionalis vnica cum iure accrescendi transmittitur ad haredes, sec. magis comm. per Burf. conf. 7. 1. nu. 1. 4. lib. 1.

In substitutionib. respiciē vnum tantum effectum pluralitas nunquam resoluitur in singularitates, sec. com. per Burf. conf. 1. 9. n. 16. lib. 1.

Substituto mortuo tempore existē conditionis per mortē grauati sine filiis, caduca efficitur substitutio, absque iuris hareditatis in descendē transmissione, sec. com. per Burf. conf. 1. n. 1. 7. lib. 1.

Substitutus decedens pendeñ cōditione: transmittit ius seu spem succedendi ad filios suos, sec. com. per Burf. conf. 7. 1. nu. 1. 3. lib. 1.

Substitutum excludit monasterium loco filij succedēs, sec. magis com. per Burf. conf. 9. 7. n. 2. 3. li. i. vbi eam dicit procedere etiam quōd dictum esset, ex suo corpore natis, ex pluribus ibi alleg.

Substitutum excludit legitimatus per rescriptum, sec. com. per Burf. conf. 1. n. 30. lib. 1. Quid in legitimated per subsequēs matrimonium, vide eundem d. conf. n. 2. 8. vbi quid q̄ extant illa verba, ex legitimo matrimonio natis & procreatis, & de legitimated per rescriptum, vide ibi d. n. 2. 8.

Substitutus si citatus fuerit in legitimatione obtēta per sp̄rium à comite palatino, excluditur à legitimated, licet non cōsentiat, cum citatio requiratur, ex communi per Burf. conf. 1. n. 3. 1. lib. 1.

Substitutus compendiosē admittitur mortuo primo substituto, viuo testatore, nisi sit vocatus post primum, quem esse haredem testator præsūponat, iuxta communem per Burf. conf. 9. 7. n. 7. lib. 1.

Substitutus pluribus decedē excluditur à persona veniē ab intestato ex verisimili mente testantis, non adimpleta conditione substitutionis specifica in persona omnium, sec. com. per Burf. conf. 1. 9. n. 3. lib. 1.

Agens ex substitutione, & dicens se substitutum alicui, substitutionem ipsam probare tenetur, & quōd substitutio comprehendat casum de quo agitur. teste Rol. cōf. 56. n. 4. lib. 3. vbi ponit sex conel. in materia, quarum prima est, q̄ in substitutionib. fideicommissariis locum habet regula & doct. q̄ hoc casu substitutio non loquitur, & qui contrarium asserit, probet. 2. Quōd testator non loquitur: velle nō præsūmitur, & non sufficit dicere testatorem ita voluisse nisi eius voluntas transferat in dispositionem, sec. Dec. conf. 6. 1. col. 2. 1. 86. col. 2. 20. 5. n. 5. 4. 7. in fi. & hanc communem dicit Rol. d. conf. n. 6. n. 7.

Substitutio compendiosa facta filio impuberi non valet vt pupillaris, sed crit omni tempore fideicommissaria, matre existē

existente in medio: ita voluit Bart. in l. cēturio. i. 3. q. prin. ff. de vul. & pup. substi. Quia interpretatio fit fauore matris, & ne excludat à luctuosa hareditate filij, receditur à regula cōmuni, quemadmodum in tacita pupillari, ad quam substitutio vulgariter facta porrigitur, cum nō procedat illa regula à matre. l. precibus. C. de impub. & aliis substi. & l. fi. C. de inst. & substi. sub condit. fact. item in re dubia illa pars eligetur quā fauet matri, vt filio succedat. l. qui duas. in prin. iuncta gl. in fi. ff. de reb. dub. Ang. de Vbald. in conf. 9. 7. n. 3. & hanc communem doct. opt. esse restantur Bal. in l. nam hoc iure. ff. de vul. & pup. & Io. de Anan. in conf. 7. 9. n. 1. quorum sententiam Ludouic. Bolog. ibid. in addi. suis sequitur, & refert Matth. de affi. in decif. sacri conf. Neap. decif. 3. 6. 7. in conf. Neap. post longam deliberationem iudicatum, substitutionem compendiosam factā per verba communia, omni tempore matre existēte in medio fideicommissariam esse: & hanc veriorē & communem opin. esse. Alij multi, contrariam sententiam secuti fuerūt, quorum nomina annotat Marian. Soc. iu. in d. l. centurio. n. 2. 6. 5. vbi ipse inquit, cōtra Barr. & alios magis com. sententiam & opi. esse, & ibi respondet ipse argumentis in contrarium adductis, verū non obstant allegata in contrarium, & in conf. 9. 4. n. 2. 8. inquit Soc. iu. q̄ hęc opi. communem omnino sequi debeamus, præsertim in iudicando & consulendo. in 1. par. cōf. & q̄ talis substitutio compendiosa, etiam matre existēte in medio, pro tempore pupillaris aetatis, sit directā, sit indirectā, multis auctoritatib. & argumentis, pulchrē, vt solet, affirmat Rol. à Valle in conf. 6. 9. n. 6. cum seq. in 1. to. conf. de qua doctrina doct. varij varia loquuntur, vt liquet ex comment. & rep. Franc. de Ripa in d. l. centurio. n. 1. 1. 8. & annotat marginal. Moder. in conf. 1. 2. & in conf. 1. 7. in verb. medio. litera. A. Alex. de Imol. in lib. 3. conf. kirchouius.

Substitutio facta per hęc verba, nullis nascentib. liberis, vel natis deficientib. substituta matre testatoris, nō trahitur ad casum quando vnica rātum filia nascitur, fauore matris filia defunctæ. iuxta com. per Burf. conf. 1. 9. n. 1. n. 4. lib. 1.

Substitutio facta post mortem filiorum nasciturorum purificatur etiam filiis non natis, sec. com. per Burf. conf. 1. 9. n. 1. 3. n. 20. lib. 1.

Substitutio pupillaris tacita: licet matrem pupilli ex fauore non excludat, ex communi, minus ve exemplaris tacita, id tamen non procedit vbi mater testatoris sit substituta, sec. com. per Burf. conf. 1. 9. n. 1. 4. lib. 1. vbi contrarium scribit n. 2. 8. vel vbi appareret de coniecturata mēte testatoris, iuxta communem d. conf. n. 7.

Substitutio pupillaris seu testatoris mens tacita & coniecturata non admittitur contra matrem pupilli, ex communi, nec substitutio in vno casu trahitur ad alium fauore illius, ex cōmuni, nisi de mente testatoris appareat, sec. com. per Burf. cōf. 1. 9. n. 7. lib. 1. vbi post plura concludit, tacitam pupillarem nō admitti contra matrem, nisi de mente testatoris per signa vel coniecturas appareat, iuxta communem ibi.

Substitutio reciproca inter filios, si sine filiis expirat moriente altero ex institutis cum filio, licet filius nō extiterit hares, sec. magis com. per Burf. conf. 5. 1. n. 3. 7. lib. 1.

Substitutio quā aliter extendi potest de casu ad casum, ad expressam tamen porrigitur, vbi est facta cum clausula, tūc & eo casu, sec. com. per Burf. conf. 5. 1. n. 2. 5. lib. 1.

Substitutio extinguitur nato filio, qui momēto etiam viuat post mortem grauati, licet postea sine filiis decedat, sec. com. per Burf. conf. 5. 1. n. 3. 7. lib. 1.

Substitutio facta nullis nascentib. vel natis deficientib. deficiit vno nato tantum, sec. com. & veriorē opi. per Burf. conf. 6. 7. n. 1. 5. lib. 1.

Substitutio inter nepotes & filios filiorum secundi gradus postorum in conditione reciproca: censetur inducta, si inter filios sit facta, quando adfunt coniecturæ ex opi. & communi per Burf. conf. 5. 2. n. 2. lib. 1.

Substitutio reciproca non inducitur inter filios positos tantum in cōditione, licet post eorum mortem sit facta, sec. com. per Burf. conf. 5. 2. n. 1. 4. lib. 1.

Substitutio fideicommissaria si facta sit post mortem plurium si decesserint sine liberis, & talis conditio purificatur in personam vnus tantum: dic, q̄ in eius portione admittitur substitutus, secundum communem per Ofsac. decif. 1. 10. n. 7. Quam declarat procedere, & hoc adeo verum esse, q̄ si substitutio fideicommissaria fieret pluribus extraneis per nomina collectiua: communis opi. est q̄ admittatur substitutus, purificata conditione in persona vnus tantum, ex no. per Alex. in l. pe. C. de impub. & loquitur Ofsac. d. decif. in terminis, quando monasterium est substitutum & inter alia alleg. Albam man-

del. cōf. 3. 1. qui adducit rationes diuersitatis inter substitutionem factam vltimo moriē, & factam post mortem plurium seu omnium, alias rationes ponit Ofsac. ibi. & v. n. 1. 3. vbi declarat cōcl. quam posuit n. 5. q̄ substitutio facta vltimo moriē in tota hareditate facit videri haredes tacite inuicem substitutos, quam conel. limita, vt per eum ibi, dum alleg. l. titia. §. scia libertis de leg. 2. Bar. & Rip. in l. haredes mei §. cum ita. nu. 1. 4. ad trebel. Aym. conf. 1. 1. 3. n. 1. l. codicillis ff. de vst. leg. quib. omnib. quomodo, & quo casu locus esse debeat quo ad primam conel. vide ibi d. decif. n. 8. & aliis sup. alleg. vbi respondendo contrariis, dicit ea loqui in descendē testatoris, Quo casu ex præsūpta mente testatoris præsūmitur persona con iuncta substitutum excludere, l. cum auus. de cond. & demon. secus in casu de quo d. decif. in quo substitutio facta est extraneis, pro qua vide quā scribit Por. lib. 4. conel. 24.

Substitutus sub conditione ista si hares institutus decesserit abque liberis legitimis, & naturalib. ab eo precreatis, excluditur per monasteriū, casu quo institutus ingreditur religionem, & per cōsequens monasterium obtinet hareditatem excludendo substitutum, vt probatur in auth. nisi rogari. C. ad Treb. vbi doct. & per Bart. conf. Calderti. conf. 4. 1. an itatum in tit. de testa. Bal. conf. 3. 8. 6. pater tres & cetera. lib. 4. cum aliis latē congestis per Laur. Gal. conf. 6. 8. Magister, & istam asserit esse magis communem opi. Barb. cōf. 20. stat. difficultas; lib. 1. Deci. in c. in presentia, ext. de prob. n. 2. 2. 1. & seq. & Moder. ibi, ratio videtur ista, quare de iure monasterium excludat substitutum, quia subintelligitur, nisi hares monasterium ingreditur, sed, & hęc presentia in auth. de sanct. episc. & tenet Dy & Bart. in l. ita quis. §. 1. ff. de leg. 2. Pau. de cast. in d. auth. nisi rogati: & hoc abundē comprobatur ex dictis per Ale. conf. 1. 2. 9. viso themate. lib. 2. & conf. 2. 5. super contentis in dicto themate, vol. 2. Comprobatur secundo loco prællegata cōmunis cōclusio, & forasē efficaciori ratione, quia monasterium loco filiorum habetur, quantum ad exclusionem substituti, patet in d. c. in presentia, vbi pariter deficit fideicommissum, si grauatus ingreditur monasterium, sicut si filios suscepisset & hoc respectu gl. & Doct. concludunt in memorato c. in presentia, monasterium esse hōc filij, vt per gl. in auth. si qua mulier. in verb. liberos, vbi Bald. C. de sacros. eccl. & in athen. nisi rogati. vbi Bald. C. ad Treb. & in d. §. sed & hęc presentia, Spec. in tit. de locato §. nunc aliqua. ver. 1. 5. 8. Bart. in l. he redib. ff. ad Trebel. Bald. in ca. 1. de mili. Vafal. qui ar. bel. depo. in prin. Ang. cōf. 80. quæstio subtilis est, vbi inquit, q̄ communiter omnes dicūt, q̄ monasterium loco filij habetur, & idem Fulgo. consil. 3. 3. quod procedit quo ad effectum, vt excludatur substitutus, ita concludit Bald. in l. filium, ff. de his qui sunt sui, vel alien. iu. ampliatur dicta communis conclusio, etiam procedere quando institutus efficeretur Clericus, seu presbyter, & susciperet ecclesiasticum ordinem, tūc enim expirat omnis fideicommissi sibi iniūctum & habet liberam discretionem bonorum, quā substitutioni subiecta sunt, si qui. dem d. §. sed & hęc presentia alternatiuē loquitur, si monasteriū ingreditur, aut clerici fiant, & licet aliqui doc. contrariam teneant, nihilominus hęc opinio videtur verior, vt asserit Dec. in d. c. in presentia, ver. in ea gl. ibi, & c. & conclusione hac letari debent non nihil clerici, quoniam per eam habent liberam bonorum suorum dispositionem, quā per substitutionem erat eis sublata, si in seculari vita permanissent, l. si. §. si. C. communia de lega. in contrariam verò partem inclinauerunt omnes doct. magis communiter in d. auth. nisi rogati, q̄ substitutio non euanescat in haredē simplici facto clerico, & de ista communi attestatur Boerius decif. 2. 5. 4. n. 1. 3. 6. & 1. 2. & Moder. in memorato ca. in presentia, & quamuis contraria, & sic prima opi. sit verior non ob hoc est discendendum à dicta communi, sec. Fulg. conf. 30. vide Neuiza. in Sylua nuptial. lib. 5. n. 6. 1. cū duobus seq. & Alc. in l. 1. ff. si cer. pe. interpretatur primo loco dicta communis conclusio nō habere locum, quando aliquis defuit substitutus per redemptionem captiuorum: tunc enim nō excluditur substitutus per ecclesiam, vt volunt omnes doct. communiter in d. c. in presentia, & in allegata auth. nisi rogati, & Corn. conf. 1. 8. lib. 4. vbi scribit istam esse communem opi. & Moder. in locis præcitatis. Limitatur secundo non procedere d. communis, quando testator in testamento suo expressē disponat substitutum debere admitti, si scriptus hares decesserit sine liberis legitimis, & naturalib. ex suo corpore procreatis, & vero matrimonio natis, hoc etiam addito, si ingressus fuerit monasterium, quod non mirum videtur, quia est in potestate testatoris substituere quem velit haredi etiam monasterium ingressuro. l. Deo nobis. C. de episc. & cler. & tacitanti legis prouisionem tollit expressa testatoris prouisio. l. cū

filius. §. 3. ff. de vol. & pupil. substit. & hoc tenent omnes doct. communiter, vt ait expressè Lauren. Calca. conf. 7. quia à me, namque iustum, ac æquum est, qd testator possit legem veliti imponere rebus suis. c. verum. de condit. apposi. & C. de dona. quæ sub modo, & valde iniquum esset monasterium habere bona testatoris inuiti, cum nemo benefacere compellatur. ead. finè. 23. q. 5. vt per Dec. q. 19. eleganti cõsilio, & cõfirmatur. ac comprobatur dicta communis limitatio ex dictis per Corn. in d. conf. 18. & per Fulgo. conf. 53. quãdo superius, & per Alex. in allegatis conf. 35. & 129. quia est in hoc seruanda testatoris voluntas, vt constat ex congestis per Dec. in d. c. in presentia, & conf. 259. vñs his. vbi tenet qd ad excludendũ monasterium sufficiant etiam coniecturæ voluntatis, vt si testator substituit adiecta causa, quia velit bona sua in familia remanere. F. Viuius.

Substitutus pupillaris potest grauari per fideicommissum, sicut possunt venientes ab intestato. Rode. Suarez. in l. quoniam in priorib. C. de inst. est. fallen. prima. n. 14. com. dicit, ex Imo, in c. raynuius, de testa. in fi. Villal.

Substitutus vulgaris excludit patrem communiter teneri dicit Zaf. in tract. substit. post prin. ver. in secundo casu. I. Fich.

Substitutus moriens antequã substitutionis casus eueniat, spes tunc substitutionis expirat, nec ad heredes transmittitur. I. si ex plurib. ff. de suis, & legit. & no. Bal. cõf. 94. punctus questionis, lib. 2. conf. 340. dicta domina, & conf. 444. punctus circa si. vol. 4. & ratio istius dicti videtur hæc, quia qualibet substitutio dicitur conditionalis. l. cohæredi. §. cohæres. ff. de vul. & pup. subst. & ins. conditionalis ad heredes nõ transmittitur. I. si ita legatum §. illi si volet. ff. de l. 1. no. Fulg. conf. 14. in questione, & conf. 70. proponitur. Alex. consil. 49. viso themate, vol. 6. conf. 25. & conf. 252. volu. 6. & Dec. conf. 435. in causa mihi. Amplia istam conclusionem ita declaratam primo loco etiam procedere, si testator substituit filios, & heredes, vel eorum præmortuorum liberos, quia nec admittentur filij hæredis præmortui, donec superstiti aliqui ex filiis substitutis, per notata in l. heredes mei. §. si. ff. ad Treb. & per Alex. consil. 17. viso testamento, vol. 6. nisi iure accrescendi hereditatem habere possit filius substituti. l. qui patri. ff. de acq. hered. quod mirabile dicit Baldus conf. 9. factum tale est. lib. 2. Amplia secundo loco dictam cõclusionem etiam procedere si heredes ex descenditib. testatoris substituti essent l. heredes mei. §. v. omnia. ff. ad Treb. gl. valde nota. in l. vnic. C. de his, q. ante aper. tabu. & ibi Bart. & idem Bart. in l. 1. ff. de le. 1. sequens Cy. l. 1. C. communia de leg. Bald. in l. cum ex filij. ff. de vul. & pupil. Corn. conf. 248. circa hanc. vol. 1. & Soc. conf. 196. circa præmissa, & gl. in d. l. 1. communiter approbatur, vt per Alex. in d. l. cum ex filio, & istam esse communem constat ex congestis per Dec. conf. 394. pro vera, & conf. 55. pro tenui, & Cur. cõf. 63. antiquissima, & conf. 75. Dominus Ludouicus, Soc. in l. 1. ff. de vul. & pup. substi. & las. in l. si cui legetur. §. hoc autem. ff. de le. 1. & conf. 80. iste casus, lib. 1. & quamuis gl. contrarium sentit in l. is, cui. ff. de actio. & oblig. tamen aduertere, quia communiter improbat per doct. præcitatos. F. Viuius.

Substituto vulgari competit beneficium. l. si. C. de edic. di. ui Adri. & potest petere se mitti in possessionem. Bell. cõf. 19. num. 15. communem dicit, ex Bartol. & aliis in d. l. si. quæst. 4. B. Villal.

Substitutio extenditur de casu ad casum, Ias. conf. 201. vol. 1. & Io. Duran. in arte test. tit. 5. cau. 5. communem dicit. B. Villal.

Substituto vniuersali hærede, si filius sine filiis decedat, non est substitutus hæres hæredis, Ias. in l. cõturio. ff. de vul. & pup. Duran. tit. 5. cau. 24. com. dicit. idem.

Substitutio excludit qui ab intestato substitutum excluderet. Corn. 276. litera 9. vel 3. com. dicit. & in conf. 138. vol. 2. litera. a. dicit, quod si ab intestato non excluderet, non excludit, & com. dicit. idem.

Substitutus si citatus fuerit in legitimatione obtenta per spuriũ à comite Palatino, excluditur à legitimatione, licet nõ consentiat, cum citatio requiratur, sec. com. per Burfa. conf. 1. nu. 31. lib. 1.

Substitutus ad hoc vt ex substitutione vulgari admittatur, requiritur quod institutus aut nolit, aut non possit, esse hæres, quando institutus adire potest, non potest succedere substitutus. l. quando. ff. de acq. hæred. Vnde si hæres institutus decedat, & decedendo ius deliberandi ad suum hæredem iuxta formam. l. cum antiquiorib. C. de iure delib. trãsmittat, substitutus excluditur, si hæres instituti ex iure deliberandi velit adire, sicut notabiliter voluit Bart. in l. 1. ff. de vul. & pup. per l. si pater. C. de hæred. insti. l. cum p. oponas. C. de iur. arg. l. si quis

filius. §. 1. §. cum principio. ff. de acq. hæred. secundum Im. in c. Raynuius, de testa. & Bal. d. l. cũ antiquioribus. d. l. cum proponas. & ita contra Angel. in d. l. 1. communiter teneti refert Bened. Cap. in tract. substitutionum post regulas posito, spe. 1. nu. 46.

Substitutus pupillaris nõ minus grauari, onerarique potest, quã quiuis ab intestato successurus. commune interpretum dogma inquit Rode. Soarez. in l. quoniam in priorib. fallen. 1. n. 15. C. de inof. testa. E. Suarez.

Substituto aut aliud verbum commune adiectum certæ rei vel quantitati nunquam trahitur ad institutionem, secũdum Bar. in l. cõturio. n. 34. ff. de vul. vbi post n. 40. dicit qd verbum commune adiectum certæ portioni nõ trahitur ad institutionem quando esset alius hæres vniuersalis, alias secus, per l. cogi. §. & generaliter ff. ad Treb. vbi Bar. per illum tex. dicit, quod verbum relinquo adiectum certæ rei vel quantitati non trahitur ad institutionem directã, sed obliquam. Quinimo castr. ibi dicit, qd non importaret institutionem vel substitutionem directã, & ibi infert, qd si filio impuberi instituto substituitur per ista verba communia dicendo, petro filio meo decedenti quandoquæ talem substituto in tali fundo: non dicitur ista substitutio pupillaris, licet ipse pupillus decederet in pup. arate, vel si decederet post: non esset substitutio fideicommissaria vniuersalis, sed fideicommissum particulare, quod tamẽ secus esset: si substitutio facta fuisset per verba directã, quia tunc esset substitutio pup. quæ traheretur ad omnia bona pupilli per tex. in l. cohæredi §. si. ff. de vul.

Substitutum excludere dicitur persona ex verisimili mente testantis, cum illa ab intestato excluderet substitutum ab hereditate grauari, secundum magis com. per Burf. conf. 19. nu. 2. lib. 1.

Substitutio caduca per clausulam codicillarem ad fideicommissum reducitur & similiter institutio minus solemniter testamento emissa, secundum communem per Burfa. conf. 75. nu. 32. lib. 1.

Substitutum excludit persona existens in medio, ex mente testantis præsumpta, si conditio non verificetur, iuxta com. per Burf. conf. 19. n. 2. lib. 1.

Pluralitas non resoluitur in singularitatem in substitutione, respiciendũ vnum tantum effectum, sec. com. per Burf. cõf. 76. n. 16. lib. 1.

Substitutio compendiosa facta de agnatis à pagano per verba communia, matre existens in medio: non inducit exclusionem ipsius matris à legitima filij iuxta magis com. per Burf. conf. 8. n. 39. lib. 1. vbi articulum plenè disputat.

Substitutio si sine filiis, deficit mortuo hærede cum filiis, sec. com. per Burf. conf. 13. n. 7. lib. 1.

Substitutio facta si decesserit sine filiis, in foeminis quoque verificatur, secundum communem per Burf. conf. 64. nu. 10. lib. 1.

Substitutit verbum, commune est, sec. magis com. per Burf. conf. 71. n. 9. lib. 1.

Substitutio caduca efficitur, mortuo substituto ante euentum conditionis, nec illud ius ad descendẽ transmittitur, sec. com. per Burf. conf. 1. n. 17. lib. 1. Bero. conf. 117. n. 4. n. 7. lib. 2. & substitutio caduca efficitur: substituto sine filiis decedẽ, & hærede instituto super existente, ex communi per Burf. d. cõf. 1. nu. 2.

Substitutio compendiosa per verbum commune, continet si fideicommissariam, sec. magis com. per Burf. conf. 71. n. 10. lib. 1. vbi qd fideicommissaria substitutio ius accrescendi continet, iuxta communem ibi.

Substitutio conditionalis nõ transmittitur etiam fauore descendentiũ sec. com. per Burf. conf. 1. n. 3. vide Rol. conf. 46. nu. 5. lib. 1.

Substitutio si facta sit, si sine liberis, requirit qd habeat filios tẽpore quo decedit, vt euanescat substitutio: teste Ias. qui de hoc plenè disputat in l. si quis. C. de insti. & substit. & vide dilect. de arte testan. tit. 5. c. 25. Rol. conf. 56. li. 3. Zaf. tract. subst. ver. conditio si sine liberis. pract. Papien. in form. libel. substit. verb. decederet sine filiis.

Substitutio facta si hæres decesserit sine filiis, hærede moriente cum filiis euanescit, nec amplius reuiuiscit, si ex coniecturis non apparet illud fuisse de mente testatoris, sec. com. ac euanescit etiam cum vno filio tantum, iuxta comm. per Burfa. conf. 1. n. 1. lib. 1.

Substitutio caduca efficitur: substituto sine filiis decedẽ, & hærede instituto super existente, sec. comm. per Burfa. conf. 1. nu. 2. lib. 1.

Substitutio conditionalis non transmittitur etiam fauore descendentiũ

descendentium, secundum magis com. per Burf. conf. 1. nu. 3. lib. 1. vel sic, substitutio euanescit mortuo substituto ante conditionis euentum, nec in filios aliquod ius hereditatis transmittitur, ex magis communi ibi relata.

Substitutio non præsumitur, nec inducitur ex coniecturis, nisi plenè probentur, sec. commun. per Burf. conf. 1. num. 12. lib. 1.

Substitutio facta decedenti sine filiis, mortuo cum filiis expirat, vt amplius reminiscere nequeat, sec. com. per Burf. conf. 75. n. 13. lib. 1.

PRO. subtilitates à iudicib. admitti non debent. I. sicut §. pe. ff. quib. mod. pig. vel hypoth. fol. Bello.

Succedere volenti in feudo dato pro se & filiis, & hæredibus, sufficit quod sit heres primi inuestiti, nec requiritur quod sit hæres vassalli vltimo defuncti. com. dicit Clar. in §. Feudum. quæstio. 9. versicul. quaro an oporteat. P. Eichard. ex Clar. senten.

PRO. successio in beneficalib. non est admittenda. c. 1. & 2. extra de test. c. 1. extra de præb. sanctuarium enim iure hereditario possideri non debet. in ca. ad decorem, de insti. extra. idem.

PRO. succedat in onere, qui substituitur in honore. c. aduersus de immunit. eccl. idem.

Licet per transitum ad secunda vota mater priuatur successio bonorum, prouentorum filio ex hereditate paterna, & illorum proprietate post mortem filij iam adeptæ: tamen illud non procedit, quando tempore talis transitus ad secunda vota, superesset fratres vel sorores filij defuncti: quia talis proprietate accesserit dictis fratribus. secus verò vbi nulli superesset fratres vel sorores ipsi filio defuncto: quia tunc mater per transitum ad secunda vota, non priuaretur dicta proprietate. est com. opi. sec. Alex. in conf. 211. viso themate. in princ. vol. 7. M. Chærian.

Mortuo nepote, relictis post se auo paterno & materno, in bonis prouentis ex linea paterna, succedit auus paternus. in prouentis ex linea materna, succedit auus maternus: in cæteris verò bonis, succedunt æqualiter. est verior & mag. com. opi. cum Bart. sec. Alex. in conf. 168. vol. 7. idem.

In substitutione fideicommissaria regulariter filius nõ succedit in locum patris, sed proximiores in gradu admittuntur. est commu. opi. secundum Dec. in conf. 480. in casu, qui vol. 3. idem in consil. 478. in causa domini. in fin. eodem volu. idem.

Filij fratris siue succedant patruo cum alio patruo, siue cum patruelib. semper succedunt in locum parentum: & attditur pluralitas vinculoꝝ, est magis com. opi. sec. Alex. in conf. 166. super. circa si. vol. 5. idem.

Coniunguntur pares in gradu æqualiter succedunt defuncto nõ facta distinctione bonorum, ex linea paterna vel materna obuentorum. est verior opi. antiq. & Moder. sec. Corn. in cõf. 50. et si videatur. vol. 3.

In materia successione, etiam in foro ecclesiastico, debet fieri computatio graduum, sec. ius civile. est com. opi. sec. Corn. in conf. 248. videtur in prin. vol. 2. idem.

Contententib. patruo & nepote ex filio progenito, de successione regni vel feudi, nepos preferitur, sec. com. opi. sed pro patruo est verior & magis com. opi. sec. Dec. in cõf. 443. in casu ad me transmissio, post Alex. in cõf. 4. ver. pro ista 2. par. vol. 4. & prædicta opinio maximè redditur indubitata duob. concurrentib. qd patruus sit maior natu quã nepos, & in possessione, sec. Dec. ibid. Nam ex plurib. concurrentib. agitur effectus. l. 1. vbi Bal. C. de fideic. & in dubio fauendum est possideti, §. cõmodum. in sti. de interdic. & quãdo casus est dubius de iure ciuili, & clarus de iure Can. standum est iur. can. etiam in foro ciuili. Nam pro hac opi. videtur clara decisio in clem. pastoralis. de re iudicata. idem.

Licet pactum super certis bonis non improbat: quia nec liberam testandi facultatem tollit, nec de vniuersali successione tractatur. est vera & comm. opi. sec. Cur. iu. in conf. 1. n. 16. vol. 1. idem.

Successor in officio potest interpretari sententiam sui prædecessoris ex coniecturis, & aliis quæ potest percipere ex actibus coram prædecessore. secundum Bart. Ang. Imo. & communiter doc. in l. ab executor. ff. de appell. secus si vellet interpretari suo sensu mero, secundum Imo. ibi ita saluantem contrarium opi. Bald. in l. 2. C. de senten. ex breui. reci. Balb. decif. 132.

Succeditur ab intestato, grauato moriente, cum defecerit conditio, sec. com. per Burf. conf. 1. n. 6. lib. 1.

Successio fit secundum statutũ loci vbi gra sunt bona, quãdo defunctus dicti loci erat ciuis, non autem secundum statutum originis, secundum communem per Burf. conf. 8. num. 35. libr. 1.

Successio ab intestato, vel institutio succedentium ab intestato, non censetur exclusiua ex prohibitione alienandi simpliciter à testatore emissa, sec. communem per Burf. conf. 64. num. 5. libr. 1.

Successio in bonis filij proueniẽti à patre regulatur in transeunte ad secunda vota, vt in bonis patris in dispositione l. foeminæ. C. de sec. nu. secundum commu. per Burf. conf. 12. num. 2. lib. 1.

P. R. O. suæ rei emptio non valet. I. suæ rei. ff. de contrahen. empr.

P. R. O. sufficit libellum cõcludere præsumptiuè. in l. omnes. §. Lucius. vbi Bart. ff. quæ in frau. cred. idem.

P. R. O. sufficit, si cui vel in paucis, amici labore consulatur. l. tutori. C. de neg. gest. idem.

P. R. O. sufficit viliter esse coeptum, etiam si effectus non habet negotium. l. sed an vltro. ff. de neg. gest. idem.

Summa minor. In dictis testium in maiori summa minor nõ inest, sec. Archid. 3. q. 9. c. nihilominus. vt refert, & videtur sequi Bald. in l. 1. in 6. col. C. de testa. Imo. & doct. communiter in l. 1. §. si stipulanti. ff. de verb. obl. nisi sit summa temporis secundum ipsum Imo. in l. inter pares. ff. de re iudi. do. Alex. in d. §. si stipu. Gem. in c. 1. de arbi. in 6. & nisi constaret testes de eadem numeratione deponere. secundum Alex. vbi supra. Balb. decif. 151.

Summa diuifim perita. Qui petiit 10. quæ dixit sibi deberi, & illa est consecutus, potest postea alia 10. petere, cum dicat quod sibi debebatur 20. nisi in prima petitione apposuisset taxationem tantum, vel duntaxat, vel dixisset pro refta, secundum Hugo. in l. ratios. C. de proba. in gl. Bart. & Bal. in l. si quidem. C. de transactio. per l. 3. §. cum Titio. ff. de adimen. lega. Quod debet intelligi, quando non fuit per reum oppositum de diuisione summa, aliàs non admitteretur petens partem debiti, imò cogeretur petere totum. per l. nulli. C. de iudi. & sec. Guil. & Bart. in l. quidam existimauerunt. ff. si cert. peta. Balb. decif. 413.

P. R. O. super ecclesiastico beneficio, non potest transigi, sed amicabiliter componi. c. super eo. de transact. Bell.

Superioritatis ius præscribi potest, communem dicit Soci. consil. 275. volu. 2. & Purpura. in l. 1. num. 14. ff. de offic. eius. I. Fichar.

Contrariam opi. com. dicit Crauetta in tract. de Antiq. tem. po. par. 4. n. 72. vt refert Vasq. lib. 1. illust. contro. c. 2. n. 14. vbi vide. B. Villal.

Superioritatis ius contra principem per prescriptionem antiquam, cuius in iij memoria non extat in contrarium, nõ potest præscribi, multi doct. voluerunt, cum nullus possit præscribere, ne sit sub Cæsare aut principe. c. cum non liceat. vbi Abbas notat n. 16. ext. de præscr. & i. c. per venerabilem. n. 37. ext. qui filij sint legitimi. Lud. Roma. in conf. 371. ver. dum autem querit n. 5. Ale. de Imol. in l. more. n. 13. ff. de acq. hære. & hæc sententiam magis com. opin. doctissimi norum virorum esse inquit Barth. Soc. in conf. 275. versu si verò volumus. n. 1. vol. 2. Ias. copiosè in conf. 208. ver. secundò notabiliter respõdetur. n. 2. in 2. vol. conf. contrariam autem sententiam alij defendunt. Bart. in l. 1. §. denique. ff. de acq. plu. arc. l. infamem. nu. 14. ff. de pub. iud. & l. hostes. n. 6. ff. de capt. & postlim. reuer. Pan. in c. q. translationem. n. 1. ext. de off. legati, & in conf. 82. nu. 1. in 1. par. conf. Fel. in c. cum nobis. n. 4. ver. circa supremam potestatem. Alex. de Im. in conf. 15. n. 4. in 5. lib. conf. Ias. in conf. 70. n. 1. in 3. vol. conf. & hanc opi. quo ad principem temporalem, magis com. esse dicit Aym. Crauetta in tract. de antiquit. temp. in par. 4. §. incip. materia ista singulariter testium. n. 73. Quam sententiam etiam de iure communari Romano veriorẽ appellat Vasquius Menchacensis in lib. 1. controuer. illust. ca. 2. num. 14. in fin. vbi illius Codex. ab impressoribus, vt ex ductis allegatis satis apparet, non fideliter impressus est. Kirchouius.

Supplicatio continens quod res iudicata rescindatur, vel qd bis iudicetur, nisi per principem & non inferioreẽ cõcedi potest. Pan. c. ex literis. n. 10. & 11. ext. de resti. in integ. decif. Capell. T. olofa. decif. 480. & hanc com. opi. esse Apõst. Auffer. in suis addit ad d. decif. Capel. Tol. ibid. dicit. propterea obseruandum esse quod sententia executio per supplicationẽ principis factam nõ retardetur, & satis esse quod daretur caurio de restituendo, si supplicans in causa obtineret, secundum notat.

Pan. in c. suscitata. n. 10. ext. e. & Marth. de affi. in decif. S. conf. Com. opin. Tom. ij. z 4 Neap

Neap.decif. 1. 5. admonet. Hier. de Mote in tract. de finib. reg. c. 108. quod est vlt. nu. 14. & fufficeret iuratoriā cautionem praestare, quando iureiurando pars firmaret fideiuffores se habere non posse. Guid. Papa in decif. Gratianop. q. 189. Kirchouius.

Supplicationis instantia regulatur secundum instantiam appellationis, ita voluit gl. in l. vnica. in verb. post successione indicis. cir. fi. C. de sen. praefecti pratorio. & ibi hoc annotarunt Bal. n. 2. Sal. n. 5. & idem Sal. in l. fi. cui consentaneum. n. 5. C. de temp. & repara. appella. Bal. in trac. statu. in verb. statuere. statutarij. n. 6. ver. statutum quod permittit recurri ad aliquam sententiam, ille recursus debet regulari secundum quod regularetur appellatio, quantum ad tempus exercitij & terminationis eius. Hyp. de mar. in suis singul. sing. 88. & Nicol. Boer. in suis decif. q. 247. nu. 9. in fi. Licet autem Lanfr. de Orian. post Spec. aliter de iure responderit, in tract. de arbit. in vlt. par. qu. 21. n. 53. commu. opi. esse contra allegatam gl. in d. l. 1. Quod instantia supplicationis duret tanto tempore, quanto durat causa principalis, tamen pūchre consulendo scribit, primam sententiam communiori voto approbatam esse, per rationes & auctoritates doct. ibi adductas Rol. à Valle in conf. 94. nu. 22. cum seq. in 1. to. conf. idem.

Surdus ac idē mutus natura, licet testari non possit. l. discretis. C. qui testa. facere possit. tamen si ex accidenti surdus ac mutus factus sit, poterit testari, modo scribere norit, idē est si mutus tantum sit, scribere nesciens, testari nō poterit, licet statuto induceretur vt mutus scribere nesciens, testari possit, nisi id à principe cui hoc statutum est haberet. l. si mutus. ff. de testa. argumto. l. 1. §. de qua re. ff. de postul. & Bar. in l. si queramus. ff. de test. Imo. in ca. quia ingressa. e. tit. surdus vero non mutus recedat testari ac codicillari poterit. d. l. discretis. l. muti. & quae ibidem notatur. ff. de leg. 3. idque communiter teneri refert Bened. Cap. reg. 103. n. 22.

Surdus & mutus qui testari nequit, exēplariter substitui poterit à patre, perinde atque mēte capto ac prodigo, cum eadē sit iuris ratio, atque prouide legis etiam ad casum similem se extendat. l. Gallos. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. prout voluit Bart. post Gul. de Hun. & Raynerius in l. lex facta. ff. de vul. & pup. & Bal. in l. humilitatis. C. de impub. & aliis substi. & ita communiter fec. Imol. in c. Raynuius. de testam. refert Bened. Cap. in tract. substitutionum, post reg. posito in spe. 3. num. 46.

Suspensus non priuatur à testificando. Franc. de Are. in c. olim. de accus. n. 2. com. dicit, licet ipse arguat in contrarium, & videatur distinguere inter temporalem suspensionem, & perpetuam per tex. in c. testimonium. de testi. & d. c. olim. cui dicit non posse responderi & concludit istam esse vtiorem opi. B. Villal.

Suspensus à spiritualibus, vel ecclesiasticis, circa ea quae ab iis exercentur absque ordine seu ordinis officio, vt si elector ab eligendo, collator à conferendo, suspendatur, contra interdictū eligendo vel pferendo, non incurrunt irregularitatem, vt voluit Inn. & Host. in c. si. de exceff. praelat. Io. Calder. in ca. si celebrat. de cleric. excommu. secundum Inn. & Anchar. & cap. 1. §. caueant. de sent. ex. li. 6. cum quibus ceteros sentire refert Benedictus Cap. regul. 83. numer. 3. Quando autem suspensus à spiritualibus circa ea quae exercentur ratione ordinis vel officij ordinis, contra interdictum faciunt, irregularitatem incurrunt, vt dicit Io. Monach. & post eum Ioan. And. dicit §. caueant.

Suspensus à iurisdictione licet eam exercendo contra interdictum, irregularitatem non incurrat, cum exerceat sine executione ordinis, tamen si exerceat eam exercendo illud quod habet admixtum ordinis ministerium, puta si absoluat excommunicatum cum solennitate, de qua l. 1. q. 3. c. debet. & c. seq. tūc irregularitatem incurrat, vt tenuit Inn. & Host. in c. tacita. de exceff. praelat. quos sequitur Pe. de Anch. in §. caueant. cum quibus reliques transire refert Bened. Cap. reg. 83. n. 20. vide §. excommunicatus.

Suspensus à spiritualibus, vel ecclesiasticis in his quae absque ordine, seu ordinis officio exercentur, si celebrat irregularitatem non incurrat. item si participatione sacramentorum, & contra faciat secundum communem opi. Cap. reg. 53. n. 3. & suspensus ab ordine, vel iurisdictione. Nam licet ipse exercendo eam nō incurrat irregularitatem, cum exerceat sine executione ordinis. Attamen si exerceat iurisdictionem, exercendo illud, quod habet admixtum ordinis ministerium, vt puta si absoluat excommunicatum cum solennitate, & tunc irregularitatem incurrat, vt est communis opinio, de qua ibi, numero vigesimo. Bonacof.

Suspensio ad tempus absque absolutioe tollitur elapso suspensionis ipsius tempore, vt commune accurate ponit Dila. Coua. de sponsa. 2. par. c. 6. n. 16. E. Scaez.

Suspensi sunt aliqui à canone, nō propter crimē, sed propter defectum vt illegitimi, & corpore vitati. Si celebrant ante dispensationem, non incurrunt nouam irregularitatem, vt est communis conclusio, de qua Pet. Rauen. in suo aureo alphabeto. fol. 176. Bonac.

Suspectus allegari potest praelatus, & de iure recipitur, ac a mittitur hęc suspicio quotiescunque iudicaret, & iudex esset in eā suae ecclesiae secundum Siculū in c. inuinatione, de of. de le. & capit. postremo. de appell. & alios canonistas ibi. & ista est communis opi. test. Stephano Aufre. in tract. de testibus. in ver. praelatus tamen nisi allegaretur vt suspectus iste praelatus non repelleretur à iudicando in causa suae ecclesiae. cap. si quis ergo. l. q. 7. & c. cum persone de priuil. lib. 6. & notant doc. in c. cam venissent, de iudiciis. Inn. in c. ex parte, in antiq. de verb. sig. & Ant. in ca. 1. de maledi. & cum ista opi. transcant omnes canonistas communiter in d. ca. cum venissent. item potest repelli vt suspectus etiam iudex à iudicando, ratione iurisdictionis aduersarij mei. v. g. si esset Vasallus, & suffraganeus, c. accedens primo. extra vt lite non contesta. vbi omnes docto. hoc communiter firmant, & istam communem esse scribunt M. J. der. inibi. & maranta in tract. de iudiciis. in 6. part. 3. par. 1. super 2. actu. F. Viuius.

Suspecti de iure non possunt allegari omnes doct. vnus ciuitatis, fec. Bal. & alios magis communiter in l. hoc modo. ff. de cond. & demonstrat. & notat eleganter August. Boerius in c. 1. de iudiciis nu. 1. 1. & ita conuulsi, dum eram iudex criminalis in ciuitate Teram. anno domini 1560. in quadam causa vertente inter quosdam de Terra ciuitatis Aprutij, & hoc idē videtur dispositum in consilio, vel Senatu. qui tanquam suspectus, vel suspectum recusari non potest, vt per Doct. communiter, & Dec. in d. c. 1. de iudiciis, & de ista communitate testatur omnes Moder. ibidem, & Boerius. decif. 269. sed si caput consilij esset suspectum, tunc totum consilium erit suspectum, siue allegari possit suspectum fec. Bald. in l. 1. C. si rector prouine. Limitantur praedicta omnia non habere locum in collegio, quod quidem potest allegari suspectum, vnde si causa committatur alicui collegio, potest totum Collegium allegari suspectum sicut singularis persona, vt dixit Bald. l. d. c. 1. de iudi. hoc idem tenet Fel. in c. causam quae. de off. dele. & in praallegato c. 1. F. Viuius.

Ad hoc vt debitor tanquam suspectus & fugitiuus capi possit, debet talls suspicio ex coniecturis saltem & praesumptionibus probari nec fufficit iuramentum creditoris. est communis opinio secundum Dec. in consil. 77. circa med. vol. 1. M. Charian.

Suspicionis causa de iure ciuili non est alleganda, secus tamen de iure canonico, Anto. de Terno. in addit. ad Bonac. in pra. except. in ru. de recusa. nu. 2. litera b. communem dicit. B. Villal.

De iure regio sufficit iurare iudicem habere suspectum. l. 1. ti. §. li. tertio ordina. per quam corrigitur. l. xvij. titul. quarto. part. 3. & l. 9. & 10. titul. 7. libro primo. for. II. & circa istam legem notaiuncta differentia quam communis nostra ponit inter ius Canonicum, & Ciuile, quod processus habitus vt iudicem recusatum de iure Canonico, & cum hac d. in d. in d. ne tollitur communis disceptatio doctorum quam opi. tenet Bald. in c. cum speciali. de appella. & sequitur Imo. ibi & Dec. in nu. 9. quem vide. & cum differentia nostrae communis opi. euacuatur aliud dubium, quod Doctores torquet in c. iudex. de off. deleg. in 6. & Fel. in c. inuante. nu. 15. de off. deleg. an recusatio, vel suspicio possit proponi post litem contestatam, vel conclusum in causa, ad cuius decisionem Barba. in tract. de preltan. Card. in q. 3. part. 2. n. 6. quod de iur. ciuili cum nō requiratur cog. causa, in quacunque parte litis proponit. secus tamen, de iur. Can. quod nota pro ista litem nota quod licet iudex potest recusari, ita & notarius causae, & sufficit iuramentum ad hoc vt teneatur recipere socium, fec. Bald. in cap. super questionum articulis. §. verum de off. dele. & in l. 1. C. de rela. & gl. in Auth. de trien. & semel §. & p. sep. & fec. Bald. in d. locis. Fac. regula. q. omnis persona quae potest interuenire in iudicio, potest recusari fec. Ang. in l. obseruare. ff. de iudi. & Propo. in c. cum speciali. de appel. quae faciunt ad ampliacionem l. 72. in curijs Vallisoleti. de 1517. & 70. de Madrid. de anno. 1514. & nota quod sufficit, quod vnus ex socijs scribat, & alter subscribat, fec. Inn. in ca. quoniam contra, de proba. quem sic refert, & sequitur Pan. item nota quod associati, tam iudicis, quam notarij debent esse sine suspicione, vt apparet per d. l. 1. tit.

Suspensio ad tempus absque absolutioe tollitur elapso suspensionis ipsius tempore, vt commune accurate ponit Dila. Coua. de sponsa. 2. par. c. 6. n. 16. E. Scaez.

Suspensi sunt aliqui à canone, nō propter crimē, sed propter defectum vt illegitimi, & corpore vitati. Si celebrant ante dispensationem, non incurrunt nouam irregularitatem, vt est communis conclusio, de qua Pet. Rauen. in suo aureo alphabeto. fol. 176. Bonac.

Suspectus allegari potest praelatus, & de iure recipitur, ac a mittitur hęc suspicio quotiescunque iudicaret, & iudex esset in eā suae ecclesiae secundum Siculū in c. inuinatione, de of. de le. & capit. postremo. de appell. & alios canonistas ibi. & ista est communis opi. test. Stephano Aufre. in tract. de testibus. in ver. praelatus tamen nisi allegaretur vt suspectus iste praelatus non repelleretur à iudicando in causa suae ecclesiae. cap. si quis ergo. l. q. 7. & c. cum persone de priuil. lib. 6. & notant doc. in c. cam venissent, de iudiciis. Inn. in c. ex parte, in antiq. de verb. sig. & Ant. in ca. 1. de maledi. & cum ista opi. transcant omnes canonistas communiter in d. ca. cum venissent. item potest repelli vt suspectus etiam iudex à iudicando, ratione iurisdictionis aduersarij mei. v. g. si esset Vasallus, & suffraganeus, c. accedens primo. extra vt lite non contesta. vbi omnes docto. hoc communiter firmant, & istam communem esse scribunt M. J. der. inibi. & maranta in tract. de iudiciis. in 6. part. 3. par. 1. super 2. actu. F. Viuius.

d. l. 1. ti. §. li. 13. ordi. ibi, entre si dos sin fopredas, alias possunt recusari, de quo Perigen. in c. statutum. §. assessorum, de rescr. in 6. Item, in quantum per d. l. disponit qd si non sit alter iudex, vel decuriones qd iudex recusatus tenetur sibi associare alios homines in integrā opinionis, approbata opinione abb. in d. ca. quoniam cōtra falsam, vbi dicit, qd officium istorum est quasi testium arg. l. Domitius labeo ff. de testa. & ibi Bald. in l. aperitissimi. C. de iudi. vbi est materia, & forte derimatur, quis debet esse cum iudice: multi enim casus de iure ciuili derimuntur forte, vt in l. fi. C. communia de leg. gl. in §. pe. inlit. de falsida. tuto. nec est in his casibus fors prohibita, quando enim fortes sunt licite, vide fel. in c. capitulum S. Crucis, de ref. nu. 21. & iaf. in l. huiusmodi. §. fi. in fi. ff. de leg. 1. & S. Th. secunda secunda q. 75. arg. 8. & turris Crema. in c. 126. q. 2.

Suspectus allegatur ex causa quilibet iudex ordinarius imperialis etiam delegatus, & hoc de iure ciuili, secundum magis communem per Burf. conf. 2. 1. nu. 20. lib. 1. vbi quod de iure ciuili nec causae expressio requiritur, sed satis est, medio iuramento qd ea recusatō calumniose non petitur, iudicem suspectum dicere, iux. communem ibi relatum.

Suspicioe iudicis imperialis & delegati et religiofi allegata: nulliter producit, secundum magis communem etiam non secuta appellatione, quod procedit de iure ciuili, secus de iure canonico, quia requiritur appellatio, iuxta communem per Burf. conf. 2. 1. nu. 2. lib. 1. vbi latius declarat.

Processus factus post suspensionem allegatam etiam non secuta appellatione nullius momenti redditur, iux. magis communem per Burf. conf. 2. 1. post nu. 2. 1. lib. 1. vbi inter alia, qd si fiat recusatio iudicis vel notarij, dummodo validē videlicet in scriptis, & ab habente mandatum, ac secuta appellatione: runc acta inde sequuta efficiuntur nulla, ex magis communis d. confante nu. 22. de iure ciuili in terris imperij tam in delegato quam in ordinario, quo ad cognitionem causae principalis, licet secus quo ad coactionem arbitratorum & delegatorū negotij principalis in eūdem probatae suspensionis, teste Olsaf. decif. 84. nu. 4. & licet dici possit secus fore de iure canonico, tantum, secundum quod ex communi opi. processus per iudicē recusatum factus parte non appellante teneat per Olsaf. decif. 154. nu. 5. & aliis alleg. per Burf. d. conf. 2. 1. post nu. 22. vbi vide declarationis, & plura ad praet. not. in materia suspensionis & recusationis.

Suspicio omnibus vnus ciuitatis doctoribus intentari nequit: vt nec omni fenatui, vel cōcilio intentata procedet. communia asserit Fran. Viui. lib. 1. opi. 33. 2. cum Boe. decif. 269. atque alijs. Verum enimvero si ipsum concilij caput suspectum erit, toti concilio non minus recedat interabitur, quā omni collegio. vt frequenter placita ponit idem Viuius eodem in loco quamuis ipse semper suspensionem honestis innoxiam rationibus contra omnes admitterem: sed hac de re latius alibi. obseruabis autem quod licet iure Caesareo causa suspensionis non allegatur, pontificio tamen allegari debet. commune pronunciat Ant. de Terno. addit. ad Bon. in pract. except. Rub. de recusat. nu. 2. litera B. Villa. in sua collecta. E. Suarez.

Suspicio. De iure ciuili causa suspensionis iudicis necessario non est exprimenda vel probanda, sed in dubio sufficit iuramentum super suspitione, nisi constaret euidenter suspitionē esse temerariam. Vt si recusaretur delegatus datus de communi partium voluntate, secundum gl. lac. de Are. lac. Butrig. Ang. & imol. in l. quia poterat. ff. ad treb. gl. in l. aperitissimi. C. de iudi. spe. in tit. de recusa. iudi. §. qualiter. ver. quidam. Pan. in c. cum speciali. ext. de ap. Idem in casibus in quibus de iure ciuili potest ordinarius in totum recusari, secundum Bald. in athen. & consequenter. C. de sent. & interlo. om. iud. de iure autem cano. causa suspensionis est exprimenda & probanda corā arbitris. d. c. cum speciali. & c. secundo requiris. eo. tit. Balb. decif. 236.

Suspicioe allegata cum causa contra iudicem ordinarium, vt fieri potest secundum communem, illius & suorum officialium manus ligantur, iux. communem per Burf. conf. 2. 1. nu. 19. lib. 1. de qua per Olsaf. decif. 15. vbi ponit reg. cum fall. in ordinario.

Suus haeres repudiata semel hereditatem iterum re integra repetere potest. commune inquit Iaf. in l. pupillorum. nu. 2. ff. de acq. har. E. Suarez.

Suorum haeredum iura, & adiectione huius conditionis, si filius voluerit, labefiunt, & appofito vulgari substituto euerterant. illud communius ait Soci. in l. cōditionibus pupillus. ver. secunda concl. de cond. & demon. hoc frequenter confirmat ex Are. Alex. iaf. in l. si filius haeres. ff. de li. & posth. Corn. in l. 3. nu. 22. C. de iure delib. Soc. in l. 1. nu. 7. ff. de vulg. & pu

pil. Alex. conf. 4. videtur inspectis lib. 2. Quin & cohæredis ad ditamento iura suorum quo ad pupillaris substitutionis confirmationem ruunt. commune fatur Rip. in d. l. 1. nu. 166. ff. de vulg. & pup. Exhæredatione autem solum tollentur, quatenus ipsorum ratio ducitur, quatenus vero parentum commoda spectantur, non loco suo mouebuntur. commune ponit. Ant. Gome. de testa. c. 4. nu. 3. E. Suarez.

Suorum iniuriam ij profequi dicuntur, & cōsentur, qui sexto cognationis gradu iniuria affectum attingunt. commune dicit meus olim iuris doctor Ant. Gome. de deli. c. 1. nu. 34. ad finem. idem.

Suorum, ac emancipatorum nulla est differentia, Alc. in pra. rado. lib. 3. c. 10. com. dicit. Villal.

Suitas tollitur per dationem vulgari substituti, iaso. in l. si in fraudem, num. 3. C. si omiffa causa testa. communem dicit. idem.

Syndicus vniuersitatis non potest aliquem accusare nomine syndicario, sed opus est vt accuset suo nomine, ad vtilitatē tamen ipsius vniuersitatis. communis opinio est legitimum, vt attestatur de d. in c. dilectus. 2. de Simonia. & in specie 10. And. super gl. pen. & Anch. Henric. Bohic. & Anan. nu. 19. quos referunt Augu. & Hier. post Ang. de malef. in verb. ad querelam. nu. 20. Sic etiam potest tutor accusare ad vtilitatem pupilli, sed tenetur se inscribere nomine proprio, secundum communem opinionem, vt dicit Anan. c. 2. nu. 20. de calum. Villalpand. super l. 22. ca. 29. nu. 3. in fi. Bald. tamen in l. 1. nu. 35. de accus. tenuit indistincte, qd syndicus vniuersitatis possit in iudicio capitali comparere pro ipsa vniuersitate tam accusando quam defendendo, & subdit quod ita tenet omnes doct. quae opinio Claro magis placet, & dicit consuetudinem videri illam approbare, addens, qd contraria opinio possit procedere loquēdo secundum dispositionem iuris communis, secundum quam accusans subicitur poenae talionis, sed postquam hodie poena talionis sublata est, dicit talionis, se non videre cur syndicus non possit accusare pro vniuersitate. Hæc Cla. d. §. fi. q. 14. vers. item quero. P. Richard.

Syndicus vel actor vniuersitatis perinde atque generalis negotiorum gestor, cum de omiffis obligetur, tenetur non solum appellare, sed etiam appellationem profequi, vtrinque communiter receptum esse dicit Bened. cap. reg. 65. nu. 1. & 33. vide supra actor.

Syndicatus iudicis. De eo quod committitur voluntati & conscientiae iudicis, non potest ipse iudex syndicari, secundum gl. quae reputatur singularis in ca. statutum. in §. assessorum, de rescr. in 6. in verbo relinquatur. Poterit tamen per superiorē emendari, seu retractari, si sit enormis lesio, secundum gl. & Card. in cle. j. de iure patro. do. praepos. in rub. ext. de appell. Balb. decif. 221.

Syndici habent in vnaquaque ciuitate syndicare officiales, & habent statuta particularia super hoc. Cl. q. 3. vers. fuit ali quando vers. praeterea quero. Qui habent auctoritatem syndicandi de omnibus, quae in officio perpetrarunt. Secus si ante, vel post quid mali committant vt ibi. Quibus sufficit libellus inquisitionis generalis, de generib. singularum, & si poitea sequatur, probatur specialis de singularibus generum. Et si in inquisitione praetertim ponant quaedam capitula specialia. Bal. in conf. 178. n. 3. in 1. vol. Vnde tractatum syndica. Tomo 14. & practiam syndicatus D. Iosephi Cumia. vbi ipse dicit, qd vnus post tempus datum per publicum proclama emissum de mandato syndicatoris, non auditur. Ita quod etiam in propria patria amplius conueniri non potest officialis, etiam non secuta absolutioe, vt est communis opinio. Cumia. ibi. cap. 2. num. 5. pagi. 6. Et ibi in ca. 5. num. 1. dicit, quod si cō intentio fundari debet, vt communiter practicitur, infra quindenam, & sicut accusatio contra officiales non potest proponi, nisi infra quindenam, ita & inquisitio infra quindenam, formari debet, & non postea. Et ibi dicit ca. 6. nu. 15. quod testibus duobus sibi contradicentibus. si pares sint, nemini creditur. secundum magis communem opinionem. Et ibi cap. 7. dicit Cumia. quod diuersitas est inter probationem & confessionem. secundum magis communem opinionem, nu. 4. Et statutum, faciens mentionem de probatione non verificatur in probatione quae fit per confessionem, fallit, vt ibi n. 8. vbi dicit, qd procedit in casu quo exigitur plena probatio, secus si agatur de facienda semiplena probatione, vt est com. opi. ibi nu. 9. Et ibi dicit nu. 5. communiter feruari, vt non solum per scripturas, & testes, sed & per confessiones partium fici intentio fundetur. Et ibi etiam dicit Cumia. c. 8. qd executio plurius poenari fieri nō debet, sed vna eadē. & alia tollit. nisi iterum erit pmissio & Barattia, qd officialis ex vtraq; pri-

Suspicio omnibus vnus ciuitatis doctoribus intentari nequit: vt nec omni fenatui, vel cōcilio intentata procedet. communia asserit Fran. Viui. lib. 1. opi. 33. 2. cum Boe. decif. 269. atque alijs. Verum enimvero si ipsum concilij caput suspectum erit, toti concilio non minus recedat interabitur, quā omni collegio. vt frequenter placita ponit idem Viuius eodem in loco quamuis ipse semper suspensionem honestis innoxiam rationibus contra omnes admitterem: sed hac de re latius alibi. obseruabis autem quod licet iure Caesareo causa suspensionis non allegatur, pontificio tamen allegari debet. commune pronunciat Ant. de Terno. addit. ad Bon. in pract. except. Rub. de recusat. nu. 2. litera B. Villa. in sua collecta. E. Suarez.

Suspicio. De iure ciuili causa suspensionis iudicis necessario non est exprimenda vel probanda, sed in dubio sufficit iuramentum super suspitione, nisi constaret euidenter suspitionē esse temerariam. Vt si recusaretur delegatus datus de communi partium voluntate, secundum gl. lac. de Are. lac. Butrig. Ang. & imol. in l. quia poterat. ff. ad treb. gl. in l. aperitissimi. C. de iudi. spe. in tit. de recusa. iudi. §. qualiter. ver. quidam. Pan. in c. cum speciali. ext. de ap. Idem in casibus in quibus de iure ciuili potest ordinarius in totum recusari, secundum Bald. in athen. & consequenter. C. de sent. & interlo. om. iud. de iure autem cano. causa suspensionis est exprimenda & probanda corā arbitris. d. c. cum speciali. & c. secundo requiris. eo. tit. Balb. decif. 236.

nitur, vt ex mente om. doct. communiter apparet, ibi num. 7. Et ibi dicit. n. 16. q. causa fiscales sunt de regio patrimonio, vt est com. opi. ibi n. 17. Et ibi etiam Cumia. dicit c. 9. n. 14. Quod officialis est in leui culpa, si in articulo difficili errat in officio, ita vt ad nihilum teneatur in syndicato. secundum com. opi. doct. Et pro leui culpa, & negligentia, vel leuissima non tenetur officialis secundum communem consuetudinem. ibi nu. 16. Licet secundum communem opi. teneatur de iure de omni culpa. Et fiscus habet fundare intentionem suam infra quindecim. secundum com. opi. vt dixi, & idem repetit. c. 10. n. 2. in fi. pagi. 56. Et probationes in criminali debent esse concludentes. Cumia. c. 14. vbi s. nu. 3. nec sufficiunt presumptiones, etiam videntes etiam in crimine falsi, q. est crimen horrendum ibi nu. 34. Et idem c. de sententiis nu. 2. Et ibi nu. 40. dicit Cumia. q. testes deponentes super negatiua non coarctata loco & tempore sunt de falso suspecti, & extraordinarie puniri possunt. ibi Cumia. nu. 4. d. c. 14. Et negatiua quando est fundamentum intentionis agētis, plene est probanda. secundum communem opi. Cumia. d. ca. 14. nu. 39. Et ibi etiam dicit nu. 44. q. duo testes deponentes super fama publica, & voce notoria, non probant famam, nisi dicant audiuisse à maiore parte populi, vt est communis opi. Et libellus syndicatorius, vel alius non debet presentari in die feriata ad honorem Dei. secundum magis communem opinionem Cumia. d. §. 14. n. 73. & ibi c. 15. n. 3. dicit Cumia. quod reus non debet subire vinculis & cathenis solutus, vt est com. opi. Et ibi dicit Cumia. c. 17. q. syndicatoris iurisdicatio expirat lapsu semestris tempus à die depositi officij, vt est com. opi. Cumia. ibi. n. 29. Et ibi etiam dicit n. 43. q. sententia syndicatoris, & alia etiam non valet de nocte lata, vt est com. opi. Fallit, vt ibi. Et procurator pro officiali in syndicato comparere non potest parte opponente, aliis secus, quod valet processus, vt est com. opi. Cumia. ibi nu. 49. Et dicit ibi nu. 68. q. si officialis sit accusatus de denegata iustitia, & male administrata, quia forte non adhibuit fidem testibus productis pro parte. potest respondere, q. coniecturis & rationibus cognouit non deponere rei veritatem, & in iudicis est arbitrio: qualis fides testibus adhibeatur, & presentet acta. vbi scribi fecit causas & coniecturas, quibus se mouit ad non adhibendum fidem testibus, & erit securus, vt est com. opi. ibi. Et ibi nu. 72. dicit Cumia. Quod requiritur declaratio, & sen-

tentia contumaciae accusatoris intrare nolentis de calumnia, vt possit sequi liberatio rei huiusmodi pretextu, nec sufficit quod obscure petatur, nisi presentet etiam mandatum iudicis, quod pars iuret. vt est com. opi. ibi fufius nu. 73. Et ibi Cumia. dicit c. 2. n. 5. Quod licet iudex peccet mortaliter, si aliunde plenas habet probationes, & reum torquet, & tenetur in syndicato. Torqueri tñ potest ad effectum, vt conuictus & confessus appellare non possit, vt est com. opi. & communis obseruantia. vide omnino ibi latius qñ reus confessus etiam possit torqueri vbi etiam dicit c. 2. n. 29. q. facta ratificatione dabitur breuis terminus ad producendum omnes suas defensiones aduersus dictam ratificatam confessionem, qui terminus est de communi obseruantia, vt ex nulla parte reus remaneat indefensus. Et ibi dicit Cumia. c. 2. n. 6. q. si vna die presentatur processus iudicis, & sequenti die terminaret, sententia esset nulla. secundum com. opi. Et ibi n. 16. c. 23. dicit Cumia. q. tunc dicitur nomen rei receptum inter reos, quando expressum est pronuntiatum per iudicem q. procedatur non obstantibus obiectis super accusatione. Et quod pro lata culpa potest quis corporaliter puniri, licet non eadem pena, qua puniretur, si dolo fuisset commissum delictum, sed mitiori & leuiori. Et ibi n. 4. dicit, q. propter statuta Italiae, & communem obseruantiam non potest reus appellare à sententia iudicis ordinarij, condemnatus ad mortem, vt est com. opi. Et ibi Cumia. dicit nu. 64. q. magis com. opi. est q. arbitrium iudicis extendatur vsque ad mortem naturalem inclusiue. Limitatur, vt ibi per eum remissiuè. Bonacoff.

Syndicus vniuersitatis, non potest aliquem accusare nomine syndicatorio. Sed opus est, vt accuset suo nomine, ad utilitatem tñ ipsius vniuersitatis, vt est com. opi. legistarum. Sicutiam potest tutor accusare ad utilitatem pupilli, sed tenetur se inscribere nomine proprio secundum communem opi. Sed claro placet contraria opinio, q. syndicus vniuersitatis possit in iudicio capitali comparere pro ipsa vniuersitate tam in accusando, quam in defendendo, & subdit, q. ita tenent omnes doc. & est consuetudine approbata, vt est com. opi. Contraria autem opi. etiam cōis potest procedere secundum ius cōe. secundum quam dispositionem accusans subiicitur poenae talionis, sed quia hodie est sublata nihil obstat, q. syndicus pro vniuersitate non possit accusare. Cla. q. 14. ver. item quaro. Bonacof.

COMMUNIVM OPINIONVM,
SIVE IVRIS VTRIVSQUE RECEPTARVM

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XVIII.

T

Tabellio. non praesumitur nisi probetur titulus, Boer. decif. 3. 6. nu. 8. com. dicit. Et vide in verbo notarius. B. Villal.

Tabellio est seruus publicus. l. 2. ff. rem pup. fal. fo. & §. item si impubes. instit. de adopt. B. Turzan.

Tabellio rogatus de instrumento, an possit per alium scribi facere. vide Barto. in l. vnic. ff. de offic. consil. vbi concludit quod non, nisi sit ex causa impeditus. Et de practica probandi quem fuisse & esse tabellionem, seu in quasi possessione dicti officij, vide Bart. in l. 3. C. de tabular. libr. 10. in practica autem quando occurrit verificari quod quis fuerit & sit notarius, cui incumbat onus probandi, not. Bart. in l. pe. C. de tabul. Et an & quando credatur notario. iaso. consil. 62. libr. 2. Et quae actio quaratur alteri per notarium: Castr. in l. eum pro quo. ff. de in ius voc. Et de notario qui recipit instrumentum donationis per se vide castr. in l. prator ait. in princip. ff. de edend. non tamen potest notarius conficere instrumentum pro se. vt C. de his qui sibi adscrib. in test. l. de eo. & l. diuus ff. de fals. Put.

PRO. tabula cedit picturae. §. litera. institut. de rerum diuision.

OBIEC. contra de l. in rem. §. sed & id quod. ff. de rei vendic.

SOL. distingue aut tabula est pretiosior, & tunc ei cedit pictura, vt ibi aut pictura est pretiosior tabula, & pretiosiori cefio fiet. Bello.

Tacens ac praesens, licet quando alienaretur res sibi obliga-

ta ex taciturnitate censeatur pignoris remissionem facere, ac consentire. l. si hypothecas. C. de remiss. pig. & ibidem gl. arg. l. fideiussor. 2. §. pater. ff. de pig. & ibidem bona gl. & gl. in l. Caius. ff. de pig. act. & gl. in l. saepe. ff. de re iud. tamen quando alic naretur res sua, id est fieret actus qui in re eius fieri possit se in uito, praesentia & taciturnitas eius, vt ne quidem subscriptio vel testis non praedicaret argumento d. l. saepe. §. cur autem. ff. de re iud. sec. d. gl. communiter approbatas, vt tenet Bart. in l. que dotis. ff. so. ma. D. Nic. in c. nonne. de presum. refert capr. reg. 56. nu. 15. & 47.

Tacens ac praesens si praecedat contractus vel obligatio de cuius natura ad illud quod eo praesente & tacente tenebatur tunc praesens & patiens, non habetur pro consentiente, vt cōiter teneri refert Bened. capr. reg. 56. nu. 30. vide §. praesentia.

Tacens ac praesens actui qui per coniunctum fit, censetur fieri de eius cōsensu, vnde si non contradicat, sibi praedicit, & communiter tenetur quando coniunctio in se reuerentia haberet, vt tunc potius dissentium, sec. Barto. in l. qua dotis. ff. so. ma. per tex. in l. 1. §. quae oneranda. & ibid. gl. ff. quarum rerum actio non detur, & l. pen. ff. de pac. contrarium tamen cōmuniter tenetur, nam licet coniunctio sanguinis habeat in se reuerentiam, tamen non facit praesumi, c. vnico. de sponf. impub. lib. 6. refert Bened. capr. reg. 56. n. 3. l. & seq. & reg. 55. n. 2.

Tacens ac praesens in imponenda seruitute, non censetur consentire, l. in iurim. ff. de seruit. vrb. pred. sec. gl. in c. is qui tacet. de reg. iur. lib. 6. & gloss. in l. si filius. ff. de procur. idque communiter probari refert Benedictus Capra, regula quinquagesima sexta. numero 38.

PRO

PRO. tacita pupillaris substitutio non excludit patrem. l. precibus. C. de impub. l. f. C. de inst. & substit. idem.

Tacita institutio, quo ad filium vel alium qui de necessitate institui debeat, non valet, neque sufficit ad validitatem testamenti. com. dicit Cla. in §. testamentum. q. 3. 5. ver. in primis. P. Fichard.

Taciturnitas in dispensatione habitatis primae, reddit secundam subreptionem. curt. iun. consil. 29. nu. 9. commu. dicit. B. Villalob.

Taciturnitas & praesentia in iis quae respiciunt praedictum tertij, cuius ad nos spectat cura & sollicitudo, non inducit sensum. l. 3. C. de auct. tuto. vbi tex. & gl. secundum gl. & Bart. l. qua dotis. ff. so. ma. cum quo caeteros transire asserit Ben. ca pra reg. 56. nu. 54. quod procedit secundum eundem ibidem nisi taciturnitas longo tempore duraret, quia tunc videretur consentire. l. qui aliena. ff. de acq. haer. & l. filius. C. de peti. haer. Bart. in l. gerit. in fi. ff. eod. tit. idq. obtinet etiam si fieret actus qui contradicendo poterat impediri. l. sicuti. ff. de arbit. l. tunc autem. ff. de re iud. refert Bened. ibid. nu. 55.

Taciturnitas concernens tamen merita causa, etsi taceatur exceptio peremptoria, regulariter non inducit subreptionem, nec potest de tali taciturnitate contra rescriptum opponi. c. j. de rescr. lib. 6. nisi exceptio illa notoria esset, aut annexam haberet iudicis competentiam, aut talis esset peremptoria, quae peremeret gratiam aut literas. Aut nisi illam obiciens offerret se incōtinenti probaturum, iux. l. 3. §. ibid. ff. ad exhib. Sed hoc postremū cōiter non tenetur per nor. in d. c. 1. & imol. in c. super literis. eo. tit. vt refert Bened. capr. reg. 44. nu. 9.

Taciturnitas, & patientia concurrente scientia, & coniunctione sanguinis, praesumptione legis inducit sensum & ratihibitionem iux. cōem vt refert Bened. capr. reg. 55. n. 20. §. ratihabitio, & reg. 56. nu. 3. Bart. in l. inuitus. C. de procur.

Taciturnitas & patientia coniuncta alij actui sine contradictione aut protestatione, inducit sensum & ratihibitionem, secundum imol. in c. cum olim de of. deleg. & Bart. in l. quo enim. §. Iulianus. ff. rem ratam haberi. Rot. decif. 320. incipit. Item si impetrans, & ita cōiter teneri testatur ibid. capr. n. 30.

Taciturnitas conductoris & locatoris impleto tempore conductoris, inducit tacitum sensum, vel relocationem & reconductionem. l. item queritur. §. qui impleto. vbi gl. Bar. & alij. ff. locati. & gl. in c. is qui tacet. de reg. iur. l. 6. quod communiter teneri refert Ben. capr. reg. 56. nu. 8.

Talionis poena iam hodie improbo more omnis omnino antiquata est, vt late attest. l. Cla. in pract. §. vlt. q. 8. l. E. Suar.

PRO. talis quis praesumitur, in quali habitu reperitur. l. itē apud labconem. §. si quis virgines. ff. de iniur. l. si ignorans. & ibi gl. ff. loc. Bellon.

PRO. talia sunt subiecta, qualia praedicata demonstrant, & econtra. l. fundum. ff. de fund. inst. idem.

PRO. tam ex contractibus, quam ex delictis filij familias obligantur. l. tam ex contractibus. ff. de iudicij. Bellon.

PRO. tanta est vis matrimonij, vt qui antea sunt geniti, post contractum matrimonium legitimi habeantur. c. tanta, extra qui fil. sint leg. Bellon.

PRO. tantum operatur genus in suo genere, quantum particulare in suo particulari. l. si chorus. ff. de leg. 3. l. si duo. ff. de admin. tut.

OB. contra de l. si quis mihi bona. §. sed vtrum. ff. de acq. haer. red. & l. sed & si rei. §. quaesitum. ff. si quis cauit.

SOL. dic quod ibi requiritur speciale mandatum, q. sub generali verisimiliter non comprehenditur. Bellon.

PRO. tantum operatur fictio in casu ficto, quantum veritas in casu vero. §. minorem. instit. de adop. idem.

PRO. tantum valet vnum verbum effectiuum, quantum mille. l. si aliquid. vbi Bald. no. C. de don. idem.

PRO. tanto grauiora sunt peccata, quanto diuturniora. in c. non satis. & c. cum in ecclesia. extra de simo. idem.

Taxatiua legis vel statuti verba non excludunt casus similes, vt frequenter placitum affirmat Rip. nu. 86. lo. Crot. nu. 56. in l. si constante. ff. so. ma. Ant. Gomez. de testa. c. 11. nu. 12. ver. nec obstat. E. Suarez.

Tempestatis causa, quae in mare iactantur, tunc demum prodelictis non habita censentur, cum bene composita & colligata iactantur. vt est com. opi. cum accur. in l. qua ratione. §. vlt. ff. de acqu. rer. do. & in l. falsus. §. si iactum. ff. de furt. & l. in terdum. §. 1. ff. de acq. poss. & in l. 2. §. vlt. & in l. qui leuanda. ff. ad l. Rhod. de iact. & in §. pen. instit. de rerum diuis. Quam tamen opinio. nos alibi late & euidenter confutamus. E. Suar.

Tempus praescriptum ad aliqd agendum non currit ignorant. vt commune asserat curt. iu. conf. 8. numero secundo. 80

E. Suarez.

Tempus decem annorum longum dicitur, commune ait Martin. Nauar. reconditē doctrina vir in c. 1. §. 2. n. 5. de poeni ten. dist. 1. At centum an. tempus dicitur hominum memoria superare, vt commune placitum enunciant curt. iu. conf. 90. nu. 2. Aym. Crauer. hac in re semper videndus de antiqui. temp. 4. par. ver. absolutis differentiis. idem.

Tempus, quo ad solutionem iudicatis indulgeri debeat in iudicis arbitrio ponitur, commune effatur Boerius decif. 45. nu. 2. idem.

Tempus à lege sic exactum, cum fuerit septem an. aut cum peruenerit ad septem an. aut, cum eius aetas septennium fuerit: non satis est ordiri, sed opus est per texi, ac perfici. At si tempus iis verbis desideretur, cum in septimo anno fuerit, satis superque erit incipere, atque auspiciari. communia ponit latissime Did. à Couar. de sponf. l. 1. par. c. 2. nu. 2. idem.

Tempus in illius odium duplicabitur, qui ante tempus egerit. commune inquit Ant. de Tremo. in add ad Bon. in pra. cti exceptio. n. 3. ver. conditionē, in quib. mod. suo nom. iac.

Tempus decem an. dicitur longum, Naua. in c. 1. §. 2. de praescrip. dist. 1. n. 5. com. dicit. Villalob.

Tempus 30. dierum petendorum a posolorum, currit scienti latam sententiam, statim à tempore scientiae, Magis communis, & a qua est opi. secun. Maran. in spec. in 6. par. iud. nu. 290. l. Fichard.

Tempus faciendi inuentarium currit à tempore aditae hereditatis, dec. conf. 633. Rom. conf. 304. Dur. in arte restan. ti. 1. cau. 8. iaf. in l. scimus. C. de iure delib. n. 7. Bell. conf. 68. cōmunem dicit, & post aditam hereditatem debet incipere intra 30. dies, & finire intra 60. B. Villal.

ADDITIO. Distique 30. dies continui sunt, ac à die scientiae delationis hereditatis incipiunt, & simpliciter alij 60. continui, à die hereditatis aditae incip. & ita de cōi restatur Bero. q. 62. an tempus, & q. seq. & refert M. Ant. Bard. tract. de temp. vti & contin. in c. 3. sub nu. 7.

Tempus datum à praetore, non potest abbreviari ad finem exclusionis, ita nec tempus datum ad adendum, de iure ciui li, curt. iu. conf. 108. nu. 37. com. dicit. B. Villal.

Iudex tamen potest abbreviare tempus ad adendam hereditatem, ne legatarij diu expectent, Alex. conf. 4. volu. 2. & idem Alex. & iaf. in rub. de succ. edicto. C. com. dicit. idem.

Intentio creditoris non est fundata contra heredem filium, ex eo q. probatur, q. non abstinuit, quia interim dum se non immisuerit, poterit abstinere, Pyrrhus Angieb. in confue. Aure. de success. c. 20. com. dicit. idem.

Tempus statutum ad aliquid faciendum non currit ignorant. curt. iu. conf. 8. com. dicit. idem.

Fallit in tempore dato patronis ad praesentandum, quia currit à tempore vacationis beneficij, Lamber. de iure patro. lib. 2. par. 2. q. 1. art. 8. nu. 1. com. dicit.

Fallit secundo, in petitione restitutionis ex capite ignorantiae quia non potest peti post quadraginta an. Boer. decif. 39. n. 7. com. dicit, de qua in verbo restitutio. nu. 32. idem.

Tempus longissimum facit praesumi solennitates extrinse cas. Boer. decif. 1. nu. 15. com. dicit.

Fallit si ex eius aspectu appareat defectus. curt. iu. conf. 130. nu. 7. com. dicit, de qua in verbo solennitas.

Tempus centum an. requiritur ad hoc q. dicatur concurrif se tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, curt. iu. conf. 90. nu. 2. com. dicit, Aym. Crauer. de antiquitate temporum, part. 4. in vers. absolutis differentiis, in princ. vsque ad nu. 9. disputando hanc materiam concludit, q. quando requiritur tempus, de cuius initio non sit memoria, non est necessarius cursus centum annorum, sed q. probetur, q. non sit memoria hominum in contrarium, per notata, per doct. in ca. 1. de presc. in 6. de iure regio ad probandum immemorabile tempus sufficit q. testes deponant de quadraginta annis de visu, & de auditu, auditus antiquorum, cum publica fama, & voce, (vt habetur in l. 4. 1. Tau.) in contrarium probato tempore immemorabili, non dicitur probatum tempus centum annorum, cum requiritur lapsus temporis centum annorum. Coua. in c. possessor. de reg. iur. l. 6. nu. 9. com. dicit, ex gl. in c. cum vobis. de testib. idem.

Tempus de cuius initio memoria non sit in contrarium, debet probare ille, qui fundat in: erionem suam in dicto tempore. curt. iu. conf. 90. in fi. com. dicit. idem.

Tempus in quo grauamen profertur à iudice, praepos. in c. biduum. 2. q. 6. Fallit autem in excommunicatione, commune dicit. B. Villalob.

Tempus

Tempus quod datur condemnatis, vt soluant, est in iudicis arbitrio. Boer. decif. 4. 5. nu. 2. com. dicit. B. Villal.

Tempus executionis causarum criminalium est in iudicis arbitrio, idem ibi nu. 7. com. dicit. idem.

Tempus quadriennij ad petendum restitutionem currit a tempore finite prescriptionis, cum prescribitur contra nunc maiorem, qui tempore inchoate prescriptionis minor erat, Io. Maur. de resti. in integ. c. 44. com. dicit. idem Villal.

PR. tempus contractus est inspicendum in contractibus, si filius ff. de verb. ob. l. 1. §. non solum ff. de pos. l. si tamen ad fenat. maced. Bellon.

PR. tempus non est modus tollendae, vel inducendae obligationis. l. obligationum fere §. placet. ff. de act. & obli. idem.

QB. contra de l. cum de in rem verso. ff. de v. fur. vbi solutio vsuratum pluribus annis facta obligat in futurum.

SOL. ibi propter lapsum decenni, qui est loco iusti tituli, & ideo ibi allegatio iustitiae tulli obligat in futurum.

OB. secundum opponitur de l. 1. C. de fideic. vbi ex praestatio ne alimentorum triennali prauidetur in futurum soluenti.

SOL. ibi fauore alimentorum, & vltima voluntatis.

PRO. tempus, persona, locusque aggrauant delictum. l. aut facta ff. de poe. idem.

Tempus statutum a lege vel statuto an & quando currat ignoranti, vide iaso. in l. quandiu. col. fi. C. qui admitti. Quid in termino dato a iudice aut alio, an currat a die dati termini, an vero a die notificationis & scientiae, vide doct. in apostill. ad Bar. in l. labeo. ff. si quis testa. lib. esse iust. fuer. vbi plura notab. faciunt quae idem Bar. scribit in l. 1. §. praesides. ff. de requir. reis. & in lege genero. ff. de his qui not. infam. post numer. 3. Put.

Tempus instantiae causae principalis a iure vel statuto praefixum prorogari non potest partium consensu, sec. gl. & doct. communiter, in l. properandum. gl. in verbo, triennij. C. de iudic. in l. 2. ff. de re iud. cum sit principaliter fauore publico inducta vt sit litium finis, cui partes renunciare non possunt. l. ius publicum. ff. de pact. l. 2. §. fed qua. C. de iura. calum. Idem in instantia causae appellationis, sec. Barto. in auth. si tamen. C. de temp. app. Bald. in l. centurio. circa fi. ff. de vulg. & pupil. Io. And. Pan. & Do. prapo. in c. ex ratione. extra de app. nec eod. fit §. nunc breuiter. vers. licet autem detur annus. & seq. Rom. & Nicol. in l. 2. de re iud. licet contrarium teneat ipse Bald. in extrauag. de pace constan. in verbo, in causis, in auth. ei, qui. & in l. fi. C. de temp. app. per dictam auth. si tamen, & clem. quandiu. de app. quae iura secundum praefatos doct. loquuntur, no de prorogatione vltra tempus instantiae, sed de suspensione cuius temporis instantiae, dum partes consentiant nolle litigare. Balb. decif. 426.

Tempus ad probam non labitur, dum disputatur an articuli vel positiones admitti debeant, teste Bal. per illum text. in l. quandiu de acq. her. not. glo. & doct. in c. cupientes §. quod si ver. videbitur de elec. in 6. idem dicitur doc. procedere dilatione pendente ad respondei positionibus vel dicei de impertinentia per gl. clem. saepe post dilacionem de ver. sig. Bal. in l. vlt. ff. de fer. idemque dum super personae legitimatione ante litem contestationem disputatur, iux. not. per Bal. & Alex. in l. properandum in prin. C. de iud. idem quando dilatio labitur propter inducias rei, l. 2. §. pen. de iudi. similiter vbi tempus praefixum parti ad aliquid agendi, culpa ipsius & malitia labitur inuites petendo dilacionem, ex not. per Bart. in l. intra vtile. ff. de minor. in l. petenda C. de temp. in integ. rest. Min. sing. cent. 2. obser. 99. Quibus adde, quod si terminus fuerit per iudicem assignatus auctori ad probam, & producenti capta: dum disputatur super admissione interim non currit tempus & terminus probam, secundum cur. l. 1. col. 1. cir. ff. C. de iur. cal. Alex. consil. 42. col. 3. circa med. lib. 3. & fac. Nat. conf. 318. vbi loquitur in terminis statuti praefigere terminum super admissione captae, & ibi quomodo currat tempus, & not. ias. in l. contra maiores C. de inof. test. in l. si cum §. qui iniuriarum col. 2. & 3. ff. si quis cap. catel. vers. instantia accedit, quod si terminus non currit, vbi disputatur super eo quod expectari erat, l. si cum ipse ff. de excus. tut. l. intra vtile in prin. ff. de minor. vnde si aliquid statutus est terminus ad probam, siquae exceptionem: donec disputatur, an illa exceptio sit admittenda vel non, terminus ad probam non currit, vt scribit Nar. cor. ff. 172. col. fi. vbi quando per cauillationes & subterfugia auctoris causa protelatur: quod non currat instantia, pro quo fac. Alex. consilio 72. col. 1. in l. libro 3. ibi num. 2. quod si causa expediri debet intra certum tempus, illud non currit impedito per dilacionem auctoris, vnde dicimus, inquit Alex. ibi, quod si statutus est auctori terminus ad probam, & in termino auctor positiones

producat: & stet post diem quominus positionibus respondeatur non currit terminus auctori statutus, Quid in causa appellationis? & dic. vt per Alex. in dicto consilio. Cagnol. in l. ea est natura nu. 9. de regulis iuris. Quibus omnibus conuenire, videtur quae habentur in pract. pap. for. sent. diffin. ver. primo quidem, sed praedicta omnia magis proderunt, si fiant protestationes & interpellationes quas docet iaso. in l. properandum. §. si autem vtraque. C. de iudi.

Tempus petendae inuestiturae non incipit currere, nisi a die probabilis scientiae, & sic ille annus a principio est utilis & potest scientiam continuus, com. in §. feudum. q. 49. ver. Scias tamen P. Fich. ex Claro.

Tempus petendae inuestiturae non currit impuberi, com. in §. feudum q. 49. ver. item scias. idem ex eodem.

Tempus datum ad cognoscendum, incipit currere a tempore praesentationis commissionis, si detur sub certo numero dierum, secus, si vsque ad certum diem, Franc. in c. super eo, 2. de app. com. dicit. B. Villal.

PRO. tempore indigemus vt aliquid maturius agamus, ca. 20 ponderet. 50. dist. Bellon.

Tempus datum ad probandum non currit, dum disputatur, & cognoscitur an capitula probatoria, vel positiones probare debentis, admitti debeant, secundum Bal. in l. quandiu, per illum textum. ff. de acquirend. haered. glo. & Gem. in capitulo cupientes. in §. quod si in verbo videbitur, de elect. in 6. Idem dilacione pendente ad respondendum positionibus, vel dicendum de impertinentia, secundum glo. in verbo post dationem in cle. saepe de verborum significat. Bal. & dominus cato in l. ff. de fer. in l. 1. C. de iura. calum. 30 specul. in titul. de dilatio. §. 1. versicul. sed nunquid currunt. Idem dum disputatur super legitimatione personae ante litem contestat. nec tunc etiam per instantiam, licet per decem annos super hoc litig. rerur, secundum Bal. quem sequitur dominus Alexander. in l. properandum. C. de iud. in prin. eundem Bal. in l. & post edictum. ff. de iudi. Idem vbi tempus labitur propter priuilegium, vel inducias rei. l. 2. §. pe. ff. de iudic. l. fi. §. donec. C. de iure deliberand. Idem generaliter vbi tempus praefixum parti ad aliquid faciendum labitur culpa, & per maliciam, & dilaciones frustratorias partis, per casum cum Bart. in secunda opinione in lege intra vtile. ff. de minor. iuncta l. petenda. C. de tempo. in integ. resti. petend. Balb. decif. 185.

Tempus appellandi currit minori, si fuit defensio, & tutor eius vel curator interfuit sententiae, & ita secundum Bartol. in lege fi. C. si aduer. rem iudica. procedit glo. ibi, & in §. pupillis. in authentica de haeredi. & falcid. qua allegat casum de hoc in §. 1. in auth. de appella. & intra quae tempora. Secus si fuit indefensus, & tunc procedat opin. Iacob. Butr. qui tenuit tempus ipso iure non currere per legem final. C. in quibus causis in integrum restitutorio non est necessaria. Habebit tamen primo casu remedium restitutionis in integrum ad totam causam seu ad appellandum, secundum doctores. in d. l. fi. C. si aduer. rem iud. Balb. decif. 319.

Tenuta seu alius actus iudicis in quo processit de facto parte non citata, vbi erat citanda, potest ab eo reuocari parte non citata, & sine causa cognitione, secundum glo. in capitulo. excommunicatos. 11. quaest. 3. in l. minor. & ibi dominus Alexand. ff. de euctio. in l. 1. in verb. infirmabitur. ff. de fer. Bald. in l. pacto quo poenam. C. de pactis. in l. post sententiam, in vltimo folio. C. de sent. Bart. in l. 2. C. de seruitu. Balb. decif. 354.

Tempus datum a iudice partium consensu, prorogari potest: & ideo non soluens intra terminum a iudice statutum, sub excommunicationis poena, vel pecuniaria, non incidet in poenam facta termini prorogatione per partem, dummodo soluat in termino prorogato. l. Celsus. ff. de arbit. & secundum Bar. in l. 1. §. & post operis. ff. de oper. noui nuncia. canonist. communiter in cap. praeterea, el. 2. extra de appellat. Balb. decif. 432.

Tempus appellationis suspensum. Per compromissum factum in arbitratorem suspenditur tempus appellationis prosequendae, sicut & in arbitrum, secundum Roma. & Nicol. in l. 2. ff. de re iudica. per clem. quandiu. de appellat. & in auth. si tamen. C. de temp. app. & quia eadem est ratio in vtroque, licet Pet. de Anch. conf. 274. determinauerit contrarium, cuius opinionem ipse Roma. vbi supra pluribus motibus conseruat. Balb. decif. 479.

Tempus executionis causarum criminalium est iudicis arbitrio, vt est communis opinio de qua Boerius decif. 43. numero 7. Bonacoff.

Tempus

Tempus quod datur condemnatis, vt soluant est iudicis arbitrio. Boer. decif. 4. 5. nu. 2. com. dicit. idem.

Tempus commissi delicti, reo instante declarari precisè debet, vt est com. opi. per Burf. conf. 34. nu. 25. Bonacoff.

PRO. tenebrae aptiores sunt ad fabricandum falsum, in l. 1. §. tria lumina. ff. de vent. in sp. Bellon.

Terguerfator punitur poena infamiae, & lib. 5. auri. com. dicit Marian. in rub. de calum. n. 6. Cla. d. §. fi. q. 72. vers. tergerfator, ibi etiam dicit Oldradum mortuum esse tristitia propter hoc crimen. P. Fich.

Terminus, diem termini non computari in hoc ipso termino, per multi doct. asserunt, & hanc opinionem communiore consuetudine obseruari dicit Bald. in l. eos. §. si autem. nu. 6. ff. de appell. Et communem esse dicit ias. l. 1. nu. 20. ff. si quis cautio, vt refert Pet. Duen. reg. 196. per totum.

Contrariam opinionem, quod imò dies termini computetur in terminum, tenent similiter plurimi doctores. (multi sibi ipsis contrarij.) Et communem esse dicit Philip. Cor. conf. 279. nu. 4. vol. 4. vt refert Duen. in subsequenter reg. 197. per totum, quem omnino vide, nec non Tiraq. ibid. alleg. 1. Fich.

Terminus praediorum, vel domum amouens scienter, ac dolo malo finium occupandorum gratia, si est persona nobilis relegatur ad tempus, si vilis fustigatur, & ad biennium relegatur. l. 2. ff. de ter. mo. Cy. Bal. Sali. & Alb. in l. 1. C. de acc. abb. & Barba. in c. ex literis. de probat. Iodocus Damhouderus in Enchiridio sub rub. de translatione limitum, vbi autem illi os terminos amoueret quis causa offuscandi eos, punitur poena arbitraria, l. fi. circa fi. ff. de ter. mo. abb. in d. c. ex literis. Sali. in l. 1. de accus. Vbi verò quis amouit terminos dolo malo, puta vt lapides conuales furetur, vel vt vicinis negotium faceat non tamen mouit eos occupandi finia nec animo litem conuinsum suscitandi in suum commodum, nec ea offuscandi, punitur poena 50. aureorum. l. fi. in prin. ff. de ter. mo. Sali. in d. l. 1. abb. in d. c. ex literis Iodocus in d. rub. de transla. limi. & ita restringitur ipsa l. fi. & ista est com. opi. sec. dec. in d. c. ex literis in fi. vbi tamen qui amouit terminos nesciens illos esse terminos, dolo tamen id egit, puta vt lapides conuales furetur, si est vilis persona ceditur verberibus. l. 2. ff. de ter. mo. si est nobilis punitur poena arbitraria sec. abb. in d. c. ex literis vel saltem tenetur furti, vt per Sali. in d. l. 1. & terminos, seu limites intellige quauis signa, siue sub signacula, quae agros ad inuicem separant, siue lapides, siue pali, siue arbores, siue fossata essent, vt per Iodocum in praetata rub. de transla. limitum, in fi. gl. & doct. in d. l. fi. F. Vinius.

Terminus parti statui potest ad accusandum, ita vt si in eo termino non accusauerit, postea non sit audiendus, com. dicit imola in c. tuar. circa fi. de procu. & est practica com. secun. Blanc. in practica crim. nu. 4. 1. Cla. d. lib. 5. §. fi. q. 3. vers. & consequenter. P. Fich.

Terminus statutus a iudice ad producendum instrumenta intelligitur praefixus ad omne genus scripturarum, non autè ad testes producendos, secundum spe. in ti. de dila. §. vendidit. vers. sitem no. & Bald. in l. 1. C. de iura. cal. quod ibi sequitur & dicit esse notandum do. Sandilianus. Balb. decif. 37.

Terminus ad faciendum suas defensiones in criminalibus omnino est dandus, etiam quereus fuisset sponte confessus, vt est com. opi. Cla. q. 49. ver. cit igitur. Etiam non petitus, vt ibi adeo quereus princeps, etiam de plenitudine potestatis, non potest tollere defensiones reo, vt est com. opi. Cla. ibi. ver. & hoc adeo verum. Et si statutum dat terminum ad se defendendum, reus potest sibi ipsi abbreviare, vt si defensionem non facit in statalem terminum ob suam negligentiam, tacite censetur termino renunciaffe. Bal. in c. personas. nu. 1. de appell. idem.

Terminus iudici praefixus ad inquirendum pro delictis currit a die commissi delicti, non a die scientiae, vt est com. opi. Cla. q. 51. vers. fed quaro. & not. quod terminus a statuto positus non potest diminui, vel prorogari, puta, si dicat statutum quod contumax ponatur in banno, in quo assignetur ei per iudicem terminus octo dierum, infra quem si non comparuerit, habeatur pro confessio, quia tunc iudex non potest neque augere, neque minuere, ita Bal. in l. iubemus. C. de iudiciis. nu. 10. & si statutum. idem.

Termino elapso ad syndicandum, etiam non absoluto officiali, non potest amplius de eo queri, & syndicari, etiam in propria patria, vt est communis opi. Cla. q. 51. ver. haec etiam. Bonacoff.

Tertius ad causam veniens in statu in quo ea reperitur audiri debet, secundum doct. in l. saepe de re iud. aff. decif. 235. Marc. Delfin. decif. 272. vbi quod tertius sciens litem seque non opponens nec appellans a sententia, praedictum saltem quo

ad possessionem sibi parat, iuxta communem per Alex. in l. a diuo pio. §. si super rebus. nu. 24. ff. de re iud. Hinc dicit abb. in c. super eo. col. vlt. de of. delega. quod si iudex tertium se malitiosè habere ad impediend. executionem cognouerit: illum audire non debet, teste ias. in l. 4. §. condemnatum. nu. 1. 1. de re iud.

Tertius veniens ad causam virtute clausulae, omnesque alios interesse putari in rescripto: tunc in eo statu admittitur in quo causa reperitur, adeo vt si publicati essent testes sibi obsequentes, teste fel. in c. veniens. de testi. in ca. exceptionem de excep. in c. super nu. 13. de re iud. Cassiad. decif. i. tit. de excep. cuius adde, quod quando tertius commissionem impetrat quod constituto de interesse: iudex ipsum admittat, tunc in eodem statu non recipitur: sed renouandus est processus, teste Cassiad. decif. 3. all. Sed an tertius veniens ad causam post terminos non ritè recteque seruatos teneatur illos iterare & repetere? & dic. quod sic, ex not. per doct. in apostill. ad Rol. decif. 2. num. 37. de rescript. Qui quidem tertius ad defensionem causae pro suo interesse ex persona rei compareri fori declinatoriam etiam post litem contestatam opponere poterit, licet talis exceptio regulariter ante litem contestatam opponi debeat, ca. inter monasterium, de re iud. ias. in l. ita demum. num. 5. C. de procur. post inno. in c. capsum sanctae crucis. de rescr. franc. niconi. alleg. 34. nu. 17.

Tertius comparens didicitis attestacionibus, non potest alios testes producere, & prima publicatio ipsi nocet, secundum communem per Burf. conf. 95. nu. 13.

Testamentum non infirmatur ex eo, quod testes sint legatarij, si solenniter sit confectum: secus si in testibus consilii, curt. iu. conf. 18. nu. 18. com. dicit.

Concor. cum l. 11. titul. 1. parte 6. & cum l. 8. titul. 5. For. II.

Item, nec probatur legatum sibi ademptum, iaso. in l. distantibus, C. de test. nu. 6. & Io. Durand. in arte testan. titu. 2. communem dicunt, & Bellon. in consil. 16. Idem concludendo, nu. 7. & dicunt com. tam istam quam praecedentem. Villalob.

Testamentum comprobatur legitime esse factum, per duos testes testamentarios, Alex. conf. 84. vol. 2. & Dur. cau. 2. nu. 6. com. dicit. idem.

Testamentum non reuocatur ex eo, quod testator coram septem testibus dicat nolle valere testamentum nisi dicat se velle mori ab intestato. Io. Durand. titul. 2. caut. 3. communem dicit.

Testamentum subuertitur filius non institutus, etiam si eis legata sit res certa. Io. Durand. in arte testan. tit. 3. cau. 1. communem dicit.

Eriam si legetur ei legitima, si non instituat. l. 4. titul. 8. parte 6. sed tamen de hoc vide quae habes in verbo, legitima.

Amplia, si instituantur filij sub conditione non potestatiua. Dur. in dicta cau. 1. num. 3. & Soc. consil. 97. volu. 3. communem dicit.

Amplia in testamento filij patre non instituto, quia non valet. Io. Durand. ibi nu. 8. com. dicit. idem.

Testamentum, in quo pater instituit filios simpliciter, non comprehendit filium, quem ignoebat habere, & est nullum. ias. in l. scuti. nu. 2. C. de testa. milit. communem dicit. idem.

Testamentum inter liberos non sustinetur ea via, quae melior de iure valere potest. Io. Dur. d. cau. 1. nu. 7. communem dicit. idem.

Testamentum matris, vel aui materni, sustinetur per clausulam codicillarem etiam si filius sit praeteritus, quia grauati censentur venientes ab intestato restituere. Io. Dur. in arte testan. tit. 3. cau. 1. §. com. dicit.

Amplia ad testamentum nullum ex quacunque causa, si in eo sit apposta clausula codicillaris venientes ab intestato, tenentur restituere haeredibus scriptis obtenta quarta trebellianica, iaso. in auth. ex causa. nu. 22. C. de lib. praeter. Durand. in arte testan. tit. 8. cau. 1. nu. 4. tit. 11. cau. 1. & Io. Nicol. in consil. 2. num. 6. de secund. nuptiis. communem dicit, quàm intelligit, Rub. conf. 125. num. 7. quando venientes ab intestato tempore testamenti tenebant primum gradum quod nota. idem.

Testamentum patris cum clausula codicillari per verbum, de praesenti valet, non comprehendit posthumum, secus tamen per verbum, valet & valet de futuro, & de praesenti. Alex. conf. 124. vol. j. com. d. reprobata opi. Bart. dicentis clausulam codicillarem per quodcunque verbum, non comprehendere posthumum. Et hanc Bart. opinionem Fran. de Aret. conf. vlr. nu. 7. com.

nu. 7. communem dicit, quos refert iaf. in auth. ex causa. n. 24. de lib. prate. Et hanc ultimam dicit magis communem. Ant. Rub. conf. 2. 2. fi. vbi dicit Barbat. & Socinum hanc dixisse communem. idem.

Testamentum est ipso iure nullum, quando erratur in persona hæredis, quam credebatur testator esse coniunctam. iaf. in 1. eam. quam. nu. 16. C. de fideic. com. dicit. idem.

Testamentum, in quo filius sub potestate est preteritus, si filius dicat nullum, rumpitur, aliis non. iaf. in l. posthumo. nu. 2. 1. C. de bo. pos. com. dic. licet ipse faciat conclusionem contrariam, dicens qd est ipso iure nullum, & in auth. ex causa. de lib. prate. nu. 8. dicit hanc suam conclusionem communem, quod sit ipso iure nullum in filio sub potestate, & in emancipato, non sit ipso iure nullum. idem.

Testamentum, in quo à patre filius familias præteritus existit, an sit ipso iure simpliciter & omnino nullum, vel ita demum, si filius velit dicere nullum. Hanc questionem ad eum controverfam esse scribit Fer. Vas. Illust. contro. lib. 3. c. 99. nu. 1. (id q; ex iaf. in l. si. nu. cum seq. de bo. pos. contra tabu.) vt sit de sum mis iuris apicibus.

Quod enim tum demum sit nullum, si id velit, tenent per multas glossas, ad eum vt in d. l. si. nu. 2. 3. eam dicit gl. esse communem, quam sequitur & firmat Ang. in l. ita tamen. §. quoties. ff. ad treb. vbi dicit veram esse non aliter atque euangelicam. eam similiter sequitur propter multos quos allegat tirac. in l. si vn quam in vers. reuertatur. nu. 13. C. de reuoc. dona.

Contrariam opinio. qd vt testamentum sit prorsus ipso iure nullum, non attendit filij declarationem, multo plures glossas tenent, quas sequitur & firmat iaf. in l. filio præterito. nu. 23. & 29. C. de contra tab. dicens communem esse tam vltimam non quam citramontanorum. Et similiter communem dixerunt Eman. à Costa, Guliel. Bened. Alex. in conf. dec. (dicens in hac re tanquam clara, non esse laborandum.) Et denique curt. iu. prout illos recenset idem Vasq. in d. c. 99. nu. j. fi. Et ibi dem concordiam quandam harum pugnantiam opinionum, ex d. curt. subiungit, quam ibi vide. I. Fich.

Licet testamentum sit nullum ex præteritione filij in potestate, tamen debentur legata. iaf. in auth. ex causa. nu. 1. de lib. prate. com. dicit, & Alex. conf. 36. nu. 8. lib. 1.

Fallit si in testamento sit clausula codicillaris, quia valebit in vim codicillorum. Alc. in l. 1. §. si quis ita. nu. 17. de ver. obl. com. dicit, quia rupto testamento ex præteritione, clausula codicillaris fortitur suum effectum integrum, magis com. dicit, Alex. conf. 37. vol. 1. nu. 3.

Amplia istam communem, & si testator ignoraret natos si bi esse nepotes. Alex. in conf. 26. num. 9. magis com. dicit, sed Apostill. in add. ad ipsum Alex. in d. conf. 26. dicit qd hodie com. opi. est in contrarium reprobata, gl. auth. ex causa. C. de lib. prate. vt per Bart. Paul. & iaf. ibi, nec etiam recipit limitationem Bart. in quantum intendebat dicere, qd hæc noua com. opi. non habet locum, quando testator diu vixerit. Et nota qd hæc noua com. opi. dicitur magis communis ab Alex. consil. 47. nu. 1. lib. 2.

Restringe istam ampliationem in legato paruo, secus tamen in magno, quia rupto testamento per natiuitatem posthumi, rumpitur legatum magnum, Alc. de præsum. re. 1. præsum. 13. in prin. com. dicit.

Amplia etiam, si præteratur posthumus, iaf. ibi nu. 2. com. m. dicit.

Amplia secundò, etiam quo ad substitutiones exemplares & pupillares. iaf. ibi nu. 10. com. dicit.

Amplia tertio, quò ad fideicommissa. num. 11. comm. dicit idem iaf.

Amplia quartò, etiam in exheredatione sine causa, vel cum causa non probata. ibid. nu. 8. com. dicit iaf.

Limita in legatis relictis ipsi filio rumpenti testamentum. idem iaf. nu. 5. com. dicit. B. Villal.

Testamentum rumpitur per ingressum religionis. Io. Dur. in arte testan. tit. 3. cau. 9. com. dicit. idem.

Testamentum si inueniatur cancellatum penes testatorem præsumitur de eius voluntate. iaf. in l. si vnus. nu. 9. C. de testa. com. dicit. idem.

Testamentum non vitiat solennitates leuis ommissa. iaf. in d. l. si vnus. nu. 4. com. dicit. idem.

Per statum potest dari testandi forma, vltra formam traditam per ius ciuile. Io. Dur. in arte testan. tit. 2. caute. 6. com. dicit. idem.

Testamentum factum secundum formam loci, in quo testamentum conficitur, attenditur, & non loci rei sitæ, & ad illa bona extenditur. iaf. in l. 1. nu. 44. C. de sacros. eccl. com. dicit, li 80

et ipse in l. si arrogator. n. 40. ff. de adoptio. dicat opinionem Petri, que huic contrariatur, communiter teneri, sed tener priam. idem.

Testamentum in certo loco conditum, an extendat se, valeatque quò ad bona vbiunque existentia, vel sita? Item cuius loci statuta vel consuetudines sint circa hoc attendenda? Questio est maximè controuersa.

Affirmatiuam huius, sublequentes doct. tenent. spec. in tit. de instru. edit. §. compendiosè. vers. quid si consuetudine. Io. And. ibidem in add. in verb. Cynus. Cynus ipse in l. cunctos populos. C. de sum. tri. & fide cath. ver. quidam moder. Gul. de Cun. in d. l. cunctos. vers. ex prædictis resultat. & vers. si est dubium, & c. Guido Sufa. in l. omnes populi. ff. de iustit. & iur. vt eum allegat Gozad. conf. 49. in prin. Io. Calderi. conf. 34. sub rubr. de testa. quibus annumerari possent Bart. ob distinctione, quam facit in d. l. j. videlicet, an verba statuti respiciunt bona, vel personas, & c. Alb. de Rosa. in d. l. 1. Bald. in repetitio. l. 1. in 30. q. vers. quinto quæritur. Sali. in eadem l. 1. vers. Si autem bona sunt immobilia, & ibidem commemorat, qd ita obtinere rit de facto concurrentibus doct. iurisconsultis tam Bononiensibus, quam Florentinis. Pet. Anch. conf. 37. vers. venio ad secundam rationem. nu. 7. Raph. Fulg. in d. l. 1. nu. 24. in fi. Lu do. Ro. conf. 39. Franc. Aret. in d. l. 1. sequens prædictam dist. Bart. Ang. Aret. in tract. de testa. in verb. secundum morem & statuta nostræ ciuitatis regij, & c. in q. 5.

Ioan. Campegius in tract. de dote. in vlt. par. q. 69. incip. Antalis exclusio statuti, & c. iaf. post longam disputationem in v. tranque partem, tandem concludit, Communem esse opinionem, quòd testamentum se extendat ad bona vbiunque sita, in d. l. 1. Et ita etiam prolixè consuluit idem, in conf. 86. vers. sed præmissis non obstantibus 7. lib. 3. Alc. d. l. 1. nume. 14. & seq. maximè verò nume. 16. 19. & 20. & Ioan. de Amic. conf. 75. nu. 3. Paul. Paris. conf. 12. nu. 4. 5. dicens communiter teneri. vol. 3.

Negatiuam autem & contrariam opinionem tenent Petr. de Bella pert. in d. l. 1. post dominum suum Cyn. in ead. l. 1. circa fin. vers. tu verò teneas. Iac. de Rauem. vt refert. Cyn. ibid. vers. subsequenter quæro. & l. si arrogator. ff. de adoptionib. vt eum refert Alex. conf. 16. volum. 1. Petrus de Ancharan. in repetitio. capitul. 1. de constitur. dicens esse hanc opinionem communem Alexand. in d. consilio decimo sexto. & consilio centesimo vigesimo octauo. volumine primo. & consilio decimono. volumine sexto. etiam ipse dicens hanc communem. Salicetus (vt à quibusdam intelligitur) in dicta l. 1. vers. ex prædictis infero ad decisionem. & vers. precedenti. Franciscus Aretin. perplexior quidem est, ob multifarias distinctiones, nec admodum alienus hac contraria opinio. licet à diuersa quoque non abhorreere videatur, in d. l. 1. Socinus verò conf. 288. volumine primo. & conf. 292. volumine secundo. vbi dicit esse communem. Albertus Brunus in tractat. de stat. scem. excluden. articul. 8. princ. quæst. 25. Lapsus alleg. 9. 1. incip. in primis videndum est de consuetudine, & c. Card. Floren. conf. 2. & denique plenè Ludouic. Gozadinus Bononiensis. conf. 49.

Hanc q. postea etiam à Iac. Philip. Portio (cuius præclarum opus conclusionum, regularum, & communium opinionum hoc anno 1567. Venetijs publicatum est) tractam inueni in lib. 5. c. 29. per tot. vbi ipse priorem opi. tanquam magis communem tenet, & pro ea vltra prædictos doc. allegat in super Anc. conf. 160. Chassan. conf. 19. c. 19. Signor. de homo. conf. 169. Alex. (qui dicunt communem) conf. 44. vol. 5. Imo. c. cognoscetes. de consti. Barb. super rub. de consue. nu. 64. Roc. curt. in c. fi. e. ti. & Bal. l. 2. not. 1. C. quemad. testa. aper. & ibi clarius Paul. de castr. & c. I. Fich.

Testamentum secundum, in quo est clausula, non obstante quocunque alio testamento, sub quacunque forma verborum concepta, irritat primum, & si in eo clausula sit derogatoria. Aret. c. 1. de refr. com. dicit.

Amplia, si constat quomodo quocunque testator voluit mutare voluntatem. Io. Dur. in arte test. tit. 10. cau. 1. com. d. Concor. cum l. 2. tit. 1. par. 9. & vide l. 44. in ord. tau. loquente de eo, qui fecit maioritatem. B. Villal.

Testamenta duo si inueniantur facta in vno die, neutrum valet propter incertitudinem. Boer. decif. 37. 1. numer. 3. communem dicit, vide limit. per Dec. & Iaso in l. fi. C. de edic. diui. adr. tol. idem.

Didacus Perem. in addit. ad securam. in l. quoniam. ff. de acquir. poss. nu. 92. vult dicere, qd ambo hæredes succedant per l. 3. tit. 14. part. 6. quæ lex mihi non probatur. Verba enim legis sunt, Vt si ambo mostraren que han vgal derecho en los

en los hienes del finado ambos deuen ser metidos en possession dellos y gualmente: non qd lex requirat, qd ambo demonstrent de suo iure, & sic acquirunt qd ambo habeant ius, sed nullum habent propter incertitudinem. arg. l. duo sunt. ff. de testa. tuto. & lex debet intelligi, quando vel sunt consanguinei in æquali gradu, vel aqualiter probatur per testes de iure proprio, sed cogita.

Intellige autem istam communem, quando hæc incertitudo non potest vitari, vel per horam, vel per momentum, si tamen de tempore anteriori potest constare qualitercunque, 10 testamentum prius valet. Ant. Gomez. in l. 4. 5. tau. n. 148. magis com. d. ex Bart. Pau. & doct. in l. ex pluribus. ff. de solut.

Vni primo, nisi vnus ex illis iam possideret, Idem ibi num. 149. ex gl. in l. si cum actum. ff. de nego. gest. & Bald. in l. 1. C. quando prouocandum non est.

Vni secundò, si vnus ex institutis esset de venientibus ab in testato, idem ibi comm. dicit ex glo. in l. si prius. ff. de contra. Villalob.

Testamentum imperfectum ratione voluntatis, vt putà si testator incepti condere, ac conficere testamentum ipsum, & postmodum non habuisset illud pro absoluto superueniente aliquo impedimento, tunc testamentum hoc etiam quò ad ad pias causas non valet, sec. gl. Bart. & omnes in l. si is, qui. ff. de testa. Gul. de Cun. & alios in l. si. fam. ercise. & omnes cõiter in l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testa. vbi curt. iu. latissime. n. 4. & istorum opi. apparet esse communem ex relatis per Boeri. decif. 93. n. 10. & decif. 240. n. 4. & seq. & ita expressè istam communem affueuerat quoque Franc. de Are. in d. l. si is, qui. & moder. omnes in allegato §. ex imperfecto. & quamuis præcipitanter abb. in rub. de succ. ab intestato. senserit contrarium cum aliquibus aliis relatis per moder. citatos, tñ quicquid isti doc. abfq; aliqua cludenti ratione suadeant, ob hoc fatuum esset recedere ab ista communi canonica, & verissima, imò testamentum hoc ratione voluntatis imperfectum similiter nõ valet, et inter liberos conditum, d. l. is qui. & ibi Bart. & per doct. in d. §. ex imperfecto, cum congestis per iaf. conf. 155. causa & lite. li. 2. vbi scribit ista esse com. opi. & con sil. 61. consultus lib. 1. Barbat. conf. 9. illud vol. 4. & dec. conf. 126. ad dubium in fi. Sed hoc non procederet in alio casu, si vbiunque testamentum ipsum esset scriptum per testatorem, 40 vt per alium in scedula testamentaria, nec esset lecta, publicataq; coram ipso testatore, testibus, & Notario, tunc quippe testamentum hoc valet inter liberos & ad pias causas conditum: sec. Bart. in l. fideicommissa. §. quoties. ff. de le. 3. cuius opinionem sequuntur omnes doct. ibi, & com. dicit Fran. de Aret. & Boer. in præcitat. decif. & ita hæc omnia, & alia quam plura, ad materiam præmissam concernentia referebat clarissimus, & consummatissimus iureconsultus D. Raynaldus Rodolphus interpretando publicè perusij d. §. ex imperfecto, vir omniscientiarum genere referretur. F. Viuius.

Testamentum, licet quò ad solennitates sit de iure ciuili, tamen inuentum est de iure gentium, & ideo rescripto non potest tolli Bello. in conf. 2. nu. 4. B. Villal.

Testator si condidit testamentum in scriptis, in quo deficit aliqua solennitas, valet nihilominus, vt testamentum nuncupatiuum. Gomez. conf. 3. nu. 10. com. dicit, ex Bart. in l. si. ff. de iure codici. idem.

Testamentum, licet ad hoc qd valeat requirantur septem testes per l. hac consultiissima. C. de testa. in prin. tamen fallit, Primò tempore pestis, quia sufficit qd fiat coram quinque testib. 60 & valet. Matth. de aff. c. 1. decif. 25. nu. 2. Barbat. conf. 83. n. 4. dec. conf. 284. com. dicit: licet Alex. conf. 60. vol. 2. dicat communem contrariam, quam refert iaf. l. & ab antiquis. nu. 4. C. de testa. sed tamen eum non sequitur. idem.

Quod Horatius in arte Poetica scribit,

Bonus interdum dormitat Homerus.
Verùm opere in longo fas est obrepere somnum.

Id auctori videtur hoc loco accidisse. Nullus enim horum doct. hanc opi. dixit communem. Quinimò Matth. de aff. & Barbatia (qui in allegato hic conf. 83. nihil dicit) in conf. 58. vers. circa secundam dubitationem dico vol. 1. expressè tenent contrariam, quemadmodum etiam Alex. in d. conf. 60. vol. 2. & insuper in conf. 178. vol. 1. Verum quidem est, quod dec. in d. conf. 284. (quo in terminis hanc questionem plene tractat) concludit pro prædicta opin. qd tempore pestis quinque testes sufficient, propter magnam eius æquitate, vt dicit, & quia alij plures doct. eam tenuerunt, quos recitat, nempe Bald. Floria. Ang. Aret. And. Sicul. iaf. Sed interim non audeat 80

communem dicere. Et si hoc dicat, non videri verum esse, quod Alex. tradit contrariam esse communem. Imò scribit ibidem nu. 5. Alex. variasse, & in l. scriuariis. C. de testa. mili. tradidisse, testamentum coram duobus etiam testibus tempore pestis confectum, valere. Postremò, inquit, dato qd res esset dubia, tamen in dubio in fauorem testamenti esse iudicandū, secundum receptam theoricam, quo argumento etiam iaf. in l. si. vbi latè hanc quæst. examinat. C. de testa. vsus est. Et hanc decij sententiam in d. conf. 384. (quam etiam retinuit in conf. 504. n. 7.) approbat in add. ibidem Apostil. & insuper pro hac allegat Cor. conf. 53. lib. 3. Fran. Ripam in tract. de peste. Hipp. de mar. in l. 1. §. præterea. n. 125. de quæst. Et Steph. Bertr. conf. fil. 223. vifo casu de quo 3. lib. & c. Hanc sequitur etiam Rubeus. Alex. conf. 71. & plenius conf. 165. cum dist. tamen, san pestis sit notabilis, vt tunc demum procedat, & c. Deniq; hanc opi. cameram quoque imperialis iudicij hoc casu, etiam in minore, quam quinque testium numero, iudicàdo se cutam esse, in causa Icachini Gulichs, cõtra Philippum Erlensbacher j. Julij, anno 1540. Et antea quoque anno 1535. in simili causa, in obseruationibus meis reperio. Solet enim illa veritatem potius & æquitatem, quam stricti iuris subtilitates in cognoscendo perpendere, & obseruare, scèdum c. dilecti ext. de iud. Postea reperi lac. Philip. Portium, conclusionum libr. 3. cap. 9. hanc quæstionem tractantem, & doct. pro & contra allegat (quem vide omnino) hanc posteriorem opinionem similiter tenere.

Circa istam communem, & sequentes vide l. 1. tit. 1. libr. 5. ord. & l. 3. tau. quæ disponunt, qd in testamento nuncupatiuo, & si sit inter liberos, debent adhereri tres testes & si notarius defecerit, quinque testes & si quinque non, ad minus sint tres, & in testamento in scriptis, requiruntur septem testes & notarius, qui omnes vna cum testatore, subscribant testamentum, vt per dictas ll. apparet. B. Villal.

Fallit secundò, si fiat coram presbytero parochiali, & duob. testib. Io. Dur. in arte testan. tit. 2. caut. 2. Corn. 191. com. dicit & Dida. consil. 284. & si non sit parochus, requiruntur quatuor testes, Bell. conf. 12. nu. 2. com. dicit.

Fallit tertio, si sit in præsentia principis, quia non requiruntur testes ad eius validationem, Coua. in rub. de testib. part. 1. nu. 2. com. dicit.

Concordat l. 5. tit. 1. par. 6.

Amplia non solum, si fiat coram eo, sed etiam si confirmet. Idem ibi com. dicit, ex Bart. in l. omnium. C. de testa.

Fallit quarto, si quis institutus sit intuitu pietatis, si hæres verè pauper est, valet testamentum, etiam si non sint nisi duo testes, Io. Dur. in arte testan. tit. 2. cau. 2. Barbat. in ca. de testa. com. dicunt.

Fallit quinto, in testamento patris inter liberos, quia valet etiam per schedulam vbi de voluntate, & institutione constat, etiam sine testibus, Alex. conf. 105. vol. 3. & iaf. conf. 57. vol. 2. & Io. Dur. tit. 2. cau. 2. j. com. dicit.

Concor. cum l. 7. tit. 1. par. 6.

Fallit sextò, si per statutu constitutur, vt valeat testamentum cum duobus testibus, iaf. in l. 1. de sum. tri. C. nu. 37. com. munem dicit.

Nota quòd tale statutum non ligat forenses, secundum magis communem opi. vt per iaf. ibi nu. 40.

Fallit septimò, si à testatore est electa fides hæredis, quia non requiritur alia solennitas, nec alij testes, iaf. in l. quæstionum. nu. 14. C. de fideic. com. dicit. Villal.

ADDITIO. Quoad primam fallentiam de testamento tempore pestis factò cum quinque testibus, an valeat? Dic illud valere, sec. magis com. & aequiore opi. per Rol. conf. 81. nu. 14. 47. 57. lib. 1. imo etiam cum minori numero, ex no. per eundem d. conf. n. 44. Guid. Pap. q. 543. in fi. Paris. conf. 32. col. antep. in fi. l. 2. conf. 46. n. 44. li. 3. Boer. q. 218. n. 11. de quo plura not. Port. li. 2. concl. 9. Alex. conf. 177. lib. 2. Neuiz. conf. 26. nu. 5. iaf. in l. fi. C. de testa. dec. conf. 284. Idem Rol. conf. 30. li. 3. Imo etiam valere testamentum si testator impeditus propter pestem non potuit illud publicare, concludit idem Rol. d. conf. 81. n. 40. post Anch. q. 337. & qd sufficiant quinque scribit idem Rol. conf. 43. n. 39. li. 3. Quam opi. satis superque obseruatam, & practicantem vidimus annis præteritis 1576. 1577. in ciuitatibus Venetiarum, Mantuæ, Braxiæ, Mediolani, Lugduni, Chamberiaci, & Securiæ, in subalpina patria.

Testamentum ad pias causas non requirit de necessitate solennitates iuris gentium. communem dicit Cla. in §. testamentum. q. 6. ver. fuit. P. Fich. ex Claro.

Testamentum ad pias causas sufficitur etiam quò ad legata ad non pias causas laicis relicta, communem in §. Testamentum q. 6. vers. sed quaro. idem.

Testamentum conditum secundum consilium Galli Aquilij valet communem in §. Testamentum. q. 85. verfic. final. idem ex eod.

Testamentum est inuentione de iure gentium, sed solennitates in eo requisitae sunt inuente iure ciuili & pratorio. Magis com. esse dicit Clar. in §. testamentum. q. 2. idem.

Testamentum fratris rumpitur per querelam fratris super stitis in totum & non ad legitimam tantum ipsius fratris, quae est quarta pars totius hereditatis. com. in §. T. q. 30. verfic. sed quæro. idem.

Testamentum in quo filius reperitur præteritus, tam de iure pratorio quam ciuili, nullum est. com. in §. testamentum q. 43. in prin. Et tale testamentum est ipso iure nullum etiam antequam impugnetur ab ipso filio. com. ead. q. 43. verfic. succisue. idem.

Testamentum inter liberos valet etiam si in eo non interueniant solennitates iuris ciuili, attenditur enim in eo sola dispositio iuris gentium. com. in §. testamentum. q. 8. in prin. Sufficientem autem in eo duo tantum testes. ead. q. verfic. Hinc. Et potest etiam foemina in tali testamento esse testis. ead. q. verfic. Tertio. Tenetur tamen testator omnino omnibus filiis suis aliquid relinquere titulo institutionis. com. in d. q. verfic. Sed pone. Et in tali testamento semper subintelligitur clausula codicillaris. com. in d. q. verfic. Verum tamen. Nuru autem conditum non valet. com. ead. q. verfic. Vterius. Item non valet quandiu aliquid in eo deest quod testator adhuc addere volebat, licet enim sustineatur, etiam si imperfectum sit ratione solennitatis, tamen quatenus imperfectum est ratione voluntatis, non sustinetur. com. in d. q. verfic. Habes cum. Et nota, quod licet in tali testamento dari possit vnus ex filiis alteri filio in tutorem, tamen pater non poterit etiam extraneum dare tutorem. com. in d. §. T. q. 10. verfic. Secundo. Talis tamen tutor extraneus datus à patre, potest postea à iudice confirmari. Ibidem. idem. ex Claro.

Testamentum minus solenne, facit aliquem naturaliter obligari. com. in §. testamentum. q. 90. verfic. Præterea. Intellige de legatis, ibid. q. verfic. sed hæc. Ideo si legarius possideat rem sibi legatam, poterit retinere ope exceptionis. com. in d. q. 90. verfic. Hinc infertur. cum seq. Secus autem est in hereditate, illa enim ne naturaliter quidem deberet heredi scripto. com. in d. q. 90. verfic. Ceterum. Si tamen hæres scriptus eam possideat & aliter hæres ab intestato cum non molestet, tutus erit in foro conscientiae. com. dicit. in ead. q. verfic. Sed quid iste hæres, quod tamen Claro non placet. idem.

Testamentum patris notarius vel alius, iniussu testatoris, etiam si postea coram ipso legatur, vel etiam coram testibus, & testator interrogatus, an ita velit, respondeat, quod sic, tamen testamentum nihil penitus valet. com. in §. testamentum. q. 37. verfic. Tertio. idem.

Testamentum prius per posterius rumpitur, etiam si prius sit per imperatorem confirmatum. com. in §. T. q. 94. verfic. Et hæc. Imò etiam si in priore testamento iuramentum appositum esset tamen rumpitur per posterius, quia nemo sibi legem dicere potest. &c. com. in d. q. 91. verfic. Sed quid, si testator. Interim verò testator periurus censetur, & ideo debet petere ab solutionem à iuramento. ead. q. verfic. Sed nunquid. Tale tamen iuramentum habet vim clausulae derogatoriae, ideo debet in secundo testamento expressè poni reuocatio iuramenti. ead. q. verfic. vi. Quod autem testamentum prius per posterius rumpitur, procedit etiam si hereditas ex secundo non fuerit adita: satis enim est eam adiri potuisse. com. in d. §. testamentum. q. 95. verfic. Dixit. Et quod prius per posterius rumpitur procedit etiam in testamento inter liberos, si in secundo nullus sit institutus extraneus, aliàs secus. in d. §. D. q. 98. per totum. idem.

Testamentum prius rumpitur per posterius etiam si prius habeat clausulam derogatoriam, quæ in secundo non sit expressè reuocata, si modo decennium effluerit inter primum & secundum testamentum. com. in §. T. q. 99. verfic. Scias etiam. Item si in secundo iurasset testator se velle id esse vltimum testamentum, non attenditur clausula derogatoria in primo testamento, sed valet secundum. in ead. q. 99. verfic. item scias. Idem censendum si secundum fuerit apud acta conditum. ead. q. verfic. vterius. idem.

Testamentum quoddam ex causa præteritionis nullum est, annullatur hodie quò ad institutionem tantum sed delegata, &c. in testamento contenta firma manent. com. in §. q. 51. verfic. Præcedentibus. idem.

Testamentum rusticum requirit saltem quinque testes siue in scriptis, siue sine scriptis testetur. com. in §. T. q. 56. verfic. Sed

quid in testamentis. idem. Testameta duo si producantur, valet illud quod apparet posterius factum, si verò illud non apparet, neutrum valet. com. in §. T. q. vlt. in fi. idem.

Testari de fundo regulariter Vasallo non licet nisi feudum sit absolute hereditarium, in §. feudum. q. 40. idem ex Clar.

Testamentum origine, & inuentione de iure ciuili existere voluit, Bart. in progressu commentii sui in lex hoc iure. in principio. ff. de iust. & iur. & sentit glo. in l. 1. in verb. Ciuitatis nostræ. ff. de acquir. rer. domin. sed idem Bart. in l. interdum. circa principium, eod. tit. tenet contrarium, videlicet, quod inuentione sit de iure gentium, quia eo ipso tempore, quo primogenites fuerunt, coeperunt testari de bonis suis post mortem, respectu verò solennitatum sit de iure ciuili, quòd hæc cum eo iure introductæ sint dico partim, & partim de iure pratorio, Infit. de testa. in princ. & quod inuentione sit de iure gent. tenent communiter doct. in rub. ext. eo. de testa. & probatur ex tex. in l. si testamentum. F. Turzan.

Testamentum præteritione filij in potestate existētis & nati, vel nascituri de iure ciuili à principio est nullum, absque eo quod filius dicat nullum, probatur Infit. de exheredatio. lib. in prin. ibi initio non constitit testamentum, ad idem tex. in l. 1. ff. de iniust. rupt. irritoque test. ibi nullius momenti. l. 3. ex his ibi illi semper & in l. qui uxorem ibi continuo cuius testamētum qui in hostium potestate fuit rumpitur eod. tit. l. inter cætera. in fi. ibi inutile est testamentum. ff. de liber. & posthum. in l. 1. §. hoc interdicitum. ff. de tab. exhi. l. generaliter. §. ex testamento. ff. de fideicom. libertat. & plurib. aliis locis probatur ista conclusio, quam veram fatentur doct. in l. 1. C. de bon. posses. contra tab. in princ. & communem, vt per eos in auth. ex causa. C. de lib. præter.

Limitatur autem ista conclusio sec. Alex. in d. auth. ex causa. quando filius est exheredatus, & consensit se exheredari, licet iacetiam ibi plurimum, & pluribus mediis impugnet.

Limitatur secundò, secund. ipsum Alex. quando testamentum habet solitam clausulam codicillarem, si non valet iure testamento, valet iure codicillorum, quia tunc sustinetur, & valet iure fideicommissi, & filius censetur grauatus restituere hæreditatem scriptis hæredibus, tradit Bart. in l. prima. q. 5. ff. de iure codic. in l. si iure in fi. ff. de leg. 3. Alex. conf. 37. in causa lib. 1. & in d. auth. ex causa. C. de libe. præter. vbi hanc communem opinionem esse attestatur, & sequitur, & idem tenet conf. 41. vifo themate eod. lib. 1. & in conf. 142. circa primam dubitationem, aliàs secundum librum meum 285. circa finem lib. 2. & conf. 31. ponderatis lib. 3. Ang. conf. 119. vifo themate. Bald. conf. 431. incip. gloss. in auth. ex causa. lib. 3. & conf. 104. casus talis est. lib. 5. & denique Roma. conf. 122. id quod, quæ omnia sufficiant tibi ad probationem dictæ cõs. F. Turza.

In Testamento inter liberos necesse est relinquere titulo in institutionis. Est communis opi. sec. ias. in auth. nouissima. C. de inoff. test. Licet idem ias. teneat contrarium bonis fundamentis, & in iudicando dicat contrarium opinionem cõmuni esse amplectendam, tanquam de iure veriorè. Latè Petr. de Vbal. in repetitione c. Raynuius. de testa. in antiq. M. Charian. In testamento ad pias causas, in nihilo derogatum est solennitatibus iur. ciuili. per dispositionem l. j. C. de sacros. Eccles. est communis opinio secundum ias. in l. 1. verfic. quid tenendum. C. de sacrosanct. Eccl.

In Testamento tempore pestis non valet dispositio minori numero septem testium. Est magis comm. opin. secund. Alex. & ias. in l. fin. C. de testam. Hoc autem indubitanter procedit, vbi pestis esset leuis: si autem esset contagio notabilis, & multum seua, tunc in terris ecclesiæ coram duobus cum parochia no. in terris imperij coram quinque fieri deberet. est equior & verior opi. secund. Rip. in suo tract. de peste. vbi latè hunc articulum examinat, in secunda parti. 2. particule prin. in prin. vbi tract. de vlt. volunt. contrarium tenet Dec. conf. 284. vifo puncto. vbi contra communem cõcludit, quòd valeat minori numero de quo vide Alex. conf. 177. lib. 2. idem.

Testamentum sicut incipere potest ab expressa vulgari, sic etiam à tacita contenta in expressa pupil. est com. opi. secund. Alex. conf. 1. perpectis. circa med. vol. 1. & est magis commun. secund. eund. conf. 188. vifo verfic. & hoc secundum eos. volu. 2. idem.

Licet testamentum vel alia vltima voluntas ob defectum solennitatis testium non valeat, ad hoc vt oriatur actio, & agi possit iudicio ordinario: tamen oritur obligatio naturalis, potens ad retinendum, cor pensandum, vel excipiendū. est com. mun. opin. secund. Corn. conf. 261. in hac consultatione. verfic. nec refragatur. vol. 1. Vide supra in verb. Obligatur. Et esse mag com

mag. com. dicit. ias. in l. si creditoris. in fi. C. de fideic. idem. Testamentum quod sit per monachum post ingressum monasterij, & sic post promissionem, ex permissione auth. si qua mulier. est proprie testamentum, & omnia iura loquentia de testamento, habent locum in eo. est com. opi. cont. Azo. sec. Soci. conf. 13. præfens consultatio. ver. item non requireretur. vol. 1. idem.

Per secundum testamentum non censetur primum sublatum, nisi fuerit in secundo facta specialis mentio de clausulis derogatoriis appositis in primo, nec sufficit generalis reuocatio seu cassatio prioris testamenti: & hoc indistinctè, siue vnico tantum, siue plura præcesserint testameta. est com. opi. contra Bar. sec. Alex. in consil. 172. vifis. verfic. secundò respondeo. eod. vol.

Ad hoc vt præcedens testamentum per sequens annullatū censetur, requiritur quod in sequenti testamento fiat specialis mentio derogatoria prioris testamenti, & non sufficeret generalis. est com. opi. sec. Alex. in conf. 163. vifis narratis. vol. 7. & in conf. 156. vifo testamento. in prin. eod. vol. idem.

Valet testamentum, in quo ad interrogationem notarij testator respondit, quod sic in omnibus dispositis in ipso testamento. est com. opi. sec. dec. in conf. 489. in casu. ver. & in casu isto. vol. 3. idem.

Statutum vel consuetudo alicuius loci, quod quis testari possit coram duobus testibus, porrigitur etiam ad forenses ibi stantes, etiam quò ad bona alibi sita. est magis com. opi. sec. ias. in l. 1. verfic. secundum dubium. C. de sacros. eccl. idem.

Testamentum cum clausula derogatoria non tollitur per secundum habens etiam clausulam derogatoriam generalè, nisi prioris clausula specialis fuerit facta mentio. est magis com. opi. sec. Soc. in conf. 2. in causa. ver. sed ex superabundanti. vol. 3. idem.

In Testamentis de iure canonico, duo tantum idonei testes requiruntur cum parochio. est mag. com. opi. sec. Alex. consil. 177. vifo verfic. nec obstat. vol. 2. idem.

Condemnatio ad mortem, etiam ad pias causas testari non potest, quoniam seruus pœne factus censetur. est magis com. opi. sec. Alex. conf. 82. super eo. vol. 5. idem.

Tenor testamenti deperdit probari potest per duos testes notarios, qui deponant, se tenorem dicti testamenti legisse, & intellexisse. est com. opi. sec. ias. conf. 42. factum quæstionis. vol. 1. idem.

Testamentum qui condere regulariter nequeunt, nec ad pias causas testari quidquam efficient. commune asserit ias. in l. 1. n. 12. & seq. C. de sacros. eccl. Vnde nec si pupillus pubertati proximus ad pias causas testetur, eius testamētum quicquid valebit. cõe effatur Alex. conf. 182. n. 1. lib. 5. Guliel. c. raynu. verfic. adiecta impuberi. nu. 88. verfic. sed aduertaris, de testa. nec si prodigus, cui administratio bonorū interdicta est, testamētum ad easdem pias causas condiderit, quidquam validum efficiet. commune restituantur Belfet. in repe. l. 1. nu. 100. C. de sacros. eccl. Alex. d. conf. 18. C. nu. 6. li. 5. Nec item furiosi testamento ad illas easdem causas scripro vires vllæ aderunt commune ponit Grat. conf. 300. nu. 3. lib. C. l. Cla. de testam. q. 5. verfic. sed an furiosus. Nec denique si ad mortem damnatus pie testetur, validum elogium emittet. commune scribunt abb. in rub. 1. ver. de damnato, de testa. Alex. d. conf. n. 5. Verum enim vero testamentum filiis. ad pias causas conditum valet, ac firmum stabileque est. commune profertur Alex. in l. 1. §. hoc autem. nu. 4. ff. ad treb. Quod tamen exaudiri ita debet, vt patris consensus vna in id accesserit. commune pronunciant Guliel. in d. c. Raynuius. verfic. matrem insuper cleram. n. 28. parif. in c. in præsentia. nu. 20. de probat. lo. Dilect. de art. te stand. tit. 1. cau. 1. nu. 1. in finem latè l. Clar. vbi §. q. 5. verfic. sed nunquid filius. Intellige 2. quod non sic prorsus id testamētum ratum erit vt legata extra pias causas in alios collata consequenter robur habeant. quemadmodum receptum asserunt ias. in hac consultissima. §. ex imperfecto. nu. 10. verfic. pro ista. C. de testa. Guliel. in d. c. ver. testamentum. nu. 79. l. Cla. vbi supra, verfic. vnum tamen. & vide inferius ver. testamentum minus solenne. Alioquin autem filius. regulariter ac generaliter testamentum nequit exarare, quamuis & illius pater consentiat, & de bonis aduētitiis, quorum ipse plenum ius habet, testari modo velit. commune asserunt Alex. in l. Senium. nu. 6. in finem. C. qui testa. facere poss. idem Alex. ac ias. vterque nu. 2. in l. nemo. C. illo eod. tit. & qui latè cumulant l. Clar. vbi supra, q. 18. verfic. vera igitur est, & Fran. Viuius lib. 1. opi. 121.

Quin nec filiam de dote sua aduentitia validè testatur, vt est commune doctorum conclusio teste Alex. in d. l. senium. nu. 3. Viuius d. opi. Si tamen codicillaris clausula horum testa-

mentis adiiciatur, & is qui instituitur, vel relicto honoratur, testamēti tempore præfens fuerit, aut aliter ante testatoris mortem agnouerit, quod sit, factum vè est. valet ubi quæ relinquuntur in vim donationis causa mortis quæ ab vteroque illo iure fieri potest. alias secus. commune iura testificatur Soci. conf. 125. nu. 1. lib. 3. l. Clar. de donatio. q. 6. ver. sed quæro tu scis. Memineris, porro quòd nec illud testamenti genus valet, et si tunc temporis factū sit, cum pater apud hostes captus detinebatur. cõmune in qua. lo. Crot. l. iis, qui pro emptore. nu. 10. & seq. ff. de vfu. Memineris deinde id generaliter profecturum, si filius aduocatus de iis testamentum condar, quæ à suis clientulis comparauit, vt frequentius dogma testatur ias. in l. vlt. nu. 1. C. de inof. testa. E. Suarez.

Testamentum, in quo testes rogati, atque ad id specialiter accessit à notario non dicuntur, non aliter nec alias vnquam valet, quàm si vel ad pias causas artineat, vel sese testes subscripserint. commune in quibus Boe. decif. 341. l. Cla. cum aliis, de testa. q. 6. verfic. 2. Erunt autem satis superque pontificio iure duo testes, ac parrochialis presbyter: vel quatuor testes, & quibus alius sacerdos, vt testamentum ritè conditum censetur, ac robur vireque summas obtineat. commune effatur Alex. conf. 321. nu. 3. lib. 3. Corn. conf. 16. lib. 4. lo. Dilect. de art. restan. tit. 2. cau. 2. Bellon. conf. 12. n. 4. l. Cla. de testa. q. 57. Pests item tempore factum coram quinque testibus testamentum valet, ac solenne haberet commune dicunt Barb. conf. 87. lib. 4. dec. conf. 284. Matth. de affl. dec. 25. num. 2. Quamuis Alex. perperam contra asserat conf. 321. nu. 6. lib. 2. & in l. vlt. vbi etiam ias. C. de testa. Sed testamentum omne ad pias causas generaliter duobus testibus contentum est, vt frequens placitū pronunciant Barb. in ca. adhæc in 2. de testa. Alex. in l. i. cernis annis. nu. 5. C. de pact. & conf. 131. nu. 2. lib. 7. Imò in c. cum esset. nu. 12. in finem. de testa. Amplia, vt idem sit licet testes rogati non fuerint, vt præter superius citatos, commune asserunt Rom. in repe. auth. similiter. C. ad l. fale. Corn. conf. 149. & conf. 135. lib. 2. l. Cla. late vbi supra, q. 6. ver. 2. infertur. Amplia secundo, quamuis etiam mulieres testes sint. commune aiunt Crot. in tract. de testibus, nu. 8. Bell. conf. 14. nu. 8. copio sè l. Cla. vbi §. ver. 3. infertur. Est enim testamentum, quod pie fabricit, solennitate iurifigentium duntaxat contentum, commune scribit Corn. conf. 307. l. itera B. libr. 3. Quin & præterea testamentum inter liberos conditum duobus solum testibus ritè condetur, quamuis testator cæcus sit. commune interprete tum dogma esse memoriam producit Soci. conf. 263. lib. 2. ias. in l. hac consultissima. num. 4. C. de testa. l. Cla. vbi supra, q. 17. ver. sed quæro, & vide j. ver. testamentum patris inter liberos. Testamentum denique vel coram principe, vel coram iudice factum ac duorum testium ope suffultum valet, ratumque: prorsus est. commune aiunt Soc. iu. conf. 138. lib. 1. Did. à Coua. in 2. part. rubricæ nu. 2. de testa. & qui de hac testamentariorum testium materia diligentissimè & vtilissimè tractant l. Clar. d. tract. de testa. q. 55. cum quatuor sequentibus, ac Viuius lib. j. opi. 343. E. Suarez.

Testamentum, quod antequam perficeretur, decessit testator, imperfectum ratione voluntatis, non ratione solennitatis dicitur, & ideo nec ac pias causas, nec inter liberos valet. commune asserunt Boer. dec. 94. num. 10. Sigismund. conf. feud. 14. nu. 65. latè l. Cla. de testa. q. 7. verfic. aliquando & 4. Viuius li. 1. opi. 339. Quibus autem in casibus imperfectum alioquin testamētum ob pias causas sustineatur quibus secus, tradit accuratè l. Cla. ex receptis sententiis, vbi supra quæstio. dicta, 7. per totam, & quibus item casibus testamentum imperfectè inter liberos conditum valeat, nec nò, tradit idem vberimè. q. subsequenti. E. Suarez.

Testamentum patris inter liberos, schedula voluntatem & institutionem liquidò enarrantem, comprehensum & validū ac iustum sine aliis testibus ducitur. commune ponunt Alex. consil. 105. lib. 3. ias. conf. 57. lib. 2. & qui latissimè ex receptis interpretum sententiis profectur, quibus in casibus minus solenne vel imperfectum inter liberos testamentum valet: quibus secus, l. Clar. de testa. à q. 8. vique ad q. 18. & vide quæ inferius obseruo verfic. testamento imperfectè. idem.

Testamentum cæci si ab hæredis institutione non auspicetur, nullius ponderis ac momenti est. commune aio ex Petro, Cy. Richard. à Malumb. Iac. de Buttr. fulg. Philip. dec. nu. 7. in l. hac consultissima. C. qui testa. facer. poss. Ang. §. cæcus. in situ. quibus non est permitt. Cepolla caut. 128. quod nos alicubi falsum esse aperte demonstramus. idem.

Testamentum nutu conditum non aliàs valet, quàm si ad pias causas condatur, commune asserunt Corn. nu. 26. Alex. nu. 3. Riminal. verfic. an habeat. in l. iubemus. C. de testa. Bauer. Com. opin. Fom. ij. A in prin

Testamentum nutu conditum non aliàs valet, quàm si ad pias causas condatur, commune asserunt Corn. nu. 26. Alex. nu. 3. Riminal. verfic. an habeat. in l. iubemus. C. de testa. Bauer. Com. opin. Fom. ij. A in prin

Testamentum nutu conditum non aliàs valet, quàm si ad pias causas condatur, commune asserunt Corn. nu. 26. Alex. nu. 3. Riminal. verfic. an habeat. in l. iubemus. C. de testa. Bauer. Com. opin. Fom. ij. A in prin

In prin.n.76. & seq.in sti. de testa. Si autem testamentum notarius ipse conscripserit, & illo perlecto testator responderit, vel subiunxerit quod sic iubet ac vult vti exaratum est, proculdubio validum, firmiterque testamentum erit. commune inquit dec. conf. 489. in casu, ad med. & vide infra versic. testator. idem.

Testamentum, quod in alterius arbitrium confertur, an valeat, necne, vide superius ver. Captatoria. idem.

Testamentum minus solenne, quod pro alicuius causa favore sustinetur, non solum quatenus ad piam illam causam spectat, sed generaliter quo ad omnia & alia in omnibus rebus extra piam causam valet, ac seruari debet, commune pronunciant ias. nu. 10. curt. iu. nu. 18. in l. hac consultiissima. §. ex imperfectione. C. de testa. Io. Crot. in repe. l. re conuicti. nu. 160. ff. de leg. lib. 3. l. Cla. de testa. q. 6. versic. quarto. vbi contrarium cum curt. non immerito proponit, sed ea de re alibi copiose, intelliges tamen vt id absque dubio non procedat, vbi testamentum alioquin nullum foret, ob testantis inhabilitatem ex aliena in illum potestate ortam, vt s. adnotauimus versic. testamentum filii. idem.

Testamentum, quamuis metu fiat, iure ipso valet. commune inquit Aret. Aemil. Ferret. in l. 1. ff. de testa. Qui tamen aliquid testari prohibet tum in falsi crimen incidit, tum extraordinaria poena pro iudicis arbitrio punitur, lapsus ipsa hereditate vt indignus, commune ponunt Aegid. Boff. in praet. tit. de iis, qui prohib. aliquid testari. nu. 1. l. Cla. in praet. §. falsum. versic. prohibens. Eritque opus, vt & defunctum testari voluisse constet, & cum, qui huius criminis arcessitur, illius voluntati impedimento fuisse liquidò probetur: vt commune axioma affirmat Soci. iu. conf. 148. nu. 1. lib. 2. Qui verò testari aliquid violentè cum armis cogit, poenis legis Iulie de vi priuata obnoxius fit: & qui denique solo metu absque vili vi ad id testatorem impulit, arbitrio iudicis plechitur. Commune sanctorum de S. Georg. in l. 1. num. 4. C. si quis aliquem testari prohib. l. Cla. in d. praet. §. vlt. q. 80. versic. compellens aliquem, idem.

Testamentum legitime factum fuisse abundè ostenditur duobus testamentariis testibus, commune ponunt Alex. consil. 84. lib. 2. Io. Dilect. de art. testam. tit. 2. cau. 2. nu. 6. idem.

Testamentum ritè conditum, non aliter ritè reuocabitur, quam si testator vel aliud solenne condiderit, vel coram septem testibus se testamentum reuocare velle asseruerit, quod mori intestatus velit: vel illud reuocare, ac rescindere coram tribus saltem testibus enunciet, & decem postea anni, à testamenti die computandi, præterlabantur. cõmunia ponit latissimè l. Cla. de testa. q. 91. & 92. Io. Dilect. de art. testam. tit. 10. caut. 3. Amplia vt idem procedat quamuis hæredes secundo testamentum ritè facti instituti hæreditatem adire vel nolint, vel ne queant, commune inquit Did. à Couar. in rub. parte. 2. nu. 21. versic. 7. conclusio. de testa. Amplia secundo, licet primum testamentum inter liberos conditum fuerit, si in hoc deinde condito testamento, & iidem liberi hæredes instituti sint, & maior illis inde vtilitas proueniat, nam & si hoc secundum imperfectum sit, tamen eo ipso primum rescissum videbitur. commune asserunt Soc. iu. conf. 117. nu. 10. lib. 1. & conf. 145. nu. 57. lib. 2. Did. à Couar. vbi s. nu. 19. versic. 6. declaratio. l. Cla. d. trac. q. 98. Amplia tertio, vt testamentum primum per secundum iure ipso reuocetur ac rescindatur, quamuis testator se illud non esse reuocaturum solenniter iurauerit, commune profertur Corta in memor. in ver. testatorem inducere. late Did. à Couar. d. 2. par. nu. 15. l. Clar. vbi superius, q. 94. versic. sed quid si testator, vbi accuratè id explicat, & cum multis receptum affirmat prædicti iurandi reuocationem inferi secundo testamento necesse esse, quod mihi non probatur, sed ea de re alibi vberius. Amplia quarto, quod et si testator se non reuocaturum promiserit primum testamentum, & quo casu illud reuocare ritè dicat se bona omnia scriptis hæredibus dare, atque irrevocabiliter elargiri, tamen per secundum testamentum, & quouis alio prædicto modo impunè huiusmodi testamentum retractabitur, ac rescindetur, commune aiunt Alex. nu. 2. ias. nu. 7. Crot. nu. 14. in l. stipulatio hoc modo concepta ff. de verb. obl. latius l. Cla. d. q. 94. Intellige ac perpetuò memoria insculpe, quod si testator aliis omnibus testamentis, quæ postea conscribet, derogabit, nisi si certa aliqua solennitas in eorum aliquo expressim addatur, non ideo hoc testamentum primum infirmabitur: quia secundum deinde ritè conditum fuerit, ac generalis etiam præcedentium testamentorum in eo abrogatio inferatur, nisi si specialis quoque mētio antecedentis testamenti fiat, commune asserunt Alex. conf. 106. nu. 3. & consil. 183. & consil. 172. vbi s. duobus. nu. 7. l. 7. Tiraq. de legib. conu. gl.

6. nu. 13. l. Did. à Couar. d. 2. par. nu. 19. versic. 3. hanc l. Clar. qui diligenter, & accuratè id multis modis explicat. d. trac. q. 99. per totam, quo te conferes de materia acturus. E. Suarez.

Testamentum in vna, atque eadem charta, plures condere, ac sese inuicem instituere quin possint, nihil omnino prohibet. commune ponunt Bell. conf. 85. nu. 9. l. Clar. de testam. q. 60. E. Suarez.

Testamentum, quod iure communi solenne non est, & statutus eius loci, vbi factum est, validè ac perfectè exaratum est, ad omnia testatoris bona tum eodè in loco sita, tum alibi genitum posita, firmum, ratum, ac suis numeris omnibus absolutum habetur. commune ponunt Did. à Couar. de sponf. 2. par. c. 7. nu. 8. Viuius lib. 1. opi. 36. E. Suarez.

Testamenti & pars vna ex alia declarabitur, & verbum ali- quod obscurius ex eodem verbo alibi in eodem testamento clarius posito explicabitur. commune inquit Aemil. Ferret. in l. qui filiiabus. in prin. n. 4. ff. de legi. lib. 1. Paris. conf. 73. n. 38. lib. 2. & conf. 72. nu. 42. libr. 4. late l. Clar. de testa. q. 76. reg. 3. E. Suarez.

Testamenti solennitates tum statuto, tum consuetudine dem, addiè poterunt, solumque iis vel demptè proderit, vel additè obeiuit, qui in statuti vel consuetudinis loco testabuntur, quamuis exteri, ac forenses sint. communia ponunt ias. in l. 1. versic. secundum dubium. C. de sacros. ecclie. Boeri. dec. 228. Fran. Viui. lib. j. opi. 306. Atque ideo testium numerus immi- nis, coarctariq; statuto rectè poterit. commune inquit fel. nu. 17. dec. nu. 19. in c. 2. de probat. & qui immeritò post non nullos alios dubitat Io. Ceph. conf. 32. nu. 6. libera tamen testi- fandi facultas statuto tolli nequit. commune dicit ias. in l. ex facto in prin. nu. 9. ff. de vulg. E. Suarez.

Testamenti condendi facultatem qui à principe impetra- uit, cum id communi iure facere posset, absque solennitatib; ritè testabitur. aliàs secus. communia affirmant dec. in l. Eunu- chus. nu. 15. C. qui testa. fac. l. Clar. de testa. q. 34. ver. in propo- sito. E. Suarez.

Testamenti nulli dicendi ius non admittit edictum succes- sorium. commune dicunt Aret. consil. 49. Roder. Soares. in l. quoniam in prioribus amplia. 10. C. de inof. testa. curt. iu. in rub. n. 16. C. de succes. edict. tamen si Alex. in cad. rub. nu. vlt. con- trarium magis commune perferam arguetur. idem.

Testamenti passiva factio (vt doct. fantur) iis non est, quib; ob crimen aliquod condendi testamenti ius non est, commu- ne affirmat Aret. in l. is cui. l. 1. ff. de testa. l. clar. de testa. q. 34. idem.

Testamento minus solenni relicta naturalem obligationē gignunt. commune dicunt Corn. conf. 261. in hac consultiatio- ne. lib. 1. Alex. in l. non dubium. nu. 2. C. de testa. ias. nu. 70. Rip. nu. 97. in l. nemo potest. ff. de leg. lib. 1. ias. in l. cum quo à n. 9. C. de iuris. fact. ign. & in l. 1. n. 16. ff. de cond. inde. & in l. si cre- ditoris. in fi. C. de fideic. & qui latissimè hanc quæst. cum appo- sitis illustrationibus, tract. l. Cla. de testa. q. 90. Fran. Viui. j. opi. 146. Limita tamen primò vt si relicta illa vel in dilectā, vel in con- iunctam personam conferantur, non solum naturaliter, sed etiam efficaciter debeantur, ac soluantur necesse sit. commune pronunciat ias. in d. l. non dubium. n. 6. l. mi. 2. vt isthæc recepta conclusio in ipsamet hereditate non procedat, quæ minus sol- lenniter relicta nullo iure debetur, vt præter superius relatos coramune ait Bertr. conf. 212. nu. 2. in fi. lib. 4. quamuis quo ad animum spectat impunè ab hærede retineri possit, si non potest. commune inquit Caph. decif. 89. nu. 3. Rip. in d. l. nemo potest. nu. 99. quamuis Did. à Couar. in c. cum esses. nu. 10. de testa. l. Cla. vbi supra, ver. sed quid si iste, non admodum necessariò reluctentur, vt alibi ostendo. Intellige porrò ac memoriam vtiliter commenda, quod id genus relicta non id- circo hæres soluere cogetur, quia illorum aliquot iam suam sponte aliquibus soluerit, commune asserunt Alex. in d. l. non dubium. nu. 3. Iulius clarus d. q. 90. ad finem. E. Suarez.

Testamento imperfectè inter liberos condito, quæ conti- nentur seruari omnia perinde debent, ac si testamentum suis omnibus partibus constet, non verò vt ab intestato debita, quemadmodum receptissimam sententiam affirmant curt. iu. ni. in l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. n. 2. C. de testa. Emanu- el à costa in l. Gallus. §. & quid si rantum. part. 1. n. 467. ff. de lib. & posth. l. cla. de testa. q. 13. Intellige autem quod illud de- mum testamentum imperfectum inter liberos sustinetur, quò solennitatum, non voluntatis ratione imperfectum fuerit, commune asserunt Alex. conf. 76. nu. 14. lib. 3. Soc. iu. consil. 147. nu. & seq. lib. 2. Io. Ceph. consilio 99. nu. j. vbi complu- res diligenter laudat copiose l. clar. vbi supra q. 9. ver. pen. ac Fran. Viuius lib. 1. opi. 4. 10. Censetur autem testamentum in- ter lib

ter liberos conditum quoties ipsi solum liberi instituuntur, li- cet alij legatis cohonestentur. commune ponit Io. Ceph. con- sil. 72. nu. 15. & seq. E. Suarez.

Testamento ob hæreditatem non aditã rupto, nec piè piis causis legata debebuntur, commune pono ex Corn. ias. n. 19. l. eam, quam. C. de fideic. Pala. Ruu. in rub. §. 65. nu. 17. ff. de do- na. inter vxor. Did. à Couar. in c. Raynaldus. §. 3. nu. 11. de testa. idem.

Testamenta argumentis à contractu ductis reguntur. com- mune dicit curt. iu. conf. 17. n. 3. illorumque conferuatio ad publicam vtilitatem spectat. commune affirmat Anto. Gom. de testa. c. 4. nu. 8. versic. 5. facit. E. Suarez.

Testamenta cum duo comparant, & vtrum prius, vtrum po- sterius sit, non constat, neutrum eorum valet. commune in- quunt Boer. dec. 311. nu. 2. curt. iu. in l. vlti. nu. 79. C. de edict. diui Adr. tol. idem.

Testamentorum reuocatio solum ea retractat, quæ ad vlti- mæ voluntatis materiam pertinent, non verò vel contractus, vel confessiones, vel alia id genus testamentis inserta conuel- lit, vt commune dogma esse constituo ex dec. conf. 96. Rip. in l. nemo potest. nu. 35. ff. de leg. lib. 1. Guliel. in c. Rainutius. in tract. de leg. nu. 35. de testa. Tiraq. de iur. marit. ver. contraiter. gl. 3. Io. Ceph. conf. 61. nu. 31. E. Suarez.

Testamentum dampnati ad mortem, in absentia ex forma statuti, secundum ius commune factum valet, sed factum secun- dum formam statuti non valet, vt not. in l. eius qui. §. 1. & ibi- dem per Bald. ff. de testa. & Petr. de Anch. in ca. quamquam. de vsuris, lib. 6. quod communiter tenet ibid. nu. 110. Bened. capr.

Testamentum cõdemnati ad mortem ciuilem, siue perdat libertatem, ciuitatem & bona, siue retenta libertate ciuitatem & bona tamen perdat, iure ciuili non valet. l. quidam. C. de bo- nis dam. l. deportatorum. C. eod. tit. quia cum tales perdat, ea quæ sunt iuris ciuilib; vt d. l. quidam. & testamenti factio sit iuris ciuilib; l. testamenti. ff. de testa. argumento. l. eius. §. si cui. ff. eod. tit. non possunt testari, etiam si vellent testari de bonis quæ remanere debent liberis & aliis personis, secundum præ- scriptum auct. bona damnatorum. C. de bo. dam. sicut secun- dum imol. in c. quia ingressa. de testam. communiter tenet re- fert ibidem nu. 120. Bened. capr. quod verum est, nisi taliter condemnatus ad mortem ciuilem, ad pias causas ex eiusmo- di bonis testari aut disponere veller, quod potest, per id quod habetur in c. cum esses. & in c. relatum. de testa. sicut voluerit Barr. & Bal. in l. 1. C. de sacros. eccl. quod in relictis ad pias cau- sas cessat omnis solemnitas iuris posituæ cum sufficienti sol- lenitates iuris gentium, cum quibus communiter transire scri- bentes refert ibidem nu. 122. idem capr.

Testamentum excommunicati licet multi iux. gl. in c. decer- nimus. de sent. excom. l. 6. & ibidem refert Io. And. dicant nò valere, quam sequuntur ibid. Host. Garziaz, & Petr. de Vndel- la, idq; ob periculum cõmunionis cum excommunicato, quæ est fugienda, auct. de priuil. doti. hæretic. mulier. non præstan- t. antep. coll. 8. cum ei interdici sint actus legitimi. d. c. decer- nimus. & similis deportato videatur, qui est intestabilis. l. eius cui. §. 1. ff. de test. Stephanus prouincialis in quadam disputat. sua per aut vt cum de app. cogn. §. generaliter. colla. 8. per quæ textum Host. in sum. de testa. §. quis sit effectus. ver. & prodest hoc notare, colligit quod nec hæres institui possit, quod tenuit Io. Monach. Card. in c. quamquam de vsuris. lib. 6. quibus acce- dit quod nec arbiter esse possit. l. pedius. ff. de arbitris, & c. Con- traria tamen opinio quam tenuit inn. in ca. cum voluntate. de sent. exc. excommunicatum testari posse, dicens, vt secutus est archid. in c. pia. de excep. lib. 6. & ibidem Io. Andr. priorem opinio- nem mutando. & Jac. de Beluic. in auct. de sanctiss. Episc. §. om- nibus. coll. 9. verior est, & magis cõmuniter tenetur, quemad- modum refert Bened. capr. d. reg. 103. n. 174. quia excommu- nicatus potest contrahere & donare. d. c. cum voluntate. e. 20. & legare, cum legatum sit donatio, l. si. C. de leg. & inst. eod. tit. in prin. quod est verum, nisi excommunicatus foret ob hære- sin, vel crimen, quod intestabile esset. ca. excommunicatus. §. ereditas. de hæreticis. nec est verum quod similis sit deportato, sed relegato, prout voluit gl. in c. pastoralis. de appellatio. qui testari potest, vt tenuit Frideric. de Senis, conf. 80. & 124. quem sequitur d. c. decernimus. Pet. Anch. & Dominic. Bald. in l. 1. C. de sacros. eccl. Rota. decif. 19. incipit, item quod accepr. & pro- cedit etiam in publicè excommunicato, & communiter tene- ri ibidem nu. 18. & 189. refert Bened.

Testamentum obfidis populi Romani, id est, eius qui ex in- fidelibus apud christianos obfes sit, vel contra, non valet. l. ob-

sides. ff. de testa. aliàs obfes pro vna ciuitate vel principe, ad al- iam vel alium testari potest, sicut d. l. obfides. vult Bart. & do- ctos. vt not. in c. ex rescripto. de iureiur. & ita communiter te- neri refert Bened. capr. d. reg. 103. nu. 203.

Testamentum eius qui incertus ac dubius est de suo statu non valet. l. de testa. ff. de testa. & licet Bald. in l. 1. C. de sacros. eccl. id dicat procedere, etiam si ad pias causas factum esset, quod sequitur etiam Ancha. ca. quia ingressa. de testa. Bart. tamen d. l. 1. C. de sacros. eccl. contrarium tenet quoad pias cau- sas factum valere sustinet, per id quod habetur in l. si militari. §. si miles. ff. de testa. milit. quod verius videtur, cum tale impe- dimentum à iure ciuili inductum, non debeat piis causis nocere, per id quod habetur in c. cum tibi. de testamentis. quod etiam tenet imol. d. c. quia ingressa. cum quibus cæteros quo- que doctores residere refert Bened. ibid. nu. 206.

Testamentum si patitur defectum in his quæ sunt de sub- stantia vel essentia eius, etiam adiecta clausula, si non valet vt testamentum, valeat, & c. non potest in ius codicillorum refer- gere, puta si esset nullum ratione voluntatis imperfectæ, vt quia antequam impleteret decessisset testator. l. hinc commif- sum. §. j. ff. de leg. 3. l. ex ea scriptura. ff. de testa. secundum Barr. l. 1. ff. de iniust. rup. & irrit. fact. test. & in l. 1. ff. de iure codicillo- rum. & hoc voluit gl. communiter approbata in eam quam. C. de fideic. Secus autem si pateretur defectum solennitatis, quia tunc clausula operabitur, licet enim in testa. septem tes- tes rogati requirantur, clausula tamen codicillaris adiuncta, efficiet vt quinque etiam non rogati sufficiant. l. si. C. de codi- cillis: vt refert Bened. capr. reg. 111. nu. 33. & nu. 50.

Testamentum iure ciuili septem exigit testes. l. si vnus. l. hac consultiissima. & l. si. C. de testa. nisi iure canonico, quo casu quinque, aut inter liberos, aut à milite fiat. quo casu si in actu belliar duo testes sufficerent. d. l. hac consultiissima. d. l. si. l. di- uis lucius. ff. de testa. milit. iure autem canonico in relictis ad pias causas duo testes idonei in vtroque foro sufficient. In re- lictis verò extra pias causas in terris ecclesiæ subiectis, similiter duo testes cum presbytero parochiali sufficient, sed non in foro ciuili, vbi septem requiruntur testes, quemadmodum concludit Io. And. in c. cum esses. de testa. quem in effectu ibi- dem & in c. relatum. eod. tit. sequuntur Petrus Perusinus, Per- Ancharanus, D. Floria. cuius opinionem commune tenent, ac in practica obseruari, & consuetudine roborari, argumen- to. l. m. m. m. ff. de legibus, refert Bened. capr. reg. 104. nu. 2. & 8. refert Bened. capr. idque Bart. Bald. & legistas in l. 1. C. de sa- cros. eccl. sequi dicit.

Testamentum perinde ex tacita substitutione, puta in pu- pillari comprehensa, atque ab expressa, potest incipere, & esse etiam assumere, quod & ipsa non requirit aditionem ad eius confirmationem, licet pupillaris requiratur, sicut voluit gl. in l. lex cornel. & ibi Guliel. de cuncto. Bart. & Bal. in l. si pater cap- tus. ff. de vulg. & pupil. Ang. & Barc. l. 1. eod. tit. per l. neque. §. si. ff. de test. milit. & l. pen. ff. de ventr. inspicien. idque contra glo. lapud Iulianum. §. idem Iulianus. ff. ad treb. communiter tene- ri refert Bened. capr. in tract. substitutionum. post regulas posi- to, spe. 1. nu. 83.

Testamentum vsurarij manifesti tamen si non secuta cautio- ne de restituendis malè ablati regulariter non solum cum ip- sa manifesta cõtritionis signa apparent, quò ad relicta ad pias causas valebit, vt consulit D. Ant. Butrig. & Pet. de Anch. per l. 1. C. de sacros. eccl. quod prius voluit Lapus in allega. 125. quem sequitur Domini. in c. quamquam. de vsuris. & commu- niter tenetur, sed etiam tam quoad relicta certis personis, pro restitutione certarum vsurarum malè ablatarum, quam quò ad relicta pauperib; Christi, pro incertis vsuris aliis malè abla- tis, quia tunc quò ad illam quantitatem similiter valebit. eius testamentum vt sentit Io. And. d. c. quamquam. & Lapus d. all. 125. quod verum esse & communiter teneri refert Bened. ca- pra d. regu. 103. nu. 163. & 167. quando de eiusmodi vsuris & malè ablati aliter quam per confessionem testantis cõstaret, aliàs secus, quia magis speciem aut vim relicti quam institutio- nis haberet. sec. Pet. de Anch. d. c. quamquam.

Testamentum vsurarij manifesti licet ante præstitam cautio- nem de restituendis ablati factum, etiam ad pias causas, non valere, nec post præstita cautione & satisfactione reconuale- scit. c. quamquam. de vsuris lib. 6. Bald. l. 1. C. de sacros. eccl. glo. in clem. 1. in verbo manifestus. de sepult. & ibid. Paul. de Lea- zar. Bald. in l. si hæreditas. C. de testa. militis. & ita dicto c. quan- quam. contra Io. And. tenuerunt Garzias, Io. Monach. Lapus. abb. & Io. de lignano. & ita communiter tam per legistas quàm canonistas teneri refert Bened. capr. regu. 103. nu. 147. tamen contrariam opinionem quam tenuerunt Nico. de Matarellis Com. opin. Tom. ij. A 2 in qua

in quadam disputatio Bart. in l. filio preterito. ff. de iniusto testa. & Io. And. lo. de Fant. & Bal. sibi prius Pet. de Anch. Domi. Aegid. Bellamer. & Guliel. de Pontolino in d. cap. quanquam magis æquam & communem, à quo in iudicanda & consulendo non sit recedendum dicit ibid. nu. 154. Bene quod est verum, nisi vforarius factò testamento, ac prestita cautione redierit ad vomitù & occultè exercuerit vforas, quia testamentum tunc vitabitur, secundum Io. de Ligna. Fran. de Zabarel. & Paulum de Leazar. d. clem. 1. de vforis. & Laur. de Florent. in tract. vfora. q. 206. Lapsus Anch. & Domi. in d. c. quanquam Bald. in l. executorem C. de execut. rei iud. & in l. 1. C. de sac. fan. eccl. Frideric. de Senis. conf. 7. Anch. & imol. in ca. quia ingressa. de testa. quod communiter teneri ibid. nu. 159. refert Bened. capr.

Testamenti executores, vide supra executores.
Testamentum furiosi & mentecapti, ante furorem vel per dilucida interualla recurrente sana mente factum, licet valeat, l. furiosum. C. qui test. face. poss. c. fi. de succ. ab intestato. l. 1. §. exigit. ff. de bo. poss. secundum tab. Bald. l. 1. C. de sacro. eccle. tamè si ante perfectionem testamenti superuenisset furor vel mentis defectus, non valebit, etiam si tenderet ad pias causas, vt voluit Pet. de Anch. in ca. quia ingressa, de testa. quia secundum eum non valet testamentum imperfectum etiam inter liberos, vt not. in l. si. C. fam. l. erciscund. ideoque multò minus ad pias causas, vt not. in l. in his. l. ex ea. ff. de testa. fauorabilior enim est causa filiorum quam ecclesiarum. 17. q. 4. c. fi. vt no. in l. si quis ad declinandum. C. de episc. & cleri. quod sequitur imol. d. c. ingressa. & in c. relatum. 1. de testamentis. idque communiter teneri refert ibid. nu. 15. Bened. capr. de quo vide Bartol. d. l. si his.

Testamentum natura muti ac surdi, licet non valeat, id tamen fallit si ex accidente talis esset, quia modò scribere nouerit, testari poterit. l. discretis. C. qui test. face. poss. Idem est si mutus tantum sit, & scribere sciat, aliàs secus, quia ne statuto quidem induci potest, vt mutus nesciens scribere testari possit, nisi hoc à principe cui soli id reseruatum est, habeat. l. si mutus. ff. de testa. ar. l. §. de qua re. ff. de postul. vt voluit Bar. in l. si que ramus. ff. de testa. & imol. in c. quia ingressa. eo. tit. Surdus verò, sed idem non mutus, rectè testatur, dicta l. discretis, & codicillos facit. l. mutum & ibid. no. ff. de lega. 3. quod tamen communiter teneri refert Bened. capr. reg. 103. nu. 22.

Testamentum cæci non seruata solennitate, l. hac consultissima. C. qui testamentum facere possunt, non valet nisi per statutum expresse aliter disponeretur, cum per statutum talis solennitas possit diminui, vt voluit Bart. in l. si queramus. ff. de testa. quod verum est, modò id expresse circa cæci testamentum disponeretur, aliàs si simpliciter statutum disponeret, qd testamentum cum quinque testibus valeat, ad cæci testamentum non porrigitur, prout voluit Bald. in d. l. si queramus. cū quo residet imol. in c. quia ingressa. de testa. & ita communiter teneri testatur Bened. capr. ibid. nu. 25.

Testamentum pupilli vel impuberis etiam sagacis ad pias causas factum licet non valeat. l. qua etate. ff. de testa. c. si pater. de testa. lib. 6. secundum imol. in d. c. ingressa. eod. tit. tamen valebit si statuto induceretur, vt eiusmodi impuberis sagacis & cuius malicia atatem suppleret, testamentum valeret. idque contra Anch. d. c. quia ingressa, secundum Bart. in l. si queramus. ff. eo. vbi vult quod talis defectus ætatis statuto tolli possit, quod sequitur ibid. Ang. per id quod habetur, in l. si. C. de testa. milit. cum quibus doct. communiter transire refert ibid. nu. 30. Bened. capr.

Testamentum eius qui post ingreditur religionem quæ proprium habere non potest, vt est ordo mendicantium, valet, ac statim post ingressum veluti per mortem ciuilem confirmatur, bonaque eius denent ad eos quibus testamento reliquit, mors enim ciuilis ex hoc inducta eundem effectum habet in testamento quem habet mors naturalis, prout notatur in l. 1. ff. de testa. & ibid. per Bart. & canonistas, in c. vnico. de relig. domib. lib. 6. & in clem. Exiui. de verb. sig. quod communiter teneri refert ibid. nu. 37. idem capr.

Testamentum eius qui post ingreditur religionem quæ in communi proprium habere potest, si tempore testamenti non cogitauit de ingressu, per ingressum, quia tacitè videtur mutare voluntatem suam, ingrediendo cor, quo bona requiruntur monasterio, aut c. ingressi de sacro. eccl. Si verò cogitauerit de ingressu, tunc licet glossè communiter dicant, qd si ad ea reliquit, rumpitur testamentum, quippe cum monasterium loco filij habeatur, gl. c. presentia. de probat. & in auct. de sanctis. episcop. §. sed hoc presentia, col. 9. tamen si monasterium fuerit institutum in aliquo, tunc monasterium vitatur fruitur

relictis illis ad vitam, quo mortuo redibunt ad institutos testamentum, ac confirmabitur eius morte testamentum vt voluit Bart. in l. 1. ff. de testa. & si monasterio minus legitima relictum sit, ad supplementum agere potest iuxta. not. in auct. si qua mulier. C. de sacro. eccl. & in l. omnimodo. C. de inof. testa. Si verò monasterio nihil relictum sit, tunc monasterium loco filij habeatur, & rumpitur testamentum, tanquam nato post humo. l. 2. de lib. & posth. l. posthumos. C. de bo. poss. cont. tabul. & ibid. gl. quod communiter teneri ibidem nu. 39. & 43. refert capr.

Testamentum filii familias, etiam consensu patris factum, in aliis quam castrensi vel quasi castrensi peculio, non valet, Io. And. in ca. si pater. de testa. Zerzell. Io. de Fanticiis, Ancha. imol. Dominic. in cap. licet. de sepultur. quia cum testamenta sint publici iuris, non debent dependere ex alieno arbitrio, l. ista institutio. ff. de heredi. insti. l. receptum. C. communia prædiorum. l. captatorias. C. de test. mil. Bart. in l. qui in potestate. ff. de test. & in l. seruum. C. qui test. fac. poss. & canonist. d. ca. licet. de sepultur. lib. 6. quod communiter teneri ibid. num. 62. refert Bened. Et licet doct. vtriusque censuræ variant, ac filius, si saltem pro anima cum patris consensu testari vel codicillari possit, in eo tamen communiter concordant, quod mortis causa pro anima donare possit, quia donatio illa sapiat naturam contractus, l. 2. in pri. ff. de dot. præleg. & ibid. nu. 57. refert idem capr.

Testamentum condemnati ad mortem naturalem, etiam si post sententiam manus iudicis effugerit, ne quidem ad pias causas valet. l. absentem. ff. de pœnis. l. qui vltimo. & ibid. Bart. ff. e. ti. Io. And. l. quanquam. de vfor. lib. 6. imol. in c. quia ingressa. c. filios. de testa. quod etiam procedit si testari vellet de bonis liberis ac aliis personis. iuxta. auct. bona damnatorum. C. de bo. dam. reseruandis, secundum imolam d. capi. quia ingressa, quia in illis prout communiter tenetur damnatus testari non possit, nisi in sententia id illi causa cognita fuerit reseruatum, per l. ex militari. ff. de testa. militari. in aliis bonis post sententiam condemnato venientibus si de delicto pœniteat, ad pias causas testari ac disponere poterit, iuxta. l. 1. C. de sacro. eccl. sicut refert ibid. nu. 109. Bened. capr.

Testamentum secundum ad pias causas præualeat primo cū clausula derogatoria, etiam qd in secundo nulla derogatio in specie vel in genere fiat de dicta clausula, nec de testamento, idem si secundum sit inter filios secundum communem per Burf. conf. 47. nu. 11. & 12. lib. 1. & vide quæ idem scribit consil. 5. n. 13. nu. 15. nu. 16. eod.

Testamentum monachi ritè cõditum ante ingressum monasterij, vtique non rumpitur nec irritatur, & sic illud monachus post professionem destruere, mutare, aut reuocare nequit, secundum Ang. & imo. in l. 1. ff. de testa. Ant. Butr. abb. n. 61. & Aug. Beroum. nu. 513. cum aliis seq. in cap. presentia, de probatio. & iaso in auth. si qua mulier. sub nu. 27. cum cæteris seq. C. de sacro. eccl. vbi existimat istam opinionem veriore esse, atque communem dicit dilectus, in tract. de arte testand. tit. 3. de liberis instituen. cautela 9. nu. 1. & seq. & Vasquius, in tract. de successio. processu. tit. qui testari non poss. lib. 1. §. 1. nu. 52. In contrariam verò partem inclinat Bart. Bald. & Paul. castr. in d. auth. si qua mulier, dec. in d. ca. in presentia, nu. 249. cum aliis seq. & Vasquius vbi supra. Tamen reiecta sententia hac Bart. & sequacium in heredem esse puto in auct. practico communi præmissæ, cum qua sentit etiam Rubens conf. 155. & Coua. in c. 2. de testa. nu. 9. & Clar. in tracta. de testa. lib. 3. q. 28. F. Viuius lib. 2. opi. 277.

Testamentum ac testamenti factio iurigenium accepta refertur, quamuis illius solennitates iuri ciuili adscribantur, cõmune inquirunt ias. in l. admonendi. ad finem. ff. de iur. iur. Vigl. in §. sed prædicta. Instit. de testa. Arius Pinel. in rub. part. j. cap. j. nu. 23. C. de rescind. vend. Did. à Coua. lib. 3. resol. c. 6. nu. 7. Ant. Gomez. de testa. c. 1. nu. 2. Bell. conf. 2. nu. 4. l. Cla. de testa. q. 2. Testameta tamen omnia ex dispensatione valent, qd quæ illis cauentur post mortem fiant, vt frequenter placitum renuncio ex dec. in rub. C. qui testa. facer. poss. & in l. cum, qui, nu. 4. ff. de iurisd. om. iud. Guliel. in c. Rainutius. ver. testamentum in l. nu. 4. & nu. 6. de testa. Alc. in l. filius. §. 1. nu. 5. ff. de le. lib. 1. Ant. Gome. de testa. c. 2. nu. 1. Arius Pinel. in l. 2. nu. 7. in fi. C. de bo. mat. & in rub. c. 1. nu. 23. C. de rescin. ven. quamuis non pauci aliud inepte deblaterent. E. Suarez.

Testamentum vel testatoris, vel alterius manu clam exaratum, quod testator possedat coram septem testibus solùm ostendens, ait suam vltimam voluntatem illud esse, ac suum testamentum, & velle vt ipsum valeat, atque omnia eo contenta seruentur, ratum firmum, que profusecit, itaquam testamentum

ntum nuncupatiuum: vt frequenter placitum affirmant Bello. conf. 22. nu. 11. l. Cla. de testa. q. 4. ver. sed pone aliquis. idem. Testamentum, qui scriptis exarare voluit, si solennitates omnes iure ad id requisitas non adhibuit, nec quod egit, vt nuncupatiuum testamentum valebit si illa de testamenti scriptis comprehendendi voluntate constitit: alioquin in re dubia secus erit. commune ponit accuratè l. Clar. de testa. q. 4. ver. sed quæro, pone. idem. Testamentum primum vbi adest clausula derogatoria ad sequens, non tollitur per secundum, in quo non sit derogatio nec reuocatio illius specialis: secundum communem per Burf. conf. 47. nu. 1. libr. 1. fallit si apparet ex mente testatoris voluisse mutare primum, per eundem Burf. d. conf. nu. 20. Testamentum valet in quo instituitur hæres ad interrogationem eiusdem hæredis emissam, secundum communem per Burf. conf. 47. nu. 27. lib. 1.

Testamentum prius annullari debet, & de viribus iuste exheredationis discuti, antequam exheredatio aliquid consequatur, secundum communem quæ conclusio fallit, si iniusta esset exheredatio, cum ipso iure tunc nullum dicatur testamentum, iuxta communem per Burf. conf. 121. nu. 11. lib. 1. Testamentum coram principe vel imperatore conditum requirit aliquot testes, secundum glossæ sententiam in l. omnium. in verb. testibus. C. de testa. Licet ea non declarat quot testes requirantur, cuius sententiam Bart. Bal. Ang. Sali. & Alex. ibi probant: tamen solum modò in numero variant, quia Ang. requirebat septem, Sal. tres. Bar. Bald. & Alex. dicunt: duo sufficere argumento. l. vbi numerus. ff. de testib. Verùm Paul. de cast. fulg. & ias. voluerunt nullum testem requiri. Sed com. opi. doct. est, qd aliqui requirantur, saltem duo. Ita referunt Marian. Soci. iun. in conf. 188. nu. 10. in 1. part. conf. & Did. in titu. de testa. in 2. part. rub. nu. 2. ver. imò testamentum factum præ sente isto Casare, vel rege supremo. in 1. To. kirchouius.

Testamentum imperfectum ratione voluntatis etiam inter liberos non seruati tradiderunt scribentes in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Et hanc communem opi. doct. esse dicit Alex. de imol. in conf. 76. nu. 13. in lib. 3. consil. Kirchouius.

Testamentum valere non potest si non habeat septem testes. l. si vnus. l. hac consultissima. §. per nuncupationem. C. de testa. & tot etiam requiruntur secundum communem sententiam tempore pestis. Matth. de affl. in dec. sac. conf. Neap. dec. 25. Licet autem Alex. & alij doct. voluerint illud subsistere, si modò duo testes interuenissent. l. scrinarios. nu. 6. C. de testa. milit. Minsing. in obserua. iud. imp. Cameræ. in 1. cent. obseru. 96. & ita in camera iudicatum esse ipse inquit, tamen sententia magis communiter approbata est in contrarium, quæ requirit quinque testes. Ang. Aret. in §. si instit. de test. ord. ias. in l. n. C. de test. Er hanc sententiam vt iuridicam, æquiorè & magis communem esse dicunt per multa fundamenta & rationes Philip. deci. in consil. 284. & ibi Apostil. in verb. æquiorè & idem dec. in d. l. scrinarios. nu. 20. Fran. Rip. in tract. de peste. in c. de privileg. vl. voluntat. causa pestis. ver. aut sumus. nu. 12. Rol. à Valle in conf. 81. nu. 47. in 1. Tom. conf. Kirch.

Testamentum ad pias causas cum duob. testib. valet de iure canonico, quod seruatur vbique, & sic etiam in terris imperij, secundum Bart. in l. 1. nume. 75. 76. 80. 81. 82. & 83. ias. in repet. eiusdem l. nu. 28. C. de sacro. eccl. pro qua sententia est textus expressus in c. relatum. 1. ext. de testa. Si verò non sit ad pias causas, de iure canonico in terris ecclesiæ valet cum duobus testibus, idoneis, & presbytero parochiali, aut duob. testib. loco ipsius presbyteri curati. c. cum esses. & ibi doct. ext. de testa. Bened. capr. in conf. 43. nu. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. Philip. Cornè. in conf. 77. nu. 4. cum seq. in 1. vol. dec. in conf. 285. nu. 7. & 8. in 2. part. Marian. Soci. iun. in conf. 78. nu. 3. 1. & 32. Quam sententiam com. doct. opi. esse capra. corn. & dec. ibid. cum Hieron. cagnol. in d. l. 1. num. 34. ver. secunda conclus. attestantur kirchouius.

Testamentum nuncupatiuum cæci requirit. 4. solennitates siue requisita, quæ explicant impera. iustinus & doct. in l. hac consultissima. C. qui testa. fac. poss. spec. in tit. de instru. edit. §. compendiosè. ver. illud autem non est ignorandum. nu. 42. author. art. notaria. c. 2. de testa. scrip. & solenni. ver. item cæcus testari nequit, & author. Analyseos instit. quib. non est permitt. facer. testa. ver. sic potest ne cæcus condere testa. Inret quæ est, quod cæcus conuocatis. 7. testib. & notario dicat, se velle testari sine scriptis, & si notarij copia haberi non possit, octauus testis de iure adhibeatur, qui eius munere fungatur. Sed si pater cæcus fecerit testamentum inter liberos, nunquid tenetur seruare formam d. l. hac consultissima: an verò possit

facere testamentum inter liberos cum duob. testib. iuxta l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. & quemad. test. ord. & com. opi. Do. est, in testamento patris cæci testantis inter liberos sufficere duos testes. ias. in d. l. hac consultissima. nu. me. 4. ver. sed pone: quia in testamento factò inter liberos cef fat suspicio falsitatis, ex quo ab intestato ipsi admittuntur ex communi voto parentum. l. scripto. in fi. ff. vnde libe. l. si. ff. de bo. dam. dec. ibid. nu. 36. ver. vltimo limitatur. idem.

Testamentum cæci requirit pro forma quod præcedat hæredis institutio antequam fiant legata. l. hac consultissima. in fi. ibi, vt ante latæ formæ declarant. vbi Cy. nu. 2. Bart. nu. 1. an notantur, asserentes id speciale esse in testamento cæci. & dec. nu. 7. C. qui testa. face. poss. vel non. & in §. cæcus ibi, per obseruationem. & ibi Angel. Aret. numero secundo, dicit, se non audere à sententia Bart. & aliorum recedere, & quòd illa in practica obseruetur, maxime cum text. in d. l. hac consultissima. in cæco regulam negatiuam, quòd nõ possit testari, nisi his quæ ibi traduntur seruatis, posuerit. instit. quibus non est permitt. face. testa. & idem Ang. in §. ante hæredis. instit. de legatis. & Bart. Cepol. in tract. cautel. caut. 90. Hac sententia nõ refragante contrariam sententiam Bal. defendit, iniquens in d. l. hac consultissima. nu. 6. illum text. non continere causam formalem, sed solitum modum testandi, quò veteres vsi sunt, qui semper hæredis institutionem præferebant. Quare cum hodie in quacunque parte, vel in fine testamenti hæredis nomen scribatur, dicitur caput testamenti. l. pen. C. de insti. & sub stit. Cumque talis omisio solennitatis sit leuis, non debet vitare testamentum. l. 1. in fi. ff. de ventr. in pni. cuius sententiam alij doct. communiter sequuntur. Paul. de castr. in d. l. hac consultissima. nu. 5. in fi. Alex. de imol. nu. 17. & copiosè ias. per se ptem argumenta. nu. 1. 2. & 3. & ita ipse quoque consulendo scribit in conf. 36. nu. 1. in volu. conf. Hanc sententiam magis communem esse testatur Bru. in tract. de form. & solen. in artic. Quando aliquid censetur traditum pro forma. in 8. conclus. ver. & præposteratio. & in d. artic. in 1. ver. prædicta conclus. & Rol. à Valle in conf. 82. nu. 16. ibi, præsertim cum sumus in articulo, in quo adest communis pro nobis. & nu. 17. ver. 2. dicitur in 1. To. conf. vbi ipse argumentis quæ in contrariu adducuntur, ordine respondet. Et illam etiam sequitur Io. Di lect. in tract. de arte testand. tit. 1. de his qui non habent factio nem testamenti. Cautela octaua. Quo remedio sustineatur vltima voluntas cæci. ver. tertio quòd legata. nu. 2. Kircho.

TESTAMENTVM.
Summaria.
Ius faciendi testamenti, quò ad inuentionem & originem esse iuris gentium: At quò ad formam & solennitatem, iuris ciuilis. q. 1.
Ex testamento etiam solenni, naturalem nasci obligationem. ibid.
Legatarij possidentem sine vitio, rem sibi relictam in testamento minus solenni, rutum esse exceptione. ibid.
Institutus in testamento minus solenni, ac possidens hereditatem tanquam naturaliter sibi debitam, tenetur in foro iudiciali eam restituere: In foro autem conscientie potest eam retinere. q. 2.
Excommunicatum habere testamenti factionem. q. 3.
Testamenti factionem passiuam, fratres minores non habere. q. 4.
Fratres minores non posse testamentorum executores esse. q. 5.
Condemnatum ad mortem non posse testamentum condere: Nisi pœna per sententiam imposita sit de iure phibita. q. 6.
Filiusfamilia non posse testamentum condere, etiam cū consensu patris: Et ne quidem super aduentitijs. Nisi velit testari ad pias causas: idque cum consensu patris. q. 7.
Filiusfamilia causa mortis donare posse cū consensu patris. q. 8.
Testamentum conditum à filiofa. dum pater apud hostes est, non valere patre ab hostibus reuerso, siue filius adhuc viuat, siue ante deceaserit. q. 9.
Testamentum nuncupatiuum factum in presentia 7. testiu per Notarium, valere etiam sine subscriptione testium. Et tale instrumentum probare testamentum solenniter coram 7. testibus esse conditum. q. 10.
Testm ad interrogationem Notarij factum, valere. q. 11.
Testamentum in scriptis, ceceptum, & mortis præuentu nõ perfectum non valere: ne vt nuncupatiuum quidem, idemq; de iure canonico obseruari. q. 12.
Testamentum in scriptis ceceptum & imperfectum sola ratione solennitatis, valere vt nuncupatiuum. Nisi expresse testator arctasset se ad testamentum in scriptis. q. 13.

Testamentum imperfectum ratione voluntatis etiam inter liberos non seruati tradiderunt scribentes in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Et hanc communem opi. doct. esse dicit Alex. de imol. in conf. 76. nu. 13. in lib. 3. consil. Kirchouius.

Testamentum valere non potest si non habeat septem testes. l. si vnus. l. hac consultissima. §. per nuncupationem. C. de testa. & tot etiam requiruntur secundum communem sententiam tempore pestis. Matth. de affl. in dec. sac. conf. Neap. dec. 25. Licet autem Alex. & alij doct. voluerint illud subsistere, si modò duo testes interuenissent. l. scrinarios. nu. 6. C. de testa. milit. Minsing. in obserua. iud. imp. Cameræ. in 1. cent. obseru. 96. & ita in camera iudicatum esse ipse inquit, tamen sententia magis communiter approbata est in contrarium, quæ requirit quinque testes. Ang. Aret. in §. si instit. de test. ord. ias. in l. n. C. de test. Er hanc sententiam vt iuridicam, æquiorè & magis communem esse dicunt per multa fundamenta & rationes Philip. deci. in consil. 284. & ibi Apostil. in verb. æquiorè & idem dec. in d. l. scrinarios. nu. 20. Fran. Rip. in tract. de peste. in c. de privileg. vl. voluntat. causa pestis. ver. aut sumus. nu. 12. Rol. à Valle in conf. 81. nu. 47. in 1. Tom. conf. Kirch.

Testamentum ad pias causas cum duob. testib. valet de iure canonico, quod seruatur vbique, & sic etiam in terris imperij, secundum Bart. in l. 1. nume. 75. 76. 80. 81. 82. & 83. ias. in repet. eiusdem l. nu. 28. C. de sacro. eccl. pro qua sententia est textus expressus in c. relatum. 1. ext. de testa. Si verò non sit ad pias causas, de iure canonico in terris ecclesiæ valet cum duobus testibus, idoneis, & presbytero parochiali, aut duob. testib. loco ipsius presbyteri curati. c. cum esses. & ibi doct. ext. de testa. Bened. capr. in conf. 43. nu. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. Philip. Cornè. in conf. 77. nu. 4. cum seq. in 1. vol. dec. in conf. 285. nu. 7. & 8. in 2. part. Marian. Soci. iun. in conf. 78. nu. 3. 1. & 32. Quam sententiam com. doct. opi. esse capra. corn. & dec. ibid. cum Hieron. cagnol. in d. l. 1. num. 34. ver. secunda conclus. attestantur kirchouius.

Testamentum nuncupatiuum cæci requirit. 4. solennitates siue requisita, quæ explicant impera. iustinus & doct. in l. hac consultissima. C. qui testa. fac. poss. spec. in tit. de instru. edit. §. compendiosè. ver. illud autem non est ignorandum. nu. 42. author. art. notaria. c. 2. de testa. scrip. & solenni. ver. item cæcus testari nequit, & author. Analyseos instit. quib. non est permitt. facer. testa. ver. sic potest ne cæcus condere testa. Inret quæ est, quod cæcus conuocatis. 7. testib. & notario dicat, se velle testari sine scriptis, & si notarij copia haberi non possit, octauus testis de iure adhibeatur, qui eius munere fungatur. Sed si pater cæcus fecerit testamentum inter liberos, nunquid tenetur seruare formam d. l. hac consultissima: an verò possit

facere testamentum inter liberos cum duob. testib. iuxta l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. & quemad. test. ord. & com. opi. Do. est, in testamento patris cæci testantis inter liberos sufficere duos testes. ias. in d. l. hac consultissima. nu. me. 4. ver. sed pone: quia in testamento factò inter liberos cef fat suspicio falsitatis, ex quo ab intestato ipsi admittuntur ex communi voto parentum. l. scripto. in fi. ff. vnde libe. l. si. ff. de bo. dam. dec. ibid. nu. 36. ver. vltimo limitatur. idem.

Testamentum cæci requirit pro forma quod præcedat hæredis institutio antequam fiant legata. l. hac consultissima. in fi. ibi, vt ante latæ formæ declarant. vbi Cy. nu. 2. Bart. nu. 1. an notantur, asserentes id speciale esse in testamento cæci. & dec. nu. 7. C. qui testa. face. poss. vel non. & in §. cæcus ibi, per obseruationem. & ibi Angel. Aret. numero secundo, dicit, se non audere à sententia Bart. & aliorum recedere, & quòd illa in practica obseruetur, maxime cum text. in d. l. hac consultissima. in cæco regulam negatiuam, quòd nõ possit testari, nisi his quæ ibi traduntur seruatis, posuerit. instit. quibus non est permitt. face. testa. & idem Ang. in §. ante hæredis. instit. de legatis. & Bart. Cepol. in tract. cautel. caut. 90. Hac sententia nõ refragante contrariam sententiam Bal. defendit, iniquens in d. l. hac consultissima. nu. 6. illum text. non continere causam formalem, sed solitum modum testandi, quò veteres vsi sunt, qui semper hæredis institutionem præferebant. Quare cum hodie in quacunque parte, vel in fine testamenti hæredis nomen scribatur, dicitur caput testamenti. l. pen. C. de insti. & sub stit. Cumque talis omisio solennitatis sit leuis, non debet vitare testamentum. l. 1. in fi. ff. de ventr. in pni. cuius sententiam alij doct. communiter sequuntur. Paul. de castr. in d. l. hac consultissima. nu. 5. in fi. Alex. de imol. nu. 17. & copiosè ias. per se ptem argumenta. nu. 1. 2. & 3. & ita ipse quoque consulendo scribit in conf. 36. nu. 1. in volu. conf. Hanc sententiam magis communem esse testatur Bru. in tract. de form. & solen. in artic. Quando aliquid censetur traditum pro forma. in 8. conclus. ver. & præposteratio. & in d. artic. in 1. ver. prædicta conclus. & Rol. à Valle in conf. 82. nu. 16. ibi, præsertim cum sumus in articulo, in quo adest communis pro nobis. & nu. 17. ver. 2. dicitur in 1. To. conf. vbi ipse argumentis quæ in contrariu adducuntur, ordine respondet. Et illam etiam sequitur Io. Di lect. in tract. de arte testand. tit. 1. de his qui non habent factio nem testamenti. Cautela octaua. Quo remedio sustineatur vltima voluntas cæci. ver. tertio quòd legata. nu. 2. Kircho.

TESTAMENTVM.
Summaria.
Ius faciendi testamenti, quò ad inuentionem & originem esse iuris gentium: At quò ad formam & solennitatem, iuris ciuilis. q. 1.
Ex testamento etiam solenni, naturalem nasci obligationem. ibid.
Legatarij possidentem sine vitio, rem sibi relictam in testamento minus solenni, rutum esse exceptione. ibid.
Institutus in testamento minus solenni, ac possidens hereditatem tanquam naturaliter sibi debitam, tenetur in foro iudiciali eam restituere: In foro autem conscientie potest eam retinere. q. 2.
Excommunicatum habere testamenti factionem. q. 3.
Testamenti factionem passiuam, fratres minores non habere. q. 4.
Fratres minores non posse testamentorum executores esse. q. 5.
Condemnatum ad mortem non posse testamentum condere: Nisi pœna per sententiam imposita sit de iure phibita. q. 6.
Filiusfamilia non posse testamentum condere, etiam cū consensu patris: Et ne quidem super aduentitijs. Nisi velit testari ad pias causas: idque cum consensu patris. q. 7.
Filiusfamilia causa mortis donare posse cū consensu patris. q. 8.
Testamentum conditum à filiofa. dum pater apud hostes est, non valere patre ab hostibus reuerso, siue filius adhuc viuat, siue ante deceaserit. q. 9.
Testamentum nuncupatiuum factum in presentia 7. testiu per Notarium, valere etiam sine subscriptione testium. Et tale instrumentum probare testamentum solenniter coram 7. testibus esse conditum. q. 10.
Testm ad interrogationem Notarij factum, valere. q. 11.
Testamentum in scriptis, ceceptum, & mortis præuentu nõ perfectum non valere: ne vt nuncupatiuum quidem, idemq; de iure canonico obseruari. q. 12.
Testamentum in scriptis ceceptum & imperfectum sola ratione solennitatis, valere vt nuncupatiuum. Nisi expresse testator arctasset se ad testamentum in scriptis. q. 13.

Testamentum nuncupatiuum: vt frequenter placitum affirmant Bello. conf. 22. nu. 11. l. Cla. de testa. q. 4. ver. sed pone aliquis. idem. Testamentum, qui scriptis exarare voluit, si solennitates omnes iure ad id requisitas non adhibuit, nec quod egit, vt nuncupatiuum testamentum valebit si illa de testamenti scriptis comprehendendi voluntate constitit: alioquin in re dubia secus erit. commune ponit accuratè l. Clar. de testa. q. 4. ver. sed quæro, pone. idem. Testamentum primum vbi adest clausula derogatoria ad sequens, non tollitur per secundum, in quo non sit derogatio nec reuocatio illius specialis: secundum communem per Burf. conf. 47. nu. 1. libr. 1. fallit si apparet ex mente testatoris voluisse mutare primum, per eundem Burf. d. conf. nu. 20. Testamentum valet in quo instituitur hæres ad interrogationem eiusdem hæredis emissam, secundum communem per Burf. conf. 47. nu. 27. lib. 1.

Testamentum prius annullari debet, & de viribus iuste exheredationis discuti, antequam exheredatio aliquid consequatur, secundum communem quæ conclusio fallit, si iniusta esset exheredatio, cum ipso iure tunc nullum dicatur testamentum, iuxta communem per Burf. conf. 121. nu. 11. lib. 1. Testamentum coram principe vel imperatore conditum requirit aliquot testes, secundum glossæ sententiam in l. omnium. in verb. testibus. C. de testa. Licet ea non declarat quot testes requirantur, cuius sententiam Bart. Bal. Ang. Sali. & Alex. ibi probant: tamen solum modò in numero variant, quia Ang. requirebat septem, Sal. tres. Bar. Bald. & Alex. dicunt: duo sufficere argumento. l. vbi numerus. ff. de testib. Verùm Paul. de cast. fulg. & ias. voluerunt nullum testem requiri. Sed com. opi. doct. est, qd aliqui requirantur, saltem duo. Ita referunt Marian. Soci. iun. in conf. 188. nu. 10. in 1. part. conf. & Did. in titu. de testa. in 2. part. rub. nu. 2. ver. imò testamentum factum præ sente isto Casare, vel rege supremo. in 1. To. kirchouius.

Testamentum imperfectum ratione voluntatis etiam inter liberos non seruati tradiderunt scribentes in l. hac consultissima. §. ex imperfecto. C. de testa. Et hanc communem opi. doct. esse dicit Alex. de imol. in conf. 76. nu. 13. in lib. 3. consil. Kirchouius.

Testamentum valere non potest si non habeat septem testes. l. si vnus. l. hac consultissima. §. per nuncupationem. C. de testa. & tot etiam requiruntur secundum communem sententiam tempore pestis. Matth. de affl. in dec. sac. conf. Neap. dec. 25. Licet autem Alex. & alij doct. voluerint illud subsistere, si modò duo testes interuenissent. l. scrinarios. nu. 6. C. de testa. milit. Minsing. in obserua. iud. imp. Cameræ. in 1. cent. obseru. 96. & ita in camera iudicatum esse ipse inquit, tamen sententia magis communiter approbata est in contrarium, quæ requirit quinque testes. Ang. Aret. in §. si instit. de test. ord. ias. in l. n. C. de test. Er hanc sententiam vt iuridicam, æquiorè & magis communem esse dicunt per multa fundamenta & rationes Philip. deci. in consil. 284. & ibi Apostil. in verb. æquiorè & idem dec. in d. l. scrinarios. nu. 20. Fran. Rip. in tract. de peste. in c. de privileg. vl. voluntat. causa pestis. ver. aut sumus. nu. 12. Rol. à Valle in conf. 81. nu. 47. in 1. Tom. conf. Kirch.

Testamentum ad pias causas cum duob. testib. valet de iure canonico, quod seruatur vbique, & sic etiam in terris imperij, secundum Bart. in l. 1. nume. 75. 76. 80. 81. 82. & 83. ias. in repet. eiusdem l. nu. 28. C. de sacro. eccl. pro qua sententia est textus expressus in c. relatum. 1. ext. de testa. Si verò non sit ad pias causas, de iure canonico in terris ecclesiæ

Notario attestanti in testamento testatorem fuisse sanæ mentis, soli non haberi plenam fidem. q. 14.

Testium dictis de sana mente testatoris deponentium stabili sunt: etiam contra alios. 9. contrarium deponentes. q. 15.

Clausulam codicillarem, & aliam quamcumque similem, non esse apponendam, nisi ordinante & volente testatore. Nec de consuetudine habendam pro expressa. q. 16.

Testamentum, in quo filius a. præteritus est, de iure civili non valere. q. 17.

Filium in potestate patris constitutum etiam iure canonico institutum, nec præterendum. q. 18.

Filium dici, & intelligi præteritum, etiam si aliquid relictu sit loco legitime. Idque locum habere & in testamento patris inter liberos. q. 19.

Filium non posse institui à patre sub conditione casuali, vel mixta: nisi sub contraria conditione exheredetur. q. 20.

Filium hodie institui posse sub conditione casuali, vel mixta: ita ut de medio reiciatur, usque ad legitimam. q. 21.

Verbum, relinquo, adiectu vniuersitati bonorum, importare in institutionem: secus si adiciatur certæ rei, vel quantitatis. q. 22.

Parentibus quoque legitimam relinquendam esse, titulo institutionis. q. 23.

Filium posse institui in sola dote. q. 24.

Filium etiam emancipatum institui debere, ad hoc ut testamentum valeat. q. 25.

Quæ sit differentia inter emancipatum, & in potestate constitutum, quod ad institutionem & præteritionem. ea. q.

Differentiam emancipationis & patriæ potestatis sublata quidem esse hodie, quod ad successionem ab intestato: non quod ad remedia competentia aduersus testamentum. ea. q. in fi.

Institutionem hæredis factam implicite per relationem ad aliam scripturam, valere. q. 26.

Stante statuto, ut extantibus masculis fœminæ non succedat, testamentum non annullari præteritione filiarum, neque alia ratione impugnari ab ea posse. q. 27.

Testamentum fratris in totum impugnari posse à fratre, in stitura turpi persona. Et non vsque ad legitimam tantum. Nisi aliquid sit relictu titulo institutionis, secundum nonnullorum opi. q. 28.

Testamento fratris rescisso à fratre propter institutionem personæ turpis, legata & fideicommissa vniuersalia non debent. Et cessare dispositionem auth. ex causa. C. de lib. præter. q. 29.

In testamento requiri regulariter 7. testium numerum. q. 30.

In testamento patris inter liberos duo testes sufficiunt. ibid.

Scripturam testatoris manu scriptam, vel ab alio scriptam, & à testatore subscriptam, in qua non sunt descripti testes, sufficere ad probandam voluntatem patris inter liberos. q. 31.

In testamento condito tempore pestis, cum maior testium numerus haberi non possit, sufficere. 3. ea. q. 32. secundò limita.

In testamento condito ruri per rusticos, quinque testium numerum sufficere: siue in scriptis fiat, siue per nuncupationem testamentum. ead. q. 33. tertio limita.

In testamento ad pias causas duo testes sufficiunt. ead. q. 34. quarto limita.

Testamentum coram principe vel imperatore editum valet, nec necessarius 7. testium numerus. ead. q. 35. vlt.

In testamento cæci non sufficere 7. testes: sed requiri 8. vel 7. vnâ cum Notario. q. 32.

Solennitatem l. hac consultißima, C. qui testa. fac. poss. non requiri in testamento patris cæci, sed sufficere, ut fiat coram testibus duobus. q. 33.

Testes 6. cum Notario non facere solennem testium numerum, & de iure communi requisitum: sed Notarium, ut computetur in numero testium, esse præsumendum ex examinatione. q. 34.

Statutum disponens, quod testamentum coram 4. vel paucioribus testibus possit fieri, valere. q. 35.

Testes, qui in testamento adhibentur rogandos esse, vel à testatore, vel per Notarium, aut aliud præsentem testatorem. q. 36.

In dubio non præsumi testes esse rogatos. q. 37.

Testes, qui in instrumento testamenti subscripserunt, præsumi rogatos. q. 38.

Testes in testamento debere presentes esse, ita ut & videre, & audire possint ipsum testatorem loquentem. Et ne cortina quidem esse debere medium inter testes & testatorem. q. 39.

Institurum in re certa esse hæredem vniuersæ hæreditatis adeo ut mortuus post agnitam rem illam, cohæredet eius vniuersæ repudiante, transmittatque illud ad hæredes. q. 40.

Institurum in re certa esse hæredem vniuersalem, Licet testator prohibuerit institutionem trahi ad alia bona. q. 41.

Militem, qui instituit vnum in re certa, & alium in alia, videri testatum iure communi, id est, hos duos simul esse hæredes omnium bonorum. q. 42.

QVAESTIO I.

Quæro, quo iure introducta sunt testamenta, siue ius faciendi testamentum? Resp. q. testamenta introducta sunt de iure gentium secundario, & hoc quod ad inuentionem, secus autem quod ad formam & solennitatem, ea. n. iuris civilis est, ita tenet Bart. l. interdum. & ibi ias. dicit hanc esse communem opi. nu. 4. ff. de cond. indeb. ias. l. ex hoc iure. n. 46. & 47. ff. de iust. & iur. doct. communiter, rub. de testa. ext. Paul. de castr. l. testandi. C. eo. Ex hoc sequitur, quod si testamentum sit minus solenniter conditum, ex eo tamen naturalem nasci obligationem, ita tenet Bart. l. i. ff. de cond. indeb. & l. cum quis. C. de iur. & facti igno. Et cum Bart. tenere doc. communiter firmat ias. d. l. interdum. n. 4. Gram. decif. 106. nu. 22. Sin vero solennitates interuenerint, vtramque tam naturalem quam civilem oriri obligationem, ut per ias. d. l. interdum, ex communi doct. sententia, licet quidam ibi contrarium velint.

Et prædicta quidem conclusio procedit in legatis, namque: illa in testamento minus solenni naturaliter debentur, ut per gl. & Bart. in l. cum quis. C. de iur. & facti. igno. imol. & canonistæ communiter in c. si. de solu. ut firmat ias. d. l. cum quis. Hinc est, quod legatarius, qui possidet sine vitio rem sibi relictam in testamento minus solenni, tutus est exceptione, si conuenitur, ita tenet Bart. in l. nemo potest. ff. de leg. 1. per l. milites. §. veteranus. ff. de test. mili. & in l. etiam. vbi omnes doc. eum sequuntur, de compens. ut testatur Capy. decif. 89. nu. 2.

QVAESTIO II.

Sed dubium est in hæreditate, & doct. communiter concludunt, quod institutus in minus solenni testamento, non potest hæreditatem tanquam naturaliter sibi debitam retinere, sed si conuenitur in foro iudiciali, debet condemnari ad restitutionem, secus in foro conscientiarum, quæ potest retinere. Ita tenet imol. d. l. nemo potest. & ibi ias. dicit hanc esse com. opi. & Ale. ff. de leg. j. & ita doc. vnanimiter concludere firmat Capy. d. j. decif. n. 3.

QVAESTIO III.

Quæro, An excommunicatus possit facere testamentum? Resp. gl. c. decernimus. ver. & decernimus. de sent. exc. in 6. tenet, q. non, quia æquiparatur deportato: quod pater ex genere pœnæ, nam aqua & igne interdicitur excommunicatis, ut tenet gl. §. minor. verb. interdictum. insti. de ca. diminit. Hanc opi. sequitur Hofst. in c. pia. de excep. lib. 6. Archi. d. ca. decernimus. lac. de S. Georg. in l. pecuniariis. nu. 3. de procu. vbi dicit gl. d. c. decernimus. esse singularem.

Contrariam tñ opi. tenet Io. And. d. ca. decernimus. Guliel. Bened. c. Rainutius. verb. mortuo itaq; testatore. el. 1. nu. 288. Bertr. conf. 227. n. 1. l. i. 2. vbi dicit eam esse communem. Eandem tenet Archi. d. c. pia. abb. c. veritatis. n. 32. de dol. & cont. Bald. l. fin. C. si à non compe. iud. Hanc dicit esse communem quoq; opi. fel. in c. ad probandum. nu. 1. de re iud. c. cii voluntate. de sent. exc. Philip. Fran. rub. de testa. l. 6. n. 32. Barba. c. q. ingredientibus. n. 17. de testa. Io. Guald. in tract. de testat. i. cau. 10. Eandem dicit esse magis communem abb. d. rub. de testa. Certu est. n. oēs qui expressè de iure non prohibentur, testari posse, vnde cii excoicatus nō reperiat phibitū, debet admitti.

Et hæc opinio sine dubio procedit in occultè excommunicato. An autem idem sit in notoriè excommunicato, dubium est, & q. sic tenet Fred. de Senis in conf. 71. Bart. l. si queramus. ff. de testa. fel. d. c. ad probandum. n. j. cum doct. per eum all. So. ci. in tract. fallent. reg. 133. Franc. d. rub. de testa. nu. 32.

QVAESTIO IIII.

Quæro, An fratres minores possint ex testamento capere, & ita an habeant testamenti factionem passiuè? Resp. q. non, ita probat tex. expressus in clem. exiui. de ver. sig. §. proinde. & in c. vnic. & ibi gl. verb. domum. de religiof. domi. Hanc opi. tenet abb. & doct. c. in præsentia. de probat. & ibi in specie ita à doct. concludi, dicit Paris. n. 170. & tenent doct. in auth. ingres. si. C. de sacr. eccl. dec. conf. 449. conf. 559. vbi communem dicit Feder. de Sen. conf. 12. n. 3. Bertr. conf. 178. n. 1. vol. 2. Paris. conf. 21. n. j. cum aliis. li. 3. Nic. de Vbald. tract. succ. in prin. nu. 1. Guald. in tract. de art. testat. tit. 1. cau. 11. Alex. conf. 88. n. 1. vol. 2. Marant. l. is potest. nu. 173. ff. de acq. hæred.

QVAESTIO V.

Sed nunquid possint esse executores testamentorum? Resp. In hoc articulo doct. variè loquuntur. Bart. in tractat. suo de minor. lib. 3. c. 4. & 5. nu. 5. & 6. distinguit & concludit, quod si quis reliquit 10. florenos, ut expendantur inter decem pauperes, q. eligantur per talè fratrem minorem, tunc possit executor esse, ex quo tunc nullum litigium fiet per talem fratrem, nec

distributio pecuniæ, sed sola electio, nam testator ipse distribuit. Et ita cessant omnes rationes prohibitionis, & talis nominatio est meri facti. Hanc opinionem sequitur Paul. de Cast. & Imo. in l. cum pater. §. hæreditate. ff. de legat. 2. Alex. consil. 57. num. 8. vol. 2.

Contrariam opinionem tenet Bal. Auth. ingressi. nu. 20. qd nullo modo possint esse executores, quæ sequitur Card. d. cle. exiui §. verum. Et eam sequitur Rip. in l. ex facto. §. rogatus. ff. ad Treb. vbi dicit quod hæc sit verior & salubrior opinio, licet Bart. opinio videatur cõmunis. Eandem opi. Bal. contra. Bart. dicit puram esse veritatem Barb. in c. tua nobis. nu. 9. & 10. & dicit eam esse communem. Eandem dicit esse veriorē Guald. tract. tit. 7. caut. 7. n. 3. licet Bart. opi. sit communis. Sed reuera numerædo authoritates, Bal. opi. verior & communior est.

QVAESTIO VI.

Quæro, Vtrum de finitè condemnatus ad mortem possit testamentum condere? Resp. q. non, dummodò executio statim sit securura, & ista est com. opi. vt testatur Bal. in l. fi. C. si à non comp. iud. vt eum refert Aug. Arim. in add. ad Ang. verb. & sibi caput spatulis amputetur. num. 20.

Limita hanc concl. vt nō procedat, si pœna per sententiam imposita sit de iure prohibita. Namq; tunc condemnatus non efficitur intestabilis, ita communiter asserere doc. refert. Aug. vbi supr. nu. 23. ita tenet Ang. l. i. quis mihi bona. §. i. ff. de acq. hæred. & sequuntur ibi Imol. & Rom.

QVAESTIO VII.

Quæro, An filiusfamil. possit testamentum condere? Resp. q. non, etiam cum consensu patris, & hoc expeditum est per tex. expressum in l. qui in potestate. ff. de testa. & ibi communiter doc. teste Aret. & tenet ias. l. senium. n. 4. C. qui test. fac. pos. Et hæc conclus. procedit etiam in aduentitiis, siue pater habeat vsufructum siue non, & ita communiter tenet firmat ias. l. nemo. C. qui testa. fac. pos. & ibi Alex.

Limita hanc conclusionem non procedere, si filiusfamil. velit testari ad pias causas: namq; id facere potest, dummodò fiat eam cõsensu patris, ita tenet Bal. in d. l. senium. Cuius opi. magis communiter approbatam esse firmat ias. l. i. §. Mar. Apt. Bauer. In iur. qui testa. fac. pos. in prin. n. 2. & ias. d. §. ex imperfecto. Hanc opi. tenet Ang. & Sal. d. l. senium. Fred. de sen. conf. 194. inci. habuistis. conf. 268. inci. quoniam veritatis dicit tñ, q. licet hæc opi. ut æqua, se tamen nō audere pro ea consulere.

QVAESTIO VIII.

Sed nunquid donare potest causa mortis? Resp. Communis & recepta doc. opi. est, q. sic: dummodò consensus patris interuenierit, ita omnes doc. tenere testatur ias. d. l. senium. n. 7. aliàs donatio non valet etiam de bonis aduentitiis pleno iure ad se spectantibus. Hanc dicit indubitè esse com. opi. Soc. conf. 172. vol. 2. Ratione differentie, q. filiusfamil. donare possit: consentiente patre, non autem testari allegat ias. post doc. cõiter, quia vltima voluntas non debet dependere ex alterius arbitrio tanquam captatoria.

QVAESTIO IX.

Sed quæro, nunquid si filius patre existente apud hostes, & ita suspensa patria potestate testetur, tale testamentum patre reuerso valeat? Resp. in hoc articulo distinguendum esse: Aut filius adhuc viuat, dum pater reuertitur, & tunc ex quo filius semper fingitur fuisse in patria potestate, expeditum est, testamentum filij nō valere. Aut vero, tempore quo pater ab hostibus reuertitur, filius mortuus est, & adhuc testamentum rûpitur. Ita sentit gl. l. fi. C. de sent. pas. verb. rata, quæ ibi sequitur Bart. Bal. Sal. & omnes doc. Bart. in l. si is qui pro emptore. ff. de vsucap. Nec obstat si dicatur fictionem postliminij non habere locum, ex quo reperitur extremum ad quod, inhabile, mortuo filio. Namq; respondetur, quod fictio postliminij principaliter fit super patre, vt scilicet fingatur semper fuisse in ciuitate, itaque in hoc reperitur habile vtrumque extremum, nec requiritur postea habitas in eo, quod resultat in consequenti. Hæc resolutio approbatur communiter per doc. in d. l. si is qui pro emptore, vt firmat Aldobr. Instit. quib. mod. patr. potest. sol. §. si ab hostibus. nu. 30. ias. d. l. si is qui. n. 14. 1.

QVAESTIO X.

Quæro, An testamentum nuncupatiuum valeat sine subscriptione testium? Resp. Vera & communis sententia est, q. testamentum nuncupatiuum factum in præsentia septem testium rogatorum, de quo notarius rogatus, conficit publicum instrumentum cum descriptione dictorum septem testium, sit validum, & tale instrumentum probet testamentum solenniter coram septem testibus esse conditum. Ita tenet gl. l. hæredes palam. ff. de testa. & gl. l. fi. C. de fideic. quas communiter à Bart. vsq; ad hæc tempora approbatas testatur Matth. de Affl. dec. 1. 66. n. 2.

QVAESTIO XI.

Quæro, An testamentum ad interrogationem notarij factum sit validum? Resp. q. sic, ita tenet gl. l. iubemus. C. de testa. quam communiter approbatam, testatur Matth. de Affl. dec. 143. n. 2. Eandem dicit tenere omnes doc. ias. d. l. iubemus. n. 10. & ibi Ang. dicit q. ista sit com. opin. quæ approbatur in iudiciis & in scholis. Eandem dicit esse com. Alex. in con. 12. vol. 1. & conf. 33. incip. ponderatis verbis. Dicit tamen Matth. de Affl. d. gl. procedere tantum in testamento nuncupatiuo, secus in testamento in scriptis allegat Io. And. in addit. ad Spec. tit. de testam. §. in primis. Et ita dicit consilium per celeberrimos Iureconsultos, & ita recentiores d. l. iubemus, tenere, & secundum hanc opinionem iudicatum esse in consilio Neapolitano.

QVAESTIO XII.

Quæro, Si testator voluit in scriptis testari, morte præuentus non perfecit, nunquid valeat tale testamentum vt nuncupatiuum? Resp. q. non, ita tenet Bart. & omnes doc. l. hac consultißima. §. ex imperfecto. C. de testam. & in l. fideicommissi. §. quoties. ff. de leg. 3. Abb. conf. 105. volu. 2. Guid. Papæ conf. 134. incip. non valuit, nec valet testamentum. Hanc opi. dicit esse com. Alex. in conf. 76. vol. 3. quem refert Thom. Gramm. decif. 62. nu. 18. Est enim omninò nullum tale testamentum ex deficientia voluntatis incompletæ.

Et hæc conclusio adeo vera est, vt ne quidem de æquitate Canonica tale testamentum valeat. Ita tenet Ant. de But. in c. primo, de success. ab intest. quem communiter sequi doct. firmat Gram. d. decif. 62. nu. 18.

QVAESTIO XIII.

Sed quid si testamentum in scriptis sit tantum imperfectum ratione solennitatis, nunquid valebit vt nuncupatiuum? Resp. Vera & communis opinio est quod tale testamentum valeat vt nuncupatiuum, nisi expressè arctasset se ad testamentum in scriptis, quia forte aliter noluit valere, vel noluit voluntatem suam testibus esse notam ita tenet Cyn. d. l. hac consultißima. §. per nuncupationem. Paul. de Cast. l. hæredes palam. in prin. ff. de testam. Soc. in conf. 175. vol. 2. & ita iudicatum esse testatur Matth. de Affl. decif. 143. & refert Thom. Gram. d. decif. 602. nu. 26. Et hæc est opinio Barto. in l. fi. ff. de iur. codicill. Et ita tenent omnes doc. in d. §. ex imperfecto. In dubio enim non est verisimile, testatorem voluisse se restringere ad vnâ viam testandi, & sic eligere iter, per quod eius iudicium impugnetur.

QVAESTIO XIII.

Quæro, An credatur notario in testamento attestanti, testatorem fuisse sanæ mentis? Resp. q. non, & ita est vera & communis opinio, vt firmat ias. l. senium. atatis. nu. 2. & 3. C. qui testam. fac. poss. & eam tenet Bal. Ang. Cum & Franc. Aret. l. 2. ff. de testam. Alex. conf. 14. incip. mature. vol. 1.

QVAESTIO XV.

Sed quid in testibus deponentibus de sana mente testatoris, nunquid stabitur illorum hæres? Resp. quod sic, & magis quam cæteris contrarium deponentibus. Ita tenet Inn. quem sequuntur omnes doct. in c. auditis de præsump. & c. ecclesia. de elect. vt testatur Gram. decif. 73. n. 21. & sequitur Abb. c. cii dilectus de success. ab intest. & ibi Andr. Barb. Bald. c. 1. de contro. inuestit. Eandem opinionem tenet ias. in conf. 2. nu. 8. vol. 1. & conf. 178. n. 1. vol. 2. Pet. de Anch. c. 1. de rescrip. in 6. Fel. c. dudum. de præsump. Testes enim asserentes quem sanæ mentis, habent præsumptionem iuris pro se, q. sit sanæ mentis, vnde magis eis creditur, cum deponant conforme iuri communi, & sic secundum iuris dispositionem. Et ita decifum esse testatur Boer. in decif. 23. part. 1.

QVAESTIO XVI.

Quæro, Generalis consuetudo est notariorum circa appositionem clausularum in testamentis: Si non valet iure testamenti nuncupatiui, iure codicillorum, seu cuiuscunq; alterius voluntatis, seu omni meliori modo, An eiusmodi clausula ex communi consuetudine censetur, vt consueta fuisse apposta in testamento, licet in eo non appareat? Resp. Recepta & communis Doctorem sententia est, q. talis clausula non attendatur, nec habeatur pro expressa, Namq; procedit potius de consuetudine notariorum, quam testatorum, & sic potius de consuetudine notariorum, quam q. ita testator expresserit, vel ita fuerit de eius mente. Ita tenet Bart. in l. 1. C. de iure codicill. Et hanc esse communem opinionem firmat Curtius iun. consil. 101. Barbat. inter consilia Curt senioris, conf. 47. incipien. sapienter optimus, quos refert Thom. Gramm. decif. 62. numero. 22. Debet igitur talis clausula apponi testatore sic ordinante & volente.

QVAESTIO XVII.

Quæro, Generalis consuetudo est notariorum circa appositionem clausularum in testamentis: Si non valet iure testamenti nuncupatiui, iure codicillorum, seu cuiuscunq; alterius voluntatis, seu omni meliori modo, An eiusmodi clausula ex communi consuetudine censetur, vt consueta fuisse apposta in testamento, licet in eo non appareat? Resp. Recepta & communis Doctorem sententia est, q. talis clausula non attendatur, nec habeatur pro expressa, Namq; procedit potius de consuetudine notariorum, quam testatorum, & sic potius de consuetudine notariorum, quam q. ita testator expresserit, vel ita fuerit de eius mente. Ita tenet Bart. in l. 1. C. de iure codicill. Et hanc esse communem opinionem firmat Curtius iun. consil. 101. Barbat. inter consilia Curt senioris, conf. 47. incipien. sapienter optimus, quos refert Thom. Gramm. decif. 62. numero. 22. Debet igitur talis clausula apponi testatore sic ordinante & volente.

QVAESTIO XVIII.

Quæro, An testamentum nuncupatiuum valeat sine subscriptione testium? Resp. Vera & communis sententia est, q. testamentum nuncupatiuum factum in præsentia septem testium rogatorum, de quo notarius rogatus, conficit publicum instrumentum cum descriptione dictorum septem testium, sit validum, & tale instrumentum probet testamentum solenniter coram septem testibus esse conditum. Ita tenet gl. l. hæredes palam. ff. de testa. & gl. l. fi. C. de fideic. quas communiter à Bart. vsq; ad hæc tempora approbatas testatur Matth. de Affl. dec. 1. 66. n. 2.

QVAESTIO XIX.

Quæro, An testamentum nuncupatiuum valeat sine subscriptione testium? Resp. Vera & communis sententia est, q. testamentum nuncupatiuum factum in præsentia septem testium rogatorum, de quo notarius rogatus, conficit publicum instrumentum cum descriptione dictorum septem testium, sit validum, & tale instrumentum probet testamentum solenniter coram septem testibus esse conditum. Ita tenet gl. l. hæredes palam. ff. de testa. & gl. l. fi. C. de fideic. quas communiter à Bart. vsq; ad hæc tempora approbatas testatur Matth. de Affl. dec. 1. 66. n. 2.

QVAESTIO XX.

Quæro, An testamentum nuncupatiuum valeat sine subscriptione testium? Resp. Vera & communis sententia est, q. testamentum nuncupatiuum factum in præsentia septem testium rogatorum, de quo notarius rogatus, conficit publicum instrumentum cum descriptione dictorum septem testium, sit validum, & tale instrumentum probet testamentum solenniter coram septem testibus esse conditum. Ita tenet gl. l. hæredes palam. ff. de testa. & gl. l. fi. C. de fideic. quas communiter à Bart. vsq; ad hæc tempora approbatas testatur Matth. de Affl. dec. 1. 66. n. 2.

QVAESTIO XXI.

Quæro, An testamentum nuncupatiuum valeat sine subscriptione testium? Resp. Vera & communis sententia est, q. testamentum nuncupatiuum factum in præsentia septem testium rogatorum, de quo notarius rogatus, conficit publicum instrumentum cum descriptione dictorum septem testium, sit validum, & tale instrumentum probet testamentum solenniter coram septem testibus esse conditum. Ita tenet gl. l. hæredes palam. ff. de testa. & gl. l. fi. C. de fideic. quas communiter à Bart. vsq; ad hæc tempora approbatas testatur Matth. de Affl. dec. 1. 66. n. 2.

QVAESTIO XXII.

Quæro, An testamentum nuncupatiuum valeat sine subscriptione testium? Resp. Vera & communis sententia est, q. testamentum nuncupatiuum factum in præsentia septem testium rogatorum, de quo notarius rogatus, conficit publicum instrumentum cum descriptione dictorum septem testium, sit validum, & tale instrumentum probet testamentum solenniter coram septem testibus esse conditum. Ita tenet gl. l. hæredes palam. ff. de testa. & gl. l. fi. C. de fideic. quas communiter à Bart. vsq; ad hæc tempora approbatas testatur Matth. de Affl. dec. 1. 66. n. 2.

QV AESTIO XVII.

Vulgaris conclusio est, qd ad hoc vt testamentum valeat, si in potestate, vel instituitur, vel exheredetur, aliis si sit preteritus, testamētum est nullum, & hoc est expeditum per text. linter cetera. ff. de liber. & posth. Et est communis opi. vt firmat Curt. iu. auth. ex causa. C. de lib. prater.

QV AESTIO XVIII.

Sed quæro. Nunquid hæc institutio ad validitatem testamenti requiritur etiam de iure Canonico? Resp. Bald. in l. si. C. famil. hereticund. tenet quod non. Et hæc opinio. dicit esse com. Alex. d. l. inter cetera. & tenet idē Bald. d. auth. ex causa.

Contrariam opi. tenet Petr. de Ancha. Ant. de But. Imol. & communiter doc. c. Rainutius. post gl. ibi, vt testatur iaf. Rubr. ff. sol. matr. n. 3. i. Eandem tenet gl. c. si pater. verb. instituit. de testam. lib. 6. quam magis cōmuniter approbatam dicit Alex. sibi contrarius in conf. 60. incip. viso conf. vol. 2. Et quod hæc sit verior & communior dicit iaf. d. auth. nouissima. n. 3. i. C. de inof. testam. ex quo enim sec. iaf. hoc clare decisum est de iure Ciuili, nec reperitur expressum de iure Canonico. standum est iur. ciuili dispositioni.

QV AESTIO XIX.

Quæro. An sufficiat ad hoc vt filius non dicatur præteritus, si legitime loco aliquid relinquatur? Resp. q non, Sed requiritur, quod relinquatur titulo honorabili institutionis, nō legati vel alterius cuiuscūque. Ita tenet gl. f. iam autem. & s. ligitur. Instit. de hære. insti. & probatur per text. expressum. s. aliud quoque capitulum. auth. vt cum. de appellat. cognof. Et ita indifferenter omnes concludunt, vt firmat iaf. auth. nouissima. num. 13.

Amplia, vt procedat etiam in testamento patris inter liberos, quia requiritur, vt cuiuslibet filio relinquatur titulo honorabili institutionis per dictum s. aliud quoque. capitulum, quod generaliter loquitur, vnde generaliter debet intelligi, maxime cum tendat in fauorem filiorum. Et hæc est com. opi. omnium doc. tam iuris ciuiliis quam canonici, vt testatur Sal. d. au. rh. nouissima. & iaf. n. 16. Licet ipse teneat contrariam partem. secundū quam dicit se iudicaturum, si casus contingeret. Eandem opinionem dicit esse tutiore gl. c. si pater. de testa. lib. 6.

QV AESTIO XX.

Quæro. An filius possit institui a patre sub conditione casuali vel mixta, ad hoc, vt testamentum valeat? Resp. de iure veteri nullum est dubium, quin testamentum tale in quo filius sub cōditione casuali vel mixta instituitur, sit nullum, nisi sub contraria exheredetur. Ita est text. expressus. l. si pater. ibi, iure testatus non videtur. C. de insti. & subtit.

QV AESTIO XXI.

Sed dubium est de iure hodierno, An hodie sit correctā d. l. si pater? Resp. Bart. in d. l. n. 2. dicit, q omnes doc. approbarunt dispositionem d. l. si pater, quod imò non valeat hodie tale testamentum, quam opinionem dicit quoque veriorē Dec. ibi, n. 14. Et tenent multi doct. relati per Roder. Suarez in re. pet. l. quoniam in prioribus. fol. 6.

Contrariam vero opinionem, quod d. l. si pater, hodie corrigatur, & talis conditio de medio reiciatur vsque ad legitimam filij, & valeat testamentum, tenet gloss. d. l. si pater. verb. erat. & gl. in l. suis quoque. ver. consistat. ff. de hære. insti. Et eam sequitur Bart. d. l. si pater. num. 2. Et dicit communem ibi iaf. num. 19. Alex. & Iacob. de S. Georg. nu. 13. vbi dicit se ita obtinuisse, & ita iudicatum esse per tres sententias. Eandem opinionem tenet Rip. in Rubr. nu. 157. ff. de vulg. & pupil. Guliel. de Bened. c. Rainutius. verb. deliquit. nu. 28. ext. de testa. Rod. Suarez vbi supra fol. 6. & fol. 14. ampliat. 5. Hanc quoque dicit com. esse Dec. d. l. si pater.

QV AESTIO XXII.

Quæro, Vtrum verbum relinquo importet institutionem? resp. q si verbum relinquo adiciatur vniuersitati bonorum, tunc importat institutionem, ita est gl. f. si verò nulla. verb. rel. d. l. de hæred. & falcid. secus si adiciatur certæ rei, vel quantitati. Ita est text. in d. c. s. aliud quoque, iunct. s. cetera. & hæc est vera & communis opi, vt firmat iaf. d. auth. nouissima. num. 33.

QV AESTIO XXIII.

Quæro, An parentibus quoque legitima sit relinquenda titulo institutionis? Resp. Bart. in d. auth. nouissima. tenet quod non, & eam in puncto iuris dicit esse veriorē iaf. ibi, nu. 38. Contrariam opinionem communi calculo approbarunt doct. vt firmat iaf. d. auth. nu. 37. & dicit Bald. in l. 1. C. de bon. poss. cont. tab. liberti, quod Bart. dicit male contra veritatem. eandem opinionem contra Bart. dicit esse communem Alex. d. authent. nouissima. & eam tenet Floria. ibi, dicens se ita plu.

ries consuluiffe. Angel. & Paul. de Castr. in d. auth. ex causa. C. de lib. prater.

QV AESTIO XXIIII.

Quæro, Nunquid filia possit institui in sola dote? Resp. q sic, & ista est recepta & communis opin. vt firmat iaf. d. auth. nouissima. n. 46. & q ita de generali cōsuetudine obseruetur, dicit specul. tit. de instr. edit. s. vt autem. ver. sed super forma.

QV AESTIO XXV.

Quæro, an etiam filius emancipatus debeat institui, ad hoc vt testamentum valeat? Resp. q sic, in hoc tantum esse differentia inter filium emancipatum & in potestate, quia scilicet si emancipatus simpliciter sine causâ insertione præteritus fuerit, testamentum ipso iure nullum est, de iure ciuili: si verò cū causâ insertione, valet mero iure, sed præteritus habet ius cōtrahendi de iure pratorio, ita est gloss. verb. noluit. auth. de hæred. & falcid. quæ communiter approbatur secundum iaf. authentic. ex causa. numer. 8. Alex. l. licet certi. nu. 14. C. de testam. milit.

Secus in filio in potestate. Nam siue is præteritus sit cum vel sine causâ insertione, indistinctè testamentum ipso iure nullum est, ita dicit d. gl. s. exheredatos. communiter approbata. Ratio prædictorum est, quia licet de iure hodierno sublata est differentia emancipationis & patris potestatis, quod ad successionem ab intestato, Tamen quod ad remedia, quæ competunt contra testamentum, sublata non est, ita videtur velle gl. l. emancipati. C. de collationib.

QV AESTIO XXVI.

Quæro, An hæredis institutio facta implicite per relationē ad aliam scripturam, valeat? respon. quod sic, ita tenet Bal. in l. affe toto & ibi Ange. ff. de hæred. insti. Matth. de Affli. d. c. 144. nu. 6. Natt. in auth. quod sine. C. de testam. qui dicit ita esse communiter receptum. eandem dicit esse communem iaf. leg. 4. s. si iudex. numero 3. ff. de re iudicat. idem dicit Alex. ibi.

QV AESTIO XXVII.

Quæro, Stante statuto, quod extantibus masculis, foemine non succedant, nunquid testamentum annulletur præteritione filia, vel impugnari possit? Respon. communis & recepta doctorum opinio est, quod filia nūquam possit testamentum impugnare, si sit præterita stante tali statuto, q in successione masculi foeminis præferuntur, maxime si masculi sint instituti, vt firmat doct. communiter & iaf. in specie in l. Gallus. s. & quid si tantum. & s. in omnib. ff. de lib. & posth. & in l. filia do tem. n. 5. vbi dicit hoc procedere, siue velit impugnare per ius dicendi nullum, siue per bonorum possessionem contra tabulas, reprobata opinione. Ang. in d. l. filia. allegat Aret. in conf. 140. attestantem de communi opin. idem iaf. dicit hanc esse communiorē sententiam auth. nouissima. n. 57. C. de inoff. testam. Alex. in conf. 47. incip. abunde per celeberrimos iureconsultos. vol. 2. quem refert Matth. de Affli. d. c. 158. nu. 6. eandem dicit esse com. Bru. in tract. de statut. exclu. form. art. 11. q. 5. cum plurib. alleg. per Ant. Cap. dec. 176. nu. 3.

QV AESTIO XXVIII.

Quæro, Vtrum frater possit testamentum fratris in totum impugnare instituta turpi persona, An verò tantum vsque ad legitimam? Resp. in hoc articulo inter doct. controuersia est, quæ hoc distinctionis foedere tollitur, aut enim frater in testamento fratris nihil est relictum, & tunc frater expugnat testamentum in totum, ita com. esse opi. testatur iaf. l. fratres. C. de inof. testa. n. 8. aut aliquid relictum est fratri, minus legitima, & dicit Guli. Cun. in d. l. fratres. q adhuc frater in totum rumpit testamentum odio turpis personæ. & hanc opin. dicit esse veriorē Paul. de Castr. l. omnimodò. C. de inof. testa. pro vt eum refert Matth. de Affli. in d. c. 204. n. 2. & tenet Bald. d. l. fratres. & eam dicunt esse com. sec. Mat. de Afflic. d. loco. Moderni Papient. ibi, & Sal. q. 3. Paul. de Castr. conf. 61.

Contrariam tamen opinionem, quod, si frater nō in totum expugnat testamentum, sed vsque ad legitimam tantum, eo casu, quando aliquid relictū est, tenet Ang. l. j. C. de inof. testa. & secundum eam reprobata opinione contraria in consilio Neepol. iudicatum esse dicit Matth. de Afflic. d. decif. 204. nu. 2. per rationes ibi per eum allegatas. & licet verum sit, q testamento fauendum sit, ex quo tamen frater turpem personam fratri prætulit, existimo in totum esse rumpendum odio turpis personæ, maxime si legitima quæ hoc casu debetur etiam fratri, non sit relictā tituli institutionis, sed alio quouis relictū titulo.

QV AESTIO XXIX.

Sed quæro, Nunquid hoc casu rupto testamento fratris turpi persona instituta, frater tenebitur ad legata & fideicommissa vniuersalia in testamento relictā secundum dispositionem

auth. ex causa. C. de liber. præter. Resp. quod secundum magis communem & receptam doct. sententiam hoc casu non habet locum dispositio d. Auth. ex causa, nec sustinentur legata, vt firmat iaf. d. l. fratres. n. 3. & eam tenet Alex. d. auth. Imol. l. filio præterito. ff. de iniusto rupt. testam.

QV AESTIO XXX.

Regulariter in testamento debent interuenire septem testes, ita probat text. l. hac consultissima. C. de testam.

Hæc communis regula plures recipit limitationes respectu personarum testamentium, vel heredum, aut locorum, in quibus fiunt testamentum.

Primò non procedit in testamēto patris inter liberos, Nam quæ sufficit, q coram duobus testibus fiat, ita tenet gl. & doct. omnes, in d. l. hac consultissima. s. ex imperfecto. & in auth. ibi posita. Et valet tale testamentum vt testamētum, & tanquam ex testamento succeditur secundum magis comm. & veram opi. vt testatur iaf. d. s. ex imperfecto. nu. 13. Et eam tenet gl. in leg. filij. verb. ab intestato. & ibi sequitur Bald. Salycet. Fulgof. & Doctor.

QV AESTIO XXXI.

Sed qd si reperiat scriptura testatoris manu scripta, in qua non sunt descripti testes, An probabit testatoris voluntatem? Resp. q sic, & est expeditum per d. auth. quod sine. & hanc dicit esse communem Alex. conf. 105. vol. 7. iaf. d. auth. q sine. tunc si scriptura non sit scripta manu testatoris, Nam quæ tunc talis scriptura, si producat, inter liberos quoque non probabit patris voluntatem, ita tenet Bal. & Paul. de Castr. d. auth. q sine. & ibi iaf. dicit hanc esse magis com. opin. num. 1. Paul. de Castr. l. si. ff. de testa.

Sed quid si alterius manu sit scripta, & a testatore subscripta? resp. quod talis scriptura valet, & probat inter liberos, text. est clarus in auth. si modò. C. famil. hercic.

Secundò limita prædictam conclusionem in testamento condito tempore pestis, Nam quæ tunc si maior testium numerus haberi non possit, valet testamentum coram quinque testibus. ita tenet Bald. l. si. C. de testam. Et hanc opinionem sequitur Cuma. l. conficiuntur. s. codicilli. ff. de codicil. Vbi dicit quod ista est æquior & humanior sententia, Et eam tenet Flora. de S. Petro. l. milites. per illum text. C. de testa. iaf. d. l. si. n. 5. vbi dicit, q si casus contingeret, ita iudicaret, maxime, si pestis ita esset vehemens, vt verisimiliter plures testes haberi nō possent, & hanc opinionem dicit communem Dilect. de arte testan. ti. 2. cau. 2. n. 2. Et quod contra Bald. non sit communis opi. firmat Matth. de Affli. d. decif. 25. nu. 2.

Contraria tamen opinio videtur esse magis cōmunis, quam tenet Ang. d. l. si. & ibi Paul. de Castr. Bart. in d. l. conficiuntur, & in l. 1. ff. de bono. poss. ex testa. mil. Et eam dicit esse cōmunem Bauer. instit. de testa. s. hæc quidem. n. 13. & ita iudicatum esse dicit Matth. de Affli. d. decif. 25. sed quicquid sit, opinio Bald. summa nititur æquitate, à qua in iudicando minimè recedendum arbitror.

Tertiò limita in testamento in rure per rusticos condito, Nam quæ valet cum quinque testib. de hoc est text. expressus in l. si. C. de testa. & hoc indistinctè siue in scriptis fiat testamentum, siue nuncupatiuè, vt tenet Bart. d. l. si. vbi dicit ita de consuetudine seruari. Et hanc dicit esse commun. opinionem iaf. d. l. si. nu. 2.

Quartò limita non procedere in testamento ad pias causas, Nam quæ sufficiunt duo testes, ita communiter teneri firmat Alex. in conf. 131. vol. 7.

Quintò limitatur in testamento coram principe vel imperatore condito, Nam quæ numerus septem testium necessarius non est, ita est text. expressus in l. omnium. C. de testam. idem dic si fiat apud acta. l. sancimus. eod. tit.

QV AESTIO XXXII.

Quæro, Nunquid in testamento cæci sufficiat numerus septem testium, de iure communi requisitus? Resp. quod non, sed requiritur quod octo testes interueniant, vel septem cum notario, ita est text. expressus in l. hac consultissima. & ibi omnes doct. C. qui testam. face. poss.

QV AESTIO XXXIII.

Sed nunquid dispositio d. l. hac cōsultissima. habet quoque locum in testamento patris cæci inter liberos? Resp. quod dicta solennitas nō requiritur, sed sufficit, quod fiat coram duobus testibus, iuxta formam. d. s. ex imperfecto. Hanc opinionem tenet Bart. Ang. Sal. Paul. de Castr. & Alex. in d. l. hac consultissima. & dicit ibi Ludo. Roma. quod ab opinione Bald. in consulendo & iudicando non sit recedendum, quia nō habet contradicentem, licet ipse in contrariam inclinēt partem. Eandem opinionem dicit esse communem iaf. ibi. nu. 4. & tenet

Ang. instit. de testam. s. cæcus.

QV AESTIO XXXIIII.

Quæro, Si adint sex testes cum notario, nunquid sufficiat, ad hoc vt dicatur interuenisse numerus de iure communi requisitus? resp. q non, quia notarius non computatur in numero testium, nisi fuerit antea per iudicem examinatus, ita tenet Io. de imol. & communiter doct. in l. hæredes palam. s. 1. ff. de testa. vt testatur Matth. de Affli. d. decif. 25. nu. 4.

QV AESTIO XXXV.

Quæro, Si adint statutum disponens, quod testamentum coram quatuor vel paucioribus testibus possit fieri, nunquid tale statutum valeat? Resp. q sic, ita tenet Cyn. Bart. Bald. & Fulgof. l. 1. C. de sum. trin. & in l. si non speciali. C. de testam. Hanc opinionem dicit esse communem iaf. d. l. 1. nu. 37. quem refert consulendo Hiero. Schurff. in conf. 92. cent. 2. & in conf. 75. conf. 58. cent. 3. Vide supra, c. 2. de statut. q.

QV AESTIO XXXVI.

Quæro, An testes in testamento requisitos sufficiat esse vocatos & adhibitos, an verò requiratur quod sint rogati? Resp. Bar. in l. sciendum. ff. de verb. obl. concludit, quod sufficit vocatos esse, idem tenet in l. hæredes palam. s. in testamentis ff. de testam. Et hanc opinionem dicit esse communem iaf. dicta l. sciendum. nu. 41.

Contrariam opinionem, q scilicet, non sufficit vocatio testium, sed etiam necessaria est rogatio, tenet Bald. l. diuus. ff. de test. mil. allegat gl. in l. milites. C. de test. mil. & pro hac opinio ne est text. expressus in d. l. hæredes palam. s. in testam. & meo iudicio iaf. fallitur, dum dicit r. opinionem esse communem, & eam tenet gl. s. fi. verb. adhibitis. instit. de testa. Vbi dicit rogationem requiri siue in scriptis siue sine scriptis testamentū fuerit factum, quæ gl. in hoc communiter approbata est, vt testatur ibi Bauer. Et eam opinionem tenet Alex. & iaf. l. hac cōsultissima. in prin. C. de testa. Nec refert, an ab ipso testatore, vel notario, aut alio extraneo testes sint rogati, dummodo consentiente testatore, ita communiter tenet firmat iaf. d. l. hac consultissima. in prin. n. 4.

QV AESTIO XXXVII.

Sed quæro, Nunquid testes in dubio præsumantur esse rogati? Resp. quod non, ita tenet Cyn. Bald. & omnes doct. in d. l. hac consultissima. Bart. & omnes doct. in l. sciendum. ff. de verb. obl. Et hanc dicit ibi communem esse opinionem iaf. n. 36. & tenet Alex. ibi, & in conf. 70. incip. viso conf. vol. 2.

Hanc tamen conclusionem limitat Bald. in l. j. ff. de hæred. insti. vt testes præsumantur rogati, quado testator & notarius sunt periti iuris, & reperiuntur instituti, qui verisimiliter debuerunt institui, & hoc dicit singulare Aret. in d. l. sciendum. communiter tamen illud dictū reprobare testatur idem Aret. in d. l. hæredes palam s. fi. quem refert iaf. d. l. hac cōsultissima. in prin. n. 2. & d. l. sciendū. n. 37. & in specie reprobat ibi Alex.

QV AESTIO XXXVIII.

Sed quid si testes in instrumēto testamenti subscriplerunt, nunquid præsumantur rogati? Resp. q sic, ita tenet Bart. & cū eo omnes indifferenter in d. l. sciendum. & ibi iaf. dicit hanc esse communem opinionem, n. 42. Licet ipse contrarium teneat, & in d. l. hac consultissima. in prin. Imol. & doct. in l. Domitius. per illum text. ff. de testament.

QV AESTIO XXXIX.

Quæro, An testes in testamento debeant esse presentes? Respon. q sic, & ita vt videre & audire possint ipsum testatorem loquentem. de hoc text. est expressus, & ibi omnes doct. in l. si non speciali. C. de testa.

Hinc inferitur, quod si cortina esset intermedia inter testatorem & testes, ita vt testatorem videre non possent, testamentum non valeat, & hæc est communis opinio vt refert iaf. d. l. si non speciali n. 7. licet contrariam teneat gl. in l. 2. s. idem Labeo. el. 1. ver. adierit. ff. de aqua plu. communiter in hoc reprobata, vt per iaf. d. nu. 7.

QV AESTIO XL.

Quæro, Vtrum instituto in re certa competat ius accrescendi? Respon. quod sic, ita tenent Bart. Bald. Ang. & Im. l. ex facto. ff. de hæredib. insti. Bar. Salycet. & recentiores in l. quoties. num. 6. C. eod. tit. & ibi iaf. dicit hanc esse communem opinionem, quæ tenenda est. licet contrarium teneant ibi Fulg. & ceteri. idque ne testator pro parte decedat testatus, pro parte intestatus.

Amplia, vt hæc conclusio adeo vera sit, vt si institutus in re certa, agnoscatrem, & eo mortuo cohæres eius vniuersalis repudiauerit, ad hæredem transmittat ius accrescendi, ita tenet Bart. d. l. quoties. & ibi Sal. Alex. & iaf. qui cōm. dicit esse

opinionem,num.7. Alex.in conf. 48. incip. habita super narra- tis in themate. vol. 3. vbi dicit scilicet opinionem & legendo & consulendo fecutum esse.

QUESTIO XLII.

Sed quæro, Si testator instituit hæredem in re certa, & nullo dato coherede vniuersali, expressè prohibuit & mandauit, ne institutio traheretur ad alia bona, nunquid habebitur pro vniuersali hærede? Resp. qd sic, ita cõmuniter teneri firmat prac. Papiens. in for. libel. quo petit hæred. ex testam. verb. in omni- bus eius bonis. Non. n. potest testator pro parte testatus dece- dere, & pro parte intestatus, nec potest facere, quod minus leges in suo testamto locum habeant. l. nemo potest. ff. de leg. 1. Ita dixit gl. l. 1. verb. cautione. C. de vfu & habit. quæ dicitur esse communiter approbata, teste Socy. iu. in consil. 115. nu. 19. libr. 1.

Contrarium tamen tenet Bart. in d.l. quoties. §. si duo. qd sci licet institutus solum succedat in re certa, cetera verò bona deueniant ad succedentes ab intestato iure fideicommissi, sed prima opinio verior. quam dicit quoque communiter appro- batam Alex. l. si quis priore. n. 9. ff. ad Treb. Crot. rep. l. re con- functi. n. 6. r. Rip. n. 134. Soc. iu. conf. 110. n. 16. Et hæc esse ma- gis communem firmat Apostil. ad Alex. conf. 162. n. 10. lib. 2.

QUESTIO XLIII.

Quæro, Si miles instituit in testamento vnum hæredem in certa re, alium in alia re, nunquid præsumatur testatus esse iure communi, An verò vsus priuilegio militari? Resp. doc. in hoc articulo variè senserunt. Sal. enim in l. 1. C. de milit. testa. distinguit, An interuenierint solennitates iuris communis, vel non, quem refert & sequitur August. Instit. de hæred. instit. §. hæreditas.

Glof. verò in l. 1. §. ex fundo. ff. de hære. instit. omnino vult, quod intelligatur quod ad residuum intestatus decessisse, & sic vti priuilegio militari, quam sequitur ibi Imol. Fulgos. Rom. & Alex. d. l. 1.

Contrarium verò directè tenet gl. d. l. 1. ver. militis. qd scilicet instituti in rebus certis, intelligantur in totum instituti, se- cundum iuris communis dispositionem, quo institutus in vna re, nullo alio coherede dato, succedit in tota hæreditate pro ius accrescendi, vt in præcedenti q. diximus, & hæc opinio gl. receptari calculo approbata est. vt firmat iaf. ibi, nu. 10. & 12. d. §. hæreditas. nu. 11. Michael Grassus.

Testamentum dicitur legitime probatum, si testes numero ad idoneo deponant, aliquem fuisse testatum, & talem fecit se hæredem (vbi aliud non obstat) etiam si de eo non extaret aliqua scriptura. gl. in l. 2. & ibi doc. C. de testa. presertim Alex. ibi post princ. Et hoc in iure expeditissimum, & ab omnib. recep- tum esse dicit. Soc. iu. in conf. 1. nu. 5. vol. 4. E. Muscul.

Testamentum non continens tempus, diem, mensem, annu, & indicationem, ratione incertitudinis tẽporis, vitiat. & non potest sortiri effectum testamenti, prout est textus clarus in auth. quod sine. ver. & tempus, & in corpore vnde sumitur. C. de testa. Et ita cõmuniter declarant doc. dicentes, qd minus debent apponi annus, mensis, & dies, licet nõ hora dici, vt ple- nẽ per Natt. in d. auth. quod sine. q. 12. & Soc. iu. in conf. 3. n. 3. vol. 4. vbi huius conclusionis ponit rationẽ, vt per eum. idẽ.

Testamentum est validum, si quis interrogatus an velit fa- cere heredem, talem, respõdeat simpliciter, missè, & talis di- citur institutus heres, per gl. illam singularem, licet vulgaram in l. iubeamus C. de testa. quæ est magis Communiter recepta vt ibi per doct. & vt attestatur Ruyn. in conf. 2. viso testamen- to. n. 8. vol. 2. & Dec. in conf. 489. in casu occurrenti, n. 3. Hoc tamen non videtur procedere, quando grauitè infirmus ab alio, quàm à Notario fuisse interrogatus. De Notario enim videtur confidendum propter fidem publicam, nõ sic de alio quando ad id non apparet requisitus à testatore, Ita declarat Bald. in d. l. iubeamus. & plerique ibi sequuntur. & Paul. de cast. conf. 366. viso puncto & allegationibus in antiquis. In nouis est sub n. 15. lib. 4. Dicitur enim tunc infirmus sic respondisse potius per suggestionem, interrogantis, quàm deliberato ani- mo testandi. Soc. iu. in conf. 32. nu. 2. vol. 4. & arguit Ruin. in 70 conf. 12. super isto puncto. nu. 3. vol. 2. idem.

Testamentum licet pendere debet à propria voluntate tes- tantis, & non ex alieno arbitrio, l. j. C. de sacros. ecclief. Tamen voluntas testatoris etiam offendi potest ad interrogationem alterius, vt est communis opinio omnium doct. post gl. in l. iu- bemus. C. de testam. Et licet de modo respondendi possit dis- putari, data graui infirmitate testatoris, vt traditur in d. l. iube- mus. Tamen quod ad hoc quod valeat testamentum, licet testa- tor non ipse inceperit, sed alius eum interrogauerit, & sic di- catur factum ad interrogationem alterius, tamẽ valebit non

obstante regula, l. illa institutio. ff. de hæred. instit. Soc. iu. in conf. 32. nu. 5. vol. 4. Vbi dicit, non esse dubitandum: omnes enim doct. sentire, testamentum valere, si ex alio non possit in- fringi, quoniam etiam tuc dicitur factum ex proprio arbitrio ipsius testatoris, qui sic ex animi libertate, & non coacte re- spondit, & suæ mentis esse declarauit, vt per eum in d. conf. 32. idem.

Testamentum imperfectum valet inter liberos. l. hac con- sultissima §. ex imperfecto C. de testa. Vnde non requiritur, qd testes sint rogati. gl. est in ver. excepto in l. fi. C. de Codic. cum qua transeunt ibi doc. Et ita firmat Bald. in auth. quod sine C. de testam. cum multis concordantibus, vt per Natt. in d. §. ex imperfecto. q. 30. vbi asserit, quod ira se habet communis opi. Nec prædictis videtur obitare, quod totum testamentum nõ fuerit postea coram testatore, & testibus lectum, & vt dicitur publicatum. & stipulatum, propter quod videtur inualidari, iuxta l. fideicommissa. §. quoties cum glo. communiter ibi per Bart. & alios approbatam. ff. de leg. 3. Quoniam responderet, quod cum de voluntate testatoris circa hæredis institutionem, & substitutionem, & sic in substantialibus testamenti constet per testes, non videtur necessaria dicta publicatio, vt videtur cõcludere Ab. in c. cum P. Tabellio. ver. infero etiam ad aliam quæstionem, de fide instrum. vbi respondet ad d. §. vt scilicet procedat, quando scriptura erat de substantia testamenti, vt per eum. Et idem, vt scilicet possit reuocari, & publicari testa- mentum iam virtualiter, voluit Paul. de cast. in conf. 307. 2. l. primum quæsitum. q. 1. vol. 1. in Nouis in Antiquis est n. 20. Imò vñ loqui in fortioribus terminis, nam cum ibi velit esse publicari testamentum scriptum per Notarium nunc defun- ctum, per manũ alterius notarij, fortius vellet publicationem posse fieri per eundem Notarium superuiuentem, & ibi po- nitur alia responsio ad d. §. quoties. & ad notata ibi per Bar. vt scilicet procedat, quando testamentum non appareret perfe- ctum, vt per eum. Et quod tale testamentũ valeat etiam quod non fuerit lectum & publicatum coram testatore, & testibus, videtur probari ex illa opinione gl. magis communiter recep- ta in l. iubeamus. C. de testam. videlicet, qd valeat testamentum, si infirmus interrogatur, an faciat talem hæredem, & respon- det, missè. Nam eo casu non præsupponitur aliqua lectura, vel publicatio testamenti, & tamen valet, vti magis commu- niter tenetur, vt per Corn. in conf. 77. viso themate. l. ita B. 4. vol. Et quod non requiratur prædicta publicatio, si ex alio de voluntate testatoris constet, videtur firmasse Soc. iu. 144. nu. 58. vol. 2. & in conf. 71. nu. 3. q. 5. & 2. Vbi ostendit hoc tan- tum procedere in testamento inter liberos propter fauorem liberorum, & non ratione extraneæ personæ allegans ad hoc Bar. Paul. de cast. & alios, vti ibi videri potest. in 4. vol. idem.

Testamentum non valet, in quo non est facta expressio de hærede & substituto, antequam scribi ceperit, velat imperfec- tum ratione voluntatis. iuxta tradita communiter in l. fuis, ff. de testa. Et tradunt Soc. sen. & Moder. in rub. ff. de leg. 1. Soc. iu. in conf. 71. sub n. 13. vol. 4. Vbi dicit hoc procedere, quan- do circa institutionem aliquid deest, vel est incertum quid tes- tator addere voluit, vt ibi per eum. idem.

Testamentum non valet, in quo non est facta expressio de hærede & substituto, antequam scribi ceperit, velat imperfec- tum ratione voluntatis. iuxta tradita communiter in l. fuis, ff. de testa. Et tradunt Soc. sen. & Moder. in rub. ff. de leg. 1. Soc. iu. in conf. 71. sub n. 13. vol. 4. Vbi dicit hoc procedere, quan- do circa institutionem aliquid deest, vel est incertum quid tes- tator addere voluit, vt ibi per eum. idem.

Testamentum, vt dicatur perfectum, & validum requiritur, qd postquam sit scriptum, legatur coram testibus, & testatore, & per eum approbetur, & confirmetur, vt est tex. cum gl. & ibi declarant Bar. & alij in l. fideicommissa. §. quoties, de leg. 3. vbi de hoc est Com. opi. Et hanc opin. posuit Io. And. in addit. ad Spe. in ti. de instru. editio. §. ostensio. ver. illud quoq; prætere- dum non est, in additione magna ibi, in fine posita, circa me- dium, Dicens: quod si notarius rogatus notam, vel Protocol- lum scripsisset, qd postea coram partibus, & testib. nõ legisset, nihil valeret, nec fidem faceret, vt per eum. Et licet ipse ibi lo- quatur in cõtractibus, idem tñ, & fortius intelligit in testamẽ- tis, tũ quia in eis maior diligentia, & solennitas requiritur, tũ et, quia allegat d. l. fideicommissa. §. quoties, de leg. 3. vbi de testamento agitur, iuncto eo, qd dicitur, dictũ doctoris intelli- gendum esse secundũ legem, quàm allegat, iuxta doctrinã Bar. in l. non solum. §. si liberationis verba. ff. de liber. leg. cum con- cord. per. Soc. iu. in conf. 71. nu. 14. 15. & 18. in 4. vol. idem.

Testamenta adeo sunt fauorabilia, vt si quid ei, qui potest a- liquo modo vti querela, relinquat in testamto, siue sit filius, siue alia persona, & etiam frater (instituta turpi persona, fauore cõseruandi testamenti) non vtetur querela, sed agit ad sup- plementũ legitimæ. Ita videtur text. in sui generalitate, iuncta declaratione gl. determinare casum nostrũ in l. omnino in sui generalitate. C. de inoff. testa. & ita illum tex. ponderauit Ang. in l. ff. de inoff. testa. & post eum iaf. in l. fratres. in 3. exten- sione in fi. C. de inoff. testam. Secundo ad idem facit, quia si illud dic

hinc diceremus, filij essent deterioris cõditionis quàm frater. aut soror cum ipsi solũ agant ad supplementũ, qd valde esset absurdũ, cum illis magis debeatur hereditas patris, q̃ fratri, vel sorori, vt est notum, & ita arguit Ang. in d. l. 1. & iaf. in d. l. fra- tres. & ita etiam ponderant Curt. iun. & Cag. in d. l. 1. & ista opi. quicquid dixerit Dec. in conf. 530. videtur hodie communis, & consequenter tenenda. illam enim imprimis tenet gl. super verb. personis in d. l. omnino. C. de inoff. testa. & ita etiam firmat Bal. reprobando Guliel. de cun. in l. 1. in 2. q. ff. de inoff. testa. & ita concludit Ang. contra Gul. de Cun. in d. l. 1. ver. quod si frater habebat minus legitima, vbi etiam allegat duo funda- menta, vt per eum, & per Soc. iun. in conf. 87. num. 11. volu. 4. idem.

Testamentum fratris, soror potest querelare, in quo sibi nõ est relicta integra legitima, & instituta sit turpis psona. ita cõ- cludit Gul. de Cun. in l. fratres. C. de inoff. testa. prout eum re- fert, & ibi sequitur Sal. 3. q. quod etiam videtur velle Pau. de ca. in d. l. fratres. in tertio. quæstio. C. de inoff. testa. & hoc sequi- tur Dec. in cõf. 530. viso puncto, & septem dubijs in tertia du- bitatione, sub n. 13. asserens inter cetera, quod ita voluit Bar. in d. l. fratres, & quod ibi iaf. idem tenet, & dicit, quod ita se ha- bet communis opi. vt per eum. Soc. iun. in conf. 87. n. 10. vol. 4. idem.

Testamentum primum tollitur per 2. quando duo sunt tes- tamenta vnum prius, alterum posterius, quia voluntas homi- nis ambulatoria est vsque ad mortem, secundum Rol. consil. 33. nu. 18. & seq. lib. 3. vbi n. 20. quod vltimo testamento præ- cedentia reuocata censentur, etiam quod de prioribus nihil dictum sit, & quod posterius præfertur primo, etiam si valeret tantum de iure spali, quod procedit etiam si nõ apponatur in dicto testamento clausula solita, cassans & irritans omne aliud testamentum, teste Rol. d. conf. nu. 22. Quid in testamento facto inter liberos? & dic, quod per aliud non reuocatur: nisi in 2. adit numerus 7. testium, & declarat testator expressè pri- mum testamentum nolle valere, vt per Rom. conf. 385. col. 1. 2. & 3. & Qui Rom. dum dicit quod in 2. numerus 7. testium non requiritur dic, quod Imo requiritur, teste eodem Roma. conf. 179. ante n. 17. de quo vide iaf. in auth. hoc inter j. limit. C. de testa. Mar. iun. conf. 124. nu. 3. lib. 1. conf. 144. n. 57. lib. 2. & dum Rom. d. conf. 385. nu. 5. alleg. Spec. tit. de instr. edi. §. compendiose ver quid si pater. vide Rub. conf. 6. n. 5. qui quid- em Spec. vbi sup. dicit, quod si pater habeat 3. filios, eosque hæredes instituat, primum testamentum non rumpitur per 2. in quo pater vnum tantum filium, ceteris præteritis hære- dem instituit, ea ratione, quia 2. inualidum ob filiorum præ- teritionem, & licet Spe. hoc ibi nõ dicat: hæc tamen opi. æqua est, teste rub. d. conf. quam tenet Rom. d. conf. 179. ante n. 17. ver. 2. quod posito, Soc. conf. 5. ante si. lib. 3. Dec. conf. 105. n. 6. conf. 63. post prin. in l. hac consultissima. nu. 37. C. qui test. fac. poss. Grat. Resp. 156. nu. 49. lib. 2. Mar. iun. conf. 127. nu. 10. nu. 19. lib. 1. conf. 147. nu. 40. & seq. conf. 189. nu. 85. lib. 2. Ti- raq. de iur. primog. q. 4. nu. 4. & est communis opi. quam intel- lige, dummodo pater in omnium filiorum fauorem æquali- ter disponat, secus si inæqualiter, quicquid sentiat Alex. conf. 146. nu. 5. nu. 13. lib. 2. Quod autem dicitur de inæqualitate: intellige de magna, nõ etiam de parua, de quo vide etiam que scribit Dec. in l. vt liberis. 3. not. C. de colla. Boer. q. 140. col. 7. & seq. An autem sufficiant verba generalia reuocatoria? vide Soc. conf. 2. col. 3. lib. 3. iaf. in l. 2. col. 2. 3. & seq. ff. de lib. & post hum. & quod nunquam verba generalia sufficiant: est magis communis opi. per Bertr. conf. 6. r. nu. 3. lib. 3. in antiq. damna- ta distinctione Bar. in l. si quis in principio. ff. de leg. 3. teste iaf. in l. sancimus col. 3. vers. vltra Bal. C. de testa. de quo per Ti- raquel. in leg. connub. gl. 7. aum. 130. & sequi. Quæ reuocatio clausula derogatoria non requiritur: vbi pater inter liberos vltimam conficit voluntatem, secundum Rom. d. conf. 179. nu. 20. ex gl. in §. & si quidem in auc. de test. imperfect. Alex. conf. 134. col. pe. lib. 1. iaf. in l. exigendi col. 5. C. de procur. d. l. sancimus col. 3. ver. 6. fallit C. de testam. Dec. conf. 475. col. 2. Mar. iun. conf. 124. nu. 3. lib. 1. Bertr. conf. 212. nu. 16. lib. 1. in 70 no. Gram. decif. 62. nu. 37. contra iaf. in l. non dubium in fi. C. de testa.

Testamentum factum ad interrogationem notarij ex re- sponse testatoris, saltem præcedente rogitu notarij adhi- bito per testatorem & postea lectum, valet & tenet, & con- suetudine obseruatur, vt est communis opi. quod non sit fal- sum, de qua Corneus in consil. 261. litera Q. & communiter approbatur in iudicijs & scholis, vt ibi per eum. in 4. vol. Bo- nacoff.

Testamentum vsurarij, in quo non fuit præstita cautio ad formam, ca. quamquam de vsur. in 6. si postea fuit præstita, tes- tamentum reuocalescit, vt est communis opin. Apostillan- tes ad consilium Paul. de Castro. 39. numero 26. in tertio vo- lumine. vbi ponunt nouem pœnas contra vsurarios. Bo- nacoffa.

Testamentum non est falsum, si testator interrogatus à no- tario, si vult facere hæredem talẽ respondeat simpliciter, mes- ser si & talis dicitur rectè hæres institutus, secus si ab alio quã à notario. nisi grauitè infirmus testator, vt est comm. o- pi. de qua Soc. iu. in suo communium opi. vers. testamentum. n. 10. Rui. conf. 2. n. 8. vol. 2. Dec. conf. 489. nu. 3. Bal. in l. iube- mus. vbi gl. C. de testa. cast. conf. 366. n. 155. lib. 5. Soc. cõf. 32. n. 1. vol. 4. Rui. conf. 12. n. 3. vol. 2. idem.

Testamentum ob dictum vnus testis instrumentarij vacil- lare dicitur, vt est com. opi. de qua D. m. Ale. conf. 124. lib. vlt. quicquid consulerit iaf. & dixerit contrariam opi. commu- nem. Corn. conf. 261. litera l. in 4. vol. fol. 204. col. 4. vide cõf. 1. vltimarum voluntatum diuerforum. nu. 15. quod est colle- gij Patavini, & communem dicit Io. de Amicis in consil. 115. idem.

Testamentum dolo, vel metu factum valet & tenet, vt est com. opi. de qua Gabriellus. conf. 99. n. 1. vbi n. 13. etiam dicit quod testamto facto dolo, vel metu, is qui damnum patitur agit ad interesse, & in subsidium redit contra fiscũ, vt est com. opi. per eum ibi. idem.

Testamentũ subripientis punitur, & practica est, si quis vult agere contra aliquem, qd subrepsit testamentum in iudicio publico, dicat, surrepsit mihi testamentum animo occultandi veritatem, & defensor rei, vt minus puniatur, & ne teneatur iu- dicio publico falsi, debet capitulare, qd surrepsit animo facien- di ei iniuriam, vel causa lucri, nõ vt occultet veritatem, & hoc probato non tenetur iudicio publico, sed priuato, scilicet fur- ti, & minus punietur, & nisi probaretur, qd fecisset contra eum animo iniuriandi, vel causa lucri, tunc esse præsumptio, qd sur- repsisset animo occultandi veritatem, & hoc in testamentis ra- tione publici iuris & interesse, quod secus est in instrumento quod est priuatum. ita Blancus in practie. criminali fol. 68. idem.

Testamentum, solennitas requisita in testamento ex forma iuris communis vel statutorum tempore necessitatis relaxat- ur, teste Rol. conf. 30. nu. 13. & seq. lib. 3. vbi de statuto ciuita- tis mantuz requiren quãdam solennitatem cir. testes quando sunt testamenta extra ciuitatem & districtum mantuz, & die. conf. n. 21. quod licet testium numerus sit de forma testamẽti, quæ omitti non debet, & omiffa vitiat actum, ipsa tamen for- ma tempore necessitatis remittitur, secundum Rol. conf. 82. libr. 1. post Dec. consil. 284. Paris consil. 33. numer. 24. libr. 2. Quid de statuto disponsi super obseruantia solennitatis, quã exigat & requirit in actu testandi, vel inter vivos disponsi

incipere à substitutione vulg. l. nam & si §. rumpendo. ff. de in- iust. rup. gl. in d. §. si. vbi Bar. declarat, & reddit rationem & ibi etiam Cast. istud autem generale dictum procedit etiam quã- do filius est præteritus à primo gradu: sed in 2. est substitutus vulgar. quia etiam perempto primo gradu testamentum inci- pit à 2. ex facto §. iucius titius. ff. de vulg. vbi cast. dicit, qd si filius est institutus in primo gradu: nõ requiritur postea quod d instituat in seq. gradibus, sed si exheredetur à primo necesse est quod etiam exheredetur à 2. vt latius per eum ibi. à pu- pillari autem substitutione non potest incipere, nec ex ea posset filius præteritus à primo gradu succedere, quia substitutio pupillaris habet dependentiam à testamento paterno, ita vt si non adeatur hæreditas ex testamento paterno nõ teneant ta- bule pupillares, l. 2. §. adeo l. sed si plures §. si ex affe. ff. de vul. de clarat. iaf. in d. l. ex facto §. item quæro. 3. no.

Minus potest incipere à substitutione fideicommissaria qd hæc etiam requirit aditionem hæreditatis, l. eam quam C. de fideic. & ideo ab ea testamentum vires assumere nequit, Bar. in l. 1. col. 8. post nu. 3. alleg. l. ille à quo §. si testamento. ff. ad Treb. & probatur in l. ita tamen §. qui rogatus ff. eo. vbi filius dicitur præteritus: si non est directo institutus, licet hæreditas sibi sit per fideicommissum relicta, quæ omnia declara, vt satis per Bar. & Cast. ibi.

Testamentum factum ad interrogationem notarij ex re- sponse testatoris, saltem præcedente rogitu notarij adhi- bito per testatorem & postea lectum, valet & tenet, & con- suetudine obseruatur, vt est communis opi. quod non sit fal- sum, de qua Corneus in consil. 261. litera Q. & communiter approbatur in iudicijs & scholis, vt ibi per eum. in 4. vol. Bo- nacoff.

Testamentum vsurarij, in quo non fuit præstita cautio ad formam, ca. quamquam de vsur. in 6. si postea fuit præstita, tes- tamentum reuocalescit, vt est communis opin. Apostillan- tes ad consilium Paul. de Castro. 39. numero 26. in tertio vo- lumine. vbi ponunt nouem pœnas contra vsurarios. Bo- nacoffa.

Testamentum non est falsum, si testator interrogatus à no- tario, si vult facere hæredem talẽ respondeat simpliciter, mes- ser si & talis dicitur rectè hæres institutus, secus si ab alio quã à notario. nisi grauitè infirmus testator, vt est comm. o- pi. de qua Soc. iu. in suo communium opi. vers. testamentum. n. 10. Rui. conf. 2. n. 8. vol. 2. Dec. conf. 489. nu. 3. Bal. in l. iube- mus. vbi gl. C. de testa. cast. conf. 366. n. 155. lib. 5. Soc. cõf. 32. n. 1. vol. 4. Rui. conf. 12. n. 3. vol. 2. idem.

Testamentum ob dictum vnus testis instrumentarij vacil- lare dicitur, vt est com. opi. de qua D. m. Ale. conf. 124. lib. vlt. quicquid consulerit iaf. & dixerit contrariam opi. commu- nem. Corn. conf. 261. litera l. in 4. vol. fol. 204. col. 4. vide cõf. 1. vltimarum voluntatum diuerforum. nu. 15. quod est colle- gij Patavini, & communem dicit Io. de Amicis in consil. 115. idem.

Testamentum dolo, vel metu factum valet & tenet, vt est com. opi. de qua Gabriellus. conf. 99. n. 1. vbi n. 13. etiam dicit quod testamto facto dolo, vel metu, is qui damnum patitur agit ad interesse, & in subsidium redit contra fiscũ, vt est com. opi. per eum ibi. idem.

Testamentũ subripientis punitur, & practica est, si quis vult agere contra aliquem, qd subrepsit testamentum in iudicio publico, dicat, surrepsit mihi testamentum animo occultandi veritatem, & defensor rei, vt minus puniatur, & ne teneatur iu- dicio publico falsi, debet capitulare, qd surrepsit animo facien- di ei iniuriam, vel causa lucri, nõ vt occultet veritatem, & hoc probato non tenetur iudicio publico, sed priuato, scilicet fur- ti, & minus punietur, & nisi probaretur, qd fecisset contra eum animo iniuriandi, vel causa lucri, tunc esse præsumptio, qd sur- repsisset animo occultandi veritatem, & hoc in testamentis ra- tione publici iuris & interesse, quod secus est in instrumento quod est priuatum. ita Blancus in practie. criminali fol. 68. idem.

Testamentum, solennitas requisita in testamento ex forma iuris communis vel statutorum tempore necessitatis relaxat- ur, teste Rol. conf. 30. nu. 13. & seq. lib. 3. vbi de statuto ciuita- tis mantuz requiren quãdam solennitatem cir. testes quando sunt testamenta extra ciuitatem & districtum mantuz, & die. conf. n. 21. quod licet testium numerus sit de forma testamẽti, quæ omitti non debet, & omiffa vitiat actum, ipsa tamen for- ma tempore necessitatis remittitur, secundum Rol. conf. 82. libr. 1. post Dec. consil. 284. Paris consil. 33. numer. 24. libr. 2. Quid de statuto disponsi super obseruantia solennitatis, quã exigat & requirit in actu testandi, vel inter vivos disponsi

an locum habeat si fuerit conditum testamentum in loco exempto à manu & iurisdictione statuentis tamen in eorum territorio dicitur non secundum communem per Rol. consil. 33. per totum lib. 3. quia paria sunt simpliciter locum esse extra territorium, vel intra fines, sed exemptum, ex no. per ias. in l. i. col. 1. ver. hinc consuluit Ang. ff. de iur. om. iud. & sic doct. ibi alle. & in c. vt animarum. §. statuto. de cōsti. in 6. loquuntur in subdito, qui in monasterio exempto, intra tamen territorium statuentium condidit testamentum, quid autem in non subdito vide Rol. d. conf. 3. vbi ponit casum notab.

Testari non possunt (indistinctè) damnati in metallum. vel ad bestias, vel opus publicum, vel ad mortem, vel quib. aqua & igni interdicitur est. Hanc receptiorē esse sententiam concludit Vasq. contro. illust. lib. 3. c. 96. n. 2. Villal.

Testari an possit reus mortis. Clar. in §. testamentum. q. 2. v. bi dicit, quod hodie possunt, vt fufus per eum licet in contrarium esset communis opi. de qua Rui. conf. 143. n. 1. in 2. vol. damnati autem ad tritremes, vel ad perpetuos carceres, vel ad vltimum supplicium, ex priuilegio principis condere poterit testamentum, vt per Fulg. conf. 44. Bal. conf. 32. lib. 2. si tamē aliquo modo sententia capitalis esset nulla, possent testari, vt dicit Bald. in conf. 434. & seq. libr. 1. vide Capram reg. 103. 1. 10. 120. & ibi plenissime de hoc. Bonac.

Testari licet quilibet possit, etiam si pauper sit, & bona non habeat, cum hæreditas sine bonis esse possit, per no. in l. si que ramus. ff. de testam. l. hæreditas. ff. de petit. hæred. l. hæreditas. ff. de ver. sig. id tamen inter alia fallit in furioso, vel mentecapto, vel similem defectum à natura patiente, ita vt ne quidem ad pias causas testari poterit. l. furiosum. C. q. test. fac. possunt. c. si de success. ab intesta. quod procedit etiam si statutum contrarium disponeret, nam cum talis defectus proueniat à natura, per ius positium, tolli non potest. §. sed naturalia, instit. de iur. nat. gent. & ciuili. vt voluit Bart. d. l. si quæramus. Quod etiam locum habet, si talis defectus ex iuris præsumptione vel dispositione proueniat, vt contingit in prodigo cui bonis interdicitum est, quia nec talis testari poterit, ex quo bona alienare non possit, prout no. in l. si ita quem. §. ea lege. ff. de verb. obl. vt hoc voluit Bart. d. l. si quæramus. quæ tamen limitatur quando patiens defectum mentis, iuris præsumptione esset à statuto habilitatus ad testandum, quod fieri potest quando prohibitio talis procederet ex dispositione iuris, per id quod habetur in l. omnes populi. ff. de iusti. & iur. vt voluit Bart. d. l. si quæramus. & ita communiter teneri refert Bened. capr. regu. 103. nu. 11. & 30.

testator dicens, filio meo relinquo centum, non censetur reliquisse iure institutionis. com. dicit in §. testamentum. qu. 3. 8. ver. quid vero. P. Fi. ex Cla.

testator dicens, filio meo relinquo centum pro legitima, vel pro Falcidia, tale relictum sufficit pro titulo institutionis. com. dicit in §. testamentum. quæst. 38. versicul. sed quid si dicat. idem.

testator habens plures agnatos vel cognatos, si vnum instituat, & per fideicommissum substituatur alios agnatos, vel cognatos proximiores, intelligitur sensisse de cognatis, grauati, non autem de suis. Magis com. dicit in §. testamentum, qu. 76. ver. sed hic occurrit. idem.

testator instituens filium in legitima censetur ipsum pure instituisse, idè tale testamentum sustinebitur. Magis com. dicit in §. testamentum. quæst. 39. versicul. sed quæro nunquid. idem.

testator miles si in bonis castrensis testetur & filium in potestate sine causa exheredet, vel prætereat, tale testamentum hodie subiacet querela. com. dicit in §. testamentum. q. 5. sed quæro in fi. idem.

testator non potest facere quominus leges in suo testamento locum habeant. com. in §. testamentum. q. 5. quam tamen. idem.

testator non potest prohibere insinuationem à iure requisitam. com. in §. testamentum. q. 65. idem.

testator potest de bonis hæreditis sicut de propriis testari. com. in §. testamentum. q. 64. in fi. & idè etiam illius fauori, sicut proprio renuntiare. ibidem. idem.

testator potest hæredem priuare hæreditate, si fecerit aliquid vel non fecerit, contra eius voluntatem, vt si nupserit sine alicuius consilio. com. d. in §. testamentum. q. 69. Talis tamen priuatio non operatur, vt ipso iure definit esse hæres, sed valet in vim fideicommissi. d. q. 69. ver. intellige, & si testator non dixerit cui in tali casu hæreditas restitui debeat, tunc si adfuerint cohæredes vel substituti, illis debet restitui, sed si tales non adfuerint, restitui debet venientibus ab intestato. com. in d. qu. 69.

Sed pone. idem. testator potest grauare hæredem, vt alicui restituat rem ipsi prius inter viuos à testatore donatam. com. in §. testamentum. q. 71. ver. vlt. idem.

testator scripsit vel scribere curauit, vltimam suam voluntatem, deinde coram septem testibus dixit illud esse suum testamentum, & quia ita disponeret de bonis suis, vt legebatur in scriptura, quæ tamen non legebatur, tale testamentum valet in vim nuncupatiui, satis enim videtur testator mentem suam manifestasse testibus, saltem implicite, per relationem ad illam schedulam, siue scripturam. Magis com. esse dic. in §. testamentum. q. 4. ver. sed pone.

testator si dicat: Filie meæ relinquo centum pro dote, tale relictum sufficit & sustinebitur in vim institutionis. com. in §. testamentum. q. 38. ver. quid autem. idem.

testator si dicat se non velle reuocare testamentum & si reuocet se omnia sua bona pro pœna donare hæredi scripto, talis donatio non valet. com. in §. testamentum. quæst. 95. idem.

testator si in institutione excludit foeminas propter masculos, censetur eas pariter voluisse excludere in substitutione. com. in §. testamentum. q. 76. ver. Hinc infertur. idem.

testator si incepit facere testamentum & instituit piam causam hæred. vel aliquid ad pias causas, & postea transit ad alia legata, & prius, quam possit ipsum testamentum cõplere, decessit, tale testamentum non valet, neque ad pias neque vt inter liberos, quia quandoque testator decessit priusquam integrè voluntatem suam explicauerit, tale testamentum non dicitur deficere ratione solennitatis, sed ratione voluntatis, quia videmus testatores in ipso actu conficiendi testamenti mutare, addere, & reuocare, multa per eos iam disposita. com. in §. testamentum. q. 7. ver. vlt. idem.

testator si in schedula integrè scripsit voluntatem suam, vel scribi fecit per notarium vel aliam personam sed non fuit coram testibus, lecta nec ab aliquo notario publicata, tale testamentum valet ad pias causas, & inter liberos. idè debet in illis casibus. Iustineri. com. in §. testamentum. q. 6. ver. aliquando. Clar. tamen addit, dummodo duo concurrant, Primum, quod testator hanc suam voluntatem saltem duobus testibus explicauerit, per relationem ad ipsam schedulam, secundò, quod testator non dixerit se velle de contentis in schedula cõfici testamentum per notarium, tunc enim esset potius præparatio quam dispositio. ibidem. idem.

testator si testamentum à se prius conditum incidat vel cancellat, tale testamentum habetur pro annullato. com. in §. testamentum. q. 93. & eo casu hæreditas transit ad heredes ab intestato venientes. Magis com. dicit. eadem q. versicul. sed quæro. idem.

testator vocauit duos testes, & coram illis fecit scribi quod instituebat piam causam in hæredem, & postea dixit testibus, quod volebat dictam ordinationem scribi per notarium, & iussit etiam notarium vocari, sed prius, quam illa faceret scribi notario, ipse testator decessit, talis schedula cum depositione illorum duorum testium, non valet fauore piae causæ. com. in §. testamentum. q. 7. ver. aliquando & tertio. P. Fich.

testator fandi potens non vltro, sed à notario rogatus an Lucium titium hæredem faciat, si se facere dixerit, nihil vitij, nihilque labis, aut periculi institutio Lucij Titij scripsi deinde hæredis, contrahet. commune effatur Boer. decif. 33. nu. 60. Bell. cõf. 62. Io. dilect. de arte testan. ti. 4. cau. 2. Præsumetur que semper in re dubia sano, atque integro iudicio testatus, si quæ iussit hominem sui compotem redolebant. commune affirmant, ac rectè explicant Hip. sing. 380. Franc. Viui. lib. 1. o. pi. 171. E. Suarez.

Testatoris voluntas seu expressa, seu tacita in primis inspicienda est, & illi profus adhærescendum, vt frequenter placitum affirmant Dec. in l. 1. n. 4. C. de collat. latè l. Cla. de testa. q. 76. reg. 1. Quæ si nullo modo elucescat, verbis inspicendum erit. commune inquit Curt. iun. cõf. 169. Quorum perspicuitas si deficiat testatoris consuetudini obsecundabitur. commune profert Ias. in l. seruus plurium §. vlt. n. 2. ff. de leg. lib. 1. idem.

Testatoris dispositio in vnum casum concepta, non ad alium proferetur, vt communem esse regulam ait Paris. conf. 87. nu. 50. lib. 2. quam intelliges non processuram vbi testatoris voluntas etiam coniecturis collecta aliud iusserit. commune inquit Dec. in l. si mater. n. 2. C. de insti. & substit. idem.

Testatores in re dubia, vel ad statuta, vel ad consuetudines, vel ad civile ius, vbi nec statuta, nec consuetudines vigent, reuocandi sunt. commune inquit Curt. iun. consil. 57. nu. 8. & consil. 86. nu. 6. & consil. 168. nu. 63. & consil. 171. num. 1. latè & dilig

& diligenter l. Cl. de testa. q. 76. reg. 6. cui adde Ias. cõf. 115. li. 2. Pari. conf. 66. lib. 2. Rub. conf. 72. Io. Cephal. conf. 17. nu. 42. & conf. 105. n. 13. & seq. E. Suarez.

Testator in suo testamento non potest usufructuario remittere satisfactionem, quæ præstari debet de fruendo, arbitrio boni viri, citra rerum & substantiæ corruptionem. est com. opi. sec. Ias. in conf. 40. tria ergo. vol. 1. M. Charian.

Quando in testamento adest numerus testium requisitus, licet aliqui supernumerarij contradicant, tamen testamentum non vitiat, nec suspensum redditur, est vera & com. opi. sec. Ias. in conf. 124. factum sic se habet. vol. 1. idem.

testator disponens in suo testamento hæredi, vt distribuatur aliquam quæritatem inter pauperes, potest tunc distribuere in vnum pauperem istam quantitatem sec. Bart. in l. vnum ex familia. §. si fundum ff. de leg. 2. Alex. in l. qui quartam §. 1. & ibi Claudius Aquen. scribit istam esse communem opi. ff. de lega. 1. in cõtrariam verò partem reuocando sententiam in melius inclinavit idem Bart. in l. 1. ff. de opt. leg. quia illa locutio pluralis numeri in pluribus vera esse debet. l. vbi numerus. ff. de testib. & c. pluralis. de reg. iur. lib. 6. not. Pau. de cast. conf. 356. 20

in testamento Michaelis, & hæc opi. videtur verior in puncto iuris, vt probatur argumento d. l. vbi numerus. & d. c. pluralis. item probatur per verba testatoris, qui locutus est per verba denotantia plures pauperes. Præterea videtur prædicta opi. quoniam diuersa est ratio in pluribus, quam in vno. & quod hoc verum sit ostendo, vt potè quia videtur magis pium pluribus succurrere, quam vni. item videtur nescio quo pacto pluribus pauperibus, quæ questum ergo non potest in præiudicium ipsorum vni pauperi distribuere, nã priuaret aliquos pauperes iure suo. Postremo facit ad hoc, nam Episcopus in dubio, vbi non est status exequutor, ipse est vltima voluntatis exequutor. ca. si. 16. q. 1. & tñ episcopus in isto casu non potest eligere vnum pauperem. c. cum omnes, extra de testa. & hoc videtur esse magis ex mente testatoris, quæ quidem mens semper attendi debet imò hic deberet cessare omnis quæstio voluntatis, cum in verbis testatoris nulla reperitur ambiguitas. l. ille. §. si ff. de le. 3. & hic accedit vt iliter vnum notatu dignum, quæres grauatus post mortem suam distribuere bona inter pauperes, profecto hoc facere non posset in vita sua in præiudicium pauperum, qui post eius mortem decesserunt, vt no. omnes com. in l. post mortem. C. de fideic. & Ale. in l. stipulatio ista. §. si quis dolum. ff. de ver. ob. & de ista opi. com. attestatur Dec. in l. cum tempus. ff. de reg. iur. F. Viuius.

testator licet de iure possit remittere hæredi cõfessionem, seu necessitatem cõficiendi inuentarium. l. si. C. de arbit. tut. & l. cum tale lega. §. 1. vbi Bal. & Imo. ff. de condit. & demon. tut. conf. 29. in regno Hispanie, circa si. cum allegatis per Decium conf. 308. vifa iterum lecta. & Soc. cõf. 51. vifo testamento. vno. 3. nihilominus iudex (si ei visum fuerit id expedire rerum administrationi) potest tutorem cogere ad cõfessionem dicti inuentarij ex l. vtilitatem, vbi Bart. ff. de confirma. tut. Ang. cõf. 144. circa si. Ias. in l. cum necessitate. C. de fideic. Gui. Papæ decif. 352. in fi. Barto. communiter approbatus & receptus in l. nemo potest. nu. 12. ff. de lega. 1. vbi post alios Crotus. idem Bart. in l. tutor qui repertorium. n. 18. ff. de administra. tutorij. Crauet. conf. 193. n. 18. ff. de administra. tutorum. Crauet. cõf. 193. nu. 10. in l. si ex legati causa. nu. 2. 1. ff. de verborum oblig. Aret. conf. 22. & Dec. consilio 349. numer. 5. Io. Dilectus in tractat. de arte testand. in rubric. de tutore. capit. 111. idem Viuius.

testator sub conditione potestatiua potest hæredem instituire, & valet in fi. Io Dur. in arte testan. ti. 3. cau. 4. com. dicit. B. Villal.

testator si exprimat nomen in institutione, & omisit, hæres esto, viriatur testamentum, secus tamen si sint omissa hæc duo per errorem notarij, & exemplificat Ias. in testatore, qui facit testamentum in scriptis manu propria, & in notario in nuncupatio, in l. errore. C. de testam. numer. 2. communem dicit. idem.

Error notarij non potest probari, nisi per septem testes in testamento, & in codicillis per quinque, cum sint de substantia testamenti. Ias. in d. l. errore, n. 7. com. dicit. idem.

testator potens loqui & intelligere, si per notarium interrogetur an velit Lucium suum heredem instituire & ipse responderet: quod sic, & notarius dicit quod suum heredem instituit: valet testamentum. Io. Duran. in arte testan. tit. 4. n. 2. Boeri. de cif. 36. n. 6. Bell. conf. 62. & Ias. in l. iubemus. C. de testa. nu. 20. communem dicit, & de intellectu istius communem vide Soarez in alleg. 1. distinguentem, an notarius sit rogatus à testatore, vel non? apostil. in additio. ad Alex. cõf. 12. in verbo quod si

hanc communem dupliciter, intelligit quando testatorē constat esse sanæ mētis: & articulatè loquentē, secundò, quādo apparet testamentum ab initio scriptum de voluntate testatoris, secus: si eo incio sit scriptum ex Io. And. in addi. ad Spec. de testa. §. 1. & Ias. in l. iubemus. in fi. & conf. 196. & Hyp. sing. 449. & affli. decif. 143. quod nota. idem.

Testator si ad interrogationem alterius aliquem heredem instituat, talis institutio valet, dummodo non sit ille morti proximus, sed mentis adhuc compos. communem esse multi testantur doct. quos recenset Vasq. illustr. contro. lib. 3. ca. 102. nu. 4. I. Fich.

testator filios impuberes instituens, & eos inuicem substituens, ex his verbis inter impuberes, vulgaris & pupillaris est substitutio: inter puberes autem solum vulgaris censetur facta. Ias. in l. Lucius. ff. de vulga. & pupillar. in conf. 134. volu. 1. & Io. Duran. in arte testan. tit. 5. cau. 29. communem dicit. Villal.

testator substituens Petrum, & eius filios, & hæredes intelligitur ordine successiuo. Curt. iun. conf. 121. n. 5. com. dicit.

Quando de testatoris mente non constat, inhærendum est verbis, & eius virtuti. Curt. iun. conf. 169. nu. 1. commun. dicit. idem.

testator si quingentos relinquat aureos amico, aut 40. ducautos quolibet anno, donec hæredes soluerint talem summam, tunc nequeunt prædicta quadraginta peti. quia sapit vsuram omni iure prohibitam. ita consuluit Areti. conf. 153. vifo thmate. & hanc communiter approbari à scribentibus testatur Hier. Cag. in l. curabit n. 9. & 10. C. de actio. emp. post Bart. cõf. 66. li. 2. & c. refert tamen ibidem testator. nu. Quod oppositum consuluerit Soc. quem sequuntur Alc. libr. 5. part. 122. & Rip. & c. Et ibi latè hoc ipse Cagn. distinguendo profequitur, quem vide. I. Fich.

Amplia, quia in fideicommissis, testatoris coniecturata mēs non operatur, quando ratio sermonis non patitur. Curt. iun. conf. 69. n. 2. com. dicit. B. Villal.

Testator, & contrahentes in dubio, videtur se conformare cum dispositione statutaria, vel consuetudinaria. Curt. iun. conf. 86. n. 6. & conf. 171. n. 1. com. dicit.

Item, & cum dispositione iuris communis, & in fideicommissis vifi. 125. num. 2. & conf. 128. num. 8. communem dicit. idem.

testator excludens foeminas, propter filios, & propter nepotes videtur exclusisse. Curt. iun. conf. 116. nu. 1. commun. dicit. idem.

testator videtur vocare nepotem cum patruo, cum disponit inter personas inter quas cadit ordo necessitatis, secus tamen, quando solum cadit ordo affectionis & charitas, quia tunc admittuntur simul, & semel. Curt. iun. conf. 128. n. 1. com. dicit. idem.

testator non potest prohibere ius accrescendi, communem dicit Alex. in l. si quis priore. ff. ad Treb. & in l. hæres C. de hæred. instituen. Io. Dur. in arte testan. tit. 6. cau. 15. contrariam, imò potest tenet Ias. cõf. 8. vol. 3. vbi dicit mag. communem, pro qcordia, vide Ant. Nice. in Dr. Bar. d. 194. sed melius vide per Franc. Curt. iun. conf. 12. n. 5. vsque in fi. vbi concludit, quod quando testator fecit duo testamenta, vnum solenne, & aliud minus solenne, tunc bene potest prohibere ius accrescendi & sic procedit doct. Bar. in d. l. si quis priore. & quæ est com. opi. & nulli dubia sed quando est vnicum testamentum procedit contraria eiusdem Bart. in l. quoties. §. si. de hære. instituen. quem vide. idem Villal.

testator, si dicat fideicommissariis & legatariis, quod possint propria auctoritate accipere possessionem rerum relictarum, tunc eas consequi poterunt etiam si testamentum minus solenne esset, com. dicit dilect. in art. testan. titu. 2. cau. 3. ex Ias. in l. cum quis. C. de iur. & facti igno. & l. nemo. de leg. 1. I. Fich.

Testator potest prohibere detractionem quartæ Trebellianicæ in fideicommissis. Barba. conf. 10. volu. 4. Ias. conf. 84. vol. 1. & conf. 146. vol. 2. vel si testator vitur verbis ampliffimis: vt plenam hereditatem, vel quicquid ad eum peruenierit, vel omnia bona restituere man. Iauerit. Alex. conf. 5. vol. 3. Io. Dur. in arte testan. cau. & Ludo. Gozad. conf. 97. n. 6. communem dicunt & magis communem dicit Alex. cõf. 67. vol. 1. n. 1. inquantum hæc communis dicit, quod quando testator mandat restituere totam hæreditatem, quod Trebellianica non detrahatur. Bellon. in consil. 64. nu. 1. communem dicit ex Alex. conf. 5. n. 3. vol. & conf. 141. vol. 2. & conf. 2. & conf. 133. volum. 5. & Angel. conf. 135. incipient. hoc est test. sed dicitus Bellon. in consil. 55. numer. 1. dicit magis communem contrariam. Imò quod detrahatur ex mente Decij, consil. 495. & vide

& vide eundem Bell.conf.66.n.1.& 2.ex Roma.cof.239. qui dicit communem.& Pau.in auth.cum testator. C.ad leg.falci.& Capra conf.83. B.Villal.

Nota istam communem ad intell.l.vlt.tit.5.par.6.& l.8.tit.11.par.ca.

Fallit, quando filius primi gradus instituitur, & grauat de restituendo, quia inefficax est prohibitio Dec. cof.81.& 299. & Cur.iu.conf.70.n.16.& Lud.de Goza.conf.45.n.21. communem dicunt sed Alex.conf.29.n.5 & Cornæ.conf.22.vol.2. dicunt communem contrariam, sed pro concordia vide Decium conf.480. dicentem. Aut sunt detrahendæ duæ quartæ, & potest prohibere, si tamen vna, non, sed tamen curt.iu.cof.160.n.3.& Coua.in c.Raynutius.de testa. §.n.7. indistincte dicunt, patrem non posse prohibere deductionem Trebellianicam, & Ludo.de Gozad.97.n.4. dicit communem primam, etiam si deducendæ essent duæ quartæ, quod non potest prohibere, & hæc videtur communior. idem.

Et si filius restituit absque detractioe Trebellianica, potest repetere gl.in c.fi.de donat.inter vir.& vxorem. & l.5.titul.2. part.4.

Si institutus non confecit inuentarium, non detrahit Trebellianicam, & perdit eam, Bello conf.19.nu.12. communem dicit, ex Deci.conf.495.& Bell.conf.54.n.4. magis com. dicit. B.Villal.

Amplia & in filio primi gradus. idem ibi com. dicit, ex curt. iu.conf.54.

Amplia ad occultantem bona hereditaria, quia non detrahit Trebellianicam, & punitur, quia duplicatur res omnia Bello conf.30.n.5. communem, ex Alex.& lafin l. §. licentia. C. de iure deliberat.

Nota quod in omnib. casibus, in quib. Trebellianica est detrahenda computandi sunt omnes fructus. quos percepit restituens bona fide fideicommissario. Bell.conf.64.nu.8. communem dicit ex Bart. & Paul.in l.iubemus. §.fi. C.ad Trebell. idem.

Quamuis Doctorum sit controversia, an contra testatoris prohibitionem detrahi possit Trebellianica: receptor tamen eorum est sententia eam detrahi posse, vt tenuit Alex. in conf.67. consideratis. vol.1. & conf.5. in fi. vol.3. Quod Bald. procedere voluit in liberis primi gradus duntaxat in aliis vero non in l.iubemus. C.ad Trebell. per auth. sed cum testator. C.ad leg. falci. iuncta l. Marcellus. ver. q. autem. ff. eo. tit. cuius opi. Alex. in d.conf.67. non approbat, nec improbat, sed allegat Cynum in d.l.iubemus. & in l. cohæredi §. cum filia. & ibi Raph. Cum. ff. de vul. & pup. tenentes contra Bald. q. autem Trebellianicâ indistincte prohiberi possit tam in liberis primi gradus. quâ in aliis communem esse opi. attestat Alexandrinus conf.2. n.26. vbi allegat Ang. in conf.125. Signorol. in conf.23. in fi. Ale. in l. si debitor. ad l. falci. l. §. d. l. Mar. ellus. ad Treb. Corn. conf.22. vol.2. Alex. conf.19. vol.5. Are. p. 67. in fi. curt. p. 51. idem Alexandrinus conf.14.n.12. vbi ultra alios superius allegatos adducit Cynum in d.l.iubemus. & Cuma. consil.25. Pl. cum & Dec. in conf.81. & 2.8. F. Turz.

Testatoris mensura interpretanda est, prout præsumitur verisimiliter testatorem respondisse si interrogatus fuisset, iuxta tradita communiter per gl. & DD. in l. rale pactu §. ff. de pac. cum concordantib. per Soc. iu. in cof.90. dominus Marianus n.14. vol.1. & conf.171. sic inter cætera legitur n.29.2. vol. & in conf.54.n.7. vol.4. E. Muscul.

Testator ponens aliquos in conditione ad exclusionem substituti, dicitur omnes filios & alios descendentes eorum aliis præferre. L. Lucius la. 2. in fi. & ibi tradunt doct. ff. de hære. instituen. & videtur gl. communiter approbata in l. filius familias. §. cum quis ff. de l. i. Soc. iu. conf.3. n.12. vol.4. idem.

Testator quando instituit fratrem, & eius filium, tunc vocatur ordine successiuo, quia sic ordinata charitas, & affectio testatoris exposcit ita dicit Bar. in l. Gallus. §. quidam recte. ff. de lib. & posth. & cum Bar. ibi in puncto iuris transit Soci. sen. & eam sequitur etiam Ruin. ibi. Dicens, semper tenuit q. opi. Bart. sit vera, & eam defendit etiam And Barb. in Raynutius de testament. & illam legendo d. §. quidam recte. subtiliter & pulchris considerationibus probauit. & pulchris rationibus omnib. obiectionibus defendit Soc. iu. vt refert in conf.40.n.1. vol.4. licet in contrarium, videatur magis commu. opi. vt per Alex. & lafin d. §. quidam recte. idem.

Testator si partem ex pluribus cuiuslibet relinquat, non conuenit, vt quis habeat ultra partem. ita signanter declarat Bar. in l. planè §. duobus, & in l. huiusmodi §. si Titio. el. 1. ff. de leg. 1. sic vno modo limitans d. §. si duobus, & cum eo transeunt ibi Ang. Paul. de cast. Floria. & Alex. vt per eos. Et ita etiam co-

fulendo sequitur Ang. in conf.295. punctus. n.341. per totum, maxime nu.4. & 5.

Et licet Ang. in casu illo determinet totam rem pertinere ad vocatum cum hærede per d.l. planè §. si duobus: tamè id facit, quia in eo casu illi erant coniuncti re, & verbis, prout etiam eo casu ita voluit Bart. in locis prædictis, secus autem esset sec. Ang. ibi, si non fuissent coniuncti re, vt quia relictum, fuisset factum æquis portionibus, vt per eum, & ideo ipse ibi nititur probare, quod in casu suo relictum erat factum coniunctim re, & verbis. Et licet aliqui dubitent in d. §. si Titio, de opinione Bartoli. tamen illa videtur tenenda, vt magis communiter per Doctores recepta, vt ait Soc. iu. in conf.43. num. 5. volu.4. idem.

Testator venditionem prohibens, omnem aliam alienationem censetur prohibere tam in vltima voluntate quam inter viuos. l. pater. §. fundum. ff. de leg. 2. gl. in l. 2. C. p. emp. Bart. & cæteri omnes, in l. filius §. diui. ff. de leg. 1. & ibi Ripa & Alciat. in quæst. 8. vbi firmant istam sententiam communem esse, & Soc. quoque conf.43. volumin. 3. F. Viuius lib. 2. o. pi. 78.

Testator vbi contrarium nõ probatur, semper dicitur in testamento suo, se voluisse cõferre cum iure communi, vel municipal. vt est communis sententia Doct. vt tradunt Bart. Soc. se. & alij in l. hæredes mei. §. cum ita ff. ad Treb. vbi etiam post alios dixit Soc. iu. tradit Alex. in conf.55. nu.4. lib.4. Soc. sen. in conf.227. præfens consultiatio, ver. 6. & vltimo 2. volu. & Corn. in consil.22. in hac consultiatione, & c. l. itera §. la. 1.2. vol. cum concordantib. vt per laf. conf.84. omnia longa. post prin. 1. vol. & per Ruin. in conf.86. attenda legitimatione. nu. 16. vol. 3. Et dixit Soc. iu. conf.95. n.9. vol. 1. & in conf.177. n. 20. vol. 2. & in conf.20. num. 30. vbi hæc refert, volum.4. E. Muscul.

testator interrogatus à tabellione an facit Titium hæredem, si respondeat eum facere, illius responsio tantum operatur ac si nominasset heredem, per gl. notabilem in verb. quemadmodum. in l. iubemus. vbi communiter doct. C. de testa. & hanc commu. conclusionem & opin. Doct. appellant post alios Alex. de Imol. in conf.12. nu.6. & ibi apostil. in verb. quod sic. l. iter. d. in l. lib. & in conf.47. nu.7. ver. circa quartum dubium. in 2. lib. & Roderic. Soarez in allega. suis, alleg. 1. nu.24. & maxime. n.28. cum seq. licet ipse contrariam sententiam de iure veriore esse arbitretur. Sed cum de hac sententia Viuius in sui opinionibus. in verb. hæres quilibet. & Soarez in verb. hæres si quis instituat. mentionem fecerint, non vltimus illam doct. inam prosequor, & potissimum cum Soarez ab aliis non allegatus eleganter de ea redi sp. auerit. Kirch.

testator si legauerit 100. aureos ecclesie, nec tamen mentem & sententiam declarauerit, cui ecclesie illos relinquere voluerit, intelligitur illud legatum ecclesie parochiali relictum esse. Cy. in l. n. 7. ver. quinto quarto. C. de sacros. eccles. Bart. in l. quæ conditio. §. si n. 1. lafin §. ex maleficiis. n.46. in fi. de act. & idem in d. l. n. 1. & eiusdem Rep. nu.4. Et hanc communem Doct. sententiam esse inquit Bart. Soc. in d. l. quæ conditio. d. §. si n. 1. in fi. & Hier. Cag. in d. l. n. 24. C. de sacros. eccl. argu mento illius §. si. Si testator iusserit aliquid in foro fieri, intelligitur in foro domicilij ipsius testatoris, eò quod maiorem affectionem censetur habuisse ad illum locum, ita cõsulendo scribit Lud. Ro. in conf.408. n.5. Kirchouius.

Testatoris prohibitio de nõ diuidendo, si est facta ad tempus certum, valet per text. in l. 4. quem ad hoc notat Bald. n.1. ver. secundò nota. ff. de condi. insti. Paul. de cast. in l. si non fortem. §. si centum. n. ff. 4. ff. de condi. in deb. vbi ipse distinguit, si testator mandasset, vt nõ diuideret vsque ad certum tempus, tunc valeret, secus verò si mandasset, vt nunquam diuiderent, quemadmodum in pacto distinguitur. l. in hoc iudicio. §. si conueniat. ff. communi diuidendo. Bart. Soc. in conf.278. nu. 11. ver. si aliquando & secundò apponitur pactum in vol. 2. conf. Mantua in Mantissa ad 2. conf. to. conf. 326. in ord. n. 2. Quam sententiam latius defendit laf. in d. §. si centum. nu. 3. cum seq.

Licet Alex. de Imol. ibid. contrariam sententiam amplectatur, tamen priorem communem Bart. Soc. in d. conf.278. n. 12. & æquiorum laf. in d. §. si centum n. 5. appellant. Sed quid in tempore incerto puta ad vitam alicuius, vt nõ fieret diuisio, dicendum. & in conuentione responderat Florian. in d. §. si conueniat. eam in tempore incerto ad vitam alicuius subsistere, ita quoque posset testator præcipere, ne sui hæredes etiam quam diu uiuant, hereditatem diuidant, cum societates ad vitam à iure nõ improbetur, l. 1. ff. pro soc. & quod in d. §. si conueniat. asseritur non valere pactum ne omnino diuisio fiat, intelligi de pacto de non diuidendo in æternum. lege, nulla. ff. pro socio. Alex. de

Alex. de Imol. in conf. 59. n. 9. in 5. vol. cof. laf. §. quædam. ver. quid diceretis de casu isto. n. 4. in fi. de act. Dec. in conf. 265. & ibi ipse nu. 2. inquit, d. §. si conueniat, intelligendum esse, ne omnino diuisio fiat, cum illa dictio, omnino naturam habeat præcisam, & intelligatur q. nullo modo fiat diuisio. ca. et si Christus. vbi Abb. ext. de iure iu. & idem Dec. in l. si quis in conscribendo. n. 24. & Alc. n. 17. ver. quod si conuenit. C. de pact. Stephan. Bertr. in conf. 76. in vol. 2. parte priore. lo. dilect. in trac. de arte testan. tit. 8. de variis test. præceptis. Caute. 8. Apostilla. in suis additionib. in verb. ad tempus. in 8. conf. Alex. lib. 2. & hanc doctorem communem sententiam esse consulendo scribit Ro. à Valle in conf. 84. in j. to. conf. Quamuis Bart. Soc. in dict. consil. 278. contrariam sententiam communem dixerit. Kirchouius.

Testis si dixerit audiuisse aliquid publicè dici, nõ ob id probat de hoc esse publicam famam si quid esse potest quod ab vno tantum id dici audiuerit. ad hoc igitur, vt probetur fama, deponere debet se audiuisse dici à maiori parte populi, vt refert tradit Bar. in l. de minore. §. plurimum. ver. sed quid si testis dicit n. 2. ff. de quæst. & in l. 3. §. eiusdem. de testibus Alex. cof. 357. visis. in prin. n. 5. vol. 2. idque à doct. communiter teneri attestatur. Imo. in l. heredes palam. in prin. ff. de rei. Rot. tamè tenet cum Bald. in ca. præterea de testib. & sequac. videlicet, q. sufficit si testes deponerent publicè dici audiuisse, vt famam probent testes. Caslad. tit. de proba. decif. 3. F. Turz.

Testes singulares de diuersis actibus, nunquam simul iunguntur ad aliquid probandum. est com. opi. sec. Alex. in conf. 19. repetitus. ver. & licet alibi. vol. 7. idem.

testes inhabiles si producantur, iudex ex officio de cõditione ipsorum testium diligenter inquirere debet, & eos repellere etiam parte non petente, sec. Inn. in c. intimaui. de testib. & est com. opi. sec. Corfet. in l. si in c. si testes inhabiles, in verbo, Testis. idem.

Executor alicuius negotij non potest esse testis nisi de consensu vtriusque partis. Est magis com. opi. sec. Alex. conf. 167. quoniam rei. in prin. vol. 6. idem.

Vbi agitur aliquid de probando in genere testes singulares plenè probant. Est com. opi. sec. Corn. in conf. 185. licet in hac. ver. his tamen. vol. 2. ratio vltra omnes: quia quilibet testis facit semiplenam probationem illius generis, & tẽdunt omnes ad eundem finem mediatum, per media perfecta & propinqua. Vide s. n. 2. idem.

Licet testis non deponat de tempore, vel dicat se nõ recordari: tamen probat, quando sumus in casu, in quo tempus nõ est de substantiari. Est com. opi. sec. Alex. in conf. 185. viso pro cectu. ver. nec oblat. vol. 7.

Fallit communis opi. vbi testis esset alias suspectus, quia nisi interrogatus de tempore respondeat, non creditur ei, sec. Sa lic. in l. testium. q. 7. de testi. idem.

Mulier etiam leuis conditionis & famæ, in causis capitalib. potest testificari. Est magis com. opi. sec. Ale. conf. 131. circa primum. ver. circa quartum. vol. 1. idem.

Quando testis vario modo loquitur, vltimum eius dictum attenditur. Est com. opi. sec. Decium. in ca. per tuas. de probatio. & in consil. 249. licet in casu verificulo. & quoniam testis. idem.

Vbicunque testes debent esse rogati, sufficit eos à parte vel notario rogari. Est magis communis opin. secundum laf. in l. hac consultiissima. verificul. & debent testes. C. de testamen. idem.

Quando dictum testis reprobat in vno, in ceteris partiib. ei non creditur. est com. opi. sec. Alex. in conf. 27. in causa, vol. 2. F. Turzan.

Primum dictum testis iuratum attẽditur, & per secundum contrarium non vitatur. Est com. opi. sec. Dec. in conf. 189. latatus. ver. secundò principaliter. idem.

Assertio notarij dicta testium recipientis, quod secundus idem dixit quod primus sufficit ad probandum, licet dicta singulorum explicite nõ extendat. est communis opi. cum Alb. secundum laf. in l. si plenè. §. si presente. de condit. in debiti. 70. idem.

Testes instrumentis, seu contractibus publicis necessariò de iure communi non tenentur se subscribere subscriptione propriæ manus, sed sufficit, vt Notarius scribat nomina testium in ipso instrumento. secundum gl. in §. si verò absint. in auth. de hæred. & Falci. in §. sed & si instrumenta, in auth. de instru. cautel. & fide. Pan. Fel. n. 14. Dec. n. 12. & omnes in c. 1. de fide instr. Pau. de Ca. conf. 325. lib. 1. in principio. & in l. contractus. C. de fide instr. gl. & Doctores omnes in l. donationem. C. de donatio. & in l. si. C. de testib. affli. Neap. 79. & Capicum decif. 80

29. & istorum opi. ait esse communem Barba. in rub. de fid. instru. n. 93. & Deci. in c. quoniam contra. nu. 18. de probatio. & contra Accursum in l. generali. C. de Tabular. lib. 10. contrarium asseuerantem & malè instrumentum autem ipsum non probat nisi habeat testes in eo descriptos d. §. sed & si instrumenta. gl. in l. donationib. C. de donat. Bald. conf. 55. libr. 2. Alex. conf. 166. vol. 6. & Corn. conf. 214. vol. 1. & cofi. 220. vol. 2. in regno verò Neap. hodie est necessaria iñstr. publicis propriæ manus testium subscriptio, vt reperitur sancitum in constituto. incipiente. instrum. robur. in tit. de fide, & auctoritate instrum. & sic per statutum, vel consuetudinem potest derogari dictæ com. opi. vt tradit Soc. in trac. fallen. in regu. 4. 18. testes in scriptura publica. vbi communem præmissam limitat in tribus casibus. F. Viuius.

Testes duo omni exceptione maiores instrumentarij reprobat, ac subuertunt instrumentum, si instrumentum ipsum aliter nõ coadiuuaretur per testes in eo descriptos, vel per alios non instrumentarios secundum Doctores omnes in ca. accedens. de fide instrumento. in l. 2. §. si quis neget. ff. quemadmodum testa. apertian. & in l. in exercendis. C. de fide instrum. & ista est communis opi. teste Ruyno conf. 37. in prin. vol. 4. Lanfr. in reperito. ca. quoniam contra, in ver. instrumentorum productiones. n. 37. de probat. Decius in ca. tertio loco. n. 55. e. tic. & Boerius decif. 118. vbi refert ita fuisse in sacro Bar. legalensium Senatu pluries iudicatum, sed vbi cõque testes adiuuarẽ instrumentum, tot alij testes reprobarij sunt necessarii, quot sunt reprobant instrumentum ipsum sec. Bart. in l. hæredes palam in prin. ff. de testa. Inn. Io. Andr. Card. Ant. Abb. & Imo. in cap. cum Io. de fide instrum. Anchara. conf. 76. Cy. Sal. & omnes communiter in l. in exercendis. C. de fide instrum. & procedit non solum si dicerent testes instrumentarij aliter fuisse dictum, quam scriptum per Notarium verum etiam si deponerent ipsi testes se non interfuisse in instrumento, qui quidem testes licet singulares videantur, attamen reprobat & subuertunt instrumentum sec. Fel. in d. c. cum Io. n. 35. & ita consulti Crauet. conf. 56. n. 17. dicens dictos testes ita, & taliter deponentes non esse singulares in aliquo pacto, & istam ait ibi esse com. opi. & Follerius in sua practi. criminali in vers. item quod commisit falsitatem n. 64. cum multis seq. vbi explicat abundè istam materiam. F. Viui.

Testes in scriptura priuata tres necessario requiruntur, & sic testimonio trium testium dicta scriptura debet esse subscripta, qui quidem testes debent esse masculi, & non scemina secundum Bald. per illum text. in l. scripturas. C. qui potio. in pigno. habeantur, cū quo sentiunt omnes scriben. ibi. Cremen. in sing. 145. Mar. in sing. 611. post prin. Corta in memoria. in ver. mulier regulariter, & c. quam opi. tanquam verisimiliter sequitur etiam & asserit esse communem Dec. in c. 2. alias scriptura. n. 11. de fide instrum. in c. 3. de testib. & in l. scemina. nu. 32. & seq. & ibi apostil. in additio. ff. de reg. iur. & Tiraq. in trac. de legib. connubia. l. 9. nu. 54. licet laf. in l. 1. ff. de legib. absque aliqua vrgenti ratione, & nonnulli alij. Doct. relati per Fel. in d. c. 2. & in c. 3. de testib. conentur, & male discedere à præfata cõi quorum argumenta nõ indigent refutatione, quia parum, aut nihil obstant, & nota hic vtiliter, quòd in dicta scriptura priuata non requiritur, neque dies neque consul. l. cum taberna. §. item queritur. ff. de pig. & no. laf. in auth. quod sine. C. de testa. ad hoc, vt probet, vel faciat fidem contra scribentem, iuxta com. sententiam omnium doc. quam sequitur Pau. cast. in l. 1. n. 16. C. de nouo codice facien. Alex. in conf. 70. ver. ecce ergò volu. 1. & conf. 6. ver. 2. respondeo. & conf. 76. volu. 3. & conf. 132. ver. quo ad tertiam. vol. 4. & Moder. omnes in l. admonendi. ff. de iurciur. vbi attestantur de præfata communis opinione. Viuius.

Testes septem puberes in testamentis regulariter requiruntur. l. hac consultiissima & l. in testamentis. C. de testa. & §. si. in sti eo. titu. nec valet testamentum si minor numerus testium adhibetur etiam quando sufficiens numerus testium haberi non posset. l. conficiuntur. §. 1. ff. de iure codic. hoc autem proccedit de iure ciuili, sed de iure cano. videtur sancitum contrarium: nam testator potest disponere de rebus suis corâ presbytero parochiali, & duobus testibus, & valet suum testamentum, etiam ad non pias causas cõferretur maxime in terris ecclesie. c. cum esses, de testa. Specu. notum in tit. de instrum. editio. §. compendiosè, ver. item per ius canonum Io. de Imo. & Ab. in d. ca. cum esses. Zabar. conf. 73. puto de iure Bald. conf. 351. quoniam ex facto. & conf. seq. lib. 4. & Alexan. conf. 276. viso processu. lib. 5. & ista est communis opinio teste Corne. conf. 261. nu. 1. & 30. volu. 4. & Moder. in d. ca. cum esses. & Boerio in decif. 93. nume. 2. & istud testamentum coram presbytero paroch

parochiali, & duobus testibus cōditum, habet vires etiam in terris Principi seculari, quo ad temporalem iurisdictionem, ab ecclesia concessis, quales sunt ciuitates Regni Neapolitani, Ferraria, & Vrbium, vt declarat, & ponit Cornaeus in practico consilio. Sed in aliis non procedit, vt per Bald. cōf. 284. dominus. lib. 3. vbi cūque verò presbyter parochialis non reperiretur in partibus & terris ecclesiae, in quibus condendum est testamentum, nec haberi possit aliquo modo, tunc nota quod loco parochialis alij duo testes adhiberi possunt per testatorem, & sic requiruntur quatuor testes sine parochiano, & valebit testamentum: nam duorum vox est potentior, quam vnus quantecumque sit auctoritatis. c. licet. & ca. cū a nobis. de testib. & i. iurandi. C. e. tit. & ita voluit Specu. in d. veritate per ius Canonicum, quem sequitur Calderi. cōf. 8. testator. in tit. de testa. Gem. cōf. 49. super isto puncto. Alex. cōf. 17. vol. 1. cōf. 276. lib. 3. & cōf. 105. viso, & diligenter considerato. lib. 3. & istam opinionem Spec. dicit & asseuerat obseruari in practica. Ant. de Butr. & Pan. in dicto cap. cū m. effes. in fine. & communem dicunt inibi Moder. & Bellonus cōf. 14. nu. 3.

Testes ad probandam ingratitudinem seu feloniam contra vasallum, requiruntur quinque, qui sint omni exceptione maiores. per tex. in c. 1. quot test. sint necessarij ad prob. & c. & licet Moder. Parisienf. dicit illum textum non esse authenticum, tamen cōmuniter tenetur pro authentico. ita dicit Cla. in §. feudum. q. 60. P. Fich.

Testes debent videre & audire testatorem com. in §. testamentum q. 59. in prin. idem.

Testes in militari testamento debent esse rogati vt in solenni. comm. in §. testamentum. q. 58. vers. item quæro quid. idem.

Testes in testamento adhibiti debent esse rogati. com. in §. testamentum. q. 6. ver. secundo.

Testes in testamento nuncupatio æquè debent esse rogati vt in solenni. com. in §. testamētum. §. 8. ver. & hæc quidem idem.

Testes rogari per ipsum testatorem nō est de necessitate, sed sufficit si sint rogati ab alio, præsentem tamen & patientem testatorem. com. in §. testamentum. q. 58. ver. scias. idem.

Testis si qui extra iudicium dicit, & deposuit vnū conficiendo de suo dicto scripturam manu propria annotatam, postea in iudicio dixerit contrarium, dicitur vacillare adeo quod ex tali vacillatione potest torqueri. probatur ex tex. in l. eos. 2. re sponso. ibi qui contra signum suum, & c. & ibi Barto. not. ff. ad leg. Corn. de fals. Petr. & Anch. in ca. de testib. extra de testib. Butr. in c. cum in tua. e. tit. vbi quod quando variatio est circa ea, quæ testis dixerit extra iudicium & in iudicio, redditur suspensus de falso. in tantum, quod poterit torqueri. allegat no. in l. c. 5. ff. ad l. Iuliam de adult. & in c. per inquisitionem, de electio. & in hanc omnes concurrere sententiam inquit Alex. in cōf. 63. dico. lib. 1. vbi diffusus videri potest. F. Turz.

Dicto vnici testis propriè assumpti de voluntate, & consensu partium, planè creditur. est communis opi. contra Bart. sec. Iaf. in l. 1. §. si. vers. tertia ergo conclusio. ff. de verbor. obl. Vnde nota, quod regula l. si. C. de pact. quod fauor, & solennitas iuris potest de consensu partium remitti, procedit etiam in fauore & solennitate inductis de iure diuino, quod disponit in ore duorum, aut trium, & c. in omnibus. extra de testib. M. Charian.

Testes singulares etiam deponentes de aliquo in genere, nihil probant. est vtrior & magis com. opi. sec. Alex. cōf. 72. in specto diligenter. ver. fortius vol. 1. & in cōf. 100. super primo. e. vol. Dec. in c. licet causam.

Contrarium tamen tenet idem Alex. cōf. 8. viso themate in fi. vol. 2.

Testis si vnus extra iudicium, & postea aliud in iudicio, statur secundo dicto est com. opi. contra Bart. sec. Dec. in c. per tuas. versu postremo extra de proba. idem.

Fallit secundum eundem ibidem quatuor modis. Primo, quando primum dictum extraiudiciale fuisse iuratum: Secundo, quando testis illud asseruisset in scriptura. Tertio, quando fuisse dictum præsentem parte. Quarto, quando primum dicto esset præsumptio vel verisimilitudo magis quam pro secundo. idem Charian.

Testis deponens de sua propria præsentia, censetur etiam includere intelligētiam, secus si deponit de aliena, quia de nuda tantum, & non intelligente solum deponere censetur. Est communis opin. secundum Iaf. in l. 2. §. voluntatem. ver. tene in contrarium. ff. solut. mat. Adde Alex. in cōf. 212. ponderaris. vers. vnde dicit. volu. 6. Tu tamen considera, quod ex duobus

videtur illa communis opin. in 2. parte reddi dubitabilis. Primo, quia quatenus attinet ad materiam probationis, testes & notarius aquirantur, vult. l. in exercendis. C. de fide instr. & tamen notarius ponens de præsentia aliena, puta cōtrahentium vel testium, cōfetur etiam includere intelligētiam. Bart. in l. diem. §. coram. ff. de arbit. Ergo idem in teste dicendum est. Secundo, quia dictum testis concludens à communiter accidentibus, nō dicitur ambiguum, sed concludens ita declarat Doct. in ca. in præsentia. extra de proba. Sed secundum magis communem accidentiam, ille qui est præsentis, percipit & intelligit ea, quæ fiunt in sui præsentia. vt patet per experientiam. igitur, & c. sufficit quod dictum testis concludat præsumptiue: sed ex præsentia de iure præsumitur etiam intelligētiam, & aliquando consensus. vt in d. §. voluntatem. Tamen à communem non videtur recedendum: & ad illud de notario, potest responderi, quod licet non sit differentia inter testes, & notarium, seu instrumentum, in materia probationis illud est verum, quo ad effectum, non quo ad modum. idē notarius inter contrahentes est quasi iudex. igitur potest deponere de eo, quod solo in intellectu percipit & ex natura actus illud præsumitur. secus in teste. Cogita. M. Charian.

Quando vnus testis est in suo dicto varius vel cōtrarius aut sibi manifest. contradicit, ita quod non potest vnus dictum cum alio cōcordari & tunc nullo modo sit reductio ad concordiam, nec vt probet, nec vt euitet falsum. aut non contradicit sibi adeo manifestè, quin possit aliquo modo reduci ad concordiam: & tunc quantum ad euitadum peritium & falsum, reducitur ad concordiam nō autem vt probet. est com. opi. sec. Alex. cōf. 20. in causa appellationis. versu necitis obstat. vol. 4. idem.

Testis infamis infamia facti non repellitur omnino à testimonio in causa ciuili. est com. opin. sec. Corneum cōf. 5. incip. videtur. ver. & licet infamis. vol. 4. licet Florian. c. testimonium. de testibus. tenuerit oppositum, quod imò omnino repellatur.

Tamen communis opi. fallit, & habet locum opi. Floria. in causa ciuili ardua & magni præiudicij, quia infamis de facto in totum repellitur. Bald. in l. optimam. C. de contrah. & committend. stipul. & in c. ad nostram. extra de proba. Fel. in d. c. testimonium. extra de testib. Alex. cōf. 152. viso processu. vers. sed testis. vol. 5. Marf. in sing. 109. incip. infamis. Deci. in calicet causam versu, tertio si det. extra. de test. ratio pōt esse, quoniam in materia probationum causa ciuili ardua & vniuersa ratur criminali. Bart. & alij in l. admodū. de iure iur. idē testes omni exceptione maiores requiruntur. l. fin. & ibi doct. C. de probat. idem.

Testis domesticus ratione cohabitationis repellitur indistinctè, siue sit talis cui imperari possit, siue non. Est com. opi. sec. Soci. cōf. 17. supradicta causa. versu verum prædictis. volu. 1. idem.

Frater in causa ciuili modici præiudicij admittitur in testem pro fratre, nisi adhuc sit in communionem. in causa verò ardua & magni ponderis, omnino & indistinctè repellitur. Est com. opi. sec. Soc. cōf. 17. inci. supradicta. ver. quoniam ista est communis. vol. 1. idem.

Vxor pro viro, nec vir pro vxore admittuntur ad testificandum. est com. opi. sec. Soc. cōf. 17. supradicta. versu. quantum verò attinet. idem.

Proxenetæ seu mediator inuita altera partium, etiam sponte & volens testificari non potest. Est magis communis opinio secundum Alex. in cōf. 13. versu. hoc etiam tenet glo. volum. 1. idem.

Producens aliquos testes, si postea dicti testes contra eundem per aduersarium producantur, non poterit amplius ille contra eorum personas excipere. Et istud procedit nō solum si ille q. produxit prius testes ipsis testib. iam receptis & productis visus est, sed etiam si post productionē eis non vtatur quia satis est, quod vti poterit. Est communis opinio Doct. in ca. præsentium. de testib. secundum Alex. in cōf. 191. visis no uis. vol. 7.

Etiam in vno & eodem teste, quando non apparet euidenter de contrarietate, reducenda sunt eius dicta ad cōcordiam, saltē in hunc effectum, vt euitet peritium, & falsum. est com. opi. sec. Alex. in cōf. 190. visis attestacionibus. circa prin. vol. 7. idem.

Dato etiam, quod inter contrahentes fuerit paries, vel cortina in medio, dummodo tamen notarius & testes qui fuerint adhibiti ad instrumentum, habuerint notas voces ipsorum contrahentium, talis contractus valet & sustinetur. Est gl. singula. & comm. approb. in l. 2. §. idem Labeo. ff. de aqua pluuiæ arcenda

arcenda. sec. Alex. in cōf. 190. visis attestacionibus. circa finem. volu. 7. idem.

Plures testes, etiam duo qui videntur varij vel discrepantes, possunt ad concordiam reduci etiam vt probent. Est comm. opi. sec. Alex. in cōf. 177. visis & lectis. vol. 7. idem.

Testis in vno reprobatus, in aliis etiam nihil probat, sed in totum repellitur. Est comm. opi. sec. Dec. in cōf. 105. in causa quæ nouarit vol. 1. & Alex. cōf. 152. vol. 7.

Fallit quatuor modis, vt per Fel. in c. fraternitatis in fi. extr. de hæret. idem.

Testis mendax in vno, etiam de interrogatorijs generalibus, putā negando se affinem pauperem, vel agnatum, in totum reprobatur. Est com. opi. sec. Alex. in cōf. 152. in causa & lite. vol. 7. Alex. pulchrè cōf. 44. & cōf. 45. vol. 2. & cōf. 28. vol. 6.

Fratres prædicatores possunt esse Testes in testamento, in quo ipsorum Ecclesie relinquuntur. Est comm. opi. sec. Deci. in cōf. 72. in causa quæ agit. in princ. vol. 1. idem.

Testes septem puberes in testamento regulariter requiruntur. l. hac consultiissima, & l. in testamento. C. de testam. & §. si. in fi. eo. tit. nec valet testamentum si minor numerus testium adhiberetur, etiam quando sufficiens numerus testium haberetur non possit. l. consultius. §. 1. ff. de iur. cod. hoc itaque procedit de iure Ciuili, sed de iure Canonico videtur sancitum contrarium nam testator potest disponere de rebus suis corā presbytero parochiali, & duobus testibus, & valet suum testamentum etiam ad non pias causas confectum maximè in terris ecclesie. c. cum effes. de testa. Spec. not. in tri. de instr. editio. §. compendiose ver. item per ius canonicum. Io. de Im. & Abb. d. e. cum effes. Zab. cōf. 73. puto de iure Bal. cōf. seq. lib. 4. & Alex. cōf. 276. viso processu. lib. 5. & ista est cōmunis opinio teste Corn. cōf. 261. nu. 9. & 30. vol. 4. & Moder. in d. c. cum effes. & Boer. in decif. 93. n. 2. istud testamentum coram presbytero parochiali, & duobus testibus conditum habet vires etiam in terris principi seculari quo ad temporalem iurisdictionem ab ecclesia concessis, quales sunt Ciuitates Regni Neapolitani, Ferraria, & Vrbium vt declarat, & ponit Corn. in practico consilio. sed in aliis non procedit, vt per Bald. cōf. 283. dominus. lib. 3. vbi cūque verò presbyter parochialis non reperiretur in partibus, & terris ecclesie, in quibus condendum est testamentum, nec haberi possit aliquo modo, tunc nota quod loco parochialis alij duo testes adhiberi possunt per testatorem, & sic requiruntur quatuor testes sine parochiano, & valebit testamentum nam duorum vox est potentior, quam vnus quantecumque sit auctoritatis c. licet. & c. cū a nobis. de test. l. iurandi. C. eo. tit. & ita voluit Spec. in d. veritate per ius canonicum, quem sequitur Cald. cōf. 8. testator. in tit. de testa. Gemin. cōf. 49. super isto puncto. Alex. cōf. 17. vol. 1. cōf. 272. lib. 3. & cōf. 105. viso, & diligenter considerato. lib. 4. & istam opinionem Spec. dicit & asseuerat obseruari in practica. Ant. de Butr. & Pan. in dict. c. cum effes in fi. & communem dicunt inibi Moder. & Bello. cōf. 14. nu. 3. declaratur similiter dicta regula in testamento condito tempore pestis, cum eo tempore non ita copia testium haberi possit sicut alio tempore, ideoque numerus septem testium regularis in testamento restrictus est ad quinque: sic adhibitis quinque testibus in testamento condito tempore pestis valet & tenet vt tradit Nico. de Meta Bald. Sal. & Iaf. in l. fi. C. de testa. Aret. in §. si. in tit. de dona. & in suo tract. testamentorum in versu. suum testamentum in fin. Cū in l. conficiuntur §. codicilli de iure codic. Flor. in l. milites. C. de testa. mil. Barb. in d. c. cum effes. & in cōf. 87. vol. 3. Marfil. in l. 1. §. præterea nu. 121. ff. de quaest. Dec. in l. scriuarios. in fi. C. de testa. mil. & in cōf. 284. viso puncto. Brun. in tract. de forma, dicens ibi se pro hac parte consuluisse, & quod in facti contingentia obtinuit, quem refert parif. cōf. 33. nu. 26. vol. 2. vbi (subdit, quod ista est magis communis opinio, magis æqua & humana, & vbi de vulg. & pupil. Boer. in decif. 278. nu. 9. & seq. Bal. Nouel. in l. 2. ff. de leg. 1. vbi concludit post Pontanum nu. 4. istam esse magis æquam. & Soci. etiam qui eam magis veram esse dicit in cōf. 129. nu. 14. vol. 1. Alex. vero in cōf. 70. vol. 2. & Iaf. in lab antiquis. nu. 4. C. de testa. dicit communem contrariam, & malè quamuis eam non sequatur & communem & veriore de iure asseuerat Boer. in præcitata decif. 228. nu. 10. & Afflict in decif. 23. incip. in causa petitionis hereditatis. Declaratur quoque præfata regula nō procedere in testamento factio ad quas cūque pias causas: nam testamentum conditum ad pias causas, coram duobus testibus absque presbyteri parochialis præsentia valet tam in foro canonico, quam ciuili, & in terris Ec-

clesiæ non subiectis secundum tertiam opinionem gl. in d. c. cum effes quam sequuntur ibi Anch. Card. Imo Barb. & omnes, vbi aiunt hanc sententiam esse com. & verissimam simul cum Mod. iaf. quoque in l. nu. 21. post medium. in l. lectu. C. de sacrosan. eccl. Alex. in l. si certis. nu. 5. C. de pact. & Boer. decif. 93. supra alleg. & hoc videtur contra sententiam. Spec. com. in principio huius regulæ relatum: tamen istas duas opiniones conatur Alex. cōf. 17. ponderatis iis. vol. 3. ad consonantiam & concordantiam reducere. doc. in d. cum effes, & Boer. in d. decif. 93. nu. 3. & seq. interpretatur & limitatur quoque præfata regula non procedere in testamento patris imperfecto inter liberos condito, in quo non requiruntur septem testes: nam vbi cūque pater faceret testamentum, a thibitis duobus testibus, inter liberos illud valerit, & teneret. l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testa. cum materia, qui quidem tex. ampliatur, vt habeat locum etiam in testamento patris cæci imperfecto inter filios condito, non seruata forma, seu solennitate. d. l. hac consultiissima. C. qui testam. fac. poss. secundum Bal. Ang. Paul. de cast. Sal. Corn. iaf. & omnes ibi asserunt hæc esse communem opi. quam sequitur etiam vltra alios relatores per eundem Boer. decif. 240. nu. 20. vbi attestatur de dicta cōmuni referendo alios contrarium asseuerantes. Istud testamētum inter liberos factum valet etiam cum duobus testibus, puberibus maribus, aut fœminis secundum glo. in auri. quod i ne. C. de testam. quam sequuntur omnes ibi. Cyn. Bart. Paul. cast. Corn. & alij in d. §. ex imperfecto, vbi asseuerant hanc esse communem opinionem, & cam sequitur vltra præcitatos. doct. & alios congestos per Mod. in præmissis locis Boer. in d. decif. 240. nu. 1. vbi dicit ita vidisse iudicari in sacro Consilio Burdgalen. & vbi que. F. Viuius.

Testes tam in testamento in scriptis, quam in nuncupatio sine scriptis rogari debent. l. heredes palam. §. in testamento. ff. de testam. & l. hac consultiissima. C. eodem tit. vnde si Notarius in testamento diceret testes presentes non adiciendo expressè vocatos ad hoc, & rogatos, testamentum esset nullum. In dubio enim non præsumuntur rogati cum solennitas sit extrinseca probatoria secundum Dynum & Bart. dicto §. in testamento. Cyn. Fran. de Aret. & Iaf. in d. l. hac consultiissima. Bart. Alex. iaf. & alios in l. sciendum. ff. de verb. oblig. & Spec. in tit. de testam. §. 1. ver. sed quid. & Ruy. cōf. 1. nu. 4. vol. 2. & cōf. 12. nu. 5. eod. vol. Istam aiunt esse communem opi. Moderni in d. l. sciendum. Corn. cōf. 176. vol. 3. Soc. in tract. reg. in reg. 420. & Ruy. cōf. 154. nu. 2. vol. 3. licet aliqui doct. auri sint tentare contrarium, relati per Moder. in d. l. sciendum. sequendo tamen dictam communem tãquam verissimam amplia procedere similiter in testamento condito ad pias causas: eo enim casu testes debent esse rogati, vt per Barb. in c. relatum de testam. Zabare. cōf. 73. & Alex. cōf. 70. volu. 2. Soc. verò in præcitata reg. 420. dicit aucter communcem esse in contrarium. Limitatur tamen dicta conclusio communis ita declarata non procedere, quando testes se subscriperunt in testamento, tunc ex huiusmodi sola subscriptione rogati in dubio præsumuntur, sec. Bart. & Soc. in l. Domitius. ff. de testa. & Bartol. & omnes communiter in d. l. sciendum, licet iaf. sibi precipitanter contrariam partem tueatur. idem.

Testes non requirunt aliquo pacto acta curiæ, siquidem absque testib. habent publicam fidem, ex quo acta ipsa suscipiunt auctoritatem ex præsentia iudicis, non autem ex persona tabellionis, & actuarij curiæ, vt per Barr. in l. comparationes. C. de fide instr. cum quo sentiunt doct. apostillantes ibi, & Bald. in l. gesta. C. de re iudic. & ista est communis opinio de qua testatur Lanfr. de Oria. in repet. c. quoniam contra. n. 24. in rubr. de prob. & Mod. inibi. & Marant. in tracta. de indi. in 6. part. 2. part. prin. super 10. actum nu. 51. & quamuis testes in actis curiarum non requirantur, vt superius ostendimus, tamen in actis iudicialibus testes omnino, & de necessitate debent adhiberi, secundum glo. in l. fi. C. de re iudic. & in l. donacionibus. C. de dona. vbi Sal. d. magnum verbum ita communiter seruari, & refert. Dec. in c. quoniam contra. n. 76. & seq. vbi ab eundem declarat hanc materiam. idem.

per Testes duos quis potest probare solennitatem aut præsumptionem instrumenti secundam glo. in l. iuris gentium §. quod ferè in ver. contrarium, circa si. ff. de pact. quam sequuntur omnes doc. communiter inibi. & in l. sciendum. ff. de verb. oblig. vbi Iaf. 10. attestatur de dicta communem. Ruy. cōf. in 8. & seq. vol. 2. sed tamen si vellet quis probare instrumenti tenorem vtique non admitteretur alia probatio, nisi per aliam scripturam. l. generaliter C. de non num. pecu. declaratur hoc nō procedere vbi cūque quis vellet probare simulationem, & ac fraudem aduersus instrumentum, tunc enim possit per testes

Com. opin. Tom. ij. B probare

probare talem simulationem, secundum gl.in §. si vero tale. in auth. de instru. cau. & fid. quam sequuntur omnes doct. communiter in l. 1. c. plus vale. quod agi. & nonnulli alij doct. relati per Tiraq. in trac. de vtroque retract. §. 1. gl. 14. nu. 57. declaratur etiam vt procedere possit in probatio tenore instrumenti, quia tenor ipsius instrumenti per testes probari potest, quando instrumentum fuit amissum & testes ita periti sunt, vt instrumenti defectum cognoscant, vt puta Aduocati, vel Notarii, & cognoscant literas illius Notarii, ita concludit Bar. in auth. si quis in aliquo. C. de eden. cuius opin. scribit esse com. Dec. ibi. nu. 29.

Validior, ac dignior est probatio qua fit per testes alios, que sunt per instrumenta, secundum magis communem opinio. doc. in c. cum P. Tabellio ext. de fid. instru. quam approbat. & citat Dec. in ru. de testi. & Moder. in rep. l. admonendi. ff. de iureiur. nec mirum, siquidem probatio per testes est naturalis, congruitque iuri diuino, ita Inn. in precitato. c. cum P. Tabellio cum quo ceteri communiter traesunt vt per Mod. ibi. & in d. l. admonendi: comprobatur similiter d. conclusio per doct. in d. l. admonendi, quia videtur quodammodo miraculosa probatio, quod pelli vnus animalis iam mortui credatur, verbi gratia in instrumento publico. idem.

Testis non potest tradere in scriptis dictum suum Iudici. c. testes. 3. q. 1. r. & ibi Io. Andr. Abb. Sycul. ceterique Canonist. omnes in c. testibus. de testi. Bart. vero in l. Theopompus. ff. de dote preleg. n. 12. inclinavit in contrariam opinionem, sed tamen prima pars verior videtur, ista potissimum ratione, quia testis non potest deponere per scripturam, nisi sit mutus. c. testes. vbi gl. 3. q. 9. & Spec. in titu. de teste. §. nunc tractandum, ver. quid de mutis. Secundo comprobatur, quoniam per Tabellionem debent scribi verba attestatorum, vt ibi probat rex. & hanc partem tenet etiam Sal. l. iusurandi. C. de testi. Panor. in d. c. testibus, & op. imè facit tex. in c. licet ex quadam ext. de testi. vbi proprio iuramento & c. quem tex. ad hoc ponderant Abb. antiq. Ant. de But. Pan. & alij communiter post Inn. & Gem. j. in c. relatum. §. q. 2. Postremo assignatur ad fulciendum prefatam opinionem ista optima ratio, quia iudex ex tripodatione, & titubatione, facilius veritatem potest comprehendere. d. c. testes. d. c. a nobis. & d. l. Theopompus, & no. Sicul. in d. c. a nobis, & sic constat abunde contra Bart. esse com. sententiam omnium doct. de qua testatur Couarr. in trac. resolutio num iuris ciuiliis. & canonici. c. 13. n. 6. lib. 2. & prefatam opinionem veriore sequutus est Lanfr. in c. quoniam contra de proba. ver. testes. n. 7. post medium. & Celsus in add. Boer. dec. j. n. 38. & Marf. cum aliis congestis per ipsum in l. de minore. §. plurium quoque n. 2. ff. de q. & Bald. in d. l. iusurandi. vbi dixit quod non potest dicere testis, testifico prout in hac scriptura sigillata sigillo meo, si non legat illam iudici, secus si legeret scripturam iudici, & ipse velit eum videre, & audire loqui, & hoc modo potest saluari dictum Bart. in d. l. Theopompus. ff. de dote. prel. sec. Io. And. aliosque communiter in precitato. c. testibus, & in c. licet quadam supra citato. Bald. & Sal. d. l. iusurandi. Limitatur prædicta, quod licet depositiones factæ per scripturam non probent, nihilominus faciunt præsumptionem, sec. do. Ant. in c. in Ecclesiis. de maio. & obedi. quod dictum referunt, & sequuntur omnes Mod. communiter in d. c. a nobis fallit secundo loco d. c. ois conclusio in alio casu, in quo magis probat testimonium factum per scripturam, quam testimonium viuæ vocis, qui casus est in patre quo ad filium super ætate ipsius filij, si de ea disputetur, nam in tali casu magis creditur scripture patris, vel matris quam eorum viuæ voci, ita dixit d. Ant. in c. ex literis. de transac. quod dictum sequitur Barb. ibi, licet lmo. reprobet d. Ant. & malè. idem.

Testis deponens se noctu vidisse, & cognouisse Titium committentem maleficium, vel dolose contrahentem, vel aliquid dicentem, Luna non lucente, & absque lumine accenso indubitanter, nec in ciuilibus, nec in criminalibus negotiis probat, secundum com. opi. om. doct. in l. si cum exceptione. §. in hac. ff. qd met. cau. & in l. non minore. C. de transac. & in l. si non speciali. C. de testi. quia de nocte quis non potest videri, nec cognoscere, imò talis testis esset de falso suspectus naturali ratione, sec. præcitos doct. idemque dicendum est, si testis diceret se cognouisse Titium delinquentem, & nihil deponeret, quod Luna lucente, vel non lucente, & proberet postmodum per dictum Titium per computum dierum, quod Luna non lucebat, tunc talis testis nihil probaret, consuluit Oldr. de ponte Landensis vt refert. iac. in d. l. non minore. Bald. Ang. in d. §. in hac Fel. in c. ficus. de re iudic. fallit hoc, qm testis diceret se cognouisse, seu vidisse Titium patræm maleficium de nocte ad vocem, quia habebat notas voces ipsius, tunc ista depositio faceret in

dicium ad torturam, sec. iac. in d. l. non minore. n. 5. Interpretatur secundo prædicta conclusio quando testis diceret cum iuramento se vidisse Titium delinquentem seu committentem aliquid maleficium de nocte, quia Luna lucebat, vel aderat Lumen lucerne, vel ignis, tunc n. h. des adhibetur, nisi proberetur ßrium. quod Luna non lucebat. nec aderat lumen ignis aut lucerna, sec. iac. & doc. omnes vnanimiter. d. l. si non spali. & d. l. non minore. Dec. conf. 163. in cā matrimoniali, & ita consulendo tenuit Gram. post alios congestos ibi per eum consensu criminali §. 8. nu. 1. Fallit vterius præallegata conclusio quando testis diceret se vidisse Titium maleficium committentem de nocte, quia erat ipse valde vicinus, & propinquus, vel commemorabatur simul cum ipso, tunc licet Luna non lucret, nec alia lumina accensa adessent non ob id falsus censendus est ipse testis, imò probat, quia sepe contingit, præsertim tempore autumnus noctes esse clariore secund. Philosophos & Physicos communiter nisi proberetur contrarium noctem illam fuisse obscuram, & testem prædictum distasse à dicto Titio per vnā balestratam, vel per aliam loci distantiam, vt lare probauit, & tenuit Oldr. Benue. de vas qui in apostillis ad Fran. Aret. in d. l. non minore. per Bald. & Ang. in d. §. in hac. & Bald. in l. Arethusa, in 2. lect. ff. de stat. hom. idem.

Testis non potest iurare per procuratorem etiam habentem speciale mandatum & iuramentum testis per ipsum procuratorem præstari nequit sec. Bar. in l. qui bona. §. qui alieno. ff. de dam. in fec. Bal. in rub. de iureiur. & sequitur Abb. D. Ant. & alij relati per Fel. in c. licet ex quadam ext. de testi. Rom. in d. §. qui alieno. & Pan. in d. c. licet, vbi ait hanc esse com. opi. In contrarium vero sententiam qd iuramentum testis præstari possit per procuratorem, sed ipse testis non valeat dictum suum deponere per procuratorem, inclinavit Io. And. in c. circa. de elect. lib. 6. in nouel. & Rot. Rom. quam sequitur idem Rom. tibanter in sing. 8. & mouetur Rot. ibi per nonnulla fundamenta, & optimas rationes quas reassumpsit Curt. in rep. l. admonendi. n. 3. §. ff. de iureiur. quasi inherendo isti vltimæ opinioni Rotæ Rom. tamen omisso multiloquio quicquid præfati doct. suaserint contra com. ab ea in iudicando & consulendo fatuum esset discedere, vt late scripsimus supra in ver. iuramentum potest præstari per procuratorem, circa fin.

Testes deponentes extra articulos, non valet eorum depositio, quia testis non debet examinari extra articulos, & si deponit, non probat siquidem deponit non iuratus. c. de testib. ext. de testi. & l. si quis libertatem cum gl. ff. de petit. hæred. & Bar. & alij notant in l. si duo patroni. §. Iulianus. ff. de iureiur. cū similib. Alex. in l. j. ff. si cer. pet. Ceterum si deponat testis quomodo intelligat verba articulorum, non dicitur extra articulos deponere, cum istud non sit extra propositum, sec. Bart. in l. j. n. 8. ver. ex hoc facit ad quæstionem. per illum tex. ff. si cert. pet. nam pertinens depositio dicitur, quæ aliquo modo facit ad causam, etiam in modicum sec. Bal. in c. quoniam, de testi. & in l. probationem. in 4. no. C. de proba. & illud quod adiuuat causam, non dicitur esse ex leui præsumptione impertinens, vt per Bal. c. licet causam. ver. ex prædictis apparet. de proba. & sic concludunt præallegati doct. quod testis non dicitur deponere extra articulos, qm deponit de aliquo certo modo pertinenti ad causam, & hoc intelligunt Bart. Dec. ceterique communiter in d. l. 1. quando testis iuravit super articulis, nam si iuravit deponere super tota causa, facit fidē sine dubio de eis quæ deponit extra articulos dummodo eius dicta pertineant ad causam. vt per Bar. in l. si patroni. §. idem Iulianus. ff. de iureiur. & alios complures doc. congestos per Marf. l. 1. §. diuis Adria. nu. 2. vbi sequitur præfatam com. opi. & hinc est, qd prædicti notarij faciunt testes iurare super tota causa, & ita seruat consuetudo, vt tradunt Mod. in d. l. ex his vnum, & tene menti perpetuò, qd testis deponens falsum extra capitula, & extra causam in causa ciuili, non tenetur ad poenam falsi ordinarij iuris cōis siue interpositam à statuto, sed alia mitiori poena arbitraria debet puniri, sec. Bald. conf. 106. vol. 1. & ista est eom. opi. teste Lud. Bol. conf. 30. ser. famius. F. Viuius.

Testes de collegio, vel vniuersitate seculari non probant per ea, & ista est com. opi. vt aserit Dec in c. super. n. 6. ext. de testi. & Lanfr. in e. quoniam contra: de proba. in ver. testes. n. 37. vbi eam plenissimè declarat, quæ com. ampliatur pcedere etiam in causis onerum sec. Abb. conf. 16. primò an dictus in 1. part. Fel. in d. c. in super. iac. in l. sed si hac lege. §. patroni. ff. de in ius voc. & Afflic. dec. ecce inchoante, nobilis. ver. his præmissis. Hoc potissimum procedit, quando omnes de vniuersitate agerent, vel syndicum constituerent vel deponerent, quo casu indistinctè etiam in casibus quibus alijs admittitur, puta qm non tractatur de eorum interesse, non essent ali quo pacto testes ido

stes idonei, ex quo essent testes in facto proprio, sec. Bald. in c. 3. loco. de proba. & Afflic. in d. decif. 400. ver. Fallit nisi, & c. Interpretatur ista com. non habere locum, quando tractaretur de probando ædum factum in concilio vel congregatione, in qua communiter non admittuntur, nisi illi de vniuersitate tunc pro illa vniuersitate admittuntur testes vniuersitatis in ciuilibus, & criminalibus, vt per Marf. sing. 73. inci. plures. Gram. consi. crimi. 26. n. 37. in causa matrimonij, & probatur in c. veniens. el. 2. de testi. vbi tex. in fi. & gl. Abb. But. Fel. & alij. doct. cōmuniter, & in d. c. 3. loco. Interpretatur quoque vterius non procedere in collegio, seu vniuersitate clericorum, & religiosorum, quia absolute testimonia eorum de collegio recipiuntur pro vtilitate ecclesie: non autem in subsidium, c. nuntius, vbi omnes scriben. no. de testi. & in c. & si Christus, de iureiur. Ista est com. opi. de qua testatur Dec. in d. c. 3. loco. nu. 4. §. seq. & Soc. in trac. Fall. in reg. 408. testis prælatus, quod sanè, & cum grano salis intelligendum esse, asserunt doc. relati per Deci. in loco, de quo §. quando testes hoc casu essent omni exceptione maiores. Sublimitatur autē ista limitatio com. qd Prælati non potest testificari in causa suæ Ecclesie, qm esset quælibet de bonis mensæ ipsius Prælati, de quibus per gl. in clem. 1. ver. ad mensam, de excessi. prelato. Hoc tenet Io. An. Ant. Dom. & Sicul. in d. c. in super. idem Io. And. & vossent in c. præsentium eo. tit. de testi. lib. 6. licet Ant. in c. cum venissent, de iudi. videatur tenere contrarium nihilominus præcedens opin. communiter approbat ex qua Sicul. infert in d. c. in super. canonicum non posse admitti in testem in causa suæ præbende, cum illa sit deputata pro mensa sua, sequitur ibi dicens, pro hoc optimè facere, quod licet prælatus possit esse iudex in causa suæ Ecclesie, sicut Laicus, non tamen si fuerit quæstio de bonis mensæ suæ, sec. Host. in c. procuraciones de censibus. Cald. conf. 6. tit. de iudici. doc. post collecta in d. c. cum venissent, & præcitatam com. munem sequuntur om. doct. in d. c. in super. & audacter eam attestat ibi, & com. prædictam princip. positam interpretatur, & limitat in 7. casibus non procedere. Soc. in d. reg. 408. idem.

Testificari, vel testis esse non potest pater pro filio, nec filius pro patre. c. si testis. 4. q. 3. no. Io. mona. in suo defensorio iuris. in rub. cont. testes. & Spec. in tit. de teste. §. 1. & ita se habet cōis opi. om. scrib. variis in locis iuris nostrj, vt planè & abunde de dicit Alb. in trac. de testi. & Gram. decif. 45. & 48. & ista com. concl. qd pater regul. non potest testificari pro filio, probatur in l. parentes. vbi gl. not. Cyn. & But. C. de testi. Ampliatur ista concl. vt procedat in causa filij, etiam emancipati, in qua regulariter pater non potest testificari, d. l. parentes. vbi doct. communiter omnes, tenet etiam Bart. in l. qui testamēto. §. per contrarium. ff. de testi. & latè Spec. & ibi Io. And. in tit. de testi. §. 1. & seq. ver. itē quod est parens. Limitaturque in causa religionis, in qua pater pro filio testificari potest. c. præfens. 20. q. 3. & mater testificatur etiam cum queritur de ætate vel genere, aut cognatione filij. l. etiam in matris. ff. de prob. & quamuis gl. ibi dicit, qd non recipitur vt testis, sed vt ex ipsius responso iudex melius inueniat veritatem, nihilominus indubitanter mater potest testificari in causa ætatis filij comprobandæ, secundum gl. in §. item in criminali. in ver. testis idoneus. 4. q. 3. Bart. in l. 2. §. aras. ff. de excu. tut. & Aret. in §. pater. Instit. de testa. Limitatur in causis matrimonialibus, in quibus pater vel mater potest esse testis, cum queritur vtrum matrimonium possit esse cum eis, vel non propter consanguinitatem, vel affinitatem. c. j. §. q. 6. c. transmissa, qui fil. sint leg. & c. super eo. de spon. & idem tenet Io. de Ana. & ibi Bolog. in add. in conf. 52. & Cald. conf. 11. in tit. de testi. Ceterum vbi agitur an matrimonium fuerit contractum, vel non sponsa assente fore contractum, sponso hoc negante, si eo casu ipse sponso ditior, vel nobilior, vel potentior vel honorabilior esset, pater & mater sponsæ profectò non admittentur in fauorem matrimonij. d. c. super eo. & ca. ex literis. eo. tit. & ita dicit Spec. in tit. de testi. §. 1. ver. si item qd est parens, adiciens ibi dominum suum dicere, quod etiam si sint pares pater & mater, videntur suspecti, vnde bonus iudex hoc arbitratur. l. continuus actus. ff. de verb. obl. in prin. additio idem Spec. in d. §. 1. quod sufficit alterum istorum. videlicet qd ditior, vel etiam nobilior licet in aliis sint pares ad hoc, vt pater & mater intelligatur suspecti. d. c. super eo. & hoc optimè declarat Io. and. in add. ad Spec. in d. §. j. sed opi. Spec. reprobauit Soc. in trac. Fallen. in reg. 427. testes parentes pro liberis nu. 6. vbi ait com. opi. esse Io. ad Host. & aliorum contrarium in locis præcitat, quod in casu isto relinquatur iudicis arbitrio, vtrum in d. causa matrimoniali parentes admittantur: qui quidem bonus iudex diligenter inspiciere debet an adhibenda foret fides patri vel matri, circa prædicta. item parens potest testificari in causa status sec. Bar. in l. 3.

§. duæ causæ. ff. de Carb. ed. & Io. Fab. in d. §. pater. item potest testificari in testamento militis sec. Ang. post gl. vbi §. sed non potest testificari in causa legitimacionis filiorum. vt per Bart. in l. Gallus, in fi. prin. ff. de lib. & posth. limitatur vltimo loco in testamento filij de Castrensi, vel quasi castrensi, vel aliis contract. in præcitato §. per contrarium depositis, aliasq; limitaciones quam plures recensuit, & posuit. Soc. d. reg. 427. F. Viuius.

Testis non potest esse vxor pro viro, nec contra secundum gl. & omnes in l. etiam C. de testi. & Alb. in trac. de testi. in rub. quando testes repellantur ratione domesticitatis. Bal. & Sal. in l. 2. C. de test. Gram. decif. 45. & 73. n. 19. Ampliatur prædicta non modo procedere in commodum pecuniario viri, sed etiam fame & honoris. vt not. Bar. l. lex Cornelia. ff. de iniur. & Deci. conf. 132. Ampliatur secundo ista omnia, quod testificans super eo cui inest suum commodum, vel incommodum, non probat etiam si deponēs ipse esset Episcopus vt per Dec. conf. 91. sed contrarium tenet Crauet. conf. 71. n. 31. & ista concl. quod testes non probant in illo quod est sibi incommodum. de clara, nisi illud commodum veniret in consequentiam, vt per Dec. conf. 100. Fallit similiter ista communis, quod non est idoneus testis quis, quando tractatur de eius commodum in teste qui probaret, & produceretur contra tutorem, qui non confecit inuentarium, vel librum. vt per Bart. in l. fræ. de iure fisci. quem sequitur Deci. conf. 256. Limitatur prædicta, ac declarantur duobus alijs modis per Dec. conf. 342.

Testis esse non potest periuus vel infamis, nec admittitur aliquo pacto ad iurandum in litem, nec in supplementum probationis cōtra alium periuurum vel infamem, sed dolosum, vt per Bar. in l. cum mulier. ff. fol. ma. quem sequuntur inibi Ale. ceterique doc. omnes com. Fel. c. testimonium. de testi. & iac. Larenam. C. de inof. testa. & Mod. in præcitata. l. cum mulier, vbi attestantur de dicta cōi, & Lanfr. c. qm contra. de prob. ver. testes. nu. 74. post med. & Soc. ponit hoc pro regula, cum 4. limit. in trac. fal. reg. 415. infames infamia facti imo dic in fortiorib. terminis qd periuus quantuncunque emendatus non admittitur in testem in causa ciuili, nec in criminali, vt in d. c. testimonium. & c. quicunque. 6. q. 1. gl. i. qui cum vno. §. ignominia. ff. de test. mil. quam gl. Bald. all. pro singulari. l. L. cius. in fi. de his qui not. inf. hoc idem voluit Io. an. in add. Spe. tit. de teste. §. 1. n. 4. Bald. in auth. ei qui iura. in prin. C. de auctor. iud. post per illum tex. Rom. l. 2. ff. fol. ma. iac. in l. admonendi. n. 117. Rip. n. 56. Cur. & alij inibi. ff. de iureiur. idem Rip. l. damnum. n. 6. ff. de dam. in fec. & Marf. sing. 273. qm talis testis caret eo, quod est potissimum in teste, scilicet veritate, quæ in teste debet esse pura, & simplex. ca. pura. 3. q. 9. ideoque violato semel iuramento, quod est confirmatorium veritatis, c. & si Christus, de iureiur. remanet semper suspicio periuurij, d. c. quicunque. & c. paruuli. 2. q. 1. & violato in vno officio, semper presumitur defectus in eodem. l. si aliquid. C. de fusc. & arc. libr. 10. secun. doc. d. c. testimonium. vbi omnes communiter excepto Zab. hoc firmant, & expressè tenent. F. Viuius.

Testis esse non potest aduocatus in possessorio, in quo fuerat aduocatus. potest tamen esse idoneus testis in petitorio, vt per Rip. in l. naturaliter. §. nihil commune. not. 18. ff. de acq. pos. Est etiam idoneus testis aduocatus pro clientulo si adhuc patrocinium non præstitisset, sec. glo. & Lanfr. in c. quoniam contra. de prob. ver. testes. nu. 67. vbi sequitur opi. istorum, & ait esse communem, posset quoque esse testis aduocatus in alia causa, in qua eius testimonium absque duobus aliquo reciperetur. sec. præcitos doc. ista est com. opi. teste Lanfr. in loco præmissis. similiter sollicitator causa, non est idoneus testis, secund Gram. decif. 73. nu. 9. sed dato qd contra tales testes pars non opponat, vtrum posset iudex eos reicere, vide Alex. declarantem in l. 4. §. hoc autem iudicium. n. 20. ff. de dam. in fec. item mediator non potest dicere testimonium. vt per Deci. conf. 133. & 463. & Crauet. conf. 56. item nec proxenera est idoneus testis & integer, vt tenet gl. in §. quoniam verò legē. in auth. de test. ver. prohibitione. Cyn. l. omnibus. C. de testib. Alb. in l. si tibi decem. §. pactum. ff. de pac. Ang. in l. debet. ff. de adil. edic. Ant. conf. 24. Anc. conf. 331. Fulg. conf. 11. Panor. c. in super. ext. de testi. & c. licet hely. extr. de simo. Alex. & nonnullos alios doc. cumulans conf. 13. lib. 1. conf. 128. volu. 2. & conf. 150. libr. 5. conf. 212. libr. 6. & conf. 127. circa fin. libr. 7. Barb. conf. 54. vol. 2. Guid. Pap. conf. 74. & Bertr. conf. 178. lib. 2. & conf. 225. libr. 3. & quamuis determinati iuris fit quod proxenera testis esse non possit: tamen erit ipse proxenera testis integer, & idoneus vtraque parte consentiente, & ita se habet com. opi. omnium doc. de qua testatur Curt. iuni. conf. 112. nu. 8. quia testes inhabiles possunt consentire partium validari, secun. Io. An. in add. Spec. tit. de teste. §. sepe. in addit. 1. Com. opin. Tom. ij. B 2 & in

& in §.j.ver. quid, si vidit, in tit. de probat. Ant. & Imo. in c. cum dilectus de confuet. Alex. conf. 122. v. pro processu, vol. 2. pro quo facit etiam tex. & ibi Bald. in l. f. C. de fideicom. vbi habetur, quod consentiente aduersario quis potest esse testis in causa propria, & facit quod tenet Inn. in c. cum causam. ext. de testib. quem sequitur Sal. in l. si quis testis. C. de testibus vbi dixit, quod attestations inualidae possunt ratificari consensu partium, quod dictum Inn. sequitur etiam Rom. conf. 104. pater tenerende, circa fi. & Alex. l. Titia. ff. sol. matr. quam quide communem sequitur etiam, & declarat Ruy. conf. 34. nu. 14. & 7. vol. 4. Quamuis autem vt in prin. ostendimus aduocatus testis esse nequeat pro clientulo suo, tamen contra ipsum bene possit testimonium ferre, vt voluit glo. l. si. ff. de test. quam dicit communiter approbari Lanfr. in d. c. quoniam contra. in ver. testes. nu. 67. Viuius.

Testes affines, socii, amici, & domestici non sunt idonei testes, & in criminalibus repelluntur a testimonio l. 2. & l. parentes. C. de testib. In tantum hoc procedit, & ampliatur quod si dicti testes sunt admitti, minimè probabunt secundum scribent. omnes communiter in locis iam citatis, & de ista communi testatur Gram. conf. 45. n. 15. & conf. 58. n. 6. & seq. tamè nota, qd ad probandum furtum, vel dolum factum in domo actoris de die, vel nocte per Sempronium, & ad probandum quantitatem rerum erunt testes idonei, ex eo quia alij testes in ipsa domo actu & habitu verisimiliter haberi non possunt, tex. ff. l. consensu. §. super plagis. vbi doc. no. C. de repu. Abb. in c. si. nu. 9. de præscript. Bart. Cyn. & iaf. in l. si quando. C. vnde vi. n. 43. Marf. in sua præct. crimi. in §. diligenter. nu. 81. Ant. de Butr. & doct. c. 3. loco. de probat. Abb. & scriben. omnes in c. cum in tua. de sponsa. & ad probandum gesta, vel acta in domo. testes domestici admittuntur, & præferuntur aliis, vt per Franc. de Aret. in conf. 13. nu. 17. Simile videmus ad probandum gesta in nauis, vel in domo admittuntur testes nauis, vel domus. l. quoties. & l. de domeris. vbi Bart. & doct. C. de nau frag. libr. 1. i. text. in c. veniens. 2. in fi. de testi. lo. And. in addit. Spec. in tit. de teste. §. 1. ver. item quod est domesticus, Similiter innocenti rei accusati, potest probari per eius parentes, fratres, & alios domesticos, & alios testes aliis non idoneos, vt per Marf. sing. §. innoſcentibus, Alex. conf. 24. nu. 45. vol. 2. conf. 5. nu. 5. vol. 1. Gram. conf. 12. ver. 5. quoad nu. 19. c. manifestè & c. seq. vbi Archi. 12. q. 1. Spe. in tit. de inquisitione. §. 1. ver. sed nunquid eas. iaf. & Dec. in l. vt. ff. de iust. & iur. quodque procedit, ac verum esse intelligo, nisi contra dictos domesticos essent alij testes secund. Bald. & Salic. in d. l. parentes. Gram. in d. conf. 12. nu. 19. Carrer. in sua præct. crim. n. 165. in fi. & Gram. post alios relatos ibi per eum in decis. 34. n. 74. Item limitatur prædicta communis non procedere in patruo, qui potest esse testis pro nepote suo, & similiter consobrino pro consobrino, & sic de singulis, sec. Bart. in l. qui testament. §. per contrarium. ff. de testam. & doc. omnes in l. parentes. C. de testi. gl. & omnes in c. accedens. & Lanfr. in c. quoniam contra de probat. in ver. testes. n. 26. de testi. pro qua quidem opi. doct. vtriusque aulæ, & eam vtiliter declarat. F. Viuius.

Testes singulares non faciunt fidem, nec eis aliqua fides adhibetur, c. cum literis. de testib. & l. iururandi. C. eod. tit. & c. licet causam, vbi omnes doct. communiter hoc not. de probatio & Spec. in tit. de teste. §. 1. ver. item quod testes sunt varij, quia vbi est singularitas, ibi non est numerus, vnde tantum probant mille testes singulares. quantum vnus. ita dicit Bald. in d. l. iururandi. imò testes singulares nedum non faciunt fidem, sed etiam qui possunt esse singulares non probant, sec. Bald. in l. si. C. de edicto. Diui Adrian. tollen. & in c. bonæ 1. de electio. & refert Corne. conf. 89. vol. 1. circa. fi. sed testes ipsi singulares aliquando faciunt fidem, maximeque quando tendunt ad eundem finem per diuersa media sibi ad inuicem patrocinantia, puta quia vnus deponit de veritate, & alius de confessione, sec. Bald. in rub. de controuer. inuesti. per text. in c. si. de success. ab intesta. idemque voluit Fel. in c. licet ex quadam, de testibus, & Caccialup. in rep. l. admonendi. ff. de iureiur. & postimus nonnullos casus infra in ver. testes singulares sufficiunt, in quibus testes singulares probent, nec per testes singulares probatur aliquo modo confue sec. Pet. de Bellapertic. & Cyn. in rep. l. 2. C. quæ sit longa consuetudo, lo. And. D. Anto. Flor. in 4. q. Anch. & communiter doct. in c. si. de consuetudine, quam opinionem declarat ibi Rochus Curt. in 4. Sectio. n. 69. & sic in fi. suæ repetit. & communem dicit Dec. conf. 205. & nota. qd tunc dicuntur testes singulares, quando eorum dicta recipiant separationem ex diuersitate factorum sec. Bart. in l. 2. §. dubitetur, quemadmodum testamen. aperia. & Bald. in l. 2. C. de bono. pos. sec. Tab. in l. j. C. si vnus ex plu. aperi. circ.

fi. & in l. apud antiquos. C. de furt. quomodo autem cognoscantur testes esse singulares Spec. in tit. de teste. §. in d. de interrogatoriis. verfic. quid, si vnus, & in §. super testes, cum §. nunc transcamus, & ibi Bald. in addi. dicunt hoc ex sex vel quinque cognosci, de quibus in c. cum causam, de testib. vt quando primò variant in personis, secundò in re, tertio in tempore, quarto in loco, quinto in causa seu rōe, sexto in circumstantiis F. V. in testem non admittitur socius criminis contra socium. l. si. C. de accus. aded qd non est testis idoneus ipse socius criminis, etiam ad formandum inquisitionem secundum com. opi. om. doct. quam citat & sequitur Dec. conf. 189. lætatus sum, nu. 9. Gram. conf. crimi. 37. nu. 14. post alios quamplures ibi congestos per eum, & conf. 38. nume. 20. Sed hoc non procedit, vbi cunque veritas ex natura negotij aliter haberi, ac sciri nequeat vt puta in coniuratione, vel tractatu, ad quem probandum recipiuntur testes alias inhábiles, cum secretis fiant, sec. iaf. in l. 1. C. de summa Trinit. & fid. carh. & in l. si. C. de his qui, vt indig. minimeque hoc habet locum in crimine læsæ Maiestatis, quia tunc admittitur socius criminis contra socium, vt per Pet. Follerium in sua præct. crim. in ver. Item qui commisit crimen læsæ maiestatis. n. 2. propterea nec testimonium tantum socii criminis in casibus, in quibus potest ipse de complicibus interrogari, esset sufficiens indicium ad torturam absque aliis indicijs, quia isto casu talis confessio facit aliqualem præsumptionem, ac indicium, secundum gl. in d. l. si. C. de accusat. cum qua sentiunt omnes doct. indubitanter ibi, & hanc dicit communem esse opin. Boer. in dec. 319. n. 3. & seq. & Gram. in voto 6. n. 2. Crauet. conf. o. n. 6. vbi hoc clarius declarat, & Socin. plenissimè in tract. Fallent. in reg. 428. testis socius criminis, & quemadmodum nota socius criminis non recipitur in testem contra socium, ita nec admittitur socius eiusdem criminis ad accusandum socium, & sic ab accusando repellitur, vt per Bart. in l. qui accusare n. 8. ff. de accus. & alios late congestos per Jac. Nouel. in tract. ad defensionem, in rub. quæ personæ accusare non possunt, incip. quoniam satis vtiliter hætenus vidimus, n. 33. & seq. vbi hoc limitat, & declarat in tribus casibus, vt ibi per eum, & similiter carceratus, seu positus in carceribus publicis testis esse non potest, sec. doct. omnes in l. 3. §. lex Iulia. ff. de testi. per text. ibi, & Lanfr. in c. quoniam contra de prob. in verb. testes. n. 83. vbi supponit istam esse com. opin. idem.

Testium examinatio in causa ciuili per iudicem recipi debet, non autem per Notarium: quia Notarius de iure absque iudicis commissione non potest testes examinare, cum ad iudicem examinatio pertineat, secundum gl. vbi doct. not. in l. hac consultissima. §. si. in verb. depositiones. C. qui testa. facer. poss. in l. iubemus. prima. C. de libera. causa. & est text. secundum vnam expositionem gl. in l. solam. C. de testi. & gl. in l. eurent. ff. eod. tit. & ita hoc pro regula tradit Bald. in c. si quis testium, de testi. & Fel. in c. cum causam. n. 26. de testi. pro qua quidem regula facit quod dicitur quod probationes sunt fiendæ iudici. l. quinquaginta. ff. de probat. & habetur in l. eos. & in leg. si quando. C. de testi. not. Marf. in rep. l. si. C. de prob. & in l. 1. ff. de testi. & facit gl. not. in d. l. iubemus, quæ dicit quod confessio facta coram Tabellone absque præsentia iudicis non præiudicat, & dicit etiam ibi Sal. qd si talis confessio fieret coram iudice ad hoc vt præiudicet consentienti, debet fieri iudice sedente pro tribunali, vt dixit fortius Bald. in tit. de pace constant. in ver. secundum mores, & leges illius ciuitatis, quem sequitur iaf. in l. j. ff. de fer. & in repetitio. l. admonendi. ff. de iureiur. verfic. nunquid autem iudex qd etiam Tabellone non potest de consensu partium sine præsentia iudicis recipere dicta testium, nec iuramenta, nulla facta prius sibi commissione per iudicem, & dixit idem Bald. in addi. Spec. in tit. de teste, ver. nunquid reperitur, qd nunq. reperitur. Notariu posse recipere iura testium absque commissione iudicis, alle. gl. d. l. hac consultissima. §. si. & subdit idem esse in instrumeto, vel confessione, quia nec etiam Notarius potest illam recipere sine iudicis commissione, alle. gat gl. in d. l. iubemus, quam dicit esse ordinariam, & subdit ibi Bald. quod recipere pertinet ad iudicem, scribere verò ad Tabellionem, faciunt etiam dicta per Bart. in l. is aq. quem. in prin. C. de eden. vbi vixit. qd Notarius non potest dare acta parti illa periti sine iudicis commissione, quod etiam voluit Paul. de Cast. ibi optime etiam faciunt dicta per eundem Bald. in d. l. hac consultissima. vbi per illum gl. ibi dicit quod probationes non possunt fieri Notario sine mandato iudicis, & ista regula ita corroborata. Fallit primò loco, nisi talem testium examinationem iudex committeret ipsi notario, quia hoc fieri potest secundum Bal. Ang. & Paul. Cast. in d. l. hac consultissima. §. si. Sal. in auth. apud eloquentissimum. C. de fid. instr. vbi ait, qd quicquid sit de iure hodie hoc est deductum in con

uetudinem regularem propter magnitudinem agendorum, & idem dicit, & tenet Imo. in l. sed & si quis ex signatoribus, ff. quemadm. testa. aperia. intellige verum esse, si huiusmodi commissio testium sit facta ex causa, & ista est com. opi. quam allegat & sequitur Marf. in de minore. §. plurium quoque. nu. 16. ff. de q. contrarium verò tenuerunt nonnulli doct. relati per Fel. in d. c. cum causam n. 29. & seq. sed tamen, ipse ibi sequitur prædictam limitationem communem & Abb. in c. quoniam contra de prob. Fallit secundò d. regula communis quando examinationem testium per iudicem fieri non posset, vt puta si testis erat in articulo mortis, vel commoratur in partibus valde longinquis, adeo quod si pars quæ volebat testem examinari facere iuisset ad iudicem, testis statim periisset eius testimonium non habito, nam si tunc examinatur per Notarium sine iudicis præsentia valebit eius dictum ad præsumptionem aliquam inducendam sec. Bart. in d. l. admonendi ver. quid si dictum testis quem sequitur Fel. alios citans in d. c. cum causam. n. 22. & Marf. in l. de minore. §. plurium quoque. ff. de q. tertiam verò limitationem tradit Fel. in d. c. cum causam. nu. 31. Viuius.

Testium examinationem in causa criminali iudex alicui Notario committere non potest, imò nec alteri iudici seu eiusdè, seu alterius tertiorij, sec. Bald. Cy. Sal. alioſque communiter in auth. apud eloquentissimum. C. de fid. instr. per illum text. gl. in cle. 1. in ver. ciuili, vbi bonus text. de off. deleg. & est optimus text. etiam ad hoc in l. 3. §. diuus. ibi nam ipsos interrogare soleo, & c. ff. de testi. quem ad hoc not. Bald. c. si qui testium de testi. in antiq. & idem disponitur de iure regni Neapolit. vt reperitur sancitum in constitutione incip. In pecuniariis litibus, idem tenet Bal. in rub. de controuer. inuesti. in vñb. feud. Fel. in c. cum causam. n. 21. de testi. & Curt. in rep. l. admonendi. n. 260. ff. de iureiur. vbi auidacter dicit istam esse communem opinionem Ratio dictæ communis videtur ista secundum text. in c. quoniam contra de probatio. quia iudex debet videre qua voce, qua trepidatione, & c. deponant testes, & hoc idem probatur in d. clem. 1. facit quod dixit Spec. in tit. de teste. §. primo ver. item quod est criminalis, & optime faciunt omnes illi casus, quos recensimus post princ. præcedentis conclusionis, qui quidem procedunt, & habent locum non solum in criminalibus, verum etiam in ciuilibus causis, quia etiam in illis probationes debent fieri iudici, nec possunt recipi a Notario sine præsentia vel commissione iudicis, secundum gl. in l. hac consultissima. §. si. C. qui testa. facer. poss. & hoc ibi voluit doct. se quando illam gl. ad qd etiam facit gl. in l. curè. ff. de testi. etiam est bonus text. secundum vnam lect. gl. in l. solam. C. eod. tit. de testi. & per Bald. in l. admonendi. ver. quid sit dictum testis, & per Bald. in l. precipimus. C. de appellat. & in l. iubemus. prima. C. de liber. causa, in auth. quæ supplicatio. C. de precib. imperat. offer. in ca. primo. §. item sacramenta, de pace iuram. firm. & in d. ca. quoniam contra. & ibi per alios, & per Anch. in c. præsentium §. testes, de testi. in 6. vbi refert. lo. And. reprehendere iudices committentes Notariis examinationem testium, quia ipsimet debent eos examinare in propria persona, & ista communis ita comprobata ampliatur, vt procedat etiam in causa ciuili ardua, super qua iudex non debet committere audientiam testium alteri, sed iubere ad se vocare secun. Paul. de Cast. in l. iudices. C. de fid. instr. Imo in l. si quis ex signatoribus. ff. quemadm. testa. aperia. And. de lser. & Affli. super d. constitutione incip. In pecuniariis litibus, per text. ibi, & Capic. latè dec. 9. n. 5. Limita primò dictam communem non habere locum, vbi testes absentes non possunt cogi ad veniendum coram iudice, vt puta, quando testes essent extr. prouinciam, tunc enim pot. eorum examinatio, etiam in causa criminali, alteri committi, vt voluit Iac. de Aret. Nic. de Matrellis, Bald. & Imo. in auth. apud eloquentissimum. C. de fid. instr. & Fel. nonnullos alios citans in c. cum causam. n. 24. & seq. de testi. Limita secundò, quando iudex non posset interesse examinationi propter multitudinem occupationum poterit tunc etiam in criminalibus committere audientiam testium secun. Bald. & alios supra relatos in d. auth. apud eloquentissimum, quia necessitas facit probabile, quod alias esset improbable, & subicit Bald. ibi de consuetudine ita seruari, & Panor. in d. c. cum causam. Limita tertio & dic qd licet super probatione principalis delicti non possit committi alteri testium examinatio, nihilominus super remotis à principali delicto ac etiam super adminiculantibus poterit fieri commissio, ita Sal. in d. auth. apud eloquentissimum, & hoc comprobatur ex eo, quod voluit in simili Ang. in l. si. sicut. §. si procurator. ff. quibus mod. pign. vel hypo. soluitur, vbi not. qd licet in capitalibus non admittatur procurator, l. penult. §. ad crimen. de pub. iudic. & in l. seruum quoque. §. publice. ff. de procur. tamen admittitur ad

allegandum iniustitiam, seu nullitatem banni, quæ ventilatur scortum à delicto principali, comprobatur hoc etiam ex eo quod not. Bart. in l. 1. in princ. ff. ad Turpil. vel in l. inter dum. §. qui furem. ff. de furtis. vbi dicit, nota qd licet iudex maleficiorum non possit cognoscere de causis ciuilibus, est verum principaliter, incidenter tamen bene poterit cognoscere causas, quæ descendunt ex crimine, sicut est restitutio rei furto subtrahæ, item de expensis factis in causa poterit cognoscere, & reum in eis condemnare, & illas taxare, & hoc idem not. Bart. Soc. in l. 1. n. 25. ff. sol. mat. Quarto limita quando testes essent adeò senes, & valetudinarij, vt sine periculo coram Curia, vel iudice se præsentare nequeant, quo casu etiam in causis criminalibus examinatio committitur secundum formam ritus magnæ Curie Vicariæ, vt habetur in tit. incip. Item seruat ipsa curia alicui, & c. & not. Foller. in præct. crimi. in rubr. detur copia capitulorum inquisitis, n. 7. & ita in contingentiâ facti fuit decisum in sacro consilio Neapoli. vt refert Capicius in dec. 90. nu. 8. Viuius.

Testes in causa principali publicati non possunt amplius produci in causa appellationis vrgente pari timore subornationis in causa appellationis, sicut & in principali, quamuis diuersa sit instantia, & timorem præfatæ subornationis exploratum est mouisse Pontificem ad ita dicendum in clem. testibus extra de testib. & in c. fraternitatis eod. tit. in antiq. & ita per illum text. tenet Bart. in l. per hanc C. de temp. appellat. Lanfr. in c. quoniam contra de probat. in ver. testes. nu. 38. & seq. & Canonistæ omnes communiter in c. per tuas de testib. vbi Fely. magistraliter ponit multas limitationes, & Soc. in tract. fallen. reg. 446. verum enim verò Cy. Bal. Ang. ceterique omnes cõiter in d. l. per hanc affirmant de iure ciuili cõtrarium, videlicet qd in causa appellationis possint recipi testes, publicatis etiam attestacionibus in causa principali super eisdem articulis seu directo contrariis, & hoc probatur in l. si. C. de testi. & ita seruat consuetudo, & practica. teste Mart. Granato in tract. de opinionibus Bart. reprobat, & sic iudicauit in facti contingentiâ, dum esset iudex criminalis in Ciuitate Terami, anno Domini 1562. videlicet obseruandum fore præfatam communem sententiam in terris imperij. Vnde scias tradendam esse tenaciter memoriæ dictam communem, in practica, ex eo quia vidi nonnullos aduocatos errare, & ne in aliquem errorem incidas, distingue vt per Mart. Granat. in præcitato tract. vbi saluat opinionem Bart. procedere in Terris Sedis Apostolicæ seu in foro canonico. c. fraternitatis. de testib. & opinionem comm. habere locum in foro seculari. d. l. si. C. de testi. & ita resider Lanfr. in d. c. quoniam contra, in ver. testes. nu. 39. in fi. idem.

Testis deponens, respondentisque contenta in processu, seu inquisitione esse vera: vel qd alter testis deposuit esse verum, huiusmodi depositio non probat aliquo pacto, vt per Bart. eleganter in l. Labeo. n. 8. ff. de sup. leg. & Bald. in l. si. C. de testi. & hoc verum est, ac procedit indubitanter in causis criminalibus secundum com. opi. omnium scriben. quam sequuntur doc. passim in iure nostro. præsertim Moder. Apostillan. Bart. in d. l. Labeo. & Fel. in c. cum in causa. ext. de testi. secus verò si testis diceret contenta in c. seu articulo esse vera, tunc procul dubio valeret, & probaret dicta depositio, vt consuluit Bald. conf. 10. in qua: quæ vertitur, vol. 5. tamèn hoc nõ procedit, quando extat contraria consuetudo in loco, vt per Bald. in l. si. in refutatoriis. C. de appel. & ponit Bart. in l. 3. §. si. circ. ff. de testi. Abb. & omnes Canonistæ communiter in c. nihil obstat. de verb. sign. de qua communi faciunt mentionem Mod. apostillantes ibi. F. Viuius.

Testium criminosorum repulsa, seu exceptio non in genere proponenda, alleganda, & articulanda est, videlicet qd testes ipsi sunt infames, excommunicati, perituri, homicide, adulteri, & sic specificè, & sigillatim proponi debent locus & tempus dictorum commissorum per testes criminosos, causæ omnes in famiæ, & aliæ circumstantiæ dictorum criminu sec. Bart. Bald. Alex. Fran. de Aret. & iaf. in l. 1. C. de testam. Inn. ante omnes in c. præsentium. §. testes. de testib. lib. 6. quem sequitur ibi Archid. & Franc. Bart. Ang. & Alb. in l. Prætor edixit. ff. de iniur. Sal. in auth. si dicatur. C. de testib. & Rom. conf. 290. in prin. & istam opinionem ait esse communem Foller. in præct. crimi. in ver. si confitebuntur, n. 60. & seq. & magis communem asseuerat Boer. dec. 321. vbi refert ita fuisse iudicatum in Senat. Burdegalsium: contrariam verò partem tenuerunt aliqui doct. congesti per Pomaren. in addit. ad Bart. in d. l. 1. & Boer. in præallegata dec. n. j. tamen quicquid isti doct. suadeant contra communem, ob hoc in practi. ab ea non esset tutum recedere, quam sequuntur optimo iure infiniti doc. in variis locis iuris nostri, Rota Rom. decif. 252. cum tribus seq. in nouis, & Com. opin. Tom. ij. B 3 Gram

Gramma. decif. 1. r. nu. 12. & decif. 3. nu. 49. & dato nota hic perpetuo, q̄ quis opponeret defectus testium cōtra se examinatorum, vt puta quod sint excommunicati, infames, homicidæ, & similes: adione iniuriarum conueniri nequit aliquo pacto, dummodo huiusmodi testium defectus probentur, & veri appareant, sec. Bald. Alex. & omnes in l. ff. quod quis vbi aiunt, istam esse com. opi. & lafr. Lanfr. in dec. 395. F. Viuius.

contra Testes exceptio ante aperturam testium opponi debet non autem post & specialiter, vt eleganter per Bart. in l. 1. C. de testi. & inibi Bald. & alij communiter, & ita tenet arguen- do Ruy. conf. 33. vol. 4. & omnes Canonistæ hoc idem firmat, & tenet auctor in c. denique. de excep. quorum opinionem sequuntur, declarat, & attestantur Moder. in d. c. denique, & Dec. ibi, n. 12. hinc inoleuit practica, qua quotidiè vniū purgatores, vt tempore quo comparēt visuri iuramenta testium, protestantur contra personas testium, & dicenda per eos, sed quandocumque in alio actu ante publicationem potest fieri dicta protestatio vt c. presentium. de testi. & ibi Fran. de Arct. imò plus dicit, q̄ exceptio contra testes inimicos potest opponi, & allegari coram iudice, antè, quàm eorum dicta recipiantur. V. g. Titius opponit examinatori testem examinandum contra ipsum, esse suum capitalem, & capitalissimum inimicum, in huiusmodi casu debet receptio illius testis deferri, & interim capi per iudicem illius causæ informatio, super predicta inimicitia, vt per Bart. in auth. si verò testis productus dicitur. C. de testi. cuius opinionem vltra Sal. sequuntur omnes alij doct. ibi communiter, & de ista communi attestantur apostillantes Barr. ibi, & hoc idem obseruari communiter videtur in delinquentem torquendo, si quidem si tunc opponeretur ratione inimicitie aduersus testes producendos contra dictum delinquentem, eo casu proculdubio debet referri & supersederi hæc testium receptio, vt recipiantur prius testes ad probationem inimicitie præfatæ, dummodo ipse excipiens in continentem se probaturum offerat. §. si verò quis dicat, in auth. de testi. vt tenet Feli. in c. ex parte, ext. de testi. & alij doct. passim in iure nostro, item videtur dicendum in teste infami, vel excommunicato in licet inquisitus dicat testes examinandos contra ipsum esse infames, & excommunicatos, non ob hoc retardatur examinatio illorum testium, sed illa exceptio referatur in fine iudicij, secund. doc. in c. interposita, de appellatio. in prin. & in l. si is a quo. ff. vt in pos. leg. & Spec. in tit. de teste §. i. ver. quid ergo si præmissa deiiciens & c. tamen hoc fallit secundum eum, nisi pars obiciens prædictam exceptionem contra testes veller incontinenti illas probare, quia est audienda si habet probationes in promptu, vt per Spec. in loco de quo supra. idem.

Testis deponens per dictionem, vel circa, seu & plus, vel vltra, nihil probat, nec sibi aliqua fides adhibetur tanquam de incerto deponens, secundum communem adserptionem omnium doct. quam sequitur Panor. in c. tuæ, extra de spons. imp. scriben. in c. licet causam, extra de probatio. & iaf. in l. & si post tres, n. 7. & 10. ff. si quis cautio. vbi attestatur de dicta communi opi. & eam latè declarat, & Ruy. conf. 36. nu. 6. vol. 4. quod non procedit indistinctè: nam licet testes deponant alternatiuè, & sic incertè & ambigùè, tamen probant si eorum verba ad vnum effectum tenderent, & ideò si accuso Sempronius quod interfecit Titium & testes deponant alternatiuè, videlicet, q̄ eum occidit cum gladio vel clauo, tunc quia vterque intellectus concludit maleficium. habetur tale eorum dictum pro certa probatione, sic, Alex. in l. inter stipulantem §. 1. ff. de verb. oblig. quem sequitur iaf. in l. dedi. ff. de cond. causa det. causa non fec. Fel. in c. ex parte. e. l. de rescriptis. & Marf. sing. 206. incertitudo. idem.

Testis esse non potest pupillus, seu impubes, nec ad testimonium aliquo pacto admittitur. c. testes. 4. q. 3. l. 3. §. lex Iulia. & l. inuiti. ff. de testi. & §. testes autem, Instit. de testa. vbi doct. not. Specu. in titu. de teste §. 1. ver. item excipitur, & Nellus in tract. de testi. in ver. impubes, n. 2. quia quicquid vident, quicquid audiunt ignorant. l. si. circ. si. ff. rem pup. sal. fore. l. si. ff. de iuris, & facti ign. & l. 1. ad fi. C. de fals. mo. & quia similiter eius testimonium est in effectu, sicut si cæcus testificaretur de coloribus, vt dicit Bald. in l. testium, vers. redeo ad primum. C. de testi. & hoc procedit in causa ciuili: nam in criminali etiam pubes ante 20. annos completos non admittitur, nisi quantum ad præsumptionem faciendam, pupillus tamen quandoque facit iudicium ad probandum dominum occisum a familia. l. 2. §. impubes. ff. ad Syll. & not. Spec. in d. §. 1. Fallit hoc non procedere quotiescunq̄ pupillus esset factus maior, nam tunc absque dubio potest testificari de his quæ vidit in pupillari etate, vt per gl. in l. notionem §. instrumentum. ff. de verb.

sig. & in l. ad testium. ff. de testa. Spec. Io. And. & Bald. ibi in additio. in d. §. 1. ver. sed nunquid factus impubes, & istud procedit in his, quæ vidit dum esset proximus pubertati sec. Bart. in d. l. ad testium, & in memorato §. instrumentorum, & hanc firmant esse communem opinionem omnium doct. Arct. in d. l. testium. & Dec. & Hiero. Cucalon ibi in addit. in l. femina. §. item impubes, cir. fi. de reg. iur. vide latè per Fely. post alios in c. cum nobis de rescrip. & in c. fi. de sent. excom. & quis dicatur proximus pubertati, diximus latè supra in vers. pupillus il secundo. idem.

In testium depositionibus in maiori summa minor non inest, secund. Archid. eleganter in c. nihilominus. 3. q. 9. quem sequitur Bald. in l. 1. de testa. & doct. omnes communiter in l. 1. §. si stipulanti. ff. de verb. oblig. & cum dicta communi transeunt Moder. ibi. ista vero communis interpretatio, nisi summa temporis secundum Imo. in l. inter pares. ff. de re iudi. Gem. in c. 1. de arbitris in 6. & Alex. in dicto §. si stipulanti, interpretatur quoque vtiliter, nisi constaret testes deponere de eadem numeratione, sec. Alex. in d. §. si stipulanti. idem.

Testes in causis, ac negotiis criminalibus vltro debent reddere causam, & rationem scientiæ, etiam nō interrogati, aliàs non probant, nec faciunt iudicium sec. Bald. confil. 182. nu. 2. vol. 4. Sal. in l. fi. C. de probat. Alex. conf. 70. vol. 1. Dec. confil. 27. Soc. in tract. regu. in reg. 302. 5. Fall. iaf. in l. admonendi. ff. de iure iur. Marf. in pract. crim. in §. diligenter. & Gram. conf. crim. 12. num. 12. & istam ait esse communem opin. Bald. in d. conf. 182. sed hoc procedit quando testis ad offensam deponeret, secus verò ad defensionem, nam eo casu probant, etiam si nō redderent scientiæ causam, testis enim deponens quod Titius vulnerauit vel interfecit Mæuium ad sui necessariam defensionem, & in ratione scientiæ dicens, quia vidit sufficit ad probandum talem necessariam defensionem, licet de aliis circumstantiis nihil dicat, secundum Barto. conf. 163. Bald. & falicet, in l. solam. C. de testib. Alexan. conf. 76. volum. 1. & conf. 109. eodem vol. & voluit Cornæus conf. 204. nu. 2. & hoc firmant communiter omnes Criminalistæ variis in locis iuris nostri. idem.

Testis deponens de credulitate nullam fidem facit, nec probat aliquo modo, secundum gloss. Cap. & omnes Legistas in l. testium. ff. de testib. Canonistas in cap. quoties. ext. de testib. speculat. in titu. de teste §. 1. ver. item quod deposuit de credulitate, & Alex. conf. 70. volum. 2. & ista est communis opi. teste Panor. in dicto. c. quoties, & Moder. ibi. idem videmus in teste deponente per verbum, iudicio suo: quia non valet eius testimonium secundum Bart. & alios in l. quod tamen. §. si arbiter. ff. de arbit. Bald. in l. de quibus. ff. de legibus. Ang. & omnes in l. sciendum, de verb. oblig. & Alex. conf. 187. in causa, & lite, vol. 2. & conf. 119. visio processu, volu. 7. & Gramm. conf. crim. 12. nu. 13. & istam dixit communem opi. Curt. iun. conf. 165. præsupponitur in facto, num. 17. & similiter testis deponens per verbum se certò credere, non probat etiam præsumptiuè, secundum Bartol. in l. siue possidetis. C. de probat. quem sequitur Alex. conf. 75. vol. 1. conf. 134. & in dicto confil. 119. idem dicendum est in teste deponente per verbum, nisi fallor, quia probat si redderet claram, & bonā causam scientiæ sui dicti, aliàs secus, secundum Bald. Cartho. & alios in l. 1. ff. de iust. & iure: Interpretatur ista communis conclusio ita explicita non habere locum, quotiescunq̄ huiusmodi depositio de credulitate esset iuncta ratione, vel aliqua præsumptione inferente, ita credi debere, vt quia testis redderet causam scientiæ, quia vidit, tunc dictum testis probat ratio enim dicti testis reddentis bonam causam, & rationem scientiæ regulat ipsum dictum, ita not. tenuit Iacob. de Arctin. & Cyn. in dicta leg. testium. Bartolus in dicto §. si arbiter. Ioann. Andr. in addition. Speculat. in titulo de teste §. super. in versiculo item quod deponit de credulitate. Baldus in l. solam. C. de testibus. & Cornæ. in consilio centesimo sexagesimo secundo. numero octauo. volumine primo. & alij relati per lafredum Lanfranc. in decisione septima. & Alexand. in præcitatissimis consiliis, & ista est verissima, & communis limitatio, vt per prædictas allegationes apertissimè constat. Interpretatur similiter dicta communis in factis antiquis, in quibus testis de credulitate probat, & antiquum tunc dicitur in materia probationis, ad hoc vt admittatur testis de auditu, aut credulitate, aut verba enunciativa, aut fama publica, & cætera huic generi similia requiritur tempus excedens metam centum annorum, secundum Innocent. in capit. veniens. de verb. signifi. & hanc opinionem asseuerat esse communem Alexand. & Modern. in l. cum aliquis. C. de iure deliberand. & ibi lafont. etiam, & in repetitio. l. admonendi, numer. 209. ff. de iure iur. & confil.

& conf. 81. lib. 1. conf. 24. lib. 3. & conf. 148. vol. 4. Corn. conf. 35. in fi. & conf. 29. vol. 1. Alex. conf. 6. in fi. li. 1. & conf. 208. Curt. sen. conf. pe. Dec. in c. 1. de appellat. in conf. 13. curt. iun. conf. 17. & confil. 90. & licet in hoc, vel circa hoc reperiantur duæ aliæ opiniones cōtrariæ doct. quas omitto tanquam frustratorias & inutiles, tamen in iudicando, & consulendo difficile, ac impossibile foret obtinere, contra dictam communem. Limitatur quoque communis prædicta in duobus aliis casibus per Marf. in repetit. rub. C. de prob. n. 13. & seq. tanquam vtilis, veros & necessarios omnino videbis, & in multis aliis casibus limitatur per Soc. in tract. Fallent. in reg. 407. testes de credulitate. Viuius.

Notarius faciendo mentionem in testamento testatorem fuisse sanæ mentis, & cætera propter huiusmodi testimonium non probaretur mentis sanitas, secundum Bald. in l. 2. C. de testa. quia Notario non adhibetur fides in iis circa que veratur eius laus, vel opprobrium, vt de proxeneta dicitur in §. pen. in Auth. de testibus & per Alex. conf. 13. vbi asseuerat hanc esse communem opi. & conf. 14. r. ponderatis, vol. 1. & lafr. in l. senium ætatis. nu. 3. C. qui testa. face. poss. nisi qualitas, & conditio personæ aliud suaderet, vt per Abb. in capi. dilectorum, de testib. cogen. & quia etiam hoc sola legis præsumptione, non autè per testimonium Notarij probatur, quoniam secundum scribentes in l. sanum mente. C. de transact. Mentis sanitas est quid inuisibile, & proprie non percipitur visu, vel auditu, sed potius rationis iudicio: Ampliatur hæc conclusio, vt mentis sanitas, vel aliquem fuisse sanæ mentis, nec à teste probari posse, vt per Bald. in d. l. 2. nam non cadit directè hoc in sensum testis sec. doct. communiter in d. l. sanum mente, quam quidè communem sequitur, & citat Boerius decif. 33. nu. 73. & seq. Fallit dicta conclusio ita declarata, quando Notarius in testamento nullum verbum faceret de homine sanæ mentis: sitestator n. relicta omnia rectè disposuerit valebit testamētum, vt conditum ab homine sanæ mentis, nam qualia quisque facit, operatur, gerit, & loquitur, talis esse præsumitur, arg. l. pe. ff. de condi. insti. & l. Titia. ff. de inof. testa. ideoque si testamentum fuerit rectè, rationabiliter, prudenterque factum, ipse testator prudens fecisse creditur, Valerio Maximo teste testamētum cuiusdam furiosi fuit olim à Senatorib. approbatum, quia in eo rectè disposita legebantur, q̄ refert etiam Bald. in cap. 1. per quos fiat inuest. in vrb. feud. & Alex. in l. furiosum. C. qui testam. face. poss. & hodie profectò iudicaretur validum tale testamētum, vt per Io. And. & Ab. in c. cum dilectus, de success. ab intesta. cum aliis relatis per Corf. in sing. ver. testamētum. Marf. sing. 380. furiosi post prin. vbi expressè ait hæc esse magis communem opi. & rationabilem, & denique sibi plurimum placere, & istam sententiam sequitur etiam Barb. in ca. qui ingredientib. de testa. vbi tenet testamētum furiosi vale- re factum ad piar causas, dummodo non probetur prætempore testamenti fureretur, q̄ procedit in furioso, qui habet dilucida interualla, aliàs testamētum furiosi, vt ab homine non sanæ mentis, non valet etiam ad piar causas: argu. c. sicut tenor. vbi Abb. ext. de testib. cum aliis allegatis per Iaf. conf. 141. vifa lōga. vol. 2. & præmissis accedit vtiliter q̄ testib. de sana testatoris mente deponentib. maior fides adhibetur, quàm ceteris testib. contrarium asseuerantib. quia respondent, ac deponunt, secundum iuris dispositionem, vt eleganter per Inn. in c. auditis de præsump. cum quo sentiunt omnes communiter ibi, & in c. cum ecclesia vultera. de electio. attestando audacter de ista communi, & lafr. conf. 2. nu. 8. & conf. 178. num. 1. volu. 2. Viuius.

Notarius, cui est facta commissio examinandi testium, vel receptionis iurium, nō potest ipsemet esse rogatus de tali commissione sibi facta per iudicè, nec ei creditur super hoc deponenti, & sic illa commissio debet per alium Notarium scribi, & nō per seipsum, sec. Hof. in ca. quoniam contra de probatio. & alios communiter omnes ibi. Io. And. in reg. cum quid vna via de reg. iur. lib. 6. in mercu. in prin. Bal. in l. iurifurandi. C. de testib. in l. iudices. C. de fide instr. & in l. si §. 1. de iure delib. Abb. in c. fraternitatis, in fi. de cle. non resid. & in d. c. quoniam. contra Fran. & Moder. in l. sciendum in princ. ff. de verb. oblig. Dec. conf. 42. n. 4. & Ruynum conf. 105. n. 1. vol. 4. & ista est magis communis opi. contra Bart. cōtrarium asserentem in l. ex sententia. ff. de testa. tute. vt patet ex congestis per Boerium deci. 258. n. 4. quàm quidem communem ipse ibi n. 5. limitat, & declarat. Sal. verò in d. auth. apud eloquentissimum. C. de fide instr. conatur opi. Bart. & communem ad optimam consonantiam, & concordiam reducere, quem omnino videbis cōprobatur vltra allegata per præcitos doct. prædicta communis opinio medio nam testis deponens de mandato sibi factò, nihil

probat, vt videtur esse text. in l. vnic. C. de mada. prin. qui vult, q̄ non statueret assertioni simplici alicuius in quacumq̄ dignitate constituti de mandato sibi factò à Principe: & istam communem videlicet, q̄ credatur Notario, vel examinatori asserenti sibi fuisse commissam receptionem testium, sequitur etiam Guid. Pap. decif. 126. Dec. in d. c. quoniam contra, n. 198. & Cur. iun. conf. 166. nu. 3. in quibus locis attestantur de dicta communi, & ita fuit decisum & conclusum in sacro Regio. consilio Neap. teste Afflicto in decif. 317. F. Viuius.

Testes possunt regulariter produci vsque ad publicationem in causa, & non vltius, vnde post didicita testificata nō possunt vltius produci testes super eisdè capitulis, vt habetur in c. fraternitatis, & in c. intimauit, de testib. cum similibus, & istam regulam ponit Marf. in l. 1. §. si in prin. n. 17. ff. de quaest. & doct. in clem. 2. de testib. quam quidem regulam ampliat, nō tantum procedere in causa principali, sed etiam in causa appellationis propter timorè subornationis, vt habetur per Bart. in l. per hanc. C. de temp. appell. & per scriben. in d. clem. 2. Limitatur primo loco hæc conclusio, non habere locum quando publicatio non esset ritè, & rectè facta, quoniam si esset inualida, post testium publicationem inualidam, possent produci testes, vt no. gl. in l. 2. in verb. ritè de testibus. & in d. clem. 2. in verb. publicatis Bart. in auth. at qui semel. de probatio. affli. in constitutione Neap. inchoante, ritus peritorum, & cetera. Marf. in d. §. si n. 10. Hinc est, q̄ testes nulliter examinati ex facto iudicis possunt iterum examinari nō obstante publicatione eorum, sec. Bald. in l. qui per salutem. ff. de iure iur. & ista est communis opi. vt asserit Ale. ibi n. 2. & quando testes non dicuntur ritè recepti, vel examinati vide Marf. latè declarantem in l. §. si quis vltro. nu. 3. ff. de quaest. secundò ista regula, q̄ post testium publicationem testes non debent examinari, nec admitti limitatur, nisi super articulis nouis depèdentes, à veterib. vt no. omnes Canonistæ in d. c. fraternitatis, in c. clamor. & in ca. vltra tertiam, de testi. & Legistæ in d. auth. at qui semel. vbi Moder. aiunt hanc esse communem opi. & Maranta in tract. de iudi. in 6. par. 2. partis prin. super 6. actu. n. 2. Tertio limitatur prædicta regula, q̄ licet post attestaciones publicatas non possint vltius produci testes super eisdem capitulis, tamen poterit pars volens vltius producere testes, nomina ipsorum testium dare iudici, & se absentare, & iudex poterit tunc illos examinare pro veritate habenda, secundum doctrinam singularem Bald. in l. ampliore. C. de appellat. quam approbat, & sequitur Cepolla cautel. 166. incip. regulariter, sequitur etiam Pau. de ca. conf. 309. in casu de quo queritur. Rom. conf. 439. in casu de quo queritur, circa fi. & in repetitio. rub. ff. de arbit. Barb. in ca. ad petitionem, ext. de accusat. & Alex. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de dano infect. Quarto dicta regula quod publicatis attestacionibus nō sunt alij testes recipiendi super eisdem articulis, debet intelligi, & limitari, nisi interueniat cōsensus partium, ita tenet Abb. in d. c. fraternitatis, & Bart. in d. auth. at qui semel, quod dicit auctor teneri communiter Parisius in d. c. fraternitatis. n. 52. Quintò coarctantur prædicta, videlicet q̄ post testium publicationem, testes debent admitti, quando testes de nouo reperti scirent rei veritatem, qui forte tempore publicationis reperiebantur in partib. valde longinquis, & remotis à loco iudicij, secundum gl. & doct. in l. admodum nendi. ff. de iure iur. sed hoc non procedit, quòd per partes petitur testes de nouo examinari super eisdem articulis propositionis ante publicationem, quia isti testes facta publicatione recipi nō possunt, cum immincat falsitatis timor, & subornatio nis. d. clem. 2. & gl. And. & affli. in præcitata cōstitutione iuris peritorum, & c. & nouissimè per regiam pragmaticam incip. quæ loque solent, & c. reperitur sancitum, q̄ testes nouiter recepti post publicationem super articulis in causa productis recipi nequeant, quam quidem pragmaticam latè ibi declarat Canentis, & Seaglionus. Ampliatur istam regulam ita declarant in tantum procedere, quod testes recepti post publicationem processus nullam fidem faciant, sec. Bart. in d. auth. at qui semel, Abb. Imo. & omnes in d. c. fraternitatis. Io. Andr. & Butr. in ca. constitutus, de testib. & istam opi. dicit magis com. Ruin. conf. 164. n. 4. vol. 4. Viuius.

Testem exemptum à iurisdictione iudicis, coram quo falsum testimonium deposuit, possit ipse iudex illum punire de huiusmodi perituro ac falsitate rex. est, in l. nullum. C. de testi. & l. 2. & ibi Bal. C. de sportulis, & Marf. latè in l. 1. §. præterea, n. 27. ff. de sicariis, quòdque procedit etiam iudex effect delegatus, qui quippe possit vti eadem punitione, sec. Bart. & cæteros, in d. l. nullum, & in ca. super his de poenis, & notant gl. in l. quassum. ff. de testi. & in clem. 1. de off. dele. Abb. & Dec. in c. præterea, c. tit. & Spe. in tit. de teste, 1. ver. quid de delegato. Com. opin. Tom. ij. B 4 Aliqu

Aliqui vero doct. nō modicæ authoritatis, & præsertim Bald. inclinavere in contrariam sententiam, in l. diuis Pius. ff. de falsis, per tex. ibi. vbi probatur hæc incidentia crimina in iudicio puniri nō posse ab eo, qui caret ordinaria iurisdictione, Tamē 1. opi. vera est in delegato principis, & secunda sententia in delegato inferioris à principe, & cum hac distinctione senserunt Io. Andr. in add. Spe. d. §. j. ver. quid in delegato, & sic delegatus inferioris à principe non potest testem in casu præmissio punire sed tenetur eum remittere ad iudicem ordinarium, & eandem distinctionem sequuti fuere Pan. & Anania in c. 1. de crimine falsi, Fel. in d. c. præterea, las. & ceteri omnes, in l. 1. §. qui mandatam. ff. de off. deleg. Marf. in d. l. 1. §. præterea, nu. 27. & Marc. Ant. Blanc. in tract. de compromissis, in q. 8. in ver. testes n. 14. & denique constat apertissime frequentiori iuris viri que interpretum suffragio esse receptam, sed in clerico deponente coram iudice laico falsum ex communi opi. docuimus §. in opi. clericus productus, nō posse per iudicem laicum puniri, ac esse remittendum ad iudicem ecclesiasticum. F. Viuius lib. 2. opi. 279.

Testes esse possunt foeminae, ac eorum testimonium admittitur, & recipitur in causis matrimonialibus, saltem quando de matrimonio ipso probando agatur, tex. est in c. super eo, il secundo, de testib. & ibi tradit. Ab. in 3. no. & omnes. Henr. in c. quoniam e. ti. & ista est com. opi. teste Soc. iu. conf. 29. nu. 8. & conf. 3. n. 13. vol. 2. & ita consuluunt Boer. conf. 4. o. n. 58. cum aliis seq. & hoc ampliatur similiter procedere quamuis tractetur de matrimonio separando, sec. Ab. in d. c. super eo. n. 3. no. Dec. conf. 163. sub n. 11. & conf. 342. n. 1. Soc. d. conf. 3. n. 18. & Zasius no. conf. 2. 3. 4. & 5. lib. 2. Ampliatur quoque hoc, & interpretatur vtiliter, qd pariter in eademmet causa matrimoniali, ac coniugali ad testimonium admittuntur, d. c. super eo, vbi hoc explicat Im. Ab. Henr. Fel. Are. 3. l. 3. & Paris. conf. 55. n. 28. & conf. 58. vol. 4. ideoq; apparet patrem, matrem, sororem, & reliquos cognatos ad testificandum admitti in causa coniugali, ac matrimoniali, arbitrio tamē iudicis, qui cautè pendet quanta istis testib. fides adhibenda sit, ex qualitate causæ pendens, & ex cognitione pari seu dispari personarum, quod notat Host. & Fel. post alios relatos per eum, in d. c. super eo. Lanfr. in c. quoniam, ver. testes, n. 49. de probatio. Are. conf. 82. Soc. conf. 17. vol. 1. & Alc. in tract. de præsumptio. regu. 1. præsumptio. 2. n. 4. & opi. istam sequitur quoque, & inquit esse communem Soc. in tracta. fallentiarum, in reg. 427. inci. testes parentes pro liberis, n. 6. & scripsimus latè §. in 1. par. in opi. testificari, vel testis esse non potest pater pro filio. F. Viuius lib. 2. opi. 280.

Testes ante litem contestatam produci nō possunt, & producti eorum dicta nō recipiuntur aliquo modo, sed bene post contestationem litis prædictæ, ca. quoniam frequenter, vt lite non contestat vbi hoc firmat, & tenent Io. Andr. Inn. Ant. Burr. & Im. Bar. in l. de etate, n. 3. ff. de mino. & Lanfr. in c. quoniam contra, in ver. testes, n. 53. & seq. de probatio. vbi fatetur istorum opi. esse comunem, & eam approbat, & vtiliter limitat, in 1. 3. casib. Soc. in tract. fallentiarum, in reg. 242. inci. lite non contestata, & plenissimè Lanfr. in loco præmissio. F. Viuius lib. 2. opi. 281.

Testes admittuntur pater, & mater ad probandum super etate filiorum, nō ob hoc faciunt plenam, nec semiplenam probationem, sed aliqualem præsumptionem, & instructionem iudici, fm gl. in l. etiam, ff. de prob. Io. Andr. add. Specu. §. 1. in tit. de testi. Bar. in l. de etate, ff. de dam. infect. & Soci. in tract. fallentiarum, in reg. 27. exordiente testes parentes pro liberis, n. 8. vbi scribit istam esse communem opi. & Lanfr. in c. quoniam contra, in ver. testes, n. 59. post medium, de probatio. Aliqui verò doct. asseruerunt contrarium, quos recensuimus in 1. part. ver. testificari, vel testis esse non potest pater pro filio in 2. limita. post prin. F. Viuius lib. 2. opi. 282.

Testes nulliter recepti per iudicem: possunt, & debent iterum examinari, etiam post publicationem, secundum gl. Card. Floren. Ancha. Ant. Io. Ligna. & Imo. in clem. 2. in ver. ritè recepti de testi. gl. in ca. cum causam, ex eo. fit. vbi idem voluit Host. Io. Andr. in fi. Bald. Anch. Ant. & Imo. Spec. in tit. de teste. §. 1. ver. quid si idem testis, & seq. & ibi pariter Io. Andr. in add. Bart. & Bald. Taurh. at qui femel. C. de prob. Bar. in l. qui per fallentiam, in fi. ff. de iureiu. & Alex. ibi. n. 2. qui præsupponit istam esse com. opi. & las. qui latè hoc prosequitur, Imo. te. per tuas, de testi. Fel. in c. in literis, de off. deleg. & las. Lanfr. decif. 384. quando examen testium esse nullum, & scripsimus in 1. part. in opi. testes possunt regulariter produci vsque ad publicationem in causa, in prima limitatio, vnde si testis ipse culpa iudicis minus rectè examinatus sit, & eius receptio etiam post publica-

tionem testium iterum examinari possit, secus autem si culpa partis id factum fuit vt per gl. in d. ca. per tuas, & citi Imo. Pan. & omnes alij communiter. Ang. & las. quod alios citat in sexto notab. in l. si quis ex argentariis. de eden. F. Viuius lib. 2. opi. 283.

Testificari in criminalibus negotiis contra clericum non potest, qui tale vitium corporis patitur, quod à promotione, & sacerdotio repellat, & sic mutilati membris, seu corpore in testes aduersus clericos non admittuntur, sec. Abb. antiquum Fel. Deci. ceterosque, in c. 1. de excep. & omnes in c. ipsi Apostoli, vbi à Gratiano Fabiani decretum adducitur. 2. qu. 7. scripsit Fabianus Papa epistola 2. ad episcopos orientales non fore testem idoneum in criminali causa contra sacerdotem eum qui clericus non sit, nec clericus esse possit, & opi. istorum sequitur quoque Bald. in sua margarita, in ver. mutilari, & Marf. in pract. crim. §. nunc videndum. num. 52. & communem esse scribit Felyn. & Deci. in dicto capit. 1. F. Viuius lib. 2. opi. 290.

Testibus vniuersitatis an plene credatur in hoc reperio varias doct. opiniones, & in primis Bald. conf. 468. qualiter, n. 6. volu. 3. tenet quod si testes non sentiant commodum, vel incommodum immediatum possunt pro sua communitate deponere, & secundum eum ita doct. communiter sentire videtur, & idem firmat Rom. conf. 7. n. 4. & Gerard. sing. 24. vtrum cuius, vbi distinguit, aut nō litigatur principaliter de utilitate spectante ad ciues & sunt idonei testes, rex. est in §. legatarius, in fi. de testa. aut quæstio est super re principaliter spectante ad commodum, vel incommodum ciuium, & non sunt idonei testes. l. omnib. C. de testa. & opi. istam sequuntur complures alij relati per Coua. in sua pract. c. 18. n. 4. & meminit communem esse. Altera fuit opi. Fulg. in conf. 174. vbi dicit, & concludit communem esse opi. qd testes de vniuersitate in causa suæ vniuersitatis admittantur ad testificandum, quando ex vltoria nullum sunt habituri commodum, idemque voluit Corn. conf. 333. n. 7. libr. 1. subdens ibi hoc vile verbum quoddam non conuenit inflare, an sint integri, sicut alij. aliam etiam reperio sententiam Lanfr. in c. quoniam contra, in ver. testium, n. 121. de probat. quod si illud super quo litigatur singulorum commodum cōcernit, vt puta si versatur lis super negotio, in quo quilibet accipere potest ligna pro vsu suo, & detinere animalia ad pascendum, & tunc vnus de vniuersitate non poterit pro ea testificari, & idem firmat Bertr. conf. 51. nu. 1. vol. 2. Paris. conf. 27. nu. 98. & conf. 104. nu. 13. vol. 1. & Gram. consulendo conf. ciuili. 67. n. 1. & seq. vbi explicat ita in sacro Regio senatu Neap. obtinuisse, & affli. decif. 440. vbi refert fuisse determinatum, in d. sacro concilio, in casu præmissio nullam esse faciendam vim in testib. vniuersitatis, & ista est com. opi. teste Coua. in d. c. 18. sub nu. 4. vbi hoc latè explicat, & Petro de Benintendis decif. 70. vniuersitas castri regumagni. nu. 7. & seq. atque de eius veritate, & interpretatione latè scripsimus, in 1. par. opi. testes de collegio, vel vniuersitate seculari nō probat pro ea, per totam. Alia vero fuit opi. Guid. Pap. conf. 194. in fi. vbi voluit illos de vniuersitate posse pro eorum vniuersitatibus deponere, licet reportarent commodum in vniuerso per no. Cy. & doct. in l. parentes. C. de test. & hoc idem expresse firmat Marf. in l. 1. §. seruum municipum, n. 1. & seq. ff. de quaest. vbi asserit omnes doct. tenere illos de vniuersitate posse testimonium ferre in causa suæ vniuersitatis, quia nullus de vniuersitate dici potest deponere in causa propria, cum aliud sit vniuersitas, & aliud singuli de vniuersitate, & sequitur quoque Dec. conf. 343. nu. 4. & communem esse asserit, & Coua. vbi §. Postremo, & vltimo in alia opi. fuit Alex. conf. 99. nu. 16. libr. 5. quem sequitur Capic. decif. 153. n. 6. quod testes de vniuersitate in memorum litibus admittantur ad perhibendum testimonium, quando daciariis aliquid pro lignis soluunt, & similiter Alex. conf. 68. nu. 16. vol. 2. firmat, qd vbiq; in causa vniuersitatis est quæstio de molendino, seu de aliis rebus quarum utilitas in comuni peruenit, & tunc homines illius erunt idonei testes, & eiusdem sententia fuit Io. de Amicis conf. 8. n. 25. & seq. vbi nu. 30. scribit istam esse veram, communemq; opi. & sic magis communis & vera opi. est quod testes de vniuersitate possunt pro ea testimonium ferre, quando utilitas in communi peruenit, & quamuis & malè contra istam communem Cepol. in tract. seruit. rust. præd. in tit. de iure pascendi. n. 11. & seq. & Gram. in d. conf. 77. n. 2. post alios cumulatotes per eum asseruerunt quod prædicti testes vniuersitatis nō sentientes commodum, vel incommodum, in specie probent pro ea tamen eis non plenè credendum est, nec erunt idonei testes, & in sententia hac videtur residere Couarru. in dict. capit. 18. sub num. 4. cum quadam admonitione, quam ipse facit iudicis

lati tuta, sed suasio istorum doct. parum, aut nihil me mouet ad discendum à memorata cōi, quæ est verissima, & eam sequendam fore in iudicando, & consulendo, prout ei inhaeret dec. in d. conf. 342. nu. 4. ac fatetur carere difficultate atq; discrepantia. Io. de Amicis, in d. conf. 8. nu. 30. & ita determinauit quodque Rota Bononiensis, teste Petro de Benintendis, in d. decif. 70. in fi. F. Viuius lib. 2. opi. 293.

Testes monachi, ac fratres minores possunt adhiberi in testamento, in quo eorum monasterium hæres institutum sit, & sic in hoc testamento, & in alio in quo fieret legatum, seu donatio monasterio pro fabrica ecclesiæ essent monachi, fratresque mendicantes ipsi idonei testes, c. in super, ext. de testib. & ita voluerunt gl. in §. cogitandum, in ver. testes, in auth. de monachis, spec. in ti. de teste. §. 1. ver. quid de monacho, & Io. Andr. ibi, in addi. Bart. in l. in tantum. §. vniuersitatis, circa fi. ff. de rer. diuis. & in sua minorica Bald. per tex. ibi, in c. nuper, de testib. Fran. Arret. conf. 160. longa est ista conclusio, Ac. & Bald. in repeti. l. primæ. C. de sacros. eccl. q. 3. tertia par. Ferrar. in sua pract. Papien. in form. iuramenti testium, nu. 32. & seq. vbi meminit ita consuluisse Ang. Perusinum, Fran. de Ramp. & Bart. de Sali. ac obrinuisse in contingentia facti, & opinione istorum sequuntur quoque, aiuntque indubiatam esse de iure canonice Fab. Arret. & grauissimum iureconsultus D. Thobias Novius, n. 7. & seq. in §. sed neque hæres, in fi. de testa. vbi eam tueritur, atque optimè declarat. item monachus, ac frater minor potest esse testis in iudicio, sec. gl. in d. §. cogitandum, hoc falsissimum apparet, præsertimq; de iure canonico, vt extr. de clerici. & mona. per totum, & sic tam monachi, quam clerici in iudiciis testes recipi, examinareque nequeunt absque superioris eorum licentia, vt firmauit spec. in d. ver. quid de monacho Albe. in auth. si dicatur. C. de testib. Lanfr. in c. quoniam contra, in c. 8. de testibus, nu. 87. de proba. & Io. de Amicis conf. 77. nu. 17. & seq. vbi consuluunt qd de licentia prædicta debet apparere in actis, aliter monachus examinatus nihil probat secundum eum, & est verissimum, & similiter ipse monachus in causa monachi testis adhiberi potest, sec. gl. in d. §. cogitandum, & ita se habet communis obseruantia, & consuetudo, teste Natar. in repet. §. ex imperfecto. sub nu. 181. subdente ibi, quod est valde rationabilis, nam solent à testatoribus adhiberi, tanquam legiores sub spe quod eorum voluntates non reuelent. F. Viuius lib. 2. opi. 284.

Testes interrogari non possunt super interrogacionibus, per quas eorum turpitudine detegitur, nec tunc respondere tenentur, can. quis aliquando §. non tibi dico, & penitentia. distin. 1. nam testis interrogari nequit, an cōmiserit homicidium, sec. gl. in c. 1. de excep. ver. conf. fidei, vbi refert nusquam vidisse hoc fieri, & hoc non mirum, siquidem iniqua, atque iniusta est huiusmodi interrogatio, etiam si crimen publicum sit & testis infamatus appareat, vt per imo. & fel. nu. 10. in c. cum causam, l. 1. de testib. post. inn. in c. 2. de confess. & quamuis, circa ista fuerit interrogatus testis, & responderit, nihilominus parum, aut nihil prodesset, ac releuaret, quoniam erit repulsandus, & simul repellendus à testimonio, secundum Bald. in l. si duo patroni §. idem Iulianus. ff. de iureiu. in fi. Henr. Arret. & alios, in c. inquisitionis §. tertia, de accusa. alios verò casus circiter 27. in quibus quis interrogacionibus respondere non cogitur, recensuit Lancel. Conrad. in pract. seu tract. de decurio. lib. 1. c. 9. de prætoro §. 2. tit. de interrogacione. nu. 5. cum aliis seq. sed ex iudicis officio passim interrogatur testis, num sit consanguineus, & cuius ætatis, & pariter interrogari permittitur censetur an sit inimicus litigantis, nam inimicitia sine culpa, turpitudineq; ipsius testis contingere potest, vt firmauerunt gl. Io. Andr. Henr. fel. & ceteri communiter, in d. §. tertia. De his verò, ex quibus nulla ipsius testis turpitudine appareat interrogari potest, ac respondere tenetur, sec. gl. in c. querendū. 2. q. 6. & in d. ca. cum causam, in ver. de causis, quam sequuntur abb. & omnes communiter, vt recitant fel. ibi num. 10. & Alex. in d. §. idem Iulianus. F. Viuius lib. 2. opin. 285.

Testes esse non possunt infames infamia facti, & sic omnino à testimonio repelluntur, sec. doc. omnes variis in locis iuris nostri, & Albe. Rosa. in tract. de testib. in §. consequenter, nu. 7. & seq. vbi dicit istam esse communem opi. in negotio criminali, mixto, vel ciuili grani. & in causa ingratitude, de quibus: et Soci. in regula 41. & seq. & pariter asserunt nihil probare. Sed in ciuilibus admittuntur vt copiosè docuimus, in hac secunda parte, in opinione testis esse idoneus infamis, est benè verum qd eis diminuitur de fide, vt si viles personæ sint, etiam eis fides non adhibeatur abque tormentis, secundum Bar. in l. cunctos populos, nu. 12. C. de sum. trini. atque voluit postremo abb. in c. testimonium, nu. 6. de test. & ias. in l. præ-

tor §. cogentur, nu. 7. ff. de eden. testes ipsos de facto non fore omni exceptione maiores. F. Viuius lib. 2. opi. 286.

Testes esse non possunt meretrices in causis criminalibus, sec. gl. in l. 3. in ver. l. Julia, ff. de testibus, inn. in ca. cum P. Manconella, de accus. Card. Alex. in c. tanta, de fimon. marf. in pract. crim. in §. diligenter, nu. 139. & ias. in l. cunctos populos, in 2. lect. nu. 54. C. de sum. trin. vbi meminit istam esse com. opi. & ita consuluunt Alex. conf. 11. vol. 1. & Fran. de Placentia conf. 84. n. 8. posito inter consilia crim. diuersorum collecta per Io. Bapt. Zilett. in 1. vol. & huic sententia inhaeret quoque Lancell. Conrad. in pract. seu tract. de decur. lib. 1. ca. 9. de prætoro §. 2. n. 17. similiterq; concubina in causa sui amassim minimè ad testificandum admittitur, vt voluerunt Bald. & Sal. in l. etiam, in fi. C. de test. & Bald. in c. in literis, de test. licet, & malè. Ang. senserit contrarium, in l. 2. §. si vir. ff. ad Silla. F. Viuius lib. 2. opin. 287.

Testes deponentes titium possedisse decem annis, nullamque mentionem facientes determinatam de quibus non probant præscriptionem, nisi deponant de eodemmet tempore, & eisdemmet annis, vnde allegans ipsam præscriptionem ad fundandum eius intentionem, articulare atque probare debet, quod decem annis possedit inchoatis tali die, & completis tali tempore, aliter testes deponendo opposidere videntur decem an. ipsum titium, nec specificent, ac ostendant de quibus an. absque dubio nihil probant, quia ignoratur an voluerunt deponere de eisdem an. an de aliis, sec. Bart. in l. Celsus, ff. de vsuc. n. 27. & 29. cui inhaeret Bal. in l. si. C. de edi. diui. Adr. toll. Arret. in fi. de vsuc. in prin. Bald. & Ang. in l. super longi. in fi. C. de præscr. longi tempo. Alex. conf. 5. 1. circa fi. & conf. 72. vol. 1. & copiosè Balbus cum aliis relatis per eum, in rep. posita, in fi. sui tractatus, de præscr. d. l. Celsus, q. 6. nu. 18. cum aliis seq. vbi deducit istam esse communem opi. & Lanfr. quoque in c. quoniam contra, de probatio. in c. 8. de testib. nu. 94. F. Viuius lib. 2. opi. 288.

Testes quinque omni exceptione maiores requiruntur necessarii; sunt ad probandum fessioniam, seu ingratitude in contra fallum, tex. est in ca. 1. quot testes sunt necess. ad proban. & c. quem quidem tex. non fore authenticum, neque seruari asseuerat cum aliis relatis per eum, moder. in consuet. Paris. de feud. §. 10. sed illum tex. esse authenticum, habereq; plenam fidem, sicut ceteræ leges, atque pro lege seruari voluerunt omnes doct. vt inquit lac. de feud. in ver. dictiq; vassalli, l. 1. num. 55. & ait esse communem sententiam omnium Bertr. conf. 115. nu. 31. vol. 5. F. Viuius lib. 2. opi. 289.

Testis vnus semiplene probat. commune ponunt curt. iun. conf. 122. n. 5. & latius agens de materia Fran. Vi. li. 1. opi. 422. cum seq. Quamobrem si quis se per vnum testem soluisse probet, quæ mutuo accepisse duobus testibus conuincitur, in probationis explicationem iurabit. commune inquit cur. in l. admonendi, nu. 305. ff. de iureiu. Intellige tamen ac perpetuo recordare, deduci semper, ac probari debere, hunc vnum testem omni exceptione maiorem esse, vt commune rectè ac late ponit Vi. d. opi. 422. Intellige secundò, qd si partes confenserint, vt huic vni testis integra fides adhibeatur, integram fidem ille faciet. commune asserit ias. in l. 1. §. vlt. nu. 8. ff. de verb. ob. Fran. Vi. d. lib. 1. opi. 423. Intellige tertio, quod in criminalibus tum demum, & ad inquirendum, & ad torquendum satis vnus testis erit, ac legitimus ad ea omnia indicium suppeditabit, cum omni exceptione maior erit. commune inquit Ruin. conf. 146. nu. 3. lib. 5. Carrer. in pract. crim. nu. 100. Viuius vbi supra I. Clar. in pract. §. vltimo. q. 21. ver. vnus testis, & q. 22. ver. vnum tamen scias. Alioquin autem testi vnico, etiam de re à se gesta deponenti, fides nec in ciuilibus causis adiungitur. commune proferunt Boer. dec. 221. nu. 17. Viui. d. libr. 1. opi. 394. Amplia, quamuis princeps sit commune ait rectè explicans Iulius Clarus in practi. §. vltim. quæst. 13. verfic. pen. Limita, nisi si illius testimonium nulli alij, quam sibi met nocere queat, vt verius, & receptius alicubi diligenter ostendo. E. Suarez.

Testis idoneus atque assiduus habetur mutus, si literas ex rare nouit. commune ponunt præpos. in capit. cum apud. de spons. Rip. in l. 1. nu. 34. & nu. 37. ff. de verb. obl. Hipp. in l. de minore. §. plurium, nu. 8. ff. de quaest. Item spiritalis parens absque dubio testis erit. commune inquit Alex. de Neuo. con. sil. 20. nu. 7. etiam maior omni exceptione non existimetur commune ponit Viui. latè de materia agens lib. 2. opi. 291. Monachus præterea luculentum testamento testis erit, quauis in co vel hæreditas, vel legatum aliquod ipsius eorobis relinquatur. cōe inquit dec. conf. 72. in causa, quæ agitur. in pr. li. j. Thobias in §. sed neq; hæres, n. 7. & seq. in fi. de test. In ciuilibus atit

tor §. cogentur, nu. 7. ff. de eden. testes ipsos de facto non fore omni exceptione maiores. F. Viuius lib. 2. opi. 286.

Testes esse non possunt meretrices in causis criminalibus, sec. gl. in l. 3. in ver. l. Julia, ff. de testibus, inn. in ca. cum P. Manconella, de accus. Card. Alex. in c. tanta, de fimon. marf. in pract. crim. in §. diligenter, nu. 139. & ias. in l. cunctos populos, in 2. lect. nu. 54. C. de sum. trin. vbi meminit istam esse com. opi. & ita consuluunt Alex. conf. 11. vol. 1. & Fran. de Placentia conf. 84. n. 8. posito inter consilia crim. diuersorum collecta per Io. Bapt. Zilett. in 1. vol. & huic sententia inhaeret quoque Lancell. Conrad. in pract. seu tract. de decur. lib. 1. ca. 9. de prætoro §. 2. n. 17. similiterq; concubina in causa sui amassim minimè ad testificandum admittitur, vt voluerunt Bald. & Sal. in l. etiam, in fi. C. de test. & Bald. in c. in literis, de test. licet, & malè. Ang. senserit contrarium, in l. 2. §. si vir. ff. ad Silla. F. Viuius lib. 2. opin. 287.

Testes deponentes titium possedisse decem annis, nullamque mentionem facientes determinatam de quibus non probant præscriptionem, nisi deponant de eodemmet tempore, & eisdemmet annis, vnde allegans ipsam præscriptionem ad fundandum eius intentionem, articulare atque probare debet, quod decem annis possedit inchoatis tali die, & completis tali tempore, aliter testes deponendo opposidere videntur decem an. ipsum titium, nec specificent, ac ostendant de quibus an. absque dubio nihil probant, quia ignoratur an voluerunt deponere de eisdem an. an de aliis, sec. Bart. in l. Celsus, ff. de vsuc. n. 27. & 29. cui inhaeret Bal. in l. si. C. de edi. diui. Adr. toll. Arret. in fi. de vsuc. in prin. Bald. & Ang. in l. super longi. in fi. C. de præscr. longi tempo. Alex. conf. 5. 1. circa fi. & conf. 72. vol. 1. & copiosè Balbus cum aliis relatis per eum, in rep. posita, in fi. sui tractatus, de præscr. d. l. Celsus, q. 6. nu. 18. cum aliis seq. vbi deducit istam esse communem opi. & Lanfr. quoque in c. quoniam contra, de probatio. in c. 8. de testib. nu. 94. F. Viuius lib. 2. opi. 288.

Testes quinque omni exceptione maiores requiruntur necessarii; sunt ad probandum fessioniam, seu ingratitude in contra fallum, tex. est in ca. 1. quot testes sunt necess. ad proban. & c. quem quidem tex. non fore authenticum, neque seruari asseuerat cum aliis relatis per eum, moder. in consuet. Paris. de feud. §. 10. sed illum tex. esse authenticum, habereq; plenam fidem, sicut ceteræ leges, atque pro lege seruari voluerunt omnes doct. vt inquit lac. de feud. in ver. dictiq; vassalli, l. 1. num. 55. & ait esse communem sententiam omnium Bertr. conf. 115. nu. 31. vol. 5. F. Viuius lib. 2. opi. 289.

Testis vnus semiplene probat. commune ponunt curt. iun. conf. 122. n. 5. & latius agens de materia Fran. Vi. li. 1. opi. 422. cum seq. Quamobrem si quis se per vnum testem soluisse probet, quæ mutuo accepisse duobus testibus conuincitur, in probationis explicationem iurabit. commune inquit cur. in l. admonendi, nu. 305. ff. de iureiu. Intellige tamen ac perpetuo recordare, deduci semper, ac probari debere, hunc vnum testem omni exceptione maiorem esse, vt commune rectè ac late ponit Vi. d. opi. 422. Intellige secundò, qd si partes confenserint, vt huic vni testis integra fides adhibeatur, integram fidem ille faciet. commune asserit ias. in l. 1. §. vlt. nu. 8. ff. de verb. ob. Fran. Vi. d. lib. 1. opi. 423. Intellige tertio, quod in criminalibus tum demum, & ad inquirendum, & ad torquendum satis vnus testis erit, ac legitimus ad ea omnia indicium suppeditabit, cum omni exceptione maior erit. commune inquit Ruin. conf. 146. nu. 3. lib. 5. Carrer. in pract. crim. nu. 100. Viuius vbi supra I. Clar. in pract. §. vltimo. q. 21. ver. vnus testis, & q. 22. ver. vnum tamen scias. Alioquin autem testi vnico, etiam de re à se gesta deponenti, fides nec in ciuilibus causis adiungitur. commune proferunt Boer. dec. 221. nu. 17. Viui. d. libr. 1. opi. 394. Amplia, quamuis princeps sit commune ait rectè explicans Iulius Clarus in practi. §. vltim. quæst. 13. verfic. pen. Limita, nisi si illius testimonium nulli alij, quam sibi met nocere queat, vt verius, & receptius alicubi diligenter ostendo. E. Suarez.

Testis idoneus atque assiduus habetur mutus, si literas ex rare nouit. commune ponunt præpos. in capit. cum apud. de spons. Rip. in l. 1. nu. 34. & nu. 37. ff. de verb. obl. Hipp. in l. de minore. §. plurium, nu. 8. ff. de quaest. Item spiritalis parens absque dubio testis erit. commune inquit Alex. de Neuo. con. sil. 20. nu. 7. etiam maior omni exceptione non existimetur commune ponit Viui. latè de materia agens lib. 2. opi. 291. Monachus præterea luculentum testamento testis erit, quauis in co vel hæreditas, vel legatum aliquod ipsius eorobis relinquatur. cōe inquit dec. conf. 72. in causa, quæ agitur. in pr. li. j. Thobias in §. sed neq; hæres, n. 7. & seq. in fi. de test. In ciuilibus atit

communis opi. in testamento ad pias causas cōdito, vt voluit Paul. de Cast. conf. 161. Abb. & doct. omnes in c. cum esses, de testa. per illum tex. & late Ruy. conf. 9. n. 7. & 15. vol. 3. & conf. 192. n. 7. vol. 2. & ista est communis opi. teste Bellon. in conf. 14. n. 8. Mod. in d. c. cum esses. Tertio limitatur, vt mulier dicatur idonea testis, ad probandum testamentum, vt late per Alb. in d. l. qui testamento. §. mulier vbi disputat hanc quæst. Quar- to limitatur. vt mulier possit esse testis in testamento inter li- beros condito, & per consequens potest probare testamen- tum inter liberos, etiam non rogata, vt habetur per doct. in l. si. C. de codicil. & in l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. de testa. & declarat Bald. Ang. Imo. in l. quoties. §. j. de hered. insti. & Ruy. conf. 73. nu. 6. vol. 2. & sequitur quoque opinionem istorum Lanfr. in c. quoniam cōtra, de probatio. in ver. testes. nu. 80. & Soci. in d. reg. 4. fallent. 1. Sublimitatur hæc limi- tatio in testamento patris bastardum instituentis, quia tunc mulier in testem adhiberi non potest, sec. Bald. in auth. quod sine. C. de testa. & in l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. circa fi. cuius opinionem sequitur, & late declarat Mantua. in suis apophr. F. Viuius.

Testis idonea potest esse mulier de iure ciuili in causis crimi- naliibus, sec. Spec. in tit. de teste, ver. quid si mulier. §. 1. Alex. conf. 99. lib. 1. conf. 24. n. 2. & conf. 11. nu. 5. vol. 1. & A- postil. in addit. ibi & istam attestatur esse communem opinio. Gramm. conf. crim. 12. n. 16. & seq. & Jac. Nouell. in pract. cri- min. in rub. incip. crimina obiecta, n. 46. & seq. contrarium ve- rō reperitur auctum de iure canonico, videlicet, quod mulier in causa criminali propter eius grauitatem testificari non po- test. text. est in c. forus. §. testes ext. de ver. sig. vbi gl. in ver. scem- inas, & in c. mulierem. 2. q. 5. vbi etiam gl. & idem tenet gl. in cano. ex eo. 2. q. 3. Floria. in l. ex eo. ff. de testib. lo. de Platea & Aret. in §. testes autem. insti. de testa. ord. Maran. in tract. iu- dicatorum, in 3. part. princ. nu. 29. cum aliis abunde traditis per Marf. in conf. 22. conf. 18. n. 34. conf. 59. conf. 101. & conf. 130. n. 34. Abb. & alij in c. quoniam de testi. vbi aiunt istam esse cō- munem opi. & Dec. in l. foemina, n. 33. ff. de reg. iur. & ita con- sultit Alex. conf. 11. circa primum lib. 1. & Oldr. conf. 14. 5. In- terpretatur & limitatur hæc conclusio communis de iure cano- nico, non habere locum quando in delicto commissio nō adfuerunt, nisi mulierum, vt puta Titius fuit interfectus in præ- sentia duarum mulierum, nec interfuerunt alij testes, tunc ex- ploratum est, ex quo aliter veritas haberi non potest præfatū homicidium posse probari per mulieres, quia in subsidium, & in causa criminali mulieres in testes recipiuntur, sec. Io. Andr. post Guido. de Suza. in add. Spec. in tit. de teste. §. j. ver. item qd mulier. Abb. in c. fi. per illum text. ext. de testi. cog. & in c. quo- niam vbi, & alij doct. de testi. & Alb. in l. in testimonium ff. de testi. Alex. conf. 64. viso themate, in prin. lib. 1. conf. 102. circa fi. vol. 7. Dec. conf. 361. Marf. conf. 102. & conf. 127. & in l. Di- pus, nu. 9. ff. de quæst. in l. infans, nu. 44. ff. ad l. Cornel. de fcar. & in l. de minore, num. 2. 5. ff. de quæst. Dec. in d. l. foemina, nu. 34. circa media, Alc. in tract. de præsumpt. reg. 1. præsumpt. 4. 6. & Io. Nicolai in addit. ibi. Grammat. conf. crim. 4. 5. num. 20. & Curt. in leg. admonendi, numero 104. ff. de iureiurand. vbi hanc limitationem late declarat & Dec. in loco superius cita- to F. Viuius.

Testis idoneus est frater in causa fratris, secundum Bar. in l. qui testamento §. quæcunque, num. 6. ff. de testa. gl. Bal. & Sal. in l. parentes C. de testib. Inn. gl. & Imol. in c. insinuante. de of- fic. delega. Ber. conf. 212. vol. 1. incip. supposita. Fel. & omnes doct. magis communiter in c. cum oporteat, de accusatio. & in c. in literis, ext. de testib. & Bal. conf. 285. volu. 4. vbi citat, & sequitur Bar. in d. c. §. quæcunque, & licet ipsemet Bal. teneat contrarium in l. nulli. C. de Episcop. & cleric. Ob hoc fatuum esset recedere à dicta communi in iudicando, & consulendo, quam communem sequuntur quoque in finit. doct. variis in locis iuris nostri, & Alc. in tract. de præsumpt. in prima reg. præ- sumpt. 23. num. 2. & 6. qui quidem doct. vno ore omnes decla- rant, ac explicant prædictam communem non procedere, quando fratres sunt, vel reperiuntur in potestate eiusdem pa- tris, vel quando simul habitant & Lanfr. in c. quoniam con- tra, de probatio. in ver. testes num. 62. & Celsus ibi in addit. declaraturque similiter hoc non habere locum in causa crimi- nali, in qua (nota) frater pro fratre non est idoneus testis, vt consulti Alex. conf. 70. viso processu. volum. 1. sed ani- maduerte, quia ad probandum innocentiam fratris inquisiti criminaliter pro delicto frater esset idoneus testis pro fratre, & per consequens frater inquisitus de homicidio potest pro- bare per fratrem se commississe homicidium ipsum ad sui de- fensionem, secundum Bald. & Salycet. in d. l. parentes, Aret. in 80

tract. maleficior. in ver. & dictus Titius se defendendo, Alex. conf. 212. lib. 2. & conf. 4. in fi. volum. 6. Marf. lingu. 508. Fel. in dicto capit. cum oporteat in 5. not. & alios quamplures re- latus supra in ver. testes affines socij amici. & domesticos, vbi latius explicauimus istam materiam & quamuis frater pro fra- tre testificari possit, nihilominus ipse frater contra fratrem te- stificari non cogitur. l. lege lul. ff. de testibus, & notat Ab. nu- mero. 8. & Fel. numero 16. in c. literas de præsumpt. & Bar. in dicto §. quæcunque, numer. 6. & hoc habet locum tam in cau- sa ciuili, quam in criminali, ita tenet, & probat gloss. in di- cta l. lege Iulia, cum qua sentiunt omnes doct. communiter, teste ibi Iacobino de sancto Georgio, numero 2. & eam sequi- tur. Abb. etiam in d. c. literas, num. 8. & omnes in d. l. parentes. idem.

Testis esse potest Christianus de iure contra iudæum, vt no- tat in clement. prima & in capitul. iudæi de testib. & in l. quo- niam. C. de hæretic. verumtamen ipsi iudæi haudquaquam possunt testificari, aut recipi in testes contra Christianos, vt in præcatis iuribus & not. Specu. in titul. de teste ca. Iudæi. §. fi. ver. item quod est Iudæus, lo. de Ana. in capitulo primo. de hæretic. Bart. in l. cunctos populos, C. de summa Trinita. Imo, & Card. in dict. clem. prima. & Alex. conf. 35. & consilio 70. libro. 1. & consilio 379. prope fi. volum. 2. cum aliis relatis per Jac. Nouellum in sua pract. crimi. super forma inquisitionis contra producentes falsitates numero 19. Et ista videtur in- dubitata, & communis sententia quæ comprobatur ista opti- ma ratione secundum Marquardum de Sulannis in tracta. de iudæis, & infidelibus, in 2. part. capitulo quinto, numero 11. quia cum commorentur iudæi in superitione reprobata di- cuntur esse semper in delicto, vt no. Do. post glo. in l. non erit. §. diuis. ff. de iureiur. Aliam rationem adducit, & assignat las. in rubr. ff. de iusti. & iure in 4. nota. quoniam in teste neces- sario requiritur iuramentum, quod per iudæum præstari nequit, sed huiusmodi rationem, oprime, & non ab re mordet, & re- præhendit Marquardus de Sulannis in dicto tractat. de iudæis capitul. 5. numero. 10. Amplia hoc procedere in iudæo de pro- ximo ad fidem Christi conuerso, & Baptizato, qui quidem nō potest esse testis contra Christianum, sicut antea non poterat, vt voluit gloss. in c. constituit 17. quæst. 4. Fely. in cap. iudæi de testib. Marf. in l. 1. §. præterea, num. 5. de quæstio. in sing. 107. priuilegium dignitatis, & sing. 373. incip. notissimum est, Ti- raquel. in tract. causa cessante, in 6. limita. num. 10. & istam ait esse communem opinionem. Soc. in l. sciendum §. fi. ff. qui fa- tidar. cogan. In contrariam verò sententiam inclinauit Anr. Francisc. de Doctoribus in d. c. iudæi, in addit. ad Abb. & Mar- quardus in d. tract. de iudæis in 2. parte c. 5. num. 12. vbi hanc partem corroborat pluribus apparentibus rationibus, & tan- dem fatetur audaçter eam esse veriorē. Sed rationes istius parum, aut nihil me mouent ad discedendum à prædicta com- muni opinione, Fallit tamen dicta conclusio in crimine læsæ maiestatis, & in crimine hæresis, in quibus criminibus admit- titur in testem iudæus contra Christianum, c. contra Christi- anos de hæret. in 6. & ita tenet Hier. Gigas. in tract. de crimine læsæ maiestatis lib. 2. q. 10. Fallit secundò in contractibus, & vltimis voluntatibus, & in quasi contractibus, & maleficiis, in quibus omnibus admittitur, & recipitur in testem iudæus cō- tra Christianum, vt per Bart. in l. quoniam. C. de hære. & Alex. in prima constitutione. Digesti veteris, in addit. Bart. in ver. in iuramento, & c. idem.

Testis esse potest cæcus, si contrahentium voces notas ha- bet, secundum gl. in c. testes. 3. q. 9. Nec obstat quod cæcus in voce decipi possit, vt in c. nec aliqua. 27. q. 1. nam & pariter vi- su quis decipitur, vt c. quomodocumque. 3. q. 1. & d. gl. in c. testes se- quitur Accursus. in §. si verò absunt, in ver. vidissem in auth. de hæred. & falcid. dicens non reperiri prohibitum, idem tenet Spec. in §. 1. ver. nunquid cæcus in titul. de teste, Scyulus in c. præterea, de testi. Ang. Perusinus in l. si non speciali post gl. libi. C. de testa. & Nellum de S. Gemi. in tract. de testi. in §. cæcus, & Marf. in repet. rub. C. de prob. nu. 353. Limitatur hoc in duo- bus casibus non procedere, sec. Sal. in l. restium. C. de testi. prin- dō in confectioe inuentarij, vt in §. si verò absunt. Secundò in testamentis vt in d. l. si non speciali. Sed animaduerte hic, qd cæcus potest testificari de eo quod vidit ante cecitatem indu- bitanter sec. Spec. in d. §. 1. Bar. in l. ad testium §. conditionem. ff. de testam. Ang. in d. §. si verò, Bald. in sua margarita in verb. testis, Rom. in rub. de arbit. Fel. in d. c. præterea prope finem, & ista est communis opinio de qua testantur doct. in tract. de testi. quamuis, & male Sicul. in c. cum causam ext. de testib. videatur tenere contrarium. Viuius.

Testificari, vel testis esse potest colonus pro domino, nec aliquo

aliquo pacto pro eo repellitur à testificando, secundum Inno. in c. in literis ext. de testi. & Spec. in tit. de teste. §. 1. ver. item ex- cipere, Ang. in l. quoniam. C. de testi. & iac. in add. ad Portium, in §. pater. insti. de testa. & Nellum in tract. de testi. in 9. c. incip. domestic. & c. quorum opinionem scribunt esse communem Moder. in tract. de testi. & de consu. dicit feruari Soc. iu. conf. 135. nu. 8. lib. 5. In contrariam verò sententiam inclinauit gl. & Abb. in d. c. in literis. Abb. in l. etiam. C. de testi. & Lanfr. in c. quoniam contra. de probatio. in ver. testes. nu. 64. vbi scribit istam esse communem opinionem, tamen prima pars videtur verior, vt optimè demonstrauit Soc. in d. conf. 135. nu. 6. & 8. F. Viuius.

Testibus duobus de metu deponentibus magis creditur, quam centum deponentibus de spontanea voluntate, & sic potius creditur duobus testibus affirmantibus metum in actu illarum fuisse, quam centum dicentibus libere actum gestum, secundum Inn. & omnes Canonistas, in c. super hoc, de renun. Bal. in l. obseruare §. proficisci, in 8. q. ff. de offic. proconf. Ang. in l. si quis ad se fundum C. vnde vi, Abb. in c. 1. de his, quæ vi, metus causa fiunt. Corset. in sing. in ver. mille testes, consu- lentem ab hac opi. non esse recedendum in iudicando, quam communem esse inquit Dec. c. fi. de appel. & patet apertissime quoque istam fore communem sententiam ex congestis per Paris. conf. 138. nu. 8. vol. 4. & Alc. in tract. de præsumpt. in reg. 3. præsumpt. 7. nu. 4. F. Viuius lib. 2. opi. 291.

Testibus duobus conuinci possunt Cardinales, sicut & Pon- tifices duorum testimonio condemnatur, secundum Abb. in c. per tuas, in fi. de maio. & obe. Rom. in repet. auth. similiter. C. ad leg. falc. in 34. priuilegio vltimarum voluntatum. Dec. n. 2. cum aliis seq. & omnes, in c. at si clericus, de iudi. vbi Aug. Bero. asserit, nu. 8. & seq. istam esse magis communem opinionem, licet ipse, & male, senserit contrarium, & cum communi præ- missa videntur concurrere etiam omnes Theologi, præcipue- que Aug. de Ancona in tract. de potestate ecclesiastica, in 5. q. articulo. 5. concludentes, quod quantum ad conuincendum de crimine inter summum Pontificem, & cardinales nulla differentia constitui possit, idè omnes isti, aut duobus, vel tri- bus testibus conuinci poterunt, & hoc quoque voluit Fely. post quamplures congestos per eum, in d. c. per tuas, & post- quam ostendimus apertissime Cardinales duorum dicto con- uinci posse, adde quod duo etiam testes requiruntur ad con- demnandum Papam, prout late scripsimus, in prima parte. cō- muni opinionem, in versiculo testes duo sufficiunt ad con- demnationem cuiuscunque delinquentis. F. Viuius lib. 2. opi. 292.

Testimonium dicens in causa criminali, si ex eo mors illata, seu secuta fuerit, etiam præmissa protestatione efficitur ire- gularis, sec. Fel. post alios, in c. postulasti. de homic. glo. ad hoc optima, quæ in laico loquitur, in c. j. j. distin. & in clerico, gl. in c. testimonium. 1. 1. q. 1. & notant, & firmant etiam Abb. in c. de cætero. de testib. & ibi Fely. vbi hæc est communis opinio omnium doct. & idem notat Crotus, in tract. de testi. nu. 69. F. Viuius lib. 2. opi. 295.

Testimonium dicere potest mutus sciens scribere, secundū glo. in c. testes per quancunque scripturam, in ver. quæ noue- runt, & viderunt post prin. 3. q. 9. Spec. in titul. de teste. §. nunc tractandum, ver. quid de mutuo Bonifa. in tract. malefi. in rubr. de testibus, & qui repelluntur à testimonio, num. 57. & ista est com. opi. teste Præpos. in c. cum apud. de sponsal. & Rip. in l. 1. n. 34. & 37. ff. de verb. ob. & eam sequitur Marf. in l. de minore. §. plurium quoque, nu. 8. ff. de quæst. cum aliis relatis per eum, & diximus licet in alio proposito. in 1. Par. in opinione, testis non potest tradere in scriptis dictum suum post prin. F. Viuius lib. 2. opi. 306.

Testis citatus, & relatus, nolens dictum suum deponere in termino sibi præfixo, potest per iudicem ordinarium cogi ad deponendum, non autem per arbitrum, sec. Alb. l. si quando. C. de testi. & per consequens iudex secularis testem istum de- bet & potest transacto termino ei concessio compellere ad fe- rendum eius testimonium imponendo ei multam. l. 4. §. exi- gere. ff. de tab. exhib. vel captis pignoribus ad instar tutoris no- lentis & recusantis farsidare: vt in §. sciendum. in tit. de farsida- tur. & ita voluerunt Cyn. Bar. Bal. An. Alb. & alij in d. l. si quan- do, quorum opinionem sequitur quoque, declarat, & inquit esse communem Lanfr. in c. quoniam contra, de probatio. in ver. testes, nu. 3. & declarat similiter Bart. in d. l. si quando. n. 5. 6. & 7. in regno verò Neapol. obseruatur contrarium nam testes vocati per iudices delegatos venire recusantes, transacto termino eis præfixo, in tertia parte eorum bonorum mobi- lium sisco applicanda cōdemnantur, vt habetur in cōstituto. 80

in pecuniariis litibus omnibus, & hoc procedit certè in ciuili- bus causis, sed in criminalibus testes isti maiori poena cōdem- nari debent, eiusdem cōstitutionis determinatione, ante fi. F. Viuius lib. 2. opi. 297.

Testes esse non prohibentur aliquo modo legatarij §. lega- tariis. Insti. de testa. l. dictantibus. C. de testam. & l. qui testa- mento. ff. eo. tamen legatarius non potest testificari super suo legato, & sic non admittitur ad probandum legatum sibi factum, sed vniuersaliter poterit interrogari super toto testa- mento, & eo casu non d̄r deponere super facto suo principaliter, sed in consequentiam, l. omnibus, C. de testibus cum alle- gatis per Fel. in cap. in super, de testi. ita tenet. & firmat etiam Bar. & Aret. in dicta l. qui testamento, Alb. in tracta. de testib. quando testes repellantur ratione affectionis, iac. & Rimiaul. in d. l. dictantibus, Alex. conf. 14. visis, & consideratis, vol. 6. & Affliet. in decif. 300. num. 3. & Lanfr. in c. quoniam contra de probat. in ver. testes nu. 70. post prin. & istam dicunt esse com- munem opinionem Alex. in d. l. dictantibus, Portius in §. lega- tariis, & ibi Mod. & Curt. iu. conf. 178. nu. 18. & quod legatari- us sit idoneus, & integer testis in testamento, probatur mul- tis rationibus per doct. præcitos, & ca maxime, quia est ap- probatus à testatore, & sic creditur habilis testis legatarius in testamento, nihilominus non habet locum vbiunque depo- neret super legato sibi facto, & per consequens ad proprium commodum & vtilitatem, tunc enim (vt supra deduximus ex com. opi.) non probaret. F. Viuius.

Testis idoneus potest esse fideiussor pro confideiussore ad probandum qd non principaliter fideiussor fuit, sec. Cyn. Bald. Ang. & Sal. in l. dictantibus. C. de testa. Bart. in l. si quis ita per illum textum ff. de reb. dub. Bal. in l. fin. §. 1. C. de execut. rei iudi- & istam opinionem dicit esse communem, iac. in l. dictanti- bus, nu. 8. Interpretatur & limitatur hoc non procedere, sec. Sal. post Bal. in d. l. si §. si creditor noluit eum, vt fideiussorem accipere, sed vt principalem certè tunc nō habet beneficium discussiois, quia est verè correat debendi. l. si non finguli. C. si cer. per. quem sequitur Alex. conf. 87. vol. j. licet Ang. tenuerit contrarium in §. legatariis, Insti. de testa. idem.

Testis idoneus potest esse fideiussor pro principali reo, seu debitore si esset soluendo, secus si non esset soluendo, sec. Spec. in tit. de teste §. j. ver. quid de fideiussore, sed Io. And. ibi in add. videtur tenere contrarium dicens fideiussorem habere inter- esse saltem ne litib⁹, & sumptib⁹, vexetur, l. minor viginthiquin- que annis. ff. de mino. & c. 2. de arbit. præcipue cum fideiussor renuntiauit per modum, qui traditur & not. in gl. 1. c. 2. de ar- bit. idem videtur tenere Dyn. Ang. Imo. Pau. Castr. & Aret. in l. fideiussor §. si ff. de leg. 1. idem Io. And. in addit. Spec. in tit. de iudice deleg §. superest. ver. sed nunquid fideiussor, Ang. in l. ab executor. §. alio. ff. de appellatio. & in l. à sententia in prin. per illum text. ff. de appel. Ant. & Fel. in c. in super. de testi. An. conf. 295. & ista est com. opi. teste iac. in l. si cui §. si ff. de leg. 1. post Aret. ibi adiacentes Bal. Flor. & Alex. interpretari, ac rene- re præfatam cōmunem opinionem procedere, quando fideiuf- sor renuntiauerit beneficio excussionis, vel debitor principalis non esset soluendo, vel si debitor esset presens & soluendo, & fideiussor non renuntiauerit beneficio de fideiussore, tunc bene possit esse testis, & iudex. quia tunc non potest haberi re- gressus contra fideiussorem, & nullum damnum aut præiudici- um, potest esse fideiussori, ita concludit iac. in d. §. & Fel. in d. c. in super, & Carp. Ruy. conf. 189. nu. 21. vol. 1. idem.

Testis propter solam paupertatem à testimonio non repelli- tur, vt tenet gl. cōmuniter approbata à doct. c. si quis testium, ext. de testi. quam communem celebrat, sequitur & attestatur iac. in auth. præterea. C. vnde vir, & vxor, & Marf. in l. 1. n. 6. ff. de qq. in l. ex libero homine, n. 7. & seq. eo. tit. & in d. l. §. si. n. 13. & in pract. crimi. in §. principium. n. 6. vbi declarat, qd testis pauper admittatur in testem & Soc. in tract. fallen. in reg. 289. pater ad testimonium, n. 2. & seq. & licet testis pauper recipi possit in testem nō obstante eius paupertate (vt s. docuimus) nihilominus iste testis pauper nō est omni exceptione maior, secun. Spec. in tit. de teste, §. 1. ver. item quod est pauper Alex. conf. 15. viso, vol. 3. Hinc est, qd non poterit idem testis iurare in supplementum probationis nec iurare poterit vigore sta- tuti disponentis credi iuramento damnū passū, vel creditoris, aut alterius, vt per Paris. in conf. 164. n. 2. inci. illustrissima vol. 4. Aduerte autem circa præmissa, qd pauper ille dicitur, qui nō habet vltra aureos quinquaginta in bonis l. nōnulli de accu. & intelligitur illa lex de aureis quorum septuaginta duo fa- ciunt vnam libram auri. l. si. C. de suscept. & arca. lib. 11. & not. gloss. in l. final. in princip. C. communia de lega. & Cyn. in l. si quis. C. de dona. Sed prædicta communis, quod pauper possit esse test

esse testis procedit in causa ciuili, in criminali vero causa in testem nullo modo admittitur, nec recipitur sec. Tancr. Ant. & omnes in d. c. si qui, & Soc. in d. reg. 289. nu. 2. seq. vbi meminit istam esse com. opi. F. Viuius.

Testificari possunt contra clericum Laici & mulieres quando agitur ciuilitate. c. quoniam. de testi. vbi Abb. & omnes scriben. no. & tenent pro constanti, & in c. tam literis, eo. tit. Fallit hoc in causis criminalibus, in quibus mulieres, & Laici non sunt idonei testes, nec possunt ferre testimonium contra clericum. c. forus, de ver. sig. & d. c. cetero. & c. testimonium. iuncta gl. lib. 1. q. j. Sublimitatur hoc dictum, ex natura negocij, vbi veritas actu, & habitualiter sciri non potest per Laicos, vt puta quia agatur de probado actu facto ruri, i quo solet vnus solus Sacerdos tantum adesse: tunc enim Laici admittuntur contra clericos, sec. Syc. Aret. Fel. & alios. Canon. c. muniter d. ca. de cetero, Alex. conf. 64. vol. 1. i. in l. i. fi. C. de his quibus vt indi. Marf. in praet. crim. in §. diligenter. n. 8. & Gram. conf. crim. 4. s. n. 20. Ratio dictae communis opinionis allegatur ista per citatos doc. ne delictum remaneat impunitum, deturque in posterum clerico delinquendi occasio. d. communis limitatur in quinque casibus quos ponit, refertq; abunde Abb. in d. c. de cetero, his necessarij adde vnum, q. quemadmodum laici contra clericum testificari nequit, vt supra docuimus, ista sciendum est clericum non posse admitti nec recipi in testem in causa criminali contra laicum coram iudice seculari, c. nullus, 1. q. 1. tenet Spec. in tit. de teste. §. 1. ver. item quod est clericus, & ibi Io. And. in add. & Guid. papae in q. 63. idem.

Testis si deponit mutuum, vel depositum fuisse factum per Titium, & interrogatus de ratione, & causa scientiae, dicit taliter praefens sui, dato quod non deponat, quia quod audiuit, vel vidit huiusmodi mutuum, tamen probat quia testis ipse deponens de praesentia sua propria includit intelligentiam secundum gl. in l. j. in ver. praesentibus. C. de errore aduocato. Spec. in tit. de teste. §. primo ver. item quod iustum, Abb. Imo. & alios in c. peruenit de testi. cogendis, Bart. in l. prima §. ff. de auct. tut. & in tract. de testi. Bal. Ang. Imo. & omnes per illum text. in l. h. are. des. palam. ff. de testa. Doct. omnes in c. cum causam, de testi. Bald. Sal. in l. testimonium. C. de testi. Et istorum docto. opinionem sequitur etiam, tuetur & dicit esse communem Alex. num. 10. & iac. nu. 20. cum aliis seq. in l. 2. §. voluntatem autem ff. fol. mar. & Pomates in add. ad Bart. in d. §. fi. & Interpretatur ista communis conclusio non procedere, vbi cunq; testis deponeret de praesentia alterius testis simul cu eo comorantis in aliquo loco: tunc enim deponendo illum contestem fuisse praesentem intelligitur deponere duntaxat de nuda praesentia illius testis, non autem intelligentia, & ita procedit, & intelligitur opinio Bal. & sequacium, in d. §. voluntatem. contra dictam communem quia quando vnus testis interrogatus super vno c. respondit se nihil scire, & reprobatur per alios testes, qui dicunt ipsum fuisse praesentem, tunc ipse testis qui nihil scire dixit, non potest torqueri pro eruenda veritate: quia non sequitur, talis fuit praesentis tali actui, ergo vidit, & intellexit, l. diem proferre, §. coram. ff. de arbit. & ita tenet, & concludit Barto. in dicto §. fin. qui dicit, quod si testis deposuit alium fuisse praesentem, non sequitur ergo intelligentem, potest enim esse quod vnus esset separatus ab alio, ita quod intellexerit, & ita tenent omnes docto. praecitati, & Marf. sing. 408. vbi dicit magnum verbum se iuuasse in facti contingentia, quandam Tabellionem inquisitum de falso propter praedicta, sed quotiescunq; testis allegaret, seu nominaret Titium in aliquo negotio interfuisse secum in aliquo loco, tunc si ipse Titius examinatus negaret ibi praesentem fuisse, alter eorum mentiretur, & sic daretur via iudici inquirendi alterrum, l. de duobus, §. fin. ff. de iureiur. & ita tenet, & concludit Bald. in dicta l. testimonium. In tantum quod isto casu neutri credendum est, secundum eundem Bald. in dicto ca. causam, & ita consuluit Alex. conf. 90. volu. 4. ideoque talis contrarietas inter ipsos duos testes operatur vt nemini ex ipsis credendum sit, quia nemini fides adhibenda foret quando vnus testis testis alteri contradicit, secundum Io. And. & omnes magis communiter c. in nostra. de testi. Feder. de Senis conf. 142. Bal. conf. 33. quidam Tabellio, vol. 3. & istam doctrinam Io. And. & sequacium scribunt esse communem Moder. in d. c. in nostra. Gram. conf. crimin. 26. nu. 20. & seq. & conf. 31. nu. 8. & ita consuluit Alex. conf. 33. vol. 3. & conf. 43. vol. 4. idem.

Testis vnicus, & solus deponens de facto proprio in causis ciuilibus probat, & plenam fidem facit praesertimque in fauorem alterius. l. quero. §. fi. de aedil. edict. per quem tex. voluit consulendo Paul. de Castr. in aliquibus consilijs & legendo si militer in l. seruos. C. de testi. in l. quicunq; in fi. C. de ser. fu.

Hoc sententia inhaeret etiam Old. conf. 95. Saly. & Bal. in l. si quis decurio. in 4. oppositio. per illum text. C. de falsis, & alij quam plures relati per Tyraq. in trac. de vtroque retract. in fi. 1. gl. 14. nu. 47. cum alijs seq. In contrariam vero partem inclinavit Cyn. in d. l. si quis decurio in 4. oppos. Bart. in conf. incip. in q. proposita, Inn. in c. dilectus de accu. Ant. de But. in c. cum a nobis de testi. Alex. in l. j. §. si absens, ff. si nox. cau. aga. vbi refpondet ad iura, quae in contrariam allegantur, & ait hanc opinionem esse verioem & in conf. 192. volu. 6. & communem dicit Boer. dec. 22. n. 17. tamen in tam magna doc. altercatione casu eueniente in iudicando, & consulendo intrepidè sequeretur. 1. opinionem tanquam in iure verissimam, cui inhaeret etiam Boer. in d. dec. 22. hoc idem promittendo, & nonnulli alij. doct. congesti per Tyraq. in praecitato loco, scita iudicant sacrum consilium Neapol. vt refert Affli. dec. 369. n. 6. idem.

In ore duorum, vel trium testimonium stat omne verbum, c. in omni negotio. & c. licet, ext. de testi. & l. vbi numerus ff. eo. ti. declaratur autem hoc non procedere in iudicijs possessorijs, in quib. dicitur agi de leui praedicio, & probatio per vnum testem, vel per famam publicam in hoc casu habet vim plenae probationis, ita quod iste testis vnicus in causa possessorij plenè probat possessionem absque alio iuramento necessario in superlemetum probationis, etiam si agatur de possessione magna rei, sec. Bart. in l. 1. C. quo. bo. & clarius in l. 2. in fi. C. vbi in rem act. Mathes. not. 2. Alex. conf. 9. vol. 5. Soc. conf. 137. & conf. 266. n. 25. vol. 2. i. in fi. in repet. l. admonendi. n. 187. lect. 2. vbi illam opi. ait esse com. Fran. curd. n. 203. ff. de iureiur. quam communem sequitur similiter Calca. conf. 100. Deci. conf. 251. & in l. 2. C. de carb. edict. n. 2. Cagn. l. in pari. n. 7. ff. de reg. iur. Grat. conf. 42. n. 7. & seq. vol. 2. Craue. conf. 153. n. 12. & Marf. sing. 433. sed limitatur ista communis non habere locum, vbi cunq; contra dictum vnicum testem, seu semiplenam probationem apparet aliqua indicia, hoc enim casu vnus testis vel probatio semiplena non probaret possessionem, vt voluit Bal. in l. qui accusare. C. de eden. Grat. conf. 10. n. 20. vol. 2. & ita fuit iudicatum in sacro consil. Neap. vt refert Affli. decif. 364. n. 4. & seq. alios vero casus, & circiter 30. in quibus vnus solus testis plenè probet, ponit Spec. in tit. de teste. §. refert. ver. hoc tamen fallit. Inn. & alij in c. accedens. l. 1. de testi. & iaso & Mod. in d. l. admonendi. verum praefata omnia procederent in iudicio meo in iudicio Summario reuocanda: secus vero in iudicio possessorij plenarij, quia hoc casu requiruntur plenae probationes, nec sufficeret probare possessionem per vnum testem, praecipue vbi actor remedium. ca. redintegrandi 3. q. 1. intentaret, vt per Bar. in extrauagan. ad reprimen. in ver. Summari Bald. & Paul. de Cast. in l. ordinarij. C. de rei vend. Bal. in l. iud. C. de iud. vbi alij doct. Paul. de Castr. conf. 3. vol. 2. secundum nouam impressionem, & in antiquis, conf. 5. i. in l. naturaliter, §. nihil. communc. ff. de acq. pos. Franc. de Curt. in d. l. admonendi, d. nu. 203. in fi. & Grat. conf. 200. & seq. vol. 2. & Affli. in praecitata decif. 364. quia datur remedium d. c. reintegrandi contra titulo possidentem, vt late docuimus supra in ver. spoliatus. F. Viuius.

Infamis potest esse testis in testamento, vbi cunq; non esset notorie infamis & sic infamis occultus admitteretur in testem secundum gl. Bart. & omnes in l. cum lege, ff. de testa. gl. Bart. Bald. & alios in l. 1. C. eod. tit. & quamuis Ang. & Sal. ibi, & praecipitanter velint contrarium, tamen opinio dictae gl. communiter approbatur, secundum Moder. in c. cum non ab homine de iud. & Pomate in add. ad Bart. in d. l. cum lege. idè.

Tabellio rogatus ad scribendum testamentum in eo computatur, & inseritur in numero testimonij, & sic esset idoneus testis vbi cunq; citatus, & productus esset in iudicio ad probandum per viam vocem ipsum testamentum, tunc quippe examinatus per iudicem probat testamentum, aliàs secus, secundum gl. & om. doct. antiquos in l. hac consultiissima, C. qui testis. fac. pos. Bart. in l. Domitius, nu. 4. ff. de testa. & ista est com. opi. om. doct. teste Affli. in dec. 25. in causa petitionis hereditatis, numer. 4. Alex. consil. 152. 146. & consil. 133. in fi. vol. 2. vbi declarat istam eodem sententiam late & abundè. idem.

Testes plures ac plures examinans tabellio scribendo dictum primi testis extensè vel per extensum si postmodum ipsemet Notarius scribat, secundum tellem idem dixisse, ac deposuisse in omnibus, & per omnia, & ita in alijs testimonijs assertiones, ac dicta istorum testimonij valent simul ac probant secundum magis com. opi. doc. in l. sed & si me putem. ff. de cond. ind. quam sequuntur, & citant omnes Mod. ibi. praesertim iac. n. 1. intellige hoc cum grano salis procedere, si testis, quem Notarius non examinauit extensè, sit bonae fama, eo casu indubitanter eius dictum valet & tenet sec. Bal. in §. fin. vers. idem sacramentum in extr

in extrauag. de pace. const. quem sequuntur doct. in c. nihil. de verb. sig. & Fel. in c. super his, de accusatio. Sed in Regno non accidit circa hoc dubitare, quia habemus Regiam pragmatice exordientem: statuimus super articulis. & positionibus disponentem examinationem, & depositionem testimonij fieri extensè per Notarium & non per alia breuissima verba. F. Viuius.

Testis dicens, ac deponens aliquid extra iudicium sine iuramento, & postmodum iuratus in iudicio contrarium respondens, tunc stabitur secundae, & posteriori depositioni ob iuramentum religionem, & Iudicis auctoritatem, c. sicut nobis, de testi. in 6. c. 1. in prin. quid sit inuesti. nec puniatur iste testis falsi poena. Hanc opinionem tenet glo. in c. cum causam de testi. communiter ab omnibus scriben. recepta, quam dicit ordinarium Bald. in l. nullum. C. de test. ac eam sequuntur, asseruntque esse communem Abb. & Dec. in c. per tuas de probat. Fely. in c. cum in tua de testi. & in c. inquisitionis. §. tertia. de accus. Bal. conf. 486. vol. 3. Alex. conf. 222. vol. 2. nu. 13. Rom. conf. 505. Craue. conf. 6. & idem Alex. conf. 68. vol. 1. Franc. in c. 1. circa fi. de elect. in 6. Aufferri. in capel. Tolof. decif. 280. Capicius decif. 142. nu. 6. Marf. in l. eos. nu. 11. & 12. ff. de falsis. & sing. 222. asserens ibi hanc sententiam esse comm. licet Bar. in d. l. eos, nu. 4. asseueret contrarium, videlicet dictum testem esse puniendum poena falsi, nec eius testimonio adhibendam fidem aliquam, tamen ista Bar. opinio communiter improbatu ad doct. vt supra ostendimus, & procederet sec. Ab & Dec. in d. c. per tuas. Fel. in d. c. cum in tua. in fi. Dec. conf. 189. n. 10. & Cra. in praecitato, conf. 6. n. 5. vbi ex secundo testimonio apparet testis periurium, quia prius contrarium iuratus deposuisset, contra vero praefata ac allegata superius videtur consulere Petr. de Vbaldis in conf. 28. quod reperitur inter consilia Criminalia diuersorum nuper edita, videlicet, quod testimonium, praefertur secundo testimonio prolato in iudicio, cui quidem consilio nonnulli doctores celebres se subscripserunt, vt ibidem est videre. F. Viuius.

Testis statim, & incontinenti corrigens propriam depositionem eius vltima depositio valida, & legitima esse videtur. c. praeterea. de testi. cog. gl. in auth. de testi. §. quia vero, vbi correctio testis fit prius quam Notarius responsonem prioris scripserit. glo. singularis in c. apud misericordem. 3. q. 1. quia dixit esse valde notabilem Alex. in l. qui bona. §. si quis stipulatus. ff. de dam. infect. Lanfr. in rep. c. quoniam contra de probatio. in ver. testes. n. 136. i. in l. error. C. de iur. & fic ign. Potest & alio modo testis corrigere dictum suum, ante quam exeat conspectum iudicis, seu partibus loquatur, & tunc statur secunda depositio. sec. Abb. in d. c. praeterea, vbi abunde declarat, quando testis dictum suum incontinenti corrigere, possit & praedicta reuocatio permittitur, etiam si error non probetur: idè testis corrigens dictum suum incontinenti, non tenetur dicere de errore gl. in d. c. apud misericordem, Ab. & Fel. n. 5. in c. cum venerabilis, de exceptio. Idem Ab. in d. c. praeterea. Fel. in c. qualiter. l. 1. n. 3. 1. de accu. Dec. in c. causam, de appella. Roma. conf. 70. Bart. conf. 43. vol. 2. & gl. optima in c. vlt. de iureiur. in 6. & ista est com. opi. vt asseuerant doct. superius citati. F. Viuius.

Testis ostendens se errasse, volensque errorem suum corrigere ex intervallo admittendus est prius ostenso errore, & confessione erronee facta, sed confessio erronea sine erroris probatione non potest per eundem testem reuocari sec. doct. communiter in c. 2. de rescrip. lib. 6. de qua communi attestatur Boer. decif. 89. n. 4. imò testis ex intervallo absque erroris probatione respondens contraria videtur periurus, secundum scriben. communiter varijs in locis. & passim in iure nostro, ac etiam poena falsi iste testis venit puniendus. Leos. vbi Bart. & doct. omnes. ff. de falsis, sed tamen pulchrum est diquirere vtrum priori testimonio, vel posteriori fides sit adhibenda, dicauit primam depositionem non posse tolli per secundam ex intervallo ab eodè teste, etiam iurato propositam. patet ex ratione tex. in c. sicut nobis, de testi. vbi ad infringendū fidem testimonij necesse est alios testes non aut eodem produci ideoque primum testimonium validum est, nec secundū tollitur sec. Pan. & Fel. nu. 4. in d. c. cum in tua. Car. in d. c. sicut nobis, & in praecitato c. cum in tua. n. 5. & seq. Inn. in c. praeterea de testi. quorum opinionem asserit esse com. Corn. conf. 27. lib. 3. Dec. conf. 175. nu. 7. & conf. 189. nu. 10. idem.

Testes singulares sufficienti ad probandum quid in genere, vt puta vfuras, famam, iurisdiccionem, haresim, possessionem, & c. his similia: nam genus constat periclitari; ex pluribus speciebus, & particularibus, ideo licet testes deponant de diuersis actibus, tamen quia huiusmodi actus tendunt ad eundem finem,

& ad probationem vnus generis non repellitur testes tanquam singulares, sec. Bart. in l. ob carmen. §. si ff. de testi. Bald. in l. de quibus. ff. de legi. Cald. conf. 5. 1. & conf. 113. vol. 1. vbi loquitur de aditione hereditatis, eademque opinionem amplectitur & com. probatur per Craue. conf. 63. Anc. conf. 277. Gemin. conf. 217. Alex. sibi contrarium, conf. 14. 1. vol. 1. quod videtur repetitum, conf. 10. vol. 1. idem tenent Alex. conf. 85. conf. 86. conf. 117. conf. 172. vol. 2. conf. 4. 1. conf. 112. cir. fi. lib. 4. conf. 92. lib. 5. conf. 3. & conf. 147. lib. 7. in quibus locis aucter asseuerat istam esse verioem, magisq; com. opi. quam vnus in aliquibus conf. delatis per Craue. d. conf. 73. voluerit contrarium, & Fed. de se. conf. 17. & conf. 64. prope fi. quos sequuntur Iaf. & Deci. eorum auctoritate freti varijs in locis, & praesertim Deci. c. licet causam. nu. 69. de prob. tamen si vidisset tor conf. Alex. §. relata ad futuritatem, fortasse non ita facilliter discederent ab hac opi. cōi. siquidem Alex. ipse in duobus, seu trib. locis tenuit opi. q. testes singulares non sufficiant vbi agitur de probando quid in genere, sed reuocando postea sententiam, iudiciumque in melius in decem, vel vndecim alijs loc. constanter firmavit contrarium. Hinc est, quod quotiescunq; doctor reperitur sibi cōtrarius in duob. locis ista opi. sequenda est, vbi plenius scribit. l. diu. ff. de iure pat. no. Ab. c. bone. de post. prel. quapropter testis vnus est amplectenda sententia ipsius Alex. in 12. illis conf. relatis, in quib. plenissimè scripsit, quam in alijs trib. de quibus facit mentionem Craue. in praet. conf. 73. super quib. parum scribit, & eandem opi. quod testes singulares admittantur, vbi agitur ad probandum quid in genere, tenet etiam Aret. conf. 42. Ang. conf. 233. Guid. pa. q. 544. Soc. conf. 295. volu. 2. & Boer. decif. 23. & decif. 239. & Aug. Berou. d. c. licet causam. n. 30. vbi ait istam opi. esse com. nihilominus idem Boer. in decif. 342. titubanter inclinavit in contrariam sententiam: ceterum in regn. Neapol. quaestiois tollendae gratia. & ad euitandum praetatum dubium, videlicet, an per testes singulares probetur quem vfurarius: fuit emanata, & in lucem prodita per regem Ludouicum pragmatica exordiens: Ludouicus, & Ioan. & cetera, disponens quod ad probandum vfurarium prauitatem admittantur testes singulares, & istam materiam latius declarauimus §. vers. testes singulares non faciunt fidem, & c. item testes singulares probant minorem summam, si deponant aliqui de maiori, sec. Corn. conf. 181. nu. 60. lib. 2. hoc modo loquitur Deci. conf. 100. n. 4. testes non fore aliquo pacto contrarios, quando de facto vnus minus, quam alius deponit, & com. scribit Alci. in l. 1. §. in stipulanti. n. 40. ff. de ver. obl. & 12. alios casus, in quib. testes singulares probent tradit Lancil. Corrad. in tract. de de. curionib. lib. 1. c. 1. §. 2. n. 23. & seq. F. Viuius.

Litigator non consentiens Testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobando, potest postmodum eis vti, sec. gl. & doc. oēs c. praesentium de testi. & ista est com. opi. teste Boer. decif. 245. nu. 6. & scriben. in d. ca. praesentium. sed si contingerit dictum suum litigantem protestatum fuisse ante probationem se velle reprobare testes productos, & deponita per eos, tunc testes deponendo aliquid in fauorem istius protestantis, non faciunt fidem in eius fauore, quia per ipsam protestationem videtur declarare se nolle aliquo pacto ipsis testimonijs fidem adhibere. de hoc est tex. d. ca. praesentium in fi. vbi hoc tenet Fel. in vlt. no. & Franc. de Aret. ibid. F. Viuius.

Testis respondens vnum in iudicio nullo ac inualido, & apud iudicem incompetentem, & aliud penitus diuersum in valido, tunc standum est eiusdem testis posterioris testimonio, sec. Spe. ti. de teste. §. 1. n. 27. idem tenet gl. d. c. cum causam. de testi. & omnes doc. ibi communiter, & in l. eos. ff. de fals. Boer. decif. 112. Craue. conf. 6. nu. 7. in quib. locis asserunt hanc esse com. opi. & hoc idem refert Capi. decif. 142. n. 8. vbi similiter congerit doc. contrarium asseuerantes. idem.

Testis praestito sibi iuramento asserens se aliter deposuisse, quam à tabellione fuerit scriptum. Notario potius quam resti credendum est, vt potè quia pro Notario praesumitur. l. si quis decurio. C. de fals. & c. ad audientiam. de praescri. hoc non tenet, ac expressè tenent Alex. conf. 70. vol. 1. & conf. 65. vol. 2. Deci. c. cum parati. de appel. Craue. conf. 74. nu. 3. Feli. d. c. ad audientiam. vbi Panor. scribit hoc procedere, ac verum esse in causis ciuilib. non autem in criminalib. in quib. ex iurata depositione testis, vacillat fides notarij. arg. l. fin. C. de probat. idem Ab. & Fel. in c. cum causam. circa fi. de testi. canonizat omnes in d. c. ad audientiam. Spe. in ti. de teste. §. 1. nu. 48. Alci. in trac. de praesump. reg. 3. c. 13. nu. 20. ista est com. opi. teste Gramm. decifio. 69. numer. 18. & Modern. in d. capit. ad audientiam. hoc vero non procedit, quando Notarius examinaret testes,

& haberet scriptorem, qui examen scriberet: eo enim casu si ambo

siambo deponeret utique probarent contra dictum testem se ita dixisse, secundum Ab. in c. cum causam. de testib. & hoc asserit in practica Alc. in practica reg. 3. n. 13. & quatenus vult peritius docuimus, quod si testis dicat in ciuilibus causis se aliter deposuisse, quam Notarius scripserit, tunc potius credendum esse Notario, dic habere locum hoc, nisi testis esset persona multum notabilis, secundum Panor. d. c. ad audientiam. in 5. no. hoc idem asserit ipse Panor. tenere Spec. in ti. de teste. §. i. ver. sed pone quod iudex, & in ti. de instr. edi. §. restat. ver. quid si attestaciones. & hoc dictum Panor. sequitur Fel. c. super his. de accusa. & Mar. in l. §. ad quaestionem ff. de q. Viuius.

Testes de auditu deponentes in contractibus, vel quasi, licet cortina vel paries sit in medio inter ipsos testes, & contractentes sufficienter probant, c. praterea vbi do. c. ext. de testi. tenent hoc etiam indubitate Bar. Alex. & alij doct. in l. si non speciali. C. de testam. lita est comm. opi. de qua testatur Areti. in §. plane. n. 4. in sti. de testam. mil. & Moder. in rub. ff. de verb. obl. & in l. i. eod. tit. & eam sequitur & approbat Marf. post alios relatos per eum in rep. rub. C. de probat. n. 3. §. 1. & seq. vbi recitat quoddam exemplum congruum dictae communi, quod certe notandum ac scribendum foret literis aureis ab omnib. officialibus, & aduocatis, tanquam necessarium, & isti testes tunc & eo casu probant, cum deponunt affirmando se audiuisse, non autem vidisse contrahentes, & quando habent notas voces contrahentium & ita intelligunt dictam comunem praedicti doct. & Cepolla in tracta. cautelarum. caut. 230. circa finem. Fallit dicta communis conclusio in testamento, quia testes testamenti debent necessario videre testatorem. d. l. si non speciali, vbi Cin. & doct. hoc communiter tenent in d. §. idem Labeo: vbi Barr. & istam communem opinionem esse scribit Cepolla in praecitata cautela 213. nu. 2. & Alex. in d. l. si non speciali, nu. 6. vbi doct. ponunt exemplum, quod si extaret cortina, vel paries inter testes, & testatorem, non valeret testamentum etiam si dicti testes consueuerunt habere notam vocem ipsius testatoris. In aliis vero duobus casibus limitat, & interpretatur communem praemissam Marfy. in d. rubrica de probationibus: num. 32. & sequent. quos videre poteris. F. Viuius.

Testes cum iuramento necessario tenentur exhibere eorum testimonium, & per consequens iurare debent pro vtraque parte dicere veritatem, secundum gl. in auth. sed iudex. C. de Episcop. & cler. & glo. in l. 2. C. de edendo: cum qua transeunt omnes doct. ibid. in 2. fraternitatis de testibus: & Marant. attestatur hanc esse communem opinionem in tract. de indic. in 2. parte. super 6. actu, imo testis tenetur plene deponere factum pro vtraque parte, secundum gl. in l. Lucius. ponderata à doct. ibi. ff. de infami. ad hoc vt iudex non laboret ad veritatem inquirendam, & talis examinatio istius testis non careat qualiqua boni viri suspicione, sec. Bald. in c. 1. §. sacramentum, de consuet. recti feudi. & casu quo testis non deponat iuratus eius dictum est nullius momenti etiam quod ille testis sit religiosus, vt est tex. no. in c. super nobis, de testibus etiam si esset Episcopus. c. fi. de iuram. calum. imo vero si esset Cardinalis, vt tenet gl. in c. cum olim in vcr. fratrum, de priuileg. quam dicit singularem Panor. ibi, & Alex. conf. 180. in causa, vol. 2. Fel. in c. tuis in princ. de testi. & in c. sicur. cir. fi. de sent. excommu. & in multis aliis locis. iaf. in repetitione l. admonendi, ver. de cimo predicta regula ff. de iureiur. vbi illam singularem dicit & Dec. in c. tertio loco. tertio notabili de probationibus esse asseuerant, & licet ad fidem testimonij requiratur iuramentum, id tamen praesumitur si Notarius scripserit Mauium testem iuratum deposuisse, vt per Bart. in l. Theopompus, ff. de dote praelegata: post gl. ibi, quam dixit singularem Bald. in c. cum in iure, de offi. deleg. notant Abb. & Fel. n. 6. in c. tuis, de testibus, quia pro Notario praesumendum est c. ad audientiam de praescriptionibus: l. si quis decurio. C. de falsis, Bald. in leg. Imperator. ff. de stat. ho. cautius tamen erit, vt res tuta sit, nec aliquod dubium habet quod ipse Notarius expressim scribat formam, & solennitatem ipsius iuramenti. F. Viuius.

Testium depositiones etiam non publicate coram vno iudice probant coram altero iudice, praecipue subrogato, vt per Legistas omnes communiter in l. gesta. C. de re iudi. & Canonist. in c. causam quae de testi. quam quidem communem opinionem, declarat Moder. in praecitatis locis, maxime Dec. in d. c. causam, quae nu. 9.

Per duos testes actor probans se mutasse Titio centum, & reus probans se soluisse dicta centum per vnum testem solummodo, tunc obtinebit reus, & sibi erit per Iudicem defendendum iuramentum in supplementum, ita Bart. in l. admonendi, ff. de iureiuran. cum quo sentiunt omnes communiter

ibi, Bald. & Sal. in l. bonae fidei. C. eo. tit. Panor. in c. fi. ext. de iureiur. & Moder. in d. l. admonendi vbi restantur de dicta communi, praesertim Curt. num. 325. & si occurrit vnum verbum nunquam obliuioni tradendum, quod si duo testes deponant Mauium mutasse pecuniam Sempronio, sed nesciant quantitatem, alij vero duo testes dicant ipsum Mauium petuisse à Sempronio decem, tunc profecto probatum est mutuum in decem, ita singulariter tenet Bart. d. l. admonendi, ver. quaro, quid si testis deficiat, quem sequuntur ibi omnes, Ant. in d. c. 10. fi. & Alex. conf. 59. vol. 2. & conf. 189. vol. 6. F. Viuius.

Coram duobus Testibus duntaxat, etiam foeminis pater potest inter liberos facere testamentum, secundum gl. & doc. in auth. quod sine. C. de testam. imo pater absque vlla testium presentia per simplicem scripturam, ac priuatum inter liberos testari potest, puta si sua manu scribat schedulam, & in ea disponat inter liberos pro testamento, seruabitur eius voluntas: tamen requiritur necessario, quod pater declaret in huiusmodi schedula voluntatem illam habere pro perfecta, & tunc proculdubio valet vt testamentum patris, quamuis nulli testes in reuenerint, per doctrinam Bart. in l. fi. ff. de testa. Alex. conf. 4. libr. 7. & illa est communis opi. teste eodem Alex. conf. 105. super is, in ti. vol. 3. & iaf. conf. 57. vol. 2. praesuppositis, & Boe. decif. 340. nu. 4. F. Viuius.

A pari procedit quod testamentum fiat coram iudice, vel coram Principe. l. omnium. C. de testam. sed vbi coram Principe requiruntur aliqui testes, vt tenet gl. Bald. Ang. Sal. & Ale. ibi, licet non aperiant quot testes, Ang. vero requirebat septem, Sal. tres, Bart. Bal. & Alex. duos, & haec est communis opinio prout testatur Soc. in conf. 138. vol. 1. Viuius.

Testes duo sufficienter ad condemnationem cuiuscunque delinquentis in causa criminali, text. est in c. primo, & 22. q. 5. & no. Panor. in c. at si clerici, in princ. de iudi. Ampliat mirabiliter hoc quod duo testes etiam sufficienter ad condemnandum summum Pontificem, & Imperatorem, secundum gl. singularem, & communiter ab omnibus Doctoribus approbatam in c. praesul. quarta quaestione quinta: & ita not. Panor. in d. c. at si clerici, in primo notabili in c. licet vniuersis, de testib. & in c. per tuas, de maiori. & obedi. & ibi late Fel. ponens de intellectu dicti c. praesul. Dec. conf. 342. & Paul. de cast. conf. 101.

Ampliat praedicta conclusio similiter procedere in causa heresis, vbi duo testes sufficienter vt voluit Card. in clem. 1. §. pen. de haereticis. idem. Testes duo sufficienter ad probandum consuetudinem, & hoc casu diceretur plenè probata ipsa consuetudo, ita tenet Hostien. in summa, in titulo de consuetu. in §. quot, & per quos testes, Cyn. & Barr. in l. 2. C. quae sit longa consuetu. lo. Fab. in §. ex non scripro, in situ. de iure natura. idem Bart. in l. de quibus, in quarta quaest. princ. ff. de legi. Abb. & omnes in c. at si clerici, de iudic. & conf. 53. vol. 2. & istam opinionem declarat Roch. curt. in rep. c. fi. de consuet. sectio. 4. n. 66. Mod. d. c. at si clerici, & in d. l. de quibus dicunt esse communem not. etiam nec vnquam obliuiscaris: quod ad probandum solutionem Canonis Emphyteutici per Emphyteutam, similiter requiruntur duo testes, secundum gl. & doct. in l. in Emphyteuticariis, C. de iure emphyte. quam sequitur, ruetur & dicit esse communem ibi iaf. nu. 134.

Contractus fieri ac confici potest in vltima voluntate, nec recipit naturam vltimae voluntatis sed seruat naturam suam, & erit contractus inter viuos, secundum gl. & Bart. in l. haeredes palam, §. ff. de testa. Alex. Imol. Iaf. & alios in l. nemo potest. ff. de leg. 1. & Cepol. in trac. cautelarum, caut. 129. & istam dicunt esse communem opinionem, Pomares in add. ad Bart. d. §. fi. Deci. conf. 196. & 293. Modern. d. l. nemo potest, Boeri. decif. 353. nu. 4. & quod iste contractus seruet naturam suam, vt sit irruocabilis, tenet & dicit etiam Bald. Sal. Pau. de cast. & Alex. l. i. auia. C. de iure delibe. vbi si quis de hereditate sibi delata disponat in testamento, eo casu videtur eam simul adire, licet reuocet testamentum, non tamen reuocatur contractus additionis, & sequitur Aret. d. §. fi. & Rip. d. l. nemo potest. nu. 3. similiterque probatur hoc alio exemplo, videlicet, si testator legaret Titio decem quae confiteatur ei praesenti adhibere, licet postea reuocet testamentum, tamen dicta concessio firma manet, nec reuocatur, tradit Bartol. in l. cum quis decedens, §. codicillis, ff. de leg. 3. Im d. §. fi. Pau. de cast. in l. §. si nu. 5. de lib. & poth. Old. conf. 144. factum tale, Alex. conf. 45. vol. 2. Rom. in lex hac scriptura in prin. ff. de leg. 1. Ruin. conf. 169. & Deci. d. conf. 196. & Rip. d. l. nemo potest. nu. 14. & iste contractus factus in vltima voluntate (nota) non indiget probatione 7. testium, vt requiruntur in testamento, sed sufficienter numerus duorum testium: nam per duos testes potest probari, sic

bari, sicut probantur caeteri contractus regulariter. l. vbi numerus, ff. de testi. & ita tenet Alex. & Im. d. l. nemo potest, Cepol. in d. caut. 129. Iaf. in l. 2. C. de bon. pos. sec. tab. & Rip. in d. l. nemo potest, nu. 32. vbi ait hanc esse com. opi. & Deci. in d. conf. 297. F. Viuius.

idem.

idem.

Mandatum regulariter potest probari non solum per instrumenta, verum etiam per literas domini, etiam ad iudices misas: secundum gl. & omnes doctor. in l. 1. C. de fatifid. potest similiter probari per testes, vt voluit gl. in l. maritus. C. de procur. gl. & Pan. in capi. 1. extra de procurato. Azo. in summa de manda. princ. Barr. Bald. Ang. & caeteri communiter in l. non solum §. q. alieno ff. de proc. Iaffredus decif. 109. n. 9. vbi attestatur expressè istam esse communem opin. & Boerius decif. 281. nu. 1. & sequitur, declarat, & limitat Marf. in rep. rubr. C. de prob. n. 38. cum aliis seq. Ampliat istud dictum commune non solum procedere in mandato, sed etiam in reuocatio ne ipsius, quae quidem reuocatio potest reprobri per vnum testem cum delatione proprij iuramenti, secundum doctrinam Io. And. in ca. pro causa, de procurato. quae obseruatur quotidie in practica, vt asserit, & fatetur Corf. in sing. in ver. mandatum. idem.

Testis productus per me, contra, & aduersus partem aduersam in eadem causa: si postmodum produceretur contra me, amplius reprobri non potest, secundum gloss. in l. si quis testib. C. de testi. communiter ab omnib. scriben. approbatam ibi: Amplia hoc procedere similiter, si ille testis esset infamis, aut periurus, d. l. si quis testib. & c. si qui 4. q. 3. Amplia secundo, dictam communem habere locum non modo, si essent producti testes in eadem causa, verum etiam in alia re producti, examinati extitissent secundum nonnullos doct. sed Odofredus in praecitata, l. si quis testib. tenet contrarium in alia instantia, quem sequitur ibi Alb. asseuerans opi. Odofredi in iudiciis, & praxi communiter obseruari & Boeri. decif. 25. n. 6. cu. 2. seq. dictaque communem opi. ita ampliatam limitat trib. casibus Fel. in ca. praesentium de testi. & Stepha. Auferius in tract. de reprobatione testium, in ver. prodigo. n. 82. Testis respodens falsum in vno c. seu articulo redditur falsus quo ad alia capitula. & per consequens propter falsitatem vnius capituli vitiat eius depositio in omnib. sec. Crau. late, conf. 6. n. 14. Alex. & Alc. in l. 1. sed si mihi, ff. de verb. ob. cum aliis congestis per Tyraq. in tract. de poenis temperadis causa. 44. n. 42. vbi declarat hoc habere locum, si falsum fuerit commissum per testem in committendo, non omitendo, & doct. communiter in l. si ex falsis. C. de transa. quam quidem opi. communem esse asseuerant scriben. ibi, praesertim Alex. n. 12. & seq. Ampliat ista communis q. dictus testis, qui in parte iurauit falsum, in totu, & in omnibus amittit beneficium omnium legum, & statutorum in eius fauorem facientium, & amittit beneficium similiter & facultatem iurandi pro se & aliis, sec. Dec. c. 83. in causa Alex. c. 114. vol. 4. & conf. 27. vol. 2. & in d. l. si ex falsis, per illum tex. vbi laeserim & omnes doc. communiter: his accedit vtiliter q. non est idoneus testis, dicens in parte falsum, & ista est com. opi. teste Soc. conf. 155. vol. 2. Limitatur ista sententia communis non habere locum in capitulis prorsus diuersis à falso, nam falsitas commissa in vno capitulo, siue articulo exploratum est non vitiat caetera capitula omnino diuersa à falso, vt per Bald. in l. iubemus C. de testa. fel. in c. fraternitatis de testibus. Deci. in cap. 1. de probatio. & ita est communis opi. quam citat, & non nihil commendat Boerius decif. 253. nu. 6. idem.

Testium dicta non reprobantur propter falsitatem per eos commissam non tangentem negotium principale, vt per Bal. in l. pe. C. de transa. quem sequitur ibi Sal. subdens ita in practica seruari quotidie, & ita cõiuluit Deci. conf. 100. & Gram. c. alij doct. relatis per ipsum decif. 60. n. 17. & Ruynus, conf. 36. n. 3. vol. 4. Vnde sciendum est indubitanter, quod testis dicēs falsum super accessoris, & non super facto principali probat, & valet eius depositio, v. g. si quis mihi affinis in aliqua leui, vel longa affinitate, & deponit in aliquo negotio meo, & sup interrogatorijs sibi factis, si est meus affinis, dicit & deponit q. non, certe eius dictum valet, nec aliquid minuitur de fide ipsius, sed bene pro tali medacio debet puniri crimine stellionatus, sec. Iac. Bu. in l. Lucius, ff. de iis qui not. infam. quem sequitur Ang. conf. 194. vifis processib. causae, vbi dicit hoc esse notatu dignum, & Marf. sing. 76. com. opi. doctorum est, & in re peritio. l. fi. C. de prob. idem.

Testis vnicus de visu semiplenam probationem facit, c. ex infinatione. ext. de proc. & c. fi. ext. de succ. ab intesta. & ita tenet Io. And. Ant. & alij canonistae in c. fi. de iurei. & Legistae in l. admonendi, ff. de iureiur. & in l. in bonae fidei. C. e. tit. & istam ait esse communem opi. curt. in conf. 122. n. 7. Ratio dictae communis per doct. assignatur ista, quia si duo testes faciunt plenam probationem, ergo vnus semiplenam. l. vbi numerus, de testi. & c. omni genere ext. de testib. quam semiplenam probationem Bar. in l. ff. de quaest. vocat indicium & praesumptionem fallitque hoc in causis criminalibus in quib. nemi dubium est ex vnico teste, & semiplenam probationem non deferri iuramentum in supplementum, ita Bart. in d. l. admonendi, ff. de iureiuran. cum quo sentiunt omnes communiter

idem.

idem.

pragmaticam nouissimam inchoantem, Ferdinadus Aluares, in qua sancitum reperitur testem falsum testimonium dicentem in causis criminalibus incurrere poenam vltimi supplicij, in ciuilibus vero falsus testis eiusdem pragmaticae dispositione punitur poena mutilationis manus, ac perpetui exilij, in tantum praedicta vera sunt, vt testis falsum testimonium deponens, teneatur non modo in foro contentioso de falso testimonio, verum etiam de omni damno ex illo testimonio contingente, vt per gl. in c. presbyterum. de homici. & i. c. impetrari, de reg. iu. lib. 6. in foro vero conscientiae tenetur duntaxat de falso testimonio, secundum communem opi. omnium canonistarum sequuntur & attestantur ibi Doct. & passim in iure nostro, & Corf. in singu. in ver. testis vltimo, inchoante, si quis testis aliquis dixit falsum, & c. Limitatur dicta pragmatica, seu statutum non procedere, si testis deposuisset de eo, q. est extra articulos, vel capitula, vel extra causam, siue de eo, quod non noceret partibus, vel curijs in absoluendo vel condemnando etiam quod falsum, scienter, & dolose deponeret, non teneatur poena dicte pragmaticae, siue statuti, sed alia mitiori poena erit puniendus, ita in specie consuluit Bald. conf. 106. cum peteretur, vol. 1. ad limitationem statuti Mediolanensis, & sic nota vtiliter q. falsitas, quae nemini nocet non potest puniri poena falsi ordinaria siue per testem, siue per Notarium, vel alium fuerit commissa, & ista est com. opi. sec. Alex. conf. 145. vifis, vol. 6. & Soc. conf. 103. in facto, & conf. 204. post reditum, vol. 1. idem.

Testium solam coram iudice probare non sufficit, vt sententia lata per falsos testes retractetur, seu annulletur, sed debet probari falsitas ipsorum testium, sec. Inn. & omnes in ca. licet causam, de proba. quorum quidem opin. sequitur, declarat, & dicit esse com. Dec. ibi, 156. cum aliis seq. Io. And. vero in d. c. licet causam, & Bart. in l. Diuus Adrianus. n. 7. ff. de re iudi. inclinauerunt in contrariam partem, videlicet, q. testi corrupto indistinctè non credatur & sufficienter proponere pecunia corruptos, ad hoc, vt sententia lata per falsas probationes retractetur, idemq. videtur, tenere gl. & ibi Bar. in l. is, qui iudicio, ff. de accu. vbi concludunt quod si testis, ob pecuniam receptam accedit ad testificandum repellitur à limine iudicij, tamen in iudicando, ac consulendo non foret tutum discedere à dicta communi ob rationes, & argumenta allegata per Moder. & Dec. in d. c. licet causam, & similiter ad hoc vt comperat restitutio in integrum aduersus sententiam laram sub pre-textu falsorum testium sufficit probare solam testium falsitatem absque eo q. probetur corruptela partis secundum gl. in d. l. Diuus Adrianus, quam declarat & interpretatur ibi Iaf. n. 18. & ait communiter approbari, sed hoc non procedere, vbi cunq. libellans se astringeret ad vtrunq. probandum, & proponeret in libello testes falsum deposuisse, corruptos in eadē ratione, eo casu vtrumque tenetur & debet probare, s. falsitatem & corruptionem, sec. Bart. in d. l. diuus Adrianus nu. 3. cu. quo transeunt ibi Ang. Imo. Rapha. & omnes. Ab. & alij in d. c. licet causam & Iaf. quoque in d. l. diuus Adria. n. 20. vbi asseuerat istam esse communem opin. interpretatur & limitatur ista sententia non habere locum quando pars in libello deduceret in diuersis orationib. dictos testes falsum dixisse, & fuisse corruptos, & sic copulatiuè vel receptiuè, tunc profecto non videtur se astringere ad vtrunq. probandum, verum alterum sufficit, videlicet corruptelam vel falsitatem secundum gl. & Doct. in c. 2. de refer. & omnes communiter in d. c. licet causam, de proba. Bart. in d. l. diuus Adria. n. 4. post alios congestos ibi per Iaf. vbi scribit istam esse communem opi. idem.

Testis, vel Notarij contrarietas quae non nocet partib. non est punibilis in his quae sunt extra negotium principale, vt late per Iaf. in l. si ex falsis. C. de transa. & per Gram. decif. 43. & Dec. conf. 103. n. 143. tamen vbi cunq. testis esset sibi contrarius in eadem depositione, & in causa principali non extra negotium, reuocetur in totum tanquam falsus, secundum communem opi. omnium doct. de qua attestatur Alc. in tracta. de praesump. reg. 2. praesum. 29. idem.

Testis vnicus de visu semiplenam probationem facit, c. ex infinatione. ext. de proc. & c. fi. ext. de succ. ab intesta. & ita tenet Io. And. Ant. & alij canonistae in c. fi. de iurei. & Legistae in l. admonendi, ff. de iureiur. & in l. in bonae fidei. C. e. tit. & istam ait esse communem opi. curt. in conf. 122. n. 7. Ratio dictae communis per doct. assignatur ista, quia si duo testes faciunt plenam probationem, ergo vnus semiplenam. l. vbi numerus, de testi. & c. omni genere ext. de testib. quam semiplenam probationem Bar. in l. ff. de quaest. vocat indicium & praesumptionem fallitque hoc in causis criminalibus in quib. nemi dubium est ex vnico teste, & semiplenam probationem non deferri iuramentum in supplementum, ita Bart. in d. l. admonendi, ff. de iureiuran. cum quo sentiunt omnes communiter

idem.

nendi.in vltima char. ver. pro cuius declara. & ratio huius limitationis videtur ista nepe in criminalibus probationes debent esse luce meridiana clariore. l. fi. C. de prob. & ibi Bal. in d. regulariter i criminalib. nō damnatur quis ex suspitionibus, seu p̄sumptionibus, vel iudiciis, seu cōiecturis. l. absentem. ff. de p̄oenis. l. fi. vbi Bar. ff. de quæst. & dictam limitationē tradit Bar. etiam in l. ff. de in litem iuran. idem Bart. Ange. & Doct. in l. 4. in prin. ff. de iureiu. & in d. l. bonæ fidei. Pan. ceteri que canonist. communiter in c. fi. ext. de iureiu. Io. And. in ca. eum sint partium. de reg. iu. lib. 6. Spe. in tit. de iuramento de laro. §. 1. ver. ar. autem. cum seq. Host. in Summa in tit. de iureiu. §. vt super. archi. in c. fi. quis presbyter. 2. q. 5. & Bal. in l. 1. C. de iis qui p̄oenæ nomine. & ista est com. opi. vt per Moder. in dict. cap. fi. quod intelligo cum grano salis non habere locum in causa criminali parua, siue ibi ageretur de modico p̄iudicio, quia tunc posset deferri iuramentum in supplementum, vt voluit Pan. in c. fi. ext. q̄ metus causa, in princ. Bal. post gl. in auth. minoris debitor. C. qui da. tut. poss. vbi dispositio prohibens accedere debitorem ad tutelam, non intelligitur de modica quantitate vel re, intelligunturque p̄dicta sanè. sec. Ro. ma. in d. l. 3. ff. de iureiu. procedere in causis criminalib. criminaliter intentatis ad vindictam publicam: secus autem, si civiliter intentatis ad p̄enam pecuniariam & sic in quibus r̄tum veniat p̄ena pecuniaria imponenda, & ista fuit opi. generaliter Ant. in c. fi. de iureiu. tamen Imo ibi, & male affirmat indistinctè cōtrarium: animaduertit ob hoc, q̄ licet ex semiplena probatione quis cōdemnari nequeat tamen vnicus testis de visu qui deponat vidisse Titium vulnerantem, vel occidentē Mæuium, vel committētem aliquod simile delictum, dummodò iste testis sit omni exceptione maior, facit indicium nō solum ad inquirendum, verum etiam ad torquendum, secundum gl. & doct. in l. si quis. C. ad legem Iul. maieft. doc. omnes in d. l. admonendi Bar. Alex. & Marfil. in l. 1. §. item Corn. & l. maritus. & in l. fi. de quæst. & Iac. Nouellum cum aliis ibi congestis per eum in sua p̄act. cri. super forma inquisitionis contra producentes falsitates, n. 8. & ista est com. opi. teste Carrerio in prac. cri. nu. 100. ver. primum & ceteri Moder. in locis s. citatis, & Boeri. decif. 163. n. 3. Coartatur hoc vbi testis, nō esset omni exceptione maior, quia omnis minima qualitas, & defectus impedit vt nō faciat indicium ad torturam vt per Bar. & Alex. in d. §. iidem Cornelio, & Paris. conf. 160. & si considerata. n. 64. & seq. vol. 4. nisi concurrat leuitas vitæ Rej, sec. Carrerium in d. ver. primum, & hoc verificatur in teste quotiescunque eius fides vacillaret, seu in aliquo elidere, vt quia esset affinis producentis, amicus, vel similis tunc protectio nō faceret semiplenam probationem, nec induceret iudicem ad opi. sed ad suspicionem sec. Bar. in d. l. admonendi, quæ sequuntur Bal. & Rom. ibi, & idem Bald. in l. 1. C. qui, & aduer. quos, in c. 1. de controuer. inuesti. Ant. & Pan. in c. fi. ext. de iureiu. quoniam modicus defectus impedit huiusce semiplenam probationem vnus testis nec mirum, quia satis exorbitat fides vnus testis, domesticus, à iure communi, sec. Bald. in c. 1. §. sacramentum. de cōsuet. reatæ fidei, & in c. à nobis, & in c. innotuit, ext. de testi. & sic vnus testis domesticus non facit semiplenam probationem, nā non reputatur idoneus, & integer, l. etiam. C. de testi. in literis, extra de testi. item infamis infamia facti non esset integer, & idoneus testis sec. Bart. in d. l. admonendi: vbi Iaf. ceteros refert, nec non subditi producentis, Compatriotæ homines male conuersationis, vel de facili litigantes vel celeriter nimis respondentes, & alij his similes relati per scriben. p̄sertimque per Moder. in d. l. admonendi, & animaduerte. q̄ ille dicit testis omni exceptione maior, qui aliqua ex parte, & causa non potest repelli, vt per gl. no. in c. 1. ext. de consangu. & affin. quam ponderat ibi Pan. ad statuta facientia mentionem de testib. omni exceptione maioribus, & idem si diceret idoneus, quam hoc idem ponderant Moder. ibi, & idem Pan. in c. at si clerici. de iudi. & Alber. in l. optimam. circa fi. C. de contrah. & com. stipu. & q̄ testis dicatur omni exceptione maior, quando nulla impunitio contra cum fieri potest & nihil penitus patiat, tenet gl. etiam in §. Item. insti. de inuti. stipula. Bald. in l. maritus. ff. de quæst. Io. de Ana. conf. 17. n. 8. Bal. in rub. de contro. inuesti. & dictam regulam communem q̄ vnus testis, faciat semiplenam probationem, limitat Curt. in repetitio. d. l. admonendi. in septuaginta septem casibus, & ponit, & optimè declarat Lancilotus Corradus in trac. de decurionib. libr. 1. c. 11. de p̄atore. §. 11. de of. p̄ator. nu. 1. & seq. idem.

Testimonium vnus testis facit semiplenam probationem, non autem plenā, vt latè s. deduximus, etiam si consensus ambarum partium litigantium p̄cesserit, quæ rem omnem afferat, seu depositioni dicti testis commiserint. vnde iudex

hoc casu ex conuentione, & consensu litigantium nō tenetur nec potest vnus testis assertioni stare sec. gl. Dy. & Rayne. in l. Theopompus. ff. de dote p̄æleg. idem tenet Bar. in l. 1. §. fi. nu. 2. ff. de ver. ob. vbi Alc. n. 23. & seq. ait hanc opi. esse com. & Alex. conf. 47. n. 4. vol. 1. & conf. 54. n. 1. vol. 2. idemque fatetur Iaf. in l. iurandum q̄ ex conuentione. de iureiur. in contrariam verò partem q̄ conuentione, & cōsensu litigantium fieri possit, vt testimonio vnus testis, plena fides adhibeatur inclinauerunt Spec. in tit. de teste. §. restat. 24. fallentia. Rom. Alex. Are. & Moder. in d. l. 1. §. ff. de ver. ob. Crotus in tract. de testib. 6. par. hoc idem senserunt gl. in c. veniens primo, & in c. licet vniuersis. de testi. vbi doc. sequuntur eandem opi. quam asserit com. Iaf. in p̄allegato §. fi. n. 8. & istam vltimam sententiam mihi sequedam fore constitui, tanquā magis æquam, & meliorib. rationib. vallata quæ com. opi. tra amplexa intelligitur cum grano salis procedere, quando consensus p̄statur certæ personæ, & nominatim quo ad certum negotium, ne aliter p̄beatur ansa fraudibus, & falsitatibus sec. Ang. in l. p̄atum inter hæredes, ff. de pac. sententia, cuius nititur in repl. admonendi. n. 100. & 200. ff. de iureiu. Aret. n. 40. Soc. n. 3. Iaf. n. 9. & Alc. n. 28. in d. l. 1. §. ff. de ver. ob. idem.

Testis vnus deponens de veritate, & fama publica, & alius testis deponens de fama publica duntaxat, plenè probant, sec. Bal. in l. Gallus §. ille casus. ff. de lib. & posth. & istam Bald. doct. nam asserit esse mirabilem perpetuoque memorie commendandam, ex eo quod nō habet cōtradictentem Alex. in d. §. ille casus & alij doc. ibi & Moder. in l. admonendi. ff. de iureiu. ideo que in consulendo, iudicandoque suadendū esse duxi, sequendam fore dictam doctrinam Bald. tanquam com. vt verissimā quia fore Paul. de ca. conf. 152. viso puncto. vol. 2. & in l. si vniuers. C. de leg. in causis decidendis non est parua. Bal. opi. p̄sertim vbi non habet contradicentem imò tutum, ac irreprehensibile est iudici. sec. opi. Bald. iudicare, maximè que vbi non habet cōtradicentem, vt refert Dec. conf. 283. & Iaf. in l. si quis in fundi vocabulo. ff. de leg. 1.

Per vnum testem actor probans semiplenè, & succumbēs, quia nō ipsi actori, sed reo est delatum iuramentum, nō condemnatur in expensis, quasi per illum testem videatur habuisse iustam litigandi causam verissimiliter credendo, q̄ sibi deferretur iuramentum, sec. Io. And. Pe. de Aneq. But. & communi ter omnes canonistas in c. finè litibus. ext. de dol. & cōtu. Bald. in l. 1. C. de aduoc. diuerso. iud. Ale. in l. properandum. §. sin autem reus. C. de iudiciis, quam quidem communem sequuntur, & attestantur doct. passim & p̄sertim in p̄actato ca. finem litibus. & Mod. in repet. legis admonendi ff. de iureiur. & ista communis procedit, secundum p̄actatos doct. quando testis productus per actorem erat omni exceptione maior, alias secus. idem.

Testis vnus, & cōfessio facta absente parte faciunt plenam probationem, casus est in c. fi. de successio. ab intest. pariformiter vnus testis, & fama eo casu, quo fama facit semiplenam probationem, plenè probant, c. 1. de appel. vbi gl. & l. 3. §. eiusdem. ff. de testi. & idem dicendum est in similib. casib. & quamuis istæ duæ semiplenæ probationes sint diuersi generis, tamen si tendat ad vnum finem, faciunt plenam fidem iudici, secus verò si ad diuersa tendat, quia tunc duo imperfecta nō facerent vnū perfectum. idem dicendum est in duabus semiplenis probationibus. eiusdem generis, vt puta, in duob. testib. tunc nemini dubium est, q̄ duo testes faciunt plenam probationem, ita & taliter cōclusiue, & formaliter tenet Bar. in l. admonendi. ff. de iureiu. cuius opi. sequuntur doct. communiter, vt refert Saly. in l. bonæ fidei. ver. visis his quæ semiplenam probationem faciunt. C. de iureiu. & inter ceteros doct. ei in hærent Bald. in l. si ex cautione, q. 12. C. de non nu. pecu. in l. vnica. in prin. C. de cōfessis in l. per hanc. C. de temp. appel. in l. sed & si quis ex argentiariis §. 1. ff. de eden. & in l. 2. C. de bon. poss. sec. tab. idem Bal. & Pan. in c. cum causam. ext. de prob. Pan. & Ant. de But. post gl. in c. veniens. 1. ext. de testi. Anch. conf. 277. visa diligenter, Pan. conf. 16. Alb. post gl. in l. instrumenta. C. de prob. Ang. Arc. in trac. maleficio rum. ver. & an, & fama sit sufficiens indicium ad torturam, nu. 41. & Alex. conf. 116. animaduertis his, vol. 4. & Iaff. Lanf. dec. 56. & dictam opi. communem q̄ duo testes eiusdem generis faciunt plenam fidem iudici, intelligere procedere, vbi essent testes in omnib. p̄dicamentis traditis per Bal. in l. de quibus. circa fi. ff. de legi. & in l. testium. C. de testib. secus verò, si essent singulares, quia non coniunguntur, cum tenderent ad diuersa, non autem ad idem probandum, c. cū dilecti, & ita tenet Ant. de But. in d. c. veniens, ideoq̄ vnus testis, de vna confessione absente parte aliusq̄, de alia non iungentur, sec. Ant. de But. in c. licet ex quadam extr. de testibus, &

testibus, & Pan. in c. licet ex quadam. ext. de testi. Pan. in c. cum causam extra de proba. dicentem ibidem, idem esse si vnus testis deponat de vero mutuo & alius de cōfessato, idem firmat Bal. in cap. fi. extr. de consue. & in l. 2. §. fi. circa fi. ff. si cert. pet. quod vberius declarat Laur. Syluanus, conf. 51. nu. 12. & ita fuit iudicatum in sacro cōsilio Neap. vt refert Affli. deci. 364. nu. 3. F. Viuius.

Testis vnus de veritate, & alius de cōfessione emanata presente parte, seu duo testes de emanata confessione parte absente seu de fama publica plenè probant simul iungendo. ita Bal. in rub. de controuer. inuesti. & in l. sed & si quis ex argentiariis, in prin. ff. de eden. & Pau. de ca. sequendo Bar. in l. admonendi. ff. de iureiu. in conf. 229. visa petitione, vbi tenet, vnum testem de vere numerali actu, & duos de confessione absente parte plenè probare, & circa hoc abundè scripsimus s. tenèdo p̄actatam opi. tanquam verissimam, & canonicā, & latè probat Laur. Sylua. conf. l. n. 12. sic verò nota confessio esset facta Ciuilib. extra iudicium p̄sente parte & probaretur per duos testes, faceret vtique plenam probationem, & p̄iudicaret hæredi confitenti, sec. Bal. in l. 1. C. de delicto defunctorum, & Soc. cōf. 22. vol. 4. vbi asserit q̄ vltra p̄sentiam partis requireretur etiam acceptatio, nihilominus obseruatur communiter contrarium, videlicet, q̄ non requiratur dicta acceptatio, vt & omnes doct. passim testantur, & Moder. in addi. ad Alex. in p̄allegatis cōsiliis, & doct. relati per Pet. Duennas in suis regulis, reg. 119. nu. 1. vbi attestatur contrarium opi. esse com. post alios quamplures congestos per eum. idem.

Testes producti in vna causa impediunt vt alij noui in alia causa ad eundem effectum tendentes non producantur, curt. iu. in l. 2. C. de eden. n. 110. com. dicit. B. Villal.

testes in eadem instantia post didicita testificata, nō possunt produci, Bell. conf. 25. n. 6. com. dicit, ex §. si verò, auth. de testi. idem.

Amplia q̄ si testes sunt publicati in prima instantia, facit impedimentū, vt alij testes non possint produci in causa appellationis, curt. iun. d. l. 2. nu. 3. com. dicit, q̄ de iure can. clara est reg. cle. 2. de testi. Legistæ tenentur contrariam cum de iure can. habeamus claram determinationem per dictam clem. illi standum est per tex. & Pan. in ca. 1. de no. ope. nun. & sic remanet firma nostra communis. idem.

Hæc canonistarum communem opi. latius prosequitur, de fedit, & in vtroque foro obseruandum dicit Did. Couar. Practica quæst. c. 18. n. 6. auctoritate Ant. Imo. & Fel. qui idē existimat in c. fraternitatis de test. & Lanf. in c. quoniam contra. in ver. testium. n. 60. de probatio. I. Fich.

Idem tamen Did. Coua. subiungit cauēdum esse, in hac cōclusionone, nō ex hoc prohibitam ceteri productionem testium super his, quæ fuerunt in prima instantia allegata, & tamen testes non fuere super his allegationib. examinati. Nam poterit quispiam in appellationis causa testes producere ad probationem eorum, quæ ante sententiam allegauerit, & q̄ sunt cōtraria his allegationib. directo, quas eius aduersarius in iudicium deduxit, modò non fuerint testes de his interrogati & examinati, sec. Card. Inn. & Fel. n. 34. in c. cum lo. de fid. instr. per textum ibi. Hæcille. idem.

Fallit primò, in causa criminali, in qua iudex potest etiam publicari attestacionib. super eisdem articulis recipere ad de sentiam. Franc. de Are. in c. fraternitatis, n. 36. de testib. com. dicit, vbi etiam dicit, posse fieri ad petitionem partis. B. Villal.

Fallit secundò, in causa matrimoniali, in qua etiam post didicita testificata, quando agitur de probanda consanguinitate, vel impedimento, possunt adduci noui testes, & de directo contrarij, Iaf. conf. 15. vol. 3. com. dicit.

Amplia istam fallentiam, cum producatur per eum, qui facit pro matrimonio, Iaf. in d. conf. com. dicit. idem.

Consanguineus in causa criminali omninò repellitur à testimonio, in ciuili minus creditur, Franc. de Are. c. cum oporteat de accusa. n. 11. com. dicit.

testes in causa matrimoniali debent per iudicem examinari, & iudex non committit, Pan. in c. si quis testium, C. de testi. com. dicit. idem.

Testis vnus etiam deponens de facto proprio, nō probat, Boer. deci. 221. n. 17. com. dicit. idem.

Limita primò, istam communem ad hoc q̄ facit semiplenam probationem, Cur. iu. conf. 122. n. 7. com. dicit.

Fallit secundò, si de consensu partium admittatur ad hoc q̄ plenè ei credatur, Iaf. in l. 1. §. vlt. nu. 8. ff. de ver. ob. com. dicit, quam intellige, quando cōsensu p̄statur vni personæ & nominatim, quò ad certum negotium, ne detur occasio fraudi, sec. Ang. in l. pactum, inter hæredes. ff. de pact. & Are. in d. §. vl.

nu. 28. de quo per Couar. in Reso. lib. 2. c. 3. & vide s. in liter. c. n. 24. idem.

Testes vniuersitatis nō sunt idonei testes pro ipsa vniuersitate, maximè quando testimonium etiam in ipsorum proprium commodum vergit, per ea quæ s. tradidit Villalobos, i verbo singuli. nu. 60. Hinc est, quòd magis creditur testib. qui deponunt contra testes vniuersitatis, quam testib. ipsius vniuersitatis, sec. Matth. de affli. in deci. 400. vbi multa de hac materia E. Bened. Vad. in add. ad reper. Fel. in ver. testis, ver. testis, & sic illi qui sunt de vniuersitate, &c. I. Fich.

Testis reuocās suum dictum in alio iudicio, stabitur primo, Alc. de p̄sum. re. 2. p̄sum. 29. com. dicit. B. Vill.

Amplia testem bene deponētem in ciuili iudicio, si in tormentis reuocat suum dictum, valet primum, Alc. in d. tract. n. 13. com. dicit. idem.

ADDITIO. In iudicio autem criminali reuocās dictū suum statur secundo dicto in tormentis, quod verius p̄sumitur, bene tamen poterit corrigere non ex interuallo, sed statim, vt de his Trad. in tract. de testib. lib. 2. in 1. par. prin. c. 1. r. & c. fi. n. 1. & in 3. par. prin. c. 2. nu. 2. eo. lib. cum multis aliis de quibus per Mar. Ant. Bard. in tract. de temp. vt. & contin. in c. 1. n. 2. Testis autem, si notæ fidei esset, poterit se corrigere vsque ad publicationem, vt per Bald. in eo. loco.

testis sibi contrarius in eadem depositione reiicitur in totum, tanquam falsus, Alc. in d. tract. p̄sump. commun. dicit. idem.

Testis de credulitate non probat gl. communiter approbata, in l. testium, C. de testib. quam com. dicit Pan. in ca. quoties de testib. idem.

Amplia, ad testem deponētem per hæc verba, iudicio meo, quia non creditur, curt. iu. conf. 165. n. 17. com. dicit.

Testi deponenti circa ea quæ sensu corporeo nō percipiuntur, nisi rationem scientiæ per sensum corporeum assignauerit, etiam non interrogatus, non creditur, Cur. iu. conf. 250. n. 1. com. dicit. idem.

Testibus deponentib. verissimiliora, magis creditur, Cur. iu. conf. 178. n. 3. com. dicit.

testis nō p̄sumitur rogatus, Alb. Brun. in tract. de forma. & solen. de probatio. & p̄sump. formæ concl. 14. com. dicit. idem.

Fallit, si notarius dicat testem esse rogatum vel si dicit q̄ testes fuerunt adhibiti, & vocati, quia tunc dicuntur rogati, idē ibi. com. dicit. idem.

Amplia istam communem, si notarius dicat testem iuratum deposuisse, Alc. de p̄sump. re. 3. p̄sump. 13. n. 4. com. dicit.

Nota istam ampliationem ad intel. l. 2. tit. 16. par. 3. dicētis testimonium non iuratum nullum esse, & vide Iaf. in l. admonendi. ff. de iureiur. n. 119. ex Bart. in l. Theopompus, nu. 7. ff. de dot. p̄æleg. & vide s. in verbo electus. idem.

Testes corrumpens, vel falsificans instrumenta, non perdit causam, Boer. Dec. 291. n. 3. com. dicit. idem.

Testes non productos potest examinare iudex pro absentibus, & in ciuilibus, Ripa in l. is apud. n. 28. C. de edendo. com. dicit. idem.

testes post omnem dilationem p̄sentati, sunt eiiciendi, nisi si pars iuret de nouo ad suam notitiam peruenisse. Boerius de cif. 3. n. 2. com. dicit. idem.

testis non debet deponere in scriptis, sed ore proprio pronuntiare debet, Gozza. Resolu. lib. 2. c. 13. com. dicit.

testium habilitas non solum requiritur in tempore productionis in testem, sed etiam in tempore quo adhibetur, vt pos sint probari gesta per eos, cum aliās non requirantur, Iaf. in l. testes, n. 7. C. de testib. com. dicit. idem.

Et si talis inhabilitas constaret ex actis, vel alias esset notoria, tunc posset à parte, etiam post conclusionem opponi vel allegari, sec. Iaf. in 2. Lectura super l. admonendi, n. 64. per ibidem allegata, ff. de iureiu. I. Fich.

PRO. testium fides diligenter examinanda est. l. testium. ff. de testib. Bello.

Pro. testimonium in re propria reprobatur. l. nullus. ff. de testi. l. omnibus. C. eo. tit. idem.

Testium numerus in testamento si remittatur per statutu, & ad pauciores redigatur, puta ad quinque, talis remissio nō extēditur ad codicillos, ita vt in illis tres sufficiant, communiter tenere post Bart. doc. in l. 2. §. si. ff. de lega. 1. asserit Bar. Soc. conf. 85. nu. 6. vol. 4. idem.

Et potest talis inhabilitas testium, siquidem appareat ex actis, vel aliās notoria sit, etiam post conclusionem causa allegari vel opponi, secundum eundem Iaf. in 2. Lectura l. admonendi, 63. ff. de iureiur. idem.

Testis. Valet dictu testis deponētis de credulitate, si interrogatus reddat bonam rationem scientiæ sui dicti à sensu aliquo: quia ratio dicti regulat ipsum dictum. sec. Bald. & Imolam in l. si feruus legatus. §. qui quinq. ff. de legat. r. eundem Bal. in l. solam. C. de testib. & in l. 2. §. quod obseruari. C. de iura. calum. Sal. in l. testium. C. de testib. vult etiam Butriga. in c. quoties. ext. e. tit. Balb. decif. 7.

Testis dicens, nisi fallor, probat, si eius dictum sit clarum saltem in ratione. Bal. in l. 1. ff. de iustitia, & iure. per l. testium C. de testi. l. qui testamento. §. si. ff. de testa iuncta l. si duo. §. i. ff. de arbit. aliàs fecus, & hoc casu procedat contraria opi. Fulg. in d. l. 1. & hanc distinctionem sequitur dominus Cato. ibi. Balb. decif. 10.

Testis mendax. Et si testis falsum dixerit in aliquib. extrinsecis qualitatib. nō substantialib. negotij & facti, pro quo contendiur, non vitatur eius dictum circa negotium & factum principale, sec. Inn. & Pan. in c. fraternitatis. ext. de hæret. Allegatur idem tenere Old. in consilijs suis conf. 307. Quod limitant procedere Sal. & doct. in l. si ex falsis. C. de transa. quando testis iurauit dicere veritatē super articulis, vel super tota causa. Secus si super his, super quibus interrogabitur: quia tunc si interrogatus super extrinsecis mētiatur, non creditur ei in aliquo. Ad quod facit gl. in cap. in nostra. extr. de testi. Balb. decif. 21.

Testes examinati, sed non publicati in causa principali, faciunt fidem in causa appellationis inter easdem personas, sec. Pau. de cast. in l. 2. C. de eden. Bald. vt ipse refert in l. prolatam. C. de sent. & in tit. de pace constan. in ver. de causis. Im. in d. l. 2. & Pan. in capi. causam. quæ el primo, extr. de testi. Balb. decif. 118.

Testis instructus. Licet testis instructus fuerit à producēte de veritate facti, vt melius recorderetur, & ipse testis dicat se sic instructum, non per hoc vitatur eius dictum, dummodo à veritate non recedat, sec. Bal. in l. si. ff. de feriis, qui refert idem notat. R. off. in suis libellis. in tit. de fenatufc. Liboni. & sec. do minum Cato. in d. l. si. Balb. decif. 184.

Testes ad æternam rei memoriam non recipiuntur in causis criminalib. quādo agitur criminaliter, secus si ciuilitur, sec. gl. Inn. & Host. in c. quoniam frequenter, ext. vt lite non contest. Spec. in tit. de teste. §. nunc tractemus. vers. pe. licet ibi dicatur Vincentium tenere contrarium, quem sequitur Bal. post Nic. Mara. in auth. si quis ab alio. C. de test. Prima opi. posset, procedere in accusatore. Secunda in reo. concordando dictas opi. sec. do. Floria. in l. Aquilia. ff. ad l. Aquil. Balb. decif. 198.

Testimonium vnus testis regulariter non est admittendū c. licet vniuersis. c. veniens. c. in omni negotio. de testi. & l. vbi numerus. ff. de testi. & vnus testis minimè probat, etiam q̄ sit præclaræ authoritatis, & dignitatis, can. ego solis. 9. dist. gl. in c. sicut, de sent. excommu. de qua meminerunt Abb. in c. ecclēsiis. de maio. & obed. Fel. in ca. post cessionem. de probat. & notat Ias. in repet. admonendi. ff. de iureiur. n. 89. Ab. & omnes in c. constitutus. de appellatio. & ponit pro regula cum aliquibus fallentis. Soc. in tract. fallen. in reg. 423. testi. vni. hoc verò limitatur non procedere in probanda prima tonsura, nā prima tonsura probari potest vnus testis testimonio, vbi de alterius præiudicio non agatur, sec. Bald. & Fel. in d. c. licet vniuersis. Ias. in d. l. admonendi. n. 128. Mar. in l. 1. §. idem Cornelio. n. 4. post medium. ff. de quæst. & Gerardum sing. 49. fecus autem esset, vbi tractaretur de iurisdictione iudicis declināda ex causa clericatus. vel esset quæstio, & lis super beneficio, seu esset controversia inter iudicem ecclesiasticum, & secularem super iurisdictione in clericum exercenda, tunc quippe plenè per scripturam, vel per duos testes probari oportet, sec. Bald. Alb. post Cy. in l. si qua per calumniam. C. de episc. & cler. & ita hoc limitant interpretantur, & declarant etiam Affli. in cōstit. Neapolitana, tit. 3. n. 12. Rebuffus, in pract. benefic. tit. de forma literarum tonsuræ, nu. 34. & aduerte hic, q̄ regulariter clericatus, ac tonsura probari debet literis, & scripturis, vt per rex. vbi Iac. But. in d. l. si qua per calumniam. & tradit Fel. & omnes. in d. c. post cessionem. Rebuffus. in d. tit. de forma literarum tonsuræ, n. 22. & Gram. decif. 81. n. 1. & 4. cæterum, vbi op ponitur, & allegatur scripturam fuisse amissam, & perditam, hoc casu potest probari per testes l. testium. C. de testib. l. si solennib. C. de fid. instr. gl. communiter recepta ab omnib. in c. si iudex laicus. in ver. fecerit. de fen. exc. in 6. & notat Guid. Pap. q. 474. & Rebuffus in d. tit. de forma literarum tonsuræ, n. 23. & licet tonsura, ac clericatus probari possit literis facientibus mentionē de ordinatione ipsa clericali, nihilominus hoc non procedit in bulla, ac litera Pontificis, in qua nominet aliquem clericum propter collationem beneficij ei factam, nam cleri-

catus non probatur ex eo, quod Pontifex beneficium conferendo in sua bulla nominet ipsum clericum, sec. Io. And. in c. non licet. de reg. iur. in mercu. Cald. & Ant. de But. in d. ca. post cessionem. Pan. in ca. dudum. de præsum. Affli. loco, de quo s. Anch. & Franc. in d. c. si iudex. & Gram. d. decif. 81. nu. 3. & seq. post alios cumularos per eum, vbi scribit istam esse com. opi. F. Viuius lib. 2. opi. 294.

Testis non est idoneus pater spiritualis in causa filij sui spiritualis sec. Bald. & Alex. l. generaliter. ff. de in ius voc. Fulg. l. 5. §. prætor. ait. e. tit. Sal. in lege, testis idoneus. ff. de testi. Francus in c. 1. de cogna. spiri. lib. 6. affli. in constitutio. Neap. exordiente. mores dissolutè viuētium. vers. 10. & Bertr. conf. 178. nu. 13. vol. 2.

In contrariam verò partem videlicet, quod pater spiritualis non repellatur à testimonio inclinauerunt Barto. conf. 92. in quæst. vertente inter dominum Simonem. Bald. Sal. reuocandō sententiam in melius. in l. parentes. C. de testi. Io. Ana. in c. cum dilectus. de accusa. alter Alb. in tracta. de testi. in 1. part. 1. par. Franc. Aret. in c. cum oporteat. de accusatio. Roma. Alex. sibi contrarius Soc. & Ias. in d. l. generaliter. Corn. conf. 61. vifa copia processus. vol. 3. Io. Plat. §. testes in situ. de test. Alex. cōf. 42. conf. 123. vol. 4. & conf. 186. vol. 7. Fel. in ca. cum nuncius de testi. Capol. causarum ciuiliū conf. 5. Ias. in l. cum aperit simi. C. de iudi. & in §. pœnales. in l. it. de actio. Sal. & Flo. in d. l. testis idoneus. Aufser. in tract. de reprobationib. testium in litera. p. ver. pater spiritualis. Orian. in repet. c. quoniam cōtra. in materia testium, de probatio. Bertr. sibi cōtrarius conf. 300. circa si. vol. 2. Bened. in ca. Rainutius. in ver. & vxorem nomine Adelasiam. n. 67. de testa. Cotta. in memoriali, in ver. com mater. post prin. & Ruinus conf. 81. n. 19. vol. 3. & istorum opinionem non melat esse magis veram, magisque communem, vt attestatur illam pariter sequendo Alex. de Neuo, cōf. 20. nu. 7. & aduerte q̄ licet pater spiritualis, secundum dictam communem sententiam repellēdus non esset à testimonio ferendo, tamen eius fides nō foret vsquequaque integra, secūd. Fulg. conf. 11. emphyteute. Alex. conf. 237. vol. 6. Bertachi in suo repertorio. in ver. compater. ver. 14. Dec. dicentem hoc re linqui arbitrio iudicis, in c. cum speciali. de appel. Alc. in l. 4. in prin. C. de in ius voc. afferentem istum testem non fore omni exceptione maiorem, & Ripam in l. admonendi. n. 181. ff. de iureiur. & hoc verissimum existimo, & semper obseruari in causis ciuilibus, & criminalibus, & sepius obseruari vidi in actu practico. sed quid est contra an filius spiritualis pro patre spirituali possit esse testis, vide Fel. declarantem in dict. c. cum nuncius. in ver. & in quantum. item Baiolinus nō potest esse testis quandiu nutrit, postea verò eius testimonium admittitur. sec. Bal. in l. parentes. C. de testi. & Lanf. in d. c. quoniam. in ver. testes, nu. 61. vbi ait istam esse com. opi. F. Viuius lib. 2. opi. 298.

Testis inimicus. Procurans inimicitiam testis vt ci non creditur, non potest vt inimicum eum repellere, sed quanta fides illi sit adhibenda, relinquitur iudicis arbitrio, sec. Bar. in l. 1. in §. cum quis. ff. de quæstio. facit. l. si merces. in §. culpæ. ff. locat. Balb. decif. 202.

Testis iniuratus. Dictum testis non iurati valet, si partes ei iuramentum remisierint. c. tuis. ext. de testi. gl. in verbo, valebit. in l. 1. ff. de fer. iudex tamen si velit quod iuret, non tenebitur aliter illum admittere, sec. Bald. ibi, & Spe. tit. de teste. §. sequitur. ver. & nota. Balb. decif. 351.

Testium receptio. Testibus publicatis possunt ipsi vel alij recipi super eodem articulo, si diuerso remedio & modo agi coeperit. ca. veniens. & cap. cum in tua. extr. de testi. Balb. decif. 383.

Testes iterum examinari. Quando examen testium est nullum, possunt iidem testes iterum examinari, etiam post publicationem, & didicita testificata secundum gl. in c. causam que inter archiepiscopum. in verb. voluerint. extr. de testib. Bart. in l. qui per salutem. ff. de iureiur. do. de Rota decif. 394. in noui. in rubr. de testibus. Balb. decif. 384.

Testis non citatus. Dictum testis non citati valet, si iudex il li iuramentum deferat vtraque parte præsentē: nam iuramentum deferendo videtur eum tacitè monere, vt veritatem dicat, sec. do. de Rot. in noui. decif. 375. Bald. in l. presbyteri. C. de episc. & cleri. nisi constaret iudici q̄ sponte & affectionatè se ingessisset, quia tunc esset suspectus. per ea que habentur. d. l. presbyteri. in l. quæ omnia. ff. de proc. Balb. decif. 405.

Testis deponens per dictionem vel, circa, seu, & plus, vel vltra, non probat, tanquam de incerto deponens, sec. Pan. in ca. tuę. extr. de despons. impub. faciunt notata in c. licet causam extr. de probationib. Balb. decif. 307.

Testis deponens secundò contrarium eius quod primò deposuit, non vitatur suum primum dictum, donec alter constet de eo, quod secundò deposuit, secundum gl. in ca. per tuas. extr. de p. oba. Bar. in l. generaliter. C. de non n. pec. facit cap. sicut. extr. de testib. licet aqualiter debilitetur primum dictum, secundum gl. in d. c. per tuas. Io. And. in c. præterea extr. de testib. cogen nisi testis incōtinenti probabitur se correxerit, quia tunc stabilitur secundo dicto, & ita intelligitur in c. cum oporteat extr. de accusa. ita etiam tenent Do. de Rota. in noui. decif. 297. in rub. de testib. Balb. decif. 409.

Testis est idoneus infamis infamia facti, hoc est improbat, & leuioribus præditus moribus in causa ciuili secundum gl. in l. 3. §. duæ causæ. ff. ad Carbo. & in c. testimonium de testi. in ver. in hoc casu, & vtrouique doct. sed non foret iste testis dignus tanta fide, quanta reliqui integri testes, secundum gl. & Bart. in l. 1. C. de summa tri. Bar. in l. Cassius. ff. de senatoribus Marf. in sing. 109. infamis. & Abb. in d. c. testimonium. dicentem arbitrio iudicis relinquendum esse quātum ex hoc fides testis prædicti diminuatur, quod inquit communiter receptum ab omnib. scribentibus Lanf. de Oria. in c. quoniam contra de proba. in ver. testes. n. 74. & ibi Bened. Vadius. in add. & de istis testibus infamis de facto ponit aliqua exempla Orianus loco de quo s. & infamia ista aduerte, imò nota ppetuò, quod probatur ac verificatur etiam per testes nullo modo iuratos secundum gl. in ca. tua. in ver. testimonio. de coha. cle. & mulie. Bal. in suo reperto. in ver. infamis. & Marf. in d. sing. 109. in fi. F. Viuius lib. 2. opi. 299.

Testis iurans die iuridica, & deponens die feriata valet, & tenet eius testimonium, sec. Spe. in titu. de feriis. §. sequitur ver. quid si sciuit. gl. singularem in clementina iudices. de off. deie gari. Albericus in l. iurifuradi. C. de testib. Bald. in l. si quando e. tit. Lanf. in c. quoniam contra de proba. in c. 8. de testibus. n. 15. & Ang. in l. damni infecti. ff. de dam. infecti. vbi profert hoc magnum verbum ita seruari in curia, & in toto mundo, prout attestatur etiam Alber. de Rosa. in tractatu de testibus, nu. 148. & sic obseruat praxis quoque in regno vigore ritus magnæ curiæ vicariæ exordientis. item quod si testes produci in dicta curia, dispositionisque, testes iuratos die non feriat. posse examinari die feriata, & notat Maranta in tractatu iudiciorum in 6. par. in sexto actu. de testium productione, n. 4. & 7. & in 9. actu eiusdem sextæ part. nu. 32. F. Viuius lib. 2. opi. 300.

Testis esse non potest inimicus contra inimicum suum. l. 1. & ibi Bart. Alex. & ceteri. ff. de testibus. l. 1. §. quæstionum. ff. de quæstio §. si verò dicat odiosum. auth. de testi. & ibi not. & auth. si fidicat. in fi. C. de testib. Bertr. in tracta. de reprobatio. testium. in ver. Ermaphroditus, nu. 60. Ferrar. in sua pract. Pa. p. eni. in forma iuramenti testium. §. protestante. n. 11. & seq. Melchior de Facinis de Padua conf. 82. nu. 4. & seq. vol. 1. poli to in ter. contil. criminalia diuerforum collecta per Io. Baptist. Zietum, Marf. in l. 1. §. præterea. nu. 1. ff. de quæst. & Ripa. in c. 1. de iudi. nu. 15. vbi scribit istam esse communem opi. & hoc adeò verum est, atque procedit, quod inimicus etiam reconciliatus, à testimonio repellitur contra inimicum, & sic suspicio inimicitia non tollitur per reconciliationem, quoties ea nuper contigerit, quoniam non statim post reconciliationem est idoneus testis, qui paulò antè erat inimicus idè expectandum est, vt amicitia sit longo tempore confirmata, & obliuio in tradita omnia inimicitiarum vestigia, text. est & ibi gl. in ca. accusatores. 1. q. 5. in ver. inimicitias. Anan. & Fel. in c. per tuas. de simonia. Ro. sing. 319. Ana. conf. 117. volu. 1. & ibi Bologninus in add. Inn. Abb. Anania. & Fel. nu. 4. in c. cum oporteat. de accusatio. Ias. in l. apertissimi. de iudi. Maranta in tract. iudiciorum in 6. par. in 2. actu de appellatione. nu. 64. Marf. in d. §. præterea. nu. 4. Crauet conf. 9. nu. 6. & co. af. 73. nu. 1. Iac. Nouellus. in tracta. ad defensionem. in rub. an indicia pro reo danda sint incip. s. let communi sententia dici. nu. 43. & seq. & complures alij signati per Tiraq. in tract. de causa cessante. in 2. par. limitatio. 16. nu. 7. ex quibus constat istam communem opi. fore. ampliatur quoque præmissa quòd in crimine læsæ maiestatis, simonia, hæresis, aliorumque enormissimorum delictorum, inimicus ad testificandum minimè admittitur, vt voluerunt Specul. in tit. de accusa §. 1. Bar. in l. in quæstionibus. ff. ad l. Iuliam maiesta. Bal. in l. in his. §. 1. in fi. tol. matr. Roma. in l. si ve. o. §. de viro. e. tit. Alex. conf. 127. in d. fi. vol. 4. Abb. in c. inquisitionis. §. tertius. de accusa. Crauet. in d. conf. 9. sub n. 6. & Mirus Ant Blanc. in pract. cri. in rub. incip. postquam vidimus quæ indicia sunt ciuilia, nu. 19. & hoc per text. in cap. per tuas. quem communiter omnes citant pro singulari, teste Marf. in

Testis esse non potest excommunicatus, & sic à testimonio repellitur. c. veniens. il. 2. de testi. & c. deccrimus. de sentent. exc. in 6. & tenent omnes doc. in c. intelleximus. de iudic. & c. testimonium. de testi. & Ruinus conf. 7. nu. 15. vol. 5. & Lanf. in c. quoniam contra. de proba. ver. testes. nu. 76. vbi ait istam opi. esse indubitam, & communem. sed hoc fallit non procedere in crimine hæresis, quia tunc testes excommunicati, & criminis socij admittuntur in inquirenda hæresi. c. in fidei. de hæret. in 6. cum declaratione ibi tradita. & per Ioan. Francisc. Ponzimbium, in tract. de lamiis nu. 84. conclu. 2. fallit etiam prædicta communis non habere locum, vbi cumque excommunicatus esset absolutus, tunc enim post absolutionem impetratam à dicta excommunicatione potest esse testis, secun. Deci. in d. c. testimonium. & itam inquit esse com. opi. Lanf. in d. ca. quonia. in ver. testes. nu. 76. sed si opponeretur testem productum per partem esse excommunicatum, vel infamem, hoc igitur non retardat tunc eius examinatio, verum excepro hæc referenda esse in fine iudicij, secun. Spe. tit. de testi. §. 1. ver. quid ergo si præmissa deiciens, vbi hoc ipse limitat, nisi pars obiectans exceptionem huiusmodi vellet incontinenti eam probare, quia est audiendum, si habet probationes in promptu, sec. plura e. tara ibi per eum. idè optimè pro cautela tradit Follerus, in pract. crim. in fragmentis, tit. de excommunicatis. num. 228. & circa hæc prædicta q̄ si testes illegati fuerint excommunicati in iudicio absolui debeant, & hoc omnia posuimus etiam s. in opinio excommunicatus non potest esse testis. F. Viuius lib. 2. opi. 302.

Testis deponens Sempronium possedisse octo annis, & plus tunc quippe huiusmodi adiectio, plus, ad minusculam partem, iad quartam partem annorum trahenda non est, & sic illa adiectio, & plus, tanquam incerta nihil operatur, & ob hoc præscriptio 10. ann. impletanō est, secun. Bart. nu. 5. & Fulg. in l. cum furti. ff. de in lit. iur. Iac. de Aren. Cyn. O. Ios. ac. Butr. Bald. Aret. Paul. castr. Fulg. & Fern. Vafq. in l. si quis in suo. C. de inof. testa. n. 3. vbi ostendit istorum opi. com. fore, & sequitur cum alijs innumeris relatis per eum, & communem partem scribit Bald. in repet. l. celsus q. 6. nu. 14. & seq. ff. de vfuca. posita, in fi. sui tract. de præscript. Nat. in rep. cle. sepe de verb. sign. Aret. conf. 104. Alex. conf. 108. vol. 2. Im. conf. 83. in fi. & conf. 105. in fi. & Card. conf. 107. & scripsimus latius §. part. 1. opi. 377. testis deponens per dictionem, licet & male idè Barr. in d. l. si quis in suo, num. 2. senserit contrarium, quem omnes communiter reprobant, teste Vasquio ibi, nu. 3. F. Viuius lib. 2. opi. 303.

Testis productus ad probandum de continua possessione, deponens Titium possedisse à decem annis citra, non probat possessionem longi temporis, nec prescriptionem, quia non concludit, cum vna die possidere potuisset, & verificata foret eius depositio, secundum Host. 10. And. Fel. & ceteros omnes Canonistas, in c. licet causam de probatio. per tex. vbi Bar. in l. Celsus. nu. 23. ff. de vfuca. Bal. in l. indicia in fi. C. de rei vend. & in l. falsus. C. de tur. Alex. conf. cx. in fi. volu. 1. Bald. & Ias. C. de transa. Ferrar. in sua pract. Pa. p. en. in forma respon. vbi conuenit. in §. præscriptio. nu. 21. Alex. in scholis ad Bar. super vers. sed circa. in d. l. Celsus. & Balbum ibi, in rep. q. 6. sub n. 9. & seq. vbi præsupponit istorum opi. communem esse. F. Viuius lib. 2. opi. 305.

Testis esse non potest inimicus contra inimicum suum. l. 1. & ibi Bart. Alex. & ceteri. ff. de testibus. l. 1. §. quæstionum. ff. de quæstio §. si verò dicat odiosum. auth. de testi. & ibi not. & auth. si fidicat. in fi. C. de testib. Bertr. in tracta. de reprobatio. testium. in ver. Ermaphroditus, nu. 60. Ferrar. in sua pract. Pa. p. eni. in forma iuramenti testium. §. protestante. n. 11. & seq. Melchior de Facinis de Padua conf. 82. nu. 4. & seq. vol. 1. poli to in ter. contil. criminalia diuerforum collecta per Io. Baptist. Zietum, Marf. in l. 1. §. præterea. nu. 1. ff. de quæst. & Ripa. in c. 1. de iudi. nu. 15. vbi scribit istam esse communem opi. & hoc adeò verum est, atque procedit, quod inimicus etiam reconciliatus, à testimonio repellitur contra inimicum, & sic suspicio inimicitia non tollitur per reconciliationem, quoties ea nuper contigerit, quoniam non statim post reconciliationem est idoneus testis, qui paulò antè erat inimicus idè expectandum est, vt amicitia sit longo tempore confirmata, & obliuio in tradita omnia inimicitiarum vestigia, text. est & ibi gl. in ca. accusatores. 1. q. 5. in ver. inimicitias. Anan. & Fel. in c. per tuas. de simonia. Ro. sing. 319. Ana. conf. 117. volu. 1. & ibi Bologninus in add. Inn. Abb. Anania. & Fel. nu. 4. in c. cum oporteat. de accusatio. Ias. in l. apertissimi. de iudi. Maranta in tract. iudiciorum in 6. par. in 2. actu de appellatione. nu. 64. Marf. in d. §. præterea. nu. 4. Crauet conf. 9. nu. 6. & co. af. 73. nu. 1. Iac. Nouellus. in tracta. ad defensionem. in rub. an indicia pro reo danda sint incip. s. let communi sententia dici. nu. 43. & seq. & complures alij signati per Tiraq. in tract. de causa cessante. in 2. par. limitatio. 16. nu. 7. ex quibus constat istam communem opi. fore. ampliatur quoque præmissa quòd in crimine læsæ maiestatis, simonia, hæresis, aliorumque enormissimorum delictorum, inimicus ad testificandum minimè admittitur, vt voluerunt Specul. in tit. de accusa §. 1. Bar. in l. in quæstionibus. ff. ad l. Iuliam maiesta. Bal. in l. in his. §. 1. in fi. tol. matr. Roma. in l. si ve. o. §. de viro. e. tit. Alex. conf. 127. in d. fi. vol. 4. Abb. in c. inquisitionis. §. tertius. de accusa. Crauet. in d. conf. 9. sub n. 6. & Mirus Ant Blanc. in pract. cri. in rub. incip. postquam vidimus quæ indicia sunt ciuilia, nu. 19. & hoc per text. in cap. per tuas. quem communiter omnes citant pro singulari, teste Marf. in

Testis esse non potest excommunicatus, & sic à testimonio repellitur. c. veniens. il. 2. de testi. & c. deccrimus. de sentent. exc. in 6. & tenent omnes doc. in c. intelleximus. de iudic. & c. testimonium. de testi. & Ruinus conf. 7. nu. 15. vol. 5. & Lanf. in c. quoniam contra. de proba. ver. testes. nu. 76. vbi ait istam opi. esse indubitam, & communem. sed hoc fallit non procedere in crimine hæresis, quia tunc testes excommunicati, & criminis socij admittuntur in inquirenda hæresi. c. in fidei. de hæret. in 6. cum declaratione ibi tradita. & per Ioan. Francisc. Ponzimbium, in tract. de lamiis nu. 84. conclu. 2. fallit etiam prædicta communis non habere locum, vbi cumque excommunicatus esset absolutus, tunc enim post absolutionem impetratam à dicta excommunicatione potest esse testis, secun. Deci. in d. c. testimonium. & itam inquit esse com. opi. Lanf. in d. ca. quonia. in ver. testes. nu. 76. sed si opponeretur testem productum per partem esse excommunicatum, vel infamem, hoc igitur non retardat tunc eius examinatio, verum excepro hæc referenda esse in fine iudicij, secun. Spe. tit. de testi. §. 1. ver. quid ergo si præmissa deiciens, vbi hoc ipse limitat, nisi pars obiectans exceptionem huiusmodi vellet incontinenti eam probare, quia est audiendum, si habet probationes in promptu, sec. plura e. tara ibi per eum. idè optimè pro cautela tradit Follerus, in pract. crim. in fragmentis, tit. de excommunicatis. num. 228. & circa hæc prædicta q̄ si testes illegati fuerint excommunicati in iudicio absolui debeant, & hoc omnia posuimus etiam s. in opinio excommunicatus non potest esse testis. F. Viuius lib. 2. opi. 302.

Testis deponens Sempronium possedisse octo annis, & plus tunc quippe huiusmodi adiectio, plus, ad minusculam partem, iad quartam partem annorum trahenda non est, & sic illa adiectio, & plus, tanquam incerta nihil operatur, & ob hoc præscriptio 10. ann. impletanō est, secun. Bart. nu. 5. & Fulg. in l. cum furti. ff. de in lit. iur. Iac. de Aren. Cyn. O. Ios. ac. Butr. Bald. Aret. Paul. castr. Fulg. & Fern. Vafq. in l. si quis in suo. C. de inof. testa. n. 3. vbi ostendit istorum opi. com. fore, & sequitur cum alijs innumeris relatis per eum, & communem partem scribit Bald. in repet. l. celsus q. 6. nu. 14. & seq. ff. de vfuca. posita, in fi. sui tract. de præscript. Nat. in rep. cle. sepe de verb. sign. Aret. conf. 104. Alex. conf. 108. vol. 2. Im. conf. 83. in fi. & conf. 105. in fi. & Card. conf. 107. & scripsimus latius §. part. 1. opi. 377. testis deponens per dictionem, licet & male idè Barr. in d. l. si quis in suo, num. 2. senserit contrarium, quem omnes communiter reprobant, teste Vasquio ibi, nu. 3. F. Viuius lib. 2. opi. 303.

Testis productus ad probandum de continua possessione, deponens Titium possedisse à decem annis citra, non probat possessionem longi temporis, nec prescriptionem, quia non concludit, cum vna die possidere potuisset, & verificata foret eius depositio, secundum Host. 10. And. Fel. & ceteros omnes Canonistas, in c. licet causam de probatio. per tex. vbi Bar. in l. Celsus. nu. 23. ff. de vfuca. Bal. in l. indicia in fi. C. de rei vend. & in l. falsus. C. de tur. Alex. conf. cx. in fi. volu. 1. Bald. & Ias. C. de transa. Ferrar. in sua pract. Pa. p. en. in forma respon. vbi conuenit. in §. præscriptio. nu. 21. Alex. in scholis ad Bar. super vers. sed circa. in d. l. Celsus. & Balbum ibi, in rep. q. 6. sub n. 9. & seq. vbi præsupponit istorum opi. communem esse. F. Viuius lib. 2. opi. 305.

Testis esse non potest excommunicatus, & sic à testimonio repellitur. c. veniens. il. 2. de testi. & c. deccrimus. de sentent. exc. in 6. & tenent omnes doc. in c. intelleximus. de iudic. & c. testimonium. de testi. & Ruinus conf. 7. nu. 15. vol. 5. & Lanf. in c. quoniam contra. de proba. ver. testes. nu. 76. vbi ait istam opi. esse indubitam, & communem. sed hoc fallit non procedere in crimine hæresis, quia tunc testes excommunicati, & criminis socij admittuntur in inquirenda hæresi. c. in fidei. de hæret. in 6. cum declaratione ibi tradita. & per Ioan. Francisc. Ponzimbium, in tract. de lamiis nu. 84. conclu. 2. fallit etiam prædicta communis non habere locum, vbi cumque excommunicatus esset absolutus, tunc enim post absolutionem impetratam à dicta excommunicatione potest esse testis, secun. Deci. in d. c. testimonium. & itam inquit esse com. opi. Lanf. in d. ca. quonia. in ver. testes. nu. 76. sed si opponeretur testem productum per partem esse excommunicatum, vel infamem, hoc igitur non retardat tunc eius examinatio, verum excepro hæc referenda esse in fine iudicij, secun. Spe. tit. de testi. §. 1. ver. quid ergo si præmissa deiciens, vbi hoc ipse limitat, nisi pars obiectans exceptionem huiusmodi vellet incontinenti eam probare, quia est audiendum, si habet probationes in promptu, sec. plura e. tara ibi per eum. idè optimè pro cautela tradit Follerus, in pract. crim. in fragmentis, tit. de excommunicatis. num. 228. & circa hæc prædicta q̄ si testes illegati fuerint excommunicati in iudicio absolui debeant, & hoc omnia posuimus etiam s. in opinio excommunicatus non potest esse testis. F. Viuius lib. 2. opi. 302.

Testis deponens Sempronium possedisse octo annis, & plus tunc quippe huiusmodi adiectio, plus, ad minusculam partem, iad quartam partem annorum trahenda non est, & sic illa adiectio, & plus, tanquam incerta nihil operatur, & ob hoc præscriptio 10. ann. impletanō est, secun. Bart. nu. 5. & Fulg. in l. cum furti. ff. de in lit. iur. Iac. de Aren. Cyn. O. Ios. ac. Butr. Bald. Aret. Paul. castr. Fulg. & Fern. Vafq. in l. si quis in suo. C. de inof. testa. n. 3. vbi ostendit istorum opi. com. fore, & sequitur cum alijs innumeris relatis per eum, & communem partem scribit Bald. in repet. l. celsus q. 6. nu. 14. & seq. ff. de vfuca. posita, in fi. sui tract. de præscript. Nat. in rep. cle. sepe de verb. sign. Aret. conf. 104. Alex. conf. 108. vol. 2. Im. conf. 83. in fi. & conf. 105. in fi. & Card. conf. 107. & scripsimus latius §. part. 1. opi. 377. testis deponens per dictionem, licet & male idè Barr. in d. l. si quis in suo, num. 2. senserit contrarium, quem omnes communiter reprobant, teste Vasquio ibi, nu. 3. F. Viuius lib. 2. opi. 303.

Testis productus ad probandum de continua possessione, deponens Titium possedisse à decem annis citra, non probat possessionem longi temporis, nec prescriptionem, quia non concludit, cum vna die possidere potuisset, & verificata foret eius depositio, secundum Host. 10. And. Fel. & ceteros omnes Canonistas, in c. licet causam de probatio. per tex. vbi Bar. in l. Celsus. nu. 23. ff. de vfuca. Bal. in l. indicia in fi. C. de rei vend. & in l. falsus. C. de tur. Alex. conf. cx. in fi. volu. 1. Bald. & Ias. C. de transa. Ferrar. in sua pract. Pa. p. en. in forma respon. vbi conuenit. in §. præscriptio. nu. 21. Alex. in scholis ad Bar. super vers. sed circa. in d. l. Celsus. & Balbum ibi, in rep. q. 6. sub n. 9. & seq. vbi præsupponit istorum opi. communem esse. F. Viuius lib. 2. opi. 305.

Testis esse non potest excommunicatus, & sic à testimonio repellitur. c. veniens. il. 2. de testi. & c. deccrimus. de sentent. exc. in 6. & tenent omnes doc. in c. intelleximus. de iudic. & c. testimonium. de testi. & Ruinus conf. 7. nu. 15. vol. 5. & Lanf. in c. quoniam contra. de proba. ver. testes. nu. 76. vbi ait istam opi. esse indubitam, & communem. sed hoc fallit non procedere in crimine hæresis, quia tunc testes excommunicati, & criminis socij admittuntur in inquirenda hæresi. c. in fidei. de hæret. in 6. cum declaratione ibi tradita. & per Ioan. Francisc. Ponzimbium, in tract. de lamiis nu. 84. conclu. 2. fallit etiam prædicta communis non habere locum, vbi cumque excommunicatus esset absolutus, tunc enim post absolutionem impetratam à dicta excommunicatione potest esse testis, secun. Deci. in d. c. testimonium. & itam inquit esse com. opi. Lanf. in d. ca. quonia. in ver. testes. nu. 76. sed si opponeretur testem productum per partem esse excommunicatum, vel infamem, hoc igitur non retardat tunc eius examinatio, verum excepro hæc referenda esse in fine iudicij, secun. Spe. tit. de testi. §. 1. ver. quid ergo si præmissa deiciens, vbi hoc ipse limitat, nisi pars obiectans exceptionem huiusmodi vellet incontinenti eam probare, quia est audiendum, si habet probationes in promptu, sec. plura e. tara ibi per eum. idè optimè pro cautela tradit Follerus, in pract. crim. in fragmentis, tit. de excommunicatis. num. 228. & circa hæc prædicta q̄ si testes illegati fuerint excommunicati in iudicio absolui debeant, & hoc omnia posuimus etiam s. in opinio excommunicatus non potest esse testis. F. Viuius lib

Testium falsitas vt excludatur, lex præsumit varietatem loci, & temporis. Bal. in l. Imperator. ff. de statu hominum. Sa. ly. in l. tutela. C. de restit. in integ. Alex. in l. iurisdictioni. §. quod ser. ff. de pact. & conf. 70. vol. 1. imò si aliquod verbum aptum sit falsitatem importare ad excludendum falsitatem istam interpretatio fit, vt non importet. Bar. in l. gerit. ff. de acq. hered. & Bald. in l. 1. C. de sacros. eccle. & in l. errore. C. de testa. i. deo que ne committatur falsitas, maxima subtilitas adhibenda est. l. fi. & ibi Bald. C. de fideius. & sic fieri potest. testes debent reduci ad concordiam c. cum tu. de testi. l. sed & si possessori. & ibi Iac. Butr. ff. de iureiu. & Bart. in l. 1. in fi. C. de usufru. & Alex. in l. diuortio. n. 6. & seq. ff. sol. matr. ceterum aduerte. quoniam isti testes reducti ad concordiam non probant, sed duntaxat concordia ipsa tollit causam periurij, seu falsitatis, secundum Bart. in d. l. 1. C. de usufru. n. 18. & Butr. in l. cum de ætate. ff. de probatio. Deci. & Zasius. in l. 2. §. creditum ff. si cert. pet. & Legistas omnes, in d. l. sed & si possessori. & Canonistæ ferè omnes, in d. ca. cum tu. dicunt magnum verbum, quòd Legistæ communiter hoc tenent, & hoc idem audacter fatetur Alberi. in tract. de testib. in fi. nu. 16. & seq. Host. verò asseruit contrarium, videlicet, tales testes probare, & idem videtur concludere Bart. in rub. C. si ex fal. instr. vbi tenet, quod etiam testes improbi, seu impropiè loquens probat, quorū opinionis concordare nituntur cum communis ista Legistarum Butr. & Imo. in d. ca. cum tu. & Alb. in d. trac. de testi. in fi. & Bolog. in d. §. creditum. n. 16. & seq. & casu quò tibi non placeat consonantia, vel concordia hæc, noli discedere à dicta communi in consulendo, etiam iudicando, quæ in iure verissima est, & nullā habet dubitationem. F. Viuius lib. 2. opi. 306.

Testium examinationem ad æternam rei memoriam actor petere non potest, quādo actoris vice fungitur, & agit de presentibus, secundum canonistas omnes communiter, in c. Albericus, & in c. significauit de testi. & in c. quoniam frequenter, in prin. vt lit. non contest. & Legistas in l. si delictum. ff. ad leg. A. qui. & Corn. conf. 119. vol. 2. & conf. 182. eiusdem vol. Bart. verò in auth. sed si quis C. de testibus. firmavit, vt actor ipse, etiam si non sit in sua potestate agere, petere examinationem testium non possit, nisi dubitetur de morte, vel absentia eorum, & sic quòd adit timor mortis, aut absentia diutina. & cum eo sentiunt Ang. & Bald. ibi, & Fel. in d. cap. significauit & hoc aut relinquendum esse iudicis arbitrio Alex. de Neuo. consil. 44. nume. 5. & seq. vbi docet istam communem opi. fore. Sed contrarium expresse, videlicet quòd quando non est in potestate actoris agere omnes testes recipi debeant, firmare gl. & Abb. in d. c. significauit. Io. And. in add. Spec. in titu. de teste. §. nunc tractemus. Saly. in d. auth. sed si quis. Imo. in d. ca. quoniam frequenter. & Capicij decif. 123. n. 6. & seq. vbi appellat istam sententiam æquiuocam, communiorēque fore, & aduerte, quòd citatio partis non requiritur vbi agit de examinatione ipsorum testium ad perpetuam rei memoriam, secundum Host. Io. Andr. Fel. in d. ca. quoniam frequenter ceterum hoc haberet quando timeretur potentia aduersarij, seu aliqua alia iusta causa concurreret, secus autem si nulla causa adesset, tunc enim deberet pars citari in huiusmodi examinatione testium ad perpetuam rei memoriam siquidem regulariter in tali examinatione debet interuenire ipsius partis citatio, ita probat lex. in d. c. significauit & no. gl. Inn. & Ab. in d. c. Albe. & Maria. Soc. in repeti. rub. de dilatio. in ver. 13. F. Viuius lib. 2. opi. 307.

Testes in causa vniuersitatis non in totum repelluntur à ferendo testimonio propter vtilitatem que secundario singulis de vniuersitate euenerit, sed eis minus quam alii creditur, habitio respectu ad personarum qualitatem, & lucris quantitatē, ita declarat Pan. in c. in super. n. 2. ext. de testib. argu. c. & si quæstiones. ext. de simon. deinde addit Pan. verfi. ego putarem, illam conclusionem procedere quando per diuerfam partem vel alij testes in contrarium producerentur. Sed vbi non essent nisi testes de vniuersitate pro vniuersitatibus, hinc inde examinati, eis planè credendum esse, saltem in defectu aliorum testium, dummodò aliàs idonei fuerint. ca. super prudentia, l. 4. q. 2. Bal. autem in conf. 420. incip. verba principis Montis ferrati. n. 6. in 1. vol. conf. inquit, quod si testes non sentirēt commodum vel incommodum immediatum possent pro vniuersitate testificari, & idem in conf. 48. n. 3. Licet homines vniuersitatis aliquando admittantur in casu vniuersitatis quod tamen non est verum, si commodum causæ distribuitur inter singulos, quia non sunt idonei in re propria vel communi, ea ratione, quæ sapit proprietatem commodi. Quam sententiam & reliqui approbarunt referente Lud. Rom. in cōf. 7. n. 4. ver. illud tamen subiicio. Alij censuerunt testes de vniuersitate in

causa vniuersitatis non respici ad testificandum, quando ex victoria nullum sunt habituri singulariter commodum, & hanc commu. sententiam omnium doct. esse per notata Guliel. de Cug. Cy. Bart. & Bal. in l. parentes. C. de testib. in l. in tantum. §. vniuersitatis. ff. de rer. diuis. inquit Raphael. Fulg. in cōf. 174. n. 2. ver. sed & alia occasione. ita quoque inquit Pet. Phil. Cornæ. in conf. 333. n. 7. ver. & hinc dicimus. quod illi de vniuersitate possint in causa vniuersitatis deponere, quando non præ tendunt aliquod particulare interesse, vt doc. communiter in c. cum nuncius. in d. c. in super. ext. de testib. in 1. vol. conf. Alij arbitrati sunt, testes de vniuersitate posse pro eorum vniuersitatibus, deponere licet commodum perciperent in vniuersitate per notata Cy. & Doct. in d. l. parentes cum similibus. ita affirmat. Guid. Papa in deci. Gratianop. dec. 193. n. 2. ver. item d. causa. n. 2. circ. fi. Alij voluerunt testes de vniuersitate in memorum libit. admitti ad perhibendum testimonium, quando aliquid datariis soluta mercede vel pretio soluunt pro lignis. Secus quando perciperent commodum gratis ex memoribus vniuersitatis. Alex. de Imo. in conf. 99. n. 15. in lib. 4. & Ant. Capyc. in deci. S. regij cōf. Neap. in dec. 152. n. 6. ver. & bene est verum. Alij putauerunt, quod si illud super quo litigatur singulorum commodum concernat. Exempli gratia, Si lis sit super nemore, in quo quilibet potest accipere pro suo vsu delignis, tunc vnus de vniuersitate pro ea testificari non poterit. Lanfranc. in c. quoniam contra. in ver. testium depositio. nu. 70. ver. commun. conclusio doc. est, secundum impressionem Lugdunen. anno. & c. 59. secundum impresf. Lugdunen. anno. & c. 49. in 5. vol. tract. Hypol. de Mar. in l. 1. §. feruum municipum. nu. 10. ver. & per hoc dicunt quod si est quæstio de paciscis vel nemoribus. ff. de quæst. Alij dixerunt vniuersitatis testes non sentientes commodum vel incommodum admittendos esse, sed eis de fide imminuendum, & quod non faciant plenam & integram probationem, sed præsumptionem: quia negari non potest, quin ipsi habeant aliquam affectionem erga suam communitatem, cum sic habere consueuerint. Et idèd sic præsumendum erit argum. l. certi conditio. §. si numeros. ff. si cer. pet. & idèd non sunt omni exceptione maiores, ex quo exceptio ista præsumpta opponi poterit. gl. in ver. maiores. c. 1. extr. de conf. & afgl. in ver. idoneos. §. item verborum. in tit. de inutil. stipu. ita explicat Barth. Cepol. in tract. de seruit. rust. præd. in tit. de seruit. iuris pascen. ca. 9. nu. 10. & 11. Et similiter ratione affectionis testes habentes similes lites non habentur pro idoneis testib. gl. ca. cum R. canonicus. ver. cum sint eius socij. extr. de off. & potestate. iud. del. cuius Cepol. sententiam defendit & sequitur Hieron. de Monte in tract. de fin. reg. c. 58. licet com. sententia sit in contrarium, à qua in iudicando recedendum esse ipse arbitratur, præsertim cum probabilibus rationibus, & argumentis conuinci possit. sed Cepol. sententiam improbat Fran. Viuius lib. 2. com. opi. 293. incip. testib. vniuersitatis an planè credatur. de qua opi. multa scribi possent, cum docto. varij variè loquantur, ita vt facile Cepol. & Hie. de Mon. sua defensio possit. ceterum hoc non est propositi presentis, videantur doct. in l. tantum. §. vniuersitatis. ff. de rer. diuis. l. parentes. C. de testi. c. in super. & c. cum nuncius. ext. de testi. Alb. de Maletis in tract. de testi. c. 4. quando testes repell. ratione affectus. nu. 71. ver. quæro nunquid in causa vniuersitatis. Bart. Soc. in tract. fallen. reg. 408. incip. testis prælati. Iaf. in l. ad optium. §. patronum. 2. nu. 7. ff. de in ius voc. Deci. conf. 342. nu. 4. Tho. Gram. conf. 22. nu. 8. Zaf. in suis Pa. rati. tir. quod cuiusque vniuersitatis. nu. 20. ver. nota quod singuli. Franc. Curt. in tract. de testib. conclus. 3. incip. testes de vniuersitate. Oldendorp. in tract. de testib. §. de personis testium. verfi. de ciuibus autem vel subditis cuiusque vniuersitatis. Nicol. Bello. conf. 63. nu. 18. 19. & 20. Io. Crot. conf. 42. num. 8. Franc. Marc. in dec. Parlamen. Delphi. q. 490. nu. 3. Modern. in suis add. ad conf. Alex. conf. 63. ver. idonei. lib. 2. & d. conf. 99. ver. vniuersitate. Did. Couar. in suis prac. q. c. 1. 8. nu. 4. Lancil. Conrad. in suo pratorio & curiali Breuia. c. personas testium aggrediendo. ver. vniuersitatis. n. 55. Octauia. Cacheran. deci. S. fena. Pedemon. decif. 99. nume. 39. & nouissimè Bernhard. Vuurmbser. lib. 1. præd. foren. c. 35. testimonium collegij vniuersitatis. kirch.

Testes per verba, iudicio meo, deponens, fidem non facit. com. dicit Cur. iuni. conf. 165. nu. 17. Sed contrarium de iure verius alicubi copiosè ostendo. Quin & cum testis per verbum, credo: aliud deposuerit, & aliud postea affirmantibus verbis testificabitur nulla falsi infamia ipsi inuretur, sed fides integra quoad dicta posterius habebitur. commune affirmant Io. Crot. de testib. nu. 343. Tyndar. etiam de testib. lib. 1. c. 5. num. 1. Iul. Clar. in præd. §. vlt. q. 53. ver. 1. vnum etiam

Nec id

Nec id mirum est, quia & alioquin generaliter testis de credulitate non probat. commune ponunt additio Panor. in c. quod tines de testib. latè Viuius lib. 1. opi. 372. vbi nonnullas limitationes diligenter contexit. E. Suarez.

Testis, qui cum antea testimonium dixisset, nihil se scire affirmavit postea de rei veritate deponit, nullā fidem facit. commune pronūciat Ang. de Vbal. inter conf. cri. diuers. conf. 72. n. 23. lib. 2. sed enim si in alio iudicio suum testimonium reuocauerit. nō tanta illi fides habetur, vt primæ depositioni non stetur. cōmune dicit Alc. de præsum. reg. 2. præsum. 29. & qui latè hanc rē agit I. Cl. in præd. §. vlt. q. 53. ver. tertius est. & ver. prædicta autem omnia cum sequi. Quod tamen intelliges, nisi prius testimonium in iudicio vel nullo, vel inualido dixerit. commune inquit Boer. decif. 112. n. 8. Capt. decif. 142. nu. etiam 8. Aym. Crauet. conf. 6. n. 7. cum autem testis aliud in iudicio deponit quod extra iudicium deposuit, ac sua ipsius manu subscripsit, vacillare dicitur, ac meruò torqueri potest. cōmune fantur Alex. conf. 63. lib. 1. Franc. Turz. opi. 134. latè I. Clar. d. §. vlt. q. 25. ver. sed pone. Quamuis contrarium perperam receptum dicant Hip. sing. 222. Francif. Viuius lib. 1. opi. 399. post Dec. in c. per tuas. de probat. Non tamen falsi criminis propterea se obstringet. commune assueuerat Alex. conf. 74. n. 8. lib. 1. Did. à Couar. in c. quamuis pactum. nu. 5. ver. sed et si quis. ac latissimè I. Cl. in d. præd. §. falsum. verfi. testis qui. idem.

Testis, qui vel in extremo vitæ crepusculo falsum testimonium in aliquem se dixisse asserit, fidem nullam facit. commune dicit Alc. de præsum. reg. 3. præsum. 4. n. 7. latissimè Franc. Viuius lib. 1. opi. 381. idem.

Testis varius, vel sibi contrarius, si ad concordiam reduci poterit, reducitur sanè vt falsi pœnas euitet: nō verò vt etiam fidem faciat. commune inquit Alex. conf. 20. in causa appellationis. & lib. 3. conf. 190. vñs attestantibus. prin. lib. 7. idem.

Testes generaliter, ac regulariter, & omni in causa maiores omni exceptione esse debent, vt commune dicit Cur. iu. conf. 120. n. 5. & à se dictorum non aliter rationem reddere tenent, quàm si rogentur. commune profitentur Alc. in l. 1. n. 50. ff. de no. ope. nun. Zaf. cōf. 19. lib. 2. Lãf. de deposit. testium. à n. 15. Oldendorp. de testib. à n. 10. Ant. Gomez. de delict. c. 12. n. 10. Quod tamen non procedit cum testes vel in criminalibus causis ad offensionem probandam exhibentur, vt commune affirmant Bald. conf. 182. nu. 2. lib. 4. & qui cum laudat Franc. Viui. lib. 1. opi. 371. ac I. Cl. in prac. §. vlt. q. 53. ver. vlt. Vel cum testes de iis deponunt, quæ ad ius artinent. cōmune aiunt cur. in l. 1. n. 29. ff. si cer. pe. ac Franc. Viuius d. lib. 1. opi. 377. Vel cū de fama publica testimonium dicunt. vt commune assueuerat Corn. conf. 232. litera D. lib. 2. Viuius vbi §. ac I. Cl. in d. §. vlt. q. 6. ver. illud tamen. Vel cum denique ad probandum alicuius rei valorem producuntur. vt commune doctorum placitum constituit ex Lanf. in c. quoniam contra. ver. testium. nu. 156. de probat. Iaf. in §. si quis agens. n. 12. insti. de actio. Bertr. conf. 156. n. 7. & conf. 164. lib. 3. Crement. n. 315. Ar. Pin. c. vl. nu. 11. & nu. 4. in l. 2. C. de rescind. vend. vbi nonnulla contra communes doctorum opi. circa hanc causam redditionem verissimè adiungit. Memineris autem semper, quòd si testes interrogatæ rationis loco se presentes fuisse aiunt, satis superque probant. commune eloquuntur Alex. n. 10. Iaf. nu. 20. in l. 2. §. voluntatem ff. solut. matr. Franc. Viuius d. lib. 1. opi. 393. idem.

Testes singulares nec consuetudinem, nec quiduis etiam in genere probant. commune ait Rochus curt. in ca. vlt. de consuet. 4. scilicet. n. 69. Io. de Amicis conf. 127. nu. 1. post Alex. conf. 72. lib. 1. & conf. 10. e. lib. tametsi contrarium protulerit conf. 75. vñs themate, in fi. lib. 2. adde pro communi Dec. in c. licet causam. de testib. & contra frequenter placitum adde Corne. conf. 185. licet in hac. ver. his tamen, lib. 3. & qui aliquamul ta circa hoc testium genus diligenter aggregant Franc. Viui. lib. 1. opi. 360. & opi. 402. ac I. Cl. in præd. §. vlt. q. 53. ver. dixi etiam. com. sequentibus. & q. 63. ver. si. pe. Quamobrem etiam si testis vnus numerationem, alter numerationis confessionem probet, non efficietur plena probatio. vt commune cōstituerit ausim ex Feli. n. 10. Dec. n. 1. in c. cum causam. de proba. ex Fel. rursus in c. licet ex quadam. n. 2. de testi. Iaf. in relect. n. 260. Caccialup. nu. 152. in l. admonendi. ff. de iureiu. Soci. in l. Galus. §. ille casus. ff. de lib. & posth. quamuis ea in re se inuoluat Franc. Viui. lib. 1. opi. 427. Si tamen duo testes deponant quempiam ab alio mutuum accepisse, & quantitatem ignorent: & duo alij testes reum ab actore centum nummos mutuo petiit se iurent, plena de ea summa mutuo data resultabit probatio: vt merito commune ponit idem Viui. eo. lib. 1. opi. 409. in fi.

Quin & generaliter singulares testes probabunt, si ad eundem finem tendunt. commune renuncio ex Soc. conf. 26. n. 6. lib. 1. & conf. 253. in prin. lib. 2. Dec. in c. licet causam. n. 16. de probat. Io. Ceph. qui plures laudat, conf. 141. n. 12. idem.

Testes se se propria manu subscribere in instrumentis ac publicis scripturis opus non est. commune aiunt Barba. in rubr. n. 93. de fid. instr. Dec. in c. quoniam contra. nu. 18. de probat. Quod tamen limitabis cum Soc. reg. 418. ac Fran. Viuius lib. 1. opi. 340. idem.

Testes & si regulariter de auditu proprio fidem faciant, si voces vel contrahentium, vel delinquentium notas habeant, vt commune inquit Alex. conf. 190. vñs attestantibus ad fi. lib. 7. Tamen in testamētis specialiter requiritur, vt & testatorem videant, & ipsi summet loquentem audiant. commune pronūciat Corn. conf. 18. litera D. lib. 2. Paris. conf. 33. nu. 2. lib. 2. & copiosius I. Cl. de testa. q. 59. ac Franc. Viui. lib. 1. opi. 406. Quin generaliter vbi hi testes de auditu admittuntur, oportet, vt bonæ famæ, atque spectatæ fidei sint. commune ponit Io. Ceph. conf. 82. n. 4. 5. & semper ac regulariter præsumtionem transferentes, probandi onus in partem aduersam inducunt. commune pono ex Curt. de testib. conclus. 31. conf. 69. n. 17. lib. 1. Dec. n. 18. Cur. iu. nu. 57. in l. 1. ff. si cert. pe. Dec. rursus conf. 595. n. 3. Rui. conf. 173. n. 5. lib. 4. Io. Ceph. conf. 140. n. 29. idem.

Testes scriptis ad iudicem transmissis testificari nequeunt. commune ait Did. à Couar. lib. 2. resolut. c. 13. n. 6. Si tamè illa postea coram iudice ipsimet perlegat, fidem facient. commune ponit latè Franc. Viui. lib. 1. opi. 348. Quin & per procuratorem specialiter etiam ad id constitutum iurare nequeunt. commune ait Pan. in c. licet ex quadam. de testibus. Quamuis, meo quidem iudicio, & verius & melius multi contra sentent. quos refert, & non efficaciter improbat Franc. Viui. lib. 1. opi. 300. vt alibi pro virili ostendo. idem.

Testes duo omni exceptione maiores, instrumentum aliis non adiutum testibus, euerent. commune aiunt Rui. cōf. 17. in prin. lib. 4. Viui. latè lib. 1. opi. 341. Quin & vnus testis eundem instrumenti, & eidem instrumento necessarius idem efficiet. commune effatur Io. de Amicis conf. 44. n. 5. Viuius vbi §. idem.

Testes, qui se tantum pro se daturos asserunt, non efficax testimonium dicunt vt frequentius interpreti placitum recenset Ar. Pin. mens iuris doctor in l. 2. c. vlt. n. 12. & n. 4. I. C. de rescind. vend. idem.

Testes de re noctu pertrata testificantes, non aliter fidem merentur, quàm si vel ex voce patratorem agnouisse dicant, vel lunam, aut lumē aliquod aliud illuxisse subiungant. vel de nique delinquentem sibi admodum fuisse propinquum addant. commune ponunt Franc. Viuius lib. 1. opi. 349. I. Cl. in præd. §. vlt. q. 21. ver. sed. quid. idem.

Testes, qui de fuemert præsentia testificantur, & intelligentiam includunt, at q. de alterius cuiuspiam præsentia deponunt, non item, vt frequenter placitum affirmat Iaf. in l. 2. §. voluntatem. ver. tene contrarium. ff. solut. matr. cui addendus est Alex. conf. 212. ponderatis. ver. vnde dicit, lib. 6. idem.

Testes in prima causæ instantia non improbat, in appellationis causâ improbari nequeunt. commune pono ex Andr. de Iern. in constit. Iurisp. nu. 6. Guid. pap. deci. 50. ex iis, quos laudat Marth. de Afflict. decif. 266. Marant. de iudic. part. 6. in 13. actu. de testium repulsa. nu. 13. licet contrarium, cum nonnullis, non admodum diligenter commune autumet Francif. Viuius lib. 1. opi. 367. in fi. idem.

Testes verbis alternatiuis, vel circa, plus, minus, & similibus vrentes, fidem non faciunt. com. inquit rectè limitantes Iaf. in l. & si post tres. nu. 7. & nu. 10. ff. si quis cautio. Bald. Nouel. in vlt. part. repet. l. celsus. nu. 14. ff. de vsuc. Carol. Ruin. conf. 36. nu. 6. & videndus Pinel. in l. 2. c. vlt. nu. 9. C. de rescind. ven. idem.

Testes de maiori summa testati de minori haud probant: nec enim quòd ad illos minor summa maiori iubeat. com. affirmat Alc. n. 40. cum seq. Carol. Ruin. n. 3. & n. 6. in l. 1. §. si stipulanti. ff. de ver. ob. Fran. Marc. dec. 48. n. 50. & seq. quamuis se se ea in re non inculpate inuoluat Fran. Viuius, vir alioquin diligentiæ laude dignissimus. lib. 1. opin. 402. in fi. & quamuis etiam non immerito contradicant Alex. conf. 64. lib. 2. Matth. de Afflict. dec. 240. nu. 5. ac Sal. Crem. circ. fi. Arius Pinel. c. vlti. n. 10. in l. 2. C. de rescind. ven. idem.

Testes, qui die festo, vel iuridico, vt nostri loquuntur, iurant, quin postea nefasto, vel feriato die testimonium possunt dicere, nihil vetat. commune ait latè Franciscus Viuius lib. 2. opinio. 300. idem.

Testes extra articulos testati tum demum quidpiam prode-
runt, cum & super tota causa iurandum susceperint, ut fieri
increbuit, & quod ad causam spectet deposuerint, commune
ponit late Franc. Viuius, cuius viri laudibus diligenter fauimus,
lib. 1. opi. 351. E. Suarez.

Testes non rite examinati iterum post promulgata illorum
testimonia examinari possunt. commune proferunt Alex. in
l. qui per salutem n. 2. ff. de iureiur. Hip. in l. 1. §. si quis vltro n.
36. ff. de quaest. Iaffredus decif. 384. idem.

Testes idonei non sunt coloni pro dominis, ut commune
ait Lanfr. in e. quoniam contra. in ver. testes n. 64. de prob. Quia
uis contrarium scribit receptum Franc. Viuius lib. j. opi. 387.
quod magis probandum alibi diligenter ostendo, si vel colo-
norum honestas id suaserit, vel alio locupletiore teste iuuen-
tur. Testes item idonei non sunt, qui sibi mutuum contradi-
eunt, ut frequenter placitum affirmant Alex. consil. 20. libr. 3.
Gram. in consil. cri. 26. n. 20. & seq. Viuius d. lib. 1. opi. 393. in fi.
Sed & testes qui in vno sibi reluctatur, in reliquis suspecti ha-
bentur, commune ponit Io. Cephal. consil. 66. n. 52. Rursus lo-
cupletes atque assidui testes non existimantur parentes pro li-
beris, ut commune ponit ac diligenter declarat Franc. Viuius
lib. 1. opi. 353. & libr. 2. opi. 282. Nec item vxor pro marito fi-
dem facit, quemadmodum tradit idem Viuius d. lib. j. opi. 354.
& ante cum commune asseuerat Soc. consil. 17. supradicta cau-
sa. ver. quantum verò lib. 1. Nec veditor pro emptore, nec do-
nator pro eo, cui donauit, etiam de euictione non teneatur;
commune proferunt Lanfr. in d. ver. testes n. 66. Io. de Amic. op.
146. n. 16. & seq. Nec aduocati, nec procuratores, qui affectio-
nem aliquam ad causam habere credentur, commune ponit
vir egregius Ceph. consil. 65. n. 22. Nec is, pro cessionario, ut do-
ctores fantur, qui iure cessit, commune inquit late Viui. e. lib.
1. opi. 456. qui materiam hanc cum capitibus sequentibus accu-
rate prosequitur. Nec rursus proxenetæ, vel affines pro affini-
bus, vel mulieres in testamentis, vel meretrices in causis crimi-
nalibus, vel pauperes leues, ut late obseruauimus superius verbi.
Proxenetæ, & ver. Affines, & ver. mulieres, & ver. Meretrice, &
ver. Pauperes. Nec item secudo, quibus facti infamia iniusta est,
in causis arduis, & præiudicij magni, tametsi in ciuilib. idonei
testes habebuntur, commune pono ex Bal. in l. optimam. C. de
ph. & commit. stip. Flor. & Fel. in e. testimonium de testi. Ale.
consil. 52. viso processu lib. 5. Hip. sing. 109. ac Dec. in ca. licet
causam de testi. alias autè regulariter secus est, ut commune
prodit Cor. consil. 55. videtur. li. 4. & vide quæ scripsi ver. infam-
is. Domestici autem testes quamuis generaliter non probent,
tamè quoad furtum vel aliud delictum in ageris domo patra-
tum, & quoad quantitatem & æstimationem rerum furto ab-
latarum, ac denique quoad alia domi gesta probabunt, ut com-
munia asseuerat Viui. li. 1. opi. 359. cui adde Soc. consil. 17. supra-
dicta ca. ver. verum prædictis li. 1. domestici verò dicuntur om-
nes omnino qui in eadem domo habitant, commune affirmat
Melchior. de Facinis consil. 8. n. 12. inter consil. cri. li. j. item
rursus testes idonei non sunt, qui in parte aliqua dicti à testi-
monij, falsum admiserunt, commune enūciat Soc. consil. 155.
li. 2. Fran. Viuius d. li. 1. opi. 417. Quod tamè non procedit si vel
ea testimonij pars, in qua falso sece testes obtrinxerunt diuer-
sa ac separata à cæteris sit, ut commune inquit Boer. decif. 253.
n. 6. vel ad negotium principale non multum attineat cõc. ponit
Viuius e. li. 1. opi. 468. Quod idem in testib. sibi contrariis ob-
seruandum erit quemadmodum frequens dogma asserunt Alc.
de præsum. reg. 2. præsum. 29. Viuius d. lib. 1. opi. 421. item ap-
positi testes seu idonei non habentur executotes alicuius ne-
gocij si vtriusque partis consensus illorum testimonium non
approbauerit, commune inquit Alex. consil. 167. quoniam rei.
in prin. li. 7. Sed & idonei testes non habentur in causis vniuersi-
tatis, collegij, & similibus alicuius cõgregationis, qui in eadem
cõsentur, si priuatim ex victoria reportata cõmodum aliquod
percipiant, secus verò si tantum communiter aliqua inde ad
illos vtilitas redundabit, commune affirmant late de materia
agentes Did. à Coua. in pract. c. 8. Io. de Amicis consil. 8. nu. 30.
Franc. Viuius li. 1. opi. 352. & li. 2. opi. 293. Laici autem quam-
uis contra clericos, & clericos vice versa contra laicos in crimi-
nalibus causis testes idonei non ducuntur, tamen vbi veritas elu-
cescere aliter non possit, ducuntur, communia ponunt Fran. Vi-
uius d. lib. 1. opi. 392. & qui accuratius explicat I. Cl. in pract. §.
vlt. q. 24. ver. sed quid si clericus. Quin & præterea criminis e-
iusdem socij ac participes vsque adeo non idonei testes cõsen-
tur, ut nec ad informandam inquisitionem sufficiant, commu-
ne scribit Dec. consil. 189. Ietatus sum n. 9. Gram. consil. cri. 37. n.
14. & consil. 38. n. 20. Sicubi verò ob alterius probationis ino-
piam admittetur, nec ad torquendum tamen absque aliis indi-

ciis falsi erunt commune efferunt, plura de materia cõgerentes,
Boer. decif. 319. n. 3. sequent. Aym. Craue. consil. 9. n. 6. Soc. reg.
428. Franc. Viuius d. lib. 1. opi. 361. I. Cl. in d. §. vlt. qu. 21. ver.
dictum socij, cum seq. idem.

Testes duplicem defectum habentes, in causis etiam priui-
legiatis omnino reiciuntur, commune renuncio ex Soc. cõf.
118. libr. 1. Dec. consil. 133. & Io. Ceph. qui plures laudat & id
etiam processurum intelligit cū veritas aliter nequit eluces-
cere consil. 65. n. 27. & seq. E. Suarez.

Testes alioquin inhabiles, si in eadè causa ab alterutro reo-
rum probati erunt amplius improbari non poterunt, & si absque
dubio in alia causa improbari queant, commune inquit Lanfr.
cõf. 191. visis nouis lib. 6. Aufrer. de probat. testimonium in ver.
prodigo, n. 82. Boer. decif. 245. n. 6. Fran. Viuius lib. 1. opi. 416.
& vide quæ superius obseruo ver. Testes in prima causè instā-
tia. Quin & generaliter id genus testes ad innocetiam proban-
dam ac defensionem admittentur, commune aio ex Ale. cõf.
5. n. 8. lib. 1. & consil. 24. n. 39. & consil. 212. ad fi. libr. 2. Ias. in l. vlt.
vim. ff. de iust. & iur. & in l. sed & si quis limit. 3. ff. si quis caut.
Hip. sing. 39. & 408. & qui multos diligenter laudat Io. Cephal.
cõf. 160. n. 8. cum seq. Alioquin autem & alias generaliter iudex
ipse ex suo met officio testes hos inhabiles parte etiā non
petente repellat, commune ait Corf. in c. si testes ver. testis ad
fi. de testib. idem.

Testes duo, vel ad summum Pontificem atque Imperato-
rem criminis cõuincendum, sufficient, commune ponunt Be-
roius in c. ar. si clerici. n. 8. de iudi. Franc. Viuius lib. 1. opi. 412.
& lib. 2. opi. 212. & qui immeritò dubitat I. Cl. in pract. §. vlt.
q. 66. ver. sed quæ. idem.

Testes si aliter nolint, ad testimonium dicendum indicta mul-
ta cogentur, commune ait Lanfr. in c. quoniam contra. in ver.
testes nu. 31. de proba. & qui id rectè atque accurate explicat
Iul. Cl. in pract. §. vlt. quæst. 24. ver. successeiudè & ver. sequenti.
idem.

Testes si se in testimonio dicendo errasse profiteantur, ac
suum errorem liquidò probant, & prius testimonium impu-
ne reuocabunt, & deinde rectè ac validè testabuntur, commu-
ne ait Boer. decif. 89. n. 4. Alioquin si errorem non probauerint,
& periurij tenebuntur, & perhibitum semel testimonium non
conuellent, nec de suo gradu dimouebuntur, cõmune affirmat
Cor. consil. 27. libr. 3. Dec. consil. 175. n. 7. & consil. 189. n. 10. Quin
si se subornatos & corruptos fuisse testes dicent, & precib. ali-
quorum acquiescentes falsum deposuisse asseuerabunt nullā
fidem nanciscuntur, commune pronūciat Dec. c. consil. 189.
n. 8. Aegid. Bossius in pract. tit. de inquisi. n. 42. Quamuis id so-
lum sufficiat, ut, & ipsi torqueantur, at si idem affirmauerint, ad
inquisitionem procedi possit, commune ponit I. Cl. in pract.
§. falsum ver. subornas autem. idem.

Testes, qui ea vera esse deponunt, quæ vel actis vel inquisitio-
ne continentur, vel verū esse asserunt, quod quipiam alius tes-
tis prius deposuit, nullius ponderis ac mometi in criminali-
bus causis erunt, commune ponit late Franc. Viuius lib. 1. opi.
365. idem.

Testes si se incontinenti corrigant, quod secundo loco pro
testimonio dicunt, valet ac firmum est, & illis inde nec crimè,
nec pœna gignitur, communia affirmat & illud incontinenti
apposite declarat Franc. Viui. lib. 1. opi. 400. idem.

Testes in criminalibus causis torqueri debent & qui infam-
is iuris infamia sunt & qui criminis participes & qui in de-
ponendo, varij, & qui viles personæ sunt, & qui cum delicto
interfuerint, neminem vidisse aut agnouisse dicunt commu-
nia late ponit, & accuratè explicat Iul. Clar. in pract. §. vlt. q. 25.
idem.

Testes etsi post publicationem, ut doctorib. fandi mos est,
produci non possint, poterunt tamè super articulis nouis, qui
à veteribus dependant, exhiberi, commune inquit Marat.
de iudic. sexta part. 2. partis prin. super 6. actu nu. 22. & qui late
hac de re agit, complures alias exceptiones not. Franciscus
Viuius libr. primo opi. 375. quibus adde quæ in eandem rem
scribit Iulius Clarus in pract. §. vltim quæst. 61. ver. sic. sed quæ
ro, & ver. quæro. item adde ac memoriæ commenda, quod licet
testes post omnes terminos seu dilationes partibus præsi-
xas generaliter ac regulariter à processu reiciantur, tamen si
vel intra præfixum terminum iam elapsum, iurauerint & se
postea iusta causa fuisse impeditos ad deponendum quoque
intra illummet terminum iurabunt, admittentur, commune
aiunt Boer. decif. 294. numer. 10. Curt. de testibus, in conclu.
33. Petr. de Beninten. decif. 11. Vel si pars ipsa iurabit de nouo
illos testes agnouisse, non reiciuntur, commune pronūciat
Conrad. in tract. de decurion. libr. 1. capit. 9. numer. 47. Franc.
Viuius

Testes non rite examinati iterum post promulgata illorum
testimonia examinari possunt. commune proferunt Alex. in
l. qui per salutem n. 2. ff. de iureiur. Hip. in l. 1. §. si quis vltro n.
36. ff. de quaest. Iaffredus decif. 384. idem.

Testes idonei non sunt coloni pro dominis, ut commune
ait Lanfr. in e. quoniam contra. in ver. testes n. 64. de prob. Quia
uis contrarium scribit receptum Franc. Viuius lib. j. opi. 387.
quod magis probandum alibi diligenter ostendo, si vel colo-
norum honestas id suaserit, vel alio locupletiore teste iuuen-
tur. Testes item idonei non sunt, qui sibi mutuum contradi-
eunt, ut frequenter placitum affirmant Alex. consil. 20. libr. 3.
Gram. in consil. cri. 26. n. 20. & seq. Viuius d. lib. 1. opi. 393. in fi.
Sed & testes qui in vno sibi reluctatur, in reliquis suspecti ha-
bentur, commune ponit Io. Cephal. consil. 66. n. 52. Rursus lo-
cupletes atque assidui testes non existimantur parentes pro li-
beris, ut commune ponit ac diligenter declarat Franc. Viuius
lib. 1. opi. 353. & libr. 2. opi. 282. Nec item vxor pro marito fi-
dem facit, quemadmodum tradit idem Viuius d. lib. j. opi. 354.
& ante cum commune asseuerat Soc. consil. 17. supradicta cau-
sa. ver. quantum verò lib. 1. Nec veditor pro emptore, nec do-
nator pro eo, cui donauit, etiam de euictione non teneatur;
commune proferunt Lanfr. in d. ver. testes n. 66. Io. de Amic. op.
146. n. 16. & seq. Nec aduocati, nec procuratores, qui affectio-
nem aliquam ad causam habere credentur, commune ponit
vir egregius Ceph. consil. 65. n. 22. Nec is, pro cessionario, ut do-
ctores fantur, qui iure cessit, commune inquit late Viui. e. lib.
1. opi. 456. qui materiam hanc cum capitibus sequentibus accu-
rate prosequitur. Nec rursus proxenetæ, vel affines pro affini-
bus, vel mulieres in testamentis, vel meretrices in causis crimi-
nalibus, vel pauperes leues, ut late obseruauimus superius verbi.
Proxenetæ, & ver. Affines, & ver. mulieres, & ver. Meretrice, &
ver. Pauperes. Nec item secudo, quibus facti infamia iniusta est,
in causis arduis, & præiudicij magni, tametsi in ciuilib. idonei
testes habebuntur, commune pono ex Bal. in l. optimam. C. de
ph. & commit. stip. Flor. & Fel. in e. testimonium de testi. Ale.
consil. 52. viso processu lib. 5. Hip. sing. 109. ac Dec. in ca. licet
causam de testi. alias autè regulariter secus est, ut commune
prodit Cor. consil. 55. videtur. li. 4. & vide quæ scripsi ver. infam-
is. Domestici autem testes quamuis generaliter non probent,
tamè quoad furtum vel aliud delictum in ageris domo patra-
tum, & quoad quantitatem & æstimationem rerum furto ab-
latarum, ac denique quoad alia domi gesta probabunt, ut com-
munia asseuerat Viui. li. 1. opi. 359. cui adde Soc. consil. 17. supra-
dicta ca. ver. verum prædictis li. 1. domestici verò dicuntur om-
nes omnino qui in eadem domo habitant, commune affirmat
Melchior. de Facinis consil. 8. n. 12. inter consil. cri. li. j. item
rursus testes idonei non sunt, qui in parte aliqua dicti à testi-
monij, falsum admiserunt, commune enūciat Soc. consil. 155.
li. 2. Fran. Viuius d. li. 1. opi. 417. Quod tamè non procedit si vel
ea testimonij pars, in qua falso sece testes obtrinxerunt diuer-
sa ac separata à cæteris sit, ut commune inquit Boer. decif. 253.
n. 6. vel ad negotium principale non multum attineat cõc. ponit
Viuius e. li. 1. opi. 468. Quod idem in testib. sibi contrariis ob-
seruandum erit quemadmodum frequens dogma asserunt Alc.
de præsum. reg. 2. præsum. 29. Viuius d. lib. 1. opi. 421. item ap-
positi testes seu idonei non habentur executotes alicuius ne-
gocij si vtriusque partis consensus illorum testimonium non
approbauerit, commune inquit Alex. consil. 167. quoniam rei.
in prin. li. 7. Sed & idonei testes non habentur in causis vniuersi-
tatis, collegij, & similibus alicuius cõgregationis, qui in eadem
cõsentur, si priuatim ex victoria reportata cõmodum aliquod
percipiant, secus verò si tantum communiter aliqua inde ad
illos vtilitas redundabit, commune affirmant late de materia
agentes Did. à Coua. in pract. c. 8. Io. de Amicis consil. 8. nu. 30.
Franc. Viuius li. 1. opi. 352. & li. 2. opi. 293. Laici autem quam-
uis contra clericos, & clericos vice versa contra laicos in crimi-
nalibus causis testes idonei non ducuntur, tamen vbi veritas elu-
cescere aliter non possit, ducuntur, communia ponunt Fran. Vi-
uius d. lib. 1. opi. 392. & qui accuratius explicat I. Cl. in pract. §.
vlt. q. 24. ver. sed quid si clericus. Quin & præterea criminis e-
iusdem socij ac participes vsque adeo non idonei testes cõsen-
tur, ut nec ad informandam inquisitionem sufficiant, commu-
ne scribit Dec. consil. 189. Ietatus sum n. 9. Gram. consil. cri. 37. n.
14. & consil. 38. n. 20. Sicubi verò ob alterius probationis ino-
piam admittetur, nec ad torquendum tamen absque aliis indi-

Viuius d. libr. 1. opi. 376. vbi compluscula alia in propo-
sitione non contemnenda subiungit. idem.

Testes qui aliquid ad sese exonerandum testificantur, nul-
lam fidem faciunt, commune ait late Franc. Viuius lib. 1. opi.
376. post Ruin. consil. 105. nu. 2. libr. 4. idem.

Testes in principali causa & producti & promulgati, seu vt
doctores fantur publicati quin super eisdem, vel aliis articu-
lis in appellationis causa produci possint, nihil impedit, vt iu-
re Casareo frequenter placitum in imperij ditionib. seruand-
um ac praxis frequens affirmat Martin. Granat in trac. de im-
proba. Bar. opi. & Lanfr. in c. quoniam contra in ver. testes nu.
39. in fi. de proba. idem.

Testes in re dubia rogati fuisse non præsumuntur, commu-
ne inquit Corn. consil. 175. lib. 3. Soc. reg. 421. Carol. Ruin.
consil. 154. nu. 2. lib. 3. ac si eos generaliter aduersarius impro-
bet, ac postea illis vti velit, non prohibetur, commune affir-
mat Boer. decif. 245. nu. 6. Vbi autem testes rogatos esse op-
portet, sufficit vel ab ipsa parte, vel à notario rogatos illos ef-
se: vt frequentius placet et cõsentiat in l. hac consultissima ver.
& debent testes. C. de testa. E. Suarez.

Testes ante litis contestationem produci nequeunt, commu-
ne aiunt Lanfr. in c. quoniam contra in ver. testes nu. 33.
& seq. de proba. & qui late limitat Soc. reg. 242. Cui adde, ac
diligenter obserua, quod testes ad perpetuam rei memoriam
is interrogari iure possent, qui in litem vocari timeret, etsi prædi-
cti testes nec alio profecturi videantur, nec ita senes sint, vt
mors illis impendere iudicetur, commune inquit Ant. Gom.
de delict. c. j. nu. 19. & nu. 21. At actor non aliter, nec alius eos
interrogari iure impetrabit, quam si vel animam, vt alter ait,
in labijs gerat, vel alias in oras abutiri probentur, quamuis
etiam ipse aliter ad agendum impediatur, commune pronun-
ciat Alex. de Neuo consil. 44. nu. 5. & seq. & si c. 5. decif. 123. nu.
6. & seq. verius ac receptius autem tempè & generaliter
actorem, cum agere impeditur hæc testium interrogationem
posse obtinere. Quod non probo, nec profecto doctorum tra-
ditionibus consentaneum est, quemadmodum facile constat
ex Ant. Gomez. & Alex. de Neuo. vbi s. ex Corn. consil. 172. lib.
2. lac. in l. cum ij. §. transactio. ff. de transa. affil. in consil. Nea-
pol. lib. 2. rub. 34. Rebus tertio tom. Capel. Tolos. q. 475. in pra-
xi. Ex quibus præterea colliges semper parit aduersæ citatio-
nem ad iuramenta illorum inspicienda exigi, nisi vel eius po-
tentia timeatur, vel alia iusta causa subsit, quod etiam affirma-
runt Ang. in §. vlt. in auth. de testib. Lanfr. de deposit. testium,
n. 46. ver. circa prædicta quæro li. 5. Marian. Soc. in rub. de dil-
lat. & qui cum laudat Fran. Viuius lib. 2. opi. 307. in finem. In
causis tamen criminalibus nunquam id genus testes absente
parte produci poterunt, commune pronūciat meus iuris do-
ctor Ant. Gomez. in l. 76. Tauri, nu. 6. idem.

Testes, qui subornat vel corrupti, non idcirco causa exci-
dit, commune inquit dec. in c. cum venerabilis. num. 21. de
excep. Boer. decif. 291. nu. 2. Fran. Turz. opi. 81. Si tamen vel
vnum testem corruperit, vel falsum produxerit, eius statuti
pœnas luet, quod falsos testes producentem punit, commu-
ne effantur ias. in l. Gallus, §. quod si is. lect. 2. nu. 2. ff. de lib. &
posth. I. Cl. in pract. §. falsum. ver. producens falsos. in finem.
idem.

Testes ex eo solo falsi conuincuntur, quod pro dicendo testi-
monio pecuniam accepisse probantur, commune scribit Io.
Ana. in c. 1. num. 15. de fals. magis commune profiteretur Did. à
Coua. in c. quamuis pactum de pact. Non tamen consequen-
ter quoad illum, qui pecuniam largitus est falsi crimen proba-
bitur, cõmune asserunt dec. & qui cum laudat Aegidius Bos.
in pract. tit. de fals. nu. 168. I. Cl. in pract. §. falsum ver. sed quid
è conuerso. Fran. Viuius lib. j. opi. 420. Luent autem falsi testes
tum omnes falsi pœnas, tum damnū etiam omne, quod reo,
contra quem producti sunt, inde emerit, relarciant, quamuis
ad illud in conscientia foro non teneantur, commune ponit
Corse. in suis sing. ver. testis. ver. si aliquis. & qui id commo-
rabile autumat I. Cl. in d. §. falsum ver. pœna autem. in
fi. Fran. Viuius d. lib. 1. opi. 419. Mihi tamen vtroque in foro
æquè ad illud teneri verius ac sanctius videtur, sed ea de re co-
piosè alibi. Non verò quidquam falsos testes ab huiusmodi
pœnis subleuabit, quod absque iuramento testimonium dixe-
rint, sed perinde omnes falsi pœnas dabunt, ac si iurari illud
perhibuissent, commune testificantur Alex. in l. edi. §. cum au-
tem. nu. 6. ff. de eden. curt. Sen. in tract. de testib. conclu. 15. nu.
34. Si tamen non circa ipsam facti formam ac substantiam, sed
circa res extrinsecas falsum testes admiserint, nec falsi pœnas
luent, nec in aliis testimonij partibus fidem amittent, commu-
ne pronūciat Alex. consil. 88. nu. 19. lib. 5. ac I. Cl. & in d. §.

falsum ver. sed quid si testis. & latius in §. vlti. q. 53. ver. scias
tamen. idem.

Testes, qui falsi conuicti sunt, si vel falsum illorum testimo-
nium, vel falsa subscriptio nemini damnū præiudicium ve
inferat ordinarias falsi pœnas non dabunt: sed tantū extra or-
dinem stellationis supplicio obnoxij fient, commune ponit
Cotta in memorabil. ver. mendax. Turz. opi. 80. Fran. Viuius,
& qui cum cum aliis compluribus laudat I. Cl. in pract. §. fal-
sum. ver. si item excusatur. idem.

Testium verba ambigua & producetem exaudiri interpre-
tari debent, commune pronūciat vir eruditione ac do-
ctrina cum primis præditus Io. Ronchegallus Gioldus in l. 2.
nu. 48. ff. de duob. reis. idem.

Testium examinatio in ciuilibus causis nec à notario sine
iudice, aut iudicis cõmissione fieri potest, nec aliter ipsi com-
mitti notario à iudice, quam cum causa vt frequenter placitū
aiunt Hipp. in l. de minore. §. plurium quoque. n. 16. ff. de qua-
stio. fel. in c. cum causam. n. 29. & seq. de testibus. Io. Ceph. con-
sil. 100. nu. 24. & 25. Fran. Viuius lib. 1. opi. 362. In criminalib.
verò iudiciis nec alteri eiusdem, vel alterius ditionis iudici
committi testium examinatio potest, vt cõm. ponunt & accu-
rate declarant Fran. Viuius d. lib. 1. opi. 363. I. Cl. in pract. §. vl.
q. 26. ver. sed quæro. Nec item in matrimonij atque aliis ar-
duis causis testium examinatio committi potest, vt asserunt
commune abb. in c. si testium de testib. Nic. Ant. Grauat. ad ve-
strium lib. 6. c. vlt. nu. 11. Intellige autem ac perceptuò memi-
neris, quod etiam his in casibus, in quibus examinatio cõmitti, ac
demandari alteri potest, nullam fidem de illius commissione
immet notarius vel suo testimonio, vel suo instrumento fa-
ciat, commune affirmat Boer. decif. 258. nu. 4. curt. iu. consil.
166. nu. 3. Matth. de affil. decif. 307. Nic. Ant. Grauius ad ve-
strium, qui plures laudat li. 6. c. sec. nu. 48. & Fran. Viuius cum
aliis d. lib. 1. opi. 374. Intellige deinde ac memoriæ diligenter
inscribere, quod testium examinatio in longinquis locis com-
mitti, demandari non debet, si id peti per calumniam, vt lit-
tis finis in longius tempus prorahatur, probabiliter constet.
commune pono ex Bald. in l. iudices. C. de fid. inst. Rom. 274.
nu. 3. inn. & Archid. quos laudat Fran. Paul. in trac. de of. & po-
test. c. sede vacante. q. 10. par. 1. n. 9. & 10. Hipp. in pract. §. opor-
tunè. n. 80. atque ex Io. Ronchegallo viro doctissimo, & mihi
amicissimo & Marchio ab Anguilis, quibus consulenti, sub-
scribit Soc. Nep. consil. 34. dum petitur fieri nu. 8. & n. 9. li. j. idè.

Testium examinatio sic facta, vt vnus testis testimonium
figillatim atque extensè conscriptum sit, & reliquos testes ea-
dem profus atreitas notarius asserat, quin valeat nihil om-
nino impedit, commune inquit ias. in l. sed etsi me putem,
nu. 1. ff. de condi. indeb. & qui contrarium in regno statutum
ait Viuius lib. 1. opi. 398. idem.

Testium depositiones nec aliter generaliter valebunt, quā
si iurandum muniantur, vt commune inquit Marant. de
iud. par. 2. super 6. actu. Fran. Vi. li. 1. opi. 407. Nec aliter vel in
ciuilibus, vel in criminalibus fisci etiam causis vobur aliquod
adipiscuntur, quam si pars aduersa ad inspicienda illorum iura-
menta citetur, commune ponunt multifarij excipietes Fran.
Vi. d. li. 1. opi. 378. I. Cl. in pract. §. vlt. q. 11. ver. item quæro. &
qui multipliciter ampliat, ac nec iudicium illis fieri receptum
tradit post. Decium, & alios, vir mihi charissim? Nic. Ant. Gra-
uius ad vestrium lib. 6. c. 2. n. 28. & nu. 29. Probantur autem
testium depositiones etiam non promulgatæ, & apud alium iu-
dicem, ac presertim subrogatum, vt frequens placitum inquit
dec. in c. causam quæ nu. 9. de testib. idem.

Testibus remitti ac relaxari, vt doctores fantur, iurandum
expressim potest, etsi tacitè nequeat, commune inquit rectè
explicantes fel. in c. tuis quæst. nu. 6. de testib. Nic. Ant. Graua.
ad vestrium lib. 5. c. 2. nu. 42. idem.

Testibus facta probatio longè potior atque antiquior est,
quam instrumentaria probatio, commune ponit Fran. Vi. lib.
1. opi. 347. qua de re nos alicubi copiosè. idem.

Testibus opponi exceptio ante testimoniorum promulga-
tionem debet, commune affirmant Carol. Ruin. consil. 33. li-
bro 4. Francisc. Viuius lib. 1. opi. 367. Vel etiam antequam illi
deponant opponi, ac de ea statim tractari potest, commune
inquit Petr. de Benintend. decif. 7. Viuius vbi supra. Si au-
tem criminalis aliqua exceptio opponatur quod nempe in fa-
mes sint, vel periuri, vel alia id genus, in specie, opus erit sigilla-
tim crimina cum loci, & temporis subiunctione opponantur
vt frequenter placitum renunciant Follerius in pract. cri. ver.
si conhibentur. nu. 6. & seq. Boer. decif. 321. Gram. decif. 11.
nu. 12. & decif. 34. n. 49. Nec testibus idcirco iniuriarum actio
competet, si crimina probantur alioquin competet, cõc.

Testes, qui falsi conuicti sunt, si vel falsum illorum testimo-
nium, vel falsa subscriptio nemini damnū præiudicium ve
inferat ordinarias falsi pœnas non dabunt: sed tantū extra or-
dinem stellationis supplicio obnoxij fient, commune ponit
Cotta in memorabil. ver. mendax. Turz. opi. 80. Fran. Viuius,
& qui cum cum aliis compluribus laudat I. Cl. in pract. §. fal-
sum. ver. si item excusatur. idem.

Testium verba ambigua & producetem exaudiri interpre-
tari debent, commune pronūciat vir eruditione ac do-
ctrina cum primis præditus Io. Ronchegallus Gioldus in l. 2.
nu. 48. ff. de duob. reis. idem.

Testium examinatio in ciuilibus causis nec à notario sine
iudice, aut iudicis cõmissione fieri potest, nec aliter ipsi com-
mitti notario à iudice, quam cum causa vt frequenter placitū
aiunt Hipp. in l. de minore. §. plurium quoque. n. 16. ff. de qua-
stio. fel. in c. cum causam. n. 29. & seq. de testibus. Io. Ceph. con-
sil. 100. nu. 24. & 25. Fran. Viuius lib. 1. opi. 362. In criminalib.
verò iudiciis nec alteri eiusdem, vel alterius ditionis iudici
committi testium examinatio potest, vt cõm. ponunt & accu-
rate declarant Fran. Viuius d. lib. 1. opi. 363. I. Cl. in pract. §. vl.
q. 26. ver. sed quæro. Nec item in matrimonij atque aliis ar-
duis causis testium examinatio committi potest, vt asserunt
commune abb. in c. si testium de testib. Nic. Ant. Grauat. ad ve-
strium lib. 6. c. vlt. nu. 11. Intellige autem ac perceptuò memi-
neris, quod etiam his in casibus, in quibus examinatio cõmitti, ac
demandari alteri potest, nullam fidem de illius commissione
immet notarius vel suo testimonio, vel suo instrumento fa-
ciat, commune affirmat Boer. decif. 258. nu. 4. curt. iu. consil.
166. nu. 3. Matth. de affil. decif. 307. Nic. Ant. Grauius ad ve-
strium, qui plures laudat li. 6. c. sec. nu. 48. & Fran. Viuius cum
aliis d. lib. 1. opi. 374. Intellige deinde ac memoriæ diligenter
inscribere, quod testium examinatio in longinquis locis com-
mitti, demandari non debet, si id peti per calumniam, vt lit-
tis finis in longius tempus prorahatur, probabiliter constet.
commune pono ex Bald. in l. iudices. C. de fid. inst. Rom. 274.
nu. 3. inn. & Archid. quos laudat Fran. Paul. in trac. de of. & po-
test. c. sede vacante. q. 10. par. 1. n. 9. & 10. Hipp. in pract. §. opor-
tunè. n. 80. atque ex Io. Ronchegallo viro doctissimo, & mihi
amicissimo & Marchio ab Anguilis, quibus consulenti, sub-
scribit Soc. Nep. consil. 34. dum petitur fieri nu. 8. & n. 9. li. j. idè.

Testium

proferunt Boer. conf. 4. nu. 2. & seq. Iaffr. decif. 3. 1. 5. I. Clar. in pract. §. vlt. q. 4. ver. caueant tamen. idem.

Testibus affirmantibus maior fides habetur, quam testibus negantibus. commune asserit, ac diligenter ac recte explicat meus doctor Arius Pinel. in l. 2. c. vlt. nu. 14. C. de rescin. vend. cui adde dec. in l. in omnibus causis pro facto. nu. 9. ff. de reg. iur. Quamobrem licet testibus de sana testatoris mente deponentibus fides non adhibeatur vt commune inquit Boer. decif. 3. 5. n. 63. & seq. tamen in re dubia magis illis credetur, quā contrarium asserentibus. commune ponit Fran. Viuius lib. 1. opi. 3. 83. in fi. idem.

Tortura vide supra ver. Questio, & memineris q̄ illa de nouo infligi nemini potest, nisi noua indicia concurrerint. commune aiunt Alex. conf. 5. in causa inquisitionis libr. 1. & Bolognin. ad illum carer. in prac crim. in prin. n. 189. & qui id pror sus iudicis arbitrio termini receptum subiungunt Boer. decif. 63. nu. 10. Cataldus de synd. q. 23. l. Clar. in pract. §. vlt. q. 64. ver. vlt. memineris deinde quod omnes illi regulariter torqueri possunt, qui expressim prohibiti non reperiuntur. commune aiunt, ac late & diligenter multifariam declarationibus illustrant, Ant. Gomez. de delict. c. 13. nu. 3. Clar. d. q. 64. ver. vbi subsint. cū seq. Memineris tertio, q̄ si reus tormentis subiectus neget, & indicia purgasse diceret, & absolendus erit. commune pronunciant Ant. Gomez. d. c. 14. nu. 18. l. Cla. accurate declarans, d. q. 64. ver. illata reo. Memineris quarto, quod legitimis probationibus conuictus torqueri non debet commune dicit Hipp. in l. 1. nu. 7. ff. de quaest. Memineris vltimo, quod iudici inique torquenti poena capitis sancta est. commune ponit Hippol. in pract. §. expedita. nu. 87. E. Suarez.

Testis deponens in iudicio contrarium eius quod prius extra iudicium dixerat nō dicitur falsarius. com. dicit Alex. conf. 74. nu. 8. li. 1. Did. in repe. c. quamuis. nu. 5. ver. sed & si quis. Si verò deponeret contrarium eius quod prius in alio, vel etiam eodem iudicio, deposuerat, poterit tanquam falsarius puniri. com. dicit camerar. in suo conf. Zabarel. nu. 3. Did. li. 2. resolutionum. c. 13. nu. 8. ver. Caterum, ibi tertium est. Cla. lib. 5. §. falsum. ver. testis. P. Fichard.

Testis deponens super negatiua, quæ regulariter est improbabilis non potest puniri de falso. com. dicit Boff. in ti. defensorum. nu. 34. possit tamen puniri poena extraordinaria propter temerariam assertionem. com. dicit cagn. in l. vnic. nu. 3. 8. ff. si quis ius dic. non obtemp. Cla. lib. 5. sen. & §. falsum. ver. solet etiam. idem.

Testis eo ipso q̄ pecuniam accepit pro testimonio dicendo, potest puniri de falso. com. dicit Anan. c. 1. n. 15. de falsis. Menchiaca controuers. vsu frequent. c. 3. 6. nu. 6. Contrarium verò com. dicit dec. in c. licet causam n. 20. de probat. conf. 189. nu. 12. quem refert Boffius in ti. de falsis. n. 168. & Viuius in com. nu. opi. ver. Testium solam. sed primam magis com. dicit Didac. in repet. c. quamuis. licet dicat illam sibi non placere. Cla. refert & distinguit, priorē veram si dubitetur an testis falsum dixerit, putat posteriorem equiorem. lib. 5. sent. §. falsum. ver. Sed quid econuerso. idem.

Testis falsè deponens, si eius depositio aliàs nulla erat, vel nemini præiudicare poterat, non potest de falso puniri. com. dicit Alb. in 2. parte statut. q. 46. Cotta in memorabilibus in verbo Mendax. Gandin. de malef. in tit. de falsar. nu. 2. 1. Cla. li. 5. §. falsum. ver. Item excusatur. idem.

Testis in criminalibus debet reddere causam scientiæ. etiam non interrogatus, aliàs non probat, neq; facit indicium. com. dicit Bal. conf. 182. n. 2. lib. 4. Nouel. in pract. crim. nu. 15. Apostil. ad fel. in ca. cum causam. nu. 2. de testibus. Intellige tamen de testibus qui ad offensam deponerent, secus si pro defensione, vt com. dicit Viuius in lib. communium opinionum. ver. testes in causis. Clar. d. §. fi. q. 53. ver. præterea dixi. idem.

Testis si falsum deposuerit, etiam non iuratus, punitur de falso, perinde ac si iurasset. com. dicit Alex. in l. edi. §. cum autem. nu. 6. de edendo. Cla. ibid. idem.

Testis si neget se dixisse prout notarius scripsit, notarius verò dicat testem ita dixisse vt scriptum est, licet regulariter magis creditur notario quam testi, tamen vt notarius vel testis puniantur de falso, nō creditur neque notario neque testi. com. attestatur Riminal. conf. 56. nu. 12. lib. 1. R. Cla. lib. 5. sent. §. falsum. ver. pone. idem.

Testis si sit falsus in vno, tunc eius depositio in totum vitatur. com. dicit Alex. in l. fi. ex falsis. nu. 13. c. de tranf. & conf. 27. nu. 3. lib. 2. quem refert dec. conf. 10. 5. nu. 3. Gratus conf. 2. nu. 18. li. 2. & hæc conclusio locum habet siue capitula super quibus talis testis deposuit, sint separata, siue sint connexa, nam vtroque casu eius testimonium tanquam vnicum, & super v.

nico iuramento fundatum nihil valet. com. dicit Alb. in d. l. fi. ex falsis. nu. 5. C. de tranf. & Alber. de testib. part. 3. prin. nu. 2. & seq. siue illud dictum falsum procedat, siue sequatur a fide dicta, vt com. dicit Soci. iu. conf. 4. 1. nu. 13. & seq. lib. 2. Clar. d. §. fi. q. 4. ver. sed quæro. Intellige tamen prædicta procedere, quando testis falsum deposuisset circa factum principale vel qualitates substantiales, secus si circa alia extrinseca. com. dicit Alex. conf. 88. nu. 19. lib. 5. Soci. iu. conf. 102. nu. 6. lib. 3. dec. conf. 105. nu. 2. Alex. conf. 47. nu. 4. lib. 2. Hæc vero omnia procedunt quando testis vnus ab aliis de falso conuinceretur, si verò testis ipse modò hoc modò aliud, vel omnino contrariū dixisset, tunc si primò dixisset vnum extra iudicium, & postea aliud in iudicio, magis communis est q̄ statur secundo dicto in iudicio facto. contra si primò in iudicio aliquid dixit, postea extra iudicium reuocabit, stabitur primò dicto iudicio. At si in vno iudicio aliquid dixit, & in alio iudicio contrarium, tunc cum vtroque dictum sit iuratum, poterit puniri tanquā falsarius. Aut contradixit sibi ipsi in eadem instantia, & non creditur neque primò neque secundo dicto. Aut testis dicit se non ita dixisse vt scripsit notarius, & tunc plus creditur notario. Clarus dicto capitulo 55. versiculo scias tamen. cum seq. idem.

Testis vt faciat legitimum indicium in criminalibus, debet esse integer & omni exceptione maior. com. dicit Ruin. conf. 147. lib. 5. & huiusmodi testis sufficit etiam ad torturam, vt com. dicit Rom. conf. 45. 1. nu. 4. Cla. d. lib. 5. §. fi. q. 2. 1. ver. vnus testis. idem.

Testis vt falsus dici possit, sufficit probare eum falsum dixisse, nisi pars dixisset eum corruptum esse, & falsum dixisset, tunc enim vtroque tenetur probare. com. dicit imola in l. diuus. in gl. in verbo corruptis, de re iud. Soci. iu. in conf. 40. nu. 9. lib. 2. Menchiaca controuersiarum vsu frequent. c. 3. 6. num. 10. Cla. lib. 5. sent. §. falsum. ver. quæro nunquid. idem.

Testis verba in dubio ita interpretanda sunt, vt euitetur falsitas. com. dicit Curt. iu. in l. vnic. in prin. nu. 9. ff. si quis ius dicent. refert Clarus libro quinto sentent. §. falsum. versic. solet etiam. idem.

Testi dicenti se precibus alicuius falsum testimonium perhibuisse, fides non est adhibenda. com. dicit dec. conf. 109. nu. 8. ver. 1. quia: quem refert Rol. conf. 16. nu. 7. lib. 1. & Boff. in tit. de inquisit. Ruin. in conf. 146. & 147. lib. 5. refert Clarus lib. 5. sent. §. falsum. ver. subornatus. addit tamen de consuetudine obseruari contrarium, vt nimirum per hoc procedatur contra subornantes ad inquisitionem. idem.

Testi qui in sua depositione falsum dixisse conuincitur, tanquam periuro, nulla fides est adhibenda. com. dicit Alex. conf. 152. nu. 10. lib. 7. idem.

Testem potest iudex etiam post publicas attestaciones iterum examinare seu interrogare super dicto suo obscuro, id quæ potest facere ex officio sed non tenetur facere ad instantiam partis. com. dicit Tyndar. de testibus lib. 1. c. 4. n. 6. quem refert pract. Conrad. nu. 37. Aret. in c. cum clamor. in 2. notab. de testibus Clarus dicto §. fi. q. 67. versiculo. quæro nunquid. P. Fichard.

Testes duo sufficiunt ad conuincendum aliquem de hæresi. com. dicit Anan. in c. excommunicamus. §. adicimus. nu. 1. de hæret. quem refert Simancas de hæret. in ca. 50. nu. 5. & de hoc videndum est. conf. Crauet. 162. Cla. d. lib. 5. §. hæresis. ver. habet etiam. idem.

Testes duo tantum, si inter se contradicant, poterunt puniri de falso. Hanc communem dicit Aretinus consilio 71. nu. tertio quem refert Boffius in titulo de tortura test. nu. trigesimo quinto. & in titulo de falsis numero vigesimo. R. Clarus libro quinto sentent. §. falsum. versicul. conuincitur. quam tamen ipse Clarus dicit se non credere quod communis sit. P. Fichard.

Testes inhabiles aliquando admittuntur per torturam, & sunt per torturam habiles, qui tamen aliàs non admitterentur. commune dicit Boffius in titulo de tort. test. numero tertio. refert Clarus dicto §. finali quæstione 25. in principio. P. Fichard.

Testes singulares non sufficiunt ad plenam probationem præsertim in causis criminalibus, vt omnes scrib. tenere affirmat marf. consilio 1. numero 25. Et licet aliqui dixerint hoc procedere quando aliquod delictum in specie probandum sit, secus si in genere, vt aliquem esse homicidam, adultrem, vsurarium, &c. tunc enim testes singulares super diuersis actibus deponentes, sufficere ad concludentem probationem, vt com. dicit Alex. conf. 13. nu. 24. lib. 7. Alij tamen dicunt totum contrariū, q̄ f. & hoc casu nō sufficiant testes singulares, vt com.

vt com. attestantur. Menchiaca in 1. part. de testa. §. 4. nu. 4. 5. & Io. de Amicis conf. 127. nu. 1. hancque veriore dicit Clama xime si in specie delictum probari intelligamus tunc, cum tractatur de aliquo puniendo criminaliter. vt etiam dicit Simancas de hæret. c. 62. nu. 24. Imò ad probandam hæresin, non sufficiunt testes singulares, etiam si forma concurreret, vt com. dicit Lopus in allegatione de hæresi. §. 12. Cla. d. §. fi. q. 53. ver. dixit etiam. idem.

Testis si qualitercunque protulerit dictionem (plus) illam nihil operari, cum dubia probatio nihil releuet. c. in presentia ext. de proba. l. non hoc. C. vnde legitimi. c. omne. & veram conclusionem doct. esse scribit iaf. in l. et si post tres. num. 7. & 14. vbi ipse tamen aliquot limitationes præcedenti doctrinæ adiecit. ff. si quis cautionibus. kirchouius.

Testis in parte verus, & in parte falsus, in toto reputatur falsus. Hanc doct. com. opi. esse refert Hipp. de marf. multis allegatis auctoritatibus doctor. in suis singul. singul. 76. Kirchouius.

Testibus dicentibus se precibus alicuius falsum testimonium tulisse in nullo dandam esse fidem, cōsuluit fulg. in conf. 173. Et illam veram & communem opi. esse scribit cōsulendo dec. in conf. 189. nu. 9. in 1. par. conf. Ita quoque refert Rol. à Vall. in conf. 16. nu. 7. in 1. Tom. conf. kirchouius.

Testes tamen si de notorio perinde atque de fama deponerentorium; probare possint, iuxta receptam doct. sententiam, ad hæc tamen vt probent, debent etiam non interrogati rationem dicti sui reddere, quod similiter communi calculo receptum esse testatur Bened. capr. in tract. notor. post regul. 65. posito in 6. memb. principal. nu. 7. & 10. vide supra Notorium.

Testis dictum reprobatum in vno, non admittitur etiam in aliis c. testimonium. ext. de testib. Et hanc opi. esse communem, testatur Alex. de imol. in conf. 27. nu. 3. vbi Apostil. in verbo, in aliis. plures auctoritates alleg. in 2. volumin. conf. Kirchouius.

Testes in causa ciuili super exceptione probati falsi possunt puniri: alias secus. Cla. q. 19. ver. per exceptionem. Idem si iudex contentur aliquod delictum in iudicio ciuili. Et tunc iudex debet inchoare nouum processum super d. confessione, & dare suas defensiones reo: & alia facere quæ in processibus criminalibus requiruntur, & ita obseruari dicit ibi Clarus ver. vlt. Bonacoff.

Testes non iuratos iudex admittere possit, si in rescripto illo clausula, omni iuris solennitate remissa, apposta esset: Quia nihil aliud est procedere sine solennitate, quam sine figura. Bar. to. in l. filius. ff. de don. Ita firmat fel. in cap. dilecti filij, vbi ipse multos doct. nu. 5. ext. de iud. allegat. Et hanc opi. magis com. esse inquit Octavian. Cacheran. in decif. lena. Pedemon. decif. 1. nu. 17. Licet contrarium sententiam ipse fel. in ca. constitutus. nu. 16. ext. de rescr. & alij doct. secuti fuerint, vbi latius declarat d. Octavian. in d. dec. 1. Kirchouius.

Testes debent esse iurati etiam in criminalibus. vt est com. opi. Soares ver. testium nu. 268. & 269. Et etiam in causis fiscalibus debent citari partes ad videndum deferre iuramentum testibus, alias non valent: eorum dicta, vt est com. opi. ibi nu. 269. Et eorum dicta probabit facta coram alio iudice, etiam subrogato, vt est com. opi. ibi nu. 270. Licet testes non iurati faciunt præsumptionem, & faciunt informationem, vt dicit firmanus in reperto. in ver. testium depositio. vel testes deponunt col. fi. fol. 144. parte vltima. Et licet communis sit opinio, quod potius stetur dicto testis iurato, quam dicto suo extrajudiciali non iurato. Tamen fallit, nisi pro primo dicto, quamuis non iurato, essent multæ coniecturæ. curt. iu. in consil. 289. nu. 23. & seq. in 3. vol. Bonacoff.

Testibus opponi potest aliqua exceptio, vt quia sunt infames, periuri, vel simi. Sed in specie opus erit sigillatim criminalia cum loci, & tēporis subiunctione opponantur, vt est com. opi. Soares ver. testibus opponi. nu. 275. Nec ideo opponens eis aliquam iniuriam facit, vt iniuriarum actio competat, si crimina probentur. Alias sic, vt est com. opi. ibi n. 276. & 277. idem.

Testi periuro non creditur, etiam ad formandam inquisitionem, vt est com. opi. Burf. conf. 79. Etiam in torto conf. 20. n. 61. & 79. nu. 11. idem.

Testis non creditur contra notarium, & scripturam actuum, vt est communis opinio. Burfatus consilio 34. num. 14. idem.

Testi asserenti se corruptum, vt dicat falsum, non creditur, etiam ad formandam inquisitionem, vt est com. opi. Licet contra se corruptum, ne testimonium ferat Burfat. consil. 34. nu. 22. idem.

Testi excommunicato non creditur, vt est com. opi. Burfa. conf. 20. nu. 50. idem.

Testis singularis in causa hæresis non probat, vt est com. opi. Burf. conf. 79. nu. 9. idem.

Testis primo vnum affirmans cum iuramento, secunda verò vice similiter iurata, id negans, per iurum redditur ex communi opinione Burf. conf. 34. nu. 2. idem.

Testis falsum in iudicio, licet iuramento deponens, poena tamen falsi tenetur, vt est com. opi. Burfat. conf. 99. num. 30. Bonacoff.

Testis non repetito parte citata, non creditur, vt est com. opi. Burf. conf. 34. nu. 5. idem.

Testis de delicto, vel actu commissio de nocte deponens non probat nisi dicat Luna lucente, vel lumine accenso, vt est com. opi. Burf. conf. 34. nu. 6. idem.

Testis prima depositio ad rei fauorem attenditur, vt est communis opinio. Item quando in secunda se ad primam refert depositionem. Burfat. consilio trigesimo quarto. numero 11. idem.

Testis inimicus non probat indicium à remotis, vt est communis opinio. Burfat. consilio vigesimo. numero vigesimo tertio. idem.

Testes incerti perinde est, ac si descripti non essent, vt voluit Io. Andreas in addit. ad Specul. in titulo de instrument. edit. §. breuiter versiculo post locum in addit. incip. dicit Accurs. vltra prædicta. Dum inquit, quod debent scribi nomina testium, & etiam cognomina, vt tollatur dubium, & incertitudo eorum, & clarè ita determinat Alexand. in consilio 153. videtur prima consideratio n. 4. & 5. lib. 2. cum concordantibus, vt per Ruin. in conf. 11. n. 15. 16. & 25. vol. 3. Et per Cagn. in proem. Digestorum super vers. discipuli, sub nu. 183. cum duobus sequentibus. Idem firmat Apostil. Rol. in suo flore testamentorum tit. de testib. qui in testam. adhiben. sunt in vlt. addit. in fi. & Cagn. vbi supra dicit, esse communem opinionem, quod non dicatur persona aliqua certa demonstrata, nisi nomen eius exprimat cū duabus demonstrationibus. putà Fran. Io. de Imo. nisi per proprium nomen quis redderetur certus, si forte esset nomen singulare in loco, vt Gallo presul. vt per eum, Soc. iu. conf. 58. n. 8. vol. 4. E. Muscul.

Testi vnico licet alias non credatur l. iurisurandi C. de testib. & c. licet vniuersis, extra eodem: Tamen aliquando iudex potest, & debet ei credere, quando cum eius dicto concurrant coniecturæ aliquæ, & rationes. Doctrina est Bar. communiter recepta in l. 1. §. idem. Cornelia ver. vltimo vides. ff. de q. Soc. iu. conf. 56. nu. 5. vol. 4. idem.

Testis periuirus repellitur à testimonio, quia tota fides testis pendet à iuramento, etiam si falsum deponeret super articulo impertinenti, adhuc tamen diceretur periuirus. Alex. de Imol. in conf. 28. n. 4. in 6. vol. conf. & Crauet. in conf. 6. nu. 19. in 1. parte conf. Et hanc sententiam communem esse ex sententia eiusdem Alex. scribit consulendo Rol. à Valle in conf. 7. n. 22. & 33. in 1. vol. conf. & licet in causa ciuili periuirum aut infamum testis purgetur per torturam, & stetur dicto testis in tortura, secus tamen est in causa criminali. Dec. in conf. 189. n. 11. ver. nec obstat q̄ infamia. in 1. par. conf. Quod etiam nonnulli doc. procedere extendunt, vt periuri repellantur à testimonio in ciuilibus, etiam emendati de delicto, vt tradit post alios Roland. à Valle in conf. 16. numer. 11. 12. & 13. in 1. Tom. conf. Kirchouius.

Testimonium testis aliàs improbari à iure seu inhabilis ad testimonium admittitur, quando fuit à partibus rogatus pro teste, cum rogatio videatur eum habitare, secundum gl. in l. inuiti. la. 1. ff. de testib. & in §. licet. in verbo supplicis in auth. de testi. & in c. 10. in verbo duarum. 19. q. 2. Bald. in l. parentes. C. eod. in l. ad testium. §. 1. in 2. col. & ibi Imol. ff. de testa. An in l. 1. col. pen. C. eod. Poterit tamen opponi contra dictum talis testis, licet non contra personam, sec. Pan. & Feli. in c. caufam. extr. de re iudic. eundem Fel. in c. cum inter. in 8. col. extr. de exceptio. Balb. decif. 375.

Testes examinati super generali inquisitione non faciunt fidem, nec ex illis iudicis potest torqueri, nec potest iudex eorum dictis formare sententiam in particulari inquisitione, vt est communior & verior sententia. Tamen hodie seruatur contrarium. E ideo pro defendendo reo, nō est laborandum super ista communi sententia, vt dicit Blan. in pract. crim. fol. 6. nu. 33. Bonacoff.

Testes singulares probant quando tractatur de probando aliquid in genere, secundum sententiam magis communiter approbatam. Licet nonnulli contrariam sententiam secuti fuerint. Aym. Crauet. in conf. 7. 1. nu. 3. 2. cum sequen. in 1. part.

Testes singulares probant quando tractatur de probando aliquid in genere, secundum sententiam magis communiter approbatam. Licet nonnulli contrariam sententiam secuti fuerint. Aym. Crauet. in conf. 7. 1. nu. 3. 2. cum sequen. in 1. part. & lac

& Iac. Mandell. Albenfis in conf. 25. nu. 1.2. & 3. cum seq. per multas auctoritates ibi adductas. kirchouius.

Testium examinatio in criminalibus committi non potest. I. 1. §. idem diuus Adr. Iunio Rufino. ibi, nam ipse eos interrogare (oleo. ff. de testib. auth. apud eloquentissimum. & ibi Cy. Bald. Sali. & nouissimè Scharh. nu. 6. vers. in causa autem criminali. vbi ipse notabiliter quid in eo casu hodie fieri debeat, ostendit gl. in cle. vnica. in verb. ciuili. de of. & potesta. iudi. de leg. Th. Gram. in conf. 67. nu. 2. hanc receptissimam. doct. sententiam esse post. alios refert Nic. Arelatan. in tract. de heret. notab. 3. in vol. tract. crim. Anno. &c. 1570. Venet. impressorum. pag. 142. Quæ doctrina tamen in crimine hereseos fallit, in quo testium examinatio per iudicem committi potest. c. vt officium. §. verum. de heret. in 6. fel. in ca. cum causam. 3. 6. nu. 23. vers. fallit tertio. vbi & ipse nu. 22. & 24. alias limitationes prædictæ doctrinæ recenset. ext. de testibus. kirchouius.

Testes licet fuerint de falso accusati & condemnati, talis sententia non præiudicat producenti. Ita valde eleganter inquit Bart. in l. Lucius Titius. n. j. Quod licet producens condemnaretur de falso, hoc non præiudicaret testib. & e conuerso, licet testis condemnaretur de falso, hoc non præiudicaret producenti. & Bald. nume. 3. Quod crimen falsi ventilatum cum parte, non nocet testi, nec cum teste, officiat parti. Vnde quamuis testis accusaretur de falso, non suspenditur processus. ff. de his. qui not. in fa. & Bart. in l. si testamentum. n. 3. ff. de peti. hære. Quam doctrinam & Cy. in l. j. nu. 1. 5. & 16. C. qui accusa. non poss. Bart. & Bald. in l. 2. & Bald. in l. si. nu. 7. C. de fide. instr. latius profectuntur. Et hanc communem doct. opin. esse meminerunt Pan. in conf. 16. nu. 6. in 2. par. & Rol. à Valle in conf. 13. nu. 13. in 2. Tom. conf. Kirchouius.

Testis dictum primum semper attendi solet. ca. sicut nobis. & abb. plenè c. cum in tua. nu. 9. vers. vltimò hic quero. ext. de testib. vbi ipse distinguendo eam doctrinam egregie explicat. Quod adeò generale est vt etiam procedat, quando aliquis interrogaretur de se & alio, staretur suæ primæ depositioni: Licet contrarium postea in quæstionib. & tormentis diceret & fateretur Bart. in l. 1. §. quæstioni. ff. de quæstionib. dec. in consil. 18. §. nu. 8. vers. 2. responderet. Et hanc communem doct. sententiam esse, quod primum dictum attendatur, scribit consulendo Philip. dec. in conf. 189. nu. 10. vers. 2. principaliter. in 4. parte conf. & Rol. à Valle in conf. 16. nu. 23. in 1. Tom. conf. vbi ipsi plures auctoritates doct. adducunt. Kirchouius.

Testis quando vnum dixit extra iudicium, & aliud in iudicio solèni cum iuramento, statim secundo dicto: Quia ex quo secundum dictum est iuratum, & coram iudice, præsumendū est pro illo, & quæ tunc magis dixerit veritatem, Tum propter reuerentiam sacramenti, tum propter iudicis auctoritatem, tum etiam quia tunc liberius loquitur, cùm pars non sit præsens Io. Pet. de Ferrar. Papien. post alios in sua practi. in forma opponendi contra testes. in verbo, ac etiam varij numero 2. vers. 2. autem casu. hanc veram & magis cõmunem concl. doctorum esse dicit Alex. de imol. in consil. 222. nu. 13. vbi Apost. still. in verb. solenniter, plures auctoritates doct. hoc asserentium adducit in secundo lib. consiliorum. Quæ tamen sententia recipit aliquot limitationes relatas & explicatas ab Aym. Crauet. in conf. 6. nu. 4. 5. & 46. in 1. par. conf. & Rol. à Valle in conf. 40. nu. 9. cum seq. in 1. Tomo conf. kirchouius.

Testibus publicatis in causa principali, & illis didicitis, licet in causa appellationis testes super capitulis antiquis producere & examinare gl. in verb. productione. in auth. at qui semel. C. de proba. vbi gl. testatur ita de consuetudine seruari. Et hæc esse communem opi. legistarum inquit gl. in verb. in appellationis causa in clem. 2. de testib. Sed contraria sententia de iure verior & magis recepta est, d. clem. 2. de testib. Guid. Papa in decif. Gratianop. q. 14. & q. 347. atque in conf. 37. vers. & idè salua d. dissertatione in j. par. conf. Maran. in tract. de ord. iud. di. par. 6. in 6. actu. n. 2. vers. super tertia quæstione principali communis cõclusio est, quam communiore calculo approbatam esse multis allegatis auctoritatib. refert Rolan. à Valle in conf. 45. nu. 8. 14. & 20. vbi ipse in vtramque partem ead. re disputat in 2. Tom. conf. gl. autem in d. verb. productione. attestantem de consuetudine benè soluit Scharh. in d. auth. at qui semel nu. 26. inquit, q. hoc intelligendum sit de eo tempore, quo scripte sunt ille, nimirum anno, &c. 1227. à Christo nato, quo accurs. glossator vixit gl. in verb. secretarium. in l. causis criminal. C. de accus. & in scrip. Sed post illud tempus sunt clementinæ factæ, nimirum anno &c. à Christo nato. 1316. per quas clementinas, vt in d. clem. 2. de testib. clarè est dictum, & in causa appellationis super veterib. articulis non possunt noui testes examinari; quia quemadmodum in prima in-

stantia timor subornationis facit, ne possint super iisdè articulis noui testes examinari, sic etiam eadem ratio subornationis militat in causa appellationis. Vnde vtroque debet esse idem ius. Quid autem in camera hoc in casu decisum, contra d. clem. 2. meminit Mynsing. in suis sing. obseru. iud. imp. camer. obseru. 4. in 1. cent. kirchouius.

Testes quando producuntur aduersarius citari debet visurus instrumenta eorum, alias non valeret, neque subsisteret examen. c. in nomine domini de testi. l. si quando C. eo. Alex. consil. 79. lib. 2. Aret. conf. 16 §. dec. conf. 54. ias. in l. properandum. §. in autem reus nu. 5. C. de iudi. Affl. decif. 28. nu. 1. decif. 39. nu. 3. Quæ quidem regula procedit etiam si coram principe testes deponerent, vt per doc. d. c. in nomine domini. vbi dec. nu. 17. cum seq. ponit reg. cum fall. curt. conf. 2. i. Hypol. in l. 1. nu. 7. ff. de quæst. Gram. decif. 103. numer. 233. & vsque ad hoc verum est, vt testes parte nõ citata examinari, etiam iudicium non faciant, iuxta cõmunem per dec. d. c. in nomine domini nu. 18. 27. cui quidem regula vltra alios adde limitationes per Rob. de ord. iud. parte 6. 1. membro. vers. citatio, quarum prima est, quod partis citatio non requiritur: quoties cunque ad instruendum iudicem tantum sit probatio, vt per Bal. in lege si qua per calumniam. vers. scilicet pone C. de episcopis & clericis vbi ponit exemplum, Secunda est, si alicui iudici secundum conscientiam causa determinanda mandetur, Bald. dicta lege & in lege neque natales columna vltima C. de probationibus. Alexand. in lege de vnoquoque columna secunda de re iudic. Tertia quando examinatur testis cuius dicto necessario standum est, Alexand. consilio 130. libro primo. Quarta quando de alicuius obitu aut recessu timor est, innocen. & alij in capitulo Albericus de testi. Quinta quando honesta mulier examinanda est: quia domi absque partis citatione examinari potest, Bart. in lege ad. egregias vbi iaso. numero secundo ff. de iureiurand. cui abb. aduersatur in capitulo si qui testium vbi fel. numero quarto de testi. 6. limita in interlocutoria à qua victus appellauerit: quia appellatione pendens iudex vsque ad diffinitiuam. ante tñ inhihibitionem, victo aliter non citato, procedere potest. c. nõ solum. de appel. in 6. iuncto c. eum qui. de dol. & cont. eo. lib. 7. limita. quando aliquis ob contumaciam condemnatur in expen. Botr. in c. finem litibus. de dol. & cont. Fel. in c. 1. col. 6. de iudi. 8. cum dolose quis latitat, ne citatio eum apprehendat, Abb. in ca. ex tua. col. pen. de cler. non resid. 9. in crimine læsæ maiest. diuinæ & humanæ. Fel. c. quoniam contra. de prob. Deci. d. ca. in nomine domini. nu. 24. vbi loquitur in causa heresis, quod tamen cum temperamento intelligit Capic. decif. 127. Hypol. in l. de vnoquoque. 10. in crimine assassinij. Hypol. in prac. §. diligenter. nu. 158. & l. de vnoquoque. casu 50. Gram. conf. 40. Fel. c. quoniam frequenter. col. pen. vt lit. non cont. & si aliter dicat in d. c. in nomine domini. limit. 5. quem sequitur Gram. vot. 11. nu. 16. sed priore opinio. sequitur Hypol. conf. 19. Gram. vot. 9. scilicet assassinij crimen læsæ maiest. crimini equiparari, at in crimine læsæ maiest. parte non citata testes admittuntur. ergo. 11. in omni actu qui vltima die termini celebratur, tunc enim parte non citata expediri potest, sic etiam testes vltima die termini parte non citata recipi. Bal. in auth. ei qui appellat. col. 2. C. de temp. appell. in l. si quando. columna secunda. C. de testi. Afflic. decif. 47. numer. 6. Rob. Mar. loco supra allegat. 12. si mora periculum afferret, puta, si iudicis iurisdictione tempore peritura esset, Oldrad. conf. sexagesimo quinto. quo casu partis citatio relaxatur, multa enim propter moræ periculum permittuntur, quæ congerit Rom. in l. si vero. §. de viro. fall. 40. soluto matrimonio. 13. quando probatio faciendâ est in loco valde remoto. Bart. per illum textum, in l. 2. ver. nota mirabilem prac. C. de naufr. libro vndecimo. quem sequitur Deci. di. cap. in nomine Domini. numero vigesimo sexto. 14. quando testis qui obscure deposuit iterum examinatur ad declarandum dictum suum, Anch. consilio centesimo vigesimo sexto. Deci. vbi supra. numero vigesimo octauo. Quod cum temperamento intelligeñ. est, vt per Deci. ibi, post Ana. in consilio octuagesimo quarto. quæ omnia plenius examinant doctor. in dict. c. in nomine domini. & Rob. vbi s.

Testis deponens super negatiua, quæ regulariter est improbabilis, non potest puniri de falso sed extraordinarie propter temerariam assertionem. com. est opi. Cla. in §. falsum. vers. testis. idem.

Testis eo ipso, q. pecuniam accepit pro testimonio dicendo, potest puniri de falso. com. est opi. Et hoc si dubitetur. an testis falsum dixerit, sed si constat, q. veritatem dixerit, non punitur. Cla. in §. falsum ver. sed quid econuerso. idem.

Testis in causa appellationis testes super capitulis antiquis producere & examinare gl. in verb. productione. in auth. at qui semel. C. de proba. vbi gl. testatur ita de consuetudine seruari. Et hæc esse communem opi. legistarum inquit gl. in verb. in appellationis causa in clem. 2. de testib. Sed contraria sententia de iure verior & magis recepta est, d. clem. 2. de testib. Guid. Papa in decif. Gratianop. q. 14. & q. 347. atque in conf. 37. vers. & idè salua d. dissertatione in j. par. conf. Maran. in tract. de ord. iud. di. par. 6. in 6. actu. n. 2. vers. super tertia quæstione principali communis cõclusio est, quam communiore calculo approbatam esse multis allegatis auctoritatib. refert Rolan. à Valle in conf. 45. nu. 8. 14. & 20. vbi ipse in vtramque partem ead. re disputat in 2. Tom. conf. gl. autem in d. verb. productione. attestantem de consuetudine benè soluit Scharh. in d. auth. at qui semel nu. 26. inquit, q. hoc intelligendum sit de eo tempore, quo scripte sunt ille, nimirum anno, &c. 1227. à Christo nato, quo accurs. glossator vixit gl. in verb. secretarium. in l. causis criminal. C. de accus. & in scrip. Sed post illud tempus sunt clementinæ factæ, nimirum anno &c. à Christo nato. 1316. per quas clementinas, vt in d. clem. 2. de testib. clarè est dictum, & in causa appellationis super veterib. articulis non possunt noui testes examinari; quia quemadmodum in prima in-

Testis in causa appellationis testes super capitulis antiquis producere & examinare gl. in verb. productione. in auth. at qui semel. C. de proba. vbi gl. testatur ita de consuetudine seruari. Et hæc esse communem opi. legistarum inquit gl. in verb. in appellationis causa in clem. 2. de testib. Sed contraria sententia de iure verior & magis recepta est, d. clem. 2. de testib. Guid. Papa in decif. Gratianop. q. 14. & q. 347. atque in conf. 37. vers. & idè salua d. dissertatione in j. par. conf. Maran. in tract. de ord. iud. di. par. 6. in 6. actu. n. 2. vers. super tertia quæstione principali communis cõclusio est, quam communiore calculo approbatam esse multis allegatis auctoritatib. refert Rolan. à Valle in conf. 45. nu. 8. 14. & 20. vbi ipse in vtramque partem ead. re disputat in 2. Tom. conf. gl. autem in d. verb. productione. attestantem de consuetudine benè soluit Scharh. in d. auth. at qui semel nu. 26. inquit, q. hoc intelligendum sit de eo tempore, quo scripte sunt ille, nimirum anno, &c. 1227. à Christo nato, quo accurs. glossator vixit gl. in verb. secretarium. in l. causis criminal. C. de accus. & in scrip. Sed post illud tempus sunt clementinæ factæ, nimirum anno &c. à Christo nato. 1316. per quas clementinas, vt in d. clem. 2. de testib. clarè est dictum, & in causa appellationis super veterib. articulis non possunt noui testes examinari; quia quemadmodum in prima in-

Testis

Testis falsè deponens, si eius depositio alias erat nulla, vel nemini præiudicialis, non potest de falso puniri, vt est com. opi. Cla. in §. falsum. ver. item excusatur. idem.

Testis in criminalibus ad offensam debet reddere causam scientia, secus si ad defensam. com. est opi. Clar. §. falsum. vers. item excusatur. idem.

Testis, vt faciat legitimum indicium in criminalibus, debet esse integer & omni exceptione maior. com. est opi. & sufficit ad torturam. com. est opi. Cla. q. 2. i. vers. vnus testis. idem.

Testis vt falsus dici possit, sufficit probare eum falsum dixisse, nisi pars dixisset eum corruptum esse, & falsum dixisse, quia vtrunque probare tenetur. com. est opi. Cla. in §. falsum. ver. quæro nunquid. idem.

Testis verba in dubio ita sunt interpretanda, vt euitetur falsitas, vt est com. opi. Cla. in §. falsum. vers. solet etiam. idem.

Testis dicenti se precibus alicuius falsum testimonium dixisse, non est adhibenda fides. com. est opi. Cla. in §. falsum. vers. sic subornatus. dicit tamen de consuetudine obseruari contrarium, vt procedatur contra subornantes ad inquisitionem. Bonacoff.

Testis, qui in sua depositione falsum dixisse conuincitur, tanquam periurio non adhibetur fides. com. est opi. Alex. consil. 157. nu. 10. in 7. vol. idem.

Testem potest iudex etiam post publicationem testium, iterum examinare seu interrogare super suo dicto obscuro. ex officio, non ad instantiam partis, vt est com. opi. Cla. q. 6. i. ver. quæro nunquid. idem.

Testes duo tantum, si inter se contradicant, poterunt de falso puniri, vt est com. opi. Cla. in §. falsum ver. conuincitur. vbi tamen ipse credit non communem opi. idem.

Testes singulares non sufficiunt ad plenam probationem, præterim in causis criminalibus. com. est opi. marf. conf. 1. nu. 25. & 324. vide omnino Cla. q. 53. ver. dixi etiam. idem.

Testes inhabiles, quando que admittuntur per torturam, & sunt per torturam habiles qui alias non admitterentur. com. est opi. Cla. q. 2. 3. in prin. idem.

Testes interrogati super formalitate verborum, si discordent in cortice verborum, nullam penitus fidem faciunt. Nam si duo testes essent, & vnus deponeret, quod Paulus pmisisset Nicolao 24. denarios, alter verò de duob. solidis deponeret, isti testes dicuntur singulares. Bald. in capit. bonæ memoriæ. nu. 9. vers. si autem fuissent interrogati. de qualitate vocis. ext. d. elec. Cuius sententiam & reliqui doct. sequuntur, Pan. post Ant. de But. in c. nihil obstat. nu. 2. ext. de ver. sig. Alex. de imo. in conf. 47. nu. 6. vers. nec obstat quod notat Ant. de Bu. lib. 2. in conf. 11. n. 8. in ver. quinimò iste testis est singularis. & ibi moder. in verb. formalia. lib. 3. in conf. 150. nu. 2. ver. alia & sic secunda est contrarietas. & in conf. 153. n. 4. vers. & potissimè hæc procedunt in lib. 5. conf. & idem Alex. in add. ad Bart. in l. 3. §. ideoque. in verb. si testes. ff. de testib. & in l. 1. §. si. n. 13. vers. quid in testib. duo testes interrogantur. & ibid. ias. nu. 5. vers. confirmo. Zaf. nu. 9. & 10. licet ipse temperamentum addiderit. ff. de verb. ob. fel. in c. licet ex quadam. num. 2. ext. de testib. Bart. Soc. in conf. 229. nu. 6. vers. quartò confirmatur. in 2. vol. conf. And. Barbat. in conf. 25. nu. 9. vers. facit quod voluit. Bal. & in conf. 47. n. 4. ver. ex dictis ergò elicitur. in lib. 2. consil. dec. in conf. 143. nu. 23. vers. allegata in contrarium. Hip. de marf. in rub. C. de prob. n. 383. nec prædictis habet ob stare. Io. Baptif. in l. admonendi. nu. 126. vers. adde prædictis. in 2. volu. repet. Crot. in l. 1. §. eadem autem. nu. 29. vers. secunda est conclusio. ff. de ver. ob. in 6. vol. repet. & Fran. cur. in tract. de testibus. conclus. 1. in 5. vol. tract. Et hanc com. doct. sententiam esse scribit consulendo Rolan. à Valle in conf. 33. nu. 20. in 2. tom. Kirchouius.

Testis est idoneus in criminalibus mulier, vt est com. opi. Clar. q. 24. ver. quæro igitur. Etiam in causis capitalibus, vt est com. opi. Cla. q. 24. vers. adde secus est de iure canonico, quia mulier in causis criminalibus testis esse non potest, vt est com. opi. ibi. Bonac.

Testis inimicus repellitur à testificando in criminalibus, vt est com. opi. Cla. q. 24. ver. item quero. si inimicitia sit capitalis, alias secus: & qs dicatur inimicus, iudicis arbitrio relinquatur, vt est com. opi. ibi. Menochi. de arbitrio iud. casu 110. fallit hoc in inimico reconciliato, quia omnino non est integer testis, vel omni exceptione maior, vt ibi per Clar. idem.

Testis, qui semel est testificatus contra me in causa criminali, vel ciuili in qua ageretur de maioris parte bonorum, erit idoneus testis in alia etiam causa criminali, si accedat non sponte sed coactè, & citatus, vt est com. opi. Clar. q. 24. vers. sed nunquid. idem.

Testis in causa appellationis testes super capitulis antiquis producere & examinare gl. in verb. productione. in auth. at qui semel. C. de proba. vbi gl. testatur ita de consuetudine seruari. Et hæc esse communem opi. legistarum inquit gl. in verb. in appellationis causa in clem. 2. de testib. Sed contraria sententia de iure verior & magis recepta est, d. clem. 2. de testib. Guid. Papa in decif. Gratianop. q. 14. & q. 347. atque in conf. 37. vers. & idè salua d. dissertatione in j. par. conf. Maran. in tract. de ord. iud. di. par. 6. in 6. actu. n. 2. vers. super tertia quæstione principali communis cõclusio est, quam communiore calculo approbatam esse multis allegatis auctoritatib. refert Rolan. à Valle in conf. 45. nu. 8. 14. & 20. vbi ipse in vtramque partem ead. re disputat in 2. Tom. conf. gl. autem in d. verb. productione. attestantem de consuetudine benè soluit Scharh. in d. auth. at qui semel nu. 26. inquit, q. hoc intelligendum sit de eo tempore, quo scripte sunt ille, nimirum anno, &c. 1227. à Christo nato, quo accurs. glossator vixit gl. in verb. secretarium. in l. causis criminal. C. de accus. & in scrip. Sed post illud tempus sunt clementinæ factæ, nimirum anno &c. à Christo nato. 1316. per quas clementinas, vt in d. clem. 2. de testib. clarè est dictum, & in causa appellationis super veterib. articulis non possunt noui testes examinari; quia quemadmodum in prima in-

Testis in causa appellationis testes super capitulis antiquis producere & examinare gl. in verb. productione. in auth. at qui semel. C. de proba. vbi gl. testatur ita de consuetudine seruari. Et hæc esse communem opi. legistarum inquit gl. in verb. in appellationis causa in clem. 2. de testib. Sed contraria sententia de iure verior & magis recepta est, d. clem. 2. de testib. Guid. Papa in decif. Gratianop. q. 14. & q. 347. atque in conf. 37. vers. & idè salua d. dissertatione in j. par. conf. Maran. in tract. de ord. iud. di. par. 6. in 6. actu. n. 2. vers. super tertia quæstione principali communis cõclusio est, quam communiore calculo approbatam esse multis allegatis auctoritatib. refert Rolan. à Valle in conf. 45. nu. 8. 14. & 20. vbi ipse in vtramque partem ead. re disputat in 2. Tom. conf. gl. autem in d. verb. productione. attestantem de consuetudine benè soluit Scharh. in d. auth. at qui semel nu. 26. inquit, q. hoc intelligendum sit de eo tempore, quo scripte sunt ille, nimirum anno, &c. 1227. à Christo nato, quo accurs. glossator vixit gl. in verb. secretarium. in l. causis criminal. C. de accus. & in scrip. Sed post illud tempus sunt clementinæ factæ, nimirum anno &c. à Christo nato. 1316. per quas clementinas, vt in d. clem. 2. de testib. clarè est dictum, & in causa appellationis super veterib. articulis non possunt noui testes examinari; quia quemadmodum in prima in-

Testes priuilegiati non possunt cogi in criminalibus testificari. n. i.

Testis clericus in criminali est idoneus, si non ingeratur sanguis, vel mors sequatur, aut membri mutilatio. Alias efficitur irregularis. Clar. q. 24. vers. vltterius. Etiam si protestetur se velle testificari, dummodo non ingeratur sanguis, vt est, com. opi. Cla. ibi. vers. sed clericus. idem.

Testis laicus contra clericum non est idoneus testis in criminalibus, vt est com. opi. Cla. q. 24. vers. præterea quæro. sed si clericus sit accusatus de crimine ciuilitate, laicus contra illum est idoneus testis, vt est com. opi. ibi per Cla. idem.

Testis est idoneus pauper in criminalibus, si sit honestæ vitæ, bonæ conditionis & famæ Cla. d. q. 24. ver. quæro etiam, & quis sit pauper relinquatur iudicis arbitrio. ibi. Menochius de arbitr. iud. casu. 65. idem.

Testis affinis in criminalibus contra accusatum, non est idoneus, quia iniuria facta affini, cõsetur facta totæ affinitati, vt est com. opi. Cla. q. 24. ver. quæro modo. idem.

Testis infamis infamia iuris in criminalibus non est idoneus, vt est com. opi. secus si infamia facti, quia in subsidium admittitur, com. est opi. Cla. q. 24. ver. item infamis. & qñ aliter veritas haberi non potest: & cum tortura, vt est com. opin. ibi. Corn. in conf. 2. i. in 3. vol. idem.

Testis meretrix in criminalibus non est idonea testis, vt est com. opi. Cla. ver. item meretrix. q. 24. idem.

Testis dictum debet intelligi secundum communem modum loquendi. Corfe. in reposito. abb. in vers. dictio violenter. Nisi ad effectum pœnæ imponendæ, quia tunc benigniorem partem sequi debemus, vt pœna euitetur per ibi dicta. testi de ponenti per verba iudicio suo non creditur. curt. iun. in conf. 165. nu. 17. com. dicit. idem.

Testis in peccato mortali constitutus, in criminalibus non admittitur, si est continuus concubiniarius, vel frequentator adulter, vt est com. opi. Cla. q. 24. ver. quæro nunquid. Si verò sit momentaneum, vel transitorium mortale peccatum, repellitur in causis criminalibus in testem peccator mortalis, etiam inter laicos, sed non in foro ciuili, vt est com. opi. Sed vbi pœnituerit de peccato potest admitti: quia amplius non dicitur in peccato mortali constitutus. vide tur. fel. in sermone. de indulgentia plenaria. col. 6. ver. circa tertiam partem. vbi dicit, q. ille, qui committit semel & pluries peccatum mortale, & semel per dolet commississe, proponens confiteri tempore debito de talibus peccatis momentaneis, non dicitur interim ante confessionem esse in peccato mortali secundum sacros doct. Igitur contritus cum intentione confitendi in paschæ futuro, non habens peccatum continuum, vel successiuum habebit indulgentiam, quia verum est dicere eum non esse in peccato mortali. idem.

Testis pupillus in causis criminalibus est idoneus, & non repellitur ex consuetudine, etiam minores 14. an. non vt probent, sed vt saltem profint ad veritatem indagandam, & præcipue in atrociorib. Nam potest iudex eos recipere in testes ad se dirigendū in semitæ veritatis inquirendæ, nõ vt eorū dictū faciat probationem, & sic ex eorū dictis potest instrui iudex super inquisitione veritatis. Et idè in laicis & mulierib. qui non admittuntur per clericū Bal. in l. etiam matris in lectura antiqua. ff. de proba. & factus pubes potest testificari de his, q. vidit in pupillari ætate, vt est com. opi. Cla. ibi. ver. vidi. Dummodo deponat de rebus, quas vidit, quando erat proximus pubertati, & non ante, vt est com. opi. & de his deponat, quas eo tpe intelligebat. idè.

Testis examinatus in camera non facit iudiciū ad torturam, nisi iterum repetatur à iudice, & examinetur parte citata ad videndum deferri iuramentum testi, & statuere terminum debet iudex reo ad dādum interrogatoria. Et hæc est communis mundi practi. D. Brunorus in conf. vnico crim. nu. 105. idem.

Testes in criminalibus, qui alias non essent idonei, propter atrocitatem scelcrum admittuntur, vt est in crimine heresis, & læsæ maiestatis, & huiusmodi. Et quando etiam aliter veritas haberi non potest, ne delicta remaneant impunita, qui si non ad condemnandum pœna ordinaria, saltem extraordinaria, vel ad torturam. Cla. d. q. 24. alias secus esset vbi testis non quia omni exceptione maior & qualitas omnis minima & se fecerit impedit vt non faciat iudiciū ad torturam. Brunorus à sole in vnico eius. conf. nu. 94. idem.

Testes qui non sunt idonei in criminalibus, possunt & debent admitti ad defensam, & innocentiam rei, vt est com. opi. de qua Cla. q. 24. ver. item scias. fulg. conf. 188. idem.

Testes hodie de consuetudine coguntur in ciuili & criminali testificari Cla. q. 24. vers. successiue. idem.

Testes non repetiti non probant in criminalibus, vt est com. opi. D. Brun. in suo conf. crim. nu. 101. idem.

Testes priuilegiati non possunt cogi in criminalibus testificari. n. i.

cari, nisi in subsidium, & quando aliter veritas haberi non potest etiam in criminalibus, vt est com. opi. Cla. q. 24. ver. scias tamen. Sed quando testes non possunt cogi propter priuilegium, & aliter veritas haberi non posset, debet iudex principem consulere in atrocioribus. idem.

Testis frater contra fratrem in criminalibus non admittitur. vt est com. opi. Cla. q. 24. ver. scias tamen. Idem clericus in causa criminali non est testis idoneus, nec potest cogi testis fieri, miles vero sic vt ibi. idem.

Testis, qui aliter non debet examinari in criminalibus, non facit iudicium ad torturam examinatus, si prorsus a l. repellitur. Nisi ad inquirendum, i. ad assumendas informationes super delicto specialiter contra aliquem, vel ad capturam, vbi ita iudici videatur. quia ad hos effectus qualibet suspicio sufficit. Secus ad transmittendam ipsam inquisitionem, quia non facit iudicium, parte non opponente. Secus si opponente. Cla. q. 24. ver. vidi etiam. Et regula, quae se habet, inhabilitatem vnius testis suppleri ex habilitate alterius, vt est com. opi. non habet locum, quando inhabilitas causatur ex eo, quia deponit ad proprium commodum. Menochius de arbitrio iudicis. ca. 59. nu. 11. & conf. 92. nu. 84. Brunorus a sole in vnico eius conf. crim. nu. 98. idem.

Testis infamis infamia iuris vel facti admittitur in criminalibus cum tortura, & alij quoque inhabiles, com. est opi. Clar. q. 25. in princ. com. dicit. Bossi de tortura. Testium, nu. 3. com. dicit. Item in socio criminis. Item testis varius in eius dicto, tortus facit fidem contra reum. Clar. ibi versic. Item testis. idem.

Testis clericus vacillans, vel suspectus, q. veritatem dicere recuset, torqueri potest, vt est com. opin. Clar. q. 25. ver. sed a suo tamen iudice. idem.

Testes in dignitate constituti vacillantes non torquentur, nisi in exceptis criminibus, vt est communis opi. Clar. quaest. 25. ver. sed pone. idem.

Testis vilis & ignobilis in criminalibus testificans, potest torqueri, vel non torqueri, si iudici fecerit, cum hoc sit ei arbitrium. Cla. q. 25. ver. sed quare. idem.

Testis torquendus propter causam extra processum, vt quia sit feruus, vel infamis, & huiusmodi, semper est torquendus absque processu & disputatione, propter timorem subornationis. Cla. q. 25. ver. solet dubitari. idem.

Testi torquendo non debet dari copia indiciorum & processus, vt est com. opi. Cla. q. 25. ver. solet dubitari. talis enim tortura vt plurimum fit super inquisitione generali ad veritatem indagandam. idem.

Testes pro informatione habenda possunt examinari per notarium maleficiorum. Secus si ad defensionem, & possunt, vel non possunt concedi literae examinatores pro testibus examinandis in longinquo, vel committi examinatio iudici loci, vob lente iudice criminis. Cla. q. 26. in prin. idem.

Testes egregiae personae tenentur venire ad examen. subeundum coram iudice, si ita videtur ipsi iudici. si autem essent mulieres honestae, infirmi, debilitati, non coguntur adire iudicem. Sed debet iudex ad eas accedere personas. vel mittere notarium, & ita obseruatur. Clarus quaestione 26. versiculo & aduerte. idem.

Testes examinandi extra districtum, possunt examinari, & iudex potest & debet concedere literas subsidiales, siue remissorias pro eis, examinandis iudici loci, & ita obseruatur. Clar. ver. sed quare etiam in causis capitalibus, & ex magna causa, & quando aliter veritas haberi non potest, vt ibi Lanfr. in suo de testib. nu. 16. tomo 13. Alias testium examinatio committi non potest in criminalibus, secus in civilibus, vt est com. opi. de qua ibi Lanfr. Et testis qui se absentat, vt non deponat, tenetur ad interesse parti, & si iuratus se absentat incidit in falsum, tanquam occulans veritatem, vt per Ang. in l. pen. §. cu autem. ff. de eden. idem.

Testium receptio committi potest in criminalibus a quolibet principe tam ecclesiastico quam seculari, vt est com. opi. Cla. q. 26. ver. vnum scias. idem.

Testis quando mittitur aliquis extra locum iudicij ad examinandum, debet mitti sumptibus illius, ad cuius instantiam fit examen, teste iaf. in l. ad egregias. nu. 3. ff. de iureiur. text. in c. si testes §. venturis. 4. q. 3. c. statutum. §. pen. de rescri. in 6. l. quoniam C. de testi. spec. de testi. §. qualiter. n. 12. & verior est haec opin. secundum Capel. Tholof. q. 273. Boer. q. 303. vbi distinguunt quando mittitur ad egregias, & quando mittitur ad iurandum de cal. vel respondei positionibus, qua in materia, adde, q. testibus venient ad iudicium: sumptus ministrari debent, tam veniendo, stando, quam redeundo, deductis expens quas domi

facturi essent. spec. tit. de recus. §. effectus ver. sed quis text. in l. quoniam liberi C. de testi. in auc. de testi. §. quoniam vbi gl. ver. obseruañ Host. tit. de testi. nu. 7. c. statutum. §. pen. vbi gl. ver. moderatas de rescript. De quo vide quae scribit castr. in l. eos. §. si quis C. de appella. Olasc. decif. 46. num. 7. vbi quod testibus venient a longinquis partibus ad locum iudicij expens victus proprii, vel operarum merces solui debet. Quid de literis remissoriis pro examine testium absentium, & dic. q. ille conceduntur, fallit tamen in causis criminalibus, etiam si essent personae egregiae, quia tunc testium receptio non committitur, d. l. ad egregias, quae non procedit in criminalibus, teste iaf. ibi nu. 7. Rom. sing. 397. nam in arduis iudex et notarius examinare debent, gl. pen. in c. constitutus de fideiuf. Hinc doct. in ca. si qui testium. de testi. dixerunt, iudicem ex causa posse praecipere vt veniant, etiam si sint personae egregiae, quae conclu. Fallit in casibus in quibus etiam si causa sit criminalis, testium tamen receptio committitur, puta si senes, valetudinarij, aut iusto impedimento detenti, aut mulieres. l. 1. C. de oñi. diuers. iud. plura not. Capyc. decif. 90. nu. 7. fel. in c. cum causam col. antep. de testi. curt. tract. testium concl. 29. dec. in c. quoniam nu. 4. de testi in c. 1. col. vltim. ver. postremo de appella. vbi dicit communem opinionem, q. etiam in arduis, quando testes de iure euocari non possunt, quia senes, personae egregiae, & similes, non est iudici arbitrium committere examen testium, vel ne, quinimo illud committere tenetur, & literas remissorias concedere, Capic. d. decif. Rip. in l. 4. §. hoc autem iudicium. num. 52. de dam. infect. quam opi. Intellige, nisi iudex testes suspectos haberet, quia tunc examen non tenetur committere affli. in rub. si de inuest. feud. inter do. & vas. lis oriatur. nu. 64. Casiad. decif. 3. & seq. de dila. vbi dicit committendum esse examen quoties testes distant a loco iudicij, sed quando ex iusta causa, puta, infirmitatis, examen commissum fuerit: an contra. ab aduersario probari possit, testes, sc. fuisse sanos, dic. quod non, per lfern. loco praalleg. num. 8. & nedom in criminal. Regulariter examen non committitur: sed etiam in civilibus arduis, teste Host. tit. de testi. nu. 7. iaf. d. l. admonendi num. 188. de iureiur. non autem conceduntur literae remissoriae in dilatorijs excep. ex not. per fel. in cap. 1. colum. vltim. de appellat. agid. decif. 522. 625. Quae quidem literae si extralocum in quo partes commorantur concessae fuerint: vna pars ad instantiam alterius in eccl. vbi iudex remissionis deputatur citari debet, teste agid. decif. 368. & sunt arbitrarie ipsi iudici respectu loci & termini, sicut dilationes in causis civilibus cassiad. decif. 3. numero primo de dilat. Quibus si negligenter quis vsus fuerit: sibi imputet, quia aliam non habebit, per agid. decif. 427. de quo plura scribit spec. titu. de remiss. affl. decif. 137. numero 4. castr. in l. de die §. tutor ff. qui factida. cogant. in praedicta autem materia, adde, quod sunt alie personae quae cogi non possunt ad deponendam quas enumerant Alber. & doct. in l. inuiti. ff. de testi & tunc iudicis est testium receptionem & examen committere, ex not. in dicta lege ad egregias per capel. Tolof. q. 354. quae concl. procedit in civilibus, cum dicta lex ad egregias regulariter locum non habeat in crimin. neque arduis causis, puta, matrimonial. in quibus iudex debet examinare testes nec examen committere, secundum communem per abb. in cap. si qui testium de testi.

Testis citatus ab ecclesiastico, vt deponeret, contumax prorsus, & postea comparens post excommunicationem de se ipso factam, non est absolendus, vt est communis opinio. Clar. quaestione vigesima sexta. versiculo, vltimo. Bonacoff.

Testes, si iudex repetat, & confrontet cum ipso reo, & testes confirmant in praesentia rei ea, quae prius dixerant, non est opus alia citatione rei, & probant contra ipsum reum, communis est practica, vt per Clarum quaestione quadragesima quinta, versiculo sed in proposito. haec autem confrontatio fieri consuevit, quando testes deponunt tale quid. quod de directo contrariatur ei, quod reus dixit in suo examine, & ita practatur, & obseruatur, vt vulgariter dicitur (si metteno al parangone) & testibus ipsis est exhibendus reus, si non cognoscit reum de nomine, sed tantum de visu. Sed tamen reus non debet solus exhiberi testibus, quia esset timor subornationis, sed inter alios tres, aut quatuor, illi similes, quantum fieri potest, vestibus statuta, & facie. Clarus quaestione quadragesima quinta. versiculo sed in proposito. Quando autem post publicationem testes ex officio a iudice possint repeti. Baldus in consilio centesimo quinquagesimo secundo, numero 1. in 1. volumine. vbi etiam probat duplicem esse testium

esse testium publicationem vide omnino. Bonacoff.

Testium nomina inquisito sunt danda contra reum produca, & eorum dicta eo petente publicanda, vt possint se defendere, & suas exceptiones proponere. tam contra dicta testium quam contra personas, vt est com. opi. Clar. q. 49. ver. & haec quidem. Bonacoff.

Testis in iudicio ciuili semel bene deponens, si in tormentis reuocatur, valet primum dictum. D. m. Alc. de presum. reg. 2. pre sump. 29. nu. 13. com. dicit. Bonacoff.

Testium reprobatio quando fit, non sufficit opponere generaliter, qd sint periuri, & infames, sed est necesse specificare locum & tempus commissi delicti, & circumstantias, vt est cois opi. Cla. q. 53. ver. in hoc autem, & sufficit probare, quod talis testis sit infamis ex tali causa, vel tali crimine, absque eo, qd dicatur, q. pro tali reputatur, vt est com. opi. Cla. d. q. 53. ver. sed nunquid. Et fit protestatio q. citra animum iniuriandi oppositio, vel exceptio fit contra testes, com. est opi. Cla. d. q. 53. Item fit reprobatio testium, q. s. non sint iurati, vel minus bene examinati, vel super inquisitione generali recepti, & non repetit. Cla. ibi. ver. secundum caput. item fit reprobatio contra dicta testium, q. sint falsi, varij, singulares, & q. concludenter non deponant, vel huiusmodi. Cla. ver. tertium est caput. Et testi falso tanquam periuro non adhibetur fides, vt est com. opi. Clar. q. 53. ver. est etiam. & testis falsum dices in vno, censetur falsus, & in alio propter iuramentum, q. est indiuiduum, & ista est com. opi. Clar. d. q. 53. sed quare. & hoc procedit, siue capitula sint connexa, siue separata, vt est com. opi. ibi. & istud intelligitur, quando testis deponit falsum circa factum principale, vel qualitates substantiales, secus si circa extrinseca, vt est com. opi. Cla. q. 53. ver. scias tamen. idem.

Testium dictis statuta, quae in iudicio aliter quam extra dixerent, vt est com. opi. & ita statuta secundae depositioni in iudicio facta. Et si iurauit in iudicio testis, & extra reuocauit dictum, statuta primo dicto iurato in iudicio. Si autem testis deponit in vno iudicio iuratus, & in alio contrarium dicat, tanquam falsarius est puniendus, vt est com. opi. & si reuocat primum dictum, non statuta secundo dicto, quia est iam quassitum ius parti, debilitatur tamen eius dictum primum, quo ad fidem probationis, vt est com. opi. Et statetur etiam in casibus, in quibus non creditur testi, nisi cum tortura dicto eius in tortura depositio, & in quo perseueraret in tortura, licet in alio iudicio ciuili contrarium dixisset, si bene dixisset in primo iudicio, non statetur in secundo, etiam cum tormentis. Et si primum iudicium fuisset nullum, etiam nulla esset depositio aliqua, & statetur ipsius dicto. Cla. ver. tertius est casus. q. 53. & si in primo iudicio dixisset se nihil scire, postea in secundo deponeret de veritate facti, nihil probat, vt est com. opi. Cla. q. 53. ver. tertius est casus, & si testis in eadem instantia, & inter easdem personas contraria testimonia deposuit, si est contrarius in eadem depositione & in eodem examine contraria deponit, absque correctionis causa, & illi non creditur omnino, vt est com. opi. Cla. q. 53. ver. quartus est casus. Et istud procedit in manifesta contrarietate, quae de facili non posset redigi ad concordiam. Sed etiam in aliquo modo compatibili, vt est com. opi. Aut deponit contraria in diuersis iudicijs, & examinibus, & deponit contrarium secundo loco, non dicendo in specie se errasse in prima depositione, sed simpliciter loquendo. Et si secundum dictum compaciatur cum primo, debet quantum fieri potest ad concordiam reduci, vt est com. opi. Aut vult primum dictum corrigere, & potest incontinenti, vt est com. opi. nio, & incontinenti dicitur corrigere antequam pars ipsum testem alloqua. vide omnino Ant. Gabriellum. in suo communium concl. lib. 7. concl. 27. per totum. & ibi nu. 12. dicit hoc esse arbitrium iudici in inspecta qualitate testium, temporis intervallo colloquio partium cum alijs circumstantijs. Menochi. de arbitrio iudicis. casu 108. per totum. Aut vult se corrigere ex intervallo, & non auditur, sed est periurus, & falsarius, & puniendus. Cla. ibi. ver. quartus casus, vbi fuisse. Nec facere eius dictum iudicium ad torturam, vt est com. opi. Sed solum quod ad inquirendum, & ibi admonet Cla. iudices qui non permittant in causis criminalibus dictam testium reuocationem, & repetitionem, quae fit ad instantiam partis, cum sit periculo facta. idem si testis primo deposuit per verbum credo, & secundo postea per verbum asserituum veritatis, statuta semper secundum, quia hodie potest credere vnum & cras aliud, vt est com. opi. Clar. q. 53. ver. vnum etiam. Si vero non contradicit suo primo testificatio, sed negat ita deposuisse, & contrarium per notarium fuisse scriptum, si tractatur de puniendo ipso teste, tantum creditur testi, quantum notario. Si vero cui sit magis adhibenda fides. Et magis creditur notario, vt est com. opi.

Cla. ibi. ver. quintus est casus. Et ideo bonum est, vt iudex afflisteret examini, vt remoueatur disputatio. Item testes singulares in criminalibus non sufficiunt ad plenam probationem, vt est com. opi. Cla. d. q. 53. ver. dixi etiam. Sed tantum facit iudicium ad torturam, & istud procedit, quando agitur de probando delicto in specie, i. de puniendo aliquo criminaliter. Et tunc non probant testes singulares aliquem esse adulterum, vel hereticum, vel vsurarium. Et ita feruatur. Cla. ibi. & ad probandum heresim non sufficientes testes singulares, etiam cum fama, vt est com. opi. Clar. ibi. & de probando delicto in genere dicitur, qn agitur de poena infligenda, sed ad alium finem, puta excipiendo de adulterio ad priuationem dotis: vel de alio crimine ad diminuendam fidem testis. Et certe isti testes licet sint singulares, tamen multum aggrauant reum, contra quem deponunt, vt scilicet acrius torqueatur, vel vt seuerius puniatur. Clar. d. q. 53. ver. dixi etiam. nec valet statutum per quod testibus singularibus in crimine vsurae credatur, vt est communis opinio. Clarus ibi. versic. sed quid si episcopus. Bonacoff.

Testificationi principis creditur singulari, q. ipse vidit etiam ad condemnationem, non autem, si illud intellexit ab alijs, possent enim male informari, vel circumueniri, & concurrerent duo specialia, vnum, quod sibi soli crederetur, aliud, q. testi de alieno dicto deponenti fides daretur, quorum vtrumque est contra regulas communes. l. j. C. de dotis promissio. c. tam literis de testibus. Gabriel. conf. 183. nu. 2. Si autem imperator diceret aliquid sibi constare ex relatione principum sibi facta de eo, quod esset iam notorium, vt non egent aliqua probatione, & rescriberet motu proprio, tunc ei crederetur, ex quo transferretur probatio contrarij in aduersariu. Licet hoc Cla. non affirmet. idem.

Testes duo requiruntur ad iudicium probandum, vt est com. opi. Brunorus a Sole, in vnico suo conf. crim. num. 111. fol. 50. idem.

Testes possunt reprobari, vt eorum dicta non concludant, & q. non reddant causam scientiae sui dicti, quia in criminalibus testis etiam non interrogatus tenetur reddere causam sui dicti, & causam scientiae, alias non probat, neque facit iudicium, vt est com. opi. Cla. d. q. 53. ver. praeterea dixi. Et hoc procedit in testibus, qui ad offensam deponunt, scus in testibus qui ad defensionem deponunt, quia vtiq. probant. Licet causam scientiae non expriment, vt est communis opin. Clar. ibi. idem.

Testes ad defensionem recipi possunt, etiam post conclusionem in causa, secus si ad offensam, vt est communis opinio. Cla. q. 61. ver. sed quare, q. est verum, & si non ad instantiam partis, sed ex officio, quia etiam ex officio post publicatum processum, & conclusionem in causa, etiam ad offensam, potest iudex ex officio procedens examinare testes super eisdem capitulis, & de directo contrarijs. Cla. ibi. & ibi etiam quid iuris si absens sit reus. idem.

Testes possunt recipi & repeti per iudicem maleficiorum post publicatas attestaciones ad effectum, vt declarat dictum suum obsecurum, ex officio, secus si ad instantiam partis, vt est com. opi. Clar. q. 61. ver. quare nunquid. consuetudo autem aliter se habet. inquit Cla. quia etiam ad instantiam partis possunt repeti. idem.

Testi deponenti circa ea, quae sensu corporeo non percipiuntur non creditur, nisi rationem scientiae per sensum corporis, etiam non in interrogatus assignauerit, curt. iu. conf. 150. nu. 1. com. dicit. idem.

Testes corrumpens, vel falsificans instrumenta non perdit causam. Boerius decif. 291. numer. 3. communem dicit. Bonacoff.

Testibus deponentibus verisimiliora magis creditur, curt. iu. conf. 178. nu. 3. com. dicit. idem.

Testis de credulitate non probat. gl. communiter approbata in l. testium. C. de testibus, & communem dicit Additionator ad Pan. in c. quoties. de testib. idem.

Testis de auditu non probat, vt est communis opinio, de qua Curtius Junior consilio 192. numero 61. in 3. volu. capit. tam literis. de testibus. D. Hieronym. Gabriellus in consilio 183. numero 2. praesertim si a parte audiuit, quo casu etiam non inducit praesumptionem, vbi alias induceret, vt est communis opinio. canonistarum. de qua ibi Curtius numero 61. idem.

Testes iurare debent quamuis dignitatem praesulgeant, alias non probant, l. iusturandi C. de testi. ca. tuis quaestionibus eod. tit. Rip. in l. admonendi nu. 194. de iureiur. Crot. tract. de testibus, numero 227. Quod non solum procedit in teste, sed etiam

fed etiam in eo cuius dicto aut sententia stant est, vel ex statu to, vel partium contentu vt ei sine iuramento non creditur, teste Angel. in l. si vacantia col. 3. C. de bo. vac. lib. 10. ma. soc. c. qualiter & quando. el. 2. q. 7. 9. q. prin. de accus. fel. in c. signifi casti. el. 1. in fi. de homicid. doct. in l. de pupillo §. qui operas ff. de ope. no. nun. vbi quando alicuius conscientia aliquid committitur; ille antequam sententiam proferat iurare debet, & quod dicitur, non valere dictum testis sine iuramento, intellige, nisi statim post depositionem iuraret, ex not. per Bal. & castr. in l. iusiurandi. cuius contrarium tenent aliqui, vt ia. in reper. l. admonendi. nu. 191. & seq. vbi distinguit concordant. opi. & ibi querit an iuramentum sit de forma vel substantia testimonij, de quo per Rip. d. J. num. 194. vbi ponit reg. cum ampl. & limit. cui addit. q. & si testis non iuratus regulariter non probet, facit tamen praesumptionem. text. in c. cum olim. vbi abb. 3. not. de dolo & contu. Alex. conf. 24. lib. 2. fel. in d. c. nris quaestioibus nu. 2. & 3. de testi. vbi sex ponit limit. in quibus dictum testis non iuratiualet, qua in materia est no. quod non possunt ipsi testes iurare die feriata in honorem Dei; licet si examinentur die feriata valeat, gl. in clem. 1. de of. deleg. abb. in ca. 1. col. fi. de fer. reg. autem, q. testes regulariter in iudicio iurare, testimoniumque proferre tenentur: iuxta l. 3. §. sabino vbi gl. ff. de testi. limitant doct. nisi essent personae egre gie, infirme, senio cōfēcte, aut honeste mulieres. l. ad egregias. ff. de iureiur. eo enim casu domi, alioūe decenti loco, examen fieri debet, & tunc eo in loco aduersarius citari ad videñ deferri iuramentum testibus, c. 2. vbi gl. de iudi. in 6. Alex. d. l. ad egregias, distingue tamen quoad mulieres honestas vt per Bar. ibi, sed an iuramentum testis praestare possit per procurem; dic, vt per Rom. sing. 8. vbi dicit. q. Rota censuit, q. licet iuret per procurem: poterit tamen postea deponere coram iudice, cuius tamen contrarium voluit Bal. in rub. de iureiur. quem sequitur Bar. in l. qui bona. §. qui alieno ff. de dam. infect. de quo habetur per Crot. tract. testi. q. 4. nu. 371. qua in q. dixerunt aliqui melius esse committere iudicem sub cuius iurisdictione est testis fortasse infirmus, aut impeditus, vt iuramentum ipsius recipiat.

Testes duo plenè probant delictum etiam si papa procedit contra Cardinales, vt est com. opi. Cla. q. 66. vers. debes etiam scire, etiam contra Papam. Cla. ibi. vers. sed quæro. sed est contra communem opi. Bonacoff.

Testimonium idoneo creditur, quando aliter veritas haberi, nō potest, vt est com. opi. Ant. Gabr. in suo communium conclu. lib. 1. tit. de testibus. concl. 7. Limita, vt ibi per eum & vide ia. in l. cunctos populos. C. de summ. tri. nu. 46. & seq. vbi fufius, quando autem credatur testi familiari & domestico, vide in decif. Tolofana 4. vbi pleniffimè. marf. sing. 73. & Crotum ac alios, in trac. de testib. vide D. Brunorum à sole in conf. vnico, nu. 9. vbi com. dicit. idem.

Testis dictum iudiciale praeualet secundò dicto extraiudicialiter, vt est com. opi. de qua Ang. inter conf. Crimi. conf. 73. nu. j. Ang. de vbal. inter d. consilia. conf. 73. nu. j. & nu. 3. com. dicit Bos. ut. de oppositionibus contra testes nu. 3. sed debilitatur de fide, licet non puniatur de falso, vt est magis communis opi. idem.

Testis in vno falsus, in toto testificari fidem perdit. com. est opi. Soarez. vers. testis. nu. 135. Anto. Gabr. in suo communium conclu. lib. 7. concl. 4. vbi ampliat & limitat. Et ampliat & limitat Bened. de Vado in apostillis ad reperto. fel. in ver. testis, qui dixit falsum in vno capitulo, & c. Bosfi. de falsis. nu. 147. So. ci. conf. 49. nu. 14. in 2. vol. com. dicit. vbi latus, personalis de adipif. pos. nu. 129. vbi declarat. Bonacoff.

Testis qui in extremis se dixisse falsum asseuerat, nullam facit fidem, vt est communis opinio. Soarez vers. testis. nu. 145. Bonacoff.

Testis in criminalibus ad defensam non oportet, vt sit omni exceptione maior. com. est opi. Soarez vers. testis. n. 147. curt. in in consil. 343. in 3. volu. communem dicit. quando scilicet tractatur de solo prauidicio fisci, vt est com. opi. curt. iun. ibi, nu. 7. idem.

Testis negans se ita deposuisse, prout notarius scripsit. dum tractatur de falso, potius statur notario, quam testi, vt est communis opinio, de qua Grassus communium opi. lib. 2. cap. 17. q. 22. idem.

Testis inimicus non admittitur. vnde, si quis alleget eum sibi inimicum, admittitur ad probandum, dummodo opponens offerat se incontinenti probaturum, vt est communis. Grassus communium opi. lib. 2. c. 17. q. 23. Si tamen reconciliario probetur per multum tempus, probat ibi. q. 32. idem.

Testes sine super generali, siue super speciali inquisitione,

& etiam super accusatione, examinantur sine citatione partis. Et ista talis practica, & consueta est seruanda, vt per Blanc. in l. si. nu. 22. ff. de qua. ff. 9. Bonacoff.

Testium nomina dantur confusa & separata a dictis testiu, ob potentiam eorum ne possint scire, quid dictum fuerit ab vno quoque ipsorum, quæ est practica hodierna. Blanc. in l. si. nu. 28. ff. de quaestioibus. & in pract. fol. 38 nu. 80. idem.

Testis vnus bonus de visu facit indicium ad torturam, idem confessio extraiudicialis, idem captus in loco delicti, idem si res est reperta apud aliquem non bonæ famæ, vt est com. opi. Blanc. in l. si. nu. 45. ff. de quaest. Indicia verò remota debent probari, pro vnoquoque indicio per duos testes, vt est com. opi. Blanc. ibi. nu. 46. indicium remotum est mala fama alicuius. ibi. idem.

Testis in vno articulo falsus, in cæteris falsus creditur. com. est opi. Methodica iuris. parte 5. c. 23. ad fi. Cla. q. 63. vers. sed quæro pone. vbi com. dicit. marf. conf. 31. nu. 34. conf. 70. nu. 8. in 1. volu. Etiam si rescripto principis valider testis dictum, quia non valet. Bertachi. in reperto. vers. testium impugnatio. nu. 49. idem.

Testis vnus non facit iudicium ad torturam, vt est com. opi. de qua D. Laur. Occa Ferrar. inter conf. crim. conf. 60. n. 63. fallit in vno teste de visu, quando sumus in probando ipsum maleficcium. Brunus inter conf. crim. conf. 115. nu. 1. vbi plenè. Et debet esse omni exceptione maior ibi. nu. 33. Alias non est sufficiens. Nisi cum tortura. ibi. nu. 73. secus est in probando indicium remotum quia duo testes sufficiunt, etiam non omni exceptione maiores, & sic infames. & ille dicitur testis omni exceptione maior, contra quem nulla potest opponi exceptio. plura in reperto. ad consilia feudalia Brun. in ver. testis ille omni exceptione vbi plura & plurima. & in vers. testes in criminalibus. idem.

Testes singulares sufficiunt ad probandum aliquod, in genere, vt iurisdictionem, vel quem esse vsurarium, possessionem alicuius, hæreticum furiosum, vel infamem, vt est com. opi. de qua curt. iu. in conf. 344. nu. 74. & pluribus seq. in 3. vol. Riminaldus nouissimus in conf. 7. & in his, quæ sunt redacta ad iudicium, singularitas testium nocet, vt est com. opi. curt. iu. consil. 187. n. 10. in 3. vol. vide Io. de Amicis, conf. 126. n. 1. Quandoque tamen iudex potest testibus singularibus adhibere fidem D. Gabriel. in conf. 172. nu. 26. vbi fratri vxoris singulari creditur de matrimonio inter forem & alium. vide Riminald. nouiss. in conf. 7. per totum. vbi dicit, quod hæresis probatur per testes singulares. Bonacoff.

Testis dictum in tormentis praeualet, vt est com. opi. Anto. Gabriel. in suo communium conclu. li. 7. concl. 26. vbi ampliat & limitat. idem.

Testis secundo dicto variantis extra tormenta statur si animo corrigendi primum dictum postea contrarium deponat, vt est com. opi. de qua Ant. Gabr. li. 7. concl. 27. communium conclu. ampliat & limita vt ibi, & vide in seq. 18. concl. idem.

Testis varians ab his, quæ dixerat prius in iudicio, quam fidem faciat? Ant. Gabriel. in suo communium conclu. lib. 7. concl. 29. communem opin. dicit q. neutri dicto creditur. Amplia & limita vt ibi. Et ibi in conclu. 30. dicit q. attenditur dictum testis iudiciale, etiam si postea extra iudicium contrarium deponat. Amplia & limita vt ibi. idem.

Testis, qui vnum extra iudicium, & postea contrarium in iudicio deponit, nullam facit fidem. Et poena punitur falsi, vt est com. opi. Ant. Gabriel. communium opi. lib. 7. concl. 31. Amplia & limita vt ibi per eum. Et ibi in conclu. 32. ponit testis, qui depositionem iudicalem extraiudicialiter dicat se falsum testimonium protulisse. An parti, pro qua deposuit prauidicet vide omnino. idem.

Testis existimans verum dicere, si falsum deponat, non dicitur falsarius & poena falsi non punitur, vt est com. opi. Anto. Gabriel. lib. 7. conclu. communium. conclu. 33. Amplia. & limit. vt ibi. idem.

Testis vnus in ciuilibus non facit semiplenam probationem, vbi agit de modico prauidicio, si non sit omni exceptione maior, vt est com. opi. Multo fortius in criminalibus. Rolan. à Valle in conf. 3. nu. 39. in 3. vol. idem.

Testes examinantur sine citatione partis inculpatæ de consuetudine, quæ est seruanda. Blancus in practi. crim. fol. 6. nu. 34. quando in criminalibus proceditur ex argumentis & indi ciis. Et ipsa est practica, q. non fiat citatio, cum frequentius procedatur ex iudiciis, & ita quotidie seruatur. Et ex consuetudine lis non contestatur. Blancus in practi. crim. fol. 6. nu. 36. vide Ant. Gabriel. in suo communium conclu. lib. 7. concl. 28. & pluribus seq. idem.

Testis

Testis qui fuit punitus extraordinarie pro motu iudicis, postea accusari. Cornelia de falsis, & ista est comm. opi. Fran. Mar. decif. delphina. 798. nu. 1. in 2. par. Bonacoff.

Testis falsus in vno, falsus est in omnib. vt est com. opin. de qua marf. sing. 76. Fallit, vt per eum Gargias inter conf. Crimi. conf. 123. nu. 17. Tomo 1. & no. quod testis debet deponere, & non iudicare. Brunus inter conf. cri. conf. 115. nu. 4. tom. 2. Bonacoff.

Testes duo reprobant instrumentum etiam testamentum, maxime necessarij, vt est com. opi. de qua Gargia. inter consil. crim. conf. 126. nu. 14. idem.

Testes viles & pauperes non probant in criminalibus, vt est com. opi. Bondenarius Ferrar. inter conf. crim. conf. 34. nu. 11. Soci. fallent. 489. incip. pauper si tamen proceduntur a fisco, non possunt per ipsum reprobari Brun. inter conf. Crimi. conf. 115. nu. 4. Tom. 2. quæ do est de auditu, vel saltem tenetur probare contrarium. idem.

Testes in causa matrimoniali debent esse rogati, vt est com. opi. de qua in conf. 59. n. 54. in conf. crim. tom. 2. quia non presumuntur rogati nisi asserant, vel constet de rogatione, vt est com. opi. de qua ibi nu. 55. Et causa matrimonialis criminali equiparatur, vt ibi n. 34. Et tres testes non integri coniunguntur, vt faciant plenam probationem in matrimonio, dec. consil. 163. nu. 11. in 1. vol. vide omnino. idem.

Testis falsus, qui dicit, se fuisse sollicitatum ad dicendum testimonium, facit indicium ad torturam contra instigatorem, secundum communem practicam: quicquid sit de iure. Bosius de iudiciis nu. 156. idem.

Testis dictum in vna causa facit fidem contra eundem in alia causa, vt est com. opi. de qua Bos. de oppositionibus contra testes nu. 6. idem.

Testis dicto solemnij & iudiciali statur, non minus solemnij, vt est com. opi. Crauetta conf. 6. nu. 5. Limita vt ibi per eum. nu. 45. & 46. idem.

Testis de visu semiplenè probat, vt est com. opi. de qua Rui. conf. 35. nu. 7. in 4. vol. idem.

Testis habitus vel inhabilitas consideratur tempore depositionis, & non tempore actus gestij, vt est com. opi. de qua Corn. conf. 13. litera B. in 1. vol. idem.

Testis vnus de veritate facit indicium ad torturam, non delatium iuramenti, sed purgatiuum per torturam, vt est com. opi. de qua Rom. conf. 45. nu. 4. Dummodo sit omni exceptione maior, vel eminent alia indicia. Et ad probandum indicia. ad inuestigandum non ad puniendum, non requiritur quod testes sint omni exceptione maiores dummodo deponant verisimilia & ibi. vide marf. conf. 88. nu. 20. in 2. vol. Sed debet esse omni exceptione maior, & ritè, & legitime examinatus, quia vbi non est ordo sufficit instantia. Et debet esse nō solus, sed cum aliis iudiciis. marf. sing. 342. & 476. Et plures testes deficientes in fide numerus non supplet defectum. ling. 477. per marf. Et quando fama vno teste coniungatur ad faciendum plenam probationem in criminalibus. dec. consil. 163. nu. 12. idem.

Testis singularis non probat semiplenè nec facit indicium etiam ad torturam, vt est com. opi. ma. f. conf. 52. n. 7 & ling. 114. Etiam si essent plures singulares dec. conf. 189. nu. 8 in 1. vol. Et testis dicitur singularis cuius dicta recipiunt separatim nem ex diuersitate factorum. curt. iu. in conf. 187. num. 6. in 3. vol. idem.

Testis deponens de ingratitude alicuius, absque citatione illius recipi potest, vt est com. opi. de qua Alex. in conf. 110. nu. 5. in 1. vol. idem.

Testis, qui non videt aliquem, etiam in criminalibus, rectè deponit Alex. conf. 99. nu. 5. in 3. vol. com. dicit. Si est omni exceptione maior. Et habeat notam vocem alicuius. Aliis non tantum debet esse omni exceptione maior, sed & de visu debet deponere D. Brunorus à Sole in vnico eius consil. nu. 94. com. dicit. idem.

Testes, qui alios non admittuntur, admittuntur quando ex natura facti alij testes verisimiliter haberi non possunt, vt est communis regula de qua dec. in consil. 342. in 3. volu. dec. in conf. 364. nu. 5. idem.

Testis, qui extra causam, de qua agit aliquid de falso deponit, quia pars altera non læditur, non tenetur poena falsi, ex quo alteri parti non prodest, & alteri non nocet, nō debet puniri, vt est com. opi. de qua Soc. in conf. 104. nu. 3. in ver. quartus & vltimus casus in 1. vol. post alios. idem.

Testis dictum deponentis contra veritatem, & sic contra iuramentum in vno capitulo, vitiat in omnibus, propter falsitatem vnus capituli, vt est com. opi. de qua Alex. in l. si ex fal-

sis nu. 13. ff. de transact. fallit, vt ibi per eum. idem.

Testes criminosi in criminibus exceptis admittuntur, nō vt faciunt probationem, sed oportet, vt adsint alia adimnicula, vt est com. opi. de qua abb. in c. per tuas num. 4. de simonia. Et si sint forenses, & extra prouinciam debent remitti ad iudicem causæ etiam in criminali, vt per abb. in c. constitutus. nu. 10. de fideiussor. Et ad hoc vt testis sit integer, & non criminosus, oportet, q. omnino sit immunis ab his. f. crimine, infamia, suspitione inimicitia; vel criminis, quia non debet in aliquo vacillare, & à macula manifesta, sanime & corporis, & testis corpore vitiatu contra clericum repellitur, vt per abb. in c. 1. nu. 4. de excep. & conspiratores, qui inimicis capitalibus equiparantur. abb. in c. cum I. & A. nu. 20. de sententia & re iudic. Et licet testes criminosi & participes delicti admittantur testes in defectum probationis, vt per abb. in c. de testib. cogen. hoc tamen est verum secundum fel. ibi nu. 3. Si hoc voluerit ille, cui actus criminosus nocebat. idem.

Testis in criminalibus tenetur assignare, rationem dicti sui etiam non interrogatus, vt est com. opi. de qua Bened. de Vado in reperto. fel. in ver. testis regulariter. fol. 132. col. j. Quod procedit in causis, in quibus venit imponenda poena corporalis. idem.

Testium examinatio in criminalibus potest committi alteri, quando reites essent extra prouinciam, vt est com. opi. de qua Bened. de Vado in Reperto. fel. in ver. testes in causa crim. fol. 136. col. 4. nu. 2. vbi etiam ponit plures casus, in quibus testium examinatio in criminali alteri committi possit. Primus est, quando persona, quæ est examinanda non possit venire ad iudicem, & iudex non possit ire ad testem, quia est persona multum honesta. Item quando agitur de crimine per viam exceptionis. Item fallit in causa hæresis. Item fallit in Papa. Item fallit, quando testes essent extra prouinciam. Vide fel. in ca. si qui testi. de testibus nu. j. & seq. & fel. in c. cum caulam. nu. 2. n. & seq. de testibus. idem.

Testificari non tenentur priuilegiati, vt est com. opi. de qua fel. in c. cum causam, nu. 8. de testibus cogen. idem.

Testimonium valet eius, qui est testificatus, etiam non docto, q. poenituerit de peccato, vt est com. opi. de qua fel. in ca. intimauit, nu. 4. in fi. de testibus cogen. Bonacoff.

Testis infamis infamia facti repellitur à testimonio, quia nō est omni exceptione maior, etiam restitutus ad gratiam. Facit tamen indicium ad torturam cum aliis adimniculis, in defectum probationis, vt est com. opi. de qua Nicellus in tracta. de concordia glossarum. nu. 415. idem.

Testis non est interrogandus de his, ex quibus eius turpitudine detegatur, vt est com. opi. de qua Grassus in suo communium opi. lib. 2. c. 17. q. 33. idem.

Testes inhabiles sufficiunt in his, quæ sunt difficilis probationis in criminalibus, vt est com. opi. Cla. q. 24. idem.

Testis de auditu in criminalibus non probat. marf. conf. 20. nu. 5. & nu. 10. conf. 41. nu. 8. conf. 76. nu. 25. in 1. vol. conf. 88. nu. 9. conf. 116. nu. 3. in 2. Et testis de auditu non est verus testis. marf. d. conf. 20. nu. 6. & in conf. 76. nu. 26. in 1. & in conf. 116. nu. 4. in 2. Et maxime, quando non dicit à quibus audiuit quia non probat. marf. d. consil. 20. nu. 7. Merzarius consil. 2. 1. Bonacoff.

Testis vnus sufficit qui contradicat testamento vt testamentum vacillet, vt est com. opi. de qua Io. de Amicis in conf. 115. vbi dicit, q. ista est vera, & communis conclusio à qua nemo discrepat D. m. Alc. in conf. 124. vt lib. Corn. conf. 26. 1. litera L. in 4. lib. vide consilium 1. Vltimum voluntatum diuersorum. numer. 15. & sequent. Alias testi vnico non creditur. Riminald. nouissimus in conf. 39. numer. 35. Et not. quod testis, qui dicit se credere simpliciter, etiam si dicat pro certo se credere, non probat, vt per Riminald. vbi supra num. 30. & seq. idem.

Testes in omni causa debent esse omni exceptione maiores. curt. iu. conf. 122. nu. 5. com. dicit. Etiam in hæresi. D. Hier. Gabri. conf. 178. nu. 29. Etiam in crimine falsi. Idem Gabri. in conf. 180. nu. 1. idem.

Testis vnicus facit semiplenam probationem. curt. iu. in conf. 122. nu. 7. com. dicit. Et quando lex, vel statutum signanter & specificè duos testes requirit, si vnus esset idoneus, alter verò in aliquo defectu, dictum vnus per alium non suppleat. curt. iu. in conf. 289. nu. 36. in 3. vol. idem.

Testis vnicus facit semiplenam probationem. curt. iu. consil. 122. nu. 7. com. dicit. idem.

Testis vnico de facto proprio, quod ipse fecit non creditur. Boer. decif. 22. r. n. 7. com. dicit. Tiraq. in tract. de retract. in §. j. in gl. 14. n. 50. & seq. vbi plenè. Soarez in ver. testis n. 110. vide Com. opin. Tom. ij. D. Menoch

Menoch. de arbitrio iud. casu 99. per totum. Soarez ver. testis. n. 110. Etiam in ciuilib. Licet et esset Princeps. vt est com. opi. Nisi ei soli tantummodo noceret dictum, vt est com. opi. ibi nu. 111. & 112. idem.

Testis reuocans suum dictum in alio iudicio, stabitur primo. D. m. Alc. in tract. presum. reg. 2. presum. 29. communem dicit. idem.

Testis vnicus & singularis non facit indicium. secundum com. opi. de qua D. Lauren. Occa Ferrar. inter consilia cri. col. 60. nu. 63. idem.

Testis vnicus ad inquirendum & torquendum sufficit ad indicium. si sit omni exceptione maior Soarez. ver. testis. num. 310. idem.

Testis frater pro fratre ad defensionem in criminalibus. est idoneus. vt est com. opi. Soarez ver. testis n. 128. idem.

Testis mulier. etiam in causis capitalibus. est idonea. vt est com. opi. Soarez ver. testis n. 130. idem.

Testis. qui alioquin non est idoneus. si ex facti natura alij haberi nequeunt regulariter ac generaliter admittetur. vt est com. opi. Soarez ver. testis n. 132. idem.

Testis in vna re depositionis falsus. fidem in totum perdit. vt est com. opi. Soarez ver. testis n. 135. & no. quod testi non est adhibenda fides in alijs articulis probationis. si post publicationem testimoniorum conuincatur. qd corruptus in vno articulo falsum dixerit. vt est com. opi. Methodica iuris. part. 5. tit. de testibus. c. 23. ad fi. pag. 828. idem.

Testis. qui prius dixit nihil scire. postea veritatem deponit. nullam facit fidem. com. opi. Soarez ver. testis nu. 139. & si in altero iudicio dictum suum reuocauerit. statuer eius primò dicto. vt est com. opi. ibi n. 140. & com. dicit Cur. iu. conf. 318. n. 15. in 3. vol. Nisi primum iudicium fuerit nullum. vel inualidum. vt est com. opi. ibi n. 141. Sed cum aliud in iudicio deponit. quod extra deposuit. ac sua ipsius manu subscripsit. vacillare dicitur. & potest torqueri. com. est opi. ibi n. 142. Non tamen falsi poena plectetur. communis est opi. ibi num. 144. Bonacoff.

Testis. qui in extremo laborans falsum deponit. non est idoneus. vt est com. opi. Soarez ver. testis nu. 145. idem.

Testis varius. vel sibi contrarius est reducendus ad concordiam. vt falsum euitetur. vt est com. opi. Soarez ver. testis nu. 146. idem.

Testis in criminalibus debet esse omni exceptione maior com. est opi. Soarez ver. testis nu. 147. & debet testis reddere sui dicti rationem. vt est com. opi. ibi nu. 148. Fallit in testibus ad offensam probandam. com. est opi. ibi nu. 149. Vel. si deponunt de his. quæ ad ius spectant. communis est opi. ibi n. 150. Vel cum de fama publica deponunt. com. est opi. ibi nu. 151. idem.

Testes singulares sufficiunt ad probandum mulierem esse inhoneste vitæ in genere. si vnus deponat de vna re inhonesta. alius de alia. vt est com. opi. de qua Riminaldus nouissimus in conf. 7. nu. 59. idem.

Testis de auditu proprio facit fidem. si voces delinquentiù notas habet. vt est com. opi. Soarez ver. testis nu. 161. idem.

Testes de delicto de nocte facto testimonium facientes. non aliter sunt idonei. nisi vocem delinquentis notam habeant. & agnouisse asserant vel Lunam lucere deponant. vel lumen illic luxisse subiungat. vel denique sibi admodum delinquentem fuisse addant. vt est com. opi. Suarez verb. testes. nu. 172. 173. & 174. idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testes singulares sufficiunt ad probandum mulierem esse inhoneste vitæ in genere. si vnus deponat de vna re inhonesta. alius de alia. vt est com. opi. de qua Riminaldus nouissimus in conf. 7. nu. 59. idem.

Testis de auditu proprio facit fidem. si voces delinquentiù notas habet. vt est com. opi. Soarez ver. testis nu. 161. idem.

Testes de delicto de nocte facto testimonium facientes. non aliter sunt idonei. nisi vocem delinquentis notam habeant. & agnouisse asserant vel Lunam lucere deponant. vel lumen illic luxisse subiungat. vel denique sibi admodum delinquentem fuisse addant. vt est com. opi. Suarez verb. testes. nu. 172. 173. & 174. idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testis metatrix non est idonea in criminalibus. vt est com. opi. Soarez ver. testes idonei n. 197. proxeneta. affinis. pauper. mulier. infamis in causis arduis. Domesticus. licet domesticus quod ad furtum. vel aliud delictum in agentis domo perpetratum. & quod ad quantitatem. vel estimationem rerum furto ablatarum. & denique quod ad alia domi gesta probabunt. com. est opi. n. 204. Domesticus autem omnes dicitur. qui in eadem domo habitant. vt est com. opi. ibi n. 204. Nec sunt testes idonei. qui in aliqua parte sui testificatus falsum deposuerunt. vt est com. opi. ibi n. 285. Nisi pars illa fuerit separata à ceteris. vt est com. opi. ibi n. 206. Vel ad negocij principale non multum attinet. com. est opi. ibi n. 207. Quod idem est in testibus contrariis. com. est opi. ibi n. 208. item clerici contra laicos. & econuerso non sunt idonei testes in criminalibus. vt est com. opi. ibi n. 212. & 213. nisi aliter veritas haberi non possit. vt est com. opi. Socij item criminis non sunt idonei testes etiam ad formandam inquisitionem. vt est com. opi. ibi nu. 214. Nisi aliter veritatem haberi non possit. vt est com. opi. ibi num. 215. Nec tamen ad torquendum absque alijs iudicijs sufficiunt. vt est com. opi. ibi idem.

Testes duo. etiam ad conuincendum summum pontificem. vel imperatorem de crimine sufficiunt. vt est com. opi. Soarez ver. testes duo. nu. 221. idem.

Testes si nolunt venire ad testificandum in criminalibus. etiam possunt cogi multa eis indicta. com. est opi. Soarez ver. testes nu. 223. idem.

Testes. si dicant se errasse in deponendo. ac dictum suum li quidd probarint. & prius testimonium impunè reuocabunt. & deinde rectè ac validè testabuntur. com. est opi. Soarez ver. testes nu. 124. Quod intellige. si incontinenti se corripuit. cur. cu. si ex interuallo longo. quia praesumuntur subornati. cur. iu. in conf. 289. nu. 19. & seq. in 3. vol. Alioquin. si non probabunt. stabitur primò dicto. & ipsi erunt periuri. vt est com. opi. ibi nu. 125. Et si se subornatos. & corruptos fuisse dicent. & precibus aliquorum acquiescentes. falsum deposuisse asserant. nullam faciunt fidem. vt est com. opi. ibi nu. 126. quamuis id solum sufficiat. vt & ipsi torqueantur. & si idem affirmauerint. ad inquisitionem procedi possit. vt est com. opi. ibi num. 127. Bonacoff.

Testes domestici admittuntur. quando tractatur de praedictio folius fisci. & non accusatoris. vt est com. opi. de qua cur. iu. in conf. 281. nu. 8. & nu. 11. in 3. vol. idem.

Testes. qui ea vera esse deponent quæ vel actis. vel inquisitione continentur. verum esse asserunt. quod quispian alijs testis prius deposuit. nullus sunt momenti. vt est com. opi. Soarez ver. testes nu. 228. & 229. idem.

Testes si incontinenti se corrigant. quod secundo loco pro testimonio dicunt valet ac tenetur. Et ideo nec criminosi. nec poena aliqua puniuntur. vt est com. opi. Soarez ver. testes nu. 230. & 231. idem.

Testes in causis criminalibus. torqueri debent. & qui infamis infamia iuris sunt. & qui criminis participes sunt. & qui indeponendo sunt varij. & qui sunt viles personæ & qui interfuerunt delicto. & vidisse ac cognouisse neminem dicunt. com. est opi. Soarez ver. testes nu. 232. 233. & 234. idem.

Testes subornans. vel corruptus non ideo causam amittit. com. est opi. Soarez ver. testes n. 251. Si tamen vnum testem corruerit. vel falsum produxerit. poenas statuti punietur. vt est com. opi. Soarez ver. illo nu. 252. idem.

Testes ex eo solo falsi conuincuntur qd produciendo testimonio pecuniam accepisse probantur. com. est opi. Soarez ver. testes. n. 253. Ista probatio non nocet pecuniam danti. vt falsum commississe dicatur. vt est com. opi. ibi nu. 254. Testes vero ipsi falsi lueat poenas. & omne damnum parti resarcire cogentur. Licet aliud sit in foro conscientia: vt non teneantur. vt est com. opi. ibi nu. 255. Etiam si non sint iurati testes. quia falsi poenas dabunt ac si iurati forent. vt est com. opi. ibi num. 257. si tamen non circa substantiam ac formam falsum deposuerint. sed circa res extrinsecas. non tenentur poena falsi. nec in alijs partibus fidem perdet testificatus. vt est com. opi. ibi nu. 258. idem.

Testes. qui falsi sunt conuicti. si vel falsum illorum. vel falsa subscriptionem ibi damnum praedictumq; inferat. ordinarias falsi poenas non dabunt. Sed tantum extraordinarium stellationis supplicio afficietur. vt est com. opi. Soarez ver. testes nu. 159. idem.

Testium verba ambigua contra producentem interpretantur. vt est com. opi. Soarez ver. testium nu. 260. idem.

Testium omnium examinatio extendi debet. nec vnus extensio & aliorum postea assertio. sufficit. vt est com. opi. Soarez ver. testium. nu. 267. Bonacoff.

T E S T I S. Summaria.

Filium vel filiam non posse testificari pro patre: nec econtra. q. 1.

Filium non posse testem esse in testamento patris. nec in extranei testamento in quo pater haeres instituitur. q. 2.

Frater non prohiberi testimonium ferre pro fratre in causis ciuilib. secus in criminalibus. Derogari tamen aliquid eius fidei. propter sanguinis coniunctionem. q. 3.

Frater non cogendum testificari contra fratrem. nec in criminalibus. nec in ciuilibus. q. 4. & q. seq.

Mulierem esse testem idoneam in causa ciuili: Nisi in scriptura priuata à tribus testibus subscribenda. Et in testamentis. de iure ciuili. q. 6.

Mulierem secundum sententiam multorum posse de iure cano. adhiberi testem in testamento in terris ecclesie condito. q. 7.

Foeminam in testamento militis rectè adhiberi testem. q. 8.

Foeminam testem. esse posse de iure ciuili. etiam in criminalibus.

nalibus. q. 9. Mulierem prohiberi de iure cano. testimonium dicere in criminalibus. dec. & lo. de lmo. contrarium sententibus. q. 10.

Foemina prohiberi de iure cano. testem esse in matrimonialibus. que criminalibus. à canonist. hoc casu æquiparantur. q. 11. Cum ciuilitè agitur. & poena venit applicanda fisco ratione delicti. quo casu actio dicitur criminalis. mulier testis esse nequit de iure cano. ibid.

Vxorem non posse testimonium ferre pro viro. vel etiam contra virum. Et quæ sit ratio. q. 12.

Monacham non prohiberi testem esse in testamentis. q. 13. Colonum adscriptitium posse testimonium ferre. cum sit liber. q. 14.

Perito in aliqua arte. vt medico deponenti vulnus esse lachryale. an & quatenus credendum sine vel cum iuramento. q. 15. Dicta testium qui corrupti deposuerunt. non posse partium consensu conuallidari. q. 16.

Illud quod dicitur publicatis attestationibus. non esse alios testes recipiendos super iisdem articulis. locum non habet. cū interuenit partium consensus. ea. q.

Vni soli testi. ex consensu partium. fidem plenè haberi. q. 17. Vnum testem semiplenam facere probationem. ibid.

Iuramentum remitti posse testibus de consensu partium. cum contineat merum fauorem partium. q. 18. Dictum testis. qui aliter dixit extra iudicium non iuratus. aliter verò deposuit in iudicio iuratus. admitti. & fidem facere: contra opinionem Bar. q. 19.

Dicto testis iurati. extra iudicium prolato stari: licet postea idem contrarium deponat in iudicio: Sed tamen primum debilitari per secundum. q. 20.

Testem deponentem falsum. cuius tamen dictum est nullum. vt quia deposuit non iuratus. vel extra articulos. non puniri poena falsi: Sed extraordinarie. q. 21.

Dicto testis negantis se ita deposuisse. pro vt scripsit Notarius. standum potius. quam dicto Notarij. dum tractatur de falso. q. 22.

Siallegetur testem capitale esse inimicum. differri eius receptionem. q. 23.

Dictum testis interrogati de ratione & causa scientia: & respondentis. quia fuit praesens. valere & probare. Contra Baldi & sequacium eius opinionem. q. 24.

Solam paupertatem non esse causam sufficientem recusandi & repellendi testem à testimonio. q. 25.

In quaestione. an & quando quis dicatur pauper. in casibus à iure non limitatis & definitis. vbi magnum vertitur praedictum. standum arbitrio iudicis. ead. q. in fi.

Dictum testis deponentis contrarium ei. quod dicit ipse principalis. non valere. nec probare: sed standum potius assertioni principalis. q. 26.

Testes singulares fidem non facere: in singularitate obstantia. vbi est contrarietas: Secus autem in singularitate cumulatua. vbi nulla contrarietas. vel diuersitas effectuum. q. 27.

Testes non produci & recipi ante litem contestata. Nisi producantur ad perpetuam rei memoriam. Id quod in reo est perpetuo verum. q. 28.

Quando non est in potestate actoris agere. vt cum debitum est conditionale. &c. licere ei indistinctè producere omnes testes ante litem contestatam. q. 29.

Testes in causa appellationis non posse denuò produci super iisdem articulis: Sed de iure cano. super nouis descendenti bus ex veteribus: Id quod in foro ciuili locum habere interpres iuris ciuilib. negant. q. 30.

An laicus. vel qui clericus esse non potest. sit admittendus ad testimonium dicendum à clericum in criminalibus. q. 31.

Inimicum repellendum à testimonio. Idq; procedere in inimico reconciliato: Si reconciliatio nuper contigerit. q. 32.

Testem posse interrogari. teneriq; ad respondendum de his. quæ ad elidendam testimonij fidem contra ipsum obicij possunt. q. 33.

Testem non esse interrogandum de his. ex quibus turpitudinis ipsius detegatur. ibid.

Intellectus. l. nullum. C. de testibus. q. 34. Omnem iudicem habentem iurisdictionem ordinariam. item delegatum principis posse punire testem. propter crimè. quod in ferendo testimonio commisit. ead. q.

Q V A E S T I O I.

Quæro. An filius vel filia possit testificari pro patre. vel econtra? Resp. q. non. & hoc est clarissimum per tex. in c. si testes. 4. q. 3. Hanc opi. tenet Io. Mona. in defensorio iuris. Rub. contra testes. & de filio est tex. in l. parentes. C. de testib. Hanc dicit et

se com. opi. Alb. in suo tract. de testib. & eam tenet spec. tit. de teste. §. 1. maxime ratione affectionis. quam habent inuicem erga se. quæ consideranda est in testibus.

Q V A E S T I O I I.

Sed nunquid hoc etiam procedit in testamento? Resp. q. sic. indistinctè. siue ipse pater condat testamentum. siue alius. à quo pater ipsius haeres instituitur. Namq; non potest filius esse testis. hanc dicit esse commu. opi. Aret. in l. qui in testamento. §. quacunque nu. 10. ff. de testa.

Q V A E S T I O I I I.

Quæro. An frater possit testificari pro fratre? Resp. communitis & recepta dod. opi. est. qd in causa ciuili non prohibetur esse testis. ita expressè tenet gl. l. parentes. C. de testib. & in c. con sanguinei. verb. parentes. 3. q. 5. Eandem opi. tenet spec. rit. de teste. §. 1. nu. 8. abb. c. cum oporteat. nu. 3. de accus. & ibi Io. de imo. n. 10. Hanc dicit esse com. opi. Soci. iu. conf. 299. n. 12. vol. 2. & Ant. Corf. in sing. ver. testis. & eam tenet Steph. Bertr. conf. 212. n. 9. vol. 1. Bauer. §. pater. n. 23. inst. de testa. Alb. in tract. de testi. 2. par. pr. n. 5. Alc. in tract. praesum. reg. 1. praesum. 23. n. 20. Edictum. n. de testib. est prohibitorium. Vnde cum frater non sit prohibitus testificari. admittendus est.

Secus verò est in criminalibus. de quo est text. l. Iulia. ff. de testib. c. si testes. §. l. Iulia. 4. q. 3. Gand. in tract. malcf. reg. de testib. & qui repellantur. nu. 7. Hanc opi. quoque tenet spec. tit. de teste. §. 1. nu. 8. abb. c. cum oporteat. nu. 3. de accus. c. literas. nu. 8. de praesum. Alex. conf. 70. n. 5. vol. 1. Alb. d. l. parentes. n. 1. ibi Bal. & doct. communiter Iac. de Belui. in prac. crim. c. de causis criminal. nu. 70. in criminalibus. n. testes debent esse omni exceptione maiores. Dicunt tamen supradicti doc. qd in casib.

in quibus frater admittitur pro fratre. detrahitur fidei. & sic non erit omninò integer testis. vltra predictos tenet Guid. Papa c. cum regula. nu. 2. de of. deleg. Bar. Soci. conf. 20. nu. 1. 8. & conf. 130. nu. 10. vol. 1. Aret. d. c. cum oporteat. nu. 1. i. iaf. rep. l. admonendi. nu. 167. Io. de Amicis. conf. 61. n. 19

rius.c. quoniam.nu.4. de testibus.

Limita secundum in testamentis, nam mulier testis esse non potest. Et hoc expeditum est de iure civili, per text. in l. qui testamento. §. mulier. ff. de testa. §. testes. inst. e. tit. Hanc opi. tenet expressè fel. & omnes doct. in c. quoniam. de testib. abb. & docto. c. relatum. el. 1. de testa. Ant. Bauer. n. 1. & 10. Fran. Ozer. n. 14. d. §. testes. Vbi assignant rationem. quia mulier fragilis est. Eandem opi. tenet Triaq. in li. connub. in o. l. n. 52. Gul. Bened. in d. ca. Rainutus. verb. duas habet filias. dec. d. l. foemina. Co. var. d. c. relatum. nu. 4. Hanc dicit esse communem Nic. Bello. conf. 14. nu. 8.

QVAESTIO VII.

Sed nunquid hoc procedit etiam de iure canonico? Resp. doc. in hoc variè fenserunt. Quidam tenent, q. mulier in testamento in terris ecclesiae condito testis esse possit, & hanc opi. tenet abb. in c. cum effes & ibi Coua. nu. 14. dicit hanc esse communem opi. Eandem dicit esse communem iaf. l. hac consulti. ma. n. 9. C. de testa. Hanc quoque sequitur ibi Mar. Ant. Asten. sis in rep. §. ex imperfecto. nu. 175. Hier. Zauet. in tract. differ. vtriusque iur. differ. 26. nu. 3. 8. Eandem dicit esse communem jmo. l. nemo potest. nu. 4. ff. de leg. 1. Caro. Ruin. conf. 192. nu. 7. vol. 2. Hanc quoque dicit communem Crot. in tract. de testibus. 1. par. nu. 10.

Quidam verò tenent contra, q. f. etiam de iure canonico mulier testis esse non possit, & hanc dicit esse communem Bello. d. conf. 14. nu. 8. quam veriorum quoque dicit Cla. de testa. men. q. 55.

QVAESTIO VIII.

Quero, Nunquid hoc procedat etiam in testamento militis? Resp. q. non, quia vbi remissa est solennitas iuris positivi, ibi sufficiunt duo testes, etiam foemina. Ita tenet gl. auth. q. si ne. C. de testa. Bar. d. §. ex imperfecto. Eandem opi. tenet Ange. in §. testes. arg. gl. inst. de testa. & ibi Ant. Caius in addi. nu. 6. & Bauer. nu. 26. Hanc quoque tenet Ripa, in tract. de peste. Rub. de priuileg. vltima. voluntat. cau. pestis. nu. 24. Et eam dicit esse communem idem Bauer. §. planè. nu. 5. inst. de testa.

QVAESTIO IX.

Quero, An foemina possit esse testis in causa criminali? Respon. q. sic, & hoc expeditum est de iure civili, est enim de hoc tex. in l. de eo. ff. de testib. & ibi tenet hanc opi. Floria. de S. Pe. & dicit eam esse communem lac. de S. Geor. nu. 4. Eandem dicit esse communem opi. abb. d. c. quoniam. nu. 2. fel. nu. 1. de testib. & eam tenet Spec. tit. de teste. §. 1. nu. 83. Alex. conf. 111. n. 6. vol. 1. Bertr. conf. 137. nu. 3. vol. 2. Eandem dicit esse communem Aug. Arimi. in addi. ad Ang. in tract. malef. verb. comparruerunt dicti inquisiri, & totum negauerunt.

QVAESTIO X.

Sed quid de iure canonico? Resp. q. non possit esse testis, ita probat tex. c. mulierem, 33. q. 5. Hanc opi. tenet Host. tit. de testib. §. quis testis esse possit. Io. Fab. & Ang. d. §. testes. Iaco. de S. Geor. d. l. ex eo. Eandem opi. tenet Cepol. in conf. 32. n. 2. & 3. Bertr. conf. 137. nu. 3. vol. 2. Mar. Mant. conf. 56. nu. 23. & consil. 152. nu. 17. Roma. l. admonendi. nu. 119. ff. de iur. iur. & ibi expressè tenet caro, Sacchus. nu. 110. Hanc quoque tenet Alc. in tract. praesum. reg. 1. praesum. 47. abb. d. c. quoniam. nu. 2. fe. Jy. nu. 1. Bonifa. de Vitalin. in tract. malef. rub. de testib. nu. 35. & 37. vbi dicit hoc esse expeditum Hip. de marf. conf. 22. & consil. 18. nu. 34. conf. 130. nu. 34. Et hanc opinio secundum praefatos doc. est vera & communis, quam nemo auersatus est, ecce pro Decio, in d. l. foemina, & d. c. quoniam. nu. 20. vbi vult etiam de iure canonico foeminam in criminalibus esse idoneam ad testificandum. Eandem opi. dicit esse communem Io. de imol. in l. qui testamento §. mulier. ff. de testa. quem refert August. d. add. ad Ang.

QVAESTIO XI.

Sed nunquid hoc procedat, quoque in causis matrimonialibus, quae aequiparantur criminalibus? Resp. spec. in tit. de refcri. §. ratione formae. ver. nunc igitur, tenet q. non. hanc opi. sequitur abb. c. si p. debilitate. n. 4. de of. dele. Bal. conf. 112. vol. 2.

Contrariam opinionem probat text. c. super eo. el. 2. de testibus & eam dicit esse communem Alex. in conf. 2. vol. 1. lac. de S. Geor. d. l. ex eo nu. 5. dec. in conf. 133. Eandem dicit esse communem, & quoties observari Socii. u. conf. 31. n. 13. vol. 2.

Amplia praedictam conclusionem procedere quoq. si civili ter agatur, & poena applicanda sit sisco ratione delicti, Namq. de iure canonico testis esse non potest, ita expressè vult Alex. vbi allegat plures doct. qui idem tenent in conf. 19. nu. 1. vol. 1. Paris. conf. 165. nu. 12. vol. 4. Quandocumque enim poena etiam pecuniaria sisco applicanda est, dicitur actio criminalis secundum receptam & coem doct. sententiam, vt firmat Lu-

do. Gomez. in pr. de actio. n. 18. & tenet iaf. ibi. nu. 15. Bart. l. 3. ff. de sepul. viol. curt. iur. rubr. de iudi. nu. 18.

QVAESTIO XII.

Quero, An vxor possit testificari pro viro, vel contra virum? Resp. q. non, ita tenet gl. in testibus. inst. de testa. gl. in l. si. §. a. n. in fi. C. de his, qui ad eccl. confug. Hanc opi. tenet Alex. in conf. 156. vol. 5. Alb. Galeota, quem refert Spec. tit. de teste. §. 1. ver. sed quid de vxore. Eandem tenet Socii. in conf. 17. inci. supradicta causa positio. vol. 1. Et eam dicit esse communem Alb. de Mane. in d. tract. de testib. rub. quando testis repellatur ratione domesticitatis. Hip. de marf. l. §. ad quaestionem. ff. de quaest. Idque eod. quia maritus & vxor sunt vnum corpus & vna anima, itemq. propter continuum habitationem, & immo deratam affectionem. Licet spec. quem refert & sequitur abb. in c. in literis. de testib. vult non esse simpliciter verum, q. vxor sit in potestate viri, ad eod. vt propterea repellatur a testimonio in causis viri, maxime si sit virago, cuius opinio in hoc communiter damatur, vt testatur Hipp. vbi §. & eam reprobat Bal. & Sali. in l. 2. C. de testib. ex quo omnino domestica est.

QVAESTIO XIII.

Quero, An monachus possit esse testis? Resp. q. sic, ita tenet gl. §. cogitandum. auth. de mona. quae gl. est ordinaria. Hanc opi. tenet quoque Bal. auth. ingressi. C. de sac. eccl. & est com. opi. sec. iaf. l. hac consulti. ma. in prin. C. de test.

Amplia etiam procedere in testamentis, Namq. monachus potest esse testis, ita probat tex. c. nuper. extr. de testib. & hanc opi. tenet Bal. l. 1. verbo, super. q. 10. C. de sacros. eccl. & firmat spe. ti. de teste. verbo, quid de monacho, & sequitur ibi Io. An. in add. Eandem opi. approbat Bar. in l. in tantum §. vniuersitatis. ff. de rerum diuis. prac. Papien. for. iuram. testium. verb. protestante, vbi dicit q. haec est veritas, & ita consultum esse per excellentes iuriconsultos. Hanc quoque dicit communem esse opi. Syluest. Aldobr. inst. de iur. perso. in prin. nu. 40.

QVAESTIO XIV.

Quero, an adscriptitius colonus possit ferre testimonium? Resp. q. sic, ita probat tex. expressus in c. 2. de iudicis. vbi dicit, q. sint liberi. Et hanc opi. tenet gl. inst. de iur. perso. in pr. verb. aut serui. & ibi Io. Fab. & §. testes. de testa. Eandem tenet doc. coiter in l. 3. ff. de testib. vt testatur Aldobr. in d. gl. nu. 29.

Vulgaris conclusio est dictum testis non iurati nullius esse momenti, nullamq. fidem facere, vt probat tex. in l. iurifurandi C. de testib. c. quoties. c. licet vniuersis. ext. eod. & ibi communiter doct.

QVAESTIO XV.

Sed nunquid hoc locum habet in perito in arte, vtputa me dico deponente vulnus esse mortale vel non? Resp. gl. in d. l. iurifurandi. tenet q. non, sed creditur ei sine iuramento. Contrarium vero tenet gl. l. comparationes. verb. deponentibus. C. de fid. instru. Verum haec discordia communi doct. distinctionis foedere tollitur. Aut enim quaeritur, an teneantur iurare de veritate, & habet locum gl. d. l. iurifurandi: aut quaeritur, an debeant iurare de credulitate, & habet locum gl. contraria, vt firmat iaf. l. admonendi. nu. 197. 2. lect.

QVAESTIO XVI.

Quero, Vtrum dicta testium, qui corruptè deposuerunt, possint consensu partium conuadant? Resp. q. non, ita tenet Bar. in auth. at qui semel. C. de prob. vbi etiam dicit, quod illud, quod solemnus dicere, q. publicatis attestationibus non sint alij testes recipiendi super iisdem articulis, debet intelligi, nisi interueniat consensus partium, & tenet abb. c. fraternitatis. & dicit ibi communiter teneri Paris. nu. 53.

QVAESTIO XVII.

Quero, An vni soli testi de consensu partium assumpto credatur? Resp. Bar. in l. 1. §. eadem autem. ff. de verb. obl. tenet q. per consensum partium non possit fieri, q. vni soli credatur.

In contrariam tamen partem à doct. communiter itum est, vt firmat iaf. d. §. eadem. nu. 8. & eam tenet spec. d. tit. de teste. §. restat. Bal. & Sali. in bonae fidei. C. de reb. cred. Ant. de Bu. & doc. in c. veniens. extra de testib. per l. stipulatio. §. sed vti.

Sed nunquid vnus testis semiplenam facit probationem? Respon. q. sic, ita probat gl. in l. admonendi. ff. de iureiur. quae communiter approbatam esse dicit Marth. de affi. in tract. de iure proton. §. 4. n. 9. si enim duo faciunt plenam probationem. l. vbi numerus. ff. de testib. consequenter vnus semiplenam inducere debet, vt idem iuris statuatur de parte, respectu partis, quod de toto respectu totius statui solet, dummodo talis testis deponat de veritate, & sit omni exceptione maior.

QVAESTIO XVIII.

Quero, vtrum iuramentum testibus possit remitti de consensu,

sensu partium? Resp. q. sic, & est tex. expressus in c. tuis. ext. de testib. & ibi omnes doct. Eandem opi. tenet gl. in c. fraternitatis. & ibi sequitur Host. & Io. An. ext. e. tit. gl. l. ver. sententia. & ibi iaf. ff. de feris. & haec opinio est verior, vt firmat praesi. Papi. in forma iura. testi. verb. non iurati, licet Speculator velit id ita demum procedere, si fiat cum licentia & auctoritate iudicis: iuramentum enim testis continet merum fauorem partium, nil mirum ergo, si à partibus remitti possit, cum fauori pro se introduco quilibet possit renuociare.

QVAESTIO XIX.

Quero, Vtrum dictum testis, qui aliter dixit extrajudicialiter non iuratus, aliter verò depositus in iudicio, probet & sit admittendum? Resp. q. Bar. in l. eos. ff. de fals. tenet, quod non probat huiusmodi testis, imò vt falsarius est puniendus.

Contrariam verò opi. doc. communi calculo approbant, vt firmat Io. de imo. in c. cum causam. extra de testib. Eandem contra Bar. tenet Bal. Pan. & And. Barb. c. per tuas. de testib. Ange. d. l. eos & in conf. 233. incip. punctus est, vbi dicit dictum Bar. sibi nunquam placuisse, & tenet contra Bar. Lud. Ro. l. q. bona §. qui stipulatus. ff. de dam. infe. prac. Papi. i. for. op. cont. test. verb. ac etiam varij. Sal. auth. si dicatur. C. de testib. Bal. c. 1. §. si enim domino, quid sit inuestitura, vbi dicit casum esse contra Bar. Eandem opi. contra Bar. dicit esse communem Tho. Fer. cau. 13. inci. quaestio est inter scribentes. Eandem dicit esse magis communem opi. Alex. conf. 74. vol. 1. Et hanc dicit veriorum Aug. Arimi. add. ad Ang. in tract. malef. ver. falsario. n. 23. & ibi Ang. dicit eam communiter teneri. Hanc opi. dicit quoque communem Cepol. in conf. 61. & tenent omnes doct. in l. nullum. C. de testib. Est enim rationabilius, vt praefatur secundum dictum testis factum iudicialiter, de quo iuravit, & praecessit legitima citatio, & sic maiori deliberatione emanauit, quam prius. Nec debet testis varians hoc casu puniri, vt falsarius, cum testimonium sine iuramento, & extra iudicium sit nullius momenti.

QVAESTIO XX.

Quero, Quid si vtrunq. dictum testis sit iuratum? Resp. inn. in c. praeterea. ext. de testib. cogen. tenet, q. si testis ex intervallo contrarium deponat, tunc stari debet primò, licet si vtrunq. iuratum sit, primum debilitetur per secundum diuim. Hanc opi. sequitur abb. in c. cum in tua ext. de testib. & ibi Fel. idem fel. in d. c. praeterea. vbi assertit omnes ita tenere. & eam sequitur Rot. decif. 293. inci. testis. Cap. decif. 142. nu. 9. & 11.

QVAESTIO XXI.

Quero, An testis dicens falsum cuius, tamen dictum est nullum, vt quia depositus non iuratus, vel extra articulos, incidat in falsum? Resp. q. non, & ista est com. opi. vt attestatur Gandi. in tract. malef. rub. de falsarij. nu. 11. quem refert & sequitur Aug. Arimi. in add. ad Ang. in trac. malef. verb. falsario. nu. 21. Alb. de Rosa. in tract. statu. 2. par. q. 145. vbi dicit, q. vidit communiter ita teneri, quod testis non punitur poena falsi, sed extraordinarie poena pecuniaria.

QVAESTIO XXII.

Quero, Si testis negat, se ita deposuisse, prout notarius scripsit, dum tractatur de falso, an potius stabitur dicto testis, quam notarij? Resp. q. sic, ita firmat spec. d. tit. de teste. §. 1. ver. sed pone. ecce iudex. idem in ti. de inst. edic. §. restat. ver. quid si dum attestatur. Eandem opi. tenet Alex. in conf. 70. in vol. 1. & consil. 74. c. Et eam dicit communem Gram. decif. 60. nu. 18. abb. & feli. in c. audientiam. ext. de praes. feli. c. cum causam. ext. de testib. Card. & imo. in clem. 2. de haeret.

QVAESTIO XXIII.

Quero, Si testis allegetur capitalis esse inimicus, An eius debeat differri receptio? Resp. q. sic, dummodo opponens incotinenti offerat se probaturum, ita probat tex. in §. si verò quis dicit. auth. de testib. Hanc opi. tenet Bar. in auth. si dicatur, & ibi Sal. & doct. C. de testib. & est com. opi. vt testatur Gram. de cif. 86. nu. 1. inn. & Io. And. in c. ex parte. qui dicit hanc opi. esse tenendam.

QVAESTIO XXIIII.

Quero, Vtrum, dictum testis valeat & probet, qui interrogatus de ratione scientiae, responderet, quia fuit praesens? Resp. Bald. in l. 2. §. voluntatem. tenet, q. talis testis non probet, nisi dicat, fuit praesens & intellexi, potest enim quis esse praesens corpore & non animo. Idem tenet Bar. in c. j. de content. inter domi. & vasal. de inuest. in vsib. feud. Eandem opi. sequitur Alex. in conf. 134. incip. in causa & lite vertente. volu. 2. & conf. 112. vol. 3. incip. viso superiori themate.

Contraria tamen opinio, q. l. dictum testis, qui deponit se scire, quia fuit praesens, probet, communi calculo approbata est, vt testatur iaf. in d. §. voluntatem. n. 21. dicens ab ea in co-

sulendo & iudicando non esse recedendum. Hanc opi. tenet Bart. in tract. de testib. post gl. in l. 1. verb. praesentibus. & ibi doct. C. de errore cal. imo. & doct. l. haeredes palam. ff. de testa. Bal. Sal. l. testium. per tex. ibi, ver. praesto. C. de testi. Eandem opi. dicit esse communem Ale. d. §. voluntatem. & in l. i. ff. si cer. pet. & in conf. 180. incip. in causa Anglorum. vol. 2. & eam tenet Floria. in l. ob carmen §. si. ff. de testib. Et hanc opi. optime probat tex. in d. l. testium. verb. praesentia. vbi probatur, sufficere, si testis interrogatus de causa scientiae, dicat, scio, quia fuit praesens. Et haec est veritas, ex quo. n. dicit se scire, & reddit rationem, quia praesens fuit: consequens est, q. intelligatur deponere per illum sensum corporis, per quem veritas illius actus percipitur, licet specificè sensum corporis non exprimat. Praesentia. n. potest se habere ad visum, auditum & reliquos sensus. Et ratio testis non est calumnianda sed potius adiuuanda, & adaptanda ad id quod dicit testis, intelligenda tamen est communis, quando testis deponit de propria praesentia, secus si de aliena, vt per praefatos doct. in locis alleg.

QVAESTIO XXV.

Quero, An sola paupertas sit causa sufficiens repellendi testem à testimonio? Resp. q. non, si alias est persona honesta, ita probat tex. in c. si qui testium. ex. de testib. & ibi gl. si. quam communiter approbatam esse dicit iaf. in l. si constante. nu. 155. ff. so. ma. & eam gl. sequitur Aret. ibi, & in conf. 13. incip. viso diligenter themate. spec. tit. de teste. §. 1. ver. item quid si est pauper. abb. d. c. si qui testium vbi tamen subdit, q. iudex hoc casu secundum qualitatem personae, & causae quantitatem arbitrat. quantum fidei huic testi sit adhibendum.

Nota tamen, q. in hoc, an quis dicatur pauper, in casibus non limitatis à iure, & vbi magnum vertitur praedictum, statur arbitrio iudicis, & ista est com. opi. vt firmat iaf. d. l. si constante. nu. 147.

QVAESTIO XXVI.

Quero, Vtrum dictum testis, deponentis contrarium eius quod dicit ipse principalis, valeat & probet? Resp. com. & recepta doct. opi. est q. tales testes, contrarium asserentes eius, q. dicit ipse principalis, non probent, sed stetur potius assertioni principalis, quatenus tendit in eius praedictum. Ita probat tex. in c. in praesentia. de proba. Hanc opi. tenet inn. c. cum contingat. extr. de of. deleg. Pau. de cast. Roma. & omnes doct. communiter in l. 2. §. creditum ff. si cert. pct. vt firmat Gram. decif. 103. nu. 61. & tenent moder. in c. cum tutor. ext. de testibus.

QVAESTIO XXVII.

Quero, Vtrum testes singulares in suis dictis fidem faciunt? Resp. com. & recepta opi. est, q. tales testes regulariter non probant, ita est tex. c. licet vniuersis. & c. licet ex quadam. ext. de testi. Iurifurandi. C. de testi. Hanc opi. tenet Cy. l. 2. C. quae sit lo. consue. fel. d. c. ex quadam. nu. 2. iaf. & doct. communiter. l. admonendi. & ibi Ripa, qui de communi testatur. Bal. c. licet. nu. 11. ext. de prob. & Rub. nu. 2. de controuer. inuest. Eandem tenet Aym. Craue. trac. de antiq. temp. 4. par. ver. sed enim. n. 1. 2. & 6. vbi communem asserit, & in conf. 78. n. 2. Hier. Gig. in tracta. de cri. l. maiesta. rub. q. uo & per quos. q. 8. singularitas. n. inducit varietatē & incertitudinē, cum non possit scribi, cuius dicto magis debeat adhiberi fides, quae dicunt diuersa & separata, praeterea aut dubia nihil releuat, nec probationis nomē merec.

Praedicta conclusio limitatur, vt procedat absque omni dubio, in singularitate testium abstractiua, siue obstativa, q. n. in surgit repugnantia, aut contrarietas, ita tenet Bal. c. licet aut. n. 11. ext. de prob. Bal. rub. n. 2. de contro. in inuest. Alex. consil. 143. li. 2. Rip. iaf. & doct. communiter secundum eos, in l. admonendi. ff. de iur. iur. Eandem firmat Aym. Craue. trac. de antiq. tempo. 4. par. ver. sed enim. nu. 1. 2. & 6. & conf. 78. nu. 2. Hier. Gygis. tract. de crim. l. sa. mai. rub. quo. & per quos. q. 8.

Secus est in singularitate testium cumulatiua, in qua nulla est contrarietas, vel diuersitas effectuum, sed probationes licet sint de diuersis actibus, tamen cumulantur ad eundem effectum, vt quia per diuersos & plures actus in genere probatur mulierem fuisse & esse inhonestam, seu infamatae vitae Namq. tales testes admittuntur, ita tenet gl. & doct. l. ob carmen §. si. ff. de testib. gl. c. nihilominus. 3. q. 8. inn. c. qualiter & quando. 2. de ac. cus. Spe. tit. de inquisit. §. 1. ver. q. si vnus. & ista est com. opin. vt dicit imo. c. cum oporteat. quem allegat Gram. decif. 107. nu. 9. Alex. conf. 13. vol. 7.

QVAESTIO XXVIII.

Quero, Vtrum testes produci & recipi possint ante litem contestatam? Resp. q. non, idq. regulariter verum est, ita probat tex. & no. ibi doc. communiter, in c. quoniam contra. ext. vt lit. n. o. conte. Hanc opi. tenet spec. ti. de teste. §. nunc tractem. Lanfr. de Oria. repe. d. c. quoniam contra. verb. testium depositum. nu. Com. opin. Tom. ij. D 3 45. vb

4.5.vbi hanc dicit esse communem opi.Bar.l.de etate.ff.de mi nor.praet.Papien.for.iuram.testi.in prin.nu.1.Soci.in tract.re gul.reg.44.& regul.242.

Limita hanc communem concl.vt non procedat in testib. qui producuntur ad perpetuam rei memoriam.Namq;ij,ante litem contest.produci & recipi possunt,vt probat tex.d.c.quo niam frequenter.& ibi communiter doct.Ale.conf.200.vol. 2.Bar.Soci.conf.244.incip.considerata.vol.2.Soci.tract.fall. regul.413.

Et hoc quidem procedit indistincte in reo, vt testes possit producere ad perpetuam rei memoriam, etiam si nullus adfit timor mortis,absentia,vel male valetudinis,ita probat tex.c. significauit.& c.Alberic.de testibus.

QV AESTIO XXXIX.

Sed dubium est in actore,quando non est in eius potestate, an velit agere,nunquid tunc etiam omnes testes indistincte re cipi debeant?resp. qd licet Bar.in auth.fed et si quis,quem ibi se quitur Ang.conetur distinguere inter conditionem,& condi tionem: Tamen eius doctrina communi calculo improbata, & in eam sententiam itum est,quod s,quando non est in pote

state actoris agere, vt quia debitum est conditionale vel in diem,tunc indistincte actor omnes testes producere possit an te litem contest.absque eo etiam, qd timeatur de morte vel diu rna absentia testium,sicut reus.Ita videtur esse text.in l.in l. Aquilia, si delectum, ff. ad l. Aquil. secundum veriore & mag is litera consentancum intellectum, vt firmat abb. post gl. in c. significauit. ext. de testib. & hanc opi. contra Bar. tenet imo. in d.c. quoniam frequenter, 10. And. in add. ad spec. ri. de teste. §. nuctraetemus, ibi item quaro. Ant. de Bu. quem refert abb. d. c. significauit. dicens hanc sententiam esse veriore. Eandem opi. tenet Sal. d. auth. sed si quis. Alex. in conf. 203. vol. 2. Areti. in d. c. significauit, vbi dicit, qd forte opinio Bar. de iuris subtili tate est verior, licet contraria sit aequior & comunior. Capy. decif. 123. n. 7. Cum enim actor in debito in diem, vel sub co ditione, de praesenti non possit agere, & nihil incertius hora mortis, aequum est, vt ei subueniatur, cum nullum in hoc pe riculum esse possit, & cesset ratio prohibitionis, cum non sit in eius potestate, vt agar. Et ita dispositio d. c. quoniam frequen ter, attenda identitate rationis poterit in hisce terminis limita ri iuxta. c. significauit, quod loquitur in reo.

QV AESTIO XXXI.

Quero, Vtrum in causa appellationis possint de nouo tes tes produci super iisdem articulis? Resp. in hoc articulo mag nus est doctorum vtriusque iuris canonici & civilis, pro du plici sententia rationes varias adducentium, conflictus. Nam que communis canonistarum opinio est, qd testes produci pos sint super nouis articulis descendentibus a veteribus, non au tem super iisdem, vel directo contrariis propter timorem su bornationis. Ita est tex. in clem. 2. ext. de testib. Hanc opi. tenet abb. & fel. c. fraternitatis, & ibi Maria. Soci. art. 6. & 9. ext. de te stib. Barba. d. clem. 2. vbi de communi testantur. Et eam sequit ur Bar. in l. per hanc. nu. 4. C. de tempo. appel. idem Bar. in au then. qui semel. C. de proba. Alex. consulendo in conf. 58. vo lu. 2. & conf. 84. n. 4. & concludunt praedicti doct. decisionem d. clem. 2. in vtroque foro obseruandam esse propter genera litatem rationis eius. Et maxime, cum hic articulus de iure ci uili sit dubius, quo casu canonibus, si in iis expressis statutum est, standum esse in vtroque foro, communiter traditum est.

QV AESTIO XXXII.

Quero, Vtrum in causa appellationis possint de nouo tes tes produci super iisdem articulis? Resp. in hoc articulo mag nus est doctorum vtriusque iuris canonici & civilis, pro du plici sententia rationes varias adducentium, conflictus. Nam que communis canonistarum opinio est, qd testes produci pos sint super nouis articulis descendentibus a veteribus, non au tem super iisdem, vel directo contrariis propter timorem su bornationis. Ita est tex. in clem. 2. ext. de testib. Hanc opi. tenet abb. & fel. c. fraternitatis, & ibi Maria. Soci. art. 6. & 9. ext. de te stib. Barba. d. clem. 2. vbi de communi testantur. Et eam sequit ur Bar. in l. per hanc. nu. 4. C. de tempo. appel. idem Bar. in au then. qui semel. C. de proba. Alex. consulendo in conf. 58. vo lu. 2. & conf. 84. n. 4. & concludunt praedicti doct. decisionem d. clem. 2. in vtroque foro obseruandam esse propter genera litatem rationis eius. Et maxime, cum hic articulus de iure ci uili sit dubius, quo casu canonibus, si in iis expressis statutum est, standum esse in vtroque foro, communiter traditum est.

Contrariam opinionem, qd dispositio d. cle. 2. non habeat locum in foro ciuili, tenent doct. ciuili scientia, post gl. in d. l. per hanc. & d. auth. at qui semel. verb. productione. vbi dicit sic de consuetudine seruari. gl. c. fraternitatis. verbo, nouis, quae dicit ita seruari in foro seculari. Eandem opi. tenet spec. tit. de teste §. satis vtiliter. ver. 12. Lanst. d. c. quoniam. verb. testium. pract. Papi. for. o. p. con. test. verb. sunt q; publicati. Brunatius, in insti. rer. iudi. rub. de prouoc. & appel. nu. 36. Cy. Bal. Ang. & doct. communiter d. l. per hanc. curt. admonendi. num. 35. & seq. ff. de iureiur. Vbi indubitanter asserit hanc esse communem opi. & ita iudicari in sacro imperiali consilio firmat Mynsing. in obser. centu. 1. obser. 41.

QV AESTIO XXXI.

Quero, Vtrum laicus vel qui clericus esse non potest, sit ad mittendus in testem contra clericum in criminalibus? Resp. communiter receptum est, non esse testem idoneum in crimi nali causa contra clericum, cum qui clericus non est, vel tale patitur corporis vitium, quod ab initio impedit eum ordinem, ita tenet abb. & doct. c. 1. ext. de excep. ca. ipsi Apostoli. 2. q. 7. Hip. de marf. in pract. crim. §. nunc videndum. n. 52. Et eam com muni doct. consensu approbatam esse firmant fel. dubius trj, & deci. d. c. 1. de cuius veritate ego quoque non parum dubi-

ro. Cum in hoc, an quis veritatem dicat, non corporis macu lam aut vitia, sed legalitas, id est, vitae integritas & morum honestas inspiciuntur. l. 3. in prin. & ibi gl. verb. agens. de test. l. scire oportet. §. cum quis. ff. de tutor. & curat. da. ab his.

QV AESTIO XXXII.

Quero, Vtrum inimicus sit repellendus a testimonio? Resp. pon. quod sic, tex. l. 3. in prin. ff. de testib. §. si vero quis dicat. au then. de testi.

Sed quid si fuerit reconciliatus? Resp. certè nec tunc erit ad mittendus, quoties reconciliatio ea nuper contigerit, cum ad huc sit dubium, an remanserint quaedam reliquiae odij. Ideoque non nisi per longum tempus denuo confirmata amicitia arg. ita omni prorsus inimicitiae labe ac radice subblata & abiecta, donec erit testis consensurus, tex. est clarus in c. accusatores. l. 2. ibi gl. 3. q. 5. gl. c. per tuas. verb. inimicitias. vbi Anania & fel. ext. de simo. abb. & fel. nu. 4. de accus. Eandem sententiam amplectitur ias. l. apertissimi. C. de iudi. Tiraq. in trac. cessante cau sa. par. 2. limi. 16. nu. 7. Aym. Crauet. conf. 9. lib. 1. Et eam dicit esse communem Did. Couar. lib. pract. q. c. 17. nu. 3.

QV AESTIO XXXIII.

Quero, An testis possit interrogari de his, quae ad elidendam testimonij fidem aduersus ipsum obiciuntur? Resp. Placuit com munitèr doct. nostris testem interrogari posse & teneri ad re spondendum, dummodo ex eiusmodi interrogationib. turpitu do illius non deregatur, text. est, qui id probat in ratione, qd aliquando §. non tibi dico. de poe. dist. 1. gl. c. quarendum. 2. q. 7. gl. c. cum causam. verb. causis & ibi sequitur Pan. & doct. re ceptiori calculo. ext. de testi. vt testatur ibi fel. nu. 10. Alex. l. si duo patroni. §. idem Iulianus. ff. de iur. iur. Licet quidam firmet contrariam sententiam, de qua vide Did. Coua. lib. 1. varia. re sol. c. 3. n. 2. nobis fat sit dixisse, quod frequentissimo omnium consensu traditum extat.

QV AESTIO XXXIII.

Quero, An iudex possit punire testem, qui in eius testimo nio ferendo crimen commisit? Resp. Aut iudex habet in testē iurisdictionem ordinariam, & expeditum est, qd possit. l. nullū. C. de testib. Aut est delegatus, & hoc casu varium est senten tiis, quibusdam existimantibus delegatum indistincte quem que, posse punire testem in hac specie, poena extraordina ria, ita tenet Sal. d. l. nullum. fulg. & curt. iu. n. 14. l. 1. §. qui man datam. ff. de of. eius cui mand. est iurid. Alij vero contra, nimir um id procedere in delegato principis, non alterius inferioris Io. And. in add. ad spec. §. 1. ver. q. quid de delegato. tit. de teste. abb. c. 1. de crim. fals. fel. c. praeterea. de of. dele. Et hanc opi. frequentiori iuris vtriusque interpretum calculo receptam esse firmat ias. d. §. qui mandata. Michael Grassus.

Testes cognitis attestacionibus ad priorem testium confir mationem producuntur quādo hoc petens, & plenè probauit intentionem suam, & iurat se hoc ne sperere animo ca lumniadi, secundum communem per Burf. conf. 95. n. 18. li. j.

Testes de delicto, vel actu commissio de nocte deponentes non probant, nisi dicant, lucente Luna, vel accenso lumine, se cundum communem per Burf. conf. 34. nu. 6. lib. 1.

Testis reuocans eius dicta, non admittitur in praedictum rei, nisi id incontinenti fiat, antequam discedat à iudice secun dum communem per Burf. conf. 35. nu. 29. lib. 1.

Testibus singularibus in causa haereticis non creditur secun dum communem per Burf. conf. 79. nu. 9. lib. 1.

Testes singulares, maxime singularitate non obstatiua pro bant actus reiterabiles in genere, si tendant ad eundem refi nem, secundum communem per Burf. conf. 118. nu. 22. lib. 1.

Testes singulares non admittuntur etiam in probando quid in genere, secundum magis communem per Burf. conf. 96. n. 14. lib. 1.

Testibus examinatis inter alios de antiquo ac mortuis cre ditur semiplenè, secundum communem per Burf. conf. 75. n. 7. lib. 1.

Testes qui dant in contestes testes partis aduersae, qui con trarium dicunt, redduntur suspecti, & non probant, secundum communem per Burf. conf. 88. nu. 7. lib. 1.

Testi iuramentum delatum praesumitur, si in actis reperia tur scriptum iurasse testem, secundum communem per Burf. conf. 34. nu. 14. lib. 1.

Testes inter alias personas examinati, si possunt repeti, nec probant, nec praesumptionem faciunt in alia causa, secundum magis communem per Burf. conf. 117. nu. 9. lib. 1. secus si ef sent mortui, quia probarent vt ibi.

Testi excommunicato non adhibetur fides, secundum com munitèr per Burf. conf. 20. nu. 50. lib. 1.

Testi diceñ se corruptum, non creditur, etiam ad forma inquitur

inquisitionem, aliud si dicat corruptum ne testimonium dice ret, aliud vt falsum, secundum Beron. q. 58. nu. 5. & comm. dicit Burf. conf. 33. nu. 22. li. j. de qua per dec. conf. 158. 189. num. 8. Rol. conf. 16. conf. 76. nu. 6. & 18. lib. 1. quoniam nec ad captu ram sufficit, ex not. per Cephal. conf. 233. nu. 15. 234. n. 3.

Testamentum primum in quo instituta fuit pia causa, & ad hibiti plures testes, reuocatur per secundum in quo pariter pia causa instituitur cum duobus tantum testibus, quod secundū subsistit, secundum communem per Burf. conf. 47. nu. 9. lib. j. & vide quae idem scribit conf. 55. nu. 13. nu. 15. nu. 16. cod.

Testi non repetito parte citata, non creditur, secundū com munem per Burf. conf. 34. nu. 5. lib. 1. cui adde, qd testis non re petitus citata parte, & super interrogatoriis, nullam probatio nem facit, etiam qd ageretur sine strepitu & figura iudicij, nec etiam ad fauorem non citati, iux. magis communem per eun dem conf. 20. nu. 65. eodem.

Testi asseren se corruptum vt dicat falsum non creditur et iam ad formandam inquisitionem, secundum communem, licet contra si dicat se corruptum ne testimonium ferat, teste Burf. conf. 34. nu. 22. lib. 1.

Testis qui probatur corruptus, an de falso puniri possit? vide fel. in c. licet causam. col. 16. de proba. & ibi, quando sententia lata ex falsis testibus vel instrumentis valeat vel non, sic, in au then. nouo iure C. de poena iud. qui male iud. Pur.

Testis depositio prima iurata ad fauorem inquisiti praeva let, secundum communem, item quando in secunda deposti tione ad primam testis ipse se refert, iux. communem per Bur sa. conf. 34. nu. 11. n. 15. lib. 1.

Testamentum ruptum natiuitate posthumi, per clausulam codicillarem in vim fideicommissi sustinetur, secundum ma gis communem per Burf. conf. 88. nu. 2. lib. 1.

Testibus quanta fides adhibenda sit, hoc totum iudicis ar bitrio committitur, iux. communem per Burf. conf. 20. num. 53. lib. 1.

Testis depositio prima iurata ad fauorem inquisiti praeva let, item quando secunda vice testis se refert ad primam, secū dum communem per Burf. conf. 34. nu. 11. nu. 15. lib. 1.

Testi etiam non interrogato non reddenti rationem in crimi nali non creditur, secundum communem per Burf. confil. 116. nu. 28. lib. 1.

Testes singulares an probent, quando aliquid est probandū in genere, seu quando tempus est de substantia? Alex. conf. 72. lib. 1. Quid testibus deponentibus de consuetudine? dic qd licet deponant non de eisdem actibus sed tamen concordant in deponendo super frequentia actuum, probant, sec. Bart. in l. de quibus. col. 12. in 2. lect. ff. de legib. Ruin. conf. 67. li. 1. Hip. conf. 109. Et quando testes singulares probent quid in genere: vide per ias. in repe. l. admonendi. col. 102. & seq. ff. de iureiur. Crot. tract. testium. nu. 324. Et an ac quando testes singulares probent verificando aliquid in genere, vide Alex. confil. 100. col. 5. li. 1. Et de probatione ad iustificandum aliquid in gene re. Io. de imol. in l. §. si quis neget. ff. quemadmod. testa. aper. Et an testes singulares probent aliquid in genere, Alex. conf. 3. li. 4. & contra gl. in l. ob carmen. §. si testes. ff. de testib. vide Ale. conf. 72. lib. 1. & conf. 60. 100. 141. & 187. eod. lib. pro quo vi de Anch. conf. 440. fel. in c. licet ex quadam. col. 3. de testi. An autem ad probandum tot bona peruenisse ad talem, admittat ur testes singulares Alex. conf. 385. Quando autem tempus vel locus est de substantia, non procederet d. gl. in d. l. ob carmen. §. si testes. Plura de testium singularitate vide per Alex. in l. inter pares. in ff. de re iud. & conf. 15. col. 2. lib. 5. Aret. conf. 36. fel. in c. cum causam. col. 12. ver. ista limit. de testib. declara vt per Aret. conf. 121. ias. in l. 2. C. de bo. posses. sec. tabul. doct. in apostil. ad Bart. in l. 3. §. ideo. ff. de testib. Put.

Thesaurus si inueniatur in alieno fundo nō data opera, cū voluntate domini, vel sine ea, medietas est inuentoris, & medietas domini fundi, si tamen fuerit inuentus data opera, modo dederit licentiam, modo nō, totum erit domini fundi. Go mez. l. 4. §. tau. n. 51. com. dicit ex gl. in can. si quid inuenisti. 14. q. 5. & in l. 1. C. de thesaur. lib. 12. com. dicit. idem.

Thesauri inuenti in loco publico, dimidium est Regis dimi dium inuentoris, idem in d. l. 4. §. n. 82. com. dicit ex l. 4. & doc. ibi. ff. de iur. iudi. idem.

Amplia ad inuenta in loco religioso casu. Idem ibi magis com. dicit ex ias. in §. thesauros. insti. de rerum diuif.

De istis thesauris vide l. 4. §. tit. 28. par. 3. & l. 8. tit. 2. lib. 6. ordi. que videntur contrariari, sed haec loquitur in minimis. idē.

Thesaurus inuentus in loco proprio, & data opera, dummodo non sit in arte magica, est inuentoris, Gome. ibi com. dicit ex gl. in l. vnica. C. de thesaur. B. Villalob.

Titulus C. de sacr. eccl. de episc. & cler. totus nullus est de iu re cano. com. dicit in §. E. q. 28. vers. nec dicatur. I. Fichard.

Titulus obligatorius praesumitur in praestatione annua, ac inducitur probatio obligationis, Balbus de praesc. in 3. par. pr. q. 10. com. dicit. B. Villal.

ADDITIO. Et scribit in c. peruenit per illum tex. de conf. Card. in clem. eos in 2. nota. de regula. prout in rustico annua tim donante domino agri, vt per Marc. Anto. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in c. 18. nu. 9.

Titulus ex sola patientia, absque alia praestatione, in iis que sunt modici praedictij, vt in inducenda seruinitate cum longo tempore & allegatione tituli, licet sit seruitus, discontinua praesumitur, Balbus ibidem com. dicit, & in concl. 2. idem.

Titulus allegatus ex diutina possessione, non praesumitur, communem esse, scribit Vafq. illust. contro. c. 67. nu. 8. sec. Bar. & communiter doct. Tamen hanc ipse non sequitur, sed impugnat. Et contendit possessionem cum iusta aut saltem tolerabili causa possidendi, sufficere, nec aliu titulu requiri, & c. l. f.

Titulu inducit annua & vniformis praestatio cuiuslibet re ditus, facta ex causa p decennium continuum. Et inducit praesumptionem verae causae, Coua. in c. possessor de re. iur. lib. 6. par. 2. §. 4. nu. 2. com. dicit ex Bar. in l. cum de in rem verso. ff. de vsuris per l. litibus. C. de agric. & censit. lib. 1. B. Villal.

Amplia istam communem, & si ista praestatio annua vnifor mis ex causa sit facta a rustico, idem ibi com. dicit in vers. ter tio, probatur ex Bart. in l. litibus. C. de ag. & censit. lib. 1.

Restringe istam communem, cum ius restitit, vbi praesump tio iuris est contra possessore, vt in dominis, qui praesumuntur a vassallis extorsisse per metum seruinitum alias indebitum, tunc requiritur tempus, de cuius initio non sit memoria ho minum in contrarium, Coua. ibi nu. 5. com. dicit, ex Fabro in §. aequè si agat, inst. de act. & Aret. conf. 14. in §. n. 2. ver. quin ta conclusio.

Concordat cum hac communi. l. 20. in cōuentu madritio de anno 1548. idem.

PRO. titulus institutionis est honorabilior. l. filium §. non solum. ff. de leg. praes. B. Villal.

Titulus sufficiens ad praescriptionem causatur ex iusto errore. Ita tradit Paris. 57. actores isti. nu. 15. & in conf. 67. nobi lis Siluester. nu. 84. vol. 3. vbi allegat l. diutina. C. de praesc. lon. temp. & alia plura iura, vt p eum. Et hoc in effectu voluit cur. iu. in l. 3. nu. 20. & 21. C. de edict. diu. Had. toll. & haec dixit So ci. iu. in conf. 77. cum pluribus seq. 1. vol. & in conf. 37. n. 8. vō lu. 3. Vbi dicit se reperire, quod idem firmavit Iac. de S. Geor. in d. l. 3. num. 58. Et qd talis titulus causet praescriptionem ante praallegatos doct. posuit Host. in sum. de vsuc. sub titulo pro harede, in vers. Verumtamen probabilis, siue iustus error, & quod petitio hereditatis, derur cōtra possidentem titulu pu tatio, post alios velut commune dictum, firmat insignis mo dera. Vbertin. Zucchard. in d. l. 3. 434. vt eum allegat Soc. iun. in d. conf. 37. nu. 8. E. Muscul.

Tituli exceptio vsque ad sententiam opponi potest, secun dum Rol. conf. 48. nu. 9. lib. 1. Quid de exceptione titulo pos sideo? & dic, quod est peremptoria, iuxta not. per Bart. in l. cogi C. de pet. har. Aret. conf. 109. col. 2. Qua in materia plura scribunt Bart. in l. cum de hoc. ff. de excep. rei iud. Ofac. de cif. 160. Quibus adde, quod solus titulus iuncta etiam posses sione non probat dominium, glof. in l. cum res C. de probat. quam sequuntur Cy. Bart. & alij relati per Nat. confil. 396. col. 3. vbi ponit exempla, & inter alia, de comite, qui dona uit castrum abbati, vnde non sequitur quod abbas sit domi nus, nisi probetur quod ipse comes sit dominus, declara, vt latius per eum ibi, vbi inquit, si solus titulus habita etiam pos sessione dominium conferret: frustra tractaretur materia praescriptionis, qua ultra titulum & possessionem: requirit diu rnitatem, & continuam possessionem, & insuper bonam fidem, accedit, quod nec etiam ex titulo & possessione proba tur quasi dominium, vt comparat publiciana; nisi etiam probe tur traditio vacua possessionis, per doct. in d. l. cum res. C. de proba. Nat. d. conf. 396. col. fi. nu. 7. Qui titulus solus iura non confert, neque probat, sed ius tantum accipiendi causat: teste Aym. consilio 134. nu. 21. Qua in materia, dic, suffice re quemuis titol. allegare pro fundamento, cum probatio ne temporis immemorabilis, secundum Rol. consilio 66. numero 48. libro 2. post Alex. consilio 6. colum. 3. lib. 1. & Iac. parif. consilio vigesimotertio. numero 18. 22. lib. 4. Quae allegatio tit. cum probatione immemorabili habet vim contra ctus onerosi qui per principem sine causa reuocari non po test, ex not. per Rol. d. consilio 66. numero vigesimotertio. doct. in capitulo primo de probat. Quando vero titulum sine

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

posse

possessionis quis dicere vel ostendere cogatur: dic, vt per Affl. decif. 265. n. 87. Rol. conf. 89. nu. 2. 1. 2. d. conf. 66. & quan do ex longa possessione praesumatur titulus: vide Boer. q. 42. nu. 5. par. 1. vbi an sufficiat allegare titulum: & probare suam vel suorum possessionem, cui adde, qd ex titulo praebulo quis possedisse praesumitur, teste Bal. in l. 2. C. de acq. pos. Boer. q. 77. nu. 3. & possidens ex tit. antecessi dicitur esse in bona fide, per Neuz. conf. 79. nu. 1. 1. & nu. 3. vbi qd antiquior titulus facit praesumi antiquiorem possessionem, & an praesumatur titulus probata possessione longi temporis, & an titulum allegare sufficiat: & probare suam vel suorum possessionem, dic, vt per Boer. d. q. 42. qui autem sint tituli transferenter dominium? vide Syluest. in summa. ver. vsucapio. nu. 4.

Titulus seruitutis praesumptiuè probatur ex possessione de cennali inter praesentes, cum scientia & patientia domini, ex quibus seruitus acquiritur, secundum magis communem per Burf. conf. 87. nu. 2. lib. 1.

Titulus feudi alienari à praedecessore domini directi excusat vasallum à commissio, secundum communem per Burf. conf. 49. nu. 20. lib. 1.

Tituli allegatio in seruitutis praescriptione communiter reprehenditur, teste Burf. conf. 87. nu. 23. lib. 1.

Tituli deducti praesumpta probatio: inducitur spacio 20. annorum inter praesentes, & 20. inter absentes, secundum communem per Burf. conf. 27. nu. 6. lib. 1.

Torneamenta & similes iocosi ludi, de iure licite fieri possunt à laicis communem dicit Socinus, consilio decimosexto, numero tertio, quinto sexto, lib. primo, vt illum refert praet. Conrad. in prin. Clar. d. libr. 5. §. Ludus. ver. item quæro. P. Fichard.

Torneamenta, & similes iocosi ludi de iure possunt fieri à laicis, vt est communis opinio Cla. in §. Ludus, ver. item quæro. Bonacoff.

Torqueri non debet contra quem est legitime probatum Hipp. in l. 1. nu. 2. ff. de quaest. com. dicit. B. Vill.

Ex primis indiciis non debent repeti tormenta, Alex. conf. 5. vol. 1. nu. 4. magis com. dicit.

Incipium probandum est per duos testes, Apostil. in add. ad Alex. in d. conf. 5. in vers. indicium, com. dicit ex Bart. & Bald. in l. ff. de quaest. idem.

Ex primis eidem indiciis non debet quis iterum torqueri, seu in tormentis repeti. (vel: Ex primis indiciis tortura repeti non potest) est magis com. opi. sec. Alex. in consil. 5. in casu inquisitionis, ver. posito etiam, vol. 2. M. Chærian.

Reus manifestè conuictus non est torquendus, sed condempnandus, est magis com. sec. Hippo. in l. 1. n. 7. ff. de quaest. idem.

Torqueri regulariter possunt omnes qui non reperiuntur expresse prohibiti, com. dicit Ant. Gomez. c. 13. delictor nu. 3. Clarus dicto §. finali. quaestione 64. versiculo vbi subunt. P. Fichard.

Tortura inferri non debet, nisi praecedentibus indiciis, regulariter enim non est à tortura incipiendum, com. dicit Zaf. conf. 19. n. 3. Bolog. in additio. ad tract. Guid. & Suzan. de tormentis, n. 29. & hoc non solum procedit in leuibus, sed etiam in atrocissimis delictis, imò etiam in crimine læsæ maiestatis, vt com. dicit Brun. de indic. ex tortur. num. 6. quem refert praet. Conrad. P. Fichard.

Tortura non debet repeti si reus fuit sufficienter tortus & nihil confessus, nisi superueniant noua indicia, com. dicit Ale. conf. 5. nu. 4. lib. 1. Brun. de indiciis. & tort. nu. 60. Cla. d. §. fi. q. 64. ver. vltimò videndum. idem.

Tortura, alioquin ad aurem non facit indicium ad torturam, nisi tria concurrant, puta, inimicitia capitalis, allocutio secreta, & qd incontinenti secutum sit delictum, secundum communem per Burf. conf. 3. nu. 3. 2. lib. 1. de quo vide quæ idem scribit conf. 20. nu. 20. eod.

Tortura ex indiciis à remotis non infligitur, sec. communè per Burf. conf. 20. nu. 47. lib. 1. & quæ indicia ad torturam non debent de necessitate facere probationem semiplenam, ex not. per castr. & Alex. in l. 2. §. 1. ff. si ex nox. caus. ag. per gl. in l. com. probatio ff. de proba.

Tortura, seu quaestio absque nouis indiciis repeti non potest, nec debet sec. communem scholam Bart. & aliorum, in l. vni. §. reus. in pr. ff. de quaest. Dy. in tract. de quaest. ver. quid si aliqs fuit semel tortus. Angel. in tract. malef. ver. fama publica. 3. q. in materia torture, Sal. in l. 2. in fi. C. de custo. reo. Bal. in l. milites. C. de quaest. abb. in c. cum in contemplatione de regul. iur. Guid. de Suzaria in tract. de indiciis. & tortura, in prin. n. 57. cū alijs seq. & ibi Bologninus, in add. Alex. conf. 5. vol. 1. n. 4. vbi

exprimit esse communem opi. & Carrer. post alios congestos per cum, in sua pract. cri. in pr. n. 189. vbi cam in tribus casibus mitat, & Affl. in consil. Neapo. si damna clandestina, & Paris de puto, in tract. syndicatus in ver. tortura. il. 3. de repeti. torture voluerunt repetitionem ipsam torture arbitrariam esse, & ita communiter obseruatur, prout assueverant doct. praetici. & Carreri. vbi §. sed à repetitione torture nouis indiciis iudices omnes debent cauere, sicut ab igne, teste Guid. de Suza. in d. tract. de indiciis, & tortura, n. 59. licet tam in regno, quam alibi audi inanis gloria contrarium obseruent repetendo torturam ex primis indiciis contra communem theoreticam praemissam, & non absque modico prauidicio eorum conscientia, de quibus rebus sic gestis die iudicij reddiuros fore rationem non dubito. item tortura inferri non potest ex indicio remoto à facto, sec. Bart. & omnes communiter, in l. ff. de quaest. Gadi. in trac. malef. in rub. de quaest. & torm. & Io. de Amicis consil. 127. n. 2. 6. vbi praesupponit istam esse communem opi. F. Viuius lib. 2. opi. 308.

Tortura stare cum alio quis offerre se non potest, vt vulgo dicitur, al parangone, vt est com. opi. de qua Cla. q. 63. ver. sed quæro. s. tu quidè primò torquearis, deinde & ipse torquear, si tu non confitearis, quinimo si tortus fuisti, iudex sine alijs indiciis te torqueere non poterit, idq; verū est, siue in iudicio, siue extra iudicium fiat, vt est com. opi. de qua Cagn. in l. nemo fraudare. ff. de reg. iur. D. Hercule. de cautione de non offendendo. c. 43. n. 5. Arno. Dialogo 32. mar. in l. quaest. n. 8. ff. de qd. vbi dicit, quod nec iudex, seu potestas hoc facere potest, licet multi fatui putent hoc posse & debere fieri. Bonac.

Tortura antequam quis subiiciatur debet iudex considerare processum, & quæ & qualia sint contra reum indicia, & probationes, quæ non sint sublata in eius defensione. Etiam si iudex habeat liberum arbitrium in criminali. Cappy. decif. Neap. 126. nu. 4. Etiam in crimine læsæ maiestatis plura Cappy. decif. 130. Nec potest excusari iudex, si forte dicat hoc fecisse de conscientia principis, quia de hoc debet apparere in actis. Rui. in conf. 7. nu. 2. in 5. vol. vide mar. sing. 117. vbi etiam ponit limita. v. de etiam omnino Beluifium in pract. cri. ti. de indiciis. n. 19. vbi ponit, quid habeant agere iudices antequam ponant reum ad torturam, & in tit. de quaest. n. 102. ver. & sic ex praedictis, vbi Beluif. dicit, qd beatus est homo, qui se continere potuit in tormentis, qm̄ absoluit, & melior, quam ante accusationem reputabit, cum prosperè & feliciter se purgauerit à sibi impositis. Alias erit maledictus, quia punietur, vide Millem in praet. cri. fol. 103. n. 33. in gl. & fol. 104. n. 8. vbi dicit, qd idè quia pleriq; in tortura deficere solent, idcirco torqueat priusquam ligetur funiculis per tortores in quaestione loco, debet vestimentis exutus, se signaculo crucis insignere in fronte, & alijs membris. Et si reus est ex indiciis & probationibus plenè conuictus, vel confessus, debet iudex condemnare. Si semiplena deum resultat probatio, tortura est subiiciendus. Si verò nec semiple nè est conuictus, est omnino absolendus. Clar. q. 62. in pr. Et antequam iudex ad torturam pcedat debet habere indicia legitima & sufficientia ad torturam. nec temerè ad eam accedendum, & debet dari cū moderamine, ita qd reus tortus non pereat. alias capite puniet, vt est com. opi. quæ pcedit, si iudex adhibuit propter inimicitias, vel propter pecuniam, vel aliter fuisset corruptus, alias secus. Cla. d. q. 64. ver. antequam. & debet primò consistare de delicto, vt est com. opi. Cla. ibi ver. debet aut. Alias ad torturam non deuenitur, qui est iudex consideratus & iustus, vt dicit Cla. quidquid Cafonus fol. 67. n. 6. vbi dicit qd torquentur suspecti de furto, quod est hodierno tempore seruari, qd est verum à capitosis iudicibus inquit ibi Cla. & debet considerare iudex. An tale sit delictum, pro quo quis de iure sit torquendus. Et pro criminibus, in quibus poena corporalis sit imponenda, sed est in poena leui habet locū, & vbi poena pecuniaria imponatur. Cla. d. q. 64. ver. praeterea. Et ad torturam nunquam est deueniendum, nisi in subsidium, qm̄ alia probationes haberi non possunt. Cla. d. q. 64. ver. debet etiā. & idè in clandestinis maleficiis iudex est promptior ad torquendum, vt est venenatio, falsum, adulterium, & simi. & vt torqueri quis possit est arbitrium iudici, quod arbitrium debet reduci ad ius commune. sec. Ang. in l. 1. ff. de testa. milit. vbi & omnes scrib. consentiunt. Cafonus in suo de tormentis. c. j. n. 10. vide omnino Menochium de arbit. iudi. casu 271. & 339. & casu 269. 270. 272. 273. 274. 275. Bonacoff.

Torquetur etiam reus, licet delictum sit plenè probatum, etiam per testes de visu solum, vt reus fateatur delictum, de quo conuincitur, vt est com. opi. & ita praedicatur. Clar. q. 64. ver. scias et. Et si reus accusat, vel inquisitio nolit respondere accusationi, vel inquisitioni, & praesens forq; torqueat, non ad eruendam confessionem, quia non praecedunt indicia, sed ad eruendam confessionem affirmatiuam, vel negatiuam prout sibi placuerit. Capius decif. Neap. 145. per totum. & si reus torqueatur conuictus, vel confessus, & interrogetur super complicibus & sociis criminis, & super alijs criminibus, debet iudex protestari, quòd id faciat sine prauidicio confessi & conuicti criminis, vel si sint condemnati, sine prauidicio condemnationis, vt est communis obseruantia, Cla. d. q. 64. ver. veritas est. Et talis protestatio debet redigi in actis notarij maleficiorum, Et debet tunc moderata esse tortura. & indicia debent praecedere legitima, vt reus possit torqueri, alias secus. in omnibus criminibus etiam læsæ maiestatis. etiam qd iudex non teneretur seruare ordinem, vt est com. opi. Cla. d. q. 64. ver. dixi etiam. Etiam quod reus esset male vocis, conditionis & fame. Cla. ibi. ver. sed pone. commun. est opi. Torqueri autem potest bannitus in contumaciam sine alijs indiciis pro veritate delicti habenda, vt est communis opi. Clar. qu. 64. versic. sed nunquid, quod procedit in bannito, qui fuit admissus ad nouas probationes & defensiones, & tunc potest torqueri propter solum bannum & condemnationem, etiam quòd non habeat contra se indicia legitima. Secus in bannito & condemnato, qui postea fuit captus, quia sententia condemnatoria tantummodo est exequenda, Clarus dicta quaest. 64. ver. sed nunquid. & non sufficit indicia praecedere torturam, sed debent esse legitima & sufficientia ad torturam. Et quæ sint illa iudicis arbitrio relinquuntur. inspecta qualitate personarum & negocij, vt est communis opi. Cla. dicta quaest. 64. ver. sic dixit quoque. Menochius de arbitrio iudicis. casu 270. nec etiam ad instantiam Principis iudex reum debet torqueere nisi legitima praecedant indicia, vt ibi per Cla. & Menochium. indicium vnicum etiam sufficit ad torturam de consuetudine in practica legitime probatum siue proximum, siue à facto remotum Cla. q. 64. versic. sed quæro quot. Bonacoff.

Torqueri possunt omnes qui non reperiuntur prohibiti, vt est communis conclusio, vt per Cla. d. quaest. 64. ver. vbi subunt. Et no. quòd tortura gradus sunt quinque, vt per Grillandum in tract. de quaest. & tortura. in §. quartò nunc videndum. vide omnino, quando volueris torqueere reum. idem.

Torturam debet praecedere declaratoria. Procedendum, s. contra reum ad torturam, vt est com. opi. Cla. d. q. 64. ver. vbi nihil. Sed aliter obseruatur, quia iudex procedit ex officio, etiam si pars coeperit, & idè cum non admittitur appellatio, non superfedetur, si quis appellat ab huiusmodi decreto. Cla. d. q. 64. ver. sed quid agendum. superfedetur autem si petatur copia indiciorum, vt est com. opi. Cla. ibi. versic. sed quid si ille, idem.

tortura debet incipi à magis suspectis, & si sunt pariter suspecti, & adfit masculus & foemina, debet incipi à foemina tanquā à timidiori. & si sunt omnes masculi, à minori, debiliore & timidiori, com. est ordo in tortura. Clar. q. 64. ver. qro. si plures & torqueri de facili potest notitiam habens ipsius rei. Sal. in l. dominus horreorum. nu. 1. ff. de locato. vbi dicit, quòd sepius vidit seruari per iudices maleficiorum. idem.

tortura antequam inferatur, reus debet esse ieiunus, & hęc seruantur de consuetudine. Cla. d. q. 64. ver. decreta. tortura. idè.

Tortura gradus sunt quinque minæ de torquendo, cōductio ad locum tormentorum, & spoliatio, & ligatura, eleuatio, & squassatio. Cla. d. q. 64. ver. nunc de gradibus. idem.

Tortus non censetur confitens, si est in carceribus detentus, metu torture confessus, vt est com. opi. Clar. q. 64. versic. sed an fortè. idem.

torquendus quis non est, licet adfit vnus testis de visu non integer, vel duo singulares, deponetes de indiciis remotis, quia non deuenitur ad torturam, nisi adfit vnus saltem indicium sufficiens ad torturam, & legitime probatum, vt est com. opi. Cla. in d. q. 64. ver. debet igitur. & plena dicitur tortura, quando quis ter ad trullum, seu cordam squassatur: quæ debet dari per interuallum, vt ibi Cla. idem.

tortura adhiberi potest, etiam diebus feriatis in honorem Dei, in atrocioribus delictis, & in minoribus etiā in diebus paschilibus. Sed in minoribus debet omnino cessare iudex. Cla. q. 64. ver. quæro. licet malè seruat consuetudo. idem.

torqueri quis non debet modis exquisitis, & non consuetis, aliter iudices non sunt iudices, sed carnifices, sed fune, vt communiter obseruatur. Cla. q. 64. ver. item debet iudex. & debet etiam iudex seruare consuetudinem locorum in torquendo, & non errabit, vt est com. opi. Clar. d. quaest. 64. ver. iudex autem. Nec debet excedere limites iudicialis iuris in torquendo alias est in dolo, & si moriatur tortus, tenetur de homicidio. alias si fuit in culpa, quia punitur secundum culpam, vt est com. opi. ibi. & bonum est quod notarius adhibitus tortura ponat in actis processum qualitatem & quantitatem torture, omnia particulariter scribendo, vt videatur, si iudex excesserit modum in tortura. ibi Cla. idem.

Tortus si negat, dicitur purgasse indicia, vt est communis opi. Cla. d. q. 64. ver. illata. & d. negatio pro pura veritate habeatur. ibi fufius. & si fateatur, debet ista sua confessio adhuc ratificari ad banchum maleficiorum, vt est communis opi. vt per Clar. ibi ver. & in proposito. & ver. ceterum si iudex. Et debet iudex postea facere poni in carceribus vbi non adsint, qui possint docere, vt euadat. ibi Clar. Et hæc ratificatio non debet fieri incontinenti, sed ex interuallo, vt est com. opin. Clar. ibi. ver. & circa. Et sic post cessationem doloris die vno, & nocte elapso, vt ibi per Clar. Et debet fieri, vt dixi ad Banchum, & non in loco tormentorum, vt dici non possit meticulous confessus ratificans, vt est com. opi. Clar. ibi ver. debet quoties. Et si neget, & reuocet confessionem, debet adhuc in tormentis repeti ad hoc vt in confessione perseueret. Clar. ibi ver. vbi verò. Et si ratificet ad Banchum iuris, debet reo ipso statui terminus trium dierum ad faciendum suas defensiones, si quas intendit facere contra eius confessionem, & ita praedicatur. Clar. d. q. 64. ver. si autem reus. Bonac.

Tortus confessus crimen, de quo aderant contra ipsum indicia, non potest interrogari de alijs delictis, de quibus contra eum non sunt indicia, vt est com. opi. Clar. q. 64. nisi in crimine assassini, furii, Sfronationis annonæ, vel falsis, nisi fortè esset iam bannitus, & condemnatus, quia est exequenda condemnatio. Clar. ibi ver. successiue quæro. Solet quandoque torqueri tam super alijs delictis in genere, quam super sociis, & complicibus, ac receptoribus. idem.

Tortura reiterari potest, si reus fuit leuiter tortus, & debet iudex protestari, & scribi facere, quòd illum deponi facit animo repetendi, & c. idem si noua apparent indicia, ex primis autem indiciis quis non repetitur in tortura, nisi fuerint multum vrgentia & manifesta, de consuetudine scilicet. sed hæc repetitio est arbitraria iudici, qui in summa debet esse discretus. Clar. q. 64. ver. vlt. vbi fufius, & communes esse opi. dicit. idem.

Tortura quandoque imponitur pro poena ex statuto. Cla. q.

confessionem, quia non praecedunt indicia, sed ad eruendam confessionem affirmatiuam, vel negatiuam prout sibi placuerit. Capius decif. Neap. 145. per totum. & si reus torqueatur conuictus, vel confessus, & interrogetur super complicibus & sociis criminis, & super alijs criminibus, debet iudex protestari, quòd id faciat sine prauidicio confessi & conuicti criminis, vel si sint condemnati, sine prauidicio condemnationis, vt est communis obseruantia, Cla. d. q. 64. ver. veritas est. Et talis protestatio debet redigi in actis notarij maleficiorum, Et debet tunc moderata esse tortura. & indicia debent praecedere legitima, vt reus possit torqueri, alias secus. in omnibus criminibus etiam læsæ maiestatis. etiam qd iudex non teneretur seruare ordinem, vt est com. opi. Cla. d. q. 64. ver. dixi etiam. Etiam quod reus esset male vocis, conditionis & fame. Cla. ibi. ver. sed pone. commun. est opi. Torqueri autem potest bannitus in contumaciam sine alijs indiciis pro veritate delicti habenda, vt est communis opi. Clar. qu. 64. versic. sed nunquid, quod procedit in bannito, qui fuit admissus ad nouas probationes & defensiones, & tunc potest torqueri propter solum bannum & condemnationem, etiam quòd non habeat contra se indicia legitima. Secus in bannito & condemnato, qui postea fuit captus, quia sententia condemnatoria tantummodo est exequenda, Clarus dicta quaest. 64. ver. sed nunquid. & non sufficit indicia praecedere torturam, sed debent esse legitima & sufficientia ad torturam. Et quæ sint illa iudicis arbitrio relinquuntur. inspecta qualitate personarum & negocij, vt est communis opi. Cla. dicta quaest. 64. ver. sic dixit quoque. Menochius de arbitrio iudicis. casu 270. nec etiam ad instantiam Principis iudex reum debet torqueere nisi legitima praecedant indicia, vt ibi per Cla. & Menochium. indicium vnicum etiam sufficit ad torturam de consuetudine in practica legitime probatum siue proximum, siue à facto remotum Cla. q. 64. versic. sed quæro quot. Bonacoff.

Torqueri possunt omnes qui non reperiuntur prohibiti, vt est communis conclusio, vt per Cla. d. quaest. 64. ver. vbi subunt. Et no. quòd tortura gradus sunt quinque, vt per Grillandum in tract. de quaest. & tortura. in §. quartò nunc videndum. vide omnino, quando volueris torqueere reum. idem.

Torqueri non possunt doctores de iure pro maleficio licet de consuetudine aliter hodie seruetur. Clarus d. q. 64. ver. quæro an doctores. sed de consuetudo nihil valet, vt est com. opi. vt dicit Bossius de indiciis. nu. 111. D. Brunorus in eius vnico cons. cri. nu. 181. idem.

Torqueri non possunt personæ in dignitate constitutæ, vt est com. opi. Cla. d. q. 64. ver. item quæro. idem.

Torquendus non est reus, si quid allegat, quo probato non esset deueniendum ad torturam, sed debet superfedere iudex à tortura, & super propositis iustificationes recipere, vt est communis opi. D. Bruno. in vnico eius consil. numer. 170. Bonacoff.

Torqueri nequeunt equites & Duces militum, & capitanei, secus si sint alij milites, vt est com. opi. Clar. d. qu. 64. quæro etiam. idem.

Torqueri non possunt nobiles. Cla. q. 64. ver. vltimus. Nam illud, quòd dicitur, quòd cõtra reum adest aliquod indicium, quòd hoc ipse reus potest torqueri, intelligitur quòd reus est persona vilis, & abiecta, secus si sit persona grauis, & bonæ conditionis, vitæ & famæ. & non solitus committere alia vel similia delicta, de quibus est inculpatus qualiscunq; enim sit iudex, non potest quis subicere tormentis, nisi probetur lauitas personæ, & vtilitas vitæ, etiam quòd contra ipsum probetur fama, vel fuga. Et hoc tenent omnes theoretici & practici, vt per D. Brunorum à Sole in vnico eius consilio crim. nu. 149. idem.

Torqueri nequeunt decuriones. Clar. qu. 64. ver. praeterea. idem.

torqueri nequeunt minores 14. an. vt est com. opi. Cla. d. q. 64. ver. quæro nunquid minores. idem.

torqueri nequeunt senes decrepiti, secus si non decrepiti, Clar. d. q. 64. ver. non etiam. idem.

torqueri nequit praegnans nisi post puerperium elapsis 40. diebus. com. est opi. Cla. q. 64. ver. non etiam. idem.

torqueri possunt clerici in criminalibus, vt est com. opi. quando sunt de crimine diffamati & suspecti, com. est opi. Clar. ver. sed an clerici, licet non ita seueriter prout laici. Cla. ibi. com. dicit fufius. idem.

Torqueri clerici nequit laicus, vel laici minister, licet communis obseruantia contrarium seruet, com. est opi. Clar. versic. sed hic quæro. q. 64. idem.

Tortura quandoque imponitur pro poena ex statuto. Cla. q.

Tortus si negat, dicitur purgasse indicia, vt est communis opi. Cla. d. q. 64. ver. illata. & d. negatio pro pura veritate habeatur. ibi fufius. & si fateatur, debet ista sua confessio adhuc ratificari ad banchum maleficiorum, vt est communis opi. vt per Clar. ibi ver. & in proposito. & ver. ceterum si iudex. Et debet iudex postea facere poni in carceribus vbi non adsint, qui possint docere, vt euadat. ibi Clar. Et hæc ratificatio non debet fieri incontinenti, sed ex interuallo, vt est com. opin. Clar. ibi. ver. & circa. Et sic post cessationem doloris die vno, & nocte elapso, vt ibi per Clar. Et debet fieri, vt dixi ad Banchum, & non in loco tormentorum, vt dici non possit meticulous confessus ratificans, vt est com. opi. Clar. ibi ver. debet quoties. Et si neget, & reuocet confessionem, debet adhuc in tormentis repeti ad hoc vt in confessione perseueret. Clar. ibi ver. vbi verò. Et si ratificet ad Banchum iuris, debet reo ipso statui terminus trium dierum ad faciendum suas defensiones, si quas intendit facere contra eius confessionem, & ita praedicatur. Clar. d. q. 64. ver. si autem reus. Bonac.

Tortus confessus crimen, de quo aderant contra ipsum indicia, non potest interrogari de alijs delictis, de quibus contra eum non sunt indicia, vt est com. opi. Clar. q. 64. nisi in crimine assassini, furii, Sfronationis annonæ, vel falsis, nisi fortè esset iam bannitus, & condemnatus, quia est exequenda condemnatio. Clar. ibi ver. successiue quæro. Solet quandoque torqueri tam super alijs delictis in genere, quam super sociis, & complicibus, ac receptoribus. idem.

Tortura reiterari potest, si reus fuit leuiter tortus, & debet iudex protestari, & scribi facere, quòd illum deponi facit animo repetendi, & c. idem si noua apparent indicia, ex primis autem indiciis quis non repetitur in tortura, nisi fuerint multum vrgentia & manifesta, de consuetudine scilicet. sed hæc repetitio est arbitraria iudici, qui in summa debet esse discretus. Clar. q. 64. ver. vlt. vbi fufius, & communes esse opi. dicit. idem.

Tortura quandoque imponitur pro poena ex statuto. Cla. q.

Tortus si negat, dicitur purgasse indicia, vt est communis opi. Cla. d. q. 64. ver. illata. & d. negatio pro pura veritate habeatur. ibi fufius. & si fateatur, debet ista sua confessio adhuc ratificari ad banchum maleficiorum, vt est communis opi. vt per Clar. ibi ver. & in proposito. & ver. ceterum si iudex. Et debet iudex postea facere poni in carceribus vbi non adsint, qui possint docere, vt euadat. ibi Clar. Et hæc ratificatio non debet fieri incontinenti, sed ex interuallo, vt est com. opin. Clar. ibi. ver. & circa. Et sic post cessationem doloris die vno, & nocte elapso, vt ibi per Clar. Et debet fieri, vt dixi ad Banchum, & non in loco tormentorum, vt dici non possit meticulous confessus ratificans, vt est com. opi. Clar. ibi ver. debet quoties. Et si neget, & reuocet confessionem, debet adhuc in tormentis repeti ad hoc vt in confessione perseueret. Clar. ibi ver. vbi verò. Et si ratificet ad Banchum iuris, debet reo ipso statui terminus trium dierum ad faciendum suas defensiones, si quas intendit facere contra eius confessionem, & ita praedicatur. Clar. d. q. 64. ver. si autem reus. Bonac.

Tortus confessus crimen, de quo aderant contra ipsum indicia, non potest interrogari de alijs delictis, de quibus contra eum non sunt indicia, vt est com. opi. Clar. q. 64. nisi in crimine assassini, furii, Sfronationis annonæ, vel falsis, nisi fortè esset iam bannitus, & condemnatus, quia est exequenda condemnatio. Clar. ibi ver. successiue quæro. Solet quandoque torqueri tam super alijs delictis in genere, quam super sociis, & complicibus, ac receptoribus. idem.

Tortura reiterari potest, si reus fuit leuiter tortus, & debet iudex protestari, & scribi facere, quòd illum deponi facit animo repetendi, & c. idem si noua apparent indicia, ex primis autem indiciis quis non repetitur in tortura, nisi fuerint multum vrgentia & manifesta, de consuetudine scilicet. sed hæc repetitio est arbitraria iudici, qui in summa debet esse discretus. Clar. q. 64. ver. vlt. vbi fufius, & communes esse opi. dicit. idem.

Tortura quandoque imponitur pro poena ex statuto. Cla. q.

Tortus si negat, dicitur purgasse indicia, vt est communis opi. Cla. d. q. 64. ver. illata. & d. negatio pro pura veritate habeatur. ibi fufius. & si fateatur, debet ista sua confessio adhuc ratificari ad banchum maleficiorum, vt est communis opi. vt per Clar. ibi ver. & in proposito. & ver. ceterum si iudex. Et debet iudex postea facere poni in carceribus vbi non adsint, qui possint docere, vt euadat. ibi Clar. Et hæc ratificatio non debet fieri incontinenti, sed ex interuallo, vt est com. opin. Clar. ibi. ver. & circa. Et sic post cessationem doloris die vno, & nocte elapso, vt ibi per Clar. Et debet fieri, vt dixi ad Banchum, & non in loco tormentorum, vt dici non possit meticulous confessus ratificans, vt est com. opi. Clar. ibi ver. debet quoties. Et si neget, & reuocet confessionem, debet adhuc in tormentis repeti ad hoc vt in confessione perseueret. Clar. ibi ver. vbi verò. Et si ratificet ad Banchum iuris, debet reo ipso statui terminus trium dierum ad faciendum suas defensiones, si quas intendit facere contra eius confessionem, & ita praedicatur. Clar. d. q. 64. ver. si autem reus. Bonac.

Tortus confessus crimen, de quo aderant contra ipsum indicia, non potest interrogari de alijs delictis, de quibus contra eum non sunt indicia, vt est com. opi. Clar. q. 64. nisi in crimine assassini, furii, Sfronationis annonæ, vel falsis, nisi fortè esset iam bannitus, & condemnatus, quia est exequenda condemnatio. Clar. ibi ver. successiue quæro. Solet quandoque torqueri tam super alijs delictis in genere, quam super sociis, & complicibus, ac receptoribus. idem.

Tortura reiterari potest, si reus fuit leuiter tortus, & debet iudex protestari, & scribi facere, quòd illum deponi facit animo repetendi, & c. idem si noua apparent indicia, ex primis autem indiciis quis non repetitur in tortura, nisi fuerint multum vrgentia & manifesta, de consuetudine scilicet. sed hæc repetitio est arbitraria iudici, qui in summa debet esse discretus. Clar. q. 64. ver. vlt. vbi fufius, & communes esse opi. dicit. idem.

Tortura quandoque imponitur pro poena ex statuto. Cla. q.

Tortus si negat, dicitur purgasse indicia, vt est communis opi. Cla. d. q. 64. ver. illata. & d. negatio pro pura veritate habeatur. ibi fufius. & si fateatur, debet ista sua confessio adhuc ratificari ad banchum maleficiorum, vt est communis opi. vt per Clar. ibi ver. & in proposito. & ver. ceterum si iudex. Et debet iudex postea facere poni in carceribus vbi non adsint, qui possint docere, vt euadat. ibi Clar. Et hæc ratificatio non debet fieri incontinenti, sed ex interuallo, vt est com. opin. Clar. ibi. ver. & circa. Et sic post cessationem doloris die vno, & nocte elapso, vt ibi per Clar. Et debet fieri, vt dixi ad Banchum, & non in loco tormentorum, vt dici non possit meticulous confessus ratificans, vt est com. opi. Clar. ibi ver. debet quoties. Et si neget, & reuocet confessionem, debet adhuc in tormentis repeti ad hoc vt in confessione perseueret. Clar. ibi ver. vbi verò. Et si ratificet ad Banchum iuris, debet reo ipso statui terminus trium dierum ad faciendum suas defensiones, si quas intendit facere contra eius confessionem, & ita praedicatur. Clar. d. q. 64. ver. si autem reus. Bonac.

Tortus confessus crimen, de quo aderant contra ipsum indicia, non potest interrogari de alijs delictis, de quibus contra eum non sunt indicia, vt est com. opi. Clar. q. 64. nisi in

70.ver.plerunq. idem.

Torqueri quis iterum non potest ex primis iudiciis, seu in tormentis repeti. Cheria. com. opi. ver. tortura. Leuiter tamen torus potest repeti in tormentis, vt est com. opi. de qua Mar. in l. repeti. nu. 3. ver. & finaliter. ff. de quaest. fo. 1. 12. & ibi ponit de ratificatione rei, & qualiter fiat ratificatio. Alex. cof. 5. n. 4. vol. 1. magis com. dicens. Vide Menochium. de arb. iud. casu 272. Bonacoff.

torquendus non est manifeste conuictus, sed est condemnandus. Cheria. com. opi. in ver. tortura. com. dic. idem.

torqueri quis non debet, contra quem est legitime probatum. Mar. in l. 1. n. 2. ff. de quaest. com. dic. & si persona est. mala fama & conditionis, ista mala fama non facit iudicium, vt torqueri possit, cum interrogari ille non debebat. de consuetudine tamen multi torquentur, si sunt mala fama, vt per Albe. in l. repeti. §. si quis. ff. de quaest. idem.

torquendus debet habere pro qualibet vice tres factas, seu elationes, & depositiones. Vt practicatur quotidie. Blagus in l. 1. n. 4. ff. de quaest. fo. 7. Ambertus Ambr. in tract. de tortura. n. 1. to. 18. vide omnino. & debet moderatio ista tortura reduci ad tres vices, id est ad tres dies separatos, vt ibi per Blancum. vide Menochium de arbitrio iudicis casu. 272. casu. 116. q. 84. nu. 2. vbi plura no. digna de tortura, ad que recurrit, si placet. idem.

Tortura non adhibetur, nisi prius constet de corpore delicti. com. est opi. de qua Ant. Gabr. comunium concl. lib. 7. concl. 17. & triplex est tortura, leuior, quando corpus affigitur & leditur, grauior, quando esset iustum non fieri sine altitudine medicorum ne inde mortiferum sequeretur in ipsis tormentis, & aliter tormentantur duri carne, aliter moles, q. de leui possunt statim emittere in tormentis, q. medici possunt cognoscere per indicem naturae qui dicitur pulsus. ita Bal. in conf. 77. in fi. vol. 3. & no. quod duo requiruntur antequam sit procedendum ad torturam, primo, q. veritas aliter haberi non possit. secundo requiritur, q. praecedat aliqua indicia, siue praesumptiones, vel semiplena probationes, Nam sine iudiciis non est inferenda tortura. Et quidem legitimis, vt est com. opi. de qua Abb. in c. cum in contemplatione. n. 2. & vnus testis est sufficiens ad torturam, vt est com. opi. de qua ibi. d. n. 2. Quod procedit sec. Ab. Nisi alia suadeat ratio in contrarium. idem.

Torquentes iniuste reum inquisitum poena capitali plectendi veniunt, vt est com. opi. de qua Rol. a Valle in conf. 12. n. 6. vol. 3. Et dolus praesumitur in iudice, quando transgreditur leges, ibi n. 10. & dicit quod ad torturam non debet iudex deuenire, nisi legitimis praecedentibus iudiciis, vt est communis & crebrior opi. de qua D. Rol. ibi. n. 3. 1. idem.

Torqueri inquisitus non potest, nisi prius data copia iudiciorum cui termino ad illa purganda, si ea petita fuit, alias non praediciant inquisito indicia ipsa, vt est com. opi. vt per D. Rol. a Valle in conf. 12. nu. 42. vol. 3. vide omnino etiam ibi. n. 96. Vbi docet iudices non debere torquere reum, nisi legitimis praecedentibus iudiciis, & sibi data competenti defensione, quia iniuriam facit legibus, qui vult videri se meliorem quam leges, & vt ibi latius per eum. Sed quid iuuat ad surdas, si cantet Phemius aures? Na eo deuenti sumus nra tempestate, vt cetimano opus esset. si digitos (scilicet) in sordidos mēdere iudices vellemus. Vt quādoque faciebat Alexander Seuerus, quasi enim oculos eis exclusurus. Vel vt magnus vir semel barbam expilauit. Vide Albertum de Antra, in tracta. de tortura. n. 11. Tomo 18. vbi dicit, q. licet tortus semel non possit torqueri si ne nouis iudiciis, tamē si tortus dicit illa nocte nullum iaculis se ibi, vbi fuit commissum maleficium & postea inuentum est per testes, q. alius ibi iacuit, isto casu potest repeti quaestio. per d. iudicium, vel simile, vt est communis opi. & dicit quod iudices non seruant, imo quotidie quaestiones repetunt absque nouis iudiciis, quouitque de obiectis criminibus habeant veritatem. quorum opi. (inquit) defensari potest per Aut. sine quo. supra. §. oportet. ibi iudices torquebunt fures, & c. Vide Gadi. de tormentis. nu. 20. fo. 363. Mar. in pract. in §. expedita, n. 86. vbi dicit, quod iudex, qui seueriter torquet reum, debet prius xi iurisdictione. & ibi nu. 87. dicit q. iudex, qui iniuste ponit aliquem ad torturam, punitur poena capitalis, vbi dicit hanc opi. magis communem. Riminal. nouissimus in conf. 88. n. 12. Paris de Puteo in tract. syndica. §. an fletur dicto torti. n. 10. Nouellus in practica. fo. 40. Mar. in pract. in §. occurrit. col. 3. Fran. Mareus de cif. 790. in 2. parte, vbi ponit, quādo reus febricitat quid agatur vide Mar. cof. 14. n. 24. vol. 1. Quomodo autem probatur tortura, quā faciunt officiales in camera, opi. de qua Bal. in c. quae caute, quod est primum de his, quae vi metusve causa, nu. 3. quod probatur per signa & indicia violenta, per cor-

poris inspectionem. idem.

Torqueri reus non potest ex pcessu informatiuo, nullis praecedentibus legitimis iudiciis, & nulla data defensione, etiam in enormibus delictis, vt est communis opi. de qua D. Rol. a Valle in conf. 12. nu. 89. vol. 3. Nouellus reg. 44. & no. quod talis dictum in tormentis praevalet. Ant. Gabr. lib. comunium. cof. 7. concl. 26. Vide postea in sequ. cof. 27. & not. quod ille, qui petit aliquem torqueri debet iurare se non habere alias probationes quam per torturam, ergo sunt demum tormenta in subsidium insigenda, vt inquit Bald. in l. 1. nu. 5. C. de iura. calum. quod multum debent notare iudices maleficiorum, inquit Bal. ibi. idem.

torqueri reus potest in causa criminali non in leui delicto, sed in grauiori, vt est communis opi. de qua Bossius de iudiciis. n. 92. & si iudex vult torquere reum praecedentibus legitimis iudiciis, si dicit reus, Domine iudex date mihi defensionis terminum antequam me torqueatis, est audiendus, & hec est communis opi. quae communiter tenetur, vt dicit Alber. in l. vnus, §. cogniturum, ff. de quaest. & debet iudex interrogando pronuciare legitima praecessisse indicia, alias confessio postea esset nulla, a qua pronucia, si non appellatur, confessio non reuocatur, Alber. in l. diuus. §. 1. ff. de quaest. & dicit Bal. in l. si certus. ff. ad sylla. illa lex docet quandam malitiam affessorum, vt cum torquent aliquem de casu non permisso, fingant se de aliquo permisso torquere, de quo interrogent eum. Tamen hoc non potest fieri, nisi praecedat indicia, vt ibi dicit Bald. quia indicia sunt substantialia quaestionis habenda. Alber. in l. 1. n. 1. ff. de quaest. excusatur tamen iudex in syndicato, qui furem repperit in flagranti crimine posuit reum ad torturam, qui re vera non erat culpabilis, vt dicit Ange. in l. interdum la. §. qui furē. ff. de furtis. vbi dicit, vt re hac practica affessor veluti homo discretus secundum causam, qualitatē & personae conditionem, ne alias, vt iudex peruersus recipias punitionem. C. de exacto. tribu. l. nemo carcerem. an & quādo iudex teneatur de eo, qui mortuus est in tormentis vel tortura? Bal. conf. 61. in 5. vol. vide Mar. sing. §. afflicti. super constitutione regni tit. de inqui. facien. n. 4. fol. 202. vbi dicit etiā quod nec Princeps potest mādare quem torqueri sine legitimis iudiciis. Alexad. conf. 33. nu. 3. in 6. vol. Fel. in c. cum non ab homine, in fi. de iudiciis. Fallit vt ibi. & immoderate facit iudex, si ultra tres vices diuersis temporibus quaestionem repetit, cum sit praediciialis tortura. Castr. conf. 199. nu. 5. ad fi. in 2. vol. Dicit tamen Soci. in conf. 54. n. 14. quod licet reus habuerit tres sequassos, & nihil sit confessus, quod quando indicia sunt vrgentia, non leuia, permittitur iterum repeti tortura, quae indicia essent talia, quod essent vrgentia ad condemnationem, & dicit, quod ita seruat practica. & hoc iudicis circumspectioni relinquitur, vt ibi, vide Menochium de arbitrio iudicis casu. 272. nu. 3. & casu 84. & 116. & not. quod affessor, seu iudex maleficiorum non potest torquere reum, nisi in praesentia ordinarij causa cognita. Abb. in c. decernimus. num. 13. de iudiciis. item no. quod si reus timore tormentorum confitetur, quod peccat mortaliter. Ab. in c. 1. n. 3. de testibus cogen. Nisi saltem in extremo vi taeam reuocet confessionem. Abb. in c. ex parte. n. 2. de sepulturis. Et tortura semel habita potest reiterari ex nouis iudiciis, vel si reperitur reus in mendacio, vel aliter, vt est communis distinctio. de qua Abb. in ca. cum in contemplatione, nu. 8. de reg. iur. Et no. quod probato metu vel tortura est quasi impossibile probari contrarium, quod sponte reus fuerit confessus, & etiam tortura potest probari per indicia & coniecturas. vnde hoc totum iudicis arbitrio relinquitur inquirendum, quia quod sit per officiales secretē in camera, non potest probari de visu, vt dicit Bald. in l. si quis in hoc. n. 5. C. de episc. & cler. Et vnus testis est sufficiens ad torturam, quia semiplenam inducit probationē, & tātum operatur semiplena probatio, quantum duo indicia, vel plura. Alber. in l. 1. in prin. n. 2. ff. de quaest. & no. q. tortura est fragilis & fallax, & periculosa. Alber. in l. 1. §. quaestio. ff. de quaest. vbi dicit, quod idē hoc saepe allegatur in practica in fauorem tortorū. an torqueri possint pro omni crimine seu pro quo? Et quādo quis possit, torqueri. Et an sufficiat vnus indicium? Vide omnia per Corne. in conf. 101. in 2. volum. Et not. quod ex arbitrio per statutum concessio potestati, quod potest ad torturam procedere ad dictum vnus testis, qui sit omni exceptione maior. Corne. vbi supra. Bonacoffa.

Torqueri de facili potest mādator homicidij, etiam ex probabilibus argumētis, & ex iudiciis, & verisimilibus probationibus, & praesumptionibus, vt est com. opi. de qua Bossius de iudiciis & tortura. num. 201. & hoc propter lucrum, quod fuit consequutus, vel sperat consequi. Et idem est in aliis criminibus

eriminibus atrocioribus, & delictis secretis & coniurationibus, falsitatis, & similibus, quia iudex potest animosius arbitrari esse deueniendum ad torturam cum materia torturae sit multum arbitraria, vt dicit ibi Bossius nu. 200. arbitraria inquam, regula tamen secundum iura, vt per Albam in conf. 95. nu. 2. & conf. 69. nu. 5. & per D. Menochium de arbitrio iudic. Cravetta conf. 287. n. 6. vol. 2. Parisius conf. 151. n. 14. vol. 4. nam dantur officia, sed non discretio, de qua discretione fufius Lucas de Penna. in l. 2. C. quando & quibus quarta pars debeat ad fi. vbi allegat carmen,

Omnibus in rebus res est discretio summa.

Calcane. conf. 38. num. 7. nam sine discretione quis est vna bestia. Bald. conf. 161. col. 2. lib. 3. Neuzia. in sylua nuptiali. lib. 4. num. 56. & qui non facit decencia homini est vna bestia, vt ad literam dicit glos. in ver. decentem. in Auth. de monachis. idem.

Torqueri non debet, contra quem est legitime probatum. Mar. in l. 1. n. 11. ff. de quaest. communem dicit. Soarez in eius thesauro. ver. tortura. n. 285. vbi & alia. & no. quod tortus per feuerans in negando, non poterit postea cōdemnari propter aliquas probationes, quamuis luce clariores, & haec fuit opi. Alberici, quam omnes obseruant in Italia, vt dicit Cafonus in suo de tormentis. capi. 9. in fi. & a tortura non debet incipi. vt communiter dicitur, Riminal. nouissi. in cof. 88. nu. 52. etiam in atrocioribus & atrocissimis, & nisi legitima praecedat indicia etiam in crimine laesae maiestatis, vt ibi. numer. 53. comunem dicens, & supra toties repetitum. Et quando mulier accusata de adulterio possit torqueri. Roma. consilio 451. idem.

torqueri possunt testes, qui delicto interfuerunt omnes, qui dicunt neminem vidisse, aut cognouisse, quia reddūt se suspectos, & quod velint exare veritatem, & hoc est iudici arbitrium, vt dicit Cla. q. 25. ver. torquentur. idem.

tortura vnus testis vt faciat iudicium ad torturā debet esse omni exceptione maior, & dic q. illud facit iudicium ad torturam quod in ciuilibus facit semiplenam probationem, sec. Rol. conf. 37. lib. 3. vbi num. 17. dicit q. praesumptio minus est quā iudicium, & est probatio probas, non probata, iudicium verō est probatio probata, teste Rol. d. conf. n. 9. nu. 15. 17. 19. & conf. 3. a. n. 3. vique in fi. eodem lib. vbi plura in materia iudiciorum ad torturam, cui Adde, q. ex processu informatiuo nullis praecedentibus legitimis iudiciis, & nulla data defensione, etiam in enormibus delictis procedi non potest ad torturam, & confessio ex vi torturae exorta, nullis praecedentibus iudiciis: nullius est Roboris, nec praediciat inquisito, ex gl. 1. l. pe. vbi Bar. & alij ff. de quaest. etiam si ratificata fuerit, iuxta comunem per Rol. conf. 12. nu. 90. 91. 96. lib. 3. vbi ponit ampl. ad concl. & vltimes quod iudices torquem findebūt inquisitum capitali poena puniri debent, secundum comunem per eundem d. conf. 12. nu. 7. 34. vbi materiam torturae & iudiciorum examinat. Quid si torqueat aliquem nullis praecedentibus iudiciis vide d. conf. n. 31. 2. 34. & seq. vbi ampliat Reg. q. tortura non potest dari nisi praecedentibus legitimis iudiciis, & ibi nu. 36. 37. qui testes non faciant iudicium, quia in materia, vide eundem Rol. conf. 17. lib. 3. & Dic, q. reo inquisito, iudiciorum copia dari debet, cum termino ad illa purgañ. antequam torqueatur, ex no. per Rol. conf. 12. lib. 3. & ibi nu. 44. 45. vbi plura de defensione quomodo, ac quibus competant, & ibi num. seq. vique ad 66.

PRO. tot sunt genera stipulationū conuentionalium, quōt penē genera rerum contrahendarum. l. 5. §. conuentionales. ff. de ver. ob. Bello.

Pro. tot sunt stipulationes, quōt sunt summe. l. 1. §. fi. & l. si re debemus. ff. de ver. ob. idem.

Totius libello postulati non debitor, nequit simpliciter negare se debere, cum quantitas debetur, ac petitur: secus si qualitas debeat. atque ideo contra faciens periuari obligatur, vbi iurandum interuenit. communia scribunt Aret. Alex. & alij in l. 1. §. si stipulanti. ff. de ver. ob. Capel. Tol. decif. 208. Eman. a Costa in l. si ex cautio. ver. est & in factum. n. 6. C. de non nu. pec. & qui duas hac in re communes opi. e regio ne sibi aduerfas accurate refert Did. a Coua. lib. 1. variarum re soln. c. 2. nu. 5. E. Suarez.

Tractatus fuit factus pro aliquo maleficio conficiendo extra territorium alicuius loci per aliquos non originarios loci, neque domicilij, nec loci subditos, potest puniri in d. loco in quo fuit factus d. tractatus, vt est com. opi. Cla. q. 8. verii. vidi aliquando. Bonacoff.

Tractatus non probatur, quādo notarius de eo aliter non loquitur quā per simplicem sui & partium assertionem teste Rol. conf. 15. nu. 13. conf. 90. nu. 38. lib. 1. post Soc. confil. 15. col. 7. lib. 1. Dec. conf. 36. col. antepe. Soc. conf. 52. lib. 4. fer rat. cautel. 60. n. 4. Iaf. cof. 54. lib. 1. Neuz. conf. 100. n. 7. quibus adde Ofasc. decisio. 172. dum quaerit, an verbis enuntiativis notarij, siue partium, q. solennitates in alienationibus interuenierint: stāñ sit, & quomodo. Quam conf. declara, vt per eum ibi, vbi loquitur in feudalibus, concludit tamen negatiue, sed emporem teneri probare solennitates requisitas interuenisse tempore alienationis, cui rei conuenire videtur quae idem scribit decif. 173. vbi quaerit an diuturnitate, seu antiquitate temporis praesumatur solennitas interuenisse? & tād dem post plura concludit temporis diuturnitatem regulare praesumptionem interuentus solennitatum non operari, secundum comunem ibi relatum, de qua vide quae ponit Alex. conf. 79. num. 4. & 5. lib. 1. conf. 1. col. 1. & col. 6. lib. 4. vbi declarat concl. per l. si filius C. de pet. her. quam dicit procedere quando agitur de acquirendo, secus vbi ageretur de praesumenda solennitate print: in damnum alterius, quo casu longius tempus requiritur, ex not. per Alex. dicit. conf. 1. num. 20. vbi doct. in apostil. inter alia dicit idem diceñ esse vbi agitur de praesumenda substantia actus, quia in materia vide eundem Alex. conf. 50. lib. 5. vbi ponit Reg. com. fall. & confil. 219. nu. 15. lib. 6. Dec. confil. 42. nu. 13. conf. 362. dub. confil. 199. col. fi. conf. 34. n. nu. 13. 375. col. 1. 558. col. 1. Rol. conf. 99. nu. 24. lib. 2. Nar. conf. 162. nu. 24. 266. nu. 8. & an praesumptio resultans ex antiquitate temporis probationem in contrarium admittat? Dic, vt per eundem Ofasc. d. decif. nu. 7. & 8. vbi quod antiquitas dicitur annorum centum, secundum comunem ibi relatum, & per Cag. in l. velle in fi. de reg. iur. Iaf. in l. cum aliquibus. nu. 7. C. de iur. delib. Accedit, quod tractatus & alie solennitates quae in rebus ecclesiae aliena. requiruntur: propter temporis antiquitatem interuenisse praesumuntur, secundum comunem per Rol. conf. 97. num. 10. lib. 3. & num. 11. vbi quod praesumptio quae insurgit ex temporis diuturnitate an. tertio praediciat, quam concl. declara, vt latius per eundem Rol. d. conf. & cum euenisset quaestio in facto de validitate quorundam expletorum in hac subalpina patria gallo- rum tempore confectorum tandem post plura, conclusum fuit pro validitate eorum, attēta temporis diuturnitate & bello, quo etiam causā non poterant ad vnguem seruari solennitates requisite, licet de leuibus nulla haberetur ratio, etiam quod omisse fuissent, ex not. per Iaf. in l. si pepererit §. pure column. final. numero 14. ff. de liber. & posthum. vbi dixi.

PRO. tractus futuri temporis non pertinent ad nos: quae enim sunt de futuro cōtingenti, non possumus iudicare. l. 1. §. ff. de vsur.

Obligatus rem tradere, si facultas adsit, rem praesise tradere compellitur. Est communis opinio, secundum Alexand. consilio sexagesimo nono. super eo. circa princip. volum. 4. M. Charian.

Tradere rem qui tenetur, rem praesise tradere compellitur, si facultas adsit. commune inquit Alexand. dicto consilio 69. super eo. libro quarto. & vide supra, in versicul. venditor. E. Suarez.

Pro. Traditis clauibus dominium, & possessio transfertur. l. clauibus. ff. de contrah. empt. §. item si merces. in situ. de rer. diuif. Bellon.

Tradens rem nuntio sibi dato, si contingat nuntium subtrahere dictam rem, periculum spectat ad tradentem, vt est communis opinio. de qua Parisius consil. 156. nu. 25. & seq. vol. 4. Bonac.

Pro. Traditionibus, vsucapionibus, seu praescriptionibus dominia rerum acquiruntur. l. traditionibus. C. de pact. §. per traditionem. in situ. de rer. diuif. l. 3. ff. de vsu. auth. nisi triennale. C. de bon. mat.

OB. contra de §. interdum. in situ. de rerum diuif. vbi sine traditione possessionis dominium in alium transit.

S O L. Speciale ibi in eo casu propter domini voluntatem. Bellonus.

Transactio non annullatur ex eo q. partes errarunt in calculo & si fuerit transactum ex errore calculi. Iaf. in l. errore. de transac. nu. 22. com. dicit. Villal.

Transactio non seruanti, nihilominus seruari debet transactio secundum iaf. in l. qui Romae. §. Seia. per illum tex. ff. de verb. obligat. (vbi etiam respondet, ad l. cum proponas. 2. quae vulgo allegatur in contrarium, C. de transac. post Ang. & Bart. Socin. ibi. sequitur ibidem Alciat. Quia mora purgari potest

PRO. tot sunt genera stipulationū conuentionalium, quōt penē genera rerum contrahendarum. l. 5. §. conuentionales. ff. de ver. ob. Bello.

Pro. tot sunt stipulationes, quōt sunt summe. l. 1. §. fi. & l. si re debemus. ff. de ver. ob. idem.

Totius libello postulati non debitor, nequit simpliciter negare se debere, cum quantitas debetur, ac petitur: secus si qualitas debeat. atque ideo contra faciens periuari obligatur, vbi iurandum interuenit. communia scribunt Aret. Alex. & alij in l. 1. §. si stipulanti. ff. de ver. ob. Capel. Tol. decif. 208. Eman. a Costa in l. si ex cautio. ver. est & in factum. n. 6. C. de non nu. pec. & qui duas hac in re communes opi. e regio ne sibi aduerfas accurate refert Did. a Coua. lib. 1. variarum re soln. c. 2. nu. 5. E. Suarez.

Tractatus fuit factus pro aliquo maleficio conficiendo extra territorium alicuius loci per aliquos non originarios loci, neque domicilij, nec loci subditos, potest puniri in d. loco in quo fuit factus d. tractatus, vt est com. opi. Cla. q. 8. verii. vidi aliquando. Bonacoff.

PRO. tractus futuri temporis non pertinent ad nos: quae enim sunt de futuro cōtingenti, non possumus iudicare. l. 1. §. ff. de vsur.

Obligatus rem tradere, si facultas adsit, rem praesise tradere compellitur. Est communis opinio, secundum Alexand. consilio sexagesimo nono. super eo. circa princip. volum. 4. M. Charian.

Tradere rem qui tenetur, rem praesise tradere compellitur, si facultas adsit. commune inquit Alexand. dicto consilio 69. super eo. libro quarto. & vide supra, in versicul. venditor. E. Suarez.

Pro. Traditis clauibus dominium, & possessio transfertur. l. clauibus. ff. de contrah. empt. §. item si merces. in situ. de rer. diuif. Bellon.

Tradens rem nuntio sibi dato, si contingat nuntium subtrahere dictam rem, periculum spectat ad tradentem, vt est communis opinio. de qua Parisius consil. 156. nu. 25. & seq. vol. 4. Bonac.

Pro. Traditionibus, vsucapionibus, seu praescriptionibus dominia rerum acquiruntur. l. traditionibus. C. de pact. §. per traditionem. in situ. de rer. diuif. l. 3. ff. de vsu. auth. nisi triennale. C. de bon. mat.

potest vsque ad sententiam, Cy. Bart. Ang. & Ias. in d.l. cum pro-
ponas ij. qui dicit hanc esse com. l. Fich.

PRO. transactio nisi dato aliquo, vel promisso, vel retento
fieri non potest. l. transactio. C. de transa. Bello.

In tractatu transactionis non habet locum remedium l. 2. C.
de rescin. ven. est magis com. opi. sec. Alex. conf. 42. super præ-
missio. versu. & sic patet. & ver. item similiter. versu. nec obstat
tertium argumentum. vol. 1. M. Charian.

Dolus seu calumnia ex parte rei non vitiat transactionem,
secus ex parte actoris. est com. opi. sec. Pau. cast. in l. 2. C. de trã-
fact. idem.

Transactio non est sufficiens indicium ad torturam in deli-
ctis, in quibus imponitur poena sanguinis, vel concessis à iu-
re, in aliis autem, sic. Marc. Ant. in tract. de indi. n. 306. com. di-
cit. Vill.

Plus dicit l. 2. tit. 1. par. 7. & l. 1. tit. 13. lib. 4. For. ill. quod in
delictis, in quibus non imponitur poena sanguinis, vel saluta-
tis, q. transactio est sufficiens ad condemnationem, quia habe-
tur pro confesso in delictis, aut in quibus poena sanguinis est
imponenda transactio sola sine probatione, non est sufficiens
ad imponendam dictam poenam, per d. l. 2. & l. transigere, C.
de transa. nec ad torturam, vt in ista communi. & sic debet in-
telligi, d. l. 2. quæ concordat cum d. l. transigere & recipit om-
nes limitationes illius legis, quod nota, & vide Gäd. in rub.
de transa. in quæst. incipiente, sed pone, quem refert Reginus
in pract. cri. in §. 6. n. 379. quod non facta distinctione inter cri-
mina super quibus potest transigi vel aliis, dicit esse commu-
nem opi. q. facta transactio potest iudex ex officio cognos-
cere de illo crimine, ne crimina remaneat impunita, l. ita vul-
neratus, ff. ad l. Aquiliam, & vide Angel. in l. libellorum. §. fi. &
in l. hi tamen, ff. de accusat. vbi dicit, quod reo absoluto ab in-
stantia iudicij, amplius non admittitur accusator, sed iudex ex
officio potest procedere contra eum. Et sic praxis obseruat,
de quo per Couar. in resol. lib. 1. cap. 1. n. 8. idem.

transactio super alimentis, iuramento vallata valet, Gigas in
tracta. de pens. q. 45. & Alc. in cap. cum contingat. nu. 197. de
de iure iur. communem dicunt, & (rogo) videas Alciatum.
idem.

transactio post rem iudicatam, iuramento accedente in vim
pacti valet. Alc. in d. cum contingat nu. 184.

Amplia ad transactionem super testamento non cognitis ver-
bis testamenti cum iuramento, valet, Alc. in d. ca. cum contin-
gat. nu. 194.

Transactio facta super crimine post institutam accusatio-
nem seu inquisitionem, etiam in casu à iure permissio, non im-
pedit quominus iudex ex officio accusationem prosequi pos-
sit, communem dicit Gand. de malef. in titu. de transact. num.
33. Practica Carer. nu. 379. Villapand. in reper. legis 22. ca. 6. n.
5. Vital. de malef. in titu. de pace nu. 4. intellige, modo deli-
ctum sit tale, pro quo possit ex officio procedi. Albe. in 2. par.
stat. qu. 127. & licet Bart. in l. transigere. nu. 7. C. de transact. di-
cat, quod facta transactio super crimine in casibus à iure
permissis, non possit deueniri ad condemnationem sanguinis
contra eum, & ita communem esse attestat Curt. iu. in ead-
em. l. transigere. nu. 29. nihilominus Clarus dicit contrariam
magis communem esse dicto §. fi. q. 58. versiculo sed punctus
in med. si tamē secuta abolitio per transactionem vel mor-
tem accusatoris, iudex vellet accusationem prosequi, debet
nouum processum, & nouam instantiam inchoare, comm. di-
cit Ant. Gomez. ca. 1. delictorum. nu. 36. Aliqui tamen dicunt
quod per transactionem non dicatur perempta instantia, &
quod ita iudex illum possit prosequi secundum Ange. in dicta
l. transigere. nu. 7. vt etiam de consuetudine hodie seruari re-
statutur Ant. Gomez. in d. c. 1. Cla. dict. q. 58. ver. & scias. P. Fi-
chard.

transactio non potest fieri nisi inter partes presentes, nisi
forte aliquis interueniat, pro absente cum mandato. com. di-
cit Alex. conf. 13. lib. 4. Cla. dict. §. si quæst. 58. versu. dictum.
idem.

transactione simpliciter facta pro iniuria, vulnere vel mor-
te, tunc non censetur facta etiam remissio interesse pecuniari-
ij respectu damnorum & expensarum, & in dubio censetur
solummodo rancor animi remissus, communem dicit Didac.
lib. 2. resolutio. ca. 10. nu. 6. Plaza. lib. 1. delictorum. c. 6. nu. 40.
idque secundum gl. in §. si. verb. non reuocauerunt. institut. de
iur. quam DD. communiter sequi dicit lo. de Amic. cōf. 88.
nu. 14. Clar. dict. §. si. quæst. 58. versu. quæro modo. P. Fi-
chard.

Transactio contractus licet secundum Bar. in l. 2. C. de
rescind. vend. & in l. si quis cum aliter, ff. de verbo. sig. quando

quis ultra dimidium iusti pretij decipitur transigendo, amittit
remedium vtriusque legis, tamen secundum glo. in c. cum
causa. de emp. & vend. quam tenent ibidem lo. And. Per. An-
char. & Imol. item Tancred. & Vinc. in c. ad nostram. eo. tit. &
Spec. tit. de empt. & vendi. §. nunc videndum restat. versu. quid
de transactione. item Dinus in l. Lucius. §. si. ff. ad Trebel. Gu-
liel. de Curio in l. ex causa. C. de vsuc. pro emptore. Petrus &
Cy. d. l. 2. C. de rescin. vend. Bald. in l. ludo. C. de except. rei iud.
& in l. 1. §. ff. de transa. & in l. 1. C. com. de legat. contraria o-
pi. quod iure in transact. non sit locus d. l. 2. C. de rescin. vend.
verior viderur, & communiter teneri refert Bened. capr. reg.
88. nu. 89. & seq.

Transactio de criminibus valet ante accusationem factam
ex generali vsu, & impedit accusationem remotioris alterius
in gradu, secus si post accusationem, vt est communis opi. Sua-
rez verb. transactio. nu. 293. Bonacoss.

Transactio iurata per mulierem facta, in qua appareat e-
normiter læsa, ac decepta ultra dimidiam iustæ æstimationis
futura litis, nullo modo contrauenire possit, quia iuramen-
tum hoc omnino aufert remedium l. 2. C. de rescin. vendit. se-
cundum gl. Inn. Vinc. lo. And. & Anch. in cap. cum causam. de
emptio. & vend. Abb. conf. 12. volu. 2. Spec. in titu. de empt. &
vend. §. nunc dicendum, versu. quid de transact. gl. in l. Lucius.
§. si. per illum rex. ff. ad Trebel. Bald. in rub. extr. de trans. Ang. in
l. in summa. ff. de cond. indeb. Cy. Bald. & Saly. in 3. q. in l. 2. C.
de rescin. vend. & opi. iustorum recitat esse veriorum Alex. in l.
si quis cum aliter. ff. de verb. ob. & cōf. 42. super præmissio the-
mate. vol. 1. communem esse inquit, ac in actu pratico ab ea
non fore recedendum, & communem præmissam citauerunt
quoque nonnulli alij doct. quos recedimus in 1. lib. commu-
nium opi. in ver. mulier omni iuri, quod habet in bonis pater-
nis post medium.

In contrariam verò partem, videlicet, quod remedium, d. l.
2. procedat quoque in transactione ista, considerato futuro li-
tis euentu, inclinauerunt Ant. de Bur. Card. & Imol. d. c. cum
causam. Calde. conf. 3. in titu. de transa. & Anan. conf. 33. circa
primum. in 2. dubio. Ray. Bart. Ang. Imo. & Pau. cast. in d. l. Lu-
cius. §. si. Bart. Imol. Pau. cast. & Rom. in d. l. si quis cum aliter.
& opi. hanc magis communem & æquam esse memnit Fabia-
nus de monte. in tract. de emp. & vend. in 8. q. & Dec. cōf. 203.
& ita ibi consuluit cum aliquali tamen moderatione, concor-
dia, seu distinctione relata per eum, & conf. 479. n. 9. cum alijs
seq. & conf. 531. n. 6. verum primam opinionem negatiuam
falsus est magis communem Paris. conf. 96. nu. 61. cum alijs
seq. vol. 1. vbi si consuluit, & Iacobus Mandellus etiam in pa-
trocinio, seu conf. 1. num. 17. cum alijs seq. & Zafius conf. 18.
nu. 16. vol. 1. & secundum eandem opi. contra Bart. & sequa-
ces notauit quoque sacrum regium consilium Neap. teste as-
sistito decif. 220. nu. 2. & quia decisiones sacri concilij Neap.
quæ proferuntur sub nomine regis in dubijs casibus succe-
dunt loco imperialis interpretationis, de qua in l. fi. C. de legi.
vt per Afflic. decif. 169. dicta causa, merito sequor priorem
partem negatiuam, quæ in effectu est magis communis, secu-
dum Parisi. in d. conf. 96. & magis vera, secundum Afflic. in d.
decif. 20. nu. 3. & Zafius, d. consil. 18. nu. 16. & Cotta in me-
moriali, in ver. venditor læsus. vbi profert hoc vtile verbum,
quod inuittis dentibus Corn. in cōsilijs per eum falsus est
istam communem sententiam fore. F. Viuius libr. secundo.
opi. 309.

Transactio ab iis regulariter fieri nequit, quibus alienandi
copia ac facultas non est. com. renuncio ex Ias. in l. vlt. nu.
127. qu. 10. C. de iure emphyt. & ex ampla allegatione Tiraq.
de retract. lig. §. 1. gl. 14. à nu. 60. & de iure mari. gl. 5. nu. 205. q.
20. & tum transactio, tum compromissum paris omnino iuris
sunt, commune dicunt Alc. in l. cum te. nu. 4. C. de transact. A-
rius Pinel. in l. 1. part. 3. numer. 44. in fi. C. de bo. matern. E.
Suarez.

transactio de criminibus ante accusationem inita & ob ge-
neralem vsum procedet, & accusationem alterius in gradu re-
motioris impedit, si verò post accusationem pertaxatur nul-
lius pōderis ac momenti erit, communia ponit l. Clar. totam
hanc transactionis super criminib. materiam accuratè expli-
cans in pract. §. vlt. q. 58. per totam. idem.

Transactio & si ob dolum seu calumnia ab actoris parte
interuenientem vitietur, tamen si dolus à reo dicatur interpo-
situs, haud vitietur, commune ait Pau. cast. in l. 2. C. de tran-
fact. idem.

Transactio non satis indicij præ se fert, vt tormenta in his cri-
minibus incurrantur, quæ vel capite plectuntur, vel transa-
ctionem iure admittunt, alioquin secus. vt frequenter pla-
citum

circum renunciat Marc. Ant. de indicij, nu. 306. idem.

Transactio de re liquidò constanti si iureiurando stabili-
tar, in pacti vim valet, commune proficitur Alci. ca. cum con-
tingat. nu. 148. de iureiur. sed & transactio de alimentis testa-
mento debitis si iureiurando muniatur, valebit, commune
inquit Alc. vbi §. nu. 192. Gig. de pens. q. 45. idem.

Transactio obnoxia non est dispositioni. l. 2. C. de rescind.
ven. commune pronunciant Aretin. l. si quis cum aliter. ff. de
ver. ob. Alex. conf. 42. super præmissio. lib. 1. Paris. conf. 96. nu.
60. lib. 1. Cotta in memorab. ver. venditor. Quamuis contra-
rium magis commune asserant Soci. sen. conf. 85. nu. 3. libr. 1.
Soc. Nep. conf. 98. nu. 17. lib. 2. Cagn. l. 1. nu. 29. C. de pact. pro
cuius controuersæ diremptione ad eundem omnino est Ari-
Pinel. magnus legum interpret. ad illam eandem l. 2. part. 1. c.
4. à nu. 12. idem.

In Transactione secundum veriorum & magis commu-
nem opinionem, remedium l. 2. C. de rescin. vendi. locum ha-
bet. Bart. l. si quis cum aliter. nu. 5. ver. quæro quid si in con-
tractu transactionis. ff. de ver. ob. & idem Bart. in l. 2. n. 7. versu.
quæro vtrum hæc lex habeat locum in contractu transactio. 20
nis. C. de rescin. ven. licet alij multi doc. reclamant Alexan. de
imol. lib. nu. 8. ver. iuxta hoc quærit hic Bart. & hanc senten-
tiam ipse tutiorem appellat. & Ias. nu. 13. ver. contrariam opi-
nionem atque Dec. conf. 216. n. 4. in 2. part. conf. tamen prior
sententia magis æqua & communis est. Cald. conf. 3. in tit. de
transact. Ioan. de Anan. conf. 33. nu. 4. & ibi Lud. Bolog. nu. 7.
Fab. de Monte in tract. de empr. & vend. q. 8. prin. num. 8. cum
seq. & nu. 13. inquit: sententiam Bart. æquiorum, & tenendam
esse in 5. volu. tract. doct. Deci. & Mandell. ex communi voto
doct. scribunt hanc magis communem esse. Dec. conf. 60. nu.
4. ver. ex quo infero. in 1. par. & in conf. 597. n. 10. in 4. par. q.
Mandell. in conf. 1. nu. 12. in suis consil. Quamuis non ignorem
Phil. Dec. has sententiam contrarias Doct. sec. Phil. Corn. do-
ctrinam in conf. 28. litera F. ver. non obstat. in 4. vol. cōf. foede-
re distinctionis concordari posse existimasse. Dec. in l. cum te.
C. de transa. & in conf. 203. n. 4. in 1. par. conf. & in d. conf. 597.
n. 10. in 4. par. Quia si excessus ultra dimidium iustæ æstimatio-
nis sit in modico, quod tunc procederet opi. negatiua, si autē
esset magnus excessus, tunc opinio affirmatiua locum habe-
ret. Kirchouius.

Transactionem factam non inspectis nec cognitis verbis te-
stamenti, non valere, expressi iuris est. l. de his. l. non est ferendus.
ff. de transact. l. 1. ff. quomad. testa. ape. Secus autem si iuramē-
tum interueniret, quod habet vim specialis cōsentus. Bald. in
l. 1. n. 4. ver. secundò quæritur. C. commodati. Quia legib. pro
hibitio loquentib. cum iuramento renunciari potest. Io. de
Imol. in l. qui Romæ §. duo fratres. ff. de verb. oblig. & in conf.
11. nu. 14. ver. tamē indistinctè viderur. in 2. lib. conf. Bar. Soc.
in conf. 103. nu. 6. ver. præterea. in 3. volu. conf. Phil. Corn. in
conf. 6. litera K. versu. tamen iuramentum in 1. volu. cōf. Soc.
iu. in conf. 116. nu. 75. & 76. vbi inquit etiam sufficere genera-
lem renūciationem in 1. par. conf. & Ludouic. Bolog. addit iu-
ramentum tantum operari, etiam si non vidisset testamentum,
nihilominus valere dictam cōventionem & transactionem in
conf. 32. nu. 9. Quare si per verba generalia omni iuris auxilio
renūciatum fuerit, videbit renūciatum dispositioni d. l. de his.
Marc. Ant. Bauerijs in tract. de virt. & virib. iuramenti. n. 51.
ver. trigesimo quinto in 5. vol. tract. doct. Multi autē alij doct.
cōtrariam sententiam de iure veriorum & magis communē
esse arbitrantur Phil. Corn. in conf. 133. litera R. ver. potest. in
2. vol. conf. And. Barb. in conf. 55. nu. 13. in 2. vol. conf. Quia si
renūciatur alicui iuri prouenienti ex aliquo testamento, nisi
saltem in specie fiat mentio de tali testamēto, renūciationem
non tenere, & hanc sententiam commune doct. opi. esse,
consulendo post aliorum Doct. autoritatem deductam, scri-
bunt Maria. Soc. iu. in conf. 129. n. 3. in 1. par. conf. Rol. à Val-
le copiosè satis in conf. 13. n. 27. cum seq. in 1. to. conf. quorū
allegationes transcribere non est necesse. contrarijs authorita-
tib. & fundamentis satis benè à Valle respondetur. Kir-
chouius.

Transactio dolosa, seu calumniosa ex parte actoris vitietur,
secus si ex parte rei, vt est com. opi. Soarez ver. transactio. nu.
295. Bonacoss.

Transactio non facit indicium ad torturam in iis criminib.
quæ vel capita plectuntur, vel transactionem iure admittuntur,
alias secus, vt est com. opi. Soarez ver. transactio. nu. 296.
& seq. idem.

transigens super accusatione, accusatus non punitur. Cla. q.
58. ver. & scias. & ita hodie seruari ait. idem.

Transigi potest de raptu, & iniuria remitti, vt est com. opi.

D. Hiero. Gabriel. in conf. 172. nu. 41. idem.

Transactio facta super crimine post institutam accusatiōem,
seu inquisitionem, etiam in casu à iure permissio, non impedit
quominus iudex ex officio accusationem prosequi possit, vt
est com. opi. Modo delictum sit tale pro quo possit ex officio
procedi. Si tamen sequuta abolitio per transactionem, vel
mortem accusatoris, iudex vellet accusationem prosequi, de-
bet nouum processum & nouam instantiam inchoare, vt est
com. opi. Aliqui dicunt, quod per transactionem non dicitur
instantia perempta, & quod ita illum iudex prosequi possit.
Vt de consuetudine hodie seruatur. Cla. q. 58. versu. & scias.
idem.

transactio fieri non potest, nisi inter partes presentes, nisi for-
te aliquis interueniat pro absente cum mandato, vt est com.
opi. Cla. q. 58. ver. dictum. idem.

transactio simpliciter facta pro iniuria, vulnere, vel mor-
te, non censetur facta etiam remissio interesse pecuniarij, respec-
tu damnorum & expensarum, quia in dubio censetur remis-
sus tantummodo rancor animi, vt est com. opi. Cla. q. 58. versu.
quæro modo. idem.

transactio generalis generaliter obstat in omni eo quod in
actione propolita includi poterat, l. sub pretertu l. 2. C. de
trans.

Fallit primò in iis de quibus non fuit cogitatum, l. cum aq-
uiliana. l. qui cum tutoribus §. 1. vbi Bar. ff. eo. & saltem non fuit
cogitatum generaliter, quia tunc ratione ignorantie non ob-
stat, Bar. d. l. sub pretertu. 1. oppos. in l. si de certa. nu. 4. vbi Ias.
nu. 8. C. de trans. vbi quando dicitur general. cogitatum Ab.
in c. 1. col. 2. post med. extra de trans. obstat tamen respectu
in cogitatorum, si ita expressè dictum sit, Bar. d. l. cum aquila
na. n. 1. & 2. in l. si de certa. n. 5. C. de trans. Abb. in c. 1. in fi. ext.
eo. Alex. conf. 1. lib. 2.

Fallit secundò vt non obstat ea transactio seu quietatio ge-
neralis in rebus occultatis vel subtractis dolo alterius contra-
hentiu, l. tres fratres ff. de pact. vbi Bar. ias. d. l. sub pretertu col.
2. in prin. vbi dicit præsumi doli seu dolosam occultationem
in mobilibus pretiosis.

Fallit terciò in iis quæ dependent à testamento quorum re-
spectu non valet transactio, seu quietatio nisi viso testamento,
40 l. de his ff. de transa. vel visis codicillis, l. non est ferendus. ff. c.

Fallit quartò quado petitio etiam extrajudicialis fuit gene-
ralis, prosecutio vero specialis, puta facta coram arbitratore
& amabili cōpositore ad hoc assumpto, quia transactio que
subsequitur siue laudum arbitratoris restringit ad causam pro
secutam raturam, sicut fit in sententia iudicis, iuxta licet C. de iu-
di. Bar. d. l. tres fratres col. 1. nu. 4. castr. d. l. sub pretertu in prin.
vt transactio restringatur ad causam prosecutã, & multo ma-
gis fit hæc restrictio quando petitio fuit specialis, licet trans-
actio generalis subsequatur, l. si de certa C. de trans. Ias. d. l. sub
pretertu col. 1. in fi. Quietatio enim generalis restringitur ad
ea de quibus est actum, l. emptor §. lucius vbi Bar. ff. de pact. &
ita teneb. esse dicit Ias. d. l. sub pretertu. nu. 6.

Fallit quintò quia in tali generali transactioe seu quitta-
tia non includuntur ea que possunt vendicari ratione dominij,
Ias. d. l. sub pretertu. post n. 2. vbi alleg. l. Aurelius §. meua vbi
Bar. ff. de lib. leg. & ideo licet talis generalis remissio vel tran-
sactio liberet quem à dolo vel culpa eo casu quo partib. igno-
rantib. aliquid remansit penes alterum: non tamen liberat quin
ille teneatur restituere rem apud se constitutam, Bar. d. l. tres
fratres n. 5. vbi Ias. n. 2. alleg. l. ei cui ff. de lib. leg.

Et prædicta procedit etiam in compromisso, in calculis seu
computationib. vt amplientur seu restringantur secundū præ-
dicta, Ias. in l. si de certa. nu. 4. C. de trans.

Quod autem dictum fuit quietationem generalem restrin-
gi ad ea de quibus actum fuit intellige, quado generalitas pot
restringi salua ratione recti sermonis, sed si verba essent adeo
generalia & multiplicata: q. restringi non possint, salua ratione
recti sermonis: si ecus esset, pura, si debitor soluit mihi x. ex cau-
sa mutui. & ego facio quietationem, & promitto non petere il-
la decem, nec aliam quantitatem, nec ex presenti causa, nec ex
alia, tunc illa verba non possunt restringi ad causam mutui, sed
nocebit talis quietatio in omnib. sec. Bar. in d. l. emptor §. lu-
cius. n. 3. pulchre Ias. d. l. si de certa. n. 5. versu. limitant tamen. &
in d. §. lucius in fi. post Abb. in d. c. col. 2. ante med. ext. de trã-
fact. Alex. conf. 1. n. 1. n. 13. l. 2. qua in materia consilium est,
q. in transa. ponantur hæc verba in prin. sc. deueniunt partes
ad infrascriptas, transactionem, compositionem, pactum, &
conventionem, ne quis se restringat ad puram transactionem,
Bar. in l. si de certa col. 2. in prin. C. de trãf. generalis autem Re-

missio seu quietatio ita fieri potest ex causa transactionis:
sicut ex

sicut ex simplici liberatione, teste Bar. in l. tres fratres. post n. 2. de pact. d. l. cum aquiliana. Quid de tractatione facta super iis quae pendunt ex testamento? & dic. quod potest retractari si postea reperitur instrumentum testamenti, imo non valet. quando esset facta non visis cognitisque verbis testamenti, l. de his de transf. gl. Bar. & iaf. n. 5. d. l. sub pretextu. vbi ponit duas restrictiones ad concl. de qua ibi.

Transigere in criminalibus causis, antequam accusatio instituta est, de iure non licet, & si transactio facta sit, non valet: & ille qui remisit per pactum vel transactionem, poterit nihilominus accusare communem dicit Alex. in l. transigere. nu. 16. C. de transf. quem refert Paris. conf. 1. n. 4. lib. 4. Villapand. in repet. legis 22. c. 4. n. 1. & transactio facta per proximiorum offensam, non impedit quod minus alius in sequenti gradu possit accusare, vt com. dicit Villapand. ibidem. Sed quicquid fit de iure, de consuetudine seruat contrarium, vt dicit Cl. d. q. 5. q. 5. ver. sed punctus. P. Fichard.

transigere licet super crimine raptus. com. dicit Alex. in l. transigere. C. de transf. n. 5. 1. & ibidem. Cur. iu. n. 3. item super crimine incestus. vt com. dicit Boer. decif. 91. nu. 2. & 3. item super stupro, vt com. ait Coraf. lib. 2. Miscell. ca. 1. nu. 5. item licet transigere super crimine falsi, per tex. d. l. transigere, quia nullum crimen est quod maiorem infamiam irroget quam crimen falsi, & ideo eius poena equiparatur poenae sanguinis, igitur super eo transigere licet, vt communem dicit Roma. nu. 7. & Cur. nu. 27. in d. l. transigere. Cl. d. q. 58. ver. in aliis autem, cum duobus seq. & vers. ab hac autem, P. Fichard.

transigere licitum est non solum super criminibus pro quibus ingeritur poena sanguinis per l. transigere. C. de transf. iis que non solum publicis, sed etiam priuatis (vt est furtum) si pro illis poena sanguinis imposita sit, vt com. dicit Villapand. in l. 22. c. 1. n. 1. Ant. Gomez. ca. 3. delictorum. n. 54. sed etiam in illis pro quibus imponitur poena mutilationis membri. vt attestatur Curt. iu. nu. 23. Purpur. nu. 9. Alc. num. 35. & Ant. de Padilla. nu. 8. & omnes in d. l. transigere. item si imponatur poena fustigationis, vt com. dicit Cur. iu. in ead. l. transigere. n. 26. licet Rom. in ea. l. dicat contrariam communem, sed altera minor. Hec Cl. d. q. 5. q. 5. ver. successiue, cum sequentibus, & nota quod in crimine adulterij non licet transigere, vt sequitur, idem.

transigere non licet super crimine adulterij, per l. transigere. C. de transf. idque propter frequentiam & immanitatem criminis vt communiter doctores dicere ait Albert. in ead. l. transigere. n. 17. quam tamen rationem communiter reprobatam ait Coraf. lib. 2. Miscell. ca. 1. n. 2. Nota vero si imposita esset poena pro adulterio, tunc vtique licitum est transigere, secundum Bar. in d. l. transigere. nu. 13. & ita communem attestatur Papo. lib. 2. tit. 9. arreso 12. Cl. d. q. 58. ver. excipiunt. item transigere non licet, si agatur de amittenda libertate seu dignitate, per gl. in d. l. transigere, in verb. capitali. quam communiter approbatam dicit Curt. iu. in eadem. l. n. 27. item non licet quando agitur de crimine, pro quo venit imponenda poena perpetui carceris, vt com. attestatur Curt. iu. ibidem. nu. 22. & ibidem Manrua. n. 37. quicquid in contrarium dixerit Abbas, in ca. 1. de collus. deteg. cuius opi. communiter reprobatum, vt ait Ant. de Padilla in ea. l. transigere. n. 15. Cl. d. q. 58. ver. item quem seq. idem.

Transigere non licet super priuatis delictis, in quibus non imponitur poena mortis. communem dicit Purpur. in l. transigere. C. de transf. nu. 120. Ant. de Padilla ibidem nu. 104. Boff. in tit. de furt. nu. 57. Cl. dicta quaest. 58. ver. Sed hic quaero. P. Fichard.

transigere si non licet, tunc nec gratuito pacisci licet. com. dicit Ant. de Padilla in l. transigere. C. de transf. n. 108. & Villapand. in repet. legis 22. c. 18. nu. 3. Cl. d. quaest. 58. ver. scias etiam, idem.

transigere si per statutum prohibetur, tunc non solum cum principali delinquente, sed etiam cum mandante non licet. com. dicit Gand. in tit. de transf. & pact. in fi. Cl. d. qu. 58. ver. Vnum autem, idem.

Transigere super ludo non licet, quia cum occasione ludis esse non possit, pariter non cadit in illum transactio. com. d. Abb. in c. clerici. n. 16. de vit. & honest. cler. Costa. de ludo. art. 5. nu. 1. de consuetudine tamen non obseruatur, Cl. d. lib. 5. §. Ludus. ver. si. idem.

Transigens accusator super crimine, etiam in casibus permissis, incidit in poenam. S. C. Turpilian. & est com. opi. vt dicit Curt. iu. in l. transigere. C. de transf. quem refert Ant. de Padilla in ead. l. transigere. n. 46. & sic punitur non vt praerogativa.

tor, sed vt desistens, com. dicit Alex. in ead. l. transigere. nu. 10. in fi. idem.

Transigere non licet, si agatur de amittenda libertate, seu dignitate, vt est com. opi. Cl. d. q. 58. Bonacoff.

transigere non licet, quando agitur de crimine, pro quo venit imponenda poena perpetui carceris, vt est com. opi. Cl. d. q. 58. ver. sed hic quaero. idem.

transigere ad hostes propter periculum reuelationis secretorum, impunè occidi possunt. com. dicit Cl. d. in lectura. l. vt vim. ff. de iust. & iur. n. 9. Cl. lib. 5. sent. §. homicidium. ver. plerumque etiam Vide eundem in eodem lib. §. n. q. 68. ver. transfuga. P. Fich.

transfuga punitur poena mortis. etiam si non sit consummatus effectus. Cl. d. q. 68. ver. transfuga. Bonacoff.

transgressio iuris diuini, qui est testificatus, etiam non docto, quod poenituerit de peccato, vt est communis opi. Bonacoff.

transgressio iuris diuini, quando est contra naturalem rationem peccatum inducit. Sicut dispensatio contra ius naturale, vel gentium inducit peccatum, vt est communis opi. de qua Rochus de Cyrtre in tracta. de consuetudine. nu. 184. tom. 1. idem.

transgredi iura licet propter enormitatem delicti, vt est communis opi. de qua Marf. conf. 52. n. 16. Limita, vt per eundem. singu. 244. Licet alias transgressor statutorum peccet mortali ter. Abb. in rub. de obseruantia ieiuniorum. nu. 12. limita & in telleg. vt ibi per eum. Amplia etiam in Potestatib. terrarum, licet iurauerint seruare statuta & leges, nec efficiuntur periuuri, nec tenentur in syndacatu. Bald. in l. obseruare. §. proficisci. ver. vnde dicitur quaeritur. ff. de officio proconsulis & leg. & consuetudo habet vim statuti in poenis imponendis vnde licitum est iudicibus formam statutorum transgredi propter consuetudinem, vt dicit idem Bald. in l. quid ergo. §. poena grauior. ff. de infamis. idem.

Transmissio. Haereditas paterna non adita vigore suitatis, transmittitur ad quoscunque, etiam penitus extraneos, est communis opi. sec. Rom. conf. 58. visis narratis, & Dec. conf. 250. antiqua & satis nota, & conf. 331. pro resolutione. circa si, M. Charrian.

Portio filiarum acquisita filio masculo per statutum vel renuntiationem, transmittitur vigore suitatis, vna cum haereditate paterna. est com. opi. sec. Dec. conf. 331. pro resolutione. ver. sed breuiter. idem.

Haereditas ascendens non adita per descendente, non transmittitur ad alios ascendentes ipsius descendens. est communis opi. secundum Alex. in conf. 168. visis, ac ponderatis. ver. nunc videndum, volu. 7. Sec. consil. 114. volum. 4. in princip. praesens consultiatio, dicit esse magis communem. M. Charrian.

Fallit primò in haereditate ascendens, cui descendens erat suus; quia talis haereditas, vigore suitatis, transmittitur ab ipso descendente ad quoscunque etiam extraneos, est com. opi. sec. Alex. ibid. ver. nec obstat. idem.

Fallit secundò, vbi ille ascendens superstes non solum esset ascendens illius descendens vltimò defuncti, qui vult transmitti, sed etiam esset ascendens illius ascendens mortui, de cuius haereditate agitur, quia tunc talis haereditas ad talem ascendentem transmittitur, secundum Ale. ibid. ver. & si dicere tur. idem.

Fideicommissum in testamento relictum, etiam non agnitum, transmittitur ad haeredes: similiter fideicommissum relictum in codicillis, vel virtute clausulae codicillaris inductum, est com. opi. sec. Dec. in conf. 478. in causa do. Aurelij. vol. 2. vi de §. in verbo, fideicommissum. n. 7. idem Dec. in conf. 490. visis. vol. 3. idem.

Infans paternam, etiam non agnitam, ad suos legitimos successores transmittit. Est com. opi. secundum Corn. in conf. 219. ver. sic. sed licet. volu. 3. Soci. consil. 8. post redditum. volu. 4. idem.

Haereditas non adita, etiam delata, de iure speciali transmittitur ex potètia suitatis. Est magis com. opi. sec. Alex. conf. 20. visis. in prin. ver. ex quibus vol. 1.

transmissio ignorans haereditatem delatam non transmittitur ius deliberandi in suos haeredes, sec. com. per Burf. conf. 61. nu. 1. lib. 1.

transmissio iure suitatis in suos haeredes per filium infantem impeditur, si adsit alius frater infantis, sec. mag. com. per Burf. conf. 61. nu. 2. lib. 1.

transmissio fideicommissi conditionalis non fit moriente grauo ante euentum conditionis secundum communem per Bur

per Burf. conf. 71. n. 7. lib. 1. quae coel. fallit ex presumpta mente testantis, pura, cum neptes sunt vocatae, ex iuribus, ibi alleg.

Transmitti non potest haereditas non adita etiam in matre, secundum comunem, nisi sit paterna, & minus haereditas materna, nisi ad descendente transmittitur, & ad patrem, casu quo infans decedat, iuxta aliam communem per Burf. conf. 60. nu. 2. lib. 1.

transmitti non potest substitutio conditionalis ad filios filiorum institutorum decedente grauo pendente conditione, ex communi per Burf. conf. 71. n. xv. lib. j. quae concl. fallit, si fit vnica cum iure accrescendi, iuxta magis commu. dict. consil. num. 14.

transmissio ex iure deliberandi modò locum habet cum haeres transmissurus se sciuit haerem institutum probatur, commune inquit Ant. Gomez. de testa. c. x. n. 53. Nullus autem cuius, & ex quoque capite transmissioni locus est in haereditate, vel legatis, ac fideicommissis, vel quibuscunque substitutionibus, quae a conditione pendunt, communia pronunciat idem Ant. Gomez. eodem c. nu. 49. E. Suarez.

transmissio suitatis iure, & in quoscunque extraneos haeres abique dubio procedit, commune inquit Roma. conf. 58. visis narratis, ac Dec. conf. 250. antiqua & satis nota, & conf. 331. pro resolutione. & ante eos Corn. conf. 8. semper dubitatum. lib. 3. Alex. conf. 20. visis in prin. lib. 1. Soc. conf. 8. post redditum lib. 4. idem.

transuersalium non habetur consideratio, quando non agitur de haereditate patrum, vel similibus personarum, vt communiter tenetur, vt plene tradit Dec. in conf. 217. in casu proposito circa medium, & in conf. 444. concurrat patruus, & frater patruelis. num. 2. & 3. Soc. iu. in conf. 93. num. 4. volum. 4. E. Muscul.

trebellianica detractionem testator haereditate prohibere potest. Magis com. esse dicit Cl. in §. T. q. 6. 1. ver. tu scis. & si dixerit, volo vt haeres meus restituat totam haereditatem sine aliqua deminutione, vel huiusmodi, censetur prohibuisse detractionem trebellianicam. Magis com. dicit Cl. in §. T. qu. 6. 1. ver. sed nūquid fit testator. & nota quod prohibitio trebellianica locum tantum habet in liberis secundis & vltioris gradus, nā quod ad liberos primi gradus, magis communis est hodie quod patris illis non possit prohibere Trebellianicam. d. q. 6. 1. ver. sed haec quidem, cum sequentibus. P. Fich. ex Claro.

trebellianica potest a testatore prohiberi, est magis commune. opi. sec. Dec. conf. 81. in casu proposito. ver. similiter in 4. dub. Iaf. in conf. 84. vol. 1. & conf. 89. eod. vol. 1. & in conf. 99. vol. 3. Alex. conf. 5. circa primum. in fi. vol. 3. & in conf. 66. visis. processu. vol. 1.

Fallit in liberis primi gradus, quia in eis non potest prohiberi, est com. opi. secundum eundem in d. conf. ver. sed in casu isto, & vide paulò post. M. Charrian.

Hanc fall. limita, quando filius potest duas quartas detraxere, quia tunc vna potest prohiberi, item limita, quando omnes sunt grauari restituerent, sec. Goza. in conf. 46. num. 22. vsque in idem.

Per non confederationem inuentarij, amittitur trebellianica, fallit in liberis primi gradus. est com. opin. sec. Dec. conf. 236. non parua. vide §. ver. inuentarium. n. 3. sed quod non amittatur, tenet Iaf. & dicit esse com. in rub. ff. de reb. ver. breuiter istis non obstat. item quod imò & liberi amittant, tenet Dec. & dicit magis communem in consil. 480. in casu. M. Charrian.

Etiā in liberis primi gradus potest trebellianica prohiberi, est magis vera & com. opi. sec. Corf. in tract. de potest. reg. in quaest. de Trebel. in primo dub. sequitur Dec. in consil. 480. in casu. ver. sed tamen praedictis. vol. 3. contrarium tenet Dec. & dicit esse magis communem in conf. 81. in casu. ver. ex quibus omnibus. volu. 1. & Guid. Pa. in q. si secundum stylum & dicit quod seruatur in iudicando. idem.

Per non confederationem inuentarij, amittitur trebellianica indistinctè, tam in liberis, quam in extraneis. est mag. com. opi. sec. eund. Corf. in d. q. de trebellian. in fi. & maxime quando haeres esset aliis suspectus, & esse magis com. etiam attestatur Corn. in conf. 168. ver. deueniendo. vol. 3. & Dec. in conf. 236. non parua. ver. sed certe. volu. 2. Contrar. opi. dicit magis esse commune. idem Corne. in consil. 180. multitudo. ver. deueniamus. volu. 4. & Iaf. latè in consil. 84. puto. volu. 1. & quod non perdat, tenet latè Crauet. & in puncto iuris tuetur in consil. 17. quaeritur an nobilis. per totum. Egeret decisione Casarea. idem.

trebellianica non censetur prohibita verbis generalibus, vel ex coniecturis, nisi expresse, & specialiter prohibeatur. est vera

opi. sec. iaf. in conf. 84. puto. vol. 1. idem.

Trebellianica in liberis primi gradus prohiberi non potest. Est verior & magis commune. opi. secundum Bar. Soc. 137. visis, vol. 1. vbi allegat pro hac parte Bal. Saly. Fulg. Corf. Paul. Roma. Alex. Barba. Soc. Ioan. de Ana. Io. de Prat. veteri. Crott. iaf. Claud. Aquens. Catho. Sacchi. Dec. Galiau. Guid. Pap. Pau. Pic. Carol. Ruin. curt. iu. dicit egere dec. Casarea in conf. 254. n. 2. idem.

Quando duae quartae detrahuntur, fructus in trebellianicam computantur. Est vera & com. opi. teste Gozad. conf. 81. Latè Crauetta, conf. 16. post redditum. in fi. idem.

Trebellianicae beneficium non perdit haeres non conficiens inuentarium, hanc opi. veriorē & communiorē dicit Ale. conf. 29. per spectus. vol. 5. vt refert Minfing. obs. 60. cent. 3. Et quòd camera etiam eam requirit. I. Fichard.

Trebellianica etsi detrahatur, & substitutione, illud intelligitur de substitutione fideicommissaria, non autem de breuiloqua, quae naturaliter non continet fideicommissariam. iam hoc iure, in verb. vulgarem duntaxat. ff. de vul. & pup. sub. & in l. 2. C. de impub. & aliis sub. vbi Bart. multum commentat illum tex. subdens se ita consuluisse doct. in lex testamenti. C. de testa. milit. Bart. & alij in l. Lucius. ff. de vulg. & pupil. Bart. Soci. in conf. 6. n. 2. in 3. vol. conf. & dec. n. 6. in conf. 205. in 2. part. conf. restantur sententiam Bart. communiter obseruari, & approbatam esse. Rol. à Valle in conf. 25. nu. 2. in 1. Tomo conf. Kirchouius.

Trebellianica quarta non minus quam falcidia a testatore prohiberi potest, commune aiunt iaf. conf. 84. lib. j. & conf. 46. lib. 2. Bell. in §. sed quid. nu. 6. inst. de fidei. haered. Ant. Gomez. de testa. c. 11. nu. 15. latissime l. Cl. de testa. q. 6. 1. ver. tu scis. & ver. seq. ac Fran. Vi. lib. j. opi. 142. quorum opi. etiam tunc verior atque aequior est, cum filius haeres instituitur, qua in specie illam frequenter placitum testatur Alex. conf. 29. libr. 5. Corn. conf. 22. libr. 2. Alc. in l. cum proponas. C. de pact. Rub. conf. 2. nu. 24. & conf. 44. nu. 2. copiose l. Cl. d. q. ver. difficultas est. cum seq. Fran. Vi. d. opi. 142. post prin. qui multos contrarium receptum ac magis receptum asserentes referunt. Sed quicquid illi deblateret, quod supra posuimus verius, iustius, atque vtilius est. E. Suarez.

Trebellianicam quartam, nedum suam ipsorum legitimam filij detraherent, quibus iniunctum est, vt si sine liberis decesserint, haere tiam alteri restituant. commune fantur Alex. conf. 39. eleganter lib. 1. Fran. Turz. opi. 142. Quin & cum non potest, sed diuersis temporibus haereditatem restituere iubentur, tum legitimam ipsorum portionem, tum trebellianicam pontificio vrbique obseruando, vna detraherent. commune affirmant Marth. de affl. decif. 167. nu. 4. Berous in capitulo in praesentia nu. 437. cum seq. de proba. Fran. Viuius lib. j. opi. 142. & opi. 204. N. inquam autem trebellianica haec quarta filijs haereditatem paternam restitutoris competens, ex fructibus interim perceptis immineatur. commune aiunt Paris. conf. 126. nu. 35. lib. 1. Picus in l. in quartam. nu. 10. ff. ad l. Falcid. Fran. Viuius d. lib. 1. opin. 133. E. Suarez.

Trebellianicam quartam prohibuisse testator videtur, qui vel plenam haereditatem, vel quidquid ad haerem peruenisset, vel omnia bona restituere mandauit. commune dicunt Alex. conf. 5. lib. 3. Io. Dilect. de art. testan. tit. 5. ca. 3. 1. & qui de materia latissime agunt Iul. Clar. de testam. q. 6. 1. ver. sed quid si hoc, cum seq. Franc. Viuius lib. 1. opin. 143. ad fi. Non tamen si testator haerem rogauerit, vt quidquid suae mortis tempore superuerit, restituat, quarta trebellianica non deducatur ab haere de nihil haereditatis imminuente, vt frequenter placitum enunciat Ant. Gomez. de testam. c. 15. n. 16. ver. item idde quod in praedicto. Quod autem etiam institutus liberis prohiberi trebellianica possit, dicitur receptum Corf. tract. de potest. reg. q. de trebellianica. dub. 1. Deci. conf. 480. in casu. Quamuis contrarium affirmant frequenter placitum Deci. conf. 81. Guid. Pap. q. 5. 1. secundum stylum quod placet. idem.

Trebellianicam quartam filij etiam testatoris, nedum alij haereditati obnoxij amittunt, si inuentarium non confecerint commune affirmant Corn. in consilio centesimo sexagesimo octauo. in hac consultatione. libro tertio. Deci. in consilio duocentesimo trigesimo sexto, non parua difficultas, & consil. 480. in casu proposito. & ij, quos supra nominò. ver. haeres haereditatis vniuersae. & ij, contrarium perperam commune scribant Alexand. in consilio sexagesimo primo. visis & ponderatis. libro quarto. Iaf. in rubric. ff. ad senatus consultum. Trebellian. & consilio octuagesimo quarto. puto. lib. 1. Crauet. conf. 17. & alij alibi. idem.

Trebellianicam quartam filij etiam testatoris, nedum alij haereditati obnoxij amittunt, si inuentarium non confecerint commune affirmant Corn. in consilio centesimo sexagesimo octauo. in hac consultatione. libro tertio. Deci. in consilio duocentesimo trigesimo sexto, non parua difficultas, & consil. 480. in casu proposito. & ij, quos supra nominò. ver. haeres haereditatis vniuersae. & ij, contrarium perperam commune scribant Alexand. in consilio sexagesimo primo. visis & ponderatis. libro quarto. Iaf. in rubric. ff. ad senatus consultum. Trebellian. & consilio octuagesimo quarto. puto. lib. 1. Crauet. conf. 17. & alij alibi. idem.

Trebellianica ex communi obseruantia, non perditur ob non confessionem Inuentarij. Et licet multi Doct. tenuerint contrarium, ex ita tenentibus nonnulli afferant contrariam opinionem, esse magis communem: Tamen veritas est in contrarium, vt scilicet trebellianica non perdat, vt vniu. rationibus ad contrariam trahendo firmat Ias. in l. Marcellus ad finem prin. ff. ad Trebell. & ita etiam firmat Alex. in conf. 29. perspetis, consideratisque his. nu. 5. libr. 5. Dicens, quod ista est verior, & magis communis opi. & inter ceteros multum egregie, firmant hanc opi. eam ab obiectis defendendo, & contraria fundamenta retorquendo. Crauet. in conf. 17. queritur an nobilis Antonius, per totum, cum concordantibus per Soci. iu. in conf. 88. nu. 7. & 8. volu. 4. Vbi dicit, sibi semper placuisse considerationes Crauetæ, & absque dubio credere hodie hanc opi. esse magis com. & communiter recepta. dicit enim, quod multi ex modernis, & recentiorib. eam sequuti sunt, prout plurimi per dominos consulentes relati fuerant, quos ipse refert, & allegat in d. conf. 88. E. Muscul.

Trebellianicæ detractionem, non potest pater liberis primi gradus & sic propriis filiis prohibere. est vera æquissima, & magis communis opi. vt dicit Soc. iu. in consil. 5. sub nu. 18. in prin. & in conf. 88. nu. 3. vol. 4. & habetur per doct. in l. iubeamus. vbi Bal. Sali. & alij plures, & in l. Marcellus in prin. C. ad Trebel. alij vero, qui non sunt de liberis primi gradus, detrahitio fieri potest, secundum magis communem opi. de qua per Doct. in dict. l. iubeamus, & in l. Marcellus. ff. ad Trebellia. E. Muscul.

Trebellianicam vel falcidiam hæres inuentarium conficiens licet detrahat, Aucl. de hæred. & Falcid. §. si vero non fecerit inuentar. coll. 1. id tamen inter alia fallit, si testator detractionem alterutrius fieri prohibuisset, Aucl. sed cum test. §. si vero expressim C. ad l. Falcid. & ibidem Cy. Barto. & Imo. in l. Marcellus §. quod autem ff. ad Trebel. quam communiter sequuntur canonistæ in c. Raynald. de testa. vt refert Bened. Capra. reg. 110. nu. 3. Similiter fallit si pro redemptione captiuorum, vel ad pias causas legatum aut relictum quid foret, quia tunc non detrahitur Trebellianica aut falcidia, aucl. de ecclesiast. tit. §. si autem. coll. 9. quod secundum Ant. in d. c. Raynald. communiter ab vtriusque iuris interpretibus, tenetur, per not. in ca. spater de testam. lib. 6. & Bald. in l. id quod pauperibus. C. de episco. & clericis, quemadmodum ibidem num. 5. refert idem Capr.

Trebellianica vel falcidia licet non solum non detrahitur, cū infra annum à die monitionis per iudicem factæ, à solutione relictorum cessatur sed etiam omne emolumentum ex testamento amittitur iuxta gl. in d. c. Raynald. Bart. in aucl. hoc amplius. C. de fideicom. gl. in aucl. de hæredib. & Falcid. §. si quis non implens. ca. si hæredes. ca. nos quidem de testam. & communiter tenent ibidem nu. 2. refert idem capr. id tamen fallit si testator aliud tempus, intra quod voluntati suæ satisfaciendum foret præfixisset, nam tunc illud obseruaretur, iuxta. not. in l. statu libero §. hæred. ff. de statu lib. l. §. si aut. C. de iure deliber. prout in d. c. nos quidem, voluerunt Anch. Imola, D. Nicol. & communiter doctores, vt ibidem nu. 28. refert idem Capra.

Trebellianica an per non confessionem inuentarij perdat. De hac questione adeo vario modo doct. loquuntur, vt vix discerni possit, quæ sit vera quæue communis opin. Quidam dicunt Trebellianicam amitti per non confessionem inuentarij, per tex. in §. si vero non fecerit inuentarium. in auth. de hæred. & falcid. & hanc sententiam sibi placere scribit Soc. in l. Marcellus §. quod autem. n. 14. ver. circa tertiam questionem. ff. ad S. C. Trebel. & ita consuluit Phil. Dec. in consil. 236. nu. 5. ver. quinto quæritur de articulo valde disputabili in 2. par. & in conf. 480. nu. 15. cum seq. ver. postremo in isto casu. in 4. parte. consil. attestando veriorē & magis communem hanc Doct. opi. esse, id nititur ipse ostendere per allegationes in altarum scripturarum, auctoritatum, & præsertim cõsilio- rum, quæ transcribere non est necesse. Sed contrariam opi. æquiorē, benigniorē, magis communem & tenendam esse, quod non perdat Trebellianica per non confessionē inuentarij, scribunt nouissimè multorum doct. auctoritates adducentes Hier. Cag. in l. Papinianus §. meminisse. n. 15. ver. sed contraria opi. ff. de inof. test. in To. j. oper. suorum Did. Coua. in ca. Raynautius §. 11. nu. 10. ext. de testam. in to. 1. Relection. & Rol. à Valle in consil. 27. nume. 27. in 1. Tom. consil. kirchouius.

Trebellianicæ detractionem, secundum communem doct. sententiam, testator in suo testamento prohibere potest. gl. in §. si vero expressim. in verbo, substitutis. in auth. de hæreditate

& falcid. Bart. in l. Marcellus. nu. 7. ver. secunda quæstio est. ff. ad S. C. Trebel. & hanc sententiam doct. communem esse, scribunt passim interpretes. Ang. Aret. in §. sed quia. nu. 3. in fine de fideicom. hæred. Alex. in conf. 67. num. 1. ver. & licet an dicta prohibitio. in 1. lib. & idem Alex. in consil. 5. nu. 16. Sed hodie secundum magis communem opi. in 3. volum. consil. ias. in d. §. Marcellus. nu. 40. cum seq. & idem in cõf. 84. nu. 9. ver. tam tenendo aliam opi. quæ apud Doct. videtur esse communior. in 1. volu. & in conf. 99. nu. 2. ver. tamen tenendo. in 4. volu. in conf. Dec. in conf. 81. nu. 3. ver. similiter. Marian. Soci. in conf. 137. in 1. part. nu. 6. ver. est enim magis. & in conf. 28. nu. 2. in 2. part. conf. Licet autem multi alij Doct. reclamēt, eorumq; sententiam veriorē esse referat Alex. in d. §. Marcellus. nu. 8. ver. sic. & quamquam prima opinio sit satis communis, tamen hæc opinio verior videtur per multas auctoritates & fundamenta tum per Ias. tum per Alex. adducta. Hanc tamen communem sententiam in filiis primi gradus non procedere testatur allegati doct. ias. in d. §. Marcellus. n. 53. ver. nuncistam communem conclusionem. Dec. in conf. 269. nu. 15. in 2. par. conf. Maranta in conf. 103. num. 9. & 10. in 1. volu. conf. Soc. iu. in d. conf. 137. nu. 7. Rol. à Valle in conf. 12. nu. 6. in 1. tom. consil. est Ferdinand. Vasquius sententiam contrariam remissiuè sequatur in libr. 2. de succes. resolut. §. 10. numer. 27. kirchouius.

Trebellianica non prohibetur filiis primi gradus, nec amittitur ob non confessionem inuentarij sec. magis com. per Burf. conf. 44. n. 19. lib. 1.

Trebellianica non detrahitur ex prohibitione alienationis tantum, secundum communem per Burfat. consil. 13. numer. 42. lib. 1.

Trebellianica locum sibi vendicat in dispositione auth. contra Rogatus. C. ad Trebel. & id quomodo sit, scribit Burf. cõf. 48. n. 15. lib. vbi de communi opi.

Trebellianica cessat contra fideicommissarium ad piam causam, etiam si mediare succedat ecclesia, secundum magis communem per Burf. conf. 48. n. 16. lib. 1. vbi dicit hanc opi. seruari.

Fideicommissaria ecclesia non subiacet detractioni trebellianicæ, etiam si mediare tantum succedat, secundum æquiorē & magis communem per Burfat. consil. 55. numer. 32. lib. 1.

trebellianica & legitima ad dimidiam hæreditatis ascendit, iuxta. com. per Burf. conf. 19. n. 36. lib. 1.

PRO. tres sunt exceptiones quæ impediunt litis cõtestationem, transactionis, rei iudicatæ, & litis finitæ. c. 1. de litis contest. lib. 6. Bello.

treuga à parte offensa seruari debet, vt est communis opi. de qua Gratus responso 105. in 1. volum. limita vt ibi per eum. Bonacoff.

Tritemium poena infligi potest indifferenter laicis & clericis, vt est communis opinio. Clar. quæst. 70. ver. sic. frequens. Bonacoff.

Tumultus populi. Si immineat tumultus populi, possunt culpabiles puniri etiam vltimo supplicio, si mereantur talem poenam absque vllò ordinato processu, sec. Bald. singulariter in c. canonum, in 2. col. extrà de consti. do. Cato. in l. i. ff. de of. eius. Balb. decif. 144.

Pro. tunc tua res agitur, paries cum proximus ardet. gl. in l. si quis fumo. ff. ad l. Aquil. Bello.

Pro. turpis est pars, quæ non congruit suo vniuerso. canone quæ contra. 8. dist. idem.

Pro. turpe est doctori, cū culpa redarguit ipsū. l. i. ff. quod quisque iur. l. si vxor. §. si iudex. vbi no. ff. ad l. Iuliam de adult. idem.

PRO. turpe est doct. vel aduocato, ius in quo versatur ignorare. l. 2. §. Seruius autem Sulpitius. ff. de otig. iur. idem.

Pro. turpe est si professio hominis, & desiderium inter se discrepent. l. professio. C. de murr. patr. lib. 10. adeo quod doct. non possit petere restitutionem in integrum, secundum gl. ibi. idem.

Pro. turpia iure nostro reprobantur. l. Turpia. ff. de leg. 1. l. generaliter. cum l. seq. ff. de ver. ob. l. si vnus. §. pacta. ff. de pact. c. si. de cond. appo. idem.

PRO. Turpia lucra ab hæredibus sunt extorquenda. l. in hæredem. ff. de calum. l. 1. C. ex del. def. inquan. her. conu. Bello.

Turpitudinem propriam allegans in his quæ concernunt peccatum, & sic animæ periculum, auditur per ea quæ habentur in c. tertio loco. de præsump. & c. ex tenore. & ibidem per gl. de concess. præbend. & in c. lator. c. con sanguinei. de re iudi. gl. in

gl. in c. inter dilectos. de donat. quod communiter teneri asserit B. Cap. reg. 23. nu. 2. idem obtinet si quis alleget turpitudinem suam in his quæ concernunt fauorem ecclesiarum, quia tunc allegans eandem auditur, iuxta. c. cum super. de confessione. ne. l. vnde Neratius & l. seq. ff. ad l. Aquil. & c. si quis presbyterorum, de rebus eccl. non alien. 3. §. q. 9. c. quod quis commisit. gloss. in dicto c. inter dilectos. & ita communiter teneri ibi dem num. 3. affirmat idem Bened. Capr. Quod tamen vtrobique secus habet, si quis ad proprium commodum contra alium principaliter agendo, & ius agendi fundando super turpitudine. id tentaret, quo casu allegans suam ipsius turpitudinem non audietur, d. ca. inter dilectos. & d. c. ex tenore. & per rotum tit. ff. & C. de condit. ob. turp. causam. D. Ant. in c. cum super. de concess. præb. Bart. in l. iusiurandum. §. si. ff. de iure iur. cum quibus ceteros. doct. communiter transire testatur ibid. nu. 4. idem Bened. Capra.

PRO. Tutor principaliter personæ, secundario rebus datur, l. cum in plures. §. cum tutor. ff. de admi. tut. §. certæ autem rei, inst. qui testa. tut. dar. pos. & §. datus. inst. de excus. tut. curator vero principaliter bonis datur. l. in copulandis. C. de nuptiis. Bello.

PRO. Tutor non cauet rem ratam pupillum habiturum, cū rem in iudicium deducit. l. vulgo. ff. de admi. tut. idem.

Tutor testamentarius iure hodierno non assumens tutelam, quæcunque sibi in eo testamento relicta amittit indistincte, siue illud fuerit relictum contemplatione tutelæ, siue non. Est commu. opi. secundum Roma. conf. 235. quo ad primum. circa princ. ver. est igitur videndum Ratio vltra omnes esse potest, quia talis tutor respectiue dicitur impugnare testamentum: ex quo respectu tutelæ patitur testatore decedere intestatum argu. tex. in §. quod autem. inst. de legit. ag. tut. Nam sicut hæres institutus repudians hæreditatem, dicitur impugnare testamentum, & testatorem omnino reddit intestatum. l. filio pater. ff. de leg. 1. l. nemo. ff. de testa. tutel. sic tutor datus in testamento repudians tutelam, dicitur quoad eam partem impugnare testamentum, & reddere testatorem intestatum. d. §. quod autem lex. vt idem iuris sit de parte ad partem, quod de toto ad totum: igitur honore sibi in tali testamento relicto, priuari merito debet. argument. tex. in l. quæstum. de acquir. hæred. M. Charian.

Pœna l. sciant cuncti. C. de legit. tutor. per quam mater ob suam negligentiam in non petendo filio tutore dari, eius successione priuatur, non egreditur personam matris, nec extenditur ad alios agnatos. Est commu. opi. pro gl. contra Bar. fec. Soc. in conf. 153. pulchra & subtilis. in fi. vol. 2. idem.

Tutor datus in testamento minus solenni, & à iudice confirmatus, præfertur datiuo velut testamentarius. Est com. opi. sec. Alex. conf. 140. super testamento. circa prin. ver. secundo præsuppono vol. 4. idem.

Tutoribus etiam dolosis competit beneficium diuisionis, sed non cessionis. Est magis com. opi. sec. Alex. in l. i. versu. in ea vbi & verius. D. de transact. Charian.

Tutor, curator, prælatore, ac procurator, vel similes possunt in contractu præiudicare dominis ponendo pacta pœnalia. vel resolutiua. Curt. iu. conf. 148. nu. 5. com. dicit. Villalo.

Tutoris datio non competit iure magistratus, nec potest delegari. Curt. iu. in l. 1. nu. 5. ff. de off. eius cui manda. est iurisd. com. dicit. idem.

Tutori non potest testatoris prohibitio de non reddenda ratione, si quid ex dolo fecit. Barb. conf. 68. volu. 2. Dec. conf. 178. com. dicit etiam si dictum sit per testatorem, quod non teneatur reddere rationem. Et quod omne in quo fuerit condemnatus, vult sibi restitui per hæredem. Alc. in tract. de præsump. reg. 1. præsumpt. 6. n. 2. com. dicit. idem.

Tutor an in dubio possit proprium commodum pupilli commodo præferre, dum vtrique commodare nequit. receptor est Bart. dicitur in l. Tutor secundum dignitatem. §. non est audiendus. ff. de admi. tut. l. fec. Damhou. in patro. pupillo. in Tit. 1. vol. 7. nu. 16. l. Fich.

Tutela redditur nulla, si tutor non se obligat de recipienda defensione pupilli. ias. conf. 4. vol. 3. nu. 4. com. dicit, etiam si dicat, & promittat vtilia procurare & incommoda reiciere. Alberic. Bru. de forma & solenni. verb. ex quibus forma oriri solet. Villa.

Tutorem, & curatorem super iniuria patri ipsius pupilli, vel adulti, illata, pacem posse componere cum inferente, non nulli voluerunt, si iniuria patens, & notoria non fuerit, aliàs secus. Quidam vero indistincte pacem fieri posse, tenuerunt, si tamen id pupillo aut adulto vtilius fuerit, quam vindictam prosequi, hosque melius sensisse voluit Cast. in l. pactum cu-

ratoris. C. de pact. vbi Butrig. Bal. Sali. Alex. & plerique alij, id communiter tradidere, idemque voluit Bald. in l. j. C. de integ. restit. F. Turzan.

PRO. Tutor est quasi dominus in rebus pupilli administrandis. l. qui fundum. §. si tutor. ff. pro emb. idem in prælatore, procuratore, & similibus, qui loco domini sunt not. Accur. in §. 1. in verbo debetur. inst. de act. Bello.

Tutor corrumpens pupillam, cuius est tutor, punitur pœna capitali, idest capitis. Clar. q. 68. ver. tutor. Bonacoff.

Tutor potest remittere iniuriam pupillo factam, & imputatam alicui, vt est communis opinio, de qua Alferius inter conf. criminali conf. 151. num. 18. cum decreto tamen iudicis post mortem patris pupilli, vt est magis commun. opinio. Tobias Nonius inter conf. crim. conf. 152. num. 4. fallit, si pupillus tutoris accedente auctoritate facit pacem, non simpliciter, sed cum obligatione ad pœnam, quia non potest tunc facere pacem, vt est magis communis opin. idem Nonius inter conf. crim. conf. 152. num. 1. fallit vt per Souza inter conf. cri. conf. 2. per totum, item tutor, curator, & prælatore, ac procurator, vel similes possunt in contractibus præiudicare dominis, ponendo pacta pœnalia, vel resolutiua. Curt. iu. conf. 146. nu. 5. communem dicit. Sit tamen tutor cautus, qui accusat, vt semper accuset tutorio nomine, & pœnam, quæ imponitur ratione accusationis non probatæ ex lege, vel statuto promittat nomine proprio, alias non teneret accusatio. Ang. in l. polia. C. de iis quibus vt indig. vbi subdit dicens se vidisse quosdam aduocatos in hoc errasse, & not. q. tutor non potest testatoris prohibitio de non reddenda ratione, si quid ex dolo fecit, Barb. conf. 68. vol. 2. Dec. conf. 178. com. dicunt. idem.

Tutor licet debitum liquidum remittere non possit, secus tamen est in debito non liquido, vt annotat Accur. in verb. remittentes. Bart. Paul. de Carst. Alex. de Imol. nu. 4. & ias. nu. 3. in l. pactum curatoris. C. de pac. Et hanc communem Theoricam & conclusionem doct. appellatur Panor. in conf. 39. ver. sed hoc non obstante. num. 1. in 1. par. conf. Philip. Dec. in conf. 297. nu. 5. de cuius doctrina veritate videantur ea quæ Alex. in d. l. pactum. & alij Doct. in l. præses provincie. ff. de transact. tradiderunt. Et hoc dictum ad quæstionem notatu dignam Paul. cast. d. l. pactum curatoris. n. 2. applicauit. An tutor vel curator possit facere pacem de iniuria illata patri pupilli vel adulti, & remittere pœnam. Nam si iniuria fuerit notoria, inquit ille post alios, tutorem vel curatorem non posse, aliàs secus. Alij vero & melius responderunt, etiam si fuerit liquida aut notoria, si tamen expediret pupillo vel adulto, tutorem vel curatorem potius remittere, quam vindictam expetere debere, vbi ipse plures auctoritates adducit. Kirchouius.

Tutor, finita tutela tenetur redde rationem administrationis. l. 1. in fi. nisi finita. l. si tutor. ff. de tutel. & ration. distra. etiam non requisitus gl. in clem. quia contingit. in verb. annis singulis. de religiof. dom. Quam communiter approbari dicit Bart. Soc. in conf. 92. nu. 17. in 4. vol. conf. idem.

Tutor testamentarius si tutelam non susceperit, quæcunque sibi in eodem testamento relicta, seu tutelæ illius contemplatione, seu secus, iure hodierno amittit. commune inquit Rom. consil. 225. quo ad primam. ver. sic. est igitur videndum. E. Suarez.

Tutori testamentario testator confessionem inuentarij remittere potest, secundum communem per Rol. conf. 49. nu. 17. lib. 3. vbi nu. 18. q. tutor cui Remittitur confessio inuentarij appellatur analogista, Quæ remissio fieri potest necdum testamentario, sed etiam Datiuo & legitimo, ex no. per eundem d. conf. n. 19. & in col. si. vbi alleg. Prac. Pap. for. lib. redd. ratio. tutel. ver. in suo vltimo. nu. 16.

Tutoris datio. Die feriata etiam in honorem Dei potest de cerni & confirmari tutor, quando non exigitur causæ cognitio, aliàs secus, vt quando datur per inquisitionem. l. qui habet. §. quolibet. ff. de tutel. & ff. de tutor. & curator. da. ab his. l. nec mandante. §. si. secundum Guil. Alb. & communiter doct. in l. 2. ff. de fer. facit. c. fi. extr. eod. in fi. vbi in operibus pietatis non attenduntur ferie. Balb. 352.

Tutorum & curatorum vnusquisque habet auctoritatem in solidum. l. 1. c. si ex plurib. tutorib. vel curatorib. omnes vel vnus agere pro minore vel conueniri possit. l. fin. C. de author. præstan. Quæ doctrina in officiis publicis auctoritate & vtilitate priuatis recepta est. Bart. in l. 1. §. si plures. ff. de exercito. adione. Panor. in c. prudentia. nu. 14. ver. venio ad secundum membrum. extr. de off. & potest. iud. delega. Et hanc communem conclusionem doct. esse annotat Dec. in conf. 297. nu. 1. vbi ipse quærit, an idem in plurib. Syndicis, quorum officium videtur publicum, non solum auctoritate, sed etiam vtilitate

Com. opin. Tom. ij. E. l. 1. §.

Summaria.

l. i. §. quibus. ff. quod cuiusque vniuersitatis receptum sit. Kirchoiuis.

Tutoris fideiussor: qui præsens ac tacens patitur nomen suum scribi apud acta, sine contradictione, perinde tenetur ac si stipulatio intercessisset. l. cum ostendimus §. si. ff. de fideiuss. tutor. & cura. ibidem gl. & Bart. Din. in c. qui tacet de reg. iur. lib. 6. & D. Nicol. in c. nonne. de præs. & ita communiter teneri refert Bened. capr. reg. §. 6. nu. 18.

Tutores vel curatores non possunt per constitutum vel precarium, vel alium actum fictum transferre possessionem rerum sui pupilli vel minoris, sec. Bart. in l. 1. n. 24. Alex. n. 87. ver. quærit hic Bart. & nu. 88. ver. ex isto dicto. ff. de acq. poss. iaf. nu. 101. & per multas auctoritates relatas, per And. Tiraq. in tract. de iur. constit. poss. in §. par. in 1. §. limit. Et hanc comm. doct. sententiam esse ibi recentiores repetentes testatur. Huic licet communis sententia refragetur Tiraq. in d. 1. §. limit. nu. 3. tamen com. verior esse defendit Bart. Romul. in l. quod meo nomine. nu. 71. ver. tertius casus est. ff. de acq. vel amit. poss. Kirchoiuis.

Tutor compromittens. Si tutor compromittat de causa pupilli in arbitrium, à cuius sententia non appellatur l. 1. c. de arbit. potest minor ipse in integrum restitui: casus reputatur singularis cum gl. in l. si minor. 2. §. annis filiofam. ff. de mino. nisi compromississet ex necessitate statuti vel iudicis iussu: quia tunc non videretur læsus, cum possit appellari. l. si. §. final. C. de iudic. Balb. decif. 382.

Tutor ratione non susceptæ tutelæ an legatum amittat: & Dic. q. hodierno iure, datur testamento tutor, neque tutelam assumens, quecunque sibi testis relicta amittit, nulla facta distinctione, an contemplatione recompensandi oneris tutelæ: an verò alia sibi relicta fuissent, iuxta. not. per Rom. conf. 207. n. 3. conf. 235. col. 1. in si. iaf. in l. pen. in si. C. de legat. Dec. conf. 192. n. 4. pro quo vide quæ ponit Ang. conf. 166. 1. dub. Alex. d. l. pen. C. de legat. Ruyn. Conf. 38. nu. 3. lib. 2. Rom. in auth. similiter. §. paf. cir. vlt. vol. C. ad l. fal. vbi q. licet tutelâ recusans: amittat legatum, fallit tamen, quando alteri restituefi esset, in præalleg. autem consil. querit Rom. an tutor substitutus. pupillif, vel per fideicommissum, excludatur à successione pupilli per matrem? ex eo quia tutelam non acceptauit, vel administravit, sed illegitimè, vel etiam ex eo, quia tutorem pupillo dari non petit, intra autem quantum tempus debeat substitutus tutorem pupillo petere? Dic. vt per eundem Rom. consil. 221. in prin. vbi querit, an à successione excludatur, si tutorem non petit pupillo qui 3. mense cum dimidio post annum inchoatum deceffit, & concludit q. non, secundum communem per Ang. conf. 166. ante si. Aret. in §. actionum q. 24. in situ. de act. Ana. conf. 45. Alex. in l. si decefferit ad si. qui satisf. cog. in l. non omnis ante si. prin. ff. si cert. pet. Bertr. conf. 381. nu. 4. lib. 2. in antiq. Quæ opi. Rom. procedit etiam in matre, præsupposito q. ab ipsa matre tutor intra annum peti debeat, vt est magis com. opi. per Alex. d. l. si decefferit, in principali tamen articulo de quo supra vide Rom. d. conf. 235. col. 1. in princ. vbi inter alia, q. si is cui legatum est cum iniuncto onere tutelæ, tutelam non assumit, & etiam si vellet, non posset ex aliqua legitima causa: tunc non administratio iniuncti officij, relicti priuatione non inducit, l. ab administratione. C. de lega. Grat. conf. 84. ante si. lib. 2. Ang. conf. 166. post princ. bal. conf. 356. in princ. lib. 4.

Tutor inuentarium, librumq; rationum conficere debet, secund. Rom. conf. 118. col. 1. cir. si. 413. 415. 425. Ang. conf. 175. Dec. conf. 178. 192. Paris. conf. 84. nu. 19. lib. 1. pœna autem non conficienda, quæ sit? not. idem Roma. dict. conf. 118. col. 2. vbi 4. pœnas enumerat, cuius tutoris officio que incumbant. vide per eundem d. conf. 425. vbi ponit sexdecim requisita, & dic. q. tutela administratio non datur, nisi cum decreto iudicis, Quam concl. amplia procedere in quolibet genere tutorum, secundum Rol. conf. 49. nu. 20. & seq. lib. 3. vbi nu. 22. quod testator potest decernere administrationem tutelæ sine Decreto.

Tutela à matre filijs postulanda, & integrum annum habet, & cum non petita est, tum demum matrem filiorum hæreditate priuat, cum nulla iusta excusatio obtendi possit. Arem auiæ, & alij proximiores nullo ob id casu ab eorum hæditate propelluntur, communia ponit Franc. Viuius lib. 1. opi. 224. & ante illum Socin. consil. 153. pulchra & subtilis in fin. libro secundo. Nunquam autem aliter ipsa vel mater, vel auiæ liberorum tutelam suscipiant, quam si Velleiano, ac reliquis exceptionibus, renunciarint, commune asserit contrarium de consuetudinibus seruari attestatum, idem Viuius eadem opinio. F. Suarez.

Tutorem à patre in testamento imperfecto datum liberis, si modò is aliàs legitimus erat, futurus tutor, rectè datum videri: Extraneum verò à iudice confirmandum. q. 1.

Tutoris dationem sustineri, etiam nullo, vel rupto, aut per querelam rescisso, irritò ve facto testamento. q. 2.

Testamento, propter præteritionem à patre ignorante, nullo, infirmari dationem tutoris. q. 3.

Tutorem in testamento inutiliter datum, & à iudice confirmatum, in multis quidem testamentario æquiparari: non tamen testamentarium esse, sed datium. q. 4.

Tutorem in testamento inutiliter datum, & à iudice confirmatum, præferri legitimo & datiuo. q. 5.

Tutorem datum filio in testamento matris confirmari à iudice cum inquisitione: Atque datum inutiliter à patre, confirmari sine inquisitione. q. 6.

Iudicium patris præferri iudicio matris. ibid.

Pro filiofam. tutore in testamento, item patre non consentiente à magistratu dato, indistinctè teneri & obligari patrem de peculio, & in rem verso: consentientem autem dationi teneri in solidum. Arque inibi, quæ diuersitatis ratio. q. 7.

Si plures sint scripti, sufficere vel vnus hæredis etiam in re certa instituti, aditionem, ad hoc vt firma sit & valeat, in testamento facta tutoris datio. q. 8.

Institutum in re certa, nullo alio scripto, vel aliis scriptis & institutis non aduentibus, fieri hæredem ex assè. eadem quest. in fin.

Pupillo, qui sine tutoris autoritate adire non potest, cuiq; in testamento tutor datus, tutor esse nequit ante aditam hæreditatem, soli instituto, duplici via consulitur, secundum locorum varietatem. q. 9. & q. 12. in fin.

Deficiente tutore, tam legitimo, quam testamentario, à quò nam iudice dari possit & debeat tutor idoneus. q. 10.

Extra iurisdictionem tutorem dari non posse: Et iudicem originis pupilli rectè tutorem dare posse. ead. q.

Iudicem non posse tutorem dare, ex die, ad diem, vel sub conditione. Hocque differre hanc speciem à testamentaria. quæstio. 11.

Tutorem certæ rei vel causæ dari non posse: Aliter tamen obseruari quandoque in tutore Atiliano. q. 12.

Dationem tutoris in testamento ad certam conditionem, ea pendente, purâ esse ac iudicari quò ad validitatem: sed quò ad resolutionem conditionis, esse in suspensio. q. 13.

Tutorem siue à iudice, siue in testamento simpliciter datù, videri & intelligi datum ad vniuersum pupilli patrimonium, vbicunque situm. q. 14.

Matrem in tutela non præferri aui paterno: Item posteriora iura tutelam permittentia matri & auiæ, respicere collaterales, non ascendentes: Nisi ascendentes sint in gradu longè remotiores matre & auiæ. q. 15.

Matre transeunte ad secundas nuptias expirare tutelam, qui nimò coram iudice testata voluntate de contrahendis secundis nuptiis, mater statim desinit esse tutrix. q. 16.

Matrem, licet testamento datam & constitutam, desinere esse tutricem, contractis secundis nuptiis. q. 17.

Cognatos hodiè, mutato iure veteri, etiam admitti ad tutelam. q. 18.

Tutorem teneri conficere inuentarium coram iudice. Sufficere tamè si fiat per tabellionem publicum, extra iudicium. q. 19.

Tutorem vel curatorem datum à minore iudice indistinctè teneri satisficere: Datum verò à magistratu maiore, tum, cum sine inquisitione datus est. q. 20.

authoritatem tutoris interponi debere in ipso negotio, vel actu, qui à pupillo geritur, non ex interuallo. q. 21.

authoritatem tutoris statim & immediatè, antequàm ad alios actus extraneos diuertatur, perfectò negotio interpositam, valere. q. 22.

In autoritate præstanda sufficere simplicem consensum tutoris, sine certa & solenni verborum forma. Quibusdam tamen aliter sentientibus. q. 23.

Pupillum sine tutoris autoritate non posse adire hæreditatem, ne lucrosam quidem, aut opulentam. q. 24.

an & quæ sit differentia inter hæreditatem lucrosam vel locupletem, & opulentam. ead. q.

Pupillum non posse esse in iudicio sine tutore: Et ne in criminali quidem iudicio. q. 25.

an & quatenus valeant, quæ sine tutore pronuntiata, gestæ sunt in fauorem & vtilitatem pupilli. ead. q.

Adultum

Adultum, seu minorem 25. ann. non posse stare in iudicio sine curatore. Possè tamen iuramentum deferre, si non habeat curatorem. q. 26.

Adultus carens curatore, potest omnia facere, quæ potest maior. Verùm læsus debet restitui. ead. q. in fi.

Curatorem generalem ad negotia etiam inuitum dari, cogique posse ad suscipiendam curam. Secus in curatore ad litem. Nisi ex iusta causa. q. 27.

Prodigo minori dari curatorem, vt minori, non vt prodigo. Vis huius in eo est, vt illa ratione obligetur naturaliter, hac vero nequaquam. q. 28.

Minorem declarari posse prodigum, etiam non interdicta administratione bonorum. q. 29.

An, si cui interdicitur bonis tanquam prodigo, qui reuera prodigus non est, valeat interdictio, & curatoris datio. q. 30.

Notoriè & manifestè prodigum, si non interdicta sit ei administratio, ipso iure posse contrahere, obligari & alienare: nisi manifestè prodigus contrahat in vsum notoriæ & manifestæ prodigalitat. q. 31.

Prodigum ex contractu celebrato sine curatoris autoritate & consensu, ne iuratum quidem teneri, aut obligari ad obseruantiam iuramenti. q. 32.

Prodigum ex delictis obligari. Atque delinquentem indignum esse fauore. q. 33.

Minor habens curatorem, licet sine eius consensu & autoritate nequeat obligari, tamen si iurauerit super contractu, obligari. Iuramentum enim hoc casu facit contractum validum, tollitque beneficium ætatis. idem est in impubere doli capace. Nec aliter obseruatur in statutis, prohibentibus contractum minoris. q. 34.

Iuramentum minoris super contractu interpositum, firmat contractum: licet minor de beneficio restitutionis non sit certioratus. q. 35.

Curatorem furiosi, prodigi, & similibus desinere statim ipso iure, deficiente defectu: si modò constet eos sanam mentè recepisse, ac sententiam seu declarationem magis esse necessariam, ad tollendam suspicionem ex interdicta administratione ortam, quàm finiendam curam. q. 36.

Decretum iudicis super rebus pupilli immobilibus alienandis, ex falsa causa interpositum, ipso iure esse nullum, nec opus esse restitutione, siue causa sit expressa in decreto, siue non. aliud esse in sententia ex falsa causa lata. q. 37. & q. seq.

Cum ciuiliiter agitur, ad hoc, vt tutor vel curator suspectus declaretur, & ab administratione remoueat, non esse necessariam inscriptionem ad poenam talionis. q. 39.

Postulationem suspecti esse duplicem. q. 40.

An, quando, & quæ cognitio suspecti, & à quo, & cui delegari possit. ibidem.

Cognitionem tantum suspecti, non etiam remotionem posse delegari. q. 41.

tutorem, vel curatorem de leuissima culpa non teneri. q. 42.

Antequàm veniat ad actionem subsidiariam, quæ competit pupillo, vel adulto, contra magistratum, qui pater omnino, non, vel minus idoneè caueri pupillo, vel adulto, curauit conueniendos esse prius omnes tutores, & fideiussores eorum, nisi diuisa tutela fuerit, vel à testatore, vel per iudicem. q. 43. & q. seq.

Mutatis, ac innouatis per statuta successioneibus, an innoventur etiam tutelæ. q. 45. remissiuè.

Si quidam ex tutoribus vel curatoribus gesserunt, quidam non, conueniendi sunt prius, qui gesserunt. ead. q.

QVAESTIO I.

Certum est, patrem posse liberis suis testamento tutorem dare. §. permissum. in situ. de tu. Sed quæro? Nunquid hoc habeat locum in testamento imperfecto? Resp. communiter receptum est, patrem in testamento inter liberos posse dare vnū ex filiis suis ateri filio in tutorem, saltem quando erat ab intestato legitimus tutor, vt dicit Curt. in l. hac consulti. §. na. §. ex imperfecto. num. 26. C. de testa. non autem tutorem extraneum, ita dicunt communiter docti. vt ait Syluester Aldobr. §. permissum. nu. 27. in sti. de tu. Sal. d. §. ex imperfecto. quæ opinio licet vera sit, quò ad hoc vt datio tutoris per se non sit valida: Tamen sustinetur, quò ad hoc, vt per iudicem confirmetur. Aldobr. d. §. permissum.

QVAESTIO II.

Sed quid si testamentum sit nullum ex causa præteritionis vel ex hæredationis posthumi, vel per querelam irritum factum, an tutoris datio sustineatur? Resp. communis & recepta est doct. opinio, q. datio tutoris sustineatur, vt firmat iaf. auth. ex causa. n. 2. & ibi tenet Bar. C. de lib. præte. Bar. l. filio præte-

rito. ff. de iniust. rup. irri. fact. testa. Ro. conf. 123. & Imo. in d. l. filio præterito. io. de Ana. in conf. 28. incip. visis & ponderatis, communem quoque dicit Syluest. Aldobr. §. cum autem. nu. 6. in sti. de tutel.

QVAESTIO III.

Sed dubium est, nūquid hoc locum habeat in præteritione à patre ignorante facta? Resp. Variæ sunt doct. opi. Sed magis communis est, q. hoc casu datio tutelæ non sustineatur, vt firmat iaf. d. Auth. ex causa. n. 3. quam tenet Bar. ibi Paul. de cast. Alex. & Mod. Alex. in conf. 41. incip. viso tenore allegati instrum. vol. 1. & conf. 47. incip. abundè, in 2. vol. Vbi dicit, periculofum esse, tenere contrarium propter autoritatem illorum, qui sententiæ Bart. astipulantur. Eandem dicit communem esse opi. Aldobr. in d. §. cum autem. nu. 6. licet opinio Bar. disputabilis sit, & contrarium tenuerint consulendo Sign. de Homod. & torum collegium Mediolanense. referente Bald. d. l. filio præterito. & ibi imol. & alij relati per iaf. d. auth.

QVAESTIO IIII.

Quæro, Vtrum tutor in testamento inutiliter datus, vt putà, filio emancipato, & à iudice confirmatus, sit tutor testamentarius, an verò datiuus? Resp. communis & recepta doct. sententia est, tutorem in testamento inutiliter datum & à iudice confirmatum, licet ipse in multis æquiparetur testamentario tutori, non testamentarium, sed datiuum tutorem esse, vt testatur Syluest. Aldobr. §. in 23. in sti. de tutel. & ibi eam tenet io. Faber. & Ange. Eandem tenent Cy. Alb. Bar. & Bal. in l. 2. C. de confir. tut. Bar. l. 1. ff. eo. Bal. auth. sacramentum. C. qui. mul. tu. offi. fun. Alex. in conf. 140. vol. 1. Licet contrarium tenuit Mar. Selyma. quem refert Bar. & Alb. vbi supr. & Senenses Moder. 30 vt per Syluest. d. §. fi.

QVAESTIO V.

Quæro, Vtrum tutor in testamento inutiliter datus, & à iudice confirmatus, vt dictum est, preferatur legitimo & datiuo? Resp. gl. §. fi. iusti. de tute. vult legitimum præferri huic confirmato, idem vult gl. l. neque. C. de confir. tu. Sed in contrarium est cõis doc. sententia, vt firmat Bar. l. 1. ff. de confir. tu. Eam tenuit Mar. Selym disputado Bononiæ, quem sequitur Cy. alb. de Ros. & Bar. l. 2. confir. tu. Eandem dicit esse com. Ang. d. §. fi. & ibi Aldobr. & Lud. Schader. & eam tenet iaf. rub. nu. 14. in sti. de actio. Nic. Euerh. in Top. legal. loco, ab ordine rub.

QVAESTIO VI.

Quæro, Tutor datus filio in testamento matris, confirmatur à iudice cum inquisitione, vt est tex. l. mulier. ibi Bar. ff. de confir. tu. quare diuersum sit matre dante tutorem, cum in tutore dato à patre sit aliud? Resp. communis doct. sententia est, quid fiat idèd, quia lex non ita confidit de iudicio & electione materna, sicut de paterna. vt est tex. in l. si. ff. qui petat tu. & ita dicit communiter sentire doct. Aldobr. d. §. fi. nu. 36.

QVAESTIO VII.

Quæro, Clarum est filium familiæ tutorem dari posse, vt est tex. l. filius familiæ. ff. qui sunt sui vel al. iur. an & quatenus pater ex eius administratione obligetur? resp. aur filius. suscepit administrationem tutelæ testamentaria, & pater eius obligatur de peculio & in rem verso. non autem in solidum, siue filius illius tutor sit datus, ipso cõsentiente, siue non, ita intelligitur l. Lucius Titius. ff. de admi. tu. vbi tenet Bar. & doc. aut filius. administravit tutelam datiuam patre cõsentiente, & pater eius obligatur in solidum, vel peculio tenus ipso non consentiente. l. filius. ff. de tutel. & hæc distinct. cõiter approbat, vt firmat Aldobr. §. in 45. in sti. qui tu. test. dar. pos. Ratio diuerfitatis, q. magis simplex consensus in patre datiuo, qui obliget patrem, quàm in patre testamentario, est, quia in tutela, in qua queritur facti datio, pater potest cogi filio consentire, & pro eo se obligare, vnde cum cogi possit, meritò cõsensus habetur promissionem, quæ ratio cessat in testamentario, ita dicit Bar. d. l. Lucius. cuius opinionem communiter approbatam dicit Aldobr. d. ti. qui tut. dar. pos. §. in 45. licet ipse commendet rationem Fabri tanquam magis rationi naturali consentaneam.

QVAESTIO VIII.

Quæro, Vtram aditio vnus tantum ex pluribus hæredibus sufficiat ad hoc, vt tutoris datio ex testamento confirmetur? Resp. communis doc. opi. est, q. sic, etiam si in re certa tantum institutus adeat, vt firmat Alex. l. quoties. C. de hæredib. in sti. Vbi eandem opinionem tenent Cy. Guliel. de Cun. Ang. Sal. & Paul. de Cast. Hanc quoque tenet Bald. & imol. l. ex facto. la. l. ff. de here. in sti. Eandem asserit communem Syluest. §. led & si. n. 10. in sti. de Attil. tutor. Si enim vniuersales hæredes non adeat hæreditatem, institutus in re certa erit hæres vniuersalis, quia totum ei accrescit, & erit testamento locus. Com. opin. Tom. ii. E 2 QVAE

Q V A E S T I O I X.

Quero, Quomodo pupillus solus institutus dario ei tutore in testamento, possit hereditatem adire, cum tutela locum non habeat, nisi adita hereditate, & hereditas non possit adiri sine tutore? Resp. quæstio videtur insolubilis, in qua variæ fuerunt doct. opiniones gl. in l. si nemo. ff. de test. tu. dicit, qd pupillo debeat dari curator ad adeundam hereditatem, quam opinio gl. sequitur Spec. ti. de tutor. in prin. & ibi io. And. in add. dicit ita in pract. seruari, licet à quibusdam reprobetur, & rectè, nullo enim modo potest dari curator ad adeundam hereditatem, per tex. expressum. l. cum in vna. in ff. de appellat.

alia est opinio gl. in §. sed & si testamento. insti. de artil. tuto. qd scilicet iudex surrogatur in locum tutoris, cuius autoritate adeat, cum hic nondum sit tutor, non confirmato testamento, idem dicit gl. d. l. si nemo. & ponit Spec. d. ti. de tu. in pr. & refert io. Fab. Ang. Plat. d. §. sed & si. iaf. & al. d. l. si nemo. Hanc dicit esse communem Dec. l. bonorum. C. qui admi. in vtraq; lect.

alia fuit opinio Dyn. qd cum tutor testamento tantum suis detur, confirmato testamento beneficio & potentia sinitatis, tutela consequenter quoque sit confirmata, & ita tutor de iure autoritatem suam præstare possit. Et hanc opinionem dicit communiter probari alb. d. l. si nemo. Eam quoque sequitur io. Fab. d. §. sed & si. Cy. l. 2. C. de testa. tut. bal. l. 1. cod. tit. vbi dicit, qd opinio Dy. est ipsa veritas, & in d. l. si nemo. Nouissimè gl. in d. l. si nemo, aliter sentit, scilicet vt detur tutor attilianus, cuius officium expiret statim, adita hereditate. Hanc opinionem refert io. and. in addit. ad Spec. vbi §. & eam dicit vbi que locorum obseruari ang. d. §. sed & si. & tutiorem esse, & qd magis practicatur, & eandem seruari, & tutiorem esse dicit ibid. iaf. quod verum est, licet opinio Dy. sit satis æqua, dicit tamen Bald. quod secundum qualitates locorum, seruentur remedia prædicta.

Q V A E S T I O X.

Quero, Deficiente tutore testamentario & legitimo, quocafu locus est datus, à quo iudice dari debeat tutor? Resp. gl. in §. sed hoc iure. verb. crearent, dupliciter respondet, primò, qd iudex dabit tutorem, qui suæ iurisdictioni subiectus sit, & si ibi non reperiat idoneos, ex vicinis locis eligat, & eorum nomina mittat prædicti istius loci, vt ipse præuideat, cum extra iurisdictionem tutor dari non possit. Secundò dicit gl. quod vel iudex originis pupilli, vel domicilij, vel sub cuius iurisdictione bona pupilli sita sunt, dabit tutorem. Occasione huius gl. io. Fab. ibi aliter distinguit. Aut enim inquit pupillus habet domicilium, & bona in eodem loco & tunc sine dubio iudex loci vel provincie dabit, aut pupillus domicilium habet in vno loco, & in alio bona & tunc secundum opinio. Hugo dabit iudex bonorum, Sed secund. Azo. iudex originis dari potest, & iste tutor administrabit res etiam alibi sitas, quia cum tutor detur personæ principaliter, iudex personæ rectè dabit tutorem, cuius autoritas extenditur ad omnia eius bona, ita tenet quoque Bar. l. 1. ff. de tut. & cur. datis ab ijs, dicens opinionem Azo. esse veriorum. Et eandem dicit ibi communem alb. & hæc tenenda reiecta distinctione io. Fab.

Q V A E S T I O X I.

Quero, an iudex possit tutorem dare ex die, ad diem, & sub conditione? Resp. communis opi. est, qd non, vt testatur Syl. aldobran. §. ad certum. n. 18. insti. qui testa. tut. dicit. Et in hoc differt à tutore testamentario, ratio autem diuersitatis est, quia factum testatoris, in eo quod deficit, potest suppleri per iudicem, sed factum iudicis per alium non suppletur. Hanc ratio. 60 nem tenet Cy. rub. C. de testa. tur. alb. & Sal. l. 1. C. e. tit. præsertim, cum iudicis actus debeant esse incorrigibiles, & hæc tutela inter alias sit vltima, & ita nemo sit, qui possit supplere. Eandem tenet Bal. ang. Porcus, Nic. de Neap. d. §. ad certum. & eam dicit ibid. communiter approbatam Aldobr. nu. 23.

Q V A E S T I O X I I.

Quero, an tutor possit dari certæ causæ? Resp. qd non, & hoc expeditur est, per tex. d. §. ad certum, & ibi not. gloss. & doctor. communiter.

Nota tamen qd speciale sit in tutore Attiliano, qui datur ad certam causam, scilicet ad adeundam hereditatem, & ita communiter resident doct. vt firmat Aldobr. d. §. ad certum. nu. 3. i. vbi allegat rationem specialitatis, quod quando filius hæres institutus, dario ei tutore in testamento, tutor ille testamentarius administrare non potest, ante hereditatem aditam, impubes etiam sine tutore adire non potest, itaque impedimentum vtrinq; concurrat. Quare cum dari non possit regulariter alius tutor à iudice, dum spes est testamentarij, contra iuris regulas statutum est, dari posse tutorem ad adeundam hereditatem; & sic ad certum actum.

Q V A E S T I O X I I I.

Quero, Vtrum dario tutoris in testamento vsque ad certam conditionem, pendente ea sit pura, an verò stet in suspensio? Resp. communiter receptum est, qd statim valeat & iudicatur interim vt pura, nec stat in suspensio quò ad validitatem, sed quò ad resolutionem tantum, quia in conditionis euentum resoluitur, ita tenet gl. l. 2. verb. conditionalis. ff. de in diem ad. dic. quam cõmuniter approbatam esse dicit Soci. l. pecuniam. vlt. not. ff. si cer. pet. & ibi iaf. n. 7. Dec. n. 4. not. 4. Soc. conf. 62. lib. 4. Dec. l. is damnus. §. qd pendet. ff. de reg. iur. & conf. 279. vbi notanter loquitur in hac materia, & in conf. 308.

Q V A E S T I O X I I I I.

Quero, an tutor datus simpliciter intelligatur datus ad vniuersum patrimonium pupilli vbi cuius situm? Resp. communis opi. est, qd tutor siue detur à testatore siue à iudice, semper si detur simpliciter, intelligitur datus ad vniuersum patrimonium, vt firmat Soc. in conf. 3. libro 1. post alios per eum allegat.

Q V A E S T I O X V.

Quero, An mater præferatur aucto paterno in tutela? Resp. iac. de Belui. in auth. de hæred. ab intest. §. si. tenet, qd non, dicit enim quod semper in tutela masculi ascendentes legitimi præferri debent foeminis, & quantum ad hoc iura antiqua remanent incorrecta, quia in solis collateralibus corrigitur quò ad matrem & auiam tantum, vt colligitur in d. §. si. non autem in ascendentibus, & hanc opi. dicit iuri & mēti cõditorum legum, & æqualitati consentaneam præct. Ferr. in for. libel. quo agitur ad red. rat. tutelæ, verbo, in suo vltimo testamento. Sed in contrarium est communis opi. vt firmat d. præct. vbi sup. qd si licet mater & auia præferantur omnibus alijs tutoribus legitimis & datus, etiam si hi tutores legitimi sint pupillis, de quorum tutela agitur, linea ascendenti coniuncti. Quòd tamen verum est, si ipsi sint gradu remotiores, quàm est mater & auia, secus autem si ascendentes masculi sint vel gradu proximiores, vel æquè proximi illis, de quorum tutela agitur, tunc enim ipsi præferuntur in tutela legitima matri & auia secundum not. per Bar. l. si quis sub conditione. n. 8. 9. & 10. & communiter docto.

Q V A E S T I O X V I.

Quero, an matre transeunte ad secundas nuptias expiret tutela? Resp. qd sic, & est expeditum, per tex. auth. sacramentum. C. quando muli. tut. offi. fun. vbi eam opinionem firmat Bar. dicens, qd mater tutrix statim adito iudice, & testata voluntatem suam de secundis nuptiis contrahēdis, desinit esse tutrix, idem Bar. d. l. si quis sub conditione. ver. quero an statim. Bar. l. omnem. C. ad Tertul. Dec. c. ex part. el. 2. de app. Eandem tenet Præct. Papien. for. libel. quo agitur ad red. rat. tutelæ, verbo in suo vltimo testamento. Et hanc dicit esse communem & receptam opinionem Aldobr. §. interdum. nu. 16. insti. de curat.

Q V A E S T I O X V I I.

Sed nunquid hoc locum habet, si mater tutrix sit constituta in testamento? Resp. communis & recepta est opin. qd sic, vt firmat præct. Papien. vbi supra, licet contrarium teneat Dy. vt refert Cy. d. l. omnem.

Q V A E S T I O X V I I I.

Quero, An cognati admittantur ad tutelam? Resp. aut loqui mur de iure ciuili veteri, & sunt diuersæ opi. glossarum & doc. Nam gl. in l. j. verbo, confanguineis. ff. de legi. agna. tut. vult, qd cognati licet deficientibus agnatis vocentur ad successionem, nullo tamen modo vocari ad tutelam isto iure, hanc opi. gl. sequitur Odofr. l. 1. C. eo. tit. contrariam opin. qd licet secundum dispositionem iuris cõmunis veteris, cognatis non deferebatur tutela legitima, agnatis existentibus, ipsos tamen ad tutelam legitimam, nullis agnatis existentibus fuisse admissos, tenet gl. §. sed agnationis. insti. de legi. agna. tut. quam opinionem sequitur Bar. post Dy. l. 1. ff. eo. & ibi in eandem sententiam vi detur inclinare alb. & Sal. l. 1. C. eo. hanc opinionem dicit vtiorem esse io. Faber. d. §. fed agnationis. & ibidem dicit eam esse communem Schrader, & sequitur Nic. Neap. & ang. Licet contrarium teneat ibi Syluest. aldobr. nu. 21.

Aut verò loquimur de iure nouissimo authenticorum, & tunc nulla est dubitatio, postquam enim sublata est differentia agnationis & cognationis, cognati æquè ac agnati isto iure, sicut ad hereditatem ita ad tutelam quoq; legitimam admittuntur, vt est tex. auth. sicut. C. de legi. her. & in corpore, vn de sumitur. auth. de hæred. ab intesta. veni. §. ex his. & ita dicit Bar. & omnes doc. communiter attestante Aldobr. vbi §. n. 2. 1.

Q V A E S T I O X I X.

Quero, Tutor tenetur conficere ante omnia inuentarium, 80 vt est text. l. tutor qui repertorium. ff. de admi. tut. coram quo debeat

debeat id facere? Resp. gloss. in l. tutores. C. de admi. tut. dicit, qd debeat fieri inuentarium coram iudice. Sed in contrarium est communis omnium doct. opi. qd scilicet sufficit, si fiat per publicum tabellionem extra iudicium, ita firmat præct. Papien. vbi §. & dicit quod sic communis seruat consuetudo, & eam tenet Cy. d. l. tutores. & Bal. d. l. tutor qui repertorium.

Q V A E S T I O X X.

Quero, An tutor vel curator datus à iudice satisfidet semper? Respon. in hac q. distingo. Aut tutor vel curator datur à maiore magistratu causa cognita, & per inquisitionem, & tunc non satisfidat, aut datur sine inquisitione ad simplicem alicuius petitionem, & tunc tenetur satisfidare, cessat enim præsumptio nis fundamentum, videlicet inquisitio, propter quam lex iudicat eum idoneum.

Aur datur à minore iudice, & tunc indistinctè tenetur satisfidare nulla habita ratione, an præcesserit inquisitio, nec ne, ita tenet Bart. l. tutores. ff. de confir. tut. Cy. Rubr. C. de tut. vel curat. qui non satisfida. Sal. l. 1. C. eo. tit. Et hanc distinctionem communiter approbatam firmat Syluest. aldobr. insti. de satisfidat. tut. in princ. nu. 43. vbi dicit sic esse tenendum.

Q V A E S T I O X X I.

Quero, certum est, in actibus pupilli tutoris autoritatem requiri, an autoritas debeat interuenire in ipso negotio vel actu, qui à pupillo geritur, an postea ex interuallo? Resp. hoc expeditum est & clarum per tex. §. tutor autem. insti. de autoritate tutorum. vbi dicitur in ipso actu præstandam esse autoritatem. Ratio est, quia autoritas ista requiritur pro forma & solennitate actus, ad integrandam personam pupilli, vnde formaliter quoq; in ipso actu debet præstari in ipso actu, quia à forma recedi nō potest. Raph. Cuma. l. si quis mihi. §. iussum. & ibi iaf. ff. de acq. hæredit. Hanc opinionem tenet Cyn. Bart. Bald. Sal. Paul. de castr. & omnes doc. in l. si. §. necessitate. C. de bon. quæ lib. & Fel. & omnes doc. post. gl. c. edoceri de rescip. Dec. c. cum accessissent. dicens eam esse communem, de confit. & conf. l. 72. Eandem tenet Bald. c. cum consuetudinis. ext. de consuet. Arch. c. quidam. l. 8. q. 2. inn. io. And. & Domi. c. 1. de reb. eccl. non alie. Alex. l. 1. §. quæsitum fuit. ff. ad Treb. vbi dicit ita sentire omnes doc. Eandem tenet Petr. de anch. conf. 337. incip. de efficacia.

Q V A E S T I O X X I I.

Sed quid si tutor autoritatem præstet postea statim, an talis autoritas immediate post interposita valeat? Resp. gl. d. §. Tutor autem, dicit qd sic, & eam opin. gl. communiter approbatam esse testatur ibi post alios Aldobr. n. 22. gl. ver. post tempus. & doct. in l. si qui mihi bona. §. iussum. ff. de acq. hæred. dicitur enim inesse, & in ipso negotio fieri, quod immediate sequitur, antequam ad alios actus extraneos diuertatur. Eandem opinionem tenet iaf. lecta. per tex. ibi. ff. si cert. pet. Specu. in tit. de satisfida. §. vlt. ver. deberet autem. præstari.

Q V A E S T I O X X I I I.

item quero, an in autoritate præstanda sufficiat simplex cõsensus tutoris, an verò formaliter debeat interponi per verba, autoritatem interpono? Resp. Ang. d. §. iussum. dicit qd formaliter debeat interuenire verba autoritatis, & esse de mēte inn. c. cum consuetudinis. ext. de consuetu. Eandem opin. tenet Bald. in l. si. §. necessitate. C. de bo. quæ lib. referens Archid. c. quidam. l. 8. q. 2. idem Bald. cap. cum consuetudinis, ibi. inn. & Ant. de Butr. Hanc dicit magis communem iaf. d. §. iussum. nu. 13. licet ipse inclinaret in contrariam partem.

Contrariam opinionem, qd sufficit consensus sine formalitate verborum tenet imol. Paul. de castr. alex. & aret. d. §. iussum. abb. c. 2. de pact. Signo. de Homod. in conf. 192. vbi dicit, qd in autoritate præstanda tutor, vel curator debet loqui, dicēdo, approbo, agnosco, vel equipollens, & hæc sententia verior est, quæ probatur per tex. d. §. tutor autem. dum dicitur ibi, id est, probare debet qd geritur, prout declarat hæc verba l. C. ipse in letiam. ff. eod. quocunque igitur verbo voluntatem & consensus fiat. Et expressè probatur in l. 3. ff. eod. dum dicitur, cum se probare dicit. Sed priorem dicit communem Fran. Aret. l. gerit. nu. 7. ff. de acq. hæred. vide Siluest. aldobr. §. tutor autem. insti. de aut. tut. Tiraq. in legib. Connu. gl. 3. in prin. vbi qd ad n. 16.

Q V A E S T I O X X I I I I.

Quero, an pupillus possit adire hereditatem lucrosam sine autoritate tutoris? Resp. Quidam doct. distinguunt inter hereditatem locupletem siue lucrosam & opulentam. Paul. de castr. l. more. & l. pupillus. ibi Alex. ff. de acq. hæred. videlicet qd licet pupillus sine tutoris author. lucrosam hereditatem adire non possit, tamen opulentam adire nō prohibetur. Hanc opi. sequitur Soc. in conf. 8. ver. secundò principaliter. lib. 4. Dec.

conf. 33. i. incip. pro resolutione. nu. 20.

contrariam opi. qd indistinctè nec opulentam hereditatem, possit adire sine tutore pupillus, tenet Cy. Bal. & Sal. l. qd fauore. C. de legib. Bal. l. porrit. C. de iur. delib. ibi iaf. l. si quis mihi. §. si seruus. n. 8. Et in l. more. vbi dicit ita tenere doct. communiter, & in l. pupillus. ff. de acq. hæred. pupillus enim potest intelligere causam suæ aditionis, Ideoque fauorabiliter ei concessum est, vt sufficiat scientia ipsius tutoris, vt not. in l. pupillus. ff. de acq. hæred. quæ ratio militat etiam in opulenta hereditate, & ita licet cesset ratio. l. more. ne. f. vltim. damnum sentiat, tamen hæc remanet, & per hæc corrui fundamentum Paul. castr. & aliorum. Eandem opinionem tenet Bald. ang. & Sal. l. mutuum. ff. de acq. hæred. Raph. cuma. d. l. pupillus si fari. & doct. l. neque. insti. de author. tut.

Q V A E S T I O X X V.

Quero, an pupillus possit esse in iudicio sine tutore? Resp. communis opi. est, qd pupillus non possit esse in iudicio ciuili sine tutore, cum non habeat legitimam personam. Ideoque si habet tutorem, cum eo debet iudicium agi, id est, eo authore, vel si non habet, debent citari coniuncti eius alijs solius pupilli contumacia non attenditur. Hanc opinionem tenet alex. & doct. communiter. ff. de in ius voc. l. neque impubes. l. si ex legati. c. l. seq. ff. de verb. obl. ibi iaf. & io. de imol. in l. contra pupillum. ff. de re iudi. & hanc esse communem opi. testatur Aldobr. §. neque tamen. nu. 27. insti. de autho. tut. Limita tamen hanc communem, vt non procedat, si quid actum, vel prouinciatum sit in fauorem pupilli, hæc enim valent. Ratio est, quia pupillus quò ad acquirendum & quò ad fauorabiliter gesta, habet integram & legitimam personam, vt est text. clarus. l. non eò minus. C. de procur. & ibi not. Bart. Bald. Saly. iaf. & doct. ponderantes gl. in l. neque tutores. C. eod. tit.

Idem dic in causa criminali, qd pupillus sine tutore in iudicio stare non possit, per tex. expressum in l. clarum. vbi not. omnes doct. C. de author. præstand.

Q V A E S T I O X X V I.

Sed quid in adulto siue minore. 25. annis? Resp. Quidā Nic. de Mata. quem refert Cyn. d. l. clarum. distinguit inter ea, quæ pertinent ad solennitatem iudicij, & ea, quæ tendunt ad veritatis indaginem. Primo casu vult, adultum sine curatoris autoritate non admitti, quia nō habet legitimam & integram personam. Secundo casu dicit non attendi personæ inhabilitatem. Hanc opi. approbat io. and. in addit. ad Spec. rit. de confess. §. sequitur. ver. secundò loquitur. ang. l. certum. §. in pupillo. ff. de confess.

contraria verò opinio placuit. communiter doct. qd scilicet adultus sine curatoris autoritate admittatur in iudicio nullo modo, siue loquamur in his, quæ solennitatem iudicij respiciunt, vt est litis contestatio, siue rei veritatem per text. d. l. clarum. Quæ enim statuta sunt in pupillo, locum habent in adulto curatorem habente. Hanc opinionem tenet Bart. d. §. pupillo. & l. inter omnes §. rectè. ff. de fort. cuius doctrinā communiter approbatam firmat aug. arimi. in addit. ad ang. tract. malef. verb. comparuerunt d. inquisiti, & consentur totum. nu. 13. eam quoque tenent ang. ibi. n. 12. alb. de Rosa. & Raph. Fulg. Sal. d. l. clarum. vbi Raph. dicit eam opin. esse tutiorem, & sequuntur ibi Mod. & in d. §. pupillo. Azo. in sum. de autho. præstand.

Ex his patet responsio ad q. An adultus sine curatoris autoritate in iudicio possit iuramentum deferre? nam quæ glo. in l. iusurandum §. pupillus. ff. de iureiur. decidit, qd non debet admitti si habet curatorem, quam opinionem gl. tanquam verior communitè approbatam esse dicit iaf. d. §. pupillus. n. 11. per supra dicta. excepto eo, qd dicit adultum habentem curatorem, si sine curatore deferrat iuram, habere restitutionem in integrum. Nam quæ in hoc doct. cõiter tenent contrarium, Bart. alb. de Rosa. Bald. Sal. Fulg. vt firmat iaf. ibi in d. §. pupillus. n. 12. Secus verò est, si adultus non habet curatorem, quia tunc iuramentum deferre potest, & hæc est magis communis opinio, vt testatur iaf. d. §. pupillus. n. 12. & si ledatur, habet in integrum restitutionem. Adultus enim carere curatore potest omnia facere, quæ potest maior: & tñ si ledatur, debet restitui.

Q V A E S T I O X X V I I.

Quero, An curator ad lites detur inuitus? Resp. Bald. in l. qui habet §. si pupillus. ff. de tutel. tenet, qd sic eadem tenet Io. Fab. §. item inuiti. insti. de cura. per generalitatem tex. l. si. C. de administ. tut. Bald. d. l. quæ fortuitis. C. de pig. act.

contrariam opinionem, qd inò curator ad lites nō detur nisi volēs, tenet idem Bald. l. tutori. vbi Alex. dicit eam esse communem. C. de neg. gest. per text. d. §. si pupillus. vbi præsentia eius requiritur, quæ non esset necessaria, si cogeretur inuitus Com. opin. Tom. ij. E 3 curam

curam acceptare. Licet curator generalis ad negotia bene de- tur inuitus per d.l. si. Eandem opi. tenet Sal. d. l. tutori. Et eam dicit esse communiorem Aldob. d. §. item inuiti. n. 17. Possunt tamen conciliari hae opinioniones per not. Bart. in d. §. si pupillus. q. licet curator detur volens, possit tamen cogi ex causa. vt patet in curatore bonis dando. & ita procedat opinio contraria. Vtilitas huius est maxima, quia si curator ad lites cogere ex necessitate officij subire onus tutelae, tunc non teneretur de leuissima culpa, secus si esset voluntarius, vt not. Bald. d. l. quae fortuitis.

QVAESTIO XXXVIII.

Quaero, an prodigo adulto detur curator vt adulto, an vero vt prodigo? Resp. gl. l. 1. C. de cur. fur. dicit, q. si quis sit minor & prodigus, curator non possit dari vt prodigo, sed vt adulto. Idem dicit Bart. l. si curator em. C. de integ. rest. mi. Quod tamen intellige, vt prius interdicatur prodigo bonorum administratio, & postea detur curator vt minori non vt prodigo. Et hoc propter inconueniens, quod aliis inde infurgeret, si n. daretur vt adulto curator, obligaretur naturaliter, quod est contra. l. is cui bonis. ff. de verb. obl. Hoc autem cessat si prius interdicta sit administratio. ita tenet Bart. & doct. relati per Alex. qui dicit hanc esse com. opi. in d. l. is cui bonis.

QVAESTIO XXXIX.

Sed quaero circa hoc, an sufficiat, q. sit declaratus prodigus, sine interdicto, an vero requiratur, q. ei sit interdicta administratio ad iudicem? Resp. Bald. l. 1. ff. de cur. fur. dicit, q. satis est, si declaratur prodigus absque interdicto, & hanc opi. communiter approbatam dicit Aret. d. l. is cui.

QVAESTIO XXXX.

Quaero, si iudex interdicat alicui administrationem vt prodigo, qui reuera non est prodigus, an valeat interdictio & curatoris datio? Resp. in hac q. diuersae sunt opinioniones. Nam aliqui simpliciter dicunt, q. non valeat. gl. d. l. is cui. & in l. si putas, ibi Cy. C. de per. hered. gl. l. 3. C. qui prouoc. non est necesse. Hanc opinionem tenent Rayne. Ang. imol. & Alex. d. l. is cui. & ibi iaf. qui dicit eam esse communem, & in puncto iuris ve riorum. n. 14. Eandem tenet Io. Fab. d. §. furiosi. in sit. de curat. alij vero distinguunt: aut error est expressus in sita, & non valet, aut non est expressus, & valet. Dy. quae refert iaf. d. l. is cui. alij vero aliter sentiunt, videlicet, q. licet reuera non sit prodigus: Tamen propter auctoritatem iudicis interdicentis, valet interdictio. Et hanc opi. dicit iaf. in d. l. is cui. ff. de verbor. oblig. esse magis communem, & ab ea non esse recedendum, adhibita tamen distinctione Bar. ibi, & eam tenet gl. l. si ab eo. de vsucap. §. item prodigus. quibus non est permillum facere testa. & in d. l. Scia. & sequitur Cuma. d. l. is cui. dicens eam magis comem, Alex. sibi d. riu. q. 182. vol. 5. inci. super eo, de quo.

QVAESTIO XXXXI.

Sed hic occurrit pulchrum dubium. Notum est, prodigum facta interdictione ipso iure esse sub cura agnatorum §. furiosi. ibi gl. in sit. de cur. an notorie & manifeste prodigo ipso iure quoque interdicta sit administratio, ita vt contrahere, obligare & alienare non possit? Resp. glo. l. is cui lege. ff. de test. tenet, q. sic, eam sequitur Petr. de Bellaper. imol. & Raph. Cum. Et dicit in puncto iuris sustentabilem esse Alex. l. is cui bonis. ff. de verb. obl. Eandem opinionem sequitur io. Fab. d. §. furiosi. Fred. de Senis conf. 3. inci. minor. 2. ann. Et eam dicit aequam & rationi consentaneam Bald. conf. 2. 59. inci. quaritur. vtrum iuramentum notorie prodigi.

contrariam tamen opinionem q. lex non interdicat administrationem, sed iudex tenet communiter doct. post glo. d. l. is cui bonis. Bart. Bal. Ang. & Paul. de castr. Bart. Bal. Ang. d. l. is cui lege. & imol. ff. de testam. Bald. c. ex parte. de consuet. Et q. hanc sit communis opi. dicit Paul. de castr. Alex. & Aret. d. l. is cui bonis. & iaf. qui dicit eam esse veriore. Eandem dicit in pract. seruandam io. de imol. vbi §. Eandem dicit communem Rip. d. l. is cui bonis. 1. not. licet ipse videatur contrarium sentire. Cuius tamen rationes facile possunt infringi. Namque licet prodigus non obligetur naturaliter, sicut adultus habens curatorem. d. l. is cui bonis. Tamen hoc verum est, post interdictum non ante, vt ibi dicitur. Praeterea licet cura prodigi dicitur legitima: tamen nihil attinet hoc ad interdictionem bonorum: Namque verum est, q. lex ipso iure, facta interdictione deferat curam agnatis, hoc tamen non extenditur ad interdictionem. Nec obstat. l. 1. ff. de cur. fur. ibi Lege 12. tab. prodigo interdicitur administratio, quia intelligitur Lege, hoc est, auctoritate legis, vt ibi glo. l.

Hanc communem opinionem limita, nisi manifeste prodigus contraheret in vsu manifeste prodigalitate, quia ille contra tractus non valeret, etiam non facta interdictione. Ita tenet

Bart. & doct. d. l. is cui bonis. & ibi iaf. dicit hanc esse communem opi. nu. 10. & eam tenet Bald. d. c. ex parte. ext. de consuet.

QVAESTIO XXXII.

Sed nunquid prodigus, si iuret in contractu celebrato sine curatoris auctoritate, obligetur, & teneatur ad iuramenti obseruantiam? Resp. communis & recepta doc. opi. est, q. non, ita tenet Bart. d. l. is cui. Fred. de Senis conf. 46. inci. minore 2. ann. Hanc dicit communem esse Alex. d. l. is cui bonis. & iaf. n. 18. & eam tenet Bald. conf. 260. inci. Gulihel. adultus. Licet contrarium teneat Ant. de But. ca. cum contingat. 1. memb. principali. ext. de iureiur. Lud. Rom. & Aret. d. l. is cui bonis.

QVAESTIO XXXIII.

Quaero, an prodigus obligetur delinquendo? Resp. communis sententia est, q. sic, ita firmat iaf. d. l. is cui bonis. n. 17. Namque prodigus q. non obligetur in contractibus, introductum est in eius fauorem, ne bona dilapidet, sed delinquens non est fauore dignus. Eam tenet Bart. l. si quis in tantam. C. vnde vi.

QVAESTIO XXXIIII.

Quaero, certum est minorem sine curatoris auctoritate non obligari, nunquid si minor iuret super contractu, obligetur? Resp. Recepta doct. sententia est, q. hoc casu iuramentum faciat contractum validum, & tollat beneficium aetatis, ita firmat iaf. auth. sacramenta. C. si aduersus venditionem. nu. 6. & n. 33. pract. Papien. for. libell. in causa venditionis. verb. & sub eius iuramento.

amplia hoc etiam locum habere in impubere doli capace. Namque & is cum iuramento obligatur, text. est c. ex literis. el. 2. de sponsal. Hanc opi. tenet Bart. Sal. & doct. d. auth. sacramenta. Paul. de castr. & Lud. Rom. d. l. is cui bonis. Eandem dicit esse communem iaf. d. auth. sacramenta. nu. 2. 1. & d. l. is cui. nu. 19. & eam tenet Alex. l. qui iurasse. vbi dicit, Legistas tenere communiter contrarium. ff. de iureiur. Abb. conf. 108. vol. 2. imo. c. cum contingat. 3. memb. prin. quamuis contrarium teneant multi doc. relati per iaf. d. auth. sacramenta. n. 2. 1. & seq.

amplia secundo, vt procedat etiam in statutis prohibentibus contractum minoris qualitercunque conceptis, ita firmat iaf. doc. coi. calculo asserere d. auth. sacramenta. n. 51. Si enim interponatur iuramentum, firmat contractum. Hanc opinio. tenet Sal. & Fulg. d. auth. dicens pluries consuluisse contra Bart. Canonistas, Paul. de cast. ibid. Eam quoque tenet imol. & Abb. d. c. cum contingat. & dicit com. Alex. conf. 102. inci. visis & ponderatis vol. 1. & conf. 27. inci. viso libello. Eandem dicit com. Franc. de aret. conf. 54. inci. in causa magistri. Licet contrarium velit Bar. d. auth. sacramenta. in statuto conceptio in personam minoris.

QVAESTIO XXXV.

Sed nunquid supradicta conclusio habet locum, si minor tempore iuramenti non sit certioratus de beneficio restitutionis sibi competente? Resp. in hac q. doct. sententia variant. Vna est illorum, qui volunt, quod debeat certiorari. Eam tenet io. de imol. c. cum causam. de emp. & vend. & in l. sciendum. ff. de verb. oblig. licet dicat opi. Bart. in practic. & consuetudine approbatam. Hanc dicit de iure veriore iaf. d. auth. sacramenta. & eam tenet Card. clem. pen. de emp. & vend. & ibi Ant. de But. dicit eam esse com. quod verum esse potuit tempore suo. Alex. sibi contrarius d. l. sciendum.

alia est sententia illorum, qui tradunt iuramentum firmare contractum, etiam si minor non sit certioratus, & hanc dicit esse communem Alex. conf. 27. conf. 42. in 1. vol. conf. 132. vol. 5. Eandem firmat magis communem iaf. d. auth. sacramenta. n. 56. dicens temerarium esse ab ea velle recedere in iudicando & consulendo, & tenet Bart. d. auth. Bald. l. i. C. de reb. cred. Pannor. c. i. de emp. Arch. & io. And. c. 2. de pact. in 6. Bart. & Ang. l. 1. C. de rescind. vend. & l. sciendum. de verb. oblig.

QVAESTIO XXXVI.

Quaero, an curator furiosi, prodigi & similibus desinat statim ipso iure, doiciente defectu? Resp. q. sic, & est expeditum per tex. l. 1. ff. de cur. fur. Hanc opinionem sequuntur doct. communiter, in d. l. is cui bonis, vt refert Aldobr. §. & furiosi. n. 20. in sit. de cur. quod verum est, dummodo cõstet, & notorium sit, ipsos sanam mentem recuperasse, alias necessaria est sententia declaratoria secundum doct. communiter vbi supra. dicit tamen Rip. ibidem, q. desinat cura statim ante declarationem, si probari possit ad sanitatem ipsum rediisse, & valent acta per eum ante, & requiritur sententia non ad finiendam curam, sed ad tollendam suspensionem ex interdicta administratione ortam, & ad probationem inducendam, quod & mihi placet.

QVAESTIO XXXVII.

Quaero, an decretum iudicis super rebus pupilli immobili- bus alienandis ex falsa causa interpositum, sit nullum? Resp. Commun

Communis & recepta opi. est, quod sic, vt firmat Synester Aldobr. §. si quis autem. nu. 9. in sit. de excusat. tut. Et eam tenet Corn. conf. 132. nu. 12. vol. 2. Alex. conf. 69. nu. 1. volu. 3. & conf. 207. nu. 7. vol. 7. Iaf. l. si is ad quem. num. 15. ff. de acquir. hered. Carol. Rui. conf. 160. nu. 27. volu. 2. & conf. 46. nu. 3. volu. 5.

QVAESTIO XXXVIII.

Sed nunquid ipso iure sit nullum, vel opus sit restitutione in decreto? Resp. communis opi. est, quod decretum sit ipso iure nullum, nec opus sit restitutione, licet secus sit in sententia lata ex falsa causa, ita firmat Aldobr. d. §. si quis. n. 12. & doct. in l. i. si sit possidet. ff. de acq. poss.

Amplia communem opi. vt procedat siue causa sit expressa in decreto, siue nõ: dummodo constet ex actis, ita tenet gl. l. 2. verb. palam. C. quan. prouo. nõ est necesse. Bar. l. Scie. ff. de tut. & curat. dat. n. 2. Et eam opi. dicit com. Raph. Cuma. 115. n. 6. & Alex. conf. 207. n. 7. vol. 7.

QVAESTIO XXXIX.

Quaero, an ille, qui postulat tutorem vel curatorem suspectum, teneatur se subscribere ad poenam talionis? Resp. communis est opi. quando ciuilitur agimus, ad hoc vt tutor vel curator suspectus declaratur, & ab administratione submoueat, vel alius ei adiungatur, non esse necessariam subscriptionem, vt firmat Dec. rub. ext. de iudi. Aldobr. in prin. num. 1. in sit. de susp. tut. vel curat.

QVAESTIO XL.

Quaero, an cognitio suspecti tutoris possit delegari? Resp. Bar. in l. §. suspecti. ff. ad Turpil. distinguit. suspecti postulationem habet duplicem finem, ad puniendum, & ad puniendum, & ad puniendum d. §. suspecti. aut ad remouendum, & tunc cognitio a quilibet, & cui libet potest demadari. Remotio autem quia duplex est, altera, sc. quae remouet statim, ac quis postulari suspectus, & haec poterit declarari per quemcunque, qui possit de causa cognoscere: altera est effectualis remotio, quae fit per sententiam, & haec non potest delegari, nisi delegato praetoris vel legato proconsulis, & hanc opin. sequuntur doct. communiter §. datum. Insti. de suspect. tutor. vt testatur, Alex. l. 1. ff. de offi. eius.

QVAESTIO XLI.

Sed nunquid sola cognitio, an vero remotio quoque possit delegari? Resp. communis est, q. cognitio suspecti tutoris dari possit, non autem remotio, vt firmat Aldobr. d. §. datum n. 5. licet ipse videatur sentire contrarium, & reuera est passus valde dubius, vt ibi per eum.

QVAESTIO XLII.

Quaero, An tutor vel curator teneatur de leuissima culpa? Resp. com. opi. est, q. teneatur de leuissima culpa tantum, nõ autem leuissima, vt testatur Aldobr. §. suspectus autem remotus nu. 12. in sit. de suspect. tut. licet gl. ibi velit contrarium. versu. ob culpam. Et eam tenet opi. Bar. & doct. communiter in l. q. Nerua. ff. de pos.

QVAESTIO XLIII.

Quaero, Magistratus, qui passus est, vel nõ caueri, vel minus idonee, teneatur actione subsidiaria. §. sciendum. insti. de satisf. tu. quo ordine sit conueniendus a pupillo, & an primò tutores & quomodo? Resp. Haec materia habet plura capita, igitur distinguendum est. An vnus tantum fuit tutor vel curator, & ille primò conueniendus est, postea vero magistratus, item primò conueniendus fideiussores tutoris vel curatoris, l. aduersus. C. de magistra. conue. & haec opi. clarissima est, vt ibi per omnes Doctores. Aut sunt plures tutores vel curatores, & omnes pariter tu-

COMMUNIVM OPINIONVM, SIVE IVRIS VTRIVSQUE RECEPTARVM.

Sententiarum, ex diuersis Authoribus collectarum,

LIBER XIX.

V

Agabudi (vt doctores fantur) seu vagi homines dicuntur qui nullum alicubi certum domicilium vbi habitent figentes, per mundum vagantur. commune aiant Maria. in c. vit. nu. 57. de for. comp. Aegidius Boss. in prac. tit. de for. comp. n. 70. atque ij. vbicunque reperientur tum accusari tum puniri delictorum vbicunque gentium

admissorum nomine poterunt. commune asseuerant Didac. Couar. in pract. q. 11. n. 7. lul. Cla. in pract. §. vlt. q. 39. ver. ceterum. 1. E. Suarez. Vagabudus potest puniri de delicto commisso in quolibet loco in quo inuenitur. commu. dicit Bellamer. conf. 1. 1. Probus in Apostil. lo. Monach. in ca. inquisitores. n. 5. de heret. in 6. Alber. in l. haeres absens §. proinde, ff. de iud. num. 2. Didacus Com. opin. Tom. ij. E 4 pract. q.

pract. q. 11. nu. 7. gl. in l. si. C. vbi de crim. ag. opor. Clarus d. lib. 5. §. si. q. 19. vers. Ceterum. P. Fichard.

Vagabundus potest puniri de delicto commisso in quolibet loco, in quo inuenitur, vt est communis opi. Clarus q. 39. vers. ceterum. Soc. in fallentis reg. 87. communem dicens. Et vagabundus est, qui non habet certam sedem domicilium, vel habitationem, vt per Soc. ibi & est communis opi. Soarez in eius thesauro ver. vagabundi, nu. 2. Clar. vbi supra vers. sed hic quero. Vnde banitus, qui certam sedem non habet, & per mundum vagatur, vagabundus dici potest, alias si habet domicilium, seu habitationem secus est. Clar. ibi ver. fuit interrogatus. De vagabundo Nouellus reg. 220. Bonacoff.

Valisiam cauponi hospes aperire, & ostendere quæ intus habeat, non tenetur. com. dicit ias. in l. in actionib. num. 4. r. ff. de in litem iur. nu. 4. 3. & si quid ex ea furatum sit, statur iuramento hospitis contra Cauponem. com. d. ias. in d. l. in actionib. n. 4. 1. & Diaz. reg. 186. & Phanuc. de in litem iur. nu. 72. Paris. consi. 74. nu. 1. & seq. lib. 1. Clar. lib. 5. sent. §. furtum. vers. pro complemento. P. Fich.

Valorem fructuum beneficii impetrans, non tenetur probare, qd satis est si dicat verum valorem expressisse. Io. de Rip. in c. ad aureas. de rescript. nu. 77. com. dicit. Villalob.

Vani timoris nulla est estimatio. l. si quis ab alio. ff. de re iud. Bellon.

PRO. vanæ voces populi non sunt audiendæ. l. decurionum. C. de pœn. vnde malè fecit Pilatus, qui ad populi clamorem Christum condemnauit. ibi not. Accur. idem.

variare possunt ascendentes petendo hereditatem ex testamento, vel ab intestato. Boer. dec. 33. nu. 19. com. d. Villa.

PRO. variè sunt hominum voluntates. l. quia poterat. ff. ad Treb. vt in casu l. non nudis. vbi gl. C. de emanc. lib.

OBIEC. Arg. contra de l. cum gum. C. de ado. & l. 1. C. de reb. alien. non aliena.

SOL. Sed ibi in actibus præiudicialibus, in quibus exprimitur de certa causa voluntatis, vt in l. cum hi §. igitur oratio. ff. de tranfact. Bellon.

PRO. variatio seu mutatio fieri non debet. l. ferni electione. ff. de leg. i. l. huiusmodi. §. Stichum ff. eod. tit. l. apud Aufidium. ff. de opt. leg. c. quod semel. de reg. iur. in 6. Bellon.

OBIEC. Contra de l. nonnunquam. ff. de coll. bon. vbi mutans consilium approbatur.

SOL. Ibi speciale in hereditate paterna, quæ est quasi nobis debita in §. 1. auth. de trient. & semis. idem.

OBIEC. Præterea contra de l. 1. §. si sic de posuero. ff. de pos. vbi inquit text. quem posse mutare voluntatem. & l. cum qui certarum. §. 1. ff. de verborum obliga. vbi mutatio voluntatis admittitur.

SOL. In vltimis voluntatibus regulariter mutare non licet, quia electio trahit secum executionem, vt hic, secus in contra actibus nisi post obligationem contractus. l. in commodato. §. sicut. ff. commo. & ita procedunt contraria. idem.

variatio & mendacium sola non facit indicium ad torturam nisi sit cum aliis adminiculis & coniecturis, seu iudiciis, quia tunc erit indicium ad torquendum, vt est communis opin. de qua Plotus in l. si quando. n. 886. C. vnde vi. Bene facit solam suspicionem, vt ibi vide Franc. Mar. decif. 281. in 2. par. vbi dicit, quod debent præcedere indicia, alias si millesies variare, vacillaret, aut raticaret, non teneretur, nam reo licet variare, & diuersis, ac contrariis ad sui defensionem exceptionibus & defensionibus vsq. vt per Paris. consi. 169. num. 27. in 4. vol. Et variatio extra substantiam delicti non operatur indicium contra reum. communis est opi. Burfatus conf. 20. nu. 2. 1. & vide in conf. 79. nu. 15. Bonacoff.

PRO. Varietas temporum, & locorum, varietatem pretiorum inducit. l. pretia rerum. §. nonnullam. ff. ad leg. Falc. Bellon.

PRO. Varietas temporum varietatem constitutionem in ducit. in c. non debet. de consang. & affinit. idem.

varietas Rei, quæ est sine trepidatione & inconstantia, non est in consideratione. sed oportet, vt sint alia iudicia arbitrio iudicis, vt est communis opi. D. Hier. Gabri. in conf. 183. nu. 3. Blancus in l. si. nu. 2. 59. ff. de q. Clar. q. 2. 1. vers. mendacium, & quod variatio, vacillatio, pallor, timor, & similia tanquam à maleficio remota non faciant indicium de per se. ponit dom. Brunorus in vnico eius conf. n. 75. vbi ipse communem opin. dicit. Et licet reus variet & vacillet, non propterea tormentabitur, quia licet reo variare sine pœna, vt est commun. opi. ab omnibus practicis & bonis doctoribus tanta, vt dicit idem D. Brunorus d. conf. vnico. nu. 115. & vno verbo dicit, quod materia vacillationis & variationis est considerabilis ad torturam in teste, non autem in principali, vt dicunt omnes loquentes

de materia. Bonacoff.

vasallus abutens re feudali, notabiliter eam deteriorando, potest feudo priuari. communem dicit Clar. in §. feudum. q. 56. P. Fichard.

vasallus alienans feudum domino sciente & tacente, videtur habere consensum domini, idè pœna non incurrit. com. in §. feudum. q. 3. 1. ver. vlt. idem ex eodem.

vasallus alienans feudum, si habeat filios & agnatos, tunc si alienatio sit iure facta, filius præfertur agnato quod ad reuocationem feudi, si autem sit facta iure refragante, tunc agnatus præfertur filio. com. dicit in §. feudum. q. 42. vers. Sed ponc. idem ex eod.

Vasallus commisit Feloniam, sed mortuus est prius, quam dominus querelam contra eum institueret, eo casu dominus non potest querelam intentare contra hæredes vasalli nisi esset in casu quo vasallus ipso iure priuaretur feudo. com. in §. feudum. q. 65. idem.

Vasallus delinquens rem feudalem, non propterea liberatur à præstatione seruitij, com. in §. feudum. q. 34. vers. contrariam. in fi. idem.

Vasallus etiam si renuntiaret feudum, atque etiam renuntia re potuisset, tamen propterea non poterit potesta offendere dominum. & si faciat, debet puniri. com. in §. feudum. q. 33. vers. Sed posito. idem.

Vasallus ex causa non petita inuestituræ, non cadit ipso iure feudo, sed requiritur sententia declaratoria. com. in §. feudum. q. 49. ver. Item quero. idem ex eod.

Vasallus faciens contra contenta in iuramento fidelitatis, potest priuari feudo. com. in §. feudum. q. 54. idem.

vasallus habens castrum cum pertinentiis, si inter ipsum, & dominum oriatur contentio de pertinentiis, nempe, si dominus diceret omnia bona, quæ vasallus haberet in territorio illius castri, pertinere ad se ratione castri, eo casu incumbit onus probandi ipsi domino. com. in §. feudum. q. 18. in fi. idem.

vasallus habens feudum antiquum, si illud recipiat à domino tanquam nouum, sibi quidem præiudicat sed quantum ad filios & agnatos eius, non potest illis per hoc solum factum præiudicare, nisi ipsi forte in tale factum consensissent. com. dicit Clar. in §. feudum. q. 8. ver. quero nunc. idem.

vasallus habens feudum pro quo tenetur præstare certam pensionem, non propterea cadit feudo, si per biennium, vel triennium cessauerit à præstatione, vt sit in emphyteusi. com. in §. feudum. q. 51. idem.

vasallus inhabilis ad pugnam (vt qui habeat abscissa brachia) non tenetur dominum adiuuare, & si aufugerit in prælio non priuatur feudo, nemini enim imputandum quod non faciat id quod facere non potest. com. in §. feudum. q. 2. 1. ver. item quero.

vasallus instituens vnum ex filiis in re certa, nihilominus filius ille succedet æqualiter cum aliis hæredibus vniuersaliter institutis, com. in §. feudum. q. 86.

vasallus licet in alienatione protestetur, se alienare. saluo, & reseruato domini consensu, vel saluo iure directi domini, non releuatur, si sequuta sit traditio. com. in §. feudum. q. 3. 1. ver. item quero. Sed si diceret se alienare saluo consensu domini, & non aliter, nec alio modo, talis protestatio verbis gemi. concepta faceret releuari vasallum, etiam si sequuta esset traditio. Eadem q. ver. Bene verum est. idem.

vasallus miles habet annum & mensum ad pretendam inuestituram. com. in §. feudum. q. 49. ver. Intellige. idem.

vasallus minor si non petierit inuestituram intra debitum tempus poterit petere restitutionem in integrum. com. in §. feudum. q. 49. ver. Sed quid si. idem.

Vasallus non potest incidere arbores fructiferas in feudo feudali. com. in §. feudum. q. 47.

Vasallus non potest pro dote filie suæ, quam nuptum dare vult, grauare subditos, nisi apparet de speciali contraria consuetudine.

vasallus non potest rem feudalem sine consensu domini alteri dare in emphyteusim. com. in §. feudum. q. 34. ver. item etiam. idem.

Vasallus non potest sine consensu domini alteri constituc re vsum fructum in re feuda. com. in §. feudum. 34. vers. Sed nunquid.

vasallus non priuatur feudo propter alienationem quæ ex aliquo capite nulla & inualida erat. com. in §. feudum. q. 3. 1. ver. Sed quero. idem.

vasallus non tenetur in adiuuando domino præponere salutem domini saluti propria. com. d. in §. feudum. q. Sed que

Vasallus

vasallus occidens seipsum, non priuatur feudo. com. in §. feudum. q. 58. idem.

vasallus per metum delinquens non excusatur. com. in §. feudum. q. 61. nisi iustus metus esset. idem.

Vasallus per subinfeudationem à se factam alteri, non potest præiudicare agnatis suis. com. in §. feudum. q. 3. 2. ver. sed circa. in fi. idem.

vasallus plures habens dominos, si contra vnum tantum delinquat, non cadit toto feudo, sed tantum parte. com. d. in §. feudum. q. 53. ver. Modò. idem.

vasallus post alienationem factam, si feudum recuperet, non idè enitabit panam. com. in §. feudum. q. 3. 1. ver. sed quid. idem.

vasallus potest alienare commoditates feudi, sed non valebit illa alienatio, nisi durate vita eius. com. in §. feudum. q. 3. 1. ver. successiue. idem.

vasallus potest dominum sine venia in ius vocare. com. in §. feudum. q. 25. idem.

vasallus potest priuari feudo propter amicitiam contractam cum inimicis domini. si fuit contracta in perniciem domini. com. in §. feudum. q. 54.

vasallus qui intra annum & diem non petierit inuestituram, non cadit feudo, si id tempus feudum non possederit. com. in §. feudum. q. 49. ver. item quid. idem.

vasallus regulariter non potest disponere de feudo in suo testamento. com. in §. feudum. q. 40. Fallit in feudo absolute hæreditario, & in feudo nouo, vt d. q. ver. sed quia, cum seq. idem.

vasallus requisitus, vt comitetur Imperatori proficiscen tem Romam pro coronatione, si fuerit inobediens, priuatur feudo. com. in §. feudum. q. 66. idem.

vasallus sciens imminere periculum domino, si ipsum non certiorauerit, potest priuari feudo. com. in feudum. q. 57. intel lige quando potuit ipsum certiorare, & non fecit. com. in dic. vers. Hæc tamen. & licet non statim potuit dominum certiorare cum rescitit, tamen tenetur facere, cum primum occasione seu potestatem habuerit. com. in d. q. 57. ver. sed quid.

vasallus si cadit feudo, quia illud irrequirit domino aliena uerit, tunc si sit feudum nouum, reuertitur ad dominum: si verò sit antiquum aperitur filiis agnatis. Magis com. d. in §. feudum. q. 66. ver. Hanc etiam, cum præced. idem.

vasallus si coactus deliquit, non imputatur ipsi pro culpa, com. in §. feudum. q. 61. in prin. idem.

vasallus si deliquerit directè in personam domini, tunc feudum aperitur domino, exclusis & filiis, & agnatis vasalli delin quentis. com. in §. feudum. q. 66. in rin. & ver. sed si feudum, cum seq. si tamen feudum datum esset Titio & eius hæredibus, de vno ad alterum reuertendo. vel Gaio, Titio, & Seio, omnib. principaliter vel in solidum, vel attentis meritis singulorum, tunc vnus culpa non noceret aliis. d. q. ver. sed in omnem. idè.

vasallus si non directè deliquit in personam domini, tunc si sit feudum nouum, applicatur domino, exclusis & filiis & agnatis, si autè sit antiquum, tunc reuertitur ad agnatos. ad q. ver. aut verò. com. seq. Nota tamè, si feudum esset receptum à patre, vel quo ipsius delinquentis, expressè pro se & liberis, vel p se & filiis, vel huiusmodi tunc in distinet oēs agnati & filij ipsius delinquentis admittuntur, sed si feudum esset simpliciter receptum, quod feudum aliqui in forme vocant) puta, Cocco ti bi castrum hoc in feudum: in eo casu excluduntur filij: & omnes descendentes delinquentis, itemque eius agnati omnes intra 4. gradum. ita com. distingui ait in d. q. 66. ver. sed quero. idem.

vasallus si dicat dominum apposuisse in reuocatione feudi pacta insolita non ipsi statim creditur, sed tenetur probare esse pacta insolita. com. in §. feudum. q. 20. idem.

vasallus si efficitur monachus, feudum finitur, nisi præstare tale seruitiū, quod honestè à clerico præstari posset, vel per substitutum idoneum, vel etiam, si præstaretur res aliqua vel pecunia, tunc n. feudum transiret ad monasterium: & ibidem remanet durante vita vasalli. com. d. in §. feudum. q. 78. idem.

vasallus si fuit inductus in actuale possessionem feudi cõpetit ei pro feudo vtiles rei vindicatio, tam contra dominum, quam extraneum. com. d. in §. feudum. q. 89. ver. tu dic. idem.

vasallus si incurrit pœnam priuationis feudi: non priuatur ipso iure: sed requiritur sententia. com. in §. feudum. q. 62. idè.

vasallus tenetur adiuuare dominum: etiam contra proprium partem, filium vel fratrem suum. com. §. feudum. q. 12. sed non contra seipsum. ead. q. in fi. idem.

vasallus tenetur dominum defendere, & iuuare contra omnes: idque proptis suis sumptibus. com. in §. feudum. q. 2. 1. nisi de proprio esset impotens. ibid. idem.

Vasalli de feudo litigantes non possunt prorogare iurisdic tionem alterius iudicis, sine licentia domini. com. in §. feudum. q. 90. ver. sed quero. idem.

Vasallus non tenetur iuramentum fidelitatis præstare omni bus filiis qui successerunt domino feudi: sed vni tantum. Fran. de Arc. in l. 2. §. in his. ff. de verb. oblig. com. d. quem refert ias. in l. de pupillo. §. si plurium. nu. 6. ff. de no. oper. nun. Villa.

vasallus tenetur de iure ostendere domino (si exigat) speci ficare: & demonstrare bona quæ ab ipso in feudum obtinet. gl. in constitu. imperialem. §. illud quoque. in ver. nisi requisitus, quam ibidem sequuntur & expresse tenent Iac. de Bel. Bal. Isernia, Aluarot. M. Laudensis, Præpos. Matth. de Affl. Et idem ferè omnes rursum in c. 1. §. Vasallus, si feudum. & §. vasallus feu. §. de feu. def. conten. sit. Et est communis. Quod si nollet bona specificare, tunc pro toto patrimonio vasallus esse præ sumeretur, secundum memoratos doc. in dictis locis. contra. vasallus si probabiliter dubitet, quæ bona maiores sui & ipse à Domino in feudum acceperint, petere potest à domino, vt sibi bona pro quibus seruire debet, vel eorundem fines, terminos & pertinentia, specificet & demonstrer, non minus iure feudali, & apud eius Interpretes receptum est. Id enim glo. d. ver. nisi requisitus. Et ibidem præallegati doc. tenent. dominus siquidem & vasallus, exceptis certis casibus (quorum 15. enumerat Matt. de Affl. dec. 265. n. 2.) ad paria censentur text. est in c. 1. de for. fidelita. quem Bal. ibi dicit esse terribilem do minis. Et est canonisatus in dec. 229. q. 5. c. de forma ad monè tament Iser. Aluar. & Præpos. pro caut. vasallum hanc requisitionem, eo tempore, quo de feudo inuestituram facere, petere debere, vt bona feudalia expresse inuestitura cum suis perti nentiis & finibus, &c. declarentur, Si enim post inuestituram petere vellet talem declarationem, tunc dominus fortè exiguum aliquem fundum, illi demonstraret & diceret, ecce hoc est feudum tuum, &c. ceterum nihil fraudis inter dominum & vasallum esse debet tex. in c. imperialem. §. præterea 1. De prohibi. feud. alie. per Frede. I. Fichard.

vasallus per non petita inuestituram, non est priuatus feudo, sed venit priuandus, domino volente. Curt. iu. conf. 142. nu. 2. com. dicit. Villal.

ADDITIO. vnde si intra annum & diem, vel mensum à lege traditum, in quo post mortem domini petere debet inuestitu ram à domino hærede, vt per Bal. in c. 1. quo temp. mil. inuest. pet. debeat. in prin. in vsib. feu. & ibi Præpos. Aluar. & alij. & fue rit impeditus, currit sibi tempus, nec protestari tenetur dum tempus est vtile, & de facto feudum non auferitur, sed causa cognita. Io. de Ana. conf. 3. 2. vltra alia. n. 2. cum addit. Lud. Bol. log. n. 12. refert. Mar. Ant. Bard. in tract. de temp. vti. & contin. in c. 9. nu. 2.

Vasallus si committit Feloniam, & dominus remittit delictum, hoc feudum non dicitur nouum sed antiquum. Io. de I. mol. in c. 2. nu. 16. de feudis. com. dicit. B. Vil.

vasallus non potest constituere vsum fructum in re feudali in scio domino. ias. in l. possideri. §. ex contrario. num. 66. ff. de acquir. posses. com. dicit. idem.

vasallus licet possit infeudare quem idoneum ad seruendū pro feudo, illa tamen infeudatio durat per vitam primi vasalli, statim transit ad dominum, ias. d. §. ex p. n. 72. com. d. idem.

vasallus non præsumitur ex præstatione decennali seruitiorum personalium, sed requiruntur 30. anni, facta tamen cõtemplatione rei vel causæ. Balb. de præf. par. 3. quæst. vers. de primo, com. dicit. idem.

vasallus sine venia dominum in ius vocare potest. com. d. ias. in l. si non fortem. §. libertus, de cond. inde. & Nic. Enerard. in Top. legal. loco. 59. vt refert Minf. obs. 92. cent. 4. Et sic obseruatur in Camera. I. Fichard.

vasallus non equiparatur per omnia vsufructuario, sed pinguis ius obtinet, quia habet vtile dominium. Et habet vtilè rei vindicationem, quæ non competit vsufructuario, com. dicit Zaf. conf. 2. nu. 29. lib. 1. idem.

vasallo mortuo, in quo generatio suæ familæ finitur, tunc possunt eius consanguinei officio iudicis petere, vt ipsi præ alios cum feudo inuestiantur à domino, qui tenetur etiam illos potius quam alios extraneos, inueldire, aliàs enim ipsi serret iniuria hanc opi. com. dicunt Fran. Curt. in tract. feu. in 2. par. q. 15. Dec. conf. 131. nu. 2. vbi scribit non videri dubitandum esse, quia sit cõs sententia. Et in super allegat Lud. Ro. conf. 22. & Alex. conf. 80. lib. 1. Et And. Sicu. c. j. ext. de loca. dicentes hanc cõem esse. Item cõem dicunt Apostil. in addi. in suis add. ad Alex. d. conf. 80. n. xi. Paris. conf. 28. in prin. vol. 1. Et And. Tiraq. in finitios præterea accumulans in lib. 2. de retra. in præf. n. 4. 1. cum seq. Vt autem procedat hæc conclusio, requiritur primò, qd consanguinei petant talem renouationem infra annum, aliàs. n. eo clasp. præscriptum esset huc iudicis officio

E 5 Bart. in

Bart. in l. i. § permittitur. Et ibi Apostil. cum concor. ff. de aqua quotid. & astiti. Et idem Apostil. rursus ad Bart. in l. sicut. C. de p[re]scrip. 30. vel 40. ann. Secundo, q[ue]runt re integra, & ante, quam dominus de his feudis alios inuestiuit. Alex. consil. 10. in fi. vol. 3. post Lud. Rom. consil. 68. v[er]o themate & q[ue]stionibus supra posit[is] in 2. dub. Tertio, q[ue] tales consanguinei, vel cognati sint h[er]edes defuncti vasalli, secundum Dec. in d. conf. 13. r. post Alex. d. conf. 10. circa fi. Sed contrarium huius, q[ue] imò hoc non requiritur, tenet idem Dec. (sibi contrarius) in conf. 78. nu. 3. quam opinionem ibid. approbat Apostil. ad Alex. in d. conf. in re videlicet non h[er]editaria. I. Fich.

Fallit tamen p[re]dicta communis conclusio, si dominus feudum sibi apertum non infeudare v[er]terius, sed sibi, suisq[ue] posteris referuare velit. Hoc enim possit. Caro. Rui. c[on]f. 52. v[er]o. l. quem sequitur Apostil. in addit. ad Dec. in d. conf. 13. r. in prin. quia, inquit, est tantum aequitas quedam, vt extraneis, r[ati]undem offerendo p[re]ferantur, vt per Bartol. in l. 1. in fin. de priuile. credi. I. Fich.

Si per mortem vasalli feudum aperiatur, & ad dominum reuertatur, dominus feudi, siue p[re]latus, etiam si iureiurando fidem suam adstrinxerit, quod Romano Pontifice inconsulto nequaquam de nouo alienare, si tamen ecclesi[ast]ic[us] su[us], quò alienatio ita videri expedire, illud iureiurando non obstante, liberè poterit alienare, ad consultationem Mediolanensis archiepiscopi. Innoc. iij. respondisse habes ex decret. ex parte de feud. ibi, liberè si videris expedire, q[ue]r verbum, liberè idem, sine alicuius impedimento, & contradictione importat. c. licet in fi. de sepul. in 6. l. libertas in prin. ff. de sta. hom. cum similib. sicut etiam pro conclusione tex. in c. 1. si vassa. feu. p[ri]o. vbi si vasallus propter delictum in dominio commissum seu priuatur, non transit feudum ad filium, nisi ex gratia dominus illi concedat, quod verbum ex gratia, liberam facultatē denotat nullo iuris aut obligationis vinculo adstrictam c. gratiosè, & c. gratia. de rescrip. in 6. ex qua conclusione ad emphyteusim inferri posse videbatur, cum de vno ad alterum procedat argum. com. doct. sententia, vt Soc. scribit, conf. 167. non vtilis. lib. 2. nisi iure communi contrarium statutum & prouisum reperitur, maxime quando disposita, & dicta in feudis non exorbitaret à iure communi, nec illi aduersantur, secus si sunt contra ius commune, quia eo casu non habent locum in emphyteusi, tradunt doc. in c. j. de feud. & hanc æquiparationem, facit gl. in c. 1. in ver. aut vtrunque. in tit. an agnatus. ver. hinc quoque dixit Host. in sum. de feu. in prin. & iter. in primo feu. in 3. car. ver. item queritur in feudatario quòd c[on]tractus feudalis & emphyteuticus sunt similes, & licet doct. quandoque differentiam consequant inter vnum & alterum, vt patet ex not. per Bart. in l. i. v[er]o iurifurandi. §. si liberi. ff. de ope. liber. & per Bal. in auth. si quis ruinas. C. de sacros. eccl. declarant tamē illud verum esse & procedere in casibus, in quibus iura in feudo loquentia sunt c[on]tra regulas iuris communis, aliàs secus.

Nam eo casu iura loquentia in feudis adducuntur, & deferunt ad decisionem earundem dubitationum in contractu emphyteutico emergentium, vt omnes post Bart. inquit in l. si mihi & Titio. ff. de verb. obl. contrarium tamen esse tenendum, probatur ex traditis per Bart. in l. i. §. permittitur. ff. de aqua quot. & astitua. l. 1. in fi. per illum text. ff. de priuile. credit. quibus in locis c[on]cludit, q[ue]ntia emphyteusi, vt quia concessa fuerit vsq[ue] in tertiam generationem eaque finita sit, si concurrant agnati eorum, quorum linea est extincta, & extranei requirentes dominum emphyteutis, vel p[re]latum ecclesi[ast]ic[us], vt de ipsa emphyteusi inuestiat, & rem emphyteuticam eis concedat, p[re]ferre debet agnatos, aliàs illis iniuriam infert, dixit etiam Bald. in addit. ad Spec. tit. de loca. q[ue] dominus emphyteutis debet potius renouare eam posteris eius qui olim fuit emphyteuta, quam aliis extraneis, & si aliis c[on]cedit, inferat agnatis iniuriam allegat d. l. i. §. permittitur. ff. de aqua quot. & astitua. hancq[ue] com. ait, & tenet Alex. conf. 80. v[er]o & animaduerso. nu. 7. lib. 1. vbi latius videre poteris. Turzan.

Vasalli an possint esse testes in causa domini sui, & si deposuerunt in fauorem domini, an illorum dictis fides habenda sit? Variè sunt inter doct. opiniones, quarum 11. refert Matt. de afflic. decif. 304. Et in fine sic scribit: Fuit conclusum per totum consilium, nemine discrepante, quod vasallus pro domino suo potest esse testis. Et quod dominus in eum habeat merum, & inuitum imperium, & ei iurauerit fidelitatem, dummodò non probetur, quod sit grandi amicitia coniunctus domino. vel sit vilis persona, vt angarius vel parangarius, qui propter eorum vilitatem repelluntur à testimonio, & c. idem.

Vasallus alienans feudum sine consensu domini licet priuatur feudo, & postea recuperauerit. c. j. tit. quid iuris si post

alienationem feudi vasallus id recuperauerit. tamen hoc non admittitur, si recuperatio facta fuerit ante traditam possessionem ipsius feudi venditi, Quia eo casu excusatur à poena caducitatis, cum allegatus textus secund. doct. communiter intelligatur de alienatione perfecta per traditionem, quoniam res videtur quodammodo integra ante traditionem. l. ab emptione. ff. de pact. it[er] alienatio est actus per quem dominium transfertur. l. j. ff. de fun. dot. quæ fit mediante traditione. l. traditionib. C. de pact. Aluar. d. c. 1. n. 3. ver. quarto ab extra, quid si vasallus vendens recuperauerit venditionem d. tit. quid iuris si post alien. Alex. de imo. in l. si à me. n. 4. ff. ad l. falcid. Fran. c. i. Curt. in trac. feu. in 4. par. n. 103. ver. decimotertio quero. Et hanc sententiam communiter approbari meminit Rol. à Valle in conf. 51. nu. 6. in 2. Tom. conf. Kirchouius.

Vasallus quando priuatur feudo propter delictum non debent de illo feudo inuestiri, nec filij, nec alij descendentes, neque agnati, qui sunt coniuncti infra quartum gradum, sed agnati existentes in quarto gradu vsque ad infinitum admittuntur ad feudum. per text. in c. si vasallus culpam. si de feud. defun. controuer. fuerit inter dominum & agnatum vasalli. Si vasallus culpam committat, propter quam feudum amittere debeat, neque filius neque eius descendentes ad id feudum reuocabuntur, sed agnati, qui quarto gradu sunt, & c. vnico. si vasall. feud. priuatur. cui defera. qui tex. intelligitur de antiquo feudo, q[ue] si esset nouum feudum, in eo non succederet aliquis agnatus. c. j. de duob. fratrib. de nouo benefic. inuesti. Item intelligi debet q[ue] delictum non fuerit commissum contra dominum, quia si fuisset commissum contra dominum, etiam si esset feudum paternum seu antiquum deuolueretur ad dominum exclusi omnib. agnatis. per text. in c. j. deniq[ue] quæ fuit cau. 1. benefic. amit. & t[er]m illa iura super allegata excludunt descendentes, & agnatos proximiores quarto gradu à successione feudi. per rationem, quam assignat Bald. in d. c. si vasallus culpam. Quia quando agnati sunt proximiores vasallo delinquenti, tantò magis videntur infici eadem macula. l. humanitatis. C. de excus. tu. & etiam propter suspensionem, quia sæpè solet esse similitudo & audacia in talib. coniunctis. Quam sententiam verissimam esse inquit Alex. de Neuo. conf. 98. nu. 17. 18. 19. 20. 21. 22. & 23. in 1. Tom. conf. ad causas crimi. recens edito rum. vbi & ipse Jac. Aluar. sententiam reprobatur, & quæ sit communis opi. n. 23. indicat quæ tamen propter tex. allegatos hoc in casu, eo consulente, non est retinenda. Kirchouius.

Vasallus non teneri dominum, qui obdebita in carcerem esset coniectus, liberare, eiusq[ue] debita creditoribus soluere, doct. in c. licet vasallus. Aluar. n. 7. ver. quero quid si dominus. & Præpos. n. 3. eod. ver. tit. si de feud. defun. conten. fuer. inter domi. & agna. vasalli. tradiderunt. Et hanc sententiam communiter approbari scribunt Zas. in trac. feud. par. 7. c. ad quid vasallus domino & dominus vasallo teneatur. n. 47. ver. si poterit dominus inops esset. Et Vasquius in lib. 1. controuer. illust. c. 6. nu. 6. ver. decimono. Licet de hac quæstione multi doct. dubitarint, quos referunt Aluar. & Zas. d. locis: Si tamen domino feudi moueretur bellum, & constitutus esset in magna necessitate & euidenti periculo ei succurrendum esse, Io. de Anan. in conf. 7. nu. 14. ver. circa. verò aliud dubium. ias. in l. si ex toto. nu. 16. ver. quarto. facit. ff. de leg. 1. & Restaur. Castald. in trac. de imper. q. 57. nu. 6. in 12. vol. trac. arbitrati sunt. idem.

Vasallus alienans feudum irrequisito domino: cadit feudo siue nouum siue paternum sit, quod procedit, etiam si faluo iure domini illud alienasset. communem refert Bened. Capr. reg. 77. nu. 3. v[er]o supra Feudum. Vasallus potest de feudo testari, q[ue]nt sibi facta est concessio pro se & h[er]edib. quibuscunq[ue]. Bald. in c. imperialem. n. 19. ver. sed quid si c[on]cessum est feudum. de prohib. feu. alie. per Fr[an]c. deric. Et hanc com. sententiam esse referunt Io. Fran. de Ripa in l. ex facto. §. si quis ita. nu. 16. ff. ad S. C. Trebell. & Rolan. à Vall. in conf. 42. nu. 13. in 1. Tom. conf. idem.

Vasallus non perdit feudum, si iusto metu ductus amicitiam contrahit cum inimicis domini, vt est com. opi. de qua D. Rol. à Valle in conf. 1. nu. 110. in 3. vol. Bonacoff.

Vasallus conuictus de culpa potest feudo priuari, vt est communis opi. D. Rolan. à Vall. conf. 18. n. 4. in 3. vol. Gallus conf. 24. alias secus quia si fuit impeditus aliquo impedimento rationabili, potest in integrum restitui, vt ibi. Et potest inuestituram petere, vt est commu. omnium opi. de qua ibi. idem. Vasallus male tractans subditos, potest feudo priuari, vt est comm. opi. de qua D. Rol. à Valle. in conf. 19. nu. 18. in 3. vol. quod est verum in feudo verò & proprio, quod est, quando gratis conceditur quia si venditum sit non dicitur proprie feudum

feudum, sed venditio. & idè tunc non priuatur. & est communis opi. q[ue]ntequam vasallus qui s[er]uauit in subditos, & male eos tractat, possit feudo priuari, prius tamen debet p[re]cedere monitio superioris, q[ue] subditos bene tractet cum comminatione, quòd alias feudo priuabitur. idem.

fore. Bar. Soc. conf. 66. vol. 3. conf. ias. conf. 159. nu. 4. ver. & iste est proprie casus. vol. 2. conf. & per alias auctoritates, quas deducit Rol. à Valle. conf. 18. n. 17. tom. 1. conf. kircho.

Vasallus per non petitam inuestituram, non est priuatur feudo, sed venit priuandus, domino volente. Curt. iuni. conf. 142. nu. 11. com. dicit. Bonac. Vasallus etiam cum consensu domini directi, non potest alienare feudum, seu res feudales in p[re]iudicium agnatorum, qui eo mortuo ad feudum vocantur ex forma inuestituræ. tex. est in c. 1. & ibi not. Bald. & alij, de alienat. feud. pat. Tradit Bald. c. 1. §. hoc quoque. ver. sexta conclusio, de suc. feu. Alex. conf. 30. quoniam omne datum lib. 1. Et pro reg. tradit Curt. iun. in trac. feud. carta mihi 47. ver. 3. igitur est regula. & pro communi opin. tenet Soc. iun. conf. 4. nu. 7. vol. 4. dicens hoc esse clarissimum, & neminem de eo hasitare. E. Muscul.

vasallus ingratus erga dominum suum, feudum amittit, vt est communis opi. de qua D. Rol. à Valle in conf. 40. nu. 1. in 3. volu. idem.

vasallus alienans feudum in consulo domino amittit, & domino acquiritur & applicatur, & non agnatis, vt est communis opi. D. Rol. à Valle in conf. 64. nu. 3. in 3. volu. & com. dicit Menoch. conf. 38. nu. 1. vide Corset. in reper. Abb. in ver. vasallus alienans. idem.

vasallus delinquens feudi possessor, si dubitatur, cui feudum acquiratur an domino directo, vel agnatis, vel damnum passo, id est offenso. recepta est opi. deferri domino directo, vt per Menoch. in conf. 99. nu. 206. & in conf. 104. nu. 39. & seq. idem.

vasallus tenetur iurare, & iuramentum obseruare h[er]editate domini sicut tenebatur ipsi domino. & ex parte recipientis est reale, n[on] personale transitq[ue] ad h[er]edem & successorem in feudo. Sed si vasallus moritur, tunc quamquam per se, & successores, iurauerit nihilominus eius h[er]es tenetur iuramentum p[re]stare, eo q[ue] iuramentum ex parte iurantis est personale, neque personam iurantis egreditur, quia quis non potest obligare animam alterius iurando, nec alienum factum promittere, quod in sua non est potestate, vt est com. opin. de qua Syluanus in trac. de feud. recognit. q. 88. nu. 2. Bonacoff.

vasallus potest dominum suum in ius sine venia vocare. ita affirmat gl. in ver. falua reuerentia. in v[er]s. feu. tit. de mil. vas. qui contumax est. & ibi hoc annotarunt Bal. n. 24. in fi. iac. Aluar. n. 8. & Matt. de afflic. n. 44. licet Spec. contrariam sententiam sequatur in tit. de feu. §. quoniam. n. 33. ver. 17. queritur, ibi, item vasallus non debet famosam actionem mouere contra dominum, nec eum vocare in ius sine venia. cuius sententiam ias. n. 4. & Zas. n. 7. in l. generaliter. ff. de in ius voc. approbarit. communis tamen sententia doct. est in contrarium, id ipsum Alex. de imol. n. 7. & Zas. d. n. 7. in d. l. generaliter. attestantib[us]. Quamuis Alc. distinguendū esse putet, vt si de ipso fiduciario fundo litigaret, eo in casu impetrari veniam oportere, alioquin extra eam causam secus esse, magis enim hi clientes sunt quam liberti. in l. 1. n. 3. in fi. C. de in ius voc. cuius sententiam approbat Mynsing. in §. p[re]nales. n. 4. insti. de act. Sed communior est sententia, vasallum non teneri petere veniam, idq[ue] indistinctè. ias. in l. si non sortem. §. libertus. n. 24. ver. in gli. b. in l. venia. Zas. in d. §. p[re]nales. n. 16. ver. quid autem de vasallo. Nic. Euerh. in locis legalibus, Loco à liberto ad vasallum. non procul à fine. ver. non tamen semper procedit hæc argumentario. Et hanc sententiam Camerae assessores secutos esse refert Mynsing. in suis obserua. obser. 92. in 4. cent. licet Hartman. Hartm. in lib. 2. Prac. forens. in tit. de feu. §. 45. in addit. dicat in Camera imperiali vasallum agere volentem contra dominum suum petere veniam, idq[ue] processibus inferri debere. Quemadmodum iudicium est in causa Massov contra episcopum Camminensem. Ceterum communis doct. opinio rationibus fortioribus defendi potest. kirchouius.

Vasallus non tenetur petere inuestituram à domino feudi, quando tertius possidet. Quia qui n[on] habet commoditatem feudi, non tenetur subire onera feudi. ita tradit Bald. in l. solen. n. 6. circ. fi. C. de rei vendic. idem Bald. in conf. 429. in j. vol. conf. Licet alibi ipse in conf. 466. eiusdem vol. contrariam sententiam sequi videatur. Priorem tamen sententiam communiter doct. tanquam communi voto receptam sequuntur Perr. de Anch. in conf. 172. nu. 5. ver. postremo conclusiue. vbi ipse post Bald. in d. l. solennib. inquit: q[ue] ad hoc vt vasallus amittat feudum, requiritur q[ue] sit in dolo. c. fi. de prohib. feud. alie. per Lothar. Sed non potest sibi ascribi dolus non possidendo, cū non habeat commoda feudi, onera subire non cogitur. item non debet ei impurari tempus istud, quādū litigat cum possessore

vasallus non cadit à re in feudum concessa, licet per triennium non soluat, secun. com. per Burf. conf. 26. nu. 2. lib. 1. vasallus non cadit à re in feudum concessa, licet per triennium non soluat, secun. com. per Burf. conf. 26. nu. 2. lib. 1. vasallus propter deteriorationes in re feudali; cadit à feudo, secundum communem per Burf. conf. 91. nu. 3. lib. 1. vbi conclusionem latius declarat post Castren. & ias. in auth. qui rem. C. de sacros. eccl. Clar. §. feudum. q. 56. Rol. conf. 49. lib. 2. conf. 1. n. 103. lib. 3. Quid autem constituat deteriorationem, seu damnum notabile? dic q[ue] hoc iudicis & boni viri arbitrio remittitur, secun. Burf. d. conf. nu. 4. vasallus qui literas inhibitorias obtinuit contra eius subditum, eo q[ue] petita absolutione à iuramento coram iudice ecclesiastico: coram eodem iudice contractus rescissionem petiisset, an iure tales literæ inhibitorie concedi possint? & dic q[ue] sic, secun. Ofsac. decif. 78. vbi concludit inhiberi. esse p[re]dicto subdito actori, ne in p[re]iudicium iurisdictionis vasalli supplicat. alibi litigare habeat pro prima cognitione, quam coram iudice ordinario. & ita principem rescribere posse.

vasallus non cadit ex contractu nullo, secun. com. per Burf. conf. 82. nu. 7. lib. 1.

Vasallus alienans non cadit à re si apponat clausulam, habita licentia & non aliter nec alio modo, etiam quòd actualis traditio sequatur, secundum communem per Burf. conf. 26. nu. 1. lib. 1. Vasallus non cadit ob non petitam inuestituram, nisi domini declaratione sequuta, secundum communem per Burf. conf. 91. nu. 16. lib. 1. Vasallus vocat dominum in ius sine venia, nec priuatur feudo contumax, nisi ter monitus fuerit. iuxta communem per Burf. consilio nonagesimo nono. numero vigesimo. libro primo. contra Vasallum sententia lata non p[re]iudicat successori in feudo: lata verò contra vasallum super re feudali, p[re]iudicat agnatis successoribus, secundum Ofsac. decif. 157. numer. 6. & 8. Vasallus alienat feudum liberum concessum pro se & quibus dederit in p[re]iudicium agnatorum & in quascunq[ue] personarum, etiam foeminas & clericum contra naturam feudorum etiam si adesset iuramentum fidelitatis, secun. com. per Burf. conf. 4. nu. 4. lib. 1. Pro. vbi à lege vel ab homine aliquid non est determinatum, iudicis arbitrio relinquitur. l. 1. §. ff. de iur. delib. l. mancipiorum. ff. de opt. leg. idem. Pro. vbi adest remedium ordinarium, cessat extraordinarium. l. in causis. §. ff. de minorib. l. in prouinciali. vbi Bart. ff. de no. ope. nun. Bellon. Pro. vbi alia quam donationis causa subest, non p[re]sumitur donatio. l. si cum autem. & ibi not. ff. de sol. Bellon. PRO. Vbi aliquid pendet ex conscientia alicuius statuitur iuram

fore. Bar. Soc. conf. 66. vol. 3. conf. ias. conf. 159. nu. 4. ver. & iste est proprie casus. vol. 2. conf. & per alias auctoritates, quas deducit Rol. à Valle. conf. 18. n. 17. tom. 1. conf. kircho.

Vasallus per non petitam inuestituram, non est priuatur feudo, sed venit priuandus, domino volente. Curt. iuni. conf. 142. nu. 11. com. dicit. Bonac.

vasallus etiam cum consensu domini directi, non potest alienare feudum, seu res feudales in p[re]iudicium agnatorum, qui eo mortuo ad feudum vocantur ex forma inuestituræ. tex. est in c. 1. & ibi not. Bald. & alij, de alienat. feud. pat. Tradit Bald. c. 1. §. hoc quoque. ver. sexta conclusio, de suc. feu. Alex. conf. 30. quoniam omne datum lib. 1. Et pro reg. tradit Curt. iun. in trac. feud. carta mihi 47. ver. 3. igitur est regula. & pro communi opin. tenet Soc. iun. conf. 4. nu. 7. vol. 4. dicens hoc esse clarissimum, & neminem de eo hasitare. E. Muscul.

vasallus ingratus erga dominum suum, feudum amittit, vt est communis opi. de qua D. Rol. à Valle in conf. 40. nu. 1. in 3. volu. idem.

vasallus alienans feudum in consulo domino amittit, & domino acquiritur & applicatur, & non agnatis, vt est communis opi. D. Rol. à Valle in conf. 64. nu. 3. in 3. volu. & com. dicit Menoch. conf. 38. nu. 1. vide Corset. in reper. Abb. in ver. vasallus alienans. idem.

vasallus delinquens feudi possessor, si dubitatur, cui feudum acquiratur an domino directo, vel agnatis, vel damnum passo, id est offenso. recepta est opi. deferri domino directo, vt per Menoch. in conf. 99. nu. 206. & in conf. 104. nu. 39. & seq. idem.

vasallus tenetur iurare, & iuramentum obseruare h[er]editate domini sicut tenebatur ipsi domino. & ex parte recipientis est reale, n[on] personale transitq[ue] ad h[er]edem & successorem in feudo. Sed si vasallus moritur, tunc quamquam per se, & successores, iurauerit nihilominus eius h[er]es tenetur iuramentum p[re]stare, eo q[ue] iuramentum ex parte iurantis est personale, neque personam iurantis egreditur, quia quis non potest obligare animam alterius iurando, nec alienum factum promittere, quod in sua non est potestate, vt est com. opin. de qua Syluanus in trac. de feud. recognit. q. 88. nu. 2. Bonacoff.

vasallus potest dominum suum in ius sine venia vocare. ita affirmat gl. in ver. falua reuerentia. in v[er]s. feu. tit. de mil. vas. qui contumax est. & ibi hoc annotarunt Bal. n. 24. in fi. iac. Aluar. n. 8. & Matt. de afflic. n. 44. licet Spec. contrariam sententiam sequatur in tit. de feu. §. quoniam. n. 33. ver. 17. queritur, ibi, item vasallus non debet famosam actionem mouere contra dominum, nec eum vocare in ius sine venia. cuius sententiam ias. n. 4. & Zas. n. 7. in l. generaliter. ff. de in ius voc. approbarit. communis tamen sententia doct. est in contrarium, id ipsum Alex. de imol. n. 7. & Zas. d. n. 7. in d. l. generaliter. attestantib[us]. Quamuis Alc. distinguendū esse putet, vt si de ipso fiduciario fundo litigaret, eo in casu impetrari veniam oportere, alioquin extra eam causam secus esse, magis enim hi clientes sunt quam liberti. in l. 1. n. 3. in fi. C. de in ius voc. cuius sententiam approbat Mynsing. in §. p[re]nales. n. 4. insti. de act. Sed communior est sententia, vasallum non teneri petere veniam, idq[ue] indistinctè. ias. in l. si non sortem. §. libertus. n. 24. ver. in gli. b. in l. venia. Zas. in d. §. p[re]nales. n. 16. ver. quid autem de vasallo. Nic. Euerh. in locis legalibus, Loco à liberto ad vasallum. non procul à fine. ver. non tamen semper procedit hæc argumentario. Et hanc sententiam Camerae assessores secutos esse refert Mynsing. in suis obserua. obser. 92. in 4. cent. licet Hartman. Hartm. in lib. 2. Prac. forens. in tit. de feu. §. 45. in addit. dicat in Camera imperiali vasallum agere volentem contra dominum suum petere veniam, idq[ue] processibus inferri debere. Quemadmodum iudicium est in causa Massov contra episcopum Camminensem. Ceterum communis doct. opinio rationibus fortioribus defendi potest. kirchouius.

Vasallus non tenetur petere inuestituram à domino feudi, quando tertius possidet. Quia qui n[on] habet commoditatem feudi, non tenetur subire onera feudi. ita tradit Bald. in l. solen. n. 6. circ. fi. C. de rei vendic. idem Bald. in conf. 429. in j. vol. conf. Licet alibi ipse in conf. 466. eiusdem vol. contrariam sententiam sequi videatur. Priorem tamen sententiam communiter doct. tanquam communi voto receptam sequuntur Perr. de Anch. in conf. 172. nu. 5. ver. postremo conclusiue. vbi ipse post Bald. in d. l. solennib. inquit: q[ue] ad hoc vt vasallus amittat feudum, requiritur q[ue] sit in dolo. c. fi. de prohib. feud. alie. per Lothar. Sed non potest sibi ascribi dolus non possidendo, cū non habeat commoda feudi, onera subire non cogitur. item non debet ei impurari tempus istud, quādū litigat cum possessore

vasallus non cadit ex contractu nullo, secun. com. per Burf. conf. 82. nu. 7. lib. 1.

Vasallus alienans non cadit à re si apponat clausulam, habita licentia & non aliter nec alio modo, etiam quòd actualis traditio sequatur, secundum communem per Burf. conf. 26. nu. 1. lib. 1.

Vasallus non cadit ob non petitam inuestituram, nisi domini declaratione sequuta, secundum communem per Burf. conf. 91. nu. 16. lib. 1. Vasallus vocat dominum in ius sine venia, nec priuatur feudo contumax, nisi ter monitus fuerit. iuxta communem per Burf. consilio nonagesimo nono. numero vigesimo. libro primo.

contra Vasallum sententia lata non p[re]iudicat successori in feudo: lata verò contra vasallum super re feudali, p[re]iudicat agnatis successoribus, secundum Ofsac. decif. 157. numer. 6. & 8.

Vasallus alienat feudum liberum concessum pro se & quibus dederit in p[re]iudicium agnatorum & in quascunq[ue] personarum, etiam foeminas & clericum contra naturam feudorum etiam si adesset iuramentum fidelitatis, secun. com. per Burf. conf. 4. nu. 4. lib. 1.

Pro. vbi à lege vel ab homine aliquid non est determinatum, iudicis arbitrio relinquitur. l. 1. §. ff. de iur. delib. l. mancipiorum. ff. de opt. leg. idem.

Pro. vbi adest remedium ordinarium, cessat extraordinarium. l. in causis. §. ff. de minorib. l. in prouinciali. vbi Bart. ff. de no. ope. nun. Bellon.

Pro. vbi alia quam donationis causa subest, non p[re]sumitur donatio. l. si cum autem. & ibi not. ff. de sol. Bellon. PRO. Vbi aliquid pendet ex conscientia alicuius statuitur iuram

iuramento ipsius gl.in l.j.Cadl.Corn.de Sica.in c.significasti.

PRO. Vbi caput est sepulchrum, ibi & sepultura hominis intelligitur. cum in diuersis ff. de reli. & sump. fun. idem.

PRO. Vbi concurrunt duo, quorum vnus magis diligit testatorem, vel est magis dilectus a testatore, preferendus est alteri minus diligenti, vel dilecto. l. vnic. in §. sed & qui domini. C. de lat. lib. tol. & l. pupillus. §. si. de cond. & demon. idem.

PRO. Vbi cum familia sua quis morari consuevit ibi morari dicitur. l. vxorem. ff. de leg. 3. idem.

PRO. Vbi deficit exemplar, deficit & exemplandum, in l. testamento. ff. de cond. & demonst. idem.

PRO. Vbi deficit fundamentum, superaedificari non potest. l. legi. ff. de excep. rei iud. c. cum Paulus. 1. q. c. 2. de prsebyt. nō baptiza. idem.

PRO. Vbi deficiunt verba legis, deficit & legis dispositio. l. 4. §. toties. ff. de dam. infect. idem.

PRO. Vbi dolus aut caliditas verfat, ex alieno consilio quis obligatur. l. consilij non fraudulenti. ff. de reg. iur. idem.

PRO. Vbi est eadem ratio & æquitas, ibi idem ius esse debet. in l. illud. ff. ad l. Aquil. l. à Titio. ff. de verb. obl. in l. si. C. ad l. Fal. c. cum dilecti. ext. de confir. vtil. vel inutil. idem.

PRO. Vbi est verbum ambiguitas, non valet quod actum est. l. vbi. ff. de reb. dub. idem.

PRO. Vbi est vnus quasi contractus, inspiciamus initium: vbi verò sunt plures, cuiusq; per se initium consideramus. l. Pomponius. 2. ff. de neg. gest. idem.

PRO. Vbi lex considerat quod potest euenire, non debemus requirere quod actualiter euenierit. l. si verò. §. præror. ff. de his qui deiece. vel effud. idem.

PRO. Vbi maius est periculum, ibi cautius est agendum. l. j. §. sed si quis. ff. de Carb. edict. in cap. vbi periculum. ff. de elect. in 6.

PRO. Vbi non est ordo, ibi est confusio. in §. est inordinatum. in auth. de hæred. & falc. coll. 1. idem.

PRO. Vbi nulla petitio, ibi nulla intelligitur esse mora. l. si pupillus. ff. de verb. obl. idem.

PRO. Vbi paterfamilias largus est, dispensator non debet esse tenax. c. alligant. 26. q. si. idem.

PRO. Vbi sunt duæ causæ finales, vna sublata, & altera remanente, non cessat effectus, in §. affinitatis. instit. de nupt. idem.

PRO. Vbi veritas locum non habet, nec iuramentum locū habet. in l. si. de non num. pecu. idem.

PRO. Vbiunque quis non tenetur de casu, ibidem si culpa præcedat casum, de casu tenetur. l. si vt certo. §. nunc videndum, ff. commoda. idem.

Vbiunque poena adiicitur dationi quantitatis, censetur adiecta in fraudem vsurarum igitur nullo modo peti potest. Est com. opi. sec. Alex. in conf. 51. cū dicitur. vol. 4. M. Chærian.

Veftigialia licet princeps possit imponere, non tamen inferior, qui superiorem recognoscit. Curt. iu. conf. 74. n. j. com. dicit. B. Villal.

Veftigialia ab eo imponi nequeunt, qui superiore agnoscit, & cuius subditi vt Martialis inquit, non ferui, sed vicarij sunt, commune inquit Curt. iu. conf. 74. nu. 1. E. Suarez.

A Veftigialibus immunis, si semel & pluries soluat, propterea non videtur renunciare priuilegio. Bar. in l. 1. ff. de priuileg. veteran. nec prædicet sibi quo ad futuras solutiones, sed solum in eo quod est solum. Cyn. & Sal. in l. voluntariè. C. de excu. tut. Sed requiritur qd solutio fuerit facta saltem per 30. ann. vt eleganter prosequitur Alex. de imo. in conf. 193. libr. 2. & conf. 33. in §. libr. conf. Et hanc communem magis opin. esse, quod ad tollendum priuilegium requiratur tempus 30. ann. quando quæstio in his, quæ reiteratione recipiunt vertitur, secus tamen quando quis passus est se describi in libro debentium solvere collectas & alia grauamina, & ab eo non appellauit, tradit Lud. de Gozad. in conf. 93. n. 9. ver. non obstant contraria. kirchouius.

Velleiani renunciatio à muliere, quæ rei totius certior facta sit, interposita valet omnino ac firmat prorsus est. commune profiterur Dec. n. 30. Ale. n. 43. l. pen. C. de pact. Alex. nu. 29. iaf. n. 3. l. io. C. de n. 4. l. in sciendum. ff. de ver. obl. Capel. Tol. & eius additio. q. 37. consentiunt Græci, vt constat de Harmenop. libr. 3. tit. 6. Credeturque notario certiore factam mulierem affirmanti, vt frequens placitum inquit, Andr. Alci. de præsump. reg. 3. præsump. 13. Si tamen notarius rogatus quid Velleianum sit, neciat nihil ea renunciatio valet. commune ponit Franc. Viuius lib. 1. opi. 20. Quod intelliges, nisi renunciatio iureiurando innitatur, quia ea in specie nulla præcedens mulieris cognitio, vel certitudo requiritur. commune scribit

Francisc. Turzan. opinio. 132. E. Suarez. Pro. Venalis non est gratia spiritus sancti. c. si qua fratres. l. q. 7. Bellon.

Venalia cum legato rerum, seu bonorum generali, tum obligatione vel tacita vel expressa bonorum, rerumve generali comprehenduntur, vt commune interpretum placitum diligenter recenset doctor meus Arius Pin. in rub. par. 1. nu. 49. & nu. 96. C. de bon. mat. E. Suarez.

Venari licet recreationis causa, etiam in fundo alieno, iobus & canibus, non autem laqueis foueis, retibus, & cæteris similib. artib. fraudulentis, præterquam in occidendis, capiendisque bestiis nociuis, prout sunt leones, apri, & similes. ca. 1. §. nemo retia. de pace ten. vbi Affl. Prapof. & alij hoc expressè firmant. & est com. opi. & sic aucupatio, seu venatio capta in agris alienis efficitur capientis, nec domino fundi illam redde re tenetur, secun. gl. diuus Pius. ff. de ser. rust. præd. & in l. 3. de acq. rer. do. & Ang. areti. §. feræ igitur. sub nu. 1. instit. de rer. di. uif. vbi ait glo. communiter ab omnib. receptas esse. idemque firmat Francisc. Marci. decif. 530. nu. 14. part. 1. vbi hoc copiose declarat, ponitque plures venationis species, nu. 1. cum cæteris seq. F. Viuius lib. 2. opi. 311.

Venatio inter ea ponitur, quæ iurigentium censetur comunem conclus. inquit iaf. conf. 119. lib. 4. Matth. de afflic. & qui eum laudat Rol. à Valle. conf. 9. nu. 2. Quam ob rem si quis eo in loco venatione aliis interdicit vbi antea venari illis licuerat, prohibitio siue interdictio nullius momenti prorsus erit. commune assueuerant iaf. d. conf. Rol. vbi §. nume. 12. E. Suarez.

Venator quas feras in agris alienis capit, non prohibitus alioquin ingredi, perfectè iure omni lucrificat. commune dicit Cepol. de seruit. rustic. præd. capitulo. de aucup. Quin & si ingredi vetitus sit, ferarum quidem dominus fiet, sed agrum domino iniuriarum tenebitur. commune interpretum dogma, ac praxi, rerum vera doctrice, receptum attestantur Fab. Ang. & reliqui interpretes in §. feræ. instit. de rer. diuif. Franc. Marc. decif. 530. nu. 14. Io. de anan. & qui eum laudat Iul. Clar. in præd. §. iniuria. ver. quæro. Rol. à Valle cum iaf. & aliis conf. 9. nu. 23. quidquid Porc. d. §. feræ. nu. 8. contrarium effutiat. idem.

Venationem hominibus suis dominus & Magistratus per proclamata prohibere non potest. l. 1. 2. & 3. ff. de acq. rer. do. §. feræ igitur bestia. instit. de rer. diuif. Vnde si dominus faciat statutum, ne liceret venari, aucupari dicitur inferre violentiam, nisi interuenerit consensus eorum, quorum interest, puta, populi. l. iniuriarum actio. §. fin. ibi. Et sæpè rescriptum est, non posse quem piscari prohiberi, sed nec aucupari. ff. de iniur. Quod pluribus autoritatib. comprobatur Deci. conf. 197. nu. 1. & 2. & ibi Apostil. in ver. non valet. & conf. 271. num. 1. & ibi Modern. in ver. venari. Quam communem doc. opinio. esse dicunt iaf. conf. 119. nu. 1. volu. 4. & Rol. à Valle. conf. 60. nu. 12. in 2. tom. conf. Quam multis declarationibus & exemplis egregiè explicarunt Iac. de S. Georg. in tracta. seu. verb. & cum venationib. pag. 112. & in verb. & cum piscationib. pag. 116. lib. mei. Henning. Goeden. conf. 76. in ord. de iure venandi. Hieron. Schurpf. conf. 1. cent. 3. & Hartman. Hartman. libr. 2. præd. foren. tit. de seruit. ca. 7. aucupium & venatio. Et quid si homines aut subditi talibus proclamantibus pœnalibus & prohibitionibus non contradixerint, & per longa tempora acquieuerint, an tunc dominus ius acquiratur, vel in quasi possessione prohibendi constituantur, valde eleganter explicat Rol. d. conf. 9. nu. 14. cum seq. & conf. 22. nu. 27. eodem tom. kirchouius.

Vendens fundum iure coloni, qui medietatem fructuum percipere debet, si nullus reperiatur colonus, sed ipse venditor fundum excoluerit, talis operatio nihil operatur, sed omnes fructus transeunt in emptorem. Est com. opl. secun. Hyp. in l. qui ignorans. circa prin. ff. ad leg. Corn. de falc. ver. & ideo dixit Iacob. Sed tu considera, quæ ista com. opin. videtur dura, & iniqua, cum propter talem referuationem, quæ solet importare dimidium fructuum, ipse venditor verisimiliter prædium minori pretio vendidit, & emptor tali referuationi consensit, vnde deberet talis referuatio operari in fauorem venditoris, ne ipsum duplici onere prægrauari contingeret, & emptorem cum alterius iactura etiam contra propositum locupletari. Cogita, quia contra commun. videtur tex. in l. fundus qui locatus. ff. de fund. instr. M. Chærianus.

Vendens rem valentem decem pro quatuor deceptus censetur vltra dimidiam iusti pretij in vno tantum nummo, & ob excessum vnus nummi vltra dimidiam prædictam: sibi totum, ac integrum iustum pretium suppleendum foret, secund. gl. in ver.

gl. in ver. dimidiam. Abb. in 2. not. & cæteros, in c. cum causa. ext. de empt. & ven. Bal. q. 12. Sal. Paul. castr. nu. 2. & seq. in l. 2. C. de rescin. ven. Anch. in repe. c. canonum statuta. de constit. Capol. in tracta. de simulatione contractu. nu. 28. & seq. Abb. Ant. Burg. & Aug. Beroum, sub nu. 16. c. cum dilecti. de empt. & vend. vbi perhibet istorum opinionem com. esse, idemque fatetur Tiraq. in tract. res inter alios actas. limit. 50. F. Viuius lib. 2. opi. 312.

Vendens rem duobus hodie non punitur pœna falsi, secundum com. per Burf. conf. 100. numer. 3. l. libr. 1. Clar. §. falsum. 10 ver. vendens.

Vendens ferrum hostibus, vel frumentum, vel sal, vel alias merces, punitur pœna capitis. Clar. q. 68. ver. hostib. Bonac.

Vendi non debet plus res, vel minus quàm valeat. Et ideo si quis mutuat nūc pecuniam, vt recipiat aliam speciem, puta frumentum debet fieri estimatio secundum valorem currentem tempore solutionis vel tempore, quo res nascitur, vt est communis opi. de qua abb. in c. multa sunt. nu. 3. ne clerici vel mona. alias esset vsura, & turpiter acquireretur. Bonac.

Vendens scienter rem intra dimidiam iusti pretij non potest quasi deceptus legis beneficium implorare, vt vel pretium suppleatur, vel rescindatur venditio, secundum Rom. consil. 475. nu. 4. Alex. conf. 27. post nu. 4. conf. 125. nu. 7. lib. 1. conf. 14. nu. 23. lib. 6. iaf. in l. si quis cum aliter. nu. 17. de verb. oblig. Dec. conf. 583. Cur. iu. conf. 141. nu. 16. Aym. conf. 151. n. 25. Soc. conf. 48. nu. 4. lib. 4. Quibus adde, Remedium l. 2. C. de rescind. vend. non habere locum in transactione, iux. tradita per iaf. in l. 1. col. 3. C. de pact. & in l. pacta nouissima. col. 3. eod. ti. de quo vide eundem ind. l. si quis cum aliter procedere autem dispositionem d. l. 2. etiam quando interuenit decretum iudicis dixit Abb. in c. cum causam de emp. & vend. quia licet eo casu cesset præsumptio fraudis: probari tamen potest fraus, restet eodem Abb. in d. c. cum causam col. 2. Dec. conf. 210. col. 1. nu. 3. nu. 7. Quid in contractu iurato: an ex capite enormiff. ætionis rescindi possit remedio d. l. 2. & Dic. vt per Ofasc. dec. 41. vbi plura de maiore & minore. iurañ non contrauenire, & ibi an hæres venire possit contra factum. de fundi iuratum in casu & materia de quibus ibi, vbi latius declarat.

Vendere & res soli & res victui necessarias tunc quis compelletur. cum è re publica fuerit. commune ponunt latè Ant. Gomez. de contract. c. 2. n. 2. Did. à Couar. lib. 3. resolut. c. 14. Franc. Viuius lib. 1. opi. 433. quibus etiam in casibus precium ac modum venditioni præscribi publicitus poterit. commune affirmant iidem ibidem. E. Suarez.

Vendere quis cogi potest præsertim tempore Carestie, res ad annonam spectantes, etiam minoris quam iusto pretio, idque ne indigentes percant, communem refert Bened. Capra reg. 87. nu. 2. vide supra Emptio.

Vendere aliud est, & aliud promittere vendere, vt not. Alex. conf. 123. lib. 4. conf. 75. in si. lib. 6. text. in l. in bonæ fidei. ff. de eo quod cert. loc. vbi iaf. facit quæ scribit Dec. conf. 645. n. 10. & 11. Nat. conf. 384. Rol. conf. 69. nu. 13. & 14. lib. 3. Boer. quæst. 3. quæst. 48. & 187. Mathesil. singu. 46. De promissione autem de vendendo, vide doct. in l. si cum. §. qui iniuriarum. ff. si quis caut. in l. actione. C. de transact. imol. & Areti. in l. qui Romæ. §. cohæredes. ff. de verb. obl. Et si ita promittens vendat alij, potest conueniri vtili rei vendicatione oblato pretio. Soc. iu. conf. 129. lib. 2. Cag. in repet. l. 2. n. 42. & seq. ff. de acti. empt. & vide quæ scribit Bart. in l. si sterilis. §. si tibi fundum. ff. de act. empt. Put.

Vendita re vni à duobus cum pacto retrouendendi, tunc quippè alter ex venditoribus, data pretij parte non admittitur ad recuperationem partis, & sic promittens rem retrouendere duobus, à quibus eam emerat, non cogitur vni vendere partem, quia contractum ipsum diuidere non cogitur, secun. Bart. Ang. Paul. Cast. in l. si quis aliam, de solutio. Bart. Alex. & Lancel. Dec. in l. cui vsus fructus. de vsufruct. lega. Bald. in l. si. Gozad. Bonon. & Cagn. q. 12. in l. 2. C. de pact. inter empt. & vend. io. Plateam, in l. si. C. de Agric. & censur. lib. 1. 1. & Fran. de capite lista, in l. 1. in si. C. quando non pet. partes, Fran. Areti. in l. cum feruus, de acq. hæred. & conf. 6. & conf. 130. Fabian. in tract. de empt. & vend. in 2. q. 7. prin. q. Bertach. in suo reper. in ver. obligatus, in ver. 125. iaf. in l. si duo patroni, de iure iur. & in l. stipulationes non diuiduntur, nu. 20. & seq. de verb. obli. vbi ait ita omnes doct. tenent, & sic tenendum esse in iudicando, & consulendo, Soc. in l. 1. §. sed & quoties. 3. not. ad Treb. & conf. 100. vol. 2. & conf. 125. & conf. 15. vol. 4. vbi ostendit istam esse claram decisionem, nec vllum scribiturum reperisse, qui ei aduerferet, & in hanc partem inclinaret quoque Corne. conf. 51. n. 5. vol. 2. Alex. conf. 144. vol. 7. Paul. Cast. conf. 221. 80

vol. 1. nouissi. Bald. conf. 3. vol. 2. Dec. in l. eius qui §. quas ve-ro not. penul. si cert. pet. Ruin. in d. l. stipulationes nō diuiduntur, nu. 38. & seq. & conf. 82. nu. 4. volu. 1. & conf. 47. volu. 4. in fi. Mart. Bascoletus in suo arbore, diuidui, & indiuidui, nu. 58. dicens istam esse communem opin. Bertr. conf. 4. l. vol. 3. & eandem sententiam appellat pariter communem Alexandrinus conf. 90. in princip. Alci. in l. 4. §. Caro. nu. 57. idemque approbat Casfan. in consuetudinibus Burgundie Paris. conf. 33. nu. 42. vol. 2. Boer. decif. 241. & copiose Tiraq. in tract. de vtroque retract. glo. 1. §. 23. F. Viuius lib. 2. opi. 313.

Vendita res non ideo vindicari poterit, quod intra constitutum tempus non soluat, si fides de precio habita sit, vel solutio in tempus dilata: vt frequenter placitum ait Porc. in §. venditæ. nu. 7. instit. de rerum diuif. vbi Ang. num. 2. cum com pluribus, idem fore affirmat, si dictum sit, si intra decem dies solueris, fidem tibi habeo. & hanc etiam in rem vide quæ superius obseruo versic. contractus. & verb. venditio trifariam. E. Suarez.

Vendita re vel ad pondus, vel ad mensuram, & ponderis, & mensuræ ea ratio habebitur, quæ in cōtractus loco consueuit, commune dicunt Cag. in l. semper in stipulationibus. nu. 5. ff. de reg. iur. Curt. iu. conf. 86. nu. 7. idem.

Vendita res duobus, quando primo emptori, quando secundo adiudicari debeat, vide §. ver. l. quotiens. C. de rei vendica. E. Suarez.

Vendita re ad pondus in re mobili, vel ad mensuram, & ponderis, & morbo antea laborasse præsumitur, & venditorem precij accepti nomine cōsequenter obligat. commune pronunciat Rip. de peste. in rubr. de remed. ad curand. pestem. numer. 14. idem.

Vendito prædio ad mensuram, vt decem videlicet soluantur pro quolibet iugere, pertica, seu cuppa, tunc ripa fluminis publici, cui prædium hoc venditum inhæretet non veniret mensuranda, nec computanda in pretio, & mensura, sed cederet emptori, nisi aliud expressè esset inter contrahentes dictū, seu conuentum, secund. Bart. in tract. de fluminibus, vel tiberiadis, nu. 4. cum aliis seq. Bald. in rub. ff. de rerum diuif. Fab. in tract. de empt. & vend. in 6. q. princ. ver. circa quartum membrum. Aret. in §. riparum. inst. de rerum diuif. contrarium verò partem tenuit Vbertus de Bobio, Ray. & Cyn. l. riparum. ff. de rer. diuif. & iaf. in l. quominus, ff. de fluminibus, n. 70. cum aliis seq. Cæterum quicquid isti doctor. antiqui, simul cum iaf. sua-deant, ob hoc tamen non recedo à prima opinione Bart. imò eam sequor, tanquam communem, prout communem esse explicat Alex. conf. 120. vol. 3. & iaf. in d. l. quominus, vbi inquit, nu. 72. durum fore in actu practico ab ea recedere, & ini-bi Ripa. nume. 73. cum aliis seq. fatetur esse communem, amplectitur, & ampliat in vno casu, & in duobus aliis limitat, & sequitur pariter Hieronymus Brixianus, in tractat. de finibus, capital. 23. Follerius in pragmatica de censibus, in rubric. dummodò annuus census huiusmodi, nu. 7. & seq. & Bald. in dic. l. riparum, vbi refert, & reicit sententiam dictorum antiq. F. Viuius lib. 2. opi. 315.

Vendito castro cum pertinentiis, omnia adiacentia castro venditioni cedunt, secundū com. per Burfat. conf. 2. n. 59. lib. j.

Venditio præsumitur facta ante litem contestationem, & nō post Alc. in tract. de præsum. reg. 3. præsum. 42. com. d. B. Vill. venditio facta duobus, si secūdo tradita erit res, etiam si venditio facta sit per virum ecclesiasticum, est potior. iaf. in l. quoties nu. 19. C. de rei vendi. com. dicit. idem.

Venditio iurata cum clausula prægnanti ex certa scientia, & calis apponi solitis in contractu venditionis: casu quo in ea, venditor esset læsus vltra dimidiam iusti pretij vtique nō potest rescindi, secundum gl. Bart. Bald. q. 4. Sal. q. 7. Paul. de Castr. & omnes in l. 2. C. de rescin. ven. vbi Moder. attestantur hanc esse communem opi. & Cassad. decif. vnica, in titu. de empt. & vendit. vbi ponit istam esse communem sententiam omnium doct. vtriusque sententiæ, & constat etiam hanc esse communem esse congestis per Barb. conf. 55. n. 20. vol. 2. & conf. 4. l. nu. 3. 1. & Boer. dec. 142. nihilominus Rot. Rom. in contingentia facti consuluit contrarium, & d. communem reprobat, vt refert Cassad. in d. deci. vnica, quæ quidem auctoritas Rot. videtur prior & æquior, eamque casta eueniente in iudicando, & consulendo constanter amplecter per argumenta, & rationes relatas per Abb. in c. Quintaualis. de iure iur. & Cassad. in d. deci. vnica, per totam. F. Viuius.

Venditio vltra dimidiam iusti pretij facta non valet, l. 2. C. de rescin. ven. vbi doct. Bald. conf. 108. & 386. vol. 1. & Corn. conf. 56. consuluit, 66. circa, & 20. i. v. is. vol. 3. & conf. 283. co. piose, vlu. 3. sed hoc non procederet, quando venditio facta esset ad publicum incantum, & sic ad subhastationem, secundum Ang. in l. 1. C. de prescrip. 30. ann. & in rep. l. sciendum. ff. de verb. obl. & Afflict. in tract. de iure protomiseos, in §. 2. sub nu. 19.

In contrariam vero partem, videlicet, quod remedium, d. l. 2. habeat etiam locum in re vendita ad subhastationem inclinatur Bart. in d. l. j. C. de prescrip. 30. ann. Rom. & ceteri omnes, in l. si quis cum aliter, ff. de verb. obl. Soc. in tract. fallen. in reg. 436. incip. venditio vltra dimidiam, nu. 3. & istorum opinionem fatentur esse magis communem Alex. conf. 117. circa fi. vol. 7. Crauet. conf. 29. n. 4. & Moder. in d. l. 2. & Franc. Turzan. in suis opinionibus communibus opin. 152. quamuis, fallitq; regula premissa in vndecim aliis casibus, quos eleganter posuit Soc. d. reg. 436. F. Viuius lib. 2. opi. 314.

Venditio presumitur facta in fraudem legis, si pater spurio vendit, & res vendita reperitur penes spurium, vt est pulchra doctrina Bart. communiter recepta, post Iac. de Beluio in l. si ff. de prob. & l. si is qui ex bonis in 3. q. ff. de vulg. & pupil. Soc. lun. in conf. 91. nu. 2. vol. 4. E. Muscul.

Venditio non erit, si inter partes expressim conuenierit, vt venditor dominium non transferat, que admodum de mente omnium esse asseruit Hier. Butig. in l. 2. num. 4. ff. si cert. pet. cuius opinionis auctor videtur Bald. in l. vlt. ff. de cond. ob. cau. sam. quem illic sequitur Iac. nu. 11. & And. Alc. in l. vnam, c. 2. nu. 27. C. de sent. que pro eo quod interest. Zafcharta. 3. in l. 1. de act. Sed quidquid ipsi asseruant, non dubito quin contrarium iure verius sit, & equius, atque vt ius, quod etiam affirmarunt Paul. ad si. Rip. nu. 31. Purpur. nu. 49. Butig. nu. 4. in l. 2. ff. si cert. pet. Dec. in l. certi conditio, nu. 12. ff. illo eod. titu. Ludo. Gomez. in §. sic itaque, nu. 7. in l. de act. E. Suarez.

Venditio non probatur si restibus, vel instrumento, de re ac precio conuenit fuisse constat, sed que precij quantitas fuerit, non liqueat: nisi si ad vfucapionem huiusmodi probatio spectet, que solum in specie plena ac perfecta videbitur, commune ponunt Alex. & Apostil. ad illum conf. 18. libr. 1. Arius Pinel. in rub. par. 2. c. 1. nu. 7. C. de rescind. vend. idem.

Venditio trifariam intelligitur, ac ducitur perfecta: nam primum perfecta, numerisque omnibus absoluta ducitur, vt amplius rescindi retractarique in nullum casum parte altera inuita queat, statim atque de merce certa, ac de precio certo conuenit. Deinde quo ad periculum, cum vel res numerata, ponderata, mensurataue est, si pondere, vel numero, vel mensura res constat. Tertio denique perfecta venditio censetur, quod ad executionem totius negotij, & partium liberationem, cum hinc merx, inde precium interuenit, communiue aio ex gl. in l. prima. C. de periculis & commod. rei vend. ex eadem gl. Ang. ac Porc. nu. 1. Fab. nu. 5. Bald. Canciancul. Mylen. & ceteris inter pretibus in princip. Instituit. de empt. & vend. Host. in summa de empt. & vend. §. secundo. Bald. Sal. ac Paul. castr. in l. secunda. C. quan. liceat ab emp. dist. Castr. rursus in l. sicut. C. de act. emp. & in l. bona fides. ff. eod. tit. Dec. conf. 179. nu. 3. Aff. deci. 280. numer. 3. & numer. 4. Paris. conf. 59. numero 5. & conf. 64. nu. 7. libro 1. Iacob. Men. de recup. poss. remed. 15. nu. 127. idem.

Venditionis contractus vt & simulatus, & vfurarius dicitur satis superque est, quod modico precio res distrahatur, & partem vna de retrouendendo subiungatur quamuis emptor vfuris exercendis aliquoquin deditus non sit. commune interperum dogma aiunt Castr. & Fulg. in l. in emptione. C. plus valet quod agit, Alex. conf. 46. in princip. Boer. decif. 132. nu. 10. Matt. de Afflict. decif. 40. nu. 17. & decif. 45. Aym. Crauet. conf. 156. nu. 8. Iac. in l. rogasti. §. si tibi dedero. ff. si cert. pet. & hac sane sententia verior mihi atque equior videtur, quamuis contrarium, imo quod etiam exigatur emptorem foenerari aliquoquin asseuerasse, affirmant receptum Alex. sibi contrarius conf. 100. lib. 4. Dec. conf. 167. Gram. decif. 176. nu. 26. & seq. Cass. decif. n. 1. ti. de vfur. Boer. conf. 12. atque Alex. de Neuo confil. 115. nu. 2. 1. Presumetur preterea venditio simulata & fraudulenta si post eam factam, adhuc venditor rem venditam possiderit, commune inquit videndus Corn. conf. 20. §. in pre. senti. ver. nec videtur. lib. 3. idem.

Venditio si fiat, pradij, quod mille iugera habeat, non censetur ad mensuram facta, at si vnicuique iugerum certum precium statuatur, longè secus erit, commune aiunt Dec. confil. 347. nu. 1. Paris. confil. 64. n. 3. 1. & seq. lib. 1. late Brixianus, de finibus. c. 8. idem.

Venditionem retro facere alteri ex duobus pro rata nemo cogitur, qui vtrique vendere pactus est. commune inquit Bertr. conf. 4. 1. libr. 3. late Tiraq. de vtroque retract. gl. 1. §. 2. 1. Balscolerus in arborem diuidui, & indiuidui, n. 58. E. Suarez.

Venditio quando dicitur facta ad mensuram, vel non: vide Soc. conf. vlt. li. 3. Alex. conf. 8. lib. 4. Alb. c. per tuas. de don. Dec. conf. 347. vbi etiam in locatione. Alex. conf. 90. lib. 5. Guid. pap. q. 280. Paris. conf. 64. lib. 1. Et venditio facta ad mensuram, & quando statuitur pretium pro singulo iugere, an dicatur sub conditione, Alex. d. conf. 90. Et quid quando incipit a corpore, vel a numero iugerum rei vendite. Iac. conf. 55. 73. & 79. li. 1. & q. dicitur conditionalis, not. idem Alex. conf. 33. libr. 6. Dec. conf. 452. quid si fiat ad mensuram certam, quam verbo ipsi contrahentes habuerunt pro tanta, adiecto pacto, q. si facta mensuratione reperitur de pluri, q. debeat solui ad certam rationem, si de minori, q. debeat deduci, an tunc agi possit ex dicto contractu, vt dicatur purus: & qualiter ac per quem fieri debeat mensura: adde Bart. l. Iulianus verum debitorem. in fi. ff. de cond. ind. in simili de instro facto vt §. vt nihil minus dicitur purum, & ex eo agi possit: & verba relata ad mensuram, non faciunt conditionem suspensiuam, sed resolutiuam, adde Bart. l. Iulianus. §. si Titius. ff. de act. empt. Castr. l. 2. C. de peri. & com. rei ven. vbi si facta fuerit venditio sub assertione venditoris q. sint centum iugera, ad rationem de tanto pro quolibet iugere dicitur venditio conditionalis quoad fiat mensuratio: secus vbi res ipsa iam fuit tradita, & sic dicta per Deci. d. conf. possent procedere vbi facta esset traditio, aliis non, quid si fiat venditio certa & determinata mensura, & postea reperitur minoris mensura, qualiter venditor teneatur: & quid si reperitur de pluri, vide Soc. l. demonstratio falsa. n. 19. ff. de cond. & dem. Alex. conf. 8. lib. 4. Er quando dicitur fieri venditio ad mensuram, tam in mobilibus quam in immobilibus, declara vt per Castr. l. sicut periculum. C. de act. empt. d. l. 2. C. de peri. & com. rei vend. d. Iulianus. §. si Titius. ff. de act. empt. vbi Bart. & fuit iudicatum per Ducalem Senatam Taurin. doct. distinguunt, aut contrahentes incipiunt a mensura, puta, vendo tibi tot iugera sub pretio cuiuslibet iugeris intra tales confines, & tunc dicitur contractus ad mensuram, aut dicitur, vendo talem fundum sub talibus confinibus, & sunt tot iugera, & tali pretio, facta tamen limitatione pretij cuiuslibet iugeris: & tunc videtur q. contractus sit purus, & possit cogi emptor ad pretium non obstante mensuratione non facta, etiam q. sit pactum q. facta mensuratione & reperto de pluri, vel minori, & c. Soc. d. conf. vlt. li. 3. conf. 32. lib. 4. conf. 60. lib. 3. Dec. d. conf. 347. & sic sequitur q. si contractus est purus, q. periculum illico spectat ad emptorem: quæ omnia declara vt per Soc. d. l. demonstratio. n. 10. & q. venditio facta ad mensuram dicitur conditionalis, tenet Soc. iu. conf. 26. li. 1. Et de actu facto ad mensuram, vel ad pondus, vide Aret. conf. 11. Cagn. l. 2. n. 177. C. de rescin. ven. Put.

Venditio censetur ad corpus, cum primo a corpore incipit, licet dicatur salua mensura: sit tamen tunc additio et diminutio pretij per emptorem, facta tetarum intra fines existimium distributione, sec. magis com. per Burf. d. conf. 100. n. 33. pro qua vide Didac. pract. q. c. 3. n. 2. & seq. & n. 8. ver. 12.

Venditionis contractus factus ad mensuram interueniente et traditione ante mensuram, non transfert dominium, teste Rol. conf. 7. n. 14. lib. 3. post Soc. conf. 26. col. fi. lib. 1.

Venditio probatur ex testibus, deponentibus de certo & limitata pretio, sec. com. per Burf. conf. 100. n. 14. lib. 1. quam declara, vt per eundem d. conf. n. 29. vbi q. testes emptionem nec illius contractum probant, etiam q. deponerent pretium esse diffiniendum ab amico tertio, vel ab æstimatore ex publico deputato, sicq; persona incerta, iuxta magis com. vt ibi. d. n. 29.

Venditio facta per minorem de bonis immobilibus, non seruatur solennitatibus, à iure requisitis, non valet. l. magis puto. §. ne passim. ff. de reb. eo. gl. l. si quis. C. de prad. min. & no. Rol. conf. 7. n. 16. & 17. lib. 3. vbi q. statim statuto q. quis in 18. anno habeatur pro maiore 25. non tamen intelligitur habitatus, quantum ad alienationem bonorum immobilium, sine decreto.

Venditio infra dimidium iusti precij, facta, aut rescinditur, aut arbitrio venditoris ad supplementum iusti pretij agitur, com. refert Ben. Capr. reg. 87. nu. 62. vide §. contractus.

Venditioni si maior iurauerit non ducenre, non auditur, si post dicat se læsum vltra dimidium iusti pretij, secus si minor iurauerit: quia licet beneficio ætatis non vtatur, tamen vitur beneficio iuris cõis, nisi super vtroque iurasset, gl. d. l. 2. C. de rescin. ven. & gl. c. cum causa. de empt. & ven. vbi Io. And. opi. de maiore comupem esse dicit, vt refert Bened. reg. 87. n. 114. 118. 138. & sequ. Quod tamen fallit, nisi metu extortum sit iuramentum: vel etiam contractus super quo interpositum fuit, vel si

fuit, vel si contrahens dolo inductus fuisset, aut si mulier aut rusticus iurasset, potest enim tunc peti absolutio de qua re vide ibidem nu. 120. & seq.

Venditionis contractus si appareat originale causam fuisse mutui, puta si pererem abs te certam quantitatem mutuam cum oblatione pignoris, & dixeris, te quidem mutuare, non tamen instrumentum in forma mutui vel pignoris conficere: sed emere velle, ac pro eodem precio intra certum tempus id reddere velle, presumitur simulatus ac in fraudem vfurarium factus, presertim si modicum precium interuenierit, vt voluit Host. lo. And. c. ad nostram de emp. & ven. argumento l. quamuis. §. si cum essem ff. ad Vellei. Bald. l. 3. C. plus valet quod agitur. & ita communiter teneri testatur B. Capr. reg. 87. n. 166. Sin autem non appareat originale causam fuisse mutuam tunc si fuit pactum de reuendendo pro maiori pretio presumitur contractus pignoratitius, simulatus ac vfurarius, prout voluit d. c. ad nostram D. Flor. & D. Nic. iuxta. not. in c. ille vos. de pigno. & similiter communiter teneri ibidem. numer. 167. refert.

Venditio facta sub poena de reuendendo pro eodem pretio, si concurrat aliud pactum, puta de computando fructus in sortem, presumitur pignoratitius & simulatus, c. ille vos de pignori. D. Flor. & D. Nicol. in c. ad nostram. de emp. & vend. quia de natura emptionis est, vt faciat fructus emptoris, nec teneatur eos in sortem computare, quia id sit de natura pignoris, sec. Imol. ibidem argument. l. secunda. C. de in ius vocan. & ita communiter contra D. Arch. in d. cap. ille vos. teneri refert Bened. capr. reg. 87. num. 168. & seq. Sin autem non concurrat tale vel simile pactum, sed paruitas precij cum pacto de reuendendo quandoocunque venditori placuerit, tunc contractus presumitur foeneraticius, siue pignoratitius ac simulatus, idque maxime si emptor sit conuictus exercere vfuras, iuxta. not. in d. c. ille vos. & videtur voluisse Arch. 14. q. 3. c. pleuruxte. & D. Ant. d. c. cum nostram. & ita communiter teneri testatur ibid. nu. 173. idem Capra.

quando in Venditione, vel locatione prius bona cum eorum confinibus exprimuntur, adiecta deinde certa mensura, venditio non restringitur ad illam mensuram. Secus vbi contrahentes incipiunt a nominibus designatis numerum vel mensuram: quia tunc contractus restringitur ad illum numerum, vel illam mensuram. Est communis opi. secundum Dec. conf. 348. prima facie. Nam expressio confinium facit vt videatur totum illud in contractu deductum, quod tamen ipsi confinibus reperitur inclusum. Dec. ibid. ver. tertio responde ripotest. M. Charian.

Venditionis contractus, vt & simulatus, & vfurarius dicitur, satis superque est, quod modico precio res distrahatur & pactum de retrouendendo intercedat. licet emptor non sit solutus vfuras contrahere, vt est communis opi. Soarez ver. venditionis. nu. 20. presumetur & simulata ac fraudulenta, si venditor remanet in possessione rei venditæ, vt est communis opin. ibi. num. 22. Bonacoff.

contractus emptionis & Venditionis, vel alius similis contractus, vt dici possit pignoratitius, vfurarius, & simulatus, requiritur necessario probari tria, modicitas, seu tenuitas pretij, pactum de retrouendendo, & consuetudo foenerandi, vel q. emptor sit solutus foenerari, & concurrentibus istis tribus, contractus ipse iudicandus foret simulatus, nec duo ex iam dictis sufficerent aliquo pacto ad probandum simulationem, vt voluit Bal. in c. 1. de feud. dato inuicem legis comisso. Arch. in c. quia pleriq; 14. q. 3. Io. and. c. illo vos, de pig. Iac. de aren. Cyn. Sal. & alij in l. emptione. C. plus valere quod agitur. Card. & Anch. in c. ad nostram. de empt. & vend. Goza. in rep. l. 2. C. de pact. inter emp. & ven. alios referens, & Cagn. in rep. l. 2. C. de rescin. ven. & istam opinionem ait esse communem Alex. conf. 109. vol. 4. Dec. conf. 167. Gram. dec. 66. n. 26. & seq. & Cassad. dec. 1. n. 1. in tit. de vfuris, & ita consuluit Boer. conf. 12. In contrarium vero sententiam, videlicet, q. contractus est iudicandus foeneraticius solummodo ex duob. scilicet ex pretij modicitate, & pacto de retrouendendo absque eo, q. emens sit solutus foenerari, inclinavit gl. in c. conquestus, de vfuris, & in d. c. ad nostram. quam sequitur ibi Inn. Host. Io. and. Imo. Bur. abb. Bal. alb. Paul. de castr. & Ful. in d. l. emptione, vbi asseuerat pre dictorum opinionem esse communem, & alexan. reuocando iudicium in melius, conf. 120. vol. 4. & conf. 46. in princ. vol. 3. vbi dicit aperto ore hanc partem esse magis communem, & Boer. deci. 182. n. 10. & ita vigore dictæ secundæ, & vltimæ opinionis magis communis consuluit sacrum consil. Neap. teste afflicto. decif. 65. & Gram. in precitata decif. 75. n. 30. cum aliis seq. & Rot. Rom. vt refert Cassad. d. decif. & ita consuluit

quoq; Crauet. conf. 156. nu. 8. & ista est verissima, canonica & magis com. opi. & obseruanda in practica, vt attestatur Iac. in l. rogasti. §. si tibi dedero. ff. si cer. pe. pro qua semper intrepidè iudicarem, & consulerem casu eueniente, vt secundum eam consuluit etiam eleganter, & doctè Marc. Ant. Nat. conf. 198. vifo, & bene considerato themate, & c. F. Viuius.

Venditio. De natura venditionis est, vt venditor teneatur de euictione respectu sui, & pro facto autorum suorum. tex. l. emptorem. §. qui autem. vbi gl. ver. omnes. ff. de act. empt. quem allegat Ofasc. decif. 48. nu. 5. vbi querit, an bonis alicuius publicatis, & eorum publicatione facta, cum generali promissione euictionis, si contingat principis rescripto bonorum restitutio: an emptor agere possit de euictione? & ibi post plura, concludit q. sic, quæ autem actio competat contra venditorem re euicta: vide Mising. cent. 1. obser. 54. vbi inter alia dicit, q. ad facti molestationem promittens euictionem non tenetur, actio autem de euictione non prius competit, quam res sit ablata, nisi dolus interuenierit, secus ad. eundem d. centu. obser. 56. Quid quando promittitur euictio quomodocumque & qualitercunque rem euinci contingat? & dic, vt per doc. in apostil. ad l. cum poena. ff. de arb. Ang. §. si. inst. de emp. & fac. quæ idem Ofasc. scribit d. decif. 48. nu. 8. vbi promissio de conseruando & prestando aliquem indemnem ab omnibus contradictionibus operatur, vt quocunque modo quis de euictione teneatur, de quo vide quæ ponit Crem. sing. 158. vbi Iatus declarat, quid de vendit. & promittente pro suo dato & facto tantum? & dic, vt per Bart. in l. si certus. n. 3. ff. de cond. fur. Alex. conf. 18. col. si post med. lib. 5. vbi doc. in apostil. Dec. conf. 28. 1. col. pen. & si in prin. & post med. 2. respon. Quid de promissione de defendendo? & dic, q. intelligitur de iusta defensione, non de violenta, quæ conel. fallit in principe, teste Mising. cent. 2. obser. 19. quibus omnibus adde, q. venditor non tenetur releuare emptorem, quando citra iudicalem cognitionem res ei auferatur de facto, iuxta not. per Rol. conf. 45. col. pen. & li. nu. 19. lib. 3. q. autem promittens defendere de iure & de facto, non intelligatur de violentia, scribit idem Rol. d. conf. nu. 21. vbi Iatus declarat, & ibi n. 16. quid de venditore suscipiente in se casum fortuitum? & post plura, concludit venditorem in casu de quo ibi, non teneri ad releuationem requisitam, occasione diminutionis redditus eiusdem rei locata per cameram ducalem, quæ idem operatur ac si per principem facta esset, iuxta tradita per Alei. conf. 117. nu. 15. quia stat iuris dispositio, q. casus fortuitus post perfectam venditionem spectat ad emptorem. l. 1. C. de perical. & commod. rei vend.

Venditor tenetur rem præcisè tradere si est in sua facultate, aliis secus, quia tunc non tenetur nisi ad interesse. Ant. Nic. in concor. gl. concor. 44. commu. dicit, Tiraq. tract. de iure confit. part. 1. nu. 35. B. Villal.

Hanc similiter communem esse, testantur Alex. Iac. Claud. Aquen. Ruin. Fab. de mont. & multi alij, quos enumerat Hip. Riminald. §. 1. nu. 33. & 38. instir. de donat. Et phanu. in tract. de in lit. iur. nu. 35. post med. I. Fich.

Nota istam communem ad intel. l. 2. tit. 5. part. 5. Vendere promittens, tenetur ad rem tradendam, quia hæc obligatio est indiuidua. Curt. iu. conf. 74. nu. 1. commu. dicit. B. Villal.

Amplia istam communem, q. licet venditor se constituat nomine emptoris possidere, vel precario, & ex hoc videatur translata possessio in emptorem, tamen tenetur etiam ad traditionem facti, & ad nudam detentationem. Tiraq. tra. de iure confit. part. 1. nu. 1. com. dixit ex Alex. conf. 28. vol. 2. & concor. conf. 43. vol. 1. idem.

Venditor non habet prælationem. Rip. l. si negotiorum. §. in bonis & de priuileg. credit. com. dicit. idem.

Venditor non tenetur de euictione, nec de pretio, quando emptor sciebat rem alteri esse obligatam. L. ud. de Goza. conf. 24. nu. 7. com. dicit. vide quæ habes §. in ver. donatio. nu. 113.

Venditor sciens litem motam emptori, non tenetur de euictione, nisi tibi per emptorem fuerit facta denunciatio. Est com. opi. secun. iac. l. 2. §. voluntatem. ver. tenendo tamen conclusionem. ff. sol. mat.

Limitatur, vt ibi per eum, nisi in instrumento iurasset venditor, defendere emptorem: quia tunc venditor sciens litem motam tenetur etiam non facta denuncatione, propter simul iuramenti: quia iuramentum constituit iurantem in mora, ipso iure, sine alia denuncatione, secundum eundem iac. latissimè. l. quod te. ff. si cer. pe. M. Charian.

quando Venditor reperitur post factam venditionem adhuc rem venditam possidere, presumitur venditio simulata, & fraud

& fraudulenta. Est communis opi. secund. Corn. in conf. 20 5. in present. ver. nec videtur. vol. 3. idem.

Venditor qui accipit arrhas, non liberatur persoluendo arhas duplicatas, sed ad totum emptoris interesse tenetur. Bart. in l. 1. §. vnde quaeritur. in fi. de publica. & vectig. Et est comm. opi. sec. Alex. in l. si cum dotem. ver. si. & ista faciunt ad quaest. sol. matr. idem.

Venditor de iure ciuili, canonico, & in conscientia agere potest ad interesse contra emptorem, qui percepit fructus rei emptae, & fuit in mora soluendi pretium. l. curabit. vbi tex. gl. Bart. Bald. & doct. C. de act. empt. cum hoc tamen, quod huius modi interesse peritum non excedat considerabili quantitate perceptionem fructuum perceptorum cum pro percipiendis & non perceptis, non teneatur venditor ad interesse erga emptorem ob pretium non solutum, & ista est magis communis opi. vt refert Soc. in l. de diuisione. num. 13. cum seq. ff. sol. matr. vbi Bart. & alij doct. Paul. de castr. in l. Iulianus. §. ex vendito. ff. de acti. empt. Laurent. de Rodulphis in tracta. de vfur. in 2. part. 4. opposito. Io. de Ana. in c. in ciuitate. circa princ. de vfuris. F. Viuius.

Vendens rem cum pacto francandi, non potest agere aliqua reali actione contra illum, in quem ista res per emptorem alienata fuit, sed tamen contra primum emptorem actione personali, vt per Alex. conf. 10. vol. 1. ferè per totam. & Gozad. in rep. l. 2. C. de pact. inter empt. & vendi. num. 44. cum aliis seq. quam Alex. opinionem licet Soc. impugnerit, conf. 80. vol. 3. in princ. sequendo Paul. de castr. & Cuma. tenentes contra Alex. in locis ibi à Soci. citatis, & quorum opinionibus dixit Soc. non minus esse deferendum, quam auctoritati Alex. & quamuis contra Alex. sententiam tenuit Cuma. Io. de Ana. & Ant. Burgos in locis citatis à Cagn. in repe. d. l. 2. num. 133. tamen Alex. opinio magis communiter recepta est à doct. eam enim sequitur Fulg. in l. si cum venderet. ff. de pign. actio. iaf. in l. ab emptione. ff. de pact. Ruy. conf. 3. 2. vol. j. Rip. Ferd. Dec. Curt. sen. & Cassan. in lecturis, & consiliis citatis à Cagn. in d. l. 2. num. 134. à qua quidem communi nullatenus est recedendum in consulendo, & iudicando iurib. & rationibus vulgaribus. idem.

Venditor dans, tradens, donans, & donare intendens emptori illud, quod plus valebat res alienata ac vendita, potest optimo iure venditionem sub praetextu deceptionis ultra dimidiam iusti pretij rescindere, si constet ignorauisse valorem illius rei alienatae, secundum Guliel. de Cug. in l. si tibi decem in princ. ff. de pact. Azo. in summa de rescin. vend. Bart. in l. 2. C. de rescin. vend. & in l. si quis cum aliter. ff. de verbor. obliga. Bald. Alex. lac. de S. Georg. & iaf. in l. & si post tres. ff. si quis cautio. secus verò si sciebat valorem rei venditae, vbi venditor, tunc enim perdit omnino remedium d. l. 2. nec venditio per l. sum ultra dimidiam iusti pretij rescindi potest, & ista fuit distinctio Bart. d. l. si quis cum aliter, in l. 1. q. cum quo sentiunt omnes doct. communiter ibidem, & in praecitata l. 2. vbi Moder. sequuntur & attestantur dictam communem, & Boer. dec. 142. sed nonnulli doct. tenuerunt contrarium, quorum rationes late prosequitur Abb. in cap. cum contingat. de iur. ciur. & in c. Quintauallis. eo. titu. vbi refert Bald. dicere communiter in practica obseruari quod non obstante quacunq. verborum cautela ob enormem laesionem peti posset reductio ad arbitrium boni viri, tamen non esset tutum à praedicta communi discedere aliquo pacto, quia difficile foret contra eam obtinere in practica. idem.

Venditor non tenetur praecise rem tradere, sed praestando interesse liberatur per tex. in l. 1. ff. de act. empt. cui concordat lex empto. §. etiam. eod. tit. & not. Aret. in §. 1. insti. de don. gl. distinguit in §. pretium. insti. de empt. & vend. q. venditor habens facultatem tradendi rem venditam, potest cogi praecise manu militari, & etiam per poenas, & multas ad tradendum possessionem realem rei venditae emptori, nec liberatur praestando interesse, quam glo. meliorem de corpore iuris appellat. Aret. ibi, & eius opin. dicit aequiorem gl. d. l. 1. eamque sequuntur ibi, Bart. Bal. Paul. de castr. & Fulg. Bart. nu. 5. Paul. de castr. Alex. iaf. nu. 21. & Deci. in actionib. ff. de in lit. iur. Bart. in l. stipulationes non diuiduntur. q. 8. de ver. ob. & post eum in ibi Rom. nu. 58. Alex. nu. 30. iaf. nu. 39. Claud. Aquen. nu. 40. & Ruy. nu. 30. dicunt ac aucter fatentur hanc esse commun. opi. idem dicit Alex. l. certi conditio. nu. 12. ff. si cer. pe. Dec. nu. 2. Paul. de castr. in l. si traditio. C. de act. empt. iaf. in l. quoties. nu. 34. C. de rei ven. Feli. post imol. c. cum Ioannes. n. 3. 5. de fid. instr. Boer. decif. 48. Petr. Andr. Gram. in tract. perm. nu. 29. Fabia. de Monte in tract. de empt. & ven. q. 6. princ. nu. 38. vbi citat infinitos doct. & denique ibi fatetur hanc esse ve-

ram & communem opinionem. & Couar. in tract. resolutionum iuris ciuili. c. 19. nu. 1. lib. 2. & Tiraq. in tract. constit. possess. part. 1. nu. 3. declaraturque ista communis vtiliter, q. nec liberatur venditor ab actione personali ex empto per constitutum de possidendo nomine emptoris vel precario, quin teneatur tradere possessionem, prout est facti & non iuris, & sic possessionem realem, manuum, effectuale, & corporalem, secun. gl. in l. Iulianus. §. ex empto. de act. empt. Bald. Ang. Pau. Cast. in l. ab emptione. ff. de pact. Cy. l. 1. in fi. C. quando lic. ab empt. discedere, & ista est com. opi. teste Ruy. conf. 94. nu. 1. vol. 1. nec ab re hoc firmant praecitati doc. q. praecise teneatur ad tradendum rem venditam constituens se precario possidere emptoris nomine, quia res est effecta empt. vt per Bald. in repeti. l. amilius. ver. ego cogitabam defendere. ff. de minori. declaratur quoque dicta communis in tantum procedere, q. promittens vendere alicui, teneatur ad rem tradendam praecise, quia promissio de vendendo dicitur indiuidua. l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. ob. vbi Bart. & omnes hoc tenent, & idem Bar. in l. cui vsus fruct. ff. de vsu. leg. & istam ponunt esse com. opi. Ruy. conf. 27. nu. 1. & 6. vol. 4. & Curt. iun. conf. 74. in prin. procedunt autem de plano omnia praedicta si pretium rei emptae fuerit solutum, vel aliter eo nomine satisfactum, tunc enim bene tenetur venditor praecise rem ipsam tradere, aliàs secus: imò rem praedictam potest retinere loco pignoris. l. Iulianus. §. offerri. ff. de act. empt. & d. l. ex empto. in prin. & hoc videtur sentire expressè Bald. in l. si. C. com. mod. vbi dicit quod venditor potest retinere rem venditam pro pretio non soluto. imò etiam pro vno nummo non soluto, potest optimo iure totam rem retinere, vt latius declarat Fabia. de Mon. in loco praal. F. Viuius.

Vendere rem propriam nemo inuitus cogendus est. l. inuitum. C. de contrah. empt. l. nec emere. C. de iur. delib. l. inuitos. C. loca. Fallit ista regula, seu declaratur non procedere in casu in quem res publica grauaretur inopia, tunc enim & si quis merces venales non exposuisset, nec eas publicè venditioni obtulisset, nihilominus ad eorum venditionem cogendus est, & quidem iusto pretio à principe, vel Magistratibus definito, ne quis liberè res necessarias hominum alimentis quocunq. pretio grauissimo quidem ob rei penuriam vendat, & hoc colligitur ex l. j. C. de episc. audien. vbi Bart. & scriben. omnes comuniter. Panor. & alij Canonist. vno omnium ore in c. 1. de empt. & venditio. Bart. in l. annonam. ff. de extraord. crimi. Lucas de Penna eleganter in l. 1. C. de quibus mune. licet se excu. verb. temp. iaf. in l. 1. ff. de legib. Afflicti. in 3. q. in proemio constituit. Neapolitan. Bald. & Ang. in l. si pendentes. §. si quid cloacarij. ff. de vsu fruct. per tex. ibi, & Fely. in dicto c. 1. de emptio. & venditio. vbi Moder. & in locis praecitatis attestantur hanc esse communem opi. Fallit praedicta regula secundo loco, vbi cunq. quis exponeret publicè res proprias venditioni, & illae res pertineant ad victum, & vestitum hominum, etenim aequum est tunc ac Reipublicae conueniens, etiam cessante inopia rei, q. publicus venditor cogatur iusto pretio vendere res, quas venditioni exposuit, tex. est secundum Abb. & Burg. in d. c. 1. C. de episc. audien. gloss. in l. non enim. ff. rer. amotar. Marf. in l. 1. §. cum quidam deponere. num. 6. ff. de quaest. Dyn. & Bart. in d. l. non enim. & quamuis iaf. in dict. l. nec emere, contrarium tenuerit, tamen in his, quae pertinent ad victum procedit de plano prior sententia, secundum Alb. in dict. l. non enim. post alios huius opinionis auctores, quorum opinio communis est, vt aucter attestant Moder. in d. c. 1. & nonnulli doct. iam relati. Fallit similiter praefata regula in multis alijs casibus, quibus cogitur quis vendere iusto pretio res proprias, quos tradiderunt gl. & doc. in d. l. in victum. gloss. & ibi Alb. & iaf. in d. l. nec emere. Rom. in l. 2. nu. 7. ff. sol. matr. Afflicti. in d. proce. constituto. Neapol. q. 1. Bald. & Ang. in d. §. si quid cloacarij. Rub. conf. 92. Marf. in d. §. cum quidam disponere. & Tiraq. in tract. de retract. lib. 1. in praefatio. nu. 15. & in §. 3. gl. 3. nu. 1. & Soci. tract. fall. reg. 435. vendere rem suam nemo compellitur. idem Viuius.

Venditor licet certò sciat rem motam fuisse contra emptorem rei à se venditae, nihilominus non tenetur de euictione ob huiusmodi scientiam, nisi emptor denunciauerit sibi rem motam, secun. Bar. in l. non solum. §. morte. ff. de ope. no. nun. Spec. lo. And. & Anch. in c. fi. de empt. & vendi. in fi. Bart. Bald. & Ang. per illum tex. in l. qui absentem. ff. de proc. Alex. nu. 12. & iaf. nu. 26. & seq. in l. 2. §. voluntatem. ff. sol. matr. qui dicunt hanc esse com. opi. idem.

Vendens, seu donans eandem rem duobus, ille praefertur in dominio detinendo, cui prius res ipsa tradita fuit, non attempto cui prius fuit vendita, vel donata. l. quoties. C. de rei ven. vbi doct.

vbi doct. dicunt hanc esse firmissimam iuris regulam, & Ruy. conf. 157. nu. 6. vol. 4. & Marf. sing. 82. incip. volo tibi dare aliquas notabiles, & sic emptor secundus, cui res tradita fuerit, praefertur priori emptori, & ratio dictae regulae videtur ista, quia dominium regulariter non potest in alium transferri aliter, quam per traditionem. l. traditionibus. C. de pactis, igitur ex duobus emptoribus is potior censetur quò ad dominij acquisitionem, & retentionem, cui res prius tradita fuerit, licet in contrahendo posterior fuerit. l. siue autem. §. si duobus. ff. de publicia. in rem actio. & l. si ea res. §. si ff. de actio. emp. huiusmodique rationem tradidit gl. & omnes scriben. communiter, vt refert ibi Iaf. in d. l. quoties. nu. 3. in fi. sed declaratur ista primò non procedere, vbi cunq. res ipsa esset vendita duobus, quorum prior ecclesia, vel Ciuitas est, in qua nota ex privilegio dominij absque traditione transfertur iuxta l. si. C. de sacros. eccl. hoc enim casu prior iste emptor ecclesia, vel ciuitas praefertendus est, etiam si alteri postmodum res vendita, vel tradita fuerit, secundum Io. And. Abb. & omnes in c. cum continebatur de his, quae fiunt à praela. gl. Bart. & alios in d. §. si duobus. & omnes in d. l. quoties. vbi Iaf. nu. 4. supponit istam esse communem opi. & Moder. in l. qui duobus. ff. de falsis, quam quidem communem sequitur Roma. consil. 298. circa praemissam dubij consultationem. Panor. conf. 91. nu. 7. & Goza. conf. 13. num. 13. & Marf. sing. 82. incip. volo tibi dare aliquas notabiles & vtilis limitationes. interpretatur & limitatur secundo loco praefata regula non procedere, quando Princeps venderet, vel donaret eandem rem duobus, hoc casu praefertur primus emptor, quia ex solo contractu, seu donatione Principis transfertur dominium secundum Io. And. in c. olim. de verb. sig. Aret. in l. 3. ff. de acq. poss. Ang. l. officium. ff. de rei vend. Bald. & lser. in ca. 1. §. in uelitura. 2. de noua forma fidei. Doct. omnes in d. l. traditionibus. Rom. in dict. conf. 298. Abb. conf. 94. lib. 2. conf. 1. n. 7. vol. 5. & Iaf. in d. l. quoties. num. 10. qui dicit dictam opi. non habere contradicentem. & Pari. conf. 2. nu. 58. vol. 1. dicit communem, & doct. d. l. traditionibus. Limitatur praedicta regula tertio non habere locum, seu claudicare in ecclesia, & ecclesiasticis personis vendentibus eandem rem duobus, quia tunc primus emptor secundo praefertur, etiam si traditio realis facta fuerit prius, quam primo emptori, secundum Host. & Io. And. in d. c. cum continebatur. Roma. in dict. conf. 196. in auth. similiter. C. ad l. Falc. & Marf. in d. sing. 82. & in d. l. qui duobus. nu. 3. in contrariam vero opinionem inclinauit quòd praefertur in isto casu primus emptor. Ant. de But. Card. Flor. Anch. & Abb. in d. c. cum continebatur. Bar. Soci. conf. 29. lib. 4. Iaf. in l. si. nu. 29. C. de sacros. ecclesiis, & in d. l. quoties. nu. 20. vbi aserit hanc communem opi. & Alex. quoque conf. 122. lib. 5. Paris. in d. conf. 12. nu. 22. Fallit similiter, vt non procedat, quando secundus emptor malam fidem haberet, nam si secundus emptor sciens fuerit venditionis primo loco alteri factae eiusdem rei, licet eidem tradita sit cum fraude, tamen per primum emptorem res ipsa ab eo reuocabitur, & euincetur per actionem in factum praetoriam competentem ad reuocandum alienata in fraudem secundum gl. communiter approbatam in cap. si tibi absentem de praeb. lib. 6. Bal. in rub. C. de reuoc. his que in fraud. credito. gl. Alberi. Sal. & Iaf. n. 26. in d. l. quoties. Marf. d. l. qui duobus, nu. 10. F. Viuius.

Venditor vbi statuto puniatur, & emptor eodem puniatur, atque conuerso. commune aiunt late Euerard. Topic. loco à correlatiuis. num. 76. Francisc. Viuius libr. 1. opin. 284. E. Suarez.

venditor quando euictionis vinculis irretiatur, vide §. ver. Emptori. & adde Deci. conf. 74. libr. 1. Iaf. in l. 2. §. voluntatem. sol. ma. idem.

venditor, qui arrhas accepit, si contractui non stabit, non solum illas duplicatas luet, sed & ad omne id, quod emptoris interest, tenebitur. commune inquit Alex. in l. cum dotem. ver. & ista faciunt. ff. solut. matr. & vide supra verbo, Arrha. E. Suarez.

venditor fidem de precio habere censetur, cum emptori tepus indulgetur. commune dicunt Ang. in §. vedit. insti. de rerum diuis. Alex. in l. traditionibus. C. de pact. imo & cum rem venditam emptori tradiderit, fidem illi de precio in re dubia habuisse videbitur. commune ait latissime Tiraq. de retract. conuen. in fi. nu. 77. et si contrarium logè verius, aequiutque sit, vt alibi copiosè ostendimus, & affirmant Fulg. in l. procuratoris. §. plane. ff. de tribut. Aret. in l. quotiens. C. de rei vend. Host. in summa de emp. & vend. n. 6. Fab. de empt. q. 5. n. 8. Notabis autem, ac perpetuo memoriae insculpes q. venditori nūquam res ab ipso venditae tacite obligate videatur, nec vlla illi praeca-

teris creditoribus prerogatiua in eas competit. vt frequenter placitum constituo ex l. si cum dotem. §. vit. ff. sol. ma. Rip. in l. si ventri. §. in bonis. nu. 6. ff. de priuileg. credit. l. in l. creditor. 1. ff. si cert. petat. Negufant. de pig. 4. part. princ. nume. 35. E. Suarez.

Venditor si facultatem rei tradendae habuerit, non eo, quod interest, soluendo liberabitur, sed rem ipsam omnino tradere compelleretur. commune aiunt Porc. in §. precium. nu. 4. insti. de emptio. & vendit. Ant. Burgens. in rubr. num. 3. de empr. & vend. Ant. Nicel. in gl. concord. 54. Ant. Gomez. de contract. c. 2. n. 30. ver. secundo principaliter. Eman. à Costa lib. 1. (selec. interpres. c. 23. n. 3. Ar. Pinel. in l. 1. par. 3. n. 25. C. de bo. mater. & in rub. par. 2. c. 2. n. 25. C. de rescin. vend. Franc. Viuius lib. 1. opi. 43. 1. Quin nec constituti clausula liberabitur, sed adhuc ad naturalem possessionem tradendam cogetur. commune aserit cum multis And. Tiraq. de const. part. 1. n. 10. quamuis aliquid commune perperam dicat Iaf. in l. ab emptore. n. 12. & n. 13. de pact. idem.

venditor generis alicuius dominium illius transferre omnino tenetur, quamuis speciei venditor non teneatur, vt est Bart. doctrina in l. ex empto. n. 5. ff. de actio. emp. & in l. 2. ad fi. ff. si cer. pet. vbi Purpur. n. 55. Rip. n. 3. illam communem pronunciant. quod etiam testatur Iaf. in l. cum mota. n. 2. & seq. C. de tranfa. & in l. si ab substituto. §. 1. n. 3. ff. de leg. lib. 1. ampliat idem Iaf. in §. sic itaque. & in §. Actio. nu. 144. insti. de actionib. quamuis contrarium non de nihilo moliantur Dec. lect. 1. And. Alc. num. 27. & seq. in dict. l. 2. ff. si cer. petat. E. Suarez.

venditor rerum quarumcunq. vitiosarum intra sex menses actione praetoria illas redhibere, & intra vtilem annum actioni quanti minoris de precio decedere cogetur. commune dicit late Ant. Go. de contract. c. 2. n. 48. idem.

Venditor negociari solitus, ab emptore non soluente tum pretium ipsum, tum cessans omne lucrum consequetur. cōe dicit Soc. conf. 156. libr. 1. Iaf. ac Rebut. nu. 60. 1. in l. vna. C. de sent. quae pro eo quod interest. Iaso. rursus in l. 3. §. vit. ff. de eo quod certo loco. Dec. conf. 44. 1. ad fi. Soc. cōf. 156. li. 2. Quamquam contrarium aperte, ac luculenter probat tex. in l. si fieri lis §. cum per venditorem. ff. de act. empt. sed ea de re verbius ab emptore moram admittente, agere venditor absque dubio poterit. vt commune ponit late Francisc. Viuius lib. 1. opi. 43. 3. idem.

venditor eiusdem rei duobus separatim hominib. & olim poenas falsi pendebat, & hodie per generalem consuetudinem nullas omnino dat. commune asseuerat praet. Papien. in forma libelli, in act. hypo. in ver. sub eadem, quam cum alii refert I. Cla. in pract. §. fallum. ver. vendens. quae de re nihil aliud habeo dicere, quam hic summopere illud Megatonidis apud Plautum in trinummo quadrare: inquit ille,

*Nam hic nimium morbus inuasi honos
Ita plerumque omnes iam sunt intermortui.
Sed dum illi agrotant: interim move mali,
Quasi herba irrigua succuerunt vberimè.
Neque quicquam hic vtile nunc est, nisi mores mali.
Eorum licet iam messem metere maximam.* E. Suarez.

Venditor vendens terram incipiendo exprimere ipsam speciem, seu corpus determinatum in contractu venditionis, sc. terram iugerum quinquaginta, dato q. postmodum adiciat mensuram, vel numerum, tamè venditio dicitur facta ad corpus & ad speciem, non autem ad mensuram, quae hoc casu cetera facta enunciatiue, transitorie, & demonstratiue, sed non taxatiue, & restrictiue, & profectò venditio ista regulatur à mensura, ex quo in illa venit id quod est demonstratum per confines appositos, licet excedat numerum, & mensuram expressam, & hoc totum commodo dicti emptoris cedit, & sic vbi cunq. precium est vnicum pro toto fundo, & non pro quolibet iugere, tunc totus fundus intra confines designatus venditus in telligitur, esto q. mensura expressa minus in se habeat, sec. Oldr. conf. 197. in fi. Io. And. in add. Spe. in tit. de emp. & ved. §. scien dum, in fi. Bald. in rub. C. de contrah. em. q. 24. Sal. in l. qui fundum, §. qui agrum, ff. de contrah. emp. in l. 2. C. e. tit. Inn. & Io. de Imo. & ceteros, in ca. 2. de don. Bart. & Pau. Castr. in l. Iulianus. §. si Titius. ff. de actio. emp. Io. de Ana. conf. 98. Alex. cōf. 133. vol. 1. conf. 120. & 127. vol. 2. & conf. 8. vol. 3. Cor. conf. 59. vol. 4. & Paris. cōf. 64. n. 3. 1. & seq. vol. 1. post alios multos congestos ibi per eum, & ista est commu. opi. teste Deci. cōf. 347. n. 1. & seq. Paris. in loco praecitato, Hier. Brixiano, in tract. de finib. c. 88. per totū, & praefertim, n. 6. & Benvenuto Strac. de inib. c. 88. per totū, & praefertim, in tit. de nauib. in 3. par. n. 6. & secundum Com. opin. Tom. ij. F. dum eam

dum eam indicant factum regum consilium Neap. teste Af...

Venditor promittens factum suum tantum in venditione...

Venditor qui solum constituit ratione emptoris se possi...

Venditor si dominus est, & possidet, & habet facultatem rei...

Venditor licet re per sententiam euicta regulariter emptori...

& si emptor venditori aliter non denunciat superatus ra...

Venditor rem venditam possidens cogitur precisè ipsam...

Venditori mercatori vel aliis solite negotiari de morâ pa...

Venenum dans si mors secuta fuerit, punitur capite, com...

Veniam perens delicti solenniter coram iudice, censetur fa...

Pro. Verbum oportet, importat necessitatem. I. cum oportet...

Pro. Verbum potest, negatiue prolatur necessitatem inportat...

Pro. Verbum potest, accipi generaliter & specialiter. I. 2. ff...

Pro. Verbum quanta, & verbum summa, referuntur etiam ad...

Pro. Verbum quanta, & verbum summa, referuntur etiam ad...

Pro. Verbum quanta, & verbum summa, referuntur etiam ad...

Pro. Verbum quod est post duo verba positum, refertur ad...

Verbis testatoris est inhærendum, vbi clare non apparet de...

Verbum conuenit appositum, vel prolatur in instrumēto...

Verbum promitto, redactum in instrumento, seu scriptura...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

la satis vrgentia opponat. idem. Verba enūciatiua principaliter...

Verba enūciatiua principaliter propter aliud prolata regulariter...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

PRO. verba ad declarationem apposita non debent dimi...

necessitatem l. cum pater. §. mando. de leg. 2. idem.
 Pro. verba recommendatoria nō obligant. l. si vero non remanendi. §. cum quidam. ff. manda. Bello.
 PRO. Verba si nō possunt stare secundum propriam significationem. intelliguntur secundum impropiam. l. sed & si possessori. §. sed & si iurauero. ff. de iureiur. idem.
 Pro. verba sepe intelliguntur secundum potentiam non secundum actum in capit. maiores. verficu. ceterum. extra de bapt.
 Pro. verba superflua penitus sunt reiicienda. quid enim verbis opus est. que rerum effectus nullus sequitur. l. si. C. de don.
 Pro. verba transposita nō mutant sensum. tam in cōtractib. quam in vltimis voluntatib. in l. praposteri. C. de test. in l. quidam testamento. ff. de pec. leg. idem.
 Pro. verba testatoris enūciatiua nihil disponunt. lege scriptura C. communia vtriusque iudi. nisi iurauerit. §. 1. in auth. de iureiur. à mor. praest. idem.
 OB. contrā de l. 1. C. de fals. caus. adiecta. vbi verba enūciatiua dispositionem inducunt.
 SOL. dic. quod verba enūciatiua testatoris. emissā in iudicium corū. quos grauari nō poterat. nō inducunt dispositionem l. verba. C. de test. sed in alterius fauorem. & commodum prolata. vt ad inducendam liberationem. si sunt principaliter propter se emissā. dispositionem inducunt. non autem si principaliter propter alios. & non propter se emissā sunt. quia nihil eo casu disponent. vt l. ex his. C. de testa. milit. idem.
 Pro. verborum obligatio inter absentes contrahi non potest. l. vt inter absentes. C. de inutil. stipula. idem.
 Pro. verbis & factis voluntas declaratur. l. de quibus. ff. de legi. lege. reprehendenda. C. de insti. & substi. lege Labeo. ff. de suppel. legat. idem.
 Verba generaliter prolata à testatore. important. vt in fidei commissio comprehendatur praelegata. & fideicommissa grauato relicta. l. cum pater. §. fidei tuæ. ff. de lega. 2. & l. cum viri. C. de fideicommiss. & vtrobique tradunt DD. Et videtur de hoc commun. opi. vt per doct. maximè Alex. in l. Marcellus. §. quidam liberis. ff. ad Trebel. in 1. col. quod etiam sequitur ibi Soc. sen. colum. si. verficul. tertia conclusio. num. 2. E. Muscul.
 Verba (si ambo. si vterque vel si omnes) faciūt orationem vniuersalem. vt sic in vno falsificata. tota reddatur falsa. iuxta l. si is qui ducenta. §. vtrum. ff. de rebus dub. prout signāter declarat Pau. de cast. in l. hères des mei. §. cum ita. quem in hoc communiter alij sequuntur. ff. ad Treb. & ita se habet com. opi. doc. in d. c. si ita. vti traditur maximè per Moderniores. Sic etiam voluit Deci. in conf. 593. vifo testamento. Rui. in conf. 46. pōderatis diligenter n. 3. & in conf. 67. n. 7. & in conf. 121. n. 5. & 6. vol. 3. Paris. in conf. 14. n. 9. vol. 2. Soci. iu. in conf. 41. sub n. 5. vol. 4. idem.
 Verba enūciatiua in plurib. instrumentis antiquissimis inter alios scripta. in quibus enūciatur aliquem locū. esse de iurisdictione dioecesi. vel districtu. plenè probant. nō solum confirmā. sed etiam dominium & possessionem rerū particularium gl. in verb. prolata. c. si Papa. de priuileg. in 6. gl. in verb. instrumenta. & Panor. in c. cum olim. n. 14. ext. de censib. & idem Panor. in c. super eo. n. 13. ext. de parroch. & alie. parroch. doct. in c. cum causam. ext. de prob. & Aym. Crauet. in conf. 54. n. 11. Quam sententiam communem opi. Doct. esse inquit Hier. de Monre. in tract. de fi. regen. c. 60. nu. 3. verfic. in contrarium. Et hanc ipse latius ibi cum adiectis limitationibus. prosequitur. Kirchouius.
 Verbum succedere. de quo in auth. præterea. C. vnde vir & vxor secundum communem opi. intelligitur etiam ex testamento. licet nōnulli doct. voluerint. q̄ verbum succedere. intelligatur ab intestato. & nō cōtra testamētum. tamen verior est illorum sententia. q̄ d. verbum comprehendat tam successionem ex testamento. & contra voluntatem. quam ab intestato. vt est tex. expressus. quem ad hoc annotatū Bal. Fulgof. Pau. de cast. Alex. & Dec. in d. auth. præterea. vbi quarta. in qua debet succedere viro diuiti vxor inops. ita debetur ex testamento & contra voluntatem. sicut ab intestato. Phil. Corn. in conf. 4. vol. 4. conf. Soc. se. in conf. 108. n. 1. vol. 1. conf. & in 21. 121. n. 7. & 16. vol. 4. & Rol. à Valle. in conf. 72. n. 59. in 1. tom. conf. in quib. locis & Soc. & à Valle. hanc communem sententiam esse dicunt. idem.
 Verba (non aliter. nec alio modo) inducunt dispositionem qualificatam. iuxta doctrinam Bal. in l. si quidem. C. de excep. maximè quando apponatur clausula illa (ex certa scientia) prout est com. opi. vt plenè per Fel. in ca. cum inter in 1. qu. de except. Soc. iu. in conf. 60. nu. 19. vol. 4. E. Muscul.

Verba illa (pro se & hæredibus vtriusque sexus) intelliguntur tantum de descendentes. & sic important hæredes sanguinis. sicut alios loquitur. l. ex factis. §. si. ff. ad Trebel. & ibi de clarant Pau. de cast. & alij. Et ideò transibit ad descendentes etiam non hæredes. & ita se habet communis opi. vt plenè tradit August. Bero. in quæst. sua 17. in emphiteu. ecclesie. per totum. vt eum refert Soci. iu. in confil. 82. numer. 10. volum. 4. idem.
 Verba testatoris non debent esse inaniter prolata. l. si quando in prin. ff. de leg. 1. & in c. si Papa de priuileg. in 6. & est pulchra. & communiter recepta doctrina Bal. in rub. C. de cōtrah. empt. in 9. qu. volentis. quod in dispositione. nullum verbum. debet esse superfluum. Soc. iu. in conf. 44. nu. 3. vol. 4. com. ait. idem.
 Verba hæc (& hæredibus. &c.) licet in feudis restringantur ad liberos masculos regulariter. si aliud non appareat: Tamen in emphyteusi restringuntur generaliter ad liberos rā masculos. quam foeminas. per tex. in §. emphyteusim. in auth. de non alie. vt per eum. & ita se habet com. opi. vt per Alex. in l. sed si hac. §. liberos ff. de in ius voc. vbi reprobat Bald. cōtrarium tenentem in loco. de quo ibi per eum. cum concordantibus vt per Rui. in conf. 24. super his. de quibus quaritur. n. 9. & in conf. 160. videndum est vtrum. nu. 12. volu. 1. Soci. iu. in conf. 79. n. 6. vol. 4. idem.
 Verba (damus. concedimus seu donamus) posita. non facta mentione feudi. in concessione imperiali. important donationem. & non feudalem concessionem. Oldr. conf. 159. ex præfenti themate quatuor videntur. idem voluit Albe. de Ros. in rub. C. de dona. Vbi post argumenta hinc inde facta cōcludit. veram esse opi. Old. idem firmat Pau. de ca. in conf. 161. in præfenti causa. in Antiquis. Alex. in conf. 24. n. 7. vol. 5. Deci. conf. 32. ver. non obstat ergo. & conf. 208. vol. 2. ver. posteremò aduertendum. sic etiam sequendo Old. cōf. 42. n. 7. in fi. vol. 1. & hanc esse com. opi. attestatur Soci. iu. in conf. 1. n. 19. in fi. vol. 4. idem.
 Verbum relinquo. adiectum vniuersitati bonorum. vti quādo refertur ad legitimam hoc casu. certum est q̄ importat institutionem l. his verbis. in prin. ff. de hered. insti. & l. diuis Hadrianus ver. ceterum si. & ibi Bart. nu. 3. ff. de milit. testa. & ista communis profectio non procedit. quando dictum verbum relinquo. adiciatur certæ rei. vel quantitati. si quidem tūc nō importat institutionem. sed legatū. vt per Bar. & Bal. & Ange. d. l. his verbis. & Iaf. in auth. nouissima. nu. 3. C. de inoff. testa. Dec. conf. 496. & Ripam in l. in quartam. n. 142. ff. ad leg. Falc. Bar. & alios in l. cog. in prin. ff. ad Tre. Imol. c. Rayn. de testa. & Alex. conf. 321. nu. 20. volu. 2. & ista est communis opi. vt per præcitatos doct. & Soc. tertium post Alex. Iaf. rub. ff. de leg. 1. F. Viuius.
 Verbum disponere ex propria significatione importat vltimam voluntatem. nō autem importat dispositionem inter viuos. & sic verbum hoc trahitur ad vltimas voluntates. & non dispositionem inter viuos. vt est textus in §. disponat. auth. de nuptiis & tradit Alex. in rub. ff. fol. ma. n. 16. & ibi Ripa. nu. 16. latè Parisius conf. 33. vol. 3. vbi attestatur de communi opi. & vide Afflictum in decif. 370. nu. 12. idem.
 Verbum in statutis debet intelligi secundum vsū loquentis. & præfertur cuiusque proprie significationi. Iaf. in rubr. ff. de no. ope. nu. 7. com. dicit. B. Villal.
 Post Bar. & Alex. ibid. quos sequitur Didac. Couarruias. I. Fichard.
 Verbum liberè. positum in dispositione ad quam alias de iure erat habilis. operatur relaxationem iuris. Rip. c. 1. de ref. nu. 56. com. dicit. Villalo.
 Verbum. careat. est canon latæ sententiæ. Gom. c. dispensia de ref. nu. 23. com. dicit. idem.
 Verbum. volo. in contractib. & vltimis voluntatib. non disponit. Iaf. l. cunctos populos. nu. 23. C. de sum. tri. lect. 2. & Gu liel. Bened. c. Rainutus. de testa. ver. testamentum. cl. 3. nu. 53. com. dicunt. idem.
 ADDITIO. Fallit tamen si proferatur in fauorem persone verisimiliter dilectæ. per tex. l. pamphilo. §. propositum. de leg. 3. I. M.
 Verbum. relinquo. adiectum vniuersitati bonorum importat institutionem. si tamen adiciatur certæ rei. vel quantitati. importat legatum. Iaf. in auth. nouissima. nu. 33. C. de inoffic. testa. com. dicit. idem.
 Verbum. lego. est obliquum. licet in lege duodecim tabularum sit commune. Soc. Tertius in rub. de leg. 1. ff. lo. Duran. in art. test. ti. 6. cau. 44. com. dicit. idem.
 Verbum. sit tibi tanquam ethnicus & publicanus. refertur ad excom

ad excommunicationem. Alc. c. nouit. nu. 20. de iudi. com. dicit. idem.
 Verba in matrimonio non sunt necessaria. sed sufficit q̄ per signum consensus exprimat. Boer. decif. 1. nu. 18. Aret. conf. 13. com. dicunt. idem.
 Verba enūciatiua inter contrahentes nō probāt quando agitur de enūciato. Cur. iu. conf. 24. n. 3. & conf. 95. n. 1. com. dicit. idem.
 Verba enūciatiua prolata in instrumentis antiquis publicis. para. quod enūciatur aliquem locum esse de iurisdictione. vel districtu alicuius loci. plenè probant. nō solum confirmā. sed etiam dominium & possessionem rerū particularium. secundum Abb. in c. cum olim in ver. instrumenta. De censib. Hanc communem esse doctorem opi. scribit Iacobus Nouellus. in tracta. Protomis. §. Quinto. n. 77. quæ tamen in quibusdam casibus fallit. vt ibidem per illum remissiuè. & procedit hæc conclusio tantum in antiquis. ceterum si essemus in non antiquis. tunc non creditur verbis enūciatiuis. ne Papæ quidem. vel Principis etiam si super tali facto alieno fundaretur intentio referentis sec. Aym. Crauet. in tracta. De Antiqui. tempo. in par. 1. n. 9. vbi plenè tractat quando verba enūciatiua probent. I. Fich.
 Verba enūciatiua geminata emissā propter aliud. plenè probant. Aym. de antiquitate temporum in 1. part. in verbo. propositum nostrum. nu. 3. com. dicit ex Bar. in l. cum scimus de agri. & cens. lib. 1. com. dicit. B. Villal.
 Verba enūciatiua. etiam in antiquis nō probant. in præiudicium tertij. siue principaliter sint prolata propter se. siue propter aliud. Aym. in d. tract. in verbo. vifo de fama. nu. 2. com. dicit. idem.
 Verba. si dirigantur ad iudicem in legib. competit officium iudicis. & non actio. Ripa in l. 1. n. 20. C. de eden. communem dicit. idem.
 Verbum. sit inducit canonem latæ sententiæ. & ipso facto. Panor. in c. nullus. n. 13. de foro comp. idem.
 Verbum solutus. etiam in vno actu verificatur. l. Mela ait. §. sed si alimenta. ibi. Que mortis tempore præstare solitus erat. & ibi no. hoc Bar. nu. 1. & notat hoc præclare Alex. in addit. ad Bar. in verb. sed est alimentum. ff. de alimen. & cibari. lega. & idem Bar. in l. 1. n. 7. circa fi. C. quomodo & quando iud. sent. proferre debeat. Alex. de Imo. in conf. 5. nu. 23. in lib. 5. conf. Pe. Phil. Cornæ in conf. 28. n. 12. vol. 3. conf. Phil. Dec. in conf. 44. n. 11. in 3. part. conf. & hoc dictum communiter approbatum esse scribit Pau. de cast. in d. l. 1. nu. 4. ver. & illud dictum communiter tenetur. & Deci. in l. carti conditio. §. si nummos. n. 7. ff. si cer. pet. Kirchouius.
 Verbis directis substitutiones compendiosæ factæ censentur esse de natura eorum vti verba sonāt quod quis manu vel auctoritate propria accipiat. iuxta notat in l. Titia cum testamēto. §. 1. ff. de legat. 2. l. eam quam. & ibid. glo. C. de fideic. in verbo Directis quod voluit Bar. in l. Centurio. ff. de vulg. & pup. subst. Flor. & Imol. in c. Raynutius. in fi. de testa. Quod videtur quoque velle Bal. in l. fi. C. de sacros. eccles. & ita communiter teneri refert Bened. Cap. in tract. substitutionum. post reg.posito specie 5. nu. 24.
 Verba enūciatiua. & tunc probāt. cum aliquid necessarium ad eius. quod geritur. robur ac validitatem continent. vt communè inquit Iaf. in l. ex iis verbis. limit. 8. C. de testam. mili. Deci. conf. 118. num. 5. late Nicunit. in c. quoniam contra. de prob. Et cum principaliter interpretes circa illis postea mouetur. quod enūciatione expressum est. vt frequenter placitum enūciant Soci. conf. 58. n. 7. lib. 4. Deci. conf. 539. n. 6. & conf. 213. in fi. & conf. 248. ad finem Iaf. vbi §. & in l. iuris gentium. §. quod fere. nu. 3. de pact. A. lex. conf. 21. lib. 1. Quamuis Soci. conf. 68. n. 7. ver. sed his. lib. 4. ea in re negligenter labescat. Et item præterea cum iureiurando enūciatio vallatur. communè affirmant Alex. conf. 127. lib. 7. Franc. Viui. libr. 1. opi. 440. vbi alia complexula ad hanc rem nō pœnitenda scribit aliàs autem nec in pie causa fauorem huiusmodi verba probabūt. quemadmodum receptum testificantur Soci. iu. conf. 109. lib. 2. Paris. Conf. 73. lib. 1. Aym. Crauet. de antiq. tem. 4. var. n. 7. Facient tamen semper & in tertij fauorem probationè semplemam. vt frequens dogma aiunt Iaf. in d. l. ex his. n. 2. Franc. Viuius d. opi. 460. E. Suarez.
 Verba toties & quoties non important infinitatem. sed per binam representationem ita promittens liberatur. vt est communis opi. de qua D. Phebus inter conf. cri. conf. vlt. nu. 3. 1. to. 2. Bonacoff.
 Verbum in statuto habeatur. puta. non respondens positio nibus habeatur pro confessis requiri sententiam. Sylluanus

in conf. 100. vol. 1. Secus si dicit habeatur & sit. quia verbum sit. inducit canonem latæ sententiæ. Pan in c. 2. de foro compe. communem dicens. idem si vtatur verbo careat. quia est canon. latæ sententiæ. Gom. in c. dispensia. de ref. in 6. nu. 23. com. dicit. idem.
 Verbum sit tibi tanquam ethnicus & publicanus refertur ad excommunicationem. D. m. Alc. in c. nouit. nu. 20. de iudiciis. com. dicit. idem.
 Verbum mox. importat poenam ipso iure. seu canonem latæ sententiæ. communis est opi. Soc. c. in quibusdam. n. 33. de poenis. idem.
 Verbum poena non censetur capitalis. vt frequenter interpretibus placuisse inquit Marant. & qui illum laudat I. Cla. in pract. §. vlt. q. 70. ver. est etiam. E. Suarez.
 PRO. veritas magis oculis quam auribus insigitur. in §. si. in. stit. grad. cog. Bello.
 Pro. veritas præualeat fictioni. l. filio. ff. de lib. & posth. l. 1. C. plus val. quod agi. quam quod sim. conc. idem.
 Pro. veritas rerum. errorib. gestorum non vitatur. in l. illici tas. §. veritas ff. de of. præf. l. assumptio. ff. ad municip.
 Veritas adeò potens est. vt errore aliquo gestorum. au actibus quibuscūque nō euertatur. c. conuictudo 8. dist. & l. cum propria ibi Bald. no. C. si quis alter. vel sibi. Imò quomodocūque veritas cognoscatur. illa attendi & præualere debet. l. si. in. fi. ff. de probat. & ideò in aliqua causa ius dicturus. debet omnib. modis laborare. vt illam inueniat: vt voluit gl. communiter approbata. mota per illum textum in auth. de Tabellio. in princ. & inuentam postea seruet. l. si. C. si alie. res pig. dat. sit. Et quod illa semper præualere debet. voluit Soc. iu. in conf. 112. in causa nobilis. n. 1. 2. & 3. vol. 1. & cōf. 180. n. 83. vol. 2. cum multis concordantibus. ibi. & in conf. 31. n. 19. vol. 4. allegans etiam ad hoc Hyp. in sua practica in §. 2. n. 15. cum aliquib. seq. vt per eum. E. Muscul.
 Veritas adeò potēs est vt errore aliquo gestorum aut actibus. quibuscūque non euertatur. quia debet semper præualere. Mar. in pract. §. 2. nu. 15. & est com. opi. Soc. neper in suo munium opi. in ver. veritas. n. 3. & in conf. 112. n. 12. & 3. vol. 1. & in conf. 180. n. 83. vol. 2. & in conf. 31. nu. 19. vol. 4. Bonacoff.
 Pro. verus contumax non appellat. lege & post edictum. §. 1. ff. de iudi. Bello.
 Pro. vero procuratori rectè soluitur. lege verò. ff. de solutio. idem.
 Pro. verè philosophantes pecuniam cōtemnunt. cuius rei nendæ cupidinæ. fiam assuefactionem detegūt. lege in honorib. ff. de vacat. muner. idem.
 Vestes vxori à marito datæ. (si constat. q̄ volebat donare) remanent vxori. quia talis donatio morte mariti confirmatur. Aut verò nō constat. quod maritus donare voluerit. vel donauerit. tūc illæ vestes tantum censentur donatæ. quæ mulieri ad vsū quotidianum sunt necessaria. reliquæ remanēt hæredibus com. dicit in §. donatio. q. x. in fi. P. Fich.
 Vestes & iocalia tradita à viro. vel ante matrimonium vel durante eo. non præsumuntur donata. sed in vsum tantum concessa. Petr. de Anchar. confil. 181. communem dicit. B. Villalob.
 De hoc vide l. 52. in ordi. taur. vbi disponitur quod hæc iocalia sunt sponsæ. & vidæ supra in verbo donata. Lectum tamè quotidianum esse vxoris mortuo viro. l. 6. tit. 6. lib. 3. For. ll. idem.
 Intellige istam communem in pretiosis. secus in iis. quæ ad vsum quotidianum cōceduntur. Pala. Rube. in rep. rub. de dona. inter virum & vx. §. 1. in prin. com. dicit. quam approbat l. 32. tit. 1. par. 4. idem.
 Vestium preciosarum traditio & iocalia facta vxori per virum. nō censentur facta causa donationis. sed causa vsus. ideò soluto matrimonio morte viri ista hæredibus eius restitui debēt. nō vt donata per vxorem retineri. Et hanc opi. communiter esse scribit cōsulendo Petr. de Anch. in conf. 181. nu. 3. ver. probo et hoc euidenti ratione. Et Lud. ro. tradit communem sententiam esse eandem. maximè si preciosa & magnæ estimationis fuerint. in conf. 146. n. 1. ver. tertio casu. ita quoque voluit Alex. de Imo. in conf. 42. n. 4. ver. item quo ad annulos. & alia quæ nō probantur fuisse magni pretij. in lib. 5. cōf. & idem Alex. conf. 155. n. 9. ver. præterea etiam. vol. 7. conf. & in cōf. 42. n. 12. ver. nam exceptis his. quæ erāt ad quotidianum vsum mulieris. vol. 1. conf. & hanc sententiam iuri magis cōsentaneam. & communem doct. opi. esse scribit Cornæus cōf. 81. litera l. verfi. non obstantibus. volu. 1. conf. & sequitur Rol. à Valle. conf. 10. n. 12. vol. 1. conf. Kirchouius.
 Com. opin. Tom. ij. F 3 Vestes

Vestis damaatorum debet vendi, & pecunia couerti, prout est consuetudo loci. Cla. q. vii. ver. quarto etiam. Bonac. PRO. verus eius cuius memoria non extat, loco legis habetur. l. 1. §. si ff. de aqua plu. arc. l. hoc iure. §. ductus aque. ff. de via public. Bello.

Pro. viae debent esse securae. l. 1. §. 1. ff. de his qui deiecer. vel effuder. idem.

Vicarius episcopi non potest esse laicus. Pan. in ca. decernimus. n. 12. de iudiciis. com. dicit. B. Villal.

Vicarius praetoris, licet de causis criminalibus cognoscere possit, non tamen potest reo imponere vltimū supplicium, vel mutilationem membri. com. dicit Alb. in l. placet. n. 3. C. de pe. dan. iud. Augu. ad Aug. in verb. haec est quaedam sententia. in si. gl. in l. 2. C. de of. eius qui vices alter. Si tamen talis vicarius de putatus sit à principe in locum praetoris mortui vel absentis, tunc vtique poterit vt com. dicit. Marant. in spec. n. 20. & seq. Boff. in tit. de sent. n. 22. Cla. d. lib. 5. §. fi. q. 4. ver. 1. P. Fich.

Vicarius potestatis vel alterius principalis officarij potest omnia, quae potest ipse principalis officarius praeter mortis illationem seu poenam sanguinis, nam talis poena non intelligit ipsi vicario demandata, secundum gl. in l. aliquando. ff. de offi. procon. & lega. quam sequuntur ibi Albe. & Bal. & in l. 1. ff. de of. eius cui manda. est iuris. vt etiam refert. & sequitur do. Am brof. in d. l. aliquando. Balb. decif. 50.

Vicarius perpetuus an dicatur habere iurisdictionem nomine proprio, vel habere titulum, vel posse expelli? vide text. in c. 1. vbi gl. & Abb. & c. 3. & c. p. vbi etiam Abb. de off. vicar. & quis dicatur seruus vicarij. text. est in l. seruos. ff. de leg. 3. & l. si peculium legetur. ff. de pecul. leg. & q. vicarij ad vniuersitatem causarum dicantur delegari, prout sunt vicarij foranei episcopi, not. Abb. in c. si quis contra. de for. compet. in quo autē differat dignitas episcopi à dignitate vicarij, not. Ias. in l. sed & si hac. §. praetor ait. ff. de in ius voc. gl. in ca. 2. de offi. vicar. in 6. Bart. in l. filij. ff. de legatio. & in l. 1. ff. de of. eius cui manda. est iuris. ff. de iur. iud. §. vbi decretum. ff. de off. procōf. & quae possit facere vicarius officialis, & per quem possit constitui. Bart. in l. obseruare. ff. de of. procōf. Bald. in d. l. sed si hac. item adde q. vicarius episcopi debet tenere locum & sedem episcopi. Fel. in rub. de maiorit. & obed. Dec. in c. san. de offi. deleg. vbi an & quando qui alium representat, dicatur habere eandem prerogatiuam. & de vicario, vicegerente, vel rectore, aut alio qui nomine alterius interuenit, vide Ale. in rub. ff. de off. eius. Bart. in l. 1. ff. de tit. de vicegerente, Bart. & Albe. in l. 1. & 2. C. de of. eius qui vic. alter. ger. & in l. 2. ff. de tutor. & cura. dat. ab his. §. interim. in auth. de mand. prin. & q. eo in loco ponendus sit vicarius, quo esset collocandus is cuius locum tenet, no. Alber. in l. 2. C. de of. vic. & quis proprie dicatur vicarius, & ab eo ad quem appelleretur: Brun. conf. 102. Bald. in l. 1. §. ab eo. ff. quis & à quo appellat. & an iurisdicō vicarij dicat ordinaria vel delegata. text. in c. G. perpetuus. de fid. instr. & in materia vicariorum vide Feder. de sen. conf. pen. & plura not. Jacob. in inuesti. ver. vicarij. & quot sunt species vicariorum, Rui. cōf. 148. lib. 4. & q. no cognoscatur q. quis sit vicarius vel delegatus, & q. ab eo appellatur ad superiorem, scribit Bart. in d. l. 1. §. ab eo. ff. quis & à quo appell. Pur.

Pro. victus victori in expensis debet condemnari. in l. proferendum. §. si autem alterutra. C. de iud. l. eum quem temere. ff. eodem. Bello.

victus regulariter victori condemnatur in expensis ea. Calumniam extra de poenis in antiq. c. si. de maior. & obediē. c. finem litibus. de dolo & cōtum. auth. generaliter. C. de episc. & cler. l. proferendum. §. si autem alterutra. C. de iud. Fallit vbi quis habuit iustam causam litigandi, vt in locis praefatis no. & in l. qui solidum. §. etiam. ff. de leg. 2. quae causa praesumitur, vbi tunc est iuratum ab initio de calumnia. gl. in d. c. finem litibus, ratione illa, q. verisimile non sit quempiam propria salutis immemorem c. sancimus. j. q. 7. facit text. in c. sacro. extra. de sent. exc. quem d. glo. allegat, quae quidem fallentia in Ro. cu. praesertim in sacro apostolico causarum palatio non vendicat sibi locum, cum semper indistincte Reuerendi patres domini auditores victum victori in expensis cōdemnent. teste Cassador. decif. 13. n. 2. tit. de rescriptis. & tempore in eo sic obseruari vidi, & licet hoc admodum tritum sit, illud tamen inter loca ista communia, & hoc in loco vbi j. dicendum in materia expensarum paulo j. non absonum putauit, cum aliquando ea, quae in triualib. locis habentur, etiam passissime visa, & iterum atque iterum perlecta subiugam, collocare, adeo à memoria excidat q. nisi cum aliqua temporis cōtentione mentis effectus reperunt. Quia in materia an valeat cōuentio, siue pactū inter phentes stipulatione vallarum, quo agitur, vt in euentum

q. vnus, vel alter cōtraueniat promissis, & conuentis, vel alijs illa non obseruet, alteri cōtraueniat damna, & expensas reficere. reneatur, ac de illis simpliciter verbo vel iuramento stare promissit, in qua quaestione reperio quod Bar. in l. si. n. 4. ff. de praeto. stipulati. respondet affirmatiue, cum hac tamen distinctione. aut ille in cuius fauorem facta fuit stipulatio non dum sup expensarum. & damnorum quantitate declarauit & tunc non aded obligatur ex tali pacto, quin reuocare ante declarationē possit voluntatem in pactum collatam. allegat text. in l. si quis iusiurandum detulerit. C. de reb. credit. & argumēto. à fortiori, vt ibi per eum, aut iam declarauit, & isto casu valeat declaratio, si tamen iniqua, & excessiua, siue immoderata fuerit declaratio, ad boni viri arbitrium reduci, negotij periti poterit per rextum in l. si libertus, el. 2. ff. de ope. libert. & no. in l. p. ff. de arbitr. & in l. si cū ea. C. de do. promiss. per alia per ipsum citata Spec. verò in tit. de prob. §. videndum, ver. quid si vbi dicitur, tenet, q. tali conuentione non obstante, iudex nihilominus per iuramentum iam in causa praesertitum, vel de nouo praesertitum interrogabit adorem super expensarum quantitate. & alias probationes admitret, & sic sentit conuentionem huiusmodi non valere. Eandem opi. tenet Cy. in l. si quis in cōscribendo. C. de episc. & cleric. communis tamen est cum Bart. & Dy. in d. l. ff. de praeto. stip. quod valeat vt per Ias. & Alb. in d. l. iusiurandum ex conuentione, ff. de iureiur. pro qua vide Alex. 9. §. 3. 7. alijs secundum aliam impressionem 179. inc. viso, & oportune discussio. & seq. in princ. lib. 2. qui dicit op. Ray. in d. l. si quis in cōscribendo. C. de episc. & cler. renētis. q. si actor modum in taxando expensas excesserit, iudex taxare poterit equissimas, & eam sequitur, istam tamen cōmunem multipliciter impugnat Ias. in d. l. iusiurandum, quod ex conuentione, & tandem defendit cum duabus limitationib. quarum prima est, q. non procedat in tutore, quia si talē fecerit cōuentionem, non valebit. Altera quod non ita valeat d. conuentio: quin ante declarationem reuocari possit ex dictis Bart. in d. l. si de praeto. stipu. Alex. tamen in consil. 130. difficultas in si. libr. 1. dicit quod communis opi. est contra Bar. ad hoc, Sed ipse Ias. ad hēret. Bart. cum modificatione tamen videlicet, si superuenerit noua causa iusta, & rationabilis reuocandi iuramentum, puta, quod ille cuius dicto suo iuramento stari promissum fuit, effectus sit vnus ribaldus, alijs noua non superueniente causa al legata, & probata non possit reuocari arg. l. si cum Cornelius. ff. de solutio. secundum Angel. Imo. & Cuma. in d. l. si ff. de praeto. stip. & Alex. in d. l. iusiurandum quod ex conuentione & ita alias iudicatum fuisse & passissime consultus respondisse, & quod sic iuraret, & rationem tenentium contrarium videlicet, conuentionem non valere, ex eo quod inuitur ad peritium, confutat idem Bar. d. l. si. dicens quod reductio ad arbitrium boni viri in casu excessus per actorem in taxando commissi, illam destruit. ego autem vltra eos pro communi moueor alia ratione. certum quidem est pacta, quae neque do lo villo contrahentium, & pacifcentium sunt, neque legibus, aut constitutionibus, vel etiam bonis moribus obuiant, nec repugnant, licitaque, & honesta, valere. Iuris gentium §. praetor ait. ff. de pact. l. pacta quae contra leges. C. co. c. 1. eo. ti. in 6. c. fi. extr. eod. Sed pactum, & conuentio, de qua loquimur, est huiusmodi, ergo seruanda d. §. praetor ait. fac. reg. quae ab initio sunt voluntatis, & post reducuntur ad necessitatem. l. si vt certo. ff. commo. l. sicut. cum sim. C. de act. & ob. nec ratio illa, quod ex tali conuentione & pacto inuitetur quis ad peritium, & sic ad delinquendum, obstat mihi, quia quod quis vel lit delinquere lex non praesumit. l. 2. C. de offi. ciuil. iud. vulga. l. merito. ff. pro soc. cum si. & cum periturus Deum habeat vltorem propter iusiurandi, & religionis cōtemptum, & cum propria peierando laedat conscientiam. I. iusiurandi. C. de reb. cred. non praesumitur quis propria salutis immemor d. c. sancimus. 1. q. 7. & consequenter, quod peierare velit, fateor, tamen dicunt, & mihi placet, quod si peieraretur magnus excessus, patens & discretus ex qualitate personae illius cuius iuramento ex conuentione standum esset, q. tunc iudex moderari posset, iuxta not. l. si quando. C. vnde vi. & reducere ad moderatas, & rationabiles expen. de quib. in d. l. proferendum. §. si autem alterutra. C. de iud. cum isto casu appareat. quod velit delinquere, & detegatur dolus, qui semper in generali dispositione, etiam si in simplicem alterius voluntatem conferatur, excepto in dubio intelligitur. l. creditor. §. iaci. ff. mand. Bart. d. l. si in si. & l. si quis arbitrato. ff. de ver. obli. & hac sufficiant pro iis, quae nunc in q. proposita succurrunt. Sed adhuc instari posset contra hanc meam rationem. d. l. si. C. de pact. & no. ibi & in l. pactum quod dotali. e. ti. & c. 2. de conc. preb. vbi quod

quod pactum de futura successione, & hereditate viuētis im probatur, quod ideo est, quia inducit verum captandae mortis, & bonis morib. aduersatur, & tamen nec isto casu ex generalitate regule, quae sumitur ex d. l. 2. C. de of. ciuil. iud. & l. merito. ff. pro soc. non esset praesumendum, quod pacifcentes, in morte illius, de cuius hereditate agitur: respirare velint & sequenter pactum non deberet improbari, prout improbat, sed responderi posse arbitror. quod in terminis principalis quaestio nis nostrae ideo valet pactum de stado iuramento pacifcentis super expensarum, & damnorum scitatur, quia sic pacifcendo, & sentiendo tali iuramento, religionem, & fidē illius approbare videtur, & merito, quod dicto iuramento iuras declarauit, impugnare, non potest, et quod sit testis in propria causa, ad. de Bald. in l. parentes. C. de testi. Ancha. in c. nulli licere. de electio. in 6. Inn. in c. cum venerabilis. de excep. & quae abudē dixit Aym. Cra. conf. 100. incip. Titius & Seius. in fi. At in pacto de futura successione, & viuētis hereditate inter duos vel plures inficio eo, super cuius hereditate pacifcentur, factio cessat ratio praemissa, hinc est q. tex. in d. l. si. C. de pac. subiugit, nisi forte is, de cuius hereditate pactum est, consensum suum eis accommodauerit, & vique ad extremum vitae spacium persequerit, tunc enim sublata acerbissima spe, licebit eis illo sciente, & patiente pactioes seruare, & sic pbat ibi tex. q. consensu abstergit praesumptionem voti captandae mortis, ea in qua ratione, quod ex tali consensu vitus sit, vt dixi, fidem, & religionem pacifcentium approbare, & ex consensu sic approbata cum iuris praesumptione praedicta, cessat illa praesumptio, quod in morte eius de cuius hereditate pacifcentur machinari velint, cum vna praesumptio tollat aliam vulga. l. diuus. ff. de in integ. restit. cum sim. F. Turz.

Victus victori etiam in criminalibus condemnatur in expensis, q. est in vera calumnia, vt quia scit aliquem innocētem, se cus si est in praesumpta calumnia, idem, si iudex procedit ex officio, & per inquisitionem nisi ad investigationem alicuius. q. si instigator succumbit, debet in expensis cōdemnari, & idem in procurante, vel promouente. Clar. qu. 92. ver. sed nunquid, Grassus lib. 2. communium opi. c. 22. q. 1. communem dic. lo. de Amic. in conf. 5. 1. n. 1. communem dicit. Ber. Diaz. in pract. cri. canonica. c. vlt. & reg. 20. communem dicit. Soc. nepos p. 36. n. 14. in secundo. Soarez in eius thesauro. in ver. expensarum. n. 225. & communē dicit. Bart. in l. 1. n. 13. ff. ad turpilia. & ibi per Apostill. Nicel. de concordia glosarū. nu. 2. 14. communem dicit. Mar. sing. 207. vbi ponit fallentias. D. Hyer. Gabriel. in conf. 19. per totum Marcellus 36. nu. 1. in primo, communem dicit. à qua in cōsulendo & iudicando dicit non recedendum. Quando autem excusatur, vel non excusatur victus ab expensis. Ber. Diaz. reg. 274. Ant. Gabr. in suo communium opi. tit. de expensis. conclusionē prima. lib. 2. Fel. in c. accedēs. de accusa. n. 3. & si extrat statutum q. victus cōdemnetur in expensis. Tunc non obstante iusta causa litigandi, debet condemnari in expensis, vt est communis opi. de qua Mar. in pract. cri. in §. oportune. n. 43. & in l. patre vel marito. n. 18. ff. de q. si. vbi communem dicit. Franc. Mar. decif. 776. in 1. par. & 191. in 2. par. decif. Tolo. 4. 1. & in statuto Ferrar. ita dicit per Saly. Fel. in ca. inter monasterium. in fi. de sententia & re iudic. licet magis communem opi. dicat D. Iosephus Ludo. decif. Perusi. 52. nu. 3. esse in contrarium, etiam stante. d. statuto in eo, qui habet iustam causam litigandi, vide omnino Albam d. cōf. 5. & Nouellum reg. 23 §. cōtrarium. Ferrariae post varias allegatio. q. stante d. statuto omnino sit victus condemnandus in expensis, etiam q. habeat iustam causam litigandi fuisse conclusum dicit Mar. conf. 37. n. 10. & hoc idem repetit in consil. 44. ad si. idem est in instigatore calumniosi, vt per Clarum vbi s. sunt tamen quidam, qui in forma iudicij non instigant. sed cōscientiam iudicis informāt, quos susurriones appellamus, accedunt enim ad auriculam iudicis in secrete, & alios diffamāt de criminibus, & maleficijs, & isti semper incurrunt in poenam, tel lionatus, & possunt extra ordinem puniri, vt dicit Ang. in l. ob haec verba. ff. de iis, qui no. infā. & no. etiam q. innocēs non debet nec in sumptibus, nec in aliquo vexari, ac grauari, vt dicit Bald. in l. 2. in fi. C. de iis, qui aliter occiderit. quem ad hoc adducit D. Rol. à Valle. in consil. 17. nu. 5. vol. 3. & decif. Perusi. 52. & dicit Alba. d. conf. 5. quod lata sententia criminali absolutoria non est amplius tractandum de expensis, quando veniunt officio iudicis, si de eis fuit facta cōdemnatio, nec iudex potest sibi reseruationem facere. valet enim solum reseruatō taxationis, si facta tamen fuisset expressa cōdemnatio. & est com. opi. Alba. d. conf. 5. nu. 6. Bonac.

PRO. videtur, verbum, impporat fictionem in his, quae facti sunt. l. in omnib. ff. de cap. secus in his quae iuris. §. quaedā insti.

de actio. Bello. Vidua impudicē viuēs perdit dotem, Boe. decif. 338. n. 11. licet opi. contraria sit a quior Deci. in c. pastoralis. de iudi. & se cū dum istam aequitatem fuit iudicatum, vt per Boer. ibidem. B. Villal.

De iure regio mulier luxuriosē viuēs post mortem viri perdit omnia lucra acquisita, durante matrimonio. l. 4. tit. 4. lib. 5. ordina. idem.

Vidua committens stuprum, perdit dotem. Pau. de castr. in conf. 147. ver. praedictis ergo non obstantibus. nu. 4. par. 2. conf. & in l. fororem. n. 4. C. de his quibus vt indig. & in l. fideicommissum. C. de fideic. lat. in l. 2. n. 6. & Zif. n. 2. ff. fo. ma. Aegid. Bossius remissiuē in tract. cri. mater. ti. de coru. dam. & punib. n. 5. Et hanc sententiam Pauli de cast. magis communem & approbatam appellauit Nicol. Boer. in decif. 338. nu. 1. r. ver. quid dicendum, & nouissime Lancillo. Conrad. in suo praeto. & curia. Brevia. tit. de stuprato. n. 12. ver. item hic addas vt vidua committens stuprum. & Pet. o. Anchor. in suis quaest. lib. 2. q. 34. sed contrariam sententiam defenderunt Ale. de Imo. in d. l. fororem. n. 3. Ias. in d. l. fideicommissum. n. 2. Sighard. num. 9. ver. ex quo porro inferitur. Dec. in c. pastoralis. n. 8. ext. de iud. & l. cum quaedam puella. n. 12. ff. de iurisd. om. iud. Propterea inquit Maria. Soc. iu. hodie communem opi. esse contra Paul. de cast. conf. 111. n. 7. to. 3. conf. Et hanc sequitur Rol. à Valle multorum Doct. sententijs in vtramque partem adductis in conf. 86. tom. 2. conf. Ceterum cum Franc. Viuius de hac sententia in suo libr. 1. communium opi. in ver. vxor perdit dotem. vbi tamen ipse Pauli de cast. opi. approbat, Iul. Cla. in libr. sent. recepta. in §. stuprum. ver. sed nūquid vidua. & Emanuel.

Soarez in Thesauro receptorum sententiarum, in verb. vidua stupro inquinata. scripserint, nihil pterea addo, nisi quod hanc vltimam sententiam contra Paul. de cast. veritatem esse apostil. voluerit in suis addit. ad lec. Phil. Decij in d. l. cum quaedam puella. litera B. nisi vidua infra annum luctus fornicaretur, & ibidem ipse opi. Alex. communem esse dicit. De conciliatione autem illarum sententiarū contrariarum, quando vidua commississet stuprum, infra annum luctus, aut post annū luctus, pulchrē scribit Io. de Garronib. in auth. iisdem poen. n. 21. C. de secūd. nupt. cuius quoque meminerunt Clarus in d. ver. sed nūquid vidua & Rol. à Valle in d. conf. 86. n. 53. ver. ad vltimum. Et ita iudicatum esse in stupro cōmissio j. annum luctus, pro opi. affirmatiua in Senat. Pedemōt. dicit Octa. Cache ran. in decif. S. fena. Pedemon. decif. 77. in fi. vbi ipse tota decisione, sententias vtriusque opi. tam affirmatiuae quam negatiuae late explicat. kirchouius.

Vidua propter stuprum dotem amittit, si j. annum luctus committit. Secus si post annum quia non amittit secundum magis communem opi. de qua D. Rol. à valle in consil. 85. nu. 19. §. 4. 1. vol. 2. vide omnino D. Olasum. decif. 77. per totū, Riminal. conf. 589. num. 5. vbi & nouiss. Riminal. d. litera E. in Addi. vbi magis communem dicit. vide Arium Pinellum in l. si. C. de bo. mater. & Clarum in §. stuprum. ver. sed nūquid vidua. vbi communem dicit, q. etiam q. infra annum luctus committat stuprum, non perdit dotem. idē tenet Chircouius communium opi. centuria quinta, conclusionē 99. & magis communem opi. dicit, quod non amittat dotem. Soarez verficul. vidua. numer. 57. & vide ibi. nu. quinquagesimo octa. uo. Bonacoff.

Viduis & pupillis concessum est ab Imperatoribus priuilegium aduersarios suos trahēdi immediate coram tribunalibus suis. l. vnica. C. q. Imper. inter pupill. vel viduas, vel miserabil. pers. cognoscat. eo iuris beneficio vt vidua vel pupillus gaudere possit, requirit, quod vidua vel pupillus sit pauper & no diues. Doctores communiter in c. significatiuis. extra. de of. sic. delega. Alex. de Imo. in conf. 121. ver. secun. d. respondeo. nu. 14. in 1. libr. conf. & Andreas Tiraq. in l. si vnquam. in verbo. facultatum. C. de reuoc. donat. Et hanc scribentium communem sententiam esse affirmant Ripa in l. 1. nume. 48. ff. soluto matrimonio. & Rolan. à Valle. in consil. 20. numero 12. cum sequentibus. & numer. 20. in secundo Tom. conf. Kirchouius.

Vidua quae stuprum commisit intra annum luctus dotem amittit secundum magis communem per Olasum. decif. 77. Rol. conf. 86. nu. 44 & 45. lib. 2. Gerard. feng. 48. Pract. Pap. form. li. bel. ad vsum fruct. ver. vxor. quondam. n. 3. Did. in epito. ad 4. lib. decr. 2. par. c. 7. §. 6. secundum quam opi. vidi iudicatum & vide quae habentur §. lib. 2. verb. binubis.

Vidua stupro inquinata dotem amittit. commune dicunt Boer. decif. 338. Bellon. in rub. nu. 83. C. de edend. & qui alios congerit Franc. Viuius lib. 1. opi. 447. Sed quidquid illi corni.

centur, verius profectio, ac iustus contrarium est, quod cum quamplurimis asserit doctor meus Arius Pinelus in l.4.nu.9. ver. sed contrarium. C. de bo. mater. Quod etiam magis commune attestatur Soci. in l. lun. conf. 3. nu. 7. lib. 3. & vsu receptum lul. Clar. in pract. §. stuprum. versu. sed nunquid. E. Suarez.

Vidua inhonestè habens, easdè prorsus pœnas subit, quas secundò nupta intra luctus annum vt cômune pono ex Ang. in §. vlt. in fi. instir. de legit. patr. tut. Hipp. in l. vna. n. 54. & n. 56. C. de rapt. virg. Palat. Ruu. in rub. §. 67. n. 3. & n. 14. de do. inter vir. & vx. Arelat. in l. generaliter. n. 2. C. de fecund. nup. Ar. Pi nel. in l. 4. n. 18. C. de bo. mater. Vidua autem intra luctus annu secundis nuptiis se subiiciens, licet Pontificio iure nullas hodie pœnas in mariti gratiam iure ciuili sanctas det, tamen pœnas ob liberos indiciis, etiam si post illud anni tempus secundò nubat, obnoxia fiet. vt commune scribo copiose §. ver. nuptias. Quin & viduæ vel meretrices, vel inhonestè viuentes nullis viduarum priuilegiis statuto, seu consuetudine indultis potiuntur commune inquit Fel. in ca. significantibus. de offic. dele. Cag. in l. cum quadam puella. n. 5. de iurisd. om. iud. Frac. Viuius lib. 1. opi. 293. idem.

Vidua sub conditione, nõ nubedi, legato honestata, ac post mortem illud restituere iussa, si conditioni non paruit, è vestigio ipsum restituet commune interpretum placitum constituto ex las. in l. Gallus. §. & quid si tatum. n. 28. ff. de lib. & post. & in l. Lucius. ff. eo. titu. & in l. si mater. verb. facit ista lex. C. de instir. & subfirur. Iacob. de sancto Georg. in l. si pater. C. de iure dot. Ant. Gomez. latè de contract. cap. 1. n. 34. E. Suarez.

Vidua pauper intra dotis restituendæ tempus à mariti hæredibus alenda est. commune renücio ex las. in l. diuortio. nu. 18. ff. fol. mat. Capi. decif. 24. Ant. Gomez. in l. 50. Tauri. n. 48. Rebus. ad cõstit. Aallic. lib. 1. tit. de sen. prouit. art. 9. gl. 1. n. 10. & qui inconsideratè generalius, atque in perpetuum id pfert Franc. Viuius lib. 1. opi. 143. Non tamè itidem lucrum cessans aut damnum emergens illius temporis vidua consequetur, ex Deci. c. salubriter de vsu. vt receptum affirmat. Matt. de Affli. decif. 284. Aym. Crauer. conf. 189. nu. 5. Did. à Couar. lib. 3. resol. c. 1. n. 3. ver. 6. hinc etiam cõstat. vbi eleganter, & copiose hanc rem agit. Quin nec statuto concedi viduis poterit, vt interim dum illis dos nõ soluitur, decem pro vnoquoque ceterario, aut quid simile nascantur. quia etiam id vsuræ attribuitur commune aiunt Soc. conf. 56. lib. 3. las. in l. fuerat. nu. 19. instir. de act. & qui multos in contraria profectos refert, atque id rectè explicat Did. à Couar. d. c. j. n. 5. ver. septimò ab eadem ratione. quam etiam in rem vide quæ j. obseruo. verb. vsuræ. idem.

Vidua dote habita & aliis accessoriis: quando commisit stuprum ante lapsum anni, & inde etiam peperit, priuari debere scribit castr. conf. 121. Rom. conf. 286. Hyp. conf. 13. lib. 1. & singul. 23. 4. 16. in l. vnic. pen. 68. & seq. C. de rapt. virg. las. in l. 2. col. 2. fol. mat. Bar. in l. pen. C. de adult. Dec. conf. 307. num. 5. de quo plura no. Gerar. de petra. sing. 48. tex. iuncta gl. d. l. pe. de adult. Syl. nupr. car. 148. & seq. nu. 46. Dec. in ca. pastoralis. n. 8. vbi Fel. col. 3. circa med. verb. mulier. de iudi. prac. Pap. for. libr. ad dotem & vsu. ver. vxoris quondam. nu. 3. vbi in apostil. pulchrè O. f. decif. 77. Rol. conf. 86. nu. 44. & seq. lib. 2. post Castr. in l. sororem. nu. 4. C. de his quib. vt indig. cui autem veniat applicanda? & dic. quòd si extant filij primi viri quòd eis applicari debent tanquam legitimis parentum successoribus, vt in simili not. Do. 3. in auth. bona damnatorum. C. de bon. proscript. Hyp. dicit. conf. 13. in fi. conf. 93. lib. 1. cum enim paria sint quo ad pœnam adulterium & stuprum: vt per Hypol. dic. conf. 13. castr. Alex. in l. si ab hostibus. §. si his. solut. matr. merito diceñt ea omnia bona filiorum primi matrimonij esse debere, nec fisci, aut aliorum, ex not. per Bal. l. 1. C. de sec. nupt. Soci. conf. 3. lib. 1. Alex. conf. 174. lib. 5. Dec. conf. 85. Quid de vidua stuprum committenti: & dote tem repetenti, & vide quæ scribit Syluestr. in summa. ver. Dos. num. 16. versu. septimum Quid de filio nato in 9. mense ex vidua quæ statim mortuo viro efficta est concubina alterius? & dic. q. præsumitur primi mariti ratione legitimitatis & matrimonij, teste Crem. singu. 127. & not. Do. Bar. & Alexan. in l. Gallus in princ. ff. de lib. & posthum. vbi Bar. ponit q. quando vidua accepit 2. maritum. & aliam qu. diuersam ponit Bal. in rub. C. de proba. Quid de vidua nubenti: an perdat tutelam? & Dic quòd sic, ex not. per Syl. nu. car. 153. nu. 50. 54. vbi etiam querit, an nubens non petito tutore perdat successionem, distinguere, vt per eum ibi.

Vidua mutari defuncti hæredes quæuis iure teneantur reli. re com. dic. Caccialup. de iudo. nu. 40. glo. si. ff. de aleat. quam omnes D

etæ vx. dotis bona immobilia statim tradere, mobilia verò intra annum, l. vnic. §. ex actio C. de rei vx. act. no. in ca. 3. de don. inter vir. & vx. Quorum mobilium fructus efficiuntur ipsorum hæredum, nec tenentur ipsi eos restituere post anni dilationem cum ipsis bonis, iuxta gl. & communiter doct. in l. diuortio ff. fol. ma. & in d. §. ex actio quam reprobatur castr. d. l. diuortio vbi Alex. nu. 18. de qua per las. lib. 2. respon. c. 3. interrim tamen dum mobilia dotis non restituuntur: alenda est vx. vidua ab hæredibus mariti si ipsa nõ habeat vnde possit se alere. gl. communiter approbata in d. l. diuortio in prin. gl. & Bar. in d. §. ex actio quam dicit commune Alex. d. l. diuortio col. 5. & eam æquiore dicit Abb. conf. 39. lib. 2. doc. in l. fi. C. de bo. mat. Zaf. d. ca. 3. in fi. & aliqua etiam scribit castr. in l. 1. n. 5. C. de leg. quamuis Abb. d. conf. 39. & castr. d. l. diuortio dubitent, si tamen vidua intra annum ad 2. matrimonium transferit: hæredes prioris mariti, nec tenentur mobilia reddere intra annum, nec alimenta præstare, de quo vide que habentur per praet. Pap. for. lib. ad vsu. ver. ac etiam alimentis las. in §. fuerat nu. 25. inst. de act. Garon. in rub. n. 4. C. de sec. nup. pœna. 17. quorum opi. non probatur si 2. maritus esset pauper, nec haberet bona vnde possit vx. alere, quo casu, vel debent hæredes alimenta vx. præstare, vel ei dotem restituere, & quamuis dicto casu quo tenentur hæredes mariti alere vx. viduam, teneantur etiã ei dare vestes viduales lugubres etiam preciosas l. verbo victus de ver. sig. Ang. in l. decreto C. ex quib. caus. infam. irrog. Aret. in d. §. fuerat in fi. inst. de act. & hoc in inspecta personarum & regionis qualitate, si tamen vestes ipsas dedereint casu quo non tenentur: Dic, quòd præsumuntur donasse pro tempore viduitatis, Alex. in l. is qui quadraginta §. ff. ad l. fal. nec ipsi viduæ incumbit probatio consuetudinis deducendi tales vestes ex viri præmortui hæreditate: sed illius tantum consuetudinis qua viduæ his vel illis vestibus solent luge re maritos, vt per Capic. decif. 26. Quas vestes tenetur foemina ipsis hæredibus reddere: si nubat intra annum luctus, teste Bal. conf. 478. lib. 5. Campeg. de dot. 2. par. q. 56. lup. in rub. de don. §. 1. n. 8. qui duo loquuntur tatum de preciosis, Bal. tamen indistinctè de omnibus, quem sequitur Alex. d. l. is qui quadraginta §. ff. Garon. in rub. C. de sec. nup. nu. 43. pœna 18. de quo vide Guid. Pap. q. 296. Rol. conf. 10. nu. 18. lib. 1. conf. 14. nu. 55. conf. 15. nu. 7. lib. 3. Aufr. ad capel. Tolof. q. 36. quæ nota, quia vidi consulum secundum eam concl. quòd mulier sol. ma. vestiri dēt panis lugubrib. & bellis, expen. hæredum mariti ex præall. de alimētis aut præstati viduæ intra annu, vide eundè castr. d. l. j. C. de leg. vbi et cui operari debeat eo tpe durate.

Vidua dicitur esse in primo mari. quosque 2. ÷ hat nuptias, & sic iisdem priuilegiis gaudere debet: quibus si maritū hret, secundum Castr. in l. de emancipatis. in prin. C. de leg. har. quæ vide etiam in l. omnem. C. de bon. matern. vbi etiam an vidua alenda sit de bonis mariti & an possit etiam vsuras dotis petere: vide ibi plura not. & melius per Didac. Resol. lib. 3. c. 1. nu. 3. docto. in apostil. ad Abb. in c. ex parte B. de for. compet. vbi etiam an vidua dicatur persona miserabilis, & an mariti priuilegiis gaudeat: & quæ vidua seq. domicilium mariti primum & retinet honorem primi viri donec viro inferioris gradus nupserit, teste Abb. d. c. ex parte B. nu. 14. quæ autem proprie dicatur vidua, & quid secundum commune vsu loquendi: vide pulchrè per doct. in apostil. ad Abb. c. ne pro defectu col. 1. de elec.

Vidua remanens in domo viri dotem non petendo per multos annos, an postea ipsam petendo non facta mentione alimentorum, possit ipsa alimenta petere per tempus quo non stetit? Dic q. non, secundum Franc. de Castellione. conf. 33. Et an mulier post annum à die soluti matrimonij si dos non restituatur, alenda sit ab hæredibus viri? Dic vt per doct. in apostil. ad Bart. in lat. qui natura. §. non tantum. ff. de neg. gest. vbi plenè distinguunt pulchrè Burfat. conf. 8. nu. 4. 1. & seq. lib. 1. vbi q. vxor etiam post annum luctus non petit interusurium dotis suæ ab hæredibus mariti, nisi contra illos protestata sit, & fecerit quicquid potuerit, iuxta commune ibi relatum.

PRO. Vigilantibus & non dormientibus iura subueniunt. l. pupillus. ff. quæ in fraudem credito. nec enim. ff. ex quibus causis maior. Bello.

Villa, aut castum si tenetur de delicto commissio in suo territorio, non statur dicto damnum passu, nisi probetur, ias. in l. si quando. nu. 37. C. vnde vi. com. dicit. B. Villal.

villa non tenetur pro damno absconsè dato, nisi verè damnus probetur. non periuurium damnum passu. communis est opi. Paris. conf. 158. nu. 28. in 4. Bonacoff.

vincens in ludo reprobato, tenetur lucrum victo restituere com. dic. Caccialup. de iudo. nu. 40. glo. si. ff. de aleat. quam omnes D

omnes DD. indistinctè approbat, vt dicit Aug. ad Ang. de malef. in verbo Metitor de mali dadi. n. 23. Sed de consuetudine non seruatur, vt idem Aug. ibid. nu. 17. & ideò talis consuetudo excusare vincet, q. non teneretur restituere lucratum, dummodò in ludo fraus non interuenit. vt commune attestatur Barba. conf. 66. n. 7. li. 3. quem refert Rochus de consuet. nu. 6. Cla. lib. 5. §. Ludus versu. item vincens. P. Fich.

Viro cui non sit soluta dos, debentur alimenta, secundum commune per Burf. conf. 120. nu. 43. lib. 1.

Vincula duo, sunt fortiora vno. auth. itaque. C. com. de suc. cef. Vnde prohibitio testatoris concurrens cum prohibitione legis, fit potentior, quàm si sola esset. Est communis doctrina scrib. in l. filius. §. diui. ff. de leg. 1. Soci. iu. conf. 16. n. 22. vol. 4. E. Muscul.

PRO. vinum lætificat cor hominis. Iudi. 9. Eccl. 40. gl. in l. 1. ff. de per. & commo. rei vend. Bello.

PRO. vinum inducit mentis exilium, & libidinis prouocat incentiuum. c. à crapula, ext. de vi. & ho. cler. idem.

PRO. vinum inducit obliuionem, vnde iustinianus quondam non meminere de quibusdam legibus quia nimium biberat. ita refert accursius, in l. fi. C. in quibus cau. in integ. resti. non est danda. idem.

Vinum vetus obligatus ad reddendum, satisfacit si dat nouum: Et creditor compellitur recipere, quod & bonus iudex arbitrabitur, Io. Cora. in Miscell. libr. 3. ca. 12. nu. 6. com. dicit. B. Villal.

Vinum admixtum sanguini post consecrationem, non tranfit in sanguinè, nec madidat, i. balneat sanguinem, & est ratio, quia vt communiter dicunt canonistæ, & est com. opi. theologorum, sanguis non est in calice per effusionem, sed per glorificationem corporis, vnde i calice est integrum corpus Christi, sicut in Eucharistia. abb. fufius in c. cum Marthe. nu. 4. de celebratione missarum. q. not. quia aliter credere esset crimen. Bonacoff.

Violator sepulchrorum, ex illis extrahens armata manu ca dauera, vel ossa mortuorum, punitur pœna capitis, sed hoc vsu non recipitur. Cla. q. 68. versu. violator. Bonacoff.

PRO. vir & vxor vna, & eadem persona reputantur. l. si stipulatus fuero. ff. de verb. obl. §. 1. inst. de vsu. & habit. l. 1. ff. rerum amot. l. aduersus. C. de crim. exp. hære. Bello.

PRO. viri docti fulgent in orbe velut stellæ, seu splendor sit mamenti. Dan. 12. auth. habita. C. ne fil. pro pat. in c. super specula. extra. de mag. Bello.

Viro & vxore simul aliquid emen an cuique pro virili acquiratur? præsertim ambobus in possessionem missis, & dic, q. vnusquisque pro dimidia sibi acquirat, secundum veriore sententiam per O. f. decif. 140. nu. 6. & seq. vbi ponit limit. ad l. quintus. de don. inter vir. & vx. & tandem in casu de quo ibi dicit senatum censuisse hæredem mulieris iure agere, eiq. relaxari esse dimidiam pretij empti, salua hæredibus viri, actio ne personali ad pretium, aduersus hæredem mulieris, & rei vendicatione in subsidium, de quo vide quæ scribit Bal. conf. 349. li. 2. in antiq. Bar. in l. & si instrumenta. n. 6. C. de fid. instir. li. 10. Quid quando simul vendunt? & dic q. eo casu venditionis præsumitur vxor adhibita pro forma, & totum precium peruenisse ad maritum teste Boer. q. 23. Bal. in l. mater. col. 5. nu. 1. C. de rei vend. Aym. conf. 90. affl. decif. 209. Rol. conf. 64. nu. 8. nu. 9. li. j. Quam concl. ita etiam intelligit & dicit pro cedere etiam in emptione Sebast. Med. lib. reg. reg. 9. incip. cor. relatiuorum nu. 99. vbi inter alia plura allegat etiam O. f. de cif. 113. nu. 10. 140. nu. 2. Boer. q. 48.

PRO. vires pactorum sunt quatuor, pariunt, perimunt, infor mant, & elidunt. gl. in l. pacta. C. de pact. Bello.

PRO. virginitas, semel corrupta restitui non potest. l. vnic. C. de rap. virg. Bello.

PR. Virtutum præmia tribui merentibus conuenit. l. fi. C. de stat. & ima. Bello.

Virtualiter comprehensa, non dicuntur comprehendi sub litera, sed solum quod de necessitate infertur. curt. iun. conf. 6. n. 7. com. dicit. Et sic declaratur dictum decij in c. translatò de 70 confit. in antiq. n. 3. de quo per Alex. conf. 126. vol. 6. per totum, vbi dicunt, q. statutum dicens instrumentum habere executionem paratam, extenditur ad comprehensa in instrumento ex dispositione iuris communis. per d. Ang. in l. 1. ff. de his, quæ in testamento delent, quæ faciunt ad de clara. l. 4. tit. 8. lib. 3. ordi. pro quibus est illud Ant. de Fano. de pign. n. 187. vbi dicit quod statutum disponens, q. instrumenta confessionata, ac guarentigiata habeant executionem paratam, habet etiam locum si petatur exequi tacita hypotheca, quæ comprehenditur in dicto instrumento, & dicit hanc esse communem opi. Nota 80

tamen, q. hæc habet locum contra principaliter obligatum, secus tamen quoad alium tertium, vt ibi per eum per plura, quæ non transcribo.

Amplia ad dotem, quæ non fuit stipulata tradi per maritum, nihilominus mandabitur executioni ex instrumento dotis habente executionem paratam, ias. in l. certi conditio. nu. 2. i. ff. si cert. pe. com. dicit.

Limita communem in clausula ex certa scientia principis, si expresse non apponatur, sufficit quòd comprehendatur. fely. in c. si quando de sent. ex com. com. dicit. B. Villal.

Vis compulsua, vel expulsiua requiritur ad hoc, q. quis cadat iure suo, & sic communiter intelligitur l. extat. ff. quod me tus caus. secundum Alex. in l. non dubium. C. de leg. 1. Io. Dur. in art. testan. tit. 6. cau. 12. com. dicit. B. Villal.

Vim vi repellere licet cum moderamine inculpatæ tutelæ, non solum iure fori, sed etiam poli, Ant. Nice. in concor. gloss. concord. 56. com. dicit. Villal.

Vis à priuato iustè illata nec ob vitæ defensionem impunè propulsatur. com. inquit Raphael ful. in l. vt vim. nu. 1. ad fi. ff. de iust. & iur. E. Suarez.

PRO. vim vi repellere licet. l. 1. §. vim vi. ff. de vi & vi ar. l. vt vim. ff. de iust. & iur. l. scientiam. §. qui cum aliter. ff. ad leg. Aquil. can. ius naturale. 1. dist. c. si verò. 1. extra. de sent. ex com. Cl.

Vitium & repertum communiter fit per totam Italiam. Cla. q. 44. & hanc esse com. practicam dicit. Blanc. in sua prac. crim. fol. 3. nu. 6. Gandi. de malef. tit. de præsump. nu. 6. Fran. Mar. de cif. 181. in 2. part. Cafonus in pract. cri. in præmissis. cap. 2. & quæ sint læthalia vulnera. ponit Cyrillus in summa cri. tit. de testibus. §. 2. col. 3. vide omnino ipsum Clar. d. q. 44. versu. quando vero. ad fi. Bonacoff.

PRO. vitium auctoris, nocet singulari successori. l. vitia. C. de acq. poss. Bello.

PRO. vitio naturali facillè parcendum est in l. aluminium. §. vitium. ff. de dam. inf. l. 1. §. si non pp. vbi no. ff. si quis caut. idem; PRO. vitia testatorum transeunt in hæredes. l. cum hæres. ff. de iuer. & temp. præsc. idem.

PRO. vitio expresse, non vitiatur tacitum æquè principale. l. si fideiusor. ff. de leg. 1. Bello.

PRO. vitiosus tacitus intellectus non subauditur. l. 2. C. de cond. infert. idem.

PRO. vitiosa possessio non iuuat possidentem. l. improba possessio. C. de acq. poss. §. furtiuæ. instir. de vi. nec eius hæredem. l. vitia possessio. C. de acq. poss. nisi contra extraneos. l. fi. ff. de acq. poss. idem.

PRO. viuæ voci plus credendum quàm mortuæ in §. si verò moriantur. in auth. de fid. instir. idem.

PRO. viuere in perpetuum, per gloriam intelliguntur, qui in acie pro repub. occiduntur. §. 1. inst. de excu. tut. idem.

Viuere quilibet præsumitur vsque ad centum annos. l. fi. §. & nobis. C. de sacros. eccl. & l. an vsu fructus, in fi. ff. de vsu fructu gl. Bart. & ceteri, in l. 2. §. si dubitetur, ff. quemadmo. testa. aper. Bart. Ang. Imo. & Roma. post gl. in l. sed & si de sua. ff. de acq. har. Ferra. in sua pract. Pap. in for. libelli, quo petitur hære di ex testa. §. possidebat. n. 2. & dec. conf. 204. n. 4. & conf. 575. n. 10. vbi recitat istam esse cômune regulam, & opinionem.

In contrariam verò partem inclinauit consulendo Gomez. conf. 119. n. 8. vol. 1. Deciti. tubanter, l. si emancipati, C. de col. lat. & Alc. in tract. præsump. in reg. 1. præsum. 44. qui eam limitat, & declarat, & Ruin. conf. 189. nu. 14. vol. 1. Paris. conf. 86. nu. 20. cum aliis seq. vol. 4. & Coua. in suis resolu. tionibus, lib. 2. c. 7. nu. 6. post alios signatos ibi per eum. Zuchar. in l. fi. nu. 200. C. de edic. diui. Adr. toll. & Fran. Coscius, c. 1. de constituto. n. 23. & seq. & istam vltimam opinionem sequeretur Rainaldus Rodolphus Perusinus, dum publicè interpretabatur, d. l. si emancipati, tamen eius opinionem, & sequacium, tanquam in iure non veriore & rationabiliore omnino reiicio, & sequor primam sententiam, glof. & Bart. commune, quia amicus Plato, amicus socrates, sed magis amica veritas, & canone te decipiat. Corn. conf. 240. nu. 9. & seq. vol. 1. vbi temerè dicit istam gl. & Bart. opi. iure non probari, & illam ait insolentes & vulgus tenere imò præcauendum est potius ab asseritione Apostill. hæretici attestantis à femetipso in scholiis ad Alex. conf. 1. nu. 42. vol. 5. opinionem istorum contra commune his rēpotibus crebriorem fore. & aduerte, q. hoc tempus centum an. statutum à Legisistis vitæ hominis est etiam nimis breue, nam ante diluuium ætas hominum erat prolixior, vt in Adam. & Eva primis parentibus, qui vixerunt. ann. 930. Seth. 912. Enoch. 905. Cham. 910. Malael. 395. Iaphet. 962. Mathusalem. 969. vt habetur per Augustinum, capitu. decimoquinto. de ciuit. Dei. sed post diluuiū Deus constituit 80

tempus breuius, vt tradit Ioseph. de antiqua. lib. j. c. 5. & 8. Licet quoque illo tempore satis longius esset tempus vite mortaliu, vt habetur, Genes. c. 1. & hoc siquidem ante diluuium homines erant religiosi, & ab ipso Deo facti, & pabula oportuna eis erant preparata, id est tantorum annorum curriculum viuebant, deinde ob virtutes gloriosasq; utilitates, quas iugiter perferunt, i. astrologiam, geometriamve, Deus eis amplius viuendi solatia condonauit, quæ nunquam antea dicere potuissent, nisi sexcentis vixissent annis: per tot enim curricula magnus annus impletur, hæc ibi Iosephus, adducens authoritates tam Græcorum, quam Caldeorum, ac Aegyptiorum, & idem firmat, c. 14. eiusdem li. & q; tempore Moysi positum fuit per Deum tempus vite hominis annorum 120. & post tempora David annorū. 70. & in potentatibus 80. Psalm. 79. quamuis ex loco Genesios præcitato scriptum sit, non permanebit spiritus meus in homine in æternum, nam caro est, erit que dies illius 120. sic etiam ante tempus Moysi erant anni 120, & in declinationem deflexit vita hominis, cum habeatur ecclesiastici. 18. numerus dierum hominum, vt multum ceterum anni, prout apud legistas statutum est, & docuimus supra ex communi opinione. dum ergo tempus habemus operemur bona, Christoq; adheramus, cui vero Deo laus, gloria, & gratiarum actio debetur in sempiternum. amen. & si quid boni di dum extitit ipse altissimus princeps Deus fuit reuelator. F. Viuius lib. 2. opi. 3. 18.

Vita humana ad centum vsque an. duratura non præsumit, & si vltra eos non durare præsumitur. quamuis. n. ad illos quipiam aspirare possit: tamen præsumptio generalis non est, & quamuis alium ad ipsos peruenturum, & si maxima sit neminem vltra illorum seculum vitam prolaturum. vt verum & commune interpretum dogma renouit ex Aret. in l. sed & si de sua. ff. de acq. hæ. Corn. conf. 119. & conf. 340. lib. 1. & consil. 181. lib. 1. & conf. 181. lib. 2. & conf. 208. & conf. 243. lib. 2. iaf. in l. vi. ad fi. C. de sacros. eccl. dec. in c. cum dilectus. de confir. vit. in l. vlt. nu. 28. C. de edict. diui. Adr. toll. & conf. 375. n. 10. & in l. si emancipati. C. de collat. & Cor. Soc. Gozad. Alc. Mar. met. Capi. Neuz. Coraz. Mon. Cotta, quos laudat & probat præclarus iuris antecessor Arius Pintel. in l. 2. c. vlt. nu. 33. C. de rescio. ven. Paris. conf. 87. in fi. lib. 4. Viuius etiam li. 2. opi. 3. 18. ac Port. lib. 1. concl. 11. E. Suarez.

Vitam allegans pro fundamento, debet illam probare, Bell. conf. 56. nu. 1. com. dicit, ex Bar. in l. si quidam. C. fo. ma. & moder. in l. si emancipati. C. de colla. & in l. sed & si sua. ff. de acq. poss. quam intelligit nisi alias allegas possideat, quia possessio releuat ab onere probandi. vt per Bar. in l. si inter. ff. de reb. du. bi. & ibi Socii. Villal.

PRO. vltima mora nocet. l. illud. ff. de pericul. & commo. rei. vend. Bello.

Vltima illa voluntas testatoris q; validatur ex dispositione, si quis autem l. hac. vltima. C. de testa. non est testamentum, sed defertur ex illa successio ab intestato. com. d. Cla. in §. test. q. 97. ver. l. tem. scias. P. Fichard. ex Claro.

PRO. vltimum supplicium mortem interpretatur. l. vltimum supplicium. ff. de pœ. Bello.

Vltima voluntas semper est interpretanda ita, vt impleatur testatoris intentio, & voluntas. l. 3. in fi. C. de lib. præte. l. in conditionibus primum locum, in prin. ff. de cond. & demon. Et prædictam opi. si recte aduertatur, tenuit Bart. in l. cum certu. ff. de auro & arg. leg. Corn. conf. 287. in hac consultatione v. lu. 1. Socii. in conf. 44. sub nu. 7. vol. 4. Vbi post alios allegat Aret. in conf. 11. procedendum est breuiter, asserens, hanc esse communem opi. quod etiam firmavit in conf. 94. diligenter consideratis, & in conf. 112. consideratis diligenter. E. Musc.

PRO. vltra hoc quod accepit, re obligari neminem constat, f. cum vltra. C. de non nu. pec. Bello.

PRO. vniformis debet esse in iure intellectus, nec est admit tendus ille intellectus, qui diuersificat legem, separando cau dam à capite. gl. in c. consuetudinis. xj. dist. & in c. maiores. ver bo tota. extra de baptis. idem.

In iudiciis vniuersalibus valet sententia incerta, respectu rerum, sed si fiat postea liquidatio in executione. est com. opi. fecun. Aret. conf. 110. clarissime. M. Cherian.

PRO. vniuersitati legata, accedunt postea nata. l. grege le gato. ff. de leg. 1. Bello.

PRO. vniuersalis oratio negatiua, non potest dici falsa ante quam in quolibet particulari sit possibile. l. si necessarias. §. si annua. ff. de pignorat. actio. idem.

PRO. vniuersale nomen, recipit augmentum & diminutio nem. l. peculium. ff. de pecul. l. pecunia. §. hæreditas. de ver. sig.

PRO. vniuersi consentire non possunt. l. 1. §. si. ff. de acq. poss.

PRO. vniuersitas iurium, & corporu non vendicatur. l. ven dicatio. ff. de rei ven. idem.

Vniuersitas, vel corpus fictum representans viuum, acquirit possessionem, iaf. in l. possessio appellata. §. municipes. n. 9. ff. de acq. poss. com. dicit. Villal.

Vniuersitas non constituitur contumax, vel in dolo ex con tumacia syndici, sed debet fieri in collegio vel in vniuersitate citatio. Balbus dec. 60. com. dicit. idem.

Intellige istam communem in prima citatione, quæ debet fieri à gubernatoribus ciuitatis, secus tamen in aliis, vt habe tur in l. 3. tit. 2. par. 1. & gl. ibi. idem.

Vniuersitas per syndicum criminaliter accusare potest, cõ muniorem dicit D. Minsigerus obser. 76. cent. 4. sic etiam de fendere se per syndicum potest, vt ibidem. P. Fich.

Vniuersitas, vel collegium ad hoc q; obligetur ex contra ctu, vel delicto, requirit q; fuerit solenniter conuocata, & con gregata, & q; præcesserit propositio, & consilio dato sequatur deliberatio, alias nõ dicitur fieri per vniuersitatem sed per sin gulos. curt. iu. 175. nu. 9. in fi. com. dicit. B. Villal.

Nota ad intellect. l. 17. tit. 10. par. 7. & si non teneatur, tamen in quantum ad ipsam vniuersitatem peruenit, tenetur. l. 5. titu. 15. parte 7. idem.

Vniuersitas tunc demum delinquendo, vel ex delicto obli gatur, quando vel omnes vel maior pars, communicato con silio, & præcedere deliberatione progressi sunt ad delinquen dum, com. dicit Minting. obs. 79. Ergo si etiam omnes tamen vt singuli fecissent, nullo s. præhabito consilio, tunc non vide tur communitas deliquisse, secundum Io. Lig. vt ibid. I. Fich.

Fallit nisi vniuersitas vel expressè vel tacitè ratificaret, non puniendo, s. delinquentes. Et hanc limitationem similiter cõ munem dicit Lud. Carrerius, vt ibid. refertur. idem.

Vniuersitas, ecclesia, castrum, aut ciuitas si destruat factio superioris sine spe reedificationis, amittit omnia iura sua, nec si reedificetur, illa recuperat, vt si destruitur à Tyranno, ea nõ amittit, Bell. conf. 1. n. 8. com. dicit. Et nota ad communem in verbo, collegij iura. Villal.

In actib. Vniuersitatis duæ partes adesse debent, & tunc suf ficit quod maior pars præsentium fecit doct. l. quod maior. ff. ad munic. in l. nulli quod cuiusq; vniuers. & l. nominatio. C. de decur. lib. 10. F. Turz.

Vniuersitas vel collegium potest accusari & condemnari, com. dicit Alb. in l. ea quidem. nu. 15. C. de accus. & in l. si quis in tantam. Paris. conf. 2. nu. 10. li. 4. Sed nota, quod ad hoc vt ciuitas, vniuersitas, vel collegium dicatur delinquere, & con sequenter puniri possit, non sufficit q; totus populus, vel om nes de collegio aliquid faciant, sed necesse est, q; præcesserit ad id consilij publici conuocatio, & eius deliberatio, vt dicit Bar. in l. aut facta. §. si. n. 6. ff. de pœn. & ita dicit com. esse abb. in c. dilectus. 2. nu. 13. de simonia. quem refert summa Syluest. in ver. excõcicatio. 7. in 15. excom. 4. dub. Tort. inter conf. Ant. de Butrio, conf. vlt. nu. 3. colleg. Flor. inter conf. cur. sen. conf. 2. 1. nu. 5. in fi. curt. iu. conf. 174. n. 3. 6. & conf. 185. n. 9. Corn. con sil. 224. lib. 4. Et si deliquit vniuersitas, non præuia consilij delib eratione, non punitur tota vniuersitas, sed qui deliquerunt tanquam singuli. Cla. d. lib. 5. §. fi. q. 16. ver. vlt. quæro. P. Fichard.

Vniuersitatis duæ partes adesse debent ad hoc vt actus va leat. l. nulli, ibi cum duæ partes. ff. quod cuiusq; vniuersita. no mi. l. nominatio. C. de decur. lib. 10. Et ex his duabus par tibus debet ad minus sentire maior pars. l. quod maior. ff. ad municipa. Hanc opi. Legistarum & canonistarum communè esse inquit Pan. in c. cum omnes. n. 11. fel. n. 33. ver. extra gl. po nit hic d. abb. & dec. n. xj. ver. postremo. ext. de confi. Licet Io. de imo. in c. fi. n. 13. ver. item no. ex. gl. voluerit hoc solummodo de iure ciuili procedere, secus verò de iure canonico, cum illud nullibi in iure canonico statuatur, propterea secundum iuris canonici dispositionem sufficere maiorem partem vniuersi tatis fuisse præsentem. ext. de maio. & obed. Sed optimè res pondet dec. q; licet iura ciuilia simpliciter dicant attendendum esse, q; à maiori parte fit, d. l. q; maior. l. alijud. §. refertur. ff. de re gul. iur. & tñ ea recipere declarationem secundum alia iura, quæ duas partes præsentis requirunt. Ergo iura canonica quæ sim pliciter loquuntur, ita debent declarari, quia cum hoc exprès sum sit de iure ciuili, debet etiam habere locum de iure cano nico, cū canones expressè nõ dicant, per notata in c. j. ext. de noui ope. nun. Et huius cõis sententiæ meminit dec. quoque in c. licet euitanda. nu. 30. ext. de electio. Kirchouius.

Vniuersitas seu cõmunitas an restituatur iure specialis, vide Calcan. conf. 43. in fi. & conf. seq. An obliget iuro, & possit res titui in integrum aduersus illud; vide Bald. in l. generaliter, in prin

in prin. C. de reb. ered. & iure iur. Bart. l. res publica. C. ex quib. caus. maior. iaf. in auth. sacramenta. col. 14. C. si aduers. vendit. Qualiter autem citetur, parit Bald. i. auth. sed cum testator. C. ad leg. falc. Bart. in l. j. C. de iure reipub. li. 10. & in l. 1. ff. de alb. scrib. Et qualiter possit vniuersitas ob delictum puniri in vni uerso vel in particulari, & pro quib. delictis. castr. in l. sicut mu nicipum. §. 1. ff. quod cuiusq; vniuers. nom. Et qualiter probe tur q; communitur damnum dederit, & quando confessio syn dici noceat vniuersitati, & qualiter probe tur, possessio com munitatis. Dec. conf. 221. Et quando vniuersitas puniri possit ex delicto aliquorum, vel ex delicto collegialiter conclusio, vide Ruin. conf. 107. li. 2. Et qñ dicatur delinquere vniuersitas in a ctu momentaneo ad hoc vt in vniuerso puniri possit, & quid in actu successiuo, vt in bello, vel in rebellionem. vide Soci. in l. 1. §. si. ff. de acq. pos. Et qñ vniuersitas puniri possit pœna crimi nis læsæ maiest. Alex. conf. 13. li. 6. vbi q; conducta vniuersitate singuli puniri possunt. Soc. d. l. 1. §. municipes. de acq. pos. Et qualiter delinquat & puniatur vniuersitas, Alb. in l. merum. §. j. ff. quod me. caus. Et qñ singuli de vniuersitate puniri possint ob delictum vniuersitatis vel administratorum, not. Alb. in l. semper. §. j. ff. quod vi aut clam. Et qualiter per contractum vel delictum obligetur vniuersitas, no. cur. iu. conf. vlt. in fi. lib. 2. Et quando possit dici delictum per vniuersitatem vt possit pu niri, idem curt. iu. conf. 174. & 175. li. 2. Et qualiter procedatur in tali delicto, Bal. in ti. de pac. Constant. verb. damna. Et an per actus subsecutos possit vniuersitas ratificare delictum, vt te neatur. fel. in c. cum omnes. ver. sexta declaratio. de constit. in c. dilectus. el. 2. circ. fi. de simo. post Anch. conf. 153. & 158. Qua liter autem cõpareat vniuersitas et in causa ciuili, seu respon deat positionib. luc. de pen. in l. fi. vbi Io. de plat. C. de remilit. lib. 12. Et dic q; in crimine læs. maiest. puniatur vniuersitas, licet regulariter secus in ceteris delictis, aff. tit. quæ sint regal. ver. & bona cõmittentium. n. 52. Sal. d. l. j. C. de feditio. Et an possit vniuersitas possit se congregare sine licentia superioris. vi de Bart. in l. nulli. ff. quod cuiusq; vniuers. no. in l. actor. ff. rem rat. hab. Dec. in c. significante. de appell. Brun. conf. 29. fel. in ca. edoceri. de rescrip. Aym. conf. 4. Put.

Vniuersitas an & quibus casib. per possessorios actus singu lorum acquiratur ius vniuersitati, & continuetur: vide parif. conf. 111. conf. 27. n. 10. 4. li. j. Et causa dicatur respicere vniuersi tatem, licet cõtineat commodum singularium personarum in incerto. Bart. in l. testatrix ff. si seruit. ven. Ruin. conf. 129. li. 4. Soc. conf. 199. col. fi. Aym. conf. 4. 5. 5. Et de eo qd actus fuit in vniuersitate, an teneantur singuli, vide abb. in c. 2. ex. de his quæ fi. à prala. fin. conf. ca. Et qualiter fieri debeat diuisio reru quæ acquiruntur vniuersitati, vide Bald. in l. j. §. q; si nemo. q. 6. ff. quod cuiusq; vniuers. no. Ad quæstionem de pascuis, de qua per gl. & doct. maxime castr. in l. sicut. ff. de Corn. conf. 4. 5. & 46. li. 3. conf. 111. li. j. conf. 63. li. 4. vbi concludit q; possessio singulorum non dicitur possessio vniuersitatis. sed de sen. con sil. 75. Cald. conf. 9. Rub. conf. 4. licet in contrarium steterit curt. sen. conf. 76. col. fi. Ruin. conf. 129. lib. 4. Sed pro prima opi. vi de dec. conf. 221. Cepol. de seruit. iuris pascuis. secus si cõmuni tas vel vniuersitas seu pro ea agentes sciant & patiantur: vt p doct. in locis s. all. quia tunc etiam vno singulari duntaxat pos sidente acquiratur & restituitur possessio vt per Soc. vbi Aret. in l. 1. §. municipes. ff. de acq. pos. Et licet castr. in d. l. sicut velit q; possessio singulorum operetur retentionem, non tamen ex cludit quin possint acquirere vniuersitatem. prout possunt reti neri. Ruin. conf. praall. Et q; per animum retinendi inducatur acquisitio possessionis, licet de ea non appareat, tenet Bart. in l. quod vulgo. ff. pro empt. Soc. iu. conf. 4. nu. 22. conf. 13. 5. nu. 28. li. 2. Et de materia testium pro vniuersitate vel communi tate vide Bart. in l. in tantum. ff. de rer. diuis. Et an per possessio nem singularium personarum acquiratur possessio vniuersita ti: & an per talem possessionem in pascuado & nemas faciendo acquiratur iurisdicctio in territorio ciuitatis vicinæ. Corn. con sil. 63. li. 4. Et qualiter acquiratur ius pascuandi. dec. conf. 199. Et qualiter probe tur possessio pascuorum: & an pastu singulo rum probe tur possessio vniuersitatis. Paris. conf. 27. li. j. Et qua liter seruitus pecoris pascendi acquiratur tempore. Ruin. con sil. 118. lib. 4. dec. conf. 483. Aym. conf. 4. Et an actus particula rium prosint vniuersitati: & quado in pascuis. vide Rub. conf. 4. col. vlt. Alex. d. l. sicut. Corn. conf. 148. lib. j. Cum. conf. 158. Et de consuetudine antiqua depascendi, vide dec. conf. 549. Put. Vniuersitas, adde q; in collegio vel aliqua vniuersitate est ne cesse vt sit maior respectu totius collegij: non autem respectu minoris partis, prout est in pluribus patronis laicis, teste abb. in c. 3. de iure patr. vbi etiam dicit q; plures patroni debent si mul præsentare vt valeat actus, non autem separatim, & an

minor pars consilij exequens ordinationem adunantia gene ralis: videatur id factum à maiori parte? & an episcopus cum aliquibus canonicis dicai maior pars. capitali, no. Rom. conf. 306. cui adde, q; in actibus vniuersitatis debent interuenire duæ partes præsentium & non euocari absentes, ex cepta elec tione & duobus aliis casibus, vt per abb. in c. cum inter vni uersos. de elect. & dic, q; dicitur fieri per omnes quod fit per duas partes ex tribus de his qui fuerunt præsentis, nec tunc ab sentes sunt vocandi nisi in tribus casibus, vt per castr. in auth. hoc ius porrectum. C. de sacros. eccl. vbi explicat tres casus in quibus absentes sunt vocandi, & ibi quando maior numerus sufficiat: limit. autem ac declarationes in materia, præsertim ad l. quod maior. ff. ad municip. vide per fel. dec. & alios. in c. cum omnes. de cõsti. in l. & suum. vbi iaf. post alios. in §. hodie. cum l. seq. ff. de pac. vbi etiam quid de re communi pluribus vt vni uersis vel pluribus vt singulis, & prædicta omnia declara, vt per abb. in c. cum nobis. col. 3. de elec. in d. c. cum omnes. nu. 13. de const. Old. conf. 100. Bar. in l. nominationum. C. de de cur. lib. 10. dec. d. c. cum omnes vbi tenet opi. Bar. quam dicit de inn. veriore & qualiter cõgregatur vniuersitas: & quan do tunc dicatur aliquid p eam legitime fieri. iaf. in l. iurigen rium. §. hodie col. 6. ff. de pac. An autem consuetudo possit in duci ab vna parte populi: vide Bar. in l. de quibus. col. 6. in prin. 1. lect. ff. de legib. iaf. l. placet. col. 3. ver. accedat. C. de sacros. ec cl. vbi tenet opi. gl. in c. in præsentium. ver. ipsorum. de testi. in 6. vbi non sunt vocandi absentes nisi in tribus casibus vt in d. gl. & gl. in c. quamuis. ver. euocandi. de of. ord. in 6. & in casu c. quis propter. in gl. ver. vice omnium: ex. de elec. & que requi rantur vt syndicus possit valide ab vniuersitate constitui: vi de Bal. in d. l. nulli. ff. quod cuiusq; vniuers. Bar. tamen Bal. & castr. in d. l. nulli dicunt vocari esse sono tubæ, vel aliter secun dum locorum consuetudinem, nec debent vocari absentes re gulariter, & inde debet omnes vel maior pars seu duæ partes ex tribus conuenire & sufficit q; concludatur ibi per ita con gregatos per omnes seu maiorem partem eorum, & sic voluit q; non sufficiat omnes congregatos ita concludere, seu maio rem partem, sed sit necesse q; pro tales congregati saltem faciant maiorem partem vniuersitatis, abb. d. ca. cum nobis. col. 3. de elect. Old. conf. 100. abb. & dec. d. c. j. cum omnes. de con sti. & an & quando valeant gesta contra vniuersitatem? Bar. in l. j. C. de iure reipub. li. 11. vbi distinguit & qualiter ciretur vni uersitas seu communitas vel respublica vide ibi & Bal. in au then. sed cum testator col. 1. in fi. C. ad l. fal. & in c. 1. col. 7. ti. de mil. vasa. qui contumax est. in vlt. feud. Put.

Vniuersitas potest per particulares homines possessionem præscribere, absque eius mandato, dummodo scientia vniuersi tatis vel eius regentium interueniat, quæ scientia per patien tiam præsumitur, & patientia loco mandati habetur. Hæc videtur esse com. opi. doct. referente Hier. de Monte in tract. de fini. regen. c. 72. quam ipse ibi latius prosequitur. Kirchouius.

Vniuersitas per præfectos aut priores non aliter obligatur, quam si id illis speciatim committatur. cõe inquit Alex. conf. 135. n. 1. 7. Nec itè vniuersitas alias deliquisse dicit vel puniri potest, q; cum conuocato ad aliquid pœna dignum consilio, illud postea patratum, vt frequens placitum inquit abb. n. 13. Io. de Ana. nu. 12. in c. dilectus. 2. de firm. & qui accuratè id exponit I. Cla. in pract. §. vlt. q. 16. ver. vlt. quæro, & ver. seq. vbi quoniam pacto vniuersitas puniatur tradit. E. Suarez.

Vniuersitatis tam ecclesiasticæ q; secularis duæ partes in ne gottiis explicandis præsentis esse debent. l. nulli. l. planè. ff. de de cre. ab ord. faciend. gl. in c. 1. verb. constitutum de his q; fiut à ma ior. par. ca. & hoc et ibid. voluit Goff. Phil. Io. And. Hoff. & cõi ter doct. licet aliud voluerit gl. in c. fi. de maio. & obe. & Alan. & Guliel. Naf. in d. ca. 1. vbi dicit qd stetur maiori parti. veru cū iure ciuili recte pbe tur qd duæ partes debeant esse præsen tes in d. l. plane. & l. nulli. nõ immerito stabili iure ciuili, ex quo iure cano. nõ reperit aliter statutū. sec. imol. d. c. j. vt pater i. c. i. cõiter p oes, quare requiritur vt duæ partes de vocandis sint ptes. vt voluit d. c. j. lo. And. & inn. in c. cū nobis. de elec. vt refert ac sequit Bene. capr. reg. 9. nu. 14. & 16. vide §. capitulū.

Vniuersitas vel capitulum vt possit aliquid legitime statuere, requiritur vt sit legitime coadunata & conuocata, p id qd no tatur in c. 1. & 2. de noui ope. nun. & inn. in c. i. de maio. & obe. & vtroque iure: tam ciuili, q; canonico sufficit vocatio gñalis, iux. no. in l. Aliud §. refert. ff. de reg. iur. & Bart. in l. omnes po. puli. ff. de iust. & iur. & cõiter notatur d. c. 1. & 2. de noui. ope. nun. & c. fi. c. de concess. preb. li. 6. qd tamen in electionib. colla tionibus, receptionibus, vel qñ canonicis cessare volunt à diul nis, vel qñ statutum tenderet in preiudicium absentium, fallit, glo. in c. præsentium. in verbo ipsorum de testib. lib. 6. cum in ecclesi

ecclesijs. de prebendis. eod. lib. c. quamuis. de of. ord. & ibidem gl. in verbo evocandi. lib. 6. refert ac sequitur Bened. capr. con. cluf. 9. nu. 26. & seq. 3. capitulum.

Vniuersitates villarum & castra habent restitutionem in integrum. sicut habet resp. ciuitatis. Ita voluerunt Bal. n. 2. in fi. Sal. l. n. 3. & Paul. de castr. circa fi. in l. Respublica. C. quib. ex cau. maio. in inte. resti. Licet autem accur. in verb. resp. ibid. con. trariam sententiam amplectatur. & Bar. sec. Iaco. de But. inter villas magnas & paruas distinguat. tamen prior sententia com. muniter approbatur. Ita consulendo scribit Phil. Cornae. in conf. 14. n. 9. & 10. in 1. vol. conf. Sequitur & hanc sententiam Ro. lan. à Valle. in conf. 90. nu. 27. in 1. To. conf. Kirchouius.

Vniuersitatis singulorum nomina in instrumentis alienationis bonorum necesse est exprimi. Bar. in l. j. nu. 5. ff. de Alb. scrib. l. fi. C. de vend. reb. ciuita. lib. 1. 1. Bal. in l. ciuitas. circa fi. ff. si cer. pet. Et hanc doct. communem opi. esse. quando tracta retur de actibus multum ponderosis. vt de actu alicuius alienationis rerum publicarum. quae seruando seruari possunt. vel de actu alicuius submissionis. inquit Alex. de imo. in conf. 1. nu. 3. in 4. vol. conf. ita quoque referunt dec. in d. c. cum omnes. nu. 1. 2. & Rol. à Valle. in conf. 90. nu. 2. in 1. Tom. consil. Kirchouius.

Vniuersitas. vel collegium potest accusari & condemnari. com. est opi. & ad hoc. vt ciuitas. vel vniuersitas. aut collegiū dicatur delinquere. & ideo puniri. non sufficit. q. totus populus. vel omnes de collegio aliqui faciant. Sed est necesse. vt praecesserit ad id consilij publici conuocatio. & eius deliberatio. vt est com. opi. alias non punitur. sed tantum qui delinque runt tanquam singuli puniuntur. Cla. q. 16. ver. vlt. riterius quaro. Corneus. conf. 2. 24. in 4. vol. Boslius ti. banniri qui possint. nu. 1. curt. iu. conf. 3. 12. num. 66. & 67. in tertio. vbi fufius. Bonacosi.

Vniuersitas delinquens mitius punitur. & ideo vniuersitas non excommunicatur. nam auxiliatores & fautores delictorū puniuntur eadem poena. qua principales. si tamen sit multitudo auxiliantium. non puniuntur eadem poena. Et ita seruatur. quod corporales puniuntur seuerè. alij auxiliantes mitius. Cla. rus q. 60. ver. allegatur. idem.

Vniuersitas non constituitur contumax. vel in dolo ex com. tumacia syndici. Sed debet fieri in collegione. seu vniuersitate citatio. Balbus laffr. decif. 80. com. dicit. idem.

VNIUERSITAS

Summaria.

Vniuersitas. laesa in tempore. minore quadriennio. an ad petendam restitutionem in integrum habeat integrum quadriennium. q. 1.

An personae de vniuersitate repellantur à testimonio in causa vniuersitatis: vel an saltem eis minor fides habeatur. respectu qualitatatis personarum. & lucri quantitatis. q. 2.

Personae de vniuersitate in litibus memorum. maximè cū aliquid soluunt. Item in quæst. de molendinis. alijsq. reb. vn. de vtilitas in commune prouenit. idonei testes habentur. ea. q.

Testes ex personis vniuersitatis non plenam fidem sed pre sumptionem facere. ea. q. in fi.

An vniuersitas possit praescribere per particularium de vni uersitate personarum possessionem. vt si singuli de vniuersitate. lignando possederunt syluam. q. 3.

Vtrum vniuersitas. vel collegium licitum & approbatum. possit in his. quae ad ipsum collegium. vel vniuersitatem perti nent. valida concedere statuta. q. 4.

Ad celebrandum actum vniuersitatis. in his quae sunt com. munita pluribus & vniuersis. ad minimum duae partes adesse debent. ead. q.

Ad celebrandum actum vniuersitatis. omnes de vniuersitate esse vocandos. praeter absentes. Alias actum non valere. q. 5.

Quò ad solennitatem vocandi eos. qui ad vniuersitatem pertinent. seruatur cuiusque loci consuetudo ead. q.

In conuocanda vniuersitate constare debet. quod nuncio commissum sit de vocatione. ead. q.

QVAESTIO I.

Quero. Vtrum vniuersitas ad petendam restitutionem in integrum. si laesa est in tempore minori quadriennio. habeat quadriennium? resp. Magna est discrepatio legistarum & canonistarum doct. legistae tenent. q. non detur quadriennium. sed tantum tempus. quantum fuit q. induxit ei laesionem. Eam opin. tenet Dy. rursus. in fi. de actio. Iac. de Aret. l. q. tempore. C. de rest. milit. Idem expressè tenet Bar. & Bal. l. interdum. ff. de minor. & d. l. quod tempore. licet contrarium velit. l. ab hostibus. §. sed quod. col. 7. ff. ex quib. caus. maior. vbi plenissimè. Et tenet q. sit speciale in ecclesia. vt detur quadriennium ad

petendam in inte. resti. aduersus minus tempus quadriennio. sed in minore aliud est. De vniuersitate verò nihil dicit. Eandem opi. tenet Paul. de castr. l. 1. & d. l. quod tempore. C. de rest. milit. Iac. de But. d. §. rursus. secundum ias. ibi. qui dicit. q. ipse non recedit ab opinione Bulgari. qui idem tenuit. inn. c. dilecto. de verb. sig. Contrariam opinionem q. f. tempus quadriennij. quod datur ad petendam restitutionem in integrum. est vniforme. siue laesio sit respectu contractus. siue respectu sententiae. siue respectu temporis vltra quadriennium. siue minus quadriennio. tenuit placet Martinus Odofr. Guid. de Suza. Pet. de Bellapert. Cy. Albe. de Rofa. d. l. superuacua. C. de temp. in integ. resti. qui dicit. q. ista opinio est approbata de iure canonico. clem. 1. de resti. in integ. Idem voluit Io. And. ibi in gl. & Pau. de Leazar. q. ista opinio est approbata. Cardi. Floren. ibi dicens. quod iure non probatur. q. restitutio in integrum. debeat peti intra tantum tempus. quantum fuit tempus impedimenti. Vnde dicit. q. communiter d. clem. 1. intelligatur. q. sufficit proponere restitutionem in integ. intra quadriennium. Hanc opi. tenet quoque Faber d. §. rursus. Et Paul. de castr. l. di. uortio. §. non solum. ff. lo. ma. dicēs. q. opinio Martini communiter approbetur. Eandem opi. tenet Pet. Ancho. c. 1. de resti. in integ. l. 6. dicens. q. licet magna sit altercatio inter legistas. tamen hodie ista quæst. sit decisa per dictam clement. primam.

QVAESTIO II.

Quero. An personae de vniuersitate repellantur à testimonio in causa vniuersitatis vel saltem eis minus credatur. respectu qualitatatis personarum & lucri quantitatis? resp. doct. in hac quæstione sententijs variant. abb. in c. super. nu. 2. ext. de testibus in ea est opinione. q. propter vtilitatem & commodum. q. singulis de vniuersitate euenit. non quidem in totum reiiciantur à testimonio. sed q. minus credatur. habito respectu ad personarum qualitatem. & lucri quantitatem. Idq. verum putat. si alij sint testes pro aduersa parte. secus si non sint. nisi testes de vniuersitate. tunc enim plenè probant.

Aliam opinionem tenet fulg. in conf. 174. vbi vult communem esse. q. testes de vniuersitate in causa vniuersitatis admittantur ad testificandum. quando ex victoria nullum sint habituri commodum. Eum sequitur Corn. conf. 333. nu. 27. vol. 1.

Alia fuit opinio Alexandri. in conf. 99. nu. 15. vol. 5. videlicet. q. testes de vniuersitate in memorum litibus admittantur quando aliquid datariis soluunt pro lignis. & conf. 68. nu. 16. vol. 2. vbi vult. quando quæstio est de molendino. vel alijs reb. quarum vtilitas. in cōmune peruenit. q. tunc illius homines erunt idonei. Hanc opi. sequitur Cappy. decif. 151. nu. 6. & Ami. Venefri. conf. 8. num. 2. 5. Aliter in hac quæstione sentiit Guid. Pap. q. 193. vbi vult. q. illi de vniuersitate possint in causa vniuersitatis deponere. licet reportent commodum in vniuerso. per not. per Cy. & doct. l. parentes. C. de testib.

Aliam sententiam amplectitur Lanfr. ca. quoniam contra. ver. testium. nu. 121. quod si illud. super quo litigatur. singulorum commodum concernit. vtputa si est lis super nemore. in quo quilibet potest pro vsu suo ligna secare. tunc vnus de vniuersitate non poterit testificari. eam opinionem tenet quoq. Bertr. conf. 51. volu. 2. parif. conf. 27. nu. 98. conf. 104. nu. 135. vol. 1. Hipp. §. seruus. nu. 1. de quæst. Vbi hanc opinionem magis communem esse affirmat. quod vnus de vniuersitate possit testimonium perhibere in causa vniuersitatis. hac ratione. quia nemo de vniuersitate dicitur deponere in causa propria. cum aliud sit vniuersitas & aliud singuli de vniuersitate. Eam prius tenuit abb. d. c. super.

Alia fuit opinio Baldi in consil. 468. incip. qualiter. num. 6. volum. 3. videlicet. quòd si testes non sentiunt commodum. vel incommodum immediatum. possunt pro sua vniuersitate deponere. Eam opinionem sequitur Roma. consil. 7. num. 4. Petr. de Girard. in singul. 24. incip. vtrum ciuis. vbi distinguit. Aut non litigatur principaliter de vtilitate spectante ad ciues & sunt idonei. Aut quæstio est super re principaliter spectante ad commodum. vel incommodum ciuium. & non sunt idonei testes. Paris de puteo capit. qui saepe. num. 1. & 2. de fini. feud. Eam opinionem communiter tenere doct. refert Hiero. de Mon. tract. de finibus. capitul. 58. nu. 2.

Aliter & melius sentiit Cepolla in tract. de seruit. rust. præd. tit. de iure pascuandi. n. 10. & 11. Vbi dicit vniuersitatis testes non sentientes commodum vel incommodum admittendos esse. sed eis de fide diminuendum. & quòd non faciant plenam probationem. sed praesumptionem. idq. ideo quia habent aliquam affectionem erga suam communitatem. ideo non sunt omni exceptione maiores. Et hanc sequendam esse omnino dicit Hier. d. tract. c. 58. nu. 72.

QVAE

QVAESTIO III.

Quero. An vniuersitas possit praescribere per particulariū personarum de vniuersitate possessionem. vt si singuli de vniuersitate lignando possederunt syluam? Resp. Bald. conf. 373. vol. 3. affirmat. q. vniuersitas per possessionem hominum particularium non praescribat. nec dicitur possidere vel possidisse. nisi probetur istos homines possidisse cum mandato vniuersitatis. Eandem opi. tenet Corn. conf. 333. incip. capio. nu. 29. & conf. 145. incip. viso. in fine. vol. 1. conf. 65. & incip. etfi in hoc vol. 4. conf. 294. incip. multa in remedium. vol. 3. parif. conf. 27. n. 73. conf. 104. n. 131. vol. 1. Aym. Crauet. conf. 317. incip. in causa prohibitionis. nu. 4. vol. 2.

Contrariam opinionem q. vniuersitas per particularium hominum possessionem praescribat. abique eius mandato. tenet Cepoll. in d. trac. de seruit. rustico. præd. Dummodò tamē scientia vniuersitatis. vel eam regentium. interuenierit. quae scientia per patientiam praesumitur. & patientia loco mandati habetur. Eandem opi. tenet dec. in conf. 221. n. 10. vbi dicit. q. si vniuersitatis homines singulares eorum animalibus pascuati fuerint in nemore. tanquam esset vniuersitatis. praesumitur. quod ipsa vniuersitas possederit. & praescripserit. licet non appareat de mandato: quia vniuersitatis praesentia loco mandati habetur. Idem voluit Parif. conf. 111. n. 64. vol. 1. Petrus Anch. conf. 153. inci. ex narratis in facto. col. 6. fel. c. cum omnes de constitut. ver. 6. declaratio. Hanc communem esse dicit Hier. de Mont. d. tract. de finib. c. 72. Franc. cur. Sen. consil. 77. Bertr. conf. 24. nu. 1. vol. 1.

QVAESTIO IIII.

Quero. Vtrum vniuersitas vel collegium approbatum. possit in his quae ad ipsum collegium. vel vniuersitatem pertinet valida condere statuta? Resp. Bart. & doct. communiter. l. omnes populi. ff. de iust. & iur. tenent q. sic. Ita refert Zoannet. d. l. vt vim. par. 3. nu. 63. vide §. statutum.

Clarum est in iure. quod in actu vniuersitatis celebrando. in his quae sunt communia pluribus & vniuersis. debent ad minus duae partes adesse de tribus. l. nouationum. C. de decur. l. bro. 10. l. q. maior. C. ad munic. Spec. de syndic. ver. 2. Alex. cō. sil. 1. col. 3. vol. 3. & conf. 1. vol. 4. conf. 110. 3. & 4. col. vol. eo. abb. c. cum omnes. vbi dicit communiter teneri ext. de constitutionibus.

QVAESTIO V.

Sed quero. an regatur q. omnes sint vocati. vel maior pars tantum? Resp. com. doct. opi. est. q. supra dicta conclusio locum habeat. quando omnes sint vocati solenniter. l. 2. & ibi gl. C. de decur. lib. 10. Ita communiter teneri refert Ant. Cappy. decif. 4. n. 3. & in hoc quo ad solennitatem statuti consuetudini loci secundum Bar. d. l. 2. & debet constare. q. nuncio commissum sit de vocatione. Absentes autem à ciuitate. vocandi non sunt: Ita dicit tenere omnes doct. in c. cum omnes. de constit. idem Cappy. d. decif. 4. Michael Grassus.

PRO. vnus homo duorum vicem sustinere non potest. in l. si plures. ff. de pact. Bello.

PRO. vnusquisque in re sua liberam habet administrationem. l. in re mandata. C. mand. l. Polla. C. de his quib. vt indi. l. non vsque adeo. ff. si quis à par. manu. fue. l. nemo exterus. C. de iud. Bello.

OB. Contra maritus habet dominium rerum dotialium. & tamen non potest alienare. §. 1. inst. quib. ex cau. alien. licet vel non. Item mulier est domina dotialium. l. in reb. C. de iud. dot. & tamen ei alienatio prohibetur. in l. vni. §. cum lex iulia. C. de rei vxor. act. Item pupillus est dominus rerum suarum. & tamen deteriori conditionem suam facere non potest. §. 1. inst. de aut. tut. idem in prodigo cui interdicitur bonis. l. j. ff. de cu. fur. & pro. dand.

SOL. hæc regula vera est. nisi lege prohibeatur. vt in d. iis. OB. item contra de §. si. inst. de his. qui sunt sui vel alie. iur. SOL. ibi in odium dominorum. & ob fauorem publicum est casus specialis. Bellon.

PRO. vnusquisque liberam habet testandi facultatem. l. 1. C. de sacro. eccl. idem.

PRO. vnusquisque suae vltionis habet arbitrium. l. deuotum. C. de merat. lib. 12. idem.

PR. vnusquisque licet sanguinem suum redimere: vita enim nihil pretiosius. l. 1. ff. de his. qui ante sent. mor. sibi concti.

PR. vna & eadem res. non debet diuerso iure censerī. l. cum cui adde. ff. de vtuc. in can. cognouimus. 12. q. 2. c. tua. in fi. ext. de decim. quandoque tamen vna res duplici iure censetur. in l. hinc quæritur §. 1. ff. de pecul. & l. si domus. ff. de seruit. vba. prædio. vbi pecul. duplici iure censetur. & vna domus duas seruitutes habet. & l. in quartam. ff. ad l. falc. vbi trebelliana de-

trahit. & de his quae ex hæreditario iure obueniunt. & legari vel fideicommissi. & donationis causa mortis. sed casus sunt speciales. sec. doct. idem.

PRO. vna determinatio. respiciens plura determinabilia. æqualiter ea determinare debet. l. eam hoc iure ff. de vulg. subst. l. si legatarius. §. si. ff. de leg. 3. idem.

PR. vna pluralitas resoluitur in plures singularitates. l. 2. §. si. ff. de cond. in deb. in d. l. demonstratio falsa §. si. ff. de cond. & dem. c. omnes. l. j. dist. c. cum iam dudum. de præb. extr. c. signi. ficasti. de appell. c. vt priuilegia. de priuileg.

PR. vna species loco alterius succedit ex voluntate domini dantis. l. filiae. §. 1. ff. de cond. & demonst. idem.

PR. vnus testamentum in diuersis instrumentis fieri potest. l. vnum. ff. de testa. Bellon.

PR. vno contextu sit. cum nullus actus extraneus interponitur. l. hæres palam §. si. ff. de testa.

PRO. vnica interpellatio constituit in mora. in l. titia. §. vsu ras. ff. de leg. 2.

OB. contra de l. mora. ff. de vsur. vbi debiti repetendi instantia fieri debet. vt debitor in mora constituitur.

SOL. ibi intellige instantiam in dando dilationem: nec. n. exigitur. vt semper instet & non desinat petere. sec. gloss. ibi. quam sequitur Bart.

OB. secundò oppono. de l. si cōuenierit. ff. de pi. act. vbi trina denuntiatio requiritur. & in auth. statuimus. C. de episc. & cler. & c. 1. de supp. neg. præl. ext. vbi trina requisitio necessaria est. vt quis constituatur in mora.

SO. Sed ibi illi duo. aut tres casus sunt speciales: vbi agitur de iure alterius dominij perdendo. vel iurisdictione amittenda. vel negligentia supplenda. sec. doct. idem.

Vnus pro alio non tenetur de iure communi. Secus ex statuto modo non corporaliter. vt est com. opi. Et poenam infamiae quis patitur pro alio. vt in crimine laesae maiestatis. vt est com. opi. Cla. q. 86. ver. & hæc quidem. Bonacosi.

Vnum falsum testem producens. licet statutum loquatur in plurali numero de falsos testes producentibus. punitur non minus ac si plures produxisset. com. dicit Iaso. l. Gallus. §. quod si is. in 2. lect. nu. 2. ff. de lib. & posth. & ita praedicari dicit Ang. in l. prætor. §. homines. in fi. ff. de bon. rap. Clar. lib. 5. sent. §. falsum. ver. producens. P. Fich.

Vocati sub nomine collectiuo propinquorum. de familia vel agnatione. ordine successiuo vocati intelliguntur. & semper proximiores in gradu ad testatorem. secundum communem. per Burf. conf. 1. nu. 23. lib. 1.

PR. volenti dolus non infertur. l. cum donat. C. de transf. Bell. PRO. voluntas contrahentium vel testatoris. ex alieno non debet pendere arbitrio. l. in ementis. C. de contrah. emp. l. illa institutio. ff. de hæ. inst. idem.

PRO. voluntas. & propositum distinguant maleficia. l. qui in iurijs. & l. verum. ff. de furt. in ca. cum voluntate. de sent. excommu. extr.

OB. contra de l. quoniam cum multa. C. ad leg. iul. de vi publica. & l. 1. §. diuus. ff. ad legem Corn. de ficar. vbi punitur affectus vltra quam sese extendat.

SOL. Quando delictum. quod principaliter intenditur. tendit ad illum finem. qui secutus est. non inspicitur animus. sed delictum. vel euentus. ita procedit d. l. quoniam. quia vbi violentia tendit verifimiliter ad verbera. vel homicidia. vbi verò delictum principale non tendit ad hoc quod secutum est. infpicitur animus. non euentum. ita procedit hæc regula. & vbi de Bart. in l. diuus. ff. ad l. Cor. de ficar.

PRO. voluntas morte finitur. l. 4. ff. loc. Bello.

PR. voluntas testatoris. & contrahentium. alieno non debet pendere arbitrio. l. illa institutio. ff. de hæ. inst. l. quod saepe. §. 1. ff. de contrah. emp. idem.

PR. voluntas testatoris in dubio videtur se velle conformare cum dispositione iuris communis. in l. nemo potest. ff. de le. 1. latè no. in l. hæres mei. §. cum ita. ff. ad treb. idem.

OB. contra Falcidia à iure introducitur. & tamen contra voluntatem testantis trahitur in l. titia. ff. ad l. falc. in c. Raynaldus. ext. de test.

SOL. hæc regula vera. nisi aliter expressè appareat. vt in au then. sed cum testator. C. ad l. falc. vel racitè. vt ibi. idem.

PR. voluntas testatoris. vt lex obseruanda §. disponar. in au then. de nup. idem.

PR. voluntatis defuncti quæstio. in æstimatione iudicis est. l. voluntatis. C. de fideic. idem.

PR. voluntatis est suscipere mandatum. necessitatis est con summare. l. in commodato. §. si cui. ff. commoda. idem.

PRO. voluntates enunciativæ dispositionem. non inducunt. l. verb

curt.l.verba testamenti.C.de test. Bellon.

PRO voluntates dispositiue sunt obseruandae. §. disponat. in auth. de nup. idem.

Voluntas testatoris, in qua legauit ad pium vsum, si illud potest exequi semper est adimplenda, & non potest mutari, nisi per Papam. Barba. in c. nos quidem, nu. 1. de test. comm. dicit. Villalob.

Voluntas testatoris in testamento nuncupatio licet debeat exaudiri a partibus, tamen sufficit quod audiant testes explicitè, vel implicitè ias. in l. ait prator §. si iudex. de re iud. nu. 3. ff. communem dicit, nisi aliàs alia solemnitas requiratur, vt per ias. ibi. idem.

Voluntas Ameravoluntate dependentia licet in actibus in ter viuos nullum fortiantur effectum, vtilem tamen reuocationem siue ademptionem inducunt Barto. in l. et si ff. de adimen. legat. & in l. plane. in prin. ff. de leg. 1. gl. in §. Si rem. in tit. de leg. 1. legatum §. ff. de adimen. legat. l. 3. §. minor. vbi gl. & Bart. ff. de fund. instruct. l. cum dominus §. filius §. ff. de pecul. legat. l. & ideo. ff. de adimen. legat. l. si legatum. ff. de leg. 1. Bar. in l. si ff. de aur. & arg. lega. secus autem est in testamentis, quia per secundum inualidatum non censetur reuocatum primū, Bart. in l. si iure. Cy. in l. nostram in fi. C. de testa. l. quæritum §. si quis. & ibidem Bart. de fund. instruct. communem refert ca pra reg. 108 nu. 13.

Voluntas cessare, non reuocari, per cuiusvis mortem intelligitur. com. inquit dec. conf. 208. incipit, ista videtur. in prin. libro 3. E. Suarez.

Voluntatem, etiam conatu aliquo adiuncto, multatibus legibus derogatum est totius terrarum orbis consuetudine: vt frequenter placitum renuncio ex Barb. conf. 33. lib. 2. ias. in l. 1. §. hæc autem nu. 26. ff. quod quisque iuris. Gand. in rub. de poen. reor. & ij. Hip. in l. vna, nu. 244. & nu. 254. cum seq. C. de rap. virg. Alc. in l. sape. in fine ff. de verb. sig. Marc. Mant. de sol uen. arg. late Did. à Coua. in clem. si furiosus. 3. par. in prin. à n. 6. de homicid. latius I. Cla. in prac. §. vlt. q. 92. Limitabis tamen primò, in eo qui vulgo affassinus dicit, is enim & effectum non subsequuto punietur commune asserunt Did. à Couar. vbi §. vers. 2. opponitur. Placa. de delict. c. 19. nu. 9. I. Cla. in d. pract. §. affassinium. ver. scias etiam. Limit. secundò, in crimine les. ma. iest. quippe quia & in eo sola affectatio sine effectu plectitur. commune affirmant Boer. de feditiosis. in 7. præsuppos. n. 42. Did. à Coua. in d. clem. si furiosus. ver. 1. infertur. I. Cla. in d. pract. §. læsa maiest. ver. scias etiam. Fran. Vi. li. 1. opi. 326. quem etiam adi. lib. 2. opi. 53. & 54. Limita tertio, vt nec in illo commune hoc dogma procedat, qui veneno aliu interceptere molitus est. commune ait igneus in l. §. occisorum nu. 41. & in l. si sequens. §. cum ex parte. nu. 10. ff. ad S. C. Syllan. Limita quarto, generaliter in omnibus atrociorib. delictis. vt cum eleganti distinct. tradit receptum I. Cla. in d. q. 92. ver. scias tamen. Limitabis denique in transfuga cuius affectatio & conatus puniuntur, vt receptum ait Bolenc. in repe. l. capitalium §. falsos. n. 82. ff. de poen. quamvis illum non immerito carpere videatur I. Cla. in d. pract. §. vlt. q. 68. ver. transfuga. idem.

Voluntas non punitur sine effectu. com. est opi. Soarez. ver. voluntas. Fallit in affassinio. com. est opi. nu. 71. Fallit in crimine læsa maiestatis, vt est com. opi. ibi nu. 72. Fallit in eo, quive nenum alium interceptere molitus est. com. est opi. ibi nu. 73. Fallit in omnibus atrocioribus delictis, vt est com. opi. ibi nu. 74. Fallit item in transfuga, vt est commu. opi. ibi numer. 75. Bonacoff.

PR. votum parentum est semper acquirere filiis. in l. nihil interest. ff. de bo. lib. Bellon.

PRO. votum captandæ mortis alterius de iure est reprobatum. l. si. C. de pact. l. de fideicommissio. C. de tran. c. nulla. ext. de concess. præben. cap. de testanda. & c. ne captandæ. eod. tit. in 6. idem.

PRO. vota conditionalia in electionibus reprobantur. c. in electionibus. de electione. lib. 6. idem.

PRO. votum est voluntarium, sed adimplere est necessarium. c. licet extra de voto. idem.

Votum metu factum non valet, & est nullum. Fortunius in trac. de vltimo sine iuris canonici & ciuilib. n. 418. com. dicit. Bonacoff.

Votum faciens intrandi religione, antequam committat homicidium, non potest puniri per iudicem secularem Bald. in l. 1. C. an seruus ex facto suo. Er statur iuramento suo. An ante commissum delictum votum fecerit. ias. in l. cum quedam nu. 1. ff. de iurisd. om. iud. Er hæc quidem est magis com. opi. vt probat Viuius in suo communium opi. ver. ordo ecclesiasticus ad fi. in ver. clerici. fol. 22. in prima impressione & in se-

cunda est opi. 38. in 1. part. iuramentum autem suum non sufficeret, quando aliqua coniectura esset contra eum. Menochius de arbitrio iudicis casu 241. nu. 6. idem.

PR. vox præconia paucis innotescit. in auth. qui semel. C. quomodo & quando iud. Bellon.

PRO. vox serui est vox domini regulariter. in l. si seruus. ff. de dam. infe. & §. ei verò. inst. de inur. stip. Sed hoc fallit in duobus casibus. in l. 2. & in l. antepe. ff. de stip. ser. ita accur. in l. 1. ff. de stip. ser. idem.

PRO. vox vnus, vox nullus est. l. iurisurandi. C. de testib.

OB. Contrà de l. Theopompus. ff. de dot. præleg. & l. si quis decurio. C. ad l. Cor. de fal. vbi voci & assertioni vnus creditur.

SOL. in d. l. Theopompus. creditur vni propter voluntatem & dispositionem testantis. in d. verò. l. si quis decurio: est speciale in tabellione.

OB. obstat etiam l. 1. §. si. ff. quemadm. testa. ape. vbi vnus testis audiatur.

SOL. ibi speciale est in testamento. ratio specialitatis est: quia in testamento maior solemnitas exigitur quam alibi. Vel dicit, si præter vnum testem remanent tot testes quot sufficiunt, vox vnus inducit præsumptionem, aliàs secus.

OB. tertio oppono de c. nobilissimus. 97. dist. vbi soli d. Cardinalium & legatorum creditur.

SOL. speciale ibi in illis personis propter eorum auctoritatem. idem.

Vfucapione perfecta, ex vna causa cessat vsucapio, ex altera licet non possessio. ias. in l. ex plurib. nu. 2. ff. de acq. pos. com. dicit. B. Villal.

PRO. vsucapione acquiritur directum dominium, præscriptione verò vtile secundum communem sententiam. in l. traditionibus. C. de pact. & auth. nisi tricennale. C. de bo. mat. & §. 1. inst. de vsuc. & l. si quis emptionis. C. de præsc. 30. vel 40. an no. Bellon.

Vfura non est permissa de iure ciuili. ias. in l. 1. C. de sum. tri. nu. 47. com. dicit. B. Villal.

Vfura constituitur ex modicitate pretij cum pacto de retro uendendo. Cornæ. conf. 4. vol. 1. Th. Ferr. in cautel. 17. com. dicit, & si non sit ita modiciras pretij, hæc duo non sufficiunt, nisi sit solitus generari. Alc. conf. 107. vol. 4. quem refert, & sequitur. ias. conf. 150. vol. 4.

Nota ad intellectum l. 1. tit. 2. lib. 8. ordi. idem.

PRO. vsuræ hodie prohibentur. c. j. de vsur. in antiq. & in 6.

OB. contrà de tot. tit. ff. & C. de vsur.

SOL. de iure ciuili erant permissæ, de iure verò canonico reprobatæ.

OB. contrà, istud replicatur, quia vult imperator subditos sequi fidem & religionem quam Petrus Apostolus tradidit Romanis. l. 1. C. de sum. tri. & fide cath. de iure autem diuino prohibitum est vsuras accipere, Luc. 6.

OB. item iura ciuilia non de dignantur imitari sacros canones. in auth. de eccl. tit. in prin. De iure autem canonum prohibentur vsuræ. in can. quoniam multi. 47. dist.

SOL. Dic quod vbi versatur lucrum, non possunt peti hodie, sed vbi damnum petuntur, vt interesse, non vt vsuræ, & ita obseruat curia Romana. Bellon.

Vfura est crimen ecclesiasticum, & contra laicos etiam pro ceditur per ecclesiam, vt est communis opin. Burfatus consil. 90. nu. 27. Bonacoff.

Vfuræ prohibita sunt de omni iure primum de iure naturali, vt communem dicit Didacus. lib. 3. resolut. capitulo primo, num. 5. Secundò de iure diuino, vt communem dicit Didacus. ibidem. Tertio de iure canonico, tot. tit. ext. de vsur. Quartò de iure ciuili, per ius authenticorum, vt communem dicit Alber. in l. cunctos. numero 15. C. de summa trinit. & fide cath. imola. in l. prima, versicu. & aduerte. ff. de solutio. abb. in c. cum sit generale. nu. 18. de foro compet. ias. in §. omnes. numero 14. inst. de actio. & l. cunctos populos. nu. 47. Berous in rub. de vsur. nu. 82. Et licet Alc. in ca. 1. nu. 78. de of. ordi. dicat communem esse, quod lex ciuilib. non prohibeat vsuras, tamen Clarus dicit prædictam esse veriore & magis communem dicto libro quinto. §. vsura. versiculo sciendum. P. Fichard.

Vfurarum crimen est merè ecclesiasticum. com. dicit Dida. super 4. decretal. nu. 19. Clar. d. §. vsura. vers. Hoc crimen. Vide ibidem plura. idem.

Vfurarum poena est de iure ciuili poena infamiae per l. improbum. C. ex quib. caus. infam. irrog. & hæc infamia irrogatur ipso iure, sec. gl. ibid. quam communiter approbatam dicit Did. in cap. 3. libr. 3. resolut. num. 2. Imò hac infamia notantur etiam

etiam illi, qui vsuras exercent intra modum à iure ciuili permissum, vt communem esse dicit contra d. gl. Sali. in eadem. l. improbum. nu. 2. & Didac. d. c. 3. nu. 2. Gemin. conf. 77. num. 5. Vnde infertur, quod vsurarius non potest esse testis. Cla. d. §. vsura. vers. punitur. P. Fich.

Vfuræ nec iudæis quidem licitas esse, communem dicit curt. iu. in l. eius qui in provincia n. 5. ff. si cert. pet. Alex. de Neuo. conf. 100. nu. 1. 9. & 13. & conf. 101. nu. 14. Cla. d. §. vsura. vers. hæc autem. idem.

Vfura siue poena conuentionalis apposta contractui, modo in fraudem vsurarum apposta non sit, etiam à clericis exigi potest alias secus, & si dubitetur vtrum in fraudem vsurarum apposta sit, tunc si apposta reperiatu dationi, quantitatis, censetur in fraudem apposta. sin dationi speciei vel facti præstationi, secus, nisi præcesserit obligatio. dandi pecuniam, quia tunc in dubio etiam in fraudem vsurarum facta præsumitur, quod communiter receptum refert. Bened. capr. regul. 70. nu. 27. 29. 31. & 34. vide supra in verbo poena.

Vfuræ sunt omni iure prohibita, vt est com. opi. de qua Cla. in §. vsura ver. sciendum, & ver. seq. Nam vsura est crimen contra naturam. Ant. Burgos in c. ad nostram, num. 20. de emp. & vend. com. dicit. Vfurarij tamen puniuntur poena criminaliter extraordinaria, vt est com. opi. Cla. vbi §. vers. ex hoc. Portius communi. conclusio. libr. 3. concl. 9. Ant. Gabr. communium concl. 20. lib. 7. concl. fallit in iudæis ex consuetudine tanti temporis tolerata. Cla. ibi ver. hæc autem conclusio. Et est crimen hoc commune vtrique foro. Cognitio tamen iuris ad ius spectat canonicum. Factum autem declarat iudex laicus. Clarus d. §. vsura, vers. hoc crimen. Quando autem constat de causa vsuraria notoriè, vel per confessionem partis, etiam si pronunciatum non sit super ipso iure. Scilicet an contractus sit vsurarius, nec ne? Iudex secularis semper pronunciare potest, de reicienda, vel admittenda accusatione. Menochius remedio retinendæ possessionis. nu. 340. Et debet esse cautus aduocatus, quod ponat in libello, quod pretium, seu vsuras ille talis vsura receperit, alias succumberet agens. Nam non sufficit probare alicuium dedisse ad vsuras, vel vendidisse carius propter dilationem, nisi probatum fuerit quod vsuras receperit mutans, vel vendens modo, de quo supra receperit incrementum illud, quod posuerat ratione dilationis, vt est com. opi. de qua Ant. Burgos in c. ad nostram, nu. 12. de emp. & vend. Et dominium rerum acquisitarum per vsurarium non transfertur in ipsos. com. est opi. Cla. d. §. vsura. vers. item tenetur. vide Monticulum de inuentario. c. 10. nu. 324. Bonacoff.

Vfuræ iure omni diuino & humano hodie prohibita sunt, quamuis iurifconsultorum responsis aliquot, aliqua in quantitate permitterentur. commune ponunt ias. in §. omnes. n. 14. insti. de act. Berous in rub. n. 80. de vsur. Alc. c. perniciosam. n. 74. de of. ord. late Did. à Coua. lib. 3. resolut. c. 1. n. 5. & seq. Marquard. de iudæis par. 1. c. 1. nu. 6. ver. non obstat. cum. nu. præcedentibus. Quamobrem consuetudo, vel statutum, quod etiam viduis aliquid vsuræ nomine prestari iubet, quoad etiam ipsarum dos illis soluat, nullius ponderis momenti que est. commune profertur ias. in §. fuerat. nu. 9. insti. de act. Rochus curt. in c. vlt. q. 1. nu. 18. & seq. de confue. Quamuis praxis non improbabilis alioquin iuris doctrix aliud obseruet, vt attestatur Matth. de aff. decif. 284. E. Suarez.

Vfurarum crimen, quatenus sit, necnè tractatur, omnino ad ecclesiasticum iudicem pertinet, quatenus puniendum est, tum ad ecclesiasticum, tum ad secularem iudicem spectat, quatenus verò ipse vsura solum repetuntur, ad laicum, seu popularem magistratum attinet. communia laicè atque accuratè asserunt Did. à Couar. lib. 3. resolut. c. 3. I. Clar. in pract. §. vlti. q. 37. ver. Quæro igitur. Poterit tamen absque dubio lege principij reprimi, ac puniri, vt commune interpretum axioma ponit idem à Couar. in tract. de spons. 2. par. c. 7. nu. 18. ad fi. idem.

Vfurarum crimen quamuis singularibus testibus probari nequeat etsi etiam statutorum episcopale id iubeat, vt commune aiunt Did. à Couar. lib. 3. resolut. ca. 3. nu. 5. I. Cla. in pract. §. vlti. q. 53. ver. sed quid tamen illarum consuetudo per singulares testes & rectè & rite probabitur. commune pronunciat Aymo. Crauet. conf. 73. nu. 32. idem.

Vfurarum in fraudem quando simulatus contractus censeri debeat vide supra vers. venditionis contractus. idem.

Vfuræ manifestò exercet causa mortis donare nequeunt nedom vt testamenti conscribendi ius habeant. commune in quibus, curt. iu. in l. eius, qui in provincia. nu. 4. in §. ff. si cer. pe. ta. l. Cla. qui meritò multos contrarium asserentes damnat, de don. q. 7. Quando tamen vsurarius testamentum possit condere, videbis a. pud eundem Iulium diligenter ea de re tractantè,

vbi supra q. 26. & videte itidem quæ nos obseruamus verb. iudæus ac Fran. Viuius lib. 1. opi. 443. idem.

Vfuræ quando petuntur non tanquam vsuræ, sed tanquam interesse, omni iure sunt concessæ & permissæ. c. conuestus. & ibi gl. in verb. de feudo. c. salubriter. vbi doc. C. de vsur. gl. & doct. in l. curabit, in ver. ratio. C. de act. emp. doct. in l. 2. C. de vsur. Soci. Sen. in conf. 133. allegans elegantem tex. in l. socii qui in eo. nu. 3. in j. vol. conf. Phil. dec. in conf. 39. nu. 4. circa fi. Et hanc sententiam communiter doc. approbare scribunt Pe,

Phil. Cornæ. in conf. 145. nu. 7. in 2. vol. & Rol. à Valle, in consil. 14. in prin. in 2. Tom. conf. Quam materiam egregiè & copiosè prosequitur Apostil. in tract. contra. & vsurarum, reditumque pecunia constitutorum. nu. 25. cum seq. Kircho.

Vfuræ pro dote non soluta viro debentur, & licitè etiam in foro conscientia ab eo exiguntur, propter onera matrimonij. Quare maritus dotem & fructus dotis percipere dicitur l. dotis fructum. ff. de iure dot. l. pro oneribus. C. eod. tit. & idè propter compensationem onerum promissio alicuius rei, seu fructuum alicuius prædij loco alimentorum, vel vsuram, valet. c. salubriter. ext. de vsur. Bar. & doct. in l. si insulam. §. vsuras. ff. sol. mat. Bal. & alij in l. §. præterea. C. de iure do. & hanc sententiam vtram & communem esse scribit Petr. Phil. Cornæ. in conf. 212. nu. 1. in 3. vol. conf. Kircho. in conf. 170. nu. 1.

Quod dicitur, pretij non soluti vsuras deberi ad ratam fructuum perceptorum ex communi per cagn. in l. curabit num. 28. C. de act. emp. locum habet, vbi extra pactum conuentionale venditor facta rei traditione vel oblatione, damnum passus est ob moram emptoris non adimplentis ex parte sua, & non soluentis in termino præstituto, nam interesse petit, quod quidem occasione fructuum perceptorum taxari & limitari debet iuxta terminos d. l. curabit, ad diuersum, vbi pactum & conuentio ab initio adest de soluendo certum quid pro valore rei, quod 20. annis aquare fortrem, non dico pro dilacione data ad soluendum, sed donec pretium soluat per emptorem, cum eo casu licita sit taxatio, & conuentio, quam taxationem dicti interesse ab initio valere dixit Neuiz. consil. 74. nu. 5. ex consuetudine vbi que approbata, Gozad. conf. 55. nu. mero 11. maxime si probetur taxatum pro interesse non excedere valorem fructuum, secundum communem quam refert Burf. conf. 11. nu. 26. lib. 1.

Vfuræ pretij non traditi non soluuntur nisi pro rata fructuum, secundum communem per Burf. conf. 11. nu. 2. li. 1. vbi num. 26. contrarium scribit, vbi adest pactum. ex quo debentur, & taxatio tenet, si probetur taxationem non excedere valorem fructuum, secundum communem ibi d. nu. 26. vbi quod prædictæ vsuræ pretij ex pacto in venditione deberi possunt, etiã quod fructus non percipiuntur, maxime si probetur taxationem non excedere valorem fructuum, secundum communem ibi relatam, pro qua vide etiam Neuiz. conf. 74. Plot. de in lit. iur. §. 4. nu. 77.

Vfuræ loco interesse repetere potest creditor qui à debitorè moroso pecuniam consequi non potuit, & ipsam pecuniã sub vsuris ab alio accepit, secundum Rom. conf. 517. nu. 13.

Pactum tenet quod debeatur valorem fructuum, iuxta commune per Burf. conf. 11. nu. 2. lib. 1. vbi latius declarat.

Vfuræ committens extraordinariè puniri potest, secundum Jacob. Butrig. in l. improbum. C. ex quib. caus. inf. irroget. Caccialup. in repetit. l. 1. C. de summa trinit. Corn. consil. 19. lib. 3. Soci. conf. 258. doct. in ca. 1. de vsur. vbi quod puniuntur de vsura in foro seculari puniri potest in foro ecclesiastico & econtrà, quia vsura est crimen de iure codicill. prohibitum. auth. ad hæc. C. de vsur. & in auth. de ecclesiast. titul. §. 1. Dec. consil. 39. post Alex. consilio 48. & seq. libro 4. Salic. in l. eos. in fi. C. de vsur. vbi dicunt posse puniri etiam per iudicem laicum. imol. in rub. extrã, de vsur. anch. consilio 336. abb. in capitulo cum sit generale. versiculo secunda p. principalis opin. vbi dicit, quod est mixti fori, & habet locum præsentio. Et dic quod adeo crimen est vsura, quod ea causa ciuilitè intentata pro habeda veritate habet locum tortura. Socinus consilio 219. columna fina. libro secundo. Sed quod non possit criminaliter poena imponi per laicum, tenuit dec. consilio 170. Aym. consilio sexto. numero 101. & 104. abb. in rub. & in capitul. 2. de vsur. & coram laico non admittitur quis excipiendo, & volens probare contractum vsurarium. Bald. consilio vndecimo. libro quarto. Quod autem dicitur esse mixti fori, intellige quoad compellendum vsurarium ad restitutionem vsurarum, non quoad puniendum criminaliter. Fallit in vsurario manifestò, quem lex voluit criminaliter puniri posse. Dec. d. consilio centesimo septuagesimo. & facit iur.

Vfuræ loco interesse repetere potest creditor qui à debitorè moroso pecuniam consequi non potuit, & ipsam pecuniã sub vsuris ab alio accepit, secundum Rom. conf. 517. nu. 13.

Pactum tenet quod debeatur valorem fructuum, iuxta commune per Burf. conf. 11. nu. 2. lib. 1. vbi latius declarat.

Vfuræ committens extraordinariè puniri potest, secundum Jacob. Butrig. in l. improbum. C. ex quib. caus. inf. irroget. Caccialup. in repetit. l. 1. C. de summa trinit. Corn. consil. 19. lib. 3. Soci. conf. 258. doct. in ca. 1. de vsur. vbi quod puniuntur de vsura in foro seculari puniri potest in foro ecclesiastico & econtrà, quia vsura est crimen de iure codicill. prohibitum. auth. ad hæc. C. de vsur. & in auth. de ecclesiast. titul. §. 1. Dec. consil. 39. post Alex. consilio 48. & seq. libro 4. Salic. in l. eos. in fi. C. de vsur. vbi dicunt posse puniri etiam per iudicem laicum. imol. in rub. extrã, de vsur. anch. consilio 336. abb. in capitulo cum sit generale. versiculo secunda p. principalis opin. vbi dicit, quod est mixti fori, & habet locum præsentio. Et dic quod adeo crimen est vsura, quod ea causa ciuilitè intentata pro habeda veritate habet locum tortura. Socinus consilio 219. columna fina. libro secundo. Sed quod non possit criminaliter poena imponi per laicum, tenuit dec. consilio 170. Aym. consilio sexto. numero 101. & 104. abb. in rub. & in capitul. 2. de vsur. & coram laico non admittitur quis excipiendo, & volens probare contractum vsurarium. Bald. consilio vndecimo. libro quarto. Quod autem dicitur esse mixti fori, intellige quoad compellendum vsurarium ad restitutionem vsurarum, non quoad puniendum criminaliter. Fallit in vsurario manifestò, quem lex voluit criminaliter puniri posse. Dec. d. consilio centesimo septuagesimo. & facit iur.

Vfurarum crimen, quatenus sit, necnè tractatur, omnino ad ecclesiasticum iudicem pertinet, quatenus puniendum est, tum ad ecclesiasticum, tum ad secularem iudicem spectat, quatenus verò ipse vsura solum repetuntur, ad laicum, seu popularem magistratum attinet. communia laicè atque accuratè asserunt Did. à Couar. lib. 3. resolut. c. 3. I. Clar. in pract. §. vlti. q. 37. ver. Quæro igitur. Poterit tamen absque dubio lege principij reprimi, ac puniri, vt commune interpretum axioma ponit idem à Couar. in tract. de spons. 2. par. c. 7. nu. 18. ad fi. idem.

Vfurarum crimen quamuis singularibus testibus probari nequeat etsi etiam statutorum episcopale id iubeat, vt commune aiunt Did. à Couar. lib. 3. resolut. ca. 3. nu. 5. I. Cla. in pract. §. vlti. q. 53. ver. sed quid tamen illarum consuetudo per singulares testes & rectè & rite probabitur. commune pronunciat Aymo. Crauet. conf. 73. nu. 32. idem.

Vfurarum in fraudem quando simulatus contractus censeri debeat vide supra vers. venditionis contractus. idem.

Vfuræ manifestò exercet causa mortis donare nequeunt nedom vt testamenti conscribendi ius habeant. commune in quibus, curt. iu. in l. eius, qui in provincia. nu. 4. in §. ff. si cer. pe. ta. l. Cla. qui meritò multos contrarium asserentes damnat, de don. q. 7. Quando tamen vsurarius testamentum possit condere, videbis a. pud eundem Iulium diligenter ea de re tractantè,

vbi supra q. 26. & videte itidem quæ nos obseruamus verb. iudæus ac Fran. Viuius lib. 1. opi. 443. idem.

& faciunt notata per Aufrer. de potest. fecul. in ecclef. nu. 11. & seq. in 4. fallent. & ibi nu. 13. quod in quaest. iuris potest arbitrator cognoscere in causa vfurarum. & adde feli. in d. c. cu fit de for. compet. Quid si pendente causa coram laico super instrumento & citatus compareat coram ecclesiastico dicens contractum vfurarium, an possit tunc ecclesiasticus inhibere ne procedat absque eo quod praecedat citatio. & vide ias. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. ver. octauo fallit. ff. de of. pro. consul. Alex. conf. 68. & 69. lib. 7. Et an laicus possit cognoscere de causa vfurarum, vide Sali. in l. 1. C. de sent. qua sine cert. quantitat. Et quomodo fieri debeat condemnatio pro restitutione vfurarum: vide Cy. in l. si quis ad se fundum. col. fi. C. ad leg. lul. de vi. Put.

Vfura est crimen ecclesiasticum, & contra laicos exercetur, secundum communem, mixti vero fori, iuxta magis communem per Burf. conf. 90. nu. 27. lib. 1. & plura de vfura, vide per Dida. resol. lib. 3. c. 1.

Vfura ad ratione quinque pro centenario licite sunt omni iure etiam canonico in emptione & venditione in recompensationem fructuum, etiam quod nihil perciperetur, secundum communem per Burf. conf. 111. nu. 14. lib. 1. de quo vide quae scribunt parif. conf. 60. nu. 21. lib. 1. Gabriel. com. opi. lib. 3. tit. de emp. concl. 4. & in specie Aym. conf. 105. nu. 11. vbi quod in emp. & vend. vfura toleratur, tanquam interesse, & illud interese commensuratur ad valorem fructuum, non ad pretij quantitatem.

Vfurarium bona sunt tacite hypothecata pro restitutione vfurarum. Anton. de Fano in tract. de pig. in 2. par. membr. 4. nu. 5. com. dicit. Villal.

Vfurarij manifesti donatio de omnibus bonis, vel maiori parte non valet, nisi cauerit de restituendo vfuras. Alex. in l. discretis, C. q. testa. facere possunt. Io. Duran. in arte testan. tit. 1. cau. 7. com. dicit. idem.

Vfurarij etiam si per iudicem ecclesiasticum puniantur possunt puniri per iudicem secularem. Alc. in c. perniciosa. n. 8. de of. ord. com. dicit. idem.

Vfurariorum iudicium si disputatur de iure, est ecclesiasticum: si autem de facto, potest iudex secularis se intrinmiscere. Alcia. in d. c. perniciosa. nu. 77. com. dicit. idem.

Pena si adiciatur in compromisso, solutioni alicuius quantitati, non debet presumi esse apposta in fraudem vfurarum. Apostil. in add. ad Alex. conf. 119. lib. 2. verbo fraudem, com. dicit contra Alex. qui ibi attestatur magis communem conclusionem esse contrariam. idem.

Vfurarium esse contractum in dubio non praesumitur. Receptor est opinio per ea quae accumulauit And. Tiraq. in lib. 2. de retract. ad fi. tit. nu. 125. I. Fich.

Vfurarius manifestus nulla cautione praestita de restituendis vfuris non potest facere testamentum, c. quoniam de vfuris lib. 6. Zabare. conf. 91. Necessae autem est, quod ad testamenti validitatem, quod ipsi vfurarij caueant in vita, aliter testamentum est ipso iure nullum, sec. gl. in clem. eos. de vfuris. & in ca. quoniam. in versi. mandauerint, quam sequuntur communiter omnes doct. ibi, & in c. quia in omnib. de vfuris, praesertim ibi Aug. Beronius, nu. 52. & seq. quamuis quoad poenam sepulturae contrarium velit gl. in clem. 1. de vfur. in ver. manifestos. Limitaturque ista conclusio non procedere, quando vfurarius decessit nulla praestita cautione, dimisso tamen procuratore ad praestandum eam post mortem, qua praestita iustificatur testamentum, vt late disputant canonistae & multi hoc tenent in d. c. quoniam. Confirmat hoc idem Cardinalis in ca. significauerunt de testi. & in clem. 1. q. 23. de sepult. vbi dicit fuisse decimum public. Ferrariae, quod valeat dictum testamentum, eumque sequitur Io. Dilectus in tract. de arte testan. ti. 1. cautela. 7. fel. in c. ad hoc de rescrip. & in c. quoniam frequenter. vt lite non contest. istamque dicunt communem opi. Gaspar. de Cald. & Anc. inter consilia Cardinalis conf. 40. in facto aliam praedictae constitutionis. Fallit ista conclusio secundo loco, quod licet vfurarius manifestus non possit testari, nisi prius cautione praestita, nihilominus potest donare causa mortis absque dicta cautione, vt voluit Bald. in l. executorem. C. de executio. rei iudicat. & in conf. 298. volumin. secundo. vbi refert collegium Mediolanense se consuluisse. Idem tenet Angel. in disputatione incipiente: Astenfis Milea. Roma. & im. in l. tam is. in prin. ff. de donatio. causa mortis, Pau. de cast. conf. 283. in antiquissimis, capr. conf. 92. circa fi. Probus in d. c. quoniam. in add. Io. Mona. Gul. Bened. in c. Rainutius. de testa. in ver. testamentum, Ripa in l. 2. n. 7. ff. de le. 1. vbi audacter asserit hanc esse communem opi. & post eum Soci. iu. nu. 22. Fundatur talis conclusio ista optima ratione, quia tex. in d. ca. quoniam

corrigit ius antiquum, quo vfurarij testari poterant l. eius, qui in prouincia. in prin. ff. si cert. pet. & tradit Bapr. de S. Blasio in tract. contradictionum iuris ciuilibus, & canonici contradictione 18. statuitque specialiter, vt omnia cautione sint nulla nec de contractibus quicquam dixit ergo in eis locum non habet l. verba gesserunt. ff. de verb. sig. Secundo comprobatur ea ratione quod dicta cautio de vfuris restituendis respicit ordinationem, & solennitatem testamenti, quo respectu donatio causa mortis equiparatur contractui secundum communem opinionem, de qua testatur Ripa in l. 2. ff. de leg. 1. nu. 10. & D. Potanus Perusinus, n. 32. in contrariam vero partem titubanter, & sibi parum constans inclinauit Bal. conf. 294. vol. 2. Lapsus in allegat. 125. post Io. Calderinum in disputatione exordiente. Canonica institutione, Steph. de Feder. in tract. de interpret. iur. in 1. par. nu. 43. Laur. de Rodul. in tract. de vfur. q. 100. Io. de Ana. in c. quia in omnibus. nu. 14. de vfuris. Bened. Peru. sin. in rub. de testa. in 6. dec. sibi contrarius. in l. discretis. C. qui testa. fac. poss. & ante ipsum Alex. in prin. qui fatetur expresse istam esse com. opi. Io. Dilectus in tract. de arte testan. ti. cau. re. 7. Soc. in d. l. 2. & post eum Ruinus late. vbi abunde respondet omnibus ferè fundamentis pro contraria parte citatis. Sed in ista ambiguitate, & in tam variis iuris nostri interpretum sententiis, quid concludendum dico, quod casu eueniente et go semper consulere, ac iudicare pro ista vltima sententia negatiua, isto argumento potissimum inter alia, nam qui non habet factionem testamenti passiuè, non potest etiam ex donatione causa mortis capere. l. senatus. in prin. ff. de dona. cau. mor. ergo pari modo, qui non habet liberam factionem testamenti actiue, sicut vfurarius, non debet posse donare causa mortis. Limitatur tertio ista conclusio seu dispositio dicta, quoniam, non habere locum in testamento iudaei secundum Io. Dilectum in loco supra citato qui quidem iudaei licet sint publici foeneratores, nihilominus possunt testari nulla prius cautione praestita, vt per Aret. conf. 158. copiose in 2. dubio, & in hoc sunt melioris conditionis quam christiani vfurarij d. c. quoniam, & no. Alex. conf. 3. in causa, & lite. vol. 2. Soci. conf. 62. in praesenti consultatione. & conf. 70. in praesenti volum. Imo. conf. 1. circa fi. cum 2. seq. vbi dicit quod iudaei possunt, vt christiani testamenta condere. & Corn. conf. 114. licet primo. vol. 1. Limitatur quarto loco non procedere praedicta conclusio in donatione inter viuos, vt per Bal. conf. 198. queritur lib. 2. & Io. Dilectum in allegata cautela 7. & his accedit vltiter, quod vfurarius manifestus dicitur probatione legitima concurrente, & fama, vt per Abb. conf. 33. attingam. lib. 1. & conf. 2. lib. 2. & probatur etiam vfurarius ex fama, & quibusdam in dicitis, vt post gl. tradunt inn. & alij in c. cum in dioecesi. de vfuris, cum concordantibus, vt per Fulg. conf. 138. vltis precepto, & tradit Gemini. in c. 1. §. & quia. de vfu. lib. 6. & vfu. sepe consuetudo foenerandi potest per testes singulares etiam probari secundum magis communem opi. quam citat, sequitur Crauet. post alios ibi. per eum relatos, conf. 73. num. 32. & accedit quoque praedictis, quod vfurarius non dicitur ille, qui tenet pecunias in monte, quoniam non potest petere quando vult capitale secundum communem opi. omnium scrib. quam allegat, ac sequi videtur Alex. in litem quia. §. 1. nu. 2. ff. de pact. Item occurrit quod vendens rem plusquam valet, censetur vfurarius, c. in ciuitate, & c. nauiganti, ext. de vfuris. & ista est com. opi. vt late consuluit abb. conf. 5. in fi. nu. 3. vol. 1. Similiterque occurrit praemissis quod bona vfurariorum non praesumuntur pro vfurarum restitutione tacite hypothecata, secundum Io. And. & alios canonistas communiter in d. c. quoniam. quam quidem communem sequuntur, simile ac citant Moder. ibi Ant. Negusant. de Fano. in tract. de pignoribus, & hypothecis in 2. par. 4. membri. n. 155. & vltimus nota ad praemissorum intelligentiam, quod vfu dicitur in mercatore de interesse ante moram restituendae pecuniae pacifcente, esto quod ipse mercator tantum lucrum in loco mutui verisimiliter facturus esset, secundum communem opi. omnium scrib. quam expresse citat, & amplectitur Crauet. conf. 87. nu. 5. item accedit hoc etiam quod vfurarius aliquis dicitur, quamuis desierit foenerari, sec. doct. Bart. l. prator ait. §. is etiam, ff. de eden. & in l. quis sit fugitiuus, in prin. ff. de adili. edict. communiter approbatam ab omnibus doct. vt refert dec. in d. c. ex epistola. n. 99. vbi eam declarando non nihil conatur sustinere, & a plurimis contrariis amouere, ac diuellere. item nota vltimus congruenter hic, quod vfurarius tenetur actori edere rationes suas pro intentione eius fundanda, quando agitur de vfuris, vel ex causa respiciente vfuram, secus autem, si contra vfurarium ageretur ex contractu venditionis, vel ex alia simili causa, quae vfuram non respiciat, vt nor. & tenet Anchara. & Cardina. in clem. 1. §. care

§. ceterum de vfuris, & Bald. in capit. clerici. de vita & honestate. cleric. quorum opinionem affirmat esse communem Decius in capitulo ex epistola. nu. 101. cum sequent. de probatio. Item accedit postmodum quod vfurarius est infamis. l. improbum, vbi Bartol. Paul. de castro & alij communiter per illum tex. C. de infam. & Mathesil. in notab. 49. incip. nota. F. Viuius.

Vfurarius manifestus non potest testari, nisi praestet cautionem de restituendis vfuris, nec quidem sufficit nuda cautio, sed requiruntur pignora vel fideiussores. communem in §. testamentum dicit Clarus quaestione 26. vers. Sed quare. Et casu, quo testatus esset, non praestita cautione, tamen si potest adhuc praestet, reconualecet testamentum, communem dicit idem ead. quaestione, versiculo sed pone. Nota autem quod etiam si desisset exercere vfuram, tamen non poterit testari sine cautione praestanda, nisi restituisset vfuram, communem in d. quaestione vigesima sexta, versiculo. Item quare. Et nota quod vfurarius manifestus etiam donare non potest causa mortis. Magis communem dicit in §. dicta quaestione septima. P. Fich.

Vfurarius an poena aliqua criminaliter puniri posset, doct. dubitarunt, & voluit Butrig. in lege, improbum. C. ex quibus causis infam. irrogatur. vfurarium committere dolum in exigendo vfuram contra iuris prohibitionem, & deo teneri crimine stellationatus, & puniri poena extraordinaria. Cum iure sit receptum quod pro quolibet delicto etiam priuato, ratione interesse publici procedatur ad poenam extraordinariam lege, locatio. §. quod illicitè. ff. de public. Io. Baptist. Caccialupus in repetit. leg. cunctos populos. numero quadragesimo nono. C. de summa trinitate & fide catholica. Per. Phil. Corn. in consilio decimo. numero vndecimo. & in consilio centesimo quinquagesimo nono numero quarto. in tertio volumine consilio. Robert. Marant. in tractat. de ordi. iudi. in parte sexta. numero centesimo nonagesimo octauo. cum sequent. & in disput. quinta, quae est in fine eiusdem tract. de ordi. iud. Et hanc sententiam post aliorum quorundam allegatas auctoritates sibi magis aridare, quia est magis communis, inquit Alcia. in capitulo primo. numero quinquagesimo quarto. extra de offic. iudi. ordi. vbi ipse argumenta quae in contrarium adduci solent, soluit. Alij vero contrariam sententiam sequuntur, cum sit crimen ecclesiasticum. gloss. in verbo secundum quod. in dicto capitulo primo. cumque criminaliter, quia hoc legibus non exprimitur, crimine stellationatus agi non possit. Nam tale crimen requirit dolum, qui non videtur interuenire ex quo ipsi contractus sunt partibus consentientibus. Bal. in dicta lege, improbum. numero secundo. versiculo ex quo crimine. & Sali. numero tertio. Vnde volenti & consentienti non fit dolus. lege, nemo videtur fraudare. ff. de regulis iuris. Et hanc sententiam multis argumentis confirmat Philippus Decius in consilio 170. Sequitur eandem idem Decius in lege, rogasti. §. si tibi. in fin. ff. si certum petatur. Et horum sententiam approbarunt & alij ias. in consilio centesimo quinquagesimo tertio. numero tertio. versiculo, condescendo ad secundum dubium. in quarto volumine consilio. Ripa in capitulo decernimus. numero octauo. extra de iud. Crauet. in consilio sexto. numero 101. Et hanc sententiam magis communem esse, argumentis in vtramque partem adductis, & contrariis solutis, refert Roland. à Valle, in consilio septuagesimo quinto. numero decimotertio. cum sequentibus in primo Tomo consilio. Licet Apostil. priorem sententiam defendens opinionem Butrigarij vbi que sequatur, in suis addit. ad consilio Deci. in dicto consilio 170. in verbo, stellationatus. & in tract. contract. & de vfur. reddituumque pecunia constitutorum in 10. quaest. versic. hic occurrit quaestio, numero 156. in quinto volumine tractat. kirchouius.

Vfurarius etiam dicitur, qui aliquando exercuit vfuram & postea desinit, vt communem dicit Decius in capitulo primo. numero vigesimo secundo. de probationibus. Clarus dicto §. vfu. vers. vltimo referens se, ad §. testamentum. q. 6. ver. item 70. quareo lib. suo 4. P. Fich.

Vfurarius manifestus dicitur non solum qui palam & publice exercet artem foeneratiam, vel qui in iudicio cofessus sit esse vfurarium, vt per Didacum. libro tertio, resolut. capitulo tertio, numero quarto, & gloss. in capitulo primo, verb. Manifestos. de vfur. in 6. sed etiam is qui sacerdoti confessus est, vt in praesentia testium, & mandet vfuram restitui, vt communem attestatur Socinus. consilio 127. numero primo.

libro tertio. Item etiam ille qui tanquam vfurarius in iudicio condemnatus est, vt communem dicit Did. in d. c. 3. numero quarto. idem.

Vfurarius potest criminaliter puniri, vt tenuit Butrig. in lege, improbum. C. ex quibus causis infam. irrog. quam dicit communem. Corn. consilio 19. in litera G. libro tertio. Alci. in capitulo primo. de offic. ord. nu. 76. quem refert Didacus super 4. decreta. numero decimono. libro primo. Et licet Roland. consilio septuagesimo quinto. numero vigesimo nono. libro primo. dicat contrariam esse magis communem. & quod Alciatus decipiatur. Tamen si recententur auctoritates, comperietur Alciatum rectè dixisse. Ita Clar. d. lib. 5. §. vfu. vers. & ex hoc. idem.

Vfuraria in causa an & quando laicus cognoscat: vide Bald. in tit. de contr. inueffit. §. similiter. in prin. Et pro negatiua quod non possit inquirere de & pro vfu. Grat. consilio 39. numero 7. & 8. libro secundo. nisi in manifesto vfurario. Et quis dicatur manifestus vfurarius: vide eum consilio quadragesimo nono. eodem libro. Socinus iunior consilio 83. libro 20. 2. Et quando, per quem & qua poena vfurarius puniri possit, not. ias. consilio centesimo quinquagesimo tertio. libro quarto. post abb. in capitulo cum sit generale. de foro compet. vbi inter alia dicit, quod est mixti fori, & habet locum preuentio. Qua in materia vide doct. in l. 1. C. de fum. tri. Put.

Vfurarius manifestus, quemadmodum prohibetur testari, secundum dispositionem capit. quoniam. de vfur. in 6. ita etiam prohibetur donare causa mortis. Hanc magis communem opinionem doct. esse dicunt Alex. de imol. in l. discretis. numero secundo. multis adductis auctoritatibus. C. qui testa. facere poss. & Io. Dilect. in tract. de arte testan. tit. 1. de his qui non habent testamenti fact. cautel. 8. numero secundo. Kirchouius.

Vfurarius manifestus, licet ante praestitam cautionem de restituendis iniuste ablati ne quid pro anima, aut ad piam causam testari possit, & si testetur non valebit testamentum, etiam si post mortem ipsius aut ipso viuo conueniente ac contrito ex intervallo praestaretur cautio, non reconualecet testamentum, c. quoniam. de vfur. libro 6. gloss. in cle. prima. in verbo manifestos. & ibidem Paulus de Leazaris. de sepulturis. Bald. in lege, prima. C. de sacrosanct. ecclef. & in l. si haereditas. C. de testam. milit. argument. leg. si filius. lege, si quaramus. lege, qua aetate. lege, eius. §. 1. ff. de testam. quod contra Io. And. dicto capitulo quoniam, tenent Garzias, Io. Monachus, Lapsus, abbas, & Io. de laga. & ita communiter tam per legistas, quam canonistas teneri refert Benedic. capra regula 103. numero centesimo quadragesimo primo. Contrariam tamen opinionem quam tenuit Nic. de Matarellis & Bart. in lege, filio praeterito. ff. de iniust. testam. & in dicto capitulo, quoniam. Io. de Fandit. Io. Andreas Bald. Petrus Anchara. 50 Dominic. Aegid. Bellamer. Guliel. de Pontele. magis communem dicit, nec in iudicando & consulendo ab ea recedendum. ibidem nune. centesimo quinquagesimo quarto. quod secundum Ioann. Andre. Ligna. Franciscus de Zabarell. & Paulum de Leazaris, in clem. 1. de vfuris procedit si post factum testamentum, & praestitam cautionem ad exercitium vfurarum etiam occultè non redierit, quod tenuerunt quoque Laurent. de Florent. in tract. suo de vfuris. libro sexto. & Bald. in lege, executorum. C. de execut. rei iudic. & in l. 1. C. de sacrosanct. Ancl. & imol. in c. quia ingressè. de testa. Frider. de Senis conf. 7. & ita communiter teneri refert ibid. nu. 159. idem capra.

Vfurarij manifesti testamentum non praestita cautione factum licet regulariter vti dictum est non valeat. tamen quando in ipso manifesta signa contritionis apparent, valebit eius vltima voluntas, non tantum quod ad relicta ad pias causas, vt consuluit Anton. de Butrio. & Anchara. per leg. 1. C. de sacrosanct. ecclef. vt voluit Lapsus allegat. 125. quem sequitur Dominicus in capitulo quoniam. & communiter tenetur, sed etiam quod ad relicta certis personis pro restitutione vfurarum, & malè ablatorum vel quod ad relicta pauperibus Christi, pro vfuris & malè ablati, quia tunc quod ad talia relicta valebit eius testamentum, vt sentit Io. And. in d. capitulo quoniam, & Lapsus d. alleg. centesima vigesima quinta. quod verum est, & communiter tenetur, quando aliter de eiusmodi vfuris & malè ablati non constaret quam per assertionem vel confessionem ipsius testantis, aliàs secus, quia magis vim vel confessionem relicti, quam restitutionis haberet, sec. Ancl. d. ca. quoniam. vt refert ibid. num. 263. & 167. Idem capra. Com. opin. Tom. ij. G Vfurarium

Vfurarum crimen probari potest per coniecturas, vt est communis opinio. de qua Ana. consilio quadragesimo nono. numero quarto. Et accusatio & probatio fieri potest contra Vfurarium mortuum. Fede. de Senis in consilio octauo. vide Riminal. consilio quatuorcentesimo quinquagesimo. in tertio volumine. & consil. seq. Curtius iunior consilio ducentesimo septuagesimo nono. volumine tertio. Et testamentum vfararij valet, praestita cautione de restituendis vfaris. vt est communis opinio. de qua Bertachi. in tractat. de episcop. in sexta parte quarti libri. in princip. numero quadragesimo tertio. Etiam, si praestetur d. Cautio in articulo mortis, & sic post testamentum. & not. quod iudaeus non potest cogere quem ad vfaras post tempus, quo pignus poruit poni in fortibus. Et si iudaeus excipiat, quod non posuit, quia non fuit facta solita solemnitas, replicabit debitor, quod non curat, quia fuit indutum in fauorem debitoris. Ita Fely. in cap. significauerunt. numero vndecimo, de iudaeis. vide Paul. de Castr. in consilio duocentesimo nonagesimo quinto. in 2. vol. Et vfaras nec iudaeis licitas esse, comm. opi. Cla. in §. vfaras, vers. Hac autem. Bonacoff.

Vfuram inducit statutum & non valet, dans vnum, vel quinque, vel sex, pro quolibet centenarij, vel alimenta dotis, vel crediti non soluti mulieri, marito vel creditori, vt est communis opinio, de qua Plotus in l. si quando. numero quatuorcentesimo septuagesimo. vsque ad quatuorcentesimo septuagesimo quarto. & numero 861. C. vnde vi. vide Soc. iu. in consilio octuagesimo tertio. per totum in secundo volumine. Bonacoff.

Vfuram restituere potest tutor ex pecunia extortam pupilli, pro salute animae, vt est communis opinio de qua inter consil. crim. consilio centesimo quinquagesimo numero trigessimosecundo. Et no. quod quaedam sunt vfaras punitoriae, quaedam compensatoriae, & quaedam iudiciorum, de quibus Corsetus inter consil. crimin. consilio vigesimo quinto, vbi fufius Cornelius consilio decimonono. in tertio volumine. & consilio vigesimo tertio. eod. volumine. & consilio centesimo nonagesimo tertio. vbi de instrumento hebrei vfarario. item no. quod inquisitores haereticae prauitatis possunt compellere vfararios, non iudicialiter ad restituendum vfaras. Federic. de Senis consil. centesimo quinquagesimo septimo. per totum, sed extraiudicialiter. Et si quis iurauerit in instrumento soluere vfaras, debet prius absolui a iuramento. Fede. de Sen. consilio tricentesimo. numero secundo. Alias non auditur contrahere volens, & tenetur prius soluere vfaras. & postea repetere absoluto a iuramento. Baldus in consilio vndecimo, in 4. Item not. quod si quis, quod habet, tradat irrevocabiliter Monasterio, cum hoc, quod Monasterium debeat sibi perpetuo alimenta, vt per sepe fit Florentia. Communiter concluditur, quod si est praesumptio, quod deberet tantum vivere, quod alimenta ascenderent ad sortem, vel vltra, quod est vfaras, alias non. Alexand. in l. item quia §. idem Iuliano, numero quinto. ff. de pact. item not. quod vfararius non est. Si quis habet pecunias in monte pietatis, vt est communis opinio, de qua idem Alexand. in dicto §. idem Iuliano. numero secundo. Soarez ver. vfararius, numero octuagesimo octauo. sed quando retro recipitur pecunia, an mons ipse pietatis, si pecunia sit ex proclamate Principis mutata, possit soluere aliud pro alio inuito creditore. Soarez ver. pecunia. numer. 72. idem.

Vfuram punire potest iudex secularis in casu clarò, vt est communis opinio. de qua Fortunius in tractat. de vltimo fine iuris eano. & ciuilibus. numero centesimo secundo. secus in dubio, quia cognitio spectat ad iudicem ecclesiasticum. Curtius iunior in consilio ducentesimo septuagesimo nono. numero decimosexto. in tertio volumine. sed quando agitur criminaliter, potest vterque iudex procedere. Et ita communiter praestatur. secus si ciuilitate. & haec si principaliter ageretur in iudicio super contractu vfarario, secus si incidenter, quia etiam iudex laicus incidenter cognoscit, etiam super quaestione iuris, & contractum vfararium annullare & rescindere, vt est communis opinio. Clarus quaestione trigessimaseptima. vers. quarto igitur. vide omnino. Dom. m. Alciatus in capit. perniciosum. numero septuagesimo octauo, de offic. ordinarij. & numero octauo, Suarez versicul. vfararum crimen. Bonacoff.

Vfurarij manifesti donatio de omnibus bonis, vel de maiori parte, non valet. Nisi cauerit de restituendo vfaras. Alexan. in l. discretis. C. qui testat. face. poss. Durans de art. testan. tit. 1.

caut. 7. com. dicit. Bonacoff. Vfuram pro dote viduae interim pro dote praestanda, accipi non potest de iure, vt est communis opinio. Soarez ver. vfaras. nu. 76. & 77. licet hodierna practica aliter obseruet. ibi. nume. 78. Bonacoff.

Vfurarum crimen licet singularibus testibus, probari nequeat etiam quod episcopale statutum id iubeat, vt est communis opinio, Soarez versiculo vfararum. numero octuagesimo tertio. Curtius iunior consilio 344. numero primo. in tertio volumine. consuetudo tamen admittit testes singulares recte & rite probare vfaras, vt est communis opinio. Soarez, ibi. nu. 84. Bonacoff.

Vfurarij non possunt donare causa mortis. nec testamentum condere, vt est communis opinio Soarez versicul. vfaras. numero octuagesimo sexto, & octuagesimo septimo, limita vt ibi. Sed magis communis opinio est, quod vfararius manifestus possit testari etiam non praestita cautione de restituendis vfaris, de qua capra regula 103. numero centesimo quinquagesimo quarto & sequent. & si vfararius manifestus testamentum condiderit, non praestita d. cautione, deinde redit, vt canis & sus ad vomitum, testamentum factum non valebit, vt est communis opinio de qua capra regula ipsa 103. numero centesimo quinquagesimo nono. & testamentum vfararij valet & tenetur si eo condito effectus sit postea vfararius, vt est communis opinio ibidem numero 162. & valet testamentum ad pias causas vfararij, si ostendit signa contritionis, vt est communis opinio. ibidem numero 163. idem in legatis pro male ablati, communis est opinio ibidem numero 166. & vide Curtius iunior in consilio 344. numero 85. in tertio volumine. Bonacoff.

Vfurarius manifestus probatur, qui palam exercet vfaras, vel etiam in camera sua dat cuicumque requirenti, vt est communis opinio. de qua Curtius iunior, in consilio 344. numero trigesimo, in tertio volumine, vsque ad numerum 33. & qui quandoque exercuit vfaras, postea cessauit. Clarus in §. vfaras. vers. vlti. & c. criminaliter potest puniri vfararius. Clarus in §. vfaras. vers. & ex hoc. Et vfararius est infamis ipso iure, vt est communis opinio. etiam qui de iure ciuili exercet vfaras intra modum ab eo permissum. Cla. ibi. ver. punitur & testis esse non potest, ibi. Bonacoff.

Vfurarius contractus & simulatus praesumitur & fictus, vbi ista duo interueniunt, scilicet, vtilitas precij, & pactum de retrovendendo, nec requiritur tertium, quod emptor & locator sit solutus & consuetus foenerari. Ananias consilio 58. per totum. Et magis communem dicit Crauetta consilio 156. numero quarto, Barba. consilio 51. numero decimos octauo, in primo volumine, folio 121. D. Hieronym. Gabriel. consil. 74. numero secundo, vbi magis communem dicit, maxime canonistarum. Licet Rui. consilio 16. numero 11. in 4. volumine, dicat communem esse, quod illa tria requirantur. Et dicit ita obseruari in practica. Et dicit iaso. in consilio 151. in quarto volumine, illa tria requiri, vt est magis communis opinio. Nouellus regula 153. vbi ponit ampliationes & limitationes. Quoties autemcunque contractus est vfararius in rei veritate, estimatur tamen communiter licitus, iudicari debet in dubio, quod sit licitus. Capolla consilio crim. 13. numero 24. praesertim si adsit iuramentum, nec si petira absolutio a iuramento D. Anto. Rondin. inter consilia crim. consil. vigesimo primo, numero decimos octauo, como 2. Et contractus, qui sunt illiciti, tamen communiter de consuetudine reputantur liciti, licet in veritate sint illiciti, nulli & dolosi, excusantur tamen a poena criminali ordinaria & extraordinaria huius seculi. Ita Plotus inter consil. crimin. consilio 108. numero 122. volumine. 1. contrarium tamen tenet in vfarario Maccagnanus in suo communium opinionum. par. 1. cap. 9. numero quinquagesimo nono. ias. consil. 154. vol. 4. post Ale. conf. 107. vol. 4. Ferratius cautela 17. Corn. conf. 4. volum. 1. Bonacoff.

Vfurarius manifestus dicitur, qui publice & palam dat ad vfaras, vt est communis opinio. Clarus in §. vfaras. versicul. sed hic quaero: Item, si quis coram sacerdote & testibus publice fatetur se esse vfararium, & mandat restitui vfaras, dicitur vfararius manifestus. Idem si fuit a iudice condemnatus, communis est opinio. Clarus dicto §. vfaras. dicto vers. sed hic quaero. idem.

Vfurarius ipso iure efficitur infamis, communis est opinio. Cla. in §. vfaras. vers. punitur. Et ille etiam dicitur vfararius qui cessat dare ad vfaras, vt est communis opinio. Cla. ibi vers. vltimo

idem. Vfurarius ipso iure efficitur infamis, communis est opinio. Cla. in §. vfaras. vers. punitur. Et ille etiam dicitur vfararius qui cessat dare ad vfaras, vt est communis opinio. Cla. ibi vers. vltimo

vt in d. quaero. idem. Vfurarius contractus, vt sit, quae requirantur, Cherianus in suo communium opinionum versicul. foenus. & versicul. vfaras. vbi dicit, quod vbi quicunque poena adicitur dationi quantitatis, censetur adiecta in fraudem vfararum, ergo (inquit) nullo modo peti potest, vt est communis opinio. item est contractus vfararius, si quis vendit tem alicui, qui pecunia indiget, vt statim reemat pro minori precio, nam perinde est ac si mutaret, & iste est contractus pessimus, qui dicitur stoch & bistoch, quia communiter plus vendunt, & sic vnum gladium infingit, & alium gladium imponunt Summa Angelica in versicul. vfaras. numero sexagesimo. Capicius decif. Neapoli. quadragesimo nono. numero secundo. Cur. iunior, consil. trecentesimo quadragesimo quarto. in tertio. per totum, vbi quis dicitur vfararius manifestus, & quando post mortem potest damnari, & eius testamentum sit nullum. idem.

Vfurarius is non dicitur, qui pecuniam in monte (vt doctores sanctorum) habet: quoniam sortem petere non potest, cum vult. commune inquit Alexand. in leg. item quia §. primo, numero secundo. ff. de pactis, Viuius libro primo. opinione quartacentesima quadragesima tertia. sed mihi idem non ead. ratione, verum vtilitate publica probandum omnino videtur. nec enim & ij, qui foeneri pecunias locant, cum volunt, sortem possunt reponere: & tamen vfararij dicuntur etiam cum foenerari defecerunt, commune proferunt Deci. atque alij, quos laudant Iulius Clarus de testam. quaestione vigesima sexta. versicul. item quaero. & idem Francisc. Viuius eadem opi. 443. E. Suarez.

Vfurarius contractus, tribus tantum concurrere praesumitur, videlicet pacto de retrovendendo, modicitate pretij, & quod contrahens solutus sit foenerari, secundum magis communem per Barfar. consil. centesimo decimos septimo. numero duodecimo. libro primo. vbi refert aliam opinionem. quam alij doctores communiorem dicunt, ex iuribus ibi allegat. pro priori tamen vide Olasc. decif. 42. per tot.

Vsufuctus duplex est, formalis, qui a proprietate separatus est, & casualis, qui cum sua causa. hoc est, domino iungitur. Cora. in l. prima. numero tertio. ff. de seruit. communem dicit. B. Villal.

Vsufuctu vni legato, & alteri fundo, ambo concurrunt in vsufuctu, nisi aliud appareat de mente testatoris. Io. Durand. in arte testand. titulo sexto. cautel. vigesima quarta. communem dicit. idem.

Amplia, quod vsufuctu omnium bonorum vni legato, & alteri fundo certo, vsufuctus competit tam vsufuctuario, quam legatario. idem ibi com. dicit.

Amplia ad vsufuctuarium vnus rei, si alteri legatur res, vsufuctus erit amborum, idem ibi com. dicit. idem.

vsufuctu fundi relicto vxori, donec caste & vidualiter vixerit, & post eius mortem alteri relicto: muliere transeunte ad secundas nuptias, statim admittitur substitutus, non expectata morte mulieris. Est communis opinio secundum iaso. in l. si mater. versic. facit ista l. C. de insti. & sub. licet Dec. cum Rom. ibid. oppositum teneant. M. Charrian.

vsufuctuario testator non potest remittere cautionem, quam tenetur haeredi praestare. commune in §. T. quaestione sexagesima quarta. Etiam ne in mobilibus quidem Magis communem dicit Clarus in dicta quaest. 64. versic. Et haec quidem. P. Fichard.

vsufuctuarius etiam omnium bonorum non tenetur creditoribus haereditariis de vsufuctu respondere, sed debent distrahi tot proprietates vsque ad quantitatem debitam, & de residuo percipi vsufuctus. Est communis opinio. contra Bartol. secundum ias. in l. 1. versicul. 2. mouetur. ff. ad Senatuf. consult. Trebell. idem.

vsufuctus si alicui cum onere vel rei non alienandae, seruitutis constituendae legatur, & proprietates simul legata censentur, vt frequenter placitum ex inmensa doctorum congerie ponit Arius Pinell. contrarium ipse cordare, ac prudenter docens, in l. prima. parte tertia. numer. 41. C. de bo. mater. E. Suarez.

vsufuctus testamento relictus iure ipso ante vllam haereditatem ei, cui legatus est, acquiritur. commune aiunt ias. in l. prima. numero sexagesimo secundo. ff. de leg. libro primo. Alciat. in l. secunda §. & harum. nu. 3. ff. de verb. oblig. idem.

vsufuctus statuae, vel imaginis relinqui potest. Fallit in vsufuctu imaginis alicuius Sancti, quia in re religiosa non po-

test constitui vsufuctus, quia esset crimen, vt est communis opinio. de qua Maluitius in tractat. de oblationibus, in tertio dubio. numero decimosexto. Tomo tertio fol. septuagesimo sexto. Bonacoff.

Vsufuctus omnium bonorum si legatus sit filiabus, & post mortem earum institutus sit aliquis haeres, an legatum valeat: & Dic. legatum valere, teste Alexand. consilio centesimo sexagesimo secundo. secundo dubio. libro secundo. consilio quinquagesimo octauo. libro tertio. Socy. consilio centesimo trigessimoprimo. column. quarta. libro primo. consil. primo. 2. quaest. princip. libro quarto. vbi dicit communem opinionem. ias. in leg. extraneum. column. quarta. & sequent. C. de heredit. instituend. Mar. iun. consilio octuagesimo quinto. column. secunda. libro primo. Paris. consilio nonagesimo quinto. numero quadragesimo tertio. libro secundo. post Roma. consilio septuagesimo primo. column. prima. de quo vide quae scribit Bal. in l. id quod pauperibus, quaestione quartadecima. C. de episcop. & cleric. ias. in l. filius a patre vbi etiam Castr. de liber. & posthu. Dec. in capitul. praeterea. column. quinta. de officio delegat.

Vsufuctus testamento relictus ipso iure ante vllam haereditatem, videlicet ei, cui legatus est, acquiritur, secundum communem per ias. in leg. prima. numero sexagesimo secundo. ff. de legatis primo. Alciat. in leg. secunda §. & harum. numero quinquagesimo primo. de verborum obligat. Qua in Re, magis placet conclusio. Alexand. consilio quinquagesimo sexto. numero tertio. libro tertio. consil. quinquagesimo octauo. numero nono. eodem, vbi quod tutius est, quod ab haerede fiat traditio, nisi in casu de quo per Roland. consilio septuagesimo quarto. numero vigesimo quinto libro secundo, vbi latus declarat.

Vsufuctu omnium bonorum legato, nihil excipitur, nisi de voluntate testantis appareat. Est doctrina Bartol. communiter recepta in l. generali. §. vxori. ff. de vsufuct. leg. Et adeo potens esse debet illa clausula duplicata (omnium & quorumcunque bonorum) vt generaliter comprehendat etiam bona, quae aliis aliqua ratione non comprehenderentur, sicut in simili diceremus, quod verba illa in conditione feudi (pro te, & haeredibus quibuscunque) comprehendunt omnes, & quoscunque haeredes, ita vt feudum dicatur haereditarium, quod aliis ita non esset. Soc. iun. in consilio sexagesimo octauo. numero decimonono. volumine quarto. Vbi post alios, iason tradere dicit, in vsibus feudorum. versicul. tertio limitatur, & versic. feudum haereditarium, cum concordantibus ibi per Socin. iun. in dicto consilio sexagesimo octauo. E. Muscul.

Vsufuctus si legetur in rebus mobilibus, vt sunt vestes, & alia iis similia, an finito tali vsufuctu debeatur earum rerum aestimatio: & videtur quod sic, ex Alexand. consilio quinquagesimo octauo. libro tertio. cuius contrarium scribit Abb. in capit. fin. extra, de fideiussoribus. Soci. consilio nono. lib. 4. Pro prima tamen opin. vide text. in §. constituitur. vbi Aretin. not. in fin. de vsufuct. & vide quae habetur in titul. ff. de vsufuct. ear. rer. quae vsu conf. Put.

vsufuctuarius percipit fructus a solo sublato a se, vel de eius mandato, etiam si in horreo non sint reconditi. Gemin. in capitul. si propter. de rescript. in sexto. communem dicit. B. Villal.

Fructus bonorum mariti & vxoris, soluto matrimonio cum inter virum & haeredes mortui diuidentur. iuxta l. 3. titulo quarto. libr. tertio. For. II. & si maior pars alterius sit, ramentum hęc communis opinio non obseruatur, sed debent diuidi, & si non essent a solo separati, vt doct. de Pal. Rube. in repetition. Rubric. de donat. inter virum & vxor. §. 62. numero decimo. idem.

vsufuctuarius certa rei non tenetur ad soluendum as alienum. Couarru. Resolut. libro secundo. c. 2. communem dicit. idem.

Amplia ad vsufuctuarium omnium bonorum, quia non tenetur soluere as alienum, sed haeres. Alex. in l. si filio. §. vir. ff. soluto matrimonio, communem dicit, & Bellon. consilio septimo. numero primo. ex Barba. consilio sexagesimo tertio. & Dec. conf. 533. idem.

Intelligendam communem, quia potest haeres antequam tradat legatario, incipiendo a mobilibus soluere as alienum, & residuum legatario dare, praestita cautione de soluendis aliis debitis. Dec. consilio 620. communem dicit, licet Goz-

zad. conf. 94. teneat contrarium. idem. Com. opin. Tom. ij. G 2 Amplia

Amplia secundum communem ad legata gratuita testatoris. Couar. in d.c.2. nu. 7. com. dicit. idem. Vfusfructuaria si mulier relicta sit, tantibus liberis, alimentata tantum debentur. Cora. in l. 1. n. 3. de seruitur. ff. & dec. consil. 54. n. 1. com. dicunt, vnum tamen habebit, qd alimenta suo iure ac sua manu percipiet. Ang. in l. 1. ff. rerum amotarum, ac mortuis filiis pleno vsufuctu gaudebit, Bar. in l. sicut in annos. ff. quibus modis vsufuctu. amit.

Alimenta autem prestabuntur secundum estimationem iudicis, habito respectu ad vitam vsufuctuarij, prestabunt data satisfactione de longiori, vel breuiori vita, vt per Pala. Rub. in repetit. rub. de don. quæ facit ad intellectum l. 9. ti. 5. volu. 3. For. ll. & l. 7. tit. 1. 2. l. 3. eius fori ad taxationem alimentorum si excedat quintam. idem Villal.

PRO. vsufuctus morte finitur. leg. corruptionem. C. de vsuf. in §. finitur. inst. eod. idem.

Quamuis Bar. in l. ff. de vsuf. leg. voluerit, vsufuctuarium omnium bonorum ad æs alienum teneri, attamen cõtrarium communiter teneri, & ad hæredem pertinere, ipsique hæredi permitti ad bonorum hæreditariorum pro solutione dicti æris à defuncto debiti distractionem & venditionem deuenire, voluere doct. vt plenè Paul. de cast. in conf. 394. alias 388. in causa quæ vertitur Bononia. Et in consil. 459. dubium de quo queritur. lib. 2. Alex. in l. vsufuctus. ff. ad l. fal. Soci. in consil. 131. ver. demum dubitatur lib. 1. & in l. 1. in prin. ver. 3. colligo. ff. ad trebellia. dec. in conf. 485. ad fi. vbi qd communis opinio est contra Bar. in d. l. imò plus voluit Bal. in consil. 237. Titius testamento in 3. dubio libro 1. & in conf. 237. Pasfussius lib. 5. qd dicti æris alieni solutio, & onus totaliter, ad solum hæredem pertinet, ita vt vsufuctus ob ipsum æs alienum, non minuatur, contrarium concludens in vsufuctuario hæreditatis & tunc non solus hæres, sed ipse quoque vsufuctuarius cum hæredem teneatur, quia onus est totius patrimonij, & non fructuum. l. ff. de vsuf. leg. vide ipsum Bal. d. conf. 237. F. Turzan.

Vsufuctuarius cui vsufuctus omnium bonorum fuit relictus, seu legatus, tenetur ad onera aliena simul, atque onus æris alieni ad ipsum spectabit, secundum Bar. in l. ff. de vsuf. leg. sed in contrarium facit de directo l. 1. C. si cer. pet. & l. 2. C. de hære. actio. videlicet qd vsufuctuarius omnium bonorum non teneatur ad soluendum æs alienum, & isthec opinio contra Bal. videtur communis, vt patet ex congelis per ias. in l. 1. & seq. ff. ad trebel. per dec. conf. 485. circa fi. & per Soc. consil. 131. in presenti, & Bello. consil. 7. num. 1. idemque comprobatur ex his, quæ scribit Barba. consil. 63. illud: nam creditoribus tenentur satisfacere hæredes de bonis hæreditariis, vt per Paulus de castro in lege, finali. §. sin autem æs alienum C. de bonis quæ libe. ideoque hæres propter æs alienum soluendum, & pro satisfactioe potest vendere bona mobilia, & immobilia, ante quam illa vsufuctuario tradat & tanto minorem vsufuctum habebit vsufuctuarius. l. vsufuctu bonorũ, ff. ad l. fal. & ibi Alexand. & Bal. consilio 87. super primo. libro quinto. & Paulus de castro consilio 335. in causa quæ vertitur, & deci. consilio 620. vbi scribit istam esse communem opinionem licet, & malè Goza. consilio 94. asseueret contrarium. Viuius.

Vsufuctuarius cogitur cautionem prestare de vtendo, & fruendo arbitrio boni viri & restituendis rebus finito vsufuctu, quales extabunt. l. si tibi. ff. de vsufuctu. earum rerum que vsu consumun. & toto tit. ff. de vsufuctu. quem caut. & de sol. uendo earum rerum extimationem, vt per feder. de Senis consilio 46. iure cautum est, nec potest testator vsufuctuario satisfactionis necessitatem remittere. l. scire debetis. C. vt in poss. legato. & l. prima. C. de vsuf. Soc. consilio 210. satis anceps. propè final. iaso. consilio 40. tria libro primo nam illa cautio concernit fruorem hæredis, quem testator remittere non potest, secundum gl. in d. l. scire debetis communiter approbatam ibi à docto. & in d. l. scire debetis communiter approbatam ibi à docto. & in d. l. scire debetis. ff. de leg. primo. & ultra docto. in locis præcitatis attestantur de dicta communi Guido Papæ consilio 63. in 2. dubio. & Craue. conf. 174. numero 3. cum aliis seq. & quamuis Bal. in auth. cui relictum. C. de indic. vidui. toll. per illum text. sentiat hodie correctam esse l. j. & idem putat Barb. consilio 63. clementissimi. libro 2. tamen communis opinio est in contrarium, vt per relatos doc. & per Soc. consilio 131. in presenti consultatione, libro primo. cum allegatis per dec. consilio 607. viso puncto. proinde scias, quod non faceret fructus suos vsufuctuarius, quos percipisset ante cautionem præstitam, vt per Bal. conf. 21. super 1. lib. 80

latè que per dec. in d. conf. 607. & quatenus superius diximus testatorem non posse remittere cautionem de vtendo fruendoque arbitrio boni viri, dic qd hoc verum est, quando, scilicet vsufuctus est constitutus in vltima voluntate: secus si inter viuos, quia inter viuos potest constitui vsufuctus. §. constituitur inst. de vsuf. & principalis constituens potest remittere huiusmodi cautionem, vt per Bar. in l. 1. C. de vsufuctu. & ita debet intelligi. d. l. scire debetis, & eodem modo intelligi debet argumentum à contrario sensu ibi (minimè in testamento remitti posse) ergo extra testamentum, siue per heredem, siue per testatorem benè posse remitti, quia quilibet sibi præiudicare potest. Limita etiam dicta in conclusionem, quod licet testator nequeat remittere cautionem de vtendo, ac fruendo arbitrio boni viri, potest nihilominus remittere cautionem de præstandis legatis, & fideicommissis hæredi. l. 2. C. vt in poss. quorum lega. & latè scripti supra in ver. cautio nem de præstandis. F. Viuius.

Vsufuctuarius possidet naturaliter. ias. in l. naturaliter. nu. 5. ff. de acq. poss. com. dicit. Viuius.

Amplia ad quasi ciuilem possessionem. Fran. de Aret. in d. l. naturaliter. nu. 2. com. dicit.

Intellige sibi, & non proprietario. Tiraq. in tract. le mort fait le vis. par. 3. declara. 1. nu. 4. communem dicit. Viuius.

Vsufuctuarius vt frui non potest, nisi præstet cautionem, communis est, vt dicit Bar. Soci. conf. 131. nu. 16. vol. 1. Ex qua infert, qd hæredes possent interim bona retinere, donec caueatur. Talem enim cautionem dupliciter peti posse. Et officio iudicis, & iure repulsionis, &c. I. Fich.

Vsufuarius tenetur prestare cautionem. Soc. in conf. 131. vol. 1. com. dicit, & non potest remitti à testatore.

Concor. cum l. 2. tit. 3. par. 3. Villalob.

Quid autem si pauperior sit vsufuctuarius, quam vt hanc cautionem prestare possit, an idcirco vsufuctu priuandus sit. Hoc casu quatuor diuersas opiniones inuenio, quæ recitantur primùm à gl. ordinaria in l. vsufuctu. 1. in ver. boni viri. C. de vsuf. Et ibidem etiam à Bar. plenius autem à Baldo & Salic.

Prima est, vsufuctuarium hoc casu ad cautionem iuratoriæ esse admitendum, quando scilicet est fide dignus, & non suspectus, hæc opinio placuit Petro, & Thom. de Foroli. teste Bald. vbi s. Bartolo quoque in ea. l. vsuf. Angelo præterea, & Io. imol. in l. eum non facile. ff. si cui plusquam per L. falc. & c. Barbatæ consil. 11. vol. 3. prout refert Hyppol. de marf. in sua pract. crimi. §. diligenter nu. 104. vbi & ipse hanc opinionem sequitur. Nec alienus ab illa videtur Alb. Rosates in d. l. vsuf.

Secunda est, vt sequestrentur bona penes aliquem virum honestum & fide dignum, qui respondeat vsufuctuario de fructibus. Et hæc fuit Gu. de Cug. quam Bar. in d. l. vsufuctu. admittit eo casu, quando vsufuctuarius est pauper & suspecta persona. Et inuenio apud Guido. Papæ. dec. 250. quod secundum hanc opinionem fuerit iudicatum in parlamento Gratiano politano. Sed & Chaff. in commen. super consu. Burgun. tit. 4. §. 6. in vers. Et sera tenue, nu. 5. eam sequitur Ioannes Fabri quoque, (tamen per verbum fortè) inst. de vsufuctu. in prin. circ. fi. Et hanc communiter tenere doc. dicit Angel. Perus. in l. hac edictali. §. his illud. numero sexto. C. de secundis nuptiis. Tertia est, quod proprietarius fundum aut rem ad se recipiat, vel pro se retineat, & vice vsufuctus, annuatim certam summam, seu fructuum, seu pecunie (vsque ad tertiam centesimæ vt dicit d. gloss. per dicto §. his illud, vel vt alij, arbitrio iudicis rependat & soluat vsufuctuario, eique de illa caueat, quam sequitur Ang. d. num. 6. Et Sal. in d. l. vsufuctu. tanquam æquiorum, et si fatetur quartam de rigore iuris esse veriorum. Quarta opinio est, qd vsufuctuarius in prædicto casu, omnino sit vsufuctu priuandus, quam retinuit prædicta gl. Sequitur Bal. ibidem per bona argu. & Salicetus, qui dicit eam per multos & maximæ autoritatis teneri, adeo vt durum sit ab illa recedere. tenuerunt autem Odo. & Jac. Bur. teste Bal. vbi s. Roma. quoque in l. 2. ff. fol. ma. & rursum consil. 439. circa primum consultationis articulum. si. ias. in l. 1. n. 23. in 10. Limi. cir. si. ff. qui satisf. cog. Et pro eadem consuluit Nic. Bell. conf. 54. allegans præter cætera duos tex. l. si vsufuctus nomine ff. vsuf. quemadmo. caue. Et d. l. hac edictali. §. his illud, &c. Hanc postrema opinionem de rigore iuris esse veriorum, dicit. Io. Sich. in d. l. vsuf. n. 5. tamen præcedens tertia opinio omnium mihi videtur æquissima, eodemodissima, tutissima si rectè rem perpendamus. Per illum enim & proprietario & vsufuctuario pariter prospicitur, nec cuiquam de iure aut commoditate sua quidquam detrahitur. I. Eichard.

Vsufu

vsufuctuarius, & dominus dicitur, vt commune pronunciant Ludouicus Gomez. in §. aquè. inst. de actio. Rub. in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 1. ff. de acquirend. possess. & commoditatem seu facultatem percipiendorum fructuum alienare potest. commune dicitur Fabian. de emp. & vend. q. 22. numero 53. sub. 4. q. prin. Did. à Couarruias lib. 1. variat. resol. cap. 8. numero 7. Ipsum tamen vsufuctum distrahere nequit, quin potius si illum distrahat, & alienatio irrita erit, & vsufuctus ad proprietarium dominum redibit. commune ponunt Ant. Gomez. in l. 70. tauri. nu. 33. & de contract. capit. 15. nu. 5. atque Arius Pinel. qui contrarium cum nonnullis verius accuratè ostendit, in l. 1. part. 3. nu. 38. & nu. 39. C. de bo. ma. E. Suarez.

Vsufuctuarius quàm primum fructus à solo separat, eorum dominus fit, quamuis illos nondum in horrea condiderit. commune dicitur Gemin. in capit. si propter. de restit. libr. sexto. Andr. Tiraquell. libro secundo. de retract. §. 5. gloss. 4. in principio. Quin & ante cautionem præstitam collectorum fructuum dominium adipiscitur. commune testatur Alex. conf. 120. numero 3. libro sexto. magis commune latè ac diligenter demonstrat doctor meus Arius Pinel. in l. 1. part. 2. nu. 77. C. de bo. mat. idem.

Vsufuctuarius si ob paupertatem fideiussorem non inueniet, iureiurando præstito à cautione liberabitur. commune dicit Porc. in prin. num. 5. inst. de vsuf. quamuis cautionis gratia vsufuctuario, vel rerum, quæ vsu non consumuntur, à testatore fieri nequeat, vt commune ait multos laudans multum laudandus Arius Pinel. in l. 1. part. 2. 76. C. de bo. maternis. Idemque testantur diligentes profecto iuris doctores Iulius Clarus de post. q. 44. Franciscus Viuius libro primo. opi. 30. & opi. 44. §. post. ias. consilio 40. tria ergo. libro primo. qui merito aliud in vsufuctu inter viros constituto processum affirmat, quin autem ab herede cautio cuius vsufuctuario remitti possit, nihil vetat. quemadmodum receptum asserunt Franciscus Ripa. numero 41. Hannibal. numero 165. in l. nemo potest. ff. de leg. libro primo. Carol. Ruin. conf. 115. numero 5. libro quinto. Sed & ab inuentarij confectioe nec illum testator ipse excusare poterit. commune testificantur Socinus iunior, consilio 115. numero 14. lib. 1. Bello. consil. 54. nu. 3. idem.

Vsufuctuarius naturaliter possidet. commune dicitur Alexand. ac ias. in l. naturaliter. in prin. ff. de acq. poss. Did. à Coua. in reg. possessor. 2. part. in prin. nu. 5. de re. iur. lib. 6. & nos latif simè ad illam l. naturaliter. idem.

Vsufuctuarius æs alienum soluere non tenetur, sed ad id heres prorsus obligatus est. commune interpretum placitum affirmant dec. consilio 485. & consilio 620. iaso. in l. prima. versicu. secundo mouetur. ff. ad S. C. trebell. ac Io. Dilect. de art. testandi, titulo sexto. cau. 42. tradunt latè Cast. consilio 388. in causa quæ vertitur Bononia. & conf. 459. dubium de quo queritur. lib. 2. Soci. conf. 131. lib. 1. & in l. 1. in prin. ff. ad S. C. trebel. Alex. in l. vsufuctu. ff. ad leg. falc. Fran. Viuius lib. j. opi. 44. §. idem.

Vsufuctuarius si vel frugiferas arbores cædat, vel re, qua vtendi fruendi ius habet, abutatur, ab ipso vsufuctu prorsus amandari potest, quamuis cautionem præstiterit. commune renuncio ex Io. Hannib. in l. nemo potest. numero 168. ff. de leg. 1. Carol. Ruin. consil. vlt. nu. 3. lib. 2. latè And. Tiraq. de re tract. conuen. §. 3. gl. 1. nu. 22. moder. in consuet. Paris. §. 1. gl. j. nu. 31. idem.

Vsufuctuaria ac domina relicta vxor liberis hæredibus institutis alimenta solum consequetur, si aliud testatorem voluisse palam non fiat. commune inquit Corn. conf. 173. cir. ca primum. lib. 3. Alex. conf. 56. perlectis. lib. 3. dec. conf. 454. nu. 1. Goz. conf. 99. nu. 8. & vide supra vers. Domina maffaria & infra vers. Vxor si hæres vsufuctuaria. Ac memineris, quod si filij fato cesserint, integrum bonorum vsufuctum conse quetur. comm. affirmat dec. conf. 376. conclusionem. ver. 2. re pondetur. idem.

Vsufuctuarius omnium bonorum non soluit legata, sed onus soluendi legata incumbit hæredibus. Bar. in d. l. si. per l. Sempronio. ff. de vsufuct. leg. Qui vsufuctuarius in vsufuctu legato concurrat cum aliis legatariis particularibus. Guido Pap. in decif. Gratianop. q. 54. l. nu. 2. Ang. Aret. in §. constituitur. nu. 3. inst. de vsufuct. & in tract. de testa. in verb. item reliquit. d. B. eius vxorem nu. 7. in 7. vol. tractat. Hanc sententiam docto. communem esse, licet alij refragentur, in quunt deci. in consilio 590. nu. 3. Socinus iunior in consilio

100. numero vigesimo septimo. & in consil. 115. numero decimo. in prima parte, & Roland. à Valle, in consilio octauro, numero 26. in secundo Tomo, consilio. vbi ipse hanc sententiam latius declarat post Aym. Crauetta in consilio 188. in prima parte. Et ibidem Roland. numero trigesimo sexto. multis adductis auctoritatibus docto. declarat communem sententiam esse vsufuctuarium omnium bonorum concurrere in vsufuctu cum legatariis. De qua decisione plura scribunt dec. & cagn. in l. in toto. ff. de reg. iur. Licet non ignorem mo. der. hanc doctrinam aliter explicare in suis add. ad conf. Decij. in conf. 607. in verbo, omnium. Kirchouius.

Vsufuctuarius, & dominus dicitur, & commoditatem seu facultatem percipiendi fructus alienare potest, secundum communem per Suarez. vers. vsuf. vbi qd vsufuctuarius quàm primum fructus à solo separati & etiam ante cautionem præstitam collectorum fructuum fit dominus, teste Alex. consil. 120. nu. 5. lib. 6.

Vsufuctuarius tenetur conficere inuentarium. l. 1. §. rectè autem facient. ff. de vsufuct. quemadmodum caueat. Et talis confectio inuentarij per testatorem prohiberi non potest. Et vbi per testatorem esset inhibitorium vsufuctuario facere in uentarium sub pœna, eo non obitante tenetur illud facere, Pa normit. in consilio quarto. numero octauro. ver. formatur & sextum dubium. in 2. parte consilio. & Nicol. Boer. in dec. suis. q. 61. numero 12. versic. quiniò & fortius. In eo casu tamen cui esset remissa confectio inuentarij non teneretur illud conficere secundum solennitatem, sed sufficeret facere aliquam descriptionem, secundum communem opinionem, quæ appellatur inuentarium. Roland. à Valle, in d. conf. 92. per multas ibi allegatas auctoritates. numero 16. cum sequent. kirchouius.

Vsufuctuarius tenetur prestare cautionem de vtendo & fruendo arbitrio boni viri, quamuis per testatorem ei remissa fuerit, secundum sententiam communiter approbatam, per textum expressum l. 1. vbi doctores annorantur. C. de vsu. & habi. Alex. de imol. in consilio quinquagesimo octauro. numero decimo. vers. non obstat. & ibi Apostillat. in verb. remitti. in libro tertio consilio. dec. in consilio 418. numero 16. Quia talis causa est de forma vsufuctus, & debet præstari à quocunque, etiam valdè idoneo. Dec. post Bal. in conf. 565. Aym. Craue. conf. 187. n. 7. par. j. Et hanc com. doc. opi. esse inquit Soci. sen. conf. 131. nu. 14. volu. 1. & Rol. à Val. conf. 92. nu. 1. cum seq. tom. 1. conf. Kirchouius.

Vsufuctuarius omnium bonorum tenetur ad solutionem æris alieni, secundum Jo. Andr. Bart. l. si. nu. 5. vers. quæro. quid si aliquid legatur vsufuctus omnium bonorum. ff. de vsuf. leg. Dec. conf. 278. nu. 11. sed contraria sententia verior est. l. 1. C. si cert. pet. l. 2. C. de hæred. vel act. vend. & hæc sententia communior est, referentibus Dec. sibi contrario in conf. 485. qua creditoribus solutio debet fieri ab hærede, & hæres debet satisfacere creditoribus de bonis hæreditariis. Et hoc modo vsufuctuarius erit priuatus vsufuctu, & hæres proprietate in rebus legatis pro ære alieno soluendo, per text. in l. vsufuctu bonorum legato. ff. ad l. Fal. ita inquit Paul. de cast. l. si. §. in autem. C. de bo. quæ lib. & eod. Dec. conf. 536. nu. 13. & in conf. 590. nu. 4. Io. Dilect. in tract. de arte testan. tit. 6. de leg. cautel. 42. nu. 7. Soc. iu. conf. 109. n. 13. 14. & 15. in 1. part. conf. Aym. Crauet. conf. 187. n. 1. & Rol. à Val. conf. 8. nu. 1. tom. 2. conti. vnde inquit Bald. hunc modum seruandum esse, qd primò debeat satisfieri creditoribus, & solui funeris impense, de fructibus quos testator reliquit in suo patrimonio, tempore mortis, si sufficiunt: sin autem non, per venditionem immobilium, & de residuo postea legatarius vsufuctus habebit vsufuctum, in conf. 87. in fi. 5. vol. conf. Propterea dicit Pau. de cast. hanc practicam esse, qd hæres antequam tradat bona vsufuctuario, deducat æs alienum, & vendat bona mobilia & immobilia, si aliter solui non potest, & postea detur residuum vsufuctuario in conf. 388. incip. in causa quæ vertitur Bononia. ver. sed heres antequam tradat. col. 3. secundum veterem impressionem. kirchouius.

Vsufuctuarius fundum fructilem detinet pro fructibus percipiendis, & nihil habet aliud, quam vel detentionem, vt aliqui volunt, vel naturalem possessionem, vt habet com. opi. per ea quæ tractantur in l. naturaliter. in prin. ff. de acq. poss. ita quoque nouissimè consulendo scribit lac. Hinrichmann. conf. 2. in prin. tom. 1. conf. idem.

Vsufuctuaria quæ cautionem non præstitit, nec fecit inuentarium, si cœpit vti & frui, an faciat fructus suos? & dic. qd Com. opin. Tom. ij. E 3 sic, ii

fic, si precepti fuerint hæredes vel proprietario sciente. item usufructuaria non præstita cautione, & non confecto inventario facit fructus suos, quando cautio ab hærede requisita non fuit, secundum R. de inuent. par. vii. q. 16.

Vfus loquendi præfertur in legibus, & statutis cuiuscunque propriæ significationi. i. in rub. de dam. infe. ff. nu. 7. communem dicit. Villal.

Vsum habens sylva æquiparatur usufructuario, & ideo potest ligna vendere. l. diuus. ff. de vfu & habitatione quam intellige, quando sylva est procul à domo, quando non potest vti ea ad vsum domus, Bell. conf. 49. nu. 21 communem dicit. idem.

Nota ad materiam lege, vj. & totius titulo trigessimoprime, parte 3.

Vfus communis loquendi semper spectari debet, seu stricti iuris materia, seu odiosa, ac poenam indicens, seu potius gratiosa, ac favorabilis tractetur, vt est communis opinio Pan. in e. nonnulli. de rescri. Soarez versic. v. us loquendi. nume. 108. Bonacoff.

PRO. v. sibus cuiuscunque propriis applicari non debet, quod pro communi utilitate datum esse cognoscitur. ca. ratio. extra de præbend.

PRO. vt hæredibus substitui potest, ita & legatariis, vt hæredibus. ff. de leg. 2. Bello.

Vtens falso instrumentum mitius punitur quam is qui fabricauit vel fabricari curauit. communem dicit Salicet. in lege si vteris. numero quarto. C. de fid. instrum. Cla. lib. 5. sent. §. falsum. vers. vtens. P. Fichard.

PRO. vtile per inutile non vitatur. l. sancimus. C. de dona. leg. 1. §. pen. ff. de verb. obl. leg. qui test. ff. de leg. 2. leg. pecunie. vbi gl. ff. de vfur. Bello.

OBIEC. contra de l. 1. §. item quæritur. ff. de aqu. quot. & acti. & leg. Pedius. §. 1. de arbit. vbi vtile vitatur propter inutile.

SOL. Hæc regula non habet locum in indiuiduis, & inseparabilibus aut in contrariis. gloss. in capitu. vtile. de regulis iuris in 6.

OB. item obest. l. actus legitimi. ff. de reg. iur. vbi superfluitas apposta vitat actum legitimum.

SOL. vbi inutile & superfluum est contra formam & naturam actus, est vitiosum, vt in contrario. Bello.

PRO. vulgò quæritur sequitur matris conditionem. l. cum legitima. ff. de sta. homi. Bello.

Vulnera, etiam latalia qui animo occidendi infert, non aliter homicidij poenas luit, quam si mors re vera illius subsequatur, qui vulneratus fuit, vt commune doctorum estatum pronunciant Vital. de malef. in rub. de insulto. nu. 13. l. Cla. in practi. §. homicidium. vers. vlt. E. Suarcz.

Vulnus aut sit lethale nec ne item an vulneratus decesserit propter vulnus vel propter malum regimen, medicorum est cognoscere quorum debent esse duo. communem dicit prac. Conrad. nu. 7. Intellige tamen si haberi possint, nam vbi vnus tantum medicus esset in loco, illius solius dictum sufficeret. communem dicit Anan. in capitulo significasti. numero decimoquarto in fine, de homicidiis. Et tales medici debent deponere cum iuramento. communem dicit Crot. de testib. numero 227. versic. quarto extenditur. quem refert Didacus. libro secundo resolut. capitu. 13. numero quarto. Tenentur tamen de credulitate tantum, non de veritate iurare. communem attestat Anan. dicto capit. significasti. numero tertio. de homicid. Si tamen medici dicerent vulnus esse mortale, & reus contrarium probare vellet, admittendus erit etiam si sententia super eo lata sit contra reum. communem dicit affl. super prima parte constitutionum regni. rub. 13. nu. 47. nam tales sententię experitorum consilio late nunquam transeunt in rem iudicatam refert Clar. d. §. homicid. vers. scias autem. cum duobus seq. An verò vulneratus ex vulnere decesserit nec ne iudicis est ex circumstantiis cognoscere. vt sequitur. P. Fichard.

Si plures aliquem percusserint, & ignoratur ex cuius vulnere decesserit, nullus ad mortem debet condemnari. est communis opinio Alexand. in consilio 15. viso processu. M. Charian.

Vulneratus an ex vulnere inflicto decesserit vel non, standum est arbitrio iudicis, qui considerata qualitate & loco vulneris, & relatione medicorum, considerata etiam longitudine temporis quo vulneratus superuixit post vulnus illarum, & aliis probationibus, estimabit an ex ipso vulnere, an verò ex alia

causa decesserit. Ita DD. communiter tenent, vt dicit marf. in pract. cri. §. & quia. nu. 16. & conf. 7. nu. 27. quem refert Apostil. ad Riminal. conf. 281. sub nu. 1. Cla. d. §. homicid. vers. scias autem. in fine. Longitudo vero temporis qualis respicienda sit, vide in dicto §. homicidium. versiculo. cæterum. P. Fichard.

Vulneratus lethali ter, si mors superueniat, vulnerans tenetur de occiso. com. d. Soc. conf. 178. vers. pro cuius. Si tamen appareat de aliqua culpa vel negligentia vulnerati, vt si rusticus in caput vulneratus iuerit ad laborandum in sole, tunc vulnerans non tenetur de occiso. com. dicit Blancus in pract. cri. nu. 96. Gramm. conf. 2. Cla. lib. 5. sent. §. Homicidium. vers. quandoque. Item si superuixerit quadraginta dies post vulnerationem, tunc enim secundum medicorum sententiam non præsumitur lethali ter fuisse vulneratus. com. dicit Riminald. conf. 281. nu. 2. Blancus d. nu. 121. Idem est, si vulneratus ambulauerit post vulnerationem per triduum marf. in l. si rixa. nu. 56. ff. ad l. Corn. de Siccar. & in pract. crim. §. & quia. nu. 16. & conf. 7. nu. 26. in si. quem refert Ant. de Padilla in l. transige. re. nu. 30. C. de trans. lo. Arno. in soliloquio. 39. prospere que dam. Clarus dicto §. homicidium. versiculo. cæterum. P. Fichard.

Vulneratus si processit de malo in peius, & intra breue temporis spacium mortuus est, eo casu præsumitur mortuus ex vulnere. Hanc sententiam sequi omnes canonistas & legistas dicit Belong. in conf. 5. ver. 2. pro eadem. si tamen quadraginta dies vixerit post vulnerationem, non præsumitur ex vulnere mortuus. Et si vulneratus post illatum vulnus ambulauerit per triduum, similiter non præsumitur ex vulnere mortuus, vt supra in proximo. verb. dictum est. Clar. d. §. homicidium. vers. cæterum si vulneratus. idem.

Vxor tenetur ad maritum suum conuersum ab hæresi redire, nisi post separationem ingressa sit ordinem, vel postea adhuc ingredi velit, si modò separatio ecclesiæ iudicio facta sit. com. dicit abb. in c. de illa. circa fin. de diuor. refert. Clara libro quinto. sentent. §. hæresis. versiculo. Item propter. P. Fichard.

Vulnerati assertio non facit aliquo modo indicium, vt est com. opi. de qua Turrius inter conf. cri. conf. 81. nu. 27. tomo. 2. Bonacoff.

Vulnerans aggressorem, non potest vt dolosus puniri, etiam si excesserit modum inculpate tutelæ, vt est com. opi. de qua Socin. iunior in consilio 36. numero 10. in primo volumine. idem.

Vulneratus lethali ter ab initio, quodcumque mors sit se quita, etiam propter defectum vulnerati vel quia non fuerit adhibiti medici, vel adhibiti sed imperiti, non excusatur vulnerrans, quin tenetur ad occiso, vt est communis opinio. de qua Afinius inter conf. cri. confil. 107. numero primo. Sed si ab initio vulnus non sit mortale sed est effectum mortale imperitia medici, vulnerans non tenetur de occiso, vt est communis opinio secundum Afinium. ibidem numero secundo, vbi idem dicit, si vulneratus sit mortuus ex mala vita, & malo regimine. Idem si qualitas vulneris poterat se habere ad salutem, & mortem, præsumitur mortuus vulneratus ex negligentia, vt est communis opinio ibi numero octauo, vide omnino Corn. in conf. 194. in quarto volumine. & consilio 283. eod. volumine. & an vulneratus sit mortuus ex vulnere, nec ne. relinquitur arbitrio iudicis, attenda qualitate vulnerum, & aliis circumstantiis, vt est communis opinio de qua marf. in pract. §. & quia. numero decimosexto, in consilio 7. numero vigesimo septimo, & in conf. 7. numero 27. Clar. in §. homicidium. vbi distinguit, vt per eum. & etiam commun. dicit Menoch. de arbitrio iudicis. casu 273. Riminal. nouissi. in Apostillis ad Riminal. eius patrum. consilio 281. litera A. & si vulneratus exculpat aliquem, dicens quòd titius eum non vulnerauit, non poterit talis torqueri ex indicis laborantibus contra eum. quia habet indicium innocentie pro se, scilicet exculpationem vulnerati. Alex. consilio 30. numero decimotertio, vltimo volumine. & no. quòd si potestas faceret decapitari aliquem, qui vulnerasset quandam mortaliter antequam ille moreretur, punitur, vt est communis doctorum opinio. secundum Bal. in l. damni. §. Scabini sententia. ff. de damn. infe. vbi dicit, quòd in statutis maximè hoc est verum, quia requiritur actum perfectum, & consummatum, & donec est in eo spiritus, non potest dici mortuus, quia donec spirat sperat. Bonacoff.

Vulnera etiam latalia inferens animo occidendi, non punitur

atur morte, si vulneratus non moritur, vt est communis opinio. de qua Soarez versicul. vulnera. numero centesimo nono. idem.

Vulneratus. si quadraginta dies vixerit post vulnerationem, non præsumitur ex vulnere mortuus. Similiter si post vulnus illatum ambulauerit per triduum non præsumitur mortuus ex vulnere. Clarus. in §. homicidium. versiculo. cæterum. & ibi alia, ad quæ me remitto pro breuitate. Bonacoff.

PRO. vultus motum iudicis detegit. leg. obseruandum. de officio præf. Bello.

Vxor per maritum relicta in testamento suo domina mansaria, & usufructuaria omnium bonorum filiis hæredibus institutis, potest habere alimenta sibi condecencia solummodò cum quadam præminencia, & honore, vt habebat viuente marito, secundum Bartol. Paul. de Castr. Imol. & Cuman. in l. Titia. §. fina. ff. de leg. 2. gloss. Bar. Cyn. Alber. Bald. & Salyc. in authen. hoc locum. C. si secundò nups. mul. Cornel. consilio ducentesimo quinquagesimo septimo. numero sexto & duodecimo. volumine primo. & consilio trecentesimo octauo. numero tertio. volumine quarto. Capram consilio septuagesimo secundo. numero tertio. Soc. consilio nonagesimo quarto. numero secundo. volumine primo. vbi dicit hanc esse communem opinionem, & consilio nonagesimo sexto. eod. volumine. Cornel. in præcitato consilio ducentesimo quinquagesimo septimo. & Deci. consilio quinquagesimo quarto. numero primo. & idem consuluit idem Socin. consil. nonagesimonono. volumine primo. & ista alimenta potest accipere, ac sumere vxor propter huiusmodi præminenciam propria auctoritate, nec expectare debet, vt sibi ab hærede præstentur, vt voluit Ioan. Andr. in addi. Specul. in titul. qui si sint legit. §. 1. Angel. in l. prima. ff. rerum amota. Alexand. in l. nemo potest. ff. de legat. 1. & fuit de intentione Bar. & aliorum in dict. auth. hoc locum, sed si filij morerentur etiam q̄ habeant substitutum, maximeque extraneum, vxor prædicta debet habere integrum vsum fructum, vt per Bar. & alios in dict. l. Titia. §. fin. & istam scribit esse magis communem opinionem Socin. iunio. in dict. consilio nonagesimo quarto. numer. secundo. post medium. Ampliatur ac declaratur hoc etiam procedere vbi cunque filius eiusdem matrimonij moreretur, ac decederet, stantibus filiis alterius matrimonij, tunc similiter matri debet integer vsum fructus, quia dicta consuetudo Bulgari habet locum duntaxat superstitibus filiis primi matrimonij, ita eleganter tenuit Bal. in dict. authent. hoc locum, & Angel. Aret. in tractat. de testam. tamen Bald. reuocando sententiam in melius tenuit contrarium in dict. l. Titia. §. fin. videlicet, quòd hoc casu vxori prædictæ debeantur solummodò alimenta, secundum consuetudinem Bulgar. quem sequitur ibi Imola. & ita consuluit Ruin. consilio quadagesimo primo. num. 4. & 9. vol. 3. vbi dicit hanc opinionem esse veriorem, & æquioem. Viuius.

Vxor perdit dotem propter adulterium commissum, & violatam pudicitiam. cap. plerunque, de dona. inter Vi. & Vxo. tenet gl. in authen. sed hodie. C. de adulte. & Saly. communiterque doct. ibidem, & de dicta attestatur Bolognetus in rub. C. de eden. numer. vigesimo nono. Amplia etiam hoc quòd mulier perdat donationem propter nuptias, si maritus eam accusauerit adulterij ab ea commissi & sententiam reportauerit quo ad separationem tori. l. consensu. C. de repudiis, licet glo. in dict. capitulo. plerunque. expressè velit quòd amittat duntaxat paraphernalia, quam quidem glo. dicit communiter approbari ab omnibus scriben. variis in locis. Boer. decif. tricentissima trigesima octaua. numero secundo. an autem mulier amittat dotem propter osculum luxuriosum, habetur per Bolognetum. in dict. rubric. de eden. numero vndecimo. cum sequentibus. Fallit dicta conclusio in vxore putatiua, seu de facto, quæ proculdubio non perdit dotem propter adulterium, sicut vera, secundum gl. in dicta l. consensu. in versic. sibi. quam simpliciter sequitur Alexand. in leg. 2. alias cum dotem. §. fin. ff. soluto matrimonio. Bert. ach. in suo repertorio in versicul. adulter. vers. 4. in vers. maritus adulter. vers. 3. & in ver. Vxor adultera, ver. 7. & ista gloss. comprobatur per dictum Calderi. post Lapum in clemen. 1. quest. 3. de priuileg. vbi aiunt quòd illa clement. puniens religiofos non habet locum in religiofis, de facto, quorum religio est reprobata, quia eis non conuenit qualitas religionis, quod dictum sequitur Fely. in capit. accedentes. de præscript. pro dicta gl. quoque videtur facere dictum Calderin. consilio primo. in titulo de hæret. vbi ait,

quòd excommunicans inquisitorem confiscantem bona Ecclesiæ non habet locum in inquisitore, qui de facto distribuit certos libros Fratrum minorum damnatorum de hæresi sed tamen in contrariam partem inclinatur glo. in dict. capit. plerunque. vbi affirmat quòd Vxor putatiua, ita perdit dotem propter adulterium, sicut vera Vxor, ne plus tribuatur Vxori putatiuæ de facto, quam veræ vxori, quam sequitur Paul. de Castr. consilio centesimo quadagesimo septimo. & consilio centesimo quinquagesimo quarto. vol. 2. vbi dicit idem esse in tutore putatiuo & minus legitimo, q̄ ita puniatur non reddendo rationem administrationis, sicut verus tutor tandem fatetur ipse Paul. Castr. quòd Doct. in d. cap. plerunque hanc opinionem communiter tenent: nam Doct. ibi considerant intentionem mulieris, quæ secundum eius intentionem adulterium commisit, vt ibi per Innoc. in si. & per Abba. dicentem sententiam gl. ibi esse communem, Vnde non mirum si fieret extensio de Vxore vera, ad eam quæ verè Vxor non est, sed de facto, quia nisi fieret præfata extensio sequeretur hoc absurdum, & inconueniens quòd vxor putatiua, & de facto esset melioris conditionis, quam vera vxor, quod esse non debet. l. tertio. §. 1. ff. de donat. inter Vir. & Vxor. vbi ait etiam textus quòd etiam Vxori putatiuæ donari non potest, & ista communis comprobatur etiam per dictum Ioan. Andr. Abb. & aliorum in cap. primum. de Cleri. coniug. vbi aiunt, quòd Clericus de facto contrahens matrimonium, ita priuetur beneficiis, sicut legitim. contrahens, nec aliàs sit melioris conditionis de facto agens, quàm legitime tamen qualitas matrimonij non conuenit, sed satis est eum matrimonium contraxisse quoad eius intentionem, & quantum in eo fuit, sequitur Ancharanus consilio tertio & quarto. Roma. consilio quatuorcentesimo quadagesimo quarto. columna secunda. quorties enim actus de sui natura est illicitus ex actu nullo poena imponitur, l. nemo martyres. C. de sacrosanctis ecclesi. iuncta glossa in l. eum qui duas. C. de adulte. Decius in capitulo. ex tenore. columna tertia. de rescript. Similiter curator putatiuus non debet esse melioris conditionis, quàm verus, ob id sicut verus curator non potest donationem accipere ab adulto. ita nec putatiuus, secundum Paulum de castr. consilio trecentesimo quinquagesimo secundo. curator. libro primo. Secundò limitatur præallata conclusio, quod non priuetur dote vxor propter adulterium, si Maritus tacuisset, secundum Baldum & doctores in l. final. C. de adult. Bartol. Bald. Angelum & alios in lege, rei iudicatæ, & hæredi. ff. soluto matrimonio. Alexander consilio centesimo octuagesimo nono. volumine septimo. latè Bermondus de publicis concubinariis, in rubrica de adulteriis, numero septuagesimo secundo. & ante: idem videmus quoque in matre, quæ transtulit ad secunda vota, (superstite filio de hoc non conuolente, his stantibus, si filius decedat non priuatur eius hæreditate, quia filius non conuolendo de matre videtur iniuriam sibi factam per eam remississe per dictum transitum vt tradit Baldus in authentica ex testamento, C. de secundis nuptiis. Deci. consilio ducentesimo sexagesimo. Ripa. in leg. fina. C. de reuocand. donatio. in questione quinquagesima sexta. Tertio coarctatur dict. conclusio non procedere in vidua, quæ non priuatur dote propter stuprum in viduitate commissum, secundum Alexand. in leg. fideicommiss. C. de fideicommiss. licet Paelus de Castro. in leg. fororem. C. de his, qui. vt indig. in dicta lege, fideicommissum, & consilio centesimo vigesimo primo, & quamuis hoc non ausus firmare Ruynus consilio centesimo quinquagesimo quinto. numero secundo. volumine tertio. propter discrepantiam tantorum patrum, tamen mihi magis placet opinio. Paul. de Castr. omniis disputationibus, cæterisque rationibus, quæ ad confirmationem prædictæ sententiæ Paul. Castrenf. adduci possent, quia per sese patent, & emicant. Quartò claudicat dicta conclusio in muliere existente in patria potestate tempore perpetrati delicti, quæ sic adulterando non potest in dote patri nocere secundum Speculat. in titul. de dote post diuortium restituenda. §. formati. versicul. Quid si filia. Dyn. Bald. & alios in lege, secunda §. quòd si in partu. per illum textum. ff. soluto matrimonio. & Bartol. in §. voluntatem. eadem l. & Doct. omnes communiter in capit. ex literis. de pignor. Si verò mulier sit sui iuris effecta, & de actio de dote sit in eam consolidata, iuxta l. vnicam §. videamus. C. de rei vxor. act. amittit dotem ex adulterio prius commissio, vt eleganter per Bart. in præallegato §. quòd in partu. circa fi. & Pau. de cast. ibidem in ver. item si vxore luntate. F. Viuius.

Vxore ad dotis restitutionem agente, quia maritus ad inopiam vergat, vel sua abutatur substantia, poterit maritus omnes exceptiones iuridicas opponere tã contra libellum, quã personam, vt puta, quod libellus, sit ineptus, generalis, obsecutus, & huiusmodi, & q̄ ipsa mulier sit minor, & sine patris cõsensu agere non possit, quod verò ad negotium princip. videlicet repetitionem ipsius dotis, duã sunt regulã affirmatiuã, & vna negatiua. Prima est, quod omnis exceptio quã constante matrimonio, obstaret vxori quò ad dotis diminutionem, eadem obstat potest quò ad restitutionem. l. quamuis & seq. soluto matrimonio. & l. quod dicitur de impen. in rebus dot. fact. Altera est quod omnis exceptio, qua omissa, con sultum non esset marito soluto matrimonio, qualis est exceptio, quod maritus non conueniatur, nisi quatenus facere potest, si agatur ad dotis restitutionem constante matrimonio poterit opponi. Regula verò negatiua est, quod nulla exceptio procedens ex causa, quã constante matrimonio dotem non minuit, vel qua omissa consultum esse potest marito soluto matrimonio. potest opponi aduersus agentem ad dotis restitutionem, qua maritus vergit ad inopiam. l. vbi adhuc. in fi. C. de iur. dot. quas quidem regulas tradit Bartolus in d. l. si constante. numero secundo. soluto matrimonio. F. Turz.

Vxor, seu mulier succedit in quarta parte bonorum viri, & sic mariti sui si liberi nõ sint vltra tres, alias succedit virili portione secundum indubitata, & communem opinionem omnium scriben. & legatum factum coniugi non tollit dictam successionem, sed computatur in partem, text. est in authen. præterea, C. vnde vir, & vxor: ista verò successio, habet locum, quando matrimonium est absque dote, vel cum parua dote, vt declarat Alex. & Ias. post alios. doct. communiter in dicta authen. præterea, & dos ista intelligitur parua, quando non sufficeret ad alimoniam vxoris, & ista est communis opinio, vt constat ex notat. per Barba. consilio septuagesimo tertio. scriptis libro quarto. quod quidem procedit etiam si coniugi post acquisitionem huiusmodi quartã superuenirent diuitie; nam post effectum consummatum cessante causa non cessat effectus. l. final. C. vnde libe. & late per Deci. consilio vigesimo quarto. pro virili: Ampliatur prædicta conclusio similiter procedere, si testator expressẽ prohiberet vxori suã in testamento detractionem istius quartã: nam testator per legata vxori factum nõ potest prohibere dictã detractionem, secundum gl. in §. si verò expressim, in vers. hæredem. in auth. de hæred. & Falc. cum qua sentiunt omnes doct. communiter, vt patet ex notat. per Alexand. in dicta authentic. præterea, & per scriben. in l. si cum dorem. §. si pater, ff. soluto matrimonio. & confirmatur hoc ex dictis per Bald. in l. filium quem habentem, ver. deinde queritur. C. famil. eriscund. licet Saly. & male in dicta authent. præterea teneat contrarium; Interpretatur prædictã vltimã, quod illa quarta, quã debetur ex dispositione dict. authent. præterea. Marito inopi, præmo

50 Vxore locuplete, locum habet, tam condito testamento, quã ab intestato, & sic contra voluntatem vxoris, secundum omnes Docto. in dict. authent. præterea, & istam ait esse communem opinionem Cornel. consilio quarto. volumine quarto. & Soc. conf. centesimo vigesimo primo. vol. 4. Viuius. PRO. vxor debet prestare operas marito, lege, sicut, ff. de ope. liber. PRO. vxor habens maritum inutilem, dicitur vidua. l. si vbi Accurf. C. de plag. Bellon. PRO. vxor est focia diuinã & humanã domus. I. aduersus, C. de crim. expil. hæred. idem. Pro. vxorem habens non regitur proprio motu, sed vxoris, sicut nauigans ventis regitur non proprio motu. c. nos nouimus, & ibi gl. 17. q. 4. idem. P. R. O. vxorem vitã societas quodammodo dominam facit. l. i. rerum amotar. idem. PRO. vxores à viris defendi debent, non econtrã viri ab vxoribus, l. quod si viro. ff. de iniur. idem. PRO. vxores coruscant radiis maritorum. l. femina. ff. de senat. l. mulieres. C. de dignitat. libro duodecimo. in §. sin autem in authen. de consul. colla. 4. idem. PRO. vxores multã gaudent de morte maritorum. gl. in l. pater. §. focrus, ff. de cond. & demon. idem. vxor tenetur sequi virum, si velit mutare domicilium, nisi pacto in contractu matrimonij aliud sit dispositum. Pan. in c. 1. qui matrimonium accusa. possunt, communem dicit. B. Villal. Vxor, viuente patre in illius, non autem mariti (nisi quò ad 80

concubitum & operas domesticas) potestate est. communis est, vt videre licet apud Andreas Tiraquell. in principio comment. in consuetud. Pico. siue de leg. connubi. Ioan. Fichard.

Vxor transiens ad secunda vota, perdit legata sub condicione relicta, si castè vixerit. Ias. in l. fin. C. de indi. vidui. tollen. Io. Duran. in arte testand. titulo 6. caut. 39. communem dicit. Villal.

Vxor quã ex forma statuti debet lucrari aliquid de bonis mariti, Ias. in authen. præterea. C. vnde vir. & vxor. numero vigesimo. & Suarez in l. 1. titul. de las aras, communem dicit, sed tamen Ioan. Cora. in ca. 1. Miscell. libr. 2. dicit sibi non placere, nec obstat huic communi l. de imafexta. tau. huius regni, quia ibi maritus nondum debitor, nec in illo obligatus mulieri, & non est mirum, si non fiat compensatio cum legato, quia lucra veniunt ex dispositione legis, & per Segura. in l. 3. §. si. numero centesimo vigesimo sexto. ff. de liber. & posthum. & transmittitur ad hæredes, etiam si non sint agnati, vt per cum ibidem, ex dicto Bald. in l. final. C. de bon. matern. & maritus potest, durante matrimonio, alienare etiam inuita vxore. l. 20. §. styli. & l. ord. lib. 5. titulo 3. l. 4. de qua per d. Suarez. in titul. de de las gaus. & Gome. Aref. in l. quingiesimafecunda. tau. ac Segura. in tract. de bonis duca. durante matrimonio. numero primo. & Ioan. Lupum in repetit. rub. potest etiam alienare, dum modò hoc non faciat in fraudem, vt dicit. l. 20. §. per d. Lupum in col. 364. Sed nota, quod licet hæc bona sint mariti, durante matrimonio, & possit alienare, si tamen sit condemnatus, vel maritus perdit omnia bona ex delicto, medietas hæc non dicitur confiscata. lege, septuagesimafecunda. tau. quam opinio nem antea tenuit Segura. in dicto tractat. numero decimoquinto. & Doctor. Ioannes Lupus in repetit. rubric. Idem Villal.

Vxor non habet priuilegium prælationis ratione dotis cõfessatã tantum, nisi probet realem solutionem ipsius dotis, secundum gloss. in l. assiduis post med. in vers. Dote. C. qui potio. in pigno. habe quam communiter à docto. receptam scribit Minsing. obser. sexagesimaprime. cent. 1. Ioannes Fichard.

ADDITIONE. Adde quod aliqui dixerunt eam non posse impedire creditores petentes possessionem in bonis mariti, nisi præcesserit sententia contra virum, teste Hippol. in rubr. ff. de fals. ver. & facit. vbi alleg. cõf. Bart. & Cast. Et si semel petiit dotem collocari in tuto, non potest iterum petere, nisi de nouo probet maritum dilapidare. l. creditores. in principio. ff. de priuileg. credit. not. idem Hippolyt. singular. ducentesimo octuagesimo quarto. in l. si quis ne quæstio. numero decimo. ff. de quæstionibus. Socin. in consilio centesimo vndecimo. libro tertio. Et de muliere consentiente alienationi rei quã est mariti, vide Bald. vbi docto. in apostil. in l. mater. C. de rei ven. Put.

Vxor relicta vsufructuaria donec vixerit, licet respectu filiorum testatoris tale legatum restringatur ad alimenta, tamen ipsis filiis defunctis recuperat vsufructum, etiam in præiudicium substitutorum ipsius filii. Est communis opinio secundum Decium in consilio quadringentesimo septuagesimo sexto, conclusionem. versicul. secundò responderit. in tertio volumine. Præmissa autem opinio procedit etiam si pius locus foret substitutus, secundum eundem Decium ibidem. Tamen ista ampliatio videtur dubia, quia fauor piẽ causã æquiparatur fauori filiorum: vt not. doct. l. hac consultiissima. §. ex imperfecto. C. qui testa. fac. poss. fac. text. l. sunt personæ. ff. de relig. Cogira. M. Chærian.

Vxor relicta domina & vsufructuaria, si filij existant, intelligitur alimentaria tantum: si verò extranei sint instituti, intelligitur vsufructuaria duntaxat, non etiam proprietaria. Est commun. opin. secundum Corn. conf. 173. circa primum. volum. 3. idem.

Vxor relicta vsufructuaria, stantib. liberis eiusdem matrimonij, solum alimenta consequi debet. Est mag. com. opinio. secundum Alexand. in consilio quinquagesimo sexto. perlectis. vol. 3. M. Chærian.

Vxorem pro marito in testem nominari, produciq̄ non posse, inter omnes conuenit. Sunt enim coniuges vna caro, fociiq̄ tam diuinã quã humanã domus. l. 1. ff. de rit. nup. l. aduersus. C. de cri. expila. hæred. Sed quid, si ab ipso aduersario contra maritum nominetur vxor? dubium sane redditur, quia tunc suspitio remissa videtur, nec etiam id vlla lege prohibetur. itaque & Hostiensis in summa iudicium suum suspendit

spendit. Speculator admittendam esse censuit. Sed æquius & receptus est talem nominationem non esse admittendam. Præterquam enim quod testimonium claudicare nõ debet, vt eleganter dixit Bald. in l. 3. C. de testi. cõsideranda sunt & summa charitas & reuerentia, quam mutuo coniuges sibi debent, propterea quã modis omnibus cauendum, ne concedatur occasio, pro qua vtraque illa vincula, quibus illi coniugantur (quo verbo etiam Cicero vtitur) laxentur offendantur, & lædantur. Hanc igitur posteriorem opinionem retinent Alber. de Rosa in tractat. de testibus in 2. part. post princip. Bald. & Salic. in dicta lege secunda Abbas in cap. in literis. circ. finem cum Apostill. ibi & Felin. ibidem nu. 4. Lucas de pen. in l. quicunque C. de re milit. lib. 12. Lanfranc. de Oria. in c. quoniam contra, in vers. Testium depositiones, nu. 60. extra de proba. & Hippol. Marfil. in Pract. Crim. §. diligenter, nu. 25. cum pluribus ibi allegatis. Limitat tamen ibidem, nisi necessitas hoc exigeret, videlicet inopia probationum, ita quod veritas aliter haberi non posset, quod ante ipsum & etiam Abbas d. c. in literis. n. 7. in fi. Et Alex. in conf. 102. n. 8. tradiderunt. I. Fichard.

Quæ autem de vxore dicta sunt eadem etiam ad maritum porriguntur, vt monet Felin. dict. numero 7. in fi. idem Fichard.

Antonius de Bur. in ca. ex parte. circa fi. in versic. sed est dubium. de sponsa. voluit, quod si dico: promitto non accipere aliquam in vxorem, nisi re, ex istis verbis non censetur, nec sit contractum matrimonium, quia resoluitur in potentia. sed Abb. ibi post Cardina. contrarium tenuit, & hanc dicit communem opinionem Dec. in l. transactione. in prin. C. de transact. quam dicit procedere, & locum habere inter eos, qui tractabant de matrimonio secundum ipsum Abb. in cap. præterea. l. 1. eo. tit. de sponsalib. tu dicis. si aliter, & alio effuso sermone talis promissio emittitur, quare tunc nõ animo se obligandi, & contrahendi emitti videtur, sed potius applaudendi. F. Turz.

Vxori hæredes mariti defuncti iure dotis bona immobilia statim tradere tenentur, mobilia verò intra annum. l. vnica. §. exactio. C. de rei vxor. actio. not. in ca. 3. de dona. inter vir. & vxor. & fructus ipsorum mobiliu efficiuntur absque dubio aliquo ipsorum hæredum nec illos post annidilationem cum bonis mobilibus restituere tenentur, secundum gl. & omnes communiter, in l. diuortio, ff. solu. ma. gl. & ceteros omnes, in d. §. exactio. & licet Pau. cast. senterit cõtrarium, in d. l. diuortio, & eius opinioem Alex. ibi, nu. 18. veriorẽ esse docuerit, atque illam satis constanter defenderit. Zaf. lib. 2. re spõsorum, c. 3. nihilominus spretis prædictorum doct. iustitibus primã sententiã ipsius gl. & communi tanquam tutissimã in iudicando, consulendoq̄ libetẽ in hæremus. sed interim, dum mobilia dotis non restituntur, vxor vidua ab hæredibus mariti alenda venit, si ipsa non habeat, vnde seipsam alere possit, iuxta gl. Bart. & reliquos communiter, in d. §. exactio, gl. & ceteros omnes, in d. l. diuortio, in princ. vbi Alex. istam opinionem communem esse demonstrat, atque eam ait æquiorẽ esse Abb. conf. 39. volu. 2. idemq̄ tenent Cyn. & doct. in l. si. C. de bon. mater. Zaf. in d. c. 3. in fi. quamuis, & male Pau. cast. in d. l. diuortio, & Abb. in d. conf. 39. inclinauerint in contrariam partem, si verò vidua ipsa intra annum ad secundas nuptias conuolare, seu transiret, tunc quippe hæredes primi mariti minimẽ tenerentur mobilia reddere intra annum, nec alimenta prestare. vt voluerunt Cyn. d. l. fi. Ferrariensis, in practica Papien. in forma libelli, quo vxor agit ad dotem, ver. ac etiam alimenta, & Ias. in §. fuerat, n. 25. in l. de actio. F. Viuius lib. 2. opi. 320.

Vxor maritum sequi nõ tenetur, si pactio in loco certo commorandi tunc inita proponatur, cum matrimonium contraheretur. commone ait Did. à Couar. in cõtrarium indistinctè ipse non de nihilo recedens in tract. de spons. 2. part. c. 7. nu. 5. E. Suarez.

Vxor ac maritus & si simul confiteantur venditi dotalis prædij pecuniam accepisse, non tamen idcirco pars eius pecuniã vlla ad vxorem peruenisse censetur, sed integra viro ipsi tradita credetur. commung inquit Aymon Crauet, consilio 91. latè Francisc. Viuius libro secundo. opin. 169. & opi. 215. E. Suarez.

Vxor secundo nupta, & absque liberis decedens, non amplius & hodie marito validè legabit, quam quãtum vnus primim matrimonij filius recipiet. commune inquit Alex. consil. 144. n. 9. lib. 5. & vide quã s. obseruo ver. l. hac edictali. & ver. 80

nuptias secundas. idem. Vxor si hæres vsufructuaria ad vitam instituat, ac post mortem restitutione bonorum grauetur, non in hæreditatis proprietate, sed in hæreditariu bonorum vsufructu instituta hæres censetur, vt frequenter placitum aint Paul. de monte Pico. in l. Titia cum testamento. §. Titia cum nubret. q. 26. & n. 79. ff. de leg. lib. 2. Car. Rui. conf. 51. n. 15. & conf. 54. n. 16. & n. 17. & conf. 216. n. 21. lib. 2. idem.

Vxor putatiua, vt doctores loquuntur, hoc est, nomine tenus, & dotem & paraphernalia ob adulterium perinde amittit, ac vera & legitima quãuis vxor. commune ponit Fran. Viuius li. 1. opi. 447. & vide s. ver. Adultera, prædictis adde quod vxor & dote, & coniugali consortio, ob osculum modò, vel amplexum labitur, commune inquit Bello. & Franc. Viui. qui illum laudat d. opi. 447. ac Did. à Coua. qui verè longè aliud verius affirmat in tract. de spons. 2. part. c. 7. §. 6. n. 3. qua etiam de rescribo s. verb. Osculum. idem.

Vxor vestes operosas, vel preciosas, ac festiuas, vt sermo est, à marito acceptas, dotis restituendã tempore, ad restituere aut compensare debet: viles autem, & quotidianas, atque etiam non vulgares, sed in mariti, & suum honorem frequenter indui solitas, tanquam dono datas retinebit. commune inquit Porc. in §. est & aliud. nu. 5. instit. de don. Palat. Ruu. in rub. §. 2. de don. inter vir. & vx. latè l. Cla. de donat. q. 10. vers. successiue quæro. idem.

Vxor, vide quã supra obseruantur. versic. Coniuges. idem. Vxori facta iniuria, eiusdem viro facta censetur. commune pronunciant Placa lib. 1. de delict. c. 6. n. 25. l. Cla. in pract. §. iniuria. ver. item iniuria. idem.

Vxori vel nobili, vel iuueni, in nobilitatis, aut iuuentutis præmium dos à marito constituta, aut dotis confessio eodem nomine facta, non solum valet, sed etiam extra legem exceptio. nis non numeratã dotis omnino est, vt commune interpretũ placitum constituo ex Ias. in l. diuortio. nu. 10. cum sequ. ff. de ver. ob. Rip. in l. femina. n. 35. C. de secund. nup. Palat. Ruu. in rub. §. 3. 1. per totum. de donat. inter vir. & vxor. Zaf. in l. si ita sit iularus fuero. in 6. §. vlt. ff. de verb. ob. And. Tira. de iure maritali, & affirmant receptum Cur. iu. conf. 6. n. 20. l. Clar. de don. q. 9. ver. sed pone. Franc. Viuius lib. 1. opin. 71. in fi. Atque hic in gratiosis mulierum fauoribus lubet huic impigro, ac fermẽ improbo labori finem imponere: quem, si vitã vltimã Deus optimus maximus annuerit, locupletare, luculentius digere, atque illustrare non desinemus, & si enim ex alio scribendi genere logẽ maiorem nominis splendorem, ac gloriam comparari agnoscamus, tamẽ multo potior atque antiquior apud nos studiorum utilitas est, quos semper dicere ac docere maiorem in modum iterum atque iterum adhortamur, & nostrum hunc animum æqui boni consulere idem tẽdem obsecramus. E. Suarez.

Vxor non potest sine consensu mariti vel propinquorum, si ita in statuto esset prouisum, testari. Nam potestas testandi vni magis quã alteri concessa, & declaratio qui testari possunt, vel ne, dicitur de iure ciuili introducta, vt per Dy. & alios in c. indultum. de re. iu. in 6. vnde cum statuta in ciuitate quapiam dicantur ius ciuile. l. omnes populi. & ibi Bar. & alij doct. infer tur q̄ tale statutum valere debeat, quasi limitatiuum potestatis testandi mulierib. de iure communi concessã. ita expressẽ affirmat Ang. de Peru. in §. prouinciarum. auth. vt factã nouẽ constitutiones. contrariam sententiam multi alij doct. approbarunt Pau. de ca. in l. ex facto. n. 6. Fran. de Acoli. Arc. n. 7. Ale. de Imo. n. 14. ff. de vul. & pup. subit. Et idem Alex. de iure ita re spondit in conf. 155. n. 6. ver. in tantum quod dicit Pau. de ca. in 2. lib. conf. & in conf. 55. nu. 8. ver. præterea. in lib. 1. conf. & hanc esse veram & communem sententiam inquit Ias. in d. l. ex facto. n. 9. licet ipse ibidem contrariam sententiam defendat. ver. ego teneo contrarium. Quam etiam Maria. Soc. iu. in pũcto iuris sustineri posse arbitrat. in l. stipulatio hoc modo concepta. ver. 2. vbi ipse à n. 3. ver. ex isto textu. cõn. seq. ff. de ver. obl. egregiè illam doctrinã explicat. Verum hanc quæstionem in vtramque partem multis adductis hinc inde argumētis & authoritatib. doc. latè & copiosè And. Tiraq. in tract. de legib. cõnub. in gl. 5. n. 94. ver. imò verò sunt qui negant posse statutum, cum seq. 95. 96. 97. & 98. & in gl. 3. n. 120. ver. & in eadem quoque sententia profequitur. Kirchouius.

Vxor tenetur alere virum bannitum de fructibus dotis, imò non sufficientibus illis fructibus dotis, tenetur etiam ex bonis paraphernalibus illum alere. commune dicit Gigas de crimin. Ias. maietta. qua. st. vige. imaprime, numero quarto. quidquid

quidquid dicat gloss. in l. si stipulata. in fi. verb. contra sexus. ff. de donat. inter vir. & vxor. Clar. dicto libro quinto. §. final. quæstione octuagesima secunda. stat. secundo, versicul. finali. idem.

Vxorem verberare modo leuiter, & ex iusta causa fiat, marito permittitur. communem dicit Alex. consil. 115. num. 4. lib. 5. Cla. d. lib. 5. §. q. 56. vers. potest etiam. P. Richard.

Vxor non potest secundum marito suo relinquere de bonis suis ultra quam relinquat vni ex liberis ex primo matrimonio genitis, hac edictali, C. de sec. nupt. & ibi docto. ideo non valet legatum, quatenus vxor plus leget secundo coniugi, vt per Bal. consil. 105. quædam domina. volu. 2. Abb. consil. 117. videtur primo, vol. 2. Fulgo. consil. 97. Antonius transiens & Ale. consil. 158. circa primum, vol. 5. sed si mulier moreretur absque liberis, maritus ex secundo matrimo. tunc posset percipere duntaxat quantum percipit vnus ex filiis primi matrimonij secundum communem opinionem doct. quam allegat, & sequitur Alex. consil. 144. nu. 9. vol. 5. F. Viuius lib. 2. opin. 119.

Vxor relicta à marito domina, & usufructuaria instituta filiis, si ipsi uiuentibus habet solum alimenta cum præeminentia in domo, quam habebat viuo marito, tamen, si filij decedant, efficitur de alimentaria usufructuaria, vt est communis conclusio doct. maxime Bar. in l. Titia cum testamento. §. Titia, de leg. 2. Et idem Barto. & alij in auth. hoc locum. C. si sec. nup. mul. Hac refert Soc. iu. in consil. 74. num. 3. volum. 4. E. Mascul.

Vxoratus qui rem habuit cum soluta, non potest accusari de adulterio. gl. in l. 1. in verb. declarat. & ibi Bal. nu. 3. C. ad l. iul. de adul. Sal. in authent. ex complexu. C. de incest. & inutil. nup. l. si qua illustis. nu. 4. C. ad S. C. Orfic. & in d. l. 1. n. 2. Alex. de imol. in consil. 129. vers. plus dicit. non procul à fine. consil. in libro 1. Quoniam adulterium dicitur alieni thori violatio, & quasi transitus ad alterius thorum, vel transitus thori vnus ad alterum. Vnde non est adulterium, si maritus aliquam solutam cognoscit. Host. in sum. in tit. de adul. §. 1. quid sit adulterium. Bart. Soc. in consil. 148. nu. 3. & Bal. de Bartolinis in subscriptione consilij. num. 8. in 1. vol. consil. Propterea vxoratus non potest ratione illius delicti criminaliter, secundum iuris ciuiliis, dispositionem, puniri. Ang. Aret. in §. nosissimè, nu. 4. Insti. de S. C. Orfic. Dec. consil. 311. n. 1. & Bernhar. Vuürmbferus in pract. Obserua. lib. 1. sub titu. de matri. c. 9. vxores duas habens quomodo puniatur. Et hanc indubitata doc. sententiam appellat Roland. à Valle, in consil. 74. num. 12. in 1. Tom. consil. De iure verò canonico coniugatus dicitur committere adulterium, etiam cognoscendo solutam. c. nemo. c. dicat. 3. 2. q. 4. Ita annotat Panor. ratione illius textus. in c. transmissa. n. 5. extr. de eo qui cognouit consanguineam vxoris suæ. addit. in d. l. 1. C. ad l. iul. de adul. & Lancilotus Conrad. in suo prætorio & curia. breuiarij. c. de adult. num. 2. & 3. Kirchouius.

Vxores plures habens punitur poena capitis, & est infamis, vt est communis opin. Clar. in §. fornicatio. vers. dicitur etiam. Bonacoff.

Vxor credens virum suum decessisse. qui longo tempore fuerat absens, de cuius morte habuit certum nuntium, vel fa-

ma publica erat in loco, quod decesserat, & alium in virum & maritum accipiat, non est adultera. vt est com. opi. Clar. §. fornicatio. vers. sed pone quod mulier. Bonacoff.

Vxor tenetur redire ad virum suum ab hæresi conuersum, nisi effecta esset monacha, vel vellet effici facta tamen separatione ab ecclesia prius, vt est com. opi. Clar. in §. hæresis. vers. item propter. idem.

Vxor, quæ est facta sui iuris post adulterium commissum, poterit & debet dote priuari, etiam ad instantiam mariti heredum. qui dum vixit hoc ignorauit. & ita in practica seruatur. Ruin. consil. 155. numero 1. in 4. vol. & no. quod occidens vxorem, non potest illi succedere, nec aliquod lucrum ex statuto consequi, & idem in quocunque alio interfectore. Deci. consil. 525. nu. 1. & seq. idem.

Vxori illata iniuria, & eius viro censetur facta, vt est com. opi. Soarez ver. vxori. nu. 121. idem.

Vxor tenetur alere virum bannitum de fructibus dotis, qui si non sufficerent etiam ex bonis paraphernalibus, vt est communis opi. Clar. vbi supra. idem.

Vxor transiens ad secunda vota perdit legatum sibi relictum, si castè vixerit. iaf. in l. fi. C. de indic. viduita. tollen. Durans de arte testandi. tit. 6. cautela. 39. com. dicit, & si ex statuto debet lucrari aliquid de bonis mariti, non compensatur cum legato sibi facto à marito, vt est communis opi. Corrafius Miscellaneorum. 3. c. 1. de quo Io. Baptista Vezinus Toletanus in suo ærario communium opinionum litera V. opini. vlt. impresso 1550. Mindonij opera excusso in Compostella. idem.

Vxorem verberare leuiter & ex iusta causa permittitur marito, vt est communis opi. Clar. q. 55. vers. potest etiam. idem.

Vxor debet ali à viro, quando ipsa seorsum ab eo habitat eius culpa, quia est nimis saeuus, & incomparabilis seu tenet concubinam, vt est com. opi. de qua Cur. iu. consil. 328. nu. 7. & seq. vol. 3. quando, scilicet ad eius instantiam fuit admonitus ab eius consanguineis, vt concubinam dimitteret, & recusauit relaxare. Aliàs si non præcedente tali admonitione, & interpellatione vxor diuertit à marito, non debet ali aliquo pacto, vt per eum. Saluo iure addendi. idem sed pone.

Vxor relicta vsufr. consequitur alimenta fauore filiorum, & ab extraneo integrum vsufructum, & sic extraneus ex persona filiorum non consequitur aliquod beneficium, teste Bal. consil. 317. col. 2. lib. 2. idem vbi locus esset substitutioni extraneorum, Bal. consil. 318. eodem lib. & viuèñ filijs vsufructus non debetur, secus illis mortuis, teste Cast. consil. 417. col. 1. 460. col. 2. lib. 2. 218. lib. 1. Alex. consil. 57. lib. 3. Aufr. ad Capel. Tolos. q. 362. & sic respectu diuersarum personarum hoc statutum reperitur, diuersusque succedèñ modus seruatur, ideo mater binuta respectu filiorum eiusdem matrimonij succedit in vsufructu, respectu autem filiorum ex alio matrimonio in plena proprietate, l. foemine §. illud. C. de sec. nup. auth. si quis. C. eo. titu. vbi Bal. & Moder. in l. generaliter. C. eodem Boer. q. 185. ad idem in fideicommissio iniuncto filio & extraneo: in persona filij intelligitur si decesserit sine filiis, secus in extraneo, l. generaliter §. cum autem C. de inst. & substit. vbi Dec. num. 105. Socy. in l. hæredes mei §. cum ita ff. ad trebel. gloss. in l. & ideo. ff. de legi.

F I N I S.

